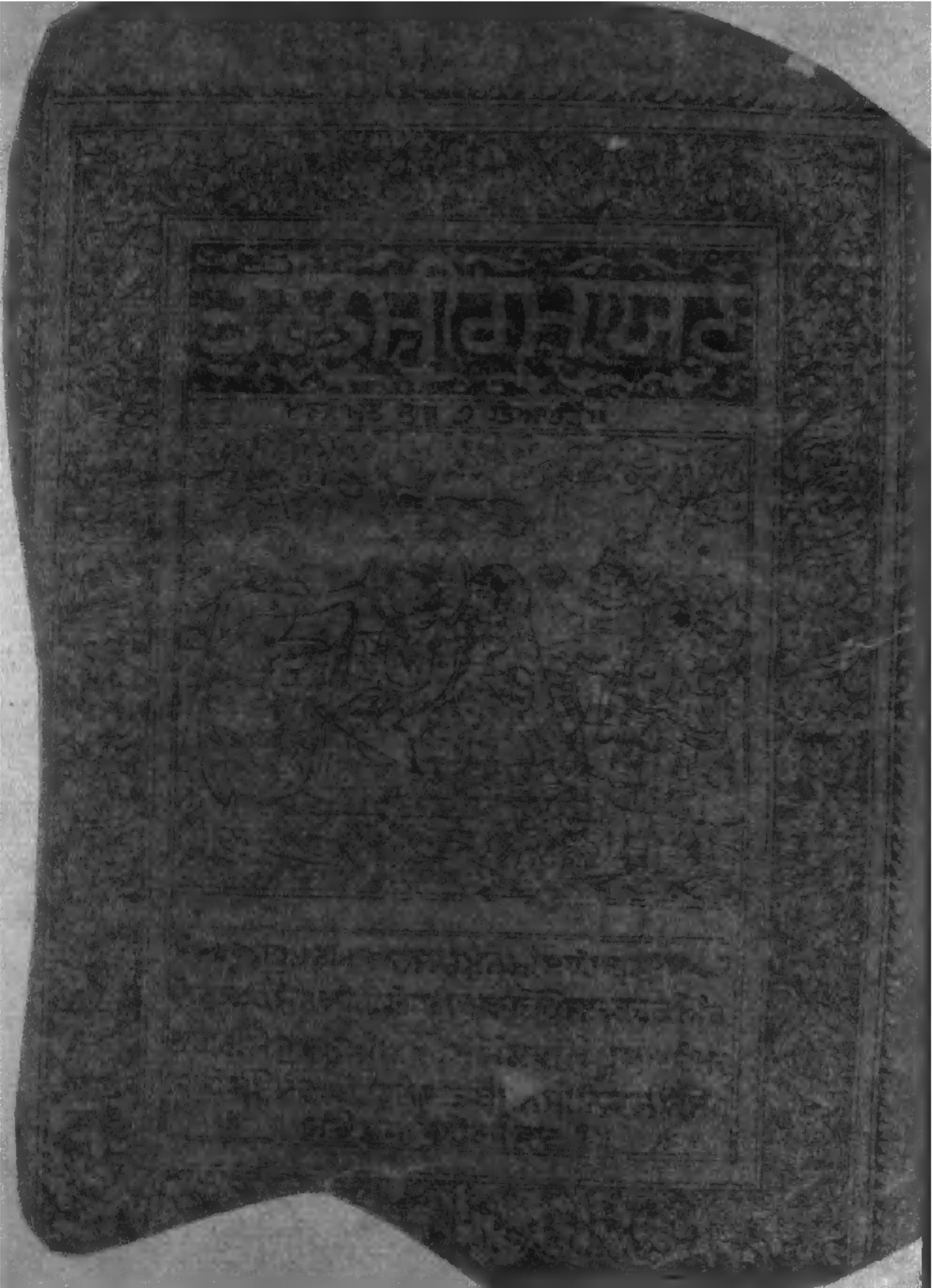

भारत सरकार
GOVERNMENT OF INDIA
राष्ट्रीय पुस्तकालय कलकत्ता
NATIONAL LIBRARY, KOLKATA

द्वितीय संख्या
Class No. 891.4314
पुस्तक संख्या
Book No. T9339a

ए. पु. न. ल. 38.

MGIP Ser. - S. 15 - 1 NLCD/05 - 29-2-05 - 2,00,000

P
854 4314

7-0733-10

3112

ਸੀਰਾਮ ਯਤਨ ਲਖੀ ਕ੍ਰਿਤਾ

॥ ਸੀਰਾਮੋ ਸਮਨਮਃ ॥ ਸੋਲੋਕ ॥ ਵਰਣਨ ਮਰਭ ਸੰਘਾਨ ਰਸਾਨ
ਛੰਦਸ ਮਾਪਿ ਮੰਗਨ ਚਰਣ ਰੋ ਰੰਦੈ ਬਾਣੀ ਵਿਨ ਸੋਕੈ ॥ ੧ ॥ ਭੁਵਨੀ ਸੰਕੋਰ
ਖੰਦ ਸੁਧਾ ਦਿਸੁ ਸ ਰੂਪਿ ਦੇ ॥ ਯਾ ਭੁਖਾ ਭਿਨਾ ਨਖ ਸਜੀਤਿ ਸਿਧਃ ਸੁੰਤਾਰ
ਮੀਧੁਰੀ ॥ ੨ ॥ ਕੰਦੋ ਭੋਧ ਮਥੀ ਨਿਤੰਗੁ ਗੁਰੰ ਸੀਕਰ ਰੂਪਿ ਦੇ ॥ ਯਮਾ ਸਿਰੋਹਿ
ਵੇਰੋ ਪੀਰੰਦੁਃ ਸਰਵੰਗੁ ਧੀ ਦਿਤੋ ॥ ੩ ॥ ਸੀਰਾਮ ਗੁਣਗੰਧ ਪੁਨਰੰਗੰਧ
ਦਿਹਾਰੇਣਾ ॥ ਭੰਦੋ ਬਿਸੁੰਧ ਦਿਹਾਨੰ ਕਵੀ ਸੁਰਰਪੀ ਸੁਰੀ ॥ ੪ ॥ ਚਿਤੁ ਭਵ
ਸਿੰਧੁ ਸੰਘਾਹ ਕਾਰੀ ਟੀਕ ਲੇਸਹਾਰਿ ਟੀ ॥ ਸਰਬ ਸੋਯਕਰੀ ਸੀਤ ਨੇਤਰੰ
ਗਮ ਬਲੰਗੁ ॥ ੫ ॥ ਯਨ ਮਾਗ ਵਸਵਰਤ ਦਿਸੁ ਮਾਖਿਲੀ ਸੁਆਦੇ ਦੇਵਾ
ਸੁਰ ॥ ਯਤ ਸੰਤੁਦ ਮਿਖੇਵ ਭਾਤਿ ਸਰਣੀ ਰੰਜੋ ਯਥਾਹੇ ਕੁਮਃ ਯਤ ਪਾਦਃ
ਪਲੰਧ ਮੇਵ ਭਾਤਿਹਿ ਭੁਵੰ ਸੋਧੋ ਸੁਤੀਰਥਾ ਵਰਤ ਬੰਦੋਹੰ ਤਮ ਸੇਖਰਾ ਰਦਪ
ਰੰਗ ਮਾਖਾ ਮੀਸਿਹਰੀ ॥ ੬ ॥ ਨਨਾ ਪੁਰਾਣ ਨਿਗਮਾ ਗਮ ਸੀਮਤੰ ਕਵੰ ਮਾ
ਯਦੋ ਨਿਗਾਦਿਤੰ ਚੁਚਿਦੰਤੰ ਤੇਪਿ ॥ ਸੁੰਤਾਰ ਸੁਖ ਯਤੁ ਲਖੀ ਰਾਪੁਨਾਥ ਗਾਥਾ
॥ ਭਾਖਾਨਿ ਲੀਧ ਮਾਤੰ ਮਜੁਲ ਮਾਰੰਨੇਤਿ ॥ ੭ ॥ ॥

॥ ਅਗੋਸ਼ੋਰਣ ਭਾਖਾ ਚਲੀ ॥

ਸੋਧ

ਸਿਰਿ ਸੁਖਿਰਤ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ਗਣਨਾਯਕ ਕਰਿ ਵਰ ਕਰਨਾ ॥
 ਕਰੇ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਸੋਇ ਸੁਖਿਰਤ ਸਿਧਿ ਗੁਣ ਸਦਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਪੂਰ੍ਵ ਹੋਇ ਵਰਦਾਨ ਪਹਿਚਾਣੇ ਗਿਰਿ ਵਰ ਨਾਹਨਾ ॥
 ਜਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਦਸਾਨ ਦੇਵੈ ਸਕਲ ਕਲਿਆਣ ਦਹਨਾ ॥
 ਨੀਲ ਸੋਧੁਰ ਸਸਾਮ ਭਰੁਣ ਅਰੁਣ ਵਰਿਸ ਨਜਨਾ ॥
 ਕਰਵੈ ਸੇ ਮਮ ਉਰ ਧਾਮ ਸਦਾ ਖੀਨ ਸਾਗਰ ਸਯਨ ॥
 ਫੁੰਦ ਇੰਦ ਸਮ ਦੇਹ ਉਮਾ ਠਮਣ ਕਰੁਣਾ ਅਯਨ ॥
 ਜਾਗਿ ਦੀਨ ਪਰ ਨੇਹ ਕਰਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਰਦਨ ਮਯਨਾ ॥
 ਫੁੰਦਉ ਗੁਰੁ ਪਦ ਫੰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਿਧੁ ਨਰ ਰੂਪ ਹਰਿ ॥
 ਅਮਰ ਮੋਹ ਰੁਮ ਪੂਰ੍ਵ ਜਾਸੁ ਵਚਨ ਰਹਿ ਕਰ ਨਿਕਰ ॥

ਚੋਪਈ

ਫੁੰਦਉ ਗੁਰੁ ਪਦ ਪਦਮ ਪਰਾਗ	ਸੁਰਚਿ ਸੁਖਾਸ ਸਰਸ ਅਨੁਗ
ਅਮਿਯ ਮੂਰ ਮਯ ਚੂਰਣ ਰਨਾ	ਸਮਨ ਸਕਲ ਰੁਧ ਰੁਧ ਪਟਿ ਵਰਾ
ਸੁਰਤ ਸੇਰੁ ਭਨ ਵਿਮਲ ਵਿਰੁਤੀ	ਅਜਿਯ ਮੰਗਲ ਮੋਦ ਪ੍ਰਸੂਤੀ
ਜਨਮਨ ਮੰਜੁ ਮੁਕੁਰ ਮਲਹਰਨੀ	ਕੀਰੀ ਲਕਸ਼ਮਣ ਕਲ ਸਸ ਕਰਨੀ
ਸੀ ਗੁਰੁ ਪਦ ਨਖ ਮਾਇ ਰਣ ਜੋਤੀ	ਸੁਖਿਰਤ ਵਿਦਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਿਸੈ ਰੋਤੀ
ਦਲ ਨ ਮੋਹ ਰੁਮ ਹੰਸ ਪ੍ਰਕਾਸੁ	ਭਗੋ ਰਾਮ ਉਰ ਆਹਿੰ ਸਾਸੁ
ਉਪਰਿ ਵਿਮਲ ਬਿਲੋਚਨ ਪਿਧੁਤੀ	ਮਿਹਿ ਵਿਖਵ ਕੁਰੁ ਰਜਨੀ ਕੋ
ਸੁਰਚਿ ਰਾਮ ਚਰਿਤ ਮਾਇ ਮਾਇ	ਗੁਪੁ ਪ੍ਰਗਟ ਜਹਿ ਜਿਹ ਖਾਨਿਕਾ

੪੫

ਯਥਾ ਸੁਅੰਜਨ ਅੰਜਿ ਵਿਗ ਸਾਧਕ ਸਿਧ ਸੁਜਾਨ ॥
 ਕੋਰੁਕ ਵੇਖਹਿ ਸੋਧ ਬਨ ਰੁਤਲ ਰਹਿ ਨਿਧਾਨ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰੂ ਪਦ ਰਜ ਮਿਦੁ ਮਨੁ ਲਾਮੀਨ ਅਭਿਰਕਰਿ ਕਿਮਲ ਵਿਦੇਹ ਵਿਲੋਚਨ ਬੰਦੋ ਪਸਮ ਮਹੀ ਸੁਰਚਰਣ ਸੁਮਨ ਸਮਾਜ ਸਰਲ ਗੁਣ ਬਾਨੀ ਸਾਧੁ ਚਰਿਤੁ ਸੁਰੁ ਸਰਿ ਸਕ ਪਾਸੁ ਜੋ ਸਹਿ ਵੁਖ ਪਰ ਫਿਦੁ ਦੁਰਾਵਾ ਮੁਦ ਮੰਗਲ ਮਯ ਸੰਤ ਸਮਾਜੁ ਰਾਮ ਭਾਉ ਜਹ ਸੁਰਸਰਿ ਧਾਰਾ ਅਵਿਧਿ ਨਿਖੇਪ ਮਯ ਕਲੀ ਮਲਹਰਣੀ ਹਰਿ ਹਰ ਕਬ ਬਿਰਾਜਤਿ ਬੈਨੀ ਬਟਾਵੇ ਸੁ ਸਮਰਲ ਨਿਯਧਰਮ ਸਬਹਿ ਸੁਲਭੁ ਵਿਨ ਦਿਨ ਸਕੇਲ ਅਕਥ ਅਲਿਕਿਕ ਤੀਰਥ ਰਾਹੁ	ਲਸਨ ਅਮਿਤ ਫਿਗੋ ਦੇਖ ਵਿਰੀਜਨ ਦੁਰੋਟੋ ਰਾਮ ਚਰਿਤ ਭਵ ਮੋਰਨਾ ਮੋਹ ਜਨਿਤੁ ਸੰਸਾਰ ਸਬ ਹਰਣਾ ਕੋਰੋ ਪਣਾਮ ਸਪੇਮ ਸੁਬਾਨੀ ਨਿਰਸਵਿਸਤ ਗੁਣ ਮਸਟਲ ਜਾਨੁ ਬੰਦ ਨੀਯ ਜਿਹ ਜਗ ਜਸ ਪਾਵਾ ਜੋ ਜਗ ਜੰਗਮ ਤੀਰਥ ਰਾਹੁ ਸਰਸਰੁ ਭਿਯਮ ਬਿਚਾਰ ਪੁਚਾਰਾ ਕਰਮ ਕਥਾ ਰਵਿ ਨਿਦਨ ਬਰਨੀ ਸੁਨਤੁ ਸਕਲ ਮੁਦ ਮੰਗਲ ਦੇਨੀ ਤੀਰਥ ਰਾਜ ਸਮਾਜ ਸੁਕਰਮਾ ਸੇਵਤੁ ਸਾਦਰ ਸਮਨ ਕਲੇਸਾ ਵੇਇ ਸਦੁ ਫਲ ਪੁਗਰ ਪੁਛਾਉ
--	--

ਦੇ ॥ ਸੁਨਿ ਸਮੁਧਿ ਜਨ ਮੁਵਤੁ ਮਨ ਮਜਹਿ ਅਭਿਮਨੁ ਰਾ
ਲਹਿ ਚਾਹਿ ਫਲ ਅਨੁਤਨੁ ਸਾਧੁ ਸਮਾਜ ਪੁਯਾਗਾ ॥੨॥

ਅਜੋਨ ਫਲ ਦੇਖਿ ਤਤਕਲਾ ਸੁਨਿ ਅਚਰਜ ਕਰੈ ਜਨਿ ਕੋਈ ਬਲ ਮੀਕ ਨਰਵ ਘਰ ਬੈਨੀ ਜਲ ਚਰ ਬਲ ਚਰ ਨ ਭੁਭਨ ਨ ਮਓ ਕੀਰਤਿ ਗਤਿ ਭੁਤਿ ਕੁਲਾਈ ਜੋ ਜਨ ਬ ਸਤ ਸੰਗ ਪੁਛਾਉ ॥ ਇਨ ਸਤ ਸੰਗ ਵਿਦੇਹ ਨ ਹੋਈ ਸਤ ਸੰਗਿ ਮੁਦ ਮੰਗਲ ਮੁਲਾ ਸਤ ਸੁਧ ਗਹਿ ਸਤ ਸੰਗਿ ਪਾਈ ਭਿਯ ਕਰ ਸੁਨਨ ਕਸੰਗਿ ਪਰਹੀ	ਬਕ ਹੋਹਿ ਪਿਕਲੁ ਮੁਹਾ ਸਤ ਸੰਗਿ ਮਹਿਮਾ ਨਹਿ ਗੋਈ ਨਿਜ ਨਿਜ ਮੁਖ ਨਿਕਹੀ ਨਿਜ ਹੋਈ ਜੋ ਜਨ ਚੇਰਨ ਜੀਵ ਜਹਾਨਾ ਸਬ ਜਿਹ ਸਤਨ ਜਹਾ ਜਿਹ ਪਾਈ ਲੋਕ ਹ ਬੇਦ ਨ ਆਨ ਉਪਾਉ ਰਾਮ ਫਿਪਾ ਬਿਨ ਸੁਲਭੁ ਨ ਸੋਈ ਸੇਵਿ ਫਲ ਸਿਧਿ ਸਤ ਸਾਧਨ ਫੁਲਾ ਪਾਰਸ ਪਰਸਿ ਕਧਾਤੁ ਸੁਹਾਈ ਫਟਿ ਮਾਏ ਸਮਨਿ ਗੁਣ ਅਨੁਸਰੀ
--	--

੪	ੴ ਸਿਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿ ਕੋਇ ਦਸ ਨੀ ਜੇ ਮੁਹਿ ਸਨ ਕਹਿ ਜਤਨ ਕੈ ਜੇ ॥	ਕਹਿ ਤਸਾਹੁ ਮਹਿ ਮਾ ਸਕੁ ਚਾਨੀ ॥ ਸਾਕ ਬਇਕਮ ਦਿਗਦ ਗੁਣ ਜੈ ਸੇ
੬੬	ਬੀਏ ਸੰਤ ਸਮਾਨ ਚਿਤ ਹਿਤ ਅਨਹਿਤ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ਅਜਿਉ ਲਿਗਤ ਸੁਭ ਸੁ ਮਨ ਜਿਮ ਸਮ ਸੁਗੰਧ ਕਰੋ ਦੇਈ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਸਰਲ ਚਿਤ ਜਗਤ ਹਿਤ ਜਾਨੇ ਸੁਭਾਵ ਸਨੇਹਾ ॥ ਬਾਲ ਬਿਨਯ ਸੁਨਿ ਕਥਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਚਰਣ ਗਉ ਦੇਹੁ ॥ ੪ ॥	
	ਬਹੁਰਿ ਬੀਏ ਖਲ ਗਣ ਸਤਿਗੁਯੇ ਪਰਹਿਤ ਹਾਨਿ ਲਾਕੁ ਜਿਨ ਕੋਈ ॥ ਹਾਠੇ ਹਰ ਯਸ ਰਾਕੇਸ ਰਾਹੁ ਸੇ ॥ ਸੇ ਪਰੋਖ ਲਖਹਿ ਸਹ ਸਾਖੀ ॥ ਮੁਝ ਕ੍ਰਿਸਾਨੁ ਰੋਖ ਮਹਿ ਖੋਜਾ ॥ ਉਦਯ ਕੇਰੁ ਸਮ ਹਿਤ ਸਬਹੀ ਕੇ ॥ ਪਰ ਅਕ ਜਲ ਗਿਤ ਨੁਪਹਿਰੀ ॥ ਵੀਏ ਖਲ ਜਸ ਸੇਖ ਸਰੋਖਾ ॥ ਪੁਨਿ ਪੁਟੋਵੈ ਬਿਚਰਾਜ ਸਮਾਨਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਸੁਕਿ ਸਮ ਬਿਨੋਵੈ ਤੇਹੀ ॥ ਵਚਨ ਬੱਸ ਸਿਹ ਸਦਾ ਪਿਯਾਰਾ ॥	ਜੇ ਬਿਨੁ ਕਾਜ ਦਾਹਿ ਨਿਹੁ ਬੰਧੇ ॥ ਉਯੋ ਹਰਖ ਦਿਖਾਏ ਬਸੇ ਰੇ ॥ ਪਰ ਅਕਾਜ ਛਟ ਸਹਸ ਬਹੁ ਰੇ ॥ ਪਰਹਿਤ ਬਿਤ ਜਿਨ ਕੇ ਮਨ ਮਾਖੀ ॥ ਅਘ ਅਵਗੁਣ ਪਨ ਪਸਿਧ ਪਨੇਸਾ ॥ ਫੁੱਲ ਰਹਣ ਸਮ ਸੋਵਤ ਨੀਕੇ ॥ ਜਿਮ ਹਿਮ ਉਪਲਾ ਕ੍ਰਿਖੀ ਵਲ ਗਰੀ ॥ ਸਹਸ ਵਦਨ ਬਰਣੇ ਪਰੋਖੇਖਾ ॥ ਪਰ ਅਘ ਸੁਨੇ ਸਰਸਤ ਸੁ ਰਾਨਾ ॥ ਸੰਤਤ ਸੁਰਾ ਨੀਕ ਹਿਤ ਜੋਗੀ ॥ ਸਹਸ ਨਯਨ ਪਰੋਖੇਖ ਯਿਹਦਾ ॥
੬੭	ਉਦਾਸੀਨ ਅਹਿ ਮੀਤ ਹਿਤ ਸੁਨਤ ਰਹਿ ਖਲ ਰੀਤਿ ॥ ਜਾਨਿ ਪਾਇ ਜਗ ਜੇਰਿ ਰਹਿ ਬਿਨ ਡੀਹੋਰੈ ਸਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੫ ॥	
	ਮੈਂ ਅਪਨ ਦਿਸ ਕੀਨ ਨਿਹੇਰਾ ॥ ਬਾਜਸ ਪਾਲਿਯ ਅਤਿ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ॥ ਬੀਏ ਸੰਤ ਅਸੰਜਨ ਚਰਣਾ ॥ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਏਕ ਪਾਵਹਰਿ ਲੇਹੀ ॥ ਉਪਜਹਿ ਏਕ ਸੰਗ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਸੁਪ ਸੁਰ ਸਮ ਸਹੁ ਅਸਾਧੂ ॥	ਏਨ ਨਿਜ ਚਰਨ ਛਾਉ ਬੁਝੇਰਾ ॥ ਹੋਹਿ ਨਿਰਾਖਿ ਖਕ ਬੁਝੇ ਡਿਕਾਰਾ ॥ ਬੁਖ ਪੁਦ ਉਠੇ ਬੀਹ ਕਣੁ ਬਰਵੰ ॥ ਮਿਲਤ ਏਕ ਦਾਹੁਣ ਦੁਖ ਦੇਹੀ ॥ ਸਲਜ ਜੋਗ ਜਿਮਿ ਗੁਣ ਫਿਲਾਹੀ ॥ ਜਲ ਕਏਰ ਜਗ ਜਲ ਪਿਅਗਾਧੂ ॥

ਮੁਖ ਮਨੁ ਕੁਲਿ ਜਿਨਿ ਕਰੁ ਤੀਰਥੀ ਮੁਖ ਮੁਖ ਕਰ ਸੁਰਮਾਰਿ ਸਾਧੂ ਮੁਖ ਅਵਗੁਣ ਜਾਨਤ ਸਭ ਕੋਈ	ਲਹਰੁ ਸੁਖ ਅਪਣੇ ਕਹਿ ਭੂਖੀ ਗਨ ਲਾਲ ਕਲਿ ਮਲ ਸਰਿ ਬਾਧੂ ਸੋ ਜਿਹ ਭਾਵ ਨੀਕ ਤਿਹ ਸੋਈ
ਦੇ:	ਭਲੇ ਭਲਾਈ ਪੈ ਲਹਰਿ ਲਹਰਿ ਨਿਰਾਈ ਨੀਰਾ ਮੁਖ ਸਰਾਹਿਯ ਅਮਰਤ ਗਰਲ ਸਗਾਹਿ ਯਮੀਰ ॥ ੬
ਖਲ ਗਹਿ ਅਗੁਣ ਸਾਧੁ ਗੁਣ ਗਹ ਮਿਹ ਤੇ ਕੁਛੁ ਗੁਣ ਦੇਖ ਧਖਾਨੇ ਭਲੇ ਉਪਚ ਸਬਾਈ ਉਪਲਭੇ ਕਹਹਿ ਦੇਵ ਭਾਗਿਹਾ ਸਪੁਰਾਨਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਪ ਧਨ ਦਿਨ ਗਈ ਦਾਨ ਦੇਵ ਉਚ ਅਰੁ ਨੀਚਾ ਅਯਾਤੁ ਅਜੀਵ ਜ ਗਈ ਸਾ ਕਸੀ ਮਗਹ ਸੁਰਮਾਰਿ ਕਮ ਨਾਸਾ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਮਨਰਾਗ ਦਿਰਗਾ	ਹੈ ਭਯ ਅਪਾਰ ਉਦਧਿ ਅਵਗਾਹ ਸੰਗਹ ਭਾਗ ਨ ਬਿਨੁ ਪਹਿਚਾਨੇ ਗ ਨਿਗਟ ਦੇਖ ਦੇਵ ਬਿਲਗਾਏ ਇਹਿ ਪ੍ਰਪੰਚ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਸਨ ਸਾਧੁ ਅਸਾਧੁ ਸੁਜ ਭਿਕੁ ਜਾਤੀ ਅਮਿਯ ਸਜੀਵਨ ਮਾਹੁਰ ਮੀਰੁ ਲਛਮ ਅਲਛਮ ਰੰਗ ਅਵ ਨੀਚਾ ਅਰੁ ਮਲਟ ਮਹਿ ਦੇਵ ਗਵ ਸਾ ਨਿਰਮਾਗ ਮਗੁਣ ਦੇਖ ਦਿਭਾਗਾ
ਦੇ:	ਜਗਤੁ ਨ ਗੁਣ ਦੇਖ ਮਨ ਦਿਸਵ ਕੀਨ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਸਿਤੁ ਹੀਸ ਗੁਣ ਗਹਹਿ ਪਪ ਪਰਹਰਿ ਬਾਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੭ ॥
ਅਮਿਯ ਦੇਵ ਜ ਬਦੇਹਿ ਬਿਧਾਤਾ ਭਲ ਮੁਠਾਟ ਕਰਨ ਬਹਿ ਅਈ ਸੋ ਸੁਧਾਰਿਹਰਿ ਜਨ ਜਿਮ ਬੋਧੀ ਖਲ ਉਕਟੇ ਭਲ ਪਾਈ ਸੁਸੰਗੁ ਲਖਿ ਮੁਦੇਖ ਜਗ ਬੰਚਕ ਜੇਉ ਉਪਾਹਿ ਮਰਿ ਨ ਹੋਯ ਨਿਬਾਹੁ ਕਿਯੋ ਕੁਵੇਖ ਸਾਧੁ ਸਨਮਾਨੁ ਹਾਨਿ ਕੁਸੀਗ ਸੁਸੰਗ ਤਿਲਾਹੁ ਗਗਨ ਰਵੈ ਰਜ ਪਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗਾ	ਤਬ ਤਜਿ ਦੇਖ ਗੁਣਹਿ ਮਨ ਗਤਾ ਭਲੇ ਉਪਦਿਤ ਬਸ ਕੁਛੁ ਭਲਈ ਦਲਿ ਦੁਖ ਦੇਖ ਦਿਖਲ ਸਨ ਦੇਹੀ ਅਦਹਿ ਨ ਮਨੁ ਨ ਸੁਭਾ ਅਈਰੁ ਦੇਖ ਪਤਾ ਪੁਜਿ ਸਤ ਕੇਉ ਕਾਲ ਨਿਮਿਜਿ ਮਰਵਟ ਗਧੁ ਜਿਮ ਜਗਜਾ ਮਦਿਤ ਹਨੁ ਮਾਨੁ ਏਕੁ ਦੇਵ ਬਿਦਤ ਸੁਭ ਕਾਰਾ ਕੀਰਇ ਮਿਲਇ ਨੀਰਜਲ ਸੰਗ

੬

<p>ਅਸਤੁ ਅਸਤੁ ਸਤਨਾਨੁ ਸਤਨਾਨੁ ॥ ਅੰਕੁਸੰਗਤਿ ਗਤਿਸੁ ਰੋਣੀ ॥ ਸੰਦਿਪਤਮਨਨਾ ਅਨਿਲਸੰਪਾਤਾ ॥</p>	<p>ਸੁਮਹਰਿ ਰਾਮਦੇਹਿੰ ਗਨ ਗਾਠੀ ॥ ਇਤਿ ਪੁਰਾਣ ਮੰਤ੍ਰ ਮਸਿਸੇਈ ॥ ਹੇਯ ਜਲਦ ਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ॥</p>
<p>ੴ</p>	<p>ਗੁਰੁ ਭੁਖ ਜਲ ਪਦਨ ਪਦ ਪਾਇ ਕੁਯੋਗ ਚੁਯੋਗ ॥ ਹੇਇ ਕੁਯੋਗੁ ਸੁਖ ਸੁਖ ਜਗ ਲਖ ਹਿਸਲ ਮਾਣ ਲੋਗ ॥ ੮ ॥ ਸਮ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਰਾਮ ਪਾਖਦੁਹ ਨਾਮ ਭੁੰਦ ਵਿਧਿ ਕੀਨਾ ॥ ਸਾਸਿ ਪੇਖ ਕੇ ਸੇਖ ਰਸ ਮੁਖਿ ਜਗ ਅਸ ਅਪਾਸੁ ਦੀਨਾ ॥ ੯ ॥ ਸਤੁ ਚੇਤਨ ਜਗ ਜੀਵ ਜੇ ਸਕਲ ਰਾਮ ਮਯ ਜਾਨਿ ॥ ਬੰਦੋ ਸਭ ਕੇ ਪਦ ਕਮਲ ਸਾਧ ਜੋਰਿ ਯੁਗ ਪਾਨਿ ॥ ੧੦ ॥ ਏਕ ਤਨੁ ਜ ਨਰ ਨਾਗ ਖਗ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿਤਰ ਗੋਪਰਥਾ ॥ ਬੰਦੋ ਕਿਨਰ ਰਜਨਿ ਚਰ ਕਿਪਾਕਰਹੁ ਅਬੁ ਸਰਥਾ ॥ ੧੧ ॥</p>
<p>ਅਕਰ ਚਾਹਿਲਖੁ ਚੋਰਾਸੀ ॥ ਸਿਯਾ ਰਾਮ ਮਯ ਸਬ ਜਗ ਜਾਨੀ ॥ ਜਾਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਕਿਕਰ ਮੋਹੁ ॥ ਨਿਜ ਬਲ ਬੁਧੀ ਭੋਰੇ ਸੋਹਿਨਾਹੀ ॥ ਕਰਨ ਚੋਰੇ ਰਾਖੁ ਪਤਿ ਗੁਣ ਗਾਧ ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਏਕੋ ਅੰਗ ਉਪਾਧੀ ॥ ਅਭਿਅੰਤਿ ਨੀਰਉ ਚੁਗਰਿ ਅਤੀ ॥ ਪ੍ਰਮਿਹਰਿ ਸਜਨ ਮੋਹਿ ਵੈਰਣੀ ॥ ਜੋ ਗਾਧਿਕ ਗਹਿ ਤੇਤਰਿ ਬਾਤਾ ॥ ਰਾਖਿ ਪ੍ਰੀਤੁ ਕਾਟਿ ਲਕੁ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਨਿਜ ਕੀਯਤ ਕਿਹੋ ਢਾਗੁ ਨ ਨੀਕਾ ॥ ਜੋ ਪਰ ਭੁਨਿਤੁ ਸੁਨਤੁ ਹਰਖਾਰੀ ॥ ਸਗ ਬੁਨਰ ਸਾਧਿਤਾ ਸਮਭਈ ॥ ਸਜਨ ਸੁਖਿਤੁ ਸਿਧੁ ਸਮੇਧੋਈ ॥</p>	<p>ਜਗਤ ਜੀਵਨ ਭੁਜਲ ਬਲ ਨਾਮੀ ॥ ਕੋਰੇ ਪ੍ਰਦਾਮ ਜੋਰਿ ਯੁਗ ਪਾਨੀ ॥ ਏਕ ਮਿਲਿ ਕਰੁ ਛਾਡਿ ਛਲੇ ਛੋਹੁ ॥ ਗੁਣੇ ਬਿਨਯ ਕੋਰੇ ਸਬ ਪਾਧੀ ॥ ਲਖੁ ਮਾਤਿ ਮੋਰਿ ਚਰਿਤ ਅਵਗਾਹ ॥ ਰਾਮ ਮਾਤਿ ਵੰਕ ਮਨੋਰਥ ਗਾਧੀ ॥ ਚਹਿਯ ਅਮਯ ਜਗ ਜੁਰੇ ਨ ਛੁਟੀ ॥ ਸੁਨਿਹਰਿ ਬਲ ਬਚਨ ਮਨ ਲਾਈ ॥ ਸੁਨਹਿ ਪ੍ਰਦਤ ਮਨ ਪਿਤਾ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ॥ ਜੋ ਪਰ ਭੁਖਣ ਲੁਖਣ ਧਾਰੀ ॥ ਸਰਸੋਇ ਅਥਵਾ ਅਭਿ ਵੀਕਾ ॥ ਭੇਬਰ ਪੁਰਖ ਬਹੁਤ ਜਗ ਨਾਹੀ ॥ ਜੋ ਨਿਜ ਬਰ ਬਦਹਿ ਜਲ ਪਾਈ ॥ ਦੇਖਿ ਪੁਰ ਬਿਧੁ ਬਾਢਹਿ ਜੋਈ ॥</p>

ਕੁਛ ਛੋਟ ਆਉਲਾਖ ਬਡ ਕਰੈ ਏਕ ਬਿਸਵਾਸ ।
ਪੀਹਿ ਸੁਖ ਸੁਨਿ ਸੁਜਨ ਜਨ ਖਲ ਰਹਿ ਹੈ ਉਪਾਸ ॥ ੧੨ ॥

ਅਖਲ ਪਰਿਹਾਸ ਹੋਇ ਹਿਤ ਮੋਰਾ ।
ਹੀਸਹਿ ਬਡ ਚਾਵਰ ਚਾਤਕ ਹੀ ।
ਕਵਿਤੁ ਰਸਿਕ ਨ ਰਾਮ ਪਦ ਨੇਹਾ ।
ਕੁਛ ਛੋਟ ਮੋਰ ਮਤਿ ਛੋਰੀ ।
ਪੁਰੁ ਪਦ ਪੀਤਿ ਨ ਸਾਮ੍ਹਿ ਨੀਕੀ ।
ਹਰਿ ਹਰ ਪਦ ਰਤਿ ਮਤਿ ਨ ਕੁਤਰੀ ।
ਰਾਮ ਕੁਛ ਕੁਛਿਤ ਜਿਯ ਜਾਨੀ ।
ਕਵਿਤੁ ਨੇਹਿ ਨਹਿ ਚਤੁਰ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ।
ਆਖਰ ਅਰਥ ਅਲੰਕ੍ਰਿਤ ਨਾਨਾ ।
ਛੁਟ ਛੋਟ ਰਸ ਛੋਟ ਅਪਾਰਾ ।
ਕਵਿਤੁ ਬਿਸੇਕ ਏਕ ਨਹਿ ਮੋਰਾ ।

ਕੁਛ ਕਹਿ ਕਲ ਕੰਠ ਕੰਠੇਰਾ ।
ਹੀਸਹਿ ਮਲਿਨ ਖਲ ਵਿਅਥਤ ਕੀ ।
ਅਤਿਨ ਕਹਿ ਸੁਖ ਦਾਸ ਰਸ ਏਹਾ ।
ਹਸਿਥੇ ਸੋਗ ਹਸੇ ਨਹਿ ਏਹਾ ।
ਅਤਿਨ ਹਿੰਕਾਰ ਸੁਨਿ ਲਾਗਿ ਹੀਕੀ ।
ਅਤਿਨ ਕਹਿ ਮਧੁਰ ਕਥਾ ਰਾਖੁ ਵਰੀ ।
ਸੁਨਿਹਿ ਸੁਜਨ ਸਭਾ ਹਿ ਸੁਬਾਨੀ ।
ਸਕਲ ਕਲਾ ਸਬ ਬਿਦਾ ਹੀਨਾ ।
ਛੋਟ ਪ੍ਰਬੀਨ ਅਨੇਕ ਬਿਧਾਨਾ ।
ਕਵਿਤੁ ਦੇਖ ਗੁਣ ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ।
ਸੰਤ ਮਕੋਹ ਲਿਖਿ ਕਾਗਦ ਕੋਰਾ ।

ਦੇ: ਭੁਨਿਤ ਮੋਰ ਸਬ ਗੁਣ ਰਹਿਤ ਵਿਸਵ ਵਿਦਤ ਗੁਣ ਏਕਾ ।
ਸੋ ਬਿਚਾਰਿ ਸੁਨਿਹਿ ਸੁਮਤਿ ਜਿਨ ਕੇ ਪ੍ਰਬਲ ਬਿਸੇਕਾ ॥ ੧੩ ॥

ਅਇਹਿ ਮਹ ਰਾਖ ਪਤਿਨ ਮੁੰਦਰਾ ।
ਮਗਿਲ ਰੁਫਨ ਅਮਨਿ ਰਾਗੀ ।
ਭੁਨਿਤ ਵਿਚਿਤੁ ਸੁਕਵਿ ਕ੍ਰਿਤ ਜੋਉ ।
ਕਵਿਤੁ ਵਦਨੀ ਸਬ ਭਾਂਤਿ ਸਵਾਰੀ ।
ਸਬ ਗੁਣ ਰਹਿਤ ਕਵਿ ਕ੍ਰਿਤ ਬੀ ।
ਸਾਦਰ ਕਹਿ ਸੁਨਹਿ ਭੁਧ ਰਾਹੀ ।
ਅਦ ਪਿਕਵਿਤੁ ਗੁਣ ਏਕ ਉਨਹੀ ।
ਸੋਇ ਕੁਰੋਸ ਮੋਰ ਮਨ ਆਵਾ ।
ਯੁਮਉ ਤਜੈ ਸਹਜ ਕਰੁ ਆਈ ।
ਭੁਨਿਤ ਰਦੇਸ ਬਸੁ ਭੁਲਿ ਬਰਨੀ ।

ਅਤਿ ਪਾਵਨ ਪੁਰਾਣ ਸੂਤਿ ਸਾਰਾ ।
ਓ ਮਸਹਿਤ ਜਿਹ ਜਪ ਕ੍ਰਿਪੁ ਰਾਹੀ ।
ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨ ਸੋਹ ਨ ਸੋਉ ।
ਸੋਹ ਨ ਬਸਨ ਬਿਨ ਵਰਨਾਰੀ ।
ਰਾਮ ਨਾਮ ਯਸ ਅੰਕਿਤ ਜਾਨੀ ।
ਮਧੁਕਰ ਸਹਿ ਸੰਤ ਗੁਣ ਗਾਹੀ ।
ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰਗਟ ਇਹ ਮਾਹੀ ।
ਗੋਹਿਨ ਸੁਸੰਗ ਬਡ ਪਨ ਪਾਵਾ ।
ਅਗਰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਰੀਧ ਬਸਾਈ ।
ਰਾਮ ਕਥਾ ਜਗ ਮਗਿਲ ਕਰਨੀ ।

੬੬

ਮੰਗਲ ਕਰਨਿ ਕਲਿ ਮਲ ਹਨ ਤੁਲਨਿ ਬਿਬਾਧਨੁ ਰਹੀ
 ਨਾਇਕੁ ਕਰਿ ਕਵਿਤਾ ਸਹਿਤ ਕੀ ਜੋਧਰਾ ਪਾਵਨ ਪਾਥਕੀ
 ਪੁਨ੍ਹ ਪੁਸ਼ਪ ਸੰਗਤਿ ਭਨਿਤੁ ਕਲਿ ਹਇਹੀ ਮੁਜਨ ਮਨ ਭਵਨੀ
 ਭਵਨੀ ਗੁਰਿ ਮਸਨ ਕੀ ਸੁਮਿਤੁ ਸੁਰਾਵਨਿ ਪਾਵਨੀ
 ਮੀਧ ਲਾਗਹਿ ਅਤਿ ਸਬਹਿ ਮਮ ਭਨਿਤੁ ਰਾਮਾਸ ਸਿੰਗ
 ਦਾਤੁ ਇਰਾਰ ਕਿ ਕਰਾਏ ਕੋਢੇ ਬੰਦਿਯ ਮਲਾਪ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥੧੪॥
 ਸੁਯਾਮ ਸੁਰਤਿ ਪਸਦਿ ਸਦਾਤਿ ਗੁਨਦ ਕਰਹਿ ਤਿਹ ਪੰਥਾ
 ਗਰਿਹਾ ਗੁਮਾਸਿਯ ਰਾਮ ਯਸ ਗਾਵਹਿ ਸੁਨਹਿ ਸੁਜਾਨ ॥੧੫॥

ਮਦਿ ਸਾਇਕ ਮੁਕਤ ਛਾਇ ਜੈਸੀ ਨਿਪ ਕਿਰੀਤ ਤੁਹੀ ਰਨੁ ਪਾਈ ਏਥੇ ਹਿ ਜੁਗ ਬਿਕਾਸੁ ਬੁਧ ਕਹੀ ਭੁਕਿ ਹੋਤੁ ਸਿਧਿ ਭਵਨ ਵਿਹਾਈ ਰਾਮ ਗਰਿਤੁ ਸਰਬਿਨ ਅਨੁਦਾਈ ਕਵਿ ਕਾਵਿਦ ਅਸ ਪਿਦਸ ਬਿਰਹੀ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਜਨ ਗੁਣ ਗਾਨਾ ਯਿਦਸ ਸਿਧੁ ਮਤਿ ਸੀਪ ਸਮਾਨਾ ਜੋ ਬਰਖੇ ਵਰ ਬਾਹਿ ਵਿਚਾਰਾ	ਅਹਿ ਗਿਰਿਗਜ ਸਿਟ ਸੋਹਨੀ ਲਹਿੰ ਸਕਲ ਸੋਭਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਏ ਪਜਹਿ ਅਨਤ ਅਨਤ ਛਾਇ ਕਾਈ ਸੁਮਿਤੁ ਸਰਦ ਅਵਤਿ ਪਾਈ ਜੋ ਸੁਮਜਾਇ ਨ ਕੋਰਿ ਉਪਾਈ ਗਵਹਿ ਹਰਿਗਣ ਕਲਿ ਮਲ ਹਰੀ ਸਿਰਦੁਨਿ ਗਿਰਾਲਾਗਿ ਪਾਛਿਤੁ ਸੁਤੀ ਸਾਰਦ ਕਹਹਿ ਸੁਜਾਨਾ ਹੋਹਿ ਕਵਿਤੁ ਮੁਕਤ ਸਾਇ ਜਾਨੁ
--	--

ਮੋਢੇ: ਯੁਕਿ ਬੋਧਿ ਪੁਨਿ ਪੋਹਿਯੇ ਰਾਮ ਚਰਿਤੁ ਬਰਤਾਨਾ
 ਪਹਿਰਹਿ ਸੰਜਨ ਬਿਮਲ ਉਰਸੋਭਾ ਅਇ ਅਨੁਰਾਗਾ ॥੧੬॥

ਜੈ ਜਨ ਮੇਕਲਿ ਕਾਲ ਕਹਲਾ ਚਲਤੁ ਕੁਪ ਬਿਦੇ ਮਗ ਛਾਨੇ ਵਰਤ ਕੁਕੁ ਕਹਾਇ ਰਾਮ ਕੋ ਏਨ ਮਹ ਪ੍ਰਸਮ ਤੇਖ ਜਗ ਮੋਹੀ ਜੋ ਅਪਨੇ ਅਵਗੁਣ ਸਤ ਕਹੀ ਰੰਤ ਮੇ ਅਤਿ ਮਲ ਪਸਖਾਨੇ	ਕਰਤ ਬਯਸ ਵੇਖ ਮਹਾਲਾ ਕਪਟ ਕਲੇਵਰ ਕਲਿ ਮਲ ਭਾਨੇ ਕੀ ਕਰ ਕਰਨ ਕੋਹ ਕਾਮ ਕੋ ਯਿਕ ਧਰਮ ਪੁਸਤਕ ਧੋਰੀ ਬਾਢੇ ਕਥਾ ਪਾਰਨਹਿ ਲਹਾਈ ਬੋਰੇ ਮਹਿ ਨਾਨਿਕਹਿ ਸਾਯਾਨੇ
--	---

[The manuscript page contains several lines of handwritten text in Devanagari script, which appears to be bleed-through from the reverse side.]

[illegible][illegible][illegible][illegible]

10. 11. 1954

विष्णुसहस्रनामस्तोत्रम्
श्रीगणेशाय नमः
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

[The page contains several lines of extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side.]

੧੦
੧.

ਭੁਭੇ ਨੇ ਅਹਹਿ ਜੇ ਹੁਇ ਹੈ ਅਭੇ ਦਿਉ ਪੁਸਿਨ ਦੇਹੁ ਬਰ ਦਾਨੁ ਜਿਸ ਬੰਹ ਬੁਧ ਜਹਿ ਆਵਰਹੀ ਗੀਤਿ ਭੁਨਿਤੁ ਭੁਨਿਤੁ ਸੇਈ ਰਾਮੁ ਕੁਠੀਰਤੁ ਭੁਨਿਤੁ ਭੁਵੇਸਾ ਕੁਮਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖੁ ਸੇਓ ਸੇਏ ਕੁਹੁ ਅਨੁਗਾਹ ਅਸਜਿਯਾਹੀ	ਪੁਟੈ ਵੇਸ ਬਿਕਪਟ ਛਲ ਭਾਗੇ ਸਧੁ ਸਮਾਸ ਭੁਨਿਤੁ ਸਨਮਾਨੁ ਸੇਸੁ ਸਭਾ ਵਿ ਬੁਝ ਕਵਿ ਰਾਹੀ ਸੁਰਸਰਿ ਸਮਾਸ ਭੁਨਿਤੁ ਸੇਈ ਅਸ ਮੰਤਰ ਅਸ ਮੋਹਿ ਅਵੇਸਾ ਅਸਿਅਨਿ ਸੁਹਾਵ ਨਿ ਟਾਕ ਪਵੇਸਾ ਅਵੇਸਲਾ ਅਸਹਿ ਅਨੁ ਹੇ ਸੁਖਾਨੀ
---	---

ਦਿਉ

ਸੇ

ਦਿਉ

ਸਤੁ ਲਕਾਵਤੁ ਕੀਰਤਿ ਫਿਮਲਾ ਲਾਇ ਆਵਰਹਿ ਸੁਖਨ
ਅਹਜ ਸੇਵ ਵਿਸਥਾਇ ਹਿਪੁ ਜੇ ਸੁਨਿ ਕਰਹਿ ਬੁਝਨ
ਮਿਸਰਹਿ ਇਨੁ ਵਿਸਥਾ ਮਾਤਿ ਮੋਹ ਮਾਤਿ ਬੁਝਾ ਅਭਿਯੋਗ
ਕਰਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਅਸਕਹਿ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਕਰਹਿ ਨਿਰੋਗ
ਕਵਿਤਾ ਵਿਦ ਰਾਖਰ ਚਰਿਤੁ ਅਨਮ ਮੇਜੁ ਮਥਾਨਾ
ਅਨਾਇਕ ਮੁਨਿ ਸੁਰਚਿਲ ਪਿਯੋ ਰਹੇਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾ ॥੧॥
ਅਭੇ ਸੁਨਿ ਪਦ ਕੰਜ ਰਾਖਸਣ ਜਿਨ ਨਿਰਮਲੇ
ਅਖਰ ਸੇਧ ਮਲ ਮੰਜ ਦੇਵ ਰਹਿਤ ਦੁਖਣ ਸਾਇਤਾ
ਅਭੇ ਕਵਿਤੁ ਬੇਦ ਰੁਣ ਬਾਰਿਦਿ ਬੋਹਿਤ ਸਰਾਪ
ਅਨੇਕਾਨੁ ਸੁਖ ਮਨੁ ਖੇਦ ਬਰਣਤੁ ਰਾਖਸਣ ਵਿਸਦ ਸਭਾ
ਅਭੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਦ ਰੁਣ ਰੁਣ ਸਾਗਰ ਜਿਨ ਕੰਨ ਘਰਾ
ਅਭੇ ਸੁਖ ਮਾਸਿਯੋਨੁ ਪੁਰਾਰ ਬਲ ਵਿਸਾ ਦੁਰਣਾ ॥੨॥
ਅਭੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਦ ਰੁਣ ਰੁਣ ਰੁਣ ਰੁਣ ਰੁਣ ਰੁਣ ਰੁਣ ਰੁਣ ਰੁਣ
ਅਭੇ ਪਸੀ ਪਰਵਤੁ ਸੁਖ ਮੰਜ ਦੇਵ ਰਹਿਤ ਦੁਖਣ ਸਾਇਤਾ

ਪੁਨਿ ਸੇਵਿ ਸਭਦ ਸੁਫ ਸਾਇਤਾ ਅਨੇਕਾਨੁ ਪਾਪ ਰੁਣ ਰੁਣ ਗੁਣ ਰਿਕੁ ਮਾਸੁ ਮਹਿ ਸਭਦਾਨੀ ਅਭੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਦ ਰੁਣ ਰੁਣ ਰੁਣ ਰੁਣ	ਪੁਨਿ ਸੇਵਿ ਸਭਦ ਸੁਫ ਸਾਇਤਾ ਅਨੇਕਾਨੁ ਪਾਪ ਰੁਣ ਰੁਣ ਗੁਣ ਰਿਕੁ ਮਾਸੁ ਮਹਿ ਸਭਦਾਨੀ ਅਭੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਦ ਰੁਣ ਰੁਣ ਰੁਣ ਰੁਣ
---	---

ਨਾਮ ਪੁਰਾਇ ਜਨ ਸਿਵ ਨੀਕੀ	ਕਲਕਟ ਫਲ ਦੀਨ ਅਮਨੀ
ਬੁਧ ਰਿਤੁ ਰੁਪ ਪਤਿ ਭਗਵੰਤ ਲਸੀ ਸਾਲ ਸੁਦਾਸ	
ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਵ ਰਣ ਭਗਵੰਤ ਨਾਮ ਸਾ ੨੩ ॥	
ਆਖਾ ਖਾਧੁ ਰਮਿ ਹਰ ਦੇਉ	ਵਰਣ ਵਿਲੋਚਨ ਨੀਕੀ ਸੋਹੇਉ
ਸੁਮਿਰਤੁ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸੁਖ ਕਾਧਾ	ਲੋਕ ਲਾਹੁ ਪਰ ਲੋਕ ਨ ਬਾਹੁ
ਰਹਤੁ ਸੁਨਤੁ ਸੁਮਿਰਤੁ ਸੁਨਤੀ ਕੋ	ਰਾਮ ਲਖਣ ਸਮ ਪਿਯਤੁ ਲਸੀ ਕੋ
ਵਰਣਤੁ ਵਰਣ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਲਗਾਤੀ	ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵ ਸਮ ਸਹਜ ਸੀ ਪਾਤੀ
ਨਕਨ ਰਾਯਣ ਮਹਿ ਸੁਖ ਰਾਯ	ਜਗ ਪਾਲਕ ਵਿਖੇ ਜਨ ਰਾਤੀ
ਭੁਕਿ ਸੁਤਿ ਯਕ ਲਕਰਨ ਵਿਕੁਖਾ	ਜਗ ਹਿਤ ਹੇਤੁ ਬਿਮਲ ਬਿਧੁ ਪੁਖਾ
ਸੁਦੁ ਤੋਖ ਸਮ ਸੁਗਤਿ ਸੁਧਾ ਕੋ	ਕਮਲ ਸੇਖ ਸਮ ਧਰ ਬਸੁਧਾ ਕੋ
ਜਨ ਮਨ ਮਨਿ ਕੰਜ ਮਧੁਕਰ ਸੋ	ਜੀਹ ਯੋਗ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਲ ਧਰ ਸੋ
ਏਕ ਫੁੱਲ ਇਕ ਮੁਕਟ ਮਣਿ ਸਬ ਵਰਣਨ ਪਰ ਜੇਉ	
ਭੁਲਸੀ ਰੁਪ ਬਰਨਾ ਮਹਿ ਬਰਣ ਬਿਰ ਜਤੁ ਦੇਉ ॥ ੨੪ ॥	
ਸਮੁਤੁ ਸਰਸ ਨਾਮ ਅਰੁ ਨਾਮੀ	ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਸ ਪਾਪੁ ਅਨੁਗਾਮੀ
ਨਾਮ ਰੁਪ ਦੇਉ ਈਸ ਦੇ ਪਾਧੀ	ਅਕਬ ਮਨਾਹਿ ਸੁਸਾ ਮਹਿ ਸਾਧੀ
ਕਿ ਬੁਧ ਫੋਟ ਕਹਤੁ ਅਪਰਾਧੁ	ਸੁਨਿ ਗੁਣ ਹੋਵ ਸਮੁਧਿ ਹੀ ਜਾਧੁ
ਵੇਖਿ ਯੋਗੁ ਪਨਾਮ ਆਧੀਨਾ	ਰੂਪ ਗਯਾਨ ਨਹਿ ਨਾਮ ਵਿਹੀਨਾ
ਰੂਪ ਵਿਸੇਖ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਜਾਨੋ	ਕਰਤੁ ਲਗਤੁ ਨ ਪਰਹਿ ਪਹਿਚਾਨੋ
ਸੁਮਿਰਿਯ ਨਾਮ ਰੂਪ ਬਿਨੁ ਦੇਖੋ	ਆਵਤ ਹਿਦਯ ਸਨੇਹ ਵਿਸੇਖੋ
ਨਾਮ ਰੂਪ ਗਾਇ ਅਕਬ ਕਹਾਨੀ	ਸਮੁਤੁ ਸੁਖ ਨ ਪਰਤੁ ਬਖਾਨੀ
ਅਗੁਣ ਸਗੁਣ ਬਿਰਨਾ ਮਸੁਖੀ	ਉਤਪਤਿ ਪੈਥ ਧਰ ਕਰਤੁ ਰਵੁ ਭਾਖੀ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਣਿ ਦੀਪ ਧਰੁ ਜੀਹ ਦੇਹੁ ਹੀ ਵਾਰਾ ॥	
ਭੁਲਸੀ ਭੀਤੁ ਰਬਾਹਿਰੋ ਜੈਚਾਹਿ ਸ ਓ ਜੀਯਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥	
ਨਾਮ ਜੀਹ ਜਪਿ ਜਾਗਹਿ ਯੋਗੀ	ਵਿਗਤਿ ਬਿਗਰ ਪ੍ਰਪਰਿ ਬਿਸੇਈ
ਬ੍ਰਹਮ ਮੁਖਹਿ ਅਨੁਭਵਹਿ ਅਨੁਪਾ	ਅਕਬ ਮਨਾਮਯ ਨਾਮ ਨਰੁ ਪਾ

੧੪

ਜਨਾ ਰਹਿੰ ਗੁਰਗਤਿ ਜੋਏ	ਨਾਮ ਜੀਹ ਸਦਿ ਜਾਨੀ ਤੇਏ
ਸਾਧਕ ਨਾਮ ਜਪਹਿ ਤੇਏ	ਦੇਹਿ ਸਿਧ ਅਵਿਸਾਰਿਓ ਪਾਏ
ਜਪਹਿ ਨਾਮ ਜਨ ਅਤ ਤੇਏ	ਮਦਾਇ ਕਸੈ ਕਦੇ ਜੀਹ ਸੁਖਾਰੀ
ਰਾਮ ਭੁਭੁ ਸਗ ਰਾਠਿ ਪੁਕਾਰਾ	ਸੁਖਿ ਤੀਰਥਿ ਭੀ ਅਧਿਕਾਰਾ
ਭੁਭੁ ਵਡਨ ਕਹੇ ਨਾਮ ਮਧਾਰਾ	ਨਾਨਾ ਪੁਤ੍ਰਿ ਹਿੰਦੁ ਖਿੰਦੁ ਮਧਾਰਾ
ਭੁਭੁ ਜਗਦਹ ਭਤਿ ਨਾਮ ਪੁਕਾਰਿ	ਭਤਿ ਵਿਸੇਖ ਨਹਿ ਆਨ ਭਿਧਾਰਿ

ਦੇਃ
ਸਰਲ ਨਾਮ ਨਾਮ ਜੀਨ ਜੋ ਰਾਮ ਭੁਭੁ ਰਸ ਤੀਨਾ
ਨਾਮ ਮੁਖੇ ਪਾਇ ਸੁਖ ਹਿਰਦਿ ਨਦੁ ਕੰਠੇ ਮਨ ਮੀਨਾ ੨੬

ਅਕੁਲ ਸਗੁਦੇਹੁ ਬੁਧੁ ਜਗੁਪਾ	ਅਕੁਲ ਅਗਾਧ ਅਨਾਧਿ ਅਨੁਪਾ
ਐਸੇ ਮਰੁ ਬੁਧੁ ਨਾਮ ਦੁਹੁ ਤੇ	ਇਯਾ ਜਿਹ ਯੁਗਲਿ ਜਪੁ ਮਨਿ ਹੁਤਿ
ਪਦਿ ਸੁਜਨ ਜਨ ਜਾਨਹਿ ਜਨ ਤੀ	ਕਹਤ ਪੁਤ੍ਰੀ ਤਿਧਿ ਤਿਵਿਚਿ ਮਨ ਕੀ
ਏਕਦਰ ਗਤਿ ਦੇਖਿ ਸਦੇਹੁ	ਪਾਵਤ ਸੁਗਮ ਮਧੁ ਅਭੈ ਕੁ
ਭੁਭੁ ਅਗਾਧ ਮਧੁ ਮਧੁ ਮਨ ਤੇ	ਕਹਉ ਨਾਮ ਸਭ ਕੁ ਮਗਾ ਮਤੇ
ਵਾਪਰ ਦੇਕ ਬੁਧੁ ਅਵਿਨਸੀ	ਜਗੁ ਚੇਤਨ ਪਨ ਅਨੰਦ ਰਾਮੀ
ਅਸਪੁਰੁ ਹਿਰਦਿ ਅਭਿਤ ਅਭੈ ਕੀ	ਸਰਲ ਜੀਵ ਜਗਦੀਨ ਦੁਖ ਰੀ
ਨਾਮ ਨਿਰਪਦ ਨਾਮ ਧਰਨ ਤੇ	ਸੋਏ ਪੁਰਾਤਨ ਨਿਸਮੇਲ ਰਤਨ ਤੇ

ਦੇਃ
ਨਿਰਭੁਣ ਤੇ ਇਹ ਰਾਤਿ ਬੁਧੁ ਨਾਮ ਪੁਕਾਰ ਅਪਾਰ
ਕਹਦ ਨਾਮ ਬੁਧੁ ਮਤੇ ਨਿਜ ਦਿਰਾਹ ਅਨਸਾਰ ੨੭

ਰਾਮ ਭੁਭੁ ਹਿਰਦਿ ਰਤਨ ਪਾਰੀ	ਸਹਿ ਸੰਕਟ ਦਿਯ ਸਾਧੁ ਸੁਖਾਰੀ
ਨਾਮ ਸਪੇਸ ਜਪਤ ਅਨਯਾਸ	ਭੁਭੁ ਰੀਹ ਮੁਦ ਮੰਗਲ ਬਾਸਾ
ਰਾਮ ਏਕਤਾ ਪਸ ਤਿਯ ਰਾਰੀ	ਨਾਮ ਰੇਖਿ ਖਲ ਕੁਮਾਰੀ ਸੁਖਾਰੀ
ਰੇਖਿ ਹਿਰਦਿ ਰਾਮ ਸੁਭੇਤੁ ਸੁਖਾਰੀ	ਸਹਿਤ ਸੇਨ ਸੁਤ ਕੀਨ ਬਿਬਾ ਕੀ
ਸਹਿਤ ਦੇਖ ਦੁਖ ਦਾਸ ਦੁਰਾਸਾ	ਦਲ ਇਨਾਮ ਜੀਮਿਰ ਵਿਨਿਸਨਾਸਾ
ਭੁਭੁ ਰਾਮ ਅਪੁਤ੍ਰ ਰਾਧਾ	ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਜਨ ਨਾਮ ਪਤਾ ਪੁ
ਏਕਤਾ ਪੁਕਾਰੀ ਨਾਮ ਪੁਕਾਰ	ਜਨਮਨ ਅਮਿਤ ਨਾਮ ਕਿਯ ਪਦਨ

1. The first part of the document is a title page. It contains the title of the document, the author's name, and the date of the document.

[illegible]

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

[illegible]

[The page contains approximately 18 lines of handwritten Devanagari script, which is extremely faded and illegible.]

[illegible]

1. *Chlorophyll a* (Chl a) and *Chlorophyll b* (Chl b) are the primary photosynthetic pigments in green plants. They are responsible for capturing light energy and converting it into chemical energy through the process of photosynthesis. Chl a is the most abundant pigment, while Chl b is present in smaller amounts. Both pigments absorb light most efficiently in the blue and red regions of the visible spectrum.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 श्रीकृष्णार्चनम् ॥ २ ॥
 श्रीगुरुभक्त्यारवन्द्यम् ॥ ३ ॥
 श्रीगुरुभक्त्यारवन्द्यम् ॥ ४ ॥
 श्रीगुरुभक्त्यारवन्द्यम् ॥ ५ ॥
 श्रीगुरुभक्त्यारवन्द्यम् ॥ ६ ॥
 श्रीगुरुभक्त्यारवन्द्यम् ॥ ७ ॥
 श्रीगुरुभक्त्यारवन्द्यम् ॥ ८ ॥
 श्रीगुरुभक्त्यारवन्द्यम् ॥ ९ ॥
 श्रीगुरुभक्त्यारवन्द्यम् ॥ १० ॥

[illegible]

ਨਿਜਿਚਰ ਨਿਕਰਦਯੋਗ ਪੁਨਿਦਸ	ਨਾਮ ਸਕਲ ਕਲਿਕਲੰਖ ਨਿਕਦਿਨ
ਸਦਰੀ ਗੀਧ ਸੁਖੇਵਰਨ ਸੁਗਤਿ ਦੀਨ ਰਖੁਨਥਾ	
ਨਾਮ ਉਧਾਰੇ ਅਮਿਤ ਖਲ ਏਵ ਵਿਦਿਰ ਗੁਣ ਗਾਥਾ ਰਥਾ	
ਰਾਮ ਸੁਕੀਠ ਵਿਕੀਖਣ ਵੇਉ	ਰਾਖੇ ਮਰਣ ਜਾਨ ਸਬ ਕੋਉ
ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਗੀਥ ਨਿਵਾਰੀ	ਲੋਕ ਏਵ ਵਰ ਵਿਰਦ ਵਿਗਾਜੀ
ਰਾਮ ਭਾਉ ਕਾ ਪਿਛਰਕ ਬੰਦੇ ਰਾਮ	ਸੇਤੁ ਹੋਤੁ ਸਮ ਕੀਨ ਨ ਬੋਰਾ
ਨਾਮ ਲੇਤੁ ਰਵ ਸਿੰਧੁ ਸੁਖਾਹੀ	ਕਰਹੁ ਬਿਚਾਰੁ ਸੁਜਨ ਮਨ ਮਾਹੀ
ਰਾਮ ਸਕਲ ਨਦ ਰਵਣ ਮਾਰਾ	ਸੀਯ ਸਹਿਤ ਨਿਜ ਪੁਰ ਪਗ ਧਾਰਾ
ਰਾਜ ਰਾਮ ਅਵਧਰ ਜਧਾਨੀ	ਗਾਵਤੁ ਗੁਣ ਸੁਰ ਮੁਨਿ ਵਰ ਬਾਨੀ
ਸੇਵਕ ਸਮਿਰਤ ਨਾਮ ਨਾਹਿ ਜੀ	ਨਿਨ੍ਹ ਸੁਖ ਪੁਲਕ ਮੋਹ ਲਜੀਤੀ
ਫਿਰਤ ਸਨੇਹ ਮਗਾਤੁ ਖਮ ਪੰਨਾ	ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੋਤ ਨਹਿ ਸੁਪਨੇ
ਬ੍ਰਹਮ ਰਾਮ ਰੇ ਨਾਮ ਨਹੁ ਬਰਦਾਸਕ ਬਰਦਾਨੀ	
ਬ੍ਰਮਚਾਰਿ ਸੁਰੇਇ ਮੋਹ ਲਿਖ ਮਹੇਸ਼ ਜੀ ਜਨੀ	
ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੰਤੁ ਆਇ ਨਾ ਜੀ	ਸਾਜ ਅਮੰਗਲ ਮੰਗਲ ਰਾਸੀ
ਸੁਕ ਸਨਕ ਦਿਸਿੰਹ ਮੁਨਿ ਯੋਗੀ	ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਹੋ ਗੀ
ਨਦ ਦ ਜਨੇ ਨਾਮ ਪੁਤਾ ਪੂ	ਜਗ ਪਿਯਹਿ ਹਰ ਹਰਿ ਦਿਸ ਅਪੂ
ਨਾਮ ਜਪਤ ਪੁਨੁ ਕੀਨ ਪ੍ਰਸਾਦ	ਭੁਕਿ ਸਿਰੇ ਮਟਿ ਰੇ ਪੁਲਾਦ
ਪ੍ਰਦ ਸੰਗਿ ਲਾਨਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਨਾਮ	ਪਾਏ ਅਚਲ ਅਨੁਪਮ ਨਾਮ
ਸੁਮਿਤਿ ਪਦਨ ਸੁਤ ਪਦਨ ਨਾਮ	ਅਪਨੇ ਵਸ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਗਾਮ
ਅਪਰ ਅਜਾ ਮਿਲ ਗਾ ਗਨਿਕੁ	ਭੁਏ ਸੁਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪੁਰਾ
ਕਹਉ ਕਹਾ ਲਗਿ ਨਾਮ ਸੁਰੇਈ	ਵਾਸਨ ਸਕਹਿ ਨਾਮ ਗਣ ਗਾਣੀ
ਦਾਮ ਨਾਮ ਕੇ ਗਾਪ ਰਾਗ ਨਿਕਦ ਜਦ ਨਿਰਾਸ	
ਸੇ ਸਮਿਰਤੁ ਲਇ ਕੁਰਤੋ ਨੁਲਾਸੀ ਨੁਲਾਸੀ ਦਾਸਾ	
ਦਰੁ ਜੁਗਤੀਨ ਕਾਲ ਤਿਰੁ ਲੋਥਾ	ਭੁਏ ਨਾਮ ਜਪਿ ਸੀਵੇ ਸੋਥਾ
ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸੰਤ ਮਤ ਯੋਗ	ਸਕਲ ਸੁਕਿਤ ਨੁਲਾਸਾ ਸਨੇਹਾ

੧੬
੧੫

॥ ਧਮਪਥੰਮਯੁਗਮਥਯੁਗਦੁਜੇ ॥
॥ ਕਲਿਕੇਵਲਮਲਮੁਲਮਲੀਨਾ ॥
॥ ਨਾਮਕਾਂਮਤੁਕੁਕਲਕਰਾਲਾ ॥
॥ ਰਾਮਨਾਮਕਲਿਅਭਿਮਤਦਾਤਾ ॥
॥ ਨਹਿਕਲਿਕਰਮਨਤੁਕਿਵਿਵੇਕੁ ॥
॥ ਕਲਨੇਮਿਕਲਿਕਪਰਨਿਧਨੁ ॥

॥ ਵਪਰਪਰਿਤੋਖਤੁਪੁਤੁਜੇ ॥
॥ ਪਾਪਪਯੋਨਿਧਿਜਨਮਨਮੀਨਾ ॥
॥ ਸੁਮਿਰਤਸਮਨਸਕਲਜੰਜਲਾ ॥
॥ ਹਿਤਪਰੋਲੋਕਲੋਕਪਿਤੁਮਾਤਾ ॥
॥ ਰਾਮਨਾਮਅਵਲੀਸ਼ਨਏਕੁ ॥
॥ ਨਾਮਸੁਮਤਿਸਮਰਥਹਨੁਮਾਨੁ ॥

ਦੇ:

॥ ਰਾਮਨਾਮਨਰਕੇਸਰੀਕਨਕਕਸਿਪੁਕਲਿਕਾਲਾ ॥
॥ ਜਾਪਥੰਮਜਨਪੁਲਾਟਜਿਮਿਪਲਹਿਵਲਿਸੁਰਸਾਲਾ ॥

॥ ਰਾਮਕੁਰਾਯਅਨਖਅਲਸਹੂ ॥
॥ ਸੁਮਿਰਿਸੇਨਾਮਰਾਮਗੁਣਗਾਥਾ ॥
॥ ਮੇਰਿਸੁਧਾਰਹਿਸੇਸਬਤੁਤੀ ॥
॥ ਰਾਮਸੁਸ੍ਵਾਮਿਕੁਸੇਵਕਸੇਸੇ ॥
॥ ਲੋਕਹੁਵੇਦਸੁਸਾਹਬਰੀਤੀ ॥
॥ ਗਨੀਗਰੀਬਰਾਮਨਰਨਗਰਾ ॥
॥ ਸੁਗਵੇਕੁਕਵਿਨਿਜਮਤਿਅਨੁਹਰੀ ॥
॥ ਸਾਧੁਸੁਜਾਨਸੁਸੀਲਨਿਪਾਲਾ ॥
॥ ਸੁਨਿਸਨਮਾਨਹਿਸਬਹਿਸੁਬਾਨੀ ॥
॥ ਯਹਪਾਕ੍ਰਿਤਮਹਿਪਾਲਸੁਕੁਵੀ ॥
॥ ਰੀਸੁਤਰਾਮਸਨੇਹਨਿਸੇਤੋ ॥

॥ ਨਾਮਜਪਤੁਮਗਿਲਦਿਸਿਦਸਹੂ ॥
॥ ਕੋਰੇਨਾਇਰਘੁਨਬਹਿਮਾਥਾ ॥
॥ ਜਾਸੁਕ੍ਰਿਪਨਹਿਕ੍ਰਿਪਅਧਾਤੀ ॥
॥ ਨਿਜਦਿਸਿਦੇਖਦਯਨਿਧਿਪੋਸੇ ॥
॥ ਸ਼ਿਖਨਯਮੁਨਤਪਹਿਚਾਨਤਪ੍ਰੀਤੀ ॥
॥ ਪ੍ਰੀਤਿਤੁਮੁਦਮਲੀਨਉਜਗਰਾ ॥
॥ ਨਿਪਹਿਸਰਾਹਤਸਬਨਰਨਾਤੀ ॥
॥ ਈਸਅਸਿਰੁਫਪਰਮਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥
॥ ਭਾਇਤਭੁਭੁਮਤਿਗਤਿਪਹਿਚਾਨੀ ॥
॥ ਜਾਨਿਸਿਰੇਅਵੇਕੇਸਲਨਾਇ ॥
॥ ਕੇਜਗਮਦਿਮਲਿਨਮਤਿਮੋਤੋ ॥

ਦੇ:

॥ ਸਠਸੇਵਕਕੀਪ੍ਰੀਤਿਰੁਦਿਰਖਿਹਹਿਰਾਮਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥
॥ ਉਪਲਕਿਯੇਜਲਜਾਨਜਿਹਸਚਿਦਸੁਮਾਤੇਕਾਪਿਭੁਭੁ ॥
॥ ਹੋਰੁਕਹਾਵਤਸਬਕਹਤਰਾਮਸਹਤਉਪਹਾਸਾ ॥
॥ ਸਾਹਬਸੀਤਨਾਏਸੇਸੇਵਕਤਲਸੀਦਾਸਾ ॥ ੩੩ ॥

॥ ਆਠਬਾਠੇਮੇਰਿਫਿਠਈਥੋਠੀ ॥
॥ ਸਮੁਧਸਹਸਮੁਹਿਅਪਤੁਅਪਸੇ ॥

॥ ਜਨਿਅਧਨਰਕੁਨਾਥਸਿਰੇਰੀ ॥
॥ ਸੋਸੁਧਿਰਾਮਕੀਨਨਹਿਸੁਪਨੇ ॥

ਆਭਿਮਤਿਦਾਨਿਦੇਵਤਰੁਦਰਸੇ॥
ਸੁਕਵੇਸਾਰਦਨਰੁਮਨਉਰੁਗਨਸੇ॥
ਸਕਲਸੁਕ੍ਰਿਤੁਫਲਭੂਤਿਭੋਗਸੇ॥
ਸੇਵਕਮਨਮਨਸਮਗਲੁਸੇ॥

ਸੇਵਕਸੁਲਭਸੁਖਦਹਰਿਹਰਸੇ॥
ਰਾਮਕੁਕੁਜਨਜੀਵਨਧਨਸੇ॥
ਜਗਹਿਤਨਿਰੁਪਾਧਿਸਾਧੁਲੋਗਸੇ॥
ਪਾਵਨਗੰਗਤਰੰਗਮਾਲਸੇ॥

ਦੇ॥

ਕੁਪਬਕੁਤਰਕਕੁਚਾਲਿਕਲਿਕਪਦੰਤੁਪਾਖੰਡਾ॥
ਦਹਨਗਮਗੁਣਗਮਇਮਈਧਨਅਨਲਪ੍ਰਬੰਡਾ॥
ਗਮਚਰਿਤੁਰਾਕੇਸਕਰਸਰਿਸਸੁਖਦਸਬਕਾਹੁ॥
ਸੰਗਨਕਮਦਚੋਰਚਿਤੁਹਿਤਵਿਸੇਖਬੁਝਾਹੁ॥੪੧॥

ਕੀਨਪਸੂਜਿਹਕੁਤਿਭੁਵਾਨੀ॥
ਸੇਸਸਹੇਤੁਕਹਬਮੈਗਾਈ॥
ਨਿਨਯਹਰਬਸੁਨੀਨਹਿਹੋਈ॥
ਕਬਾਐਲੋਕਿਕਸੁਨਹਿਜੇਗਮਨੀ॥
ਰਾਮਕਬਕੀਮਿਭੇਜਗਨਾਹੀ॥
ਨਾਨਭੁਤਿਦਾਮਅਵਤਾਰਾ॥
ਕਲਪਭੇਦਹਰਿਚਰਿਤਸੁਹਾਯੇ॥
ਕਰਿਯਨਸੰਮੈਅਸਓਰਮਾਨੀ॥

ਜਿਹਿਬਿਧਿਸੰਕਰਕਹਬਖਨੀ॥
ਕਬਪ੍ਰਬੰਧਵਿਚਿਤਬਨਾਈ॥
ਜਨਿਆਸੁਰਜਕਰੈਸੁਨਿਸੋਈ॥
ਨਹਿਆਸੁਰਯਕਰੈਅਸਜਾਨੀ॥
ਅਸਪ੍ਰਤਿਭਿਭਿਨਕੇਮਨਮਾਹੀ॥
ਰਾਮਾਯਣਸਤੁਕੋਟਿਅਪਾਰਾ॥
ਭੁਤਿਅਨੇਕਮੁਨੀਸਨਤਾਯੋ॥
ਸੁਨਿਯਕਬਸਾਦਰਤਰਿਮਾਨੀ॥

ਦੇ॥

ਰਾਮਅਨੰਤਅਨੰਤਗੁਣਅਮਿਤਕਬਾਵਿਸਤੁਣਾ॥
ਸੁਨਿਆਸੁਰਯਨਮਾਨਿਹਹਿਸਿਨਕੇਇਮਲਕ੍ਰਿਤੁਭਾ॥੪੨॥

ਇਹਿਬਿਧਿਸਬਸੰਸਕਰਿਦੁਰੀ॥
ਪੁਨਿਸਬਹੀਬਿਨੋਦੋਕਰੋਜੋਰੀ॥
ਸਾਦਰਸਿਵਹਿਨਾਇਅਬਮਾਯਾ॥
ਸਿਬੁਤੋਸੇਹਮੈਇਕਤੀਸਾ॥
ਨਦਮੀਭੋਮਦਰਮਧੁਮਾਯਾ॥
ਜਿਹਿਦਿਨਰਾਮਜਨਮੁਤਿਗਾਵੰ॥
ਅਸੁਰਜਗਖਗਨਰੁਮੁਨਿਦੇਵਾ॥

ਸਰਧਾਰੇਗੁਰੁਪਦਪਕਜਹੁਰੀ॥
ਕਹਤੁਕਬਜਿਹਿਲਗੁਨੋਰੀ॥
ਦਰੋਣੋਦਿਸਦਰਾਮਗੁਣਗਾਥਾ॥
ਕਰੋਗੁਣਹਰਿਪਦਧਰਸੀਸਾ॥
ਅਦਧਪੁਰੀਸਰਚਰਿਤਪੁਰਾਸਾ॥
ਨੀਰਬਸਕਲਤੁਹਚਲੈਅਵਹਿ॥
ਆਇਕਤਹਿਰਪੁਨਯਕਸੇਵਾ॥

੨੦

ਜਨਮ ਮਹਿਤ ਸਦ ਰਹਿ ਸਜਨਾ ॥ ਕਰਹਿ ਰਾਮ ਕਲ ਕੀਰਤਿ ਗਨਾ ॥

ਦੇ:

॥ ਮਜਹਿ ਸੋਜਨ ਬਿਦ ਬਹੁ ਪਾਵਨ ਸਰਯੁ ਨੀਰਾ ॥
॥ ਜਪਹਿ ਰਾਮ ਧਰਿ ਧਮਾਨ ਉਰ ਸ੍ਰੀ ਦਰਸਾ ਮਸਰੀਰਾ ॥੩॥

ਵਰਸ ਪਰਸ ਮੱਜਨ ਅਰੁ ਪਾਨਾ ॥
ਨਦੀ ਪੁਨੀਤ ਅਮਿਤ ਮਹਿਮਾ ਅਉ
ਰਾਮ ਧਮਾਦ ਪੁਰੀ ਸੁਹਾਵਨੀ ॥
ਚਾਰਿ ਖਾਨਿ ਜਗ ਜੀਵ ਅਪਾਰਾ ॥
ਸਬ ਬਿਧਿ ਪੁਰੀ ਮਨੋਹਰ ਜਾਨੀ ॥
ਬਿਮਲ ਕਬਾਕਰ ਕੀਨ ਅਰੰਭਾ ॥
ਰਾਮ ਚਰਿਤ ਮਾਨਸ ਸਹਨਾਮਾ ॥
ਮਨ ਕਰਿ ਬਿਖਸ ਮਨ ਲਖ ਜਗਹੀ ॥
ਰਾਮ ਚਰਿਤ ਮਾਨਸ ਸੁਨਿ ਭਵਨਾ ॥
ਭੀਖਿ ਪਦੇਖ ਦੁਖ ਦਾਰਿ ਵਦਨਾ ॥
ਰਹਿ ਮਹੇਸ ਨਿਜ ਮਲਸ ਗਾਖਾ ॥
ਰਾਮ ਚਰਿਤ ਮਾਨਸ ਵਰਾ ॥
ਕੋਠੇ ਕਬਾ ਸੋਇ ਸੁਖ ਵ ਸੁਹਾਈ ॥

ਦਰੈ ਪਾਪ ਕਹਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ॥
ਕਹਿਨ ਸਕੈ ਸਾਰਦਾ ਬਿਮਲ ਮਤਿ ॥
ਏਕ ਸਮੁਦਿ ਦਿਤ ਜਗ ਪਾਵਨੀ ॥
ਅਵਧੁ ਜੇ ਤਨੁ ਨਹਿ ਸੀਸਾਰਾ ॥
ਸਕਲ ਸਿੰਧ ਪਦ ਮਗਿ ਲਖਾਨੀ ॥
ਸੁਨਤ ਨ ਸਾਹਿਕਾ ਮਮਦ ਦੀਰਾ ॥
ਸੁਨਤ ਸੁਵਰ ਪਾਇਸ ਬਿਸਾਮਾ ॥
ਹੋਇ ਸੁਖੀ ਜੇ ਇਹਿ ਸਰਪਰਹੀ ॥
ਵਿਰਚੇ ਸਿੰਧੁ ਸੁਹਾਵਨ ਪਾਵਨਾ ॥
ਕਲਿ ਕਰਾ ਲਿਕਲਿ ਗਲੁਖ ਨ ਸਵਨਾ ॥
ਪਾਇ ਸੁਸਮਧ ਸਿਵਾਸ ਨ ਰੁਖਾ ॥
ਧਰੇ ਨਾਮ ਹਿਯ ਹੋਰਿ ਹਰਖਿ ਹਰਾ ॥
ਸਾਦਰ ਸੁਨਹੁ ਸੁਜਨ ਮਨ ਲਾਈ ॥

ਦੇ:

॥ ਜਸ ਮਾਨਸ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਰੁਏ ਨਗ ਪਚਾਰ ਜਿਹ ਰੇਤੁ ॥
॥ ਅਬ ਸੋਈ ਕਹੈ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਬ ਸੁਮਿਰਿ ਉਮਾ ਬਿਖਰੇਤੁ ॥੪॥

ਸੇਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੁਮਤਿ ਹਿਸ ਹੁਲਾਸੀ ॥
ਕੋਠੇ ਮਨੋਹਰ ਮਾਠੇ ਅਨੁਹਾਰੀ ॥
ਸੁਸਤਿ ਕੁਮਿਥਲ ਧ੍ਰਿਦ ਮਾਗਾ ॥
ਵਰਖਾ ਹਿਰਾਮ ਸੁਖ ਮਬਰ ਬਾਰੀ ॥
ਲੀਲਾ ਸਗੁਣ ਸੋਕਹਾਰ ਬਖਾਨੀ ॥
ਮਹੇਸ ਕ੍ਰਿਨੇ ਵਰਾਣਨ ਜਾਈ ॥
ਸੋਨ ਲ ਸੁਫਿਤ ਸਾਇਓ ਧਿਤੁ ਹੋਈ ॥

ਰਾਮ ਚਰਿਤ ਮਾਨਸ ਕਵਿ ਰੂਲਾਸੀ ॥
ਸੁਜਨ ਸੁਚਿਤ ਸੁਨਿ ਲੇਹੁ ਸੁਧਾਰੀ ॥
ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਉਚਿ ਧਨ ਸਾਧੂ ॥
ਮਧੁਰ ਮਨੋਹਰ ਮੰਗਲ ਕਾਧੀ ॥
ਜੇਇਸੁ ਛੁੱਤ ਕਰੇ ਮਲ ਹਾਨੀ ॥
ਸੋਇ ਮਧੁਰਤਾ ਸੁਸੀਤਲ ਰਾਈ ॥
ਰਾਮ ਚਰਿਤ ਜਗ ਜੀਵਨ ਸੋਈ ॥

੨੪
੫੫

ਦੇ: ॥ ਅਵਤਾਰਨਿ ਤੇ ਰਨਿ ਮਿਲਿ ਪੀਉ ਪਰਮਪਰ ਹਾਜ ॥
॥ ਭਾਖ ਪਤੁਲਿ ਰਹੈ ਬੀਹੀ ਨਲਾਸਾ ਪਤੀ ਮਥਾਧਾ ॥ ੫੧ ॥
॥ ਆਵਹਿ ਬਿਨਸ ਦੀ ਨਤ ਮੇਰੀ ॥ ॥ ਭਾਖੁ ਤੇ ਭਾਖੁ ਮਵਨਿ ਨਹੇਰੀ ॥
॥ ਅਵਤਾਰਨਿ ਸੁਨਰੁ ਰੁਣਕ ॥ ॥ ਆਸਿ ਮਾਸ ਮਨਿ ਮਲਹਾਰੀ ॥
॥ ਰਾਮ ਸੁਪ੍ਰੇਮੀ ਪੈਰੁ ਪਾਸੀ ॥ ॥ ਅਵਤਾਰਨਿ ਲਿਖਹੁ ਮਨੁ ਮਲੀ ॥
॥ ਭਵ ਸੁਖ ਸੇਖ ਕਰੇ ਖਰੇ ਖਰੇ ॥ ॥ ਅਮਨੁ ਦੀਵਰੁ ਰੁਖ ਰਿਚਰੇ ਖਰੇ ॥
॥ ਕਮਰੇ ਪਾਸੇ ਨਹ ਜਾਵਨਾ ॥ ॥ ਅਵਤਾਰਨਿ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਗਯਾ ਖਰੇ ॥
॥ ਨਾਦਰ ਸੰਜਨ ਪਾਸਿ ਖੇਤ੍ਰੇ ॥ ॥ ਅਵਤਾਰਨਿ ਪਾਸਿ ਪਾਸਿ ਖੇਤ੍ਰੇ ॥
॥ ਜਿਨ ਖਰੇ ਬਰਿਨ ਮਾਸ ਸੇਖੀ ॥ ॥ ਅਵਤਾਰਨਿ ਰਿਖਿ ਰਿਖਿ ਖੇਤ੍ਰੇ ॥
॥ ਖੇਤ੍ਰਿ ਨਿਰਖਿ ਰਿਖਿ ਰਿਖਿ ਖੇਤ੍ਰੇ ॥ ॥ ਅਵਤਾਰਨਿ ਮੁਖਿ ਮਿਖਿ ਮਿਖਿ ਖੇਤ੍ਰੇ ॥

ਦੇ: ॥ ਪਤਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੁਖਾ ਤਿਸਰੁ ਰੁਣਕੁ ਮਨੁ ਮਾਵਹੈ ॥
॥ ਸੁਖਿ ਰੁਣਕੀ ਸੰਪਰਕਿ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ॥ ੫੨ ॥
॥ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੀ ਮਿ ਪ੍ਰਸਨ ਨਿਮਨਾ ॥ ॥ ਰੁਣਕੁ ਮੁਖਿ ਪਾਸ ॥
॥ ਪ੍ਰਸਨ ਮੁਖਿ ਸੰਘਰ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ॥ ੫੩ ॥
॥ ਅਵਤਾਰਨਿ ਪਾਸਿ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ॥
॥ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ॥

॥ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ॥
॥ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ॥
॥ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ॥
॥ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ॥
॥ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ॥
॥ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ॥
॥ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ॥
॥ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ॥

ਦੇ: ॥ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ਰੁਣਕੁ ॥

<p>॥ ਕਹਹਿ ਭੁਕਿ ਭੁਗਵੰਤ ਕੀ ਸੰਯੁਤ ਗੰਯਨ ਵਿਰਥਾ ਪਪਾ ॥</p>	
<p>॥ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੁਕਿ ਮਕਰ ਨਹਾਹੀ ॥ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਸੰਵਤ ਅਸਹੋਇ ਅਨਿਵਾ ॥ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਭੁਕਿ ਮਕਰ ਨਹਾਯੋ ॥ ॥ ਯਾਰ ਮਵਲ ਕ ਮੁਨਿ ਪਰਮ ਵਿਵੇਕੀ ॥ ॥ ਸਾਦਰ ਚਰਣ ਸਹੇਜ ਪਖਾਰੇ ॥ ॥ ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਮੁਨਿ ਸੁਯਸ ਸਖਾਨੀ ॥ ॥ ਨਾਥ ਏਕ ਸਿਸਯ ਬਹੁ ਮੋਰੇ ॥ ॥ ਕਹਤ ਮੋਹਿ ਲਗਤੁ ਰੁਝ ਲਾਜਾ ॥</p>	<p>॥ ਪੁਨਿ ਸਬ ਨਿਜ ਨਿਜਾ ਅਸੁ ਮਜਾਹੀ ॥ ॥ ਮਕਰ ਮੰਜਿ ਗਵਨਹਿ ਮੁਨਿ ਬਿਦਾ ॥ ॥ ਸਤੁ ਮੁਨੀ ਸਆਸੁ ਮਨਿ ਸਿਹਾਯੋ ॥ ॥ ਭੁਰਵੰਜ ਰਾਖੋ ਪਦ ਟੇਕੀ ॥ ॥ ਅਤਿ ਪੁਨੀਤ ਆਸਨ ਬੈਠਾਰੇ ॥ ॥ ਬੋਲੇ ਅਤਿ ਪੁਨੀਤ ਮਿਦੁ ਬਾਨੀ ॥ ॥ ਕਰਤੁਲ ਟੇਦੁ ਤੁਰੁ ਸਬ ਤੋਰੇ ॥ ॥ ਜੇ ਨਕਹੇ ਬਹੁ ਹੋਇ ਅਕਾਜਾ ॥</p>
<p>॥ ਸਿਤ ਕਹਹਿ ਅਸਨੀਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਧਿ ਪੁਰਣ ਜੇ ਗਾਵਾ ॥ ॥ ਹੋਇ ਨ ਵਿਮਲ ਵਿਵੇਕ ਉਰ ਗੁਣ ਅਨਕੀ ਸਿਵ ਗਾਵਾ ॥ ੬ ॥</p>	
<p>॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਿਜ ਮੋਹੁ ॥ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਰ ਅਮਿਤ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ॥ ॥ ਸੀਰ ਜਪਤੁ ਸੀਤੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥ ॥ ਅਥਰ ਚਾਰਜੀਵ ਜਗ ਅਹਹੀ ॥ ॥ ਜੋ ਪਿਤਾ ਮਮਹਿ ਮਾ ਪੁਨਿ ਰਾਜਾ ॥ ॥ ਰਾਮ ਕੋਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਛੈ ਤੋਹੀ ॥ ॥ ਏਕ ਰਾਮ ਅਵਹੇਸ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ॥ ਨਾਰਿ ਵਿਨਾ ਵਖਸਹੋ ਅਪਾਰਾ ॥</p>	<p>॥ ਹਰਹੁ ਨਾਥ ਕਰੈ ਜਨ ਪਰਛੋਹੁ ॥ ॥ ਸੀਰ ਪ੍ਰਗਟ ਉਪਨਿਬਦ ਗਾਵਾ ॥ ॥ ਸਿਵ ਭੁਗਵਨ ਗੰਯਨ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ॥ ਕਾਸੀ ਮਹਤ ਪਰਮ ਪਦ ਲਹਾਈ ॥ ॥ ਸਿਵ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤੁ ਕਰਿ ਦਾਯਾ ॥ ॥ ਬਹੁ ਬੁਝਾਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਮੋਹੀ ॥ ॥ ਤਿਨ ਕਰਚਹਿਤ ਵਿਵਿਤ ਸਿਸਯਾ ॥ ॥ ਭੁਧੋ ਰੋਪ ਰਣ ਰਾਵਣ ਮਾਰਾ ॥</p>
<p>॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਇ ਰਾਮ ਕਿ ਅਪਰ ਕੋਊ ਜਾਹਿ ਜਪਤੁ ਵਿਪੁਰਾਹਿ ॥ ॥ ਸਤੁ ਮਹਾਮ ਸਰਬ ਗੰਯਨ ਕਹਹੁ ਵਿਵੇਕ ਸਿਰਾਹਾ ॥ ੭ ॥</p>	
<p>॥ ਜੋ ਮਿਦੇ ਮੋਹ ਰੂਮ ਭਾਰੀ ॥ ॥ ਯਾਰ ਮਵਲ ਕ ਬੋਲੇ ਮੁਸਕਾਈ ॥ ॥ ਰਾਮ ਕੁ ਤੁਮ ਮਨ ਕੁ ਮਬਾਨੀ ॥ ॥ ਚਾਹੋ ਸੁਨੇ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗੁਢਾ ॥</p>	<p>॥ ਕਹਹੁ ਮੇ ਕਥਾ ਨਾਥ ਵਿਦੁ ਰੀ ॥ ॥ ਤੁਮਹਿ ਵਿਵਿਤ ਰਾਖੁ ਪਤਿ ਪੁਰਤਈ ॥ ॥ ਬਹੁ ਰਾਈ ਤੁਮਾਰੇ ਮੇ ਜਾਨੀ ॥ ॥ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਸੁ ਮਨਹੁ ਅਤਿ ਮੁਖੀ ॥</p>

<p>॥ ਤੁਤੁ ਸੁਨਹੁ ਸਾਵਰ ਮਨਭਾਈ ॥ ॥ ਮਹਾਂ ਮੋਹ ਮਹਿ ਖੋਸ ਬਿਜਾ ਲਾ ॥ ॥ ਰਾਮ ਕਥਾ ਸਸਿ ਕਿਰਣ ਸਮਾਨ ॥ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੀਸਯ ਕੀਨ ਭੁਵਾਨੀ ॥</p>	<p>॥ ਕਹਉ ਗਾਮਕੀ ਕਥਾ ਸੁਹਾਈ ॥ ॥ ਗਾਮਕਥਾ ਕਾਇਤ ਕਾ ਕਰਾਈ ॥ ॥ ਸੀਤ ਚਕੋਰ ਕਰਹਿ ਓਹ ਪਾਈ ॥ ॥ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਤਬ ਕਹਾ ਬਖਾਨੀ ॥</p>
<p>ੴ</p>	<p>॥ ਕਹੈ ਸੁਮਤਿ ਅਨੁਹਾਰਿ ਅਬਉ ਮਾਂ ਸੰਤੁ ਸੰਬਾਦ ॥ ॥ ਬੁਝੈ ਸਮਝਾ ਜੀਹਿ ਹੋਤੁ ਜਿਹ ਸੁਨਿ ਮੁਨਿ ਮਿਟਹਿ ਬਿਖਾਵ ॥</p>
<p>॥ ਏਕ ਬਾਰ ਤੋਤਾ ਯੁਗ ਮਾਹੀ ॥ ॥ ਸੰਗ ਸਤੀ ਜਗ ਜਨਨਿ ਭੁਵਾਨੀ ॥ ॥ ਰਾਮ ਕਥਾ ਮੁਨਿ ਕਰਯ ਬਖਾਨੀ ॥ ॥ ਰਿਖਿ ਪੁਤਾ ਹਰਿ ਭੂ ਸੁਹਾਈ ॥ ॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਰਾਖੁ ਪਤਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ॥ ਮੁਨਿ ਸਨ ਵਿਦਾ ਮਾਂਗਿ ਰਿਪੁ ਹਰੀ ॥ ॥ ਤਿਹ ਅਵਸਰ ਭੀ ਜਨ ਮਾਹਿ ਰਾਹੀ ॥ ॥ ਪਿਰਾ ਬਚਨ ਭੀ ਰਾਜ ਉਦਾਸੀ ॥</p>	<p>॥ ਸੰਤੁ ਗਏ ਕੁੰਭ ਜ ਰਿਖ ਪਾਹੀ ॥ ॥ ਪੂਜੈ ਭਿਖਿ ਅਖਿਲੇ ਸਵਰ ਜਾਈ ॥ ॥ ਸੁਨੀ ਮਹੇਸ ਪਰਮ ਸੁਖ ਮਾਨੀ ॥ ॥ ਕਹੀ ਸੰਤੁ ਅਧਿਗਾਢੀ ਪਾਈ ॥ ॥ ਭਫੁ ਦਿਨ ਤਹ ਰਹੈ ਗਿਰਿ ਨਾਥਾ ॥ ॥ ਚਲੇ ਭੁਵਨ ਸੰਗ ਦੋਖ ਮੁਕਾਈ ॥ ॥ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਭੀ ਲੀਨ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ॥ ਦੇਹੁ ਕ ਬਨ ਇਚਰਨ ਅਨਿਲਾਸੀ ॥</p>
<p>ੴ</p>	<p>॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਇ ਚਾਨਤ ਜਾਤ ਹਰ ਕਿਹੈ ਬਿਧਿ ਵਸਨੇ ਹੋਇ ॥</p>
<p>ੴ</p>	<p>॥ ਰਾਖੁ ਰੂਪ ਅਵਤਾਰ ਪੁਰਾਣੇ ਜਨ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ੫੯ ॥</p>
<p>ੴ</p>	<p>॥ ਸੰਕਰ ਉਠ ਮਾਂਗਿ ਖੰਡ ਸਤੀ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਮ ਸੁਇ ॥</p>
<p>ੴ</p>	<p>॥ ਰੁਲਾਸੀ ਦਰਸਨ ਲੇਖ ਮਨੁ ਰਲੇ ਚਨ ਲਾਲਚੀ ॥ ੫੦ ॥</p>
<p>॥ ਭਵਣ ਮਠ ਮਨੁ ਜਕ ਰਸਾਰਾ ॥ ॥ ਜੋਨ ਹਿ ਜਾਉ ਰਹੈ ਪਛੁਤਾਵਾ ॥ ॥ ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਬੁਝੈ ਸੋਚ ਸਸਈ ਜਾ ॥ ॥ ਲੀਨ ਨੀਚ ਮਾਂਗਿ ਰਹਿ ਸੰਗਾ ॥ ॥ ਕਤਿ ਛਲ ਮੁਢ ਹਵੀ ਵੈ ਦੇਹੀ ॥ ॥ ਮੰਗ ਬਧ ਬੰਧ ਮਾਹਿਤ ਹਰਿ ਅਏ ॥ ॥ ਇਹਿ ਵਿਕਲ ਨਰ ਇਵ ਰਖਾਈ ॥</p>	<p>॥ ਪ੍ਰਤੁ ਬਿਧਿ ਬਚਨ ਕੀਨ ਚਰ ਸਾਰਾ ॥ ॥ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰ ਨ ਬਨਤ ਬਨਾਵਾ ॥ ॥ ਰਾਹੀ ਸਮਝ ਜਾਨ ਦਾਸ ਸੀਸਾ ॥ ॥ ਛੁਯੋ ਰੁਤੀਤ ਸੋਇ ਕਪਟ ਕਰੰਡਾ ॥ ॥ ਪ੍ਰਤੁ ਪਤਾ ਪਉਰ ਵਿਦਤੁ ਨ ਤੇਹੀ ॥ ॥ ਅਸੁ ਮਵੇਇ ਨੈਨ ਜਲ ਛੁਯੋ ॥ ॥ ਬੇਜਤ ਵਿਪਿਨ ਚਿਤੁ ਰਹੈ ਕੁਲੀ ॥</p>

	॥ ਕਬਹੂੰ ਯੋਗਾ ਬਿਯੋਗਾ ਨ ਜਾ ਕੇ ॥	॥ ਦੇਖ ਪ੍ਰਗਟ ਨਿਰਗਹਿ ਦੁਖ ਤਾ ਕੇ ॥	
ਦੇ:	॥ ਆਤਿ ਵਿਚਿਤ੍ਰ ਰਾਖ ਪਤਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਜਾਨਹਿ ਪਰਮ ਸੁਜਾਨ ॥		
	॥ ਜੇ ਮਤਿ ਮਇ ਇਸੇ ਹ ਬਸ ਹਿਦਾਸ ਧਰਹਿ ਕਉ ਆਨਾ ॥		
	॥ ਨਿਭੁ ਸਮਯਾ ਹਿਰਾਮਹਿ ਦੇਖਾ ॥	॥ ਉਪਜਾ ਹਿਯ ਅਤਿ ਹਰਖ ਵਿਸੇਖਾ ॥	
	॥ ਭੂਰਿ ਲੋਚਨ ਭੁਬਿ ਸਿੰਧੁ ਨਿਹਾਰੀ ॥	॥ ਕੁਸਮਯ ਜਾਨ ਨ ਕੀਨ ਚਿਨ੍ਹਾਰੀ ॥	
	॥ ਜਯ ਸੰਚਿਦ ਨੇਵ ਜਗ ਪਾਵਨਾ ॥	॥ ਅਸਕਹਿ ਚਲੇ ਮਨੋ ਜ ਨਸਾਵਨ ॥	
	॥ ਚਲੇ ਜਾਤਿ ਵਿਸਤੀ ਸਮੇਤਾ ॥	॥ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਪੁਲਕਤ ਕ੍ਰਿਪ ਨਿਕੇਤਾ ॥	
	॥ ਸਤੀ ਸੇਵਾ ਸੀਤੁ ਕੀ ਦੇਖੀ ॥	॥ ਉਰ ਉਪਜਾ ਸੰਦੇਹ ਵਿਸੇਖੀ ॥	
	॥ ਸੰਕਰ ਜਗਤ ਬੰਧੁ ਜਟਾ ਦੀਸਾ ॥	॥ ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨਿ ਸਬ ਨਾਵਤ ਮੀਸਾ ॥	
	॥ ਤਿਨ ਨਿਪ ਸੁਰਹਿ ਕੀਨ ਪਰਦਾ ॥	॥ ਕਹਿ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਪਰਧਾਮਾ ॥	
	॥ ਭੁਯੋ ਮਗਨ ਛਬਿ ਤਾਸੁ ਬਿਲੋਕੀ ॥	॥ ਅਜਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਰ ਰਹਿ ਰਿਨ੍ਹੇਕੀ ॥	
ਦੇ:	॥ ਬ੍ਰਹਮ ਜੇ ਵਜਾ ਪਕ ਵਿਰਜ ਅਜ ਅਕਲ ਅਨੀਹ ਅਪ੍ਰੇਦ ॥		
	॥ ਸੋ ਕਿ ਦੇਹ ਧਰਿ ਹੋਇ ਨ ਰਜਾਹਿ ਨ ਜਾਨਤ ਝੇਵਾ ॥ ੨੭ ॥		
	॥ ਵਿਸ੍ਨੁ ਜੇ ਸੁਰਹਿਤ ਨਰਤਨ ਧਾਰੀ ॥	॥ ਸੋ ਸਰਬਗਮ ਯਥਾ ਵਿਸ੍ਨੁ ਰੀ ॥	
	॥ ਖੇਤਤ ਸੋ ਕਿ ਅਗਮ ਇਵ ਨਾਰੀ ॥	॥ ਗਮਾਨ ਧਾਮ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਅਸੁਰਾਰੀ ॥	
	॥ ਸੀਤੁ ਗਿਰਾ ਪੁਨਿ ਮ੍ਰਿਧਾਨ ਹੋਈ ॥	॥ ਸਿਵ ਸਰਬਗਮ ਜਨ ਸਬ ਕੋਈ ॥	
	॥ ਅਸ ਸਿਸਯ ਮਨ ਕੁਯੋ ਅਪਾਰਾ ॥	॥ ਹੋਇ ਨ ਪਿਦਯ ਪ੍ਰਯੋਧ ਪ੍ਰਚਾਰਾ ॥	
	॥ ਯਦਨ ਪਿ ਪ੍ਰਗਟ ਨ ਕਹੈ ਕੁਵਾਨੀ ॥	॥ ਹਰ ਅਤਿ ਰਯਾਮੀ ਸਬ ਜਾਨੀ ॥	
	॥ ਸੁਨਹੁ ਸਤੀ ਤਵ ਨਾਹਿ ਸੁਭਾਉ ॥	॥ ਸੀਸਯ ਅਸ ਨ ਧਰਿਖ ਉਰ ਕਾਉ ॥	
	॥ ਜਾਸੁ ਕਥਾ ਕ੍ਰਿਤ ਰਿਖ ਰਾਹੀ ॥	॥ ਭੁਕਿ ਜਾਸੁ ਮੈਂ ਮੁਨਿ ਹਿੰ ਸੁਨਾਈ ॥	
	॥ ਸੋਇ ਮਮ ਇਸੁ ਦੇਵ ਰਾਖ ਬੀਰਾ ॥	॥ ਸੇਵਤ ਜਾਹਿ ਸਦਾ ਮੁਨਿ ਧੀਰਾ ॥	
ਦੇ:	॥ ਮੁਨਿ ਧੀਰ ਯੋਗੀ ਸਿਧ ਸੰਤ ਤ ਬਿਮਲ ਮਨ ਚਿਹ ਧਮਾਵਹੀ ॥		
	॥ ਅਧਿਨੋਤਿ ਨਿਗਮ ਪੁਰਾਣ ਅਗਮ ਜਾਸੁ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਹੀ ॥		
	॥ ਸੁਇ ਗਮ ਯਥਾ ਪਕ ਬ੍ਰਮ ਭਵਨ ਨਿਕਾਧ ਪਤਿ ਮਾਯਾ ਧਨੀ ॥		
	॥ ਅਵਤਾਰੇ ਅਪਨੇ ਕੁਕੁ ਹਿਤ ਨਿਜ ਤੀਰ ਨਿਰਰਾਖ ਕਲ ਮਨੀ ॥		

੨੮
੧੦

ਬਾ

੨੮

ਮਿਥੀ	<p>॥ ਨਾਨਕ ਨ ਉਠ ਉਪਦੇਸ ਯਦਪਿ ਕਹੋਸਿ ਸੁਖ ਸਹੁ ॥ ॥ ਏਥੇ ਬਿਹਸਮਹੋਸਹ ਰਿਮਾਯਾ ਬਲੁ ਜਾਨਿ ਸੇਯਾ ॥੬॥</p>		
	<table><tr><td data-bbox="463 777 1048 1367"><p>ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਮਨ ਅਤਿ ਸੰਦੇਹੁ ॥ ॥ ਤਬ ਅਗਿ ਬੈਠਿ ਰਹੈ ਬਰਛਹੀਂ ॥ ॥ ਜੀਸੇ ਜਾਇ ਮੋਹਕੁ ਮਛਰੀ ॥ ॥ ਚਲੀ ਸਤੀ ਸਿਵ ਅਧਾਧੁ ਪਾਈ ॥ ॥ ਵਹਾ ਸੰਗੁ ਅਸਮਨ ਅਨੁਮਾਨਾ ॥ ॥ ਮੋਰਿਹੁ ਕਹੈ ਨ ਸੇਸਯ ਜਾਹੀ ॥ ॥ ਹੁਇਹੈ ਸੁਇ ਜੋਗਮ ਰਹਿਰਾਖਾ ॥ ॥ ਅਸਰਹਿ ਲੁਭੈ ਜਪਾਨ ਹਰਿਨਾਮ ॥</p></td><td data-bbox="1048 777 1703 1367"><p>ਜੋ ਕਿਨੁ ਜਾਇ ਪਰੀਕਾ ਏਹੁ ॥ ॥ ਜਲਤਗਤੁ ਮੀਰਹੁ ਮੋਹਿ ਪਾਹੀ ॥ ॥ ਕਰਹੁ ਸੇ ਪਤਨ ਏਵੇ ਕ ਫਿਰਾਈ ॥ ॥ ਕਰਹਿ ਬਿਰਾਭ ਏਵੇ ਕ ਨ ਵੀ ॥ ॥ ਵਯੋ ਮੁਤਾ ਕਹ ਨਹਿ ਕਲਾਨਾ ॥ ॥ ਏਹਿ ਬਿਪਰੀਤ ਕੁਲਾਈ ਨਹੀ ॥ ॥ ਕੋਕਰਿ ਰੁਫਕ ਬਵਾਵੈ ਸਾਖਾ ॥ ॥ ਭਾਈ ਸਤੀ ਜਹ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਪਾਖਾ ॥</p></td></tr></table>	<p>ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਮਨ ਅਤਿ ਸੰਦੇਹੁ ॥ ॥ ਤਬ ਅਗਿ ਬੈਠਿ ਰਹੈ ਬਰਛਹੀਂ ॥ ॥ ਜੀਸੇ ਜਾਇ ਮੋਹਕੁ ਮਛਰੀ ॥ ॥ ਚਲੀ ਸਤੀ ਸਿਵ ਅਧਾਧੁ ਪਾਈ ॥ ॥ ਵਹਾ ਸੰਗੁ ਅਸਮਨ ਅਨੁਮਾਨਾ ॥ ॥ ਮੋਰਿਹੁ ਕਹੈ ਨ ਸੇਸਯ ਜਾਹੀ ॥ ॥ ਹੁਇਹੈ ਸੁਇ ਜੋਗਮ ਰਹਿਰਾਖਾ ॥ ॥ ਅਸਰਹਿ ਲੁਭੈ ਜਪਾਨ ਹਰਿਨਾਮ ॥</p>	<p>ਜੋ ਕਿਨੁ ਜਾਇ ਪਰੀਕਾ ਏਹੁ ॥ ॥ ਜਲਤਗਤੁ ਮੀਰਹੁ ਮੋਹਿ ਪਾਹੀ ॥ ॥ ਕਰਹੁ ਸੇ ਪਤਨ ਏਵੇ ਕ ਫਿਰਾਈ ॥ ॥ ਕਰਹਿ ਬਿਰਾਭ ਏਵੇ ਕ ਨ ਵੀ ॥ ॥ ਵਯੋ ਮੁਤਾ ਕਹ ਨਹਿ ਕਲਾਨਾ ॥ ॥ ਏਹਿ ਬਿਪਰੀਤ ਕੁਲਾਈ ਨਹੀ ॥ ॥ ਕੋਕਰਿ ਰੁਫਕ ਬਵਾਵੈ ਸਾਖਾ ॥ ॥ ਭਾਈ ਸਤੀ ਜਹ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਪਾਖਾ ॥</p>
<p>ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਮਨ ਅਤਿ ਸੰਦੇਹੁ ॥ ॥ ਤਬ ਅਗਿ ਬੈਠਿ ਰਹੈ ਬਰਛਹੀਂ ॥ ॥ ਜੀਸੇ ਜਾਇ ਮੋਹਕੁ ਮਛਰੀ ॥ ॥ ਚਲੀ ਸਤੀ ਸਿਵ ਅਧਾਧੁ ਪਾਈ ॥ ॥ ਵਹਾ ਸੰਗੁ ਅਸਮਨ ਅਨੁਮਾਨਾ ॥ ॥ ਮੋਰਿਹੁ ਕਹੈ ਨ ਸੇਸਯ ਜਾਹੀ ॥ ॥ ਹੁਇਹੈ ਸੁਇ ਜੋਗਮ ਰਹਿਰਾਖਾ ॥ ॥ ਅਸਰਹਿ ਲੁਭੈ ਜਪਾਨ ਹਰਿਨਾਮ ॥</p>	<p>ਜੋ ਕਿਨੁ ਜਾਇ ਪਰੀਕਾ ਏਹੁ ॥ ॥ ਜਲਤਗਤੁ ਮੀਰਹੁ ਮੋਹਿ ਪਾਹੀ ॥ ॥ ਕਰਹੁ ਸੇ ਪਤਨ ਏਵੇ ਕ ਫਿਰਾਈ ॥ ॥ ਕਰਹਿ ਬਿਰਾਭ ਏਵੇ ਕ ਨ ਵੀ ॥ ॥ ਵਯੋ ਮੁਤਾ ਕਹ ਨਹਿ ਕਲਾਨਾ ॥ ॥ ਏਹਿ ਬਿਪਰੀਤ ਕੁਲਾਈ ਨਹੀ ॥ ॥ ਕੋਕਰਿ ਰੁਫਕ ਬਵਾਵੈ ਸਾਖਾ ॥ ॥ ਭਾਈ ਸਤੀ ਜਹ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਪਾਖਾ ॥</p>		
ਦੇ	<p>॥ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਕੇਵਲ ਸਿਰਬ ਕਾਰੇ ਧਰਿ ਸੰਤ ਕਰ ਕੁਪਾ ॥ ॥ ਅਗੋਹੀ ਚਲਿ ਪੰਥਿ ਤਿਹਿ ਸਿੰਹ ਆਵਤ ਸੁਰੁ ਪੰਥ ॥</p>		
	<table><tr><td data-bbox="463 1507 1048 2097"><p>॥ ਲਖਾਣ ਦੀਖਉ ਮਾਂ ਫਿਤ ਵੇਖਾ ॥ ॥ ਰਹਿਨ ਸਫਤ ਕਛ ਅਤਿ ਭੀਠੀਰਾ ॥ ॥ ਸਭੀ ਕਪਾਰ ਜਾਣੈ ਸੁਰ ਸੁਖੀ ॥ ॥ ਸੁਮਿਰਤੁ ਜਾਹਿ ਮਿਦੈ ਅਗਮਾਨਾ ॥ ॥ ਸਤੀ ਕੀਨ ਚਹਿ ਤਹਉ ਦੁਨਾਉ ॥ ॥ ਨੇਜ ਮਾਯਾ ਬਲ ਕਿਦਯੁ ਬਾਨੀ ॥ ॥ ਜੋਰਿ ਪਾਣਿ ਪਤੁ ਕੀਨ ਪਦਾਮੁ ॥ ॥ ਕਹੈ ਬੋਹਿ ਕਹਾਂ ਬਿਖ ਕੇਤਾ ॥</p></td><td data-bbox="1048 1507 1703 2097"><p>॥ ਚਕਿਤ ਪਿਦਯੁ ਕੁਮੈ ਨਹੈ ਵਿਸੇਖਾ ॥ ॥ ਪੁਤੁ ਪੁਤਾਵ ਜਾਨਤੁ ਮਤਿ ਧੀਰਾ ॥ ॥ ਸਮਵਰਸੀ ਸਬ ਅਤਿਰਯਾਮੀ ॥ ॥ ਸਇ ਸਰਬਗਮ ਹਮਤੁ ਗਣਨਾ ॥ ॥ ਵੇਖਹੁ ਨਾਹਿ ਪੁਕਾਵ ਪੁਕਾਉ ॥ ॥ ਏਥੇ ਬਿਰਮਿ ਰਾਮ ਮਿਦ ਬਾਨਾ ॥ ॥ ਪਿਤਾ ਸਮੇਤ ਭੀਨ ਨਿਜ ਨਾਮੁ ॥ ॥ ਏਹਾਨ ਅਕੋਇ ਨਿਰਾ ਕੀਰਤਾ ॥</p></td></tr></table>	<p>॥ ਲਖਾਣ ਦੀਖਉ ਮਾਂ ਫਿਤ ਵੇਖਾ ॥ ॥ ਰਹਿਨ ਸਫਤ ਕਛ ਅਤਿ ਭੀਠੀਰਾ ॥ ॥ ਸਭੀ ਕਪਾਰ ਜਾਣੈ ਸੁਰ ਸੁਖੀ ॥ ॥ ਸੁਮਿਰਤੁ ਜਾਹਿ ਮਿਦੈ ਅਗਮਾਨਾ ॥ ॥ ਸਤੀ ਕੀਨ ਚਹਿ ਤਹਉ ਦੁਨਾਉ ॥ ॥ ਨੇਜ ਮਾਯਾ ਬਲ ਕਿਦਯੁ ਬਾਨੀ ॥ ॥ ਜੋਰਿ ਪਾਣਿ ਪਤੁ ਕੀਨ ਪਦਾਮੁ ॥ ॥ ਕਹੈ ਬੋਹਿ ਕਹਾਂ ਬਿਖ ਕੇਤਾ ॥</p>	<p>॥ ਚਕਿਤ ਪਿਦਯੁ ਕੁਮੈ ਨਹੈ ਵਿਸੇਖਾ ॥ ॥ ਪੁਤੁ ਪੁਤਾਵ ਜਾਨਤੁ ਮਤਿ ਧੀਰਾ ॥ ॥ ਸਮਵਰਸੀ ਸਬ ਅਤਿਰਯਾਮੀ ॥ ॥ ਸਇ ਸਰਬਗਮ ਹਮਤੁ ਗਣਨਾ ॥ ॥ ਵੇਖਹੁ ਨਾਹਿ ਪੁਕਾਵ ਪੁਕਾਉ ॥ ॥ ਏਥੇ ਬਿਰਮਿ ਰਾਮ ਮਿਦ ਬਾਨਾ ॥ ॥ ਪਿਤਾ ਸਮੇਤ ਭੀਨ ਨਿਜ ਨਾਮੁ ॥ ॥ ਏਹਾਨ ਅਕੋਇ ਨਿਰਾ ਕੀਰਤਾ ॥</p>
<p>॥ ਲਖਾਣ ਦੀਖਉ ਮਾਂ ਫਿਤ ਵੇਖਾ ॥ ॥ ਰਹਿਨ ਸਫਤ ਕਛ ਅਤਿ ਭੀਠੀਰਾ ॥ ॥ ਸਭੀ ਕਪਾਰ ਜਾਣੈ ਸੁਰ ਸੁਖੀ ॥ ॥ ਸੁਮਿਰਤੁ ਜਾਹਿ ਮਿਦੈ ਅਗਮਾਨਾ ॥ ॥ ਸਤੀ ਕੀਨ ਚਹਿ ਤਹਉ ਦੁਨਾਉ ॥ ॥ ਨੇਜ ਮਾਯਾ ਬਲ ਕਿਦਯੁ ਬਾਨੀ ॥ ॥ ਜੋਰਿ ਪਾਣਿ ਪਤੁ ਕੀਨ ਪਦਾਮੁ ॥ ॥ ਕਹੈ ਬੋਹਿ ਕਹਾਂ ਬਿਖ ਕੇਤਾ ॥</p>	<p>॥ ਚਕਿਤ ਪਿਦਯੁ ਕੁਮੈ ਨਹੈ ਵਿਸੇਖਾ ॥ ॥ ਪੁਤੁ ਪੁਤਾਵ ਜਾਨਤੁ ਮਤਿ ਧੀਰਾ ॥ ॥ ਸਮਵਰਸੀ ਸਬ ਅਤਿਰਯਾਮੀ ॥ ॥ ਸਇ ਸਰਬਗਮ ਹਮਤੁ ਗਣਨਾ ॥ ॥ ਵੇਖਹੁ ਨਾਹਿ ਪੁਕਾਵ ਪੁਕਾਉ ॥ ॥ ਏਥੇ ਬਿਰਮਿ ਰਾਮ ਮਿਦ ਬਾਨਾ ॥ ॥ ਪਿਤਾ ਸਮੇਤ ਭੀਨ ਨਿਜ ਨਾਮੁ ॥ ॥ ਏਹਾਨ ਅਕੋਇ ਨਿਰਾ ਕੀਰਤਾ ॥</p>		
ਦੇ	<p>॥ ਰਾਮ ਬਚਨ ਮਿਦੁ ਗੁਰੁ ਸੁਨਿ ਉਪਜਾ ਅਤਿ ਸਿਕੰਚਾ ॥ ॥ ਸਤੀ ਸਤੀ ਤੁਮਹੋਸ ਪਰਾਧੀ ਦਿਹਤੁ ਸੁਰੁ ਸੇਵਾ ॥੬॥</p>		
	<table><tr><td data-bbox="463 2237 1048 2501"><p>॥ ਮੈ ਸੰਕਰ ਕਰਕਹਾਨ ਮਾਨਾ ॥ ॥ ਜਾਇ ਉਤਰ ਅਬਦੇਹੋ ਰਾਹਾ ॥ ॥ ਜਾਨ ਰਾਮ ਸਤੀ ਦੁਖ ਪਾਵਾ ॥</p></td><td data-bbox="1048 2237 1703 2501"><p>॥ ਨੇਜ ਅਗਮਾਨ ਰਾਮਪਦ ਮਾਨਾ ॥ ॥ ਉਰਉ ਪਜਾ ਅਭੈ ਦੁਖ ਦਹਾ ॥ ॥ ਨਿਜ ਪਤਵ ਕਛੁ ਪਗਰ ਜਨਵਾ ॥</p></td></tr></table>	<p>॥ ਮੈ ਸੰਕਰ ਕਰਕਹਾਨ ਮਾਨਾ ॥ ॥ ਜਾਇ ਉਤਰ ਅਬਦੇਹੋ ਰਾਹਾ ॥ ॥ ਜਾਨ ਰਾਮ ਸਤੀ ਦੁਖ ਪਾਵਾ ॥</p>	<p>॥ ਨੇਜ ਅਗਮਾਨ ਰਾਮਪਦ ਮਾਨਾ ॥ ॥ ਉਰਉ ਪਜਾ ਅਭੈ ਦੁਖ ਦਹਾ ॥ ॥ ਨਿਜ ਪਤਵ ਕਛੁ ਪਗਰ ਜਨਵਾ ॥</p>
<p>॥ ਮੈ ਸੰਕਰ ਕਰਕਹਾਨ ਮਾਨਾ ॥ ॥ ਜਾਇ ਉਤਰ ਅਬਦੇਹੋ ਰਾਹਾ ॥ ॥ ਜਾਨ ਰਾਮ ਸਤੀ ਦੁਖ ਪਾਵਾ ॥</p>	<p>॥ ਨੇਜ ਅਗਮਾਨ ਰਾਮਪਦ ਮਾਨਾ ॥ ॥ ਉਰਉ ਪਜਾ ਅਭੈ ਦੁਖ ਦਹਾ ॥ ॥ ਨਿਜ ਪਤਵ ਕਛੁ ਪਗਰ ਜਨਵਾ ॥</p>		

ਸਤੀ ਦੀਖ ਕੋਰ ਕਮਗ ਜਤਾ ॥ ਅਹਿਰ ਚਿਤਾ ਪਛੇ ਪਹੁ ਵੇਖਾ ॥ ਜਹਿ ਚਿਤ ਫਿਰਿ ਉਹ ਪਹੁ ਅਜੀਸ ॥ ਦੇਖੇ ਸਿਵ ਦਿਸਿ ਸੁ ਅਨੇਕਾ ॥ ਵੇਦ ਭਰਮ ਫਟ ਕਰਤ ਪਹੁ ਸੇਵਾ ॥	ਆਰੀ ਰਾਮ ਸਹਿਤ ਸੀਸ ਕੁਤਾ ॥ ਸਹਿਤ ਸੀਸ ਸੀਯ ਮੁਦਰ ਵੇਖਾ ॥ ਸੇਵਹਿ ਸਿਹ ਪੁਨੀਸ ਪੁਸ਼ੀਨਾ ॥ ਅਮਿਤ ਖਤਾਵ ਏਥ ਤੋ ਏਕਾ ॥ ਵਿਦਧ ਵੇਖ ਏਥ ਸਭ ਵੇਦਾ ॥
--	--

ਦੇ: ॥ ਸਤੀ ਵਿਧਾਤੀ ਏਵਰ ਦੇਖੀ ਅਮਿਤ ਅਨੁਪ ॥
ਅਜਿਹਿ ਜਿਹਿ ਫੇਖ ਅਜਾਇ ਸੁਰ ਤਿਹਿ ਚਿਤਿ ਤਨ ਅਨੁਪ ॥੪॥

ਏਥੇ ਜਹ ਰਹਿ ਰਪੁ ਪਹਿ ਜੇਤੋ ॥ ਜੀਵ ਰਹਾ ਚਰ ਜੇ ਸੀਸਾਤਾ ॥ ਪੁਜਾਹਿ ਪਹੁ ਹਿ ਦੇਵ ਬਹੁ ਵੇਖਾ ॥ ਅਵਿਲੋਕ ਰਪੁ ਪਾਰੇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ॥ ਸਾਇ ਰਪੁ ਵਰ ਸੁਣਿ ਲਖ ਵਸੀਤ ॥ ਕੇਵੇ ਨੀਪ ਤਨੁ ਸੁਧਿ ਰਹੁ ਨਹੀ ॥ ਬਹੁ ਹਿ ਚਿਲ ਕਮੇ ਨੈਨ ਉਘਾਟੀ ॥ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਨਹਿ ਰਮ ਪਦ ਸੀਸਾ ॥	ਸਹਿਤ ਸਹਿਤ ਸਫਲ ਸੁਰ ਤੇਰੇ ॥ ਵੇਖੈ ਸਫਲ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਰਾਗ ਰੂਪ ਦੁਸਰ ਨਹਿ ਦੇਖਾ ॥ ਸਤਿ ਸਹਿਤ ਸੁਵੇਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ਦੇਖਿ ਸਤੀ ਅਤਿ ਰਹੀ ਸਤੀ ਤਾ ॥ ਨੈਨ ਮੁਦਿ ਥੋਠੀ ਮਰੁ ਮਾਹਿਨ ॥ ਕਨਕੀ ਖਤਾਵ ਦਾਖ ਕਮਾਹੀ ॥ ਚਲੀਤਾ ਜਹਿ ਰਹੀ ਰਹੀ ਰਹੀ ॥
---	--

ਦੇ: ॥ ਰਾਮ ਸਮੀਪ ਮਹੇਸ਼ਤਰ ਹਸਿ ਪੁਛੀ ਕੁਸਲਾਤਾ ॥
ਅਹਿਨ ਪਨੀਖਾ ਕਰਨ ਚਿਤਿ ਰਹਾ ਪਤਿਰ ਸਸ ਖਾਤਾ ॥੫॥

ਸਤੀ ਸਮਝ ਰਪੁ ਪਹਿ ਪਹੁ ॥ ਅਹੁ ਨ ਪਟੀਖਾ ਲੀਨ ਰਸ ਰਹੀ ॥ ਏਹੁ ਸਭ ਰਪੁ ਮਿਲ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸੁਖ ਸੰਕਰ ਦੇਖੇ ਧਰ ਧਰਾਨਾ ॥ ਅਹੁ ਹਿ ਰਾਮ ਮਾਹਿ ਸਿਰ ਰਹਾ ॥ ਅਹਿ ਇਨ ਲਾਹੀ ਸਫਟਾਤਾ ॥ ਸਤੀ ਕੀਨ ਸੀਤਾ ਜਹ ਵੇਖਾ ॥ ਕੀਮਤ ਕਰੇ ਸਤੀ ਸਨ ਪੀਤੀ ॥	ਅਹੁ ਰਹਾ ਸਿਵ ਸਨ ਕੀਨ ਰਹਾ ॥ ਕੀਨ ਪਦਮ ਰੁਮਾਹਿਤਿ ਰਹੀ ॥ ਸਿਰੇ ਰਹ ਪਤੀਇ ਅਸ ਹੋਈ ॥ ਸਤੀ ਸੇ ਕੀਨ ਰਹਿਤ ਸਭ ਜਾਨਾ ॥ ਪਹਿ ਸਹਿਤਿ ਰਹਿ ਸਭ ਕਰਾਤਾ ॥ ਅਹੁ ਰਹਾ ਬਰਾ ਰਹੇ ਸਭ ਪੁਸ਼ਨਾ ॥ ਸਾਸਵ ਉਰ ਰਹੇ ਵਿਦਾਵ ਵਿਸਾ ॥ ਸਾਇ ਰਹਿ ਪਦ ਰਹਿ ਅਹਿ ॥
--	---

੧੦

੧੦

॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹਿ ਜਾਸੁ ਤਾਜੇ ਕਿਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਬਹੁ ਪਾਪਾ ॥
॥ ਗੁਰ ਨ ਕਰਤ ਮਹੇਸਰੁ ਫਿਦੇਸ ਆਇਕ ਸੰਤੁ ਪਾ ॥ ੬੬ ॥

॥ ਨ ਬਹਿ ਸੰਤੁ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦ ਸਿਤ ਨ ਵਾਸ ॥
॥ ਇਹ ਤਨੁ ਸੰਤੁ ਹਿਰੇ ਮੁਹਿ ਨਾਹੀ ॥
॥ ਅਸ ਇਚਾਰ ਸੰਤੁ ਮਤਿ ਧੀਰਾ ॥
॥ ਚਲੁ ਤਾ ਗਨ ਕੁਇ ਗਿਰਾ ਸੁਹਾਈ ॥
॥ ਅਸ ਪਦ ਰੁਮ ਬਿਨ ਕਰੈ ਕੁਮਾਨਾ ॥
॥ ਸੁਨਿ ਨਤੁ ਗਿਰਾ ਸਤੀ ਉਰੇ ਸੇਵਾ ॥
॥ ਕੀਲ ਕਵਨ ਪਦ ਕਹਹੁ ਦਿਪਾਲਾ ॥
॥ ਯਦਿ ਪਸੰਦੀ ਪੁਨਾ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ॥

॥ ਸੁਮਿਰਤੁ ਰਾਮ ਪ੍ਰੇਮ ਅਸ ਆਵਾ ॥
॥ ਸਿਵ ਸੰਕਲਪ ਕੀਨ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
॥ ਵਲੈ ਤਵਨ ਸੁਮਿਰਤੁ ਰਖੁ ਬੀਰਾ ॥
॥ ਜਯ ਮਹੇਸਰੁ ਲਖੁ ਵਿਦਾਈ ॥
॥ ਰਾਮ ਰੁਕੁ ਸਮਰ ਬਹੁ ਗਵਾਨਾ ॥
॥ ਪ੍ਰਭਾ ਸਿਵ ਹਿ ਸਮੇਤ ਸਕੋਵਾ ॥
॥ ਸਤੁ ਧਾਮ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥
॥ ਤਦਿ ਪਿਨ ਕਹੇ ਬਿਪੁਰ ਆਰਤੀ ॥

੧੦

੧੦

॥ ਸਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਅਨੁਮਾਨ ਕਿਯ ਸਬ ਜਨਾ ਸਰ ਬੋਲਾ ॥
॥ ਕੀਨ ਕਪਟ ਮੇ ਸੰਤੁ ਸਨ ਨਾਇ ਸਹਜ ਜਨੁ ਅਗਾ ॥ ੬੭ ॥
॥ ਜਲ ਪਸ ਮਰਸ ਬਿਕਾਇ ਦੇਖੁ ਪ੍ਰੀਤੈ ਕਿਰੀਤੁ ਭਾਲ ॥
॥ ਬਿਲਗ ਹੋਇ ਰਜ ਜਾਇ ਕਪਟ ਖਟਾਈ ਪਰਤੁ ਹੀ ॥ ੬੮ ॥

॥ ਫਿਰ ਸੋਚ ਸੁਦੁ ਤਿਨ ਕਰਤੀ ॥
॥ ਕਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸਿਵ ਮਰਸ ਅਗਾ ॥
॥ ਸੰਕਤ ਤੁਖ ਅਧਿ ਲੋਕਿ ਭਵਨੀ ॥
॥ ਜੇ ਜਾਪਾਨੁ ਸ੍ਰਿਨ ਕਵਹੁ ਕਹਿ ਜਾਈ ॥
॥ ਸਾਹਿਬਿ ਸੋਚੇ ਜਾਨਿ ਕੁਖ ਤੇਰਾ ॥
॥ ਸਰਣੁ ਪਦ ਵਿਦਿ ਪਾਇ ਹੋਸ ॥
॥ ਨਾਨਕੁ ਸੰਤੁ ਸਮੁਪਦ ਆਪਨਾ ॥
॥ ਸੋਚਿ ਸਹਜ ਕਰੁ ਪਾ ਸੰਤਾਨਾ ॥

॥ ਚੋਤਾ ਅਮਿਤ ਜਾਇ ਨਹਿ ਕਰਤੀ ॥
॥ ਪੁਰਾਨ ਕਹੇ ਮੇਰੇ ਅਪਰਾਧਾ ॥
॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮੁਹਿ ਤੁਜੇ ਫਿਦੇਸ ਅਕੁਲੀ ॥
॥ ਤੁਪੇ ਅਵਾ ਵਿਵ ਉਨ ਆਧਿਕਾਈ ॥
॥ ਕਹੇ ਕਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਖ ਹੀਤਾ ॥
॥ ਬਿਸੁਨਾਥ ਪ੍ਰੇਮੀ ਕੀਨਾ ਮਾ ॥
॥ ਬਿਨੈ ਬਰ ਨਤ ਕੀਏ ਕਮਲਾਸਨਾ ॥
॥ ਸੁਖੀ ਨਾਮਾਏ ਅਪ੍ਰੇਮ ਆਗਾ ॥

੧੦

॥ ਸਤੀ ਬਸਾਇ ਕੇਲਾਸ ਤਸ ਆਹਿਰ ਸੋਚ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
॥ ਸਗਾ ਨ ਕੋਇ ਜਨ ਕਹੁ ਕੁਨ ਸਮਦਿ ਬਧਿ ਗਾਹਿ ॥ ੬੯ ॥
॥ ਨਿਤਨਵ ਸੋਚ ਮਤਾਉਣ ਨਾਨਾ ॥ ੭੦ ॥

॥ ਰਜ ਸੇਵੈ ਕੁਨ ਸਾਗਰ ਪਰਾ ॥

ਮੇਰੇ ਕੀਨ ਰਖ ਪਤਿ ਮਾਪ ਮਾਪਾ	ਮੁਨਿ ਪਤਿ ਬਰਨ ਮਿਖ ਰਾਗ
ਸੇ ਨਲ ਸੇਹਿ ਬਿਧਾਤਾ ਦੀਨਾ	ਸੇ ਕਰੁ ਉਦਿਤ ਰਹਾ ਸੇ ਕੀਨਾ
ਮਨ ਬਿਧਿ ਮਸ ਬੁਧਿ ਮਨ ਹੋਰੀ	ਸਿਧ ਰਾਗਿ ਮੁਖ ਜਿ ਮਾਵਹੁ ਮੇਰੀ
ਕਹਿਨ ਜਾਇ ਕਰੁ ਹਿਦ ਮਗਲਾ	ਮਨ ਮਾਨਿ ਰਾਮ ਹਿ ਮਿਰ ਮਾਨੀ
ਸੇ ਪਰ ਦੀਨ ਵਧਾਉ ਕਹਾਵਾ	ਮਨ ਰਹਤ ਹਰਣ ਵੇਦ ਜਗ ਰਾਵਾ
ਮੇਰੇ ਦਿਨ ਸੇਰੇ ਕਰ ਜੋਰੀ	ਮੁਟੇ ਖੇਗਿ ਦੇਹ ਅਸ ਮੇਰੀ
ਸੇ ਸਿਧ ਸਿਧ ਰਹਣ ਜੋਰੀ	ਮਨ ਕਮ ਵਰਨ ਰਤ ਮਥੁ ਮੇਰੀ

ਸੇ ਸਮ ਵਰਜੀ ਸੁਨਿ ਮਪੁਰੁ ਕਰੇ ਸੇ ਬੇਗਿ ਉਪਾਇ
 ਹੋਇ ਪਰਨ ਜਿਹੇ ਨਿਰੋ ਸੁ ਮਦ ਮਹਿ ਬੁਧਿ ਬਿਰਾਇ

ਮੇਰੇ ਦਿਨ ਪਤਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਮਪੁਰੀ	ਮਾਰ ਬਨੀ ਜਗ ਰਾਗ ਰੁਖ ਰਾਗੀ
ਸੀਤ ਸੇਤ ਸਰਸ ਸਰਸੀ	ਮਤੀ ਸਮਾਧਿ ਸੇਤੁ ਆਇ ਰਾਗੀ
ਮਰ ਮਨ ਮਸਿਦੁ ਮੁਰ ਰਣ ਲਾਗੀ	ਮਜਾ ਸਤੀ ਜਗਤ ਪਤਿ ਜਾਗੀ
ਮਜਾਇ ਸਿਧੁ ਮਦ ਬੰਦਨ ਕੀਨਾ	ਮਸਤੁ ਮਸਿਕਰ ਆਸਨ ਦੀਨਾ
ਮਗੇ ਕਹਨ ਹਰਿ ਕਥਾ ਰਸਾਨਾ	ਮਦ ਮਪੁਰ ਸਭ ਜੇ ਰਿਹ ਕਾਲਾ
ਮਦੇਖਾ ਵਿਧਿ ਵਿਧਾ ਰਿ ਮਥੁ ਮਥੁ	ਮਦ ਮਪੁਰੀ ਕੀਨ ਪਤਿ ਪਤਿ ਨਾਨਾ
ਮਤੁ ਮਧਿਕਾਰ ਵਖ ਮਥੁ ਪਾਵਾ	ਮਮਤਿ ਅਭਿਮਾਨ ਹਿਦ ਮਤੁ ਰਾਵਾ
ਮਨ ਹੋਰੀ ਅਸ ਜਨ ਮੇਰਾ ਮਾਗੀ	ਮਪੁਰ ਪਾਇ ਜਾਹੇ ਮਦ ਨਾਹੀ

ਮਦੇਖਾ ਲੀਏ ਮੁਨੇ ਕੀਨ ਸਬ ਕਰਨ ਲਾਗੇ ਬਹੁ ਯਾਗਮ
 ਮੇਰੇ ਸਾਵਰ ਸਕਲ ਸੁਰ ਜੇ ਪਾਵਤ ਮਖ ਰਾਗ ੭੦

ਮਕਿਨ ਰਾਗ ਸਿਧ ਰੀਧ ਰਾਗ	ਮਧੁਨ ਸਮੇਤ ਚਲੇ ਸੁਰ ਮਰ ਬਾਗ
ਮਦਿਨੁ ਵਿਰੀਚ ਮਹੇਸ ਵਿਰਾਣੀ	ਮਚਲੇ ਸਕਲ ਸੁਰ ਯਾਨ ਬਨ ਆਈ
ਮਸਤੀ ਵਿਲੋਕੇ ਰਾਗਨ ਬਿਮਾਨਾ	ਮਾਤ ਚਲੇ ਸੰਦਰ ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ
ਮਸਤ ਸਿਦੀ ਰਾਗੀ ਕਲੁ ਰਾਗ	ਮਸਤ ਸਵਣ ਛੁਟਿ ਮੁਨਿ ਪਾਸਾ
ਮਪੁਰ ਮੇਰੁ ਸਿਧ ਕਰੇ ਬਖਸੀ	ਮਦਿ ਰਾਗ ਮਸੁਨਿ ਕੇ ਰਾਖਾਨੀ
ਸੇ ਮਹੇਸ ਮੁਹਿ ਆਧਸੁ ਦੇਹੀ	ਕਰੁ ਦਿਨ ਜਾਯ ਰਹੇ ਮਿਸ ਯੇਹੀ

ੴ

ਪਾਤਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਵਿਦਾਸੁ ਦੁਖਤਰੀ	ਰਹੈ ਨਨਿਜ ਅਪਰਾਧ ਬਿਚਾਰੀ
ਮੋਹੀ ਸੁਤੀ ਅਨੰਦਰ ਫਾਨੀ ॥	ਸੁਖ ਸਿਰੀਰੁ ਰੀਸਰਸ ਧਾਨੀ ॥

ਅੰਦੋ:	ਅੰਦੋ:
ਅੰਦੋ:	ਅੰਦੋ:

ਕਹੀ ਨੀਕਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਵਾ	ਅਨਾਨੁ ਚਿਤ ਨਹਿ ਸਿਉ ਪਠਾਵਾ
ਵਖਾਨਕਲਿ ਜਿਸ ਸੁਤਾ ਬੁਝਾਈ	ਰਮਰੇ ਬੀਰ ਤੁਮਹੁ ਬਿਸਰਾਈ
ਯੁਧ ਸਾਹਸ ਸਨਦੁ ਮਾਨਾ	ਤਿੰਨ ਤੇ ਅਜਹੁ ਕਰਹਿ ਅਪਮਾਨਾ
ਜੇ ਬਿਨੁ ਬੈਠੇ ਜਾਹੁ ਭਵਨੀ ॥	ਮਰੇ ਨ ਸੀਲ ਸਨੇਹ ਨ ਕਾਨੀ ॥
ਅਵਧਿ ਮਿਥੁ ਪਤੁ ਪੈਤੁ ਕਰਹੀ	ਜਾਇਸ ਬਿਨੁ ਬੈਠੇਹੁ ਨ ਸੀਰਾ
ਤਵ ਪਿਛਿ ਰੋਧ ਮਨ ਜਹਿ ਕੋਈ	ਤੁਹਾ ਗਯੇ ਕਲਾਵ ਨ ਹੋਈ ॥
ਭਾਂਤਿ ਅਨੇਕ ਸੰਤੁ ਸਮੁਝਾਵਾ	ਗਵੀ ਵਸ ਨ ਕਮਾਨ ਉਡਾਵਾ
ਕਰ ਪੁਰ ਜਾਹੁ ਜੇ ਬਿਨੁ ਬੈਠੇ	ਨਹਿ ਭਲਿ ਲਾਭ ਹਮਾਰੇ ਵਾਜੇ ॥

ਅੰਦੋ:	ਅੰਦੋ:
ਅੰਦੋ:	ਅੰਦੋ:

ਪਿਛੁ ਭੁਵਨ ਨਸ ਨਾਈ ਭਵਨੀ	ਵਖਾਨਕਲਿ ਸਕਾਰੁ ਸਨਮਾਨੀ
ਮਾਦਰ ਭੁਲੇਹਿ ਮਿਲੀ ਇਕਮਤ	ਭਾਗਨੀ ਮਿਲੀ ਬਹੁਤ ਮੁਸਕਤ
ਵਖਾਨ ਨਨੁ ਪੂਛੀ ਕੁਮਲਾਤਾ	ਸਤਿਦਿ ਬਿਲੋਕਿ ਜਹੇ ਸਬਰਾਤਾ
ਸਤੀ ਜਾਇ ਦੇਖੇਤੁ ਸਾਗਾ	ਕਤਹੁ ਨ ਦੀਖ ਸੰਤੁ ਕਰ ਭਾਗਾ
ਤਬਾਰਿਤ ਚਢੇ ਜੇ ਸਿਕਰ ਕਹਿਉ	ਪਤੁ ਅਪਮਾਨ ਸਮੁਝਿ ਉਡਾਹਿਉ
ਪਾਇ ਲਵਖਨ ਦਿਵਸ ਅਧਰਾ	ਜਸ ਕਹੁਯੋ ਮਹਾ ਪਾਇ ਤਾਪਾ
ਅਧਿ ਜਗਦਾਨੁ ਦੁਖ ਨਾਨਾ	ਸਬੁ ਤੇ ਕਠਿਨ ਜਾਤਿ ਅਪਮਾਨਾ
ਸਮੁਝਿ ਸੋ ਮਾਤਿਹੁ ਭੁਯੋ ਅਤਿ ਕੋਧਾ	ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜਨਨੀ ਕੀਨ ਪ੍ਰਯੋਧਾ

ਅੰਦੋ:	ਅੰਦੋ:
ਅੰਦੋ:	ਅੰਦੋ:

ਸਨਹੁ ਸਭਾ ਸਦ ਸਕਲ ਮੁਨੀਵਾ	ਗਹੀ ਸੁਨੀ ਜਿਨ ਸੰਕਰ ਨਿਵਾ
------------------------	------------------------

॥ ਏਨ ਲੋਕੁ ਰਹਿ ਲਹਦ ਸਭ ਕਾ ॥
 ॥ ਸੀਤ ਪੀਤੁ ਸੀ ਪਾਤਿ ਮਪਦੁ ॥
 ॥ ਕਾ ਵਿਸਤਾਰੁ ਸੀਤੁ ਬਧਾਈ ॥
 ॥ ਜਗਦੁਤਮਾ ਮਹੇਸ ਪੁਰਾਣੀ ॥
 ॥ ਪਿਤਾਮਹ ਮਹਿ ਕੰਦਰੁ ਤੇਰੀ ॥
 ॥ ਰੁਕਿ ਪੈਤੁ ਰਹਿ ਦੇਹ ਚੰਦ੍ਰ ਕੇ ॥
 ॥ ਅਸਰੁ ਹੀ ਏਨਾ ਮਗਨਿ ਤੁਨ ਕਾ ॥

॥ ਕੁਲਿਉਂ ਤਿਪਦੁ ਤਾਦੁ ਪਿਤਾਮਹ ॥
 ॥ ਦੁਨਿ ਯਗੁਰੁ ਗੁਪਿ ਮਸਿਮਿ ॥
 ॥ ਸਵਦ ਮੁਦਿ ਨਹੈ ਰਹਿ ਬਧਾਈ ॥
 ॥ ਜਗਤੁ ਨਨਕ ਸਭ ਕੇ ਹੀਤੁ ਕਾ ॥
 ॥ ਦੱਖ ਮੁਕੁ ਸੰਦਰੁ ਬਹਿ ਦੇਹੀ ॥
 ॥ ਚਿਰਧਾਰੇ ਚੰਦ੍ਰ ਸੇਵਿ ਕੇ ॥
 ॥ ਤੁਛੇ ਸਕਲ ਮਾਖ ਹਰਾ ਕਾ ॥

ਦੇ:

॥ ਸਤੀ ਮਰਣ ਸੁਨਿ ਮੇਰੁ ਕਰਨ ਮਖ ਖੀਆ ॥
 ॥ ਸਗਲ ਵਿਦੁ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਕਰਨ ਕੀਨੁ ਹੁਨੀਆ ॥੨੪॥

॥ ਸਮੰਤਰੁ ਜਗਤੁ ਭਰ ਪਾਏ ॥
 ॥ ਯਗੁਰੁ ਬਿਧਿ ਮਜਾਇ ਤਿਹ ਨੀਨਾ ॥
 ॥ ਰੁਦਿ ਜਗਤੁ ਵਿਦੁ ਰਖ ਮਗਤਿ ਸੇਈ ॥
 ॥ ਅਹਿ ਵਿਤਿਹਾ ਮਸਕਲ ਜਗਤੁ ॥
 ॥ ਸਤੀ ਮਰਣ ਹਰਿ ਸਨ ਬਨ ਮੰਗਾ ॥
 ॥ ਭਿਰਤੁ ਰਣ ਰਿਮ ਗਿਰ ਗਿਰ ਜਈ ॥
 ॥ ਸਕਤਿ ਏਨਾ ਸੇਵਿ ਹਿਰਾਣੀ ॥
 ॥ ਜਹ ਰਹ ਮੁਨਿ ਨ ਸੁਆਸੁ ਮਕੀਨੇ ॥

॥ ਖੀਰਤੁ ਕਰੇ ਕੋਪ ਪਰਾਈ ॥
 ॥ ਕਲੁ ਸੁਨਾ ਬਿਧਿ ਤੁਰੁ ਰੇਖਾ ॥
 ॥ ਜਸਕੁ ਰੁਕਿ ਬਿਧਿ ਪਈ ਹੋਈ ॥
 ॥ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਪ ਬਖਾਨਾ ॥
 ॥ ਜਨਮ ਜਗਤੁ ਸਿਵ ਪਦ ਅਨੁਗਾ ॥
 ॥ ਬੁਝਿ ਜਨਾ ਪਿਤਾ ਪਾਤਿ ਤਨੁ ਪਾਈ ॥
 ॥ ਸਕਤਿ ਸਿਰੇ ਸੇਵਿ ਤਹਿ ਰਾਈ ॥
 ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਬਾਸਹਿ ਰੁਪੁਰ ਦੀਨੇ ॥

ਦੇ:

॥ ਸਦਾ ਸਮਨੁ ਰਲੁ ਸਹਿਤੁ ਸਭ ਦੁਖ ਨਵ ਨਾਨਾ ॥
 ॥ ਪੁਰਾਣੀ ਸਿਵ ਰਹਿਲ ਪਰਾਇ ਅਕਤੁ ਰੁਪੁਰ ॥੨੫॥

॥ ਅਚਿਤੁ ਸਭ ਪੁਨੀਤ ਜਲ ਬਹਾਈ ॥
 ॥ ਸਕਤਿ ਕੀਰ ਸਭ ਜੀਵਨ ਭਾਗਾ ॥
 ॥ ਸੇਹ ਸੇਲੁ ਹੀਰਜ ਗਿਰ ਆਈ ॥
 ॥ ਨਿਤੁ ਰੁਤਨ ਮੰਗਤ ਹਿਰ ਤਾਸੁ ॥
 ॥ ਨਾਰਦ ਸਮੰਤਰੁ ਸਭ ਪਾਏ ॥
 ॥ ਸੇਲ ਰਜ ਬਨੁ ਆਦਰ ਕੀਨਾ ॥

॥ ਯਗੁਰੁ ਮਪਦੁ ਪੁਨੀਤੁ ਰਹੀ ॥
 ॥ ਗੀਰਿ ਪਦ ਸਕਲ ਕਰਹਿ ਅਨੁਗਾ ॥
 ॥ ਜੀਮਿ ਨਰ ਰਾਮ ਭਰਿ ਕੇ ਪਾਈ ॥
 ॥ ਕੁਮਾਰਿ ਗਾਵਹਿ ਯਸੁ ਜਾਸਾ ॥
 ॥ ਕੋਰੁ ਕਹਿ ਮਗਿ ਰੇਹ ਸਿਧਾਈ ॥
 ॥ ਪਦ ਪਥਾਰਿ ਬਰ ਅਸਨ ਦੀਨਾ ॥

੩੪
੧੫

<p>ਨਾਨਕ ਸਹਿਤ ਮੁਨਿ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ਨਿਜ ਸੰਤੁ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ</p>	<p>ਚਰਣ ਸਹਿਤ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਰ ਸਦਾ ਸੁਤ ਬੋਲ ਸੇਈ ਮੁਨਿ ਰਤਨਾ</p>
<p>ਦੇ: ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥</p>	
<p>ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥</p>	<p>ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥</p>
<p>ਦੇ: ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥</p>	
<p>ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥</p>	<p>ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥</p>
<p>ਦੇ: ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥</p>	
<p>ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥</p>	<p>ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਸਿਰ ਸਦਾ ॥</p>

ਸਸ ਬਰਮੇਦ ਰਕੀਰੁ ਪਾਹੀ ॥ ਜੀਸੇ ਬਰਕੇ ਦੇਖ ਬਖਾਨੇ ॥ ਜੇ ਕਿਵੇਹ ਜੀਰ ਸਨ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਅਰਸੇ ਸੁਯਨ ਹੋਇ ਰਹੀ ॥ ਰਾਨੁ ਕਿਸਨੁ ਸਰਸਨੁ ਪਾਹੀ ॥ ਰੁਝੁ ਅਰੁ ਅਸੁ ਕੁਪਿਲੁ ਸਬੁ ਬਹੀ ॥ ਸਮੁਤ ਬਹਨੀ ਦੇਹੁ ਗੁਸਾਈ ॥	ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਉਮੈਂ ਕਹੁ ਸੰਯਕ ਨਾਹੀ ॥ ਭੈ ਪਸੁ ਸਿਵ ਪਾਹਿ ਮੇ ਅਨਾਹੀ ॥ ਵੇਖਸੁ ਗੁਣ ਮਮਕਹ ਸਬੁ ਕੋਈ ॥ ਬੁਧੁ ਕਹੁ ਉਨ ਕਹਿ ਦੇਹੁ ਪਾਹੀ ॥ ਉਨ ਕਹੁ ਅੰਦਰ ਹਿਰਦੈ ਉਨਾਹੀ ॥ ਸੁਨ ਸਭਿ ਕੋਈ ਨਾਪਾਕੁ ਰਹੀ ॥ ਭਵਿ ਪਾਵਕੁ ਜਰ ਸਭਿ ਕੀਨਾਈ ॥
ਦਿਃ	ਜੇ ਮੇਸਹਿ ਇਕੁ ਭਰਹਿ ਜੜੁ ਵਿਵੇਕੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਪਰਹਿ ਕਲੁ ਪੁਰਿ ਰਕੁ ਮਹਿ ਜੀਵਿ ਕਿਈ ਸਸਮਾਨੁ ॥
ਸੁਰ ਸਾਜਿ ਨਿਰਤ ਬਰਨ ਜਨਾ ॥ ਜੁਗ ਸਾਹਿ ਮਿਲੇ ਸੁਪਾਦਨ ਜੀਸੇ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਸਹਜ ਸਮਰਥੁ ਗਵਾਨਾ ॥ ਦਨਾ ਕਥਾ ਪੈ ਅਹਾਹਿ ਮਹੇਸੁ ॥ ਜੇ ਤਪ ਕਠੈ ਕੁਮਾਰਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਯਦੁ ਪਿ ਸਰ ਅਨੇਕ ਜਗਮਾਹੀ ॥ ਬਰਦਾਸਕ ਪੁਟ ਤਰਤੁ ਭੀਜਨਾ ॥ ਇਉਂ ਤੁਹਾ ਬਿਨ ਸਿਵੁ ਆਰਾਧੇ ॥	ਕਬਹੂੰ ਨ ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਭਿਹ ਪਾਨਾ ॥ ਈਸ ਅਨੀਸਹਿ ਅਵੇਰ ਤੋਸੇ ॥ ਇਹਿ ਬਿਵਹੁ ਸਬੁ ਬਿਹਿ ਕਲਾਸ ॥ ਆਸੁ ਰੋਖ ਪੁਨਿ ਨਿਯੋ ਕਲੇਸੁ ॥ ਕੁਵੈਉ ਮੇਟ ਸਬੈ ਬਿਪੁਰਾਣੀ ॥ ਇਹ ਕਹੈ ਸਿਵੁ ਤਜੈ ਵੁਸਰ ਨਾਹੀ ॥ ਕਿਪਾਸਿ ਪੁਰੀ ਕੁਮਨ ਭੀਜਨਾ ॥ ਭਾਇ ਨ ਕੋਟਿ ਭੀਗ ਜਪ ਸਾਧੇ ॥
ਦਿਃ	ਅਸ ਕਹਿ ਨਾਰਦ ਮੁਖਿ ਰਹਿ ਨਿਗਰਜਾਹਿ ਦੀਨ ਅਸੀਸਾ ॥ ਹੋਇਹਿ ਸਹਿ ਕਲਾਣ ਅਤੁ ਸੀਸ ਮਤੁ ਜਹੁ ਗਿਰੀਸਾ ॥੮॥
ਕਹਿ ਅਸ ਬੁਧੁ ਭਵਨ ਮੁਖੇ ਗਯਉ ॥ ਪਤਿਹਿ ਇਕੁਤ ਪਾਇਕੁ ਮਯਾਨਾ ॥ ਜੇ ਘਰ ਬਰਕੁਲ ਹੋਇ ਅਨੁਪਾ ॥ ਨਤੁ ਕੰਨਾ ਬਰੁ ਰਹੈ ਕੁਮਾਰੀ ॥ ਜੇਨ ਮਿਲਹਿ ਬਰ ਗਿਰਜਹਿ ਯੋਗੁ ॥ ਯੇ ਬਿਰਾਹਿ ਪਤਿ ਕਰਹੁ ਬਿਵਾਹੁ ॥	ਆਗਿ ਲਚਰਿ ਤਨੁ ਨੁ ਜਮੁ ਰੁਝੀ ॥ ਨਬਨ ਮੇਸਮ ਸੁਖੇ ਮੁਨਿ ਬਯਨਾ ॥ ਕਰਿਸ ਬਿਵਹੁ ਮੁਤੁ ਅਨੁਪਾ ॥ ਕੀਤਉ ਮਾਮਪੁਦ ਪਿਯਾਰੀ ॥ ਗਿਰਿ ਜਨੁ ਸਹਜ ਕਹਿ ਮਬੁ ਯੋਗੁ ॥ ਜੀਹਨ ਬਹੋਰਿ ਹੋਇ ਉਰ ਦਾਹੁ ॥

੬੬

੨੬

ਅਸਥਾਨ ਪਤੀ ਹਰਨ ਅਸੀਸਾ	ਭੋਲੇ ਸਾਹਿਬ ਨੇਹ ਗਿਰੀਸਾ
ਅਰੁ ਪਦਕ ਪੁਰਾਣੇ ਸਭਿ ਮਾਹੀ	ਨਾਨਕ ਵਚਨ ਅਨਿਯਾ ਨਾਹੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੋਹ ਪਰਹਰਤੁ ਸਬ ਸੁਮਿਰਹ ਸੀ ਭਗਵਾਨ	
ਅਪਰਬਤੀ ਭੈ ਨ ਨਿਰਮਲੇ ਪੁਰਿ ਕਰੀ ਕਲਾਨਾ ੬੧ ॥	
ਅਸੁ ਮੇਰੁ ਮੁਤਾ ਪਰ ਨੇਹਾ	ਭੁੰ ਅਸ ਜਾਇ ਸਿਖਾਵਨ ਦੇਹਾ
ਅਗਾਹੇ ਸੁ ਤਪ ਜਿਹ ਮਿਲਾਹੇ ਮੇਰੇ	ਅਨ ਉਪਾਯ ਨ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸਾ
ਅਨਰੁ ਬਚਨ ਸਭਾਨੁ ਸੋਹੇ	ਮੀਦਰ ਸਬ ਗਣ ਲੇਧਿ ਬਿਖੜੇ
ਅਸਥਿਰਾ ਰਿਹਮ ਤਜਿ ਸਮੁ ਮਿਰ	ਅਨ ਬਹਿ ਭਾਂਤਿ ਸੈਕਰ ਅਕਲੀਥਾ
ਅਜਨਿ ਪਤਿ ਵਚਨ ਹਰਖ ਮਨ ਮਹੀ	ਅਗਾਹੀ ਭਰਤੁ ਭੈ ਨਿਹਿਜਾ ਪਾਹੀ
ਉਮਰੀਂ ਵਿਭੀ ਨੀਨ ਕੁਤਿ ਬਈ	ਅਜਹਿਤ ਮਨੋਹ ਹੋਦ ਬੈਠਾਈ
ਬਾਹਿ ਸਬ ਲੋਚ ਉਰਲਾਈ	ਅਗਾਹ ਗਾਦ ਕੀਨ ਨ ਕਠੂ ਕਹਿ ਜਈ
ਸਭਾਤ ਮਾਤੁ ਸਦ ਬਚਨ ਸੁਵਾਨੀ	ਅਮਾਤੁ ਸੁਖਦ ਭੋਲੀ ਮਿਦ ਬਾਹੀ
ਮੁਖੁ ਮਾਤੁ ਮੇਲੀਯ ਅਸ ਸੁਪਨ ਪੁਨਾਏ ਭੋਹਿ ॥	
ਮੁੰਦਰ ਕੀਰ ਸੁ ਭਿਖਵਰ ਅਸ ਉਪਦੇਸੇ ਸੋਹਿ ੬੨ ॥	
ਕਰਹੁ ਜਾਇ ਤਪ ਸੰਤ ਕੁਮਾਰੀ	ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਸ ਸਤੁ ਮਹਿ ਰਾਹੀ
ਅਮਾਤੁ ਪਿਤਹਿ ਪੁਨਿ ਯਹਿ ਮੁਭੁ	ਅਤਪ ਸੁਖ ਪਦ ਦੁਖ ਦੇਖ ਨ ਸਾਵਾ
ਅਤਪ ਬਲ ਨਚੇ ਪਪਰਿ ਵਿਧਾਤਾ	ਅਤਪ ਬਲ ਵਿਸੁ ਸਕਲ ਜਗਤਾ
ਅਤਪ ਬਲ ਸੰਭੁ ਕਰਹਿ ਸੰਹਾਰਾ	ਅਤਪ ਬਲ ਸੇਖ ਧਰਹਿ ਮਹਿ ਰਾਹਾ
ਅਤਪ ਅਧਾਰ ਸਬ ਸਿਧਿ ਭਵਾਨੀ	ਅਕਰਹੁ ਜਾਇ ਤਪ ਅਸ ਤਿਥ ਜਾਨੀ
ਅਨਤ ਬਚਨ ਵਿਸਮਤ ਮਾਹਰਾਈ	ਅਸੁਪਨ ਸੁਨਾਯੇ ਗੀਰਹਿ ਹਰਖਾਈ
ਅਮਾਤੁ ਪਿਤਹਿ ਬਹੁ ਵਿਧਿ ਸਮੁਝਾਈ	ਅਚਲੀ ਉਮਾ ਰੁਪ ਹਿਤ ਹਰਖਾਈ
ਅਪਿਯ ਪਰਿਵਾਰ ਪਿਤਾ ਅਵਮਾਤਾ	ਅਭਯੋ ਵਿਕਲ ਮੁਖ ਆਵਨ ਬਾਤਾ
ਭੈਵ ਗਿਰਾ ਮਨਿ ਆਇਤ ਸਬਹਿ ਕਹਾ ਸਮੁਝਾਇ	
ਪਰਬਤੀ ਮਹਿ ਮਾਨਤ ਰਹੇ ਪੁੰਝੇ ਧਰਿ ਪਾਇ ੬੩ ॥	
ਭੈਰਵ ਭਿਉ ਮਾਪਦ ਪਰਿਚਰਨਾ	ਜਾਇ ਬਿਪਿਨ ਲਾਹੀ ਰੁਪ ਕਰਨਾ

ਅਤੇ ਸੁਕਮਾਇ ਨ ਤਨਤਪਯੋਗੁ ॥ ਨਿਤਨਵਚਰਣ ਉਪਜ ਅਨੁਤਾਗ ॥ ਸੰਬਤ ਸਹਿਸ ਮੁਠਫਲ ਖਾਯੋ ॥ ਅਰਛੁ ਵਿਨਭੋਜਨ ਬਾਰਿ ਬਤਾਸਾ ॥ ਬੋਲ ਪਾਤਸਹਿਪਰੇ ਸੁ ਖਾਣੀ ॥ ਪੁਨ ਪਰਿਹਰੇ ਸੁਖਾਨੋ ਪਰਣਾ ॥ ਅਵੇਖਿ ਉਮਹਿ ਤਪ ਖੀਟ ਸੁਖੀ ॥	ਪਉ ਪਦ ਸੁਮਿਤਿ ਤਾਯੋ ਸੁਖੇ ॥ ਇਸਤੀ ਦੇਹ ਤਪਹਿ ਮਨੁਤਾਗ ॥ ਸਾਕਖਾਇ ਸਤ ਬਰਖ ਗਵਾਏ ॥ ਕੀਯੋ ਕਠਿਨ ਕਰੁ ਦਿਨ ਉਪਵਾਸ ॥ ਅੰਗੀਨ ਸਹਿਸ ਸੰਬਤ ਜੋ ਖਾਣੀ ॥ ਉਮ ਨਾਮ ਤੁਸੁ ਭਯੋ ਆਪ ਰਣਾ ॥ ਬੁਝਾ ਗਿਤਾ ਭੁਫੀ ਨਾਗੁ ਠੀ ਠੀ ॥
--	---

ਦੇ: ॥ ਭੁਯੋ ਮਨੋਰਥ ਮਫਲ ਤਬ ਸੁਖੁ ਗਿਰਿ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰਿ ॥
॥ ਪਉਹਰੁ ਟਸਹਿ ਕਲੇਸ ਸੁਖਾਨੁ ਅੰਗਿ ਰਹੇ ਸੁਖੁ ਖਾਣੀ ॥

ਅਸੁ ਰੁਪ ਕਧਨ ਤੇਨ ਭੁਫਾਨੀ ॥ ਅਮੁਦਿ ਗਾਰੁ ਕੁਮ ਬਰਬਾਨੀ ॥ ਅਵੇਖਿ ਤਾ ਬਲਾਤਨ ਜ ਬਰੀ ॥ ਨਿਤਹਿ ਰੁਮਹਿ ਜ ਬਲਾਤਨ ਜ ਬਰੀ ॥ ਸੁਖਤ ਸਿਰਾਇ ਪੈਰਾ ਗਨ ਬੁਖਾਨੀ ॥ ਉਮਹਿ ਚਰਿਤੁ ਮੋਹਿ ਰਣ ਗਵਾ ॥ ਜਨ ਬੁਝੇ ਸਤੀ ਜਾਇ ਤਨ ਤਾਗਾ ॥ ਜਪਹਿ ਸਦਾ ਰੁਪਾਨਾ ਯਫ ਨਾਮ ॥	ਕੁਯੋ ਅਨਕ ਰਹਿ ਮੁਨਿ ਰਾਨੀ ॥ ਅਤੁਮਾਦਾ ਸੰਤੁ ਸੁਖਿ ਜਾਨੀ ॥ ਗਠ ਪਉਹਰਿ ਰਿਧਾ ਵਾਜਰੁ ਬਰੀ ॥ ਜਾਨਿ ਰੁਤ ਕਪਾਦ ਬਾਣੀ ਸਾ ॥ ਪੁਲਕ ਗਾਭੁ ਗਿਰਿ ਜ ਰਕਖਾਨੀ ॥ ਗੁਨਹੁ ਸੰਕੁਰ ਰਹਿਤ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਸਿਵ ਮਨ ਭਯੋ ਬਿਰਾਗਾ ॥ ਜਪਹਿ ਤਹਿ ਰੁਪਾਨਾ ਗੁਣ ਗਾ ॥
--	--

ਦੇ: ॥ ਸਿਦਾਨੀ ਸੁਖ ਹਾਸ ਸਿਵ ਵਿਗਤ ਮੋਹ ਮਦ ਗਾਮਾ ॥
॥ ਸਿਰਾਹਿ ਮਾਹਿ ਪਉਹਿ ਰਿਧਾ ਰਹਿ ਸਾਧੇ ਯੋਗ ਅਭਿਰਾਮਾ ॥

ਕਤਹੁ ਸੁਨਿਨ ਉਪਦੇਸਹਿ ਗਾਨਾ ॥ ਜਦਪਿ ਅਗਮਤੁਦਿਪੁ ਰੁਗਵਨਾ ॥ ਉਹਿ ਬਿਧਿ ਗਾਯੋ ਕਲ ਬਹੁ ਬੀਤੀ ॥ ਅਨੇ ਮਯੋ ਮਸਿਕਰ ਬਰ ਵੇਖਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਹਿ ਪਿਆਸਾ ॥ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਕਰਾਹਿ ਸਰਾਹਾ ॥	ਕਤਹੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਕਰਾਹਿ ਵਖਾਨਾ ॥ ਤੁਰੁ ਦਿ ਰਹਿ ਰੁਪਾਨੀਤ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਨਿਤਨਵ ਹੋਇ ਰਾਮ ਪਦ ਪੀਤੀ ॥ ਅਵੇਖਤ ਬਿਦਲ ਰੁਕਿ ਕੀਰਖਾ ॥ ਰੁਪਾਨੀਤਿ ਤੇਜ ਵਿਸਾਦਾ ॥ ਤੁਮ ਬਿਨ ਅਸ ਬੁਝੇ ਨਿਰਬਾਹਾ ॥
---	--

ੴ

	<p>ਸਿਧਿ ਨਾਮਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ</p>	<p>ਪਾਰਬਤੀ ਕਰ ਜਨਮ ਮੁਨਾਵਰਾ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ</p>
ੴ	<p>ਅਨਾਨਕ ਇਨਕੀ ਮਮ ਸੁਨਹੁ ਮਿਦ ਜੋ ਮੇਪਰ ਨਿਜ ਨੇਹਾ ਜਾਇ ਸਿਧਾਹੁ ਮੇਲ ਨਹਿ ਯਹ ਮਹਿ ਮਛੀ ਦੇਹਾ ੮੬॥</p>	
	<p>ਸਿਧਿ ਪਦ ਪਦਿ ਹੋਇ ਅਸਨਹੁ ਸਿਰਧਰਿ ਮਨੁ ਸੁਨਹੁ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ</p>	<p>ਨਾਥ ਕਰਨ ਪੁਨਿ ਮੇਦਿ ਨ ਜਾਹੀ ਪਰਮ ਪਰਮ ਯਹ ਨਾਥ ਹਮਰਾ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ</p>
ੴ	<p>ਪਾਰਬਤੀ ਪਦ ਜਾਇ ਤੁਮ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਿ ਭਾ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ</p>	
	<p>ਗੋਖਨ ਗੋਖਨੇ ਮਨੁ ਕੋ ਸੀ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ</p>	<p>ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ</p>
ੴ	<p>ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ</p>	
	<p>ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ</p>	<p>ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਨਿਤਿ ਹੋਸਿ ਮਨੁ</p>

ਅੰਤਿ ਕੇਤੂ ਕਰ ਪਾਠ ਉਨ ਪਾਲਾ
ਨਾਰਦ ਸਿਖ ਰੁਸਨਾਹਿ ਨਰਨਗੀ
ਮਨ ਕਪਟੀ ਰੁਨ ਸਜਨ ਭੀਨਾ
ਅਤਿ ਹਕੇ ਸਚਨ ਮਨਿ ਬਿਗੁ ਸਾ
ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਲਜ ਕਰੇਖ ਭਾਪਈ
ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਸੁਖ ਅਸ ਭਰਪਾਏ
ਪਤਿ ਕਹੈ ਸਿਵ ਸਤੀ ਬਿਵਾਹੀ

ਕਨਿਕ ਕਸਿਪੁ ਕਰ ਪੁਨਿ ਅਸਾਲ
ਅਵਸਿ ਰੁਵਨ ਰੁਜਿ ਹੋਹਿ ਭਿਖਾਰੀ
ਆਪਸ ਰਿਸ ਸਸਹੀ ਚਹ ਕੀਨਾ
ਰੁਮ ਚਾਹਹੁ ਪਤਿ ਮਹਮ ਉਦਾਸਾ
ਅਕੁਲ ਅਰੇਹ ਵਿਗ ਬਰ ਫਾਲੀ
ਕੁਲ ਭੂਲਿਹੁ ਠਗ ਕੇ ਬੈਰਾਯੀ
ਪੁਨਿ ਅੰਤ ਤੇਰ ਮਾਇਨਿ ਤਹੀ

ਦੇ:

ਅਬ ਸੁਖ ਸੇਵ ਤੇ ਸੋਚਨ ਹੀ ਖਿ ਮਾਂਗ ਭੁਟ ਖਾਹਿ
ਸਹਿਜ ਦੇ ਕਾਇਨ ਕੇ ਕੁਵਨ ਕੁਬੁੰ ਭੀਨ ਖਿ ਖਾਇ

ਅਜਹੀ ਮਾਨੁੰ ਰਹਾ ਹਮਾਰਾ
ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਸੁਚਿ ਸੁਖ ਦਸੁ ਸੀਲਾ
ਦੁਖਣ ਰਹਿਤ ਸਕਲ ਗੁਣ ਰਸੀ
ਅਸ ਭਰ ਰੁਮਹਿ ਮਿਲਾਉ ਬਾਨੀ
ਸੰਤ ਅਕਹੁ ਚਿਹਰੇ ਕੁਵਨ ਸੋਹਾ
ਕਨਕੋ ਪੁਨਿ ਪਖਾਣ ਤੇ ਹੋਈ
ਨਾਰਦ ਭਰਨ ਨ ਮੈ ਪਰਿਹਾਉ
ਗੁਰੁ ਕੇ ਬਚਨ ਪਤੀਤਿ ਨ ਜੋਹੀ

ਹਮ ਰੁਮ ਕਹੁ ਬਰ ਨੀਕ ਬਿਚਾਰਾ
ਗਾਵਹਿ ਟੈਵ ਜਾਸੁ ਯਸ ਲੀਲਾ
ਸੀ ਪਤਿ ਪੁਰ ਬੈਕੁੰਠ ਨਿਵਾਸੀ
ਸੁਨਤ ਬਿਹਸਿ ਕਹ ਬਚਨ ਤਵਨੀ
ਹਨ ਨ ਭੂਰ ਭੂਵੈ ਬਰੁ ਦੇਹਾ
ਜਾ ਕੇ ਸਹਿਜ ਨ ਪਟਹਹਿ ਸੋਈ
ਬੋਲੈ ਕੁਵਨ ਉਜਰੈ ਨਹਿ ਭੂਰ ਉਹੀ
ਸੁਪਨਿਹੁ ਸੁਗਮਨ ਸੁਖ ਵਿਧਿ ਤੇਈ

ਦੇ:

ਮਹਾ ਦੇਵ ਅਵਗੁਣ ਭਵਨ ਵਿਸੁ ਸਕਲ ਗੁਣ ਧਾਮਾ
ਜਿਹ ਕਰ ਮਨ ਰਮ ਜਾਹਿ ਸਨੁ ਤਾਹਿ ਤਾਹਿ ਮਨ ਕਾਮਾ

ਜੇ ਤੁਮ ਮਿਲ ਤੇਏ ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਨੀਸਾ
ਅਬ ਮੇਜਨ ਮਸੀਤੁ ਹਿਤ ਹਾਰਾ
ਜੇ ਤਪਹੇ ਹਨ ਬਿਦਯ ਵਿਜੇਖੀ
ਜੇ ਕੋ ਰੁਕਿ ਅਨ ਆਲਸ ਨਾਹੀ
ਜਨ ਮਕੋਟ ਲਗਿ ਰਗ ਰਹਮਾਰੀ
ਤੁਜ ਉਨ ਨਾਰਦ ਕਰ ਉਪਦੇਸੁ

ਸੁਨ ਤੇ ਸਿਖ ਰੁਮ ਰਿਹਾ ਸੀਲਾ
ਕੇ ਗੁਣ ਦੇਖਹਿ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ
ਹਦਿ ਨ ਜਾਇ ਖਿਨੁ ਕੀਸੇ ਬਰੇ ਫੀ
ਬਰ ਕੀਨਾ ਅਨੇਕ ਜਗ ਮਾਹੀ
ਏਰੋ ਸੰਭੁ ਨਤੁ ਰੋਹੋ ਕੁਮਾਰੀ
ਆਪੁ ਰਹਹਿ ਸਤੁ ਬਚ ਮਹੇਸੁ

	<p>ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਏ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸ਼ਾ ॥ ਵੇਖਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬੋਲੇ ਮਨਿਗਾਨੀ ॥</p>	<p>ਅਰੁਮ ਗਿਹ ਗਵਨੁ ਤੇਏ ਬਿਲੰਬ ॥ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਜਗਦੀਸ਼ ਭਟਾਨੀ ॥</p>
ਦੇ:	<p>ਅਰੁਮ ਮਾਯਾ ਭਗਵਨ ਸਿਵ ਸੰਕਲ ਜਗਤ ਪਿਤੁ ਮਾਤਾ ॥ ਨਾਇਦਰਲ ਸਿਰਮਨਿ ਚਲੇ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ॥</p>	
	<p>ਜਾਇ ਮਨਿ ਹਿਸ ਵੰਤ ਪਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਨਿਸਪ੍ਰ ਰਿਖ ਸਿਵ ਪਹ ਜਾਈ ॥ ਭੁਜੇ ਮਗਨ ਸਿਵ ਧੁਨੁ ਭਸਨੇ ॥ ਅਨ ਬਿਭ ਕਢਿ ਤੁਸ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਨਾਨਾ ॥ ਮੁਕਤ ਅਸਰ ਭੁਯੇ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਤੇਏ ਸਬ ਬੋਲ ਲੋਕ ਪਤਿ ਜੀਤੈ ॥ ਅਜਰ ਅਮਰ ਜੋ ਜੀਤ ਜਾਈ ॥ ਤੁਸ ਵਿਠੈ ਸਨ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੈ ॥</p>	<p>ਕਤਿ ਦਿਨਤੀ ਗਿਰਜਾ ਗਿਰਜਾ ॥ ਕਥਾ ਉਮਾ ਕੀ ਸਕਲ ਸੁਨਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਰਿਖ ਗਵਨੇ ਰੋਹਾ ॥ ਲਗੇ ਕਰਨ ਰਾਖੁ ਨਾ ਯਕ ਪਾਨਾ ॥ ਭੁਜ ਪਤਾ ਪਬਲ ਤੇਜ ਦਿਸਾਲਾ ॥ ਭੁਯੇ ਦੇਵ ਸੁਖ ਸਿਪਤੀ ਰੀਤੈ ॥ ਹਰੇ ਸੁਤ ਕਰਿ ਵਿਦਿ ਪਾਲ ਰਾਈ ॥ ਵੇਖੇ ਵਿਧਿ ਸਬ ਦੇਵ ਦਖਾਈ ॥</p>
ਦੇ:	<p>ਸਬ ਸਨਕਾਰ ਬੁਝਾਇ ਹਿ ਦਨੁ ਜ ਨਿਹਨ ਤੁਸ ਰੋਯਾ ॥ ਸਿਉ ਸੁਕ ਸਿਉ ਤੁਹ ਇਹ ਜੀਤੈ ਰਣ ਸੋਯਾ ॥ ੮੨ ॥</p>	
	<p>ਮੇਰ ਕਹਾ ਸੁਨ ਕਰਨੁ ਉਪਾਈ ॥ ਸਤੀ ਜੋ ਤਜੀ ਦਖ ਮਖ ਦੇਹਾ ॥ ਤੇਏ ਤਪ ਕੀਨ ਮੇਰੁ ਪਤਿ ਲਾਗਾ ॥ ਯਾਦੀ ਪਾਏ ਅਸ ਮੰਤ੍ਰ ਸਫਾਰੀ ॥ ਪਠਵਹੁ ਕਾਮ ਜਾਇ ਸਿਵ ਪਾਹੀ ॥ ਤੁਸ ਹਮ ਜਾਇ ਸਿਵ ਹਿ ਸਿਰਨਾਈ ॥ ਯੇਹਿ ਬਿਧਿ ਭੁਯੇ ਹਿ ਦੇਵ ਹਿ ਰੋਯੈ ॥ ਅਸੁ ਤਿ ਸੁਰਨ ਕੀਨ ਅਤਿ ਹੇਤੁ ॥</p>	<p>ਹਿ ਇਹ ਵੀ ਸਵਰ ਕਰੀ ਮਹਾਈ ॥ ਅਨ ਮੀਨਾਇ ਹਿ ਮਚਲ ਗੋਹਾ ॥ ਸਿਵ ਸਾਹਿਬ ਬੰਨੇ ਸਬ ਭਾਗੀ ॥ ਤਦ ਪਿਥਾ ਤੇਰਿ ਸੁਨਹੁ ਹਮਾਈ ॥ ਕਰੇ ਕੀਰਤ ਸਿਰ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਕਰਵਾਉ ਬਿਵਾਹ ਬਰਿਅਈ ॥ ਅਤੁ ਅਤਿ ਨੀਕ ਕਹੀ ਸਬ ਰੋਈ ॥ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਖਾਸ ਬਾਣ ਸੁਖ ਭੋਈ ॥</p>
ਦੇ:	<p>ਸੁਰਨ ਕਹੀ ਨਿਜ ਬਿਪਤਿ ਸਬ ਸੁਨਿ ਮਨ ਕੀਨ ਬਿਰਾਧਾ ॥ ਸਿਉ ਵਿਰੋਧ ਨ ਕਸਲ ਮਹਿ ਬਿਹਾ ਸਕਹੈ ਅਸ ਮਾਰਾ ॥</p>	
	<p>ਤਦ ਪਿਕਰ ਬ ਮੇਰ ਜਤੁ ਮਾਰਾ ॥</p>	<p>ਤਦ ਤੇਰ ਪਰਮ ਪਰਮ ਉਪਕਾਰਾ ॥</p>

ਪਰਹਿਤੁਲਾਗਿ ਤਜੈ ਜੋ ਵੇਹੀ ॥	ਸੰਤਤ ਸੰਤ ਪਸਿਸਹਿ ਤੇਰੀ ॥
ਅਸਕਹਿ ਰਲੇ ਸਕਹਿ ਸਿਨਈ ॥	ਸੁਮਨ ਧਨੁਖ ਕਣ ਮਹਿਲ ਸਹਾਈ ॥
ਚਲਤ ਮਾਰ ਅਸਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਬਿਰਾਜ ॥	ਸਿਵ ਵਿਰੋਧ ਧੁਵ ਮਣਨ ਹਮਾਰਾ ॥
ਤੁਝ ਆਪਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਸਤਾਰਾ ॥	ਨੇਜ ਵਸਕੀਨ ਸੁਕਲ ਪੰਥਾਰਾ ॥
ਕਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹਿ ਬਹਿਰਿ ਰੇਤੁ ॥	ਖਿਅਣ ਮਹਿ ਮਿਟੈ ਸਕਲ ਸੁਖੈ ਸੇਤੁ ॥
ਸੁਹਮ ਚਰਯ ਬ੍ਰਤ ਸੰਯਮ ਨਾਨਾ ॥	ਧੀਰਜ ਧਰਮ ਗਯਾਨ ਵਿਗਿਆਨਾ ॥
ਯਦਾ ਚਰ ਜਪ ਯੋਗ ਵਿਗਾਰਾ ॥	ਅਸਭੁਯਾਵਿ ਵੈਰ ਕਟਕ ਸਲ ਫਾਰਾ ॥

ਛੰ:	ਭਾਗੈ ਵਿਵੇਕ ਸਹਾਇ ਸਹਿਤੋ ਸੋ ਸੁਭਰ ਸੰਯੁਗ ॥ ਹਿਮਰੋ ॥
	ਸਦ ਗੀਤ ਪਰਬਤ ਕੰਦਰਨ ਮਹਿ ਜਾਇ ਤਿਹ ਅਵਤਾਰੁ ॥
	ਹੋਨਿ ਹਾਰਕ ਕਰਤਾਰੋ ਰਖਵਾਰ ਜਗ ਖਰਬੁਰ ਪਰਾ ॥
	ਦੁਇ ਮਾਥ ਵਿਹਰਤਿ ਨਾਥ ਸਿਹ ਕਹਿ ਕੋ ਪਿਧਨ ਸਬ ਕਰ ਪਾਰਾ ॥
ਦਿ:	ਜੇ ਸਜੀਵ ਜਗ ਅਚਰ ਚਰ ਨਾਹਿ ਪੁਰਖ ਅਸਨਾਮਾ ॥
	ਤੇ ਨਿਜ ਨਿਜ ਮਣਯਾਵਤ ਜਿ ਤੁਝੇ ਸਕਲ ਬਸ ਕੰਮਾ ॥

ਸਬ ਕੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਦਨ ਅਭਿਲਾਖਾ ॥	ਲਤਾ ਨਿਹਾਨਿ ਨਵਹਿ ਤੁਰ ਸਾਖਾ ॥
ਨਵੀ ਉਮਹਿ ਅੰਧੁ ਪਿਕਹਿ ਧਾਈ ॥	ਸੰਗਮ ਕਰਹਿ ਤੁਲਾਵ ਤੁਲਾਈ ॥
ਜਹ ਅਸਿ ਦਸ ਮਨ ਕੀ ਵਰਣੀ ॥	ਕੋ ਕਹਿ ਸਕੈ ਸਚੇਤਨ ਕਰਣੀ ॥
ਪਸੁ ਪਖੰਧੀ ਨਤੁ ਜਲ ਬਲ ਧਾਰੀ ॥	ਭੁਯੇ ਕਾਮ ਬਸ ਸਮਯ ਵਿਸਾਰੀ ॥
ਮਦਨ ਅੰਧੁ ਦਾ ਕੁਲ ਸਬ ਲੋਕਾ ॥	ਨਿਸਿ ਦਿਨ ਨਹਿ ਅਵਲੋਕਹਿ ਕੋਕਾ ॥
ਵੇਵ ਦਨੁ ਜ ਨਗ ਕੋ ਨਰ ਬਾਲਾ ॥	ਪ੍ਰੇਤ ਪਿਸਾਚ ਤੁਤ ਬੀਤਾਲਾ ॥
ਇਨ ਕੀ ਦਸ ਨਹਿ ਕਯੋ ਬਖਾਨੀ ॥	ਸਦ ਕਾਮ ਕੋ ਚੋਰੇ ਜਾਨੀ ॥
ਸਿੰਧ ਬਿਰਕੁ ਮਹਾ ਮਨਿ ਯੋਗੀ ॥	ਤ੍ਰੇਪਿ ਕਾਮ ਵਸ ਭੁਯੇ ਵਿਯੋਗੀ ॥

ਛੰ:	ਭੁਯੇ ਕਾਮ ਵਸ ਯੋਗੀ ਸਤਾਪਸ ਪਾਮਰਨ ਕੀ ਕੋ ਕਹੈ ॥
	ਵੇਖਹਿ ਚਰਾ ਚਰ ਨਾਹਿ ਮਯ ਜੇ ਬ੍ਰਮ ਮੇ ਦੇਖਤ ਰਹੈ ॥
	ਅਬਲਾ ਬਿਲੋਕਹਿ ਪੁਰਖ ਮਯ ਜਗ ਪੁਤਖ ਸਬ ਅਬਲਾ ਮਹੈ ॥
	ਵੁਇ ਵੀਰੁ ਤਹਿ ਬ੍ਰਮਾੰਡ ਭੀਤਰ ਕਾਮ ਕ੍ਰਿਤ ਕੋਤਕ ਅਯੀ ॥

ਭੈ:	ਮਾਤਾ ਨ ਕਾਹੁ ਧੀਰ ਸਕਰੇ ਮਨ ਮਨਸਿਜ ਹਰੇ । ਜਿਨ ਤਾਪੇ ਸੰਪੁਖੀਤ ਤੇ ਉਥਰੇ ਤਿਹ ਕਾਲ ਮਹਿ ॥	ਕਾਲੁ ਗਿਕਾਮ ਸੰਤੁ ਪਹਿ ਗਯਉ ਭੁਯੇ ਸਥਾਇਤ ਸਬ ਸਿਸਾਭੁ ॥ ਜੇਮ ਮਦ ਉਤਰਿ ਗਯੇ ਮਹੁਦਾਰੇ ॥ ਦੁਰ ਹਰਖ ਦਰਗਮ ਤੁਗਵਾਨਾ ॥ ਮਰਣ ਠਾਨਿ ਮਨ ਰਚੇ ਉਪਾਈ ॥ ਕੁਸਮਿਤ ਨਵਤਰੁ ਰਾਜ ਵਿਰਾਜਾ ॥ ਪਰਣ ਸੁਰਗ ਸੁਖ ਵਿਸਾ ਵਿਭਾਗ ॥ ਦੇਖ ਮੁਖਹੁ ਮਨ ਮਨਸਿਜ ਜਾਗਾ ॥
ਭੈ:	ਜਾਗੇ ਮਨੁ ਭਵ ਮੁਯੇ ਮਨ ਬਨ ਸੁਭਗਤਾਨ ਪਰੇ ਕਹੀ ॥ ਸੀਤਲ ਸੁਰੀਯ ਸੁਮੰਦ ਮਾਰੁਤ ਮਦਨ ਅਨਲ ਸਖਾ ਸਹੀ ॥ ਬਿਕਸੇ ਸਰਨ ਬਹੁ ਕੰਜ ਗ੍ਰਿਜਤ ਪੁੰਜ ਮਜਿਲ ਮਧੁਕਰਾ ॥ ਕਲ ਹੰਸ ਪਿਕ ਸੁਕ ਸਰਸ ਰਵ ਕਟਿ ਗਾਨ ਨਾਚਹਿ ਅਪਸਰਾ ॥ ਸਕਲ ਕਲਾ ਕਹਿ ਕੋਟਿ ਬਿਧਿ ਹਰੇ ਸੇਨ ਸਮੇਤਾ ॥ ਚਲੀਨ ਅਚਲ ਸਮਾਧਿ ਸਿਰੇ ਕੋਟੀ ਪਿਦਮ ਨਿਕੋਤਾ ॥	ਉਹ ਪਰ ਚਢੇ ਮਦਨ ਮਨ ਮਾਯਾ ॥ ਅਤਿ ਰਿਸਤਾ ਕਿ ਸੁਵਣ ਲਗ ਤੇ ॥ ਛੁਟਿ ਸਮਾਧਿ ਸੰਤੁ ਤਬੁ ਜਾਗੇ ॥ ਨੰਦਨ ਉਪਾਰਿ ਸਕਲ ਦੇਸ ਦੇਖੀ ॥ ਭੁਯੇ ਕੇ ਪਕ ਪਯੋ ਤਯ ਲੋਕਾ ॥ ਚਿਤ ਵਤ ਕਾਮ ਭੁਯੇ ਜਰਿ ਛਾਰਾ ॥ ਰੁਪੇ ਸੁਰ ਭੁਯੇ ਅਸੁਰ ਸੁਖਾਰੀ ॥ ਭੁਯੇ ਅਕੀਰਕ ਸਾਧਕ ਯੋਗੀ ॥
ਭੈ:	ਯੋਗੀ ਅਕੀਰਕ ਭੁਯੇ ਪਤਿਗਤਿ ਸੁਨਤ ਨਤਿ ਮੂਰਛਿਤ ਭੁਈ ॥	

ਰੇਵਤਿ ਬਦਰਿ ਸਹੁ ਕੁਤਿ ਕਹਣਾ ਕਰਤ ਸਿਕਰ ਪਹੁ ਗਈ॥
ਅਰਿ ਪ੍ਰਮ ਕਰਿ ਬਿਨਤੀ ਦਿਵਿਧਿਧਿ ਜੋਰਿ ਕਰਮੁ ਮਰਹੀ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਮੁਤੁ ਫਿਪਾਨੁ ਸਿਵ ਅਭਾਸ ਨਿਰਖਿ ਏਲੇ ਸਹੀ॥
ਅਸੁ ਤੇਰੇ ਤਬ ਨਾਸ ਕਰਹੇ ਇਹ ਨਾਮ ਅਨੰਗ॥
ਅਨਿਵਾਰਿ ਪਾਪਿ ਸੁਖਿ ਪੁਨਿ ਸੁਨ ਨਿਸ਼ ਮਿਲੁ ਨ ਪਾਇ॥

ਅਸੁ ਮਦੁ ਬੰਸ ਕਿਸੁ ਅਵਤਾਰਾ॥	ਚੇਹਿ ਹਰਣ ਮਹਾ ਮਹਿ ਭੁਟਾ॥
ਅਭਿਸ ਤਨਯੋਇ ਹਿ ਪਤਿ ਤੇਰਾ॥	ਵਦਨ ਅਨਿਯਹੋਇ ਨ ਮੋਰਾ॥
ਅਨਿਗਵਨੀ ਸੁਨਿ ਸਕਰ ਬਾਨੀ॥	ਕਥਾ ਅਪਰ ਅਬੁਕਹੋ ਬਖਾਨੀ॥
ਅਵਨ ਸਮਾਚਰ ਸਭ ਪਾਯੋ॥	ਬੁਧਾ ਦੇਕ ਬੈਰੰਠ ਸਿਧਾਯੋ॥
ਅਸੁ ਸੁਰ ਨਿਯੁ ਬਿਰੰਚ ਸਮੇਤਾ॥	ਗਯੋ ਜਹਾ ਸਿਵ ਫਿਪਾ ਨਿਕੇਤਾ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਕੀਨ ਪ੍ਰਸੀਦਾ॥	ਕੁਯੋ ਪ੍ਰਸੀਨ ਚੰਦ ਅਵਤੰਸਾ॥
ਬਿਲੇ ਫਿਪਾ ਨਿਯੁ ਬਿਖ ਕੇਤਾ॥	ਕਹਹੁ ਅਮਰ ਆਯਹੁ ਫਿਹ ਹੇਤਾ॥
ਕਹਿ ਬਿਧਿ ਰੁਮ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਭਾਖੀ॥	ਤੁਰਿ ਪਿਭੁ ਕ੍ਰਿ ਬਸ ਬਿਨਦੈ ਸੁਮੀ॥

ਅਸੁ ਕਲ ਮੁਰਨ ਕੇ ਹਿਦਯ ਅਸ ਸਿਕਰ ਪਰਾ ਉਛਾਹਾ॥
ਨਿਜਨ ਯਨ ਨ ਦੇਖਾ ਚਹਿ ਨਾ ਬਤੁ ਮਾਫ ਬਿਵਹਾ॥੯੭॥

ਵਹਿ ਉਤਸਵ ਦੇਖਿ ਯਭੁ ਹਿਲੇਰਾ॥	ਸੇਕ ਫੁਕ ਰਿਯ ਮਦਨ ਮਦ ਮਦਨ॥
ਕਾਮ ਜਾਰਿ ਰਤਿ ਕਹ ਬਰਦੀਨਾ॥	ਫਿਪਾ ਨਿਯੁ ਯਹਿ ਅਨਿ ਕੁਲ ਕੀਨਾ॥
ਜਾਸ ਨਿਕਰਿ ਪੁਨਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ॥	ਨਾਥ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਕਰ ਸਹਜ ਮੁਭੁ ਉ॥
ਪਾਰਬਤੀ ਤਪੁ ਕੀਨ ਅਪਾਰਾ॥	ਕਹਹੁ ਤਾਸੁ ਅਬੁ ਮਹਿੰਗਾ ਰਾ॥
ਸੁਨਿ ਬਿਪਿ ਬਰਨ ਸਮੁਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਨੀ॥	ਅੰਨੇ ਇਹੋ ਕਹਾ ਸੁਖ ਮਾਨੀ॥
ਤਬ ਦੇਵਨ ਦੰਦੁ ਕੀ ਬਜਾਈ॥	ਬਗਿਖ ਸੁਮਨ ਜਯ ਜਯ ਸੁਰ ਸੁਈ॥
ਅਵਸਰ ਜਾਨਿ ਸਪੁ ਰਿਖਿ ਆਈ॥	ਤੁਰਤ ਹਿ ਬਿਧਿ ਗੀਰਿ ਭੁਵਨ ਪਾਏ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਮਗਯੋ ਜਹ ਰਹੀ ਭੁਵਾਨੀ॥	ਬਿਲੇ ਬਤਨ ਮਧਰ ਫੁਲ ਮਾਨੀ॥

ਕਹਾ ਹਮਾਰਨ ਸੁਨਿਹੁਤ ਬ ਨਾਰਦ ਕਰ ਉਪਦੇਸਾ॥
ਅਸੁ ਭੁਭੁਤੁ ਮਾਰ ਪਦ ਜਾਹੇ ਕਾਮ ਮਹੇਸਾ॥੯੮॥

ਸੁਨਿ ਬੋਲੀ ਮੁਸਕਾਇਓ ਨੀ
 ਮੁਖਿ ਜਨ ਕਾਮ ਹਰਿ ਜਾਤਾ
 ਮੁਖਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦੇ ਯੋਗੀ
 ਜੋ ਮੇਂ ਜਿਹੁ ਸੇਵਕ ਅਸ ਜਾਨੀ
 ਏਹ ਮਾਧ ਪਦ ਸੁਖੁ ਮੁਨੀਸਾ
 ਮੁਖਿ ਕਰਹਾਰ ਜਾਨੈ ਮਾਧਾ
 ਮੁਖਿ ਅਨਲ ਨਰ ਸਹਜ ਸੁਤਾ
 ਮਾਧੇਨਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਅਦ ਮਿਨ ਮਾਧੀ

ਉਚਿਤ ਕਰੇ ਮੁਖਿ ਦੁਤ ਵੀਰਆਨੀ
 ਮਾਧ ਲਹਿ ਸਿੰਧੁ ਰਹੇ ਸਾਇਰਾਜਾ
 ਮਾਧ ਮਨਦਰ ਮਾਧ ਮਾਧ ਮੇਰੀ
 ਮਪੀਤਿ ਮਮੀਤੁ ਕਰਮ ਮਨ ਖਾਨੀ
 ਮੁਖਿ ਰਹਿ ਸੇਵਕ ਮਿਤ ਮਿਤੀਈਯ
 ਮੇਅਤਿ ਬਤੁ ਮਾਧਿਵੇਤੁ ਤੁਮਾਰਾ
 ਮੇਅਤਿ ਤਿਹ ਨਿਕਟ ਮਾਧੇਨਾ ਕੀ
 ਮਾਧੀ ਮੇਅਤਿ ਨਿ ਪਦੁ ਮਾਧੀ

ੴ

ਮਿਥਹਰ ਮੇ ਮੁਨਿ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਵਿਸਾਖਾ
 ਮਾਧੇਨਾ ਨਿਹਿਨਾਇ ਸਿਰ ਨਾਏ ਗਿਮਬੁਧ ਪਾਸਾਖੀ

ਸਬ ਪਸੰਦ ਫਾਰਿ ਪਸੰਦਿ ਸੁਨਾਵੁ
 ਸਬ ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਿਸ਼ਟ ਕਰ ਬਰਕਾਤਾ
 ਸਿੰਧੁ ਸਿੰਧੁ ਸਿੰਧੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਈ
 ਸੁਖਿਨ ਸੁਖਿਨ ਸੁਖਿਨ ਸੁਖਿਨ
 ਸੁਖਿਨ ਸੁਖਿਨ ਸੁਖਿਨ ਸੁਖਿਨ
 ਸੁਖਿਨ ਸੁਖਿਨ ਸੁਖਿਨ ਸੁਖਿਨ
 ਸੁਖਿਨ ਸੁਖਿਨ ਸੁਖਿਨ ਸੁਖਿਨ
 ਸੁਖਿਨ ਸੁਖਿਨ ਸੁਖਿਨ ਸੁਖਿਨ

ਮਾਧਨਾ ਮੁਖਿ ਮਾਧਿ ਮੁਖਿ
 ਮੁਖਿ ਮਿਥਹਰ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
 ਮਾਧਨਾ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
 ਮੁਖਿ ਮਿਥਹਰ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
 ਮਾਧਨਾ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
 ਮੁਖਿ ਮਿਥਹਰ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
 ਮਾਧਨਾ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
 ਮੁਖਿ ਮਿਥਹਰ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ

ੴ

ਮਾਧੇਨਾ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
 ਮਾਧੇਨਾ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ

ਮਿਥਹਰ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
 ਮੁਖਿ ਮਿਥਹਰ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
 ਮਾਧਨਾ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
 ਮੁਖਿ ਮਿਥਹਰ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
 ਮਾਧਨਾ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
 ਮੁਖਿ ਮਿਥਹਰ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
 ਮਾਧਨਾ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
 ਮੁਖਿ ਮਿਥਹਰ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ

ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
 ਮੁਖਿ ਮਿਥਹਰ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
 ਮਾਧਨਾ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
 ਮੁਖਿ ਮਿਥਹਰ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
 ਮਾਧਨਾ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
 ਮੁਖਿ ਮਿਥਹਰ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
 ਮਾਧਨਾ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
 ਮੁਖਿ ਮਿਥਹਰ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ

॥ ਵੇਖਿ ਸਿਵ ਹਿੰ ਸੁਰਾਇ ਅਮੁਸਕਰੀ ॥ ॥ ਵੇਖੁ ਵਿਰੀਚ ਆਵੇ ਸੁਰਤ ਭਾਤਾ ॥ ॥ ਸੁਰ ਸਾਮਾਜ ਮੁਖ ਭਾਤਿ ਅਨੁਪਾ ॥	॥ ਵਰਲਾ ਸਕ ਦੁਲਹਿ ਨਿਜ ਰਾਜਾ ॥ ॥ ਚਾਵੇ ਦਾ ਵਿਸਾਹ ਨ ਰਲੇ ਬਰਾਤਾ ॥ ॥ ਨਹਿ ਲਾਗਤ ਦੁਲਹ ਅਨੁਪਾ ॥
ਵੇ॥ ॥ ਵੇਖੁ ਕਹਾ ਅਸਿ ਇਹ ਸਿਰੁ ਬੈਲਿ ਮਕਰਾਇ ॥ ॥ ਬਿਲੰਗ ਬਿਲਗ ਹੁਇ ਦਲਹੁ ਸਾਮਾਜ ਨਿਜ ਸਹਿਤ ਪਾਸ ॥	
॥ ਵਰ ਅਨੁਹਾਰ ਬਰਾਤ ਨ ਭਾਈ ॥ ॥ ਵੇਖੁ ਬਚਨ ਸੁਨੇ ਸੁਰ ਮੁਸਕਾਨੇ ॥ ॥ ਅਨਹੀ ਅਨ ਮਹੇਸ ਮੁਸਕਾਹੀ ॥ ॥ ਆਤਿ ਪ੍ਰਿਯ ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਹਿਕੇਰੇ ॥ ॥ ਸਿਵ ਅਨੁਸ ਸਨ ਜੁਨਿ ਸਬ ਆਯੋ ॥ ॥ ਨਾਨ ਬਾਹਨ ਨਾਨ ਵੇਖਾ ॥ ॥ ਹੋਰੁ ਮੁਖ ਹੀਨ ਬਿਪੁਲ ਮੁਖ ਕਹਾ ॥ ॥ ਬਿਪੁਲ ਨਾਨ ਕੋਊ ਨਾਨ ਇਹੀ ਨਾ ॥	॥ ਹਾਮੀ ਕਰੀ ਹਰੁ ਪਰ ਪੁਰ ਜਾਈ ॥ ॥ ਨੇਜ ਨਿਜ ਸੇਨ ਸਹਿਤ ਕਿਲਟਾਏ ॥ ॥ ਹਰਿ ਰੇਦੁ ਗਿ ਵਚਨ ਨਹਿ ਜਾਹੀ ॥ ॥ ਫੁੰਗੀ ਪ੍ਰੇਰਿ ਸਕਲ ਗਣ ਦੇਵੇ ॥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਦ ਜਲਜ ਸੀਸ ਤਿਨ ਸੇਯੋ ॥ ॥ ਬਿਹਸੇ ਸਿਵ ਸਾਮਾਜ ਨਿਜ ਦੇਖਾ ॥ ॥ ਇਨੁ ਪਦ ਕਰ ਕੋਊ ਬਹੁ ਪਦ ਬਾਹਾ ॥ ॥ ਇਸੁ ਪੁਸ਼ਕੋਊ ਅਤਿ ਤਨੁ ਖਾਨੀ ॥
ਫੋ॥ ॥ ਤਨ ਖਾਨੀ ਨ ਕੋਊ ਅਤਿ ਪੀਨ ਪਾਵਨ ਕੋਊ ॥ ॥ ਭੂਖਣ ਕਤਾਲ ਕਪਾਲ ਕਰ ਸਬ ਸਦਾ ਸੇਵਿਤ ਤਨ ਭੁਰੇ ॥ ॥ ਖਰ ਸੁਨ ਸੁਅਰ ਸਿਰਾਲ ਮੁਖ ਗਣ ਦੇਖ ਅਗਟਿ ਤੋ ਕੋਗਨਾ ॥ ॥ ਬਹੁ ਜਿਨੇ ਸਿ ਪ੍ਰੇਰੁ ਪਿਸਾਰੇ ਯੋਗਨਿ ॥ ॥ ਭਾਤਿ ਵਰ ਲਤ ਨਹਿ ਬਨੇ ॥	ਅਪਾਵਨ ਤਨੁ ਭੁਰੇ ॥ ॥ ਭੂਖਣ ਕਤਾਲ ਕਪਾਲ ਕਰ ਸਬ ਸਦਾ ਸੇਵਿਤ ਤਨ ਭੁਰੇ ॥ ॥ ਖਰ ਸੁਨ ਸੁਅਰ ਸਿਰਾਲ ਮੁਖ ਗਣ ਦੇਖ ਅਗਟਿ ਤੋ ਕੋਗਨਾ ॥ ॥ ਬਹੁ ਜਿਨੇ ਸਿ ਪ੍ਰੇਰੁ ਪਿਸਾਰੇ ਯੋਗਨਿ ॥ ॥ ਭਾਤਿ ਵਰ ਲਤ ਨਹਿ ਬਨੇ ॥
ਯੋ॥ ॥ ਨਾਚਹਿ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ ਪਰਮ ਤਰੰਗੀ ਭੂਤ ਸਬਾ ॥ ॥ ਦੇਖਤ ਅਤਿ ਬਿਪਰੀਤ ਬੋਲਹਿ ਬਚਨ ਬਿਚਿਤ ਬਿਧਿ ॥	
॥ ਜਸ ਦੁਲਹ ਤਸਿ ਬਨੀ ਬਰਾਤਾ ॥ ॥ ਇਹੋ ਹਿਮਾਦਲ ਰਚੋ ਬਿਰਾਨਾ ॥ ॥ ਸੈਲ ਸਕਲ ਜਹੋ ਲਾਗਿ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ॥ ਬਨ ਮਾਗਰ ਨਦ ਨਦੀ ਤਲਾਵਾ ॥ ॥ ਗੰਮਰੁ ਪਸ਼ੁ ਵਰਤਨੁ ਧਾਰੀ ॥ ॥ ਆਯੋ ਸਕਲ ਹਿਮਾਦਲ ਗੋਹਾ ॥	॥ ਕੋਤੁ ਕਵਿ ਵਿਧਿ ਹੋਹਿ ਮਗ ਜਾਤਾ ॥ ॥ ਅਤਿ ਬਿਚਿਤ ਨਹਿ ਜਾਸ ਬਖਾਨਾ ॥ ॥ ਲਘੁ ਵਿਸਾਲ ਨਹਿ ਵਗਣਿ ਸਿਰਾਹੀ ॥ ॥ ਹੋਮ ਗਿਰਿ ਸਬ ਕਹਨ ਨਦ ਤਪਤਾ ॥ ॥ ਸਹਿਤ ਸਾਮਾਜ ਸਹਿਤ ਵਰ ਨਾਦੀ ॥ ॥ ਗਾਵਹਿ ਮੰਗਲ ਸਹਿਤ ਸਨੇਹਾ ॥

	ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਹਿ ਬਹੁ ਹੋਸਵਰਣੇ ਪੁਰੋਤਮਾਦਿ ਲੋਕੇ ਮੁਹਾਈ ॥	ਯਥਾ ਯੋਗਮ ਜਹ ਰਹਿ ਸਬਨਾਈ ॥ ਯਾਗੀ ਲਾਘੁ ਵਿਰਿਤ ਨਿਪੁਣਾਈ ॥
ਵੈ: ਦੇ:	ਲਾਘੁ ਲਾਗੇ ਵਿਧਿ ਨਿਪੁਣਤਾ ਅਵੇ ਲੋਕਿ ਪੁਰੋਤਮਾ ਮਹੀ ॥ ਬਨ ਬਾਗ ਨੁਪਤਨਾਤ ਸਰਿਤ ਸੁਰਗਤਾ ਸਕਰੇ ਕਹੀ ॥ ਮੰਗਲਾਦਿ ਪੁਲਕੇ ਰਵ ਪਤਾਕ ਕੇਤੁ ਗਹ ਭਹ ਸੋਹਰੀ ॥ ਬਨਿਤ ਪੁਰਖ ਪੁੰਦਰਿਕਤਰ ਛੀਬ ਦੇਖਿ ਮਨ ਮਨ ਸੋਹਰੀ ॥ ਜਨਾ ਵੈਥ ਜਹ ਅਵਰਗੀ ਸੋ ਪੁਰ ਵਰਣਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗਿਹਿ ਸਿਧਿ ਸਿਪਤਿ ਸਕਲ ਨਿਤ ਨੂਨ ਅਧਿਕਾਈ ॥੨	
	ਨਗਨ ਨਿਕਟ ਬਰਤ ਸੁਨਿਆਈ ਕਰਿ ਬਨਵ ਸਜਿ ਬਾਹਨ ਨਾਨਾ ॥ ਹਿਯਹਰਖੇ ਸੁਰ ਸੇਨ ਨਿਹਾਈ ਸਿਵ ਸਮਾਜ ਜਬ ਦੇਖਨ ਲਾਗੇ ॥ ਧਰਿ ਧੀਰਜਤਹ ਭਰੇ ਸਯਾਨੇ ॥ ਗਯੇ ਭਵਨ ਪੁਰਹਿ ਪਤਿ ਮਾਤਾ ॥ ਕਹਿਯ ਕਹਾਂ ਕਹਿ ਜਾਇਨ ਬਾਰਾ ॥ ਬਰੇ ਬੈਰਾਹ ਬਰਦ ਅਸਵਾਰਾ ॥	ਪੁਰਖ ਰੁਝੇ ਸੇਭਾ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਚਲੇ ਲੇਨ ਸਾਦਰ ਅਗਵਾਨਾ ॥ ਹਾਵਿਹਿ ਦੇਖਿ ਅਤਿ ਭਯੋ ਜਖਾਈ ॥ ਅਖਿ ਰੂਰਿ ਚਲੇ ਬਾਹਨ ਸਭ ਕਾਗੇ ॥ ਬਾਲਕ ਸਕਲੇ ਜੀਵ ਪਰਨੇ ॥ ਕਹਹਿ ਬਹਨ ਕਹਾਂ ਕਹਿ ਪਤਿ ਗਤਾ ॥ ਯਮ ਕਰਧਾਰ ਨਿਹਿ ਬੁਰਿ ਸਾਰਾ ॥ ਫਨਾਲ ਕਪਾਲ ਕੇ ਕੁਪਟ ਨਰਾ ॥
ਵੈ: ਦੇ:	ਤਨੁ ਫਰ ਫਨਾਲ ਕਪਾਲ ਕੁਪਟ ਨਗਨ ਜਟਿ ਲੁਭਿ ਕਰਾ ॥ ਸੰਗ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਪਾਸਾਰ ਯੋਗਿ ਨਿਵਿਕਟ ਮੁਖ ਰਜਨੀ ਚਰਾ ॥ ਜੇ ਜਿਯਤ ਰਹਿ ਬਰਤ ਦੇਖਤ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਤਿਹ ਕਰ ਸਹੀ ॥ ਵੇਖਿਹਿ ਸੋ ਉਮਾ ਬਿਵਾਹ ਘਰ ਘਰ ਬਤਿ ਅਸਿ ਲਰਕਿਨ ਕਹੀ ॥ ਸਮੁਝਿ ਮਹੇਸ ਸਮਾਜ ਸਬ ਜਨ ਨਿਜਨਕ ਮੁਸਕਾਹਿ ॥ ਸਾਲ ਬੁਝਾਯੇ ਵੈਦਿਧਿ ਨਿਰੂਪੇ ਉਰੁ ਰਾਹਿ ॥੧੩	
	ਯੇ ਅਗਵਨਿ ਬਰਾਤਿਹ ਆਗੇ ॥ ਮੇਨ ਸੁਰ ਅਰਤੀ ਸਵਾਰੀ ॥ ਅੰਬਨ ਬਾਰੇ ਸੋਹਵਰ ਘਾਨੀ ॥	ਯੇ ਸੋਭਹਿ ਜਨ ਵਾਸ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਸੰਗ ਸੁਮੰਗਲ ਗਾਵਹਿ ਨਾਠੀ ॥ ਪਰਫੁਤ ਚਲੀ ਹਰਹਿ ਹਰਖਾਨੀ ॥

॥ਵਿਕਟ ਭੇਖ ਜਬ ਰਵਹਿ ਦੇਖਾ॥
॥ਕਾਗਿ ਭਵਨ ਪੈ ਨੀਅਤਿ ਤਾਸਾ॥
॥ਮਯਨਾ ਹਿਦਾਸ ਭੁਯੇ ਦੁਖ ਭਾਈ॥
॥ਆਹਿਕ ਸਨਿਹਰੀਦ ਈ ਭਾਈ॥
॥ਜੀਇ ਇਧਿ ਤੁਮਹੈ ਰੂਪ ਅਸਈਨ॥

ਅਵਲਾਨਿ ਉਰ ਭੁਯਤੁ ਯੋਧੇ ਸੇਖ॥
॥ਗਾਯੇ ਮਹਿਸ ਜਹਾ ਜਨ ਵਾਸਾ॥
॥ਲੰਨੀ ਫੇਲਿ ਗਿਰੀ ਸੁਖ ਮਾਈ॥
॥ਸਮਾਸ ਸੋਰਜ ਨੈਨ ਭਰਿ ਬਾਈ॥
॥ਤਿਹ ਜਰੁ ਵਰ ਧਾਉਰ ਕਸ ਕੀਨ॥

੬੩

॥ਕਸਕੀਨ ਵਰ ਬਹਾਹ ਕਿਧਿ ਜੋਇ ਤੁਮਹਿ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਈ॥
॥ਜੇ ਫਲ ਚਹਿਯ ਸੁਤੁ ਰਹਿ ਸੇ ਬਰਵਸ ਸੁਕੁ ਰਹਿ ਲਾਗਾਈ॥
॥ਤੁਮ ਸਹਿਤ ਨਿਧਿ ਤੇ ਧਿਰੈ ਪਾਵਕ ਜਹੈ ਜਲ ਨਿਧਿ ਮਹ ਪਧੈ॥
॥ਪਥ ਜਾਚੁ ਅਪਯਾਹਿ ਚਿ ਜਗ ਜੀਵਤ ਬਿਵਹਨ ਤੇ ਕੋਤੈ॥੧੦॥
॥ਭੁਈ ਭਿਕਸੁ ਅਬਲਾ ਸਕਲ ਵਪਿਤ ਦੇਖਿ ਗਿਰਿ ਨਹਿ॥
॥ਕੁਧਿ ਬਿਲਾਪੇ ਵਤ ਬਦਤਿ ਸੁਤਾ ਸਨੇਹ ਸਿਧਾਹਿ॥੧੧॥

੬੪

॥ਨਾਵਦ ਕਰ ਮੇਕਹਾ ਬਗਾਹਾ॥
॥ਅਸ ਚਿਪਦੇਸ ਚਿਮਹਿ ਜੀਨ ਵੀਨਾ॥
॥ਸਾਚਿਹੁ ਉਨਕੇ ਮੇਹਨ ਮਾਯਾ॥
॥ਪਥ ਪਰ ਪਾਲਕ ਲਾਜਨ ਭੀਰਾ॥
॥ਜਨ ਨਿਹ ਬਿਕਾਨ ਬਿਲੋਕਿ ਰੁਵਨੀ॥
॥ਅਸਿ ਵਿਹਾਰ ਸੇਚੈ ਮਾਤਿ ਮਾਤਾ॥
॥ਕਰਮ ਲਿਖਾ ਜੇ ਬਾਵਰ ਨਾਹਾ॥
॥ਤੁਮ ਸਨੀ ਮਰਹਿ ਕਿ ਵਿਧਿ ਕੇਅਕਿ॥

॥ਭੁਵਨ ਮੇਰ ਜੀਨ ਬਸਤੁ ਚਿ ਜਾਰਾ॥
॥ਬੀਰੇ ਬਰਹਿ ਲਾਗਿ ਤਪ ਕੀਨਾ॥
॥ਉਵਾਸੀਨ ਧਨ ਧਾਮ ਨ ਜਾਯਾ॥
॥ਬਾਹੁ ਕਿ ਜਾਨ ਪਸਵ ਕੀ ਪੀਰਾ॥
॥ਬੋਲੀ ਯਤੁ ਵਿਵੇਕ ਮਿਦੁ ਬਾਨੀ॥
॥ਸੇਨ ਵਰੈ ਜੇ ਰਚੇ ਵਿਧਾਤਾ॥
॥ਤੋ ਕਤ ਦੇਖ ਲਗਾਇਯ ਕਾਹਾ॥
॥ਮਾਭੁ ਵਜਰ ਬਜਨਿ ਲੇਹੁ ਕਲੀਕਾ॥

੬੫

॥ਜਨਿ ਲੇਹੁ ਮਾਤੁ ਕਲੀਕ ਕਰਣ ਪਰਿਹਰਹੁ ਅਵਸਰ ਨਹੀ॥
॥ਦੁਖ ਸੁਖ ਜੁ ਲਿਖਾ ਲਿਲਾ ਰਹਮਤੇ ਜਬ ਜਹਿ ਪਾਉ ਤਹੀ॥
॥ਸੁਨਿ ਉਮਾ ਵਚਨ ਵਿਨੀਤ ਕੇ ਮਲ ਸਕਲ ਅਬਲਾ ਮੋਚਹੀ॥
॥ਕਹੁ ਭਾਉ ਵਿਧਿ ਹੋ ਲਗਾਇ ਦੁਖ ਨੈਨ ਵਾਰਿ ਵਿਸੋਚਹੀ॥੧੨॥

੬੬

॥ਤਿਹ ਅਵਸਰ ਨਰਦ ਰਿਖਯ ਮੈ ਰਿਖ ਸਪੁ ਸਮੇਤਾ॥
॥ਸਾਮਾ ਚਾਤੁ ਸੁਨਿ ਤੁਹਿਨ ਗਿਰੇ ਗਵਨੇ ਤੁਰਤੁ ਨਿਕੇਤਾ॥੧੩॥

ਅਮਰਦਾਇਕੀ ਨੇ ਪਾਨਰਾਮ ਨੇ ਖਾਜ ਜੋਹ ਜੋਕੇ ਰਹੇ ॥ ੧੩ ॥

ਬਹੁਰਿ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਇ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਜਨਮੀ ॥ ੧੪ ॥

ਸਮਝੀ ਸੋਇ ਕਿ ਬਿਦੁ ਹਰਿ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ॥ ੧੫ ॥

ਸਿਰਿ ਸਕਲ ਸੁਖ ਮਾਦਾ ॥ ੧੬ ॥

ਦੇਵੀ ਦੇਵੀ ਦਾਸ ਸਦਾ ॥ ੧੭ ॥

ਸਿਰਾਸਨ ਅਤਿ ਦੇਵੀ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ੧੮ ॥

ਏਨੇ ਸਿਵ ਦਿਖਾਨ ਸਿਰ ਨਾਈ ॥ ੧੯ ॥

ਦਾਇਕੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸਨ ਉਮ ਖੁਸ਼ਾਈ ॥ ੨੦ ॥

ਦੇਖਤੁ ਰੂਪ ਸਕਲ ਸੁਰ ਸੋਹੀ ॥ ੨੧ ॥

ਜਗਦੀਸ਼ ਸਕ ਜਾਨਿ ਕੁੰਦੁ ॥ ੨੨ ॥

ਸੁੰਦਰ ਨਾਮ ਰਾਗੁ ਰੁਵਾਨੀ ॥ ੨੩ ॥

ਸਾਨਹਿ ਬੇਚਿਤੁ ਅਸਨ ਦੀਨੀ ॥ ੨੪ ॥

ਸੁਕੁਤਾ ਸੁਮੀਰਨ ਗਾਵਹਿ ਨਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥

ਜਾਇ ਨਦਰੀ ਦੇਵੀ ਬਿਦੁ ॥ ੨੬ ॥

ਦੇਵੀ ਸੁਮੀਰਨ ਨਿਖਤੁ ਰੁਖੀ ॥ ੨੭ ॥

ਕਰਿ ਸਿੰਗਰ ਮਖੀ ਲੋ ਆਈ ॥ ੨੮ ॥

ਬਰੇਣੁ ਛੇ ਬਿਅਸਰ ਗਕਵਿ ਕੋਈ ॥ ੨੯ ॥

ਸੁਰਤ ਮਨਹਿ ਮਨ ਕੀਨ ਪੁਣਾ ॥ ੩੦ ॥

ਜਾਇ ਨ ਕੋਟਿ ਰੁ ਬਦਨ ਖਾਨੀ ॥ ੩੧ ॥

ਕੋਟਿ ਰੁ ਬਦਨ ਨਾਨਕੀ ਸਰਨੁ ਜਗ ਜਨਨਿ ਸੋਭਾ ਮਹਾ ॥ ੩੨ ॥

ਸਮੁਦਰੀ ਕਰਤੁ ਸੁਤਿ ਸੇਖ ਸਾਤਰ ਮਦਿ ਮਤਿ ਕੁਲ ਸੀਕਰਾ ॥ ੩੩ ॥

ਕੁਝਿ ਬਾਨਿ ਮਾਤੁ ਕੁੰਦਨਿ ਗਵਨੀ ਮਧ ਮੰਡਪ ਸਿਵ ਜਗਾ ॥ ੩੪ ॥

ਅਦੋਲੇ ਕਿ ਮਕਹਿਨ ਮਕਹਿ ਪਤੇ ਪਦ ਕਮਲ ਮਨ ਧੁਨੁ ॥ ੩੫ ॥

ਸਮਿ ਅਨੁਸਾਸਨ ਨਾਟ ਪਤਿਹਿ ਪੁਜੀ ਸੋਭੁ ਕੁੰਦਨੀ ॥ ੩੬ ॥

ਦੇਵੀ ਸਨਿ ਸੇਖ ਸੇਖ ਕੋ ਜਨਿ ਸੁਰ ਮਨਾਇ ਜਿਯ ਜਨੀ ॥ ੩੭ ॥

ਸਮਿ ਸਿਵ ਰਕੀ ਦੇਵੀ ਸਾਤ ਗਈ ॥ ੩੮ ॥

ਗਾਇ ਕਿਰੀ ਸਕੁ ਸਕੀ ਪਾਨੀ ॥ ੩੯ ॥

ਪਾਟੇ ਕਰਤੁ ਜਗ ਜੀਨ ਮਹੇਖ ॥ ੪੦ ॥

ਦੇਵੀ ਸੁਮੀਰਨ ਉਦੈ ਰੀ ॥ ੪੧ ॥

ਸਮੁਦਰੀ ਬਜਨ ਵਿਦਿ ਪਦੇ ਪਾਨੀ ॥ ੪੨ ॥

ਪਦ ਗਾਰ ਜਕਰ ਨੇਕ ਕੋ ਬਾਹੁ ॥ ੪੩ ॥

ਦਾਈ ਦਾਸ ਕੁੰਦਨ ਗਵਨ ਨਾਗਾ ॥ ੪੪ ॥

ਅਨਿਕ ਨਕੁ ਜਨਨੁ ਰਿ ਯਾਨਾ ॥ ੪੫ ॥

ਮਹਾ ਮਨਿ ਸੇਖ ਸਕਰ ਵਈ ॥ ੪੬ ॥

ਸਿਵੀ ਸਮਰਪੀ ਜਨਿ ਕੁੰਦਨੀ ॥ ੪੭ ॥

ਗਿਯ ਹਰ ਕੇਤਨ ਸਕਲ ਸੁਰੇਖਾ ॥ ੪੮ ॥

ਜਯ ਜਯ ਜਯ ਸੇਕਰ ਸੁਰ ਕਰੀ ॥ ੪੯ ॥

ਸੁਮਨਿ ਕੀਨੁ ਕੁੰਦਨੁ ਦੇਵੀ ਪਾਨੀ ॥ ੫੦ ॥

ਸਕਲ ਕੁੰਦਨ ਕੁਰਿ ਰਾ ਉਛਾਹਾ ॥ ੫੧ ॥

ਪੇਨ ਬਸਨ ਮਦਿ ਬਸਤੁ ਬਿਭਾ ॥ ੫੨ ॥

ਦਾਇਕੀ ਨ ਨਾਯ ਬਖਾਨਾ ॥ ੫੩ ॥

40

ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹੀ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਯੋਗੀ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯੋਗੀ ਮਨੁੱਖ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਾਨਵਰੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਮ ਸਿਰਫ ਚਤੁਰਤਾ ਨਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਸਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸਿੱਧਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧਤਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧਤਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧਤਾ ੧੫

25

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀਵਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ਮਾਨਸੀ ਵਿਖੇ ਉੱਚ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੀਜੀਆਂ

ਮਾਨਸਾ ਸਰ ਸਿੰਘ ਪਦ ਯੁਗਮ

सुखमनसि हवि देयमदती

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

५५९३१५३३५६३०५५०

ਮਰਦਾਨਾ ਨੀਤਰੁਨ ਪਰਦਸਿਰ ਨਾਈ।

ਭੋਲੇ ਬਾਬੂ ਦੇ ਅਸਰਾਂ ਦੀਆਂ

असवि यत्तमपडितेदसदसाम

ਸਰਕਾਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮਾਈ

॥ वाणीन स्यादिय सधनयि ॥

प्राविशती नमः ॥ ईश्वरं ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

[illegible]

1998年12月15日

ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਮਲਹਾਰੀ ਉਚਿਤ ਅਸੀਸ ਤਖ਼ਤ ਰਈਸ

ਮਨੋਹਰ ਨਿਹੰਗ ਲੋਕ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੁਰਮੀ ਸਿੰਘ

ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਜੀਵਨੀ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਕੁਟੰਬ ਵਿਖੇ

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ अथ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतायां अष्टादशोऽध्यायः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥३८७६५॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ

उत्तर: १५ पित्रिविद्वत्ता

॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

1947-48

महाराष्ट्र शासन, न्याय विभाग

मठना निरुक्तिमेव प्रमाणं।

1990年12月15日

निर्वाहक सचिव, अतिरिक्त सचिव

ਪਰ ਗਿਰਿਜਾ ਬਿਹਾਰ ਨਿਤ ਨਯਉ ॥ ਤਬ ਜਨਮੇ ਖਦ ਬਦਨ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਪ੍ਰਸਿਧ ਪੁਰਾਨਾ ॥	ਇਹ ਵਿਧਿ ਬਿਪ੍ਰਲ ਕਲ ਭਲਾ ॥ ਭਰਕ ਅਸੁਰ ਸਮਰ ਸਿਨ ਮਾਰਾ ॥ ਖਦ ਮੁਖ ਜਨ ਸਕਰ ਮਨ ਜਨਾ ॥
--	--

੬੬: ॥ ਜਗਨ ਖਦ ਮੁਖ ਜਨ ਮਕਰ ਮਪਤ ਪੁਰਖਾਰ ਬ ਮਹਾ ॥
ਭਿਹ ਹੋਤੁ ਮੇ ਬਿਖ ਕੋਤੁ ਸੁਤਰ ਦਰਿਤ ਸਿਖੋ ਪਾਇ ਕਰਾ ॥
ਯਹਿ ਉਮੰ ਸੰਗੁ ਬਿਵਾਹ ਨੇਨਰ ਨਾਹਿ ਕਹਿਹਿ ਜੋ ਗਵਰੀ ॥
ਜਲਾਣ ਲਾਜ ਬਿਵਾਹ ਮਹਿਲਾ ਸਤ ਬਹ ਸੁਖਾ ਭਵੀ ॥੧੭॥

੬੭: ॥ ਚਾਹਿਤੁ ਸਿਧੁ ਰਿਚਿਤ ਰਮਣ ਦੇਵ ਨ ਪਵਹਿ ਪਾਰਾ ॥
ਸੁਰੇਂਦ੍ਰ ਕੁਮਾਰਾ ਬਿਸਾਖ ਮਹਿ ਮਹਿ ਮਹਿ ਗਵਰਾ ॥੧੮॥

ਅਧਿ ਚਰਿਤ ਮੁਨਿ ਸਰਸ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਸੁਧ ਲਾਭ ਸਾਧਕ ਪਰ ਭਾਵੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਵਸਥਾ ਅਵ ਨ ਸਾਨੀ ॥ ਮਨੋ ਹੀਨ ਜ ਰਸ ਜਨ ਮ ਮੁਨੀ ॥ ਅਧਿ ਪਦ ਕਮਲ ਸਿਨ ਹੋਰ ਤਿਹੀ ॥ ਮਿਲਨ ਭਾਵਿ ਸਦ ਨਾਥ ਪਾਨੇਰਾ ॥ ਮਿਲਵ ਅਮੋ ਰਸ ਪਾਇ ਸੁਤ ਪਾਹੀ ॥ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰਿ ਪ੍ਰਧਾਨਿ ਕਹਿ ਦਿਵਾਈ ॥	ਭਰਵੰਸ ਮੁਨਿ ਅਗਿਯਾ ਪਵਾ ॥ ਨਯਨ ਨਿਭ ਫੇਰਾ ਫੇਰਾ ਲਾਭੀ ॥ ਵਸਾ ਦੇਇਹ ਰਖੇ ਮੁਨਿ ਰਾਨੀ ॥ ਕੁਮਾਰ ਪਦ ਲਾਭਿ ਭੀ ਰੀਤਾ ॥ ਰਾਮਾ ਹੋਇ ਸੁਖੀ ਕੁਨ ਕੁਰਾ ਸਿੰ ॥ ਰਾਮ ਭਰੁ ਕਰ ਲਾਭ ਪਦੇ ਹੋ ॥ ਸੰਸਾਰ ਅਧਾਰੀ ਭਵੀ ਮਹਿ ਰਾਨੀ ॥ ਭੇਦਿ ਅਪ੍ਰਧਾਨਿ ਕਹਿ ਕਹੀ ॥
--	---

੬੮: ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਕਰੇ ਮੇ ਸਿਰ ਚਰਿਤ ਕੁਨ ਸਾਧਕ ਮੁਖਾਰਾ ॥
ਸੁਖਿ ਮੇਵ ਕੁਮਾਰਾ ਭੇ ਕਹਿਹਿ ਨਾਥੁ ਭਿਖਾਰਾ ॥੧੯॥

ਮੇਧਾਨੁ ਗੁਪਤ ਗੁਣ ਸੀਲਾ ॥ ਸੁਖਿ ਮੁਖਿ ਨਾਥ ਸਮਾਪਤ ਹੋਤਾ ॥ ਰਸ ਸਾਧਿਤ ਅਧਿ ਮਹਿਤ ਪੁਨੀ ॥ ਕੁਰ ਪਿਯੋਗ ਸੁਖਿ ਕੋਟਿ ਲਾਭੀ ॥ ਸੁਖ ਚਰ ਕੁਨ ਕਹਾ ਸੁਖੀ ॥ ਅਧਿ ਪਰ ਕਹਿ ਕਹਾਹਿ ਕਨ ਜਨੀ ॥	ਕੁਨੇ ਸੁਖੁ ਅਭ ਰਸ ਪਾਇ ਲੀਲਾ ॥ ਭਨਿ ਲਾਭ ਜਸ ਸੁਖ ਮਨ ਮੇਰਾ ॥ ਅਧਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕਹੀਹੋ ਕਹੀਲਾ ॥ ਸੁਖਿ ਮਹਿ ਕਹਾ ਪਾਇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪਨੀ ॥ ਰਾਮ ਭਰੁ ਪਰ ਮਹਿ ਕਹਾ ਜੀ ॥ ਭਵਿ ਹੋਤਾ ਸਨਕ ਲਾਭੀ ਕਹੀ ॥
--	---

ੴ	॥ ਪ੍ਰਣਵੰ ਸੁਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਰਘੁਨਾਥਾ ॥ ॥ ਪਦਮ ਹੰਸਮ ਗਿਰਿਵਰ ਕੋਲਾਸੁ ॥	ੴ	॥ ਬਰੋਵੰ ਦਿਸਦ ਤਾਸੁ ਗੁਣ ਗਥਾ ॥ ॥ ਸਦਾ ਜਗਾ ਸਿਦ ਉਮਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥
ੴ	॥ ਸਿਪਤ ਪੋਧਨ ਯੋਗਿ ਜਨ ਸੁਰ ਕਿਨਭ ਮੁਨਿ ਬ੍ਰਿਦਾ ॥ ॥ ਬਸਹਿ ਤਹ ਸੁਧਿਤੀ ਸਕਲ ਸੇਵਹਿ ਸਿਦ ਸਖ ਕੀਦਾ ॥੧੩॥		
	॥ ਹਰਿਹਰ ਬਿਮੁਖ ਧਰਮ ਰਤਨਾ ॥ ॥ ਕਿੰਗਿਰ ਪਰ ਬਦ ਬਿਦਧ ਬਿਸਥਾ ॥ ॥ ਰੀਦਿਧ ਜਮੀਰ ਸੁਸੀਤਲ ਛਾਯਾ ॥ ॥ ਏਵ ਬਾਰ ਤਿਹਿ ਤਰ ਪੁਰੁ ਗਯਾ ॥ ॥ ਨਿਜ ਰਤਨਾ ਸਿਨਾਢਾ ਚਿਤੁ ਛਾਯਾ ॥ ॥ ਕੁੰਦ ਇੰਦੁ ਵਰ ਗੋਰ ਸਫੀਰਾ ॥ ॥ ਰੁਕੁਣ ਅਰੁਣ ਅਭਿਜਨ ਸਮਰਣ ॥ ॥ ਰੁਜਗ ਰੂਤਿ ਰੂਪੁਣ ਰਿਪੁਰਾਗੀ ॥		॥ ਤੇਨ ਰਹਾ ਨ ਸੁਪਨਿ ਰੁਜਾਹੀ ॥ ॥ ਨਿਤ ਨਤਨ ਸੁੰਦਰ ਸਕ ਕਾਲਾ ॥ ॥ ਸਿਦ ਬਿਸਮ ਵਿਦਧ ਸੁਹਿ ਗਾਯਾ ॥ ॥ ਤਰੁ ਬਿਭੋ ਕਿਉਰ ਅਦਿ ਮੁਖ ਰੁਖੀ ॥ ॥ ਲੈਨੇ ਸਹਜਹਿ ਸੰਗੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ॥ ਰੁਜ ਪੁਲੰਬ ਪਾਣਿ ਧਨ ਮੁਨੀਰਾ ॥ ॥ ਨਖ ਦੁਰਿਤੁ ਰੂਪੁ ਚਿਤੁ ਮਹਾਰਣ ॥ ॥ ਅਨਨ ਸਾਰਵਰੀਵ ਰੁਕਿ ਰਾਣੀ ॥
ੴ	॥ ਜਹਾ ਮੁਕੁਟ ਸੁਰਜਾ ਰਿਤੁ ਸਿਰ ਲੋਚਨ ਨਲਿਨ ਦਿਸਾ ॥ ॥ ਕੀਲਕੰਠ ਲਾਵਨਜ ਨਿਹਿਯੋਗ ਬਾਧ ਰਿਪੁਰਾਣੀ ॥੧੪॥		
	॥ ਬੈਠੇ ਸੋਹਕਾਮ ਕਿਧੁ ਕੋਸੇ ॥ ॥ ਪਰ ਬਤੀਭੁਲ ਅਵਸਰ ਜਾਣੀ ॥ ॥ ਜਾਨਿ ਪ੍ਰਯਾ ਆਦਰ ਅਤਿ ਗੰਨਾ ॥ ॥ ਬੈਠੀ ਸਿਦ ਸਮੀਪ ਹਰ ਬਾਈ ॥ ॥ ਪਤਿ ਹਿਯ ਹੋਤ ਅਪਿਰ ਅਨਮਨੀ ॥ ॥ ਰਤਨੋ ਮਕਲ ਭੋਕ ਹਿਤੁ ਕਰੀ ॥ ॥ ਵੇਸਵਾ ਬਸਮ ਨਥਾ ਧਰਾਣੀ ॥ ॥ ਰਹਮਤੁ ਅਰੁਣ ਨਾਭਾ ਨਰਦੇਵਾ ॥		॥ ਧਰੇ ਸਫੀਰ ਸੰਤ ਰਾਜ ਕੋਸੇ ॥ ॥ ਗਈ ਸੰਗੁ ਪਾਹੇ ਮਾਤੁ ਰੁਕਾਣੀ ॥ ॥ ਬਸ ਰੁਗਾ ਅਸਨ ਹਰ ਦੀਨਾ ॥ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕਾਲ ਚੰਦੁ ਆਈ ॥ ॥ ਏਕਾ ਸਿਉਮਾ ਬੋਲੀ ਪ੍ਰਸਥਾਣੀ ॥ ॥ ਸੁਇ ਪੁਰਨ ਚਹਿ ਸੈਲ ਰੁਮ ਨੀ ॥ ॥ ਰਿਕੁਟਨ ਮਹਿ ਮਾਵਿ ਵਤੁ ਰੁਮਾਈ ॥ ॥ ਸਕਲ ਰਜਹਿ ਪਦ ਪੰਕਜ ਸੇਵਾ ॥
ੴ	॥ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਸਰਸਵਤੀ ਸਿਦ ਸਕਲ ਕਲਾ ॥ ਟੁਧੰਮ ॥ ॥ ਯੋਗਿਨੀ ਗਾਯਾ ਟੋਹਾ ॥ ਨਿਪੁਟੁ ਰੁਪਾ ਰੁਪਾ ॥੧੫॥		
	॥ ਜੋ ਸੋਧ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਕਲਾਈ ॥ ॥ ॥ ਅਜਾਨਿਤ ਸਤੁ ਮੇਰਿ ਰਿਜ ਦਾਸੀ ॥		

ਭੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤੁ ਮੇਰ ਅਗਾਨਾ
ਜਾਸੁਰੁ ਦਲ ਸੁਰਤੁ ਰੁਤੁ ਰਈ
ਸਮਿਤੁ ਖਣ ਅਸ ਦਿਵਸ ਫਿਰੀ
ਪਛੁਤੋ ਮੁਨਿ ਪਗਮਾਰੁ ਵੀ
ਸੇਖ ਸਾਰਦਾ ਵੇਰ ਪੁਰਾਨਾ
ਰੁਮ ਪੁਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦਿਨ ਦਾਤੀ
ਰਾਮ ਸੇ ਅਵਧ ਨਿਪਟਿ ਰੁਤੁ ਮੇਰੀ

ਕਹਿ ਰਪੁਨਾ ਬਨ ਬਾਇਪਨਾ
ਅਹਿ ਕਿ ਵਹਿਦੁ ਜਾਨਤੁ ਬੇਸਈ
ਹਰਨੁ ਬਸਮ ਮਤਿ ਕੁਮੁਦੀ
ਕਹਹਿ ਰਾਮ ਕਹ ਬਾਮ ਅਨਾਦੀ
ਅਕਤੁ ਕਹਹਿ ਰਪੁ ਪਦਿ ਰਾਵ ਰਾਨ
ਮਾਵਰੁ ਜਪਹੁ ਅਨੰਗ ਅਨਾਦੀ
ਕੀ ਅਜ ਅਨੁਰਾਗ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਕੇਈ

੨੩

ਜੇ ਨਿਪਟਾਸੁ ਰੋ ਬਾਮ ਨਿਸਾਹਿ ਬਿਰਹਿ ਮਤਿ ਰੋਰਿ
ਦੇਖਿ ਰਾਤੁ ਮਹਿਮਾ ਬਨਤੁ ਕਮਣਿ ਬੁਧਿ ਅਹਿ ਮੇਰੀ ੧੧੬

ਜੇ ਅਲੀਹ ਬਾਪਕ ਦੇਵੁ ਕੇਈ
ਅਗਮ ਜਨਿ ਫਿਸ ਜਨਿ ਉਤ ਪਰਹੁ
ਮੇ ਬਨ ਦੀਪ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਈ
ਤਦੀਪ ਮਲਿਨ ਮਨ ਸੋਧ ਨਾਵਾ
ਅਉ ਕਛੁ ਸੀਸ ਜਮਨ ਮੇਰੀ
ਪਛੁਤੁ ਬਸੁ ਮੇਰਿ ਬੁਧੁ ਬਿਧੁ ਬੁਧਾ
ਰਬ ਕਰਮ ਸਿਧਿ ਮੇਰਿ ਮੁਖਿ ਨਾਹੀ
ਕਹਹੁ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮ ਰਾਵ ਰਾਵਾ

ਕਹਹੁ ਬੁਧੁ ਦੇ ਨਾਥ ਮਹਿ ਸੋਈ
ਜਿਹਿ ਬਿਧਿ ਮੇਰਿ ਹਮਿ ਮੇਰਿ ਕਰਹੁ
ਅਤਿ ਭਯ ਬਿਕਲ ਨਤੁ ਮਹਿ ਸੁਨਈ
ਭੋਲੁ ਭਲੀ ਭਰਿ ਮੇ ਪਾਵਾ
ਕਹਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਨਕ ਹੁਕਰ ਜੇਰੀ
ਸਬ ਸੁਖ ਮੁਖਿ ਰਹਹੁ ਜਿਨ ਕੋ ਪਾ
ਰਾਮ ਕਬਾ ਪਰ ਰੂਚਿ ਮਨ ਮਾਹੀ
ਰੁਨਗ ਰਾਨ ਕੁਪਟੁ ਸੁਫਨਾ ਸਾ

੨੩

ਬੁਧੁ ਪਦ ਪਰਿ ਪਰਵਿ ਸਿਰ ਬਿਨਸ ਕਰ ਕਰ ਜੇਰੀ
ਬਰਤੁ ਤਪੁ ਬਰ ਵੇਸਦ ਯਸ ਸੁਤਿ ਸਿਧਿ ਤ ਨਿਰੋਗ ੧੧੭

ਯਦ ਪਿਯੋ ਬਿਰਾ ਅਨ ਅਧਿਕਾਰੀ
ਬੁਧਿ ਤਰੁ ਨ ਸਾਧੁ ਰਾਵਾਹਿ
ਅਤਿ ਅਰਥਿ ਪੂਰਾ ਸੁਰਗਾਨਾ
ਪਬਮ ਸੁਕਾਰੁ ਕਹਹੁ ਵਿਚਾਰੀ
ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤੁ ਰਾਮ ਅਨੁਰਾਗਾ
ਕਹਹੁ ਯਸ ਅਨਾਦੀ ਵਿਦਵਾ

ਦਾਸੀ ਸਨਕੁ ਮਵਦਨੁ ਤੁਮਾਰੀ
ਅਤਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਹਿ ਪਾਵਹਿ
ਰਾਖੁ ਪਤਿ ਰਬ ਕਹਹੁ ਕਫਿਦਾਨਾ
ਨੇਰ ਗੁਣ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਗੁਣ ਬ੍ਰਹਮਾਦੀ
ਸਾਨੁ ਚਰਿਤੁ ਪੁਨਿ ਕਹਹੁ ਵਿਦਵਾ
ਰਾਜ ਤਜ ਸੋ ਰੁਖਣ ਕਾਹਾ

1990

113 01054 102430047 100 3 2004

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1914

120

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

1950-1951

1944年11月14日

ਸੁਖਾਧਿਮਾਸੰਤਕੀਤਿਸੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕਸੁਨਤਮਬਨਾਹਿਤਿਪੈਵੀ ॥

ਅਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਬਾ ਸੁਨੀ ਨਹਿ ਕਾਸਾ
ਅਨਯਨ ਸਿਧ ਸਨ ਹੋ ਦੇਖਾ ॥
ਅਤੇ ਸਿਰ ਕਵ ਰੁਮਰ ਸਮ ਰੁਲਾ
ਅਜਿਨ ਹਰਿ ਤੁਨੁ ਭੀਵ ਸਨ ਹੋ ਆਨੀ
ਅਜੇ ਨਹਿ ਕਨ ਹਿ ਰਾਮ ਕੁਦ ਕਾਸਾ
ਅਕੁਲਿਸ ਕੋਟੋਰ ਨਿਵਰ ਪੁਇਛੁਤੀ
ਅਗਿਨਿਕਾ ਸੁਨਹੁ ਰਾਮ ਕਰ ਲੀਲਾ

ਅਸੁਦਨ ਨੈਧ ਅਹਿਭਵਨ ਸਮਾਨਾ
ਅਏਰਨ ਸਿਤ ਪਖਿਕਰ ਛੇਖਾ
ਅਜੇ ਨਮਤ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪਦ ਮੂਲਾ
ਅਜੀਵਤ ਸਬ ਸਮਾਨ ਤੇ ਪੁਨੀ
ਅਜੀਹ ਸੁਦਾਵਰ ਜੀਹ ਸਮਾਨਾ
ਅਨੁਨਿ ਹਰਿ ਰਹਿਤ ਨੋ ਜੋ ਹਰਖਾਈ
ਅਸੁਫ ਹਿਤ ਵਨੁਜ ਬਿਸੇ ਹਰੁ ਪੀਲਾ

ਅੰ

ਅਮਕਥਾ ਸੁਰਧੇਨੁ ਸਮ ਮੇਵਤ ਸਬ ਸੁਖ ਦਾਨਿ ॥
ਅੰ ਸੀਤ ਸਦਾ ਸੁਰ ਲੋਕ ਸਮਕੇਨ ਸੁਨੈ ਆਜਾਨਿ ॥੧੨੧॥

ਅਮਕਥਾ ਸੋਦਰ ਰਹਤਾਈ ॥
ਅਮਕਥਾ ਕਲਿਕਿ ਰਪ ਕੁਤ ਗੀ
ਅਮਨਾ ਮਗੁਣ ਰਹਿਤ ਸੁਹਾਈ
ਅਯਥ ਅੰਤੁ ਰਾਮ ਕੁਚਾਵਾਨਾ ॥
ਅਤੁਦੀਪ ਘਾਸ ਸੁਤਿਜਸ ਮਹਿਨੋਰੀ
ਅਉਮ ਪ੍ਰਕੁਤ ਸਮਜ ਸੁਹਾਈ
ਅਉਭ ਖਲਨ ਹਿ ਮੇਰੇ ਸੁਹਾਨੀ ॥
ਅਤੁਮੋਰੇ ਕਾ ਰਾਮ ਕੋਰੇ ਆਨਾ ॥

ਅੰ ਸੀਤ ਜਤਿਹਰ ਉਨੁ ਵਨਿ ਗਰੀ
ਅਵਰ ਸੁਨੁ ਗਿਨਿਕ ਕੁਮਾਰੀ
ਅਨਮਕਰਮ ਅਗਿਨਿਕ ਸੁਨੈ ਲਾਏ
ਅਤੁਕਥਾ ਕੀਨਿ ਗਿਨਿਕ ਨਾਨਾ ॥
ਅਹਿਰੋਦਿਪ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਤਿਤੇਰੀ
ਅਸੁਖਦ ਸੀਤ ਸੀਮਤ ਪੁਹਿਤਾਈ
ਅਵਦਿਪ ਸੋਹ ਬਸ ਕਰਹੁ ਭਵਨੀ
ਅਸਿਨਿ ਸੁਨਿ ਗਾਵ ਧਰਤਿ ਮੁਨਿਪਾ

ਅੰ

ਅਤੁਹਰਿ ਸੁਨ ਹਿ ਅਸ ਅਧਮਨਰ ਤੁ ਮੇਜੇ ਮੋਹ ਪਿਸਾਰਾ ॥
ਅਹਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਹਰਿ ਪਦ ਬਿਮੁਖ ਜਾਨਿ ਭੁਨ ਨਾਧਾਰਾ ॥੧੨੨॥

ਅਸਗੋਨ ਅੰਕੋਵਿਦ ਅੰਧ ਅਭੁਤੀ
ਅਲੀਪਰ ਕਪਟੀਕੁ ਵਿਦਿਸੇਈ
ਅਕਹਰਿ ਤੇ ਵੇਵ ਅਸਿਮਤ ਬਾਨੀ
ਅਮੁਕੁਰ ਅਠਨ ਅਤੁਨਯਨ ਬਿਹੀਸ
ਅਜਿਨਕੇ ਅਗੁਣ ਨ ਸਗੁਣ ਵਿਵੇਕਾ
ਅਹਰਿ ਮਾਯਾ ਸਜਰ ਰੁਮਾਹੀ

ਅਰਾਈ ਵਿਖਯ ਪੁਕੁਤ ਮਨ ਲਾਗੀ
ਅਸੁਪਨਿਹੁ ਸੀਤ ਸਭਾ ਨਹਿ ਦੇਖੀ ॥
ਅਜਿਨਹਿ ਸੁਵ ਲਾਭ ਨਹਿ ਹਨਾ
ਅਰਾਮ ਕੁਪਦੇਰਹਿ ਕਿਮਿ ਦੀਨਾ ॥
ਅਜਲ ਪਹਿਰ ਲਪਤ ਬਦ ਨਮੋਰਾ
ਅਤਿਹਰਿ ਕਰ ਕੁਕਛੁ ਅਪਾਰਤ ਨਹੀ

੫੬
੨੧

	"ਬਾਹੁ ਨ ਕੁਝ ਫੇਰੈ ਮਨ ਫੇਰੈ" "ਜਿਨ ਕੀਤੁ ਮਹਾ ਮੋਹ ਮਦ ਪਾਨਾ"	"ਤੇਨਹਿ ਬੋਲਹਿ ਬਚਨ ਸੰਗੁ ਹੋ" "ਤਿਨ ਕਰਕਹਾ ਕਰਿਯਨਹਿ ਕਾਨਾ"
ਮੇ:	"ਅਸ ਨਿਜ ਪਿਦਯਾ ਬਿਰਾਤ ਤਸਿ ਸੇਸ ਸੁਜੁ ਰਾਮ ਪਦਾ" "ਸੁਨ ਗਿਰਿ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰਿ ਕੁਮਾਰੁ ਰਵਿ ਬਰ ਬਚਨ ਮਮਾ"	
	"ਲਗਦਿ ਹਿ ਮਹਾ ਭਹਿਨਿ ਕਹੁ ਭੇਦ" "ਅਗੁਣ ਅਕੂਪ ਅਲਖ ਅਜੋਧੀ" "ਜੇ ਗੁਣ ਰਹਿਤ ਲਗਦੇ ਸੇ ਕੈ ਸੇ" "ਜਾਮੁ ਨਾਮ ਕੁਮਾਰਿ ਮਨ ਪਤੰਗਾ" "ਰਾਮ ਸਾਂਚਿ ਦਾਨਿ ਦਿਨੇ ਸਾ" "ਸਹਜ ਪਕਾਸ ਰੂਪ ਕੁੰਗਦਾਨਾ" "ਬਰਖ ਵਿਖਾਹ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਾਮਾ" "ਰਾਮ ਬੁਖ ਬੁਖ ਪਕ ਜਗ ਜਾਨਾ"	"ਗਾਵਹਿ ਮੁਨਿ ਪੁਰਾਣ ਸੁਧ ਫੇਦਾ" "ਭਰੁ ਪੋਖ ਬਸ ਸਗੁਣੇ ਮੇਰੇ ਹੋਈ" "ਜਲੁ ਹਿਮਉ ਪਲਵਿਲ ਗਨੀ ਹੋਈ" "ਬ੍ਰਿਹਿ ਕਿਮ ਕਹਿਯਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸੰਗ" "ਨਹਿ ਰਹਿ ਸੇਵਿ ਨਿਸਾ ਲਫਤੀਸਾ" "ਨਹਿ ਤਹਿ ਪੁਨਿ ਵਿਗਨ ਬਿਹਾਨਾ" "ਨਹਿ ਧਰਮ ਅਹਿ ਪਿਤਿ ਅਭਿਸਾ" "ਪਟਮਾਨੰਦ ਪਰੇਸ ਪੁਰਾਨਾ"
ਦੇ:	"ਪੁਤਖ ਪਸਿਪ ਪਕਾਸ ਨਿਪ ਪਗਦ ਪਰਾਵਨ ਨਾਥ" "ਰਾਪੁਕਲ ਮਇ ਮਮ ਸੁਮਿ ਸੁਇ ਕਹਿ ਸਿਵ ਨਾਥਿ ਮਥਾ"	
	"ਨਿਜ ਕੁਮਨਹਿ ਸਮੁਝਹਿ ਅਗਾਨੀ" "ਸਬ ਗਾਗਨ ਪਨ ਪਟਿਲ ਨਿਹਾਨੀ" "ਦੇਤ ਦੇ ਜੋ ਭੋਰਨ ਅਗਲਿ ਲਾਏ" "ਉਮਾ ਰਾਮ ਵਿਖਯਕ ਅਸ ਸੋਹਾ" "ਵਿਖਯਕ ਰਨ ਸੁਰ ਜੀਵ ਸਮੇਤੁ" "ਸਭ ਕਰ ਪਟਮ ਪਕਾ ਸਕੋਏਈ" "ਜਗਤ ਪਕਾਸ ਪਕਾ ਸਕੋਏਈ" "ਜਾਪੁ ਸਕੋਏਈ ਤੇ ਜਨ ਮਾਯਾ"	"ਪਦੁ ਪਰ ਮੋਹ ਪਗਹਿ ਸਕ ਪੁਨੀ" "ਫੇ ਪੈਰ ਨੁਕਰਹਿ ਕੁਝ ਸਾਗੀ" "ਪਗਟ ਯੁਗਲ ਸਾਥਿ ਹਿੰਦੁ ਭੁਯੇ" "ਨਭੁ ਰੂਪ ਪੁਮ ਪੁਰਿ ਜਿ ਮੋਹੀ" "ਸਕਟ ਏਕਤ ਏਕ ਸਕੋਤੁ" "ਰਾਮ ਅਨਾਦਿ ਅਵਧ ਪਤਿ ਜੋਈ" "ਮਾਯਾ ਪ੍ਰਿਯ ਗਾਗਨ ਗੁਣ ਧਾਮੁ" "ਗੁਸ ਸਤੁ ਮਇ ਮੋਹ ਸਹਾਯਾ"
ਦੇ:	"ਰਸਕ ਸੀਪ ਮਹਿ ਰਾਸ ਨਿਮਯ ਰਾਗ ਰਸ ਵਾਤਿ" "ਯਦੈ ਪਿਤਾ ਹਿ ਰਸ ਸੇਵਿ ਕੁਮਾਰ ਸਕੋਏਈ ਰਾਤਿ"	
	"ਹਿੰਦਿ ਸਿਧ ਜਗ ਹਰਿ ਮਾਧਿ ਰਹੇ"	"ਯਦਿ ਅਸਕੁ ਦੇਤੁ ਰੁਖ ਅਹੀ"

੨੭

॥ ਜੇ ਸੁਪਨੇ ਸਿਰ ਕਾਏ ਕੋਈ ॥
 ॥ ਜਾਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਸ ਕ੍ਰਮ ਮਿਦਿ ਜਾਈ ॥
 ॥ ਆਇ ਅਤਿ ਕੋਊ ਜਾਸੁ ਨ ਪਾਵਾ ॥
 ॥ ਬਿਨੁ ਪਦ ਚਲੈ ਸੁਨੇ ਬਿਨੁ ਕਾਨਾ ॥
 ॥ ਆਨਨ ਗਹਿਰ ਸਕਲ ਰਸ ਤੋਗੀ ॥
 ॥ ਤਨੁ ਬਿਨੁ ਪਰਸਨ ਯਨ ਬਿਲੇਖ ॥
 ॥ ਅਸ ਸਬੁ ਭਾਂਤਿ ਮੋਲੈ ਕਿਨ ਕਰਣੀ ॥

॥ ਬਿਨੁ ਜਾ ਕੀਦੁ ਖਦਾਰੈ ਨ ਹੋਈ ॥
 ॥ ਗਿਰਜਾ ਜੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਰ ਪੁਰਾਈ ॥
 ॥ ਅਤਿ ਅਨੁਮਾਨ ਨਿਗਮ ਅਸਗਵਾ ॥
 ॥ ਕਰ ਬਿਨੁ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਿਧਿ ਨਲ ॥
 ॥ ਬਿਨੁ ਬਾਣੀ ਦੁਕਾ ਬਡੁ ਯੋਗੀ ॥
 ॥ ਗਹੈ ਪਾਣ ਬਿਨੁ ਬਾਸ ਅਸੋਖਾ ॥
 ॥ ਮਹਿਮਾਂ ਜਾਨੁ ਜਾਇ ਨਹਿ ਬਰਣੀ ॥

ਦੋ:

॥ ਜਿਹਿ ਵਿਸਿ ਗਾਵਹਿ ਦੇਵ ਬੁਧ ਜਾਹੈ ਧਰਾਹਿ ਮੁਨਿ ਪਾਨ ॥
 ॥ ਸਾਇ ਦਸਤ ਬੁਧੁ ਕੁ ਹਿਰੇ ਸਖ ਪਤਿ ਕੁ ਗਵਾਨ ॥੨੫॥

॥ ਕਾਸੀ ਸਗੁਨੁ ਜੇਹੁ ਅਵਲੋਕੀ ॥
 ॥ ਸੁਇ ਪੁਰੁ ਮੋਰ ਰਗਦਰ ਦੁਮੀ ॥
 ॥ ਵਿਦਸਾ ਜਾ ਸੁਨਾਮ ਨਤਕ ਹਰੀ ॥
 ॥ ਸਾਦਰ ਸੁਮਿਰਣੈ ਨ ਨਰਕ ਰਹੀ ॥
 ॥ ਗਾਮੈ ਪਰਮਾਰਮਾ ਹੁਣ ਨੀ ॥
 ॥ ਅਸ ਸੰਤਾਪ ਮਾਨੁ ਤੇਜ ਸਾਧੀ ॥
 ॥ ਧੁਨਿ ਸਿਵ ਕੋ ਗੁਣ ਕੀਨ ਕਰਣੀ ॥
 ॥ ਭਾਈ ਪੁਰਖ ਪਦ ਪੀਤ ਪੁਰੀ ॥

॥ ਜਾਸੁ ਨ ਅਬਲ ਕੋਟਿ ਵਿਸੇਈ ॥
 ॥ ਰਾਖੁ ਦਰ ਸਬੁ ਉਰ ਮਤਿ ਰਨਾਮੀ ॥
 ॥ ਜਨਮ ਮਾਨੈਕ ਸੋਇਰ ਅਘ ਦਰੀ ॥
 ॥ ਭੁਵਨਾਗਿ ਪੈਠੈ ਪਦ ਇਵ ਤਰਹੀ ॥
 ॥ ਤੁਰ ਕੁਮ ਅਤਿ ਅਇਹਿ ਰਤੁ ਦਸਨੀ ॥
 ॥ ਗਾਨ ਵਿਤਾਗ ਸਕਲ ਗੁਣ ਜਾਨੀ ॥
 ॥ ਅਇ ਗਾਈ ਜਬ ਕੁਤ ਰਗ ਕੀਰਨਾ ॥
 ॥ ਚਾਨਰ ਅਸੀਰਾਵਨ ਬਹਿਰੀ ॥

ਦੋ:

॥ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਪੁਰੁ ਪਦ ਕਮਲ ਗਹਿ ਸੋਰ ਪੰਡਿਤੁ ਹਪਾਨ ॥
 ॥ ਬਿਲੈ ਗਹਿ ਜਬ ਦਰਗ ਮਨੁ ਪੈਸਤ ਬਾਨੀ ॥੨੬॥

॥ ਸਿ ਕਰ ਸਮ ਬੂਨ ਫਿਰਾ ਕੁਸਲੀ ॥
 ॥ ਰੂਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੁ ਮੁਖੀ ਸਲ ਹਰਉ ॥
 ॥ ਨਾਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਤਿ ਗੋਏ ਵਿਥਾ ਦਸ ॥
 ॥ ਅਤੁ ਪੁਰਿ ਅਪੁਨਿ ਸਿਰਿ ਰਜਾਈ ॥
 ॥ ਪੁਰਮ ਸੁਭਿ ਸੁਭਿ ਸੁਭਿ ਹੁ ॥
 ॥ ਰਾਖੁ ਸੁਖ ਚਿਨਮ ਯਸਾਇ ਨਾਨੀ ॥

॥ ਮਿਦਾ ਮੋਰ ਸਰਿਦਾਰ ਪੁਰਾਣੀ ॥
 ॥ ਰਮ ਸੁਕੁਪ ਜਾਨਿ ਮੁਹਿ ਪਰਉ ॥
 ॥ ਸੁਖੀ ਭੋਯੇ ਪੁਰੁ ਚਰਣ ਪੁਸ ਦਸ ॥
 ॥ ਯਦਿ ਪਿਯਹ ਜਨ ਨਾਇਕਾਸੀ ॥
 ॥ ਜੇਹੇ ਪਰ ਪੁਨਿ ਪੁਰੁ ਅਸਾਧੀ ॥
 ॥ ਸਰਸ ਨਹਿਰ ਸਨੁ ਉਰ ਪੁਸਾਈ ॥

	ਨਾਥਧਰੋਨਰਨੁ ਕਿਹ ਹੋਰੁ ॥ ਉਮਾਂ ਬਚਨ ਸਨਿ ਪਹਮ ਬਿਨੀਤਾ	ਮੁਹਿ ਸਮੁਝਾਇ ਕਹਹੁ ਬਿਖਰੇਤੁ ॥ ਰਾਮਕਥਾ ਪਰਪੀਤਿ ਪੁਨੀਤਾ ॥
ਦੇ:	ਹਿਸਰਕਥੇ ਕਾਮਾਰਿਤਬ ਸੰਕਰ ਸਹਜ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਬਹੁ ਇਧੇ ਉਮਾਂ ਪਸੀਸਿ ਪੁਨਿ ਬੋਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥੨੭	
ਦੇ:	ਸੁਨੁ ਗੁਰੁਕਥ ਭਵਾਨਿ ਗਮ ਚਰਿਤ ਮਾਨਸ ਵਿਮਲਾ ॥ ਕਹੁ ਕੁੰਭਿ ਬਖਾਨਿ ਸੁਨਾਵਿਹ ਗਨਾਯਕ ਹਰੁਕਾ ॥੧१	
	ਜੇਈ ਸਿਧਾਵ ਰਿਦਾਨਿ ਹਿ ਬਿਧ ਭਾ ਆਗੇ ਕਹ ਬਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਰਾਮ ਅਵਤਾਰ ਚਰਿਤ ਪਰਮਹਿੰਦਰ ਮਨਪਾ ॥੧੨	
	ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮ ਅਪਾਰ ਕਥਾ ਰੂਪ ਅਗਿਣਿਤ ਅਮਿਤਾ ॥ ਮਿ ਨਿਜ ਮਹਿ ਮਨੁਸਾਰ ਕਹੀਐ ਸਾਦਰ ਸੁਨਹੁ ॥੧੩॥	
	ਸੁਨੁ ਗਿਰਜਾਹਰਿ ਚਰਿਤ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਹਰਿ ਅਵਤਾਰ ਹੋਤੁ ਜਿਹਿ ਹੋਈ ॥	ਵਿਪੁਲ ਵਿਸਦ ਨਿਗਮ ਆਮਰਾਯੋ ॥ ਇਦਮਿ ਬਿਕਹਿ ਜਾਇ ਨ ਮੋਈ ॥
	ਰਾਮ ਅਤਰੁ ਬੁਧਿ ਮਨ ਬਾਨੀ ॥ ਤੁਧਿ ਸਿਤ ਮੁਨਿ ਬੇਦ ਪੁਤਾਨਾ ॥	ਮਤ ਹਮਾਰ ਅਸ ਸੁਨਹੁ ਕੁਵਾਨੀ ॥ ਜਸ ਕਵੁ ਕਹਹਿ ਸੁਮਤਿ ਅਨਮਨ ॥
	ਤਸਮੇਂ ਸੁਮੁਖਿ ਸੁਨਾਵਉ ਤੋਹੀ ॥ ਜਬ ਜਹੋਇ ਪਰਮ ਕੀ ਹਾਨੀ ॥	ਸਾਹਿਬੁ ਪਠੈ ਜਸ ਕਾਠ ਭੋਹੀ ॥ ਬਾਵਹਿ ਅਸੁਰ ਅਹਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥
	ਕਰਹਿ ਅਨੀਤਿ ਜਾਨਹਿ ਵਰਣੀ ॥ ਤਬ ਤਬ ਪੁਰੁਪਤਿ ਵਿਦਿਧ ਸਰੀਰ ॥	ਮੀਦਹਿ ਵਿਪੁ ਬੋਨੁ ਸੁਰ ਧਰਵੀ ॥ ਹਰਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਹਿ ਸੋਜਨ ਪੀਤਾ ॥
ਦੇ:	ਅਸੁਰ ਮਾਰਿ ਸੁਪਾਹਿ ਸੁਰ ਨੁਤਾਬਹਿ ਨਿਜ ਕੁਤਿ ਸੇਤੁ ॥ ਜਿਗ ਵਿਸਤਾਰਹਿ ਵਿਸਦ ਸੁਰਾਮ ਜਨਮ ਕਰ ਰੇਤੁ ॥੨੮	
	ਸੋਜਸ ਗਾਇਕੁਰੁ ਕੁਵੁ ਤਰਹੀ ॥ ਰਾਮ ਜਨਮ ਕੇ ਹੋਤੁ ਅਨੇਕਾ ॥	ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਜਨ ਹਿਤੁ ਨੁਪਰਹੀ ॥ ਪਰਮ ਵਿਚਿਤੁ ਏਕੁ ਤੋ ਏਕਾ ॥
	ਜਨਮ ਏਕੁ ਵੀਚਕਰੈ ਕਥਾਨੀ ॥ ਦੁਰਪਾਲ ਹਰਿ ਕੇ ਪਿਯੋਵੇਈ ॥	ਸਾਵਧਾਨੁ ਸੁਨੁ ਸੁਮਤਿ ਕੁਵਾਨੀ ॥ ਜਲ ਅਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਦੈ ਵੇਈ ॥
	ਵਿਪੁ ਸਾਪਤੋ ਵੈਨੁ ਤੁਧੀ ॥	ਰਾਮ ਸਮੁਦਹਿ ਚਿਨ ਪਾਈ ॥

ਕਨਕਕਸਪ ਅਰੁ ਹਰਕਲੋਚਨਾ ਵਿਜਯੀ ਸਮਾਰਤੀਰਵਿਲਾਸਾ ਹੁਇ ਨਰਹਰਿ ਪੁਨਿਦੁਸਰ ਮਰਾ	ਜਗਤ ਵਿਦਿਤ ਮੁਰਤਿ ਮਦੋਚਨ ਪਧਿ ਸਿਰਹ ਰੁਪੁ ਏਕ ਨਿਪਾਤਾ ਨਰ ਪੁਰਸ਼ਾਦ ਯਯਸ ਵਿਸਤੁਰਾ
ਏਃ	॥ ਕੁਏ ਨਿਸਾਰ ਜਾਯ ਤੇ ਮਹਾਦੀਨ ਬਲਦਾਨਾ ॥ ॥ ਕੰਕਰਵ ਰਵਣ ਸੁਰਤ ਸੁਰਵਿਨ ਪੰਨਕਾਜਾ ॥
ਮੁਕੁ ਨ ਭੁਯੋ ਹਤੇ ਤੁਗਦਾਨਾ ॥ ਏਕ ਬਾਰਤਿਨ ਕੇਹਿਤੁ ਲਾਗਨਾ ਕਸਪ ਆਦਿਤੁ ਤਵ ਪ੍ਰੇਮ ਮਤਾ ਏਕ ਕਲਪ ਇਹ ਦਿ ਪਿਅਦਰੁ ॥ ਏਕ ਕਲਪ ਸੁਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਰੇ ਏਕ ਕਲਪ ਨੀਕਾਮ ਅਪਾਰਾ ਪਰਮ ਜਗੀ ਮੁਰਤਿ ਪਾਨੀ ॥	ਤੀਨਿ ਜਨ ਮਵਿਸਦ ਚਕ ਮਾਨਾ ਪੁਤੀ ਸਵੈਸੁ ਰੁਪੁ ਮਨੁ ਰਾਗੀ ਦਸਰੁ ਬੋਝੇ ਯਾਮਾ ਵਿਖਾਤਾ ਚਾਰਿਤ ਪਾਧੁ ਵਿਸੇਸੀ ਬਾਦਾ ਸਮਰ ਜਲੰਧਰ ਮਨ ਸਰਹਾਰੇ ਦਨੁ ਮਨੁ ਖਲੁ ਮਨੈ ਨ ਮਾਰਾ ਤਿਹਿ ਬਲਤੁ ਹਿੰ ਤਜੀਤੁ ਚਾਰੀ ॥
ਏਃ	॥ ਫਲਕਾਰੇ ਹਾਰੇ ਤਾਸੁ ਰੁਪੁ ਸੁਰਕਾਰੇ ਕੀਨਾ ॥ ॥ ਜਸ ਤੇ ਏਕ ਨੀਕਾਮ ਰੁਪੁ ਸਾਧੋ ਰੁਪੁ ਕੀਨਾ ॥
ਮੁਕੁ ਸੁਪਿ ਹਾਰੀਨ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਤਰਾਂ ਜਲੰਧਰ ਰਵਣ ਰੁਪੁ ਏਕ ਜਨਮ ਕਤ ਕਾਰਣ ਏਹਾ ਪਤਿ ਅਵਤਾਰ ਕਤ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀਨਾ ਨਾਰਦ ਸੁਪਦੀਨ ਫਿਕ ਬਾਨਾ ਗੀਤਿ ਸਾਚਿਕੁ ਰੁਪੁ ਸੁਨਿ ਖਾਨੀ ਕਾਰਣ ਕਵਨ ਸੁਪ ਪੁਨਿ ਦੀਨਾ ਪਸਹਿ ਪਸੰਗ ਮਹਿਕਰੁ ਪੁਰੀ ॥	ਵਿਕਲ ਨਿਧਿ ਸਿੰਘਾਤੁ ਰੁਗਦਾਨਾ ਨਰ ਗਰਿਹ ਮਪਰਮ ਪਦਾਰਥੇ ਜਿਹਿ ਲਗ ਰਾਮ ਹਰੀ ਨਰੇਹਾ ਮੁਨਿ ਸੁਨਿ ਵਰਣੀ ਕਵਿਨ ਪਦਾਰਥੇ ਕਲਪ ਏਕ ਤਿਹਿ ਲਗਿ ਮਦੁਰੁ ਨਾਰਦ ਵਿਸ਼ੁ ਰੁਪੁ ਮੁਨੇ ਰਾਮਾਨੀ ਨਾਮ ਪਰਾਪਤ ਮਪਤਿ ਕੀਨਾ ਮੁਨਿ ਮਨੁ ਮੋਹ ਸੇ ਅਰੁਣ ਕਾਰੀ ॥
ਏਃ	॥ ਏਲੇ ਵਿਹਸ ਮਹੇਸਤਸ ਰਾਮਾਨੀ ਮੁਦੁ ਸੋਝੀ ॥ ॥ ਜਿਹਿ ਜਸ ਰੁਪੁ ਪਤਿ ਰਹਿ ਸੇਤਸ ਰਿਹ ਖਾਨੇ ਰੇਇ ॥
ਅੰਧੇ	॥ ਕਰੋਰਾਮ ਰੁਪੁ ਰਾਤੁ ਰੇਨ ਸਾਦਰੁ ਸੁਨਹਾ ॥

੬੭

<p>॥ ਤੁਬ ਨਾਰਦ ਗਵਨੇ ਸਿਵ ਪਾਰੀ ॥ ॥ ਮਾਰ ਚਰੰਤ ਸੰਕਰਹੈ ਸੁਨਾਵਾ ॥ ॥ ਵਰਦਾਰ ਸਨਵੈ ਮੁਨਿ ਤੇਹੀ ॥ ॥ ਅੰਤਿ ਜਨਿ ਗਵਿਹਿ ਸੁਨਾਵਹੁ ਕਥਾ ॥</p>	<p>॥ ਜੀਤ ਕੰਮ ਅਹਮਾਤੇ ਮਨ ਮਾਈ ॥ ॥ ਆਇ ਪ੍ਰਿਯ ਜਾਨੀ ਮਹੇਸ਼ ਸਿਖਾਵਾ ॥ ॥ ਜਿਮ ਯਹ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ਮੋਹਨ ॥ ॥ ਰਲੇਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੁਹਾਯਹੁ ਰਬਹੁ ॥</p>
<p>॥ ਸੰਤੁ ਦੀਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿਤੁ ਨਹਿ ਨਾਰਦਹੈ ਸੁਹਾਨਾ ॥ ॥ ਭਰਦੋ ਜਗਤਨ ਸੁਨਹੁ ਹਿਓ ਛਿਨ ਬਲਵਨਾ ॥ ੧੩੪ ॥</p>	
<p>॥ ਮਕੀਨ ਚਰੰਤੁ ਇਹੋ ਚੋਈ ॥ ॥ ਸੰਤੁ ਕੁਤ ਮੁਨਿ ਮਨਹੈ ਨ ਚਾਯੋ ॥ ॥ ਏਕ ਸਾਰਕਰਤੁ ਲਭਾ ਭੀਦਾ ॥ ॥ ਖਰੀਦਾ ਜਿਹੁ ਗਮਨੈ ਪੁਨਿ ਨ ਚਾਯੋ ॥ ॥ ਗਰਬਿ ਮਿਲੇ ਉਠੇ ਰਮਾ ਨਿਕਤਾ ॥ ॥ ਬੋਲੇ ਬਿਹਰਿ ਰਗ ਚਰ ਰਾਯਾ ॥ ॥ ਕਮ ਚਰਿਤੁ ਨਾਰਦ ਸਬੁ ਭਾਈ ॥ ॥ ਆਇ ਪਦੈ ਰਾਖ ਪਾਤਿਕਾ ਮਾਯਾ ॥</p>	<p>॥ ਕਰੈ ਅਨਿਯਥਾ ਅਸਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ॥ ਤਬ ਵਿਰੰਚ ਤੇ ਲੋਕ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ॥ ਗਾਵਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਨ ਪ੍ਰਬੀਦ ॥ ॥ ਯਹ ਵਸ ਸੀ ਨਿਵਾਸ ਸੁਤਿ ਮਾਯਾ ॥ ॥ ਬੋਲੇ ਆਸਨ ਠੀਖਿਹੈ ਸਮੇਤਾ ॥ ॥ ਬਹੁਤੁ ਦਿਨਹਿ ਕੀਨੀ ਮੁਨਿ ਰਾਯਾ ॥ ॥ ਅਦਮੀ ਪ੍ਰਥਮ ਵਰਜਿ ਸਿਵ ਰਖੇ ॥ ॥ ਨਿਹਿ ਨ ਮੋਹ ਅਸਤੇ ਜਗਜਾਯਾ ॥</p>
<p>॥ ਰੁਖ ਬਦਨ ਕਰਿ ਬਚਨ ਸਿਵ ਬੋਲੇ ਸੀਤੁ ਗਵਨਾ ॥ ॥ ਤੁਮਰੇ ਜਮਿ ਰਣ ਤੇ ਮਿਟਹਿ ਮੋਹ ਮਰਮਣਾਨਾ ॥ ੧੩੫ ॥</p>	
<p>॥ ਮੁਨਿ ਮੁਨਿ ਮੋਹਹੈ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਨ ਬ੍ਰਤ ਭਤੁ ਮਭੀ ਧੀਰਾ ॥ ॥ ਨਾਰਦ ਕਹੈ ਮਾਹਿਤੁ ਆਕਿ ਮਾਯਾ ॥ ॥ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਿ ਮਨ ਦੀਖਾਵੈ ਚਾਈ ॥ ॥ ਬੋਲੇ ਸੇ ਮੇ ਰੂਪੈ ਹੋ ਉਪਾਰੀ ॥ ॥ ਮੁਨਿ ਕਰਹਿਤੁ ਮਮਕੈ ਭੁਕੋ ਹੋਈ ॥ ॥ ਤੁਬ ਨਾਰਦ ਹਰਿ ਪਦ ਸਿਰਨਾਈ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਾਤਿ ਨਿਜ ਮਾਯਾ ਤਤੁ ਪੇਈ ॥</p>	<p>॥ ਭਾਖਨ ਬਿਰਾਗਾ ਪੈਦਾ ਨਹੈ ਭਾਈ ॥ ॥ ਤੁਮਹਿ ਕਿ ਕਰੈ ਮਨੋ ਭਵ ਪੀਰਾ ॥ ॥ ਭਿਖਾਤੁ ਮਾਰਿ ਸਕਲ ਭਗਾਨਾ ॥ ॥ ਉਰ ਅਭਿਕੋ ਰਣ ਬ੍ਰਤ ਭੁਭਾਰੀ ॥ ॥ ਪੁਣ ਹਮਾਰ ਸੇ ਰੁਕ ਹੋ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ॥ ਅਵਸਿਉ ਪਾਯ ਕਰਬ ਮੈ ਜੋਈ ॥ ॥ ਚਲੇ ਹਿਦਯ ਅਹਮਾਤੇ ਆਪਿ ਕਈ ॥ ॥ ਸੁਨਹਰ ਨਿਨ ਕਰਵਈ ਭੀਰੋ ਕਈ ॥</p>
<p>॥ ਵੇਰੁ ਚੋ ਮਗੁ ਮਹੰ ਨਗਰ ਭਿਹੈ ਸਤੁ ਯੋਜਨ ਵਿਸਤਰਾ ॥</p>	

52

ਸ੍ਰੀ ਨਿਰਮਲਪੁਰੀ ਸੰਤ ਕਾਨ੍ਹਾ ਫੀਰਿਧਾਕਾਰ ੧੩੬

[illegible]

ਅਸਨ ਸੁਰ ਮਨਾਸਿਨ ਗਤਿ ਤੁਨ ਧਾਰੀ
ਅਮਰਾਣੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਜੀਨ ਸਾਧਕ
ਕੁਪਤਿ ਜਪੁ ਨੀਤਿ ਕਿਨਿ ਸਾਧ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ
ਅਸਨ ਤਾਸੁ ਕਿ ਜਾਇ ਸੁਖਾਨੀ
ਅਮਰਾਣੁ ਹਰਿ ਮਨਾਸਿਨ ਮਹਿ ਪਦਾਰ
ਅਪਰ ਬਾਸਿਨ ਸਨ ਤੁਧੁ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਅਰੁਣੁ ਮਨਾਸਿਨ ਮਨਿ ਬੈਠੁ ਨੀਤ

5

ਅਨੰਦ ਵਿਖਾਈ ਨਾਵਲਾਂ ਵਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ॥

"ਕਰਮ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਦੋਖ ਮੁਖੀ ਹੋ ਕਰਮਿ ਦਸ ਬਿਚਾਰੀ ॥"

॥ ਦੇਖ ਰੂਪ ਮੁਨਿ ਬਿਨੁ ਤਿ ਵਿਸਾਈ ॥
 ॥ ਲਖ ਯਥਾ ਤਾਸੁ ਵਿਲੋਕਿ ਕੁਲ ਸੋ ॥
 ॥ ਕਿ ਇਹਿ ਬਰੈ ਅਮਰ ਸੋ ਦੇਈ ॥
 ॥ ਸੇਵਹਿ ਸਕਲ ਰਾਗ ਰਾਗੀ ॥
 ॥ ਲਖ ਯਥਾ ਸਬ ਵਿਰਾਗੇ ਰਿਰਾਖੇ ॥
 ॥ ਸੁਖ ਸੁਲਖ ਯਥਾ ਭੀ ਨਿਪ ਪਈ ॥
 ॥ ਕਰਹਿ ਜਾਈ ਮੁਇ ਸਤਨ ਵਿਰਾਈ ॥
 ॥ ਅਪਤ ਪਰਨ ਤੇਇ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥

[illegible]

44

॥ਇਹਿ ਅਟਸਰ ਭਗਿਨ ਪਰਮ ਮੋਹਾ ਰੂਪ ਵਿਸਾਯਾ॥

॥ने हिंसे विरुद्ध अद्वैतवादी मेले आयोजित॥ १३८॥

ਸਾਹਿਬ ਸਨ ਮਾਣੀ ਸੁਦਰਾਈ
ਸਾਹਿਬ ਹਿਰਾਸਤ ਸਮਾਇ ਕੇ
ਬਹੁ ਦਿਓ ਧਾਇ ਨ ਖਟੀਨ ਤਹਿ
ਸਾਹਿਬ ਦਿਖਾਇ ਨਿਖਾਇ

॥ ਹਿੰਦੂ ਜਾਤੁ ਗਹਵਰ ਆਉਤ੍ਰਾਈ ॥
 ॥ ਇਹਿ ਅਵਸਰ ਸਹਾਯੋ ਮੈ ਹੋਇ ॥
 ॥ ਪਗਟੇ ਪਲੁ ਕੋ ਰੁਕੀ ॥ ਭੀਖਾਲਾ ॥
 ॥ ਤੇ ਇਹਿ ਕਾਰਨੀ ਧੈਰ ਰਖਾਨੀ ॥

੬੪

ਦੇਖੋ ਫਿਰੋ ਮਹੀਪਾ ਜਥੇ ਕਰ ਸੋਭੇ ਜਜਮ ਮਾਲਾ ॥੪੧॥	ਸੋ ਦਾਇਤੋ ਇਨ ਬਿਲੋਰੀ ਤੁਲੀ ॥
ਅਜਿਹੀ ਇਸ ਬੈਠੇ ਨਰਦ ਤੁਲੀ ॥	ਦੇਖਿ ਵਸਾ ਹਰਿਗਣ ਮੁਸਕਾਰੀ ॥
ਪੁਲਿਪੁਲਿ ਪੁਲਿ ਕਸਹਿ ਅਧੁਲੀ ॥	ਕੁਦਰੀ ਹਰਖਿ ਮੇਲੇ ਜਮਾ ॥੪੨॥
ਪਾਛ ਨਿਪਤਨੁ ਤਹੇ ਗਏ ਕੁਪਾਲ ॥	ਨਿਪ ਜਮਾਜ ਸਸ ਕੁਝੋ ਨਿਰਾਸਾ ॥
ਦੁਨੀ ਹੋ ਨੇਲੀ ਮੇਲਖ ਮਨੇ ਵਸ ॥	ਆਇ ਗੋਰਿ ਗਈ ਫੁਟਿ ਜਨ ਗਾਈ ॥
ਅਨੁ ਅਤਿ ਬਿਕਲ ਮੋਹ ਮਝੇ ਨਾਹ ॥	ਨਿਜ ਮੁਖ ਮੁਕੁਰ ਬਿਲੋ ਕਹੁ ਜਾਈ ॥
ਪੁਸ਼ਹਰ ਗਣ ਤੇ ਲੇਖ ਮੁਸਕਾਰੀ ॥	ਬਾਵਨ ਦੀਖ ਮੁਨਿ ਏਹਿ ਨਿਹਾਰੀ ॥
ਅਸਰਹਿ ਦੇਉ ਗੋਰੇ ਭਯਤੁ ਹੀ ॥	ਸਿਨਹਿ ਸੁਖ ਦੀਨਾ ਆਇ ਗਾਵਾ ॥
ਕੁਝ ਬਿਲੋ ਨਿਕੋਧ ਅਤਿ ਭਾਵਾ ॥	

ਦੇਖੋ ਨਿਯਾਚਰ ਜਾਇ ਤੁਮ ਕਪਟੀ ਪਾਪੀ ਦੇਉ ॥
ਹੋਸਿਹੁ ਹਮਰਿ ਸੋਲੇ ਹਫਲ ਬਹਰਹਾਏ ਮਹਿ ਕੋਈ ॥੪੩॥

ਪੁਨਨਾਟੀ ਥਰੁਪ ਨਿਜ ਪਾਵਾ ॥	ਰਵਪਿ ਪ੍ਰਿਯ ਸੀਰੋ ਬਨ ਆਵਾ ॥
ਠਰਕਤੁ ਆਧਰੋ ਕੋਪ ਮਨ ਮਾਰੀ ॥	ਸਪਾਇ ਚਲੇ ਕਮਲ ਪਾਇ ਪਾਰੀ ॥
ਦੇਹੋ ਸਾਪ ਨਿ ਮਝੇ ਹੋ ਜਾਈ ॥	ਜਗਤ ਮੇਰਿ ਉਪਹਾਸ ਕਰਾਈ ॥
ਬੀਚਾਰੇ ਪੰਥ ਮਲੇ ਦਨੁ ਜਾਈ ॥	ਸੀਗ ਰਮਾ ਸੁਇ ਰਜ ਕੁਮਾਰੀ ॥
ਬੋਲੇ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਸੁਣ ਸਾਈ ॥	ਮੁਨਿ ਕਹੇ ਚਲੇ ਬਿਕਲ ਕੀਨਾਈ ॥
ਸੁਨਤੁ ਬਚਨ ਉਪਜ ਅਤਿ ਕੋਧਾ ॥	ਅਧ ਬਚਨ ਰਹ ਮਨ ਸੋਧਾ ॥
ਪਰ ਸੰਪਦ ਸੁਕਹੁ ਨਹਿ ਦੇਖੀ ॥	ਤੁਮਰੇ ਈਤ ਪਾਕ ਪਰ ਇਸੇ ਪੀ ॥
ਅਧੁਰਿ ਹੋ ਰੁਧਾਹੋ ਬੀਨਾ ਜਹਾ ॥	ਜੁਰਨ ਪ੍ਰੇਰਿ ਵਿਖ ਪਾਨ ਕਰਾਹੁ ॥

ਅਸਰੁ ਸੁਨਾਇਖ ਸੰਕਰਹਿ ਆਪੁਰਮ ਮਾਇ ਭਾਵ ॥
ਅਨੁ ਬਿਧ ਕਰਿ ਲਗ ਮਸਦ ਪਰ ਫਜਰਹਾ ॥੪੪॥

ਪਰਮ ਸੁਤੰਤਰ ਸੇਰ ਪਰੋ ਕੋਈ ॥	ਭਾਵਹਿ ਮਨ ਹੋਰ ਰਹੁ ਤੁਮ ਸੋਈ ॥
ਭੁਲਾਹੋ ਮਨਿ ਮਹਿ ਭੁਲ ਕਰਹਾ ॥	ਦਿਸਾ ਮਹਰਖ ਨ ਹਿਸ ਕਰਹਾ ॥
ਨਹ ਕੋਈ ਪਾਤਕਿ ਹੋ ਮਰਹਾ ॥	ਅਨੁ ਮਾਧਿਕ ਮਨ ਜਦ ਉਭਾ ॥
ਅਨੁ ਮੁਠਾ ਮੁਠਾ ਮਹਿ ਨ ਬਾਧਾ ॥	ਅਨੁ ਕਹਿ ਭੁਮਹਿ ਨ ਕਹੁ ਬਾਧਾ ॥

॥ भूत भित्त भस्म भद्र तद्विभक्तु कथा ॥ ४६ ॥

[illegible]

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

[illegible][illegible]

“...the ...”

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १५० ॥

॥ जैन ते बुद्धि न टां सि सि ॥ अथ ॥
॥ अथ ते बुद्धि न टां सि सि ॥ अथ ॥
॥ अथ ते बुद्धि न टां सि सि ॥ अथ ॥
॥ अथ ते बुद्धि न टां सि सि ॥ अथ ॥

<p>॥ ਦੇਵਗੁਤੀ ਪੁਨਿਤ ਸਭੁ ਮਾਰੀ ॥ ॥ ਆਦਿ ਦੇਵ ਪੁਰੁ ਦੀਨ ਦਸ ਲਾ ॥ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜੀਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ॥ ॥ ਅਤੇ ਹਿ ਮਨਰਾਜ ਦੀਨ ਬਹੁ ਕਰਨ ॥</p>	<p>॥ ਜੋ ਮੁਨਿ ਕਰਦ ਮਕੀ ਪ੍ਰਯਨਗੀ ॥ ॥ ਸਠਰ ਧਰਮੋ ਸਿਹਿ ਕੀ ਪਲ ਕ੍ਰਿਪਲ ॥ ॥ ਚੰਤੁ ਵਿਚਾਰ ਨਿਪੁਣ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਯਾ ਸਬਦੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਭਿਪਲ ॥</p>
<p>ਜੋ:</p>	<p>॥ ਹੋਇ ਨ ਵਿਖਾਯੋ ਵਿਰਾਗੁ ਭਵਨ ਬਾਝ ਚੰਬ ਪਨਾ ॥ ॥ ਇਦਾਜ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਭਾਗ ਜਨਮ ਗਏ ਹਰਿ ਭਉ ਬਿਨੁ ਹੋ ॥</p>
<p>॥ ਭਰ ਸਸਨਾਜ ਸੁਤਾ ਹੋ ਬਦੀਨਾ ॥ ॥ ਤੀਰਥ ਬਜ ਨੈਮਿਖ ਵਿਖਾਨਾ ॥ ॥ ਸਭ ਸਾਹਿ ਨ ਦੰ ਮੁਨਿ ਸਿਧ ਸਮਾਜਾ ॥ ॥ ਬਿਸਤ੍ਰ ਸੋਹਾਗੀ ਮੰਤ੍ਰ ਗੀਨਾ ॥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਾ ਦੇ ਹੋਨ ਮਾਭਿ ਤੀਨਾ ॥ ॥ ਆਖੈ ਮਿਲਨ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਕਾਨੀ ॥ ॥ ਜਨ ਜਗਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸੁਹਾਗੇ ॥ ॥ ਸੁਖ ਸਾਧੀ ਮੁਖੀ ਪਰਪਦਿਯਾ ॥</p>	<p>॥ ਨਾਮੋ ਸਮੇਤ ਗਵਨ ਏਨ ਕੀਨਾ ॥ ॥ ਆਤਮੇ ਪੁਨੀਤ ਸਾਪਰਾਏ ਪਦਾਰਾ ॥ ॥ ਸੁਹਾਰੀ ਬਹੁਤ ਬਿਚਲੇ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ॥ ॥ ਫਲਾਨ ਫੁਟਿ ਜਨੁ ਧਰੇ ਮਰੀਗਾ ॥ ॥ ਹਰਖਿ ਨ ਰਾਏ ਨਿਰਮਲ ਨੀਤਾ ॥ ॥ ਧਰਮ ਪੁਰ ਪਾਠ ਨਿਪਾਦਿਯ ਜਨੀ ॥ ॥ ਮੁਖੀ ਨ ਮਰਲ ਸਾਧਕੁ ਰਾਖੇ ॥ ॥ ਅਤੇ ਜਨੁ ਨਿਤ ਸੁਨ ਚਿੰਪਨਾ ॥</p>
<p>ਜੋ:</p>	<p>॥ ਦ੍ਰਵਿਦ ਸਾਧੀ ਰਾਮੇ ਹੁਤ ਜਪ ਹੋ ਮਹਿਤ ਮਨੁ ਰਾਗਾ ॥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਾ ਦੇ ਹੋਨ ਮਾਭਿ ਤੀਨਾ ॥</p>
<p>॥ ਰਾਗ ਹਿ ਅਰਾਧ ਸਾਕੁ ਲੀਨਾ ॥ ॥ ਪੁਨਿਤ ਹੋਤੁ ਕਰਨ ਭਪਲ ਭੇ ॥ ॥ ਉਕਾਭੇ ਲਾਖ ਨਿਤੁ ਤਰ ਹੋਇ ॥ ॥ ਅਗੁਣ ਅਥੀਨੁ ਮਹਿਤ ਅਨਾਦੀ ॥ ॥ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਜਿਹ ਬੀਦ ਨਿਰੁਪਾ ॥ ॥ ਅੰਤੁ ਵਿ ਰੋਚ ਵਿਸੁ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ॥ ਮੇਧ ਪੁਤ੍ਰ ਸੇਵਕ ਬਸਾ ਅਹਰੀ ॥ ॥ ਜੋ ਭਾਵ ਚਨ ਸਤੁ ਮੁ ਤੇਰਾ ॥</p>	<p>॥ ਸੁਖਿਗਹਿ ਕੁਤ ਮਾਭਿ ਤੀਨਾ ॥ ॥ ਭਾਗੀ ਅਨਾਰ ਮੁਲਨ ਫਤਹ ਰੀ ॥ ॥ ਦੇਇ ਅਨਾਨ ਸਤੁ ਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵੀ ॥ ॥ ਜੀਵੀ ਚੰਤੁ ਹਿੰਦੁ ਮਹਾਦੇਵੀ ॥ ॥ ਹੀ ਆਦਿ ਨਿਰੁਪਾਧਿ ਅਨੁਪਾ ॥ ॥ ਉਪਾਸਿ ਜਾਸੁ ਅੰਤੁ ਨਾਨਾ ॥ ॥ ਭਗੁ ਹੋਤੁ ਭੀਲਾ ਤਨੁ ਰਾਹੀ ॥ ॥ ਹੋ ਰਾਗ ਪੁਜਹਿ ਆਦਿ ਲਾਖਾ ॥</p>
<p>ਜੋ:</p>	<p>॥ ਹੋਇ ਹੋਇ ਹੋਇ ਸਤੁ ਪਦ ਸਾਧਾ ਹੋ ਆਰਾ ॥</p>

੨੮

ਅੰਤਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹਾਇ ਪੁਨਿ ਤਹੇ ਸਮੀਤ ਅਪਾਰਾ ॥੪੯॥

॥ ਦਰਸ ਸਹਾਇ ਸਹਾਇ ਸਹਾਇ ॥
 ॥ ਏਹਿ ਹਰਿ ਹਰਤ ਪਦੇ ਦਿਅ ਪਦ ॥
 ॥ ਮਾਗਹੁ ਬਹੁ ਬਹੁ ਤਾਂਤੁ ਲਗਾਯੋ ॥
 ॥ ਅੰਤਿ ਸਾਧੁ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਰੀਰਾ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਹਾਇ ਰਾਸ ਨਿਜ ਜਾਨੀ ॥
 ॥ ਮਾਂਝੁ ਮਾਂਝੁ ਫਰ ਕਾਏ ਨਭ ਬਾਨੀ ॥
 ॥ ਮ੍ਰਿਤੁ ਤਜੈ ਆਵਨਿ ਗੀਰਾ ਸੁਰਾਈ ॥
 ॥ ਅੰਤਿ ਪੁਸ਼ਤਨੁ ਕੁਝੋ ਖੁਹਾਯੋ ॥

॥ ਠਾਏ ਰਹੇ ਏਕ ਪਗ ਦੇਉ ॥
 ॥ ਮਨੁ ਸਮੀਪ ਆਯੋ ਬਹੁ ਬਾਹਾ ॥
 ॥ ਪਰਮ ਪੀਰ ਨਹਿ ਚਲਾਇ ਰਲਾਯੋ ॥
 ॥ ਤੁਵਿ ਪਿ ਮਨਾਗਾ ਪਿ ਨਹਿ ਮਨ ਪੀਰਾ ॥
 ॥ ਗਾਤਿ ਅਨੰਤ ਤਪਸ ਨਿਪ ਰਾਨੀ ॥
 ॥ ਪਰਮ ਗੰਭੀਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਿਤੁ ਸਾਨੀ ॥
 ॥ ਸੁਫਲ ਹੀ ਪ੍ਰਹਿ ਉਰ ਜਥ ਆਈ ॥
 ॥ ਮਾਨਹੁ ਅਸਹਿ ਭਟਨ ਤੇ ਆਯੋ ॥

੨੯

॥ ਸੁਫਲ ਸੁਧਾ ਸਮ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਪੁਲਕ ਪ੍ਰਵਲਿਤ ਹਾਥ ॥

॥ ਬੋਲੈ ਮਨ ਤਰਿਦੈ ਫੁਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹਿ ਦਸ ਸਮਾਥ ॥੫੦॥

॥ ਸੁਨੁ ਸੇਵਕ ਸੁਰਤੁ ਸੁਰ ਪੈਨਾ ॥
 ॥ ਸੇਵਤੁ ਸੁਲਭ ਸਕਲ ਸੁਖ ਦਾਸਕਾ ॥
 ॥ ਚੋ ਅਨਾਥ ਹਿਤ ਹਮ ਪਰ ਨੇਹਾ ॥
 ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਪਰਸ ਸਿਵ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
 ॥ ਜੋ ਕੁਝੁ ਭ੍ਰਿਮਨ ਮਾਨਸ ਰੀਯਾ ॥
 ॥ ਦੇਖਹਿ ਹਮ ਜੇ ਕੁਝੁ ਭੁਭ ਲੋਭਨਾ ॥
 ॥ ਏਪੀਤਿ ਫਰਨ ਪਰਸ ਪਿਯ ਲਭੀ ॥
 ॥ ਭੁਭ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥

॥ ਏਹਿ ਹਰਿ ਹਰ ਫੇਰ ਫੇਰ ਪਦੇ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਵਤੁ ਪਾਲ ਸੁਰਤਾ ਵਰਨਾਧਕਾ ॥
 ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਸਮੀਧਰ ਦੇਹਾ ॥
 ॥ ਜਿਹਿ ਕਾਰਣ ਮਨਿ ਯਤਨ ਕਰਾਹੀ ॥
 ॥ ਸੁਫਲ ਅਗੁਣ ਜਿਹਿ ਨਿਰਾਸ ਪ੍ਰਸੀਧਾ ॥
 ॥ ਏਪਾਰ ਕਹੁ ਪ੍ਰਵਤੁ ਚਤੁਰ ਮੋਹਨਾ ॥
 ॥ ਜਿਹੁ ਲਇ ਨੀਤੁ ਪ੍ਰੇਮ ਤਸ ਪਾਹੀ ॥
 ॥ ਏਹੁ ਫਾਸ ਪ੍ਰਗਟੈ ਕਰਾਹਨਾ ॥

੩੦

॥ ਨੀਤਿ ਸਹੇਰੁ ਹਨੀਲ ਮਇ ਨੀਲ ਨੀਰ ਪਰ ਸੁਜਾਮ ॥

॥ ਯਜਹਿ ਤੁਸੀਂ ਨੀਤਿ ਪਿਛੇ ਹਿਛੇ ਸਰਕਾਮ ॥੫੧॥

॥ ਸਾਗਰ ਮਨੋਰਥ ਸਦਾ ਨਹੀਂ ਜੀਵਾ ॥
 ॥ ਅਪਾਰ ਅਰੁਣ ਭਰ ਸ੍ਰੀ ਭਨਾਸਾ ॥
 ॥ ਨਰੁ ਮ੍ਰਿਤੁ ਜ ਅੰਤੁ ਕਠ ਬਾਹੀ ॥
 ॥ ਏਹੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸਹਾਇ ਪਦੇ ॥

॥ ਚਾਹੁ ਕਪੋਲ ਰਿਸੁਨ ਫਰਹੀਵਾ ॥
 ॥ ਏਹੁ ਕਰ ਸਿਧੁ ਬ੍ਰਹਮ ਭ੍ਰਿਮੀ ॥
 ॥ ਏਹੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਨੀਤਿ ਭਰ ਭ੍ਰਿਮੀ ॥
 ॥ ਤੁਸੀਂ ਨੀਤਿ ਪਿਛੇ ਹਿਛੇ ਸਰਕਾਮ ॥

੩੧

[illegible][illegible][illegible]

2

੭੦

॥ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ॥ ੧੫੮ ॥	
॥ ਏਕਿ ਸਿਰਿ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੧ ॥	॥ ਏਕਿ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੧ ॥
॥ ਆਪ ਸਿਰਿ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੨ ॥	॥ ਆਪ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੨ ॥
॥ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੩ ॥	॥ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੩ ॥
॥ ਜੇ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੪ ॥	॥ ਜੇ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੪ ॥
॥ ਪੁਰ ਪੁਰ ॥ ੫ ॥	॥ ਪੁਰ ਪੁਰ ਪੁਰ ॥ ੫ ॥
॥ ਤੁਮ ਪੁਰ ॥ ੬ ॥	॥ ਤੁਮ ਪੁਰ ਪੁਰ ॥ ੬ ॥
॥ ਅਸ ਪੁਰ ॥ ੭ ॥	॥ ਅਸ ਪੁਰ ਪੁਰ ॥ ੭ ॥
॥ ਜੇ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੮ ॥	॥ ਜੇ ਸੁਖ ਪੁਰ ॥ ੮ ॥
॥ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ॥ ੧੫੯ ॥	
॥ ਜੇ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੧ ॥	॥ ਜੇ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੧ ॥
॥ ਆਪ ਸੁਖ ॥ ੨ ॥	॥ ਆਪ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੨ ॥
॥ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੩ ॥	॥ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੩ ॥
॥ ਜੇ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੪ ॥	॥ ਜੇ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੪ ॥
॥ ਪੁਰ ਪੁਰ ॥ ੫ ॥	॥ ਪੁਰ ਪੁਰ ਪੁਰ ॥ ੫ ॥
॥ ਤੁਮ ਪੁਰ ॥ ੬ ॥	॥ ਤੁਮ ਪੁਰ ਪੁਰ ॥ ੬ ॥
॥ ਅਸ ਪੁਰ ॥ ੭ ॥	॥ ਅਸ ਪੁਰ ਪੁਰ ॥ ੭ ॥
॥ ਜੇ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੮ ॥	॥ ਜੇ ਸੁਖ ਪੁਰ ॥ ੮ ॥
॥ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ॥ ੧੬੦ ॥	
॥ ਜੇ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੧ ॥	॥ ਜੇ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੧ ॥
॥ ਆਪ ਸੁਖ ॥ ੨ ॥	॥ ਆਪ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੨ ॥
॥ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੩ ॥	॥ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੩ ॥
॥ ਜੇ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੪ ॥	॥ ਜੇ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੪ ॥
॥ ਪੁਰ ਪੁਰ ॥ ੫ ॥	॥ ਪੁਰ ਪੁਰ ਪੁਰ ॥ ੫ ॥
॥ ਤੁਮ ਪੁਰ ॥ ੬ ॥	॥ ਤੁਮ ਪੁਰ ਪੁਰ ॥ ੬ ॥
॥ ਅਸ ਪੁਰ ॥ ੭ ॥	॥ ਅਸ ਪੁਰ ਪੁਰ ॥ ੭ ॥
॥ ਜੇ ਸੁਖ ਸੁਖ ॥ ੮ ॥	॥ ਜੇ ਸੁਖ ਪੁਰ ॥ ੮ ॥

੭੨
੪੧

<p>॥ ਅਨਿਕ ਪਦ ॥ ੧ ॥ ॥ ਅਨਿਕ ਪਦ ॥ ੧ ॥</p>	
<p>॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਸਾਦੇ ਧਰਮ ਧਰਮ ਧਰਮ ॥ ॥ ਸਾਦੇ ਧਰਮ ਧਰਮ ਧਰਮ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥</p>	<p>॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥</p>
<p>॥ ਜੋਗੀ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਸਾਹਿਬ ਏਕ ਏਕ ਸਬ ਸਾਹਿਬ ॥</p>	
<p>॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥</p>	
<p>॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥</p>	<p>॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥</p>
<p>॥ ਨੀਲਾ ਮਹੀਧਰ ਸਿਖਰ ਸਮ ਦੇਖਿ ਦੇਸਾਲ ਬਰਾਹ ॥</p>	
<p>॥ ਚਪਾਰੇ ਚਲੇ ਹਯ ਸਦੇ ਕਿ ਨਿਪ ਹਾਂ ਨਿਕੋਇ ਕੀ ਬਹਾ ॥</p>	
<p>॥ ਆਵਤ ਦੇਖਿ ਮਹਿ ਰਵ ਵਾਨੀ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥</p>	<p>॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ॥ ਭੂਪ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਪਾਏ ॥</p>

੦੩
੫੫

ਗਯੋ ਦੂਰਿ ਘਨਗਹਨ ਬਰਾਹੁ॥ ਅਮਰਿ ਅਕੇਲ ਬਨ ਬਿਪੁਲ ਕਲ੍ਹੁ॥ ਕੇਲ ਵਿਲੋਕ ਰੂਪ ਬਤੁ ਧੀਰਾ॥ ਅਗਮ ਦੇਖਿ ਨਿਪ ਅਤਿ ਪਛੁਤਾਈ॥	ਜਹ ਨਹੀ ਗਜ ਦਾਜਿ ਨਿਬਾਹੁ॥ ਰਵਿਪਿਨ ਮਿਗਮ ਗਤਿ ਜੇ ਨਹੀ॥ ਗੰਗ ਪੀਠਿ ਗਿਰੀ ਗੁਹਾ ਗੀਤੀ॥ ਫਿਕੋ ਮਹਾ ਬਨ ਪਕੋ ਕੁਲਾਈ॥
ਦੇ॥ ਐਵ ਖਿਨਿ ਤਿ ਹਥਿਤ ਖੁਪਿਤ ਰਾਜਾ ਵਾਨਿ ਸਮੇਤ॥ ਐਜਤ ਵਾਕੁਲ ਸਰਿਤ ਸਹਜਲ ਬਿਨੁ ਭੋਯੇ ਅਚੇਤ॥੬੧	
ਫਿਰਤ ਬਿਪਿਨ ਅਸੁ ਮਇਕ ਦੇਖ॥ ਜਸੁ ਦੇਸੁ ਨਿਪਲੀਨ ਛੁਡਾਈ॥ ਸਮਯ ਪੁਰਾਪੁਰਾਨੁ ਕਰਜਾਨੀ॥ ਗਯੋ ਨ ਗਿਹ ਮਨ ਬਹੁਤ ਗਲਨੀ॥ ਹੈ ਸਚਿ ਮਾਰਿ ਰੰਕ ਜਿਮਿ ਰਾਜਾ॥ ਤਾਸੁ ਮਮੀ ਪਗਵਨ ਨਿਪਕੀਨਾ॥ ਰਾਉ ਤਿਖਿਤ ਨਹਿ ਸੇ ਪਹਿਚਾਨਾ॥ ਦੁਰਿ ਤੁਰੀ ਗਤੇ ਕੀਨ ਪਲਾਮਾ॥	ਰੁਹ ਬਸ ਨਿਪਤਿ ਕਪਰ ਮੁਕਿ ਰੇਖ॥ ਸਮਰ ਸੇਨ ਤਜਿ ਗਯੋ ਪਰਾਈ॥ ਅਪਨ ਅਭਿਅਸਮਯ ਅਨੁਮਾਨੀ॥ ਮਿਲਾਨ ਰਾਜਹਿ ਨਿਪ ਅਭੁਮਾਨੀ॥ ਰਵਿਪਿਨ ਵਸੈ ਤਾਪ ਸਦੇ ਸਾਜਾ॥ ਸਹ ਪੁਰਾਪ ਰਵਿ ਤੇ ਤੁਝੀ ਨਾ॥ ਦੇਖਿ ਸੁਭੇਖ ਮਹਾ ਮੁਨਿ ਜਾਨਾ॥ ਪਰਮ ਚਤੁਰ ਨ ਕਹੋ ਨਿਜ ਨਾਮਾ॥
ਦੇ॥ ਰੁਪਿ ਤਿਖਿਤ ਬਿਨੋ ਨਿਤੋਇ ਸਰਵਰ ਦੀਨ ਦੇਖਾਈ॥ ਜੀਨ ਪਨ ਸਮੇਤ ਹਜਕੀਨ ਨਿਪਤਿ ਹਰਖਾਈ॥੬੨	
ਗਾ ਸਾ ਮਹਲ ਮੁਖੀ ਨਿਪਤੁ ਰੁਝੀ॥ ਆਸਨ ਦੀਨ ਅਸੁ ਰਵਿ ਜਾਨੀ॥ ਕਿ ਰੁਮਕਸ ਬਨ ਫਿਰਹੁ ਅਕੇਲੇ॥ ਚਕੁ ਵਰਤਿ ਕੇਲ ਮਦ ਭਰੇ॥ ਨਾਮ ਪੁਰਾਪੁਰਾਨੁ ਅਵਨੀਸਾ॥ ਫਿਰਤ ਅਹੋਰਹਿ ਪਰਾਭਲਾਈ॥ ਹਮਕਹ ਦੁਰਲਭੁ ਦਰਸਤ ਮਾਰ॥ ਕਹ ਮੁਨਿ ਤੁਰੁ ਰੁਝੇ ਅੰਗਿਆਈ॥	ਨਿਜ ਅਸੁ ਮਤਾਪਸ ਲੋਗਾਈ॥ ਪੁਨਿ ਰਾਪਸ ਬੋਲਾ ਮਿਦੁ ਬਾਨੀ॥ ਸੁੰਦਰ ਯੁਵ ਜੀਵ ਪਰ ਹੋਲੇ॥ ਦੇਖਤ ਵਯਾਲ ਗਿਅਤਿ ਮੋਰੇ॥ ਤਾਸੁ ਸਚਿਦ ਮੇ ਮੁਨਹੁ ਮੁਨੀਸਾ॥ ਬਝੇ ਤੁਰਮ ਦੇਖੇ ਪਦ ਆਈ॥ ਜਾਨਤੁ ਹੋਗੁ ਕੁਲ ਹੀਨ ਹਰਾ॥ ਯੋਜਨ ਸੰਤ ਨਿਰਾਨੁ ਮਾਟਾ॥
ਦੇ॥ ਸਨਿਸਾ ਘੋਰ ਗੀਤੀ ਬਨ ਪੰਥ ਨ ਸੁਭ ਸੁਜਾਨ॥	

॥ ਬਸਤੁ ਅਜ ਅਸਨਾਨਿ ਰੁਮ ਜਾਈ ਰਹਿਤ ਬਿਹਾਨ ॥ ੬੩ ॥
॥ ਭੁਲਾ ਜੀ ਜਸਿ ਤੁ ਵੇਤ ਬਯਤ ਰੈਸੇ ਮਿਲੈ ਸਹਾਯ ॥
॥ ਆਪੁਨ ਆਵੈ ਤਾਹਿ ਪੈ ਕਿ ਤਾਹਿ ਤਹ ਲੈ ਜਾਯ ॥ ੬੪ ॥

॥ ਭੁਲੇਹਿ ਨਾਥ ਅਸੁ ਧਰ ਧੀਜਾ ॥	॥ ਬੰਧਿ ਤੁਰੰਗਤ ਰੁਖੈ ਠ ਮਹੀਸਾ ॥
॥ ਨਿਪ ਬਹੁ ਭਾਇ ਪਸੀਸੈ ਤਾਹੀ ॥	॥ ਚਰਣ ਬੀਦਿ ਨਿਜ ਭਾਗ ਸਰਾਹੀ ॥
॥ ਪੁਨਿ ਬੋਲੈ ਮਿਦੁ ਠੀਕਾ ਸੁਹਾਈ ॥	॥ ਜਾਨਿ ਪਿਤਾ ਪੁਰੁ ਕਰੈ ਦਿਲਾਈ ॥
॥ ਹੋਹਿ ਮਨੀਸ਼ ਸੁਤ ਸੇਵਕ ਜਾਨੀ ॥	॥ ਨਾਥ ਨਾਮ ਨਿਜ ਕਰਹੁ ਭਖਾਨੀ ॥
॥ ਭਿਧਿ ਨ ਜਾਨ ਨਿਪ ਨਿਪ ਹੀਸੈ ਜਨ ॥	॥ ਰੂਪ ਸੁ ਪਿਦਯੋ ਸੇਕ ਪਰਸਯਾਨ ॥
॥ ਬੈਰੀ ਪੁਨਿ ਖਮਤੀ ਪੁਨਿ ਰਾਜਾ ॥	॥ ਛਲ ਬਲ ਕੀਨ ਚਹੈ ਨਿਜ ਕਾਜਾ ॥
॥ ਸਮੁਦ੍ਰਿਗ ਜਸੁ ਖਦੀਖਤੁ ਅਰਤੀ ॥	॥ ਅਵਾ ਅਨਲ ਏਵ ਸੁਤੈ ਛੁਤੀ ॥
॥ ਸਰਲ ਵਚਨ ਨਿਪ ਕੇਸੁ ਨਿਕਾਸ ॥	॥ ਸੈਰ ਸੰਭਾਰੈ ਹਿਦਯ ਹਰਮਾਨਾ ॥

॥ ੬੫ ॥

॥ ਕਪਟ ਬੋਹਿ ਬਾਣੀ ਮਿਦੁਲ ਬੋਲੈ ਯਾਕੁ ਸਮੇਤਾ ॥
॥ ਨਾਮ ਹਮਾਰ ਭਿਖਾਰਿ ਅਬ ਨਿਰਧਨ ਰਹਿਤ ਨਿਕੇਤ ॥ ੬੫ ॥

॥ ਕਹਨਿ ਪਸੈ ਵਿਗਾਨ ਨਿਧਾਨਾ ॥	॥ ਭੁਮ ਸਾਰਿਏ ਗਲਿਤ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥
॥ ਸਦਾ ਅਪਨ ਹੋਗਾਹਿ ਦੁਰਾਯੋ ॥	॥ ਅਬ ਫਿਧਿ ਕੁਝ ਨ ਕਹੈ ਖਯਾਨਾ ॥
॥ ਤਿ ਹਿਤੋ ਕਹਾਹਿ ਸੀਤ ਸੁਸਿ ਦੇਰੇ ॥	॥ ਪਰਸ ਅਵਿਚਨ ਪਿ ਕਹੈ ਕਰੇ ॥
॥ ਰੁਮ ਮਾ ਅਧਨ ਭਿਖਾਰਿ ਅਗੇਰ ॥	॥ ਹਿਤੁ ਵਿਦੀਚ ਸਿਵਾਹਿ ਸੰਦੇਹਾ ॥
॥ ਯੋਸਿ ਸੇਸਿ ਤੁਫ ਚਰਣ ਨਾਮੀ ॥	॥ ਯੋਪਰ ਕਿਪਾ ਕਰਿਯ ਅਬ ਧੁਮੀ ॥
॥ ਯਹਤ ਪੀਠਿ ਰੂਪ ਭਿਗਦੇਖੀ ॥	॥ ਆਪ ਵਿਖੈ ਵਿਸੁੰਸ ਵਿਸੇਖੀ ॥
॥ ਸਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੋਕਾਹਿ ਅਪਨਾਈ ॥	॥ ਬੋਲੈ ਅਧਿਕ ਸਨੇਹ ਜਨਾਈ ॥
॥ ਯੁਨੁ ਸਭਿ ਭਾਵ ਕਹੈ ਮਹਿ ਪਾਣੀ ॥	॥ ਇਹਾ ਬਸਤੁ ਬੀਤੈ ਬਹੁ ਕਾਣੀ ॥

॥ ੬੬ ॥

॥ ਅਬ ਲਗ ਮੇਹਿ ਨ ਮਿਲੈ ਕੋਠੀ ਮੈ ਨ ਜਨਾਯੋ ਬਾਹ ॥

॥ ੬੭ ॥

॥ ਯੋਕ ਮਯਾਤ ਅਨਲ ਮਮਕਰਤੁ ਪਕਾਨ ਨ ਚਾਹ ॥ ੬੬ ॥

॥ ਭੁਲਾਯੋ ਯੋਕ ਮਵੇਖ ਭੁਲਾਹਿ ਮੁਢ ਨ ਚਤੁਰ ਨਹਾ ॥

॥ ਸੇਵਕ ਕਾ ਕਹਿ ਪੈ ਮਯਰਨ ਸੁਤ ਸਮਾ ਅਸਾ ਅਹਿ ॥ ੬੭ ॥

<p>ਅਤਾਤੇ ਗੁਪਤ ਹੋ ਜਗਮਗੀ । ਪੁਰੁ ਕਾਹੁ ਸਬਦਿ ਨਹਿ ਜਨਾਏ । ਮੁਖ ਮੁਖੇ ਸੁਖਾਏ ਪਦਮ ਪਿਥੁ ਮੋਹੇ । ਅਸੀਸੈ ਤਾਸੁ ਰਾਵੈ ਤੇਹੀ । ਅਸੀਸਿ ਮਿਤ ਪਸ ਕਥਾਏ ਉਦਾਸ । ਦੇਖ ਸੁਦਸ ਕਰਮ ਨਨ ਖਾਨੀ । ਨਾਮ ਹਮਾਰੇ ਕਰਨੁ ਭਾਈ । ਪਦਮ ਨਾਮ ਕਰਮ ਅਰਧ ਸੁਖ ਹੀ ।</p>	<p>ਗਾਇ ਗਾਇ ਕ੍ਰਿਮ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਨੀ । ਦਰਦ ਕਰਨ ਨਿਪਿਲੋ ਕਰਿ ਭਾਏ । ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੇਹੀ ਪਦਮ ਜੋਧਾ । ਦਰਦ ਦੇਖ ਸੁਦਾਏ ਅਤਿ ਮੋਹੀ । ਉਮਿਤਿ ਮਨਿ ਪਾਹੈ ਕੋਈ ਦਿਲੁ ਮੁ । ਕਰ ਬੋਲਾ ਰਾਖ ਸਬ ਕਥਾ ਨੀ । ਬਨਿ ਨਿਪ ਬੋਲੇ ਪੁਨਿ ਅਖਲੀ । ਜੇਹੇ ਸੇਵਕ ਅਧਿਕ ਅਪਨ ਜਨੀ ।</p>
<p>ਦੋਹਰਾ ॥ ਆਦਿ ਮਿਤਿ ਉਪਨੀਤ ਬਹਿ ਤਨੁ ਉਪਦਿ ਤੁਹੈ ਮੋਹੈ । ਨਾਨਕ ਕਰਨੁ ਹੋਤਿ ਤੇਹੀ ਦੇਹ ਨਧਰੀ ਬੋਧੇਹੀ ॥ ੬੭ ॥</p> <p>ਮਨਿ ਅਸਚ ਕਰ ਕਰਮੁ ਮਨ ਮਾਹੀ । ਰਾਖ ਬਲੈ ਨਗ ਸਿਲੈ ਦਿਪਾਤਾ । ਰਾਖ ਬਲੈ ਉਪ ਕਰਮੀ ਸੰਗ ਰਾਹਾ । ਉਪੋ ਨਿਪਹਿ ਸੁਨਿ ਅਤਿ ਅਨੁਰਾਹ । ਗਰਮ ਧਰਮ ਇਤੈ ਰਾਸ ਅਨੇਕਾ । ਉਪਦੇ ਪਾਲਨ ਪਲਾਨ ਕਰਨੀ । ਸੁਨਿ ਮਹੀਸ ਰਾਖ ਸੁਦਸ ਕੁਭੀ । ਗੁਰੁ ਰਾਖਸਾ ਪ੍ਰਿਥ ਜਨੈ ਤੇਹੀ ।</p>	<p>ਸੁਰਤੁ ਪਦੇ ਦਰਦੁ ਕਰਨੁ ਨਾਹੀ । ਰਾਖ ਬਲੈ ਦਿਲੁ ਕੁਭੈ ਪਾਰੇ ਰਾਹ । ਰਾਖ ਤੇ ਅਗਮ ਨਕਰੁ ਤੀਸਾਰਾ । ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ਕਹੈ ਤੇ ਲਾਗਾ । ਕਰੈ ਨਿਰੁਪਦ ਦਿਰਗ ਦਿਵੇ ਕਾ । ਕਹੈ ਸਾਮਿਤੁ ਆਸ ਰਹਸਾਖੀ । ਆਪਨ ਨਾਮ ਕਰਨੁ ਰਬ ਲਾਗੀ । ਕੀਨੀ ਉਕਪਾਟ ਲਾਗੁ ਕੁਲ ਮੋਹੀ ।</p>
<p>ਸੋਹਣਾ ॥ ਸਨਮ ਹੀਸ ਅਸ ਨੀਤਿ ਜੋਤਿ ਨਾਮਨ ਕਰਹੈ ਨਿਪਾ । ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਪਦ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਮ ਚਤਨ ਰਾਨਿ ਰਾਖਿ ਤੁਹਾ ॥</p> <p>ਨਾਮ ਰਮਾਰ ਪੁਰਾਪ ਦਿਨੇ ਸਾ । ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਬ ਜਨਿ ਧਰਾਜਾ । ਦੇਖਿ ਤਤੁ ਤਦ ਸਹਜ ਸੁਧਾਈ । ਉਪਾਸੈ ਪਰੀ ਮਮਤਾ ਮਨ ਮੋਹੀ । ਅਬ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੇ ਸੰਸਾਰ ਨਾਹੀ ।</p>	<p>ਸਤ ਅਕੇਤੁ ਤਦ ਪਿਤਾ ਨਿਰੋਸਾ । ਕਹਿਯਨ ਆਨਹਿ ਜਾਨਿ ਅਕਾਸਾ । ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨੀਤਿ ਨਿਪੁਣਾਈ । ਗੁਰੁ ਉਕਥਾ ਨਿਜ ਬੁਝੈ ਤੇਰੇ । ਅੰਗੁ ਜੇ ਰੂਪ ਰਾਵ ਮਨ ਮਾਹੀ ।</p>

॥ भुमउमिदीन एजल निज विबु न देसैं ॥ १७० ॥

ਮੁਨ ਨਿਪਵਿਦਿਧਸਤਨਜਗਮਹੀ	ਕਰੁ ਸਾਧਜਪੁਨਿਰੋਹਿਕਿਨਦੀ
ਅਹੈਏਕਅਰਿਸੁਗਮਉਪਾਈ	ਤਹਾਂਪਰੰਤੁਏਕਕਠਿਨਾਈ
ਮਮਆਧੀਨਯੁਕਿਨਿਪਸੇਈ	ਮੇਰਜਾਬੁਤਵਨਗਰਨਹੋਈ
ਅਜਲਗੇਅਰੁਜਬਤੋਰੁਯਉ	ਕਾਹੁਕੇਗਿਹਗਮਨਗਸਉ
ਜੋਨਜਾਬਤਵਹੋਇਅਕਾਜੁ	ਬਨਾਅਇਅਸਮੰਜਸਆਜੁ
ਪੁਨਿਮਹੀਪਥੇਥੇਮਿਦੁਸਾਨੀ	ਨਾਸਨਿਗਮਅਸਨੀਤੋਬਖਾਨੀ
ਬਠੇਸਨੇਹਲਪੁਨਪਰਕਰਦੀ	ਗੀਰਿਨਿਜਸਿਰਨਸਦਾਕਿਣਧਰੀ
ਜਲਥਿਅਕਾਪਮੋਇਲਹਰੇਨੁ	ਸੀਰਧਰਾਣੇਧਰਤੁਸਿਰਭੇਨੁ

ਦਿਓ ॥ ਅਸਕਹਿਗਹੇਨਰੇਸਪਦਸੁਮੀਰੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥
ਮੇਰਿਲਾਗੀਦੁਖਸਹਿਯਪੁਤੁਸਜਨਦੀਨਵਯਲਾ ॥੭੯॥

ਜਨਿਨਿਪਹਿਆਪਨਆਧੀਨਾ	ਬੋਲਾਤਾਪਸਕਪਦਪ੍ਰਬੀਨਾ
ਸਤੁਕਰੋਰੁਪਾਤੇਸੁਨਤੇਹੀ	ਜਗਮਹਨਾਰੇਦੁਰਲਭਕਛੁਮੇਹੀ
ਅਵਸਿਕਾਜੇਮੇਕਰਿਹੋਤੋਗਾ	ਮਨਕ੍ਰਮਬਚਨਭਕੁਤੂੰਮੇਰਾ
ਯੋਗਾਯੁਕਿਤੁਪਮਿਪ੍ਰਕਾਉ	ਵਏਤੁਬਹਿਜਬਕਰਜਦੁਰਦੀ
ਜੋਨਰੇਸਮੇਕਰਚਿਰੰਮਈ	ਤੁਮਪਰਸਹੁਮੋਹਿਜਾਨਨਕਈ
ਅਨਿਸੇਜੁਇਜਾਇਰੋਜਨਕਰਦੀ	ਸੋਇਸੋਇਤਵਆਯਸੁਅਨੁਸਰੀ
ਪੁਨਿਤਿਨਕੇਗਿਹਜੇਵੈਜੇਭਾ	ਤਵਬਸਹੋਯਕੁਪਸੁਨੁਜੇਭਾ
ਜਾਏਉਪਯਰਚਹੁਨਿਪਯੋਹਾ	ਸੀਵਤੁਭਰਿਸਿਕਲਪਕਰੇਹਾ

ਨਿਤੁਤੁਨਵਿਜਸਹਮਸਤਵਰਿਹੁਸਾਹਿਤਪਾਰੇਵਾਗਾ ॥
ਮੇਰੁਮਣੇਸੈਕਲਪਲਗਿਦਿਨਹਿਕਰਵਜੰਦਨਾਗਾ ॥੮੦॥

ਇਹਿਬਿਧਿਕੁਪਕਾਏਅਣਿਏਨੇ	ਹੁਇਹਿਸਤੁਲਵਿਪ੍ਰਬਸਤੇਰੇ
ਕਰਿਹਹਿਵਿਪ੍ਰਮਮਖਸੇਵਾ	ਅਤ੍ਰਿਹਿਪ੍ਰਸਿਗਸਹਜਹੋਲਾਏਵਾ
ਮੇਰਏਕਹਿਹਕੋਲੋਲਖਾਉ	ਮੇਯਹਿਕੋਖਨਆਉਸਕਉ
ਤਮਹਿਉਪਰੇਹਿਹੁਕਰਹਰਾਯਾ	ਹਰਿਆਨਬਮਿਕਰਿਨਿਜਮਾਯਾ
ਤੁਪਬਨਉਹੈਕਰਿਆਪੁਸਮਾਨ	ਰਹਿਹੈਇਹਦੁਰਖਪਰਮਾਨਾ

੭੮
੬੧

<p>ਮੇਧਰਿਤਾਸੁ ਭੇਖ ਸਨ ਰਾਜਾ ॥ ਏਨਿ ਮਿ ਬਹੁਤ ਸਯਨ ਅਬ ਕੀਜੇ ॥ ਮੇਤਪ ਬਲ ਭੁਹਿ ਭਰਗ ਸਮੇਤਾ ॥</p>	<p>ਸਬ ਦੇਧਿ ਤੇਰ ਸਵਾਰਥ ਕਾਜਾ ॥ ਮੁਹਿ ਗਹਿ ਕੁਪ ਭੋਰ ਦਿਨ ਤੀਜੇ ॥ ਪਾਹੁ ਚੈਰ ਸੇਵਤਹਿ ਨਿਕੇਤਾ ॥</p>
<p>੨੨੦</p>	<p>ਮੇਅੰਦੁ ਸੁਹਿ ਭੇਖ ਪਰਿ ਪਹਿਚਾਨੇ ਤਬ ਮਾਨਿ ॥ ਜਬ ਏਕੁ ਤਬਾਇ ਮਬ ਕਬ ਸੁਨ ਏਤੋਹਿ ॥੭੩॥</p>
<p>ਸਯਨ ਕੀਤਿ ਪਿਆਯ ਸਮਾਨੀ ॥ ਸੁਮਿਤ ਰੂਪ ਚਿਤ ਅਤਿ ਆਵੀ ॥ ਕਾਲ ਕੋਤੁ ਨਿਸਿਰਵ ਰਹਾਵੀ ॥ ਪਰਮ ਮਿਤੁ ਤਾਪਸ ਨਿਪਰੇਵੀ ॥ ਏਦਿ ਕੋ ਸੁਤ ਸੁਤ ਅਰੁ ਦਸਕਾਵੀ ॥ ਪੁਰਮਾਹਿ ਕੁਪ ਸਮਤ ਸਬ ਮਰੇ ॥ ਏਦਿ ਖਲ ਪਾਛਿਲ ਬੀਰ ਸੇਰਾਵੀ ॥</p>	<p>ਆਸਨ ਜਾਇ ਬੈਠ ਫਲ ਗਾਨੀ ॥ ਸੇਵਿ ਮਿਨਿ ਦੇ ਸੋਚ ਆਇ ਕਾਵੀ ॥ ਜੈਹ ਸਕਰ ਭਇ ਨਿਪ ਹਿੰਡਾਵੀ ॥ ਜਾਨਿ ਸੋਆਤਿ ਰਪਟ ਘਨੇ ਰਾ ॥ ਅਲ ਅਤਿ ਅਯਯ ਵੇਵ ਦੁਖ ਵਈ ॥ ਗਈ ਪ੍ਰੀਤ ਸੁਰ ਦੇਸਿ ਦੁਖਾਵੀ ॥ ਰੂਪ ਸੁ ਨਿਪ ਮਿਲਿ ਮਤਿ ਬਿਰਾਵੀ ॥</p>
<p>੨੨੧</p>	<p>ਜੀਹਿ ਏਕੁ ਕਯ ਸੁਹਿ ਗਹਿ ਨਿਵੀ ॥ ਰਿਪੁ ਤੇਜ ਸੀਅ ਕੋਲ ਆਪਿ ਲਾਪੁ ਕਰੇ ਕਾਨਿਯ ਨ ਰਾਹੀ ॥ ਅਜਹੁ ਦੇਤੁ ਵਖਤ ਵਿ ਸਾਹਿਬਿ ਸੇਰਾਵੀ ॥੭੪॥</p>
<p>ਰਾਪਸ ਨਿਪ ਨਿਜ ਸਖਾਹਿ ਨਿਰੀ ॥ ਮਿਤੁਹਿ ਕਹਿ ਸਬ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੀ ॥ ਅਬ ਜੋਹੀ ਚਿਤੁ ਸੁਨਹੁ ਨਿਰੇ ਸਾ ॥ ਪਾਵਹਾਇ ਸੋਚ ਰਹਹੁ ਤੁਮ ਸੋਈ ॥ ਕੁਲ ਸਮੇਤ ਹਿਮ ਮੂਲ ਜਹਾਵੀ ॥ ਤਾਮਸ ਨਿਪਾਹਿ ਕਹੁ ਸੁਖ ਚਿਤੋਈ ॥ ਕੁਨ ਪੁਰਾਹੀ ਕੁਜੀ ਸਮੇਤਾ ॥ ਨੀਪਾਹੀ ਲਾਵੇ ਕਹ ਸਯਨ ਕਰਾਵੀ ॥</p>	<p>ਰਹਿ ਮਿਲੇ ਏਨਿ ਨੇਸੁ ਸੁਖਾਵੀ ॥ ਯਾਤੁ ਧਾਨ ਭੋਲਾ ਸੁਖ ਪਾਵੀ ॥ ਜੋਤੁ ਮਕੀਨ ਸੇਵ ਉਪ ਵੇਸਾ ॥ ਸਾਥਿ ਨ ਮੇਖਾਹਿ ਰਿਦਾਹੀ ਬਿਧਿ ਪਈ ॥ ਏਦੇ ਦਿਵ ਸ ਮਿਲ ਬਸੀ ਆਈ ॥ ਰੁਝ ਮਹਾ ਕਪਟੀ ਅਤਿ ਰੇਖੀ ॥ ਮਾਹੁ ਰਾਜਸਿ ਸੇਵਤਹਿ ਨਿਕੇਤਾ ॥ ਯਯਾਹੀ ਕੁਝ ਮਿਲਾਇ ਪੁਨਾਈ ॥</p>
<p>੨੨੨</p>	<p>ਰਾਜ ਕੋ ਕੁਪ ਰਿਪੁਹਿ ਹਰਿ ਵੀ ਸਯਨ ਕੋ ਰਹਾਵੀ ॥ ਏਕਾਖਿ ਚਿਤਿ ਏਕ ਮਹਾ ਸਯਨ ਕੋ ਮਾਹਿ ਭੋਰਾ ॥੭੫॥</p>

ਆਪੁ ਵਿਰਚਿ ਉਪਰੋਹਿਤੁ ਰੂਪਾ ॥
ਜਗਮੋ ਨਿਪਅਨਰੁਯਉ ਸਿਹਾਨ ॥
ਸੁਨਿਮਹਿਮਾ ਮਨਮਹਾਂਅਨੁਜਾਨੀ ॥
ਕਾਨਨ ਗਯੋ ਬਾਜੀ ਚਵਿਤੁ ਹੀ ॥
ਗਯੋ ਯਾਮ ਯੁਗ ਰੂਪਾਉ ਆਵਾ ॥
ਉਪਰੋਹਿਤੁ ਹੋ ਈਸ ਜਸੁ ਰਾਜਾ ॥
ਯੁਗ ਸਮ ਨਿਪਾਹਿ ਗਯੋ ਈਸ ਦੀ ॥
ਸਮਾਜ ਜਾਨ ਉਪਰੋਹਿਤੁ ਆਵਾ ॥

ਪਰ ਜਾਇ ਈਸੇ ਸੇਜ ਅਨੁਪਾ ॥
ਜੋਖਿ ਰੂਪਨ ਆਤਿ ਅਚਰਜ ਮਾਨਾ ॥
ਉਠੇ ਗਯਾਹੋ ਜੀਹ ਜਾਨ ਨ ਰਾਨੀ ॥
ਪੁਰ ਨਰ ਨਾਰੀ ਨ ਜਾਨੋ ਕੇਹੀ ॥
ਪਰ ਪਾਰ ਉਤਸਵ ਬਾਜ ਬਧਾਵਾ ॥
ਚਕਿਤ ਕਿਠੋ ਕਿ ਸੁਮਿਰਿ ਸੁਇਰਾ ॥
ਕਪਟੀ ਮੁਨਿ ਪਦ ਹਰਿ ਮਠਿ ਲੀਨੀ ॥
ਨਿਪਾਹਿ ਮਤੇ ਮਥਕਾਰਿ ਸਮੁਧਾਵਾ ॥

ਦੋ:

ਨਿਪ ਹਰਮੇ ਪਾਇਚ ਨਿਗੁਰੁ ਰੂਪ ਸਰਹਾਨ ਚੋਰਾ ॥
ਬਣੇ ਰੂਰਤ ਯਤ ਸਰਸ ਬਹਿਕਿ ਕੁਇਲ ਸਮੇਤਾ ॥੧੭੬॥

ਉਪਰੋਹਿਤੁ ਜੇਵ ਨਾਰ ਬੁਨਾਵੀ ॥
ਮਾਯਾ ਮਯ ਤੇਇ ਕੀਨ ਕੋਈ ॥
ਵੇਦਿਯ ਮਿਗਨ ਕਰ ਅਮਿਖ ਰਾਧ ॥
ਉਜਨ ਕਹ ਸਬਾਵਿਪੁ ਬੁਲਾਯੋ ॥
ਪਰਸਨ ਲਗਾਯਾਹੋ ਮਹਿ ਪਯਾ ॥
ਸਿਪੁ ਸਿੰਦ ਉਠਿ ਉਠਿ ਗਹ ਜਹਾ ॥
ਵੇਖੋ ਰਸੋਈ ਰੂਪੁ ਮਾਂਸੁ ॥
ਰੂਪ ਬਿਕਲ ਮਤੇ ਮੋਹ ਰੁਝਾਨੀ ॥

ਫੁਰਸਤ ਤਾਰਿ ਬਿਧਿ ਜਸ ਕੁਤਿ ਗਾਈ ॥
ਵੇਸਨ ਬਹੁ ਗਨਿ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥
ਉਹਿ ਮਹਾਂ ਬਿਪੁ ਮਾਸਖਣ ਸਾਧਾ ॥
ਪਦ ਪਖਾਰਿ ਸਾਦਰ ਬੈਠਾਯੋ ॥
ਕੁਇ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਤੇਹ ਕਲਾ ॥
ਦੈ ਬਹਿਗਨਿ ਅਨਿਰਨਿ ਪਾਤੁ ॥
ਸਬ ਵਿਜ ਉਠੇ ਮਾਨਿ ਵਿਸੁਸਾ ॥
ਤਾਈ ਵਸਨ ਆਵ ਰੂਪ ਬਾਨੀ ॥

ਦੋ:

ਬੋਲੇ ਬਿਪੁ ਸੋਕੇ ਪਤ ਬ ਨਹਿਕਫੁ ਕੀਨ ਵਿਚਾਰਾ ॥
ਜਾਈ ਨਿਸਾਰ ਰੋਹੁ ਨਿਪ ਮੂਰੁ ਸਹਿਤੁ ਪਇਦਾਰਾ ॥੧੭੭॥

ਪਾਪੁ ਬੀਉ ਤੈ ਇਪੁ ਬੁਝਾਵੀ ॥
ਈਸੁ ਰਾਖਾ ਯਤ ਮਹਾ ਰਾਗ ॥
ਮੀਸੁ ਮਧਮ ਨਾਸ ਤਵ ਹੋਈ ॥
ਨਿਪਾਹਿ ਮਾਪ ਵਿਕਲ ਅਤਿ ਰੂਸ ॥
ਈਪੁਨ ਸਾਧ ਬਿਚਾਰ ਨ ਦਾਨਾ ॥

ਪਾਲੈ ਨਿਯੋ ਸਹਿਤੁ ਸਮੁਦਾਈ ॥
ਜੋਗ ਸਿਤੈ ਸਮੇਤੁ ਪਇਦਾਰਾ ॥
ਕਲਦਾਰੁ ਨ ਨਹਾਹਿ ਕਲ ਕੋਈ ॥
ਤੁਈ ਬਹੁਰਿ ਵਰ ਗਿਰਾ ਅਕਾਸ ॥
ਨਹਿ ਅਪਰਾਧ ਰੂਪ ਕਫੁ ਕੀਨਾ ॥

੮੦

॥ ਚਕਿਤ ਵਿਪ੍ਰ ਸਬ ਸੁਨਿ ਨਰ ਕਾਨੀ ॥ ॥ ਰਹਿ ਨ ਅਸਨ ਨਹਿ ਬਿਪ੍ਰ ਸੁਆਰਾ ॥ ॥ ਸਬ ਪਸੀਗ ਮਹਿ ਸੁਤਨ ਸੁਨਾਈ ॥	॥ ਰੂਪ ਗਯੋ ਜਹੁ ਤੇਜਨ ਖਾਨੀ ॥ ॥ ਟਿਕੇਰਾਟ ਮਨ ਮੋਚ ਅਪਾਰਾ ॥ ॥ ਸੁਸਿਤ ਪਕੇ ਅਵਨੀ ਅਕੁਲਾਈ ॥
॥ ਦੇ ॥	॥ ਤੁਪ ਭਿਭਵ ਮਿਟੈ ਨਹਿ ਯਦ ਪਿਨ ਦੁਖਣ ਤੋਰਾ ॥ ॥ ਜੋ ਕੀਯੋ ਅਨਿਜ ਚਾਹੈ ਨਹਿ ਵਿਪ੍ਰ ਸੁਪ ਅਤਿ ਘੋਰਾ ॥੧੭੮॥
॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸਬ ਮਹਿ ਦੇਵ ਸਿਧਾਯੇ ॥ ॥ ਸੋਚਹਿ ਦੁਖਣ ਦੇਵਹਿ ਦੇਹੀ ॥ ॥ ਚਿਪਕੇ ਹਿਤਹਿ ਕੁਟਨ ਪਹੁ ਚਾਈ ॥ ॥ ਭਿਹਿ ਖਲ ਜਹ ਤਹ ਪਤ ਪਠਾਯੇ ॥ ॥ ਘੋਰਹਿ ਨਗਰ ਨਿਜਾਨ ਬਜਾਈ ॥ ॥ ਜੁਝੈ ਸਕਲ ਸੁਰੁ ਕੈ ਕਰਣੀ ॥ ॥ ਸਤ ਮਕੇਤੁ ਕੁਲ ਕੋਇ ਨ ਬਾਚਾ ॥ ॥ ਰੋਪੁ ਹਿ ਜੀਤੀ ਨਿਪ ਨਗਰ ਬਸਾਈ ॥	॥ ਸਮਾਂ ਚਾਰੁ ਪੁਰ ਲੋਗਨ ਪਾਯੇ ॥ ॥ ਟਿਕੇਰਾਟ ਹੀ ਸਕਾਕ ਦਿਯੋ ਜੋਹੀ ॥ ॥ ਅਸਰ ਰੂਪ ਸਹਿ ਖਵਤਿ ਜਨਾਈ ॥ ॥ ਸਜਿ ਸਜਿ ਸੇਨ ਰੂਪ ਸਬ ਆਯੇ ॥ ॥ ਬਿਵਿਧ ਗੁੰਝਿ ਨਿਤ ਹੋਇ ਲਾਈ ॥ ॥ ਬੰਧੁ ਸਮੇਤ ਪਕੇ ਨਿਪ ਪਰਣੀ ॥ ॥ ਬਿਪ੍ਰ ਸੁਪ ਕਿਮਿ ਹੋਇ ਅਸ ਚਾ ॥ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਪੁਰ ਗਏ ਜਯ ਯਸ ਪਈ ॥
॥ ਦੇ ॥	॥ ਭੁਰਦ੍ਵਜ ਸੁਨ ਜਾਹਿ ਜਬ ਹੋਤੁ ਟਿਧਾਤੁ ਬਾਮਾ ॥ ॥ ਧੁਟਿ ਮੇਰੁ ਸਮ ਜਨਕ ਯਮ ਰਾਹਿਟੁ ਲਲਖ ਜਨਾ ॥੧੭੯॥
॥ ਕਲਪਾਇ ਮੁਨਿ ਸੁਨੁ ਸੋਇ ਰਾਜਾ ॥ ॥ ਵਸ ਸਿਰ ਰਾਹਿ ਬੀਸ ਰੁਜ ਦੀਰਾ ॥ ॥ ਰੂਪ ਅਨੁਜ ਆਰਿ ਮਰਦਨ ਨਾਮਾ ॥ ॥ ਸਚਿਵ ਜੋ ਤਹਾ ਧਰਮ ਰੁਚਿ ਸਾਧੂ ॥ ॥ ਨਾਮ ਵਿਭੀ ਖਣ ਜੀਹਿ ਜਗ ਜਨ ॥ ॥ ਰਹੇ ਜੇ ਸੁਤ ਸੇਵਕ ਨਿਪ ਕੋਰੇ ॥ ॥ ਕਾਮ ਰੂਪ ਖਲ ਜਿ ਨਿਸ ਅਨੇਕਾ ॥ ॥ ਰੂਪ ਰਹਿਤ ਹੀ ਸਕ ਸਬ ਪਾਇ ॥	॥ ਰੂਯੇ ਨਿਸਾਰ ਰ ਸਹਿਤੁ ਸਮਾ ਜਾ ॥ ॥ ਰਾਵਣ ਨਾਮ ਬੀਰ ਬਾਹੀ ਵੀਰਾ ॥ ॥ ਤੁਝੇ ਸੋ ਕੁੰਕਰਣ ਬਲ ਪਾਯਾ ॥ ॥ ਤੁਝੇ ਸਿਮਰੁ ਹੀਹੁ ਲਘੁ ਤਾ ਸੁ ॥ ॥ ਵਿਸੁ ਗਾਕਿ ਵੇਗਾਨ ਨਿਪਾਨਾ ॥ ॥ ਰੂਯੇ ਨਿਸਾਰ ਘੋਰ ਘਨੇਰੇ ॥ ॥ ਕੁਵਿਲ ਰੁਸੀਕਰ ਫੇਰਤੁ ਵਿਵੇਕ ॥ ॥ ਵਰਣਿ ਨਾਇ ਵਿਸੁ ਪਰੇਤ ਪੀ ॥
॥ ਦੇ ॥	॥ ਉਪਜੈ ਯਦ ਪਿਪਲ ਸੁ ਕੁਲ ਪਾਵਨ ਅਮਲ ਅਨੁਪਾ ॥ ॥ ਰੂਪਿ ਮਹੀ ਸੁਰ ਸੁਪ ਬਸ ਰੁਸੇ ਸਕਲ ਅਘ ਰੂਪਾ ॥੧੮੦॥

[illegible]

[The page contains extremely faint, illegible text arranged in approximately ten horizontal lines.]

50

[illegible][illegible]

22

[illegible]

The image is a very dark, low-contrast scan of a document page. It appears to be a ledger or a table with multiple rows and columns, but the content is completely illegible due to the poor quality of the scan. The page is mostly black with some faint, horizontal lines suggesting rows of text or data.

ਦੇਖਿ ਏਕ ਦੁਖ ਧਰਮੁ ਕਰਾਈ ਇਹਿ ਸਬ ਨਰਕ ਦਾਨ ਦੇਖਾ ਮੁਖਿ ਮਧਿ ਜਮਾਨਾ ਮਨੁ ਮਨੀ ਜਿਹਿ ਧਮ ਧੰਮ ਧਾਟਿ ਮਿਹਰੀ ਏਕ ਬਰਤ ਬੀਰ ਪਰ ਧਾਵਾ	ਜਾਖਾਨੀ ਦੇ ਗਾਉ ਪਗਾਈ ਗਾਉ ਸੋਹ ਸੁਖੁ ਭੀ ਸੋਖਾ ਗੀਤ ਤਰ ਮਵਣੁ ਸਧਾਨੀ ਸੁਖੀ ਸੁਖ ਰਜ ਨੀਰ ਕੀਨੀ ਪੁਖਿ ਮਧਾਨ ਜੀਤ ਭੀ ਆਵਾ
ਦੇਖੁ ਗੀਤ ਲਾਸ ਪੁਨਿ ਭੀ ਨਿਸਿ ਜਾਇ ਉਤਾਇ ॥ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਰ ਬਹੁ ਬਲ ਰਲਾ ਅਧਿਕ ਮੁਖ ॥੨੩॥	
ਮੁਖ ਜੀਪਾਣੀ ਸੁਤ ਸੋਨ ਸਹਾਈ ਨਿਰੁ ਨਰਨ ਸਬ ਬਾਹੁਤ ਜਾਈ ਮਨੁ ਬਿਧੁ ਕਰਣ ਮਨੁ ਕਰਾ ਕਰਿ ਮਦ ਪਾਨ ਮੇਵ ਬਦ ਮਾਸਾ ਜੇ ਦਿਨ ਪਾਣੀ ਅਗਰੁ ਕਰੁ ਸੇਈ ਸਮਰ ਪੀਰ ਨਹਿ ਜਾਇ ਖਖਾਣਾ ਵਰਣ ਵਰ ਜੇਨੁ ਸੁਤ ਰਾਜਾ ਜੀਤਿ ਨਹਿ ਰਿਵਰਣ ਸੀਮੁ ਕੁੰਦੀ	ਜਨ ਪੁਤ ਪਬਲ ਮੁਖਿ ਸੁਤਾਈ ਜੀਮ ਪਾਣੀ ਬਾਹੁ ਸੋਨ ਅਧਿਕਾਈ ਜਿਹਿ ਕਰ ਨਹਿ ਪਾਤਿ ਕਰ ਰਲਾ ਜਾਗੁ ਰੋਇ ਰੀਹੁ ਪੁਰ ਰਾਜਾ ਵੇਖੁ ਬੋਗ ਮਬ ਰੋਪਰ ਰੋਈ ਇਹਿ ਸਮ ਅਧਿਕ ਨਕੋ ਬਲ ਰਲਾ ਕੁਰ ਮਹ ਪੁਬ ਮਲਿਕ ਰਲਾ ਸਾਜਾ ਸਰ ਪੁਰ ਨਿਰਹਿ ਪਗਾਵਨ ਰੋਈ
ਦੇਖੁ ॥ ਭੁਖ ਮਕਾਨ ਕੁਝ ਸਰ ਬੁਖ ਕੇਤੁ ਆਤਿ ਰਾਖਾ ॥ ਇਹ ਏਕ ਜਮ ਜੀਤਿ ਧਰਮੇ ਸੋਧੁ ਰਿਖਾ ॥੨੪॥	
ਕਾਮ ਰੁਪ ਜਨਹਿ ਸਬ ਮਾਧਾ ਦਸ ਮੁਖ ਭੈ ਨ ਸੁਖਾਇ ਕ ਬਾਧਾ ਮਤੁ ਸਮੁਹ ਜਨ ਪਾਠੇ ਨਨ ਨਾਤੀ ਨੇਨ ਬਿਧਿ ਕਿਸਹ ਜੇ ਆਭਿ ਮਾਨੀ ਮਨੁ ਸਕਲ ਰਜ ਨੀਰ ਰਲਾ ਜੇ ਸੇ ਮਾਨ ਧਿਕ ਰਹਿ ਨਾਵਾਈ ਮੁਖੇ ਨਕ ਮਰਣ ਏਕ ਬੀਧਿ ਰੋਈ ਸੇਵ ਜੇਨ ਜਨ ਮਾਧੇ ਮਸਾਧਾ	ਸੁਪਨਿ ਜਿਨਕੋ ਧਰਮ ਨ ਦਾਖਾ ਵੇਖਿ ਆਨਿ ਰੁਆਪਨ ਪਾਰਿਵਰਾ ਰਨਿ ਕੋ ਪਾਧ ਨਿਸਾਰ ਜਾਤੀ ਕੋਲ ਬਲਨ ਕੋ ਮਦ ਮਾਨੀ ਗਮਣੇ ਵੇਰੀ ਦੇਖੁ ਵਰੁ ਬਾ ਵੇਖਿ ਸਬਲ ਨਿਪੁ ਜਾਹਿ ਪਗਾਈ ਕੋਹੋ ਬੁਝਾਈ ਸੁਨਹੁ ਅਥੇ ਸੇਈ ਮਧੁ ਰਹਿ ਸਾਇ ਕਰਹੁ ਰੁਮ ਬਾਧਾ

ਦੇ:

॥ ਖਾਖਾਖੀਣ ਬਲਹੀਨ ਸੁਰ ਸਹਜਹਿ ਮਿਲਿਹਰਿਆਇ
॥ ਤਬ ਮਾਰਿਹੋ ਕਿਛੁ ਤਿਹੋ ਤੁਲੀਓ ਤਿਆਪਨਾਇ ॥ ੧੮੬ ॥

ਮੇਘਨਾਵਕਹਿ ਪੁਨਿ ਹਰ ਰਾਵਾ
ਜੇ ਸੁਰ ਸੰਮਤ ਧੀਰ ਬਲਵਨਾ
ਉਨਹਿ ਜੀਤਿ ਰਣ ਆਨਿ ਸਿਧਾਂ
ਇਹ ਬਿਧਿ ਸਬਹੀ ਆਗਮਦੀਨ
ਚਰਤ ਵਸਨਨ ਫੁਲਤ ਅਵਨੀ
ਗਵਣ ਆਵਤ ਸਾਜੇ ਸਕੋਰਾ
ਗਵਿਗਪਾਲਨ ਕੇ ਛੋਕ ਸਿਧਾਂ
ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਸਿੰਘਨਾਦ ਕਰਿ ਗੁਰੀ
ਰਣ ਮਦ ਮੰਤ੍ਰ ਫਿਰੈ ਜਗ ਪਾਵਾ

ਦੀਨ ਸੀਖ ਬਲ ਬੈਰ ਬਦਾਵਾ
ਜਿਨ ਕੇ ਭਟਿਓ ਕੋ ਆਉ ਮਾਨਾ
ਉਨ ਸੁਤ ਪਿਤੁ ਅਨੁਸਾਸਨ ਸਾਈ
ਆਪਨ ਚਲੇ ਗਏ ਕਰ ਲੀਨਾ
ਗਰਜਤ ਗਰੁ ਸਵਤ ਸੁਰ ਰਵਨੀ
ਦੇਵਨ ਤਕੇ ਮੇਰੁ ਗਿਰਿ ਪੋਹਾ
ਸੁਨੇ ਸਕਲ ਵਸਨਨ ਪਾਯੋ
ਦੇਇ ਦੇਵਤ ਹਿ ਗਾਰ ਪੁਰਾਣੀ
ਪਤਿਭਟ ਚੋਜਤ ਕਤਹੁ ਨ ਪਾਵਾ

॥ ਬਗੈ ਸੋ ਮੇ ਪਰਹੀ ॥

ਚਰਵ ਮਿਏ ਕਹਿ ਸਿੰਘਨਾਦ
ਸੁਨਤ ਅਨਖਨ ਕਹਿ ਨ ਗੁਰਾ
ਸਗਰ ਚਰਾਹਿ ਪਾਰ ਸੇ ਗਯਾ
ਉਨ ਸਨਕਹਾ ਪਤਿਨੁ ਪਰਜਾ
ਤਬ ਮੇ ਉਨਹਿ ਜੀਤਿ ਸੰਗ ਮਾ
ਸੁਨਤ ਸੁਚਨ ਇਨ ਸਨਕਹਿ
ਗਾਈਓ ਸਿੰਘਨਾਦ ਕਰਿ ਗੁਰੀ

ਦੇਵ ਕਹਾ ਮੁਨਿ ਦੇਹੁ ਦੇਖਾਈ
ਮੇਰ ਦੀਪ ਤਿਹਿ ਰੁਤ ਪਨਾਵਾ
ਨਾਟਿ ਬ੍ਰਿਹਤ ਹਿ ਦੇਖਤੁ ਯਥਾ
ਕਹਿ ਕਿਆਵਨਿ ਸਾਚ ਰਨਾਹੁ
ਉਨੈ ਜੈ ਹੋ ਤੁਮ ਕਹੈ ਜੀਤ ਪਾਮਾ
ਧਾਇ ਚਰਣ ਗਹਿ ਗਗਨ ਚਿਨ
ਗੁਰੀ ਸਿੰਘ ਮਧਮ ਅਉ ਜੋਗਾ

ਦੇ:

॥ ਗਯੋ ਪਰਮ ਅਦੇਤੁ ਮਰੈ ਨਾ ਦੇਖ ਪਾਵਾ ॥
॥ ਸੁਦਾਸਨ ਸੰਤਿ ਗਣਨ ਪੁਨਿ ਹਿ ਸੇ ਨ ਹਰਖ ਟੁਕਾਵਾ ॥ ੧੮੭ ॥

ਲੀਨਿ ਮਿਨਾਦ ਨਗਰ ਧਰੁ ਰਵੀ
ਬਾਸਨ ਰਾਵਣ ਆਵਤੁ ਜਾਨਾ
ਭੇਡਨ ਰਹੇ ਨਤ ਰਹਿਨੁ ਰਾਜਾ
ਦਾਇ ਪਰਾਤਿਨ ਪੁਰਨੇ ਆਯੋ

ਗਯੋ ਸਹਰਿ ਬਲਿ ਲੋਕ ਸੁਰਗੀ
ਕਿਏ ਦੇਵ ਰਿਖਿ ਸਨ ਅਪਮਾਨਾ
ਨਿਜ ਬਲ ਤਿਨਹਿ ਦੀਨ ਰੁਗਨਾ
ਨਗਰ ਨਾਰਿਨ ਰਵੇਖਨ ਪਾਯੋ

<p>ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਸਕੀਧਰਭਾਈ॥ ॥ ਬਖਿਨ ਬਾਂਧਿ ਬਿਥਵਹਿ ਕੁਟੀ॥ ॥ ਬਾਮਨ ਦੀਖ ਬਹੁਤ ਸਕੁਰਾਨਾ॥ ॥ ਚੁਟਾ ਕੁਟੀ ਨਿਸਾਰਨ ਨਾਹਾ॥</p>	<p>॥ ਟੀਧ ਯਾਹਿ ਗਵੁਨਿ ਕਹਾ ਕੀਆਈ॥ ॥ ਨਾਮਨ ਕਹੈ ਸਹੈ ਬਹੁ ਮਾਰੀ॥ ॥ ਰਬ ਫੁਡਾਇ ਵਿਯਕਿ ਪਾਨਿ ਪਲਾ॥ ॥ ਲਾਜ ਸਿਕਕ ਫੁ ਨਹਿ ਮਨਾਹਾ॥</p>
<p>ੴ॥ ॥ ਅਤੇ ਨਿਰਲੋਭ ਦਯਾ ਰਹਿਤ ਹਿਸਾਪਰ ਆਤਿ ਪੀਤਿ॥ ॥ ਰਾਮ ਬਿਖੁਖ ਦਸਕੀਧਰ ਭਾਪਰ ਦਾਹਤ ਜੀਤਿ॥ ੧੮੮॥ ॥ ਚੁਟ ਦ੍ਰੋਜ ਜੂਨ ਜਾਹੈ ਜਬ ਰੋਇ ਵਿਯਾਤ ਬਾਮਾ॥ ॥ ਆਇ ਹੁੰਕਾਰ ਹੋਇ ਜਾਇ ਤਬ ਲਹੈ ਨ ਕੋਝੀ ਦਾਮ॥ ੧੮੯॥</p>	
<p>॥ ਜਹ ਕਹਾ ਠਿਕਤ ਦੇਵ ਵਿਜਪਾਵੇ॥ ॥ ਇਹ ਆਚਰਣਾ ਟੰਦੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ॥ ॥ ਬਹੁ ਰਿਕੁਤ ਪੀਪਾ ਪੁਰ ਆਵਾ॥ ॥ ਅਵਲੇ ਕੇਸਿ ਇਕ ਸਰਵ ਰੇ ਸੇਰਾ॥ ॥ ਤੁਹਾਂ ਕਪੀਸਕਰੇ ਨਿਜ ਧਾਨਾ॥ ॥ ਤੁਲ ਗਵਣ ਬੋਲਾ ਕਰਿ ਕ੍ਰੇਧਾ॥ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰ ਸੁਨਿਆ ਯਉ ਧਾਈ॥</p>	<p>॥ ਏਕੁ ਲੇਇ ਬਹੁ ਰਾਸ ਦੇਖਾਵੇ॥ ॥ ਮਹਾਂ ਮਾਇ ਨ ਮਨ ਖਲ ਉਤਪਾਤੀ॥ ॥ ਬਾਲਿ ਨ ਮਕਪਿ ਪਤਿ ਜਹਿ ਨਾਵਾ॥ ॥ ਜਿਹਿ ਮਨ ਮਹਾਂ ਮੁਨਿ ਨ ਕਵੇ ਲਭਾ॥ ॥ ਦਸਕੀਧਰ ਹਿੰਦੇ ਬਿਖੁ ਮੁਸਕਾਨਾ॥ ॥ ਬਰ ਪਾਨੀ ਕਪਿਸਨ ਬਿਨ ਬੇਧਾ॥ ॥ ਦੇਕਾ ਪ੍ਰਯਾਮ ਨਾਤਿ ਕਦਰਾਈ॥</p>
<p>ੴ॥ ॥ ਮੁਹਿ ਜੀਤਿ ਤੇਨ ਸਮਰ ਜੂਨ ਬਿਥਾ ਪਾਨ ਰੁਕ ਕਾਸ॥ ॥ ਕੁਟ ਕੁਟਾਇ ਕਹ ਰਜਨਿ ਚਰ ਰਦਨ ਤੀਸੈ ਸੈਕੀਯਾ॥ ੧੯੦॥</p>	
<p>॥ ਬਾਲੇ ਕਹਾਹਿ ਨਿਕਰਿਸਨ ਰਾਗੀ॥ ॥ ਬਲ ਤੁਮਾਰੇ ਮੇਧੇ ਹੈ ਕੁਾਈ॥ ॥ ਏਹਿ ਬਿਥਿ ਬਲਿ ਬਹੁਤ ਸਮੁਧੁ॥ ॥ ਤਬ ਸੋਕ ਪਉਨਿ ਸੁਪਾਇ ਕਪੀਸਾ॥ ॥ ਬਾਲਿ ਹਿੰ ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਧੁਪਿ ਤੁਸੁ॥ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਗਵ ਅੰਜਲ ਸਾਜਾ॥ ॥ ਨਿਲੁਸ ਮੀਕ ਆਵੁ ਪੁਨਿ ਤੁਹੰ॥</p>	<p>॥ ਦਸਕੀਧਰ ਪਰ ਜਾਹੁ ਵਿਕਾਤੀ॥ ॥ ਅਜਾਬ ਰਹਿ ਵਿਸਮੈ ਸੁਨਿ ਪਾਈ॥ ॥ ਕਹਾਨਿ ਹੁੰਨਾ ਤੇ ਸੋਧ ਨਹਿ ਆਵਾ॥ ॥ ਅੰਦੁ ਨਹਿ ਕਾਧ ਰਾਪਿ ਦਸਕੀਸਾ॥ ॥ ਏਹਿ ਬਿਥਿ ਬਿਨਾ ਤੁਹੰ ਧਰਮਾਤੁ॥ ॥ ਕਾਖਤੇ ਨਿਸਰਿ ਸਾਨ ਨਾਜਾ॥ ॥ ਕਹਾਨਿ ਕਹੈ ਤੇ ਸਹਮਨ ਜਹਾ॥</p>
<p>ੴ॥ ॥ ਏਕੋ ਰੁਜ ਜਲ ਭੁਜ ਬੀਸ ਬੁਝੁ ਮੁਨਤੀ ਸਮਾਨਾ॥</p>	

੮੬
੫੧

ਮੁਨਿਸੋਵਰਨ ਮਹਾਂਗੁਪਾਈ॥ ਮਤਿਹਿਦਰਬਸ ਸੀਤਿਨਹਿਰੁਈ॥ ਮਨੁ ਭੀਨੁ ਵਿਯੋਨਹੀਗਾਈਅਨੀ ਮਨੁਨਹੀਪੁਰਾਮੁਨਿਗਾਨੀ॥	ਮਤਹਿ ਮੀਰਾਰ ਵਿਰਤਿ ਸਿਸਰਈ ਮਲਮਤੁਲੀਜੁਰੀਤਹਿ ਆਈ॥ ਮਪਰੁਤਿਰੁਪਿਰਾਦੇਯੇਤਨਪਛੀ ਮੁਪਾਰਿਰਹੇਜਾਈਯਾਹੇਸ਼ਨੀ॥	
ਮੇ॥	॥ਪਰੁਪਿਪਰੁਪੁ ਮਹੇਇਹੁ ਮਹਿਤੁ ਸਕਲਾਪਰੁਦੁ॥ ॥ਮੁਤੁਰੁਤੁ ਪਰਲੋਗਯੇਲੋਕ ਪਉਦਰਬਾਰ॥੧੮੪॥	
ਮਵਣਪਰਲਖਿਪਰਮਹੁਲਾ॥ ਮੁਨਿਮੁਨ ਸਪਉਪਜ ਉਰਦਾਹੁ॥ ਮਸਨ ਸਮੇਤਪਗਟਿ ਪਤਿਏਹੁ॥ ਮਲੇ ਪਰ ਜਨਕ ਦੇ ਸਤੇਗਯੋ॥ ਮਜਨਕਯਗ ਮਰਜਨਤਹੁਯਉ॥ ਮਪੁਰਅਵਨਿ ਤੇ ਰੇਖਯ ਕੁਮਾਰੀ॥ ਮਮਜਨਕੀ ਪਰਮਪੁਨੀਤਾ॥ ਮਕਹਿਸੁਕਥਾਫੇਖਿਗਉ ਸਿਪਯੋ॥ ਮਚਾਰਿਨਾਵ ਗਾਰਾ ਲੋਕੇਸਾ॥	ਮਤਮੁਤਨ ਮੁਨਿਬਰਨ ਪੁਤਾਮਾ॥ ਮਯੋਲਾ ਪਰਲਖਿ ਉਤਰ ਜਾਹੁ॥ ਮਜਨਿ ਨਪਾਵ ਬਾਤਯਹਕੇਹੁ॥ ਮਗਰੁਤੁਖਮੇਤੁ ਮਸਮਤਹੁਯੋ॥ ਮਚਾਮੀਕਰਹਲਕਰਜਤੁਯਉ॥ ਮਰਿਨਾਕਹਿਲੀਨੀਉਰਗਾਰੀ॥ ਮਨਰਦ ਆਇਕਹਾ ਮੁਨਿਸੀਤਾ॥ ਮਬਨਾਰੇ ਦੁਤਲੋਕ ਪੁਰਆਯੋ॥ ਮਦੇਵਨੇਕ ਬਹੁ ਦੇਤੁਕਲੇਸਾ॥	
॥ਯਹਾਤੁਕਪੁਨੀਪੁਕਾ॥		
ਮਨੁਦਿ ਸੋਜਿਪਦਨਕਰੁਣਾਨਪਈ॥ ਮਕਿਨਰਾਸਿੰ ਮਨੁਜਸੁਰ ਨਗਾ॥ ਮਬੁਮਸਿ ਸਿੰ ਜਹ ਬਾਜਿਨਨੁ ਪਈ॥ ਮਨਯਸੁਕਟਹਿ ਸਕਲਯਯਤੀਤ॥	ਮਅਭਿਕਲਯਮ ਸਬਅਧਿਕਈ॥ ਮਦਨ ਸਬਹੀਕੇ ਪਇਹਿ ਲਾਗਾ॥ ਮਦਸਮੁਖਦਸੁ ਬਰਤੀਨਰਨਚੀ॥ ਮਨਵਹਿਯਾਇ ਨਿਤੁ ਚਰਣੁ ਸਿਨੀ॥	
ਮੇ॥	॥ਰੁਜਬਲਵਿਸੁ ਵਸਮਕਰ ਗਾਇਸਿਕੋਉ ਨ ਮੁਤੀਤਾ॥॥	
	॥ਮਿਤੁਲੀਕ ਮਹਿਰਾਵਣ ਰਜਕਰੈ ਨਿਜ ਮੀਉ॥੧੮੫॥	
	॥ਦੇਵ ਯਖਮਰੀਧਰਬਨਰ ਕੀਨਰਨਗਕੁਮਾਰ॥॥	
	॥ਸੀਤਿਬਰੀਨਿਜਬਾਹੁ ਬਲਯੁ ਸੀਦਹਿਵਰਨਾਰਿ॥੧੮੬॥	
ਮਦਿਧੁ ਜੀਤਸਨਨਕਨੁ ਕਹੇਉ॥	ਮਸੇਸਬਜਨੁ ਪਾਧਲੋਕਰਿਗਈਉ॥	

ਪ੍ਰਥਮਾਰਿ ਜਿਨਕਹ ਅਸੁਦੀਨ ਦੇਖਤੁਤੀਮ ਰੂਪ ਸਬ ਪਾਪੀ ਕਰਹਿਉ ਪਵਦ ਅਸੁਰ ਨਿਕਾਯਾ ਜਿਹਿ ਵਿਧਿਹਿ ਇਧਰਮ ਨਿਰਮਲ ਜੀਹਿ ਜਿਹਿ ਦੇਸਧੇਨੁ ਵਿਜਪਾਵੀ ਸੁਰੁ ਆਚਰਣ ਕਤੁਹੁ ਨਹਿਹੋਈ ਨਹਿਹਿ ਰਿਤੁਕਿ ਯਗਮ ਜਪਦਾਨਾ	ਅਤਿਨਕਹ ਚਰਿਤ ਸੁਨਹੁ ਜੋਗੀਨਾ ਨਿਸਿਚਰ ਨਿਕਰ ਦੇਵ ਪਾਇਤਪੀ ਨਾਨ ਰੂਪ ਧਰਹਿ ਕਾਰੇ ਮਾਯਾ ਸੇ ਸਬ ਕਰਹਿ ਦੇਵ ਪਾਤਿ ਕੁਲਾ ਨਗਰ ਗਾਮ ਪੁਰ ਆਗੇ ਲਗਾਵਹਿ ਦੇਵ ਵਿਪੁ ਗੁਰੁ ਮਾਨ ਨ ਕੋਈ ਸੁਪਾਨਹੁ ਸੁਨਿਯਨ ਦੇਵ ਪੁਰਾਨਾ
ੴ: ਜਪ ਯੋਗ ਬਿਰਾਗਾ ਰੂਪ ਮਖਭਾਗਾ ਸੁਵਣ ਸੁਨੰਦ ਸੁਸੀਸਾ ਆਪੁਨ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ਰਹੈ ਨ ਪਾਵੈ ਧਾਰਿ ਸਬ ਪਾਣੇ ਖੀਸਾ ਅਸ ਕੁਸੁ ਅਚਾਰਾ ਰਾ ਸੰਸਾਰਾ ਧਰਮ ਸੁਨਿਯਨ ਹਿ ਕਾਨਾ ਅਤਿਹਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰਾਸੈ ਦੇਸ ਨਿਕਾਸੈ ਜੋਕਹ ਦੇਵ ਪੁਰਾਨਾ ੧੮	
ਅੰਤ: ਵਰਣਿ ਨ ਜਾਇ ਅਨੀਤਿ ਘੋਰ ਨਿਸਾਚਰ ਜੋਕਗੀ ਹੀਸਾ ਪਰਮਾਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਨ ਕੋ ਪਾਪਹਿ ਕੋਨ ਮਿਤਿ ੨੧	
ਬਾਦੇ ਬਹੁ ਖਲ ਚੋਰ ਜੁਆਰੀ ਮਾਨਹਿ ਮਾਰੁ ਪਿਤਾ ਨਹਿ ਦੇਵਾ ਜਿਨਕੇ ਯਹਿ ਆਚਰਣ ਭੁਵਨੀ ਅਰਿ ਸਯ ਦੇਖਿ ਧਰਮ ਕੀ ਹਾਸੀ ਗੀਰਿ ਸਰਿ ਸਿੰਧੁ ਭਾਤੁ ਨਹਿ ਮੋਹੀ ਸਕਲ ਧਰਮ ਦੇਖਾਹਿ ਵਿਪਰੀਤਾ ਧੇਨੁ ਰੂਪ ਧਰਿ ਧਿਵਯਾ ਬਿਚਾਰੀ ਨਿਜ ਸੰਤਾਪ ਸੁਨ ਯਸਿ ਹੋਈ	ਜੇਲੀ ਪਦ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਨਾਰੀ ਸਾਧਨ ਸੇ ਕਰਵਾਵਹਿ ਸੇਵਾ ਤੇਜਾਨਹੁ ਨਿਸਚਰ ਸਮ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਮ ਸਤੀਤ ਧਰਮ ਅਕਲਾਨੀ ਜਸ ਮੁਹਿ ਗੁਰੁ ਅਏਕ ਪਰਵੇਹੀ ਗਾਹਿਨ ਸਕੈ ਰਾਵਣ ਭਯ ਭੀਤਾ ਗਾਈ ਰੁਹ ਜਹਿ ਸੁਰ ਮੁਨਿ ਸ਼ਾਹੀ ਕਾਹੁ ਤੇਕਛੁ ਕਾਜ ਨ ਹੋਈ
ੴ: ਸੁਰਮੁਨਿ ਭੀਧਰ ਬ੍ਰਹਮਿਲਿਕਰਿ ਸਰਸਾ ਗਯੇ ਦੇਹੀ ਚਿਰੇ ਲੋਕਾ ਸੰਗ ਗੋਤੁਨ ਧਾਰੀ ਭੂਮਿ ਬਿਰਾਗੀ ਪਰਮ ਬਿਕਲ ਭਯ ਸੋਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਸਬ ਗਾਨ ਮਨ ਅਨੁਮਾਨ ਮੋਰੋ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਈ ਜਬਰਤੈ ਵਾਸੀ ਸੋਆਵਿਨਾ ਸੀਹ ਮਰੋਤੋਰ ਸਹਾਈ ੧੯	

੮੮
੨੨

ਸੋ:

ਧਰਤਿ ਧਰਤਿ ਮਨ ਪੀਰ ਕਹ ਵਿਰੀਚਿ ਨਿਪਟ ਸੁਮਿਰੀ।
ਯਨੁ ਜਨਨੀ ਪੀਰ ਪੁਰੁ ਕੁੰਜ ਹਿੰਦੁ ਰੁਣ ਵਿਪਾਤੀ ॥੨੨॥

ਏਏ ਪੁਰੁ ਮਥ ਕਰੀ ਵਿਦਾਰ।
ਪੁਰੁ ਦੇਵਤ ਜਨ ਕਹ ਕੇਵਲ।
ਯਕੇ ਹਿੰਦੁ ਮਥ ਕਹਿ ਜਸ ਪੀਤੀ।
ਯਹਿੰ ਸੁਮਾਯ ਗਿ ਰਿਚ ਮੇਰਿ ਰਿਚਿ।
ਯਹਿੰ ਦੁਆਰਕ ਸਰਬੁ ਮਾਨਾ।
ਏਸ ਕਾਲ ਵਿਸਿ ਏਵਿ ਸਹੁ ਮਹੀ।
ਯਗ ਜਗ ਮਥ ਸਬ ਰਹਿਤ ਬਿਰਥੀ।
ਯੇਰਬ ਚਨ ਸਬ ਕੇ ਮਨ ਮਾਨਾ।

ਯਹ ਪਾਤਿਸ ਪੁਰੁ ਕਰੇ ਮਪਕਾ।
ਯੇਵਿ ਕਹ ਪਯ ਨਿਧਿ ਮਹ ਬੁਧਿ।
ਯਹੁ ਰਿਹਿ ਪੁਗਟ ਸਦਾ ਯਹ ਮੀਤੀ।
ਯਸ ਵਸਰ ਪਾਯ ਬਚਨ ਇਹੁ ਰਹਿਤ।
ਯੇ ਮਤੇ ਪੁਗਟ ਹੋਰਿ ਮੇਜਾਨਾ।
ਯਹੁ ਸੇਕਹ ਜਹ ਪੁਰੁ ਨਾਰੀ।
ਯਵਨ ਤੇ ਪੁਗਟ ਹੋਰਿ ਨਿਮਿ ਆਈ।
ਯਾਹੁ ਸਾਹੁ ਕਰਿ ਬੁਧ ਬਖਾਨਾ।

ਏ:

ਸੁਨਿ ਵਿਰੀਚਿ ਮਨ ਹਰਖਤਨੁ ਪੁਲਕ ਨਯਨ ਬਹਨਿ।
ਅਸੁ ਤਿਕਰਿ ਅਜ ਸੋਰਿ ਕਰ ਧਾਵਾਨ ਮਨਿ ਧੀਰਾ ॥੨੩॥

ਏ:

ਜਯ ਜਯ ਸੁਰਨਾਥਕ ਜਨ ਸੁਖ ਦਾਯਕ ਪੁਣਤ ਪਾਲੁ ਰਗਵੀਤ।
ਗੋਵਿੰਦ ਜਿਤ ਕਹੀ ਜਯ ਅਧੁ ਰਾਤੀ ਸਿੰਹੁ ਸੁਤਾ ਪਿਯਕੰਤਾ।
ਪਾਲਣ ਸੁਰ ਧਰਣੀ ਅਦਭੁਤ ਕਰਣੀ ਮਰ ਮਨ ਜਨੈ ਕੋਈ।
ਜੇ ਸਹਜ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ਕੋਰੇ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੇਈ। ੨੦
ਜਯ ਜਯ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਬ ਘਰ ਬਾਸੀ ਵਾਪਕ ਪਰਮਾਨੰਦਾ।
ਅਵਿਗਤਿ ਗੋਈ ਤਾਰਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ਮਾਯਾ ਰਹਿਤ ਮੁਕੰਦਾ।
ਜਿਹਿ ਲਾਗੇ ਏਰਾਗੀ ਅਤਿ ਅਨੁਰਾਗੀ ਵਿਗਤ ਮੋਹ ਮੁਖਿ ਬਿੰਦ।
ਨਿਸਿਸਾ ਸਰਧਾ ਵਹਿੰ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਜਯਾਤਿ ਸੋਰੇ ਦਾਨੰਦ ॥੨੧॥
ਜੀਹਿ ਸਿੰਧਿ ਰੁਪਾਈ ਤਿਵਿਧ ਬਨਾਈ ਸਿੰਧ ਸਹਾਯ ਨਵੁ ਜਾ।
ਯੋ ਕਰਹੁ ਅਧਾਰੀ ਹਿੰਦੁ ਹਮਾਰੀ ਜਾਨਿ ਯਤੁ ਕ੍ਰਿਪ ਪੂਜਾ।
ਯੋ ਰੁਵਤੁ ਸਤੁ ਜਨ ਜਨ ਮਨ ਰੀਜਨ ਗੀਜਨ ਬਿਪਤਿ ਬੁਧਾ।
ਯਨ ਬਚਕੁ ਮਥਾਨੀ ਵਹਿਨ ਯਾਨੀ ਸਰਣ ਸਕਲ ਸੁਰ ਯੁਧਾ ॥੨੨॥
ਯਹੁ ਪੁਰੁ ਮੇਧਾ ਵਿਸਾਖ ਮੇਧਾ ਕਹ ਕੇਵਲ ਨਹਿ ਜਾਨਾ।

॥ ਜੇਹੀ ਦੀਨ ਪਿਯਾਰੇ ਵੇਰ ਪੁਕਾਰੇ ਝੁੰਟੇ ਸੇ ਸੀਭੁ ਕਾਨਾ ॥

॥ ਭਵ ਫਾਨੀਧਿ ਮੰਦਰ ਸਭੁ ਵਿਧਿ ਸੁੰਦਰ ਗੁਣ ॥ ਪਿੰਡ ਸਾਧੀ ॥

॥ ਮੁਨਿ ਸਿਧ ਸਕਲ ਸੁਰ ਪਰਮ ਭਯਾਤੁਰ ਨਮਤ ਨਾਥ ਪਦ ਕੰਜਾ ॥ ੨੩ ॥

ਦੇ:

॥ ਜਾਨਿ ਸੰਸਾਰ ਸੁਰ ਭੂਮਿ ਸੁਨ ਵਚਨ ਸਮੇਤ ਸਨੇਹਾ ॥

॥ ਗਾਗਨ ਗੀਰ ਗੀਰ ਗੀਰ ਭੁਇ ਹਰਿ ਸੋਕ ਸੰਦੇਹਾ ॥ ੧੯੬ ॥

॥ ਜਨਿ ਭੁਪਤਿ ਮੁਨਿ ਸਿੰਧ ਸੁਰੇਸਾ ॥

॥ ਅਜਿਨ ਬਹਿਤ ਮਨੁ ਜਾ ਅਵਤਾਰਾ ॥

॥ ਕੁਸਲ ਪਾਇ ਭਿ ਮਹਾਂ ਰੁਪ ਕੀਨ ॥

॥ ਭੈ ਦਸਰਥ ਕੋ ਸਲਾ ਰੁਪਾ ॥

॥ ਤਿਨ ਕੇ ਭੋਹ ਅਵਤਾਰਿ ਹੋ ਜਾਈ ॥

॥ ਨਾਰਦ ਭਰਨ ਸਤ ਸਬ ਕਹਿ ॥

॥ ਹਰਿ ਸਕਲ ਭੂਮਿ ਗੁਰੁ ਆਈ ॥

॥ ਗਗਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਣੀ ਸੁਨਿ ਕਾਨਾ ॥

॥ ਹੁਬ ਭੁਆ ਧਰਤਿ ਹਿ ਸਮਝਾਵਾ ॥

॥ ਭੂਮਿ ਹਿ ਲਾਗੀ ਧਰਤਿ ਹੋ ਨਰ ਭੇਸਾ ॥

॥ ਭੇਹੋ ਦਿਨ ਕਰ ਬੀਸ ਉਦਾਰਾ ॥

॥ ਭੀਨ ਕਹ ਮੇਂ ਪੁਰਸ ਵਰ ਦੀਨਾ ॥

॥ ਕੋ ਸਲ ਪੁਰੀ ਪੁਗਟ ਨਰ ਭੁਪਾ ॥

॥ ਰਘੁ ਕੁਲ ਤਿਲ ਕੋ ਸੋ ਰਾਗਿ ਭੇਈ ॥

॥ ਪਰਮ ਸਾਧਿ ਸਮੇਤ ਅਵਤਾਰ ॥

॥ ਨਿਰਭਯ ਹੋਹ ਦੇਵ ਸਮੁਦਾਈ ॥

॥ ਭੁਰਗ ਫਿਰੇ ਸੁਰ ਪਿਦਾਸ ਜੁਗ ਨਾ ॥

॥ ਅਰੁ ਭਈ ਭੁਭੇਸ ਜਿਯ ਆਵਾ ॥

ਦੇ:

॥ ਨਿਜ ਦੇ ਕਹਿ ਫੇਰੀ ਚ ਗਯੇ ਦੇਵ ਨ ਇਹੋ ਸਿਖਾਇ ॥

॥ ਬਾਮਨ ਭਨ ਪਰਿਪਰਾਇ ਮਹਾਂ ਗਰਿ ਪਦ ਸੇਵਹੁ ਜਾਇ ॥ ੧੯੭ ॥

॥ ਭਯੋ ਵੇਦ ਸਬ ਨਿਜ ਨਿਜ ਧਾਮਾ ॥

॥ ਭੈ ਤਨੁ ਮਾਯਾ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦੀਨਾ ॥

॥ ਬ੍ਰਹਮ ਚਤੁਰ ਵੇਹ ਧਰੀ ਖਿਅਤਿ ਮਾਹੀ ॥

॥ ਭੀਨ ਭਿਰਤੁ ਨਖ ਆਯਾ ਸਬ ਬੀਰ ॥

॥ ਭੀਨ ਭਿਰਤੁ ਨਖ ਆਯਾ ਸਬ ਬੀਰ ॥

॥ ਭੀਨ ਭਿਰਤੁ ਨਖ ਆਯਾ ਸਬ ਬੀਰ ॥

॥ ਭੀਨ ਭਿਰਤੁ ਨਖ ਆਯਾ ਸਬ ਬੀਰ ॥

॥ ਭੀਨ ਭਿਰਤੁ ਨਖ ਆਯਾ ਸਬ ਬੀਰ ॥

॥ ਭੀਨ ਭਿਰਤੁ ਨਖ ਆਯਾ ਸਬ ਬੀਰ ॥

॥ ਭੂਮਿ ਸਹਿਤ ਪਾਯੇ ਫੇਸਾ ਮਾ ॥

॥ ਹਰਖੇ ਦੇਵ ਬਿਲੀਬ ਨ ਕੀਨਾ ॥

॥ ਅਭਿਰਾਮ ਪੁਤਾ ਪਤਿਨ ਪਾਇ ॥

॥ ਹਰਿ ਮਾਰਗ ਚਿਤ ਕਹਿ ਤਣਾਇ ॥

॥ ਹਰ ਨਿਜ ਨਿਜ ਅਨੀਕ ਰਹਿ ਭੁਕ ॥

॥ ਅਬੋਸੇ ਸੁਨਹੁ ਜੋ ਫੀਦਾ ਹਿ ਰਾਖਾ ॥

॥ ਵੇਦਾਵਿਦਿਤੁ ਤਿਹਿ ਦਸ ਰਬ ਨਾਉ ॥

॥ ਹਿਦਾਯਤੁ ਮਤੁ ਸਾਧਿਗ ਪਾਨੀ ॥

ਦੇ:

॥ ਕੋ ਸਲ ਆਇ ਨਾਰਿ ਪਿਯ ਸਬ ਆਚਰਣ ਪੁਨੀਤਾ ॥

੨੦

੨੦

ਪਉ ਅਨਕੁਲ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇਵ ਹਰਿ ਪਦ ਕਮਲ ਬਿਨੀਤ ॥੨੦॥

ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਤੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਮਹਿ ਪਲ ॥
ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੁਖ ਪਾਪਿ ਪ੍ਰਾਣੁ ਹੀ ਸਨਦ ॥
ਧਰੁ ਧਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਤ ਚਾਰੀ ॥
ਏਕੀ ਏਕੀ ਕ੍ਰਿਸਿਸ ਬੁਲਾਵਾ ॥
ਭ੍ਰਿਸ ਸਾਂਹਤ ਮੁਨਿ ਆਹੁਤੀ ਦੀਨੇ ॥
ਐਕੇ ਅਨਕੁਲ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਤ ਬਾਨੀ ॥
ਐਕੇ ਕ੍ਰਿਸਿਸ ਕਹੁ ਪਿਦਯਾ ਵਿਚਾਰਾ ॥
ਯਹ ਹਰਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇਹੁ ਨਿਪ ਜਾਈ ॥

ਭਇ ਗਲਾਨਿ ਮੇਰੇ ਸੁਤ ਨਾਰੀ ॥
ਚਰਣ ਲਾਗਿ ਰਹਿ ਮਨ ਯਦਿ ਮਲ ॥
ਕਹਿ ਕ੍ਰਿਸਿਸ ਬਹੁ ਦਿਧਿ ਮਨੁ ਸਾਵਨ ॥
ਭਿਯੁਨ ਵਿਦਿਤੁ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ ॥
ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਗਿ ਸੁਭ ਯਗ ਕਰਾਵਾ ॥
ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਗੇ ਨਿ ਚਰੁ ਕਰਨੀਨੇ ॥
ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹਿ ਪਰੈ ਬਖਾਨੀ ॥
ਸਕਲ ਕ੍ਰਿਸਿਸਿ ਪ੍ਰਾਣੁ ਧਾਰਾ ॥
ਯਥਾ ਯੋਗੀ ਹਿੰਦੁਸ ਬੁਨਾਈ ॥

ਦੇ:

ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵ ਸਪਾਦਕ ਰੁਧੇ ਸਕਲ ਸੁਤ ਹਰਿ ਸਾਹਿਬ ॥

ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਗਨ ਨਿਪ ਹਰਿ ਪਦ ਕਮਲ ਬਿਨੀਤ ॥੨੦॥

ਭ੍ਰਿਸ ਹਿੰਦੁ ਪ੍ਰਯ ਨਹਿ ਬੁਲਾਈ ॥
ਅਰਧ ਰਾਗ ਕ੍ਰਿਸਿਸ ਹਿੰਦੀਨਾ ॥
ਕ੍ਰਿਸਿਸ ਕਹੁ ਨਿਪ ਲੈ ਸੇਵਯਉ ॥
ਕ੍ਰਿਸਿਸ ਕ੍ਰਿਸਿਸੀ ਗਥ ਧਾਰੀ ॥
ਏਕੀ ਹਰਿ ਪਿਗਰਭ ਸਹਿਤ ਸਬਦ ॥
ਜਾਇਨ ਤੇ ਹਰਿ ਗਰੁਤ ਹਿ ਆਯੋ ॥
ਅੰਦਰ ਮਹਿ ਸਬ ਰਾਜ ਹਿ ਰਾਨੀ ॥
ਸੁਖ ਸੁਤ ਕਹੁ ਕਾਇ ਚਲਾ ॥

ਕ੍ਰਿਸਿਸ ਯਾਦਿ ਤਹ ਚਲਿ ਆਵੀ ॥
ਉਥਾ ਰਾਗ ਮਾਧੋ ਕਹਿ ਲੀਨਾ ॥
ਏਕੀ ਸੇਵਿਕ ਸੁਭਾ ਪੁਨਿ ਧਾਰੀ ॥
ਵੀਨ ਸੁਮਿਰਾਹਿ ਮਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਾਰੀ ॥
ਭੁਯੇ ਪਿਦਯਾ ਹਰਿ ਖਿਤ ਸੁਖ ਭਾਰੀ ॥
ਸਕਲ ਲੋਕ ਸੁਖ ਸੰਪਾਤਿ ਭਾਖੇ ॥
ਸਿਰੁ ਸੀਲ ਰੋਜ ਕੀ ਖਾਨੀ ॥
ਸਿਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਗ ਸੁਆਸ ਕਰਾਈ ॥

ਦੇ:

ਯਗਲਗਨ ਗ੍ਰਿਹ ਰਤਿ ਬਿਸਾਖ ਰੁਧੇ ਅਨਕੁਲ ॥

ਚਰ ਅਰ ਅਚਰ ਰਾਮ ਸੁਤ ਰਾਮ ਜਨਮ ਸੁਖ ਮੁਲਾ ॥੨੦॥

ਨਦ ਮੀਤਿ ਮੁਖ ਮਾਸ ਪੁਨਰਾ ॥
ਮਾਸ ਵਿਦਸ ਅਭਿ ਸੀਤ ॥
ਸੀਤ ਲਹਿ ਸੁਗਭਿ ਬਹੇ ਬਾਉ ॥

ਸਕਲ ਪਖਮ ਅਭਿ ਸੀਤ ਹਿ ਪਤਿ ॥
ਪਾਵਨ ਕਾਲ ਲੋਕ ਵਿਸਾ ਮਾ ॥
ਹਰਿ ਖਿਤ ਸੁਖ ਸੀਤ ਨਮਨ ਚਉ ॥

<p>॥ ਬਨ ਕੁਸੁਮਿਤ ਯੋਗਿ ਗਣ ਮਫਿਸਰ ॥ ॥ ਸੋ ਅਵਸਰ ਵਿਰੀਚ ਜਬ ਜਾਨਾ ॥ ॥ ਗਗਨ ਵਿਮਲ ਸੰਕਲ ਪੁਰ ਪੁਰ ॥ ॥ ਬਰਖਾਹਿ ਮੁਖਨ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਜੀ ॥ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਕਰਹਿ ਨਗ ਮੁਨਿ ਦੇਵਾ ॥</p>	<p>॥ ਸੁਫੁਹਿ ਸਕਲ ਸਹਿਤਾ ਪੁਰ ॥ ॥ ਚਲੇ ਜਤਨ ਸੁਰ ਸਾਜਿ ਦਿਮਾ ॥ ॥ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੀਧਰ ਬੁਝਨਾ ॥ ॥ ਗਗਨ ਗਗਨ ਦੇਵੀ ਪਾਜੀ ॥ ॥ ਬਰਖਾਹਿ ਪਿਲਾਵਹਿ ਨਿਜ ਨਿਜ ਸੇਵ ॥</p>
ਦੇ:	॥ ਸੁਰ ਸਮੂਹ ਬਿਨਤੀ ਕਰਿ ਪਦੁਚੈ ਨਿਜ ਨਿਜ ਧਾਮਾ ॥
	॥ ਜਗਨੀਵਾਸ ਪੁਰ ਪੁਰਾਇ ਮਾਧਨ ਲੋਕ ਵਿਸਾਮ ॥ ੨੦੩ ॥
ਫੇ:	<p>॥ ਭੁਯੇ ਪੁਰਾਵ ਵਿਪਲਾ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ਕੋ ਸਲਾ ਹੀਤ ਕਾਰੀ ॥ ॥ ਹਰਖਿਤ ਮਹਤਾਰੀ ਮੁਨਿ ਮਨ ਹਾਰੀ ਅਵਤੁਤ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ॥ ਚੋਰਨ ਅਭਿਰਾਮ ਤਨੁ ਘਨ ਸਜਾਮਾ ਨਿਜ ਅਭੁਧੁਜ ਚਾਰੀ ॥ ॥ ਭੁਯੇ ਬਨ ਮਾਲਾ ਨਦਨ ਵਿਸਲਾ ਸੋਭਾ ਸਿੰਧੁ ਖਰਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ਕੋਹ ਦੇਵ ਕੋ ਜੋਰੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਤੇਰੀ ਭੋਹਿ ਇਹਿ ਕਰੋ ਅਨਿਤਾ ॥ ॥ ਆਯ ਗੁਣ ਗਗਨ ਤੇਰੇ ਅਮਾਨ ਦੇਵ ਪੁਰਾਣ ਭੁਨਿਤਾ ॥ ॥ ਕਰੁਣਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਫੁ ਗੁਣ ਅਗਾਰੀ ਹਿੰਗਾਰਾ ਹੋ ਸੁਤਿ ਸੰਤਾ ॥ ॥ ਸੋ ਮਮ ਦਿਤ ਲਾਗੀ ਜਨ ਅਨੁਰਾਗੀ ਪੁਰਾਣ ਭੁਯੇ ਸੀ ਕੇਤਾ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਭੁਯੇ ਨਿਕਾਯ ਨਿਰਮਿਤ ਮਾਯਾ ਰੋਮ ਰੋਮ ਪਾਤ੍ਰਿ ਦੇਵ ਕਾਰੀ ॥ ॥ ਮਮ ਚਿਹ੍ਰ ਸੁਇ ਬਾਸੀ ਯਹ ਉਪਹਾਸੀ ਬੁਨਤ ਧੀਰ ਮਤਿ ਚਿਨਾਰੀ ॥ ॥ ਉਪਜਾ ਜਬ ਗਗਨ ਪੁਰ ਮੁਸਕਾਨ ਚਰਿਤ ਬਹੁਤ ਵਿਧਿ ਗੀਨਾਰੀ ॥ ॥ ਭੁਯੇ ਕਥਾ ਸੁਨਈ ਮਾਤੁ ਸੁਖਾਈ ਨੀਹਿ ਪੁਕਾਰ ਸੁਤ ਪੇਸਲਾਰੀ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਮਤ ਪੁਨਿ ਭੋਗੀ ਜੋ ਮਛੀ ਲੀ ਤਸਹੁ ਤਾਤ ਯਹ ਰੂਪਾ ॥ ॥ ਕੋਸੀ ਸੋਭਾ ਤੀਕਾ ਅਭੋ ਪ੍ਰਯਾਸੀ ਲਾ ਯਹ ਸੁਖ ਪਰਮ ਅਨੁਪ ॥ ॥ ਸੁਨਿ ਬਹਨ ਜਾਨਾ ਰੰਦਨ ਨਨ ਹਾਇ ਬਾਲਕ ਸੁਨ ਰੂਪਾ ॥ ॥ ਸੁਹਿ ਚਰਿਤ ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਗਰਿ ਪਦ ਪਦਾਹਿ ਤੇ ਨ ਪਰਿ ਭੁਯੇ ॥ ੨੭ ॥</p>
ਦੇ:	॥ ਵਿਪ੍ਰ ਚੇਨੁ ਸੁਰ ਸੰਤ ਹਿਤ ਲੀਨ ਮਨੁਜ ਅਵਤਾਰਾ ॥
	॥ ਨਿਜ ਦੇਵੀ ਨਿਰਮਿਤ ਤੁਮਾਯ ਗੁਣ ਗੋਪਾਰਾ ॥ ੨੦੪ ॥

੨੬
੪੧

॥ ਮੁਨਿਸਿਸੁ ਰੂਪੁ ਦਨ ਪਰਮ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ॥
 ॥ ਚਰਖਿ ਤਨਹੁ ਰੂਪਿ ਆਈ ਵਸੀ ॥
 ॥ ਦਸਰਤ ਪੁਤ੍ਰ ਜਨਮ ਸਨਿਕਾਨਾ ॥
 ॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨ ਪੁਤ੍ਰ ਕ ਸਰੀਰ ॥
 ॥ ਜਾਕਰ ਨਾਮ ਜਨਤੁ ਸੁਰੁ ਰੋਈ ॥
 ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪੂਰਿ ਮਨ ਗਾਨਾ ॥
 ॥ ਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿਸਿ ਕਹੁ ਸੇਹ ਕਾਨਾ ॥
 ॥ ਅਨੁਪਮ ਸਾਲਕ ਦੇਖਿ ਨ ਜਾਈ ॥

॥ ਸੀਸ ਮਚੁਤਿ ਆਈ ਸਬ ਰਾਨੀ ॥
 ॥ ਅਨੰਦ ਮਗਨ ਮਕਲ ਪੁਤ੍ਰ ਵਸੀ ॥
 ॥ ਮਾਨਹੁ ਸੁਮਾਨਿ ਸਮਾਨਾ ॥
 ॥ ਚਾਹਤੁ ਉਨ ਕਰਤ ਮਾਇਓਈ ॥
 ॥ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਯੋ ਪੁਰੁ ਸੋਈ ॥
 ॥ ਕਹਾ ਬੁਲਾਯੋ ਸਾਧੁ ਰੁਸਾਯੋ ॥
 ॥ ਆਯੋ ਬਿਜਨ ਸਾਧੁ ਤੁਨਿ ਪਦੁਰਾ ॥
 ॥ ਰੂਪ ਰਾਸਿ ਗੁਣ ਕਹਿ ਨਾਹੀ ॥

ਦੇ:

॥ ਤਬ ਨਾਦੀ ਮੁਖ ਸ੍ਵਾਧ ਕਰਿ ਜਤੁ ਕਰਮ ਸਤੁ ਕੀਨਾ ॥
 ॥ ਹਰਕ ਧੋਨ ਬਸਨ ਮਇ ਨਿਪਾਵਿ ਪੁਨ ਕਹੈ ਦੀਨਾ ॥੨੫॥

॥ ਪੁਨ ਪਤਾ ਕੋਤਰ ਦੁਪੁਰ ਛਾਵਾ ॥
 ॥ ਸੁਮਨ ਬ੍ਰਿਸ਼ਿ ਆਕਾਸ ਤੇ ਰੋਈ ॥
 ॥ ਬ੍ਰਿੰਦਾ ਬ੍ਰਿੰਦ ਮਿਲਿ ਚਲੀ ਏਗਈ ॥
 ॥ ਕਨਕ ਕਲਸ ਮੰਗਲ ਗੁਰਿ ਬਚਾ ॥
 ॥ ਕਰ ਆਰਤੀ ਨਿਛਾਵਰ ਕਰਹੀ ॥
 ॥ ਮਾਗਧ ਸੁਤ ਬੰਦੀ ਗਣ ਗਾਯਕਾ ॥
 ॥ ਸਰਸ ਵਨ ਦੀਨ ਸਬ ਕਾਹਾ ॥
 ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਮਦ ਦੀਨ ਕੰਕਮ ਸੀਚਾ ॥

॥ ਕਹਿਨ ਜਾਈ ਨੇਹਿ ਰੂਪਿ ਬਨਾਵਾ ॥
 ॥ ਸੁਮਾਨੰਦ ਮਗਨ ਸਬ ਕੋਈ ॥
 ॥ ਸਰਜ ਸਿਗਾਰ ਕਿਲੇਉ ਨਿਪਾਈ ॥
 ॥ ਗਾਵਨ ਪੇਡਾਹਿ ਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ॥
 ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਿਸ ਚਰਣ ਸਾਹੀ ॥
 ॥ ਪਾਵਨ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਰੂਪੁ ਨਾਭ ॥
 ॥ ਜੀਉ ਪਾਵਾ ਰਾਖ ਨਹਿ ਰਾਹਾ ॥
 ॥ ਅਦੀ ਸਕਲ ਬੀਬਿਨ ਬਿਰ ਕੀਉ ॥

ਦੇ:

॥ ਗ੍ਰਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਬਾਜ ਬਧਾਵ ਸੁਰੁ ਪ੍ਰਗਟ ਰੂਪੇ ਸਖ ਕੀਵਾ ॥
 ॥ ਹਰਖ ਦੇਤ ਸਬ ਜੰਹ ਤਹੈ ਨਗਰ ਨਾਰਿਨਰ ਸਿੰਘ ॥੨੬॥

॥ ਕੇਕਯ ਸੁਤਾ ਸੁਮਿਰਾ ਦੇਉ ॥
 ॥ ਵਹਿ ਸੁਪ ਸਿਪਤਿ ਸਮਯ ਸਮਾਜ ॥
 ॥ ਅਵਧ ਪੁਤੀ ਸੋਹੈ ਇਹ ਭਾਰੀ ॥
 ॥ ਦੇਖਿ ਭੁਨੁ ਜਨਮਨ ਸਰੁ ਰਾਨੀ ॥
 ॥ ਅਗਰ ਰੂਪ ਜਨੁ ਸਹੁ ਅਧਿਯਾਗੀ ॥

॥ ਸ੍ਰੀਦਰ ਮੁਤ ਜਨਮ ਭੁਭੁਭੈ ਉਉ ॥
 ॥ ਰਹਿਨ ਸਕੈ ਸਾਰਥ ਆਹਿ ਰਾਜਾ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਭਾਟਿ ਮਿਲਨ ਆਈ ਜਨੁ ਰਾਨੀ ॥
 ॥ ਰੂਪਿ ਬਨੀ ਸਿਧਾ ਅਨੁਮਾਨੀ ॥
 ॥ ਉਠੈ ਅਬੀਰ ਮਨਹੁ ਅਰੁਣਾਰੀ ॥

ਮੰਤਰ ਮਹਿ ਜਗੁ ਜਗੁ ਰਾਮਾ ਭਵਨ ਵੇਦ ਪੁਨਿ ਅਰਿ ਮਿਦ ਬਨੀ ਭੋਤਕ ਦੇਖ ਪਦ ਗੁਲਾਨਾ	ਨਿਪ ਗਿਹ ਕਲਸ ਸੇਇਦੁ ਦੁ ਜਨੁ ਖਗ ਸੁਖ ਰਸ ਮਯ ਸੁਖ ਸਾ ਏਕ ਮਾਸ ਤਿਹਿ ਜਾਨ ਨ ਜਾਨਾ
ਮੇ: ਮਾਸ ਵਿਵਸਕਾ ਵਿਵਸਕਾ ਮਰਮ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ । ਰਬ ਸਮੇਤ ਰਵਿ ਬਾਕਿ ਚਿ ਨਿਸਾ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ॥੨੦੭	
ਮਾਸ ਦੇਹ ਸਮ ਨਹੁ ਨਹਿ ਜਾਨਾ ਵੇਖ ਮਹੇਤ ਸਦ ਸੁਰ ਮੁਨਿ ਨ ਭਾ ਮੇਵੇ ਭੋਗ ਭੋਗ ਨਿਜ ਚੇ ਰੀ ਮਾਸ ਕਾ ਮੁਖ ਸੀਗ ਹਮ ਹੋਇ ਮਾਸ ਮਾਨਿਦ ਪ੍ਰਮ ਸੁਖ ਫੁਲੇ ਮਾਸ ਸਮ ਰਹਿਤ ਜਾਨ ਪੈ ਸੋਈ ਤਿਹਿ ਮਾਸ ਰੋਜੇ ਜੀਹ ਵਿਧਿ ਆਵੇ ਮਾਸ ਬਤ ਬਤੁ ਰੰਗ ਹੇ ਮਹੇ ਗੀਰਾ	ਇਨ ਮਣਿ ਚਲੇ ਕਰਤ ਗੁਣ ਗਨ ਚਲੇ ਭਵਨ ਵਰਣਤ ਨਿਜ ਭਾਗ ਮੁਨਿ ਗਿਰਿ ਜਾ ਅਰਿ ਵਿਦੁ ਮਤਿ ਤੇ ਮਨੁ ਜਗੁ ਪ ਜਾਨੈ ਨਹਿ ਕੋਊ ਬੀਬਿਨਿ ਫਿਰਹਿ ਮਗਨ ਮਨੁ ਦੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਕੀ ਜਾਪ ਹੋਈ ਵੀਨ ਭੁਪੇ ਜੇ ਸਿਹ ਮਨ ਭਾਵਾ ਵੀਨੇ ਨਿਪ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਚੀਰਾ
ਮੇ: ਮਨ ਸਿਤੋਖ ਸਬਨਿ ਕੇ ਜਹ ਤਹ ਦੋਹੇ ਅਸੀਸ । ਸਕਲ ਭਨ ਚਿਰ ਜੀਵਹੁ ਤੁਲਸਿ ਦਾਸ ਕੇਈਸ ॥੨੦੮	
ਕਵਿਤਾ ਵਿਵਸ ਬੀਤੇ ਇਹ ਭਾਂਤੀ ਨਾਮ ਕਰਣ ਕਰ ਅਵਸਰ ਜਾਨੀ ਪਦ ਪੁਜਾ ਰੂਪ ਤਿ ਅਸ ਭਖਾ ਇਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੁਪਾ ਮੇ ਅਨੰਦ ਸਿਧੁ ਸੁਖ ਰਾਸੀ ਸੋ ਮੁਖ ਧਾਮ ਰਾਮ ਅਸ ਨਾਮਾ ਵੇਖੁ ਭਰਣ ਪੇਖਣ ਕਰੁ ਜੇ ਵੀ ਜਾ ਕੇ ਸੁਮਿਰਣ ਤੇ ਰਿਪੁ ਨਾਸਾ	ਜਾਤੁ ਨ ਜਾਨਹਿ ਇਨ ਅਭੁ ਗਤੀ ਭੁਪ ਬੋਲਿ ਪਠਯੇ ਮੁਨਿ ਗਮਨੀ ਧਰਿਯ ਨਾਮ ਜੇ ਮੁਨਿ ਗੁਣਿ ਰਾਖਾ ਮੇ ਨਿਪ ਕਹ ਬਸੁ ਮਤਿ ਅਨੁ ਰੂਪਾ ਸੀ ਕਰਤੇ ਤੇ ਭੋਗ ਸਧਾ ਸੀ ਅਖਿਲ ਲੋਕ ਦਾਯਕ ਵਿਸਾਮਾ ਭਾਗ ਰਾਮ ਭਰਤ ਅਸ ਹੋਈ ਨਾਮ ਸੰਤੁ ਹਨ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸਾ
ਮੇ: ਲਖ ਮਣ ਧਾਮ ਰਾਮ ਪਿਯ ਸਕਲ ਜਗਤ ਆਧਾਰ । ਗੁਰੁ ਵੀਸ੍ਣੁ ਤਿਹ ਗਾਇ ਲਖ ਮਣ ਨਾਮ ਉਦਾਰ ॥੨੦੯	

੮੪
੧੫

੮੪

ਅਧੇ ਨਾਮ ਗੁਰੂ ਹਿੰਦਸਾ ਬਿਚਾਰੀ
ਅਮੁਨਿ ਜਨ ਧਨ ਸਰਵ ਸਾਮਿਕ ਪਾਸਾ
ਅਗੈਰੀ ਤੇ ਨਿਜ ਹਿਰ ਪਾਸੇ ਜਾਨੀ
ਅਭੁਤ ਸੰਤ ਹਨ ਵੇਨੋ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥
ਅਸਾਮ ਗੋਰ ਸੁੰਦਰ ਦੇਉ ਜੋ ਰੀਸ
ਅਚਾਰੇਉ ਸੀਲ ਰੂਪ ਗੁਣ ਪਾਮਾਸ
ਅਹੈ ਦਸ ਅਨੁਗਾਹ ਇੰਦੁ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਅਕਬਹੁੰ ਉਛੰਗ ਕਬਹੁੰ ਵਰ ਪਾਸ

ਅਵੇਤ ਤੰਨੁ ਨਿਪਤ ਕੁ ਸੁਤ ਹਾਥੀ ॥
ਅਬਦ ਕੇਲਿ ਰਸ ਭੀ ਸੁਖ ਮਾਨਾ
ਅਲਖ ਅਦਰਾਮ ਚਰਣ ਗਏ ਮਾਨੀ
ਅਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਕ ਜਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥
ਅਨੇਰਖਾ ਹਿੰਨਾ ਬਿਜਨ ਨੀ ਕੁੰਦੇ ਤੇਰੀ
ਅਰੁਪਿ ਅਪਿਕ ਸੁਖ ਮਾਗਰ ਰਾਮ
ਅਸੁਚਿਤੁ ਕਿਰਣ ਮਨੋਹਰ ਰਾਮਾ
ਅਤੁਲੁ ਲਾਗੀ ਕਹਿ ਪਿਆ ਭਾਨ

ਦੋ:

ਅਬਿਜਾਪਕ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੋਜਨ ਨਿਰਗੁਣ ਵਿਨੋਦ ਵਿਨੋਦ ॥
ਸੋ ਅਜ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਨੁ ਬਸੰਤੋ ਰਾਗੀ ਗੋਦਾ ॥ ੨੧ ॥

ਅਕਾਂਖੋਰੀ ਛਾਬਿ ਸਾਮ ਸਰੀਰਾ
ਅਅਰੁਣ ਚਰਣ ਪਕਿਜਨ ਖਜੋਤੀ ॥
ਅਰੇਖ ਭਾਇ ਸਧੂ ਜ ਅਕ੍ਰਿਸ ਸੇਹੋ ॥
ਅਕਟਿ ਕਿਟਿ ਟੈ ਉਦਰ ਕੁਝ ਵੇਖਾ
ਅਭੁਜ ਵਿਸਾਲ ਰੂਪ ਯੁਤ ਰੂਹੀ
ਅਉਰ ਮਾਣੇ ਹਾਰ ਪਾਵਿਕ ਕੀ ਸੋਢਾ
ਅਕੰਬੁ ਕੰਠ ਅਰਿ ਚੰਬੁਕ ਸੁਹਾਈ
ਅਦੁਇ ਦੁਇ ਵਸਨ ਅਪਰ ਅਰੁਣੇ
ਅਸੀਦਰ ਸੁਫਟ ਸੁਰਾਰੁ ਕਮੋਲਾ
ਅਨੀਲ ਕਮਲੋ ਦੇਉ ਨਯਨ ਬਿਸਾਲ
ਅਚੰਦਨ ਕਚ ਕੰਚਿਤੁ ਗਭੁ ਆਰੋ
ਅਪੰਤ ਬ੍ਰਿਭੁ ਭੀਸਤੁ ਨ ਪਾਹਿ ਗਾ
ਅਰੁਪ ਸਗਹਿ ਨਾਏ ਗਹਿ ਸੁਭਿ ਸੇਖਾ

ਅਨੀਲ ਕੰਠ ਵਿਦਿਤ ਗੀਤੀ ॥ ੧ ॥
ਅਕਮਲ ਦਲਨ ਭੀਤੋ ਨਹੁ ਮੋਹੀ
ਅਨੁਪੁਰ ਹੁਨਿ ਸੁਨਿ ਪੁਨਿ ਮਨੋਹਰੀ
ਅਨਾਥੀ ਗੀਤੀ ਤ ਜਾਨ ਜਿਹ ਵੇਖਾ ॥
ਅਹਿਯ ਰਹਿ ਨ ਖੋਭਾ ਅਤਿ ਰੂਢੀ
ਅਵਿਪ ਚਰਣ ਜੋਖਤ ਮਨ ਟੋਲਾ
ਅਮਾਨਨ ਅਮਿਤ ਮਦਨ ਛਾਇ ਨਈ
ਅਨਾਸ ਭਿਲਕ ਰੋ ਟੁਕਵੇ ਪਥੇ ॥
ਅਮਾਣੇ ਪ੍ਰਿਯ ਮਧੁਰ ਸੁਰੇ ਹਿਯੋਲਾ
ਅਬਿਗਦਿ ਬ੍ਰਿਭੁ ਭਿਲ ਰਖਿ ਟੁਕੁਲ
ਅਕੁ ਪ੍ਰਭਾਤ ਗਹਿ ਮਾਤੁ ਰਵਾਨਾ
ਅਜਨ ਪਾਇ ਵਿਚਰਤੁ ਮਦਿ ਰੁਝੇ
ਅਜੋਜਾਨੀ ਸਾਗਿਨੁ ਸੀਨ ਵੇਖਾ

ਦੋ:

ਅਸਖ ਸੰਦੋਹ ਸੋਹ ਪਰ ਰਾਮ ਨ ਗਿਰਾ ਗੀਤੀ ॥ ੧ ॥
ਅਦੋ ਪਾਤਿ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਵਸਨ ਸਿਸੁ ਰਹਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ੧੧ ॥

॥ ਏਹੀ ਬਿਨਿ ਨਾਮ ਸਗਲ ਪਿਰਾਮੁ ॥
 ॥ ਜਿਨਹੁ ਪੁਨਾ ਬਦਰਵ ਰਹਿ ਮਾਨੀ ॥
 ॥ ਰਾਮੁ ਪੁਨਾ ਏਹੁ ਪੁਨਾ ॥ ਕਹੇ ਕੋਈ ॥
 ॥ ਜੀਵ ਰਾਗਰ ਬਸ ਰਹਿ ਰਾਖੀ ॥
 ॥ ਹੀਰਾ ਏਹੁ ਸਨਦਾਵੈ ਰਾਹੀ ॥
 ॥ ਸਨ ਕਮਲ ਚਨ ਭਾਉ ਰਤੁ ਰਾਹੀ ॥
 ॥ ਏਹੀ ਬੀਜੀ ਜਿਉ ਬਿਨੈ ਪਦੁ ਰਾਹੀ ॥
 ॥ ਏਹੀ ਗਲ ਬਤੀ ਹਰਿ ਰਾਹੀ ॥

॥ ਏਹੀ ਸਨ ਪੁਰਾਣੀ ਸਿਨ ਸੁਖ ਰਾਹੀ ॥
 ॥ ਏਹੀ ਕੀ ਕਰਤਾ ਏਹੀ ਰਾਹੀ ॥
 ॥ ਏਹੀ ਸਨ ਕਹੈ ਏਹੀ ਬੀਜ ਰਾਹੀ ॥
 ॥ ਏਹੀ ਮਾਯਾ ਪੁਨਾ ਸੋਭਾ ਰਾਹੀ ॥
 ॥ ਏਹੀ ਸਨ ਰਾਹੀ ਏਹੀ ਸਿਨ ਰਾਹੀ ॥
 ॥ ਏਹੀ ਸਨ ਰਾਹੀ ਏਹੀ ਰਾਹੀ ॥
 ॥ ਏਹੀ ਸਨ ਰਾਹੀ ਏਹੀ ਰਾਹੀ ॥
 ॥ ਏਹੀ ਸਨ ਰਾਹੀ ਏਹੀ ਰਾਹੀ ॥

ੴ

॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਸਿ ਵੇਨੈ ਨ ਕਰਨ ਜਾਨ ॥
 ॥ ਸੁਰਤ ਨੇਹ ਬਸ ਮਾਤਾ ਬਲ ਰਾਹੀ ਰਾਹੀ ॥

॥ ਏਹੀ ਬੀਜੀ ਜਨਨੀ ਅਨੁਦਾਸੀ ॥
 ॥ ਜਿਨ ਕੁਲ ਏਹੀ ਦੇਵ ਭਗਵਾਨ ॥
 ॥ ਕਰੀ ਪੁਜਾ ਨੈਵੇ ਦਮ ਰਾਹੀ ॥
 ॥ ਬਹੁ ਰਿ ਮਾਤੁ ਰਾਹੀ ਚਲਿ ਆਈ ॥
 ॥ ਗਾਈ ਜਨਨੀ ਸਿਉ ਪਰ ਭਗਵਾਨ ॥
 ॥ ਬਹੁ ਰਿ ਆਇ ਦੇਖਾ ਸੁਰ ਸੇਈ ॥
 ॥ ਏਹੀ ਰਾਹੀ ਰਾਹੀ ਬਲ ਰਾਹੀ ॥
 ॥ ਏਹੀ ਰਾਹੀ ਰਾਹੀ ਅਨੁਦਾਸੀ ॥

॥ ਗਾਈ ਜਿਨ ਰਾਹੀ ਪਦਮ ਪਦਮ ॥
 ॥ ਪੁਜਾ ਰੇ ਰਾਹੀ ਪਦਮ ਰਾਹੀ ॥
 ॥ ਆਪੁ ਗਾਈ ਜਿਨ ਪਦਮ ਰਾਹੀ ॥
 ॥ ਬੀਜਨ ਕਰਤਾ ਏਹੀ ਰਾਹੀ ॥
 ॥ ਏਹੀ ਬੀਜਨ ਰਾਹੀ ਪੁਨੈ ਸੁਰਾ ॥
 ॥ ਏਹੀ ਰਾਹੀ ਪਦਮ ਪਦਮ ਰਾਹੀ ॥
 ॥ ਏਹੀ ਰਾਹੀ ਪਦਮ ਪਦਮ ਰਾਹੀ ॥
 ॥ ਏਹੀ ਰਾਹੀ ਪਦਮ ਪਦਮ ਰਾਹੀ ॥

ੴ

॥ ਏਹੀ ਰਾਹੀ ਰਾਹੀ ਨਿਜ ਅਨੁਦਾਸੀ ॥
 ॥ ਏਹੀ ਰਾਹੀ ਰਾਹੀ ਨਿਜ ਅਨੁਦਾਸੀ ॥

॥ ਏਹੀ ਰਾਹੀ ਰਾਹੀ ਨਿਜ ਅਨੁਦਾਸੀ ॥
 ॥ ਏਹੀ ਰਾਹੀ ਰਾਹੀ ਨਿਜ ਅਨੁਦਾਸੀ ॥
 ॥ ਏਹੀ ਰਾਹੀ ਰਾਹੀ ਨਿਜ ਅਨੁਦਾਸੀ ॥
 ॥ ਏਹੀ ਰਾਹੀ ਰਾਹੀ ਨਿਜ ਅਨੁਦਾਸੀ ॥
 ॥ ਏਹੀ ਰਾਹੀ ਰਾਹੀ ਨਿਜ ਅਨੁਦਾਸੀ ॥

॥ ਏਹੀ ਰਾਹੀ ਰਾਹੀ ਨਿਜ ਅਨੁਦਾਸੀ ॥
 ॥ ਏਹੀ ਰਾਹੀ ਰਾਹੀ ਨਿਜ ਅਨੁਦਾਸੀ ॥
 ॥ ਏਹੀ ਰਾਹੀ ਰਾਹੀ ਨਿਜ ਅਨੁਦਾਸੀ ॥
 ॥ ਏਹੀ ਰਾਹੀ ਰਾਹੀ ਨਿਜ ਅਨੁਦਾਸੀ ॥
 ॥ ਏਹੀ ਰਾਹੀ ਰਾਹੀ ਨਿਜ ਅਨੁਦਾਸੀ ॥

੬੬

<p>ਅਵਿਸਮਾਨ ਵੇਲੇ ਵੇਖਮਾਹਿਤਾਤੀ ਅਸਾਧਿਕਾਰਿ ਨ ਜਾਇ ਰਸਮਾਨਾ ਅਹਿੰਸਾ ਸਿਰਿ ਸੁਖ ਭੀਰ ਸਮਾਧੀ</p>	<p>ਭਯੋ ਬਹਾਨੇ ਸਿਸੁ ਰੂਪ ਖਰਬੀ ਜਵਨ ਪਿਤਾਮੇ ਜੁਤ ਰਾਇ ਜਨਾ ਅਹਿੰਸਾ ਨਿਰਤ ਦੇ ਕਹਾਇ ॥੨੧੩॥</p>
<p>੬੭ ਬਚ ਸਰਕਸਲਾ ਇਨਸਕਰੈ ਗਰਜੇ ਰਾ ਅਸਾਧਿਕਾਰਿ ਦੇਵ ਸਾਧੀ ਪੁਤ੍ਰ ਮਾਹਿ ਮਾਯੋ ਤੇਰੇ ॥੨੧੪॥</p>	
<p>ਅਲਚਰਿਤ ਰਾਇ ਸੁਖ ਵਿਦਿਕੀਨ ਕਰਤ ਕਲਾਈ ਤੇ ਸਬੁ ਕਾਵੀ ਕੁਰਕਟ ਰੰਗ ਕੁਰੁਆਈ ਪਗਮ ਮੋਹਰ ਰਾਇਤੁ ਮਪਾਫਾ ਅਨ ਕ੍ਰਮ ਬਦਨ ਅਗੋਚਰ ਜੇਈ ਜੋਜਨ ਕਰਤ ਬੁਲਾਵਤੁ ਰਾਜਾ ਕੋਸਲਾ ਜਗ ਬੋਲਨ ਜਾਈ ਅਨਿਗਮਨੇਤਿ ਸਿਵ ਅੰਤ ਨ ਪਾਵਾ ਦੁਸਰ ਪੁਰ ਕੁਰੇ ਰਨ ਆਯੋ</p>	<p>ਅਤੀ ਮਾਨੰਦ ਦਾਸਨ ਕਹ ਦੀਨਾ ਭੁੱਖੇ ਕੁਯੇ ਪਰਿਜਨ ਸੁਖ ਦਾਈ ਵਿਪ ਦਖਾਣਾ ਪੁਨਿ ਕੁਪਾਈ ਕਰਤ ਚਿਤ ਰਚਾਇਉ ਸੁਕੁ ਮਦਾ ਦਸਰ ਸਾਜੀ ਸੋਰ ਬਿਚਰ ਪੁਰੁਸੋਈ ਨਹਿ ਆਵਹਿ ਰਜਿ ਬਾਲ ਸਮਾਜ ਭੁਮਾਭਿ ਭੁਮਾਕਿ ਪੁਰੁਲ ਹਿ ਪਹਾਈ ਗਾਹਿ ਪਰੇ ਜਨਨੀ ਗਾਠਿ ਧਾਵਾ ਭੁਪਤਿ ਬਿਹਸਿ ਗੋਦ ਬੈਠਾਯੋ</p>
<p>੬੮ ਕੁਜਨ ਕਰਤ ਰਪਲ ਚਿਤ ਇਤ ਉਤ ਅਵਸਰ ਪਾਇ ਭੁਜਿ ਚਲੇ ਕਿਲਕਤ ਬਦਨ ਦੀਪ ਚਿਦਨ ਲਪਟਾਇ ॥੨੧੫॥</p>	
<p>ਬਾਲ ਚਰਿਤ ਅਤਿ ਨਕਲ ਸੁਹਾਯੇ ਜੈਨ ਕਰਮਨ ਇਨ ਸਨਨ ਹਿ ਗਤ ਕੁਯੇ ਕੁਮਾਰ ਜਬਹਿ ਸਬੁ ਕੁਤਾ ਗੁਰੁ ਭੀਰ ਗਯੇ ਪਦਨ ਰਪੁਰਈ ਸਾਧੀ ਸਹਿਜ ਸੁਖ ਮੁਰਿ ਚਾਰੀ ਅਵੇਦਾ ਵਿਨ ਯਨਿ ਪੁਰ ਗੁਣ ਸੀਲਾ ਕਰਤ ਕਰਤ ਕਰਨ ਅਤਿ ਸੋਭਾ ਸੰਨ ਬੀਬਿਨ ਬਿਹਰਤਿ ਸਨਨੁਈ</p>	<p>ਸਰਦ ਸੇਖ ਸੰਤੁ ਸੁਤਿ ਗਾਯੋ ਤੇ ਜਗ ਵਿਚਿਠ ਕਿਯੋ ਬਿਧਾਰਾ ਅੰਨ ਜਨੇਉ ਗੁਰੁ ਪਿਰੁ ਮਾਰਾ ਅਲਪ ਕਾਲ ਵਿਦਾ ਸਬੁ ਪਾਈ ਸੋਹਣਿ ਪਦ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਭਾਰੀ ਖੇਲਹਿ ਸੇਲ ਸਗਲ ਨਿਪ ਬੀਲਾ ਵੇਖਤੁ ਰੂਪ ਚਰਾਚਰ ਮੋਹਨ ਬਾਇਰੇ ਹਿ ਸਨਨੇ ਰਾਗਾਈ</p>
<p>੬੯ ਕਿਸਤੁ ਪੁਰ ਬਾਸੀ ਨਰਨਾਰੇ ਬਿਧਾਸੁ ਕਾਲਾ ॥</p>	

੬੮
੫੮

ਪੁਨਿ ਦਰਸਨ ਮਲੋਰੁ ਰਾਹੀ ॥	ਵਾਮ ਦੇਖ ਮੁਨਿ ਵਿਰਭਿ ਵਿਸਾਹੀ ॥
ਭੁਯੋ ਮਨਾਨ ਦੇਖਤੁ ਮੁਖ ਸੋਭਾ ॥	ਅਨੁ ਚੋਕਰ ਮੁਰਨ ਸਮਿਲੇ ਕੁਆ ॥
ਭੁਯੋ ਮਨ ਹਰਾਇ ਬਚਨ ਕਹਰਾਉ ॥	ਮੁਨਿ ਅਸ ਫਿਰ ਪਾਖੀਨ ਨਹੈ ਰਾਉ ॥
ਫੇਰਿ ਕਰਤ ਆਗਮਨ ਤੁਮਾਰਾ ॥	ਅਰਹੁ ਮੇਰੇ ਕਰਤ ਨ ਲਉ ਵ ਬਾਏ ॥
ਅਸੁਰ ਸਮੂਹ ਸਤਾਵਹਿ ਮੇਰੀ ॥	ਮੇਰੇ ਆਚਰਨ ਅਯੋ ਨਿਪਤ ਹੀ ॥
ਅਸੁਰ ਸਮੇਤ ਦੇਹੁ ਰਾਖੁ ਨਾਥਾ ॥	ਨਿਸਿਧਨ ਬਧ ਮੇਰੇ ਸਨ ਬਾ ॥
ਦਿ:	ਦੇਹੁ ਰੂਪ ਮਨ ਹਰਾਇ ਮੁਤ ਭੁਜਹੁ ਮੇਰੇ ਅਗਮਨ ॥
ਮੈ:	ਪਰਮ ਸੁਖ ਸਨਿਪਤ ਮਰਹੁ ਇਨ ਕਰ ਅਭਿਰੁਚਿ ਮਾ ॥
ਸਨਿ ਰਾਜ ਘਾਟੇ ਅਭਿਰੁਚਿ ॥	ਮੇਰੇ ਮਕੰਧ ਮੁਖ ਦੁਖਿ ਕੁਮਿ ॥
ਭੋਏ ਪਨ ਪਾਏ ਮੁਤ ਰਾਹੀ ॥	ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਿਯ ਬਚਨ ਨਹਿ ਕਹਿਹੁ ਵਿਰਾਹੀ ॥
ਅਗਰੁ ਕੁਮਿ ਯੋਗੁ ਪਨੁ ਕੋਝਾ ॥	ਸਰਬ ਸਦੇਉ ਆਸੁ ਸਹੇ ਰੇਖਾ ॥
ਦੇਹ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਿਯ ਕਨੁ ਨਾਹੀ ॥	ਮੇਰੇ ਮੁਨਿ ਦੇਉ ਨੀਮਿਤ ਇਕ ਮਾਹੀ ॥
ਸਭ ਸੁਤ ਪ੍ਰਿਯ ਮੇਰੇ ਪਾਣੀ ਨਿਨੀ ॥	ਨਾਮ ਦੇਤ ਨਹੀ ਖਨੈ ਗੁਸਾਈ ॥
ਕਹ ਨਿਸਿਰਤ ਅਭਿਯੋਰ ਕੋਝਾ ॥	ਕਹ ਸੁਦਰ ਜੁਤ ਪਰਮ ਕਿਸੋਰਾ ॥
ਮੁਨਿ ਨਿਪਾਠੀ ਭਾਏ ਮਰਸ ਸਾਨੀ ॥	ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਿਯ ਹਰਖ ਮਾਨ ਮੁਨਿ ਗਾਨੀ ॥
ਭਭ ਭਾਸਿ ਸੁਭਾ ਬਿਧਿ ਸਮੁਝਾ ॥	ਨਿਪ ਮੇਰੇ ਨਾਸ ਕਹ ਪਾਏ ॥
ਅਭਿ ਆਦਰ ਦੇਉ ਤਨ ਭੁਲਾਏ ॥	ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਿਯ ਲਾਇ ਬਹੁ ਕੁਝ ਸਿਧਾਏ ॥
ਮੇਰੇ ਪਾਣ ਨਾਥ ਸੁਨ ਕੇਉ ॥	ਸੁਖ ਮੁਨਿ ਪਿਤਾ ਅਨ ਨਹੀ ਕੋਝਾ ॥
ਦਿ:	ਸੋਧੇ ਰੂਪੁ ਰਿਯਾਹਿ ਸੁਤ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦੇਉ ਅਸੀਸਾ ॥
ਮੈ:	ਜਨਨੀ ਭਵਨ ਗਯੋ ਪਤੁ ਚਲੇ ਨਾਇ ਪਦ ਲੀਨਾ ॥ ੨੩ ॥
ਮੈ:	ਪੁਰਖ ਸਿੰਘ ਦੇਉ ਬੀਰ ਹਰਾਇ ਚਲੇ ਮੁਨੇ ਭੁਯ ਹਰਣਾ ॥
ਮੈ:	ਭੀਖਾ ਸਿੰਘ ਮਾਤੀ ਧੀਰ ਮਾਇਕ ਦਿਸੁ ਕਰਣ ਕਰਣਾ ॥
ਅਰੁਣ ਨਗਨ ਉਨ ਬਾਹੁ ਬਿਸਾ ਲਾ ॥	ਨੀਲ ਨਲ ਦੁਤਨ ਮੁਖ ਮਰਮ ਲਾ ॥
ਕਰਿ ਪਰ ਪੀੜ ਕਲੇ ਵਰ ਭਾਝਾ ॥	ਭਵਿਰ ਰਾਪ ਸਾਯਕ ਦੁਹੁ ਰਾਝਾ ॥
ਕਾਮ ਭੀਰ ਸੁਦਰ ਦੇਉ ਭਾਈ ॥	ਮੇਰੇ ਮਿਤ ਮਰਾ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸ੍ਰਮੰਨਾ ਦੇਵ ਸੇਜਾਨਾ॥	ਮੁਹਿ ਰਿਤ ਪਿਤਾ ਤਜੇ ਰੁਗਾਨਾ॥
ਚਾਏ ਜਾਤੁ ਮੁਨਿ ਦੀਨ ਦੇਖਾਈ॥	ਸੁਨਿਤਾ ਛੁਕਾ ਕੇ ਧਰਮ ਧਾਈ॥
ਏਕਾਹਿ ਬਾਣ ਪ੍ਰਦਰਸਿ ਲੀਨਾ॥	ਦੀਨ ਜਾਣ ਤਿਹਿ ਨਿਜ ਪਦ ਦੀਨਾ॥
ਜੁਬ ਟਿਖਿ ਨਿਜ ਨਾਥਾ ਹੋ ਜਿਯ ਦੀਨਾ॥	ਵਿਦਿਆ ਨਿਧਿ ਕਹ ਵਿਦਿਆ ਦੀਨਾ॥
ਜਾਤੇ ਲਾਗਨ ਖੁਸ਼ਾਇ ਜਾਸਾ॥	ਅਤੁਲਿਤ ਬਲਤਨ ਰੇਜ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥
ਦੇ॥	ਆਖੁ ਪ੍ਰਭ ਜਨਕ ਸਮਗ ਪਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਜ ਅਸੁ ਮਾਨੀ॥
	ਅੰਤ ਮੁਖ ਫਲ ਭੋਜਨ ਦਿਯੋ ਭੁਕੁ ਹਿਤ ਜਾਨਾ॥ ੨੨੧॥
ਪ੍ਰਭੂ ਰਾਮ ਮੁਨਿ ਸਨ ਰਾਖਾਈ॥	ਨਿਰਕੁਯ ਯਗਮ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਜਾਈ॥
ਹੇਮ ਕਰਨ ਲਗੇ ਮੁਨਿ ਭਾਰੀ॥	ਆਪੁ ਰਹੇ ਮਖਕੀ ਰਖਵਾਰੀ॥
ਮੁਨਿ ਮਾਰੀਚ ਨਿਸਾਰ ਰੇ ਕੇਹੀ॥	ਏ ਸਹਾਯ ਧਾਵਾ ਮੁਨਿ ਵੇਹੀ॥
ਬੰਨ ਫਰ ਬਾਣ ਰਾਮ ਤਿਹ ਮਾਰਾ॥	ਸਤੁ ਯੋਜਨ ਗਾ ਸਾਗਰ ਪਾਰਾ॥
ਪਾਵਕ ਸਤ ਸਬਾਹੁ ਪੁਨਿ ਮਾਰਾ॥	ਅਨੁਜ ਨਿਸਾਰ ਰਕਟਕ ਸਹਾਰਾ॥
ਮਾਰਿ ਅਸੁਰ ਦ੍ਰਿਸ ਨਿਰਤੁ ਭਾਰੀ॥	ਅਸੁਤਿ ਕਰਹਿ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਬਾਰੀ॥
ਜੁਹ ਪੁਨਿ ਕੁਛ ਦਿਵਸ ਰਾਖਾ॥	ਰਹੇ ਕੀਨ ਵਿਪ੍ਰਨ ਪਰ ਦਾਯਾ॥
ਭੁਕਿ ਹੋਤੁ ਬਹੁ ਕਥਾ ਪੁਰਾਨਾ॥	ਕਹਾ ਵਿਪ੍ਰ ਯਦਾਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਾ॥
ਜੁਬ ਮੁਨਿ ਸਾਵਰ ਕਹਾ ਬੁਝਾਈ॥	ਚਤੁਰਏ ਕ ਦੇਖਿ ਯ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਈ॥
ਧਨੁ ਯਗਮ ਸੁਨਿ ਰਘੁ ਕੁਲ ਨਾਥ॥	ਹਰਖਿ ਚਲੇ ਮੁਨਿ ਵਰ ਕੇ ਸਾਥਾ॥
ਅਸੁ ਮਏ ਕਵੀ ਖ ਮਗ ਮਾਰੀ॥	ਖਗ ਮਿਗ ਜੀਵ ਜੰਤੁ ਤਹ ਨਾਰੀ॥
ਪੁਛ ਮੁਨਿ ਹਿ ਸਿਲਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇਖੀ॥	ਸਕਲ ਕਥਾ ਰਿਖਿ ਕਹੀ ਵਿਸੇਖੀ॥
ਦੇ॥	ਗੋਤ ਮਨਾਰੀ ਸੁਪ ਬਸ ਏ ਪਲ ਦੇਹ ਧਰਿ ਧੀਰਾ॥
	ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਜ ਰਾਹਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਰਾਖੁ ਬੀਰਾ॥ ੨੨੨॥
ਫੇ॥	ਪਰਸਤ ਪਦ ਪਾਵਨ ਸੋਭਨ ਸਾਕਨ ਪਗਾਰੁ ਭਈ ਤਪ ਪੁਨਿ ਸਹੀ॥
	ਵੇਖਤੁ ਰਾਖੁ ਨਾਯਕ ਜਨ ਸੁਖ ਦਾਯਕ ਸੰਮੁਖ ਹੁਇ ਕਰ ਜੇ ਰਿਹੀ॥
	ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਆਧੀਤ ਪੁਲਕ ਸਰੀਰ ਮੁਖ ਨਹਿ ਆਵੈ ਚਨ ਕਹੀ॥
	ਅਤਿ ਸਯ ਬੁਝ ਭਾਗੀ ਚਰਣ ਲਗੀ ਯੁਗੁਲ ਨੈਨ ਜਲ ਧਰ ਬਹੀ॥

੧੦੦

ਧੀਰਜ ਮਨ ਕੀਨਾ ਪੁਰੁ ਕਹੰ ਚੀਨ ਰਘੁ ਪਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭੁਤਿ ਪਦੇ
 ਅਭਿਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਅਸੁਤਿ ਠਨੀ ਗਮਨ ਗਮ ਮਜਸਤ ਪੁਰਈ
 ਮੇਨਾ ਰੇ ਅਪਾਦਨ ਪੁਰੁ ਜਗ ਪਾਦਨ ਰਾਵਣ ਰਿਪੁ ਜਨ ਸੁਖਦਾਈ
 ਰਾਜਿਵ ਲੋਚਨ ਰੁਤ ਮੇਰਨ ਪਾਰੇ ਪਾਰਿ ਸੁਰਣ ਹਿ ਆਈ ੨੯
 ਮੁਨਿ ਸਾਪ ਜੋਦਨਾ ਮਾਤਿ ਕੁਲ ਕੀਨ ਪਰਮ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਮੇ ਮਾਨਾ
 ਦੇਖ ਮੇਰੁ ਰਿਲੋਚਨ ਹਰਿ ਰਵ ਮੇਰਨ ਯਹੀ ਲਾਭ ਮੰਕਰ ਜਾਨਾ
 ਬਿਨਤੀ ਪੁਰੁ ਮੇਰੀ ਮੇ ਮਾਤਿ ਭੋਰੀ ਨਾਬਣ ਵਰ ਮਾਂਗਉ ਆਨਾ
 ਪਦ ਕਮਲ ਪਰਗਾਠ ਸਅਨੁਗਾਨਾ ਮਮਨ ਮਧੁ ਪਕਰ ਪਾਨਾ ੩੦
 ਸਿਹਿ ਪਦ ਸੁਰ ਸਠਿ ਰਾਪਰਮ ਪੁਨੀਤ ਪਗਰੁ ਰਈ ਸਿਵ ਸੀ ਸਧਰੇ
 ਸੁਇ ਪਦ ਪਕਿਜ ਸੀਹਿ ਪੁਜਤ ਅਜ ਮਮ ਸਿਰ ਧਰੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰੀ
 ਇਹਿ ਭਾਂਤਿ ਸਿਧਾ ਭੀ ਗੋਤ ਮਨਾ ਕੀ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਚਰਣ ਪਰੀ
 ਜੇ ਆਤਿ ਮਨ ਭਾਵ ਸੇਵ ਰਪਾਵੇ ਗਈ ਪਾਤਿ ਲੋਕ ਅਨਿਵ ਰੁਈ ੩੧

ਅਸ ਪੁਰੁ ਦੀਨ ਬੰਸੁ ਹਰਿ ਕਾਰਣ ਕਹਿਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ
 ਤੁਲ ਸਿਦਾਸ ਸਤ ਪਾਤਿ ਭੁਜੁ ਛਾਡੀ ਕਪਰ ਜੰਜਾਲਾ ੩੨

ਚਲੇ ਰਾਮ ਲਖ ਮੇਟ ਮੁਨਿ ਸੀਗਾ	ਗਯੇ ਜਹਾ ਜਗ ਪਾਵਨਿ ਗੰਗਾ
ਅਨੁਜ ਸਹਿਤ ਪੁਰੁ ਕੀਨ ਪਦਮਾ	ਭਰੁ ਪਕਰ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਦਾਮਾ
ਅਖ ਯੋ ਪਕਾ	
ਪੁਨਿ ਸੁਰ ਸਠਿ ਉਤ ਪਤਿ ਰਘੁ ਰਈ	ਕੋ ਸਿਕਸਨ ਪੁਣਾ ਸਿਰ ਨਾਈ
ਕਹ ਮੁਨਿ ਪੁਰੁ ਤਵ ਕੁਲ ਇਕ ਰਾਜ	ਨਾਮ ਸਗਾਰ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਵਿਰਾਜਾ
ਤਿਹਿ ਕੇ ਯੁਗ ਭਾਮਿਨਿ ਸੁਕੁ ਮਾਰੀ	ਪ੍ਰਥਮ ਕੇਸਨੀ ਸੁਮਤਿ ਪਿਯਾਰੀ
ਸਬ ਪਕਾਰ ਸੰਪਤਿ ਸੁਰ ਕੁਜਾ	ਸੁਤ ਵਿਹੀਨ ਮਨ ਵਿਸਮ ਕਰਾਜਾ
ਇਕ ਸਮਯ ਭਾਮਿਨਿ ਦੇਉ ਸਾਬਾ	ਗਯੇ ਬਨ ਤਨ ਯਹੇਤੁ ਰਘੁ ਨਾਰਾ
ਸਘਨ ਸਫਲ ਤਰੁ ਸੁੰਦਰ ਨਾਨਾ	ਤੁਹਾਂ ਬ੍ਰਿਗੁ ਮੁਨਿ ਤਪਤੀ ਜ ਨਿਧਾਨਾ

ਸਹਿਤ ਨਾਰਿ ਨਿਪ ਮਾਇਤ ਮਨ ਰਹੇ ਬਰਖ ਸਤੁ ਏਕਾ
 ਕੀਨੇਤ ਪਬਲ ਦੇਖਿ ਬ੍ਰਿਗੁ ਅਸੁਤਿ ਕੀਨ ਅਨੇਕਾ ॥

[illegible]

ਮੇਰੇ ਮਾਧੀ ਸਰਕ ਮੁਖਿ ਕਾ ਕੀਨਾ
ਮੇਰੇ ਹੁਖ ਮੇਰੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਾਧੀ ਕਾ
ਮੇਰੇ ਨਾਉਂ ਜੋ ਮਾਧੀ ਮਾਧੀ ਕਾ
ਮੇਰੇ ਸਰਕ ਮੇਰੇ ਸਰਕ ਗੁਣ ਲੇਨਾ
ਮੇਰੇ ਪਾਇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਰਾਣ ਨ ਮਿਰ ਨਈ
ਮੇਰੇ ਮਾਧੀ ਕਾ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮਾਧੀ ਕਾ
ਮੇਰੇ ਮਾਧੀ ਕਾ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮਾਧੀ ਕਾ
ਮੇਰੇ ਮਾਧੀ ਕਾ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮਾਧੀ ਕਾ
ਮੇਰੇ ਮਾਧੀ ਕਾ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮਾਧੀ ਕਾ
ਮੇਰੇ ਮਾਧੀ ਕਾ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮਾਧੀ ਕਾ

3

ममोद्वारे। इति भवत्युत्पत्तेर्मममहवः ।

1947-48

॥ अथ ब्रह्मसूत्रम् ॥
 ॥ १ ॥ अथ ब्रह्मसूत्रम् ॥
 ॥ २ ॥ अथ ब्रह्मसूत्रम् ॥
 ॥ ३ ॥ अथ ब्रह्मसूत्रम् ॥
 ॥ ४ ॥ अथ ब्रह्मसूत्रम् ॥
 ॥ ५ ॥ अथ ब्रह्मसूत्रम् ॥
 ॥ ६ ॥ अथ ब्रह्मसूत्रम् ॥
 ॥ ७ ॥ अथ ब्रह्मसूत्रम् ॥
 ॥ ८ ॥ अथ ब्रह्मसूत्रम् ॥
 ॥ ९ ॥ अथ ब्रह्मसूत्रम् ॥
 ॥ १० ॥ अथ ब्रह्मसूत्रम् ॥

[illegible]

22

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

‘‘ॐ नमो भगवते वासुदेवाय’’

੦੨
੧੧

੨੦

੨੧

ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਪੀਰਜੀਨਾ ਤਾਸੁ ਨ ਸਨਹਿ ਵੇਦੇਤ ਪੁਰੁਖੁ ਭਾਗਤਿ ਧਿਰਮ ਨਿਪਤੈ ਸੋ ਕੀਸੇ ਚਾਨਿ ਪੁਰਾ ਸਬਦਿ ਜੀਤਿ ਧਰਮਾ ਸੁਹਾਇ ਨਿਪਤੈ ਮਨ ਕੀਨ ਵਿਚਾਰਾ ਮਹਿਮਾ ਨਿਰਗੁਣ ਮੁਖਤ ਭਲਾਯੋ ਗੁਰਿ ਭੋਗੇ ਬੇਦਿ ਏਕ ਬਰਾਤੀ ਅਖ ਅਰੁ ਤੁਝਾਯੇ ਤਬ ਤੁਰੰਗਾ	ਮੁਤਿ ਹੋਵੇ ਸਤਿ ਸਾਗਰ ਕੀਨਾ ਗੁਣ ਨਿਰਮਲ ਮਿਸੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਮਾਨਿ ਮਨ ਮੀਨ ਪਾਇਲ ਰਹੈ ਨੈਨਾ ਭੁਯੇ ਵਿਭੋਕ ਮਨ ਗੁਣ ਵਿਸਮਾਨ ਆਯੁ ਭੁਯੇ ਪਨ ਦੋਬ ਰਾਮਾਨਾ ਮਹਿਮਾ ਗਿਰਿ ਬਿੰਦੁ ਮਧੁ ਪੁਰਾਨਾ ਦੇਖਤ ਬਨੈ ਫੁਲਾਇ ਨਹਿ ਜਾਣੀ ਬੋਗ ਬਾਤਿ ਗਿਮਿ ਦੇਖਿ ਜ ਭੀਰਾ
---	--

ਦੇ:	ਸੁਰਪ ਤੇ ਮੁਨਿ ਭੁਯੇ ਵਾਤੁ ਹਿ ਮਨ ਮਹ ਕਰਿ ਅਨੁਮਾਨ ਅਨੁਤੁਰੰਗ ਤਬ ਲੀਲਿ ਮਰਮ ਨ ਕੋਊ ਜਾਨਾ
-----	---

ਗਾਇਓ ਅਨਿਰਪਿਲ ਮੁਨਿ ਪਾਈ ਸੁਗਫਲ ਹੋਏ ਜੈ ਸੁਤੁਰ ਸਯਾਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਸਬ ਅਨਕਹੀ ਨਿਪ ਪਾਈ ਲੀਨ ਤੁਰੰਗ ਕੋਇ ਜਨ ਨ ਫੋਲੀ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਨਿਪਾਫੇ ਜਮ ਅਪਾਏ ਜਾਹੁ ਤੁਰੰਗ ਤੁਮ ਹੋਤੁ ਜਾਈ ਸੁਰਪ ਤੇ ਸਮ ਦੋਇਸ ਸਟ ਬੀਰ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋ ਚਲਤ ਧਰਣੀ ਅਫੁਲੀ ਸੁਮਨ ਬਾਇਕਾਏ ਪਖਨ ਬਾਗਾ ਨਰ ਰਗਾਂਦ ਮੁਖੀ ਸਬਲ ਨਾਨਾ	ਕੇਹੁ ਨ ਜਾਨ ਕਾਹਿ ਗਾਸਾ ਪੰ ਲੇਤੁ ਤੁਰੰਗ ਰਹੈ ਕਿਨਹੁ ਨ ਜਾਨਾ ਅਚਾਰਜ ਹਮ ਕਹਤ ਰੁਤਾਹੀ ਕਹਾ ਕਵਿਯੋ ਸੇ ਆਸ ਸੁਹੇਊ ਸਗਲ ਸੁਤ ਸਕਹੇ ਤੁਰੰਗ ਬੁਝਾਏ ਸਕਲ ਚਲੇ ਰਹ ਲਨ ਸਿਰਨ ਲੀ ਸਕਲ ਪਨ ਰਧਾ ਅਤੇ ਰਣਧੀਰ ਵਾਇ ਪਸੁ ਜੀਵਨੁ ਯੇ ਸਬ ਆਈ ਅਚੇਤ ਕੁਪ ਵਾਪਿਕ ਤੁਰੰਗਾ ਗਿਰਿ ਕੋਹ ਕਾਨਨ ਅਸਾਨਾ
---	---

ਦੇ:	ਵਿਹਿ ਬਿਧਿ ਖਾ ਸਿਉ ਤੁਰੰਗ ਤਿਨ ਆਯੋ ਕੂਪਾਤਿ ਪਾਹੀ ਸਰਹੁ ਦਨ ਮਾਧਿ ਨਿਹਿ ਕਹਿ ਬੋਝ ਅੰਧੁ ਕਾਠੀ ਨਾਹੀ
-----	--

ਬੇਦੁ ਮਹਿ ਸੁਤ ਕਰਹੈ ਪਠਾਯੋ ਚਿਨਹੈ ਕਾਨਿ ਸੁਲਿਸ ਸਮਾਨਾ ਦੇਖਿ ਅਤੁਲ ਸਲ ਦੇਵ ਰੁਨਾਨਾ	ਚਲੇ ਸਕਲ ਪੁਰਬ ਵਿਸਿ ਆਯੋ ਯੋਜਨ ਭਰਿ ਬੇਦਿ ਕੁਲ ਵਾਨਾ ਨਰਹ ਨਾਹ ਵਿਤੀਓ ਸਨਮਾਨਾ
--	---

ਸੇਧਤੁ ਮਹੀ ਪਤਾਲ ਸਬ ਆਯੋ।	ਗਦਿ ਗਜ ਦੇਖਿ ਏਕ ਸਿਰ ਨਾਯੋ।
ਅਤੇਨ ਪੁਛਾ ਸਬ ਕਥਾ ਸੁਨਾਯੋ।	ਬਹੁਰਿ ਸਕਲ ਦਖਾਣ ਦਿਸਿਆਯੋ।
ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਪੁਨਿ ਦੁਸਰ ਗਜ ਦੇਖ।	ਆਤਿ ਉਤੀ ਗਾ ਗਜ ਵਿਸਲਾ ਵਿਸੇਖ।
ਤਹੁ ਬਹੁ ਪੁਣਾ ਮਤਿ ਨ ਕੀਨੋ।	ਚਲੇ ਸੁਨਤੁ ਪਸਾਰਿ ਮਾਰੀਤ ਦੀਨੋ।
ਤੀਸਰ ਦੇਖਿ ਪਦ ਖਾਣ ਕੀਨੀ।	ਪੁਨਿ ਉਤਰ ਦਿਸੇ ਸੋਧਹਿ ਲੀਨੀ।
ਗਦਿ ਗਜ ਸ੍ਰੇਤ ਨਿਰਖਿ ਸੁਖ ਪਾਯੋ।	ਸਕਲ ਕਪਿਲ ਮੁਨਿ ਪਹ ਪੁਨਿ ਆਯੋ।
ਏਜਤ ਨਦੀ ਪਰ ਨਹਿ ਪਾਵਾ।	ਸੋਭਾ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਲਧਿ ਸੁਹਾਵਾ।
ਵੇ: ॥ ਏਪਿਨ ਆਪ ਤੁਫੇਗ ਤਬ ਬਾਧਾ ਮੁਨਿ ਬਰ ਪਾਸਾ। ਏਲੇ ਬਚਨ ਸਕੋ ਪਕਠਿ ਕੁ ਚਹ ਸਬ ਕਰ ਨਾਸਾ।	
ਏਦ ਮਹਿ ਹਮ ਰਾਹਿਏ ਕੋਧਾ।	ਰੇਰੇ ਦੁਸੁ ਬਹੁਤ ਤੁਹਿ ਸੋਧਾ।
ਕੋਠਿ ਕਹੇ ਚੋਰ ਦੀਖ ਬਹੁ ਹੋਈ।	ਯਹ ਸਮਛਲੀ ਅਫਰ ਨਹਿ ਕੋਈ।
ਪਰਧਨ ਲੈ ਪਤਾਲ ਪੁਨਿ ਆਯੋ।	ਤਸਕਰ ਮੁਨਿ ਬਰ ਭੁਖ ਬਨਾਯੋ।
ਕੋਠਿ ਕਹੇ ਯਹ ਮੁਨਿ ਵਰ ਨਾਹੀ।	ਸਮੁਝਿ ਦੇਖਿ ਲਖਾਣ ਮਨਮਾਹੀ।
ਕੋਠਿ ਕਹ ਬਰ ਤਪ ਕੀਨ ਅਪਾਰ।	ਅਹੇ ਦੁਸੁ ਲੈ ਤੁਰੰਗ ਹਮਾਰਾ।
ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਮਨਿ ਚਿਤ ਵੁ ਜਬਹੀ।	ਭਵੇਤੁ ਸਮ ਸਬ ਖਾਣ ਮੇਤ ਬਹੀ।
ਉਮਾ ਬਚਨ ਸਿਹਿ ਸਮੁਝਿ ਨ ਬੋਝਾ।	ਸੁਧਾ ਹੋਇ ਬਿਖ ਤਿਕੁ ਨ ਭੋਲਾ।
ਪਾਵਕ ਜਾਨਿ ਧਰਹਿ ਕਰ ਪਾਨੀ।	ਜਗਹਿ ਗਾਹਿ ਨਹਿ ਆਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ।
ਜਾਨ ਗਰਲ ਜੇ ਸੰਗੁ ਹਿ ਕਰਹੀ।	ਸੁਨਹੁ ਰਾਮ ਤੇ ਕਾਰਿ ਨ ਮਰਹੀ।
ਕੋਧ ਕੀਨ ਬਿਨ ਕਿਯੋ ਵਿਚਾਰਾ।	ਭੁਯੇ ਸਕਲ ਤ੍ਰਿਹਿ ਤੇ ਜਾਰਿ ਫਾਰਾ।
ਇਹਾਨਿ ਪਾਤਿ ਆਸਮਾਨ ਬੁਲਾਯੋ।	ਨਹਿ ਆਯੋ ਸਬਾ ਤਿਨਹਿ ਪਠਾਯੋ।
ਵੇ: ॥ ਏਨ ਨਿਪਤਿ ਅਸੀਸ ਤਬ ਆਤਿ ਹਿਤ ਬਾਰਹਿ ਬਾਰਾ। ਏਤੀ ਫਿਰੋ ਲੈ ਤੁਰੰਗ ਸੁਤ ਮੇਰੇ ਪਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥	
ਚਲੇ ਨਾਧਾ ਪਦ ਅਸੀਸ ਕਮਾਰਾ।	ਗਵਿ ਸੂ ਤੁਕੁ ਹੇਤੁ ਕਲ ਚੇਨਿ ਯਦੁ।
ਤਹੁ ਤਹੁ ਨਿਰਖਿ ਮੁਨਿ ਨ ਕੋ ਪਾਸਾ।	ਪੁਨਿ ਖਬਰ ਕਰਿ ਦੇਖੁ ਪੁਣਾਮਾ।
ਪਨਿਗ ਨਾਗ ਸਨ ਪਾਏ ਅਸੀਸਾ।	ਚਹੁ ਦਿਰਗਜ ਕਹੁ ਨਾਵਨ ਸੀਸਾ।

੨੦੪

<p>ਯਾਹਿ ਬਿਧਿ ਸੇਧਤ ਮਗ ਮਹ ਜਤਾ ਚਰਣ ਪਰਤਤ ਸੁਆਸਿਖ ਦਯਉ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਸੇਰ ਭੁਯੋ ਭਾਟੀ ਅਸਿਮਾਨ ਤਹ ਮਜਨ ਕੀਨਾ ਬਹੁਰੀ ਗਭਰੂ ਬੋਲੇ ਸੁਨਤਾ</p>	<p>ਮਿਲੇ ਗਭਰੂ ਸੁਮਤੀ ਕਰਕੁਤਾ ਜਰੇ ਸਕਲ ਜਿਹਿ ਬਿਧਿ ਸੇਰਾਉ ਲਿਯੇ ਬਗੋਸ ਦਿਖਾਯ ਲਵਨੀ ਕੁਮਕੁਮ ਸਬਾਰੇ ਜਲ ਜਾਣੀ ਮੇਤੁਹਿ ਕੋਰੋ ਕਰੋਹਿ ਇਕ ਲਾਭਾ</p>
ਸੇ:	<p>ਬਰਸੁਤ ਸੋਇ ਉਪਾਯ ਗੰਗਾ ਆਵਾਹਿ ਅਵਨਿਮਹਿ ਦਰਸਨ ਤੇ ਅਪਜਾਯ ਮਜਨ ਕੀਨੇ ਪਰਮ ਸੁਖਾ</p>
<p>ਖਸਿ ਸਹੰਸੁ ਤਰਿਹੋ ਇਹੀ ਵਿਧਿ ਸੁਨਿ ਅਸ ਬਚਨ ਪ੍ਰਿਦਯ ਮਨ ਭੁਯੋ ਤਬ ਬਗੋਸ ਮੁਨਿ ਚਰਣਨ ਆਯੋ ਆਯਸੁ ਦੇਇ ਤੁਰੰਗ ਮੁਨਿ ਦੀਨਾ ਨਗਰ ਸਮੀਪ ਗਭਰੂ ਪਹੁਚਾਈ ਇਹਾਂ ਤੁਰੰਗ ਲੇ ਨਿਪ ਸਿਰਨਾਈ ਵਿਸ ਮਯ ਹਰਖ ਬਿਬਸ ਨਿਪੁਰਾਉ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਨਿਪਾਤਿ ਗਜ ਪੁਨਿ ਕੀਨ</p>	<p>ਗੰਗਾ ਪਾਯ ਪਰਮ ਪਾਵਨ ਨੇਪਿ ਸਹਿਤ ਗਭਰੂ ਮੁਨਿ ਦਰ ਪਹ ਆਯੋ ਪੂਰਬਤ ਬਾ ਸਕਲ ਮੁਨਿ ਗਾਈ ਹਰਖਿ ਪ੍ਰਿਦਯ ਨਿਨ ਅਜੁਰੇ ਚੀਨਾ ਗਯੇ ਭਵਨ ਨਿਸਤ ਬਰਖਾਵਾਈ ਖਟ ਸਹੰਸੁ ਮੁਨਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ਕੀਨਾ ਯਯਮ ਦਨ ਦਹੁ ਦਮੁਤਾ ਪਾਜਾ ਲੋਗ ਕਹ ਅਰਿ ਮੁਖ ਦੀਨਾ</p>
ਦੇ:	<p>ਅਸਿਮਾਨ ਹਿਤ ਗਸਦੇ ਨਿਜ ਮਨ ਹਰੇ ਪਦ ਲਗਾ ਗਯਉ ਸਗਰ ਤਪ ਕਜ ਬਨ ਪ੍ਰਿਦਯ ਅਧਿਕ ਅਨਗਯਾ</p>
<p>ਤਤੁਤ ਨਾਮਾ ਦੇਲੀ ਸਾਨਿ ਪੁਤਾਉ ਭੁਯੋ ਅਗਮ ਤਪ ਭੀਨ ਨਿਪਾਯਾ ਬਹੁ ਕਵਨ ਦੇਲੀ ਪਪੁਤਾਈ ਪੁਗਭਰ ਜਿਹਿ ਨਿਤ ਸੁਰ ਪਾਤਿ ਰਹੀ ਭਾਗੀ ਬਥ ਅਸ ਸੁਤ ਭਯੋ ਜਾਸੁ ਭਿਨਹਿ ਬੇਇ ਨਿਪ ਦੀਨਿ ਉਗਾਸੁ ਮਨ ਮਹਕਰਤ ਪਥਿ ਅਨੁਮਾਨਾ ਨਿਜ ਮਨ ਤਨ ਦੀਨੇ ਉ ਨਿਮਿਦੇਉ</p>	<p>ਮਨ ਤਪ ਹੇਤੁ ਉਤਰਾਵੇ ਸਿਰਾਯਾਉ ਭੁਯੋ ਕਲ ਬਸ ਗੋਬਧੁ ਕਲਾ ਸੇਵੈ ਸਕਲ ਨਿਪਾਤਿ ਜਿਹਿ ਆਈ ਅਹੋ ਮਹਾ ਸੁਕਵਿ ਬਿਹਿ ਨਿਪਿ ਯਾਹੀ ਪਿਤੁ ਸਮ ਨੀਤਿ ਅਧਿਕ ਉਰਤਾਸੁ ਅਪਚ ਲੇਉ ਨਿ ਤਪ ਕੇ ਕਯਾ ਸੁਰਸਾਰੇ ਅਵਤ ਮਉਨ ਰੁਪਾਨਾ ਭੀਰ ਨਿਜਨ ਕਰਕੇ ਨਾਮਨ ਕੀਨਾ</p>

ਜੇ: ॥ ਯਹਿ ਬਿਧਿ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰ ਨਿਪ ਕੀਨੇ ਤਪ ਪਬਲਤ ਬ
 ॥ ਸਿਧਿ ਕਰੁ ਅਰ ਕਾਲ ਦੇਹ ਤੁਜੀ ਕੋਉ ਪਗਟ ਨਹਿ ॥

॥ ਜਿਹਿ ਮੁਰਜਾ ਰੇ ਲਾਗਿ ਤਿਰਨੁ ਤੁਪ ॥	॥ ਸੋਗੁ ਜੇ ਮੁਢ ਪਿਯਹਿ ਜਲ ਕੂਪਾ ॥
॥ ਯਹਿ ਤੁਰੀ ਦਸ ਅਸ ਮਨੁ ਭਯੋ ॥	॥ ਪਿਤੁ ਨ ਆਵ ਬਹੁ ਦਿਨ ਚਲਿ ਗਯੋ ॥
॥ ਕਾਕੁਲ ਨਾਮ ਤਨ ਯਾਇ ਕਟਾਹੇ ॥	॥ ਦੀਨ ਰਾਜ ਨੀਤਿ ਬਹੁ ਕਹਿਓ ॥
॥ ਯਹਿ ਤਬ ਪੁਰ ਬਕ ਬਾਸੁ ਤਪਾਹੀ ॥	॥ ਦੀਨ ਅਸੀਖ ਚਲੇ ਨਰ ਨਾਹੀ ॥
॥ ਨਿਕਸਤ ਨਗਰ ਸਗੁਨੁ ਭਲ ਪਾਏ ॥	॥ ਆਤਿਹਿ ਨਿਬੜ ਬਨ ਜਹਿ ਨਿਪ ਅਧਿ ॥
॥ ਏਸੇ ਮੁਰਗਿ ਰਬ ਬਨ ਸੁਖ ਪਾਵਾ ॥	॥ ਸੁਰਸਰਿ ਹਿਤੁ ਤਪ ਕਹੈ ਮਨ ਲਾਵਾ ॥
॥ ਏਕ ਚਰਣ ਦੇਉ ਤੁਜਾ ਉਠਾਯੋ ॥	॥ ਗਵਿ ਸੀਮੁਖ ਚਿਤੁ ਵਹਿ ਮਨ ਲਾਯੋ ॥
॥ ਬਰਖ ਸਹਸ ਬੀਤੇ ਯਹਿ ਤੁਠੀ ॥	॥ ਜਾਤੁ ਨ ਜਾਨੇ ਦਿਨ ਅਰੁ ਰਾਤੀ ॥
॥ ਦੇਖਿ ਉਗਤੁ ਪਾਜ ਗਲਿ ਆਯੋ ॥	॥ ਬੋਲੇ ਬਚਨ ਨਿਪਾਹਿ ਮਨੁ ਭਯੋ ॥
॥ ਯਹਿ ਨਿਪਾਤਿ ਜੇ ਲੇਵਰ ਦਸਾ ॥	॥ ਏਏ ਨਿਪ ਕਾਰਿ ਅਜਹਿ ਪਦਾਮਾ ॥
॥ ਜੇ ਅੰਗੋ ਸੋ ਜਾਨਤੁ ਅਹੁ ॥	॥ ਮੇ ਸਨ ਮਾਗਨ ਪੁਰੁ ਕਿਮਿ ਬਹੁ ॥

ਦੇ: ॥ ਤੁਦਿਪਿ ਕਹੈ ਭੁਦੇਹੁ ਵਰ ਸਬ ਸਿਤਨ ਕਹੈ ਬਿਧਾ ॥
 ॥ ਦੁਸਰ ਮਾਗੋ ਜੇ ਰਿਕਰ ਗੀਰਾ ਆਵਹੀ ਨਿਧਿ ॥

॥ ਏਵ ਮਸੂ ਕਹਿ ਪੁਨਿ ਵਿਧਿ ਭਵਹੀ ॥	॥ ਸੁਰਸਰਿ ਦੇਹੁ ਗਾਖਿ ਕੇ ਸਕਹੀ ॥
॥ ਛੁਟ ਜਾਹਿ ਪੁਨਿ ਤੁਰਤ ਰਸਾਤਲਾ ॥	॥ ਫਿਰਹਿ ਨ ਨਿਪਾਤਿ ਬਹੁ ਰਿਸੁਨੁ ਭੁਲ ॥
॥ ਚਿਹਰੇ ਕਹੈ ਏਕ ਤੁਹੀ ਪਾਹੀ ॥	॥ ਆਤਿ ਦਯਾਲ ਸਿਕਰ ਮਨ ਆਹੀ ॥
॥ ਮੁਇ ਸਿਕਰ ਗਖਿ ਦੇਵ ਸਰ ਆਸੁ ॥	॥ ਉਨਹਿ ਜਪੇਤ ਵਹੈ ਹੋਇ ਹੈ ਬਾਸੁ ॥
॥ ਅਸ ਕਹਿ ਬੀਧਿ ਅਤਿਰ ਹਿਤ ਭਯੋ ॥	॥ ਬਹੁ ਚਿਤੁ ਗੀਰ ਬ ਸਿਵ ਪਹ ਗਯੋ ॥
॥ ਏਸੁ ਪੁਰਖ ਅਗਿਸੁ ਅਧਾਰਾ ॥	॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਿਵ ਨਾਮ ਉਚਾਰਾ ॥
॥ ਸਿਵ ਦਯਾਲ ਪੁਗਟੇ ਤਬ ਆਈ ॥	॥ ਹਾਥ ਜੋਰਿ ਨਿਪ ਬਿਨਯ ਸੁਨਾਈ ॥
॥ ਮੇ ਗਾਖ ਬਸੁਰ ਸਾਰਿ ਕਹ ਈਸਾ ॥	॥ ਬਹੁ ਰਿਗਾ ਪਾਤਿ ਧਾਨ ਕਰੀਸਾ ॥

ਦੇ: ॥ ਉਹ ਦੇਵ ਸਰਿ ਸਿਵ ਬਚਨ ਸੁਨ ਮਨ ਕੀਨ ਵਿਚਾਰਾ ॥
 ॥ ਜਾਉਂ ਰਸਾਤਲ ਸਿਵ ਸਹਿਤ ਜਾਤੁ ਨ ਲਾਵੈ ਬਾਰਾ ॥

੧੦੬
੧੫

ਅੰਤਿਰਯਾਮੀ ਸਿਵਹਿ ਉਪਾਈ ॥ ਇਹਾਂ ਭੁਗੀਰਥ ਅਸੁਤਿ ਕੀਨੀ ॥ ਫੂਟੇ ਸ੍ਰੋਰਭੁਯੋ ਜਗ ਭਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਰਸਰਿ ਪੁਨਿ ਹਰ ਜਟਾ ਸਮਾਨੀ ॥ ਕੋਤੁਕ ਦੇਖਿ ਸਕਲ ਸੁਰ ਹਰਖੇ ॥ ਬਹੁ ਰਿਭੁਗੀਰਥ ਸੁਮਰਣ ਕੀਨ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਭਈ ਤੀਨਿ ਪੁਨਿ ਧਰਮ ॥ ਗਈ ਨਭੁ ਸੋਇ ਕਿ ਅਘਨਾਨੀ ॥	ਨੀਜ ਸਿਰ ਜਟਾ ਸੋ ਅਗਮ ਬਨਾਈ ॥ ਸੁਨਿ ਸਿਵ ਗਿਰਾ ਛਾਤਿ ਦਿਧੀਨੀ ॥ ਚਾਕੇਤ ਦੇਵ ਅਹਿ ਦਿਗੰਜ ਚਾਰੀ ॥ ਦਰਖ ਏਕ ਤਹ ਰਹੀ ਲਫ ਨੀ ॥ ਕਹ ਜਥ ਜਯਤਿ ਸੁਮਨ ਬਹੁ ਦਰਖੇ ॥ ਭਾਰਿ ਜਟਾ ਸਿਵ ਬੁੰਦਰ ਦੀਨਾ ॥ ਏਕ ਗਈ ਨਭੁ ਏਕ ਪਰਾਚਾਰ ॥ ਦੇਵਨ ਧਰਾ ਨਾਮ ਮਇ ਕੀਨੀ ॥	
ਦਿ:	ਦੁਸਟ ਗਈ ਪਤਾਲ ਮੇਂ ਨਾਮ ਪੁਰਾਣ ਤਿਹ ਰਣ ਦੁਖ ॥ ਰੀਸਰ ਭਈ ਠੀਗਾ ਸੋਈ ਸਬ ਸੰਤਨ ਕੋ ਕਰਨ ਸੁਖ ॥ ਸਾਲਿਲ ਪ੍ਰਣਹ ਨਿਰਖਿ ਨਿਪਤਿ ਭਿਰ ਅਤਿ ਭੁਯੋ ਅਨੰਦ ॥ ਜੈਸੇ ਉਮ ਰੂਤ ਸਿੰਧੁ ਤਬ ਪੁਰਣ ਕਲਾ ਲਖ ਰੰਦ ॥	
ਅਯਭੁਗੀਰਥ ਪੁਨਿ ਸਿਰ ਨਾਯੋ ॥ ਬੇਗਵੰਤ ਨਿਪ ਰਬ ਲੈ ਆਨੂ ॥ ਤਿਹਿੰ ਰਬ ਚਾਢੇ ਨਿਪ ਜਲੁ ਮਮਾਯੋ ॥ ਮੁਨਿ ਨਿਪ ਦਿੱਖੁ ਤੁਰੰਗ ਰਬ ਅਨ ॥ ਚਲੀ ਅਗ ਕਰਿ ਨਿਪਹਿ ਸੁਰਸਰੀ ॥ ਚਲਤ ਤੇਜ ਕਛੁ ਫਰਣਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਰੈ ਕੁਲਾਹਲ ਵਿਧਿ ਸੁਰ ਭੁੰਤੀ ॥ ਅਜਨ ਕਰਹਿ ਦੇਵ ਤਹ ਆਈ ॥	ਬੋਲੇ ਸੁਰਸਰਿ ਬਚਨ ਸੁਰਸੇ ॥ ਭੁਰਤੁ ਤੁਰੰਗ ਸੁਰ ਗਾਇ ਜੰਮਿ ਭਾਨੂ ॥ ਚਲੇ ਹੋ ਮੈਂ ਤਵ ਪਾਛੇ ਲਾਹੋ ॥ ਚਲੇ ਹਿੰਦਸ ਸੁਮਿਰਤੁ ਭੁਗੰਨਾ ॥ ਦੇਵਨ ਮੁਦਿਤੁ ਸੁਮਨ ਸੁਰ ਕਰੀ ॥ ਟਟਹਿ ਗੀਰਿਤੁ ਸੈਬ ਸੁਹਾਈ ॥ ਕਮਠ ਨਭੁ ਭੁਖ ਫੁਲ ਮੈ ਮਾਤੀ ॥ ਸੁਨ ਗਾਤਿ ਸਿੰਧੁ ਰਹੇ ਸਬ ਭਾਈ ॥	
ਸੋ:	ਤਰਪਣ ਕਰ ਮਨ ਲਾਇ ਹਰਖ ਪ੍ਰਿਦਯਨ ਹਿੰ ਸਬ ਕਹਿ ॥ ਵਰਮਨ ਤੇ ਅਘ ਜਾਯ ਤੁਰੈ ਸਕਲ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕਹੈ ॥ ਅਜਨ ਬਰਹਰਖਾਇ ਸੁਰ ਅਜਾਇ ਸਨਕਾਇ ਰਿਖ ॥ ਪਾਨ ਕਰਤੁ ਅਘ ਜਾਯ ਅਸ ਮਨ ਸਬ ਕੋਊ ਕਹਾਹਿ ॥	
ਕਰ ਜੈ ਮਜਨ ਜਪ ਮਨ ਲਾਈ ॥	ਤਿਨਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਹਿ ਨ ਸਿਰਾਈ ॥	

੭੦੩

<p>ੴ ਪਰਜਾਤ ਸੋਹੇ ਨਿਪ ਕੋਮੋ ॥ ੴ ਪਿਤ ਸੈਲ ਸੁਹਾਵਨ ਦੇਸਾ ॥ ੴ ਹਰਿ ਦੁਰ ਸਮੀਪ ਤੁਥਾ ਆਯੋ ॥ ੴ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਮਨੁ ਕੋ ਸੁਖ ਭਾਈ ॥ ੴ ਹਰਿ ਮਨੁ ਕੀਨੇ ਦੁਖ ਜਾਈ ॥ ੴ ਸੋ ਸਿਧ ਪੁਰੀ ਸਹਜ ਸੁਖ ਭਾਈ ॥ ੴ ਅਸੀ ਤੀਰਥ ਵਿਦਿਧਿ ਵਿਧਿ ਜਾਨੀ ॥ ੴ ਮਨੁ ਕੋ ਨ ਕਰ ਕਰਤ ਮਨ ਥਾ ॥</p>	<p>ੴ ਜਵੰਤ ਗਣਿ ਦੇਖਿਯ ਜੈ ਸੋ ॥ ੴ ਪਾਛੇ ਸੁਰਸਰਿ ਆਗੇ ਨਰੋ ਸਾ ॥ ੴ ਤੀਰਥ ਦੇਖ ਸੁਰਸਰਿ ਮਨੁ ਲਾਯੋ ॥ ੴ ਆਇ ਪਯਾਗ ਪੁਰੰਚਿ ਅਘਾਹੀ ॥ ੴ ਬਹੁਰਿ ਦੇਵ ਸਾਰਿ ਕਾਸੀ ਆਈ ॥ ੴ ਵਗਣਿ ਨ ਜਾਇ ਮੰਨੇ ਹਰ ਭਾਈ ॥ ੴ ਗਈ ਤਹ ਕਿਮਿ ਕਹੇ ਬਖਾਨੀ ॥ ੴ ਜਾਇ ਚਲੀ ਏਹ ਵਿਧਿ ਰਖੁ ਨਾਥ ॥</p>
---	--

ਦਿ: ੴ ਮਿਲੀ ਗਈ ਪੁਨਿ ਵਿਦਿ ਮਹਾ ਉਦਧਿ ਦੇਵ ਸੁਖ ਮਾਨਾ ॥
 ੴ ਲਭੀ ਕਰਨ ਭਾਗੀ ਰਬਹਿ ਤੁਮ ਸਮ ਹਨ ਨ ਆਨਾ ॥

<p>ੴ ਕੀਨੇ ਅਸ ਜੋ ਕਰਹਿ ਨ ਕੋਈ ॥ ੴ ਸਗਲ ਸੁਤਨ ਭਭੇ ਤੁਤ ਕਾਲਾ ॥ ੴ ਅਬ ਲੋ ਰਹੇ ਕੋਲ ਮਾਇ ਕੋ ॥ ੴ ਤੁਮ ਸਮਾਨ ਨਿਪ ਅਵਰ ਨ ਭਯਾ ॥ ੴ ਜਗਲ ਸੁਰਨ ਤਹ ਮੰਗ ਵਿਧਾਤਾ ॥ ੴ ਧੰਨ ਭਗੀਨ ਬਜ ਸਜਗ ਜਯਾ ॥ ੴ ਅਪਨੀ ਸਤ ਅਪੁਤ੍ਰੇ ਗਾ ਕਿਯਾ ॥ ੴ ਗੰਗਾ ਸਾਗਰ ਸਬ ਤੋਊ ਕਹਾਹੀ ॥ ੴ ਭਾਗੀਨ ਬੀ ਨਾਮ ਅਰੁ ਕਹਾਹੀ ॥ ੴ ਅਜਾ ਵਿਧਿ ਭਗ ਨੇ ਜੰਤੋ ਕਹੀ ਆਯੋ ॥</p>	<p>ੴ ਤੁਪ ਮਾਹਿ ਮਾ ਬਲ ਕਸ ਨਹਿ ਹੋਈ ॥ ੴ ਹਰਖ ਵੰਤ ਤਬ ਭਯੋ ਨਿਪਾਥਾ ॥ ੴ ਤੰਨ ਕੇ ਸੰਗ ਤਥੇ ਅਬ ਸੋਊ ॥ ੴ ਜਗ ਵਿਖਾਤ ਅਚਲ ਯਸ ਲਯਾ ॥ ੴ ਨਿਪ ਸਨ ਆਯ ਕਹੀ ਸਬ ਬਾਤਾ ॥ ੴ ਤੁਮ ਸਮਾਨ ਨਿਪ ਅਰਿ ਨ ਭਯਾ ॥ ੴ ਸੰਮਤ ਦੇਹ ਜਨਨ ਸੁਖ ਦਯਾ ॥ ੴ ਅਘ ਭਿਯੁਕ ਦੇਖਤ ਰਵਿ ਰੁਰਹੀ ॥ ੴ ਸੁਨ ਸੁਰ ਸਿਧ ਨਾਗ ਯਸ ਲਹਾਹੀ ॥ ੴ ਜਹ ਭਗੀਰਥ ਅਰਿ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥</p>
--	--

ਦਿ: ੴ ਪਯੋ ਅਮਿਤ ਸੁਖ ਨਹਿ ਪੁਜਾ ਸੁਰਸਰਿ ਮਨੁ ਲਾਇ ਕੋ ॥
 ੴ ਰਬ ਵੀਨ ਅਸਿਖ ਮਾਇ ਤੁਰੀਗਾ ਨਿਪ ਭਵਨ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕੋ ॥
 ੴ ਇਹਿ ਭਾਉ ਸੁਨ ਗੰਗਾ ਕਥਾ ਰਬ ਗਾਮੁ ਵਿਚਕਣਨ ਨਯੋ ॥
 ੴ ਕਹਵਾਸ ਤੁਲਸੀ ਗਾਮ ਲਖਵਹਿ ਮਹਾ ਪੁਨਿ ਅਸਿਖ ਦਯੋ ॥

ਦਿ: ੴ ਕੋ ਸਿਧ ਅਸਿਖ ਅਮਿਤ ਸਮ ਪਾਯ ਹਰਖ ਰਖੁ ਰਾਜਾ ॥

੨੦੮
੧੫

॥ ਪ੍ਰਭੂ ਸਮਧਸਤਾ ॥ ਇਸਿ ਰਾਹੀਂ ਲਵਾਨਿ ਰਹਿਸੀ ॥ ਸੁਖ ॥
 ॥ ਆਇਤ ਸੁਧਾ ॥ ਸਮਾਨ ਸੁਨਿ ਹਰਖੇ ॥ ਸੀ ਹਰਪ੍ਰਨਾ ॥ ਬਾ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਗਹਉ ਪੁਨਿ ॥ ਜੋ ॥ ਜਾਇ ॥ ਪੁਨਿ ਨਾ ॥

॥ ਫਾਮ ਨਾਮ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ॥ ਜਾਈ ॥ ॥ ॥ ਇਹ ਧਰੇ ਕਰ ਕਰ ਫਲ ਪਾਈ ॥
 ॥ ਉਤ੍ਰਾ ॥

॥ ਗਾਇ ਸੁਵਨ ਸਤਕਥਾ ॥ ਜਨਾਈ ॥	॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਰ ਸਨਿ ਸਹਿ ॥ ਆਈ ॥
॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਖਿ ॥ ਸਮਤ ਅਸੁਖੀ ॥	॥ ਹਰਿ ਦਾਸ ॥ ਮਾਹਿ ॥ ਵੇਦ ਨਾ ॥
॥ ਹਰਿ ਖਚਰੇ ॥ ਮੁਨਿ ॥ ਬਿੰਦੁ ਸਹਾ ॥	॥ ਇਹ ॥ ਦੇ ॥ ਹੋ ॥ ਨ ॥ ਗ ॥ ਹ ॥
॥ ਪੁਰ ਨਿਮਾਤ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਵੇਖੀ ॥	॥ ਹਰ ॥ ਕੇ ॥ ਸ ॥ ਜ ॥ ਭ ॥
॥ ਬਾਪੀ ॥ ਭੁਪ ॥ ਸਹਿਤ ॥ ਸਰ ॥ ਨਾਨਾ ॥	॥ ਸਾ ॥ ਭ ॥ ਸ ॥ ਭ ॥
॥ ਗਿਨਤ ਮਨਿ ॥ ਮੰਤਰ ॥ ਭੀ ॥ ਰਾ ॥	॥ ਭ ॥ ਤ ॥ ਕ ॥ ਸ ॥
॥ ਕੁਣ ॥ ਵਰਣ ॥ ਇਕ ॥ ਸੇ ॥ ਜ ॥ ਲ ॥	॥ ਜ ॥ ਸ ॥ ਮ ॥ ਭ ॥

ਦੇ:

॥ ਸੁਮਨ ਬਾਇਕ ॥ ਬਾਗ ਬਨ ॥ ਬਿਖਰਿ ॥ ਪੁਰ ॥ ਗ ॥ ਨਿ ॥ ਬ ॥
 ॥ ਫੁਲ ॥ ਫਲਿ ॥ ਸੁਪ ॥ ਲੋ ॥ ਫਿ ॥ ਜੋ ॥ ਹ ॥ ਤ ॥ ਪੁ ॥

॥ ਬਨੈ ॥ ਨ ॥ ਵ ॥ ਫ ॥ ਤ ॥ ਨ ॥ ਗ ॥ ਹ ॥	॥ ਜ ॥ ਰ ॥ ਜ ॥ ਭ ॥ ਮ ॥ ਨ ॥ ਤ ॥ ਰ ॥
॥ ਚ ॥ ਭ ॥ ਬ ॥ ਜ ॥ ਰ ॥	॥ ਮ ॥ ਭ ॥ ਮ ॥ ਭ ॥ ਮ ॥ ਭ ॥
॥ ਧ ॥ ਨਿ ॥ ਕ ॥ ਬ ॥ ਨਿ ॥ ਕ ॥ ਵ ॥ ਰ ॥	॥ ਸ ॥ ਭ ॥ ਲ ॥ ਲ ॥ ਲ ॥
॥ ਬਿ ॥ ਹ ॥ ਟ ॥ ਉ ॥ ਦ ॥ ਰ ॥	॥ ਸ ॥ ਭ ॥ ਹ ॥ ਹ ॥ ਹ ॥
॥ ਅ ॥ ਗ ॥ ਲ ॥ ਮ ॥ ਭ ॥ ਮ ॥ ਭ ॥	॥ ਅ ॥ ਭ ॥ ਨ ॥ ਨ ॥ ਨ ॥
॥ ਪੁ ॥ ਰ ॥ ਨ ॥ ਰ ॥ ਨ ॥ ਭ ॥	॥ ਭ ॥ ਰ ॥ ਮ ॥ ਭ ॥ ਮ ॥ ਭ ॥
॥ ਅ ॥ ਭ ॥ ਮ ॥ ਨ ॥ ਪ ॥ ਜ ॥ ਹ ॥	॥ ਭ ॥ ਭ ॥ ਹ ॥ ਭ ॥ ਭ ॥
॥ ਚ ॥ ਭ ॥ ਰ ॥ ਭ ॥ ਤ ॥ ਭ ॥ ਭ ॥	॥ ਮ ॥ ਭ ॥ ਭ ॥ ਭ ॥

ਦੇ:

॥ ਧ ॥ ਵ ॥ ਲ ॥ ਧ ॥ ਮ ॥ ਮ ॥ ਭ ॥ ਪੁ ॥ ਰ ॥ ਪ ॥ ਰ ॥
 ॥ ਸਿ ॥ ਮ ॥ ਭ ॥ ਭ ॥ ਭ ॥ ਭ ॥ ਭ ॥

॥ ਸੁ ॥ ਰ ॥ ਗ ॥ ਭ ॥ ਰ ॥ ਸ ॥ ਭ ॥ ਗ ॥ ਲ ॥	॥ ਭ ॥ ਪ ॥ ਭ ॥ ਨ ॥ ਰ ॥ ਮ ॥ ਗ ॥ ਭ ॥
--	-----------------------------------

੧੦

ਬਨੀ ਵਿਸਲਵਾਜਿਗਨ ਸਾਲਾ ਸੁਰ ਸਚਿਵ ਸੇਨਪ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਪੁਰ ਬਾਹਿਤ ਸਰਸਕਿਤੁ ਸਮੀਪਾ ਵੇਖਿ ਅਨੁਪ ਏਕ ਅਵਿਰਾਣੀ ਕੋਸਿਕ ਕਹਿਉ ਮੇਰ ਮਨ ਮਾਨਾ ਭੁਲਾਰੇ ਨਾਥ ਕਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਕੇਤਾ ਵੇਨਾਮਿਤ ਮਹਾਂ ਮੁਨਿ ਆਯੋ	ਹਯਗਨ ਰਬ ਸੰਕੁਲ ਸਬਰਲਾ ਨਿਪਾਗੀਹ ਸਚਿਸ ਸਦਨ ਸਬਕੇਰੇ ਉਤਰੇ ਜਹਤਹ ਵਿਪੁਲ ਮਹੀਪਾ ਸਬਜੁਪਾਸ ਸਬਭਾਂਤਿ ਸੁਹਾਈ ਹਿਰਾ ਰਹਿਯ ਰਪੁ ਬੀਰ ਸੁਜਾਨਾ ਉਤਰੇ ਤੁਹ ਮੁਨਿ ਬਿੰਦ ਸਮੇਤਾ ਸਮਾਂਚਾਰ ਅਥਿਲਾ ਪਾਇ ਖਾਯੋ
ਦੇ: ਸੰਗ ਸਚਿਵ ਸੁਚਿਕੁਤਿ ਭੁਟ ਭੁਸੁਰ ਵਰ ਭੁਰੁ ਗਿਆਤਿ ਚਲੇ ਮਿਲਨ ਮੁਨਿ ਨਾਥ ਕਹਿ ਮੁਦਿਤ ਰਾਉ ਇਹਿ ਭਾਂਤਿ ੨੨੬	
ਕੀਨ ਪਣਾਮ ਪਰਦਿ ਧਾਰੇ ਮਾਥਾ ਵਿਪੁ ਬਿੰਦ ਸਬ ਸਾਦਰ ਬੰਦੇ ਕੁਸਲ ਪੁਸਨ ਕਹਿ ਬਾਹਿ ਬਾਰਾ ਉਹਿ ਅਵਸਰ ਆਯੋ ਦੇਉ ਭਾਣੀ ਸਮਾਂ ਮਰੀਰ ਮਿਦੁ ਬਯਸ ਕਿਸੇਰਾ ਉਨੇ ਸਕਲ ਜਬ ਰਪੁ ਪਾਤਿ ਆਯੋ ਭੁਯੋ ਸਬ ਸੁਖੀ ਦੇਖ ਦੇਉ ਭੁਤਾਸ ਪੁਰਤਿ ਮਧੁਰ ਮਨੋਹਰ ਦੇਖੀ	ਵੀਨ ਅਸੀਖ ਮੁਦਿਤ ਮੁਨਿ ਨਾਥਾ ਜਾਨਿ ਭਾਗ ਬਹੁ ਰਾਉ ਅਨੀਦੋਸਾ ਵੇਸੁ ਮਿਤ ਨਿਪਾਹਿ ਬੈਠਾਰਾ ਭਾਯੋ ਰੇ ਦੇਖਨ ਛਲਵਾਈ ਭੋਚਨ ਸੁਖਦ ਵਿਸੁ ਚਿਤ ਚੋਰਾ ਵੇਸੁ ਮਿਤ ਨਿਕਦ ਬੈਠਾਯੋ ਵਾਰਿ ਬਿਠੋਚਨ ਪੁਲਕਿਓ ਭਾਰਾ ਭੁਯਉ ਵਿਦੇਹ ਬਿਠੇਹ ਬਿਸੇਖੀ
ਦੇ: ਪੇਮ ਮਗਨ ਮਨ ਜਾਨਿ ਨਿਪਕਾਰਿ ਵਿਵੇਕ ਬਹਿ ਪੀਰਾ ਏਲੋ ਮੁਨਿ ਪਦਨਾਇ ਸਿਰ ਗਵਗਵ ਗੀਰ ਗੀਰ ੨੨੭	
ਕਹਹੁ ਨਾਥ ਸੁੰਦਰ ਦੇਉ ਬਾਲਕਾ ਬੁਝੇ ਨਿਗਮਨੇ ਤਿਕਹਿ ਗਾਵਾ ਸਹਾਜੇ ਵਿਰਾਗ ਰੂਪ ਮਨ ਮੋਤਾ ਤਾਂਤੇ ਪੁਰੁ ਪੁਰਿ ਸਦ ਭਾਉ ਵੇਨਹਿ ਬਿਲੋਕੁ ਆਇ ਅਨੁਰਾ ਕਹ ਮੁਨਿ ਬਿਹਸਿਕਹੋ ਨਿਪਨੀਕਾ	ਮੁਨਿ ਕਲਤਿ ਲਕ ਕਿਨੇ ਪੁਰੁ ਬਾਇਕ ਉਭਯ ਭੋਖ ਧਾਰੇ ਸੇਇ ਨੀ ਆਵਾ ਬਲਿਤ ਹੋਤ ਸੀਸਿ ਬਿੰਦ ਬੋਰਾ ਕਹਹੁ ਨਾਥ ਜਨਿ ਵਰੁ ਵਰਾਉ ਵਰੁ ਸਬੁ ਮੁਖਾਹਿ ਮਨ ਭਾਗਾ ਬਚਨ ਭੁਮਾਰਨ ਹੋਇ ਅਲੀਕਾ

੨੭੦

੨੭

੨੮

ਮੈਂ ਪ੍ਰਿਯ ਸਬਾ ਹਿੰ ਜਹਾਂ ਲਾਗੀ ਪਾਨੀ ਰਾਖੁ ਕੁਲ ਮਾਣਿ ਦਸਰਥ ਕੇ ਜਾਯੋ	ਮਨ ਮੁਸਕਾਹਿ ਰਾਮ ਜੁਨਿ ਬਾਨੀ ॥ ਮਮ ਹਿਤ ਲਾਗਿ ਨ ਦੇਸ ਪਛਾਯੋ ॥
ਦੇ:	ਗਮ ਲਖਣ ਦੇਉ ਬੈਧੁ ਬਰ ਰੂਪ ਮੀਲ ਬਲ ਧਾਮ ॥ ਮਖਰਾਖੋ ਸਬ ਸਾਖਿ ਜਗ ਜੀਤਿ ਅਸੁਰ ਸੰਤਾਮ ॥੨੨੮॥
ਮੁਨਿ ਤਬ ਰਹਣ ਦੇਖਿ ਕਹ ਰਾਉ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਾਮਰੀ ਰੇਉ ਕੁਤਾ ॥ ਇਨਕੀ ਪੀਤਿ ਪਰਸ ਪਰ ਪਾਵਨੀ ॥ ਸੁਨਾਨਾ ਬ ਕਹ ਮੁਦਿਤ ਵਿਦੇਹਾ ॥ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਪੁਤ੍ਰ ਹਿੰ ਹਿਤ ਵਨ ਰਨਾ ॥ ਮੁਨਿ ਹਿੰ ਪਸੀਸ ਨਾਇ ਪਦ ਸੀਸਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਦਨ ਸੁਖ ਵ ਸਬ ਕਾ ਲਾ ॥ ਰਹਿ ਪੁਜਾ ਸਬ ਦਿ ਪਿਸੇ ਵ ਕਾਣੀ ॥	ਕਹਿ ਨ ਸੋਕੋ ਨਿਜ ਪੀਤ ਪੁਤ੍ਰਾ ॥ ਆਨਿਦਹ ਕੇ ਆਨਿਦ ਦਾਤਾ ॥ ਕਹਿ ਨ ਜਾਇ ਮਨ ਭਾਵ ਸੁਹਾਵਨੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵ ਇਵ ਸਹਜ ਸਨੇਹਾ ॥ ਪੁਲਕ ਗਾਤ ਉਰ ਅਪਿਕ ਉਛਾਹਾ ॥ ਚਲੋ ਲਿਵਾਇ ਨਗਰ ਅਵਨੀਸਾ ॥ ਤਹ ਬਾਸ ਲੋ ਦੀਨ ਭੁਆਲਾ ॥ ਗਾਯਉ ਰਾਉ ਰਿਹ ਵਿਦਾ ਕਾਣੀ ॥
ਦੇ:	ਗਿਖਿਯ ਸੰਗ ਰਾਖੁ ਬੀਸ ਮਾਣਿ ਗਰਿਭੇ ਜਨ ਵਿਸਾਮ ॥ ਇਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੁਤਾ ਸਹਿਤ ਵਿਦਸਰਹਾ ਰਹਿ ਯਾਮ ॥੨੨੯॥
ਲਖਣ ਪਿਰਯ ਲਲਾਸ ਵਿਸੇਖੀ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕੁਲ ਸਬ ਰਿ ਮੁਨਿ ਹਿੰ ਸਕੁਚਾ ਹੀ ॥ ਰਾਮ ਅਨੁਜ ਮਨ ਕੀ ਗਾਤਿ ਜਾਨੀ ॥ ਪਰਮ ਵਿਨੀਤ ਸਕਾਰਿ ਮੁਸਕਾਈ ॥ ਨਾਥ ਲਖਣ ਪੁਰ ਦੇਖਨ ਰਹਹੀਂ ॥ ਸੋ ਰਾਉਰ ਆਯਸੁ ਮੈਂ ਪਾਉਂ ॥ ਸੁਨਿ ਮੁਨੀ ਸਕਹ ਬਚਨ ਸਪੀਤੀ ॥ ਧਰਮ ਮੇਰੁ ਪਾਲਕ ਤਮ ਤਾਤਾ ॥	ਜਾਇ ਜਨਕ ਪੁਰ ਆਇਯ ਦੇਖੀ ॥ ਅਤਾਰ ਨ ਕਹਹਿ ਮਨ ਹਿੰ ਮੁਸਕਾਈ ॥ ਭਕੁ ਬਛਲਤਾ ਹਿਯ ਹੁਲਾਸਾਨੀ ॥ ਬੋਲੇ ਗੁਰੁ ਅਨੁ ਸਾਸਨ ਪਾਈ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਸੋਚੇਰ ਰੂਪ ਪੁਰਾਰ ਨ ਕਹਹੀਂ ॥ ਨਗਰ ਇਖਾਇ ਤੁਰਤ ਲੋ ਆਉਂ ॥ ਕਸ ਨ ਰਾਮ ਰਾਖਹੁ ਤੁਮ ਨੀਤੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮਾ ਵਿਵਸ ਮੇਵਕ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥
	ਜਾਇ ਦੇਖਿ ਆਵਨ ਨਗਰ ਸੁਖਾਨਿ ਪਾਨ ਦੇਉ ਲਾਇ ॥ ਕਤਹੁ ਸੁਫਲ ਸਬ ਕੇ ਨਯਨ ਸੁੰਦਰ ਬਦਨ ਦਿਖਾਇ ॥੨੩੦॥
ਮੁਨਿ ਪਦ ਕਮਲ ਵੀਰ ਦੇਉ ਕੁਤਾ ॥	ਚਲੋ ਲੋਕ ਲੋਚਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥

<p>ਬਾਲਕ ਬੰਦ ਦੇਖਿ ਆਉ ਸੋਭਾ ਪਤਿ ਬਸਨ ਪਰਿ ਕਰ ਕਰਿ ਕੁਝ ਤਨੁ ਅਨੁਹਰਤ ਸੁਰੰਦਨ ਖੋਰੀ ਕੇਹਰਿ ਕੰਧਰ ਬਾਹੁ ਬਿਸਾਲਾ ਸੁਰੁਗ ਸਵਣ ਸਰਸੀਹੁ ਲੋਚਨ ਕਾਨਨ ਕਨਕ ਫੂਲ ਛਾਇਹੀ ਦਿਤ ਵਨਿ ਚਾਰੁ ਬ੍ਰਿਕੁਰਿ ਬਰਬਾਂਕੀ</p>	<p>ਬਗੇ ਸਿਰ ਲੋਚਨ ਮੰਨ ਲੋਭਾ ਚਰੁ ਚਾਪ ਸਰ ਸੋਹਤੁ ਹਾਥਾ ਸਮਾਮਲ ਗੋਰ ਮਨੋਹਰ ਜੋਰੀ ਉਰ ਆਉ ਰੁਚਿਰ ਨਾਗ ਮਾਣਿ ਮਥ ਬਦਨ ਮਯੀਕ ਤਾਪ ਤਾਪ ਮੋਚਨ ਚਿਤੁ ਵਤੁ ਚਿਤੁ ਹਿ ਰੋਹਿ ਜਨੁ ਲੋਚੀ ਤਿਲਕ ਰੇਖ ਸੋਭਾ ਜਨੁ ਚਾਂਕੀ</p>
<p>ਦੇ: ਰੁਚਿਰ ਚੋਤਨੀ ਸੁਰੁਗ ਸਿਰ ਮੰਚੁ ਕੁਚਿਰ ਕੋਸਾ ॥ ਨਖ ਸਿਖ ਸੁੰਦਰ ਬੰਧੁ ਚੋਉ ਸੋਭਾ ਸਕਲ ਸੁਦੇਸਾ ॥੨੩੧॥</p>	
<p>ਏਖਨ ਨਗਨ ਰੂਪ ਸੁਤ ਆਯੋ ॥ ਧਾਯੇ ਧਾਮ ਕੋਮਲ ਸਬ ਤੁਆਗੋ ॥ ਨਿਰਖਿ ਸਹਜ ਸੁੰਦਰ ਦੇਉ ਤੁਏ ॥ ਯੁਵਤੀ ਫੁਵਨ ਸੁਰੇਖਾਨਿ ਲਾਗੀ ॥ ਬਹਰਿ ਪਰਸ ਪਰ ਬਚਨ ਸਪੀਤੀ ॥ ਸੁਣਨ ਕਾਸੁਰ ਨਾਗ ਮੁਨਿ ਮਾਹੀ ॥ ਵਿਸੁ ਗਾਰਿ ਭੁਜ ਵਿਧਿ ਮੁਖ ਚਾਰੀ ॥ ਅਪਰ ਦੇਵ ਅਸਕੇ ਜਗ ਆਹੀ ॥</p>	<p>ਸਮਾਰਾ ਪੁਰ ਬਾਸਿਨ ਪਾਯੋ ॥ ਅਨਹੁ ਰੰਗ ਨਿਧਿ ਲੂਣਨ ਲਾਗੋ ॥ ਹੋਹਿ ਸੁਖੀ ਲੋਚਨ ਫਲ ਪਾਈ ॥ ਨਿਰਖਾਹਿ ਰਾਂਗ ਰੂਪ ਅਨੁਫਾਰੀ ॥ ਸਖਿ ਇਨ ਕੋਇ ਕਾਮ ਛਾਇ ਜੀਤੀ ॥ ਸੋਭਾ ਅਸਕਹੁ ਸੁਨਿਯਤ ਨਾਹੀ ॥ ਬਿਕਟ ਭੇਖ ਮੁਖ ਪਰਿ ਪੁਰਾਹੀ ॥ ਇਹਿ ਛਾਇ ਸਾਖਿ ਪਰ ਤਹਿ ਯੋਜਾਹੀ ॥</p>
<p>ਦੇ: ਵਯ ਕਿਸੇਰ ਸੁਖਮਾ ਸਦਨ ਸਮਾਮਗੋਰ ਸੁਖ ਧਾਮਾ ॥ ਅਗਿ ਅਗਿ ਪਰ ਵਾਰਿਯੋ ਕੋਇ ਕੋਇ ਸਤੁ ਕਾਮਾ ॥੨੩੨॥</p>	
<p>ਕਹੁ ਸਖੀ ਅਸਕੇ ਤਨ ਧਾਰੀ ॥ ਕੋਉ ਸਪੇਸ ਲੋਲੀ ਮਿਦੁ ਬਨੀ ॥ ਯੇ ਦੇਉ ਨਿਪਦ ਸਰਬ ਕੇ ਚੋਟਾ ॥ ਮੁਨਿ ਕੋਸਕ ਮਖ ਕੋਰਖ ਫਾਰੇ ॥ ਸੁਮਾਮਗ ਤਕਲ ਕੰਜ ਵਿਲੋਚਨਾ ॥ ਕੋਸਲਾ ਸੁਤ ਸੋਸੁਖ ਖਾਨੀ ॥</p>	<p>ਜੋ ਨ ਸੋਹ ਯਹ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਜੋ ਮੈਂ ਸੁਨ ਸੇ ਸੁਨਹੁ ਸਯਾਨੀ ॥ ਬਾਲ ਮਹਾਲਾਨੀ ਕੇ ਕਲੁ ਜੋਟਾ ॥ ਜਿਨ ਰਣ ਅਜਯ ਨਿਸਾਰ ਮਾਰੇ ॥ ਜੇ ਮਾਰੀਚ ਸੁਰੁਜ ਮਦ ਮੋਚਨਾ ॥ ਨਮਰਾਮ ਧਨੁ ਸਾਯਕ ਪਾਨੀ ॥</p>

੧੧੨
੥੥

॥ ਕੋਰਾ ਕੋਰਾ ਦੇਖ ਫਰ ਕਾਛੇ ॥	॥ ਭਰ ਸਰ ਚਾਪ ਰਾਮ ਕੇ ਪਾਛੇ ॥
॥ ਬਖਸ ਮਸਣ ਨਾਮ ਰਾਮ ਲਾਘੁ ਰਾਤ ॥	॥ ਸੁਨ ਸਖਿ ਰਾਸੁ ਮੁਮਿਤੁ ਮਾਤਾ ॥
॥ ਇਉਂ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰੈ ਬੰਧੁ ਦੇਉ ਮਗ ਮੁਨਿ ਬਧੁ ਉਧਾਰੈ ॥	
॥ ਆਨੇ ਦੇਖ ਨ ਚੰਪ ਮਖ ਸੁਨਿ ਹਰਖੀ ਸਬ ਨਾਰੈ ॥੨੩੩॥	
॥ ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਛਾਇ ਕੋਉ ਏਕ ਕਹਈ ॥	॥ ਯੋਗ ਜਾਨਕੀ ਯਹ ਬਰ ਅਹਈ ॥
॥ ਦੇ ਸਖਿ ਇਨਹਿ ਦੇਖਿ ਨਰ ਨਾਹ ॥	॥ ਪ੍ਰਣ ਪਾਇ ਹਰਿ ਹਠਿ ਕਰੈ ਵਿਦਾ ॥
॥ ਕੋਉ ਕਹੈ ਇਨੁ ਕੁਧਤਿ ਪਾਇ ਚਾਨੈ ॥	॥ ਮੁਨਿ ਸਮੇਤ ਸਾਦਰ ਸਨਮਾਨੈ ॥
॥ ਸਾਖ ਪਰੇਤੁ ਪ੍ਰਣ ਬਾਉ ਨ ਤੁਜਈ ॥	॥ ਵਿਧਿ ਬਸਹ ਨਿ ਆਵਿ ਦੇਕਹਿ ਭਜਈ ॥
॥ ਕੋਉ ਕਹੈ ਸੋ ਕੁਲ ਮਧਿ ਵਿਧਾ ਬਾ ॥	॥ ਸਬ ਕਹ ਸੁਨਿ ਯਉ ਚਿਤੁ ਫਲਦਤ ॥
॥ ਰੋਜਾ ਕਹਿ ਮਿਠਿ ਚਿਤੁ ਏਧੁ ॥	॥ ਨਾਰਿਨ ਆਲੀ ਯਹ ਸੀ ਦੇਤੁ ॥
॥ ਜੇ ਵਿਧਿ ਬਸ ਮਸ ਬਨੈ ਸਿਧੇ ਗੁ ॥	॥ ਤੇ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤ ਅਰੋਧ ਸਬ ਲੇਗੁ ॥
॥ ਸਾਖ ਹਮਰੇ ਆਇ ਆਤੁ ਤਾਤੈ ॥	॥ ਕੁਧਤੁਕ ਯੇ ਆਵਹਿ ਇਹ ਨਾਤੈ ॥
॥ ਨਾਹਿਤ ਹਮ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਸਖਿ ਇਨ ਕਰ ਦਰਸਨ ਦੂਰੈ ॥	
॥ ਯਹ ਸੰਪਦ ਰਾਸੁ ਹੋਇ ਨ ਬਖਸੁ ਪੁਰਾਣਿ ਤੁਰਿ ॥੨੩੪॥	
॥ ਬੋਲੀ ਅਪਰ ਕਹਿਹੁ ਸਖੀ ਨੀਕਾ ॥	॥ ਯਹ ਬਿਦਾਹ ਆਇ ਯੰਤੁ ਸਬਰੈ ॥
॥ ਕੋਉ ਕਹੈ ਸੰਕਰ ਚੰਪ ਕੋਠੇ ਟਾ ॥	॥ ਯੇ ਸਜਾ ਮਲ ਮਿਦੁ ਗਾਠ ਕਿਸੇ ਰਾ ॥
॥ ਸਬ ਅਸ ਮਜਿਸ ਅਧੈ ਸਯਾਨੀ ॥	॥ ਯਹ ਸੁਨਿ ਅਪਰ ਕਹੈ ਸਿਦੁ ਬਾਨੀ ॥
॥ ਸਖਿ ਇਨ ਕਹੈ ਕੋਉ ਕੋਉ ਅਸ ਕਹਈ ॥	॥ ਬਰੁ ਪ੍ਰਣਾਵ ਦੇਖਤ ਲਾਘੁ ਅਹਈ ॥
॥ ਪਰ ਸਿਜਾਸੁ ਪਦ ਪਕਿਜ ਪੂਰੀ ॥	॥ ਤਰੀ ਆਹਿ ਲਾਘੁ ਕ੍ਰਿਤ ਅਪਰ ਰੀ ॥
॥ ਸੋ ਕਿਹੈ ਇਨ ਸਿਵ ਧਨੁ ਤੋਰੈ ॥	॥ ਯਹਿ ਪਤੀਤਿ ਪਾਰਿ ਹਰ ਯਨੁ ਤੋਰੈ ॥
॥ ਜਿਹਿ ਵਿਰ ਚਿਗਰਿ ਸੀਸ ਸਫਰੀ ॥	॥ ਤੇ ਸਜਾ ਮਲ ਫਰ ਰਦੈ ਵਿਚਾਰੀ ॥
॥ ਰਾਸੁ ਬਦਨ ਸੁਨਿ ਸਬ ਹਰਖਾਨੀ ॥	॥ ਅੰਧਾਇ ਹੋਉ ਕਹਾਰੈ ਸਿਦੁ ਬਾਨੀ ॥
॥ ਯਹ ਰਖਾਇ ਫਰਖਹਿ ਸੁਮਨ ਸੁਮਿਤੁ ਲੇਚਨਿ ਬ੍ਰਿਦ ॥	
॥ ਜਾਹਿ ਜਹ ਜਹ ਬੰਧੁ ਦੇਉ ਤਹ ਤਹ ਪਰਮਾਨੈ ॥੨੩੫॥	
॥ ਪੁਰ ਪੁਰ ਬਦਿ ਸਿਰੈ ਦੇਉ ਗਾਈ ॥	॥ ਜਹ ਧਨੁ ਮਖ ਰੂਮਿ ਬਨਾਈ ॥

੭੭੩

ਅਤਿ ਸੁਖ ਚਾਹੁ ਠਾਕੁ ਫਾਨੀ ਅਰੁ ਵੇਖਿ ਕੰਠ ਮਨਿ ਵੇ ਕਲਾ ਅਤਿ ਹਿ ਘਣੇ ਸਮੀਪ ਚਹੁ ਪਸਾ ਅਭੁਤ ਹਿ ਨ ਚਾਹੁ ਸੁਖਾਈ ਅਨਿਕ ਭੇ ਮਿਕਟਿ ਵੇ ਕਲ ਮੁਹਾਈ ਅਜਹਿ ਬੀਹੀ ਚਾਹੁ ਪੁਰਨ ਹੀ ਪੁਰ ਕਲ ਕਲਾਇ ਕਲਾ ਮਿਕਟਿ ਨਹੁ	ਅਭਿਮਲੁ ਵੇਵਿਕਾ ਕੁਦਿਤ ਸਿਵ ਚੀ ਅਭੇਜਨਾ ਬੀਨਾਹਿ ਮਾਹਿ ਪਾਣੀ ਅਪਰ ਮੰਤ ਮੰਤੁ ਨੀ ਵੇ ਕਲਾ ਸਾ ਅਭੇਜਨ ਨਾਹਿ ਕੀਤਾ ਸਤ ਮਾਈ ਅਭੁਤ ਹਮ ਬਹੁ ਸਰਣ ਬਨਾਯੋ ਅਭੁਤ ਕੋਮਲ ਨਿਜ ਕੁਲ ਅਨੁਰਾਈ ਅਭੁਤ ਪੁਰਿ ਵੇਖਾਵਹਿ ਕਦਨਾ
--	---

ਸਭਾ ਸੇ ਸੁਣੀਹੋ ਮਿਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸਮ ਪਗਾਨਿ ਮੰਨੇ ਹਰ ਕਾਹੀ ਨਨੁ ਨਾਨਕ ਪੰਥ ਅਭਿਰਾਮ ਪਹਿ ਪਦੇਵਿ ਵੇਖਿ ਕਲਾ ੨੭੪
--

ਅਸਿਹ ਸਮਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਮ ਜਾਨੋ ਅਨਿਜ ਨਿਜ ਰੂਪਿ ਸਬ ਕੋਇ ਖੁਲਾਈ ਅਰਾਮ ਹਿ ਘਟਿਹਿ ਮਨੁ ਜਹਿ ਕਰਨਾ ਅਭੁਤ ਨਿਜੇ ਮਹੇ ਪ੍ਰਦਨ ਨਿਗਾਹੀ ਅਭੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਦਿ ਵੇਖਾਵਹਿ ਕਲਾ ਅਭੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋਇ ਜਲੇ ਕੁਰੁ ਪਾਹੀ ਅਭੁਤ ਸਰਾਸਰ ਕਰ ਕਰ ਰੋਈ ਅਭੁਤ ਘਣੇ ਮਿਟ ਪਾਪੁਰ ਸੁਹਾਈ	ਅਪੀਤੁ ਸਮੇਤ ਮਿਟਿ ਕੁਦਿ ਕਲਾ ਅਭਿਰਾਮ ਮਹਿ ਜਾਹਿ ਕੋਈ ਭਾਈ ਅਭੁਤ ਮਿਟ ਮਹਿ ਮਨੁ ਹਰ ਕਦਨਾ ਅਭੁਤ ਜਾਮੁ ਅਨੁਸਾਸਨ ਮਾਯਾ ਅਭੁਤ ਕੁਦਿ ਹਨਿਤ ਮਨੁ ਬਖਸ਼ਿ ਅਭੁਤ ਬੀਨੇ ਬਾਸ ਮਨ ਮਾਹੀ ਅਭੁਤ ਪੁਰਾਣ ਵਿਖਾਵਹਿ ਕੋਈ ਅਭੁਤ ਵੇਖਾ ਬਾਸ ਕੁਦਿ ਕਲਾ
--	--

ਅਮਲ ਸਮੇਤ ਮਿਟਿਹਿ ਅਭਿਰਾਮ ਸਹਿਤ ਕੋਈ ਭਾਈ ਅਭੁਤ ਪਦ ਪਦਿਸਨਾਏ ਮਿਟ ਕੋਈ ਅਭੁਤ ਪੁਰਿ ੨੭੫
--

ਅਨਮਿ ਪਦੇ ਮਮੁਨੀ ਅਭੁਤ ਦੀਨਾ ਅਭੁਤ ਕਲਾ ਭੀਤਿ ਰਾਜ ਪੁਰਾਨੀ ਅਭੁਤ ਨਿਵਰ ਮਯਨ ਕੀਨ ਕਲ ਜਾਈ ਅਭੁਤ ਕੋ ਚਰਣ ਸੁਰੇ ਕੁਰ ਲਾਈ ਅਭੁਤ ਕੋਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨੁ ਜੀਵੇ ਅਭੁਤ ਕਾਰ ਮੁਨਿ ਆਗਾ ਦੀਨਾ	ਅਸੁਰੀ ਸੰਘਾ ਕੀਨ ਕੀਨਾ ਅਭੁਤ ਰਜਨੇ ਭੁਗਾ ਮਾਮ ਸਿਰੀ ਅਭੁਤ ਕਲਾ ਚਾਪਨ ਕੋਈ ਭਾਈ ਅਭੁਤ ਕੋਈ ਵਿਧਿ ਜਪ ਮੋਗਾ ਹੀਰਾਈ ਅਭੁਤ ਪਦ ਰਾਮਲ ਪੁਰਿ ਕੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਭੁਤ ਕਾਰ ਮਮੁਨੀ ਅਭੁਤ ਦੀਨਾ
---	---

੧੧੪

ਅਗੁਪਤਰਵਰੁ ਸੁਖੁ ਤਿਹੁ ਲਾਯੋ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਪੁਰੁ ਕਰੁ ਮੇਰੁ ਰਾਤੁ	ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਦਮੁ ਸੁਖੁ ਪਦਮੁ ਘੋਰੇ ਘੋਰੇ ਉਰੁ ਪਦਮੁ ਜਾਤਾ
ਦੇ: ਅੰਤੁ ਲਖਣੁ ਨਿਸਿ ਭੰਗੁ ਸੁਨਿ ਅਰੁਣੁ ਅੰਤੁ ਪੈਰੁ ਪੈਰੁ ਜਗਤੁ ਪਤਿ ਜਗੀਰਾ ਮੁਖਾ ॥ ੨੩ ॥	
ਸਕਲੁ ਸੀਤਲੁ ਜਾਇ ਨਹਾਯੋ ਸਕਲੁ ਜਗਿ ਭਾਗੁ ਆਪੁ ਸੁਖਾਈ ਸੁਖੁ ਸੁਖਾ ਬਰੁ ਦੇਖੁ ਜਾਈ ਲਾਗੇ ਸਿਰੁ ਪਾਸੇ ਹਰੁ ਨਾਨਾ ਨਦੁ ਪਲੁਕੁ ਫਲੁ ਸੁਮਨੁ ਸੁਰਾਯੋ ਚਾਤੁ ਕੇਕਿਲੁ ਕੀਰੁ ਮੇਰੇ ਰਾਗੁ ਅਧਿਕੁ ਸਾਣੁ ਸੁਰੁ ਮੇਰੁ ਸੁਰਾਯੋ ਅਧਿਕੁ ਸਾਣੁ ਸੁਰੁ ਮੇਰੁ ਸੁਰਾਯੋ	ਅਨੰਤੁ ਮਨਿ ਵਾਹਿ ਗੁਰੁ ਸਿਰੁ ਲਾਯੋ ਭੋਲੁ ਪੁਰੁ ਨਹੀਂ ਦੇਖੁ ਭਾਈ ਜਗੁ ਏਸੇ ਤਿਹੁ ਰਾਗੁ ਲਾਈ ਦਰੁ ਦਰੁ ਦਰੁ ਲਾਈ ਦੇਖੁ ਨਾਨਾ ਨਿਰੁ ਸਿਪਤਿ ਸੁਰੁ ਰਾਗੁ ਲਾਈ ਨਿਰੁ ਜਗੁ ਫਿਰੁ ਗਨੁ ਲਾਈ ਮੇਰਾ ਅਧਿਕੁ ਸਾਣੁ ਸੁਰੁ ਮੇਰੁ ਸੁਰਾਯੋ ਅਧਿਕੁ ਸਾਣੁ ਸੁਰੁ ਮੇਰੁ ਸੁਰਾਯੋ
ਦੇ: ਅੰਤੁ ਕਰੁ ਰਾਗੁ ਲਾਈ ਪੁਰੁ ਹਰੁ ਏਸੇ ਅਧਿਕੁ ਸਾਣੁ ਸੁਰੁ ਮੇਰੁ ਸੁਰਾਯੋ	
ਦਰੁ ਦੇਸਿ ਸਿਰੁ ਪੁਨਿ ਲਾਈ ਗਾ ਪੁਨਿ ਅਰੁਣੁ ਸੀਤੁ ਸੁਰੁ ਆਈ ਸੀਤੁ ਸੁਖੁ ਸੁਰੁ ਗਾ ਸੁਖੁ ਲਾਈ ਸਕਲੁ ਸੀਤੁ ਲਾਈ ਗਿਰੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨਹੀਂ ਸੁਰੁ ਸੁਖੁ ਸੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਅਰੁਣੁ ਸੁਰੁ ਲਾਈ ਦਰੁ ਸੁਖੁ ਸੁਰੁ ਮੇਰੁ ਸੁਰਾਯੋ ਦੇਖੁ ਦੇਖੁ ਸੀਤੁ ਦੇਖੁ ਲਾਈ	ਲਾਗੇ ਲੇਨੁ ਲਾਗੁ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ਅਗੁਣਿ ਜਾ ਪੁਰੁ ਜਗਿ ਪਦਮੁ ਲਾਈ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤੁ ਮੇਰੇ ਹਰੁ ਜਾਨੀ ਦਰੁ ਦੇਖੁ ਨ ਨਾਨਾ ਦੇਖਿ ਮੇਰਾ ਗਾਈ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਗੀਤਿ ਨਿਰੁ ਲਾਈ ਨਿਰੁ ਜਾਨੁ ਪੁਰੁ ਸੁਰੁ ਗਾਵਹਿ ਗਾਈ ਗੀਤੁ ਦੇਖੁ ਲਾਈ ਘੋਰੁ ਘੋਰੁ ਸੁਖੁ ਸੁਰੁ ਪਦਮੁ ਲਾਈ
ਦੇ: ਰਾਗੁ ਸੁਰੁ ਮੇਰੇ ਸਾਖੁ ਪੁਰੁ ਕਰੁ ਜਗੁ ਨਾਨਾ ਅੰਤੁ ਕਰੁ ਰਾਗੁ ਲਾਈ ਪੁਰੁ ਹਰੁ ਏਸੇ	
ਦੇਖੁ ਨਾਨਾ ਗੁਰੁ ਦੇਖੁ ਮੇਰੇ ਆਈ	ਦੇਖੁ ਨਾਨਾ ਗੁਰੁ ਦੇਖੁ ਮੇਰੇ ਆਈ

ਸਾਸਮੇਰੀਓ ਕ੍ਰਿਮ ਕਹੈ ਬਖਾਨੀ	ਸਾਗੀਰ ਅਨਯਨ ਨਯਨ ਬਿਨੁ ਬਾਨੀ
ਸੁਮਿਰ ਰੁਖੀ ਸਬ ਸਖੀ ਸਯਾਨੀ	ਸਿਧ ਹਿਯਾ ਅਤਿ ਉਤਰੀ ਨਾਨੀ
ਏਕ ਕਹੈ ਨਿਪ ਸੁਤ ਤੇ ਆਲੀ	ਸੁਨੇ ਜੋ ਸੁਨਿ ਸੀਰ ਆਰੋ ਕਲੀ
ਨਿਜ ਨਿਜ ਰੂਪ ਸੋਹਨੀ ਭਾਰੀ	ਫੀਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਨਗਰ ਨਰ ਨਾਰੀ
ਬਰਤਤ ਛਾਇ ਜਹ ਤਹ ਸਬ ਲੋਕੁ	ਅਵਚਿਦੈ ਖਿਯੋ ਦੇਖਨ ਯੋਗੁ
ਤੁਸੁ ਬਚਨ ਅਭਿਯੋਗਿ ਸੁਹਾਨੇ	ਵਰਸ ਲਾਗਿ ਗਏ ਚਨ ਅਕੁਲਾਨੇ
ਚਲੀ ਅਰੁ ਰਾਹਿ ਪਿਯ ਸਾਖਿ ਸੇਈ	ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਰਾਤਨ ਲਖੈ ਨ ਕੋਈ

ਦੇ: ਸੁਮਿਰੀ ਸੀਰ ਨਾਰਦ ਵਚਨ ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਨੀਤਿ।
 ਚਲਿਤੁ ਵਿਲੋਕਤਿ ਸਧਨੁ ਦਿਨਿ ਜਨ ਸਿਉ ਮਿਲੀ ਸੁਭੀਰ। ੨੪੧

ਕੰਕਣ ਕੀ ਕੀਨੇ ਨੁਪੁਰ ਧੁਨਿ ਮੁਨਿ	ਕਹਤੁ ਲਖਣ ਸਨਾਮ ਵਿਦਮ ਗੁਨਿ
ਅਨਹੁ ਮਦਨ ਦਿਓ ਦੀਨੀ	ਅਨਸਾ ਵਿਸੁ ਵਿਜਯ ਕਹ ਕੀਨੀ
ਅਸਰਾਹੈ ਫੇਰਿ ਚਿਤੁ ਮੇਰੇ ਹਿਓ ਚਰਾ	ਅਸਥ ਮੁਖ ਮਿਤੁ ਮੇਨ ਯਨ ਚਕੋਰਾ
ਰਾਮੇ ਵਿਲੋਚਨ ਚਾਰੁ ਅਦੋਚ ਲਾ	ਅਨਹੁ ਸਕੁ ਚਿ ਨਿਮਿਤੁ ਜੋ ਵਿਗੋਚਲ
ਏਖਿ ਸੀਯੋ ਸੇਠੁ ਸੁਖ ਪਾਵਾ	ਗਏ ਸਰਾਹਤੁ ਵਚਨ ਨ ਆਵਾ
ਅਨੁ ਵਿਰੋਚ ਸਬ ਨਿਜ ਨਿਪੁਣਵੀ	ਵਿਗਭਿ ਵਿਸੁ ਕਹ ਪ੍ਰਗਟ ਦਿਖਾਈ
ਸੁੰਦਰਤਾ ਕਹ ਸੁੰਦਰ ਕਰਾਈ	ਛਾਇ ਗ੍ਰਿਹ ਦੀਪ ਸਿਖਾ ਜਨੁ ਬਰਾਈ
ਸਬ ਉਪਮਾ ਕਾਵਿ ਰਹੇ ਜੁਠਾਰੀ	ਕਿਹਿ ਪਰਤਰਯਾਵੇ ਦੇਹ ਕੁਮਾਰੀ

ਦੇ: ਸਿਧ ਸੇਠ ਹਿਯ ਵਰਣਿ ਪੁਰੁ ਆਪਨਿ ਦਸ ਬਿਚਾਰੀ।
 ਬੋਲੇ ਸੁਚਿ ਮਨ ਅਨੁਜ ਸਨ ਬਚਨ ਸਮਯ ਅਨੁਹਾਰੀ। ੨੪੨

ਰਾਤ ਜਸਕ ਰੁਨਯ ਯਹਿ ਸੋਈ	ਧਨੁ ਖਯਗਮ ਜਿਹਿ ਕਰਣ ਹੋਈ
ਪੂਜਤ ਗੋਰਿ ਸਖੀ ਲੇ ਆਈ	ਕਰਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਫੇਰਤਿ ਫੁਲਵਈ
ਜਾਸੁ ਬਿਲੋਕਿ ਅਲੋਕਿ ਕਸੋਠਾ	ਸਹਜ ਪੁਨੀਤ ਮੋਰ ਮਨ ਖੋਰਾ
ਸੋ ਸਬ ਕਾਰਣ ਜਾਨ ਵਿਧਾਤਾ	ਫਰਕਹਿ ਸੁਭਗ ਅੰਗ ਸੁਨਕ੍ਰਾਤਾ
ਰਾਪੁ ਵੀਸਨ ਕਰ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ	ਅਨ ਕੁਪ ਬਿਪਗ ਧਰੈ ਨ ਕਾਉ
ਮੁਹਿ ਆਤਿ ਸਯ ਪਤੀਤਿ ਜੀਯ ਕੋਰੀ	ਜੀਹਿ ਸੁਪਨਿਹੁ ਪਰ ਨਾਰਿ ਨ ਹੋਰੀ

੧੧੬
੧੧

	<p>॥ ਜੀਨਕੇ ਲਹਹਿਨ ਰਿਪੁਰਣ ਪੀਰ ॥ ॥ ਮੰਗਲ ਲਹਹਿ ਨਾਜੀਨਕੇ ਨਾਹੀ ॥</p>	<p>॥ ਨਹਿ ਲਾਵਹਿ ਪਰਤਿ ਮਨ ਭੀਰੀ ॥ ॥ ਰੇ ਨਰਵਰ ਬੋਰੇ ਸਗਾ ਮਾਰੀ ॥</p>
<p>ਦੇ:</p>	<p>॥ ਕਲਤ ਸਤੁ ਕਹੀ ਮਨੁ ਜਸਨ ਮਨ ਸਿਯ ਰੂਪ ਲੁਭਾਨਾ ॥ ॥ ਮੁਖ ਸੋਰੇਜ ਮਕਰੰਦ ਛੁਬਿ ਕਰਤੁ ਮਧ ਪਇਵ ਪਾਨਾ ॥੨੪੩॥</p>	
	<p>॥ ਚਿਤ ਵਤਿ ਰਤਿ ਤਚਹੁ ਦਿਸ ਸੀਤ ॥ ॥ ਜਹ ਬਿਲੋਇ ਮਿਗ ਸਾਵਕ ਨਸੀ ॥ ॥ ਲਤ ਚਿਤ ਤਥ ਸਾਖਿਨ ਲਖਾਯੇ ॥ ॥ ਵੇਖਿ ਰੂਪ ਲੋਚਨ ਲਲਚਾਨੇ ॥ ॥ ਬਕੇ ਨਸਨ ਰਾਪ ਪਾਇ ਛੁਬਿ ਦੇਖੀ ॥ ॥ ਅਪਿਕ ਸਨੇਹ ਦੇਹ ਕੁਇ ਭੋਗੀ ॥ ॥ ਲੋਚਨ ਮਗੁ ਰਾਮਹਿ ਉਰ ਆਨੀ ॥ ॥ ਜਗ ਸਿਯ ਸਾਖਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਬਸ ਜਾਨੀ ॥</p>	<p>॥ ਕਹ ਗੀਨਿ ਪਕਿ ਸੋਰ ਮਨ ਚੀਤਾ ॥ ॥ ਜਨੁ ਲਹ ਬਗਿ ਰ ਮਲ ਮਿਤ ਸੈਨੀ ॥ ॥ ਸਜਾ ਮਲ ਟੀਟ ਬਿਸੋਰ ਸੁਹਾਯੇ ॥ ॥ ਦਰਖੇ ਜਨੁ ਨਿਜ ਨਿਪਿ ਪਹਿਚਾਨੇ ॥ ॥ ਪਲਕ ਨਹੁ ਪਰਿਹਰੀ ਨਿਮੇਖੀ ॥ ॥ ਮਰਦ ਸਾਸਿ ਹਿਜਨੁ ਚਿਤ ਵਰੋਕੀ ॥ ॥ ਵੀਨੇ ਪਲਕ ਕਪਾਰ ਸਯਾਨੀ ॥ ॥ ਕਹਿਨ ਸਕਹਿ ਕਵ ਮਨ ਸਕ ਚਾਨੀ ॥</p>
<p>ਦੇ:</p>	<p>॥ ਲਤ ਭਵਨ ਤੇ ਪ੍ਰਫਾਰੇ ਤੇਹਿ ਅਵਸਰ ਦੇਉ ਭਾਇ ॥ ॥ ਨਿਕ ਸੇਜਨ ਯੁਗ ਵਿਮਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਲਦ ਪਦ ਲਿਲ ਗਾਇ ॥੨੪੪॥</p>	
	<p>॥ ਸਿਧਾ ਸੀਖ ਸੁਭ ਗਾਇਉ ਬੀਰਾ ॥ ॥ ਕਾਕ ਪਖਜ ਸਿਰ ਸੋਹਤ ਨੀਕੇ ॥ ॥ ਭੁਲ ਭਿਲਕ ਸੁਮ ਬੰਦੁ ਸੁਹਾਯੇ ॥ ॥ ਬਿਕੁਟ ਭ੍ਰਿਕੁਟਿ ਕਰ ਘੁਪੁਰ ਵੇ ॥ ॥ ਚਾਰੁ ਚਿਬਕ ਨਾਸਿਕ ਕਪੇਲਾ ॥ ॥ ਮੁਖ ਛੁਬਿ ਕਹਿ ਨਜਾਇ ਮੁਹਿ ਪਾਰੀ ॥ ॥ ਚਿਤ ਮਾਇ ਮਾਲ ਕੰਬੁ ਕਲ ਗੀਦਾ ॥ ॥ ਸੁਮਨ ਸਮੰਤ ਬਾਮ ਕਰ ਦੇਨਾ ॥</p>	<p>॥ ਨੀਲ ਪੀਤ ਜਲ ਜਾਤ ਸਭੀਰਾ ॥ ॥ ਭੀਛ ਬਿਚ ਬਿਚ ਕੁਸੁਮ ਕਲੀਕੇ ॥ ॥ ਸਵਣ ਸੁਭ ਗੁਖਣ ਛੁਬਿ ਛਾਯੇ ॥ ॥ ਨਵ ਸੋਰੇਜ ਲੋਚਨ ਰਤੁ ਨਾਰੇ ॥ ॥ ਹਾਸ ਬਿਲਾਸ ਲੋਚਨੁ ਮੇਲਾ ॥ ॥ ਜੇ ਬਿਲੋਕਿ ਬਹੁ ਕਾਮ ਲਜਾਹੀ ॥ ॥ ਕਾਮ ਕਲਭੁ ਕਰ ਰੁਜ ਬਲ ਸੀਦਾ ॥ ॥ ਸਾਂਦਰ ਕਵਰ ਸਖੀ ਸੁਠਿ ਲੋਨਾ ॥</p>
<p>ਦੇ:</p>	<p>॥ ਕੋਹਰ ਕਟਿ ਪਰ ਪੀਤ ਧਰ ਸੁਖ ਮਾ ਸੀਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ॥ ਵੇਖਿ ਭੁਨਕੁ ਭੁਖਣਹਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤਾ ਸਾਖਿਨ ਅਪਾਨਾ ॥੨੪੫॥</p>	
	<p>॥ ਧਰਿ ਪੀਰਜ ਇਕ ਸਖੀ ਸਯਾਨੀ ॥</p>	<p>॥ ਸੀਤਾ ਸਨ ਬੋਲੀ ਗਹਿ ਪਾਨੀ ॥</p>

੧੧੭

ਅਗਲੀ ਭੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਕਰੇਹੁ ਸਵਾਰੀ ਸੀਤ ਤਬ ਨਸਨ ਉਪਾਰੇ ਨਖ ਸੀਤ ਦੀਖ ਰਾਮ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪਰ ਹਸ ਸਾਖਿ ਨ ਲੀ ਜਬ ਸੀਤਾ ਪੁਨਿ ਅਭੈ ਬਾਹਿਰਿ ਭਿਠਾ ਕਾਲੀ ਗੁਰੂ ਗੀਤ ਮੁਨਿ ਸੀਤ ਸਕਰਾਨੀ ਗਾਇ ਬਹੁ ਪੀਰ ਰਾਮ ਭਿਠਾਨੀ	ਭੂਪ ਕਿਸੇਰ ਦੇਖ ਕਿਨ ਲੇਹੁ ਸੀਮੁਖ ਦੇਉ ਰਾਖੁ ਦੇਸ ਨਿਹਾਰੇ ਸੁਮਿਰਿ ਪਿਤਾ ਪੁਣ ਮਨ ਅਭਿਯੋਭ ਭੁਯੇ ਗਹਰੁ ਸਬ ਕਹਹਿ ਸਹੀਤਾ ਅਸ ਕਹਿ ਮਨ ਬਿਹਸੀ ਇਰਅਭੀ ਭੁਯੇ ਬਿਲੇ ਬੁ ਮਾਤੁ ਭੁਯ ਮਾਨੀ ਭਿਠਿ ਆਪਨ ਪੁਣ ਪਿਤੁ ਬਸਜਾਨੀ
ਦੇਖ ਨ ਮਿਤ ਮਿਤਾ ਵਿਹਗਤੁ ਫਿਰੇ ਬਹੋਰਿ ਬਹੋਰਿ ਜਨ ਗੀਤਿ ਰਖ ਨ ਪੁਬੀਰ ਛਾਬ ਬਾਢੀ ਪੀਤਿ ਨ ਬੋਰਿ ॥ ੨੪੬ ॥	
ਜਾਨਿ ਨਿਲ ਸੇਰੁ ਦਾਪ ਬਿਸੁਰਤਿ ਪੁਰੁ ਨ ਲਗਤੁ ਜਾਨਣੀ ਜਾਨੀ ਪਰ ਸਪੈ ਸਮਝ ਮਿਦ ਮਸਕੀਨੀ ਗਾਈ ਹੁਣੁ ਨੀ ਭੁਵਨ ਬਹੋਰੀ ਜਯ ਜਯ ਜਾਨੀ ਰਗਤ ਕਿਸੇਰੀ ਜਯ ਜਨਾ ਹੁਣੁ ਖਰਨ ਨ ਮਾਤੁ ਜਾਨੀ ਹੁਣੁ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅਵਸਾਨਾ ਭੁਵਨੁ ਭੀ ਹੁਣੁ ਪਦ ਪਦ ਗਿਣੀ	ਚਲੀ ਗਏ ਉਰ ਸਮਾਮਲ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖ ਸਨੇਹ ਸੇਰੁ ਗੁਣ ਖਾਨੀ ਚਾਰੁ ਚਿਤੰ ਭੀਰ ਲਿਖਿ ਲੀਨੀ ਬੀਦਿ ਚਰਣ ਬੋਲੀ ਕਰ ਜੋਰੀ ਜਯ ਮਹੇਸ ਮੁਖ ਚੰਦ ਚਕੋਰੀ ਜਗਤੁ ਜਨਨਿ ਦਾਮਿਨਿ ਦੁਤਿ ਗਤੁ ਅਮਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੇਦ ਨਹਿ ਜਾਨਾ ਵਿਸੁ ਵਿਸੇਹਿ ਨਿਸ੍ਰਬਸ ਫਿਰਾਇ
ਪਦੁ ਦੇਵਤਾ ਹੁ ਤੀਸ ਮਹਿ ਮਾਤੁ ਪ੍ਰਬ ਮਤੁ ਰੇਖਾ ॥ ਅਗਲੀ ਮਾਇਦ ਨਗਹਿ ਮਹਿ ਸਹਸ ਸਾਰਦਾ ਸੇਖਾ ॥ ੨੪੭ ॥	
ਸੇਵਤੁ ਨਹਿ ਸੁਲਗ ਨਹਿ ਚਾਨੀ ਦੇਇ ਪੁਨਿ ਪਦ ਕਮਲ ਤੁਮਾਰੀ ਐਵ ਸਨਿਤ ਜਨਹੁ ਨੀਕੋ ॥ ਮਨੋ ਨਿਰੁ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨ ਕਯਣ ਤੇਰੀ ਬਿਨਸ ਪੇਸ ਮਸਤ ਈ ਹੁਣਾਨੀ ਸਫਲ ਸੇਖ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਰ ਪਤਿਉ	ਵਰਦਾਯਿਨਿ ਬ੍ਰਿਪੁਰਾਣਿ ਪਿਸਾਰੀ ਮੁਰਨਰ ਮੁਨਿ ਸਬ ਹੋਹਿ ਸੁਖਾਰੇ ਬਸਹੁ ਸਦਾ ਉਰ ਪੁਰ ਸਬ ਹੀਕੇ ਅਸ ਕਹਿ ਚਰਣ ਗਾਰੇ ਬੇਦੇਹੀ ਖਸੀ ਮਾਲ ਮੁਗਣਿ ਮੁਸਕਾਨੀ ਬੋਲੀ ਕੀਤੇ ਹਰਖ ਹਿਨ ਭੁਭਿਉ

	ਮੁਨਿ ਸਿਧ ਸਤੁ ਅਸੀਖ ਹਮ ਰੀ ਨਾਕਦ ਬਜਨ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਸਾਗਰ	ਪੁਜੀਹਿ ਮਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ਸੇਵਕ ਮਿਲਿ ਹਿਜਾਹਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀ
ਛੇ:	ਮਨ ਜਾਹਿ ਰਾਹੀ ਮਿਲੇ ਸੇ ਬਰ ਸਹਾ ਹੁੰਦੁ ਮਾਵਰੇ ਬਰੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਾਨ ਜੀਲ ਮਨੋਹ ਜਨਤੁ ਰਾਹੀ ਇਹਿ ਰਾਹੀ ਤੇ ਅਸੀਖ ਮੁਨਿ ਸਿਧ ਸਹਿਤ ਹਿਜਰਤ ਖਿਤੁ ਅਰੀ ਬੁਲਸੀ ਕਰਾਨਿ ਹਿ ਪੁਕਿ ਪੁਕਿ ਪੁਨਿ ਮੁਦਿਤ ਮਨ ਮਾਇਤੁ ਰੁਦੀ	
ਜੇ:	ਸਾਨਿ ਟੀਤਿ ਅਨੁਕੂਲ ਸਿਧ ਹਿ ਮਹਾਰਖ ਨ ਜਾਹੀ ਅੰਜੁਲ ਮੰਗਲ ਮੁਲ ਬਾਅਤ ਚਰਕਨ ਲੁਕੀ	
	ਅਵੇਦਯ ਸਹਾਰਤੁ ਸੀਯ ਲੁਨਾਈ ਠਾਮਕਾ ਸਤੁ ਰੋਸਿਕ ਪਾਹੀ ਸੁਮਨ ਪਾਇ ਮੁਨਿ ਪੁਜਾ ਕੀਨੀ ਸੁਫਲ ਮਨੋਰਥ ਹੋਇ ਰੁਮਾਰੇ ਕਰਿ ਭੋਜਨ ਮੁਨਿ ਵਰ ਵਿਗਮਾਨੀ ਬਿਗਤ ਵਿਦਸ ਮੁਨਿ ਅਯਸ ਪਾਈ ਪ੍ਰਾਚੀਦਿਸ ਸਮਿ ਉਦਯੋ ਸੁਹਾਵਾ ਬਹੁਰਿ ਵਿਚਾਰ ਕੀਨ ਮਨ ਮਾਹੀ	ਭੁ ਮਮ ਪਗਵਨੇ ਹੁੰਦੀ ਸਰਲ ਬੁਧੁ ਵਰੁ ਮਨ ਲਾਗੀ ਪੁਨਿ ਅਸੀਖ ਵੇਉ ਰਾਇ ਨ ਦੀਨੀ ਰਾਮਲਾਖਤ ਮੁਨਿ ਰੁਯੇ ਸੁਖ ਰੇ ਲਗੀ ਕਰਨ ਕਰੁ ਰਾਖ ਪੁਰਾਨੀ ਅੰਧਾ ਕਰਨ ਚਲੇ ਦੋਹੁ ਰਾਈ ਸਿਧ ਮੁਖ ਸਹਿਸ ਦੇਖਿ ਸਚ ਪਵਾ ਸੀਲ ਬਰਨ ਸਮ ਹੋਮਕ ਰਾਨੀ
ਦੇ:	ਜਨਮ ਸਿੰਧੁ ਪੁਨਿ ਰੀਹੁ ਵਿਖ ਦਿਨ ਮਲੀਖ ਸੁਰਲੀਕਾ ਸਿੰਧੁ ਰੁਖ ਮਨਤਾ ਪਵ ਕਿਮਿ ਚੰਦੁ ਬਹੁਰੇ ਰੀਖ ਰਾਖ	
	ਪਾਇ ਬਦੀ ਬਿਹਿ ਹਿਨਿ ਦੁਖਦਾਈ ਕੋਕੋਲੋ ਪਦ ਪਕਿਜੇ ਹੀ ਬੇਦੇਹੀ ਮੁਖ ਪਰਠਰ ਦੀਨੇ ਸਿੰਧੁ ਮੁਖ ਭਲਿ ਬਿਪੁਲ ਅਸਦਖੀ ਜੁਝਿ ਮੁਨਿ ਰਹਣ ਸੋਰੇ ਜ ਪਦਮਾ ਬਿਗਤ ਨਿਧਾਨ ਮੁਖ ਯਥਾ ਰਹੀ ਅੰਧੇ ਮਨੁ ਮਾਵਰੇ ਕਰੁ ਰਾਖ	ਰਾਮ ਸੇਨਾਹੁ ਨਿਜ ਸੀ ਪਿਹਿ ਪਾਈ ਅਨੁਗੁਣ ਬਹੁਤ ਚੰਦੁ ਮਾਨੀ ਹੋਯੇ ਦੇਖ ਦਰੁ ਮਨ ਚਿਤੁ ਕੀਨੇ ਗੁਰੁ ਪਰਚਣੇ ਨਿਸਾ ਬਾਝੇ ਜਾਨੀ ਅਯਸ ਪਾਇ ਕੀਨਾ ਵਿਸਾਖਾ ਬਿਪੁਲ ਮਨੋਰਥ ਬਰਨ ਅਮਲਾਕੀ ਪਾਇ ਸੰਕਟ ਕੋਰ ਸੁਖ ਰਾਖ

॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
 ॥ श्रीरामाय नमः ॥
 ॥ श्रीसूर्याय नमः ॥
 ॥ श्रीवसुदेवाय नमः ॥
 ॥ श्रीनारायणाय नमः ॥
 ॥ श्रीमहादेवाय नमः ॥
 ॥ श्रीशंकराय नमः ॥
 ॥ श्रीविष्णुनाथाय नमः ॥
 ॥ श्रीमहेश्वराय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

[illegible]

॥ ह्रीं क्लीं नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

[illegible]

<p>॥ ਭੁਲਾਵਿਸਾਲਤਿਲਕਸੁਲਕਾਹੀ ॥ ॥ ਪੀਤੋਰੋਤਨੀਸਿਰਨ ਸੁਹਾਈ ॥ ॥ ਰੇਖਾਗੁਚਿਰਕੀਬੁਕਲਗੀਟਾ ॥</p>	<p>॥ ਕਮਾਵਿਲੋਕਿਅਲਿਅਵਲਿਲਜਹੀ ॥ ॥ ਮਕਲੀਬਿਚਈਬਸਨਾਈ ॥ ॥ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨਸੁਖਮਾਕੀਸੀਟਾ ॥</p>	
<p>ਦਿ: ॥ ਕੁੰਜਰਮਾਣਿਕੰਡਕਲਿਤ ॥ ॥ ਬੀਖਭਕੰਧਕੋਹਰਿਠਵਨਿ ॥</p>	<p>॥ ਤੁਲਸੀਕੀਮਾਲਾ ॥ ॥ ਨਿਧਿਬਾਹੁਵਿਸਾਲਾ ॥</p>	<p>੨੫੩</p>
<p>॥ ਕਰਿਭੂਟੀਰਪੀਤਪਦਬਾਂਧੋ ॥ ॥ ਪੀਤਮਗਯਉਪਵੀਤਸੁਹਾਈ ॥ ॥ ਦੇਖਿਲੋਗਸਲਭਯੇਸੁਖਾਰੋ ॥ ॥ ਹਰਖੇਜਨਕਦੇਖਦੇਉਭਾਈ ॥ ॥ ਕਾਰਿਵਿਨਤੀਨਿਜਕਥਾਸੁਨਾਈ ॥ ॥ ਜਹੰਜਹੰਜਾਹਿਕੁਵਰਦਰਦੇਉ ॥ ॥ ਨਿਜਨਿਜਭੁਚਿਰਾਮਾਹੀਸਬਦੇਖ ॥ ॥ ਭੁਲਿਰਚਨਾਨਿਪਸਨਿਮੁਨਿਕਹੀਉ ॥</p>	<p>॥ ਭਸਰਧਨੁਖਬਾਮਕਰਕਾਂਧੋ ॥ ॥ ਸਿਖਮੰਜੁਮਹਾਂਛਾਇਫਾਈ ॥ ॥ ਕਟਕਲੋਚਨਦਰਹਿਨਟਾਰੋ ॥ ॥ ਨਿਪਵਕਮਲਗਹੇਤਬਜਾਈ ॥ ॥ ਗਿਅਵਨਿਸਭਮੁਨਿਹੀਦੇਖਾਈ ॥ ॥ ਹਰਹੰਚਕਿਤਚਿਤਦਸਬਕੋਉ ॥ ॥ ਉਨਜਾਨਕਛੁਮਹਮਵਿਸੇਖਾ ॥ ॥ ਭਾਜਾਮੁਦਿਤਮਹਾਂਸੁਖਲਾਹੀਉ ॥</p>	
<p>ਦਿ: ॥ ਸਬਮੰਚਨਤੇਮੰਚਇ ॥ ॥ ਮਾਨੇਸਮੇਤਦੇਉਬੀਧੁ ॥</p>	<p>॥ ਦਰਦਿਸਦਵਿਸਲਾ ॥ ॥ ਠਹੇਮਾਹਿਪਾਲਾ ॥</p>	<p>੨੫੪</p>
<p>॥ ਪੁਰਹਿਦੇਖਸਬਨਿਪਹਿਯਗ ॥ ॥ ਅਸਪਤੀਤਿਤਿਨਕੇਮਨਮਾਹੀ ॥ ॥ ਬਿਨੁਭੀਜੇਹੁਤਵਧਨੁਖਾਵਿਸਾਲ ॥ ॥ ਅਸਬਿਚਾਰਗਵਨਿਹੁੰਘਰਭ ॥ ॥ ਬਿਹਸੇਅਪਰਭੁਪਸੁਨਿਬਾਰ ॥ ॥ ਤੇਰਿਹੁੰਧਨੁਖਛਾਹਅਵਗ ॥ ॥ ਵੇਕਬਾਰਕਾਲਹੁਕਿਨਹੋਈ ॥ ॥ ਯਹਿਸੁਨਿਅਪਰਭੁਪਮੁਸ ॥</p>	<p>॥ ਜਨੁਰਾਕੇਸਉਦਯਭਯੇਤਾਰੋ ॥ ॥ ਰਾਮਚਾਂਪਰੋਰਬਸਕਨਾਹੀ ॥ ॥ ਮੇਲਿਹਿਸੀਯਰਾਮਉਰਮਾਲਾ ॥ ॥ ਜਯਪਤਾਪਬਲਤੋਜਗਵਾਂਈ ॥ ॥ ਜੇਅਵਿਵੇਕਅਧਿਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ॥ ਬਿਨੁਤੇਰੇਕੋਕੁਵਰਿਬਿਵਾਹਾ ॥ ॥ ਸਿਯਹਿਤਸਮਰਜਿਤਬਹਮਸੇਈ ॥ ॥ ਯਰਮਸੀਲਹਰਿਭੁਕਸਯਾਨੇ ॥</p>	
<p>ਸੇ: ॥ ਸੀਧਬਿਵਾਹਬਰ ॥ ॥ ਜੀਤਿਕੋਸਕਸੇ ॥</p>	<p>॥ ਬਦੁਰਿਕਰਨਿਪਨਕਰਾ ॥ ॥ ਬਕੋਰਣਬੰਕੁਰੋ ॥</p>	<p>੨੫੫</p>

ਇਹ ਮਰਹੁ ਜਨਿਹਾ ਬੁਝਾਈ
ਸਿਖਹਾ ਮਰਿ ਸੁਨੁ ਪਰਮਪੁਨੀਤਾ
ਜਗਤੁ ਪਿਤਾ ਰਾਮਪਤਿਹਿ ਵਿਚਾਰੀ
ਸੁੰਦਰ ਸੁਖਦ ਸਕਲ ਗੁਣਗਾਮੀ
ਸੁਧਾ ਸਮੁਦ ਸਮੀਪ ਵਿਹਾਈ
ਕਰਹੁ ਜਾਇ ਜਾਹੁ ਜੋਇ ਰਾਵਾ
ਅਸਕਹਿਤੁ ਲੇਹੁ ਪਅਨੁ ਰਾਗੇ
ਦੇਖਹਿ ਸੁਰ ਨਰ ਚਰਦੇ ਵਿਮਾਨਾ

ਮਨ ਮੋਦਕ ਨਹਿ ਰੂਪ ਬੁਝਾਈ
ਜਗਦੇ ਬਾਜਾਹੁ ਜਿਯ ਸੀਤਾ
ਭੁਟਿ ਲੋਚਨ ਫੁਇ ਲੋਚੁ ਨਿਹਾਰੀ
ਯੇ ਦੇਉ ਬੰਧੁ ਸੰਭੁ ਉਰ ਵਾਸੀ
ਮਿਗ ਜਲ ਨਿਗਖਿ ਮਰਹੁ ਕਤਧਈ
ਰਮਤੋ ਅਜੁ ਜਨਮ ਦਲ ਪਾਵਾ
ਰੂਪ ਅਨੁਪ ਇਲੋਕਨ ਲਾਗੇ
ਬਰਖਹਿ ਸੁਮਨ ਕਰਹਿ ਕਲ ਗਾ

ਦੇ:

ਜਾਨੇ ਸੁ ਅਵਸਰ ਸੀਯਤ ਬਪਠਵਾ ਜਨਕ ਬੁਝਾਈ
ਚਤੁਰਸਖੀ ਸੁੰਦਰਿ ਸਕਲ ਸਾਦਰ ਚਲੀ ਲਿਵਇ ॥੨੫॥

ਸਿਖ ਸੇਭ ਨਹਿ ਨਾਇ ਬਖਾਨੀ
ਉਪਮਾ ਸਕਲ ਮੋਹਿ ਲਪੁਲਾਗੀ
ਸੀਯ ਰੁਨਇ ਤਿਹਿ ਉਪਮਾ ਵੇਈ
ਜੇ ਪਰ ਤਹਿਯਤੀ ਸਸਮ ਸੀਯਾ
ਗਿਰ ਮੁਖਰ ਤਨੁ ਅਰਧ ਭਵਾਨੀ
ਵਿਖ ਵਾਰਣੀ ਬੰਧੁ ਪਿਯ ਜੇਹੀ
ਜੇਛਹਿ ਸੁਧ ਪਯੋ ਨਿਧਿ ਹੋਈ
ਸੇਭ ਰਜ ਮਦਰ ਸਿੰਗਾਰਾ

ਜਗ ਦੀਬਿਕ ਰੂਪ ਗੁਣ ਖਾਨੀ
ਪਾਕਿਤ ਨਾਇ ਅੰਗੁ ਅਨੁਰਾਗੀ
ਕੋ ਕਵਿ ਕਹੇ ਅਯਸ ਕੋ ਲੋਈ
ਜਗ ਅਸਯੁਵਤਿ ਕਹਾਂ ਕਮਨੀਯਾ
ਰਤਿ ਆਤਿ ਦੁਖਿਤ ਅਤਨੁ ਪਤਿ ਜਨ
ਕਯੋਯ ਰਾਮਾ ਸਮ ਕਿ ਮਿਦੇ ਦੇਹੀ
ਪਰਮ ਰੂਪ ਮਯਕ ਛਪ ਸੇਵੀ
ਅਬੰ ਪਾਇ ਪਕਿਜ ਨੇਜ ਮਾਧੁ

ਦੇ:

ਇਹਿ ਬੰਧਿ ਉਪਜੈ ਲਾਛਿ ਜਬ ਸੁੰਦਰਤਾ ਸੁਖ ਮੂਲਾ
ਭਵਾਪ ਸੋਕੇ ਰਮ ਮੇਤੁ ਰਵਿ ਰਹਿ ਸੀਯ ਸਮੁਲਾ ॥੨੬॥

ਚਲੀ ਸਿੰਗਲੈ ਸਖੀ ਸਯਾਨੀ
ਮੋਹ ਨਵਲ ਤਨੁ ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਰੀ
ਰੂਪਦ ਸਕਲ ਸੁਦੇਸ ਸੁਹਾਯੋ
ਰੰਗੁ ਮਿਜਬ ਸੀਯ ਪਗੁਧਾਰੀ
ਹਰਖਿ ਸਾਰਨ ਦੀਦਰੀ ਬੁਝਾਈ

ਗਾਵਰ ਗੀਤ ਮਨੋਹਰ ਬਾਨੀ
ਜਗਤ ਜਨਨਿ ਅਨੁਲਿਤ ਫੁਬਿਭਾਰੀ
ਅਗਿ ਅਗਿ ਰਤਿ ਸਖਿਨ ਬਨਾਯੋ
ਦੇਖਿ ਰੂਪ ਮੋਹੇ ਨਰ ਨਾਰੀ
ਬਰਖਿ ਪਸੁਨ ਅਪਸਰਾ ਗਾਈ

ਪਾਇ ਸੋਰੇਜ ਸੋਰੇਜ ਮਾਮਲਾ	ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇਹੇ ਸਕਲ ਮਹਿਪਾਲਾ
ਸੀਯ ਰਕਿਤ ਚਿਤੁ ਰਾਮਹਿ ਚਾਹਾ	ਭਯੋ ਸੋਹ ਬਸ ਸਬ ਨਰ ਨਾਹਾ
ਮੁਨਿ ਸਮੀਪ ਬੈਠੇ ਦੇਉ ਭਾਈ	ਲਗੇ ਲਲਕਿ ਲੋਚਨ ਨਿਧਿਪਾਈ

ਦੇ:	ਗੁਰੂ ਜਨ ਲਾਜ ਸਮਾਜ ਬਹਿ ਦੇਖਿ ਸੀਯ ਸਕੁ ਚਾਨਿ ।	
	ਲਗੀ ਬਿਲੋਕਨ ਮਖਿਨ ਤਨ ਰਾਖੁ ਖੀਰਹਿ ਉਛਾਨਿ ।	੨੫੮
ਮਰ ਮਰਾਪ ਅਰੁ ਸੀਯ ਛੁਬਿ ਦੇਖੀ	ਨਰ ਨਾਨਿ ਪਰਿਹਰੀ ਨਿਮੇਖੀ	
ਸਿਵਹਿ ਸਕਲ ਕਹਤੁ ਸਕੁ ਚਾਹੀ	ਵੇਖਿ ਸਨ ਵਿਨਯ ਕਰਹਿ ਮਨਮਾਹੀ	
ਹਰੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜਨਕ ਜਨਕ ਚਾਈ	ਅਤਿ ਹਮਾਰੇ ਅਸ ਦੇਹੁ ਸੁਹਾਈ	
ਸਿਉ ਵਿਚਾਰ ਪਣੁ ਗਿਨ ਨਰ ਨਾਹੁ	ਸੀਯ ਰਾਮ ਕਰ ਕਰੇ ਵਿਦਾਹੁ	
ਜਗੁ ਲਕਹਿ ਗੁਣ ਮਥੁ ਕਾਹੁ	ਹਰ ਕੀਨੇ ਅਤਿਹ ਉਰ ਦਾਹੁ	
ਯਹ ਲਾਲਸ ਮਗਨ ਸਬ ਲੋਗੁ	ਵਰ ਸਾਂਵਰੇ ਜਾਨਕੀ ਯੋਗੁ	
ਰਸ ਬੰਦੀ ਨਨ ਜਨਕ ਬੁਲਾਯੋ	ਵੇਰ ਦਾਵਲੀ ਕਹਤੁ ਚਲਿ ਆਯੋ	
ਕਹ ਮੰਪਰਾਇ ਕਹਤੁ ਪਣ ਮੋਰਾ	ਚਲੇ ਗੁਣ ਹਿਯ ਹਰਖ ਨ ਬੋਰਾ	

ਦੇ:	ਬਿਲੋ ਬੰਦੀ ਬਚਨ ਵਰ ਸੁਨਹੁ ਸਕਲ ਮਾਹੇ ਪਾਲਾ ।	
	ਪਣੁ ਵਿਚਾਰ ਕਰਹਿ ਹਮਰੁ ਉਠਾਇ ਵਿਸਾਲਾ ।	੨੫੯
ਨਿਪੁਰੁ ਬਲ ਵਿਧਾ ਸਿਵ ਧਨੁ ਕਾਹੁ	ਗੁਰੁ ਅਕਟੋਰ ਵਿਦਿਤ ਸਬ ਕਾਹੁ	
ਗਵਣ ਬਾਣ ਮਹਾਂ ਕੁਰ ਕਾਰੋ	ਵੇਖਿ ਸਰਾਸਨ ਗਵਾਹਿ ਸਿਧਾਰੋ	
ਸੇਇ ਪੁਰਾਣ ਕੇਵੰਤੁ ਕੋਟੋਗਾ	ਗੁਰੁ ਸਮਾਜ ਆਜ ਜੋਇ ਤੋਰਾ	
ਸਿਉ ਵਨ ਜਸ ਮਮੋਤ ਬੈਦੇਹੀ	ਬਿਨਹਿ ਬਿਚਾਰ ਬਰੇ ਗਨਿਤੋਹੀ	
ਮੁਨਿ ਪਣੁ ਸਕਲ ਰੂਪ ਅਭਿਲਾਖੇ	ਗੁਰੁ ਮਾਨੀ ਅਤਿ ਸਯਮਨ ਮਾਖੇ	
ਪਰਿਕਰ ਬਾਂਧਿ ਉਠੇ ਅਕੁਲਾਈ	ਚਲੇ ਇਸੁ ਦੇਵਨ ਸਿਰ ਨਾਵੀ	
ਤਮਾਕੇ ਭਾਕਿ ਤਕ ਸਿਵ ਧਨੁ ਪਰਹੀ	ਉਠਾਇ ਨ ਕੋਟਿ ਗਾਤਿ ਬਲ ਕਰਹੀ	
ਜਿਨ ਕੇ ਕਛੁ ਬਿਚਾਰ ਮਨ ਮਾਹੀ	ਰਾਪ ਸਮੀਪ ਮਹੀਪਨ ਜਾਹੀ	

ਦੇ:	ਗੁਰੁ ਮਾਰੇ ਪਤਾਹੈ ਧਨੁ ਮੁਢ ਨਿਪਉਠਾਇ ਨ ਚਲਾਹਿ ਲਜਾਇ	
	ਮਨੁ ਪਾਇਓ ਭਟ ਬਾਹੁ ਬਲ ਅਧਿਕ ਅਧਿਕ ਗੁਰੁ ਆਇ	੨੬੦

੨੪
੧੧

ਭੁਖ ਸਹਸ ਦਸ ਏਕਾਹਿ ਬਾਹਾ ਭੁਖੈ ਨ ਸੰਤੁ ਸਰਸਨ ਕੈਸੇ ਸਬ ਦਿਖੁ ਭਯੋ ਯੋਗ ਉਪਹਾਸੀ ਭੀਗਤੇ ਵਿਜਯ ਬੀਰਤ ਭਾਈ ਮੀਹਤ ਕੁਯੋ ਹਾਠਿ ਹਿਯ ਰਾਜਾ ਨਿਪਨ ਵਿਲੋਕਿ ਜਨਕ ਅਕੁਲਾਨੇ ਵੀਪ ਵੀਪ ਕੇ ਭੁਪਾਤਿ ਨਾਨਾ ਵੇਦ ਦੁਨ ਧਾਰਿ ਮਨਜ ਸਹੀਰਾ	ਲਗੇ ਉਤਾਵਨ ਨਗਇ ਨ ਟਾਹਾ ਕਾਮੀ ਬਰਨ ਸਤੀ ਮਨ ਜੈਸੇ ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਬਿਰਾਗ ਸੀਤਾ ਜੀ ਚਲੇ ਚਾਪਕਰ ਸਰਬਸ ਹਾਠੀ ਇਹੋ ਨਿਜ ਨਿਜ ਜਾਇ ਸਮਾਜਾ ਬੈਠੇ ਬਰਨ ਰੋਖ ਜਨ ਸਾਨੇ ਆਯੋ ਸੁਨਿ ਹਮ ਜੋ ਪੁਣ ਨਾਨਾ ਅਵੇ ਪੁਲ ਬੀਰ ਆਯੋ ਰਵਹੀਰਾ
---	--

ਦੇ:	ਕੁਵਰਿ ਮਨੋਹਰਿ ਵਿਜਯ ਨਤਿ ਕੀਰਨੀ ਆਤਿ ਕਮਨੀਯ ਪਾਵਨ ਹਾਰ ਵਿਰੋਚਿ ਜਨੁ ਰਹੀ ਨ ਧਨੁ ਦਮਨੀਯ ॥੨੫॥
-----	---

ਕਹਹੁ ਕਾਹਿ ਮਹਿ ਲਭੁਨ ਭਾਵਾ ਰਹਾਰਵ ਉਬਤੋਰਵ ਭਾਈ ਅਬਜਲਿ ਕਉ ਮਾਖੈ ਰੁਟ ਮਾਨੀ ਰਜਹੁ ਆਸ ਨਿਜ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਜਹਾ ਮਾਹਿਰੁ ਜਾਇ ਜੋ ਪੁਣ ਪਰਿਹਰਉ ਜੋ ਜਨ ਤੋ ਬਿਨੁ ਭੁਟ ਭਾਇ ਭਾਈ ਜਨਕ ਬਰਨ ਸੁਨਿ ਸਬ ਨਰਨਾਈ ਮਾਖੈ ਲਖਣ ਕਹਿ ਲਭੁਣ ਭੁਟੀ	ਕਹੁਨ ਸੈਰਰ ਚਾਪ ਚ ਭਾਵਾ ਤਿਲ ਭੁਟਿ ਰੁਮਿਨ ਸਕੋ ਕੁਯਾਈ ਬੀਰ ਬਿਹੀਨ ਮਹੀ ਸੇ ਜਾਨੀ ਅਭਿਖਾਨ ਵਿਧਿ ਵੇਦੀ ਹਿੰਦੁ ਭਾ ਬਵਾਰਿ ਕਵਾਰਿ ਰਹੇ ਕ ਕਵਰੀ ਤੋ ਪੁਣ ਕਾਰਿ ਹੋ ਤੋ ਨ ਹਮਾਈ ਵੇਖਿ ਜਾਨਿ ਹਿ ਭੁਟੇ ਦੁਖਾਰੀ ਰਵਪੁਰ ਫਰਕਤ ਨਧਨ ਵਿਸੀ
--	---

ਦੇ:	ਗਹਨ ਸਕਤ ਰਾਖੁ ਬੀਰ ਰੁਰਲਗੀ ਬਰਨ ਜਨੁ ਬਾਣ ॥ ਨਾਇ ਰਾਮ ਪਦ ਕਮਲ ਸਿਰ ਫੁਲੇ ਰੀਰਾ ਪ੍ਰਮਦਾ ॥੨੬॥
-----	---

ਰਾਖੁ ਬੀਰਿ ਮਹ ਜਹ ਕਉ ਹੋਈ ਕਹੀ ਜਨਕ ਜਸ ਅਨੁਚਿਤ ਬਾਨੀ ਸਮਹੁ ਕੁਨੁ ਕਲ ਪਬਿਜ ਕਾਨਾ ਜੋ ਰਾਹਿਰ ਅਨੁਸਾਸਨ ਪਾਏ ਗਾਰੇ ਪਦ ਜਿਸਿ ਸੁਰੋ ਫੋਰੀ	ਤੇਹ ਸਮਾਜ ਅਸਕੁ ਹਇ ਨ ਕੋਈ ਵਿਦਮਾਨੁ ਕੁ ਭੁਲ ਮਾਣੇ ਜਾਨੀ ਕਹੋ ਸੁਭਾਵ ਨਕ ਫੁਲ ਮਾਠਿ ਮਾਨੁ ਕਵਰਿ ਕਵਿਤ ਬ੍ਰਹਮਾੰਡ ਉਗ੍ਰਾਈ ਮਰੋ ਮੇਰੁ ਮੁਲ ਕਾਇਵ ਤੋਈ
--	--

॥ ਤਬ ਪਤਾ ਪਮਾਹਿ ਮਾਭਗਵਾਨਾ ॥	॥ ਕਵਾ ਪੁਰੇ ਪਿਨਾਕ ਪੁਰਾਨਾ ॥
॥ ਨਾਥ ਜਾਨਿ ਅਸ ਆਸ ਹੋਇ ॥	॥ ਕੋਤਕ ਕਰੋ ਵਿਲੋਕਿ ਧਰੋਇ ॥
॥ ਕਮਲ ਨਾਲ ਜੀਮਿ ਚਾਂਪ ਚਾਵੋ ॥	॥ ਸਤੁ ਯੋਜਨ ਪਮਾਣ ਲੈ ਪਾਵੋ ॥

ਦੇ: ॥ ਤੇਰੇ ਛਰਕ ਵੰਡੁ ਜਿਮਿ ਤਵ ਪਤਾ ਪ ਬਲ ਨਾਥਾ ॥
॥ ਜੋਨ ਕੋਰੋ ਪੁਰੁ ਪਦ ਸਪਸ ਪੁਨਿ ਨ ਪੋਰੋ ਪਨ ਹਾਥਾ ॥੨੬੩॥

॥ ਲਖਣ ਸਕੇ ਪਬਨ ਜਬ ਬੋਲੇ ॥	॥ ਨਗਮ ਗਾਨਿ ਮਾਹਿ ਵਿਗਜ ਭੋਲੇ ॥
॥ ਸਕਲ ਲੋਕ ਸਬ ਭੁਪ ਭਰਾਨੇ ॥	॥ ਸਿਧ ਹਿਸਰ ਰਬ ਜਨ ਕ ਸੁਰ ਚਾਨੇ ॥
॥ ਗੁਰੁ ਰਾਪ ਪਾਤਿ ਸਬ ਮੁਨਿ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥	॥ ਮੁਦਿਤ ਭੁਯੇ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਪੁਲਕਾਹੀ ॥
॥ ਸੈਨ ਹਿਰਾਪਾਤਿ ਲਖਣ ਨਿਵਰੇ ॥	॥ ਪੇਸ ਸਮੇਤ ਨਿਕਟ ਬੀਠਾਰੇ ॥
॥ ਵਿਸ਼ਾ ਮਿਤ ਸਮਯਾ ਸੁਭ ਜਾਨੀ ॥	॥ ਬੋਲੇ ਅਤਿ ਸਨਹ ਮਿਦ ਬਾਨੀ ॥
॥ ਉਠਹੁ ਰਾਮ ਭੀਜਹੁ ਭਵ ਰਾਪਾ ॥	॥ ਅੰਦਹੁ ਤਤ ਜਨਕ ਪਾਰੀ ਰਾਪਾ ॥
॥ ਸੁਨਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਚਰਣ ਸਿਰਨਦ ॥	॥ ਹਰਖ ਫੀਖਾਦ ਨ ਕਢੁ ਉਰ ਆਵਾ ॥
॥ ਠਾਢੁ ਰੁਖੇ ਉਨਿ ਸਹਜ ਸੁਭਾਯੋ ॥	॥ ਠਵਨਿ ਯੁਵ ਮਿਗ ਰਾਜ ਲਜਾਯੋ ॥

ਦੇ: ॥ ਉਦੈਤੁ ਉਦਯ ਗੀਰਿ ਮੰਚ ਪਰ ਰਾਪ ਵਰ ਬਾਉ ਪਤੰਗਾ ॥
॥ ਬਿਕਸੇ ਸੀਤ ਸੋਰੇਜ ਬਨ ਹਰਖ ਭੋਲਨ ਭੰਗਾ ॥੨੬੪॥

॥ ਨਿਪਨ ਕੇਤਿ ਆਸਾ ਨੇ ਸਿਨਾ ਸੀ ॥	॥ ਬਚਨ ਨਖਤ ਅਵਲੀ ਨ ਪਕਾ ਸੀ ॥
॥ ਮਾਨੀ ਮਾਹਿ ਪਕਮੁਦ ਸਕਰਾਨੇ ॥	॥ ਕਪਟੀ ਭੁਪ ਉਲੁਕ ਭੁਕਾਨੇ ॥
॥ ਯਯੇ ਵਿਸੇਕ ਕੇਕ ਮੁਨਿ ਵੇਦਾ ॥	॥ ਬਰਖਾ ਸੁਮਾਨ ਨ ਵਾਹਿ ਸੇਵਾ ॥
॥ ਗੁਰੁ ਪਦ ਵੰਦਿ ਸਾਹਿਤ ਅਨੁਰਾਗਾ ॥	॥ ਰਾਮ ਮਲਿਨ ਸਿਨ ਆਯਸੁ ਮਾਗਾ ॥
॥ ਸਹਜਾ ਹੀ ਚਲੇ ਸਕਲ ਜਗ ਸੁਖੀ ॥	॥ ਮਤੁ ਮੈਦੇ ਕੀਰ ਵਰ ਗਾਮੀ ॥
॥ ਚਲਤੁ ਰਾਮ ਸਬ ਪੁਨ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥	॥ ਪੁਰੁ ਪੁਰਿ ਰੁਨੁ ਰੁਯੇ ਸੁਆਣੀ ॥
॥ ਬੀਵਿ ਪਿਤਰ ਸੁਭ ਸੁਧਿਰ ਸੀਕਾਰੇ ॥	॥ ਜੋਕਛੁ ਪੁਨਿ ਪੁਰਾਵ ਹਮਾਰੇ ॥
॥ ਤ੍ਰੀਸਿਵ ਧਨ ਮਿਦਾਲ ਕੀਨਾ ਦੁਨਿ ॥	॥ ਤੋਰਹਿ ਰਾਮ ਗਾਇ ਪੁਰਾਣੀ ॥

ਦੇ: ॥ ਰਾਮ ਹੀ ਪੇਸ ਸਮੇਤ ਕੀਰ ਧਨ ਸਮੀਪ ਸੁਰਤਾਇ ॥
॥ ਸੀਤ ਮਾਰੁ ਸਨੇਹ ਮਕਰਨ ਰਹੈ ਬਿਲਕਾਇ ॥੨੬੫॥

੧੨੬
੧੨੪

੨੬

੩੬

ਸਾਖਿ ਸਬ ਕੋਤਕ ਦੇਖਨ ਹਾਰੇ। ਕੋਉ ਨ ਬੁਝਾਯਕਹਇ ਨਿਪ ਪਾਰੇ। ਰਾਵਣ ਭਾਵ ਨੁਆਨਹਿ ਰਾਪਾ। ਸੋਧਨੁ ਰਾਜ ਕੁਟਰ ਕਰ ਦੇਹੀ। ਕੁਪ ਸਯਾਨੁ ਸਕਲ ਸਿਰਾਨੀ। ਏਲੀ ਜਤੁਰ ਸਖੀ ਮਿਦੁ ਬਾਨੀ। ਕਰੇ ਕੋਭੁਜ ਕਹ ਸਿੰਧੁ ਅਪਾਰਾ। ਰਾਵਣ ਮਹਿਲ ਦੇਖਤ ਲਖੁ ਲਾਗਾ।	ਜੇਉ ਕਹਾਵਤ ਹਿਤੁ ਹਮਾਰੇ। ਯੇ ਬਾਲਕ ਅਸਿ ਹਠ ਭੁਲ ਨਹੀਂ। ਹਾਰੇ ਸਕਲ ਭੂਪ ਕਰਿ ਦਾਪਾ। ਬਾਲ ਮਹਾਲ ਕਿ ਮਦਿਰ ਲੇਹੀ। ਸਾਖਿ ਵਿਧਿਗਤਿ ਕਛੁ ਜਾਯਨ ਜਨੀ। ਤੇਜ ਵੇਤਲ ਪੁ ਗਾਨਿਯ ਨਰਾਨੀ। ਸੋਖੇ ਸੁਯਸ ਸਕਲ ਸੀਸਾਗਾ। ਉਦਯਤਾਸੁ ਵਿਭੁਵਨ ਤਮ ਭਗਾ।
ਦਿਃ	ਮਹਿ ਪਰਮਲਖੁ ਜਾਸੁ ਦਸਾਵਿਧਿ ਹਰਿਹਰ ਸੁਰ ਸਰਬਾ। ਮਹਾਂ ਮੰਤ ਗਜ ਰਾਜ ਕਹ ਦਸਕਰ ਅਕਿਸਖਰਬਾ ॥੨੬੬॥
ਕਾਮ ਕੁਸੁਮ ਧਨੁ ਸਯਕ ਲੀਨੇ। ਏਵ ਤੁ ਜਿਯ ਸੀਸਯ ਅਸ ਜਾਨੀ। ਸਖੀ ਵਚਨ ਸਨਿਭੁਇ ਪਰਤੀਤੀ। ਤੁ ਬਰ ਮਹਿ ਬਿਲੋਕਿ ਬੈਦੇਹੀ। ਮਨਹੀ ਮਨ ਮਨਾਯ ਅਕਲਾਨੀ। ਕਰਹੁ ਮਠਲ ਆਪਨਿ ਸੇਵਕਾਈ। ਗਾਣ ਨਯਕ ਵਰਦਾਯਕ ਦੇਵਾ। ਭਾਰ ਬਾਰ ਫੀਨਤੀ ਬੁਨਿਯੋਈ।	ਸਕਲ ਭੁਵਨ ਅਪਨੇ ਦਸ ਕੀਨੇ। ਜਿਯ ਧਨੁ ਖਰਾਮ ਸੁਨ ਗਾਨੀ। ਮਿਦਾ ਵਿਖਾਦ ਬਢੀ ਆਤੀ ਪ੍ਰੀਤੀ। ਸਰਯਾ ਹਿਦਯ ਬਿਨਵ ਰਿਜੀ ਹੀਤੀ। ਹੋਹੁ ਪਸੀਨ ਮਹੇਸ ਭਵਾਨੀ। ਹਰਿ ਹੀਤ ਹਰਹੁ ਰਾਪ ਗਰੁਆਈ। ਅਜੁ ਲਗੇ ਕੀਨੀ ਤਬ ਸੇਵਾ। ਕਰਹੁ ਰਾਪ ਗਰੁਤਾ ਅਤੀ ਬੋਈ।
ਦਿਃ	ਦੋਖ ਦੇਖਿ ਰਾਪੁ ਬ੍ਰਿਰਤਨੁ ਸੁਰਮਨਾਵ ਧਾਰਿ ਧੀਰਾ। ਭੁਭੇ ਵਿਲੋਚਨ ਪੇਮ ਜਲ ਪੁਲਕਾਵਣੀ ਸਰੀਰਾ ॥੨੬੭॥
ਨਿਭੇ ਨਿਰੰ ਰਨਯਨ ਭੁਭਿ ਸੋਭਾ। ਅਜੁ ਤੁਧੁ ਚਾਹੁਣ ਹਠ ਨਾਨੀ। ਸਚਿਦ ਸਮਯਾ ਜਿਯ ਦੇਵ ਨੇਕੇਈ। ਕਹ ਧਨੁ ਰਾਮ ਮਹੁ ਚਾਹਿ ਕੋਭੇਈ। ਭੋਧਿ ਰਾਮ ਭਾਤਿ ਹਰਿ ਚਿਤ ਪਾਰਾ।	ਪਿਤੁ ਪਦੁ ਮੁਖਿ ਰਿ ਬੋਹੇ ਰਿਮਨ ਬੋਭਾ। ਸਮਯੁਤ ਨਹਿ ਕਛੁ ਲਾਗੁ ਨ ਹਾਨੀ। ਬੁਧ ਸਮਾਜ ਬਡ ਅਨੁ ਚਿਤ ਦੇਈ। ਕਹ ਸਮ ਮਲ ਮਿਦੁ ਗਤ ਕਿ ਸੇਰਾ। ਸਿਰਸ ਸੁਮਨ ਕਿ ਮਿਥੇ ਧਾਰਿ ਹੀਰਾ।

੬੭੨

ਸਰਲ ਮਗਰੀ ਮਾਇ ਭੁਇ ਭੁਗੀ॥	ਅਬ ਮੋਹਿ ਸੰਤੁ ਰਾਪ ਗਾਤਿ ਤੋਰੀ॥
ਨਿਜ ਜਤਨ ਲੋਗਨ ਪਰ ਭਾਈ॥	ਹੋਹੁ ਹਰਮ ਰਾਪੁ ਪਾਤਿ ਹਿ ਨਿਗਰੀ॥
ਅਭਿ ਪਰ ਰਾਪ ਸੀਧ ਮਨ ਮਾਹੀ॥	ਲਵ ਨਿਮੇਖ ਯੁਗ ਸਮ ਚਲਿ ਜਾਹੀ॥

ਦੇ॥ ਮਧੁਗਾਹਿ ਚਿਤੈ ਪੁਨਿ ਚਿਤੈ ਮਾਹਿ ਰਾਜ ਤੁਲੇ ਚਨ ਲੋਲਾ॥
 ਖੇਲਤ ਮਨ ਸਿਜ ਮੀਨ ਯਗ ਜਨੁ ਵਿਧੁ ਮੰਤ੍ਰ ਲੋਲਾ॥੨੬੮॥

ਗਿਰ ਅਭਿਨ ਮੁਖ ਪਰਿਜ ਰੋਕੀ॥	ਪਗਰਨ ਲਾਜ ਨਿਸਾ ਅਵਲੋਕੀ॥
ਚੋਚਨ ਜਲ ਰਹੁ ਲੋਚਨ ਕੋਨਾ॥	ਜੇ ਸੇ ਪਰਮ ਕ੍ਰਿਪਣ ਕਰ ਸੋਨਾ॥
ਸਕਰੀ ਭਾ ਕਲਤਾ ਬਾਝੀ ਜਾਨੀ॥	ਧਾਰਿ ਧੀਰਜ ਪਤੀਤਿ ਉਰ ਅਨੀ॥
ਤਨ ਮਨ ਬਚਨ ਮੇਰ ਮਨ ਸਾਚਾ॥	ਰਾਪੁ ਪਾਤਿ ਪਦ ਸੋਰਜ ਮਨ ਰਾਚਾ॥
ਤੋਰ ਗੁਨ ਸਕਲ ਉਦ ਬਾਜੀ॥	ਕਰਿ ਗਹਿ ਮੋਹਿ ਰਾਪੁ ਪਾਤਿ ਕੀਦਾ ਸੀ॥
ਜਿਹ ਕਰ ਗਜਿਹਿ ਪਰ ਸਤੁ ਸਨੇਹੁ॥	ਸੋ ਤਿਹਿ ਮਿਲਤ ਨ ਕਣੁ ਸਿਵੇਹੁ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਤਨ ਚਿਤੈ ਧ੍ਰੁਮ ਪੁਣ ਠਾਨਾ॥	ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਰਾਮ ਸਬ ਜਾਨਾ॥
ਸਿਧਾਹਿ ਲੋਲੋ ਕਿ ਤਕੋ ਧਨੁ ਕੋਧੀ॥	ਚਿਤਵ ਗੁਰੁ ਲਖੁ ਫਾਨਾਹਿ ਜੋਧੀ॥

ਦੇ॥ ਲਖਣ ਲਖੇ ਰਾਪੁ ਸੁਖ ਮਇ ਤਾਕੇ ਹਰ ਕੋ ਦੇਹੁ॥
 ਪੁਲਾਕਿ ਗਾਰੇ ਲੋਲੇ ਬਚਨ ਚਰਣ ਚਪਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ॥੨੬੯॥

ਦੇ ਸਿਰੀਜ ਰਹੁ ਕਮਠ ਅਹਿ ਕੋਲਾ॥	ਧਰਹੁ ਧਰਾਣਿ ਥਾਰੀ ਧੀਰਨ ਰੋਲਾ॥
ਗਮ ਚਹਿ ਸੰਕਟ ਧਨੁ ਤੋਰਾ॥	ਹਿਹੁ ਸਜਗ ਸੁਨਿ ਆਯ ਸੁਮੇਰਾ॥
ਚਾਪ ਸਮੀਪ ਰ ਸਜਸ ਆਯੋ॥	ਨਰ ਨਾਰਿਨ ਸੁਰ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮਨਾਏ॥
ਸਦੁ ਕਰ ਸੰਸਯ ਅਰੁ ਅਰੁ ਮਾਨੁ॥	ਸਦਿ ਮਹੀਪਨ ਕਰ ਅਭਿ ਮਾਨੁ॥
ਕ੍ਰਿਗੁ ਪਾਤਿ ਰੋਹਿ ਗਰਬ ਗਰੁ ਆਈ॥	ਸੁਰ ਮੁਨਿ ਫਰਨ ਕੋਹਿ ਕਦ ਗਾਈ॥
ਸਿਧ ਕਰ ਸੋਚ ਜਨਕ ਪਛੁਤਾਵਾ॥	ਗਾਣਿਨ ਕਰ ਦਾਹੁਣ ਦੁਖ ਦਾਵਾ॥
ਸੰਤੁ ਰਾਪ ਬੜ ਮੋਹੀਤ ਪਾਈ॥	ਚਢੇ ਜਾਇ ਸਬ ਸੰਗ ਬਨਾਈ॥
ਰਾਮ ਬਾਹੁ ਬਲ ਸਿਧ ਅਪਾਰਾ॥	ਚਹਤ ਪਾਰਨਹਿ ਕੋਢਿ ਕਨਹਾਰਾ॥

ਦੇ॥ ਗਮਾਇ ਲੋਕ ਲੋਗ ਸਬ ਚਿਤ ਲਿਖੇ ਸੇ ਦੇਖਿ॥
 ਚਿਤਈ ਸੀਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਯਤਨ ਜਾਨੀ ਬਿਕਲ ਵਿਸੇਖਿ॥੨੭੦॥

੧੨੮
੧੨੯

<p>ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਕਲ ਬੇਦੋਹੀ ॥ ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਹਿ ਬਿਨੁ ਜੋਤਨੁ ਤਾਗਾ ॥ ੴ ਕਾਵਰਖਾ ਜਬ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖਾਨੇ ॥ ੴ ਅਸ ਜਿਸ ਜਾਨਿ ਜਨਕੀ ਦੇਖੀ ॥ ੴ ਗੁਰੂ ਹਿ ਪ੍ਰਣਾਮ ਮਨਹਿ ਮਨ ਗੰਨ ॥ ੴ ਦਸ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਨਿ ਨਿਮਿਘਨ ਲਯਉ ॥ ੴ ਲੋਤ ਚੰਦ ਦਤ ਖੰਡਤ ਗਾਵੇ ॥ ੴ ਤਿਹ ਚਿਅਣ ਮਧਮ ਰਾਮ ਧਨੁ ਤੋਰ ॥</p>	<p>ੴ ਨਿਮਿਖ ਵਿਹਾਤ ਕਲਪ ਸਮਝੇਹੀ ॥ ੴ ਮੁਯੋ ਕਰੇ ਕਾ ਸੁਧਾ ਤਛਾਣਾ ॥ ੴ ਸਮਯ ਚੁਕ ਪੁਨਿ ਰਾ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥ ੴ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਲਕੇ ਲਖਿ ਪੀਤਿ ਵੇਸੇਖੀ ॥ ੴ ਆਤਿ ਲਾਘਵ ਉਠਾਇ ਧਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ੴ ਪੁਨਿ ਧਨੁ ਨ ਭੁ ਮਹਿਲ ਸਮਭੁਧੀ ॥ ੴ ਕਾਧੁ ਨ ਲਖਾ ਵੇਖ ਸਬ ਰਾਵੇ ॥ ੴ ਭੁਕੇ ਭੁਫਨ ਧਨਿ ਘੋਰ ਕੋਰੇ ਰਾ ॥</p>
<p>ੴ ਗੁਰੂ ਭੁਫਨ ਘੋਰਿ ਕੋਰੇ ਰਫ ਗਵਿ ਬਾਜੇ ਤਜਿ ਮਾਰਗ ਚਲੇ ॥ ੴ ਚੰਕਰਾਹਿ ਵਿ ਗਾਜੇ ਲਮਾਹਿ ਆਹਿ ਕੋਲ ਕੁਰਮ ਕਲ ਮਲੇ ॥ ੴ ਸੁਰ ਅਸੁਰ ਮੁਨਿ ਕਰ ਕਾਨਟੀ ਨੇ ਸਕਲ ਬਿਕਲ ਵਿਚਾਰ ਹੀ ॥ ੴ ਕੋਵੰਡੁ ਭੁਜੇ ਰਾਮ ਤੁਲਸੀ ਜਯਤਿ ਬਚਨ ਉਚਾਰ ਹੀ ॥ ੩੩ ॥</p>	
<p>ੴ ਸੀਕਰ ਚੰਪ ਜਹਾਜ ਸਾਗਰ ਰਾਖੁ ਵਰ ਬਾਹੁ ਬਲਾ ॥ ੴ ਬੁਝੇ ਸਕਲ ਸਮਾਜ ਦੇ ਜੋ ਪ੍ਰਥਮਾਹਿ ਮੋਹ ਦਸਾ ॥ ੩੪ ॥</p>	
<p>ੴ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਉ ਖੰਡੁ ਚਾਪ ਮਾਹਿ ਗਾਹੇ ॥ ੴ ਬਿਸਿਕ ਰੂਪ ਪਸੇ ਨਿਧਿ ਪਾਵਨਾ ॥ ੴ ਰਾਮ ਰੂਪ ਰਾਕੇਸ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੴ ਬਾਜੇ ਨਭੁ ਗਾਹਗਾਹੇ ਨਿਸਾਨਾ ॥ ੴ ਬੁਝਾਵੇਕ ਸੁਰਾਸਿਧੰ ਮੁਨੀਸਾ ॥ ੴ ਵਰਖਾਹਿ ਸੁਮਨ ਰੰਗ ਬਹੁ ਮਾਲਾ ॥ ੴ ਰਹੀ ਭੁਫਨ ਭਰਿ ਜਯ ਜਯ ਬਾਨੀ ॥ ੴ ਮਾਏ ਤੁਕਹਹਿ ਜਹੇ ਤਹ ਨਰ ਨਾਹੀ ॥</p>	<p>ੴ ਵੇਖਿ ਲੋਗ ਸਭੁ ਭੁਯੇ ਸੁਖਾਰੇ ॥ ੴ ਪ੍ਰੇਮ ਵਾਸਿ ਅਵਗਾਹ ਸੁਹਾਵਨਾ ॥ ੴ ਬਢੀ ਬੀਚੇ ਪੁਲਕਾਵ ਲਿਭਾਰੀ ॥ ੴ ਦੇਵ ਬਾਧੁ ਨ ਚਾਹੈ ਕਰਿ ਗਾਨਾ ॥ ੴ ਪ੍ਰਭੁ ਹਿ ਪ੍ਰਸਿਸਹਿ ਦੇਹਿ ਅਸੀਸਾ ॥ ੴ ਗਾਵਹਿ ਕੀਨਰ ਗੀਤ ਰਸਾਲਾ ॥ ੴ ਧਨੁ ਖਡੀਗ ਪੁਨਿ ਜਾਤੁ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ੴ ਭੁਜੇਹੁ ਰਾਮ ਸੰਭੁ ਧਨੁ ਭਾਰੀ ॥</p>
<p>ੴ ਬੀਦੀ ਮਾਗਧ ਸੂਤ ਗਣ ਬਿਰਦ ਬਦਾਹੈ ਮਾਤੀ ਧੀਰਾ ॥ ੴ ਕਰਿਹਿ ਨਿਛਾਵ ਰਿਝੈ ਗਸਬ ਧਰਾ ਗਜ ਧਨ ਮਾਣੀ ਚੀਰਾ ॥ ੩੫ ॥</p>	
<p>ੴ ਝਾਂਝੁ ਮਿਦੰਗ ਸੰਖ ਸਹਨਾਈ ॥</p>	<p>ੴ ਭੁਰੇ ਚੁਲ੍ਹੇ ਦੁੰਦੁਭੀ ਸੁਹਾਈ ॥</p>

੬੬ ੧੨੧
੧੧੧

<p>॥ ਬਾਜਹਿ ਬਹੁ ਬਾਜਨੇ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ॥ ਅਖਿਨ ਮਹਿਤ ਹਰਖਿਤ ਅਤਿਰਾਨੀ ॥ ॥ ਜਨਨ ਲਹਿਓ ਸੁਖ ਸੋਚ ਬਿਹਾਈ ॥ ॥ ਸੀਹਤੁ ਭਯੋ ਰੂਪ ਧਨ ਟੂਟੇ ॥ ॥ ਸਿਯਾਹਿਯ ਸੁਖ ਵਰਣਿ ਮਕਿਹ ਕੰਠੁ ॥ ॥ ਮਹਿਲ ਖਣ ਬਿਲੋਕੋਯ ਕੋਮ ॥ ॥ ਸਤਾਨਿਤੁ ਬੁਝ ਆਯਸੁ ਦੀਨਾ ॥</p>	<p>॥ ਜਹੰਤੁਹ ਯੁਵਤਿਨ ਮੰਗਲ ਗਾਯੋ ॥ ॥ ਸੁਖਤੁ ਧਨ ਪਰਾਜਨੁ ਪਾਨੀ ॥ ॥ ਪੈਰਤੁ ਬਕੇ ਬਾਹ ਜਨੁ ਪਾਈ ॥ ॥ ਜੈਸੇ ਦਿਵਸ ਦੀਪ ਛਾਇਛੂਟੇ ॥ ॥ ਜਨ ਚਤਕੀ ਪਾਇ ਜਲ ਸ੍ਰੀਤੀ ॥ ॥ ਸਸਹਿ ਚਕੋਰ ਕਿਸੋਰ ਕਜੈ ਸੇ ॥ ॥ ਸੀਤ ਗਵਨ ਰਾਮ ਪਹ ਕੀਨਾ ॥</p>
---	--

ਦੇ:	<p>॥ ਸਿੰਗ ਸਖੀ ਸੁੰਦਰ ਚਤੁਰ ਗਾਵਹਿ ਮੰਗਲ ਚਾਗ ॥ ॥ ਗਵਨੀ ਬਾਲ ਮਰਦ ਗਾਏ ਸੁਖ ਮੰਗਿ ਅਪਾਰ ॥੨੭੨॥</p>
-----	---

<p>॥ ਸਖਿਨ ਮਧਮ ਸੀਯ ਸੋਹਾਏ ਕੀਜੀ ॥ ॥ ਕਰ ਸੋਰੇਜ ਜਯ ਮਾਲ ਸੁਹਾਈ ॥ ॥ ਤਨੁ ਸੋਰੇਜ ਪਨ ਪਰਮ ਉਛਾਯੂ ॥ ॥ ਜਾਇ ਸਮੀਪ ਰਾਮ ਛਾਇਏਖੀ ॥ ॥ ਚਤੁਰ ਸਖੀ ਲਖਿਕਹ ਬੁਝਾਈ ॥ ॥ ਸੁਨਤ ਯੁਗਲ ਕਰਮ ਭਉਠਾਈ ॥ ॥ ਸੋਹਤੁ ਜਨੁ ਯੁਗ ਜਲਜ ਸਨਾਲ ॥ ॥ ਗਾਵਹਿ ਛਾਇ ਅਵਲੋਕਿ ਸਰੋਲੀ ॥</p>	<p>॥ ਛਾਇਗਣ ਮਧਮ ਮਰ ਛਾਇਜੈ ਸੀ ॥ ॥ ਵਸੁ ਵੇਜਯੋ ਸੋਭਾ ਜਨੁ ਛਾਈ ॥ ॥ ਗੁਢ ਪ੍ਰੇਮ ਲਖਿ ਪਏ ਨ ਕਾਯੂ ॥ ॥ ਰਹਿ ਜਨੁ ਕੁਵਰ ਚਿਤ ਅਵਰੋਖੀ ॥ ॥ ਪਾਰਿ ਰਾਵਹੁ ਜਯ ਮਾਲ ਸੁਹਾਈ ॥ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਬਸ ਪਹਿਰਾਇਨ ਜਾਈ ॥ ॥ ਸਸਿਹਿ ਸਤੀਤ ਦੇਤੁ ਜਯ ਮਾਲਾ ॥ ॥ ਸਿਯ ਜਯ ਮਾਲ ਰਾਮ ਉਰ ਮੇਲੀ ॥</p>
---	--

ਸੇ:	<p>॥ ਰਘੁਵਰ ਉਰ ਜਯ ਮਾਲ ਦੇਖਿ ਦੇਵ ਵਰਖਾਹਿ ਸੁਮਨ ॥ ॥ ਸਕਚੇ ਸਕਲ ਭਾਗ ਜਨ ਬਿਲੋਕਿ ਗਵਿ ਕਮਦਗਨ ॥੨੭॥</p>
-----	--

<p>॥ ਪੁਰ ਅਰੁ ਫੋਮ ਬਾਜਨੇ ਬਾਜੋ ॥ ॥ ਸੁਰ ਗੰਨਰ ਨਣ ਨਾਗ ਮੁਨੀਸਾ ॥ ॥ ਨਚਹਿ ਗਾਵਹਿ ਬਿਬਸ ਬਪੁਟੀ ॥ ॥ ਜਹੰਤੁਹ ਵਿਪ੍ਰ ਵੇਦ ਧੁਨਿ ਕਰਹੀ ॥ ॥ ਮਹਿ ਪਾਤਾਲ ਨਾਗ ਯਸਵਾਪਾ ॥ ॥ ਕਗਹਿ ਮਾਰਤੀ ਪੁਰ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥</p>	<p>॥ ਖਲ ਭਯੋ ਮਲਿਨ ਸਾਧੁ ਸਬਰਾਜੋ ॥ ॥ ਜਯ ਜਯ ਸਬ ਕਹਿ ਦੇਹਿ ਮਸੀਸਾ ॥ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕੁਸੁਮਾਵਲਿ ਛੂਟੀ ॥ ॥ ਬੰਦੀ ਵਿਰਦਾਵਲਿ ਉਚਰਹੀ ॥ ॥ ਰਾਮ ਵਰੀ ਸਿਯ ਰੀਜੋ ਚਾਪਾ ॥ ॥ ਵੇਹਿ ਨਿਛਾਵਰ ਵਿਤੋ ਬਿਸਾਈ ॥</p>
--	---

	ਮੇਹਾਜੀਯ ਤਾਮਕੀ ਜੋਰੀ॥ ਸਦੀਕਹਿੰ ਪੁਰੁਪਦ ਗੁਰੁ ਸੀਤਾ॥	ਛੁਇਸਿਗਾਰ ਮਨੁਇਕੁ ਨਹੀ॥ ਕਰਣਿ ਨਚਣੁਪਦਸਾ॥੨੨॥
ਦੇ:	ਸਿੰਹਸ ਭੇਖ ਨਾਤਿ ਜੁਗਤੇ ਕਰਿ ਨਹਿਪਤਸਤਿ ਪਦਪਾਠਿ॥ ਅਨਭੇਖਮੈ ਤਾਪੁਬੈਸਮਣਿ ਪ੍ਰੀਤਿ॥੨੩॥	
	ਕੁਝ ਮਿਯਦੇਖਿ ਰੂਪ ਅਭਿਲਾਖੀ॥ ਉਨਿ ਉਹਿ ਪਹਰ ਸਨਾਹ ਅਭਾਖੀ॥ ਇਹੁ ਫੁਟਾਯ ਸੀਯ ਕਹ ਕੋਉ॥ ਏਰੇ ਬਨੁਖ ਰਾਜ ਨਹਿ ਸਰਣੀ॥ ਜੇ ਵਿਦੇਹ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸਹਾਈ॥ ਸਾਧੁਰੂਪ ਬੋਲੈ ਸੁਨਿ ਬਾਣੀ॥ ਬਲਪਤਾਪ ਬੀਰਤ ਬਚਾਈ॥ ਸੁਧੈ ਸੁਰਤੁ ਭੰ ਮਾਥ ਕਹੁ ਪਾਈ॥	ਕੁਰਕਪੁਤ ਸੁਢ ਮਨ ਮਾਧੀ॥ ਜਹੁ ਤਹੁ ਗਾਲ ਬਜਾਵਨ ਲਾਭੀ॥ ਧਰ ਬਾਂਧਹੁ ਨਿਪ ਬਲਕ ਰੇਉ॥ ਜੀਵਤੁਹ ਮਹਿ ਕੁਵਰਿ ਕੋ ਬਰਾਈ॥ ਜੀਤਹੁ ਸਮਰ ਸਾਹਿਤੁ ਦੇਉ ਰਾਈ॥ ਰਾਜਸਮਾਜਿ ਲਾਜਲਾਜ ਨੀ॥ ਨਾਕ ਪਿਨਾਕਾਹੈ ਸੀਗ ਸਿਧਾਈ॥ ਅਸਥਾਪਿਤੋ ਵਿਧਿ ਮੁਹਮਸਿ ਲਾਈ॥
ਦੇ:	ਦੇਖਹੁ ਰਾਮਾਹੈ ਨਯਨਭਰਿ ਤਾਜੀ॥ ਲਖਣੁਰੇਖਪਾਵਕ ਪੁਸ਼ਨ ਜਨਿ ਸਲਭੁ ਜਨਿ ਕੋ॥੨੪॥	
	ਬੈਨ ਭੋਜ ਬਲਿਜਿਮ ਚਹ ਕਾਭਾ॥ ਜੀਮਿ ਚਹ ਕੁਸਲ ਅਕਾਰਣ ਕੋਰੀ॥ ਭੋਈ ਭੋਲੁਪ ਕੀਰਤਿ ਚਹਾਈ॥ ਹਰਿ ਪਦਾਇ ਮੁਖ ਪਰਮਗਤਿ ਰਾਹ॥ ਭੋਲਾਹਲ ਸੁਨਿ ਸੀਯ ਸੁਕਾਨੀ॥ ਰਾਮ ਸੁਰਾਜ ਚਲੇ ਗੁਰੁ ਪਾਹੀ॥ ਰਾਨਿਨ ਸਹਿਤੁ ਸੋਚ ਫਸ ਸੀਯਾ॥ ਰੂਪ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਇਤ ਉਤ ਤਰੀ॥	ਜੀਮਿ ਸਸਚਰਹਿ ਨਾਨਾ ਅਇ ਰਾਭਾ॥ ਸੁਖ ਸਿਪਦਾ ਚਹਹਿ ਸਿਧੇ ਰੇਰੀ॥ ਅਕਲਿਕਰਾ ਕੀਰਾਮੀ ਨਾਹਈ॥ ਤੁਮ ਤੁਮਾਰ ਲਾਲਚ ਨਰ ਨਾਹਾ॥ ਸਖੀ ਭਿਵਾਯ ਗਈ ਜਹ ਨਾਨੀ॥ ਸਿਯ ਸਰੋਹ ਵਰਣ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਅਵਹੈ ਵਿਧਾਹਿ ਕਹਾ ਕਰਣੀਯਾ॥ ਲਖਣ ਰਾਮ ਫੁਰ ਬੋਲਿਨ ਸਾਹੀ॥
ਦੇ:	ਅਕੁਣ ਨਯਨ ਖਿਰਟੀ ਭਾਵੈ ਚਿਤ ਫਤਹਿ ਪਨ ਸੋਢੇ॥ ਮਨਹੁ ਮੰਤਗਜਗਦ ਨਿਰਖਿ॥੨੫॥	
	ਖਰਤੁਰ ਦੇਖਿ ਭੋਲਨ ਨਰਨਾਚੀ॥ ਸਬਾਮਿਣਿ ਦੇਹਿ ਮਹੀਪਨ ਗਾਰੀ॥	

<p>॥ ਤਿਹ ਅਵਸਰ ਸੁਨਿ ਸਿਵ ਧਨੁ ਭੀਗ ॥ ॥ ਦੇਖਿ ਮਹੀਪ ਸਕਲ ਸਕੁ ਰਾਨੇ ॥ ॥ ਗੀਰ ਸਰੀਰ ਭੂਤਿ ਭਾਲਿ ਕ੍ਰਾਜਾ ॥ ॥ ਸੀਸ ਜਟਾ ਸਸਿ ਕੁਦਨ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ॥ ਕ੍ਰਿਕਟੀ ਕੁਟਿਲ ਨਯਨ ਠਿਸਤਤਾ ॥ ॥ ਬ੍ਰਿਖ ਭੁਕੰਧ ਉਰ ਸਾਹੁ ਵਿਸਾਖ ॥ ॥ ਕਰਿ ਮੁਨਿ ਬਸਨ ਭੂਟ ਦੁਇ ਬਾਂਧੇ ॥</p>	<p>॥ ਆਯੋ ਭ੍ਰਿਗ ਕੁਲ ਕਮਲ ਪਤੰਗਾ ॥ ॥ ਬਾਸ ਬੁਪਟ ਜਨੁ ਲਵ ਲੁਕਾਨੇ ॥ ॥ ਭਾਲ ਵਿਸਾਖ ਤ੍ਰਿਪੁੰਡ ਬਿਰਾਜਾ ॥ ॥ ਰਿਸ ਬਸਕ ਫੁਕ ਅਰੁਣ ਹੈ ਅਥ ॥ ॥ ਸਹਿਜ ਹਿੰਦਿਤ ਵਤ ਮਨਹੁ ਹਿਸਤ ॥ ॥ ਚਾਰੁ ਜਨੇਉ ਭਾਲ ਮਿਗ ਫੁਲਾ ॥ ॥ ਧਨੁ ਸਰਕਰ ਕੁਠਾਰ ਕਲਕਾਏ ॥</p>
<p>॥ ੨੬ ॥</p>	<p>॥ ਸਿਰ ਭੁਖ ਕਰਣੀ ਕਠਿਨ ਵਰਣਿਨ ਜਾਇ ਸ੍ਵਰੂਪ ॥ ॥ ਧਾਰਿ ਮੁਨਿ ਤਨੁ ਜਨੁ ਵੀਰ ਫਸ ਆਯੋ ਜਹ ਸਬ ਭੂਪ ॥ ੨੭ ॥</p>
<p>॥ ਦੇਖਤ ਭ੍ਰਿਗੁ ਪਤਿ ਰੇਖ ਕਰ ਲਾ ॥ ॥ ਪਿਤੁ ਸਮੇਤ ਕਹਿ ਕਹਿ ਨਿਜ ਨਾਮ ॥ ॥ ਜੀਹਿ ਸੁਭਾਵੁ ਚਿਤੁ ਧਰਿ ਹਿਤ ਜਾਨੀ ॥ ॥ ਜਨਕ ਬਹੋਰਿ ਆਏ ਸਿਰ ਨਾਵਾ ॥ ॥ ਆਸਿਖ ਦੀਨ ਸਮੀਰ ਰਖਾਨੀ ॥ ॥ ਵੇਸੁ ਮਿਤੁ ਮਿਲੇ ਪੁਨਿ ਆਈ ॥ ॥ ਠਾਮ ਲਖਣ ਦਸਰ ਬ ਕੋਢੈ ਟਾ ॥ ॥ ਠਾਮਹਿ ਚੇਤਨ ਰਹੇ ਬਿਕਿ ਭੇਤਨ ॥</p>	<p>॥ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਕਲ ਭੁਜ ਵਿਕਲ ਭੁਜਾ ॥ ॥ ਲਗੋ ਕਰਨ ਸਬਦੰਤ ਪ੍ਰਣਾਮਾ ॥ ॥ ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਨੁ ਆਯੁ ਖੁਦਾਨੀ ॥ ॥ ਸੀਯ ਬੁਲਾਧ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰਾਵਾ ॥ ॥ ਨਿਜ ਸਮਾਜ ਭੰਗਈ ਸਯਾਨੀ ॥ ॥ ਪਦ ਸਰੋਜ ਮੇਲੇ ਦੇਉ ਭਾਈ ॥ ॥ ਦੀਨ ਅਸੀਖ ਜਾਨਿ ਭੁਲ ਜੋਟਾ ॥ ॥ ਭੂਪ ਅਪਾਰ ਠਾਮ ਮਦ ਮੋਦਨਾ ॥</p>
<p>॥ ੨੮ ॥</p>	<p>॥ ਬਹੁਤਿ ਬਿਲੋਤਿ ਵਿਦਿਹ ਸਨ ਕਹਹੁ ਕਹਾ ਆਤਿ ਭੀਗ ॥ ॥ ਭੁਭੁਤ ਜਨ ਅਜਨ ਜਿਮਿ ਵਾਪੋ ਕੋਪ ਜਗਤ ॥ ੨੯ ॥</p>
<p>॥ ਸਮਾਚਾਰ ਕਹਿ ਜਨਹ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ॥ ਸੁਨਤ ਬਰਨ ਨਿਰਿ ਅਨੁਤ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ॥ ਅਰੁ ਰਿਸ ਬੋਲੇ ਫੁਲਨ ਕੋਨੇਰਾ ॥ ॥ ਬੋਗੀ ਦੇਖ ਉਸੁਨਤੁ ਆਜੂ ॥ ॥ ਆਤਿ ਰੂਤ ਉਤਰ ਵੇਰ ਨਿਪ ਨਾਹੀ ॥ ॥ ਸੁਰ ਮੁਨਿ ਨਗ ਨਗਰ ਨਰ ਨਾਹੀ ॥</p>	<p>॥ ਜੀਹਿ ਕਾਰਣ ਮਹੀਪ ਸਭ ਆਯੋ ॥ ॥ ਦੇਖੇ ਰਾਪ ਖੰਡ ਮਾਹਿ ਭਾਰੇ ॥ ॥ ਕਹੁ ਜਨ ਜਨਕ ਧਨੁ ਖਕੇਇ ਤੋਰਾ ॥ ॥ ਉਲਟੈ ਮਾਹਿ ਹਲਾਹਿ ਤਵਰ ਜੂ ॥ ॥ ਕਹਿ ਲਭੁ ਪਹਰ ਬੇਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ॥ ਸੋਚਹਿ ਸਕਲ ਤਾਸ ਉਤ ਭਾਤੀ ॥</p>

੨੨੨

	ਅਨਪਾਛਿਤਾਭਿ ਸੀਯ ਮਹਾਰਾਗੀ ਉਗ੍ਰਪਾਤਿਕਰ ਸੁਭਾਵ ਸੁਨਿ ਸੀਤੁ	ਵਿਧਿ ਸਵਾਰਿ ਸਬ ਬਾਭ ਬਿਗਾਭੀ ਅਰਧਨਿਮੇਖ ਕਲਪ ਸਮ ਬੀਰੁ
ਦੇ॥	ਸਤੁਯਾਇਲੋਕੇ ਲੋਗ ਸਬ ਜਾਨਿ ਜਾਨਕੀ ਭੀਰਾ । ਪ੍ਰਿਦਯਨ ਹਰਖਾ ਵਿਖਾਵ ਕਛੁ ਬੋਲੇ ਸੀ ਰਖੁ ਬੀਰਾ ॥੨੭੮	
	ਨਾਬ ਸੰਤੁ ਧਨੁ ਭੰਜਨ ਹਾਰਾ ਆਸੁ ਕਹਾ ਕਹਿਯ ਕਿਨ ਮੇਰੀ ਸੇਵਕ ਸੇਇ ਜੇ ਕਰੈ ਸੇਵਕਾਈ ਸੁਨਹੁ ਰਾਮ ਜੇਇ ਸਿਵ ਧਨੁ ਤੋਰਾ ਸੇਵਿਲਗਾਉ ਬਿਰਾਇ ਸਮਾਜਾ ਸੁਨਿ ਮੁਨਿ ਬਚਨ ਲਖਣ ਮੁਸਕਾਏ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹੀ ਤੋਰਿਉ ਲਰਕਾਈ ਇਹ ਧਨੁ ਪਰ ਸਮਤਾ ਕਿਹ ਰੇਤੁ	ਹੋਇਹਿ ਕੋਉ ਇਕ ਦਾਸਤੁ ਮਾਰਾ ਸੁਨਿ ਰਿਸਾਯ ਬੋਲੇ ਮੁਨਿ ਕੋਹੀ ਆਰੋ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਕਰਿਯ ਲਗਾਈ ਸਹਸ ਬਾਹੁ ਸਮ ਸੇ ਰਿਪੁ ਮੋਰਾ ਨਤੁ ਮਾਰੇ ਜੈਹੈ ਸਬ ਰਾਜਾ । ਬੋਲੇ ਪਰਸਧਾਰੀ ਅਪ ਮਨੋ ਕਬਹੁ ਨ ਅਸ ਰਿਸ ਕੀਨ ਹੁ ਸਾਈ ਸੁਨਿ ਰਿਸਾਯ ਕਹਾਉਗੁ ਕਲਕੇਤੁ
ਦੇ॥	ਰੇ ਨਿਪ ਬਾਲਕ ਕਾਲਵ ਸੋਲਤ ਤੇਹਿਨ ਸੰਭਾਣਾ । ਧਨੁ ਹੀ ਸਮਾਤਿ ਪੁਰਾਣਿ ਧਨੁ ਵੀਦਿਤੁ ਮਕਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥੨੭੯	
	ਲਖਣ ਕਹਾਹਿ ਸਿਹਮਰੇ ਜਾਨਾ ਕਾਖਿ ਮਾਤਿ ਲਾਭ ਜੀਰਣ ਧਨੁ ਤੋਰੇ ਕੁਵਤੁ ਟੁਰ ਰਖੁ ਪਾਤਿਹਿ ਨੇਰੇਤੁ ਬੋਲੇ ਚੇਤਯ ਪਰਸੁ ਲੀ ਓਰਾ ਬਾਲ ਕੋ ਬੋਲ ਬੋਧਿਨਿ ਤੋਹੀ ਬਾਲ ਬੁਧ ਚਾਗੀ ਆਤਿ ਕੋਹੀ ਭੁਜ ਬਲ ਕੁਮਾਰੁ ਬਿਨੁ ਕੀਨੀ ਸਹਸ ਬਾਹੁ ਹੁਕਮ ਦੇਨ ਹਾਰਾ	ਸੁਨਹੁ ਦੇਵ ਸਬ ਧਨੁ ਧ ਸਮਾਨਾ ਦੇਖ ਰਾਮ ਨਯੇ ਕੋ ਭੋਰੇ ਮੁਨਿ ਬਿਨੁ ਕਾਜ ਕਾਰਿਯ ਕਤੋ ਰੇਤੁ ਰੇ ਸਠ ਸੁਨਿ ਸਿ ਸੁਭਾਵ ਨ ਮੋਰਾ ਕੇਵਲ ਮੁਨਿ ਜਨੁ ਜਾਨਿਯ ਮੇਰੀ ਬਿਸੁ ਬਿਦਿਤ ਖਮਤੀ ਕੁਲ ਦੇਹੀ ਦੇਪੁਲ ਬਾਭ ਮਹਿ ਦੇਵਨ ਦੀਨੀ ਪਰਸੁ ਬਿਯੋਕੁ ਮਹੀਪ ਕੁਮਾਰਾ
ਦੇ॥	ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਹੋ ਜਨਿ ਸੋਚ ਏਸ ਕਰ ਸਿ ਮਹੀਪ ਕਿਸੇਰਾ । ਗਰੁ ਨ ਕੇ ਅਨੁਕੁਲ ਧਨੁ ਪਰਸੁ ਮੋਰ ਆਤਿ ਘੋਰਾ ॥੨੮੦	
	ਬਿਹਸਿ ਲਖਣ ਲੋਲੇ ਸਿਦਯਨੀ	ਅਹੋ ਮੁਨੀ ਸਮਾਤੁ ਰ ਮਾਨੀ

੧੨੩

ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਮੋਹਿ ਦੇਖਾ ਕੁਠਾਰਾ	ਦਹਰ ਉਤਾਵਨ ਨੂਕਿ ਪਹਾਰਾ
ਏਹਾ ਕੁੰਮਭ ਕੁਤਿਯਾ ਕੋਏ ਸਾਹੀ	ਜੇ ਤਨ ਨਿ ਦੇਖਤ ਮਾਰੇ ਜਾਹੀ
ਦੇਖਿ ਕੁਠਾਰ ਸਰਾਸਨ ਬਾਨਾ	ਮੇਕਫੁ ਕਹਾ ਸਹਿਤ ਅਭਿਮਾਨਾ
ਭਿਗੁ ਕਲ ਸਮੁਧਿ ਜਨੇਊ ਵਿਲੋਕੀ	ਜੇਕਫੁ ਕਹਹੁ ਜੋਹੋ ਰਿਸ ਰੋਵੀ
ਸੁਹ ਮਾਰੇ ਸੁਰਹਾਰੇ ਜਨ ਮਾਰਗਈ	ਹਮਰੇ ਕੁਲ ਇਨ ਪਵਨ ਗੁਰਈ
ਵਧੇ ਪਾਧ ਅਪਕੀ ਗਤਿ ਹਾਰੇ	ਮਾਰਤਹੁ ਪਾਪ ਰਿਯ ਤੁਨਾਰੇ
ਕੋਇ ਕਲਿਸ ਮਮ ਬਚਨ ਮਮਰਾ	ਬਿਥਾ ਧਰਹੁ ਧਨ ਬਾਣ ਕੁਠਾਰਾ

ਦੇ:	ਜੇ ਬੁਢੇ ਕਿਅਨੁ ਚਿਤ ਕਹੇ ਖਮ ਮੁਖ ਮੁਨਿ ਪੀਰਾ
	ਮੁਨਿ ਸੋਰੇਖ ਭੀਗੁ ਬੀਸ ਮਾਏ ਬੋਲੇ ਗਿਰਾਣੀ ਭੁੰਡੀ ੨੮੧

ਕੋਸਿਕ ਚਿਮ ਮਹੁ ਮਦਿ ਸਾਹਿਬ ਲਿਖ	ਕੁੰਨ ਲਕਾ ਲਵਸ ਨਿਜ ਕੁਲ ਪਾਤਕ
ਭਨੁ ਭੀਸ ਰਾਜੇ ਸਕਲੀ ਕੁੰ	ਨਿਪਟ ਨਿਰੰਕੁਸ ਅਬੁਹ ਮਾਏ
ਕਲਕਵਰ ਹੋਇ ਖਾਣ ਮਾਹੀ	ਭ ਹੈ ਪੁਕਾਰੇ ਦੇਸਿ ਮੁਹੀ ਨਹੀ
ਮੁਮਹਰ ਕਹੁ ਜੋ ਰਹਹੁ ਉਸਰਾ	ਹਰਿ ਪਤਾ ਪਸਣ ਰੋਖ ਹਮਾਰਾ
ਸਖਣ ਕਹੇ ਮੁਨਿ ਸੁਯਸ ਭਮਨ	ਮੁਮਹੀ ਸਖਣ ਰੋਵਣ ਏ ਪਦਾ
ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਮੁਖ ਆਪ ਨਿਕਰਣ	ਬਥ ਅਨਿਰ ਭਾਂਤ ਬਹੁ ਵਦਣੀ
ਮਹਿ ਸੋਰੇਖ ਤੇ ਪੁਨਿ ਕਫੁ ਕਹਹੁ	ਜਨ ਰਿਸੈ ਕਿ ਦੁਸਹ ਰਖ ਸਹੁ
ਬਹਿ ਇਤਿ ਤਮ ਧੀਤ ਅਛੋਤਾ	ਗਾਰੀ ਦੇਤ ਨ ਪਾਵਹੁ ਜੋਕੁ ੨੮੨

ਦੇ:	ਸੁਰ ਸਮਰ ਕਰਣੀ ਕਰਹਿ ਕਹੀ ਨ ਜਨ ਦਹੀ ਆਪੁ
	ਏਹਾ ਮਾਨ ਰਣ ਪਾਇ ਗਿ ਪੁਕਾਰ ਕਥਹਿ ਪੁਕਾਰ ੨੮੩

ਮੁਮਤ ਕਾਲ ਹਾਂਤਿ ਜਨੁ ਲਾਵਾ	ਬਾਰ ਬਾਰ ਮੁਹਿ ਲਾਇ ਭੁਲਾਵਾ
ਮੁਨ ਤਲਖਣ ਕੋ ਵਰਨ ਕੋਣੇ	ਪਰਸੁ ਸੁਯਸਿ ਪਦੇ ਕਰ ਘੋਰਾ
ਅਬ ਜਨਿ ਦੇਇ ਦੇਖ ਮੁਹਿ ਲੋਕੁ	ਕਟਵਾਈ ਭਾਲਕ ਬਧੋ ਯੋਗੁ
ਬਾਲ ਬਿਭੇਕਿ ਖਹੁ ਤਮੇ ਬਥਾ	ਅਬ ਯਹ ਮਰਣ ਹਾਨੁ ਸਾਧਾ
ਕੀਸਿਕ ਕਹਾ ਖਮੀਨ ਆਪਣਾ	ਬਾਲ ਦੇਖ ਗੁਣ ਗਨਹਿ ਨ ਸਾਧਾ
ਕਰ ਕੁਠਾਰ ਮੇ ਅਕਤਨ ਕੋਹੀ	ਆਗੇ ਆਪਣਾ ਹੀ ਗੁਣੇ ਹੀ ੨੮੪

੬੪
੧੩੫
੧੨੮

<p>ਦੁਰਾਚਾਰ ਨਹਿ ਜੂਏ ਰਿਸਾਨੇ । ਜੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਕਰਿਯ ਉਪਾਈ । ਐਲਤ ਲਖਣਹਿ ਨਨਕ ਭਰਾਹੀ । ਬਰਬਰ ਕਾਂਪਹਿ ਪੁਰ ਨਰ ਨਾਹੀ । ਗੁਰ ਪਾਇ ਮੁਨਿ ਸੁਨਿ ਨਿਭਤ ਯਸੀ । ਬਿਲੇ ਨਾਮਹਿ ਦੇਇ ਨਿਰੋਗਾ । ਅਮਨ । ਨਨਕ ਤਨੁ ਸੁੰਦਰ ਕੇ ਸੀ ।</p>	<p>ਭੈਨ ਯੋਗੇਇਹਹਿ ਪਾਥ ਪਿਛਾਏ । ਜੇਰਿਯਕੇਉ ਸੁਰ ਗੁਣੀ ਬੁਲਾਈ । ਅਸੁਕਰੁ ਅਨੁਚਿਤ ਭੁਲ ਨਾਹੀ । ਦੁਰਕਮਾਹ ਖੋਰ ਅਤਿ ਕੁਹੀ । ਗਰੇਸੁ ਨਨਕ ਰਹੇ ਰਾਇ ਬਲਹੰਸੀ । ਬੋਝੇ ਬਿਚਾਰੇ ਕੀਹੁ ਲਪੁਟੇ ਗਾ । ਬਿਖਰਸੁ ਨਨਕ ਰਨਰਪਾਵੇ ਸੀ ।</p>
<p>੨੨</p>	<p>੨੩</p>
<p>ਅਸੀ ਵਿਨੀਤ ਮਿਦੁ ਸੀਤਨ ਖਾਣੇ । ਸੁਨਹੁ ਨ ਕਰੁ ਮਾਹਜ ਸੁਜਾਨਾ । ਬਰੇ ਬਾਲਨ ਏਕੁ ਬੁਝਾਉ । ਭੈਨ ਨਾਹੀ ਕਰੁ ਮਾਹਿਯਾਨਾ । ਭੈ ਪਾਏ ਪ ਬਹੁ ਬੀਪੁ ਕੁ ਸਾਈ । ਭਗਿਯ ਮੇਰਾ ਜੀਓ ਭਿਯਿ ਰਿਸਾਈ । ਭਗੁ ਮੁਨਿ ਰਾਮ ਜਾਇ ਰਿਸ ਕੇ ਸੀ । ਭੈਨ ਨਨਕ ਤਨੁ ਕੁਰੁ ਨ ਦੀਨਾ ।</p>	<p>ਭੈਨ ਰਾਮ ਜੇਰਿਯੁਗ ਪਾਣੀ । ਬਾਲਕ ਬਰਨ ਕਰਿਯ ਨਹਿ ਕਾਸਾ । ਭੈਨਹਿ ਨ ਸਿਤੁ ਵਿਦੁ ਭਾਹਿ ਕਉ । ਭਾਗ ਰਾਹੀ ਮੇਰਾ ਬੁਝੁ ਮਾਰਾ । ਭੈਪਰ ਕਰਿਯ ਦਾਮ ਕੀ ਨਾਈ । ਭਾਨਿ ਨਾਥਕ ਮੇਰਾ ਰਿਯਉ ਪਾਈ । ਭਾਜਹੁ ਅਨੁਸਤੁ ਬਚਿਤਵ ਅਨੇਸੀ । ਭੈਨ ਕਰਾ ਕੋਪ ਗਾਇ ਕੀਨਾ ।</p>
<p>੨੩</p>	<p>੨੪</p>
<p>ਅਸੀ ਨਾਮਦੇ ਰਿਸ ਗੁਣੀ । ਭੁਭਯੋ ਬਾਸਾਇ ਨਿਰੋਗੁ ਭੁਭੁ । ਭਾਗੁ ਦੇਵੁ ਭੁਭੁ ਭਾਗੁ ਸਾਵਾ । ਭਾਗੁ ਨੀਪੁ ਸੁਰਤਿ ਅਨੁਕੁਲਾ । ਭੈਪਦੁਪ ਜੇਰੇ ਮੁਨਿ ਗਾਤਾ । ਭੈਨ ਨਨਕ ਰਹਿ ਬੁਝਕ ਭੈਰਾ ।</p>	<p>ਭਾਗੁਤਾਰ ਕੀਤਿ ਰਿਪ ਪਾਤੀ । ਭੈਤੇ ਰਿਦਯਾ ਕੀਪਾ ਕਸਿਕਾਉ । ਭਾਨਿ ਸਿਮਿਹੁ ਵਿਹਸਿ ਸਿਰ ਨਾਉ । ਭੈਲਰ ਵਰਨ ਬਰਤਨ ਨ ਭੁਝਾ । ਭੈਯਤ ਭੈਤਨੁ ਰਾਖੁ ਵਿਯਾਤਾ । ਭੀਨ ਚਰਤ ਸੁਰ ਯਮ ਪੁਰ ਗੋਰਾ ।</p>

੧੩੬
੧੪

੨੪	<p>॥ ਬੇਰੀ ਕਰਹੁ ਕਿਨ ਆਖਿਨ ਚਿੰਨ ॥ ॥ ਬਿਗਸੇ ਲਖਣ ਕਹਾ ਮੁਨਿ ਪਾਹੀ ॥</p>	<p>॥ ਦੇਖਤੋ ਛੋਟ ਬੇਰ ਨਿਪ ਵੇਦਾ ॥ ॥ ਮੁੰਦਿਯ ਆਖਿ ਕਤਹੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥</p>
੨੫	<p>॥ ਪਰਸੁਰਾਮ ਤਬ ਨਾਮ ਪਾਤਿ ਬੋਲੇ ਬਚਨ ਸਕੋਧਾ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁ ਸਰਾਸਨ ਤੇਰਿ ਸਠ ਕਰਸਿ ਹਮਾਰ ਪ੍ਰਬੋਧਾ ॥ ੨੮੬ ॥</p>	
	<p>॥ ਬੀਧੁ ਕਹੈ ਕਹੁ ਸੰਮਤ ਤੋਰੇ ॥ ॥ ਕਰੁ ਪਾਰਿਤੋਖ ਸੇਰ ਸੰਗਾਮਾ ॥ ॥ ਛਲ ਤਜਿ ਕਰਹੁ ਸਮਰ ਸਿਦ੍ਹੇ ਹੀ ॥ ॥ ਭੀਰੁ ਪਤਿਤ ਮਕਿ ਕੁਠਾਰ ਉਠਾਯੋ ॥ ॥ ਗੁਣਹੁ ਲਖਨ ਕਰ ਹਮ ਪਰੋਖੁ ॥ ॥ ਦੇਖੁ ਜਾਨੀ ਸੰਕਾ ਸਬ ਕਾਹੁ ॥ ॥ ਰਾਮ ਕਹੇ ਰਿਸ ਤਾਜਿਯ ਮੁਨੀ ਸਾ ॥ ॥ ਜਿਹਿ ਰਿਸ ਜਾਯ ਕਰਿਯੋ ਸੇ ਸੁਮੀ ॥</p>	<p>॥ ਭੂਛਲ ਵਿਨਯ ਕਰਸਿ ਕਰ ਜੋਤੀ ॥ ॥ ਨਾਹਿੰਤ ਛਾਨੁ ਕਹਾਉ ਬਰਾਮਾ ॥ ॥ ਬੀਧੁ ਸਹਿਤ ਨਤੁ ਮਾਰੋ ਤੋਹੀ ॥ ॥ ਮਨ ਮੁਸਕਾਹਿ ਰਾਮ ਸਿਰ ਨਾਯੋ ॥ ॥ ਕਤਹੁ ਸੁਧਾਇਹੁ ਤੇ ਬਰੋ ਦੇਖੁ ॥ ॥ ਬਕੁ ਚੰਦ ਮਾਹਿੰਗਾ ਮੈ ਨ ਗਾਹੁ ॥ ॥ ਕਰ ਕੁਠਾਰ ਆਭੋ ਯਹ ਸੀਸਾ ॥ ॥ ਮੋਹਿ ਜਾਨੀ ਆਪਨ ਅਨੁਗਾਮੀ ॥</p>
੨੬	<p>॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਕ ਹੀ ਸਮਰ ਕਸ ਤਜਹੁ ਵਿਪ੍ਰ ਫਰ ਰੋਖਾ ॥ ॥ ਭੋਖ ਬਿਛੋਕਿ ਕਹੇ ਸਿ ਕਫੁ ਬਲ ਕਹੁ ਨਹਿ ਵੇਖਾ ॥ ੨੮੭ ॥</p>	
	<p>॥ ਦੇਖਿ ਕੁਠਾਰ ਬਾਣ ਧਨੁ ਧਾਰੀ ॥ ॥ ਨਾਮ ਜਾਨ ਪੈ ਤੁਮਾਹਿ ਨ ਚੀਨਾ ॥ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਅਵਤਿਹੁ ਮੁਨੀ ਕੀਨਾਈ ॥ ॥ ਆਮਹੁ ਚੂਕ ਅਨ ਜਾਨਤ ਕੇਰੀ ॥ ॥ ਹਮ ਹਿੰਤੁ ਮਾਰੈ ਸਰਵਰ ਕਸਨਾਥਾ ॥ ॥ ਰਾਮ ਮਾਤੁ ਲਖੁ ਨਾਮ ਹਮਾਰਾ ॥ ॥ ਦੇਵ ਦੇਵ ਗੁਣ ਧਨੁਖ ਹਮਾਰੇ ॥ ॥ ਸਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਮ ਤੁਮ ਸਨ ਹਾਰੇ ॥</p>	<p>॥ ਭੈ ਲਰਿਕ ਹਿੰਰਸ ਬੀਰ ਵਿਚਾਰੀ ॥ ॥ ਬੀਸ ਸੁਭਾਵ ਉਤਰ ਤਿਹ ਦੀਨਾ ॥ ॥ ਪਵਰਜ ਸਿਰ ਸਿਸੁ ਧਰਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ॥ ਚਹਿਯ ਵਿਪ੍ਰ ਉਰ ਫੇਪਾ ਘਨੇਰੀ ॥ ॥ ਕਹੁ ਤੇ ਕਹਾ ਚਰਣ ਕਹ ਮਾਥਾ ॥ ॥ ਪਰਸੁ ਸਹਿਤ ਬਰੁ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ॥ ਨਵ ਗੁਣ ਪਰਮ ਪੁਨੀਤੁ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ॥ ਆਮਹੁ ਵਿਪ੍ਰ ਆਪਰਾਧ ਹਮਾਰੇ ॥</p>
੨੭	<p>॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਮੁਨਿ ਵਿਪ੍ਰ ਫਰ ਕਹਾ ਰਾਮ ਸਨ ਰਾਮਾ ॥ ॥ ਬੋਲੇ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤਿ ਸਰਖਹੈ ਤਿਹੁ ਬੀਧੁ ਸਮ ਬਾਮਾ ॥ ੨੮੮ ॥</p>	
	<p>॥ ਨਿਪਟ ਹਿੰ ਵਿਜ ਕਰਿ ਜਾਯੋ ਮੋਹੀ ॥</p>	<p>॥ ਮੰਜਸ ਵਿਪ੍ਰ ਸੁਨਾਉ ਤੋਹੀ ॥</p>

ਚਾਂਪਸੁਵ ਸਰਆਹੁਤੀ ਜਾਨੁ ॥
ਸਮਿਧ ਸਨ ਚਤੁਰੰਗ ਸੁਹਾਈ ॥
ਮੇਇਹ ਪਰਸੁਕਾਇ ਬਾਇਵੀਨਾ ॥
ਸੋਰ ਪਰਾਵ ਵਿਦਿਤ ਨਹਿ ਰੋਰੇ ॥
ਭੀਜੇ ਚਾਪ ਦਾਪ ਬਡ ਬਾਢਾ ॥
ਰਾਮਕਹ ਮੁਨਿਕਹਹੁ ਵਿਚਾਰੀ ॥
ਫਹਰੁਹਿ ਟਟ ਪਿਨਕ ਪੁਰਾਨਾ ॥

ਕੋਪਸੋਰ ਅਤਿ ਘੋਰ ਕ੍ਰਿਸਾਨੁ ॥
ਮਹਾਂਮਹੀਪ ਰੁਥੇ ਪਸੁਆਈ ॥
ਸਮਰ ਯਗ ਜਗ ਕੋਟਿ ਨਕੀਨਾ ॥
ਬੋਲਸਿ ਨਿਦਰਿ ਵਿਪੁ ਕੋ ਰੋਰੇ ॥
ਅਹਮਿਤਿ ਮਨਹੁ ਜੀਤਿ ਜਗ ਠਹੁ ॥
ਰੀਸ ਆਰਿ ਬਾਡੇ ਲਘੁ ਚੁਕਹਾਈ ॥
ਮੇਕਿਹ ਹੇਤੁ ਕੋਰੋ ਆਭੀਮਾਨਾ ॥

ਦੋ:

ਜਿਹਮ ਨਿਦਰਹਿ ਵਿਪੁ ਬਾਢੇ ਸਰਮ ਸੁਨਹੁ ਭ੍ਰਿਗੁਨਾਥ
ਭੋਅਸਕੋਜਗ ਸੁਭਟ ਜਿਹਤੁਯ ਦਸ ਨਵਹਿਮਾਥ ॥੨੯॥

ਦੇਵਦਨੁਜ ਕੁਪਤਿਭੁਟ ਨਾਨਾ ॥
ਜੋਰਣਹਮਹਿ ਪਚਾਰਯੋਕੋਉ ॥
ਖਾਤਿਯਤਨੁ ਹਰਿਸਮਰਸਕਾਨਾ ॥
ਕੋਹੋ ਸਭਾਵ ਨਕਲਹਿ ਪਸੀਮੀ ॥
ਵਿਪੁ ਬੀਸ ਗੀ ਆਤਿ ਪ੍ਰਭੂਤੀ ॥
ਸੁਨਿਮਿਦ ਗੁਢ ਵਚਨ ਰੁਪ ਪਤਿਕੇ ॥
ਰਾਮਗਮ ਪਤਿ ਕਟਧਨੁ ਭੇਹਾ ॥
ਦੇਹੁ ਚਾਪ ਆਪੁਹਿ ਚਾਢੇ ਗਯਉ ॥

ਸਮ ਬਲ ਅਧਿਕ ਹੋਉ ਬਲਵਨ ॥
ਲਗਹਿ ਸੁਖੇਤ ਕਾਲ ਕਿਨ ਹੋਉ ॥
ਕੁਲਕਲਿਕ ਭਿਹਿ ਪਾਮਰ ਜਾਨਾ ॥
ਕਾਲਹੁ ਰੁਹਿਨਰਣ ਰੁਪ ਬੀਸੀ ॥
ਅਭਯਹੋਇ ਜੋਤੁਮਹੀ ਰੁਹਾਈ ॥
ਘੋਰੇ ਪਵੈਲ ਪਰਸੁਧਾਰ ਮਹਿਕੇ ॥
ਦੇਹੁ ਚਾਪ ਮਿਏ ਸੀਦੇਹਾ ॥
ਪਰਸਰਾਮ ਮਨ ਬੀਸਮਯ ਭਯਉ ॥

ਦੋ:

ਜਨਗਮ ਪਭਵਤ ਬਪੁਲਕ ਪ੍ਰਵੋਲਿਤੁ ਗਾਤੁ ॥
ਜੋਰਿਪਾਣਿ ਬੋਲੇਬਚਨ ਪ੍ਰੇਮਨ ਕਿਦਯਸਮਾਤੁ ॥੩੦॥

ਜਯਰਪੁ ਨੇਜ ਧਨਜ ਬਨਗਾਨਾ ॥
ਜਯ ਸੁਰਾਵਿਪੁ ਧੋਨੁ ਹਿਤੁਕਾਰੀ ॥
ਵਿਨਯ ਮੀਲਕਰਣਾ ਗੁਣ ਸਭਾਰ ॥
ਸੇਵਕ ਸੁਖਦ ਸੁਭਗ ਸਬ ਅੰਗਾ ॥
ਕੋਰੋਕਹਾਂ ਮੁਖ ਏਕ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ॥
ਅਨੁਚਿਤ ਬਹੁਤ ਕਹੈ ਅਰਮਾਤਾ ॥

ਗਹਨਦਨਜ ਕੁਲਵਹਨ ਕ੍ਰਿਸਾਨਾ ॥
ਜਯਮਦ ਮੋਹ ਕੋਹਕੁਮ ਹਾਰੀ ॥
ਜਯਤਿ ਬਚਨ ਰਚਨ ਆਤਿ ਮਾਰਯ ॥
ਜਯਸਰੀਰ ਛੁਬਿਕੋਇ ਅਨੰਗਾ ॥
ਜਯਮਹੇਸ ਮਨ ਮਾਨਸ ਹੀਸਾ ॥
ਖਯਮਹੁਖਾਮ ਮਦਿਰੇਉਕੁਤਾ ॥

	ਕਹਿ ਜਸ ਜਸ ਜਸ ਰਘੁਕਲ ਕੇ ਅਪੁ ਕੁਯਕ ਵਿਲ ਮਹੀ ਪਤਰਾਨੇ	ਬੁਧਿ ਗੁਪਤਿ ਗਯੇ ਬਨ ਹਿਤ ਪਹੇਤੁ ਜਹ ਤਹ ਕਯਰ ਗਵਹਿ ਪਰਾਨੇ
ਦੇ:	ਦੇਵਨ ਦੀਨੀ ਦੇਵਤੀ ਪੁਰੁ ਪਰ ਬਰਖਾਹਿ ਫੁਲਾ ॥ ਹਰਖੇ ਪੁਰਨਰ ਨਾਰਿ ਸਬ ਮਿਟ ਮੋਹ ਕੁਯ ਸੁਲਾ ॥੨੩੯॥	
	ਆਉ ਗਹ ਗਹੇ ਬਜਨੇ ਬਾਜੇ ਯੁਥ ਯੁਥ ਮਿਲਿ ਸੁਖ ਮੁਨ ਯਨੀ ਸੁਖ ਦੇਹ ਕਰ ਵਰਣਿ ਨ ਜਾਈ ਵਿਗਤ ਭਾਸਤਾਇ ਸੀਯ ਸੁਖਾਰੀ ਜਨਕ ਕੀਨ ਕੋ ਸਿਕਹਿ ਪੁਣਾ ਮੋਹੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤ ਕੀਨ ਦੁਹੁ ਗਈ ਕਹ ਮੁਨਿ ਸੁਨ ਨਰ ਨਾਹ ਪਬੀਨਾ ਦੁਟਤੀ ਧਨੁ ਭੁਯੇ ਬਿਵਾਹੁ	ਸਬਾਹਿ ਮਨੋਹਰ ਮਗਲ ਸਾਜੇ ਕਰਹਿ ਗਨ ਕਲ ਕੋ ਕਿਲ ਬਯਨੀ ਜਨਮ ਦਰਿਦ ਮਨਹੁ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਜਨੁ ਵਿਧੁ ਉਦਯ ਚੋਕੋਰ ਕੁਮਾਰੀ ਪੁਰੁ ਪਸਾਦ ਧਨੁ ਭੁਯੇ ਰਾਮਾ ਅਬਜੇ ਉਚਿਤ ਸੇਕਹਿ ਯ ਗੁਸਾਂਈ ਰਹਾ ਬਿਵਾਹ ਰਾਪ ਆਧੀਨਾ ਸੁਰਨਰ ਨਾਗਾ ਵਿਦਿਤੁ ਸਬ ਕਹਾ
ਦੇ:	ਤੁਦਪਿ ਜਾਇ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਅਬ ਯਥਾ ਵੈਸ ਦਮਦਹਾਰਾ ਸੁਭਿ ਬਿਪੁ ਕੁਲ ਬਿਧ ਗੁਰੁ ਦੇਵ ਵਿਦਿਤੁ ਅਚਾਰਾ ॥੨੪੦॥	
	ਦੂਤ ਅਵਧ ਪੁਰ ਪਠਵਹੁ ਜਾਈ ਮੁਦਿਤ ਰਾਉ ਕਹਿ ਭਲੇਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਬਹਾਰੇ ਮਹਾਜਨ ਸਕਲ ਬੁਲਾਯੇ ਹਾਟ ਬਾਟ ਮੀਦਿਰ ਸੁਰ ਬਾਸਾ ਹਰਖਿ ਚਲੇ ਨਿਜ ਨਿਜ ਰਿਹਾਯੇ ਰਚਹੁ ਵਿਚਿਤ੍ਰ ਵਿਤਾਨ ਬਨਾਈ ਪਠਯੋ ਗੋਲ ਗੁਣੀ ਤੇਨ ਨਾਨਾ ਵਿਧਿ ਹਿਵੀਵਿ ਤੇਨ ਕੀਨ ਅਰੰਭਾ	ਆਨਹਿ ਕ੍ਰਿਪ ਦਸਰਬਹਿ ਬੁਲਾਈ ਪਠਯੋ ਦੂਤ ਅਵਧ ਤੇਹਿ ਕਲਾ ਆਇ ਸਬ ਨਿ ਸਾਦਰ ਸਿਰ ਨਾਯੇ ਨਗਰ ਸਦਾਰਹੁ ਗਾਰੇਹੁ ਪਾਸਾ ਪੁਨਿ ਪਰੇਠਾਰ ਕਬੈਲਿ ਪਠਾਯੇ ਸਿਰ ਧਾਰਿ ਬਹਨ ਚਲੇ ਸਚੁ ਪਾਈ ਜੇਵਿਤਾਨ ਵਿਧਿ ਕੁਸਲ ਸੁਜਾਨਾ ਵਿਦਿਓ ਕਨਕ ਕੋਟਲੀ ਖਤਾ
ਦੇ:	ਹਰਿਤ ਮਾਣਿਨ ਕੇ ਪਤ੍ਰ ਫਲ ਪਦ ਮਹਾਗ ਕੇ ਫੁਲਾ ਰਚਨਾ ਦੇਖਿ ਵਿਚਿਤ੍ਰ ਅਤਿ ਸਨਾਟੀ ਚਿਹੇ ਕੁਲਾ ॥੨੪੧॥	
	ਵੇਨੁ ਹਰਿਤ ਮਾਣਿ ਮਸ ਸਸ ਕੀਨੇ	ਸਰਸ ਸੁਦਰ ਭਪਰਹਿ ਨਹਿ ਚੀਨੇ

[illegible]

ਮਾਈ ਨਹਿ ਪਾਇ ਸਦਨੁ ਤੁ ਮਹਾਈ
ਮਾਈ ਨਹਿ ਚ ਮੁਕਤਾ ਦਾਮੁ ਤੁ ਮਹਾਈ
ਮਾਈ ਤੁ ਮਹਾਈ ਰਹੈ ਸਦਨੁ ਤੁ ਮਹਾਈ
ਮਾਈ ਨਹਿ ਤੁ ਮਹਾਈ ਪੁਸ਼ਪਾਈ
ਮਾਈ ਨਹਿ ਤੁ ਮਹਾਈ ਸਦਨੁ ਤੁ ਮਹਾਈ
ਮਾਈ ਨਹਿ ਤੁ ਮਹਾਈ ਸਦਨੁ ਤੁ ਮਹਾਈ

1992

॥ विष्णु पञ्चम ब्रह्मकामः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਰਕਾਰ ਧਰਮ ਤੇ ਸਾਹਿਬਾਨੀ ਧਰਮ ਮੰਤਰੀ

[illegible]

ਮਨੁ ਮੰਦਿਰੁ ਫੀਰ ਜਟਾਰੀ ॥
ਘੁਜ ਪਤਾਰੀ ॥ ਰਮਲ ਸੁਹਾਈ ॥
ਜਾਇ ਨ ਦਗਇ ਵਿਚਿਤੁ ਵਿਗਨ ॥
ਏਵਰੁ ਏਥੇ ਮਹਿ ਕਹਿ ਕੇਹੀ ॥
ਮਿ ਵਿਗਨ ਏਥੇ ਏਕੈ ਜਾਗਰੀ ॥
ਮਹਿ ਮੀਰ ॥ ਪੁਰ ਦੇਖੁ ਤੇਜੀ ॥
ਮਹਿ ਲਖੁ ਲਗੇ ਭੁਵਨ ਦਸ ਸਾਰੀ ॥
ਮਿ ਦੇਖੇ ਸਰਨ ਯਕ ਮੰਧਾਰੀ ॥

四

॥ अथ नृणां नित्यं कर्तव्यं कर्मसंघटनं ॥

ਮਾਏ ਪੁਸਤਕੀ ਸਿੱਖ ਕਹਿਤ ਸਕਰ ਸਾਹਦ ਸੰਮਤ ੧੯੭੧

ਪ੍ਰਸੰਨ ਪਦਮਿਨੀ ਪਾਤੀ ਦੀ ਸੀ।
ਪ੍ਰਸੰਨ ਪਦਮਿਨੀ ਪਾਤੀ ਦੀ ਸੀ।
ਪ੍ਰਸੰਨ ਪਦਮਿਨੀ ਪਾਤੀ ਦੀ ਸੀ।
ਪ੍ਰਸੰਨ ਪਦਮਿਨੀ ਪਾਤੀ ਦੀ ਸੀ।
ਪ੍ਰਸੰਨ ਪਦਮਿਨੀ ਪਾਤੀ ਦੀ ਸੀ।
ਪ੍ਰਸੰਨ ਪਦਮਿਨੀ ਪਾਤੀ ਦੀ ਸੀ।

[illegible]

੧੪੦
੧੧

ਪ੍ਰਭੂ ਮਹੀ ਸਨੇਹ ਸਕਰਾਈ॥	ਮੁਕਤ ਕਰਤੇ ਪਾਈ ਆਈ॥
ਵੇ॥ ਮੁਕਤ ਪਾਤ ਪੁੰਨ ਏਹੁ ਆਹਿ ਕਹਹੁ ਕਿਹ ਦੇਸ॥ ਅਭਿਮਤਿ ਸਨੇਹਨ ਬਖਸੀ ਭੁਵਨਿ ਨਰੇਸ॥੨੮॥	
ਸਾਨਿ ਪਤੀ ਪਤਨ ਕੋਈ ਨੁਤਾ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਪੁਨਾਤੁ ਨੁਤਨੀ ਦੇਖੀ॥ ਤਸੁ ਮਿ ਪਦੁ ਨਿਕਟ ਬੈਠੇ॥ ਭੁਖ ਕਹਹੁ ਕੁਨਲ ਦੇਹੁ ਬਾਰੇ॥ ਮਮਾ ਮਲੁ ਟੋਰਿ ਧਰੇ ਧਨੁ ਕਾਜ॥ ਪਾਇ ਜਾਨਿਹੁ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕੁਛੁ॥ ਜਾਇਨ ਤੇ ਮੁਨਿ ਗਏ ਲਿਵਾਈ॥ ਲਗਹੁ ਦੇਹ ਕਵਨ ਦਿਪਿ ਜਨੇ॥	ਆਇਤ ਸਨੇਹ ਸਮਾਭੁ ਨ ਜਾਤਾ॥ ਮਰਲ ਸਭੁ ਸੁਖ ਲੁਭਿਹੁ ਵਿਖੀ॥ ਮਾਧੁਰ ਮਨੋਹਰ ਵਚਨ ਉਚਾਰੇ॥ ਮੁਖ ਨੀਕੇ ਨਿਜ ਨਯਨ ਨਿਗਾਰੇ॥ ਦਯਾ ਕੀਰਤਿ ਕੋ ਨਿਕ ਮੁਨਿ ਸਾਥਾ॥ ਦੇਖੈ ਵਸ ਮੁਨਿ ਪੁੰਨ ਕਰਹੁ ਉ॥ ਮੁਕਤਿ ਮਾਜੁ ਸਾਂਚਿ ਪਾਇ ਪਾਈ॥ ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਿਥੁ ਵਚਨ ਭੁਭੁ ਮੁਕਤੀ॥
ਵੇ॥	ਮੁਕਤ ਮਹੀ ਪਾਈ ਮੁਕਤ ਮਹੀ ਕੁਮਾਰੀ ਨਾਮੁ ਤੇਰੀ॥
	ਮਾਮਲ ਕਰਤੇ ਜਨ ਕੇਤਨ ਭਵਿ ਪ੍ਰਿਥੁ ਪਦੁ ਦੇਖਿ॥੨੯॥
ਪਦੁ ਨ ਭੋਗੁ ਨ ਭੁਖ ਸੁਆਰੇ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਯਸ ਪੁਤ ਪਛੇ ਆਗੇ॥ ਭੋਗ ਕਹਹੁ ਕਹਿ ਸਾਥਿ ਮਿਥਿ॥ ਮਾਯਾ ਸੁਖ ਸੁਖ ਰੂਪ ਅਨੇਕਾ॥ ਮਾਯਾ ਸੁਖ ਜਨ ਕੇ ਧਨੁ ਨ ਭਾਗਾ॥ ਭੀਨੁ ਭੋਗ ਮਹ ਜੇ ਭੁਟ ਮਾਨੀ॥ ਭਾਵੈ ਭੋਗੁ ਸੁਖ ਸੁਖ ਮੇਰਾ॥ ਭੀਨੁ ਭੋਗੁ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸੇਵਾ ਭਾਵਾ॥	ਪੁਟਖ ਸਿਪਾਤਿ ਪ੍ਰਿਥੁ ਪਦੁ ਭੀਨੁ ਭਾਵੇ॥ ਮਾਯਾ ਮਲਿਨ ਰਾਏ ਸੇਵਾ ਲਗੇ॥ ਦੇਖਿ ਪਦੁ ਵਿਰੀਦੀ ਪਕਰੀਨੇ॥ ਮਾਯਾ ਮੇਰੇ ਸੁਖੁ ਏਕ ਤੇ ਏਕਾ॥ ਮਾਯਾ ਸੁਖ ਰੂਪ ਕਹਿ ਭਾਗਾ॥ ਮਾਯਾ ਕੀ ਸਾਂਕੁ ਸੇਵਾ ਧਨੁ ਭਾਨੀ॥ ਮਾਯਾ ਹੀਨ ਗਾਰੇ ਗਏ ਕਰ ਦੇਵਾ॥ ਮਾਯਾ ਤੇਰੇ ਸੁਖ ਪਰ ਭੁਵ ਪਾਵਾ॥
ਵੇ॥	ਭੁਭੁ ਰਾਮ ਕਪੁਰੁ ਸ ਮਾਏ ਸਨਿਯਮਾ ਮਾਏ ਰਾਗਾ॥
	ਭੁਭੁ ਰਾਮ ਪੁਆ ਸਾਥਿ ਨਾਮਿ ਮਗਜ ਪਕਿਨ ਲਾ॥੩੦॥
ਮੁਨਿ ਮਿਥਿ ਪਦੁ ਨ ਭੋਗੁ ਮਾਏ॥ ਦੇਖਿ ਮੁਖ ਮਲ ਨਿਜ ਪਦੁ ਦੀਨਾ॥	ਮੁਕਤ ਕੁੰਤਿ ਭੋਗੁ ਮਾਯਾ ਦੇਖਾਏ॥ ਮੁਕਤ ਕੁੰਤਿ ਭੋਗੁ ਮਾਯਾ ਦੇਖਾਏ॥

<p>ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਅਤੁਲ ਬਲ ਜੈਸੇ ॥ ਕੀਪਹਿ ਰੂਪ ਵਿਲੋਕਤ ਜਾਕੇ ॥ ਦੇਵ ਦੇਖਿ ਤਬ ਬਾਲਕ ਦੇਉ ॥ ਦੂਤ ਬਚਨ ਰਚਨ ਪ੍ਰਿਯ ਲਾਗੀ ॥ ਸਭ ਸਮੇਤ ਨਾਉ ਅਨਾਗੀ ॥ ਨਾਹਿ ਅਨੀਤਿ ਤੇ ਮੁਖੀ ਕਾਨਾ ॥</p>	<p>ਤੇਜ ਨਿਧਾਨ ਲਪਟ ਪੁਨਿ ਤੇਜ ॥ ਜੀਮਿ ਗਜ ਹਠਿ ਕਿਸੇ ਰਕੇ ਤੇ ॥ ਅਵਨਿ ਮਾਂਖਿ ਤਰ ਮਾਵ ਨ ਕੇਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਤਾ ਪ ਬੀਰ ਰਸ ਪਾਗੀ ॥ ਦੂਤ ਹਿ ਦੇਨ ਨਿਛਾਵਣ ਲਾਗੀ ॥ ਧਰਮ ਦੇਵਾਇ ਸਬ ਹਿ ਸਖ ਮਨਾ ॥</p>
<p>ਦੇ: ॥ ਤੇਜ ਨਿਧਾਨ ਹੀ ਸਮੁਕ ਹੀਨ ਪਾਇਕਾ ਜਾਇ ॥ ਕਬਾ ਸਨਾਈ ਗੁਰ ਹਿ ਸਬ ਸਾਦਰ ਦੂਤ ਬਲਾਇ ॥੩੦੧॥</p>	
<p>ਸੁਨਿ ਬੋਲੇ ਸੁਨਿ ਅਤਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਜੀਮਿ ਸਰਿਤਾ ਸਾਗਰ ਮਹ ਜਾਗੀ ॥ ਅਤਿ ਮਿ ਸੁਖ ਸੰਪਾਇ ਬਿਨਹਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਤੁਮ ਗੁਰੁ ਦੇਖ ਧੇਨੁ ਸੁਰ ਸੇਵੀ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤਿ ਤੁਮ ਸਮਾਨ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਅਧਿਕ ਪੁਨਯ ਬਤੁ ਕਾਕੇ ॥ ਬੀਰ ਵਿਨੀਤ ਧਰਮ ਬ੍ਰਤ ਧਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਕਹ ਸਰਬ ਕਾਲ ਕਲਾਨਾ ॥</p>	<p>ਪੁਰਾਨ ਪੁਰਖ ਕਹ ਮਾਹਿ ਸੁਖ ਭਾਈ ॥ ਯਦਨ ਪਤਾਹਿ ਕਾਮਨ ਨਾਹੀ ॥ ਧਰਮ ਸੀਲ ਪਹ ਜਾਹਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਤੁਮ ਪੁਨੀਤ ਕੇ ਸੰਦਾ ਦੇਵੀ ॥ ਭੁਯੇ ਨ ਹੋ ਕਉ ਹੋਨਿਉ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮ ਰਾਮ ਸਰਿਤ ਸੁਰ ਜਾਕੇ ॥ ਗੁਣ ਸਾਗਰ ਬਲਕ ਫਰ ਚਾਈ ॥ ਸਭ ਹੁ ਬਰਤੁ ਬ੍ਰਜਾਇ ਨਿਸਾਨਾ ॥</p>
<p>ਦੇ: ॥ ਚਲੇ ਬੋਗਿ ਸੁਨਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਤੁਲੇ ਹਿ ਨਾਬ ਭਿਰ ਨਾਇ ॥ ਗੁਪਤਿ ਗਵਨੇ ਰੁਫਨ ਤਬ ਦੂਤ ਹਿ ਵਾਸ ਦਿਵਾਇ ॥੩੦੨॥</p>	
<p>ਗੁਰ ਸਬ ਰਨਿਵਾਸ ਬੁਲਾਈ ॥ ਸੁਨਿ ਸੀਵੇ ਸ ਸਕਲ ਹਰ ਖਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਨ੍ਹਲਿਤ ਗਜਾ ਗਾਨੀ ॥ ਮੁਖਿਤ ਅਸੀਖ ਦੇਹਿ ਗੁਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਲੇਹਿ ਪਰਸ ਪਾਇ ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਯ ਪਾਤੀ ॥ ਰਾਮ ਲਖਣ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਣੀ ॥ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਹਿ ਦੂਰ ਸਿਧਾਯੇ ॥</p>	<p>ਜਨਕ ਪਾਇਕਾ ਬਾਂਹਿ ਸੁਨਾਈ ॥ ਅਪਰ ਕਥਾ ਸਬ ਰੂਪ ਬਖਾਨੀ ॥ ਮਨਹੁ ਸਿਖਿਨ ਸੁਨਿ ਵਾਰਿਦ ਬਾਨੀ ॥ ਅਤਿ ਆਨੰਦ ਮਗਨ ਮਹਤਾਹੀ ॥ ਪ੍ਰਿਦਯ ਲਗਾਇ ਜੁਗਾਵਹਿ ਛਾਤੀ ॥ ਬਾਰਹਿ ਬਾਰ ਰੂਪ ਫਰ ਫਰਾਈ ॥ ਗਨਿਨ ਤਬ ਮਾਂਹਿ ਦੇਵ ਬੁਲਾਯੇ ॥</p>

	॥ ਦਿਖੈ ਦਾਨ ਅਨੰਦ ਸਮੇਤਾ ॥	॥ ਚਲੇ ਵਿਧੂ ਫਰ ਅਸਿਖ ਦੇਤਾ ॥
॥ ਸੋ ॥	॥ ਯਾਚਕ ਲਿਖੇ ਹਰ ਹਿਦੀਨ ਨਿਛਾਵਰ ਕੇਵਿ ਵਿਧਿ ॥ ॥ ਚਿਤ ਜੀਵਹੁ ਸੁਤ ਚਾਰਿ ਚੰਦਰ ਤਿਵ ਸਰਬ ਮ ਕੇ ॥ ੨੮ ॥	
	॥ ਘਰੁ ਰਲੇ ਪਾਇਰੇ ਪਟ ਨਾਨਾ ॥ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਭ ਲੋਗ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ॥ ਦਸ ਗਾਰੇ ਦਸ ਰਸ ਉਦਿਛਾਹੁ ॥ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਤ ਕਥਾ ਲੋਗ ਅਨੁਗਾਰੋ ॥ ॥ ਸਦਾ ਪਿਅਵਧ ਸਦੇਵ ਸੁਹਾਵਰੋ ॥ ॥ ਤੁਧਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਰਤਿ ਸੁਹਾਵਰੀ ॥ ॥ ਧੂਜ ਪਤਾਕ ਪਰਚਾ ਮਰਚਾਰੂ ॥ ॥ ਰਨ ਕਲਸ ਤੇਰੇ ਮਾਏ ਜਾਲਾ ॥	॥ ਹਰਖਿ ਹਨੇ ਗਹ ਗਹੋ ਨਿਸਾਨਾ ॥ ॥ ਲਾਗੇ ਪਾਰ ਪਾਰੋਨ ਬਧਾਯੋ ॥ ॥ ਜਨਕ ਸੁਤ ਰਾਖੁ ਬੀਹ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ॥ ਮਗ ਰਿਹ ਗਲੀ ਸਵੰਤ ਨ ਲਾਗੇ ॥ ॥ ਰਾਮ ਪੁਰੀ ਮੰਗਲ ਮਯ ਪਾਵਨੀ ॥ ॥ ਮੰਗਲ ਰਜਨਾ ਰਚੀ ਬਨਾਵੀ ॥ ॥ ਫੁਵਾ ਪਰਮ ਵਿਚਿਤ ਬਜਾਰੂ ॥ ॥ ਹਰਦੁ ਬਦਿਹਿ ਅੰਖ ਮਤ ਮਾਲਾ ॥
॥ ਦੋ ॥	॥ ਮੰਗਲ ਮਯ ਨਿਜ ਨਿਜ ਭਵਨ ਲੋਗ ਨ ਰਚੇ ਬਨਾਇ ॥ ॥ ਭੀਖੀ ਸੀਨੀ ਚਤੁਰ ਸਬਰੇ ਕੇ ਚਾਰੁ ਪੁਰਾਇ ॥ ੨੯ ॥	
	॥ ਜਹੰਤਹ ਸੁਖ ਸੁਖ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਨਿ ॥ ॥ ਵਿਧੂ ਬਟਨੀ ਮਿਗ ਸਾਵਰ ਲੋਚਨਿ ॥ ॥ ਗਾਵਹਿ ਮੰਗਲ ਮੰਜੁਲ ਬਾਨੀ ॥ ॥ ਭੂਪ ਭਵਨ ਕਿਮ ਜਾਇ ਸਖਾਨਾ ॥ ॥ ਮੰਗਲ ਦੁਖ ਮੋਹਰ ਨਾਨਾ ॥ ॥ ਕਤਹੁ ਵਿਰਦ ਬੀਈ ਉਚਰਹੀ ॥ ॥ ਗਾਵਹਿ ਸੁਦਰਿ ਮੰਗਲ ਗੀ ॥ ॥ ਬਹੁਤ ਉਛਹੁ ਭਵਨ ਆਤਿ ਬੋਰ ॥	॥ ਸਜਿ ਨਵ ਸਪੁ ਸਕਲ ਦੁਨਿ ਦਾਮਿ ॥ ॥ ਨਿਜ ਸੁਰੂਪ ਰਤਿ ਮਨ ਵਿਮੋਚਨੀ ॥ ॥ ਸੁਨਿ ਕਲ ਰਵ ਕਲ ਕੰਠ ਲੁਜਾਨੀ ॥ ॥ ਏਸੁ ਵਿਮੋਹਨ ਰਚੇ ਵਿਤਾਨਾ ॥ ॥ ਰਾਜ ਬਾਜਤ ਵਿਪੁਲ ਨਿਸਾਨਾ ॥ ॥ ਕਤਹੁ ਵੇਦ ਧੁਨਿ ਭੂ ਸੁਰ ਕਰਹੀ ॥ ॥ ਲੋ ਲੋ ਨਾਮ ਰਾਮ ਅਰੁ ਸੀਤਾ ॥ ॥ ਮਾਨਹੁ ਉਮਾਗਿ ਚਲਾ ਚਹੁ ਚਿਤਾ ॥
॥ ਦੋ ॥	॥ ਸੋਭਾ ਦਸਵ ਬਭਵਨ ਕੀ ਕੋ ਕਵਿ ਫਰਣੈ ਪਾਰਾ ॥ ॥ ਜਹੰ ਸਕਲ ਸੁਰ ਸੀਸ ਮਾਏ ਰਾਮ ਲੀਨ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥	
	॥ ਭੂਪ ਭਰਤ ਪੁਨਿ ਲਿਖੇ ਬੁਲਾਈ ॥ ॥ ਚਲਹੁ ਬੇਗਿ ਰਾਖੁ ਬੀਰ ਬਰਤਾ ॥	॥ ਹਯ ਗਜ ਸਮਿਦਨ ਸਾਜਹੁ ਜਾਈ ॥ ॥ ਸੁਨਤ ਪੁਲਕ ਪੁਰੇ ਵੇਉ ਕੂਤਾ ॥

॥ ਭੁਰਤੁ ਸਕਲ ਸਾਹਨੀ ਬੁਲਾਯੋ ॥
 ॥ ਰਚਿ ਰਚਿ ਜੀਨ ਤੁਰੰਗ ਬੁਨ ਸਾਯੋ ॥
 ॥ ਸੁਭਗ ਸਕਲ ਸੁਭਿ ਰੰਗਲ ਕਰੀ ॥
 ॥ ਨਾਨਕੁ ਹੀ ਨਜਾਹਿ ਬਖਾਨੇ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਤਿਨ ਸਬ ਫੁਲ ਭੁਯੋ ਅਸਵਰਾ ॥
 ॥ ਸਬ ਸੁੰਦਰ ਸਬ ਭੁਖਣ ਟਾਰੀ ॥

॥ ਆਸਾ ਦੀਨ ਮੁਇਤ ਉਠਿ ਧਾਯੋ ॥
 ॥ ਵਰਣ ਵਰਣ ਵਰ ਬਾਸੀ ਵਿਰਾਯੋ ॥
 ॥ ਅਸਾ ਜੀਮਿ ਜਰਤ ਧਰਤ ਪਗੁ ਧਰਨੀ ॥
 ॥ ਨਿਦਰਿ ਪਵਨ ਨਨੁ ਚਹਤ ਉਰਾਨੇ ॥
 ॥ ਭੁਰਤ ਸਰਿਸ ਸਬ ਰਾਜ ਕੁਆਰਾ ॥
 ॥ ਭਰ ਸਰ ਚਾਪ ਤੁਣ ਕਰਿ ਭਾਰੀ ॥

ਦੁ:

॥ ਛਟੇ ਛਟੀ ਛੇ ਛੇਲ ਸਬ ਸੁਰ ਸੁਜਾਨ ਨਵੀਨਾ ॥

॥ ਯਗ ਪਦ ਚਰ ਅਸਵਰ ਪਾਤਿ ਜੇ ਆਸਿ ਕਲਾ ਪਈਨਾ ॥ ੨੦੫ ॥

॥ ਬਾਧੋ ਵਿਰਟ ਬੀਰ ਰਣ ਗਾਢੇ ॥
 ॥ ਫੇਰਾਹੇ ਚਤੁਰ ਤੁਰੰਗ ਗਾਤਿ ਨਾਨਾ ॥
 ॥ ਰਬ ਸਾਰਿਬਨ ਵਿਚਿਤ ਬਨਾਯੋ ॥
 ॥ ਚਮਰ ਚਬੁ ਕੀਰਟੀ ਧੁਨਿ ਕਰਹੀ ॥
 ॥ ਸਮਾ ਮਕਰਣ ਅਗਿ ਟਿਤੁ ਰੰਗੇ ਪੇ ॥
 ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਕਲ ਅਲੀ ਕ੍ਰਿਤ ਸੋਹੇ ॥
 ॥ ਜੇ ਜਲ ਚਲਾਹਿ ਬੁਲਾਹਿ ਕੀਨਾਈ ॥
 ॥ ਅਸੁ ਸਸੁ ਸਬ ਸਾਜ ਸਜਾਈ ॥

॥ ਨਿਕਾਸਿ ਭਯੋ ਪੁਰ ਬਾਹਿਰ ਠਾਢੇ ॥
 ॥ ਹਰਖਾਹਿ ਧੁਨਿ ਸੁਨਿ ਪਵਨ ਨਿਸਾਨਾ ॥
 ॥ ਧੁਜ ਪਤਕ ਮਾਟਿ ਭੁਖਣ ਫਾਢੇ ॥
 ॥ ਭਾਨ ਯਨ ਸੋਭਾ ਅਪਰਹੀ ॥
 ॥ ਤੇ ਤਿਨ ਰਬਨ ਸਾਰਿ ਬਨ ਜੋਤੋ ॥
 ॥ ਜੀਨਹਿ ਵਿਰੇਕਤ ਮੁਨਿ ਮਨ ਮੋਹੈ ॥
 ॥ ਟਾਪਨ ਬੂਝ ਬੇਗ ਆਧਿਕਾਈ ॥
 ॥ ਰਬੀ ਸਾਰਬਿਨ ਇਯੋ ਬਲਾਈ ॥

ਦਿ:

॥ ਚਾਦਿ ਚਾਦਿ ਰਬ ਬਾਹਿਰ ਨਗਰ ਲਾਗੀ ਜੁਰਨ ਬਰਾਤਾ ॥

॥ ਚੇਤੁ ਸਾਗੁਨ ਸੁੰਦਰ ਸੁਭਾਹਿ ਜੇ ਜਿਹਿ ਕਾਰਜ ਜਾਤਾ ॥ ੨੦੬ ॥

॥ ਕਾਇਤ ਕਹਿ ਵਰਨ ਪਤੀ ਅਬਾਰੀ ॥
 ॥ ਚਲੇ ਮੰਤ ਗਜ ਪਟਿ ਵਿਰਾਜੀ ॥
 ॥ ਬਾਹਨ ਅਪਰ ਅਨੇਕ ਵਿਧਾਨਾ ॥
 ॥ ਤਿਨ ਚਾਚੇ ਚਲੇ ਵਿਪ ਬਰ ਬੀਦਾ ॥
 ॥ ਮਾਗਧ ਸੁਤ ਬੀਦਿ ਭੁਣ ਗਾਯਨਾ ॥
 ॥ ਬੇਸਰ ਭੁੰਟ ਬਿਖਰੁ ਬਹੁ ਜਾਤੀ ॥
 ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਾਢਿ ਚਲੇ ਕਹਾਵਾ ॥

॥ ਕਹਿ ਨ ਜਾਏ ਜਿਹਿ ਭਾਤਿ ਸਵਾਰੀ ॥
 ॥ ਮਨਹੁ ਸੁਭਗ ਸਾਵਨ ਘਨ ਗਾਜੇ ॥
 ॥ ਸਿਵਿਕ ਸੁਭਗ ਸੁਖਾਸਨ ਯਾਨਾ ॥
 ॥ ਜਨੁ ਤਨੁ ਧਰੇ ਸਕਲ ਸੁਭਿ ਫੀਦਾ ॥
 ॥ ਚਲੇ ਯਾਨ ਚਾਚੇ ਜੇ ਸੀਹ ਲਾਯਕਾ ॥
 ॥ ਚਲੇ ਬਸੁ ਭੁਰਿ ਆਰੀ ਟਿਤੁ ਤੀ ॥
 ॥ ਵੀਦਿਧ ਬਸੁ ਕੇ ਬਰਣੇ ਪਰਾ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥	ਅੰਤਿ ਨਿਜ ਸਾਜ ਸਾਜ ਬਨਾਈ
ਸਬ ਕੇ ਭੈ ਨਿਰਤੁਰ ਹਰਖ ਪੂਰਿਤੁ ਪੁਸਕ ਸਰੀਰ ॥	
ਸਬ ਹਿੰਦੇਖਿ ਹੈ ਨਯਨ ਕਹਿ ਰਾਮ ਲਖਣ ਦੇਉ ਬੀਰ ॥੩੦੭॥	
ਗਰਜਹਿ ਗਜ ਪਟਿ ਧੁਨਿ ਘੋਰਾ ॥	ਰਬ ਰਵ ਬਾਨੀ ਗੰਧਰਬ ਚੋਰਾ ॥
ਨਿਵਰਿਘਨਹਿ ਮਰਹਿ ਨਿਸਾ ॥	ਨਿਜ ਪਰਾਯਕਟੁ ਸੁਨਿਯਨ ਕਾਨਾ ॥
ਮਹਾਂ ਭੀਰਵ ਪਾਤਿ ਕੇ ਵਾਰੇ ॥	ਰਜ ਹੁਇ ਜਾਇ ਪਖਾਣ ਪਵਾਰੇ ॥
ਚੜੀ ਅਟਾਡੇਨ ਦੇਖਹਿ ਨਾਰੀ ॥	ਲਿਯੋ ਆਰਤੀ ਮੰਗਲ ਬਾਰੀ ॥
ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ ਮਨੋਹਰ ਨਾਨਾ ॥	ਆਤਿ ਅਨਿਦ ਨਹਿ ਜਾਇ ਸੁਖਾਨਾ ॥
ਤੁਝ ਸੁਮਤਿ ਹੁਇ ਸਦੈ ਨ ਸਾਜੀ ॥	ਜੇਤ੍ਰੇ ਰਵਿਹਰ ਨਿਵਰ ਬਾਜੀ ॥
ਦੇਉ ਤਬ ਗੁਰਚਰ ਕ੍ਰਪ ਪਹ ਅਨੇ ॥	ਨਹਿ ਸਾਰਵ ਪਾਤਿ ਜਾਂਹੋ ਸੁਖਾਨੇ ॥
ਤਨ ਸਮਾਜ ਏਕ ਤਜ ਭੁਜਾ ॥	ਦੁਸਰ ਤੇਜ ਪੁਜਿ ਅਤਿ ਰਾਜਾ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥	ਅੰਤਿ ਨਿਜ ਸਾਜ ਸਾਜ ਬਨਾਈ
ਸਬ ਕੇ ਭੈ ਨਿਰਤੁਰ ਹਰਖ ਪੂਰਿਤੁ ਪੁਸਕ ਸਰੀਰ ॥	
ਸਬ ਹਿੰਦੇਖਿ ਹੈ ਨਯਨ ਕਹਿ ਰਾਮ ਲਖਣ ਦੇਉ ਬੀਰ ॥੩੦੮॥	
ਸਹਿਤ ਵਸਿਸਥ ਜੋਹ ਨਿਪ ਕੈਸੀ ॥	ਸੁਰ ਗੁਰ ਸੰਗ ਪੁਰੰਦਰ ਜੈਸੀ ॥
ਕਾਠ ਕੁਲ ਗੀਤਿ ਵੀਦਿ ਵਿਧਿ ਗਉ ॥	ਵੇਖਿ ਸਬ ਹੋ ਸਬ ਭੁਤਿ ਬਨਾਉ ॥
ਸੁਮਿਰਿ ਰਾਮ ਗੁਰੁ ਆਯਸ ਪਾਈ ॥	ਵਲੇ ਮਹੀ ਪਾਤਿ ਸੰਖ ਬਜਾਈ ॥
ਹਰਖੇ ਬਿਦੁ ਪਾਇ ਲੋਕਿ ਬਰਾਤਾ ॥	ਸੁਰਖਾਰੇ ਸੁਮਨ ਸੁਮਨਿਲ ਦਰਾਤਾ ॥
ਗੁਰ ਭੈ ਕੁਲ ਹਲਹਲ ਗਯ ਗਾਜੇ ॥	ਵੇਸੇਮ ਬਰਾਤ ਬਾਜਨੇ ਬਾਜੇ ॥
ਸੁਰਨਰ ਨਾਰੇ ਸੁ ਮੰਗਲ ਗਾਈ ॥	ਸਰਸਰਾਗ ਬਾਜਹੇ ਸਹਨਾਈ ॥
ਪਟਿ ਪਾਟਿ ਧੁਨਿ ਵਗਾਇ ਨ ਜਾਈ ॥	ਸਰੋਂ ਕਰੇ ਪਾਯਕ ਫਹਰਾਈ ॥
ਕਰਹਿ ਵਿਦੁ ਬਕ ਬੈਤੁਕ ਨਾਨਾ ॥	ਹੋ ਸਕ ਸਲ ਕਲ ਗਾਨ ਸੁਜਾਨਾ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥	ਅੰਤਿ ਨਿਜ ਸਾਜ ਸਾਜ ਬਨਾਈ
ਸਬ ਕੇ ਭੈ ਨਿਰਤੁਰ ਹਰਖ ਪੂਰਿਤੁ ਪੁਸਕ ਸਰੀਰ ॥	
ਸਬ ਹਿੰਦੇਖਿ ਹੈ ਨਯਨ ਕਹਿ ਰਾਮ ਲਖਣ ਦੇਉ ਬੀਰ ॥੩੦੯॥	
ਤੁਰੰਗ ਨਰਾਵਹਿ ਕੁਟਰ ਵਰ ਮੰਕਨਿ ਮਿਦਿ ਗਨਿਸਾ ॥	
ਨਗਰਨਰ ਚਿਤਵਹਿ ਚਕਿਤ ਧ੍ਰਿਗਹਿ ਨਤੁਲ ਵਿਧਾਨ ॥	
ਬਨੇ ਨਵਰਣਤ ਬਨੀ ਬਰਾਤਾ ॥	ਹੋਇ ਸਗੁਨ ਸੁੰਦਰ ਸੁਭ ਦਰਾਤਾ ॥
ਚਾਰ ਚਾਖੁ ਬਾਮ ਦਿਸਿ ਲੈਈ ॥	ਅਨਹੁ ਸਕਲ ਮੰਗਲ ਕਹਿ ਦੇਈ ॥

॥ ਵਾਹਿਨ ਕਾਗ ਸੁਖੇਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥
 ॥ ਸਾਨੁ ਕੁਲ ਖਹੇ ਰੀਵਿਧ ਬਥਾਠੀ ॥
 ॥ ਲੋਵਾ ਠੀਰਿ ਟਿਰਿ ਦਰਸਾਇਖਾਵਾ ॥
 ॥ ਮੀਰਾ ਮਾਲਾ ਦਾਹਿਨ ਦਿਸਿਆਈ ॥
 ॥ ਖਮੇਰ ਕਰੀ ਕਹ ਖਮੇਰ ਮਾਵੇਰੇਖੀ ॥
 ॥ ਸੀਮਖ ਮਾਯਉ ਦੁਧਿ ਨਾਨੁ ਮੀਨਾ ॥

॥ ਨਲੁਲ ਦਰਸ ਮਥ ਕਾਨੁ ਪਾਵਾ ॥
 ॥ ਸਪਦ ਸਵਾਲ ਆਵ ਬਰਨਾਰੀ ॥
 ॥ ਸੁਰਤੀ ਸਮੁਖ ਸਿਮੁਹਿ ਪਿਆਵਾ ॥
 ॥ ਮਰੇਲ ਗਾਣ ਜਨੁ ਦੀਨਾਵੇਖਾਈ ॥
 ॥ ਸਜਾਮਾ ਬਾਮ ਸੁਤੁਤੁ ਪਰਦੇਖੀ ॥
 ॥ ਕਰ ਪੁਤੁਕ ਦਇ ਵੇਪੁ ਪ੍ਰਕੀਨਾ ॥

ਦੋ:

॥ ਮਗਿਲ ਮਥ ਕਲਾਵ ਮਥ ਮਾਠੇ ਸਤੁ ਫਲ ਦਾਤਾਗ ॥
 ॥ ਜਨੁ ਸਬ ਸਾਂਚੇ ਹੋਨ ਹਿਤ ਕੁਯੇ ਸ ਗਨ ਇਤ ਬਾਰਾ ॥੨੯॥

॥ ਮਗਿਲ ਸਗਨ ਸੁਗਮ ਸਬ ਤਾਕੇ ॥
 ॥ ਚਾਮ ਸਰਿਸ ਵਰ ਦੁਲਾਹਿਨਿ ਸੀਤਾ ॥
 ॥ ਸੁਨਿ ਅਸ ਵਾਹ ਮਗਨ ਸਬ ਨਾਚੇ ॥
 ॥ ਏਹਿ ਬਿਪਿ ਕੰਨ ਬਰਾਤੁ ਪਯਾਨਾ ॥
 ॥ ਆਵਤੁ ਜਾਨਿ ਨਨੁ ਕੁਲ ਕੋਤੁ ॥
 ॥ ਬੀਚ ਬੀਚ ਵਰ ਬਾਸ ਬਨਾਯੋ ॥
 ॥ ਅਸਨ ਸਯਨ ਵਰ ਬਸਨ ਸੁਹਾਯੋ ॥
 ॥ ਨੀਤੁ ਨੂਤਨ ਸੁਖਿ ਲਖਿ ਅਨੁਕੁਲ ॥

॥ ਸਗੁਣ ਸੁਖ ਸੁੰਦਰ ਸੁਤੁ ਜਾਕੇ ॥
 ॥ ਸਮਧੀ ਵਸਰਬ ਜਨਕ ਪੁਨੀਰਾ ॥
 ॥ ਅਲ ਕੀਨੇ ਵੇਰੀ ਚਿਹਾ ਸਾਂਚੇ ॥
 ॥ ਹਜ ਗਜ ਗਾਜ ਹਿੰਗਨ ਹਿੰਗਨਾ ॥
 ॥ ਸਾਨੇਤਨ ਜਨਕ ਬਧਾਯਉ ਸੇਤੁ ॥
 ॥ ਸੁਰਪੁਰ ਸਰਿਸ ਸੀਪਦ ਫਾਯੋ ॥
 ॥ ਪਵਹਿ ਸਬ ਨਿਜ ਨਿਜ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥
 ॥ ਸਕਲ ਬਰਾਤਿਨ ॥ ਵਿਦੁ ਕੁਲਾ ॥

ਦੋ:

॥ ਆਵਤੁ ਜਾਨਿ ਬਰਾਤੁ ਵਰ ਸੁਨਿ ਗਹ ਗਹੇ ਨਿਸਾਨਾ ॥
 ॥ ਸਜਿ ਗਜ ਰਬ ਪਦ ਚਰਤੁ ਰੰਗ ਲੋਨ ਚਲੇ ਅਗਵਨਾ ॥੩੦॥

॥ ਕਨਕ ਕਲ ਸਕਲ ਕੇ ਪਰ ਬਾਰਾ ॥
 ॥ ਰੂਪੇ ਸਾਮ ਸਮ ਸਬ ਪਕਵਾਨਾ ॥
 ॥ ਠਲ ਅਨੇਕ ਵਰ ਬਸੁ ਸੁਹਾਈ ॥
 ॥ ਰੂਪਣ ਵਸਨ ਮਹਾ ਮਾਣੇ ਨਾਨਾ ॥
 ॥ ਮਗਿਲ ਸਗਨ ਸੁਗੰਧ ਸੁਹਾਯੋ ॥
 ॥ ਵਾਪਿ ਚਉਰਾ ਉਪਹਾਰ ਅਪਾਰਾ ॥
 ॥ ਅਗਵਾਨਿਨ ਜਬ ਦੀਖ ਬਰਾਤਾ ॥

॥ ਭੋਜਨ ਲਲਿਤ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥
 ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਨਹਿ ਜਾਏ ਬਖਾਨਾ ॥
 ॥ ਹਰਖਿ ਭੁੰਟ ਹਿਤੁ ਰੂਪ ਪਲਾਈ ॥
 ॥ ਪਰ ਮਿਰਾ ਹਯ ਗਜ ਬਹੁ ਵਿਖਿਯਾ ॥
 ॥ ਬਹੁਤੁ ਭਾਂਤਿ ਮਹਿ ਪਾਲ ਪਠਾਯੋ ॥
 ॥ ਰੂਰਿ ਰੂਰਿ ਕਾਵਰਿ ਚਲੇ ਕਹਾਰਾ ॥
 ॥ ਉਰ ਆਨੰਦ ਪੁਲਕ ਭਰ ਗਾਰਾ ॥

੧੪੬
੧੧

	॥ ਵੀਖ ਬਨਾਵ ਸਹਿਤ ਅਗਵਾਨਾ ॥	॥ ਮੁਦਿਤ ਬਰਾਤਿਨ ਹਨੇ ਨਿਸਾਨਾ ॥
ੴ	॥ ਹਰਿਖ ਪਰਸਪਰ ਮਿਲਨ ਹਿਤ ਕਛੁ ਚਲੇ ਬਗ ਮੇਲ ॥	
	॥ ਜਨ ਆਨੰਦ ਸਮੁਦ੍ਰਿਏ ਮਿਲਤੁ ਬਿਹਾਇ ਸੁਖੇਲਾ ॥੧੨॥	
	॥ ਵਰਖਿ ਸੁਮਨ ਸੁਰ ਸੁੰਦਰਿ ਗਾਵਹਿ ॥	॥ ਮੁਦਿਹ ਦੇਵ ਦੰਦੁ ਭੀ ਬਜਾਵਹਿ ॥
	॥ ਬਾਸੁ ਸਕਲ ਰਾਖੀ ਨਿਪ ਆਗੇ ॥	॥ ਵਿਨ ਯਕੀਨ ਤਿਨ ਅਤਿ ਅਨੁਰਾਗੇ ॥
	॥ ਪੇਸ ਸਮੇਤ ਰਾਉ ਸਬ ਲੀਨਾ ॥	॥ ਭੈ ਬਕਸੀਸ ਯਾਚਕ ਨ ਦੀਨਾ ॥
	॥ ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਬਹੁ ਮਨ ਬਡਾਈ ॥	॥ ਜਨ ਵਾਸੇ ਕਹ ਚਲੇ ਲਵਾਈ ॥
	॥ ਬਸਨਾ ਵਿਚਿਤ ਪਾਵਣੈ ਪਰਹੀ ॥	॥ ਨਿਪ ਦਸਰ ਬਡਾ ਪਰ ਪਗ ਧਰਹੀ ॥
	॥ ਦੇਖਿ ਧਨਵ ਧਨ ਮਦ ਪਰਿਹਰਹੀ ॥	॥ ਬਹਾਖਿ ਸੁਮਨ ਸੁਰ ਜਸ ਜਧ ਕਰਹੀ ॥
	॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਦੀਨੋ ਜਨ ਵਾਸਾ ॥	॥ ਜਹੋ ਸਬ ਕਹ ਸਬ ਭਾਂਤਿ ਸੁਖਾਸਾ ॥
	॥ ਜਾਨੀ ਸੀਯ ਬਣਾਤੁ ਪੁਰ ਆਈ ॥	॥ ਕਛੁ ਨਿਜ ਮਾਹਿਮਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਜਨਾਈ ॥
	॥ ਹੋਵਾ ਸੁਖਿ ਸਿਰਿ ਸਬ ਸਿਧਿ ਬੁਝਈ ॥	॥ ਰੂਪ ਪਹੁਨਈ ਕਰਨ ਪਾਈ ॥
ੴ	॥ ਸਿਯ ਆਯਸੁ ਸਿਰਿ ਸਿਧਿ ਧਰਿ ਗਈ ਜਹਾ ਮਨ ਵਾਸਾ ॥	
	॥ ਲਿਯੇ ਸੀਪਦਾ ਸਕਲ ਸੁਖ ਸੁਰ ਪੁਰੋਤੁ ਗਵਿਸਾਸਾ ॥੧੩॥	
	॥ ਜਿਨ ਜਿਨ ਵਾਸਾ ਬਿਲੋਕ ਬਰਾਤੀ ॥	॥ ਸੁਰ ਸੁਖ ਸਕਲ ਸੁਲਭ ਸਬ ਭੁਤੀ ॥
	॥ ਵਿਭੁ ਵਡੇ ਕਛੁ ਕਾਹੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥	॥ ਸਕਲ ਜਨ ਕਕਰ ਕਰਹਿ ਸੁਖਾਨਾ ॥
	॥ ਸਿਯ ਮਹਿਮਾ ਰਘੁਨਾਥ ਕ ਜਾਨੀ ॥	॥ ਹਰਖੇ ਹੋਵਾ ਹੋਤੁ ਪਹਿਰਾਨੀ ॥
	॥ ਪਿਤੁ ਆਗਮਨ ਸੁਨਤੋ ਦੇਉ ਭਾਈ ॥	॥ ਹੋਵਾ ਜਨ ਅਤਿ ਅਨੰਦ ਸਮਾਈ ॥
	॥ ਸਕੁ ਚਤੁ ਕਹਿਨ ਸਕਤ ਗੁਰੁ ਪਾਹੀ ॥	॥ ਪਿਤੁ ਦਰਸਨ ਲਾਲਸ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
	॥ ਵਿਸੁ ਮਿਤੁ ਵਿਨਯ ਬਹਿ ਦੇਖੀ ॥	॥ ਉਪਜਾਉਰ ਸਿਤੋਖ ਵਿਸੇਖੀ ॥
	॥ ਹਰਖਿ ਬੰਧੁ ਦੇਉ ਹੋਵਾ ਲਗਾਏ ॥	॥ ਪੁਲਕ ਅੰਗ ਲੋਚਨ ਜਲ ਵਾਯੇ ॥
	॥ ਜਦੋ ਜਹਾ ਦਸਰ ਬ ਜਨ ਵਾਸੇ ॥	॥ ਮਨਹੁ ਸੋਫੇਵਤ ਤੁਰੇ ਪਿਯਾਸੇ ॥
ੴ	॥ ਕੁਪ ਬਿਲੋਕੇ ਜਬਾਹਿ ਖੁਨਿ ਆਵਤ ਸੁਤਨ ਸਮੇਤਾ ॥	
	॥ ਹੋਏ ਹਰਖਿ ਸੁਖ ਸਿੰਧੁ ਮਹ ਚਲੇ ਬਾਹ ਸੀਲੇਤਾ ॥੧੪॥	
	॥ ਮੁਨਿ ਹਿੰਦੂ ਵਤ ਕੀਨ ਮਹੀਸਾ ॥	॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪਦ ਰਜ ਧਰਿ ਸੀਸਾ ॥

ਅੰਕੋ ਸਿਕ ਰਾਉ ਲਿਯੇ ਉਤਲਾਈ।
 ਪੁਨਿ ਦੇਰੁ ਵਤ ਕਰਤ ਦੇਉ ਭਾਈ।
 ਸੁਰ ਹਿਯ ਲਾਇ ਦਸਹ ਵਖ ਮੇਰੇ।
 ਪੁਨਿ ਵਸਿਸ ਪਦ ਸਿਰ ਤਿਨ ਨਾਯੇ।
 ਆਇ ਪ੍ਰਾਬਿੰਦ ਬੀਦੇ ਦੁਹੁ ਭਾਈ।
 ਭੁਕੁ ਸਹਾਨੁ ਜਕੀਨ ਪੁਣਾਮਾ।
 ਹਰਖੇ ਲਖਣ ਵੇਖਿ ਦੇਉ ਕੁਤਾਮ।

ਕਹਿ ਅਸੀਖ ਪੁਨੀ ਕੁਮਲਾਈ।
 ਵੇਖਿ ਨਿਪਾਤਿ ਉਰ ਮੁਖਨ ਸਮਾਈ।
 ਮਿਤਕ ਸਰੀਰ ਪਾਣੁ ਜਨੁ ਭੇਦੇ।
 ਪ੍ਰੇਮ ਮੁਦਿਤ ਮੁਨਿ ਵਰ ਉਰ ਲਾਯੇ।
 ਮਨ ਭਾਵਤਿ ਅਸੀਖ ਤਿਨ ਪਾਈ।
 ਲਿਯੇ ਉਠਾਇ ਲਾਏ ਉਰ ਫਾਮਾ।
 ਮਿਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਿ ਪੁਗਤਿ ਗਾਤਾ।

੩੮

ਪੂਰ ਜਨ ਪਰਿਜਨ ਜਾਤਿਜਨ ਯਾਚਿਕ ਮੰਤ੍ਰੀ ਮੀਤ।
 ਮਿਠੇ ਯਬਾ ਵਿਧਿ ਸਸਾਰਿ ਪੁਰੁ ਪਰਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਨੀਤ। ੩੧੫

ਰਾਮਾਹਿ ਦੇਖਿ ਬਰਾਤ ਜੁੜਾਨੀ।
 ਨਿਪ ਸਮੀਪ ਸੋਹਾਹਿ ਸੁਤ ਚਾਰੀ।
 ਸੁਤਨ ਸਹਿਤ ਦਸਰਬ ਕਹ ਦੇਖੀ।
 ਸੁਮਨ ਬਰਖਿ ਸੁਰਹਨ ਹਿਨਿਸਨ।
 ਸਰਾਨਿਦ ਅਹੁ ਵਿਪਸਾਚਿ ਵਗਨ।
 ਸਹਿਤ ਬਰਾਤ ਰਾਉ ਸਨਮਾਨਾ।
 ਪ੍ਰਥਮ ਬਰਾਤ ਲਗਨ ਤੇ ਆਈ।
 ਬੁਆਨੀਦ ਲੋਗ ਸਬ ਲਹਾਹੀ।

ਪ੍ਰੀਤਿਕਿ ਰੀਤਿ ਨਜਾਇ ਬਖਾਨੀ।
 ਜਨੁ ਧਨ ਧਰਮਾਦਿਕ ਤਨੁ ਧਾਈ।
 ਮੁਦਿਤ ਨਗਰ ਨਰ ਨਾਨਿ ਵਿਜੇਖੀ।
 ਨਕ ਨਰੀ ਨਾਚਹਿ ਕਾਰੇ ਗਾਨਾ।
 ਮਗਧ ਸੁਤ ਵਿਦੁਖ ਬੰਦੀ ਜਨਾ।
 ਆਯਸੁ ਮਾਂਹਿ ਫਿਰੇ ਅਗਾਏਨਾ।
 ਤੁਤੇ ਪੁਰ ਪ੍ਰੇਮੇਦ ਅਧਿਕਾਈ।
 ਬਢੇ ਦੇਵਸ ਨਿਸਿ ਵਿਧਿ ਸਨਕਹੀ।

੩੯

ਰਾਮ ਸੀਯੋ ਸੋਭਾ ਅਯੋਧ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਅਵਧਿ ਦੇਉ ਰਾਜਾ।
 ਜਹ ਤਹ ਪੁਰਜਨ ਕਹਾਹਿ ਅਸ ਮਿਲਨ ਨਾਭਿ ਸਮਾਜਾ। ੩੧੬

ਜਨਕ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਪੁਗਤਿ ਵੇਦੇ ਹੀ।
 ਇਨ ਸਮਕਾਹੁ ਨ ਜਿਵ ਅਵਰਾਧੀ।
 ਇਨ ਸਮਕੋਉ ਨ ਭਯੋ ਜਗਮਾਹੀ।
 ਹਮ ਸਬ ਸਕਲ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕੀਰਾ ਸੀ।
 ਜਿਨ ਜਨਕੀ ਰਾਮ ਛਾਬੇ ਦੇਖੀ।
 ਪੁਨਿ ਦੇਖ ਬਰਾਤ ਪ੍ਰੀਤ ਬਿਵਾਹੁ।

ਦਸਰਬ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਰਾਮ ਧਰਿ ਦੇਹੀ।
 ਕਾਹੁਨ ਇਨ ਸਮਾਨ ਫਲ ਸਾਧੇ।
 ਚੇ ਨਹਿ ਕਰੁਹੁ ਹੋਨੇ ਨਾਹੀ।
 ਭਯੋ ਜਗ ਜਨਮ ਜਨਕ ਪੁਰਵਾਸੀ।
 ਕੇ ਸੁਕ੍ਰਿਤੀ ਹਮ ਸਰਿਸ ਵਿਸੇਖੀ।
 ਲੋਬ ਭੁਲੀ ਵਿਧਿ ਲੋਚਨ ਲਾਹੁ।

੧੪੮

<p>ਕਹਾਹਿ ਪਰਸਪਰ ਨਿਕਲ ਬਖਸੀ ਅਭਿਰਾਗ ਵਿਹਿ ਬਸ ਬਖਸੀ</p>	<p>ਯਹਾਏਵਾਰ ਮਨੁ ਲਾਗੁ ਸੁਨਨ ਨੀ ਨਜਨ ਆਤੀਓ ਹੋਇਹੋ ਦੇਖੁ ਭਾਈ</p>
<p>ਏਹੁ ਅਸਾਹਿ ਬਚ ਸਾਹਿ ਪੁਸ਼ ਨਨਕ ਬੁਝਾਏ ਸੁ ਸੀਤਾ ॥ ਭੇਨ ਆਇਹਾਵੇ ਬੀਹੋਦੇਓ ਕੇਨੀਕ ਮਕਸਮੋਯਾ ॥੧੭॥</p>	
<p>ਅਇਵੇ ਬੁਝਾਏ ਹੋਇਹਿ ਪਹੁਨਾਈ ਅਰਬਤ ਬਰਾਮ ਲਖਣਹਿ ਨਿਹਾਰੀ ਅਖਿਜਸਰ ਮਲਖਣ ਕਰੋਜੇਟਾ ਅਸਾਮ ਗੋਰ ਸਬ ਅਗਿ ਸੁਹਾਯੋ ਕਹਾਏਕ ਮੈ ਆਜੁ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਭੁਰਤ ਰਾਮ ਏਕਹਿ ਅਨੁ ਹਾਰੀ ॥ ਲਖਣ ਸੰਤੁ ਸੁਦਨ ਇਕ ਰੂਪਾ ॥ ਅਨੁ ਰੂਪੇਓ ਪੁਸ਼ ਰਗਵਿਨ ਜਾਗੀ ॥</p>	<p>ਪਿਯਨ ਕਾਹਿ ਅਸ ਸਾਸਰ ਮਈਆ ਹੁਇਹਿ ਸਬ ਪੁਰਓ ਕਾ ਸੁਖਾਈ ਏਹੀਏ ਰੂਪ ਸੰਗ ਦੁਇ ਰੋਟਾ ॥ ਤੇ ਸਬ ਕਹਹਿ ਦੇਖਿ ਜੇ ਆਯੋ ॥ ਜਨੁ ਵਿਤਰਿ ਨਿਜ ਰਾਬੀਏਟੇ ॥ ਸਹਾਸ ਲਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਨਰਨਾਰੀ ਨਖ ਸਿਖਤੇ ਸਬ ਅਗਿ ਅਨੁਪਾ ॥ ਇਪਾਮ ਰੂਪ ਚਿਰਟਨ ਕੇਰੇ ਨਾਦੀ ॥</p>
<p>ਏਹੁ ਉਪਮਾ ਨਰੋਏ ਰਹਦਾ ਜਤੁ ਭਾਜੀ ਕਤਹੁਕਵਿ ਕੇਵਿਦ ਕਹਾ ॥ ਬਲ ਵਿਨਸਾ ਵਿਦਾ ਸੀਲ ਸੇਵਾ ਸੀਦੁ ਇਨ ਨਮ ਯੇ ਭਰੀ ॥ ਪੁਰਨਾਰੀ ਸਕਲ ਪਸਾਟੀ ਅਚਿਤ ਵਿਹਿਰਿ ਬਰਨ ਸੁਨਾਵਹੀ ॥ ਵਜਾਹਿਯ ਸੁਰਾਹਿਉ ਭਾਈ ਇਹ ਪੁਰਹਾ ਸਮਗਿਯ ਗਾਵਹੀ ॥ ਸਿਃ ਕਹਹਿ ਪਰਸਪਰ ਨਾਰਿ ਭਾਰਿ ਵਿਭਚਨ ਪੁਲਕਤਨੁ ॥ ਸਖਿ ਸਬ ਕਰਬ ਪੁਰਾਰਿ ਪੁਨਯ ਪਯੋ ਨਿਹਰੁ ਪਦੇਓ ॥ ੨੯</p>	
<p>ਅਇਹਿ ਬਿਧਿ ਸਕਲ ਮਨੋਰਥ ਕਰਹੀ ਜੇ ਨਿਪ ਸੀਯ ਸੁਯੋ ਬਰ ਆਯੋ ॥ ਕਹਤ ਰਾਮ ਯਸ ਵਿਸਦ ਵਿਸਲਾ ਗਾਯੋ ਬੀਤਿ ਕਛੁ ਦਿਨਾਇਹ ਗੁੰਤੀ ਅਗਲ ਮੁਲ ਲਗਨ ਦਿਨ ਆਵਾ ॥ ਗਹਿ ਰਿਭਿਨਖਤ ਯੋਗਵਰ ਬਹੁ ਪਠੈ ਦੀਨ ਨਾਰਦ ਸਨ ਸੇਵੀ ॥</p>	<p>ਅਨੰਦ ਉਨਗਿ ਉਮਾ ਗੋਉਰੁ ਰਹੀ ਅਦੇਖਿ ਬੰਦੁ ਸਬ ਤੇਨ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਕੁਵਨ ਯਯੋ ਮਾਹ ਪਦਾ ਪਮੁਦਿਤੁ ਪੁਰਜਨ ਸਕਲ ਬਰਤੀ ਹਮਾਰਿਤੁ ਅਗਹਨ ਮਾਸ ਸੁਹਾਵਾ ਲਗਨ ਸੋਇ ਵਿਧਿ ਕੀਨ ਵਿਚਾਰਾ ਗੁਣੀ ਜਨਕ ਕੇ ਗਣਕ ਨ ਜੋਈ ॥</p>

ਦੇ:	॥ਸੁਨੀ ਸਕਲ ਲੋਗਨ ਯਹਿ ਬਾਤ॥ ॥ਕਹਹਿ ਜੋ ਤੇਸ੍ਰੀ ਅਗਾਂਹਿ ਵਿਖਾਤ॥	੨੭੬
	॥ਪੇਸੁ ਧੂਰਿ ਵੇਲਾ ਵਿਮਲ ਸਕਲ ਸੁਮੰਗਲ ਧੁਲਾ॥	
	॥ਏਪਨੁ ਤੇਯੋ ਵਿਦੇਹ ਸਨਨਾਨਿ ਸਮਯ ਅਭਾਸਾ॥੨੭੭	
	॥ਭ੍ਰਿਪਰੇਤਿਤਹੀ ਕਹੈ ਨਰ ਨਾਰਾ॥ ॥ਆਇਏ ਲੋਕ ਕਰ ਕਰਣ ਲਾਗਾ॥	
	॥ਸਤਾਨੰਦ ਕੁਲ ਸਥਿਤ ਸੁਲਾਯੋ॥ ॥ਅੰਗਲ ਕਲਸ ਧਾਇ ਸਾਗਰਾਯੋ॥	
	॥ਸੀਖਨਿਸਾਨ ਪਣਵ ਬਹੁ ਧਾਸੀ॥ ॥ਅੰਗਲ ਕਲਸ ਸਕੁਨ ਬਛ ਸਾਜੋ॥	
	॥ਸੁਲੁਗ ਸੁਆਸਨਿ ਗਾਵਹਿ ਠੀਕਾ॥ ॥ਬਰਹੀ ਵੇਦ ਪਾਸਿ ਵਿਧ ਧੁਨੀਤਾ॥	
	॥ਲੋਨਲਏ ਸਾਦਰ ਵਿਦ ਵਾਂਤੀ॥ ॥ਵਯੋਨ ਹੋ ਮਨੁ ਵਾਸ ਬਰਹੀ॥	
	॥ਕੋਸਲ ਪਤਿਕਰ ਵੇਖ ਨਮਾਜਾ॥ ॥ਆਇ ਲਖ ਲਏ ਧੁਨਿ ਧੁਨਾਰਾ॥	
	॥ਗੁਪਤਿ ਸਮਯ ਅਭਾਸਾਨਿ ਪਾਇ॥ ॥ਸਰ ਗੁਨਿ ਪਰ ਨਿਸਾਨ ਧਾਇ॥	
	॥ਗੁਪਤਿ ਪੁਸ਼ਿਕਰ ਕਲ ਵਿਧਿਤਾ॥ ॥ਚਲੇ ਸੰਗ ਮਨੁ ਸਾਜ ਸਮਾਜਾ॥	
ਦੇ:	॥ਗੁਪਤਿ ਵਿਭੁਵ ਅਵਧੇਸ ਕਰ ਵੇਖਿ ਵੇਦ ਬ੍ਰਹਮਾਇ॥	
	॥ਬਰਹੀ ਸਰਹਨ ਸਹਸ ਧੁਖ ਜਾਨਿ ਜਨਮ ਨੇਜ ਸਾਇ॥੨੭੮	
	॥ਸਰਨ ਸੁ ਮੰਗਲ ਅਵਸਰ ਜਨਾ॥ ॥ਬਰਪਾਇ ਸੁਮਨੁ ਵਸਾਇ ਨਿਸਾਨਾ॥	
	॥ਸੰਵਿਸ੍ਰਾਇਕ ਵਿਦੁਧ ਕੁਰੁਖਾ॥ ॥ਵਦੋਧਿ ਮਾਨਨ ਨਾਨ ਧੁਖਾ॥	
	॥ਏਸ ਪੁਲਕਤਨ ਦੀ ਵਧ ਭ੍ਰਿਕਾਹੁ॥ ॥ਚਲੇ ਵਿਦੇਹ ਨਾਮ ਸਿਵਾਹੁ॥	
	॥ਵੇਖਿ ਜਨਕ ਪੁਰ ਸੁਰ ਅਨੁਗਾਯੋ॥ ॥ਨਿਜ ਨਿਸੇਲੋਕ ਸਮਾਗਿਓ ਧੁਲਾਯੋ॥	
	॥ਸੰਵਿਸ੍ਰਾਇਕ ਵਿਭੁਵ ਵਿਲੋਕਿ ਵਿਭਾ॥ ॥ਬਰਨਾ ਸਕਲ ਅਵੇਕਿਕ ਨਾਨਾ॥	
	॥ਨਾਨਾ ਨਾਨਿ ਨਰ ਰੂਪ ਨਿਧਾਨਾ॥ ॥ਸੁਪਰ ਸੁਮਨੁ ਸੁਖੀਤ ਧੁਜਾਨਾ॥	
	॥ਗੁਪਤਿ ਹੇਖਿ ਸਬ ਸੁਰ ਨਰ ਨਾਰੀ॥ ॥ਗੁਪਤਿ ਪਤਨੁ ਵਿਧੁ ਉਜਿਯਾਤੀ॥	
	॥ਵੇਖਿ ਪਾਇ ਲੋਯੋ ਆਚਰਣ ਵਿਸੇਖੀ॥ ॥ਕੇਜ ਕਰਣੀ ਕਰ ਕਰਹੈ ਨਦੇਖੀ॥	
ਦੇ:	॥ਸਿਵ ਸਮੁਦਾਯੇ ਵੇਦ ਸਬ ਨਿਅਚਰਣੁ ਕੁਲਾਹੁ॥	
	॥ਸਿਵ ਸਾਧਿਕਾ ਰਹਿ ਹੀਰ ਨਿਯਤ ਧੁਨੀਤਾ ਬਹੁ॥ ੨੭੯	
	॥ਜਿਨ ਕਰਨਾ ਮਲੋਤੁ ਜਗਾਮਾਹੀ॥ ॥ਸਕਲ ਅਮੰਗਲ ਧੁਲਨ ਸਾਹੀ॥	
	॥ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਪਦਾਰਥ ਰਹੀ॥ ॥ਤੇ ਸਿਵ ਰਾਮ ਕਹੈ ਰਾਮਾਹੀ॥	

੧੫੦
10.

੨੬

੪੬

<p>ਸਦਿਹਿ ਵਿਧਿ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੁਰਨ ਸਮੁਦ੍ਰਿਤਾ ਦੇਵਨ ਦੇਖੇ ਵਸਤੁ ਜਾਤਾ ॥ ਸਾਧੁ ਸਮਾਜ ਜੀਤਾ ਆਦਿ ਵੇਦਾ ॥ ਸੋਹਣ ਸਾਧ ਸੁਰਤ ਸੁਤ ਚਾਤੀ ॥ ਸਹਸਰ ਕਰਕ ਕਰਣ ਕਰੇ ਜੋਗੀ ॥ ਪੁਨਿ ਰਾਮਾਈ ਬਿਲੋਕ ਹਿਯ ਹਰਖੇ ॥</p>	<p>ਪੁਨਿ ਆਗੇ ਵਰ ਵਸਹ ਚਲਾਵਾ ॥ ਅਰਾਂ ਮੋਹ ਮਨ ਪੁਲਾਕਿਤ ਗਾਤਾ ॥ ਜਨੁ ਤਨੁ ਧਰੇ ਕਰਹਿ ਸੁਖ ਸੇਵਾ ॥ ਜਨ ਅਪਬਰਗ ਸਰਣ ਤਨ ਧਾਰੀ ॥ ਦੇਖਿ ਸੁਰਨ ਕੁਇ ਪੀਠਿ ਨ ਕੋਰੀ ॥ ਨਿਪਹਿ ਸਰਾਹਿ ਸਮਨ ਤਿਨ ਸਰਖੇ ॥</p>
<p>ਦਿ:</p>	<p>ਰਾਮ ਰੂਪ ਨਖ ਸਿਖ ਸੁਰਨ ਗ ਬਾਣਹਿ ਬਾਣਿ ਨਿਗਰਿ ॥ ਪੁਲਕ ਗਾਤੁ ਲੋਹਾ ਸਜਲ ਓਅੰ ਸਮੇਤ ਪੁਨਾਰਿ ॥੨੭॥</p>
<p>ਕੇਕੀ ਕੰਠ ਦੁਤਿ ਸਮਾਮਲ ਅਹਿ ॥ ਬਿਜਾਹ ਦੇਖੁ ਖਣ ਵਿਦਿਧ ਬਨਯੇ ॥ ਸਰਦ ਬਿਯੁਦੇ ਪੁ ਬਦਨ ਸੁਰਾਵਨਾ ॥ ਸਕਲ ਅੰਤੋਂ ਕੋ ਸੁਵਰ ਤਾਈ ॥ ਬ੍ਰਿਹ ਸੋਹਰ ਚੋਹਹਿ ਸੰਗਾ ॥ ਰਾਜ ਕੁਵਰ ਵਰ ਬ ਜਿਨ ਚਾਵਹਿ ॥ ਜੀਤੁ ਰੰਗ ਪਰ ਰਾਮ ਵਿਰਾਭੇ ॥ ਕਹਿਨ ਆਇ ਸਦਾ ਲੋਤਿ ਸੁਹਾਵਾ ॥</p>	<p>ਤੁਹਿਤ ਇਨਿ ਦਿਕ ਬਸਨ ਸੁਰੰਗਾ ॥ ਅਗਿਲ ਮਜ ਸਬ ਕੁੰਤਿ ਮੁਹਾਧੋ ॥ ਨਜਨ ਨਵਲ ਰਾਜੀਵ ਲਜਾਵਨਾ ॥ ਕਹਿਨ ਨ ਜਾਇ ਸਨਹੀ ਅਨ ਰੁਈ ॥ ਜਾਤੁ ਨ ਚਾਵਨ ਚਪਲ ਰੁੰਗਾ ॥ ਬੀਸ ਪ੍ਰੀਸਭ ਵਿਕਟ ਸੁਨਾਵਹਿ ॥ ਗਤਿ ਇਥੋ ਕਿਖਰਾ ਨਾਯਕ ਲੋਧੇ ॥ ਬਾਜੇ ਬੀਖ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨ ਚਾਵਾ ॥</p>
<p>ਵੈ:</p>	<p>ਰਨੁ ਬਾਜੇ ਦੇਖ ਬਾਣਿ ਮਨ ਸਿਜ ਰਾਮ ਧੀਤ ਆਤਿ ਸੋਹਹੀ ॥ ਆਪਨੇ ਵਲ ਰੂਪ ਗਣ ਗਤਿ ਸਕਲ ਰੂਪਨ ਵਿਸੋਹਹੀ ॥ ਜਗਮ ਗਤ ਜਿਨ ਜੜਾਵ ਜੋਤਿ ਸੁਮੇਤਿ ਮਾਏਕ ਤਿਹਿ ਸਰੋ ॥ ਕੀ ਬਾਣੇ ਲਲਾਮ ਲਗਾਮ ਲਇਤ ਵਿਲੋਕਿ ਸੁਰਨ ਰਮੁਨਿ ਲੋ ॥</p>
<p>ਦਿ:</p>	<p>ਪੁਰ ਮਨਾਹਿ ਸੁਖ ਧੀਨ ਮਨ ਚਲਤ ਬਾਜਿ ਲੋਧਿ ਪਾਵ ॥ ਸੁਰਿਤ ਤਿਰਗਟ ਤੁਰਿਤ ਪਨ ਜਨੁ ਬਰ ਵਰਹਿ ਨਾਵਾ ॥ ੨੮ ॥</p>
<p>ਜਿਹਿ ਵਰ ਬਾਜਿ ਰਾਮ ਅਸਵਰਾ ॥ ਸਿਰ ਰਾਮ ਰੂਪ ਅਨੁ ਰਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਹਿਤੁ ਰਾਹੁ ਰਾਮ ਜਬ ਜੋਹੇ ॥</p>	<p>ਤਿਹਿ ਸਰਦੁ ਨ ਵਰਣੇ ਪਾਰਾ ॥ ਨਜਨ ਪਰਿਦਸ ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਯ ਕਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਸਮੇਤ ਰਾਮ ਪਤਿ ਸੋਹੇ ॥</p>

<p>ਨੇਰਖਿ ਰਾਮ ਛਾਇਹਿ ਹਰਖਨੇ ਸੁਰ ਮੇਲ ਪਉਣ ਬਹੁਤ ਛਾਹੁ ਰਾਮਾਹਿ ਚਿਤੁ ਸੁਰੇਸ ਸੁਜਾਨਾ ਦੇਵ ਸਕਲ ਸੁਰ ਪਤਿ ਹਿੰ ਸਿਹਾਹੀ ਮੁਦਿਤੁ ਦੇਵ ਗਣ ਨਾਮਹਿ ਦੇਖੀ</p>	<p>ਆਠੈ ਨਯਨ ਜਾਨੇ ਪਛੁਤਾਨੇ ਵਿਧਿ ਤੇਰੇ ਦੇਵੇ ਲੋਚਨ ਲਾਹੁ ਗੀਤਮ ਸ੍ਵਪ ਪਰਮ ਹਿਤ ਮਾਨਾ ਆਨੁ ਪੁਰੰਦਰ ਸਮਕੋਉ ਨਾਹਿ ਨੀਪ ਸਮਾਜ ਦੁਹੁ ਹਰਖ ਵਿਸੇਖੀ</p>
<p>ਆਤ੍ਰੇ ਹਰਖ ਰਾਜ ਸਮਾਜ ਦੁਹੁ ਵਿਸ ਦੁਇਭੀ ਬਾਜਹਿ ਘਨੀ ਬਰਖਾਹਿ ਸੁਮਨ ਸੁਰ ਹਰਖਿ ਕਹਿ ਜਨਨਗਤਿ ਜਲ ਰਪੁਕਲ ਮਨੀ ਵਿਹਿ ਗੁਣਿ ਜਾਨਿ ਬਰਤ ਆਵਤ ਬਾਜਨੇ ਬਹੁ ਬਾਜਹੀ ਰਾਨੀ ਸੁਆਇਨਿ ਲੋਲਿ ਪਰਿਛਨ ਹੇਤੁ ਮੰਗਲ ਸਾਜਹੀ ੩੨ ਸਜੈ ਆਰਤਿ ਅਨੇਕ ਵਿਧਿ ਮੰਗਲ ਸਕਲ ਸਵਾਰਾ ਚਲੀ ਮੁਦਿਤੁ ਪਰਿਛਨ ਕਰਨ ਗਜ ਗਾਮਿਨਿ ਦਰਨਾਰੇ ੩੩</p>	<p>ਸਬਨਿ ਜਤਨੁ ਛਾਇਹਿ ਮਦ ਮੇਰੀ ਸਕਲ ਦੇਵੁ ਬਣ ਸਜੈ ਸਰੀਰਾ ਕਰਹਿ ਗਾਨ ਕਲ ਕੰਠ ਲਜਾਯੇ ਚਾਲ ਵਿਲੋਕਿ ਕਾਮ ਰਾਜ ਲਾਜਹੀ ਨਗੁ ਅਨੁ ਨਗਰ ਸੁਮੰਗਲ ਰਚਾ ਜੇ ਰੂਰ ਤਿਯ ਸੁਚਿ ਸਹਜ ਸਯਾਨੀ ਮੇਲੀ ਸਕਲ ਹਨਦਾਸਹਿ ਆਈ ਹਰਖਾ ਵਿਦਸ ਸਬ ਕਾਹੁ ਨ ਜਾਨੀ</p>
<p>ਵਿਧੁ ਬਦਨੀ ਮਿਠਾ ਸਵਰ ਛੇਰਨੀ ਪਹਿਰੇ ਬਰਣ ਬਰਣ ਸਰ ਚੀਰਾ ਸਕਲ ਸੁਮੰਗਲ ਮੰਗ ਬਨਾਯੇ ਕੰਕਣ ਕਿਕਟਿਨੁ ਪੁਰ ਬਾਜਹੀ ਬਾਜਹਿ ਬਾਜਨ ਵਿਦਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਸਰੀ ਸਾਰਦਾ ਰਮਾ ਕੁਵਾਨੀ ਕਪਟ ਨਾਰੀ ਬਰ ਕੇਖ ਬਨਾਈ ਕਰਹਿ ਗਾਨ ਕਲ ਮੰਗਲ ਬਾਨੀ</p>	<p>ਕੇਜਲ ਕਿਹਿ ਮਾਨੰਦ ਸੁਸ ਸਬ ਸੁਮਦਰ ਪਗਛਿਨ ਚਲੀ ਕਲ ਗਾਨ ਮਧੁਰ ਨਿਸਾਨ ਦਰਖਹਿ ਸੁਮਨ ਸੁਰ ਸੇਰਾ ਕੁਲੀਸ ਮਾਨੰਦ ਰੰਦੇ ਵਿਲੋਕਿ ਦੁਲਹ ਸਕਲ ਹਿਸ ਹਰਖਿ ਤੁਰਈ ਅਭਿਜ ਮਇਕ ਮਇਉ ਉਮਾਗਿ ਸੁਮੰਗ ਪੁਲਕਾਟਿ ਲਿਖਈ ੩੪ ਜੇ ਸੁਖ ਭਾ ਸਿਯ ਮਧੁ ਮਨ ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਦਰ ਤੇਖ ॥ ਜੇ ਨ ਸਕਹਿ ਕਹਿ ਕਲਪ ਸਤੁ ਸਹਸ ਸਾਰਦਾ ਸੇਖ ॥</p>

ਪੰ ੧੦੪

ਰ:

੪੯

ਨਸਨ ਨੀਰ ਹਠਿ ਮੰਗਲ ਜਾਨੀ ॥
 ਵੇਦ ਵਿਹਿਤ ਮਾਰੁ ਕਲ ਫਾਵਹਾ ॥
 ਪਰਿ ਸਬਦੁ ਪੁਨਿ ਮੰਗਲ ਗਾਨਾ ॥
 ਕਾਰੇ ਅਰਤੀ ਅਰਘ ਭੰਨ ਦੀਨਾ ॥
 ਵਸਤੁ ਸਾਧੇ ਸੁਮਾਸ ਵਿਰਾਜੇ ॥
 ਸਮਾਸ ਸਮਾਸ ਸੁਰ ਫਰਖਾਰਿ ਫੁਲ ॥
 ਨਤੁ ਅਰਨਗਰ ਕੁਲਾਹਲੇ ਹੋਈ ॥
 ਐਹਿ ਖਿਧ ਰਾਮ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਹਿ ਆਯੇ ॥

ਪਾਰੇ ਫੁਨ ਕਰਹਿ ਮੁਦਿਤ ਅਨਰਾਜੀ ॥
 ਕੀਨ ਕੁਲੀ ਵਿਧਿ ਸਬ ਪਾਰਿਚਾਯਾ ॥
 ਪਟ ਪਾਂਵੜੇ ਪਰਹਿ ਵਿਧਿ ਨਾਨਾ ॥
 ਰਾਮ ਗਵਨ ਮੰਤ੍ਰ ਪਤ ਬ ਗੀਨਾ ॥
 ਵੇਰਵਾ ਵਿਲੋਕਿ ਲੋਕ ਪਇਲਾਯੇ ॥
 ਸਭੇ ਪਦਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ਅਨੁ ਕੁਲਾ ॥
 ਆਪਨ ਪਰਕਰੁ ਮਨਿ ਨ ਕੋਈ ॥
 ਅਰਘ ਦੇਇ ਅਸਨਹਿ ਬਿਠਾਯੇ ॥

ਛੰ:

ਬੈਠਾਰੇ ਅਸਨ ਅਰਤੀ ਕਰਿ ਨਿਰਖਿ ਵਰ ਸੁਖ ਪਾਵਹੀ ॥
 ਮਾਣਿ ਬਸਨ ਕੁਖਣ ਕੁਰਿ ਵਰਹਿ ਨਾਰਿ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੀ ॥
 ਬੁਝਾਇ ਸੁਰ ਵਰ ਵਿਖੇ ਬਨਾਇ ਕੋਤੁਕ ਦੇਖਹੀ ॥
 ਅਵਲੋਕਿ ਰਖੁ ਕੁਲ ਮਲਰਵਿ ਫੁਲਿ ਸੁਫਲ ਜੀਵਨ ਲੇਖਹੀ ॥ ੨੮

ਦੋ:

ਨਾਉ ਬਾਗੀ ਨਾਟ ਨਟ ਰਾਮ ਨਿਛਾਵਰਿ ਪਾਇ ॥
 ਮੁਵਤੁ ਅਸੀਯਹਿ ਨਾਇ ਸਿਰ ਹਰਖ ਨਹਿ ਦਮ ਸਮਾਇ ॥ ੨੯

ਮਿਲੇ ਨਨਕ ਵਸਤੁ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥
 ਮਿਲਤੁ ਮਹਾਦੇਉ ਗੁਰੁ ਵਿਰਾਜੇ ॥
 ਲਹੀ ਨਕਤੁ ਹਰਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥
 ਸਮਧੀ ਦੇਖਿ ਦੇਵ ਅਨੁਗਾਹੀ ॥
 ਜਗ ਵਿਰੀਚਿ ਉਪਜਾਵ ਜਬਤੋ ॥
 ਸਕਲ ਭਾਂਡਿ ਸਮ ਸਾਜ ਸਮਾਜੁ ॥
 ਦੇਵ ਗਿਰਾ ਸੁਨਿ ਸੁਰਹਿ ਸਾਂਚੀ ॥
 ਦੇਤੁ ਪਾਂਵੜੇ ਅਰਘ ਸੁਹਾਯੋ ॥

ਗਾਰੇ ਵੇਦ ਕੋਲੋ ਕਿਕ ਸਬ ਗੀਰੀ ॥
 ਉਪਾਖੋਜਿ ਖੋਜਿ ਕਵਿ ਲਾਜੋ ॥
 ਇਨ ਸਮ ਯੇ ਉਪਮਾ ਉਰ ਆਨੀ ॥
 ਸੁਮਨ ਵਰਖਿ ਸਸ ਗਵਨ ਲਾਯੋ ॥
 ਦੇ ਬੇਸੁਨੇ ਵਾਹ ਬਹੁਤ ਬਤੋ ॥
 ਸਮ ਸਮਧੀ ਦੇਲੇ ਹਮ ਆਜੁ ॥
 ਪੀਤਿ ਅਲੋਕਿ ਕਵਹਿ ਵਿਸਮਾਈ ॥
 ਸਾਦਨ ਜਨਕ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਹਿ ਲਜਾਯੋ ॥

ਛੰ:

ਅੰਤ ਪਵਿਤ੍ਰੇ ਕਿ ਵਿਹਿਤੁ ਰਚਨਾ ਗੁਰਿ ਰਤੁ ਸੁਨਿ ਮਨ ਹਰੇ ॥
 ਅੰਤ ਪਾਇ ਜਨਕ ਸੁਜਨ ਸਬ ਕਹ ਆਨਿ ਸਿੰਘਾਸਨ ਧਰੇ ॥
 ਕੁਲ ਇਸੁ ਸਰਿਸਵ ਸਿਸੁ ਪੁਜੇ ਬਿਨਯ ਕਰਿ ਆਸਿ ਖਲਹੀ ॥

ਦਿ:	॥ ਕੋਸਿ ਕਹਿ ਪੁਜਤ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਿਰੀਤਿ ਤੋਨ ਪਰੈ ਕਹੀ ॥ ੩੯ ॥ ॥ ਆਮ ਦੇਵ ਆਦਿ ਕਨਿ ਪਾਸ ਪੂਜੇ ਮੁਦਿਤ ਸਹੀਸਾ ॥ ॥ ਦਿਸੇ ਦਿਵਾ ਅਸਨ ਸਬਹਿ ਸਬ ਸਨ ਲਹੀ ਅਸੀਸਾ ॥ ੪੦ ॥
-----	---

॥ ਬਹੁਤ ਕੀਨ ਕੀਸਲ ਪਾਇ ਪੂਜਾ ॥ ॥ ਕੀਨ ਜੋਤਿ ਕਰ ਦੇਨ ਸਬ ਕਾਈ ॥ ॥ ਪੂਜੇ ਕੁਪਤਿ ਸਕਲ ਬਰਾਤੀ ॥ ॥ ਅਸਨ ਉਚਿਤ ਦਿਯੋ ਸਬ ਕਾਹੀ ॥ ॥ ਸਕਲ ਬਰਾਤ ਜਨਕ ਸਨ ਮਨੀ ॥ ॥ ਦਿਯੋ ਹਰਿ ਹਰ ਦਿਸਿ ਪਤਿ ਦਿਸਾਉ ॥ ॥ ਕਪਰ ਵਿਪਰ ਕੁਝ ਬਨਾਯੋ ॥ ॥ ਪੂਜੇ ਜਨਕ ਦੇਵ ਸਮ ਜਾਨੋ ॥	॥ ਜਾਨਿ ਈਸ ਸਮੁਤਾ ਨ ਦੂਜਾ ॥ ॥ ਕਹਿ ਨਿਜ ਭਰਮ ਦਿਲੁ ਵ ਬਹੁਤੀ ॥ ॥ ਸਮ ਸਮਧੀ ਸਾਦਰ ਸਬ ਭੁਤੀ ॥ ॥ ਕਹੈ ਕਹਾ ਮੁਖ ਏਕ ਉਛਾਤੀ ॥ ॥ ਦਾਨ ਮਾਨ ਵੇਨਈ ਬਰਵਾਨੀ ॥ ॥ ਜੇ ਜਨਹਿ ਰਾਖੀ ਰ ਪੁਰਾਉ ॥ ॥ ਕੋਤਕ ਦੇਖਹਿ ਆਇ ਸਬੁ ਪਾਉ ॥ ॥ ਦਿਯੋ ਸੁਆਨ ਨ ਬੇਨ ਪਹਿਰਾਉ ॥
--	--

੬:	॥ ਪਹਿਰਾਨ ਕੋ ਕਿਹ ਜਾਨ ਸਬਹਿ ਅਪਾਨ ਸੁਧਿ ਭੁਭੀ ॥ ॥ ਅਨੰਦ ਕੰਦ ਇਨ੍ਹੇ ਕੰਦੁ ਲਹ ਉਭੇ ਦਿਸਿ ਅਨੰਦ ਭੁਭੀ ॥ ॥ ਸੁਰ ਲਖੇ ਗਾਮ ਸੁਜਾਨ ਪੂਜੇ ਮਾਨਸਿਕ ਆਸਨ ਦਯੋ ॥ ॥ ਅਵਤੋ ਕਿ ਸਫਲ ਸੁਭਾਵ ਪੁਰੁਸ਼ੋਵਿਦਿਯ ਮਨ ਪ੍ਰਮਾਦਿਤ ਭੁਭੀ ॥ ੪੦ ॥
----	---

ਦਿ:	॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਮੁਖ ਚੰਦ ਫਾਇ ਲੋਚਨ ਚਰ ਚੋਕੋਰਾ ॥ ॥ ਨਰਤ ਪਾਨ ਸਾਦਰ ਸਕਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਮੋਦ ਨ ਬੋਰਾ ॥ ੪੧ ॥
-----	---

॥ ਸਮਾਧ ਏਏ ਕਿ ਵਸਿਸ਼ ਭੁਲਾਏ ॥ ॥ ਦੇਗਿ ਕੁੰਦ ਆਸ ਆਨਹੁ ਜਾਈ ॥ ॥ ਰਾਨੀ ਸੁਨੈ ਪਰੋਹਿਤ ਬਾਨੀ ॥ ॥ ਦਿਪ ਬਹੁ ਕੁਲ ਬਿਧ ਭੁਲਾਈ ॥ ॥ ਨਾਰੀ ਭੋਖ ਜੇ ਸੁਰਦਰ ਫਾਮਾ ॥ ॥ ਤਿਨਹਿ ਦੇਖਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਨ ਚਾ ॥ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਜਨਮਾਨਹਿ ਰਾਨੀ ॥ ॥ ਸੀਧ ਸੰਦਰ ਸਮਾਜ ਬਨਾਈ ॥	॥ ਸਾਦਰ ਸਤਾਨੰਦ ਮੁਨਿ ਆਯੋ ॥ ॥ ਚਲੇ ਮੁਦਿਤ ਮੁਨਿ ਆਸ ਮੁਪਾਈ ॥ ॥ ਪ੍ਰਮੁਦਿਤ ਸਖਿਨ ਸਮੇਤ ਜਯਾਨੀ ॥ ॥ ਕਰੇ ਕੁਲ ਗੀਤਿ ਸੁ ਮੰਗਲ ਗਾਈ ॥ ॥ ਸਕਲ ਸੁਭਾਯ ਸੰਦਰੀ ਸਮਾਮਾ ॥ ॥ ਬਿਨੁ ਪਹਿਰਾਨ ਪਾਣ ਤੇ ਪਾਤੀ ॥ ॥ ਉਮਾ ਰਾਮ ਸਾਰਦ ਸਮ ਜਾਨੀ ॥ ॥ ਮੁਦਿਤ ਮਹਿਪਹਿ ਰਲੀ ਲਵਾਈ ॥
--	--

੧੫੪

੨੬

੨੭

੨੬

੨੭

ਆਉਤਿ ਲਗਾਏ ਸੀਤਹਿ ਸਖੀ ਸਾਵਰ ਸਾਜੇ ਸੁਮੰਗਲ ਫੁਲਿ ਮਨੀ
 ਨਵ ਮਧੁ ਸਾਜੇ ਸੁੰਦਰੀ ਸਬ ਮਨਿ ਕੀਤਾਰ ਗਾਮਿਨੀ ॥ ੨੬ ॥
 ਕਲ ਭਾਨ ਹੁਇ ਮੁਨਿ ਭਾਨ ਤਾਦਾਹਿ ਕਾਮਕੋਕਿਲ ਲਾਜਹੀ
 ਸਾਜੇ ਸੁੰਦਰ ਕਉਤਰ ਕੀਕਤ ਰਾਤ ਨਾਏ ਵਰ ਸੁਜਹੀ ॥ ੨੭ ॥
 ਸਿਧੀ ਤੇ ਅਨਿਤਾ ਇੰਦਰਾਹਿ ਸਹਜ ਸੁਹਾਵਨੈ ਸੀਤਾ ॥
 ਭਵਿ ਲਲਾਚ ਗਤ ਮਧਿ ਮਨ ਸੁਖ ॥ ਤੇਯਕ ਮਨਿ ॥ ੨੮ ॥

ਨੀਨ ਵੀਰ ॥ ਵਰਾਣੇ ਨਜਾਨੀ ॥
 ਆਉਤਿ ਲੋਧ ਬਾਹਿਨ ਸੀਤਾ ॥
 ਸੁਖ ਹਿ ਮਨਹਿ ਮਨਕੀਨ ਪੁਣਆ ॥
 ਹਰਖੇ ਵਸਰਬ ਸੁਤਨ ਸਮੇਤਾ ॥
 ਸੁਰ ਪੁਣਾ ॥ ਕਹਿ ਦੇਵਾਹਿ ਭੁਲਾ ॥
 ਗਾਨ ਨਿ ਸਨ ਕਲਾਹਲ ਭਾਰੀ ॥
 ਇਹਿ ਇਹਿ ਸੀਤਾ ਮਨੁ ਪਹੀ ਨਾਈ ॥
 ਉਹਿ ਅਵਸਰਿ ਹਰੀ ਫਿਰਿ ਮਦਹ ॥

ਲਖੁ ਮਹਿ ਬਹੁਤ ਮਨੋਹਰਤਾਈ ॥
 ਰੂਪ ਰਸਿ ਨਬ ਭਾਇ ਪੁਨੀਤਾ ॥
 ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਭਯੋ ਪੂਰਣ ਕਾਮਾ ॥
 ਕਹਿ ਨਗਾਇਉਰ ਆਨੰਦ ਜੈਤਾ ॥
 ਸੁਨਿ ਅਸੀਖ ਹੁਨਿ ਮੰਗਲ ਮੁਲਾ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੇਮ ਨਗਰ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥
 ਦੁਇਤ ਸਾਂਤਿ ਪਰਹਿ ਮੁਨਿ ਨਾਈ ॥
 ਦੁਇਤ ਕਲਾਹਲ ਸੁਖ ਕੀਨ ਆਚਾਰ ॥

੨੮

ਆਚਾਰ ਕਰਿ ਗੁਣੁ ਨੀਤਿ ਗਣ ਪਾਤੇ ਮੁਹਿਤ ਵਿਧੁ ਪੁਰਾਵਹੀ ॥
 ਸੁਰ ਪੁਰਾ ਪੁਰਾਣ ਹਿੰਦੋਹਿ ਅਸੀਖ ਸੁਨੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹੀ ॥
 ਮਧੁ ਪਰਕ ਮੰਗਲ ਵਦ ਮਨੇ ਜਿਹਿ ਸਮਯ ਸੁਨ ਮਨ ਮਹਰਹੀ ॥
 ਭੁਲ ਨ ਕੋਪਰ ਕਲਾਸ ਸਬ ਕਰ ਲਿਖੇ ਪਾਰਿਚ ਰਿਸ ਰਹੀ ॥ ੨੮ ॥
 ਭੁਲ ਰੀਤੇ ਪੀਤਿ ਸਮੇਤ ਰਵਿ ਕਹਿ ਦੇਵ ਸਬ ਸਾਵਰ ਵਿਯੋ ॥
 ਇਹਿ ਭੁੰਭਿ ਦੇਵ ਪੁਸਾਏ ਸੀਤਹਿ ਸੁਭਗ ਸਿੰਘਾਨ ਵਿਯੋ ॥
 ਸਿਧ ਹਮ ਅਵਲੋਕਨ ਪਦ ਸਪਰ ਪ੍ਰੇਮ ਰਾਹੁ ਨ ਲਖਿ ਪਰੇ ॥
 ਮਨ ਸਾਧਿ ਵਰ ਸਾਈ ਮਗੋਰ ਪੁਰਾ ਕਵਿ ਕੀਸੇ ਕਰੈ ॥ ੨੯ ॥

੨੯

ਹੋਮ ਸਮਯ ਤਨੁ ਧਰਿ ਅਨਲ ਆਉ ਚਿਤ ਅਹੁਭਿ ਭੇਠਿ
 ਵਿਧੁ ਭੇਧ ਵਿਧਿ ਦੇਵ ਸਬ ਕਹਿ ਵਿਦਾਹ ਵਿਧਿ ਦੇਹਿ ॥ ੩੦ ॥

ਜਨਕ ਪਾਰਸਹਿ ਪੀਤਗ ਨਾਨੀ ॥ ਸੀਤਾ ਮਾਭੁ ਕਿਮਿ ਜਾਇ ਬਖਾਨੀ ॥

੧੫੫
100

ਸੁਖਸੁਖਿਤਸੁਖੁਦਰਨਾਈ
 ਮਮਲਨਾਨਿਦੁਨਿਵਰਨਸੁਲਈ
 ਜਨਕਵੰਸਦੇਸਿਓਮੁਨਯਨਾ
 ਭਗਵਤਸਮਾਇਕੋਪਰਤੁਏ
 ਮਹਿਕਰਪੁਦਿਤਰਾਉਮਹੁਗਨੀ
 ਪਦਵਿਵੇਦਮੁਨਿਮੰਗਲਬਾਨੀ
 ਵਰਤਿਓਠਿਦੰਪਤਿਅਨਰਾਗੇ

ਸਸਸਮੇਦੇਵਿਪਿਕਰੀਬਨਾਈ
 ਸੁਨਰਸੁਆਸਿਨਿਜਵਤਕਮਾਈ
 ਮਹਿਮਹਿਰਿਸਿਗਕਨੀਜਨਸਸਨ
 ਮੁਚਿਸੁਰੀਧਮਹਿਲਜਲਪੂਰੇ
 ਧਰੇਵਾਸਕੇਅਭੇਅਨੀ
 ਗਗਨਸੁਮਨਵਰਿਅਵਸਤਯਨੀ
 ਪਾਯਪੁਨੀਰਪਰਖਾਨਲਭਾਈ

੬੬:

ਭਾਗੋਪਖਾਡਨਪਯੋਪਕਿਜਪੇਸਰਨੁਪੁਲਕਾਵਲੀ
 ਨਤੁਨਗਗਨਨਿਸਾਨਜਦਪੁਨਿਉਮਾਨੀਜਨੁਚਹੁਦੇਸਿਯ
 ਜੇਪਦਸੋਰਜਮੰਨੇਜਅਭਿਉਰਸਦਸਵੈਵਵਿਗਜਹੀ
 ਜੇਸੁਕਿਤਸੁਮਿਰਤਵਿਮਲਤਮਨਸਕਲਕਲਿਮਤੁਨਹੀ ੪੩
 ਜੇਪਗਸਿਮੁਨਿਬਨਿਤਾਲਹੀਗਤਿਰਹੀਜੇਪਤਕਲਈ
 ਮਮਕਰੰਦਨਿਨਕੇਸੰਭੁਸਿਰਸੁਦਿਤਅਵਧਿਸਰਵਰਨਈ
 ਕਰਿਮਪੁਪਮੁਨਿਮਨਯੋਗਿਜਨਨੇਯੋਏਅਭੁਮਤਗਤਲਹੀ
 ਏਪਦਪਯਾਰਤਗੁਗਮਭਾਜਨਜਨਕਜਯਜਯਸਬਕਹੀ ੪੪
 ਵਰਕੁਵਰਿਕਰਤਲਜੋਤਿਸਾਧੋਚਾਰਦੇਉਕਲਗੁਰੁਕਰੀ
 ਭੁੱਖਪਾਣਿਗਹਣਵਿਲੋਕਿਦੇਧਿਮੁਤਮਨੁਜਮੁਨਿਆਨੰਦਕੁੰ
 ਸੁਖਮੁਲਦੁਲਹਦੇਖਿਦੰਪਤਿਪੁਲਕਤਨਹੁਲਸੈਰਿਯੋ ੪੫
 ਗਗਿਓਕਵਦਵਿਧਾਨਕੰਨਜਵਾਨਨਿਪਕੁਖਣਦਿਯੋ ੪੬
 ਮਹਿਮਵਿਤਸੀਮਿਭੀਰੋਜਮਮੋਸਹਿਰਗਿਹੋਸੀਸਾਰਦਈ
 ਮਤਿਮਿਜਨਕਗਮਾਹੋਸਿਯਸਮਰਪਵਿਸ਼ੁਕਲਕੀਰਤਿਨਈ
 ਮਹਿਕਰੰਦਕਰਿਜੋਰੀਸੁਰੁਭਪੁਨੰਗੀਰਿਮੁਰਾਉਸਾਵਰੀ ੪੭
 ਚਰਿਹੋਮਵਿਧਿਵਤਗਾਠਿਜੋਰੀਹੋਨਲਾਗੀਕਾਟਰੀ ੪੮

੬੭:

ਜਸਪੁਨਿਵੀਟੀਵੇਦਪੁਨਿਮੰਗਲਗਾਨਨਿਸਾਨ ॥
 ਸੁਨਿਹਰਖਾਹੰਦਰਖਾਹੰਦੇਸੁਧਸੁਰਤਰੁਸੁਮਨਸੁਜਾਨ ॥ ੩੩੦

੫੬
੧੦੪

ਅਨੁਭਵਿ ਕੰਢੁਕ ਕੰਢੁਕ ਵਾਰੇ ਦੇਹੀ
ਸਾਇ ਨ ਵਰਣਿ ਮਨੋਹਰ ਜੋਰੀ
ਰਾਮ ਸੀਯ ਸੁੰਦਰ ਪਾਰਿ ਨਾਹੀ
ਪਨਹੁ ਮਦਨ ਗਏ ਪਾਰਿ ਬਹੁ ਰਾਖਾ
ਦਰਸ ਲਾਲ ਸਾ ਮਕੁਚਨ ਬੋਰੀ
ਕੁਮਾਰਨ ਸਬੁ ਦੇਖ ਨਿਹਾਰੇ
ਪਦੁ ਵਿਤ ਮੁਨੋਨ ਭਾਵਹੀ ਫੋਰੀ
ਰਾਮ ਸੀਯ ਸਿਰ ਸਿੰਦਰ ਦੇਹੀ
ਅਹੁਣ ਪਰਾਗ ਸਫਲਤ ਹਿਨੀਕੇ
ਭੁਭਿ ਵੀਨੁ ਦੀਨ ਅਨੁਮਾਸਨਾ

ਨਯਨ ਲਭੁ ਸਬ ਮਾਦਰ ਲੋਹੀ
ਜੇਉ ਪਮਾਕੁ ਕਹਿਯ ਸੁਭੇਰੀ
ਜਗਮਗਾਹਿ ਮਾਣਿ ਖੰਭੁ ਮਾਹੀ
ਦੇਖਹਿ ਰਾਮ ਬਿੰਦਾਹ ਅਨੁਪਾ
ਪ੍ਰਗਟੁ ਦਰਤ ਬੋਰੇ ਦੇ ਬੋਰੀ
ਜਨਕ ਸਾਨ ਅਪਾਨ ਬਿਸਤਾ
ਨੇਰਾ ਸਾਰਿਤ ਜਬਰੀ ਤਿ ਨਿਭੇਰੀ
ਜੇਭਾ ਕਹਿ ਨ ਜਾਤੁ ਵਿਧਿਭੇਰੀ
ਸਾਇ ਦੇਖੁ ਪਮਾਹਿ ਭੋਰੁ ਅਮੀਰੀ
ਬਰ ਦੁਲਹਿਨਿ ਬੀਤੇ ਇਕਾਸਨਾ

੬੦. ਭਾਇ ਦੇ ਦਰਸਨ ਰਾਮ ਜਨਮਿ ਮੁਦਿਤ ਮਨ ਦਸਰ ਬਭੁਯੇ ॥
ਭੁਤ ਪੁਲਕ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਦੇਖਿ ਅਪਨੇ ਸੁਖਿ ਭੁਭੁਤੁ ਰੁਫਲਨੇ
ਭਾਇ ਭੁਭੁਤੁ ਰਹਾ ਦੇਵਾਹ ਰਾਮ ਭਿਵਾਹ ਤਾ ਸਬਦੀ ਕਹਾ
ਭਾਇ ਹਿ ਗਾਂਢੇ ਦਰੀਦ ਸਿਦ੍ਧ ਰਜਨ ਦੇਰ ਮੁਖ ਮਹਿਲ ਮਹਾਂ ॥੪੦॥
ਭੁਭੁਤ ਜਨਰ ਪਾਇਦ ਸਿਸ੍ਯਾ ਯਾਸ ਦਾਹ ਯਾਸੀ ਸਦਰਿ ਕੀ ॥
ਯਾਭੁਟੀ ਸੁਤਿ ਕੀਰਤਿ ਉਤ ਮਿਲਾ ਰੰਦਰੇ ਲਈ ਹਕਾਰ ਕੀ ॥
ਯਕੁਸ ਕੰਢੁਕੀਨ ਪਸਮ ਜੋ ਗੁਣ ਸੀਤ ਰੁਖ ਸੇਭਾ ਮਈ ॥
ਯਸਬ ਗੀਤ ਪੀਤਿ ਸਮੇਤ ਕਹਿ ਸੇਵਾਹਿ ਨਿਪਤੁ ਰਤਹਿ ਦਈ ॥੪੧॥
ਯਾਨਣੀ ਲਘੁ ਕੁਗਾਨਿ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਿ ਸਿਰੋ ਮਾਣਿ ਜਾਨ ਕੀ ॥
ਯੋ ਜਨਕ ਦੀਨੀ ਦਾਹਿ ਲਖਣਹਿ ਸਕਲ ਵੀਹਿ ਸਨਮਾਨ ਕੀ ॥
ਯਾਜੇਹਿ ਨਾਮ ਸੁਤਿ ਕੀਰਤਿ ਸੁਭੇਦਨਿ ਸੁਮੁਖਿ ਸਬ ਗੁਣ ਆਗੀ ॥
ਯੇਦਈ ਰੇ ਪੁਸ਼ਟਨਹਿ ਭੂਪਤਿ ਰੂਪ ਸੀਤ ਉਜਾਗਰੀ ॥੪੨॥
ਯਾਨ ਰੂਪ ਬਰ ਦੁਲਹਿਨਿ ਪਰਸਪਰ ਲਵਿ ਸੁਕੁਦਾਹਿ ਯਹ ਰਖਹੀ ॥
ਯਸਬੁ ਮੁਦਤ ਸੁੰਦਰੁ ਸਗਾਹਿ ਸੁਮਨ ਸੁਰ ਗਣ ਦਰਪਹੀ ॥
ਯੁਦੀ ਸੁੰਦਰ ਵਰਨ ਦਰਸਬੁ ਏਕ ਮਹਿਪ ਰਾਜਹੀ ॥

੧੫

ਦੇ

ਜਨਮੀਤ ਉਰ ਰਾਹੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿਖਨ ਸਾਹਿਬ ਵਿਰਾਜਣੀ
 ਮੁਦਿਤੁ ਅਵਸਥਾ ਪਾਤਿ ਮਕਲ ਸੁਰ ਬਸੁਨ ਸਮੇਤ ਨਿਰਾਕੀ
 ਜਨ ਪਾਯੋ ਮਾਹਿ ਪਲ ਮਾਣਿ ਨਿਯਨ ਸਾਹਿਬ ਫਾਤ ਰਾਹੀ ੧੩੧

੫੧

ਜਸ ਰੁਪਈ ਰਾਹੀ ਵਿਧਿ ਰੁਣੀ
 ਕਹਿਨ ਜਾਣਿ ਕਹੁ ਦਾਇਜ ਕੁਰੀ
 ਕੈ ਕਲ ਬਸਨ ਵਿਚਿਤ ਪੈਰੀ
 ਗਜ ਰਬ ਤੁਰੰਗ ਦਾਸ ਅਰੁ ਰਾਜੀ
 ਬਸੁ ਅਨੇਕ ਕਹਿਯਾ ਕਿਮ ਕੇਯਾ
 ਲੋਕ ਪਾਲ ਆਵੇ ਲੋਕਿ ਸਿਹਾਨੇ
 ਦੀਨ ਮਾਚਕਨ ਜੋ ਸਿਹਿ ਭਾਣਾ
 ਤੁਲਕ ਰੇ ਰੇਤ ਜਨ ਕਮਿਦੁ ਖਾਨੀ

ਸਕਲ ਕੁਟੁਬ ਰਾਹੀ ਤਿਹਿ ਕਰਣੀ
 ਕਹਾ ਕਨਕ ਮਾਣੇ ਮੰਝ ਪੂਰੀ
 ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕਹੁ ਮੇਲਨ ਬੈਠੇ
 ਧੋਨੁ ਅਲੀਕਿਤ ਕਾਮ ਪੁਰਾਜੀ
 ਕਹੀ ਨ ਜਾਣਿ ਜਾਨਹਿ ਜਿਨ ਦੇਖਾਸ
 ਲੀਨ ਅਵਸਥਾ ਪਾਤਿ ਸਦ ਸੁਖ ਮਾਣੇ
 ਉਭਰ ਸੇ ਜਨ ਦਸਹਿ ਆਵਾ
 ਲੇਲੇ ਸਬ ਬਹਾਰ ਜਨ ਮਾਨੀ

ਫੈ

ਜਨ ਮਾਨੇ ਸਕਲ ਸੁਰਤ ਸਾਦਰ ਦਾਨ ਵਿਨਯ ਬਹੁ ਏਤੀ
 ਪ੍ਰਮੁਦਿਤੁ ਮਹਾ ਮੁਨਿ ਬਿੰਦੁ ਬੰਦੇ ਪੁਜਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਭਾਇ ਤੀ
 ਸਿਰ ਨਾਇ ਵੇਦ ਮਨਾਇ ਸਬ ਸਨ ਕਹਨ ਕਥ ਸਿਦੁ ਰਿਯੋ
 ਸੁਰ ਧਾਪ ਚਹਤ ਭਾਵ ਸਿਧੁ ਕਿਤੇ ਖਜਨ ਅਜਿਓ ਦਿਯੋ ੫੨
 ਕਰੇ ਜੋਰਿ ਜਨਕ ਬੋਧਿ ਬੰਧੁ ਸਮੇਤ ਕੇਸਵ ਰਾਹੀ ਜੋ
 ਲੇਲੇ ਮਨੋਹਰ ਬਚਨ ਸਾਨਿ ਸਨੇਹ ਸੀਲ ਸੁਭਾਯ ਸੋ
 ਸੇਧ ਰਾਜਨ ਰਾਵਰੇ ਹਮ ਬਡੇ ਅਬ ਸਬਾ ਵਿਧਿ ਭਯੋ
 ਯਹਿ ਰਾਜ ਸਾਜ ਸਮੇਤ ਸੇਵਕ ਜਾਨਿਵੀ ਬਿਨੁ ਗਯ ਲਯੋ ੫੩
 ਯੇ ਦਾਇਕ ਪਾਰਿਰਾਥਿਕ ਕਰਿ ਪਾਲਵੀ ਕਰਣ ਮਾਯੀ
 ਅਪਰਾਧ ਖਾਮਿਓ ਬੋਲ ਪਰਯੋ ਬਹੁਤ ਹੋ ਭੀਨੀ ਰਈ
 ਪੁਨਿ ਭਨੁ ਕੁਲ ਕੁਖਣ ਸਕਲ ਸਨਮਾਨ ਵਿਧਿ ਸਮਧੀ ਦਿਯੋ
 ਕਹਿ ਜਤ ਨਹਿ ਬਿਨਤੀ ਪਰਸ ਪਰ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਿ ਪੂਰਣ ਦਿਯੋ ੫੪
 ਗਵੇਰਾ ਕਰਣ ਸੁਮਨ ਫੁਲ ਬਹਿ ਰਾਉ ਜਨ ਵਸਾਹਿ ਰਾਏ
 ਦੁਨੀ ਅਰੁ ਵੇਦ ਪੁਨਿ ਨਭੁ ਨਗਰ ਕੰਤੁ ਹਲ ਤੁਲੀ

੫੨

20

Handwritten Notes

विष्णुसहस्रनामस्तोत्रम् ॥ १ ॥

॥ ਵਰਤੁੰਦਾਰਿ ਸੰਦਰ ਸਕਲ ਸਾਖਿ ਨ ਭਿਵਾਇ ਜਨ ਵਸਾਹੈ ਚਲੀ ॥ ੫੮ ॥
 ॥ ਤੇਹਿ ਸਮਯ ਸੁਨਿਯ ਅਸੀਖ ਜਹੁ ਤਹੁ ਨਗਰ ਨਤੁ ਆਨਿਵਸੁ ॥
 ॥ ਚਿਤ ਜੀਖਹੁ ਨੇਹੀ ਚਾਰੁ ਚ ਫੇਰੁ ਮੁਦਿਤ ਮਨ ਸਬਹੀ ਕਹਾ ॥
 ॥ ਯੋਗੀਦ ਸਿੰਘ ਮੁਨੀ ਸਦੇਵ ਬਿਲੇਕਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੰਦੁ ਰਿਹਾਨੀ ॥
 ॥ ਚਲੇ ਗਾਇ ਸਰਾਖਿ ਪ੍ਰਸੂਨ ਨਿਜ ਨਿਜ ਲੋਕ ਜਯ ਜਯ ਜਯ ਕੁਨੀ ॥ ੫੯ ॥
 ॥ ਸਦਿਤ ਭਗੁਦਿਨ ਕੁੰਦਰ ਸਬਤੁ ਬ ਆਯੇ ਪਿਤੁ ਪਾਸ ॥
 ॥ ਭਿਵਾ ਮਿਲਿ ਲੇਖਿ ਰਹਿ ਉਮਰ ਯੋਜਨ ਜਨ ਵਾਸ ॥ ੬੦ ॥

॥ ਪੁਨਿ ਸੰਦਰ ਤੁਹੀ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ॥ ॥ ਪਰਤ ਪਾਵਹੁ ਭਸਨ ਅਨੁਪਾ ॥ ॥ ਸਦਰ ਸਬਕੇ ਪਾਵ ਪਖਾਹੇ ॥ ॥ ਯੋਯੋ ਜਨਕ ਅਵਧ ਪਾਇ ਚਰਣਾ ॥ ॥ ਬੁਧਿ ਰਾਮ ਪਦ ਪੰਕਜ ਯੋਯੋ ॥ ॥ ਤੁਲਸੀ ਤੁਹੀ ਭਖ ਸਮਜਾਨੀ ॥ ॥ ਆਸਰ ਭੀਰਤ ਸਬਹੀ ਨਿਪਦੀਨੇ ॥ ॥ ਸਦਰ ਭੀ ਪਰਨ ਪਨ ਵਾਨੇ ॥	॥ ਪਰਯੋ ਜਨਕ ਬੁਲਾਯ ਬਰਤੀ ॥ ॥ ਸੁਤਨ ਸਾਤ ਗਾਮਨ ਭਿਯ ਭੁਪਾ ॥ ॥ ਸਬਕੇ ਯਾਮ ਪੀਢਨ ਬੈਰਾਭੇ ॥ ॥ ਸੀਲ ਸਨੇਹ ਜਾਸ ਨਹਿ ਫੁਰਣਾ ॥ ॥ ਜੇਹਰ ਯੋਯੋ ਕਮਲ ਮਹ ਗੋਬੀ ॥ ॥ ਯੋਯੋ ਚਰਣ ਜਨਕ ਨਿਜ ਪਾਨੀ ॥ ॥ ਬੋਲ ਸੁਪਕਾਰੀ ਸਬ ਲੀਨੇ ॥ ॥ ਕਨਕ ਕੀਲ ਮਾਣਿ ਪਰਨ ਸੰਵਰੇ ॥
--	--

॥ ਸੁਪ੍ਰੀਦਨ ਸੁਰਭੀ ਸਨਧਿ ਸੰਦਰ ਸੁਦ ਪੁਨੀਤ ॥ ॥
 ॥ ਚਲਣ ਮਹ ਸਬਕੇ ਪ੍ਰਸੂਨਿ ਗੋਲਤਰ ਸੁਆਰ ਬਿਨੀਤ ॥ ੬੧ ॥

॥ ਪੰਕਜ ਕੋ ਗਾਇ ਜੇਹਨ ਲਾਭੀ ॥ ॥ ਭਾਂਤੁ ਅਨੇਕ ਰੇਖ ਪਵਨਾ ॥ ॥ ਪਰਸਨ ਸੁਰੀ ਸੁਆਟ ਪੁਜਨਾ ॥ ॥ ਚਾਹਿ ਭਾਤੁ ਭੋਜਨ ਵੀਪਿ ਗਾਈ ॥ ॥ ਭੁਭੁਕੁ ਭੁਭੁਕੁ ਫੁਲੇਸ ਸਹੁ ਜਤੀ ॥ ॥ ਜੇਹਨੁ ਦੇਹਿ ਮਾਧਰ ਸੁਨਿ ਗਾਰੀ ॥ ॥ ਸਮਝ ਸੁਹਾਵਨ ਗਾਇ ਬਿਵਾਜਾ ॥ ॥ ਯੋਯੋ ਯੋਯੋ ਸਬਹੀ ਭੋਜਨ ਕੀਨਾ ॥	॥ ਗਾਇ ਗਾਨ ਸੁਨਿ ਆਉ ਅਨੁਗਾ ॥ ॥ ਸੁਧਾ ਨਰਿਸ ਨਹਿ ਜਾਹਿ ਬਖਾਨਾ ॥ ॥ ਫੁਲੇਸ ਬਿਭਿਧ ਨਾਮ ਕੇ ਜਨਾ ॥ ॥ ਏਕ ਏਕ ਬਿਧਿ ਫੁਰਟਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ॥ ਏਕ ਏਕ ਰਸ ਅਗਾਇਤੁ ਭਾਂਤੀ ॥ ॥ ਭੈਲੀ ਨਾਮ ਪੁਰਖ ਅਰੁ ਨਾਰੀ ॥ ॥ ਹਸੁ ਰਾਉ ਸੁਨਿ ਸਹਿਤ ਸਮਾਜਾ ॥ ॥ ਆਦਰ ਸਹਿਤ ਆਚਮਨ ਲੀਨਾ ॥
--	---

ਦੇ:

॥ਦੇਇ ਪਾਨ ਪੂਜੇ ਜਨਕ ਦਸਰਥ ਸਹਿਤ ਸਮਾਜਾ ॥
॥ਜਨ ਵਸੇ ਗਵਨੇ ਮੁਦਿਤ ਸਕਲ ਰੂਪ ਸਿਰਤਾਜਾ ॥੩੩੫॥

॥ਨਿਤ ਨੂਤਨ ਮੰਗਲ ਪੁਰ ਮਾਹੀ ॥
॥ਬਰੇ ਬੁਰ ਰੂਪਤਿ ਮਾਏ ਜਾਰੀ ॥
॥ਦੇਖਿ ਕੁੰਦਰ ਫਰ ਬਧੁਨ ਸਮੇਤਾ ॥
॥ਪ੍ਰਾਤ ਕ੍ਰਿਯਾ ਕਰਿ ਗੋ ਗੁਰ ਪਾਹੀ ॥
॥ਕਰਿ ਪਦਮ ਪੂਜਾ ਕਰ ਜੇਰੀ ॥
॥ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਨਿਯਾ ਸੁਨਿ ਰਜ ॥
॥ਅਬ ਸਬਾ ਵਿਪ੍ਰ ਬੁਲਾਇ ਗੁਮਾਈ ॥
॥ਸੁਨਿ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਮਾਹਿ ਪਾਲ ਬੁਢਾਈ ॥

॥ਨਿਮਿਖ ਸਾਰਿ ਸਾਇਨ ਯਾਮਿਨਿ ਜਾਰੀ ॥
॥ਯਾਚਕ ਗੁਣ ਗਾਵ ਗਾਵ ਨ ਲਾਰੀ ॥
॥ਕਿਮਿਕਾਹੇ ਜਾਤ ਮੇਵ ਮਨ ਜੇਤਾ ॥
॥ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਸੇਵ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
॥ਏਲੇ ਗੋਰਾ ਅਮਿਯ ਜਨੁ ਬੋਰੀ ॥
॥ਭਯੋ ਆਜੁ ਮਮ ਪੂਰਣ ਕਾਜਾ ॥
॥ਦੇਹੁ ਧੇਨੁ ਸਬ ਭਾਂਤਿ ਬਨਾਈ ॥
॥ਪੁਨਿ ਪਠਯੋ ਮੁਨਿ ਏਵ ਬੁਲਾਈ ॥

ਦੇ:

॥ਬਾਮਦੇਵ ਅਰੁ ਦੇਵ ਰਿਖਿ ਬਾਲਮੀਕਿ ਜਾਬਾਲਿ ॥
॥ਆਯੋ ਮੁਨਿ ਵਰਨਿਕਰ ਤਰੁ ਕੋ ਸਿਕਾਇ ਤਪ ਸਾਲਿ ॥੩੩੬॥

॥ਦੇਹੁ ਪਦਮ ਸਬਹਿ ਨਿਪਕੀਨਾ ॥
॥ਚਾਰਿ ਲਖ ਫਰ ਧੇਨੁ ਮੰਗਾਈ ॥
॥ਸਬ ਵਿਧਿ ਸਕਲ ਅਲੰਕ੍ਰਿਤ ਕੀਨੀ ॥
॥ਕਰਤ ਬਿਨ ਸਬਹੁ ਬਿਧਿ ਨ ਰਨਾ ॥
॥ਪਾਇ ਅਸੀਸ ਮਹੀਸ ਅਨੰਦਾ ॥
॥ਚਨਕ ਬਸਨ ਮਾਏ ਹਯ ਗਜ ਸਜੰਦ ॥
॥ਚਲੇ ਪਦਤ ਗਾਵਤ ਗੁਣ ਗਾਥਾ ॥
॥ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਰਾਮ ਬਿਵਾਹੁ ਏਨੁ ਬਾ ॥

॥ਪੂਜੀ ਸਪੇਮ ਵਰਾਸਨ ਦੀਨਾ ॥
॥ਕਾਂਮ ਸੁਰਤਿ ਸਮ ਸੀਲੁ ਸੁਹਾਈ ॥
॥ਮੁਦਿਤ ਮਹੀਪ ਰਿਖਿਨ ਕਹ ਦੀਨੀ ॥
॥ਲਹੇ ਮਾਯ ਜਗ ਜੀਵਨ ਭਾਗੁ ॥
॥ਇਯੋ ਬੋਲਿ ਪੁਨਿ ਯਾਚਕ ਬਿਦਾ ॥
॥ਦੇਯੋ ਭੂਤਿ ਤਰਿ ਰਵਿ ਕੁਲ ਨੰਦਾ ॥
॥ਜਗ ਜਗ ਜਗ ਦੇਨ ਕਰ ਕੁਲ ਨਾਥਾ ॥
॥ਬਕੀ ਨ ਵਰਾਣਿ ਸਹਾਸ ਮੁਖ ਜਾਗੁ ॥

ਦੇ:

॥ਬਾਰ ਬਾਰ ਕੋ ਸਿਕਰ ਚੰਦੁ ਸੀਤ ਨਾਇ ਕਰ ਰਾਉ ॥
॥ਯਹ ਸਬ ਸੁਖ ਮੁਨਿ ਰਾਜ ਰਵ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਾਖ ਪੂਰਾਉ ॥੩੩੭॥

॥ਜਨਕ ਸਨੇਹ ਸੀਲ ਕਹ ਤੂਤੀ ॥
॥ਦੇਨ ਓਠਿ ਬਿਦਾ ਅਵਧ ਪਤਿ ਮੰਗ ॥
॥ਨਿਤ ਨੂਤਨ ਆਦਰ ਆਧਿਕਾਈ ॥

॥ਨਿਪਨ ਬਭਾਂਤਿ ਸਰਾਹ ਬਿਭੂਤੀ ॥
॥ਰਾਖਹਿ ਸਹਿਤ ਜਨਕ ਅਨੁ ਭਾਗ ॥
॥ਦੇਨ ਪ੍ਰਾਣੇ ਜਗ ਸੁਤਾਇ ਪਦੁ ਨਾਈ ॥

ਅਨਿਤੁ ਨਵ ਨਗਰ ਅਨਿਤੁ ਉਛਾਰੁ ਅਸਤੁ ਵਿਵਸ ਬੀਤੇ ਇਹਿ ਭਾਂਤੀ ਕੋਸਿਕ ਸਤੁਨਿਵ ਤਬ ਜਾਣੀ ਅਸਦਸਦਸਕਹ ਸਾਸੁ ਦੇਵੁ ਭਲੇਹਿ ਨਾਥਕਹਿ ਸਚਿਵ ਬਲੇ	ਦਸਰਬਰਾਵਨ ਸੁਹਾਇਨਾਵੁ ਜਨੁ ਸਨੇਹ ਰਜੁ ਬਧੇ ਬਰਾਤੀ ਕਹੀ ਵਿਵੇਹ ਨਿਪਹੈ ਸਾਮ੍ਹਾਈ ਅਯਯਪਿਛਾਭਿਨ ਸਕਹੁ ਸਨੇਹੁ ਕਹਿ ਜਮ ਗੀਵ ਸੀਸਤਿਨ ਨਾਯ
---	---

ਦੇ:	ਅਸਵਧ ਨਾਥ ਚਾਤਰਵਲਨ ਫੀਤਨ ਕਰਹੁ ਜਨਾਵੁ ਭੁਯੇ ਪ੍ਰੇਮ ਬਸ ਜਹਿਵ ਸਨਿ ਵਿਖੁ ਸੁਖ ਸਦਾਵਾ ੨੩੮	
-----	---	--

ਪੁਰਖਾਸੀ ਸੁਨਿ ਚਲੀ ਬਰਾਤਾ ਸਤੁਨਗਮਨ ਸੁਨਿ ਸਬਾ ਬਿਲਖੇ ਜਹ ਜਹ ਆਵਤੁ ਬਸੇ ਬਰਾਤੀ ਵੀਵਿਧ ਭਾਂਤਿ ਮੇਵ ਪਕਵਾਨਾ ਭਰਿਭਰਿ ਬਸਨ ਅਪਾਰ ਕਹਾਰਾ ਤੁਰੰਗ ਨਾਖਰਬ ਸਰਸ ਪਚੀਸਾ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਰਸਵਤ ਸਿੰਧੁਰ ਸਾਜੇ ਕਨਕ ਬਸਨ ਮਾਣਿਭੁ ਸਿਧੁਰਿ ਯਨ	ਪੁਰਖ ਵਿਕਲ ਪਰਸਪਰ ਬਰਾਤਾ ਅਨਹੁ ਸਬੁ ਸਗਾਸਨ ਸਕਰਾਨੇ ਤੁਹਰੁ ਸੀਧ ਰਲੇ ਬਰਾਤੀ ਭੋਜਨ ਸਾਜ ਨਜਾਇ ਸੁਖਨਾ ਭਲੇ ਜਨਕ ਅਨੇਕ ਸੁਖਾਭਾ ਸਕਲ ਸਵਾਰੇ ਨਖ ਅਭੁ ਸੀਸਾ ਜੀਨਹਿ ਦੇਖਿ ਇਸਕੀਜਰਲਾਜੇ ਮਹਿਖੀ ਯੇਨੁ ਵਜੁ ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ
--	---

ਦੇ:	ਅਵਾਇਸ ਅਮਿਤ ਨ ਸਕਿਅ ਕਹਿ ਦੀਨ ਵਿਵੇਹ ਬੋਹਿਨਿ ਜੇ ਅਵੇਲੋਕਤੋਲਕਪੁਰੀ ਲੋਕ ਸੇਖਯੋਹਿਨਿ ੨੩੯	
-----	---	--

ਸਬੁ ਸਮਾਜ ਇਹਿ ਭਾਂਤੁ ਬੁਨਾਈ ਚਲਿਯੀ ਬਰਤ ਸੁਨਤ ਸਬੁ ਰਾਨੀ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਸੀਯਗੋਦ ਕਰਿ ਬੰਦੀ ਹੋਇਹੁ ਸੰਤੁ ਪਿਯਹਿ ਪਯਾਰੀ ਸਾਸੁ ਸਸਰ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਅਤਿ ਸਨੇਹ ਬਸ ਸਖੀ ਸਯਾਨੀ ਸਾਹਰ ਸਕਲ ਕਵਰਿ ਸਮੁਝਾਈ ਬਹੁਰ ਬਹੁਰਿ ਭੁਟਹਿ ਮਹਾਰੀ	ਜਨਕ ਅਫਧ ਪੁਰ ਦੀਨ ਪਠਾਈ ਵਿਕਲ ਮੀਨ ਗਏ ਜਨੁ ਲਘੁ ਸਾਧੀ ਵੇਇ ਅਸੀਖਿ ਸਿਖਾਵੇ ਨੇਹੀ ਵੇਇ ਅਹਿਵਤੁ ਅਸੀਖ ਹਮਾਰੀ ਪਹਿਰੁਖਲੀਖ ਅਯਸੁ ਅਨੁਸਕਰਹੁ ਨਾਰਿ ਪੁਰਸਮਿਖਵਹਿ ਮਿਦੁ ਬਨੀ ਵਾਨਿਨ ਬਾਰ ਬਾਰ ਉਰ ਲਾਈ ਕਹਹਿ ਵਿਰੀ ਚਿਤਰੀ ਕਤਨਾਹੀ
--	---

ਦੇ:	॥ਤਿਹਿ ਅਵਸਰੁ ਹਾਇਨ ਸਹਿਤ ਨਾਮੁ ਰਾਨੁ ਕੁਲ ਕੇਤੁ॥ ॥ ॥ਢੇਰਨਕ ਮੀਇਰ ਮੀਇਤੁ ਇਦਾ ਕਰਾ ਦਨ ਕੇਤੁ॥੩੪॥
ਚਾਹਿਉ ਭਾਇ ਸੁਰੁਖ ਜੁਹਾਯੇ॥	॥ਨਰਾ ਰਨਾਹਿ ਨਰਵੇਖਨ ਪਾਯੇ॥
ਕਿਉ ਕਰ ਚਲਨ ਚਹਤਹਾਇ ਆਗੂ॥	॥ਕੀਨ ਬਿਦੇਹ ਬਿਦਾ ਬਰ ਸਾਜੂ॥
ਮੇਰਨ ਯਨ ਰਾਹੁ ਰੁਪਾ ਨੈਹਾਰੀ॥	॥ਪ੍ਰੀਤ ਪਾਹੁ ਨੇਰੁ ਸੁਤ ਚਾਰੀ॥ ॥
ਨੋ ਜਾਨੈ ਕਿਹਿ ਸੁਰਿਤੁ ਸਯਾਨੀ॥	॥ਨਯਨ ਅਤਿ ਬਿਕੀਨੇ ਵਿਧਿਆਨੀ॥
ਮਰਦ ਸੀਲਾ ਜੀਮ ਪਾਵੁ ਪਸੁਖਾ॥	॥ਸੁਰਤਰੁ ਲਹੈ ਜਨਮ ਕਰਤੂਖਾ॥
ਪਾਵੁ ਨਰਕੀ ਰਹਿ ਪਰ ਜੈਸੈ॥	॥ਇਨ ਕਰ ਦਰਸਨ ਹਮਕਰ ਤੈਸੈ॥
ਨਿਗਾਖ ਠਾਮ ਸੇਵਾ ਉਰ ਧਰਹਾ॥	॥ਨਿਜ ਮਨ ਨਾਇ ਮੁਰਹਿ ਮਇ ਕਰਹੁ॥
ਭੇਹਿ ਬਿਹਿ ਸਭ ਬਿਨਯਨ ਰਨ ਦੇ॥	॥ਗਯੋ ਗੰਢਰ ਸਭ ਬਾਜ ਨਿਕੋਤਾ॥

ਦੇ:	॥ਰੁਪਾ ਮਿਧੁ ਸਬ ਬੰਧੁ ਭਖਹੁ ਰਾਖਿ ਉਨੈ ਰਨਿ ਕਾਜੂ॥ ॥ ॥ਜਗਹਿ ਨਿਛੁਰੁ ਰਿਆਹਤੀ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਦਿਤ ਮਨ ਸਾਧੂ॥੩੫॥
ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਛਾਇ ਅਤਿ ਅਨੁ ਰਾਵੀ॥	॥ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਦਸ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਪਦ ਚਾਗੀ॥
ਰਹੀਨ ਕਾਜ ਪੀਤਿ ਉਰ ਛਾਈ॥	॥ਜਹਜ ਸਨੇਹ ਵਰਣਿ ਕਿਮਿ ਜਾਈ॥
ਭਾਇਨ ਸਹਿਤ ਉਬਰਿ ਅਨੁ ਦੇਖੇ॥	॥ਛੁਟਸ ਅਸਨ ਅਭਿਹੈ ਸਿੰਦਾਯੇ॥
ਦੇਲੇ ਰਾਮ ਸੁ ਅਵਸਰ ਜਾਨੀ॥	॥ਸੀਤ ਸਨੇਹ ਸਨੁਹ ਮਯ ਬਾਨੀ॥
ਕਉ ਅਵਸ ਪੁਨਰੁ ਨਿਤੁ ਸਿਧਾਏ॥	॥ਬਿਦਾ ਹੋਨ ਹਿਤੁ ਹਮਾਏ॥ ॥ਭਾਯੇ॥
ਭਾਗੁ ਮਾਇਤੁ ਮਨ ਅਸਾਧੁ ਦੇਹਾ॥	॥ਬਲ ਕਜ ਨਿਕਰ ਬਨਿਤੁ ਨੇਹਾ॥
ਸੁਨਸੁ ਬਚਨ ਬਿਲਕੁਲਿ ਨਿਯਾਜਾ॥	॥ਬੇਦਿਨ ਜਗਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਏਸ ਸਾਧੂ॥
ਅਵਿਰਾਜ ਲਗਾਏ ਗੰਢ ਨਿਸਨ ਲੀਨੀ॥	॥ਪਰਿਨ ਸੋਪ ਬੇਨਤੀ ਅਤਿ ਕੀਨੀ॥

ਫੈ:	॥ਭਾਇ ਵਿਨਸ ਸਿਯਰਾਮ ਹਿ ਜਗਰ ਪੀਜੈ ਰਿਕਟ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਕਹੈ॥ ॥ਕਉ ਜਾਹੈ ਰਾਤੁ ਸੁਨਾਨੁ ਰਾਮਕਹਿ ਵਿਦਿਤੁ ਗਾਉ ਸਬ ਬੀ ਅਪੈ॥ ॥ਅਵਿਰਾਤ ਪੁਰਨ ਨਮੋਹਿ ਰਾਜਹਿ ਪ੍ਰਦਾ ਪ੍ਰਿਯਾ ਸਿਯ ਜਾਨਕੀ॥ ॥ਸੁਨਾਸੀ ਸੁਨੀਲ ਮਨੋਹਰ ਲਖਿ ਨਿਜ ਕਿਕਰੀ ਗੁਰਿ ਮਾਨਕੀ॥੩੬॥
ਦੇ:	॥ਰੁਪਾ ਮਿਧੁ (ਰੁਪਾ ਰਾਮ ਰਾਜ ਸਿਧੇ ਮਇ ਭਾਵੁ ਪ੍ਰਿਯਾ) ॥

॥ਜਨ ਗੁਣ ਗਾਹਕ ਰਾਮ ਦੇ ਪਦ ਲਨ ਕਰੁਣਾ ਅਤਨ॥੩੦॥

ਅਸਕਹਿ ਰਹੀ ਚਰਣ ਗਹਿਰਾਈ
ਸੁਨਿ ਸਨੇਹ ਸਾਨੀ ਵਰ ਬਾਨੀ
ਰਾਮ ਵਿਦਾ ਮਾਂਗਤ ਕਰ ਜੋਰੀ
ਪਾਇ ਅਸੀਖ ਬਹੁਇ ਸਿਰ ਨਾਈ
ਅੰਸੁ ਮਧੁਰ ਮੁਰਤਿ ਉਰ ਆਨੀ
ਪੁਨਿ ਧੀਰਜ ਪਰਿ ਕੁੰਵਤਿ ਹਕਾਈ
ਪਹੁਚਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਮਿਤਰਿ ਬੋਰੀ
ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਮਿਲਾਇ ਸਾਖਿ ਨ ਬਿਲਗਈ

ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਿ ਜਨੁ ਨੀਰ ਸਮਾਨੀ
ਬਹੁ ਫਿਰਿ ਰਾਮ ਸਾਸੁ ਸਨਮਾਨੀ
ਕੀਨ ਪ੍ਰਣਾਮ ਬੋਹੀਓ ਬੋਹੀ
ਬੁਝਿ ਨ ਮਾਰਿਤੁ ਰਨੈ ਰਾਪੁ ਰਾਈ
ਬੁਝੀ ਸਨੇਹ ਨਿਬਿਲ ਸੰਸਾਰਾਨੀ
ਬਾਰ ਬਾਰ ਭੇਰਹਿ ਮਾਹਿਤੁ ਰੀ
ਸਦੀ ਪਰਸਾਦ ਪੀਤਿ ਨ ਭੋਰੀ
ਬਾਲ ਕੁੰਜ ਕੁੰਜ ਹੋਨ ਨਵਾਈ

ਦੇ:

॥ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਦਸ ਨਰ ਨਾਰਿ ਸਬ ਸਾਖਿ ਨ ਸਹਿਤ ਰਹਿ ਲਾਸ॥
॥ਆਨਹੰਗੀ ਵਿਦੇਹ ਪੁਨ ਕਰੁਣਾ ਵਿਰਹ ਨਿਵਾਸ॥੩੧॥

ਸੁਨ ਸਾਰਿਕ ਜਾਨਕੀ ਜਿਆਯੋ
ਵਾਕੁ ਲਕਹਿ ਕਰਾ ਵੈਦੇਹੀ
ਤੁਝੇ ਵਿਲਲਖਨ ਮਿਰਾਇਹੁ ਭੁਜੀ
ਈਧੁ ਸਮੇਤ ਜਨਕ ਤਬ ਆਯੋ
ਸੀਯ ਬਿਲੋਕਿ ਧੀਰਤਾ ਭਾਰੀ
ਲੀਨ ਰਹਿ ਉਰ ਲਾਇ ਜਾਨਕੀ
ਸਮੁਦਾਇ ਸਬ ਸਾਖਿ ਵ ਸਯਾਨੇ
ਬਾਰਹਿ ਬਾਰ ਭੁਤ ਉਰ ਲਾਈ

ਕਨਕ ਪੰਜਰ ਨ ਰਾਖਿ ਪਰਾਯੋ
ਸੁਨਿ ਧੀਰਜ ਪਰਿ ਹਰੈ ਨ ਕੋਈ
ਅਨੁਜ ਦਸ ਕੋਧੇ ਰਹਿ ਜਾਣੀ
ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਮਹਿ ਭੋਲਨ ਕਲਛਾਯੋ
ਰਹੇ ਕਹਾਣੁ ਪਰਮ ਵਿਰਾਤੀ
ਸਿੰਧੀ ਮਰਾਮਰ ਮਰਾਮਰ ਗਾਨਕੀ
ਕੀਨ ਮੁਕਾਵ ਅਨੁਦਸਦ ਕਾਨੋ
ਸਾਖਿ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਲੀ ਮਹਿ ਆਈ

ਦੇ:

॥ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਦਸ ਪਰਿਵਰ ਸਬ ਨਾਰਿ ਸੁਨ ਗਨ ਨਵਾਸ॥
॥ਕੁੰਵਰਿ ਜੋਧਾਈ ਪਾਲਕੀ ਸੁਮਰੇ ਸਿੰਧ ਕੋਧੇ ਸਾ॥੩੨॥

ਬਹੁ ਫਿਰਿ ਪੁਸਤੁ ਸਮੁਦਾਈ
ਦਸੀ ਦਾਸਦੀਯੋ ਬਹੁ ਭੋਰੇ
ਸੀਯ ਚਲਤ ਵਾਕੁ ਲ ਪੁਰ ਬਾਸੀ
ਬੁਝਰ ਸਾਖਿ ਵ ਸਮੇਤੁ ਸਮਾਜਾ

ਨਾਰਿ ਪਰਮ ਕੁਲਦੀਤਿ ਸਿਖ ਭੀ
ਬੁਝ ਸੇਵਤ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਧ ਕੋਰੇ
ਹਿੰਦਿ ਸਬੁ ਨ ਬੁਝ ਮਹਿਲ ਰਾਸੀ
ਸੰਗ ਰਹੇ ਪਹੁਚਾਵਨ ਰਾਜਾ

੬੪
ਮਾ

੨੧		੨੨
	<p>॥ ਰਬ ਗਜ ਬਾਜਿ ਬਰਾਤਿ ਨ ਸਾਜੇ ॥ ॥ ਦਸਰਬ ਵਿਪੁ ਬੋਲਿ ਸਬ ਲੀਨੇ ॥ ॥ ਚਰਣ ਸੋਰਜ ਧੂਰਿ ਧਰੀ ਸੀਸਾ ॥ ॥ ਸੁਮਰਿ ਗਜਾਨਨ ਕੀਨ ਪਸਾਨਾ ॥</p>	<p>॥ ਸੁਨਿਗਹਗਹੇ ਬਾਜਨੇ ਬਾਜੇ ॥ ॥ ਦਾਨ ਮਾਨ ਪਰਿ ਪੁਰਣ ਕੀਨੇ ॥ ॥ ਮੁਦਿਤ ਮਹੀਪਤਿ ਪਾਇ ਅਸੀਸਾ ॥ ॥ ਮਹਿਲ ਸੁਲ ਸਗੁਨ ਭਯੇ ਨਾਨਾ ॥</p>
ਦੇ:	<p>॥ ਸੁਰਪਸੁਨ ਬਰਖਾਇ ਹਰਖਿ ਕਰਹਿ ਅਪਸਰਾ ਗਾਨਾ ॥ ॥ ਚਲੇ ਅਵਹ ਪਤਿਅਵਹ ਪੁਰ ਮੁਦਿਤ ਬਜਾਇ ਨਿਸਾਨਾ ॥</p>	੩੪੪
	<p>॥ ਨਿਪਕਰਿ ਵਿਨਯ ਮਹਾਨਨ ਟੇਰੇ ॥ ॥ ਕੁਖਣ ਬਸਨ ਬਾਜਿ ਗਜ ਦੀਨੇ ॥ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਟਿਰਦਾਵਲਿ ਭਾਖੀ ॥ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਕੋਸਲ ਪਾਤਿ ਕਹਹੀ ॥ ॥ ਪੁਨਿ ਕਹੁ ਪਾਤਿ ਬਚਨ ਸੁਹਾਯੇ ॥ ॥ ਭਾਉ ਭੋਹੋ ਰੋਉਤਰਿ ਭੁਯੇ ਟਾਢੇ ॥ ॥ ਭਬਾਵਿ ਦੇਹ ਬੋਲੇ ਕਰ ਜੋਰੀ ॥ ॥ ਕਰੈ ਕਰਨ ਵਿਧਿ ਵਿਨਯ ਸੁਹਾਈ ॥</p>	<p>॥ ਸਾਵਰ ਸਕਲ ਮਾਂਗਨੇ ਟੇਰੇ ॥ ॥ ਪੇਮ ਪੇਖਿ ਭਾਢੇ ਸਬ ਕੀਨੇ ॥ ॥ ਟਿਰੇ ਸਕਲ ਰਾਮਾਹਿ ਉਰ ਭਾਖੀ ॥ ॥ ਜਨਕ ਪੇਮ ਵਸ ਟਿਰਾਨ ਚਹਹੀ ॥ ॥ ਟਿਰਯ ਮਹੀਪ ਦੁਨਿ ਬਹਿ ਆਗੇ ॥ ॥ ਪੇਮ ਪਵਾਹ ਵਿਭੋ ਬਾਝਾਢੇ ॥ ॥ ਬਚਨ ਸਨੇਹ ਸੁਹਾ ਜਨ ਬੋਰੀ ॥ ॥ ਮਹਾਂ ਗਜ ਮੁਦਿ ਦੀਨ ਬਹੁ ਟਾਈ ॥</p>
ਦੇ:	<p>॥ ਕੇਸਲ ਪਤ ਸਮਧੀ ਸਜਨ ਸਨਮਾਨੇ ਸਬ ਭਾਂਤਿ ॥ ॥ ਮਿਲਨ ਪਤਸਪਰਾ ਵਿਨਯ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਦਾਸਨਾਤਿ ॥</p>	੩੪੫
	<p>॥ ਮੁਨਿ ਮੰਡਲੀ ਜਨਕ ਸਿਰ ਨਾਵਾ ॥ ॥ ਸਾਵਰ ਪੁਨਿ ਭੁਏ ਜਾ ਮਾਤਾ ॥ ॥ ਜੋਰਿ ਪਤਿ ਰਹ ਪਾਇ ਸੁਹਾਯੇ ॥ ॥ ਰਾਮ ਕੋਰੇ ਕਿਹਿ ਭਾਂਤਿ ਪ੍ਰੀਤਾ ॥ ॥ ਕਰਹਿ ਯੋਰ ਯੋਰੀ ਜੀਹਿ ਲਾਗੀ ॥ ॥ ਵਜਪਕ ਬ੍ਰਹਮ ਅਲਖਾ ਵਿਨਾਸੀ ॥ ॥ ਮਨ ਸਮੇਤ ਜੀਹਿ ਜਾਨਨ ਬਾਨੀ ॥ ॥ ਮਹਿਮਾ ਨਿਗਮ ਨੇਹਿ ਕਰਕਹਹੀ ॥</p>	<p>॥ ਅਸਿਰਵਦ ਸਬਾਹਿ ਸਨ ਪਾਵਾ ॥ ॥ ਰੂਪ ਸੀਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਬ ਕ੍ਰਤਾ ॥ ॥ ਬੋਲੇ ਬਚਨ ਪੇਮ ਜਨੁ ਜਾਯੇ ॥ ॥ ਮੁਨਿ ਮਹੇਸ ਮਾਨਸ ਮਨ ਹੀਸਾ ॥ ॥ ਕੋਹ ਸੋਹ ਮਮਤਾ ਮਦ ਭਾਰੀ ॥ ॥ ਚਿਦਨੰਦ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣ ਰਾਸੀ ॥ ॥ ਤੁਰਕਿਨ ਸਕਾਹਿ ਸਕਲ ਅਨੁਮਾ ॥ ॥ ਜੋ ਤ੍ਰਿਹਰਾਲ ਏਕ ਰਸ ਰਹਹੀ ॥</p>
ਦੇ:	<p>॥ ਨਸਨ ਵਿਖਹ ਮੇਕਹੁ ਭੁਯੇ ਸੋ ਸਮਧੂ ਸੁਕ ਮੁਲਾ ॥</p>	੧

॥ ਸਦਾ ਹਿ ਸੁਲਭੁ ਜਗ ਜੀਵ ਕਹੁ ਯੇ ਈਸ ਅਨੁਕੁਲ ॥ ੨੪੬	
॥ ਸਦਾ ਹਿ ਸੁਲਭੁ ਜੀਵ ਚੀਨ ਬਡਾਈ ॥	॥ ਨਿਜ ਜਨ ਜਾਨਿ ਈਨ ਅਪਨਾਈ ॥
॥ ਹੋਇ ਸਹਸਰਸ ਸਾਰਦ ਸੇਖਾ ॥	॥ ਕਰਹਿ ਕਲਪ ਕੋਟਿ ਕੁਠਿ ਲੇਖਾ ॥
॥ ਸੋਭੁ ਭਗਉਤ ਗੁਣ ਗਾਥਾ ॥	॥ ਕਹਿ ਨ ਸਗਹਿ ਸੁਨਿਯਰ ਪੁਨਥਾ ॥
॥ ਮੈਕਨੁ ਕਹੈ ਏਕ ਬਲ ਮੋਰੇ ॥	॥ ਭੁਮਹੀਯੁ ਸਨੇਹ ਸੁਨਿ ਧੋਰੇ ॥
॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਮਗੀ ਕਰ ਜੋਰੇ ॥	॥ ਮਨ ਪਾਇਹੈ ਚਰਣ ਜਨਿ ਭੋਰੇ ॥
॥ ਜੁਨਿ ਜਰ ਵਚਨ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨੁ ਪੇਖੇ ॥	॥ ਪੂਰਣ ਕਾਮ ਰਾਮ ਪਾਇਤੋ ਖੇ ॥
॥ ਭਰਿ ਵਰ ਵਿਨ ਮਸ ਸੁਰ ਸਨਾਨੇ ॥	॥ ਪਿਉ ਕੋ ਸਿਕ ਵਸਿਸੁ ਸਮਜਾਨੇ ॥
॥ ਈਨਤੀ ਬਹੁਰਿ ਤੁਰਤ ਸਨਕੀਨੀ ॥	॥ ਸਿਉ ਸਪੇਸ ਪੁਨਿ ਆਸਿਖ ਦੀਨੀ ॥
॥ ਮੇਲੇ ਲਖਣ ਹਿਪੁ ਸੁਦਨਹਿ ਦੀਨ ਅਸੀਸ ਮਹੀਸਾ ॥	
॥ ਭੁਯੇ ਪਰਜਪਤ ਪ੍ਰੇਮ ਵਸਾਇ ਰਿਧਿ ਰਿਨ ਵਹਿ ਸੀਸਾ ॥ ੨੪੭	
॥ ਰਾਤੇ ਬਾਰਿ ਕਹਿ ਬਿਨਯ ਬਡਾਈ ॥	॥ ਰਖੁ ਪਾਤਿ ਚਲੇ ਸੰਗ ਸਬੁ ਭਾਈ ॥
॥ ਜਾਨਕ ਰਹੈ ਕੋਸਿਕ ਪਦ ਜਾਈ ॥	॥ ਚਰਣ ਰੇਣੁ ਸਿਰਨ ਯਨਨ ਲਾਈ ॥
॥ ਜੁਨ ਮੁਨਿ ਸਸਬਦ ਸਨ ਭੋਰੇ ॥	॥ ਅਗਮ ਨ ਕਛੁ ਪੁਤੀਭਿ ਮਨ ਮੋਰੇ ॥
॥ ਜੋ ਸੁਖ ਸੁਖ ਮਛੋਕ ਪਾਤਿ ਚਹੀ ॥	॥ ਕਰਤ ਮਨੋਰਥ ਸਕੁਦਰ ਅਹੀ ॥
॥ ਜੋ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸਲਭੁ ਮੁਹਿ ਸੁਖੀ ॥	॥ ਸਬ ਸਿਪਿਤ ਵਰ ਸਨ ਅਨੁਗਾਹੀ ॥
॥ ਕੀਨ ਵਿਨਯ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਸਿਰਨ ਲਾਈ ॥	॥ ਫਿਰੇ ਮਹੀ ਪਾਤਿ ਆਸਿਖ ਪਾਈ ॥
॥ ਚਲੀ ਬਹੁਤ ਨਿਸਾਨ ਬਜਾਈ ॥	॥ ਮੁਦਿਤ ਛੋਟ ਬਹੁ ਸਬ ਸਮੁਦਾਈ ॥
॥ ਰਾਮਾਹਿ ਨਿਰਾਖ ਗਾਮ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥	॥ ਪਾਇ ਨਯਨ ਫਲ ਹੋਹਿ ਸੁਖਾਰੀ ॥
॥ ਈਚ ਈਚ ਵਹ ਕਾਸ ਕਰਿ ਮਗ ਲੋਗਨ ਸੁਖ ਦੇਖ ॥	
॥ ਅਵਧ ਸਮੀਪ ਪੁਨਿਤੁ ਦਿਨ ਪਹੁਚੀ ਅਯ ਜਨੇਨ ॥ ੨੪੮	
॥ ਜਨੇ ਨਿਸਾਨ ਪਦਵ ਬਹੁ ਭਾਜੇ ॥	॥ ਫੇਰਿ ਸੀਖ ਪੁਨਿ ਯੋਗ ਜਗਾਜੇ ॥
॥ ਭਾਯੁ ਮਿਦੀਕਾ ਭਿਮਾਭਿ ਮਿਹਾਈ ॥	॥ ਸਰਸ ਰਗ ਬਾਜੈ ਸਹਨਾਈ ॥
॥ ਪੂਰ ਜਨ ਆਵਨ ਅਕਾਨਿ ਬਰਤ ॥	॥ ਮੁਦਿਤ ਸਕਲ ਪਲਕਾਵ ਫਿਰਤ ॥
॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਸਿੰਦਰ ਸਦਨ ਸਦਾਭੇ ॥	॥ ਗਾਟ ਬਾਟ ਚਿਹਟ ਪੁਰ ਵਾਭੇ ॥

ਗਲੀ ਸਕਲ ਅਰਗਜ ਸਿਚਈ	ਜਹਤੁ ਰੋਕੇ ਚਾਹੁ ਪੁਰਾਈ॥
ਬਨ ਬਜਰ ਨ ਜਤ ਬਖਾਨਾ	ਰੋਰਣ ਕੋਤੁ ਪਤਾ ਕਾਵਿਤਾਨਾ॥
ਸੁਫਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਗਦਿ ਰਸਲ	ਰੋਪੇ ਬਹੁਲ ਕਵੈ ਬੁਝਾਲਾ॥
ਲਗੇ ਸੁਰਗ ਤਰੁ ਪਰਸਤ ਧਰਈ	ਮਾਣੇ ਮਧ ਮਾਲ ਬਾਲ ਕੀਰਣਈ॥
ੴ	ੴ
ਵਿਦਿਯਾਤਿ ਨਿਗਲ ਰਸਮ ਗੋਰ ਗੋਰ ਰਵੇ ਸਵਰੀ	ਸੁਰ ਬੁਝਾਵੇ ਸਿਰਾਥੇ ਸੁਰ ਬੁਝਾਵੇ ਪੁਰੀ ਨਿਗਲੀ॥ ੨੪੦
ਪੁਰੁਸ਼ਵਨ ਤਿਹ ਅਵਸਰ ਸੇਹ	ਰਵਨ ਦੇਖਿ ਜਵਨ ਮਨ ਮੋਹਾ॥
ਮੰਗਲ ਸਗਣ ਮਨੋ ਹਰਤਾਈ	ਗੰਗੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖ ਸੀਪਦ ਸੁਹਾਈ॥
ਜਨੁ ਭੋਲਾਹ ਸਭ ਸਹਜ ਸੁਹਾਈ	ਤਨੁ ਧਰਿ ਪਰਿਵਸਨ ਬਹਿਰ ਮਾਈ॥
ਵੇਖਨ ਹੇਤੁ ਰਾਮ ਬੈਠੇਹੀ॥	ਵਹੁ ਲਾਲਸਾ ਹੋਇ ਨ ਕੋਹੀ॥
ਭੁਭੁਭੁ ਮਿਲਿ ਕਈ ਸੁਆਸਨ	ਨਿਜ ਭਾਇ ਨਿਦਰ ਹਿੰਮਟਨ ਭਿਲ ਮਿਲਿ॥
ਸਕਲ ਸੁਮੰਗਲ ਸਜੀਆਤੁਹੀ॥	ਗਵਹਿ ਜਨੁ ਬਹੁ ਭੋਖ ਭੁਭੁਤੀ॥
ਪੁਰੁਸ਼ਵਨ ਕੁਲਾਹਲ ਹੋਈ॥	ਜਾਇਨ ਵਗਾਏ ਸਮਾਜ ਸੁਖ ਸੋਈ॥
ਜਿ ਨ ਲਗਾਇ ਰਾਮ ਮਹਤਾਈ॥	ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਦਾਸ ਤਨੁ ਦਸ ਬਿਸਾਈ॥
ੴ	ੴ
ਵਿਯੋਗ ਨ ਦੇਖਨ ਬਿਪੁਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਵੇ ਸੁਪਰਾਈ॥	ਪ੍ਰਮਦਿਤ ਪਰਮ ਦਰਿਦਰ ਨ ਪਾਇ ਪਦ ਹਰ ਰਾਇ॥ ੨੪੧
ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਵਿਦਸ ਸਬ ਮਾਤੁ॥	ਚਲਾਹ ਨ ਚਰਣ ਸਿਖਲ ਸਭ ਰਾਤੁ॥
ਰਾਮ ਦਰਸ ਹਿਤੁ ਅਤਿ ਅਨੁਰਾਗੀ	ਪਗਡਿਨ ਸਾਜ ਸਜਨ ਸਲਾਹੀ॥
ਵਿਦਿਯ ਵਿਧਾਨ ਬਾਨ ਨ ਬਾਜੋ॥	ਮੰਗਲ ਮਾਵੇਤੁ ਮੁਮਿਤੁ ਸਾਜੀ॥
ਹਰਦ ਰੂਪ ਵੀ ਪਲਕ ਭੁਲਾ॥	ਪਾਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਗਦਿ ਮੁਖਾ॥
ਅਖਾਤਿ ਅਤਿ ਰੋਚਨ ਲਾਜਾ॥	ਮਜ੍ਜਿਲ ਮਜ੍ਜਿਲ ਤੁਲਾਸਿ ਵਿਹਾਜਾ॥
ਭੁਭੇ ਪੁਰੁਸ਼ ਪਾਰ ਜਹਜ ਸੁਹਾਈ॥	ਸਵਨ ਸਕਤਿ ਜਨੁ ਨੀਰੁ ਬਹਾਈ॥
ਸਗਨ ਸੁਗੰਧ ਨ ਨਾਹਿ ਬਖਾਨੀ॥	ਮੰਗਲ ਸਕਲ ਸਜੀਹ ਸਬ ਰਾਨੀ॥
ਰਚੀ ਆਈ ਵਿਦਿਯ ਵਿਧਾਨਾ॥	ਮੁਦਿਤ ਰਹਿ ਰਲੁ ਮੰਗਲ ਗਾਨਾ॥
ੴ	ੴ
ਨਰ ਬਾਹੁ ਤਿ ਮੰਗਲ ਨਿਕਮਲ ਕਰਾਇ ਲਿਖੇ ਮਾਤੁ	

河入

[illegible]

ਸੇਵਕ ਸਕਲ ਬਜਨਿਯਾ ਨਾਨਾ	ਪੂਰਣ ਕਿਯੋ ਦਸ ਸਨਮਾਨਾ
ਦੇ: ॥ ਵੇਹਿ ਅਸੀਖ ਜੁਗਾਹਿ ਸਬ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗਣ ਗਾਥਾ ॥	
॥ ਬੁਧ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਹਿਤ ਗੀਤ ਗਮਨ ਕੀਨ ਨਰਨਾਥ ॥ ੧੫੭	
ਜੇਵੇ ਸਿਸੁ ਅਨੁਸਾਸਨ ਦੀਨਾ	ਲੋਕ ਵੇਦ ਵਿਧਿ ਸਾਦਨ ਕੀਨਾ
ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੇਖਿ ਸਬ ਰਾਨੀ	ਸਾਟਵ ਉਠੀ ਗੁਰਮ ਬਡ ਜਾਨੀ
ਪਾਯ ਪਦਾਰਿ ਸਕਲ ਅਨੁਯੋ	ਪ੍ਰਸਿਧ ਲੀ ਵਿਧਿ ਰੂਪਾ ਜੀਵਯੋ
ਆਦਰ ਦਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਰੇ ਪੋਥੇ	ਵੇਤੁ ਅਸੀਖ ਚਲੇ ਮਨ ਤੋਥੇ
ਸਹਾਇ ਹਿ ਕੀਨ ਗਾਇ ਸਤ ਪੁਜਾ	ਨਾਥ ਮਹਿ ਸਮਧੀ ਨ ਦੂਜਾ
ਕੀਨ ਪ੍ਰਸਿਧ ਰੂਪ ਤੇ ਕੁਰੀ	ਵਾਨਿਨ ਮਹਿਤ ਲੀਨ ਪਦ ਧੂਰੀ
ਗੁਰੁ ਤਰਖਵਨ ਦੀਨ ਵਡ ਖਾਸਾ	ਮਨ ਜੁਗਾਵਤ ਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨਿਵਾਸ
ਪ੍ਰਸੇਹੁ ਪਦਕ ਮਲ ਬੋਹੀ	ਕੀਨ ਦੀਨ ਯਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨੋ ਬੋਹੀ
ਦੇ: ॥ ਬਪੁਨ ਸਮੇਤ ਕੁਮਾਰ ਸਬ ਰਾਨਿਨ ਸਹਿਤ ਮਹੀਸਾ ॥	
॥ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਵੇਦੁ ਗੁਣ ਰਗਨ ਦੇਤੁ ਅਸੀਖ ਮਨੀਸਾ ॥ ੧੫੮	
ਦੀਨ ਯਕੀਨ ਉਰ ਅਭਿ ਅਨੁਰਾਗੇ	ਸੁਤ ਜੀਪਦ ਗਾਇ ਸਬਾਨਾਗੇ
ਨੇਗ ਮਾਂਗਿ ਪੁਨਿ ਨਾਯਕ ਲੀਨਾ	ਅਸਿਰਵਟ ਬਹੁਤ ਵਿਧਿ ਦੀਨਾ
ਚੰਦ੍ਰਾਗੇ ਰਾਮਹਿ ਸੀਯ ਸਮੇਤਾ	ਹਰਖਿ ਕੀਨ ਗੁਰੁ ਗਵਨ ਨਿਕੇਤਾ
ਵੇਦ ਪੁਸਤਕੁਲ ਬਿਧ ਬੁਲਾਈ	ਚੰਦ੍ਰਾਗੁਰੁ ਖਣ ਪਹਿਰਾਈ
ਸਹਾਇ ਕਲਾਇ ਸੁਆਮੀ ਨਿਲੀਨੀ	ਬੁਧਿ ਵਿਚਾਰਿ ਪਹਿਰਾਵਨ ਦੀਨੀ
ਨੇਗੀ ਨੇਗ ਯੋਗ ਸਬ ਲੇਹੀ	ਗੁਰਿ ਅਨੁਪ ਰੂਪ ਮਣਿ ਦੇਹੀ
ਪ੍ਰਿਯ ਪਾਹੁਨ ਪੁਜਾ ਜੈ ਜਾਨੇ	ਰੂਪ ਤੇ ਕੁਲੀਤ ਨਿਸਨਮਾਨੇ
ਵੇਦ ਦੇਖਿ ਰੂਪ ਬੀਰ ਵਿਦਾਹਾ	ਬਿਰਖਿ ਪੁਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਉਛਾਹਾ
ਦੇ: ॥ ਚਲਿ ਮਿਸਨ ਬਜਾਹਿ ਸੁਰ ਨਿਜ ਨਿਜ ਪੁਰਸੁਖ ਪਾਇ ॥	
॥ ਕਹਤ ਪਰਾਪਰ ਰਾਮਾਸ ਹਟਖਨ ਵਿਦਯਾਸਮਾਇ ॥ ੧੫੯	
ਸਬ ਬਿਧਿ ਸਬ ਹਿਸਾਸਿ ਰਾਗੁ	ਰਾਗ ਵਿਦਯਾ ਰਹਿ ਪੁਰਿ ਚੁਛਾਹਾ
ਜਗਤ ਨਿਯਤ ਹਾ ਪਗੁ ਪਾਰੇ	ਸਹਿਤ ਬਹੁਤ ਨਿਕੁ ਵਨ ਪਧਾਰੇ

<p>ਅਇਯੋਗੇਰਕਰਿ ਮੋਦ ਸਮੇਤਾ ਅਸੁ ਸਪੇਮਗੇਦ ਬੈਠਾਰੀ ਅਵੇਖਿ ਸਮਾਜ ਮੁਦਿਤ ਰਨਵਾਸੁ ਅਕਰੋਰੁ ਪਾਜੀ ਮਰੁਏ ਬਿਵਾਹੁ ਅਨਕਰੋਰੁ ਗੁਣ ਸੀਲ ਬੁਧਈ ਅਸੁ ਵੇਖਿ ਕੁਪੁਤਰਾ ਸੀਮ ਬੁਧਈ</p>	<p>ਕਿਰਹਿ ਸਕੇ ਕੁਧੇ ਸੁਖ ਜੇਰਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਿਯ ਹਰਖ ਦੁਲਾਰੀ ਅਸੁ ਕੈ ਉਰ ਅਨੰਦ ਵੇਲਾ ਸੁ ਸੁਨਿ ਸੁਨ ਹਰਖ ਹੋਤ ਸਬ ਕਾਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤਿ ਸਿਪਦ ਸੁਹਾਈ ਕਾਨੀਸਸ ਪ੍ਰਮੁਦਤ ਸੁਨਿ ਬਰਦੀ</p>
--	--

ਅੰਃ ॥ ਸੁਨੋਨ ਸਮੇਤੁ ਨਹਾਇ ਨਿਪ ਕੋਲ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਗਾਇ
 ॥ ਭੁਜਨ ਕੀਨ ਅਨੇਕ ਵੇਖਿ ਘਰੀ ਪਾਰ ਗਾਇ ਗਾਇ ॥੨੬॥

<p>ਅਗਲ ਗਲ ਕਰਹਿ ਵਰਤੁ ਮਾਨ ਅਮਰੇ ਪਨ ਸਬ ਕਾਹੁ ਪਾਯੋ ਅਮਰੇ ਦੇਖਿ ਰਜਾਸੁ ਪਾਈ ਅਪੇਮ ਪ੍ਰਮੋਦ ਬਿਨੋਦ ਬੁਧਈ ਅਕਹਿਨ ਸਕਹਿ ਸੁਤਿ ਸਰਦ ਸੇਖੁ ਅਸੇ ਕੋਰੋ ਕਵਨਿ ਵੇਖਿ ਦੁਨਈ ਅਨਿਪ ਸਬਤੁ ਤਿ ਸਬਹਿ ਸਨਮਾਨੀ ਅਸੁ ਲਰਕਿਨੀ ਪਰ ਘਰ ਆਈ</p>	<p>ਕੁਇ ਸੁਖ ਮੁਲ ਮਨੋਹਰ ਸਾਮਿਨੀ ਸੁਗ ਸੁਗੀਧ ਗੁਖਿਤ ਠਾਠਿ ਠਾਠੇ ਅਨਜਾਨਿ ਜਤੁ ਦਨ ਰਲੇ ਮਿਰਨਈ ਅਸਮਯ ਸਮਾਜ ਮਨੋਹਰ ਤਾਈ ਏਵ ਵੇਰੀਓ ਮਹੇਸ ਗਾਏਰੁ ਰੂਮਿ ਨਾਗ ਸਿਰ ਪਰੇ ਠੀਧਰਈ ਕਹਿ ਮਿਦ ਬਚਨ ਬੁਲਾਈ ਰਾਨੀ ਰਾਖਿਯੁ ਨਯਨ ਪਲਕ ਕੀ ਨਈ</p>
--	---

ਅੰਃ ॥ ਲਰਿਕਾ ਸੁਮਿਤ ਉਨੋਦਿ ਬਸ ਸਯਨ ਕਰਾਵਹੁ ਜਾਣੀ
 ॥ ਅਸਰਹਿ ਗੋਵਿਸਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਰਦ ਰਿਹ ਲਾਇ ॥੨੭॥

<p>ਅਪ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਸਹਜ ਸੁਹਾਯੋ ਸੁਭ ਗੁਰੁ ਬਿਪਲ ਦੇਨੁ ਸਮਾਨਾ ਅਪ ਬਰਹਣ ਵਰ ਵਰਨਿ ਨਜਾਤੀ ਅਰਤਨ ਦੀਪ ਸੁਤਿ ਹਰੁ ਰੋਦੇਆ ਅਸੇ ਜਤੁ ਚਿਰ ਰਚਿ ਰਾਮ ਉਨਾਯੋ ਅਗਲਾ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਕਹਿਨਈ ਦੇਖਿ ਸਮਾਜ ਮਿਦ ਮਨੁ ਬ ਗਾਤਾ</p>	<p>ਜਾਤੀ ਤਕਨਕ ਮਾਏ ਪਲ ਪ੍ਰਸਾਧੇ ਕੋਮਲ ਕਲਿਤ ਸੁਪੇਤੀ ਨਾਨਾ ਅਨਾ ਸੁਗੀਧ ਮਾਣ ਮੀਦਿਰ ਮਾਹੀ ਅਰਤਨ ਬਨਿ ਜਨ ਸਿਧਿ ਜੇਵਾ ਅਪੇਮ ਸਮੇਤ ਪਈ ਘਪੋਰਾਯੋ ਅਨਿਜ ਮੇਜ ਸਯਨ ਤਿਨ ਕੀਨੀ ਕਹਹਿ ਸਪੇਮ ਬਚਨ ਦੁਬ ਮਾਤਾ</p>
--	--

[illegible]

ਪੁਨਿ ਬਾਸਿਸੁ ਮੁਨਿ ਕੋ ਮਿਲ ਅਭਿ
ਸੁਤਨ ਸਮੇਤ ਪੁਨਿ ਪਦ ਲਾਗੀ
ਕਿਹਹਿ ਸੁਮਿਤ ਸੁਮਤਿ ਦੇਤੀ ਹਸ
ਸੁਨਿ ਸੁਨ ਅਨਮਗਾਇ ਸੁਤ ਕਰਣੀ
ਏਹੋ ਬੁਝ ਦੇਵ ਸਬ ਸਾਂਚੀ
ਮੁਨਿ ਅਨੰਦ ਤੁਧੋ ਸਬ ਕਾਹੂ

ਸੁਤਨ ਅਸਨ ਨ ਮੁਨਿ ਬੈਠਾਯੋ
ਮਿਨ ਬਿਰਾਮ ਏਹੋ ਏਹ ਅਨੁਰਾਗੀ
ਸੁਨ ਹਿ ਮਹੀਪ ਸਾਹਤ ਗਨਿਦਾਸਾ
ਮੁਦਿਤ ਹੁਸਿਸੁ ਬਿਪੁਲ ਵਿਧਿ ਵਰਣੀ
ਕੀਰਤਿ ਕੀਰਤ ਲੋਕ ਰੰਗ ਮਾਂਤੀ
ਵਾਸੁਖਤ ਏਹ ਅਧਿਕ ਏਹਾਹੁ

ਦੇ: ਮੰਗਲ ਮੋਦ ਏਹਾਹ ਨਿਤ ਜਾਹਿ ਦੇਵ ਸਾਇਹਿ ਭਾਗੀ
ਵਿਮਲੀ ਅਵਤਾਰ ਮਨਿ ਭਰਿ ਮਧਿਕ ਅਧਿਕ ਅਧਿਕਾਤਿ ੩੬੫

ਸਾਦਨ ਸਾਧਿਕ ਕੀਕਟ ਫੋਰੋ
ਨਿਤ ਨਦ ਸੁਖ ਸੁਰਦੇ ਬਿਧਿ ਹੀ
ਏਹੋ ਮਨੁ ਦਲਨ ਨਿਤ ਚਹੀ
ਦੇਨ ਦੇਨ ਸਦਗੁਣ ਤੁਧਿ ਤੁਧਿ
ਅੰਗੁਤ ਵਿਦਾ ਕਉ ਅਨੁ ਰਾਗੀ
ਨਾਥ ਸਰ ਰੁ ਸੰਪਦਾ ਤੁਮਾਰੀ
ਕਰ ਬੁਝ ਸਦਾ ਲਾਗੇ ਕਨ ਪਦੇਹੁ
ਅਸਰ ਰਹਿ ਭਉ ਸਾਹੇਤੁ ਸੁਤਨਾ
ਦੀਨ ਅਨੀਸ ਦਿ ਪੁਲਕ ਭਾਂਤੀ
ਰਾਮ ਸੁਧੇ ਮ ਸੰਕ ਸਬ ਭੁਣੀ

ਮੰਗਲ ਮੋਦ ਬਿਨੋਦ ਨੋ ਬੋਰੋ
ਅਵਤਾਰ ਮਧਾਰਹਿ ਵਿਧਿ ਪਹੀ
ਰਾਮ ਬਧੇ ਮ ਵਿਨਯ ਬਸ ਕਹੀ
ਦੇਇ ਸਰਾਹ ਮਹਾ ਮੁਨਿ ਗਾਉ
ਸੁਤਨ ਸਮੇਤ ਨਾਰੁ ਕੁਯੋ ਆਗੀ
ਮੇਸਿਵਕ ਸਮੇਤ ਸੁਤ ਨਾਰੀ
ਦਰਸਨ ਦੇਤ ਰਹਬ ਮੁਨਿ ਮੇਹੁ
ਪਨੋ ਰਹਣ ਮੁਖ ਆਵ ਨ ਬਾਣੀ
ਚਲੇਨ ਪੀਤਿ ਗੀਤਿ ਹਿਜਾਤੀ
ਆਯਸੁ ਪਾਇ ਫਿਰੇ ਪਹੁੰਚਾਈ

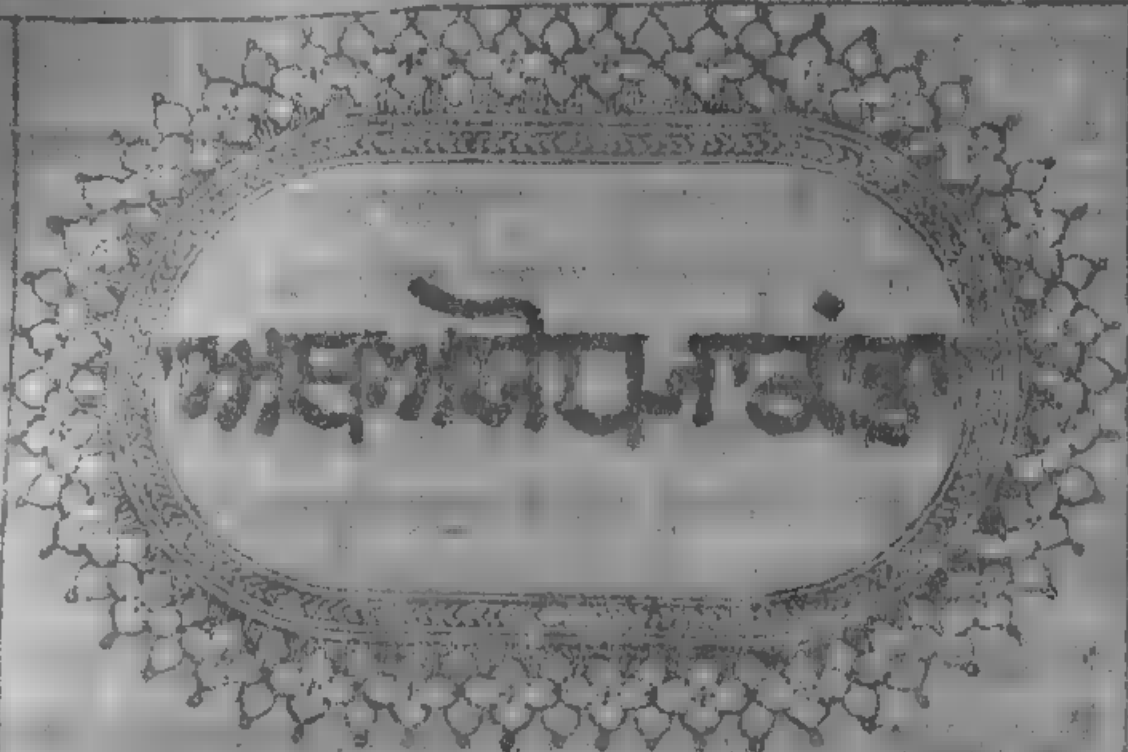
ਦੇ: ਰਾਮ ਰੂਪ ਰੂਪਤਿ ਭਗਤਿ ਫਜਾਹ ਏਹਾਹ ਅਨੰਦਾ
ਜਾਤੁ ਬਰਹਤ ਮਨਹਿ ਮਨ ਮੁਦਿਤ ਗਾਇ ਕਲ ਚੰਦ ੩੬੬

ਬਾਮਦੇਵ ਰਾਪੁਕਲ ਗੁਰੂ ਗਾਨੀ
ਸੁਨਿ ਮੁਨਿ ਸੁਯਸ ਮਨਹਿ ਮਨਤਾਉ
ਬਹੁਤੋ ਭੋਗ ਰਜਯਸੁ ਕੁਯਉ
ਜਹਤਹ ਰਾਮ ਰੂਪ ਗਾਨਾਵਾ
ਅਭੇਦ ਗਾਹਿ ਰਾਮ ਪਾਰਜ ਬੰਤਾ

ਬਹੁਤਿ ਗਾਹਿ ਸੁਤ ਕਸ ਬਖਨੀ
ਬਰਣਤੁ ਅਪਨ ਪੁਰਾਯ ਪੁਰਾਉ
ਸੁਤਨ ਬਾਮੇਸੁ ਨਿਪਤਿ ਗਿਹ ਗਾਉ
ਸੁਯਸ ਪੁਨੀਤੁ ਰੋਕ ਤਿਹੁ ਫਾਵਾ
ਏਹੋ ਅਨੰਦ ਅਵਤਾਰ ਸਬਨ ਬੰਤਾ

ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਟਾਹ ਘਾਹੁ ਭੁਝਉ ਚਿਨ੍ਹਾਹੁ	ਸਾਕਹਿ ਨ ਵਰਾਇ ਬੀਰਾ ਅਹਿ ਨਾਹੁ
ਕਾਵਿ ਕਲਾ ਜੀਵਨ ਘਾਹੁ ਨ ਜਾਨੀ	ਰਾਮ ਸੀਯ ਯਸ ਮਜਿਲ ਖਾਨੀ
ਅਭਿਹਿ ਤੇ ਮਿਕਟੁ ਕਹਾ ਬੁਖਾਨੀ	ਕਰਣ ਪੁਨੀਤ ਹੋਤੁ ਨਿਜ ਬਾਨੀ

੬੦	ਮਨਿ ਜਾਗਿ ਰਾ ਘਾਹੁ ਨ ਕਰਣ ਕਾਹਣੁ ਰਾਮ ਯਸ ਤੁਲ ਮੀਕਹੋ ॥ ਅਭੁਖੀਰ ਰਹਿਤ ਅਧਾਰੁ ਰਹਿਤ ਘਾਹੁ ਰਹਿ ਕਣੁ ਨਹੁ ॥
੬੧	ਭੀ ਪਾਈਤੁ ਵਸਾਹੁ ਚਿਨ੍ਹਾਹੁ ਮੰਗਲ ਸੁਨਹਿ ਸਾਦਰ ਗਾਵਹੀ ॥ ਵੈਦੇਹਿ ਰਾਮ ਘਸਾਦ ਤੇ ਜਨੁ ਸਰਬਦਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹੀ ॥ ੬੧ ॥
੬੨	ਸੁਨਿ ਤਾ ਬਾਣੀ ਚੀਜੀਸ ਕਨਕਾ ਧੰਨ ਅਭਿਕਾਈ ਸਹੀ ॥ ਮਨਿ ਤ ਪ੍ਰੀਤੁ ਭੁਤਨ ਸੁਨਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭੁਝੈ ਅਨੁਪਮ ਤੇ ਲਹੀ ॥ ਬਖਸੀਰ ਪਦ ਅਨੁਗਾਹ ਜਲਉਤਾ ਕ੍ਰਿ ਬੋਗਿ ਬੁਝਵਈ ॥ ਯਹ ਜਨੁ ਤੁਲਸੀ ਦਾਸ ਮਨ ਕਮ ਵਚਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਈ ॥ ੬੨ ॥
੬੩	ਕਨਿ ਨ ਕਲ ਮਲ ਗਸਿਤ ਤਨੁ ਸਾਹਨ ਕਛੁ ਕਨੇ ਹੋਇ ॥ ਅਹਾ ਵੇਲਾ ਨਿਏ ਸੁਖ ਕਰਿ ਹਰਿ ਸੁਖ ਰੈ ਬਹੋ ਮੇਇ ॥ ੬੩ ॥
੬੪	ਅਸ ਰਹਿ ਪਦ ਅਨੁਗਾਹ ਕਰਣੁ ਤਾਹਿ ਨ ਕ ਕਪਾ ॥ ਅਸਹ ਮੋਹ ਨੀਸ ਜਾਗੇ ਸੇਵਤ ਬਤਿ ਕਲ ਬਹਾ ॥ ੬੪ ॥
੬੫	ਅਭਿਜ ਬਖਸੀਰ ਬਿਟਾਹ ਜੇ ਸਯੋਮ ਸਾਦਰ ਸੁਨਾਹੀ ॥ ਅਰੁਨ ਕਹ ਸਦ ਚਿਨ੍ਹਾਹੁ ਮੰਗਲ ਜਨੁ ਰਾਮ ਯਸ ਜੀ ॥

ਨੀਲੰ ਕੁਜੰਸਮਮਲੋਕੰ ਲਾਂਗ ਸੀਨਸਮਾਰੋਪਿਤ ਵਾਮਭੁਗੰ ॥੧॥ ਥੋਮਹਾ
ਸਯਕਚਰਚਪਾਂਨ ਮਮਿਰਮੰਗਮਵੰਸੁਨਾਥੰ ॥੨॥ ਥੋਮਹਾਰੰਧਿਮ
ਤਿਕੂਧਰਸਤਾ ਦੇਵਾ ਪਾਗਮਸੁਰੇ ॥ ਭੁਲੇ ਭੁਲਾ ਵਿਸੁਰਗਲੇਨ ਗਰਲੰ
ਯਸ੍ਯੋਰਸਿਦ੍ਯਾਲ ਗਟਾ ॥ ਸੇਯੰਤ੍ਰਿਤਿਕੂਕੁਰਾ: ਸੁਖਤਸਾਨਵਧੀਪ:
ਸਰਵਦ: ਸਰਵ: ਸੁਵਰਾਤ: ਸਿਧ: ਸਸਿਨਿਭੁ: ਸ੍ਵੰਸੰਭ: ਪਾਨਾਮ
॥੨॥ ਪਸਨੰਤਾਮਿਰੋਨਲੋਤਕੁਪੇਰਤ: ਸਤਪਾਨਾਨਿ ਕਨਕਾਸਵਰਤ:
ਮੁਖਾਸ੍ਯੰ ਸ੍ਵੀਰਪਨੰਦਨਾਪ ਸਦਾਸੁਤੰਸੰਸੁਲਮੰਗਲ ਪ੍ਰਦੀ:

(ਵੇਰਵਾ)

ਸ੍ਵਸੀ ਗੁਰਚਰਣ ਸੋਰਸਰਸ ਨਿਸਮਟੁ ਮੁਖੇ ਸੁਧਾਰ
ਯਹੋਨੇ ਰਾਖਵਰ ਥੋਮਸ ਯਸ ਜੋਦਾਸਕ ਦਲਚਾਰਾ

(ਉਪਾਈ ॥)

ਜਥੇ ਰਾਮ ਵਿਜਯਿ ਪਰਾਮਯੇ	ਵਿਜਯਵੰਸੀਲ ਸੇਵ ਬਪੁਰੀ
ਚੁਕਚਰਦਸ ਭੁਧਰ ਭੁਗੀ	ਸੁਖਤਸੇਧਵਰਾਨਿ ਸੁਖਚਾਰੀ

महाराष्ट्र राज्य सरकार
मुंबई नगरपालिका
नगर कार्यवाही विभाग
मुख्यालय : मुंबई

[illegible]

PROFESSOR OF POLITICAL SCIENCE

1992年12月15日

[illegible]

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ अथ श्रीसुब्रह्मचर्यम् ॥
॥ श्रीशिवाय नमः ॥
॥ श्रीनारायणाय नमः ॥
॥ श्रीविक्रमाय नमः ॥
॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
॥ श्रीभक्त्याय नमः ॥
॥ श्रीपद्मेयै नमः ॥
॥ श्रीलोकेश्वराय नमः ॥
॥ श्रीगङ्गाधराय नमः ॥
॥ श्रीजगन्नाथाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਮਾਏ ਦੁਕ ਮਛਿਟ ਸਰਾਬ ਧੁਣ ਬਾਸੀ।
ਮਾਏ ਦੁਕਿ ਹਮ ਪ੍ਰਿਯ ਨਿਦਿ ਦਿਪਿ ਮੋਹਿ।
ਮਾਏ ਪ੍ਰਿਯ ਮਛਿਤ ਪਰਿਵਾਰ ਹੁਸ ਦੁਹਿ।
ਮਾਏ ਹੁਸ ਚਰਣ ਬੈਠੁ ਮਿਰ ਸਾਰਹਿ।
ਮਾਏ ਮੁਹਿ ਸਮਾਨ ਅਤੁ ਭਯੋਨ ਦੁਜੋ।
ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਏਕ ਮਨ ਮੈਰੋ।

ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਾ ਵਿਧਿ ਸਲਾਹ ਕਰਾ
ਪੈ ਹਸਾਰ ਆਵੇ ਮਿਤ੍ਰ ਉਦਾਸੀ।
ਮੁਖ ਅਸੀਖ ਜਨੁ ਤਨੁ ਧਰਿ ਸੋਈ
ਜਗੈ ਰੋਹ ਸਲਾਹੈ ਨਾਈ।
ਉਨ ਸਕਲ ਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਕਰਹੀਂ
ਅਸਲ ਪਾਏ ਪ੍ਰਭੂ ਪਦ ਰਜ ਪੂਜੇ
ਪ੍ਰਸਿਦਿ ਲਬ ਅਨੁਕਰ ਤੇਰੇ।

੭੨੭
੧੬

ਅਗਸਤ ਰਸਮ ਬਸਨ ਬੁਧੁ ਕੀਰੀ
ਅਸਾਇ ਗਣ ਮੰਗਲ ਬੁਧੁ ਅਨੰਕਾ
ਅਵੇਦ ਵਿਹਿਤ ਕਰਿ ਮਗਲ ਵਿਸਾ
ਅਪਨਾ ਰਸਮ ਪੂਰਿ ਨਲ ਕੋਰਾ
ਅਰਚੁ ਮੰਤ੍ਰ ਮਾਣੇ ਚੰਕੇ ਚਾਣੁ
ਅਪੁਜਤੁ ਗਣਾ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਣ ਗਣ ਦੋਰਾ

ਰਿਸ ਪਾਠ ਪਦ ਅਗਾ ਟਿਕ ਜਾਤੀ
ਰੋਜ ਗਯੋਗ ਬੁਧੁ ਅਤ੍ਰਿ ਪੇਰਾ
ਰਾਧੇ ਰਾਧੇ ਪੁਰ ਵਿਦਿਧਿ ਰਿਸਾ
ਰੋਪੁ ਰੀਤਿਨ ਪੁਰ ਰਹੁ ਰੋਗਾ
ਰਹੁ ਰਸਮ ਵਨ ਭੀਰੋ ਬਸਾਨੁ
ਰਸਮ ਰੀਤਿ ਕਰਤੁ ਰੂਪਿ ਰਸਮ ਰਿਸਾ

ਦਿ:

ਅਧੁਨ ਪਤਾ ਏਤੋਰਟ ਕਲਸ ਸਮੁਤੁ ਰਸਮ ਰਸਮ ਰਸਮ
ਅਸੀਸੁ ਰਿ ਮਨਿਵਰ ਬਲਨ ਸਭ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਰਾਜਾ ਰੋਲਾ

ਅਜੀਹਿ ਪੁਨੀਯ ਜੇ ਆਸ ਸੁਚੀਨਾ
ਅਭਿਪਸਾਧੁ ਸੁਰ ਪੁਜਤੁ ਰਾਜਾ
ਅਸੁਨਤੁ ਰਾਮ ਅਭਿ ਖੇਕ ਸੁਰਾਵਾ
ਅਰਮ ਸੀਯਤਨੁ ਸਗਨ ਜਨਾਏ
ਅਪੁਲਕਿ ਸਪੇਮ ਪਰਸ ਪਰਕਹੀ
ਅਭੇ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਅਭਿ ਅਭੇ ਰੀ
ਅਭਰਤੁ ਸਰਸ ਪਿਯ ਕੋਰਗਾ ਕਹੀ
ਅਰਾਮਹਿ ਬੰਦੁ ਸੋਚ ਦਿਨ ਰਾਤੀ

ਜੇ ਜਨ ਕਾਜ ਪੁਰਸ ਮਤੀ ਦੁਰੀਨਾ
ਅਭਰਤੁ ਰਾਮ ਹਿਰ ਮੰਗਲ ਰਾਜਾ
ਅਰਾਜ ਰਾਜ ਰਾਮ ਅਭੇ ਰਾਜਾ ਰਾਮ
ਅਭਰਕਹਿ ਮੰਗਲਾ ਮਿਸੁਰਾਏ
ਅਭਰਤੁ ਅਗਾ ਮਨ ਸੁਚਿਰ ਅਭਰੀ
ਅਭਰਨ ਪਤੀ ਭੀਰੋ ਰਪਿਅਰੇ ਰਾਮ
ਅਭੇ ਸਗਨ ਰਸਮ ਰਸਮ ਰਾਹੀ
ਅਭਿ ਪਰਸਮਨ ਪਿਯ ਰਸਮ ਰੀ

ਦਿ:

ਅਤਿਹ ਅਵਸਰ ਮੰਗਲ ਪਰਸ ਰੂਪਿ ਰਸਮ ਰੀ
ਅਸਿਰੁਲਾਪਿ ਰਿਸੁ ਰਸਮ ਰਾਤਿ ਰਿਸੁ ਰੀ

ਪ੍ਰਸਸਾਦਿ ਜਿਨ ਖਸਾਰਿ ਜਨਾਏ
ਪ੍ਰੋਮ ਪੁਲਕਤਨੁ ਮਨ ਅਨੁਗਾਏ
ਰੋਗੋ ਰਾਗੁ ਸੁਮਿਤੁ ਪੁਰੀ
ਅਨੰਦ ਮਗਨ ਰਾਮ ਅਰਗਾਹੀ
ਅਪੁਰੀ ਰਾਮ ਦੇਵ ਸੁਰ ਨਾਗਾ
ਅਜੀਹਿ ਵਿਹਿ ਰੇਹਿ ਰਾਮ ਰਲਾ
ਅਗਾਵਹਿ ਮੰਗਲ ਰੋਗਿਲ ਬਸਨੀ

ਰੂਪ ਰਸਮ ਰੂਪਿ ਰਿਸ ਪਰੀ
ਅਮੰਤ ਰਸਮ ਸਿਰਨ ਰਸਮ ਰੀ
ਅਸਾਇ ਸਮਾਇ ਰਿਸੁ ਰਸਮ ਰੀ
ਅਭੇ ਰਾਜ ਬੁਧੁ ਰਾਪੁ ਰਾਗ ਰੀ
ਅਭੇ ਰੋਗੇ ਰੀ ਰੀ ਰਾਗ ਰੀ
ਅਭੇ ਰਾਗ ਰੀ ਰੀ ਰੀ ਰਾਗ ਰੀ
ਅਭੇ ਰਸਮ ਰੀ ਰੀ ਰੀ ਰਾਗ ਰੀ

1992

॥ अथ मन्त्रः ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
॥ श्रीरामाय नमः ॥
॥ श्रीलक्ष्मणाय नमः ॥
॥ श्रीबालमहादेवाय नमः ॥
॥ श्रीसूर्याय नमः ॥
॥ श्रीवसुदेवाय नमः ॥
॥ श्रीकुरुक्षेत्राय नमः ॥
॥ श्रीमहाभारताय नमः ॥
॥ श्रीमहाभारतसंहिताय नमः ॥
॥ श्रीमहाभारतसंहिताय नमः ॥

ਭਾਗ ਲਕਸ਼ਣੁ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪਾਈ
ਜਾਂਹੀ ਨਵੇਂ ਸਦੇ ਤੇ ਯੁਗਨਾਮੁ
ਪਾਏਖਰੁ ਰਾਗੁ ਨਾਇਕੁ ਰਾਗਿਨੀ
ਭੈਅਦਲੋ ਕਿ ਮੌਣ ਸਨ ਵੇਰੁ
ਜਾਨਾਇ ਹੈ ਦਸ ਨਾਹ ਗਾਏ
ਲਖਹੁ ਕੁਪ ਕਪਟ ਚਤੁਰਾਈ
ਕੁਕੀ ਹਨ ਅਰਹੁ ਮਰਗਾਈ
ਉੱਧਰ ਜੀਹ ਕਾਫੀ ਤੋਗਾ

一

ਮਾਨੋ ਸੋਨੇ ਕੁਝ ਦੇ ਕੁਝ ਦਿਲ ਕੁਝ ਲਈ ਜਾਨਿ॥ ॥
ਮਨਿ ਕੁਝ ਦਿੱਖਿ ਮੁਖਿ ਦੇਖਿ ਕੁਝ ਕੁਝ ਮਾਘ ਮੁਖ ਲਾਇ॥੧੫

ਅਪ੍ਰਿਥਾ ਕਾ ਵੇਰੀ ਨਿਖਦੀ ਨੇਤਰੀ
ਮਾਸਵਿਨ ਸੁਮਗਲ ਦਾਸਕ ਸਈ
ਮੇਠ ਸੁਮਿ ਮੇਵਕ ਲਖੁ ਭਾਈ
ਰਾਮ ਤਿਲਕ ਜੋ ਮਾਹਿਰੁ ਕਾਈ
ਮੇਸਲਾ ਮਨ ਸਬ ਮਹਤਾਈ
ਮੇਵਕ ਰਹਿ ਮੇਹ ਵਿਸੰਖੀ
ਮੇਵਿਹਿ ਜਨਮ ਦੇ ਏਕਰ ਵੇਦੁ
ਮਪ੍ਰਾਣੇ ਅਧਿਕ ਰਾਮ ਪ੍ਰਿਥੀ

ਮਾਧਨੁ ਤੇ ਪਰ ਕੰਪਨ ਸੀ
ਇਕ ਕਹਾ ਦੂਰ ਜਾਇਨ ਰੋਲੀ
ਅਗਰ ਇਨਕਾਰ ਕਾਲੀ ਗੀਤਿ ਮਦਲੀ
ਮਾਂਗ ਦੇਖਿ ਮਨ ਭਵਤ ਮਾਲੀ
ਮਰਮਰਿ ਮਹਿਜ ਸੁਭਾਵ ਪਿਯਰੀ
ਮਮੈਂਡਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਤੀਪਰ ਦੇਖੀ
ਮੇਰੇ ਹਿ ਸਾਮਾਇਤ ਪੁਤ ਪਟੇਰਾ
ਮਰਿਨ ਕੇ ਕਿਲਕ ਫੁੱਲ ਰਸੈ ਰੋਸ

ਮਤਰਸ ਸਪਲੁਸੁ ਮਤਰਸੁ ਚਰਪਾਇਨੀ ਨਿਗਮਾਦਿ
ਮਤਰਸੁ ਮਤਰਸੁ ਮਤਰਸੁ ਮਤਰਸੁ ਮਤਰਸੁ ਮਤਰਸੁ ਮਤਰਸੁ ਮਤਰਸੁ

ਇਕਾਈ ਬਰਮਾਦਾ ਪੁਰਾਣੀ ॥
ਫਰੋਜ਼ਗਾ ਰਪਾਰ ਅਬਾਦਾ
ਕਹਾਣੀ ਖੁਨ ਫੁਰ ਥਾਤ ਬਨਾਈ ॥

ਭਾਗਤ ਕਰੁ ਕਰੁ ਸੀਹਰੁ ਭਿਖੂ ਸੀ
ਭਾਗਤ ਕਰੁ ਕਰੁ ਭਿਖੂ ਭਾਗਤ
ਭਾਗਤ ਕਰੁ ਕਰੁ ਭਾਗਤ ਭਿਖੂ

ਮਾਮਲਾ ਕਰਕੇ ਅਸਤਰੁਤ ਸੁਰਤ
ਮਾਰਿ ਕਰੁਪਾਵਿਧਿ ਪਤ ਬਸਵੀਨਾ
ਮਰਦੁ ਸਿੰਘ ਹੋਸਹੀ ਕਾ ਹਾਨੀ
ਮਾਮਲੇ ਸਿੰਘ ਸੁਰੁਵ ਹਮਾਰਾ
ਮਾਮਲੇ ਕਰਕੇ ਨਤ ਅਨ ਬਾਨੀ

ਨਾਹਿਤੋਂ ਮੈਂ ਰਹਬ ਦਿਨ ਟਾਡੀ
ਘੁਟ ਪੇਲੁਨਿਖ ਲਹਿਯੋਜ ਦੀਨਾ
ਚੋਰਿ ਨਾਹਿ ਅਥੋਰੋਵ ਸਿਰਾਨੀ
ਅਮਨਕੁਲ ਦੇਖਿ ਨ ਜਾਈ ਤੁਮਾਰਾ
ਅਪਮਦ ਦੀਵੇ ਵਹਿ ਬੁਕ ਹਮਾਰੀ

七

ਮਾਧਵ ਪਰਮਿਸ਼ਤਾਨ ਨੂੰ ਤੀਯਾ ਅਧਰ ਤੁਧਰਾਨਿ
ਮਾਧ ਮਾਧਾਨ ਤੇ ਰਿਸੇਰ ਸਹਿਦ ਜਾਨਿ ਪਾਤੁ ਅਨਿ।

ਮਾਦਰ ਪੁਨੇ ਪੁਨੇ ਪੁਨੇ ਹਿੰਦੀ
ਮਤਿਮਤਿ ਵਿਨੀ ਅਤੇ ਜਸਗਾਵੀ
ਮਤਿਮਤਿ ਮੈਂ ਕਹਤ ਸੁਰਾਉਂ
ਮਾਸਾ ਜੇ ਪਤੀਤਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਵਿਸਿਓ
ਮਪਿਯ ਸੀਯਰਾਮਕਰ ਤੁਮਰਾਨੀ
ਮਹਰੇ ਪੁਸ਼ਮ ਅਬੋਸੇ ਦਿਨ ਬੀਰਾ
ਮਨੁਰਮਲ ਕੁਲ ਪੋਖਾਣੇ ਹਰਾ
ਮਜਰ ਤਮਾਰੇ ਹਰ ਸਵਰਿਤਿ ਪਦੀ

ਸਦਾ ਰਾਨ ਮਿਰਜਿਨ ਸੇਰੀ
ਰਹੀ ਚੇਰਿ ਘਾਤੁ ਤੁਇ ਛਾਈ
ਘੋਰ ਘਰ ਫੇਰੀ ਨਾਉ
ਅਫਸਾਨੁ ਬਾਰੀ ਜਨੁ ਬੈਠੀ
ਰਮਾਹਿ ਭੁਮਪਿਯੋ ਫਰਬਾਨੀ
ਜਮਾਯਾਏ ਰਿਪੁ ਹਰਿ ਪਿਰੀਤੋ
ਬੇਨ ਜਲ ਜਹਰੇ ਕਰੇ ਰੁਇ ਛਾਈ
ਭੰਧਾਰ ਕਰਿ ਚਿਪਾਯ ਫਰ ਫਾਈ

72

॥ 'ਮਨ ਮਲੀਨ ਮੁਹ ਮੀਠਾ ਪੈਰਾਇਰ ਸਰਲ ਸੁਭਾਵ' ॥ ੧ ॥

1

ਚੰਦ੍ਰਕੰਥਾ ਰਾਮ ਮਹਤਾਨੀ ॥
 ਆਪਣੇ ਕੁਲ ਕੁਪ ਨਨਿਯੋ ॥
 ਅਸੇਵਹਿ ਸਕਲ ਸਦਾਸਿ ਪੋਹਿ ਨਰਿ
 ਸਾਲ ਤੁਮਾਰੇ ਸਾਲਹਿ ਮਾਈ ॥
 ਰਾਜਹਿ ਤੁਮਪਰ ਪੀਤਿ ਦਿਸੇਖੀ ॥
 ਰਾਜੇ ਪ੍ਰਦਿਤੁ ਪਾਹਿ ਆਪਣਾ ॥
 ਅੰਗੁਲੀ ਚਿਤੁ ਰਾਮਕਹ ਨੀਕਾ ॥
 ਅੰਗੁਲੀ ਬਾਤ ਸਮੁਦਿਤੁ ਰੰਗੀ ॥

[illegible]

੧੮੨
੧੮੨

੨੨	<p>॥ ਗੁਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਸਾਹਿਬੁ ॥ ੧ ॥</p> <p>॥ ਗੁਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਸਾਹਿਬੁ ॥ ੧ ॥</p>
੨੩	<p>॥ ਗੁਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਸਾਹਿਬੁ ॥ ੧ ॥</p> <p>॥ ਗੁਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਸਾਹਿਬੁ ॥ ੧ ॥</p>
੨੪	<p>॥ ਗੁਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਸਾਹਿਬੁ ॥ ੧ ॥</p> <p>॥ ਗੁਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਸਾਹਿਬੁ ॥ ੧ ॥</p>
੨੫	<p>॥ ਗੁਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਸਾਹਿਬੁ ॥ ੧ ॥</p> <p>॥ ਗੁਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਸਾਹਿਬੁ ॥ ੧ ॥</p>

ਅਸ ਕਸਕਹਰੁ ਮਾਨਿ ਮਨਹੀਨਾ ਸੋ ਰਹਿਓ ਅਸ ਅਨੁਭਵੁ ਰਾਗਾ ਅਸ ਬਨੇ ਕੁਮਾਰੀ ਕੁਸ ਮੇਧਾਮਤਿ ਅਪੁਨਾ ਗੁਣਿ ਨ ਰਖਵਿਨ ਖਾਂਦੀਆ ਅਤਿਮਿ ਨਿ ਰਹਹੁ ਤੇ ਕਹੈ ਉਪਦਿਆ	ਅਸ ਕਸਕਹਰੁ ਮਾਨਿ ਮਨਹੀਨਾ ਸੋ ਰਹਿਓ ਅਸ ਅਨੁਭਵੁ ਰਾਗਾ ਅਸ ਬਨੇ ਕੁਮਾਰੀ ਕੁਸ ਮੇਧਾਮਤਿ ਅਪੁਨਾ ਗੁਣਿ ਨ ਰਖਵਿਨ ਖਾਂਦੀਆ ਅਤਿਮਿ ਨਿ ਰਹਹੁ ਤੇ ਕਹੈ ਉਪਦਿਆ
---	---

ਅਸ ਕਸਕਹਰੁ ਮਾਨਿ ਮਨਹੀਨਾ ਸੋ ਰਹਿਓ ਅਸ ਅਨੁਭਵੁ ਰਾਗਾ ਅਸ ਬਨੇ ਕੁਮਾਰੀ ਕੁਸ ਮੇਧਾਮਤਿ ਅਪੁਨਾ ਗੁਣਿ ਨ ਰਖਵਿਨ ਖਾਂਦੀਆ ਅਤਿਮਿ ਨਿ ਰਹਹੁ ਤੇ ਕਹੈ ਉਪਦਿਆ	ਅਸ ਕਸਕਹਰੁ ਮਾਨਿ ਮਨਹੀਨਾ ਸੋ ਰਹਿਓ ਅਸ ਅਨੁਭਵੁ ਰਾਗਾ ਅਸ ਬਨੇ ਕੁਮਾਰੀ ਕੁਸ ਮੇਧਾਮਤਿ ਅਪੁਨਾ ਗੁਣਿ ਨ ਰਖਵਿਨ ਖਾਂਦੀਆ ਅਤਿਮਿ ਨਿ ਰਹਹੁ ਤੇ ਕਹੈ ਉਪਦਿਆ
---	---

ਅਸ ਕਸਕਹਰੁ ਮਾਨਿ ਮਨਹੀਨਾ ਸੋ ਰਹਿਓ ਅਸ ਅਨੁਭਵੁ ਰਾਗਾ ਅਸ ਬਨੇ ਕੁਮਾਰੀ ਕੁਸ ਮੇਧਾਮਤਿ ਅਪੁਨਾ ਗੁਣਿ ਨ ਰਖਵਿਨ ਖਾਂਦੀਆ ਅਤਿਮਿ ਨਿ ਰਹਹੁ ਤੇ ਕਹੈ ਉਪਦਿਆ	ਅਸ ਕਸਕਹਰੁ ਮਾਨਿ ਮਨਹੀਨਾ ਸੋ ਰਹਿਓ ਅਸ ਅਨੁਭਵੁ ਰਾਗਾ ਅਸ ਬਨੇ ਕੁਮਾਰੀ ਕੁਸ ਮੇਧਾਮਤਿ ਅਪੁਨਾ ਗੁਣਿ ਨ ਰਖਵਿਨ ਖਾਂਦੀਆ ਅਤਿਮਿ ਨਿ ਰਹਹੁ ਤੇ ਕਹੈ ਉਪਦਿਆ
---	---

13

32

32

ਮੀਮਾਮਿਦਿਓਪਾਠ ਰਾਮ ਪਰਸਾਦੀ
ਪ੍ਰਭੂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਖੋਮ ਮਿਦੁ ਬਾਨੀ
ਮਕਰਤੁ ਪਰਸਪਰ ਰਾਮ ਬੁਢਾਈ
ਮਸੀਤੁ ਮਨੋਹ ਨਿਬਾਨੁ ਗੁਰਮਾ
ਮਤੁਰਤੁਹ ਈਸਰੇ ਹਿੰਦੁ ਰਮਹੀ
ਮਏਨਾਥ ਯਾਹੀ ਅੰਦਿ ਨਿਬਾਨੁ
ਮਕੇਰਯ ਸੁਰ ਹਿੰਦੁ ਅਮਤਿ ਯਾਨੁ
ਮਰਹੈ ਨ ਨੀਲ ਮਤੈ ਗੁਰਮਾਈ

32

21

॥ ਗੁਰੂ ਕਾਜ ਅਗੁ ਮਗੁ ਪਤੈ ਨ ਪਾਉ ॥
 ॥ ਸਰ ਪਾਉ ਵਹਹਿ ਸਕਲ ਰੁਖ ਤਰਹਿ ॥
 ॥ ਦੇਖਹੁ ਰਾਮ ਪਤਾ ਪਸਾਰਹੀ ॥
 ॥ ਤੈਨਹਿ ਨ ਥ ਸੁਮਨ ਸਰ ਮਥੀ ॥
 ॥ ਦੇਖਿ ਦਸਾ ਦੁਖ ਦਸੁਣੁ ਰੁਮਝੀ ॥
 ॥ ਸਿਧੈ ਰਾਹਿ ਤਨ ਰੁਖ ਦਨਾਨੀ ॥
 ॥ ਅਤ ਅਹਿ ਵਤੈ ਸਿੰਧ ਜਨੁ ਭਾਵੀ ॥
 ॥ ਪਾਣ ਪਿਆ ਕਿਹਿ ਕੋਭੈ ਸਾਨੀ ॥

420

ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਾਮਾਂ ਨੂੰ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਪਰਸਤੁਤਾ ਦੇ ਪਾਤਿਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ
ਪਾਨਚੁ ਸੋਰੇਖੁ ਮੁਖਿ ਤਿਸੁ ਮਿਨਿ ਵਿਖਮੁ ਭੁੰਤਿ ਨਿਹਾਰਈ॥
ਪਾਉ ਥਾਮਨੁ ਰਸਨਾ ਦਸਨੁ ਵਰ ਮਰਮਨੁ ਹਰ ਦੇਖਈ॥ ੧॥
ਪੁਲਕੀ ਨਿਪਾਤਿਤੁ ਵਿਰਥਾਤੁ ਬਸ ਕਾਮ ਕੋਰੁ ਕਯੋਖਈ॥ ੨॥

20

॥ अथ श्रवणं रात्रिं प्रमुखां सल्लेखनि पिब श्रवणनि ॥

॥ ਬਾਹਰ ਮੇਰੇ ਸੁਨਾਵ ਗਜ ਗਾਮਿਨਿ ਨਿਜ ਕੋ ਪਕਰਾ ॥

੧

ਅਮਨ ਹੀ ਤੇਰੇ ਪਿਯਾ ਰਿਹਾ ਕੀਨਾ
ਅਕੁ ਰਿਹ ਤੇਰੇ ਕੋਟੇ ਨਿਰੋਧੁ
ਅਸੇ ਤੇਰੇ ਮਾਏ ਅਮਰੁ ਮਾਰੀ
ਅਸਾ ਸੇ ਸੇਰ ਸੁਭਾਵ ਬੇਰੁ
ਅੰਗ ਪਾਣ ਸੁਰ ਸਾਧੁ ਸਮੇਤ
ਜੇ ਰਹੁ ਸੇਰੇ ਕਪਰ ਕਾਰੇ ਰੋਹੀ
ਅਸਿਹਾਸਿ ਮਾਗੁ ਮਨ ਜਾਵਹਿ ਸਾਕਾ
ਅਪੁਰੀ ਕਪਰੀ ਸਮਾਏ ਜੇਧਰੇ

ਅਕਿਹਿ ਦਇ ਸਿਰਾਇਹ ਅਮਰੁ ਲੋਨ
ਅਕੁ ਰਿਹ ਨਿਧਾਹਿ ਨਿਕ ਤੇਰੇ ਸੁ
ਅਕਰ ਕੀਰ ਬਪੁਰੇ ਨਰ ਨਾਹੀ
ਅਤਵ ਸੁਖ ਅਮ ਵਿਗਾਚਿ ਦਰੋਹੁ
ਅਪਾਏ ਜਨ ਪੁਜਾ ਸਕਲ ਬਸੇਰੇ
ਅਮਾਨਿ ਤੇ ਮਾਮਪਥ ਸਤੁ ਮੇਰੀ
ਅਕੁ ਬਣ ਸਾਜੁ ਮਨੋਹਰ ਗਾਠਾ
ਅਬੋਹਿ ਪਿਯਾ ਪਾਰੇ ਹਰਹੁ ਕੋਹੁ

ਦੋ:

॥ ਯਹ ਸੁਨਿ ਮਨ ਗਾਇ ਸਪਬ ਬਡਿ ਬਿਹੀ ਭੀ ਮੇਰੇ ਮਦ

॥ ਭੁਖਣ ਸੀਤਾ ਬਿਲੋ ਕਿ ਮੁਗਮਨੁ ਕਿ ਗਾਇ ਨਿ ਟੀਕਾ ॥੨੬॥

ਅਦੁ ਨਿਕਰ ਰਹੇ ਸੁਹਿਦ ਜਿਯਾ ਕੀ
ਅਤੁ ਮਾਏ ਕੁਯਾਹੁ ਤੇਰੇ ਮਨ ਭਾਵਾ
ਅਗਾਧੀ ਦੇਹਿ ਗਾਲਿ ਭਵ ਰਾਜਾ
ਅਦਲ ਕਿ ਚਿਤੀ ਮੁਨਿ ਭਚਕ ਕੋਰਾ
ਅਯੋਧੀ ਪੀਤਾ ਇਹ ਸੁਹਿ ਰੋਈ
ਅਲਖੀ ਨਰੁਪ ਕਪਰ ਰਹੁ ਗਈ
ਅਸਚ ਪੀਨੀਤੀ ਨਿਪੁਣ ਨਰ ਨਾਹੁ
ਅਕਪਰ ਸੇਰੇ ਬਢਾਵੇ ਕੋਹੀ

ਅਯੋ ਮਪੁਲਾਵੇ ਮਦੁ ਮੇਰੇ ਲੋਨੀ
ਅਪਰ ਅਰ ਨਗਰ ਅਨੰਦ ਬਧਾਵੁ
ਅਜਹੁ ਸੇਰੇ ਗਨੇ ਮੰਗਲ ਮਾਜਾ
ਅਨੁਭਵਿ ਗਾਠੇ ਪਾਰ ਬਰੇ ਤੇਰੇ
ਅਚੇਰ ਨਾਰਿ ਜੇਮ ਪਗਰ ਨੋਰਈ
ਅਕਿਰ ਕੁਇਲ ਗੁਣ ਗੁਰੁ ਪਚਾਈ
ਅਨਾਰੇ ਚਾਰੇਤ ਜਲ ਨਿਧਿ ਮਦ ਗਾਠੁ
ਅਬੋਲੀ ਵਿਹਾਸਿ ਨਯਨ ਮੁਖ ਮੇਰੀ

ਦੋ:

॥ ਮਾਂਗੁ ਮਾਂਗੁ ਪੈ ਕਹਹੁ ਪਿਯਕ ਸਹੁ ਦੇਹੁ ਨ ਲੋਹੁ ॥

॥ ਦੇਨ ਕਹੋਂ ਦਰਦਨ ਦਇ ਚੇਰੇ ਪਾਵਤੁ ਪੰਦੇਹੁ ॥੨੭॥

ਅਜਨੇ ਮਰਮ ਰਾਹੁ ਹਮਿਕ ਹਈ
ਅਬਾਹੀ ਰਾਖਿਨ ਮਰੇਜ ਕਉ
ਅਬੁਨਹੁ ਦੇਖ ਰਮਾਹਿ ਜਨਿ ਦੇਹੁ
ਅਬੁਕੁਲ ਹੀਤੀ ਮਦਾ ਚਲਿ ਆਈ

ਅਤੁ ਮਾਂਗੁ ਕੋਹਾਵ ਪਠਾ ਪਿਯਮ ਹਈ
ਅਵਿਸਾਹੀ ਗਾਏ ਮਮ ਭੋਰ ਸੁਭਾਉ
ਅਵਿਭੇ ਰਾਰਿ ਮਾਂਗਿ ਕੀਨ ਲੋਹੁ
ਅਪਾਣ ਨਾਯ ਬਣ ਬਚਨ ਨ ਜਾਈ

ਮਨਹਿ ਅਸਤੁ ਸਮ ਪਤਰ ਪੁੰਜਾ ॥	ਗਗਨਿ ਸਮ ਹੋਰਿ ਕਿ ਕੋਇਕ ਕ੍ਰਿਜਾ ॥
ਸਤੁ ਮੁਲ ਸਬ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਬੁਧਾਈ ॥	ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਵਿਦਿਤ ਮੁਨਿ ਗਾਈ ॥
ਸਤੁ ਹਿ ਪਰ ਰਾਮ ਸਪਥਰ ਹਿਆਈ ॥	ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸਨੇਹ ਅਵਾਧਿ ਰਾਖੁ ਗਈ ॥
ਬਾਕ ਵਿਨਾ ਅਕੁਮਾਰਿ ਹਸਿ ਭੋਲੀ ॥	ਕੁਮਾਰਿ ਬਿਹੰਗ ਕੁਲਹ ਜਨੁ ਪੋਲੀ ॥

॥ ਭੁਪ ਮਨੋਰਥ ਸੁਭਗ ਬਨ ਸੁਖ ਸੁ ਵਿਹੰਗ ਸਮਾਜਾ ॥	
॥ ਭੁਲਿ ਨਿਜਨ ਫਾਨ ਚਹਤਿ ਬਚਨ ਕੁਯੈ ਕਠ ਬਜਾ ॥	੨੮

ਸੁਨਹੁ ਪਾਣ ਪਤਿ ਭਾਵਤ ਜੀਕਾ ॥	ਵੇਹੁ ਏਕ ਬਰਤੁ ਰਤਾਹੈ ਟੀਕਾ ॥
ਦੁਸਰ ਬਰਮਾਗੀ ਕਰ ਜੋਰੇ ॥	ਨਾਥ ਮਨੋਰਥ ਪੁਸ਼ਟਹੁ ਮੋਰੇ ॥
ਰੁਪਸ ਰੁਪ ਵਿਸੇਖ ਉਦਾਸੀ ॥	ਚੋਦਹ ਬਰਖ ਰਾਮ ਬਨ ਬਾਸੀ ॥
ਸੁਨਿ ਤਿਯ ਬਚਨ ਤੁਪਹਿ ਸੋਧ ॥	ਸਾਧਿਕ ਰਤੁ ਵਟ ਬਿਕਲ ਜੋ ਮਿਕੋਰੁ ॥
ਵਾਯੋ ਸਹਮਿ ਰਤੁ ਕਹਿ ਨਹਿ ਅਵ ॥	ਜਨੁ ਸਚਾਨ ਬਨ ਧੁਪਦੇ ਲਾਵ ॥
ਵਿਦਰ ਰਤੁ ਭੋਲਿ ਪਰ ਮਾਹਿ ਪਾਉ ॥	ਦਾਮਿਨੀ ਹੋਯੋ ਮਨੁ ਤੁਰਤਾਉ ॥
ਮਾਥੇ ਹਾਥ ਮੁਵਿ ਦੇਉ ਲੋਚਨਾ ॥	ਤਨੁ ਪਰਿਸੋਭ ਲਾਗੁ ਜਨੁ ਸੋਚਨਾ ॥
ਘੋਰ ਮਨੋਰਥ ਸੁਰਤੁ ਤੁਰਤਾਉ ॥	ਫਰਤ ਕਾਗਿਣਿ ਜਨੁ ਹੋਯੋ ਸਮੁਲਾ ॥
ਅਵਧ ਉਜਾਹ ਹੀਨ ਕੈ ਕੋਈ ॥	ਵੀਨਿ ਨਾਸਿ ਅਚਲਾਉ ਪਤਿ ਕੋਈ ॥

॥ ਕਵਨੇ ਅਵਸਰ ਕਾਭੁਯੋ ਗੋਯੋ ਨਾਰਿ ਵਿਸਾਸਾ ॥	
ਘੋਰਾ ਨਿਧਿ ਫਲੁ ਸਮਯ ਜੀਮਿ ਯਤਿ ਹਿਆਵਿਦਾ ਲਾਸਾ ॥	੨੯

ਵਿਹਿ ਇਹਿ ਰਾਉ ਮਨਹਿ ਮਨਦਹਈ ॥	ਵਿਖਤੁ ਗੁੰਤਿ ਕੁਮਾਉ ਅਸਕਹਈ ॥
ਭੁਰਤੁ ਰੇ ਰਾਉਰ ਪੁਤ ਨਹੋਹੀ ॥	ਆਨੋਯੋ ਮੋਲੁ ਬਿਸਾਹਿ ਕਿ ਮੋਹੀ ॥
ਜਿ ਖਾਨੇ ਸਰ ਸਮ ਲਾਗੁ ਤੁਮਾਰੇ ॥	ਕਾਹਿ ਨ ਬੋਲਿਹੁ ਬਚਨ ਸਿਭਾਰੇ ॥
ਦੇਹੁ ਉਤਰ ਅਸ ਕਹਹੁ ਕਿਨਹੀ ॥	ਸਤੁ ਮਾਧਿਯੁ ਤੁਮ ਰਾਖੁ ਕੁਲਮਾਈ ॥
ਦੇਨ ਕਹਿਹੁ ਬਰ ਅਬ ਜਲਿ ਦੇਹੁ ॥	ਤੁਜਹੁ ਸਤੁ ਜਗ ਅਪਾਸ ਲੇਹੁ ॥
ਸਤੁ ਸਗਾਹਿ ਕਹੋਯੋ ਵਟ ਦੇਨਾ ॥	ਜਾਨਹੁ ਲੇਇਹਿ ਮਾਂਗਿ ਚਢੇਨਾ ॥
ਜਿਵੇ ਦਧੀਚਿ ਬਲਿ ਜੋ ਕਠ ਭਾਖਾ ॥	ਤਨੁ ਧਨੁ ਤਜੋ ਬਚਨ ਪੁਟਾਖਾ ॥
ਅਭਿਕਟ ਬਚਨ ਭਗਤਿ ਕੋਈ ॥	ਮਾਨਹੁ ਲੋਨ ਜਰੇ ਪਰ ਦੇਈ ॥

ਦੇ:

॥ ਪਰਮ ਪੁਰੀਸ਼ਤ ਧੀਰ ਪਾਣਿ ਨੇਯਨ ਉਪਾਰੇ ਨਾਉ ॥
॥ ਸਿਰ ਪੁਨੇ ਲੀਨ ਉਸਾਸ ਅਭਿ ॥ ਸਿਮੇ ਹਿ ਕੁਠਾਉ ॥

॥ ਆਗੇ ਦੇਖਿ ਸਗਲ ਰਿਸ ਭਾਰੀ ॥
॥ ਮੁਕੁ ਕੁਠੀਏ ਬਥ ਲਿਨੁ ਨਾਉ ॥
॥ ਲੋਕ ਸਹੀ ਪਕ ਭਾਲ ਰੇ ਨਾ ॥
॥ ਰੋਲੇ ਕਉ ਕਠਿਨ ਕਰਿ ਭਾਰੀ ॥
॥ ਸਿਰੇ ਕੁਰਤ ਕਾਮ ਦੇਉ ਆਈ ॥
॥ ਪ੍ਰਯਾਣ ਚਨ ਕਸਕ ਹਸਿ ਕੁਠੀ ॥
॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਮੈ ਪਠ ਉਦ ਪਾਤਾ ॥
॥ ਸੁਇਨ ਸਾਧਿ ਸਬ ਸਾਜ ਸਜਾਈ ॥

॥ ਮਨੁ ਰੋਖ ਤਰਵਾਰਿ ਉਪਾਰੀ ॥
॥ ਪਾਣਿ ਕੁਠੀ ਜਨ ਮਾਨ ਸੁਨਈ ॥
॥ ਸੇਤੁ ਕਿਜੀਵਨ ਲੇਇਹੋ ਸੇਤਾ ॥
॥ ਭਾਈ ਵਿਨਯ ਨ ਤਾਰੀ ਸੁਹਾਤੀ ॥
॥ ਸੇਤੁ ਕਹੋ ਕਰ ਸੇਕ ਕ ਸਾਈ ॥
॥ ਰੀਤ ਪੁਜੀਤ ਪਾਇ ਕਹਿ ਪਾਤੀ ॥
॥ ਐਹੋ ਬੀਗਿ ਸੁਨਤ ਦੇਉ ਕੁਰਾ ॥
॥ ਦੇਹੋ ਕੁਰਤਾਹੋ ਰਾਜ ਬਜਾਈ ॥

ਦੇ:

॥ ਤਿਨੁ ਨ ਰਾਮ ਹੋ ਰਾਜ ਕਰ ਬਹੁਤ ਭਰਤ ਪਰ ਪੀਤੀ ॥
॥ ਮੈ ਸੁਭੋ ਫੇਟਾ ਸਿਰ ਕਰਿ ਕਹਤ ਰਹੀ ਪੀਤੀ ॥੩॥

॥ ਰਾਮ ਸਪਸ਼ਤ ਕਰ ਕਹੋ ਸੁਭਾਉ ॥
॥ ਮੈ ਸੁਭ ਕੀਨ ਤਾਰੇ ਇਨੁ ਪੁਛੇ ॥
॥ ਨਿਸ ਪਾਇਹਿ ਅਕਸ ਗਲ ਸੁਨ ॥
॥ ਏਕਹੋ ਭਾਤ ਮੇਹਿ ਦੁਖ ਲਾਗਾ ॥
॥ ਅਬਹੁ ਹੋਇ ਯਦ ਹਰਿ ਭੀ ਆਗ ॥
॥ ਕਹੁ ਨਾਮੋ ਰੇਖ ਰਾਮ ਅਪਰਾਧ ॥
॥ ਕੁਠੀ ਸਤ ਕੀਸ ਕਰਮਿ ਸਨੇਹ ॥
॥ ਜਾਨੁ ਸੁਭਾਵ ਅਇਹੁ ਅਨੁਭਵ ॥

॥ ਰਾਮ ਮਾਤ ਮੁਹੋ ਕਹਾਨ ਕਾਉ ॥
॥ ਰਾਂਤੇ ਪਰੇ ਮਨੋਰਥ ਛੁਟੇ ॥
॥ ਕਛੁ ਵਿਨ ਗਏ ਭਰਬ ਯਦੁ ਰਾਜ ॥
॥ ਵਰ ਦੁਸਰ ਅਸ ਮਜਿਸ ਮਾਂਗ ॥
॥ ਰਿਸ ਪਾਠੇ ਹਾਸ ਫਿ ਸਾਂਚਹੁ ਸਾਂਚ ॥
॥ ਸਬ ਕਉ ਕਹਤ ਰਾਮ ਸੁਠਿ ਸਾਧੂ ॥
॥ ਅਬ ਸੁਨਿ ਮੇਹਿ ਪਰਮ ਸਿਵੇਹੁ ॥
॥ ਸੋਕਿ ਮਿਕਰਹਿ ਮਾਤੁ ਪਰਿਕੁਲਾ ॥

ਦੇ:

॥ ਪ੍ਰਯਾਣ ਰਾਸ ਭਿਜ ਪਰਹਰੁ ਮਾਗੁ ਵਿਗਾਠੇ ਬਿਟੇਕਾ ॥
॥ ਜੀਹ ਦੇਖੋ ਅਬਨਯਨ ਭਰਿ ਭਰਤ ਰਾਜ ਅਭਿਖੇਕਾ ॥੩॥

॥ ਜੀਯੋ ਮੀਨ ਬਰਖਾਰਿ ਏਹੀ ਨਾ ॥
॥ ਕਹੋ ਸੁਭਾਵ ਨਨੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
॥ ਅਮਾਉਦੇ ਭੁੱਖਿ ਪਾਪ ਪਵੀਨਾ ॥

॥ ਮਾਣੇ ਬਿਨੁ ਫਾਟੇਕ ਜੀਯੋ ਦੁਖ ਦੀਨਾ ॥
॥ ਜੀਵਨ ਮੇਰ ਰਾਮ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ॥
॥ ਜੀਵਨ ਰਾਮ ਦਰਸ ਆਪੀਨਾ ॥

੧੮੮
੧੮੮

੨੦

ਅੰ

ਸੁਨੈ ਮਿਟੁ ਫਰਨ ਕੁਮਾਰੀ ਅਤਿ ਜਲੀ	ਮਲਹੁ ਅਨਲ ਮਾਹੁ ਪਿਤ ਪਰਾ
ਕਹੁ ਕਹੁ ਕੀਨ ਕੇਰਿ ਉਪਾਯਾ	ਇਹ ਨ ਲਗਾਹਿ ਭਾਉਰੀ ਆਯਾ
ਦੇਹੁ ਕਿ ਲੋਹੁ ਅਯਸਗਰੀ ਨਾਹੀ	ਮੋਹਿ ਨ ਬਹੁ ਪਰਿ ਪਰਿ ਸੁਹਾਹੀ
ਮਾਮ ਸਾਹੁ ਤਮ ਸਾਹੁ ਸੁਜਨਾ	ਮਾਮ ਮਾਹੁ ਕੁਲਿ ਕੁਮ ਪਹਿਚਾਨਾ
ਜਸ ਕੋ ਮਲੁ ਮੋਰ ਭਲ ਤਾਕਾ	ਤਸ ਫਲ ਦੇਉ ਉਨੈ ਰਹਿ ਸਾਕਾ

੨੦	ਭੋਤ ਪਾਤ ਮੁਨਿ ਬੋਖ ਧਾਰੇ ਜੋ ਨ ਰਾਮ ਬਨ ਜਾਹਿ	
	ਮੋਰ ਮਰਣ ਕਾਉਰ ਅਯਸਨਿ ਪਸਮਾਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ	੨੩

ਆਸਿਕਹਿ ਕੁਇਲੁ ਕੁਈ ਜਿਨਿ ਨਹੀ	ਮਾਨਹੁ ਰੋਖ ਤਰੀ ਗਿਨਿ ਬਾਹੀ
ਪਾਪ ਪਰਾਠ ਪਰਾਠ ਕੁਇ ਜੋਈ	ਮਾਨਹੁ ਕੋਧ ਜਲ ਜਾਇ ਨ ਜੋਈ
ਦੇਉ ਵਰ ਕੁਲ ਕਾਟਿਨ ਹਠ ਧਾਰਾ	ਮਾਨਹੁ ਕੁਬਰੀ ਵਚਨ ਪਰਾਰਾ
ਧਾਹਿ ਕੁਪ ਕੁਪ ਤਰੁ ਮੁਲਾ	ਮਾਨਹੁ ਬਿਪਤਿ ਬਾਛਿਧਿ ਮਨੁ ਕੁਲਾ
ਲਖੀ ਨਰੋਸ ਬਾਤ ਸਬ ਸਾਚੀ	ਮਾਨਹੁ ਮਿਸੁ ਮੀਧ ਸੀਸ ਪਰ ਨਾਚੀ
ਗਹਿ ਪਰ ਫਿਨ ਕਕੀਲ ਬੈਠਾਈ	ਮਾਨਹੁ ਦਿਨ ਕਰ ਕੁਲ ਹੋ ਮਨੁ ਕੁਲਾਈ
ਮਾਂਗੁ ਮਾਥ ਅਬਹੀ ਦੇਉ ਤੋਹੀ	ਮਾਨਹੁ ਬਿਰਹ ਜਨਿ ਮਾਰਿ ਮੋਹੀ
ਰਾਖ ਰਾਮ ਕਹ ਜਿਹਿ ਤਿਹ ਕੁਲੀ	ਮਾਨਹੁ ਤੇਰੀ ਗਹਿ ਜਨ ਮਨੁ ਕੁਲੀ

੨੦	ਦੇਖੀ ਫਾਹੀ ਆਸਾਨ ਨਿਪ ਪਕੇ ਬਗੈ ਪੁਨਿ ਮਥ	
	ਕਹਤੁ ਪਰਮ ਮਾਰਤ ਫਰਨ ਰਾਮ ਰਾ ਰਾਖਨਾ	੨੪

ਫਾਕੁਲ ਗਹਿ ਨਿਬਿਲ ਸਸਵਰ	ਕਹਿ ਦੇ ਕਲਪ ਤਰੁ ਸਨਹ ਨਿਪਾਤ
ਕੰਠ ਸੁਖ ਮੁਖ ਆਵ ਨ ਬਾਨੀ	ਮਾਨਿ ਮਿਪਾਨੀ ਦੀਨ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ
ਪੁਨਿ ਕਹ ਕਹ ਕੋਰੇ ਕੋਰੇ ਕੋਈ	ਮਾਨਿ ਮਪਾਨਿ ਜਨੁ ਮਾਨੁ ਦੇਈ
ਜੋ ਮੰਤਰੁ ਅਸ ਕਰਤ ਬਹਾਉ	ਮਾਂਗੁ ਮਾਂਗੁ ਕੋਰੇ ਕੋਰੇ ਕੋਈ
ਦੁਇ ਕਿਹੋਇ ਇਕ ਸਮਝੁ ਆਲੁ	ਮਾਨਿ ਮਪਾਨਿ ਕੋਰੇ ਕੋਰੇ ਕੋਈ
ਦਾਨਿ ਕਹਾਉ ਬ ਅਰੁ ਕ੍ਰਿਪਣਾਈ	ਮਾਨਿ ਮਪਾਨਿ ਕੋਰੇ ਕੋਰੇ ਕੋਈ
ਫਾਕੁਲ ਬਚਨ ਕਿ ਧੀਰਜ ਧਰਉ	ਮਾਨਿ ਮਪਾਨਿ ਕੋਰੇ ਕੋਰੇ ਕੋਈ
ਫਾਕੁਲ ਤੇਯ ਤਨ ਸਧਾ ਸਧਨ ਪਰਣੀ	ਮਾਨਿ ਮਪਾਨਿ ਕੋਰੇ ਕੋਰੇ ਕੋਈ

ਦੇ:

॥ ਮਰਮਦਰੁ ਸੁਨਿ ਕਉ ਕਹ ਕਛੁ ਕਏਖ ਨਹਿ ਡੋਰਾ ।
॥ ਲਾਗੇ ਮੋਹਿ ਪਸਾਰਨੁ ਕਲ ਕਹਾਵਤ ਮੋਰਾ ॥ ੩੫ ॥

੩੫

॥ ਜਗਤੁ ਨ ਭਰਤੁ ਪੁਪਦ ਭੋਰੇ ॥
॥ ਸੋ ਸਭ ਮੋਰ ਪਾਪ ਪਾਠੇ ਲਾਗੇ ॥
॥ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸਿਰਿ ਫਿਰ ਮਰਮਦਰੁ ਸੁਹੀ ॥
॥ ਕਾਠੇ ਹੋ ਭਾਇ ਸਕਲ ਸੇਵਕਾਈ ॥
॥ ਤੇਰ ਕਈਯ ਮੋਰ ਬਛਿਤੁ ਭਾਈ ॥
॥ ਮਰਮਦਰੁ ਹਿਯੀਕ ਲਾਗ ਕਰ ਸੇਈ ॥
॥ ਜੇਠੇ ਜੇਠੇ ਕਹੇ ਕਹ ਜੇਠੇ ॥
॥ ਆਇ ਪਛਤੀਹ ਮਿਸਰੁ ਅਵਤਾਰੀ ॥

॥ ਆਇਧ ਬਸਕੁ ਮਾਰੇ ਬਸੀਧਿ ਤੇਰੇ ॥
॥ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ਭੋਯੇ ਵਿਧਿ ਬਾਮੁ ॥
॥ ਮਬ ਗੁਣਧਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਈ ॥
॥ ਗੁਣਹੋ ਤਿਹੁ ਪੁਰ ਰਾਮ ਬਛਾਈ ॥
॥ ਅਯਹੁ ਨ ਮਿਟਹਿ ਨ ਜਾਇਹਿ ਕਉ ॥
॥ ਕੋਚਨ ਚੰਦ ਬੀਨੁ ਮੁਖ ਗੋਈ ॥
॥ ਤੋਲੋ ਜਨਿ ਕਛੁ ਕਹਾਸਿ ਬੋਹੇਰੀ ॥
॥ ਗਾਰਿਸਿ ਗਾਯਨ ਹਰੁ ਲਾਗੀ ॥

ਦੇ:

॥ ਧਰਮੁ ਰਹੈ ਕਰ ਕਾਟੇ ਵਿਧਿ ਕਹੇ ਕਰਸਿ ਨਿਦਾਨਾ ॥
॥ ਕਾਟਿ ਧਰਮੁ ਨਿਨ ਕਹਾਤਿ ਕਛੁ ਜਾਗਤੋ ਮਨਹੁ ਮਸਾਨਾ ॥ ੩੬ ॥

॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਇ ਬਿਕਲ ਰੁਮਾਨਾ ॥
॥ ਧਿਰਯ ਮਨੁ ਭੋਰ ਜਨ ਹੋਈ ॥
॥ ਧਿਰਯ ਕਰਹੁ ਜਨ ਗਾਵੇ ਕੁਲ ਹੂਰ ॥
॥ ਰੂਪ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੋਕਿਲ ਨਿਨੁ ਰਾਈ ॥
॥ ਆਇ ਲਪਟੇ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਰੁਮਾਨਿ ਮਸਾਨਾ ॥
॥ ਪਛਤੀਹ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਗਾਯਕ ॥
॥ ਮੰਗਲ ਸਕਲ ਸੁਹਾਯ ਨ ਡੋਰੇ ॥
॥ ਤਿਹਿ ਨਿਸਿਨੀਦ ਪਛਤੀਹ ਰਿਹਾ ॥

॥ ਜਨੁ ਬਿਨੁ ਪੰਖਾ ਵਿਹੰਗ ਬਿਗਲਾ ॥
॥ ਰਾਮਾਹਿ ਜਾਇ ਕਹੇ ਜਨਿ ਕੋਈ ॥
॥ ਅਵਧ ਬਿਲੋਕਿ ਸੁਲਹਾਇ ਉਰਾ ॥
॥ ਉਭਰ ਅਵਧਿ ਵਿਧਿ ਰਚੀ ਬਨਈ ॥
॥ ਬੀਣਾ ਬੇਟੁ ਸਿਖਧੁ ਨਿਦਰਾ ॥
॥ ਸੁਨਤ ਨਿਪਾਹਿ ਲਾਗਹਿ ਜਨ ਮਾਯਕ ॥
॥ ਗਰਗਮਿਨੀ ਵਿਰੁਖਣ ਜੋਸੇ ॥
॥ ਰਾਮਦਰਸ ਲਾਲਸਾ ਉਠਾਉ ॥

ਦੇ:

॥ ਵਰਤੀਰ ਸੇਵਕ ਸਾਇਵ ਕਹਾਹਿ ਉਦਯ ਗਵਿ ਦੇਖਿ ॥
॥ ਜਾਗੋ ਅਜਹੁ ਨ ਅਵਧ ਪਾਇ ਕਰਵ ਕਛੁ ਨ ਵਿਸੇਖਿ ॥ ੩੭ ॥

੩੭

॥ ਪਿਛਲੇ ਪਹਿਰ ਭੂਪਾਨਿਤ ਜਗਾ ॥
॥ ਜਾਹੁ ਸੁਮਤਿ ਜਗਾਵਹੁ ਜਾਈ ॥
॥ ਭੋ ਸੁਮਤਿ ਨ੍ਰਿਪ ਮੰਦਿਰ ਪਾਈ ॥

॥ ਮਾਜੁ ਹਮਰ ਬਰੁ ਅਚਰਜ ਲਾਗ ॥
॥ ਕੀਸਿਯ ਕਾਜ ਰਜਾਯਸੁ ਪਾਈ ॥
॥ ਦੇਖਿ ਭਯਾਨਕ ਜਾਤੁ ਭਰਾਹੀ ॥

<p>ੴ ੴ</p>	<p>॥ ਧਾਇ ਖਾਇ ਜਨੁ ਜਾਨੁ ਹਰਾ ॥ ॥ ਪੂਛਤ ਕੇਉ ਨ ਉਤਰਾਵੈ ਏਕੀ ॥ ॥ ਕਾਹੇ ਜਯ ਜੀਵ ਬੈਠ ਸਿਰ ਨਾਈ ॥ ॥ ਸੇਕ ਬਿਕਲਾ ਵਿਵਰਣ ਅਹਿ ਪਾਈ ॥ ॥ ਸਚਿਟ ਸਭੀਤ ਸਕੈ ਨਹਿ ਪੁਛੀ ॥</p>	<p>॥ ਮਾਨਹੁ ਬਿਪਤਿ ਬਿਖਾਵ ਬਸੇਹਾ ॥ ॥ ਗੋ ਜੀਤ ਭਵਨ ਭੂਪ ਕੋਰੇ ਏਕੀ ॥ ॥ ਦੇਖਿ ਭੂਪ ਗਾਤੇ ਗਾਏ ਸੁਖਾਈ ॥ ॥ ਮਾਨਹੁ ਕਮਲ ਮੂਲ ਪਾਰਿਹਾਤਿ ॥ ॥ ਬੋਲੀ ਅਸੁਭ ਕਰੀ ਸੁਭ ਭੁਭੀ ॥</p>
<p>ੴ</p>	<p>॥ ਪਈ ਨਰਾਜਹਿ ਨੀਵਾਨਿ ਸਿ ਮਰਮ ਜਾਨੁ ਜਗਦੀਸ ॥ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਹਿ ਭੋਗ ਬੇਸ ਹੋਤੁ ਨ ਕਹਯੋ ਮਹੀਸਾ ॥ ੩੮ ॥</p>	
	<p>॥ ਮਾਨਹੁ ਰਾਮਾਹੇ ਬੋਗੇ ਬੁਝਾਈ ॥ ॥ ਰਲੇ ਸੁਮਤਿ ਗਾਉ ਰੁਖ ਜਾਨੀ ॥ ॥ ਸੋਚ ਬਿਵਸ ਮਹਿ ਪਰੇ ਨ ਪਾਉ ॥ ॥ ਉਰ ਧਾਰੇ ਧੀਰਜ ਗੋਯੇ ਦੁਆਰੇ ॥ ॥ ਸਮਾਧਾਨ ਮਨ ਕਰਿ ਸਬਹੀ ਕਾ ॥ ॥ ਰਾਮ ਸੁਮਤਿਹਿ ਆਵਤ ਦੇਖਾ ॥ ॥ ਨਿਰਖਿ ਵਦਨ ਕਹਿ ਭੂਪ ਰਜਾਈ ॥ ॥ ਰਾਮ ਕੁਭਾਂਤਿ ਸਾਚੇਟ ਸੰਗ ਜਾਈ ॥</p>	<p>॥ ਸਮਾਂਚਾਰ ਤਬ ਪੁਛਹੁ ਆਈ ॥ ॥ ਲਖੀ ਕੁਚਾਲ ਕੀਨ ਕਛੁ ਰਾਨੀ ॥ ॥ ਰਾਮਾਹੇ ਬੋਲਿ ਕਹਾਏ ਕਾਹਾਈ ॥ ॥ ਪੂਛਹਿ ਸਕਲ ਦੇਖਿ ਮਨ ਮਾਰੇ ॥ ॥ ਗੋ ਜਿ ਜਹਾ ਦੇ ਨਕਰ ਕੁਲ ਵੀਕਾ ॥ ॥ ਆਵਰ ਕੀਨ ਪਿਤਾ ਅਮਲੇ ਕਾ ॥ ॥ ਰਾਮ ਕੁਲ ਦੀਪਾਹਿ ਚਲੇ ਗਿਰਾਈ ॥ ॥ ਦੇਖਿ ਲੋਗ ਜਹਤੁ ਬਿਲੁ ਧਾਰੀ ॥</p>
<p>ੴ</p>	<p>॥ ਆਇ ਦੀਖ ਰਾਮ ਬੀਸ ਮਾਟਿ ਨਰਪਤਿ ਨਿਪਟ ਕੁਸਾਜ ॥ ॥ ਸਹਮਿ ਪਕੇ ਬਸ ਸਿੰਘਨੇ ਮਨਹੁ ਬਿਧਿ ਗਜ ਰਾਜਾ ॥ ੩੯ ॥</p>	<p>ੴ</p>
	<p>॥ ਸੁਖੇ ਅਧਰ ਜਰੇ ਸਬ ਅੰਗਾ ॥ ॥ ਸਰੁਖ ਸਮੀਪ ਦੇਖਿ ਕੀਕੇ ਏਕੀ ॥ ॥ ਕਰੁਣਾ ਮਯ ਰਾਪੁ ਨਾਥ ਸੁਰਾਉ ॥ ॥ ਰਵਿ ਪੀਰ ਧਾਰੇ ਸਮਯ ਵਿਰਾਈ ॥ ॥ ਮੂਹਿ ਕਹੁ ਮਾਤੁ ਤਾਤੁ ਦੁਖ ਕਰਣਾ ॥ ॥ ਸੁਨਹੁ ਰਾਮ ਸਬ ਕਾਰਣ ਏਕੁ ॥ ॥ ਦੇਨ ਕਹਯੋ ਮੂਹਿ ਚਾਇ ਵਰ ਦਾਨਾ ॥ ॥ ਸੇ ਸੁਨਿ ਭਯੋ ਭੂਪ ਉਰੇ ਸੋਚਾ ॥</p>	<p>॥ ਮਨਹੁ ਦੀਨ ਮਾਟਿ ਹੀਨ ਭੁਮੀ ਗਾ ॥ ॥ ਮਾਨਹੁ ਸਿਰੁ ਘਰੀ ਗਨਿ ਦੇਈ ॥ ॥ ਪਥਮ ਦੀਖ ਦੁਖ ਸੁਨਾ ਨ ਕਾਉ ॥ ॥ ਪੂਛੀ ਮਧੁਰ ਵਰਨ ਮਹਤਾਈ ॥ ॥ ਕਰਿਯ ਯਤ੍ਰ ਜਿਹਿ ਹੋਇ ਨਿਵਾਰਣ ॥ ॥ ਰਾਜਹਿ ਤੁਮ ਪਰ ਸਹੁਤ ਸਨੇਹੁ ॥ ॥ ਅੰਗਯੋ ਜੋ ਕਛੁ ਮੇਹਿ ਸੁਹਾਨਾ ॥ ॥ ਛਾਤ੍ਰਿ ਨ ਸਕਾਹਿ ਤੁਮਾਰ ਸਰੋਚਾ ॥</p>

੧੯੯
੧੯੯

੧੯੯

ਸੁਤ ਸਨੇਹ ਇਤ ਬਚਨ ਉਤ ਸੰਕਟ ਪਰੇਸਾ ॥ ੧

ਸਕਹੁ ਤੁ ਆਯਸੁ ਸੀਸ ਧਾਰਿ ਮੋਟਹੁ ਕਠਿਨ ਕਲੇਸ ॥ ੪੦

ਅਨੰਪਰਕ ਬੈਠਿ ਕਹਾਓ ਕਰੁ ਬਾਨੀ

ਜੀਉ ਕਮਾਨ ਬਚਨ ਸਰ ਨਾਨਾ

ਜਨੁ ਕਠੇਰੁ ਪਨ ਪਰੇ ਸਰੀਰਾ

ਸਧ ਪ੍ਰਸੰਗ ਧੁਪ ਧਿਹਿ ਸੁਨਾਈ

ਅਮਨ ਮੁਸਕਾਹਿ ਭੁਨੁ ਕੁਲ ਭਾਨਾ

ਬੋਲੇ ਬਚਨ ਵਿਗਤ ਸਬਦੁ ਪਣਾ

ਸੁਨੁ ਜਨਨੀ ਸੁਹਿ ਸੁਤ ਬਡੁ ਭਾਨੀ

ਤਨ ਖ ਮਥੁ ਪਿਤੁ ਪੋਖਨਿ ਹਾਰਾ

ਸੁਨਤ ਕਠਿਨ ਤੁ ਆਤਿ ਅਕੁਲਾਨੀ

ਅਮਨੁ ਰੂਪ ਮਿਦੁ ਲਛ ਸਮਾਨਾ

ਸੀਖ ਪੋਨੁ ਖਾਵੇਦੁ ਬਰ ਬੀਰਾ

ਬੈਠੀ ਜਨੁ ਤਨ ਧਰੁ ਨਿਤੁ ਰਾਈ

ਚਾਮ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਨਿਧਾਨਾ

ਮਿਦੁ ਮੰਜੂਲ ਜਨੁ ਬਾਗ ਬਿਰੁਖਣ

ਜੋ ਪਿਤੁ ਮਾਤੁ ਬਚਨ ਮਾਨੁ ਰਾਗੀ

ਵਰਲੁਕੁ ਜਨਨੀ ਯਹਿ ਸੰਸਾਰਾ

੧੯੯

ਸੁਨਿ ਗਣ ਮਿਲਨ ਦੇ ਮੋਖ ਸੁਨ ਸਬਹਿ ਭਾਤਿ ਕਲੇਸ

ਅਤਿ ਮਹ ਪਿਤੁ ਆਯਸੁ ਬਹੁ ਰਿ ਸੰਮਤੁ ਜਨਨੀ ਤੋਰਾ ॥ ੪੧

ਭਰਤੁ ਪਾਰ ਪਿਯ ਪਾਵਹਿ ਰਾਜਾ

ਜੇਨ ਜਾਉ ਦੁਨ ਐਸਿਹੁ ਕਾਜਾ

ਸੇਵ ਅਰੇਰੁ ਕਲਪ ਭਰੁ ਤੁਆਗੇ

ਭੇਉ ਨ ਪਾਇ ਅਸ ਸਮਝ ਕੁਰਾਹੀ

ਅਧਿ ਏਕ ਦੁਖ ਮੋਹਿ ਦੇਸੇ ਖੀ

ਬੋਲਹਿ ਜਤੁ ਪਿਤਾ ਹੋਵੁ ਭਾਨੀ

ਜਾਉ ਹੀਰ ਭਾਵ ਉਦਯਿ ਮਗਾਧੁ

ਯਾਤੁ ਸੋਹਿ ਨ ਭਾਵੁ ਕਲੁ ਰਾਉ

ਅਵਿਧਿ ਸਬਾਵਿਧਿ ਮੁਹਿ ਸੰਮੁਖ ਅਸੁ

ਪ੍ਰਬ ਮਗਨਿਯ ਮੁਹਿ ਮੁਦ ਸਮਾਜਾ

ਪਾਰਿਗਰਿ ਅਮਿਯ ਲੋਹਿ ਵਿਖ ਮੰਗੀ

ਵੇਦਿ ਵਿਚਾਇ ਮਾਤੁ ਮਨ ਮਾਹੀ

ਅਨੰਪਰ ਬਿਲਲ ਨਰ ਨਾਯਕ ਦੇਖੀ

ਹਿਉ ਪੁਰੀ ਤੇ ਨ ਮੋਹਿ ਮਹਤਾ ਭੀ

ਭੁ ਮੋਤੇ ਕਛ ਬਡ ਅਪਰਾਧਾ

ਅਮੋਹ ਮਪਾ ਬਤਹਿ ਕਹੁ ਸਤਿਗੁਰਾ

੧੯੯

ਸਹਜ ਸਰਲ ਰਖੁ ਵਰ ਬਚਨ ਕਮਹਿ ਕਹਿਲੁ ਕਰਿ ਜਨ

ਚਲੈ ਨੌਰ ਸਿਮਿ ਕੁਰਾਤੈ ਧਰੁ ਪਿ ਸਲਿਲੁ ਸਮਾਨ ॥ ੪੨

ਅਰਜੀ ਗਾਨਿ ਰਾਮ ਰੂਪ ਪਾਈ

ਸਧ ਸੁਮਾਰੁ ਭਰਤੁ ਕੋ ਆਨਾ

ਦੁਖ ਅਪਰਾਧ ਯੋਗ ਨਹਿ ਤਾਤਾ

ਏਲੀਕਪਟ ਬਨੇਹ ਜਨਾਈ

ਭੇਤੁ ਨ ਦੁਸਰ ਮੇਂ ਕਛੁ ਜਾਨਾ

ਜਨਨੀ ਜਨਕ ਬੀਧੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ

੧੬੨

ਰਾਮ ਸਤਮ ਤੁਮ ਜੇ ਕਹੁ ਕਹਾ ਪਿਤਰਿ ਬੁਝਾਇ ਕੋਈ ਬਾਣੀ ਸੋਈ ਤੁਮ ਸਮ ਸੁਮਨ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਜਿਹ ਰੀਸੇ ਲਗਾਹਿ ਕੁਮੁਖਿ ਬਚਨ ਸੁਭ ਕੈਸੇ ਰਾਮਾਹਿ ਮਾਤੁ ਬਚਨ ਸਬ ਭਾਯੋ	ਤੁਮ ਪਿਤੁ ਮਾਤੁ ਬਚਨ ਰਤ ਅਹੁ ਚਿਥੇ ਪਨ ਅਘ ਅਘ ਸ ਨਹੋਈ ਉਚਿਤੁ ਨ ਤਾਸ ਨਿਰਾਦਰ ਕੀਨੋ ਮਗਾਹ ਗਾਯਾਇਕ ਗੀਰਨ ਜੋਸੋ ਜਿਮਿ ਸੁਨਸਾਰੇ ਗਾਇ ਸਾਇਲ ਸੁਹਾਯੋ
ਦੋ:	ਗੀ ਮੂਰਿਛਾ ਰਾਮਾਹਿ ਸੁਮਾਰਿ ਨਿਪਟਿਰਿ ਕਰਵਈਨਾ ਸਾਹਿਵ ਰਾਮ ਅਲਾਮਨ ਕਹਿ ਦਿਨਯ ਸਮਯ ਸਮਕੀਨਾ ੫੩
ਨਸੁ ਨਿਪ ਅਗਨਿ ਰਾਮ ਪਰੁ ਪਾਰੋ ਸਾਚਿਵ ਸੀਤਾਰਿ ਰਉ ਬੈਠਾਰੋ ਲਿਯੋ ਸਨੇਹ ਬਿਕਲ ਉਰਲਾਈ ਰਾਮਾਹਿ ਚਿਥੈ ਰਹੇ ਨਰ ਨਾਹੁ ਐਕ ਬਿਕਲ ਕਹੁ ਕਹੇ ਨ ਪਾਚਾ ਬਿਧਿਹਿ ਮਨਾਉ ਰਉ ਮਨਮਾਹੀ ਸੁਮਿਤਿ ਮਹੇਸਹਿੰਦਹਿ ਨਿਰੋਤੀ ਅਮਾਤੋਖ ਤੁਮ ਮੋਧਰ ਦਾਨੀ	ਧਰੈ ਪੀਰਜ ਤਬ ਨਯਨ ਉਪਾਰੋ ਚਰਣ ਪਰਤੁ ਨਿਪ ਰਾਮ ਨਿਹਾਰੋ ਗਾਇ ਮਾਇ ਨਾਟਿਕ ਬਹੁਇ ਸਿਮਪਾਈ ਚਲਾਇ ਲੋਚਨਿ ਬਾਰਿ ਪਦਾਹੁ ਗਇਦਯ ਲਗਾਵਤ ਬਹੁਹਿ ਬਾਝਾ ਜਿਹਿ ਰਖੁ ਨਾਥ ਨ ਕਨਨ ਜਾਹੀ ਵੈਨਰੀ ਸਨਹ ਵਸਨਨ ਮੋਡੀ ਆਰਾਹਿ ਰਾਹੁ ਦੀਨ ਜਨ ਜਾਨੀ
ਦੋ:	ਤੁਮ ਪ੍ਰੇਤਕ ਸਬਰੈ ਕਿਦਯ ਸੇ ਮਾਤਿ ਰਾਮਾਹਿ ਚੋਹਾ ਮਵਚਨ ਮੇਰ ਤੁਜਿਰਹਹਿ ਪਰਪਰਿਹਰਿ ਸੀਲ ਸੁਨੇਹਾ ੫੪
ਅਮਾਜ ਰੋਉ ਬਰ ਸੁਯਸਨ ਸਾਉ ਸਬ ਦੁਖ ਦੁਸਾਰੀ ਸਹਾਹੁ ਮੋਰੀ ਅਮ ਮਨ ਗੁਣਤ ਰਉ ਨਹਿ ਬੋਲਾ ਰਖੁ ਪਾਤਿ ਪਿਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਜਨੀ ਦੇਸਕਾਲ ਅਵਸਰ ਅਨੁਸਾਰੀ ਤੁਮ ਕੋਹ ਕਹੁ ਰੋਹੈ ਢਿਤਾਈ ਆਤਿ ਲਖੁ ਲਾਗੁ ਲਾਗਿ ਰੁਖ ਪਾਉ ਵੇਖਿ ਗੁਸਾਇਹਿ ਪੁਛੋ ਮਾਤੁਆ	ਨਰਕ ਪ੍ਰੇਤ ਦੁਖ ਸੁਤ ਪ੍ਰਤਨਾਉ ਭੇਦਨ ਭੇਦ ਰਾਮ ਜਨਿ ਰੋਹੀ ਪੀਪਰ ਪਾਤੁ ਸਰਸ ਮਨ ਬੋਲਾ ਪੁਨਿ ਕਹੁ ਕਹੋ ਮਾਤੁ ਅਨੁਮਾਨੀ ਬੋਲੋ ਬਚਨਾਇ ਨੀਤ ਵਿਚਾਰੀ ਅਨੁਮੋਤਿ ਪਿਤਮ ਬਜਾਨਿ ਲਹਿਰਾਈ ਪਰਹਿ ਲਾਹਿ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਸਾਦਨਾਟਾ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਸੰਗ ਭੁ ਸੀਤਲ ਗਾਝਾ

[illegible]

ਮੰਗਟ ਸੇਰਾਣੀ ਕਲੁਏ ਰਾਨੀ
 ਭਾਗ ਭਾਗਤੁ ਦੇਵੈ ਮੁਤੁ ਸੁਖ ਜਾਨੀ
 ਭੋਲੀ ਕੁਚਨ ਧੀਨ ਧਾਰੀ ਤੁਹਾਨੀ
 ਭਾਈ ਭਾਯਸ ਸਬ ਧਰਮ ਕਟੀਕ

॥ अथ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਲਿਖਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਜੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਕਰੇ ਬਨ ਜਾਨਾ
ਅਪਿਤਾ ਬਨ ਦੇਵ ਮਤੁ ਬਨ ਦੇਵੀ
ਅਮਤੁ ਰੁਝੇ ਰੁਝੇ ਨਿਪਾਏ ਬਨ ਬਾਸ
ਅਸਤੁ ਰੁਝੇ ਰੁਝੇ ਨਿਪਾਏ ਬਨ ਬਾਸ
ਅਸਤੁ ਰੁਝੇ ਰੁਝੇ ਨਿਪਾਏ ਬਨ ਬਾਸ
ਅਸਤੁ ਰੁਝੇ ਰੁਝੇ ਨਿਪਾਏ ਬਨ ਬਾਸ
ਅਸਤੁ ਰੁਝੇ ਰੁਝੇ ਨਿਪਾਏ ਬਨ ਬਾਸ
ਅਸਤੁ ਰੁਝੇ ਰੁਝੇ ਨਿਪਾਏ ਬਨ ਬਾਸ

ਮੇਰੀ ਜਾਨਿ ਜਗੁ ਭਾਇ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਉ ਗੰਗ ਨ ਸਤ ਅਵਧ ਸਮਾਨਾ
ਪਦਮ ਮੰਡ ਰਬਣ ਸੰਕੋਚ ਸੇਵੀ
ਲੁਯ ਵਿਭੋਕ ਹਿਸ ਹੋਤ ਹਰਾਜਾ
ਜੋ ਰਖਈ ਤਿਲਕ ਤੁਮਰਾ ਤੀ
ਜੁਮਰੇ ਕਿੰਦਰ ਹੋਇ ਸੀਵੇਹਾ
ਪਾਣ ਪਾਲਕੇ ਸੀਵਨ ਸੀਕੇ
ਮੈਂ ਸੁਨਿ ਬਚਨ ਬੀਠਿ ਪਨੁਤੀ

ਅਸਹਾਰੀਆਂ ਨੇ ਨਹਿ ਕਰਤਿ ਹਨ ਸੁਨਾਨੇਹ ਬਾਛਾਇ॥
ਅਸਾਨੀ ਆਹੁ ਕੇ ਤੁਛ ਬਲਿ ਸੁਨਾਤਿ ਬਿਸਾਏ ਨਹਿ ਜਾਇ॥੫੫॥

[illegible]

॥ ਭਾਖਉ ਪਾਲਕ ਨ ਯਨ ਕੀ ਨਾਈ ॥
 ॥ ਤੁਮ ਕਰੁਣਾ ਕਰ ਧਰਮ ਧੁਟੀਨਾ ॥
 ॥ ਸਬਾਹ ਜਿਯਤ ਜੀਹਿ ਏਹੁ ਮਾਈ ॥
 ॥ ਕਾਟੇ ਅਨਾਥ ਜਨ ਪਾਇ ਜਨਗਾਈ ॥
 ॥ ਲਏ ਕਰਾਲ ਕਾਲ ਬਿਪ ਜੀਤਾ ॥
 ॥ ਪਰਲ ਅਭਾਗਿ ਨਿ ਆਪੁ ਹਿੰਜਾਨ ॥
 ॥ ਏਹਾਇ ਨ ਜਾਇ ਲਿਖਾ ਪਾਤਕਾਪ ॥
 ॥ ਰਾਗਿ ਮਦੁ ਬਲਨ ਭਰਤੁ ਜਮਭਾ ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

੨੬

ੴ ਸਾਧੁ ਪੁਰੁ ਕਮਲੁ ਯੁਗੁ ਬੀਵ ਬੀਨੈ ਸਿਰੁ ਨਾਇ ॥	੫੬
ਦੀਨ ਅਜੀਬ ਸੁਮਿਰੁ ਬਾਨੀ ॥	ਆਤਿ ਸੁਕੁ ਮਰ ਵੇਚੁ ਅਕੁਲਾਨੀ ॥
ਏਨਿ ਨਮਿਤ ਮੁਖੈ ਸਚੁ ਸੀਤਾ ॥	ਰੂਪ ਰਾਸਿ ਪਾਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥
ਚਲਨ ਚਹੁ ਬਨ ਜੀਵਨ ਨਾਥਾ ॥	ਕੰਠ ਬੁਝਿਤ ਸਨਹੀ ਏਹੀ ਸਾਥਾ ॥
ਕੀਤਨੁ ਪਾਟ ਕਿ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥	ਵੀਧਿ ਕਰਤ ਬਕਤੁ ਜਾਤੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥
ਚਾਰੁ ਚਰਣ ਨਖ ਏਖਾਤਿ ਸਰੀ ॥	ਨੁਪੁਰ ਮੁਖਰੁ ਮਧੁਰ ਕਾਢੈ ਬਰਣੀ ॥
ਮਨਹੁ ਪ੍ਰੇਮ ਬਸਾਇ ਨਤੀ ਕਰਹੀ ॥	ਹਮਾਹੈ ਸੀਯ ਪਦ ਜਨਿ ਪਰਿਹਰਣੀ ॥
ਮਜ੍ਞਿ ਲਿਓ ਚਨ ਮੋਚਤਿ ਟੁਕੀ ॥	ਬੋਲੀ ਵੇਖਿ ਰਾਮ ਮਹਤਾ ਕੀ ॥
ਤਰੁ ਭਨਹੁ ਸਿਯ ਆਤਿ ਸੁਕੁ ਮਾਰੀ ॥	ਸਾਸ ਮੂਸਰ ਪਾਇ ਜਨਹਿ ਪਿਯਾ ॥

ਦੇ:

ੴ ਪਿਤਾ ਜਨ ਕਰੁ ਪਾਲ ਮਾਇ ਸੁਸੁਤ ਭਨੁ ਕੁਲ ਭਨੁ ॥	
ਪਤਿ ਰਵਿ ਕਲ ਕੈਰਵ ਬਿਪਿਨ ਵਿਧੁ ਗੁਣ ਰੂਪ ਨਿਪ ॥	੫੭
ਮੈ ਪੁਨਿ ਪੁਤ ਬਹੁ ਪਿਯ ਪਾਈ ॥	ਰੂਪ ਰਾਸਿ ਗੁਣ ਸੀਲ ਸੁਹਾਈ ॥
ਨਾਨ ਪੁਤਾਰਿ ਏਵ ਪੀਤਿ ਬਹੁਈ ॥	ਰਖੋ ਪਾਣ ਜਾਨ ਕਿਹਿ ਲਾਈ ॥
ਕਲਪ ਬੋਲੈ ਜਿਮਿ ਬਹੁ ਵਿਧਿ ਭਾਈ ॥	ਸਾਂਚਿ ਸਨੇਹ ਸਲਿਲ ਪਾਤਿ ਪਾਈ ॥
ਭੁਲਤ ਫਲਤ ਭੁਯੋ ਬਿਧਿ ਬਾਮਾ ॥	ਜਾਨੈ ਨਾਇ ਕੁੰਭ ਭਿਣਾ ॥
ਪਲੰਗ ਪੀਠ ਤਾਜੇ ਗੋਦ ਹਿੰਦੁ ॥	ਸਿਯ ਨਵੀਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ਵਨਿ ਕੋਟ ॥
ਸੀਵਨ ਮੂਰਿ ਸਿਮਿ ਜੁਗ ਫਤਿਹ ਰਹਿ ॥	ਦੀਪ ਬਾਤਿ ਨਹਿ ਰਾਵਨ ਕਹਿ ॥
ਸੋਸਿਯ ਚਲਨ ਚਹੁ ਬਨ ਸਾਥ ॥	ਆਖੁ ਭਰੋ ਏ ਰਾਖੁ ਨਾਥਾ ॥
ਬੰਦ ਕਿਰਣ ਰਸ ਗਸਿਕ ਚੋਰੀ ॥	ਠਾਵੈ ਰੂਪ ਨਾਨ ਸਕੈ ਕਿਮਿ ਚੋਰੀ ॥

ਦੇ:

ੴ ਕਾਰੋ ਕੇਹਰਿ ਨਿਸਿਰ ਚਰਾਹਿ ਦੁਸੁਰੀ ਬੁਝੁ ਗੁਣ ॥	
ਵੀਧਿ ਬਰਿਕ ਵਿਮੋਹ ਸੁਤ ਸੁਤੁ ਗੁਸਾਇ ਨ ਮਾਰੀ ॥	੫੮
ਬਨ ਹਿਤ ਕੋਠ ਕਿਗਤੁ ਕਿਸੇ ਗੀ ॥	ਰਚੀ ਵੀਰੀ ਵੇਦਿ ਧਰਨ ਭੋਰੀ ॥
ਪਾਹਨ ਕਿਮਿ ਸਿਮਿ ਗਠੈ ਨ ਸੁਝੀ ॥	ਵਿਨੁ ਹਿਕਲੇਸ ਨ ਕਾਨਨ ਕਾਉ ॥
ਕੋਤ ਪਸਤਿਯ ਕਾਨਨ ਯੋਤਾ ॥	ਸੀਨ ਤਪਹੇਤੁ ਦੁਲ ਸਬੁ ਭੋਤਾ ॥
ਸਿਯ ਬਨ ਬਸਿ ਹਿਤੁ ਨੀਹੁ ਭੀ ॥	ਵੀਰੁ ਬਿਖਰੁ ਰਪਿ ਵੇਸਿ ਭੀ ॥

॥ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦੇਨ ਮਿਲਾਏ ਸਮਾਜਸਮਾਜ ਅਨੁਕੂਲ ॥		੬੧
॥ ਨਰ ਅਗਰ ਫਜਨ ਚਛਕਦਹੀ ॥	॥ ਰਾਧਾ ਕੁੰਘਾਵਧਿ ਗੋਟਿਨ ਪਰਹੀ ॥	
॥ ਲਗੈ ਅਤਿ ਪਰਾਰ ਕਰ ਪਾਨੀ ॥	॥ ਬਿਪਿ ਨਿਦਿ ਪਾਤੁ ਨਾਹਿ ਜਾਤੁ ਵਖਸੀ ॥	
॥ ਫੁਲ ਕਰ ਲਾਇ ਹੰਗ ਬਨ ਘੋਰ ॥	॥ ਨਿਸਿਰ ਗਨਿਗਰ ਨਾਰੀ ਨਰ ਦੇਰ ॥	
॥ ਫੁਰ ਪਾਹਿ ਧੀਰ ਗਹਨ ਸਾਧਿਆਯੇ ॥	॥ ਮਿਗ ਲੋਚਨਿ ਤੁਮ ਫੀਰ ਸੁਹਾਯੇ ॥	
॥ ਹੋਮ ਗਣਨਿ ਤੁਮ ਨਾਹਿ ਬਨ ਯੋਗ ॥	॥ ਸੁਨਿ ਅਪਾਸ ਦੇਹਹਿ ਮੋਹੇ ਲੋਗ ॥	
॥ ਅਨਸ ਸਲਿਲ ਸੁਧ ਪਾਤਿ ਪਾਤੀ ॥	॥ ਸੀਐ ਕਿਛ ਵਣ ਪਯੋਧੀ ਮਹਾਲੀ ॥	
॥ ਨਦਰ ਸਲ ਬਨ ਬਿਰਹਨ ਸੀਲਾ ॥	॥ ਜਿਹ ਕਿਕੋ ਕੋਲ ਬਿਪਿਨ ਕਰੀਲਾ ॥	
॥ ਰਹੁ ਸੁਤੁਨ ਅਸਾਹਿ ਦੇਧਾਵੇਦਹੀ ॥	॥ ਦੇਵ ਬਦਨਿ ਦੁਖ ਕਾਨਨ ਭਾਰੀ ॥	
ਦੇ:	॥ ਸਹਜ ਸੁਹੰਦ ਗੁਰੂ ਸੁਮਿ ॥ ਸਿਖ ਜੇ ਨਕਰੈ ਹਿਤਮਾਨੀ ॥	
	॥ ਸੇ ਪਾਤਿ ਤਾਇ ਅਘਾਯ ਓਰ ਅਵਸਿਰੇ ਯਹਿਤ ਹਾਨੀ ॥	੬੨
॥ ਸੁਨੇ ਮਿਦ ਬਚਨ ਮਨੋਹਰ ਪੀਕੇ ॥	॥ ਲੋਚਨ ਨਾਲਿਨ ਭਰੇ ਜਲ ਸੀਕੇ ॥	
॥ ਸੀਤਲ ਸਿਖ ਦਾਯਕ ਭਾਇ ਕੋ ਸੇ ॥	॥ ਚਕਾਇਹਿ ਸਵਦ ਚਾਵੇ ਨੀਜੇ ਸੇ ॥	
॥ ਚਿਤੁਰ ਨ ਆਵ ਬਿਕਲ ਬੈਢੇ ਹੀ ॥	॥ ਤੁਜਨ ਚਾਹਿਤ ਮੋਹਿ ਪਰਮਸਨੇ ਹੀ ॥	
॥ ਧਰ ਬਸ ਗੋਬਿ ਦੇਲੋਚਨ ਬਾਰੀ ॥	॥ ਧਾਰਿ ਧੀਰਜ ਉਰ ਅਵਨਿ ਭੁਮਾਰੀ ॥	
॥ ਲਾਗੈ ਸਾਸੁ ਪਦ ਕਹ ਕਤ ਜੋਰੀ ॥	॥ ਖਮਵ ਦੇਇ ਬਾਤਿ ਅਵਿਨਯ ਮੋਰੀ ॥	
॥ ਚੀਨ ਪਾਣ ਪਾਤਿ ਮੋਹਿ ਸਿਖ ਸੋਈ ॥	॥ ਜਿਹਿ ਦੇਇ ਮੋਰ ਪਰਮ ਹਿਤ ਹੋਈ ॥	
॥ ਮੇਂ ਪੁਨੀ ਸਾਸੁ ਦੇਇ ਖਮਨ ਮਾਹੀ ॥	॥ ਪਿਯ ਬਿਸੇਗ ਸਮਦੁਖ ਜਗਨਾਹੀ ॥	
ਦੇ:	॥ ਘਾਣ ਨਾਥ ਕਰੁਣਾਯਤਨ ਸੁੰਦਰ ਸੁਖਦ ਸੁਜਾਨ ॥	
	॥ ਰੁਮ ਬਿਨੁ ਰਾਘੁ ਕਲ ਕਮੁਦਿ ਪੁਸੁਰ ਪੁਰਨਰ ਕਸਮਾਨ ॥	੬੩
॥ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਭੁਗਿਨੀ ਪਿਯ ਭੁਈ ॥	॥ ਦੇਖ ਪਰਿਵਾਰ ਸੁਹਿਦ ਸਮੁਦਈ ॥	
॥ ਸਾਸੁ ਸੁਸੁਰ ਗੁਰ ਸੁਜਨ ਸਹਾਈ ॥	॥ ਸਤੁ ਸੁੰਦਰ ਸੁਸੀਲ ਸੁਖਦਾਈ ॥	
॥ ਸਹਲਾਗੀ ਨਾਥਨੇਹ ਅਰੁਨਾਥੇ ॥	॥ ਪਿਯ ਬਿਨੁ ਤਿਯਹਿ ਰਹਣਿ ਤੇਤਾਥੇ ॥	
॥ ਤਨਧਨ ਪਾਸ ਘਰਾਣਿ ਪੁਰ ਰਾਜਾ ॥	॥ ਪਾਤਿ ਬਿਹੀਨ ਮਥੁ ਸੇਕਸ ਮਾਯਾ ॥	
॥ ਭੋਗ ਰੋਗ ਸਮਭੁਖਣ ਭਾਗੁ ॥	॥ ਯਮ ਯਾਤੁਨਾ ਸਾਰੇ ਸਮੀਯਾਗੁ ॥	

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

महाराष्ट्र शासन, न्याय विभाग, मुंबई

322

[illegible]

© 1994 by The McGraw-Hill Companies

[illegible]

100-443886-1

1950年10月1日

[illegible]

1987-1988

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1990

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1940

1940-1941

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

INTERNATIONAL

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

ਸੁਖ ਸੁਖ ਤੇ ਚਕ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

‘‘ਭਾਈ ਸ਼ੰਕਰਾਇ ਰਹਿ ਸਾਹਿਬਾਨੀ’’

● 1990年12月15日

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

1936-1937

1952-1953

1953-1954

1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 26

紅雲山莊

CONFIDENTIAL

ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਸਿੰਘ ਰਾਮਗੜੀਆ

卷之五 五言古詩 五

1. 1950年10月1日

SECRET

UNITED STATES DEPARTMENT OF AGRICULTURE

1947-48

[illegible]

1967-1968

क. मुद्रादि विनिमय मंडल

1950-1951

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

1990

पञ्चमः विष्णुर्ह्यसिद्धिः प्रसीदता

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

੧੯੬
੧੫੫

੨:	ਸ੍ਰੀਮਤਿ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਿਤ੍ਰਿ ਮਾਇਸਰਦ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ	੫੧
	ਤਾਤ੍ਰਿਕਾ ਬਿਨੋਦਿ ਨਾਥੋ ਅਨੁਪਾ ਪਿਤੁ ਸਮੀਪਤ ਬ੍ਰਜਾਯੁਕਤੋ ਅਨੁ ਬ੍ਰਜਨ ਭੁਨਿ ਆਤਿ ਅਨੁਪਾ ਮੁਖ ਮਕਰੰਦ ਫੁਰੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਾ ਧਰਮ ਪੁਰੀਤ ਧਰਮ ਗਾਤਿ ਜਾਨੀ ਪਿਤਾ ਵੀਨ ਮੋਹਿ ਗਾਨਨ ਰਾਜਾ ਅਯਸੁ ਦੇਹੁ ਮਾਦੇਤ ਮਨ ਮਾਰਾ ਜਾਨੀ ਸਨੇਹ ਬ੍ਰਜ ਰਾਮ ਮੋਹਿ	ਜੋ ਮਨ ਭਵ ਮਧੁਰ ਤਨੁ ਭਾਵਾ ਕੁੰਦਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਮੋਹਿ ਜਨੁ ਸਨੇਹ ਸੁਰਤੁ ਰੁਕੇ ਰੁਕਾ ਅਨਿਰਥਿ ਰਾਮ ਮਨੁ ਰੁਕੇ ਰੁਕਾ ਕਹੇ ਮਾਤੁ ਸਨ ਆਤਿ ਮਿਤ੍ਰ ਜਾਨੀ ਜਹ ਸਬ ਭਾਇ ਸਿੰਹ ਬ੍ਰਜ ਰਾਜਾ ਅਜਿਨੀ ਮੁਦ ਮੰਗਲ ਗਾਨਨ ਜਾਤਾ ਅਜੀਤ ਮਾਤੁ ਅਨੁ ਗ੍ਰਹ ਰੇਣੀ
੩:	ਬ੍ਰਹਮ ਚੰਦ੍ਰਾਵਤਿ ਦਸਾਬੰਧਨ ਬ੍ਰਜਿ ਕਾਇ ਪਿਤ੍ਰ ਬ੍ਰਜਨ ਪੁਨ ਅਯ ਪਾਯ ਪੁਨਿਵੇ ਮਿਹੋ ਮਨ ਜਨਿ ਕਰਾਇ ਲਾਜਾ ਪੁਨ	
	ਬ੍ਰਜਨ ਬਿਨੀਤ ਮਧੁਰ ਰਾਧੁ ਰੁਕੇ ਸਹਾਇ ਸੁਖਿ ਸੁਨਿ ਸੀਤਲ ਬਾਨੀ ਕਹੀ ਨਜਾਇ ਕਛੁ ਪਿਦਾਸ ਦੇਖਾਤੁ ਨਯਨ ਸਾਇਲ ਰੁਨੁ ਬਟਹ ਕਰਾਪੀ ਧਰੀ ਪੀਰਜ ਸੁਤ ਬ੍ਰਜਨ ਨਿਹਾਰੀ ਤਾਤ੍ਰਿਕਾ ਬਿਨੋਦਿ ਨਾਥੋ ਅਨੁਪਾ ਰਾਜ ਦੇਨ ਕਹੇ ਸੁਨੁ ਦੇਨ ਜਾਯਾ ਤਾਤ੍ਰਿਕਾ ਬਿਨੋਦਿ ਨਾਥੋ ਅਨੁਪਾ	ਸਰ ਸਾਮਰਾਜ ਮਾਤੁ ਰਿਰ ਰੁਕੇ ਜਿਮਿ ਜਗਤ ਪਰ ਪਾਦਸ ਧਾਨੀ ਜਨੁ ਸਹਾਇ ਕਰੀ ਕੇਹਾ ਰਿਰ ਰੁਕੇ ਅਜੀ ਮਨੁ ਮੀਨ ਕਹੇ ਬ੍ਰਜ ਰਾਜਾ ਕਹੇ ਰਾਜ ਬ੍ਰਜਨ ਕਹੇ ਮਹਤਾਦੇ ਕਹੇ ਬਿ ਮੁਦੇਤ ਨੇਤੁ ਕਾਰੇ ਰੁਕਾਦੇ ਕਹੇ ਜਾਨ ਬ੍ਰਜਨ ਕਿਹਿ ਅਪਰਾਧ ਕਹੇ ਦੇਨ ਕਰ ਰੁਕੇ ਰੁਕੇ ਰੁਕੇ
੪:	ਨਿਗੰਧਿ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਿਤ੍ਰਿ ਮਾਇਸਰਦ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸ੍ਰੀਮਤਿ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਿਤ੍ਰਿ ਮਾਇਸਰਦ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ	੫੨
	ਰਾਮਿਨ ਸਕੀ ਨਕਾਹੀ ਸਕਾਯਾ ਅਲਿਖਤ ਸੁਧਾ ਕਰਾਇ ਲਿਖਤਾਦੁ ਧਰਮ ਸਨੇਹ ਉਭਾਯਾਇ ਘੋਰੀ ਰਾਖਦੁ ਸੁਤਾਹੀ ਹੋਇ ਅਨੁਪਾ	ਰੁਕੇ ਰੁਕੇ ਉਰ ਰਾਗੁ ਰੁਕੇ ਰੁਕੇ ਅਲਿਖਤਾ ਤੇ ਬ੍ਰਮ ਮਦ ਸਕਾਯਾ ਰੁਕੇ ਰੁਕੇ ਸੰਪਤ ਰੁਕੇ ਰੁਕੇ ਰੁਕੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਮਾਤੁ ਰੁਕੇ ਰੁਕੇ ਰੁਕੇ

ਪ੍ਰਣਾਮ ਨਾਮ ਨਿਨ ਜਗ ਮਾਈ	ਮੇਰਾ ਮਖਰ ਕਰਹੁ ਕੋ ਨਾਹੀ
ਜੀਸ ਬਿਨੁ ਵੇਹਨ ਦੀ ਬਿਨੁ ਬਾਣੀ	ਕਿਸੇ ਨਾ ਬਪੁਰਖ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ
ਨਾਉ ਸਕਲ ਸੁਖ ਸਾਜੁ ਮਾਰੇ	ਸਰਦ ਵਿਅਲ ਫੀਰੁ ਬਦਨ ਨਿਹਾਰੇ
ਦਿਃ ॥ ॥ ਖਗ ਮਿਗ ਪਰੰ ਜਨ ਨਗਰ ਬਨ ਬਲ ਕਲਾ ਬਿਮਲ ਦੁਕਲ ॥ ਨਾਉ ਸਾਬ ਸੁਰ ਸਦਨ ਸਮ ਪਰਣ ਮਾਲ ਸੁਖ ਮੁਕਾ ॥ ੪ ॥	
ਬਨ ਦੇਵੀ ਬਨ ਦੇਵ ਉਦਾਰਾ	ਕਰਤ ਹੈ ਸਾਸੁ ਸੁਰ ਸਮਾਸਾਰਾ
ਕੁਸ ਕੰਧ ਲਯ ਸਾਬਰੀ ਸੁਹਾਈ	ਪ੍ਰਭ ਮੰਗ ਮਨੁ ਮਨੋਜ ਤੁਹਾਈ
ਕੰਧ ਮੁਲ ਫਲ ਅਮਿਤ ਅਚਾਰੁ	ਅਵਧ ਸੋਧ ਸੁਖ ਸਾਰਿ ਸਪਾਰੁ
ਖਮਣ ਖਮਣ ਪ੍ਰਭ ਪਦ ਕਮਲ ਬਿਸੇਰੀ	ਗਹਿ ਹੈ ਮਾਦਿਤੁ ਵਿਦਸਾ ਸੇ ਮਿਕਕੀ
ਬਨ ਦੁਖ ਨ ਬਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੀ	ਤੁਯ ਬਿਖਾਵ ਪਾਰਿਤਾਪ ਘਨੇਰੇ
ਪ੍ਰਭ ਬਿਯੋਗ ਲਵਲੇਸ ਸਮਾਨਾ	ਸਬ ਮਿਲਿ ਹੋਹਿ ਨਾਕੀ ਪਾਨਿਯਾਨ
ਅਸ ਜੀਯ ਜਾਨਿ ਸਜਨ ਸਿਰੇ ਮਾਨਿ	ਛਾਇਯ ਸੀਰਾ ਮੋਹਿ ਛਾਇਯ ਜਨ
ਦਿਨਤੀ ਬਹੁਤ ਕੋਰੋ ਕਾ ਮੁਖੀ	ਕਰੁਣ ਮਯ ਉਰ ਅੰਤਰ ਘਾਮੀ
ਦਿਃ ॥ ਗਾਖਿਯ ਅਵਧ ਤੋ ਅਵਧਿ ਲਾਹਿ ਗਹਿਤੁ ਜੋ ਜਾਨਿਯ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਦੀਨ ਭੀਰੁ ਭੀਰੁ ਸੁਖ ਦ ਸੀਲ ਸਨੇਹ ਨਿਯਾਨ ॥ ੫ ॥	
ਮੁਹੀ ਮਗੁ ਰਨਾਤਨ ਹੋਇ ਹੀਰਾ	ਖਮਣ ਖਮਣ ਚਰਣ ਸਹੇਜ ਨਿਰਾ
ਸਬਾਹਿ ਭੁੰਤਿ ਪਿਯ ਸੇਵਾ ਕਾਰਿ ਹੀ	ਮਾਰਗ ਜਾਨਿਤੁ ਸਕਲ ਮੁਖ ਹੀਰੀ
ਪਾਵ ਪਖਾਹਿ ਬੀਠਿ ਤਰੁ ਛਾਹੀ	ਕਾਰੀ ਹੈ ਬਾਹੁ ਮਾਦਿਤ ਮਨ ਮਾਹੀ
ਸਮਕਨ ਸਾਹਿਤ ਸਨਾਮ ਤਨੁ ਦੇਖੋ	ਕਾਦੁਖ ਸਮਯ ਪਾਣ ਪਾਣਿ ਪੇਖੋ
ਸਮਮਾਰੇ ਪਰ ਬੀਣ ਪਲਵਰੁ ਸੀ	ਪਾਯ ਪਲਾਟਿਹੀ ਸਭ ਨਿਸਿਦਾਸੀ
ਬਾਰ ਬਾਰ ਮਿਦੁ ਮੁਗਤਿ ਜੋਹੀ	ਲਾਗੀ ਹੀ ਤਾਪ ਟਯਾਰਿ ਨ ਮੋਹੀ
ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੀਰਾ ਮੁਹੀ ਚਿਤ ਦਨ ਹਾਰਾ	ਮਿਧ ਬਹੁ ਹੀ ਸੀ ਮਿਸ ਸਕ ਸਾਦੁ
ਮੇਂ ਸੁਕੁ ਮਾਰੇ ॥ ਬ ਬਨ ਜੋਗਾ ॥	ਤੁਮਾਹਿ ਉਚਿਤੁ ਤੁ ਸੋਕਹੇ ਭੋਗਾ
ਦਿਃ ॥ ਮੇਸੁ ਬਚਨ ਕੋਰ ਸਨਿ ਜੋ ਨ ਹੀ ਦਯਾ ਬਿਲ ਗਾਨਾ ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਖਮਾਵੇ ਯੋਗ ਦੁਖ ਸਾਹਿ ਹੈ ਪਾਸ ਰਪ੍ਰਾਨ ॥ ੬ ॥	

<p>ਅਸਕਾਹੇ ਸੀਯ ਇਕਲੁਇਭਾਰੀ ਦੇਖਿਦਸਾਰਪੁਪਾਤ੍ਰੀ ਸੰਯਜਾਨਾ ਕਹੋਏ ਪਾਲਭਾਨੁ ਕਲ ਨਾਥਾ ਨਹਿ ਦੇਖਾਦ ਕਰ ਅਫਸਰ ਆਸੁ ਕਾਹੇ ਪ੍ਰਿਯ ਫਰਨ ਪ੍ਰਿਯ ਹਿ ਸਮੁਝੀ ਸੋਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਖ ਮੇਟ ਫੁਆਈ ਭੈਰਵੀ ਦੇਸਾ ਫਿਧਿ ਬਹੁ ਭੀ ਕਿਸੇਰੀ ਸੁਦਿਨ ਸੁਖਰੀ ਤਤ ਕਬਹੋਈ</p>	<p>ਫਰਨ ਵਿਯੋਗਨ ਸਕੀ ਸੰਭਾਰੀ ਗਨੀ ਗਏ ਰਾਖੀ ਨਹਿ ਪ੍ਰਨਾ ਪਾਰੇ ਗਰੀ ਸੋਚ ਰਲਹੁ ਬਨਸਾਖ ਸੋਗਿ ਕਰਹੁ ਬਨਗਮਨ ਸਮਾਜੁ ਲਗੇ ਮਾਤੁ ਪਦ ਆਸਿਖ ਪਾਈ ਜਨਨੀ ਨਿਰੁਭ ਵਿਸਾਹਿ ਸੀਜਾਈ ਦੋਖਿ ਦੇ ਨਯਨ ਮਨੋਹਰ ਜੋਤੀ ਜਨਨੀ ਸਿਯਤੁ ਬਦਨ ਬਿਭੂਜੇਈ</p>
<p>ਦੇ: ॥ ਬਹੁਰੇ ਬੈਠ ਕਾਹੇ ਲਾਲ ਕਾਹੇ ਰੁਪੁ ਪਾਤ੍ਰੀ ਰੁਪੁ ਫਰਤਤ ॥ ਕੁਬਹਿ ਬੁਲਾਇ ਲਗਾਇ ਦੇਹ ਹਰਖਿ ਨਿਹਿ ਰੋਗਤ</p>	<p>੬੭</p>
<p>ਲਾਣੀ ਸਨੇਹ ਕਤਰਿ ਮਹਤਾਰੀ ਰਾਮ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਨ ਬੀਧਿ ਨਾਨਾ ਤੁਸ਼ਜਾਨ ਕੀ ਸਾਸੁ ਪਗੁ ਲਾਰੀ ਸੇਵ ਸਮਯ ਦੇਵ ਬਨ ਦੀਨਾ ਤੁਜ ਬਛੋਭ ਜਾਨਿ ਛਾਤੁ ਬਛੋਭੁ ਸੁਨਿ ਸਿਯ ਬਰਨ ਸਾਸੁ ਅਕਲਾਨੀ ਬਗਹਿ ਬਾਣ ਲਾਇ ਉਰ ਲੀਨੀ ਅਚਲ ਹੋਇ ਆਹਿ ਬਾਤੁਤ ਮਾਰਾ</p>	<p>ਬਚਨ ਨ ਆਟ ਇਕਲੁਇਭਾਰੀ ਸਮਯ ਸਨੇਹ ਨ ਜਾਇ ਬਖਾਨਾ ਸੁਨਿਯ ਮਾਯ ਮੇ ਪਰਮ ਅਕੁਰੀ ਸੋਰ ਮਨੋਰਥ ਸੁਫਲ ਨ ਕੀਨਾ ਕਰਮ ਕਾਠੀਨ ਕਟੁ ਦੇਖਨ ਮੋਹੁ ਦਸਾ ਕਟਾਨੇ ਵਿਧਿ ਕਹੈ ਬਖਾਨੀ ਧਾਰੀ ਧੀਰਜ ਸਿਖ ਅਸਿਖ ਦੀਨੀ ਜਲ ਲਾਗਿ ਗੀਗ ਯਮਨ ਜਲ ਧਰੁ</p>
<p>ਦੇ: ॥ ਸੀਤਾਹਿ ਸਾਸੁ ਅਸੀਖ ਸਿਖ ਦੀਨ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਚਲੀ ਨਾਇ ਪਦ ਪਦਮ ਸਿਰ ਅਤ੍ਰਿ ਹਿਤ ਬਾਹਿ ਬੁਝ</p>	<p>੬੮</p>
<p>ਸਮਾਚਾਰ ਜਬ ਲਖ ਮਨੁ ਪਾਯੋ ਕੀਪੁ ਪੁਲਕਤਨੁ ਨਯਨ ਸਨੀਰਾ ਕਹਿਨ ਸਕਤ ਕਫੁ ਚਿਤੁ ਫਤਹੁ ਦੇ ਸੋਚ ਹਿਦਯਾ ਦੇ ਪਿਕਾ ਹੋਨਿ ਹਾਰਾ ਸੋਕਹੋ ਨਹ ਕਹ ਬਰਖੁ ਨਾਥਾ</p>	<p>ਫੁਆਕੁਲਾਇ ਲਾਖਿ ਸ਼ਰਨ ਉਹਿ ਪਾਯੋ ਗਹੇ ਚਰਣ ਅਤ੍ਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧੀਰਾ ਮੀਨ ਦੀਨ ਜਨ ਜਲਤੇ ਕਾਢੇ ਸਬ ਸੁਖ ਸੁਫੀਤਾ ਸਿਰਨ ਹਮਾਰ ਵਾਰਿਹੁ ਤੁਨ ਕਲੇਹਾਰੇ ਸਾਥਾ</p>

੨੦੩

ਗਾਮਾਇਤਿਕੀ ਬੀਰੁ ਕਰ ਜੋਗਾ ਇਲੇ ਬਾਨ ਰਾਮਨਯ ਨਾਗਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰੇਮਾਭਾਸ ਜਨਿ ਰਵਤਾਹੁ ॥	ਅਵੇਰ ਗੋਰ ਮਥਾ ਸਨਾਏ ਟੋਟੇ ॥ ਅਜੀਲ ਸਨੇਹ ਸਵਲ ਸੁਖਾਸਨਾ ਅਸਮੁਦ੍ਰਿਤੀ ਵਯ ਪਾਇ ਪ੍ਰੇਮਾਭਾਸੁ ॥
ਅਮਾਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਸੁਮਿ ਸਿਖਾਇਓ ਧਾਰੇ ਕਰਹਿ ਮੁਕਾਸ ਅਨਹਿ ਭਾਉ ਚਿੰਨ ਜਨਮ ਕੇ ਨਤ ਪੁਨਰ ਜਨ ਜਾਯਾ ॥	
ਅਮਾਸ ਜਿਯ ਜਾਨਿ ਜੁਨਹੁ ਜੇਕੁ ਭਾਈ ਭਵਨ ਭੁਕਤ ਰਿਪੁ ਭੁਵਨ ਨਾਹੀ ॥ ਅੰਧ ਬਨ ਜਾਇ ਤੁਮਾਹਿ ਭੋਜਾ ਭਾਜਾ ਗੁਰੂ ਪਿਤ੍ਰ ਮਤ੍ਰ ਪ੍ਰਜਾ ਪਾਇ ਭਾਜਾ ॥ ਅਰਹੁ ਭਰਹੁ ਸਭ ਕਾਰਿ ਖਰੇ ਭਾਜਾ ਅਸੁ ਰਾਜਾ ਪਿਯ ਪ੍ਰਜਾ ਰਖਾਹੀ ॥ ਅਰਹੁ ਭੁਤ ਅਸਨੀਹੁ ਟੋਰਾਹੀ ॥ ਅਸਿ ਭਰੇ ਬਵਨ ਸੁਖਿ ਗੋ ਕੋਧੀ ॥	ਅਵੇਰ ਮਾਰੂ ਰਿਪੁ ਪਵ ਸੇਵ ਕਾਈ ॥ ਅਰਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਮਮਦੁਖ ਮਨ ਮਾਈ ॥ ਅਹਿ ਭਿੰ ਸਭਾਇ ਪਿਅਦਾ ਅਨਾਧੁ ॥ ਅਸਭ ਕਰ ਪਏ ਦਾਹ ਦੁਖ ਭਾਜਾ ॥ ਅਨੁ ਨ ਕਹੈ ਇਹ ਬਨ ਦੇ ਭਾਜਾ ॥ ਅਨੁਪ ਅਵਸਿਨ ਰਕ ਅਪ੍ਰਭਾਹੀ ॥ ਅਨੁ ਭਵ ਕਵ ਕ੍ਰਿਦਾ ਕੁਲ ਭਾਜਾ ॥ ਅਪਾਸਤ ਭਾਰੇ ਨ ਰਾਜ ਰਸ ਜੋਧਾ ॥
ਅਉਤਰਨ ਆਵਨ ਪ੍ਰੇਮ ਬਨ ਭੋਧੇ ਕਰਣ ਅਭੁਤਾਹੀ ਅਭਾਸ ਸਮੇਸੁ ਮਿਸਰਾਤੁ ਸਦੇ ਰਹੈ ਭਾਜਾਹੀ ॥	
ਅਜੀਨ ਮੋਹੀ ਸਿਖ ਨੀਤ ਗੁਰਾਹੀ ॥ ਅਨਰਦ ਪੀਰ ਪਦਮ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਈ ॥ ਅੰਧ ਸਿਖ ਪਦਮ ਜਨੇਰ ਪਾਇ ਪਾਈ ॥ ਅਗੁਰੂ ਪਿਤ੍ਰ ਮਤ੍ਰ ਨ ਜਾਨੈ ਭਾਜਾ ॥ ਅਜਾਣਾ ਭਿਨ ਭਾਤ ਸਨੇਹ ਮੋਹੀ ॥ ਅਭੋਧੇ ਰਹੈ ਏਕ ਰੂਪ ਭਾਜਾਹੀ ॥ ਅਸਰਮ ਨੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭੋਧੇ ਰਹਾਹੀ ॥ ਅਨਰੂਪ ਸਵਨ ਚਰਣ ਰਹੈ ਰਹਾ ॥	ਅਰੁ ਗੁਰੂ ਅਗਾਮੀ ਅਰੁ ਨੀ ਕਰਹੀ ॥ ਅਨਿਗਮ ਨੀਤਿ ਰਹੈ ਅਧਿਕ ਰਹੀ ॥ ਅਭੇਦ ਰਹੈ ਰਹੈ ਭੇਦਿ ਸਵ ਰਹੀ ॥ ਅਰਹੈ ਰੁਕਾਵ ਨਾਭਾ ਭੇਜਾ ਰਹੀ ॥ ਅਪਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਾਏ ਰੀਤੀ ਨਿਪੁ ਰਹੀ ॥ ਅਦੀਨ ਬੀਰ ਚਿਤ ਅਭਿਰਾਜਾਹੀ ॥ ਅਜੀਤ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹਾਹੈ ਰਿਖ ਰਹੀ ॥ ਅਭੇਦ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੀ ॥
ਅਕੁ ਰੁਕਾਹੀ ਰੁਕਾਹੀ ਰੁਕਾਹੀ ਰੁਕਾਹੀ ਅਕੁ ਰੁਕਾਹੀ ਰੁਕਾਹੀ ਰੁਕਾਹੀ ਰੁਕਾਹੀ	

[illegible]

1947-1948

1992-1993

ਸਮੁੱਚੇ ਸਾਧੂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਅੰਤਰਿਕ
ਅੰਗਾਂ ਵਿਚ ਸਦਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼
ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੀ ਮਨ-
ਬਲੈ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸ਼ਾਂਤ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਪਾਏ
ਜਾਰੀ ਰੱਖਣੇ ਹਨ।

1. 1940-1941

[illegible][illegible]

॥ मन्त्रः ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतायां अष्टादशोऽध्यायः ॥

॥ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥
॥ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥
॥ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥

[illegible]

四

॥ अथ कथा ॥ इति नारायणचरितम् ॥

॥ अथ कथा ॥ इति नारायणचरितम् ॥

मया विष्णुपदं तपसः कृत्वा न भूयः
 मदीयं तपसः शिष्यस्यैव तपसः
 मया विष्णुपदं तपसः कृत्वा न भूयः
 मदीयं तपसः शिष्यस्यैव तपसः
 मया विष्णुपदं तपसः कृत्वा न भूयः
 मदीयं तपसः शिष्यस्यैव तपसः
 मया विष्णुपदं तपसः कृत्वा न भूयः
 मदीयं तपसः शिष्यस्यैव तपसः

[The manuscript page contains several lines of handwritten text in Devanagari script, which is mostly illegible due to extreme fading and significant damage.]

1970年1月1日
 1970年1月1日

[illegible]

ਮੁਕਤੀ ਮੰਤਰ ਮਾਨਸਰੋਵਰੀ
ਮਾਨਸਰੋਵਰੀ ਮੰਤਰ ਮਾਨਸਰੋਵਰੀ

ਮੀਰਜੇਈ ਦੁਲਾਹਿਰਾਜੀ ਚਾਣੀ
ਮਨਿਗਮ ਨੀਤਿ ਅਸਦਰ ਮਥੁਰੇਈ

॥ अथ श्रीगणेशाय नमः ॥ १ ॥
॥ अथ श्रीगणेशाय नमः ॥ २ ॥

॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
॥ कुरु मे प्रसादं ॥
॥ सर्वपापहर्त्रे ॥
॥ नमस्तस्मै ॥

[illegible]

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

[illegible]

[The manuscript page contains several lines of handwritten text in Devanagari script, which appears to be bleed-through from the reverse side. The text is mostly illegible due to fading and overlap.]

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ੴ

ਅੰ

ਨਾਹਿ ਤੇ ਪੋਰ ਮਨੁ ਪਾਇਣਾ ॥	ਕਨੁ ਨ ਬਸਾਇ ਕੋਇ ॥
ਅਜ ਕੀ ਮੁਹਾਇਤੁ ਪਦੇ ਮਹਿ ਰਉ ॥	ਰਾਮ ਲਖਣ ਜਿਯਾ ਮਨਿ ਲੇਖਉ ॥
ਦੇ: ॥ ਪਾਯ ਰਜਾਯਸੁ ਨਾਇ ਸਿਰ ਰਬ ਅਭਿ ਬੋਗਿ ਨਾਇ ॥ ॥ ਗਯੇ ਜਹਾਂ ਬਹਰ ਨਗਰ ਸੀਯ ਸਾਹਿਤੁ ਦੇਇ ਨਾਇ ॥	
ਰਬੁ ਸੁਮਤਿ ਨਿਪ ਬਚਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥	ਕਹੈ ਭੈਨਤੀ ਰਬ ਰਾਮ ਰਹੁ ॥
ਚਾਵੈ ਰਬ ਸੀਯ ਸਾਹਿਤੁ ਦੇਇ ਨਾਇ ॥	ਦਲੈ ਹਿਦਯਾ ਅਦੁਰਾ ਹਸਿਨ ਨਾਇ ॥
ਚਲਤ ਰਾਮ ਲਖਿ ਅਵਧਾਨਾ ॥	ਭੈਰਵ ਲੋਹਿ ਲਾਗੈ ਜਸੁ ਜਾਨਾ ॥
ਫਿਪਾ ਸਿਉ ਬਹੁ ਵਿਧਿ ਸਮੁਦਾਇ ॥	ਅਨਿਰਾਧੈ ਮੇਸੁ ਜਪੁਨੈ ਫਿਰਾਨਾ ॥
ਲਾਗਾਏ ਅਵਧ ਭੁਯਾਨ ਕਠਾਰੀ ॥	ਅਨਹੁ ਜਲੁ ਰਾਜੀ ਸੀਯਿ ਰਾਜੀ ॥
ਪੋਰ ਜੀਤੁ ਸਬ ਪੁਰਨਰ ਨਾਰੀ ॥	ਨੂਤ ਪਾਇ ਵੈਭੁ ਹੋ ਏਕ ਨਿਰਾਣੀ ॥
ਪਰਮਾਸਨ ਧਰੀ ਜਨ ਜਨੁ ਰੂਤਾ ॥	ਜੂਤਾ ਹਿਰ ਮੀਤ ਮਨਹੁ ਯਮ ਰੂਤਾ ॥
ਬਾਗਨਿ ਬਿਰਪ ਬੇਲ ਕੁਮਲਾਈ ॥	ਸਾਹਿਤੁ ਸੋਹੈ ਫਨ ਤੇਜਿ ਨ ਕਾਈ ॥
ਦੇ: ॥ ਹਯ ਗਯ ਤੇਰੇ ਟਿਕ ਜੇਕਿ ਮਿਤਾ ਚੁਰਪ ਸੁਖ ਨਿਕ ਮੋਤਾ ॥ ॥ ਪਿਕ ਰਬਾਂਗ ਸੁਕ ਸਾਠਿ ਕਾ ਸਾਠ ਮਹੀ ਸੁਤੈ ਰਾ ॥੧॥	
ਰਾਮਾ ਬਿਯੋਗ ਬਿਕਲ ਸਬ ਨਾਏ ॥	ਜਹੰਤੁ ਹਮਲੁ ਚਿਤੁ ਨਿਦਿ ਕਾਏ ॥
ਨਗਰ ਸਕਲ ਬਨ ਗਹ ਬਰਹੁਰੀ ॥	ਖਰਾ ਮਿਤਾ ਲੋਕਤੁ ਸਕਲ ਨਗਰੀ ॥
ਵਿਧਿ ਕੋਕਾ ਯਹਿ ਬਿਰਾਤਿ ਨਿ ਕੀਨੀ ॥	ਜੇਏ ਦਵ ਰੂਤਾ ਹੋ ਰਸਹੁ ਵਿਸਿਨੀ ॥
ਸਹਿ ਨਸਕੈ ਰਪੁ ਬਰ ਬਿਰਹਾਰੀ ॥	ਚੁਲੈ ਲੋਕ ਸਾਬਕਾ ਕਲੁ ਭਾਰੀ ॥
ਸਬਾਹਿ ਟਿਚਾਰ ਕੀਨ ਮਨ ਮਾਰੀ ॥	ਰਾਮ ਲਖਣ ਲਿਯਾ ਲਿਨੁ ਚੁਕਾਰੀ ॥
ਜਹਾਂ ਰਾਮ ਤਹ ਸਕਲ ਸਮਾਜੁ ॥	ਭੈਨੁ ਰਪੁ ਲੀਨ ਮਾਧੁ ਰਿਹਤ ਜੁ ॥
ਚਲੈ ਸਾਥ ਅਸ ਮਧਿ ਫਿਰਾਈ ॥	ਸੁਰ ਦਰਹੁ ਬੁਖ ਸਦਨ ਵਿਹਾਈ ॥
ਰਾਮ ਚਰਣ ਪਇਯ ਪੈਯ ਜੀਨੀ ॥	ਵਿਸਾਯੇ ਗਯ ਸਜਣੈ ਰੀਤੈ ਹੀ ॥
ਦੇ: ॥ ਬਾਲਕਾ ਬਿਰਾਧੀ ਜਿਹ ਏਹੀ ਲੋਕਾ ਸਬ ਸਬ ॥ ॥ ਰੁਮ ਸਾਭਾ ਰਹੀ ਦਾਸ ਫਿਰ ਪੁਰਮਾ ਵਿਦਾਸ ਰੁਮ ਨਾਥ ॥੨॥	
ਰਪੁ ਪਤਿ ਪ੍ਰਜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਵਜਦੇਖੀ ॥	ਸਦਕ ਪ੍ਰਿਦਨ ਰੁਮ ਰੁਮ ਵਿਸੇਖੀ ॥

ਕਰਕੁ ਮਯ ਕਪੁਨਾਬੁ ਗੁਸਾਈ॥ ਸਾਹਿ ਸਪ੍ਰੇਮੀ ਦੁਖ ਬਨ ਸੁਗਾਈ॥ ਅਕਿਸੇ ਪਰਮਹੰ ਪਵੈ ਸਘਨੇਰੇ॥ ਸਾਧੀ ਸਨੇਹ ਛਾਡਿ ਨਹੀਂ ਜਾਈ॥ ਲੋਕ ਸੋਕ ਸੁਖ ਸੁਖ ਗਏ ਸੋਧੀ॥ ਜਬ ਹਿੰ ਯਮ ਯੁਗ ਯਾਮ ਨਿਬੀਰੀ॥ ਏ ਜਮਾਰੇ ਫਥ ਹਾਕੁ ਤਾਤਾ॥	ਸੋਗ ਪਾਇ ਗਾਹਿ ਪੀਰ ਪਰਾਈ॥ ਬੁਧਾਇ ਪਿਰਾ ਮਲੋਗ ਸਮੁਦਾਈ॥ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਸ਼ਟਿ ਰਹੈ ਨ ਫੈਤਾ॥ ਅਸ ਪਸਿਸ ਕੁਸੁ ਭੇਤ ਪੁਰਾਈ॥ ਕਰੁ ਰਹੈ ਮਨ ਮਾਰੇ ਮਿਹੀ॥ ਮਨ ਸਰੋਵ ਜਨ ਕਰੈ ਸਾਖੀ॥ ਅਨ ਉਪਾਧ ਸੁਨਿ ਨਾਹੀ ਭਾਈ॥
---	---

ਦੇ॥	॥ ਰਾਮ ਲਕਣ ਸਿਖ ਯਾਨ ਨਾਹੈ ਸੰਤੁ ਕਰਣ ਸਿਰ ਨਾਹੈ ॥ ਸਾਚੇ ਰਾਮ ਯਾਹੈ ਤਰੁ ਰਾਇ ਹੋਏ ਪੈ ਜ ਦੁਰਾਇ॥	੨੩
-----	---	----

ਸਾਰੇ ਸਕਲ ਲੋਕ ਭਏ ਭੋਭਾ॥ ਮਰਖ ਕਰ ਮੋਖ ਕਰੁ ਨਾਹ ਪਵੈ॥ ਮਨੁ ਸਾਹਿ ਨਿਧਿ ਬੁਧੁ ਸਹਾਯਾ॥ ਏ ਰਹੈ ਏਕ ਦੋਹੇ ਉਪਦੇਸਾ॥ ਅਨੰਦ ਹਿੰ ਅਪੁ ਸਰਾਹਿ ਮੀਨਾ॥ ਜੇ ਪੀ ਪਿਥ ਬਿਯੋਗਾਵਿ ਪੀਕੀਨਾ॥ ਏਹਿ ਵਿਧਿ ਕਰਤ ਪੁਲਾਪਕਲਾ॥ ਏ ਪਸਾਵਿ ਮੋਗ ਨ ਨਾਹੈ ਬਖਾਨਾ॥	ਨਾਥੇ ਰਾਮੁ ਸੀਤ ਭੋਭੇ ਅਠੇ ਸੇਭਾ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਹਿ ਰਹੈ ਵਿਸਾਦਾਈ॥ ਭੁਭੁ ਬਿਕਲ ਜਨੁ ਬਾਣਿਕ ਸਮੁਦਾਈ॥ ਭੁਭੇ ਰਾਮ ਹਮ ਜਾਨਿ ਕਲੇਸੁ॥ ਸਿਧਾ ਜੀਵਨ ਰਾਮੁ ਬੀਰ ਬਿਧੀਨਾ॥ ਉਕਸ ਮਰਣ ਨ ਮਾਂਗੀ ਰੀਨਾ॥ ਅਯੋ ਅਧੁ ਰੁਠੇ ਪਾਠੇ ਸੁਪਨਾ॥ ਅਵਿਧਿ ਅਸਰਾਹਿ ਜਬੁ ਮਨਾ॥
---	--

ਦੇ॥	॥ ਰਾਮ ਦਰਸਾਹਿਤ ਨੇਮ ਭੁਤ ਲਗੈ ਕਰਨ ਨਰ ਨਾਹੀ॥ ॥ ਅਨੁਰੋਧ ਕੋ ਗੀਤ ਮਲ ਦੀਨ ਸੀਹੀਨ ਤੁਮਾਰੀ॥੨੪॥	
-----	---	--

ਸੀਤਾ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬੁ ਤੂੰ ਭਾਈ॥ ਉਤਰੇ ਰਾਮ ਵੈਦ ਸਾਵੈ ਵੇਖੀ॥ ਨਾਦਣ ਸਾਚੇ ਰਾਮ ਦੀਨ ਮੁਦਾਪ॥ ਨੀਨ ਸਕਲ ਮੁਦ ਮਗਲ ਮੁਦਾ॥ ਕਾਹੀ ਕਹਿ ਕੋਰਿ ਕਰਸੁ ਪ੍ਰਸੰਗਾ॥ ਸਾਚੇ ਰਾਮ ਅਨੁਜਾਹਿ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਨਈ॥	ਸੀਤਾ ਸੋਰ ਪੁਰ ਪੁਰੰਦੇ ਜਾਈ॥ ਕੀਨ ਵੈਦੁ ਰਹੈ ਰਹੈ ਵਿਸੇਖੀ॥ ਸਭੁ ਰਾਹਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸੁਖ ਪਾਠੈ ਰਾਮਾ॥ ਸਭੁ ਸੁਖ ਕਰਾਵੈ ਰਗੈ ਸਕੁ ਮੁਲਾ॥ ਰਾਮ ਬਿਲੋਕਤੁ ਗੋਗੁ ਰਹੈ ਰਾਮਾ॥ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਾਮ ਦੀ ਮਹੀਮਾ ਅਪ੍ਰਿਯਾਈ॥
--	--

੨੧੦	੨੧੦	੨੧੦
੨੧੦	੨੧੦	੨੧੦
੨੧੦	੨੧੦	੨੧੦
੨੧੦	੨੧੦	੨੧੦
੨੧੦	੨੧੦	੨੧੦
੨੧੦	੨੧੦	੨੧੦
੨੧੦	੨੧੦	੨੧੦
੨੧੦	੨੧੦	੨੧੦

ਪਾਧਾਇ ਪਾਮਸਨ ਪੁਰ ਪਾਇਦਾ ਦੇਇ ਬੁਧਿਸਿ ਮਾਇਆ ਮਾਧੀ	ਪੁਰਗ ਨਰਕ ਮਾਧੀ ਭਾਇਦਾ ਮੇਯੁਲ ਪਰ ਮਾਧੀ ਨਾਹੀ ॥
ੴ ਪੁਰੇ ਦੇਇ ਪੁਰਾਇ ਨਿਪਰੀਕ ਨਫ ਪਾਇ ਹੋਇ ॥ ਪਦ ਗੋ ਬੁਧ ਨਗਨਿਰੁ ਤਿਮਿ ਪੁਪੈਦੀ ਯੋਗੇਇ ॥	ੴ ੮੦
ਮਮਾਇਦਾਨੇ ਨਹੈ ਕਮਲੇ ਯਦੁ ਐਯੋਗ ਨਿਜਾ ਸਬ ਮੇਹਨਿ ਕਾਰਾ ॥ ਮਦਾਹਿ ਕਰਾਯਾਨੀ ਜਾਯਾਹਿ ਮੇਲੀ ਮਜਾਨਿ ਯਤੁ ਯਹੋ ਨੀਦ ਨਗ ਨਾਭਾ ਮੇਯਾਇ ਬੇਕ ਮੇਹ ਕੁਮ ਭਾਗਾ ॥ ਮਸਕਾ ਪੁਸ਼ਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਯਦੁ ਮਨਾਮ ਬੁਧ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬੁਧਾ ॥ ਮਕਨਾ ਬਿਰਾਤੁ ਯਹੋਤੁ ਯਦੁ ਭਾਗਾ	ਮਸਕਿਰਾਹੁ ਨਹਿ ਦੀਵਿਯ ਯਦੁ ਮਦੇਖਾਹਿ ਸੁਪਨ ਅਨੇਕ ਕਾਰਾ ॥ ਮਦਾਮਾਤੁ ਪਾਇ ਪਾਇ ਯੋਗੀ ਮਸਕ ਸਬ ਦੇਖਾਯੋ ਨਾ ਸਬਿਰਾਗ ਮਤੁ ਤੁਧਾ ਬੀਰ ਚਰਣ ਅਨੁਗਾ ॥ ਮਮਨ ਕੁਮ ਯਦੁ ਨ ਰਾਮ ਪਦ ਨੇਹਾ ਮਾਧੀਗਾਤਿ ਮਲਖ ਮਨਾਇ ਅਨੁਪ ਕਹੀ ਨਿਤੁ ਨੇਤਿ ਨੇਰੁ ਪਾਇ ਫੇਦਾ ॥
ੴ ਕੁਮਲੇ ਸੁਰ ਸੁਰਿ ਸੁਰ ਚਿਤ ਲਾਗੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਕਰਤੁ ਚਰਿਤ ਯਹੋ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਨਤੁ ਮਿਟੈ ਨਗ ਨਾਭਾ ॥	ੴ ੮੧
ਮਮਾ ਸੁਰਿ ਮਸ ਪਾਧਾਇ ਮੇਯੁ ਮਕਤੁ ਰਾਮ ਕੁਲੁ ਭ੍ਰਿਸ਼ ਭਾਗਾ ॥ ਮਸਕ ਲੀਲ ਕਰੀ ਰਾਮ ਮਨੁ ਭਾਗਾ ਮਨੁ ਲਸਾਹੀਤ ਸਿਰ ਨਾਭਾ ਭਾਗਾ ਮਦੇਖਾ ਮਦਾਹਾਤਿ ਬੁਧ ਮਨੁ ਭਾਗਾ ਮਸਕ ਲੀਲ ਮਸਕ ਲੀਲ ਨਾਭਾ ॥ ਮਨਾਇ ਭਾਗੀ ਸੁਰਾਇ ਮਨੁ ਭਾਗਾ ਮਕਨਾ ਰਾਮ ਸਿਰ ਮਨੁ ਭਾਗਾ	ਮਸਕਿਰਾਹੁ ਬੀਰ ਚਰਣ ਕੁਲੁ ਭਾਗਾ ਮਜਾਗੇ ਨਗ ਮੰਗਲ ਯਾਤਰਾ ॥ ਮਸਕਿ ਸੁਰਾਨ ਫਟ ਧਮੀਰ ਮਨੁ ਭਾਗਾ ਮਦੇਖਾ ਸੁਮਤਿ ਨਾਭਾ ਜਲ ਭਾਗਾ ਮਕਤੁ ਕਰਮੇਹਿ ਬਚਨ ਮਾਤਿ ਫੇਦਾ ਮਦੇਖਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੇ ਸਾਥਾ ॥ ਮਨੁ ਭਾਗੀ ਫੇਦਾ ਫੇਦਾ ਫੇਦਾ ਭਾਗਾ ਮਸਕ ਲੀਲ ਮਸਕ ਲੀਲ ਨੇਹੀ ॥
ੴ ਮਸਕ ਕਰੇ ਰਾਮਾਇ ਨਸਕ ਹਿਯ ਕੋਤਿ ਲੀਲ ਸੋਇ ਮਕਤੁ ਬਿਨੁ ਪਾਧਨ ਪਤਿ ਦੀਨ ਲਾਲਾ ਜੀ ਮੇਯੋਇ ॥	ੴ ੮੨
ਮਸਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਯਹੋ ਰੀਸੀ ਮੇਯੋਇ	ਮਜਾਗੇ ਮਦ ਪਾਨ ਬਨ ਹੋਇ ॥

[illegible]

1970-1971

1940-1941

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥

1940

1980 **1981**

[The manuscript page contains several lines of handwritten text in Devanagari script, which appears to be bleed-through from the reverse side. The text is mostly illegible due to fading and overlapping.]

[The page contains several lines of extremely faded and illegible text.]

ਅਬੁਬਕਸਰਮਸੁਤਿ ਪਠਾਯੋ।	ਸੁਰਸਾਰੀਤੀਰ ਆਪੁਰਤਿਅਯੋ।
ਅਮਾਗੀ ਨਵ ਨਕੋਟਰ ਆਨਾ।	ਅਕਰੇਤੁਮਾਰ ਮਰਮਮੇ ਜਾਨਾ।
ਅਚਰਣ ਕਮਲ ਰਜਕਹ ਸਬਕਹੀ।	ਅਨੁਖਕਰਾਣਿ ਮੁਰਿਕਫੁਅਹੀ।
ਅਵੁਅਰੁ ਸਿਲਾਕੁਇ ਨਾਟੇਸੁਹਾਈ।	ਅਪਹਨ ਤੇ ਨਕਾਠ ਕਠਿਨਾਈ।
ਅਤੁਰਾਣੇਓ ਮੁਨਿਘਰਣੀਹਾਈਜਾਈ।	ਅਬਾਟਪਰੇਮੋਰਿ ਨਵਉਤਾਈ।
ਅਸਾਹੀ ਪਾਤੋਪਾਲੇ ਸਬ ਪਾਰੇਟਾਹੁ।	ਅਨਾਹਿ ਜਾਨੈਕਫੁ ਮੋਟਿ ਕਬਾਹੁ।
ਅਜੇ ਪੁਰੁਅਵਾਸਿ ਆਰਗਾ ਬਹਾਹੁ।	ਅਉਪਦ ਪਦਮ ਪਖਾਰਨ ਕਹਾਹੁ।
ਅਫੀ: ਅਪਦਪਦਮ ਧੋਇ ਚਢਾਇ ਨਵ ਨਾਬਉਤਰਾਈ ਚਹੀ।	
ਅਮੋਹਿਗਮਗਾਉਰਿ ਆਨਿਦਸਰਬ ਸਪਬ ਸਬ ਸਾਰੀ ਕਹੀ।	
ਅਬਰੁਤੀਰ ਮਾਗਹਿ ਲਖਣਪੀ ਸਬਲਗਿਨ ਪਯੋ ਪਖਾਰਿਹੀ।	
ਅਤੁਬਲਾਹੀ ਨਕੁਲਸੀਦਾ ਸਨਾਥਕੀ ਪਾਲੁ ਪਾਰਉਤਰਿਹੀ।	੪
ਅਸਿ: ਅਜੁਨੈ ਕੇਵਰ ਕੇਈਨ ਪੇਮ ਲਪੇਟੇ ਅਟਪਟੇ।	੧
ਅਇਹ ਸੇਕਰਣ ਅਯਨ ਚਿਤ੍ਰੇ ਜਾਨਕੀ ਲਖਣਤੁਨ।	੪
ਅਕੀਪਾਸਿਪੁ ਬੋਲੇ ਮੁਸੁਕਾਈ।	ਅਜੋਇਕਰਹੁ ਜੇਹਿ ਨਵ ਨ ਜਾਈ।
ਅਏਹੀ ਆਨ ਜਲ ਪਾਯ ਪਖਾਰੁ।	ਅਹੋਤ ਬਿਲੰਬ ਉਤਾਰਹੁ ਪਾਹੁ।
ਅਜਾਸੁ ਨਾਮ ਮੁਮਿਰਤੁ ਇਕ ਬਾਰਾ।	ਅਉਤਰਹਿ ਨਰਕੁਟ ਸਿਧੁ ਅਪਾਰ।
ਅਜੇ ਫੀਪਾਲੁ ਕੇਵਰਾਹੀ ਨਿਹੋਰਾ।	ਅਜੋਕਿਯ ਜਗਤੀਹੁ ਮਗਹੁ ਤੇਏਰਾ।
ਅਪਦਨਖਾਨਿਗਾਇਦ ਸਹਿਰਕਖੀ।	ਅਜੁਨਿ ਪੁਰੁਟਰਨ ਮੋਹਮਤਿ ਕਾਖੀ।
ਅਕੇਵਰ ਰਾਮ ਰਜਾਯਸੁ ਪਾਵਾ।	ਅਪਾਨਿਕਠ ਵਤਾ ਭਰਿਲੇ ਆਵਾ।
ਅਆਤੁ ਆਨਿਦਉ ਮਾਰਿ ਅਨਰਗਾ।	ਅਚਰਣ ਸੋਰੇਜ ਪਖਾਰਨ ਲਗਾ।
ਅਵਗਾਖਿ ਸਾਮਨ ਸੁਰ ਸਕਸ ਸਿਹਾਹੀ।	ਅਉਹਿ ਸਮਪੁ ਨਾਮ ਪੁਜਿਹੀ ਨਾਹੀ।
ਅਵਿ: ਅਪਦ ਪਖਾਰਿ ਜਲ ਪਾਨ ਕਠਿ ਆਪੁ ਸਾਰਿਤ ਪਰਿਟਰ	
ਅਪਤੁਰ ਪਾਰਕਰਿ ਪੁਰੁਹਿ ਪੁਨਮਦਿਤ ਗਯਉ ਲੇਪਾਹੁ	੨੮
ਅਉਤਰਿ ਠਾਢੁ ਭੁਯੇ ਸੁਰ ਸਾਰੀ ਰੋਤਾ।	ਅਸੀਯਰਾਮ ਗੁਰ ਲਖਣ ਅਤਾ।
ਅਕੇਵਰ ਚਿਤਰਿ ਰੀਕੁਟ ਕੀਨਾ।	ਅਪੁਰੁ ਸਕਚੇਇਹਿ ਕਫੁ ਨਦੀ ਦੀਨਾ।

੨੧੬

ਗ:

ਮ:

ਪਿਯਹਿਯਕੀ ਸਿਯਜਨਨਹਾਰੀ ਕਯੋਕਿਪਲੁ ਥੇਹਉਤਰਾਈ ਨਾਥਾਸੁਹਮਗਹਨਪਾਵਾ ਅਮਿਤਕਾਲਮੇਕੀਨਮਜੁਰੀ ਅਥਕਨੁ ਨਾਥਨਚਾਹਿਯੋਮੇਰੇ ਫਿਰਤਿ ਬਾਤਜੇ ਮੁਹਿਕਨੁ ਦੇਵਾ	ਮਾਇਮੁੰਦਰੀਮਨਮੁਦਿਤਉਤਰੀ ਕੇਵਰਚਰਣਗਯੋਅਕੁਸਾਈ ਮਿਟੇਦੋਖਦੁਖਦਾਰਿਦਦਾਈ ਅਜੁਦੀਨਵੇਪਿਸਬਕੁਰੀਪੁਕੀ ਵੀਨਦਯਾਲੁਅਨੁਗਹਤੋਰੀ ਸੇਪਸਦਮੇਸਿਰਧਾਰੇਲੇਵਾ
ਬਹੁਕੀਨਹਠਲਖਣਪੁਤੁਨਾਹਿਕਨੁਕੋਟਟਲੇਥੇ ਬੀਵਕੀਨਕਰਣਯਕੁਨਕੁਕਿਵਿਮਲਬਰਦੇਇਆ	ਦਦ
ਤਬਮਜਨਕਾਰਿਰਾਮੁਕੁਲਨਾਥ ਸਿਯਸੁਰਸਾਗਿਹਿਕਹਕਰਜੇਰੀ ਪਾਤ੍ਰੇਦਵਰਸੰਗਕੁਸਲਬੋਹਰੀ ਸੁਨੀਸਿਯਾਵੇਨਯਪ੍ਰੇਮਰਸਸਾਗੀ ਸਨਰਪੁਬੀਰਪਿਯਾਵੈਦੇਹੀ ਲੋਕਪਹੋਹੋਬਿਲੋਕਤਤੋਰੇ ਤੁਮੇਹਮਾਹਿਬਾਤ੍ਰੀਬੀਨਯਕੁਨਈ ਤਹਪਿਦੇਵਿਮੇਵੇਵਾਅਸੀਸਾ	ਮੁਜਿਪਾਰਬੀਨਾਯਉਮਾਥਾ ਮਤੁਮਨੋਨਬਪੁਰਵਨੁਮੇਰੀ ਆਇਕੋਟੋਜਿਹੋਪੁਜਤੋਰੀ ਗੁਣੇਤਬਕਿਲਬਾਵੈਬਰਬਾਨੀ ਗੁਣਪੁਰਵਜਗਾਈਦਤਨਕੋਹੀ ਗੁਣੇਸੇਵਹਿਸਬਸਿਧਿਕਰਜੇਰੇ ਗੁਣਪਾਤੀਨੀਮਾਹਿਦੀਨਪੁਤੁਈ ਗੁਣਲਹੋਨਹਿਤਨਿਜਬਾਤੀਸਾ
ਪੁਣਨਾਕਦੇਵਰਸਹਿਰਕੁਸਲਕੋਸਲਾਅਗਾਈ ਪੁਰੀਸਬਮਨਕਮਲਸੁਯਸਰਹਿਜਗਦਾਈ	੧੦੦
ਗੰਗਵਰਨਸੁਨਿਮੰਗਲਮੁਖਾ ਗੁਰਪੁਤੁਗੁਹਾਹਿਕਹਾਘਰਜਾਨੁ ਵੀਨਵਰਨਗੁਹਕਹਕਰਜੇਰੀ ਨਾਥਸਾਬਗਹਿਪੰਥਵੇਖਾਈ ਜਿਹੋਬਨਨਾਇਰਹਬਰਪੁਰਈ ਗੁਰਮੇਰਹਜਸਦੇਸਰਜਾਈ ਸਹਜਸਨੇਹਰਾਮਲਖਿਤਾਸੁ	ਮੁਵੈਤਸੀਯਸੁਰਸਾਗਿਅਕੁਲੁ ਸਨਤਸੁਖਮੁਖਕੁਉਰਦਹੁੰਗ ਵੀਨਯਸੁਨਿਯਰਪੁਕੁਲਮਾਇਮੇਰੀ ਕਾਰੀਦੇਨਚਾਰਿਚਰਣਸੇਵਕਾਈ ਪਰਕੁਟੀਮੇਕਵਬਸੁਹਾਈ ਜੋਗਾਰੇਹੋਰਪੁਬੀਰਦਹਾਈ ਸੀਗਲੀਨਗੁਹਾਹਿਦਯਦਲਾਸੁ

ਮਾਨਿ ਗੁਰਗਮਰੇ ਸੋਲਿ ਸਭਾਸਿ	ਭਾਰੇ ਪਾਰਿਤੋ ਖਾਏ ਦਾਤੁ ਧਰੀਏ	
੨੧	ਤੁਸ ਗਣ ਪੁਰੇ ਸੁਮਰਿ ਪੁਨਾਇ ਸੁਰਸਾਰੇ ਹਿ ਮਾਥ	
	ਸਭਾ ਮਨੁ ਜਿਸ ਸਹਿਤ ਸਨ ਗਵਨ ਕੀਨ ਰਪੁਨਾਥ	੧੦੧
ਮਾਇ ਹਿ ਦੇਨ ਕੁਯਉ ਬਿਰਪੁ ਤੁਝਾਥ	ਲਖਣ ਸਭਾ ਸਬ ਕੀਨ ਸੁਪਾਥ	
ਪਾਤੁ ਪਾਤੁ ਰਿਤ ਕਰੇ ਤਪੁ ਰਾਥ	ਸੁਰਿ ਰਥ ਰਾਜ ਦੀਖ ਪੁਰੁ ਜਾਥ	
ਸਾਧਿਵ ਸੰਤ ਸੁਧਾ ਪ੍ਰਿਯ ਨਾਥ	ਉਧਵ ਸਾਰੇ ਸਮੀਤ ਰਿਤ ਕਰੀ	
ਚਾਰਿ ਪਾਰਾਬ ਤੁਰਾ ਕੁੰਡਾ ਰਾਥ	ਖੁਨਾ ਪ੍ਰਵੇਸ ਦੇਸ ਅਧੀ ਰਾਤ	
ਪ੍ਰੇਸ ਮਗਮ ਗਏ ਗਵਨੁ ਰਾਥ	ਸੁਪਨਿਦੁ ਜਿਨ ਪੁਤਿ ਪਖਨ ਪਾਥ	
ਸੈਨ ਸਕਲ ਤੀਰਥ ਵਰ ਪ੍ਰੀਤਾ	ਕਲੁਖ ਅਨੀਕ ਦਲ ਨਰਣ ਪ੍ਰੀਤ	
ਸੰਗਮ ਸਿੰਘ ਸਨ ਸੁਤਿ ਸੋਹਾ	ਖਾਤੁ ਅਯਯਵਟ ਮੁਨਿ ਮਨ ਮੋਹ	
ਚੰਦ੍ਰਾਯ ਮਨੁ ਜਲ ਗੰਗਤ ਹੋਗ	ਦੋਖਿ ਹੋਹਿ ਦੁਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰਿਯ ਰਾਥ	
੨੨	ਸੇਵ ਹਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਧ ਸੁਚਿ ਪਾਵ ਹਿ ਸਬ ਮਨ ਕਾਮ	
	ਬੀਟੀ ਫੇਦ ਪੁਰਤੁ ਗਣ ਕਹਾਹਿ ਵੇਸਲ ਗਾਠ ਗਾਮ	੧੦੨
ਕਿਕਰਿ ਮਕੈ ਪਯਗ ਪੁਕ੍ਰਉ	ਕਲੁਖ ਪੁਨ ਕ੍ਰਿਜਰ ਮਿਗਰਉ	
ਅਸਤੀਰਥ ਪਾਤਿ ਦੇਖ ਸੁਹਵਾ	ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰਪੁਵਰ ਸੁਖ ਪਾਵ	
ਕਹੀ ਸੰਘ ਅਨ ਜਾਹਿ ਸਭਾ ਹਿ ਸੁਨਈ	ਸੀਮੁਖ ਤੀਰਥ ਰਾਜ ਬਹੁਈ	
ਕਾਥੇ ਪਵਾ ਮਦੇਖਤੁ ਬਨ ਬਾਗ	ਕਹਤੁ ਮਹਾਤਮ ਅਭੀ ਅਨੁਰਾਗ	
ਏਹਿ ਬੀਧਿ ਆਇ ਬੀਲ ਕੋ ਬੋਈ	ਸੁਮਿਰਤੁ ਸਕਲ ਸੁਮੰਗਲ ਦੇਈ	
ਮੁਦਿਤ ਅਨੁ ਏ ਕੀਨ ਸੇਵ ਸੇਵ	ਪੂਜਿਯਥਾ ਵੇਧਿ ਤੀਰਥ ਦੇਵਾ	
ਰਬ ਪੁਰੁ ਭਰਵਾਜ ਪਰ ਆਯੋ	ਕਰਤੁ ਦੰਡਵਤ ਮੁਨਿ ਉਰਲਾਯੋ	
ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੋਦਨ ਕਢੁ ਕਰੀ ਜਾਈ	ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਗਾਸਿ ਜਨੁ ਪਵੀਆ	
੨੩	ਵੀਨ ਅਸੀਸ ਮੁਨੀ ਸਉ ਰਾਥੀ ਅਨੰਦ ਅਸ ਜਾਨੀ	
	ਲੋਚਨ ਰੋਚਰ ਸੁਕ੍ਰਿਤਿ ਦਲ ਮਨ ਹੰਕਿਯੇ ਵੇਧਿ ਆਨੀ	੧੦੩
ਕੁਸਲ ਪ੍ਰਸੂ ਕਰਿ ਅਮਨ ਦੀਨਾ	ਪੂਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਰਿ ਪੁਰਣ ਕੀਨਾ	
ਕੰਦ ਮੁਲ ਫਲ ਅਕੁਰ ਨੀਕੋ	ਦਯੋ ਆਨਿ ਮੁਨਿ ਮਨਹੁ ਅਮੀਕੋ	

ਸੋਪਨਾ ਪਦ ਜਨ ਸਹਿਤ ਸੁਹਾਯੋ
॥ ਕੁਛੇ ਵਿਤਤ ਸੁਖ ਮਨ ਸੁਖ ਰੋ
॥ ਆਨੁ ਸੁਖਲ ਤਪਤੀਰ ਸੁਖ ਰੋ
॥ ਸੁਖ ਮਨ ਸੁਖ ਮਨ ਸੁਖ ਮਨ
॥ ਸੁਖ ਮਨ ਸੁਖ ਮਨ ਸੁਖ ਮਨ
॥ ਸੁਖ ਮਨ ਸੁਖ ਮਨ ਸੁਖ ਮਨ

ਅਨੇ ਕਹਿ ਰਾਮ ਮੁਖ ਫਲ ਆਇ
॥ ਕੁਛੇ ਦੁਖ ਮਨ ਦੁਖ ਰੋ
॥ ਅਨੁ ਸੁਖ ਮਨ ਸੁਖ ਮਨ
॥ ਸੁਖ ਮਨ ਸੁਖ ਮਨ ਸੁਖ ਮਨ
॥ ਸੁਖ ਮਨ ਸੁਖ ਮਨ ਸੁਖ ਮਨ
॥ ਸੁਖ ਮਨ ਸੁਖ ਮਨ ਸੁਖ ਮਨ

੨੨

॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ

॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ

੨੩

॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ

॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ

੨੧੮

੨੧੮
੧੧੪

॥ਹੋਰਿ ਸਨਮ ਜਨਮ ਫਲ ਪਾਈ॥ ॥ਫਿਰਹਿ ਦੁਖਤਮਨ ਸੀਨ ਪੁਰਾਈ॥

॥ਬਿਦਾ ਕੀਨ ਬਦ ਵਿਲਾ ਕਰੇ ਵਿਰੇ ਪਾਇ ਮਨ ਕਾਮਾ॥

॥ਚਿਤਹਿ ਅਨੁਨੇ ਯਮਨ ਜਲੈ ਸਰੀਰ ਸਮ ਸਮਾਮ॥ ੧੦੬

॥ਸੁਨਤ ਤੀਰ ਬਾਸੀ ਨਰ ਨਾਰੀ॥

॥ਲਖਣ ਰਾਮ ਸਿਧ ਸੰਦਰਭਾਈ॥

॥ਅਤਿ ਲਾਲਸਾ ਸਬਹਿ ਮਨ ਮਾਹੀ॥

॥ਜੇ ਤਿਨ ਮਹ ਬਧ ਬਿਧ ਮਯਾਨੀ॥

॥ਸਕਲ ਕਾਥ ਕਹਿ ਤਿਨਹਿ ਸੁਨਈ॥

॥ਸੁਨਿ ਸੁਵਿਖਾਦ ਸਕਲ ਪਛਿਤਹੀ॥

॥ਰਾਮ ਲਖਣ ਸਿਧ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰੀ॥

॥ਤੇਪਿਤੁ ਮਾਤੁ ਕਹੈ ਸਖਿ ਕੈਸੀ॥

॥ਧਯੋ ਨਿਜ ਨਿਜ ਕਾਥ ਬਿਸਾਰੀ॥

॥ਦੇਖ ਕਰਹਿ ਨਿਜ ਭੁਗਮ ਬਹੁਈ॥

॥ਨਾਮ ਗਾਵ ਪੂਛਤ ਸਕਦਾਹੀ॥

॥ਤਿਨ ਕਰਿ ਸੁਖਿ ਰਾਮ ਪਹਿਚਨੈ॥

॥ਬਨਹੈ ਚਲੇ ਪਿਤੁ ਅਯਸੁ ਪਾਈ॥

॥ਰਾਨੀ ਰਵੀ ਕੀਨ ਭੁਲ ਨਾਹੀ॥ ੧੦੭

॥ਸੋਚ ਸਨੇਹ ਵਿਕਲ ਨਰ ਨਾਰੀ॥

॥ਜਿਨ ਪੁਰਖੇ ਬਨ ਬਾਲਕ ਮੀਸੀ॥

੨੧੮

॥ਤਬ ਰਾਮ ਬੀਰ ਅਨੇਕ ਬਿਧਿ ਸਬਹਿ ਸਿਖਾਵਨ ਦੀਨਾ॥

॥ਰਾਮ ਰਜਾ ਯਸ ਸੀਸ ਧਰੈ ਗਵਨ ਬੁਢਨ ਤਿਨ ਕੀਨਾ॥ ੧੦੮

॥ਪੁਨਿ ਸਿਖ ਰਾਮ ਲਖਣ ਕਰ ਜੋਈ॥

॥ਗਵਨੇ ਸਿਖ ਸਹਿਤ ਦੇਵੁ ਗਾਈ॥

॥ਪਥਕ ਅਨੇਕ ਮਿਲਹਿ ਮਗ ਜਤ॥

॥ਗਲ ਲਖਣ ਸਬ ਅੰਗ ਭੁਮਾਰੇ॥

॥ਮਾਰਗ ਬਲਹੁ ਪਾਵੇਹਿ ਪਾਯੋ॥

॥ਅਰਮ ਪ੍ਰਥ ਗਿਰਿ ਕਾਨਨ ਭੁਗੀ॥

॥ਕਰਕੇਹਰਿ ਬਨ ਜਹਿ ਨਜੋਈ॥

॥ਜਾਸੁ ਸਨਾ ਲਗਿ ਤਹ ਪਹੁਚਈ॥

॥ਸਮੁਨਹਿ ਕੀਨ ਪੁਲਕ ਬਹੋਰੀ॥

॥ਗਵਿਤ ਨਿਆਕਰਿ ਕਰਤ ਬਛਾਈ॥

॥ਕਹਹਿ ਸੁਖੇ ਮਦੇਖ ਦੇਵੁ ਭਾਤਾ॥

॥ਦੇਖਿ ਸੋਚਹਿ ਯਹੋ ਰੋਤ ਹਮਾਰੇ॥

॥ਜੇਮੇਤਿ ਬਛੁਰ ਹਮਾਰੇ ਭਾਯੋ॥

॥ਹਿਰਿ ਮਹਿ ਸਾਥੁ ਸਰਿ ਸੁਕ ਮਾਰੀ॥

॥ਹਮ ਸੰਗ ਚਲਹਿ ਜੋਅਯਸੁ ਹੋਈ॥

॥ਫਿਰਦ ਬਹੋਰ ਤੁਮਹਿ ਸਿਰ ਨਾਈ॥

੨੧੮

॥ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਭੁਭਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਖ ਪਲਕ ਗਾਤ ਜਲ ਨੈਨਾ॥

॥ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੰਧੁ ਫੇਰਹੈ ਤਿਨਹਿ ਕਰਿ ਅਨਤੀ ਮਿਦੁ ਬੈਨਾ॥ ੧੦੯

॥ਜੇ ਪੁਰਗਾਮ ਬਧ ਹਮਗ ਮਾਹੀ॥

॥ਕਿਹਿ ਸਾਕੁ ਤੀਕਿਹਿ ਘਰੀ ਦਸਾਯੋ॥

॥ਤਿਨਹਿ ਨਗਾ ਸੁਰ ਨਗਾਰੀ॥

॥ਹੀ ਪੁਨਜ ਮਲ ਪਰਮ ਪਰਮਾਯੋ॥

<p>ਜਾਂ ਨਹਿ ਰਾਮ ਚਰਣ ਦਲਿ ਜਾਹੀ ਪੁਨ੍ਹ ਪੁਜਿ ਮਗੁ ਨਿਕਟ ਨਿਵਾਸੀ ਜੋ ਕੁਛਿ ਨ ਯਨਾਈ ਕਹਿ ਰਾਮਾਹੀ ਜੀਹਿ ਸਰ ਸਾਰਿਤ ਰਾਮ ਅਵਗਾਹੀ ਜੀਹਿ ਤਰੁਤਰਾ ਪੁਤੁ ਭੈਨਹਿ ਜਾਈ ਪਰਸਿ ਰਾਮ ਪਦ ਪਵਮ ਪਗਾਹੀ</p>	<p>ਉਹਿ ਸਮਾਨ ਅਮਰਾਵਤਿ ਨਹੀਂ ਉਨਹਿ ਸਰਾਹਿ ਸੁਰ ਪੁਰਬਾਸੀ ਸੀਤ ਲਖਣ ਸਹੀਤ ਘਨ ਸਮਾਸੀ ਉਨਹਿ ਦੇਵ ਸਾਰਿ ਸਾਰਿਤ ਸਰਾਹੀ ਕਰਹਿ ਕਲ ਪਤਰੁ ਰਾਮ ਬਰਾਹੀ ਮਾਨਤਿ ਰੂਮਿ ਰੂਪਿ ਨਿਜ ਰਾਗਾਹੀ</p>
<p>ਦੇ:</p>	<p>ਛਾਂਹ ਕਰੇ ਘਨ ਵਿਬਾਹ ਗਣ ਫਰਖਾਹਿ ਸਮਨ ਸਿਹਾਹੀ ਦੇਖਤਾ ਗੀਰੇ ਬਨ ਬਿਹਗ ਮਿਗ ਰਾਮ ਚਲੇ ਮਗ ਜਾਹੀ ੧੦੮</p>
<p>ਸੀਤਾ ਲਖਣ ਸਹੀਤ ਰਾਮ ਰਾਈ ਸੁਨਿ ਸਬ ਬਾਲ ਬਿਧ ਨਰ ਨਾਈ ਰਾਮ ਲਖਣ ਸਿਯ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰੀ ਸਜਲ ਨਯਨ ਆਭਿ ਪੁਲਕ ਸਰੀਰ ਵਗਣਿ ਨ ਜਾਇ ਦਸ ਫਿਨ ਕੇਰੀ ਦੇਖਹਿ ਏਕ ਬੋਲਿ ਸਿਖ ਦੇਹੀ ਰਾਮਾਹਿ ਦੇਖਿ ਏਕ ਅਨਰਾਗੀ ਏਕ ਨਯਨ ਮਗ ਛਾਇ ਰਾਮਾਨੀ</p>	<p>ਗਾਂਢ ਨਿਕਟ ਜਬ ਨਿਸਰਹਿ ਜਾਈ ਚਲਹਿ ਤੁਰਤ ਗੀਹ ਗਜ ਬਿਸਾਈ ਪਾਯਨ ਯਨ ਫਲ ਹੋਹਿ ਸੁਖਾਈ ਸਬੁਝੇ ਮਗਨ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਕੀਰੀ ਲਹੀ ਰੰਕਿ ਜਨੁ ਧੁਰ ਮਾਣਿ ਦੇਰੀ ਲੋਚਨ ਲਾਹੁ ਲੋਹੁ ਖਮਣਿ ਦੇਹੀ ਚਿਤੁ ਵਤ ਚਲੇ ਜਾਤੁ ਮੀਨ ਲਾਤੀ ਦੇਹਿ ਸਿਥਿ ਲਤਨ ਮਾਨ ਸਬਾਨੀ</p>
<p>ਦੇ:</p>	<p>ਏਕ ਦੇਖ ਬਾਇ ਛਾਂਹ ਭਲਿ ਰਾਸਿ ਮਿਦੁਲ ਤ੍ਰਿਵ ਪਾਤਾ ਕਹਹਿ ਗਾਂਢਾਇ ਯਖ ਮਣਕ ਸਮਗਰਨ ਬਾਹਿ ਕਿਪਤ ੧੧੦</p>
<p>ਏਕ ਕਲੁ ਸਭਾਰੇ ਆਨਹੀ ਪਾਨੀ ਸੁਨਿ ਪਿਯ ਬਚਨ ਪੀਤਿ ਅਤਿ ਦੇਖੀ ਜਨੀ ਸੀਯ ਸਮਿਤ ਮਨ ਮਾਹੀ ਪੁਦਿਤ ਨਾਰੇ ਨਰ ਦੇਖਾਹੇ ਸੋਢੀ ਏਕ ਟਕ ਸਬੁ ਸੋਹਾਹੀ ਦੁਹਿ ਰਿਕਾ ਤੁਰਣੁ ਤਮਾਲ ਬਰਵਨ ਨੀਰਾ ਦਮਿਨੀ ਬਰਵ ਲਖਣ ਸੁਭੇ ਨੀਰੇ</p>	<p>ਅਚਾਇ ਯਨ ਬਰਾਹੇ ਮਿਦੁਲਾਨੀ ਰਾਮਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਸੀਲਾ ਦੇਖੇਖੀ ਘਾਟੇ ਕਥਿ ਲੀ ਕਥੀਨ ਖੁਦ ਘਾਹੀ ਰੂਪ ਅਨਪ ਦੇਖਿ ਮਨ ਲੋਭਾਹੀ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਪੁਖ ਚੰਦ੍ਰ ਰਤੋਗਾਹੀ ਦੇਖਤੁ ਰਾਮ ਕੇਰਿ ਮਨ ਮੋਹਾਹੀ ਨਖ ਸਿਖ ਸੁਰਗ ਭਵ ਤੇ ਜੀਤਾਹੀ</p>

227

1991

222

● 1997年12月1日

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

भारत-विदेशी व्यापार

॥ ह्रीं श्रीं नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ अथ विष्णुसहस्रनाम ॥

১৯৭৭-৭৮ ১৫৩৩৮৮

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ

॥सज्जमल गीरा कसिर दुरा दुरा सधम अकन॥

॥मठदमठसरीनासुसधमठदमठसरीनासु॥१३

ਸੁਖਮਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮਹਾਵਿਦਿਆਰਥੀ

ਮਾਨਸਾਹੀ ਸੀਤਲ ਮਹਾਂਮੁਖੀ

ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਕਰਮ ਸ਼ਕਤੀ ਦਰਦਾਣੀ

सिद्धांतप्रबोधनपत्रिका

ਨਾਮ ਲਖਣ ਲਘੁ ਦੇਵਰ ਮੋਰੇ।

ਅਮਰੀਕੀ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ

ਸਾਪਿਅਤਾ ਦੇ ਉੱਤਮ ਨਮੂਨੇ ਵਜੋਂ ਬਾਕੀ

गङ्गाधर उपाध्याय विनियोगः

“ਭੈਰਵ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੂਖੀ”

॥ॐ नमो भगवते वासुदेवाय॥

ਸਦਾ ਸਹਾਇ ਨਿਰਦਰ ਤਮਜਲ ਰਿਖਾਹਿ ਆਈ ਸੀਸਾ॥

विश्वामयपरब्रह्मदेवता

0.1

੨੨
੧੧

॥ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਵਿਨਸਿ ਕਰਹਿ ਕਰੇ ॥	॥ ਜਗ ਮਾਰਗ ਫਿਰਕ ਬੇਰਹੀ ॥
॥ ਫਰਸਨ ਦੇਖ ਜਾਨਿ ਤਿਜ ਦਾ ਜੀ ॥	॥ ਲਗੀ ਜਿਗਸ ਸੁਖ ਮਿ ਪੁਰਾ ਜੀ ॥
॥ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਕਹਿ ਕਹਿ ਪਾਇ ॥	॥ ਜਾਨ ਕਮਾਇਗੀ ਕੋ ਮੁਈ ਪੈ ॥
॥ ਸੁਖਿ ਲਖਣੁ ਰਖੁ ਬਰਖੁ ਮਾਨੀ ॥	॥ ਪੁਰੇ ਮਗ ਲੋਭਨ ਮਿਦ ਬਾਨੀ ॥
॥ ਸੁਨਤ ਨਾਰ ਨਰ ਕਹਿ ਦੇਖਾਈ ॥	॥ ਪੁਰੇ ਮਗ ਵਿਲੋਚਨ ਭਾਈ ॥
॥ ਮਿਦ ਮੇਰ ਮਨ ਕਹਿ ਮਲੀਨੇ ॥	॥ ਫਿਰਿ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਚੀਨੀ ਨਜਨ ਚੀਨੇ ॥
॥ ਸਮੁਝ ਕਰ ਮਗ ਤੇ ਪੀਰ ਜ ਕੀਨਾ ॥	॥ ਸਿਦਿ ਸੁਗ ਮਮਗ ਤਿਨ ਕਹਿ ਚੀਨਾ ॥
॥ ਲਖਣ ਜਾਨ ਕੀ ਸਹਿਤ ਬਨ ਗਵ ਕੀਨ ਰਖਾ ਲਥਾ ॥	
॥ ਫੇਰੇ ਸਬ ਪਿਯ ਵਚਨ ਕਹਿ ਇਥੇ ਲਾਇ ਮਨ ਸਾਥੀ ॥ ੧੧੪ ॥	
॥ ਫਿਰਤ ਨਰਿ ਨਰ ਅਤਿ ਪੁਰਿਤਾ ॥	॥ ਦੇਹੁ ਪੀ ਦੇਖ ਦੇਹ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
॥ ਸਹਿਤ ਵਿਖਾਏ ਪਰਸ ਪਰ ਕਹੀ ॥	॥ ਬਿਧਿ ਕਰਤ ਬ ਸਬ ਉਦੇ ਅਹੀ ॥
॥ ਨਿਪਟ ਨਿਰੀ ਕੁਸ ਨਿਰੁ ਨਿਸੰਕਾ ॥	॥ ਜਿਹਿ ਸਾਇ ਕੀਨਾ ਸੁਨ ਸਕਲੀ ਕਾ ॥
॥ ਰੁਖ ਕਲ ਪਤਰ ਸਾਗਰ ਖਾਗਾ ॥	॥ ਤੇਰੇ ਪਠਯ ਬਨ ਰਾਜ ਕਮਾਰ ॥
॥ ਜਿਥੇ ਇਨਹਿ ਦੀਨ ਬਨ ਬਾਸਾ ॥	॥ ਕੀਨ ਬਾਇ ਵਿਧਿ ਭੋਗ ਵਿਭਾਸਾ ॥
॥ ਯੇ ਵਿਚਰਹਿ ਮਗ ਇਨੁ ਪਦ ਕਲ ॥	॥ ਭੇਰੇ ਬਾਇ ਵਿਧਿ ਬਾਤ ਨ ਨਾ ॥
॥ ਯੇ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਰਾਜਿ ਕੁਸ ਪਤਾ ॥	॥ ਸਕਗ ਸੇਜ ਕਤ ਕੀਨ ਵਿਧਾਤਾ ॥
॥ ਤਰਤ ਬਾਸ ਇਨਹਿ ਵਿਧਿ ਚੀਨ ॥	॥ ਧਵ ਲਧਾ ਮਰਹਿ ਕਤ ਸੁਮਤੀਨਾ ॥
॥ ਜੇ ਯੇ ਮਨਿ ਪਦ ਪਰ ਜਾਇਲ ਸੀਦਰ ਜਾਨਿ ਸੁਕ ਮਾਣਾ ॥	
॥ ਵਿਧਿ ਪਿਭਾਇ ਕੁਖਲ ਬਾਨ ਬਾਇ ਕਿਯੇ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੧੧੫ ॥	
॥ ਜੇ ਯੇ ਕੰਦ ਮੁਲ ਫਲ ਖਾਹੀ ॥	॥ ਧਾਇ ਸੁਧਾਇ ਅਸਨ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥
॥ ਏਕ ਕਹੀਯੇ ਸਹਿਜ ਜੁਹਾਈ ॥	॥ ਆਪ ਪ੍ਰਗਟ ਭਯੇ ਬਿਧਿਨ ਬਨਾਯੇ ॥
॥ ਜਹ ਲੁਭੀ ਦੇਵ ਕਹੀਯੇ ਵਿਧਿ ਕਰਈ ॥	॥ ਸਵਦ ਨਯਨ ਮਨੇ ਰੀਚਰ ਵਰਈ ॥
॥ ਦੇਖੁ ਯੇ ਜੁਧਨ ਦਸ ਚਾਰੀ ॥	॥ ਕਹਿ ਅਸ ਪਰ ਖ ਕਹਿ ਅਮਿਲਰੀ ॥
॥ ਇਨਹਿ ਦੇਖ ਵਿਧਿ ਮਨ ਅਨੁਗਾ ॥	॥ ਪਦ ਭਯੇਗ ਬਨ ਵਨ ਲਾਰਾ ॥
॥ ਕੀਨ ਬਹੁਤ ਸਮ ਏਕ ਨ ਆਈ ॥	॥ ਤਿਹਿ ਈਰਖ ਬਨ ਮਨ ਦਰਾਯੇ ॥

ਏਕਕਹਿਹਮ ਬਹੁਤ ਨਜਨਹਿ	ਆਪੁਹਿ ਪਰਮ ਧਨ ਕਰਿਮਨਹਿ
ਤੇਪੁਨਿਪੁਨਪੁੰਜਹਮ ਲੇਖੇ॥	ਅਜੇਦੇਖਹਿ ਦੇਖਹਹਿਜਿਨ ਦੇਖੇ॥

[illegible]

॥ नरि सनेह वैकल सखे जेगी ॥
 ॥ मिदु पद कमल कठिन मगजनी ॥
 ॥ परसति मिदुल चरन अरुणगे ॥
 ॥ जेजरादीसु ऐनहि बतदीना ॥
 ॥ जेमंगे पड़े अविधि पांही ॥
 ॥ जे नर नरिन अदसत आयो ॥
 ॥ सुनि सुदुपुष्टि अकलुष्टी ॥
 ॥ समरपुष्टि दिविल कपि जही ॥

॥	॥ अथ लक्ष्मण उवाच ॥	॥ ११० ॥
॥	॥ अथ लक्ष्मण उवाच ॥	॥ ११० ॥

॥ ਗਾਂਢ ਗਾਂਢ ਅੰਸੁ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ॥	॥ ਦੇਖਣ ਨੁਕੁਲ ਕੋਰਵ ਚੰਦਾ ॥ ੪ ॥
॥ ਜਿਕੁ ਵਸਮਾ ਚਾਰ ਸੁਨਿ ਪਾਵਹੀ ॥	॥ ਦੇਨੇ ਪਰਾਨਿ ਹਿੰਦੁ ਲਗਾਵਹੀ ॥
॥ ਕਹੀਂ ਏਕ ਅਤਿ ਭੁਲ ਨਰਨਾਹ ॥	॥ ਵੀਨ ਹਮ ਹਿੰਜਿਨ ਲੋਚਨ ਲਾਹ ॥
॥ ਗਹੀਂ ਪਰਸਪਰ ਲੋਗ ਲਗਾਈ ॥	॥ ਬਾਤੋ ਸਰਲ ਸਨੇਹ ਸੁਹਾਈ ॥
॥ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਰੁ ਧੰਨ ਅਜੋਕਾ ॥	॥ ਧੰਨ ਮ ਸੁ ਨਗਰ ਜਹਾਂ ਤੇ ਆਈ ॥
॥ ਧੰਨ ਸੁਨੈ ਦੇਸ ਭਲ ਗਾਈ ॥	॥ ਸਹੰਸਹੰਸ ਹਿੰਦੁ ਨਾਸੈ ਠਾਈ ॥
॥ ਸੁਖ ਪਾਏ ਵੀਨੇ ਤਿਥਿ ਤੇਹੀ ॥	॥ ਜੋ ਵੀਨ ਕੇ ਸਭ ਭਾਂਤਿ ਸਨੇਹੀ ॥
॥ ਸਾਖਲ ਖੁਦ ਸਿਧ ਕਥਾ ਸੁਹਾਈ ॥	॥ ਤਹੀ ਸਕਲ ਮਗ ਕਾਨਨ ਫਾਈ ॥

॥३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
॥४॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ अथ सप्तमः सर्गः ॥

੨੪
ਮ

੨੪

ਮ

ਉਭਯਮਾਯਾਜਿਸ ਸੋਹਤਿਕੈਸੀ ਬਹੁਕੋਹੋਛਾਬਿਜਸਮਨਬਾਈ ਉਪਮਾਂਬਹੁਕੋਹੋਜਿਯਜੋਹੀ॥ ਪੁਰੁਪਦੋਖਬੀਰਬਿਚਸੀਤਾ ਸੀਯਰਾਮਪਦਅੰਕਟਭਾਯੋ॥ ਰਾਮਲਖਣਸਿਯਪ੍ਰੀਤਿਸੁਹਾਈ ਬਗਮਿਰਾਮਗਨਦੇਖਿਛੁਭਿਰੋਹੀ॥	ਬੁਝਜੀਵਾਬਿਚਮਾਯਾਜੋਸੀ॥ ਜਨਮਧੁਮਦਨਮਧਾਹੁਲਿਲਸਈ ਜਨੁਬੁਧਬਿਧੁਬਿਚਰੋਹੀਟਿਸੋਹੀ ਧਰਾਹੀਚਰਣਮਗੁਚਲਾਹੀਸੁਤਿਤਾ ਲਖਣਚਲਾਹੀਮਗਦਾਰਿਨਬਯੋ ਬਚਨਾਗੋਚਰਕਿਮਿਕਾਹਿਜਾਈ ਲਿਖੋਚੋਰੀਚੇਤਰਾਮਬੋਹੀ॥
---	--

ਦਿ:	ਜੀਨਜੀਨਦੇਖੋਪਾਥੈਕਪਿਯਸੀਯਸਾਹਿਤੋਦੇਉਡਾਇ ਭੁਟਮਗਮਗਮਅਨੰਦਤੋਬੀਨਸੁਮਰਹੋਸਿਰਾਇ॥ ੧੧੮
-----	--

ਅਜਹੁਜਾਗੁਉਰਸੁਪਾਨੇਹੁਗਉ ਅਰਾਮਪਥਜਾਇਦਿਸੋਈ॥ ਭੁਬਰਪੁਬੀਰਸੁਮਿਤਸਿਯਜਨ ਰੁਹਬਸਕੰਦਮੂਲਫਲਭਾਈ॥ ਦੇਖਤਬਨਸਟਸੈਲਸੁਹਾਯੋ॥ ਰਾਮਦੇਖਮੁਨੀਬਾਸਸੁਹਾਦਨ ਸਰਨਸਰੋਜਾਬੀਟਪਬਨਫੁਲੇ॥ ਬਗਮਿਰਾਮਪੁਲਕਲਾਹਲਕਰਹੀ॥	ਬਸਾਹੀਰਾਮਾਜੋਲਖਣਬਦਉ ਜੋਪਥਪਾਵਕਬਹੁਮਨਿਕੋਈ॥ ਦੇਖਿਨਿਕਟਬਦਸੀਤਲਪਨੀ॥ ਪ੍ਰਾਤਅਨੁਇਦਲੇਰਪੁਰਾਈ ਬਾਲਮੀਕਿਅਸੁਮਪੁਰਾਯੋ ਸੁੰਦਰਾਠੀਟਿਕਲਨਜਲਪਦਨ ਗੁਜਤਮਿਮਹੁਪਸਤਨੁਯੋ॥ ਗਹਿਤਬੀਰਪੁਮਾਦੇਤਅੰਤਰਹੀ॥
---	--

ਦਿ:	ਸਾਨੂੰਸੁੰਦਰਾਅਸੁਮਨਿਰਪਿਹਰਪੈਰਜੈਦਨਯਨਾ॥ ਸਾਨੂੰਹਮੁਬਰਾਮਗਮਨਮੁਨੀਆਰੀਆਯੋਬੁਝਨਾ॥ ੧੨੦
-----	--

ਮੁਨਕਹਰਾਮਦੇਭੁਟਕੀਲਾ॥ ਦੇਖੋਰਾਮਨਿਬਨਯਨਕੁਵਾਨੀ॥ ਮੁਨਮੁਨੀਆਯਨਦਿਯੋਸੁਹਾਯੋ॥ ਕੰਦਮੂਲਕਲਮਪੁਰਮਗਾਯੋ॥ ਬਾਲਮੀਕਿਮਨਅਨੰਦਭਾਈ॥ ਭੁਬਕਰਕਮਨਜੋਰੀਰਪੁਰਾਈ॥	ਅਮਿਰਬਾਦਬਿਦੁਰਦੀਨਾ॥ ਕਾਠੀਸਨਮਾਨਅਸੁਹਾਹੀਯਨੇ ਮੁਨਿਬਰਾਠੀਬਿਪੁਦਪਿਯਾਯੋ ਸਿਯਸੀਮਿਰਿਰਾਮਨਲਖਣੋ॥ ਮਗਲਪੁਰਾਤੋਨਯਨਨਿਰਾਹੀ ਏਲੇਬਚਨਸੁਦਣਸੁਖਭਾਈ॥
---	---

1. 1940年12月，国民党政府颁布《战时新闻纸杂志图书检查办法》，规定所有新闻纸、杂志、图书在出版前必须经过检查，否则不得发行。

...
...
...

(Faint, illegible handwritten notes)

1940-1941

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1990

1990

महाराष्ट्र

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥

1982-1983

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1940

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

Journal of Management Studies, 19(1), 67-80.

1950 年 1 月 1 日

[Illegible text]

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

[illegible]

1950年10月1日

1990

50

पुणे जिल्हा न्यायालय, पुणे

Wiederholungsfragen:

1950-1951

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

70

1974-1975, 1976-1977, 1978-1979, 1980-1981, 1982-1983, 1984-1985, 1986-1987, 1988-1989, 1990-1991, 1992-1993, 1994-1995, 1996-1997, 1998-1999, 2000-2001, 2002-2003, 2004-2005, 2006-2007, 2008-2009, 2010-2011, 2012-2013, 2014-2015, 2016-2017, 2018-2019, 2020-2021, 2022-2023, 2024-2025, 2026-2027, 2028-2029, 2030-2031, 2032-2033, 2034-2035, 2036-2037, 2038-2039, 2040-2041, 2042-2043, 2044-2045, 2046-2047, 2048-2049, 2050-2051, 2052-2053, 2054-2055, 2056-2057, 2058-2059, 2060-2061, 2062-2063, 2064-2065, 2066-2067, 2068-2069, 2070-2071, 2072-2073, 2074-2075, 2076-2077, 2078-2079, 2080-2081, 2082-2083, 2084-2085, 2086-2087, 2088-2089, 2090-2091, 2092-2093, 2094-2095, 2096-2097, 2098-2099, 2100-2101, 2102-2103, 2104-2105, 2106-2107, 2108-2109, 2110-2111, 2112-2113, 2114-2115, 2116-2117, 2118-2119, 2120-2121, 2122-2123, 2124-2125, 2126-2127, 2128-2129, 2130-2131, 2132-2133, 2134-2135, 2136-2137, 2138-2139, 2140-2141, 2142-2143, 2144-2145, 2146-2147, 2148-2149, 2150-2151, 2152-2153, 2154-2155, 2156-2157, 2158-2159, 2160-2161, 2162-2163, 2164-2165, 2166-2167, 2168-2169, 2170-2171, 2172-2173, 2174-2175, 2176-2177, 2178-2179, 2180-2181, 2182-2183, 2184-2185, 2186-2187, 2188-2189, 2190-2191, 2192-2193, 2194-2195, 2196-2197, 2198-2199, 2200-2201, 2202-2203, 2204-2205, 2206-2207, 2208-2209, 2210-2211, 2212-2213, 2214-2215, 2216-2217, 2218-2219, 2220-2221, 2222-2223, 2224-2225, 2226-2227, 2228-2229, 2230-2231, 2232-2233, 2234-2235, 2236-2237, 2238-2239, 2240-2241, 2242-2243, 2244-2245, 2246-2247, 2248-2249, 2250-2251, 2252-2253, 2254-2255, 2256-2257, 2258-2259, 2260-2261, 2262-2263, 2264-2265, 2266-2267, 2268-2269, 2270-2271, 2272-2273, 2274-2275, 2276-2277, 2278-2279, 2280-2281, 2282-2283, 2284-2285, 2286-2287, 2288-2289, 2290-2291, 2292-2293, 2294-2295, 2296-2297, 2298-2299, 2300-2301, 2302-2303, 2304-2305, 2306-2307, 2308-2309, 2310-2311, 2312-2313, 2314-2315, 2316-2317, 2318-2319, 2320-2321, 2322-2323, 2324-2325, 2326-2327, 2328-2329, 2330-2331, 2332-2333, 2334-2335, 2336-2337, 2338-2339, 2340-2341, 2342-2343, 2344-2345, 2346-2347, 2348-2349, 2350-2351, 2352-2353, 2354-2355, 2356-2357, 2358-2359, 2360-2361, 2362-2363, 2364-2365, 2366-2367, 2368-2369, 2370-2371, 2372-2373, 2374-2375, 2376-2377, 2378-2379, 2380-2381, 2382-2383, 2384-2385, 2386-2387, 2388-2389, 2390-2391, 2392-2393, 2394-2395, 2396-2397, 2398-2399, 2400-2401, 2402-2403, 2404-2405, 2406-2407, 2408-2409, 2410-2411, 2412-2413, 2414-2415, 2416-2417, 2418-2419, 2420-2421, 2422-2423, 2424-2425, 2426-2427, 2428-2429, 2430-2431, 2432-2433, 2434-2435, 2436-2437, 2438-2439, 2440-2441, 2442-2443, 2444-2445, 2446-2447, 2448-2449, 2450-2451, 2452-2453, 2454-2455, 2456-2457, 2458-2459, 2460-2461, 2462-2463, 2464-2465, 2466-2467, 2468-2469, 2470-2471, 2472-2473, 2474-2475, 2476-2477, 2478-2479, 2480-2481, 2482-2483, 2484-2485, 2486-2487, 2488-2489, 2490-2491, 2492-2493, 2494-2495, 2496-2497, 2498-2499, 2500-2501, 2502-2503, 2504-2505, 2506-2507, 2508-2509, 2510-2511, 2512-2513, 2514-2515, 2516-2517, 2518-2519, 2520-2521, 2522-2523, 2524-2525, 2526-2527, 2528-2529, 2530-2531, 2532-2533, 2534-2535, 2536-2537, 2538-2539, 2540-2541, 2542-2543, 2544-2545, 2546-2547, 2548-2549, 2550-2551, 2552-2553, 2554-2555, 2556-2557, 2558-2559, 2560-2561, 2562-2563, 2564-2565, 2566-2567, 2568-2569, 2570-2571, 2572-2573, 2574-2575, 2576-2577, 2578-2579, 2580-2581, 2582-2583, 2584-2585, 2586-2587, 2588-2589, 2590-2591, 2592-2593, 2594-2595, 2596-2597, 2598-2599, 2600-2601, 2602-2603, 2604-2605, 2606-2607, 2608-2609, 2610-2611, 2612-2613, 2614-2615, 2616-2617, 2618-2619, 2620-2621, 2622-2623, 2624-2625, 2626-2627, 2628-2629, 2630-2631, 2632-2633, 2634-2635, 2636-2637, 2638-2639, 2640-2641, 2642-2643, 2644-2645, 2646-2647, 2648-2649, 2650-2651, 2652-2653, 2654-2655, 2656-2657, 2658-2659, 2660-2661, 2662-2663, 2664-2665, 2666-2667, 2668-2669, 2670-2671, 2672-2673, 2674-2675, 2676-2677, 2678-2679, 2680-2681, 2682-2683, 2684-2685, 2686-2687, 2688-2689, 2690-2691, 2692-2693, 2694-2695, 2696-2697, 2698-2699, 2700-2701, 2702-2703, 2704-2705, 2706-2707, 2708-2709, 2710-2711, 2712-2713, 2714-2715, 2716-2717, 27

1970-1971

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1950年10月1日

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1990年12月

1990

1954年10月1日

1950

1950年10月1日

...and the

[illegible]

ਸਬਦੇ ਪ੍ਰਿਯ ਸਬਦੇ ਦਿਤਕਾਰੀ ਕਹਾਹੀ ਸਤੁ ਪ੍ਰਿਯ ਬਚਨ ਤੁਮਾਰੇ ਨਾਉ ਗਾਇ ਰੂਸਾ ਦੇ ਨਾਨੀ ਸਨ ਨੀ ਸਮ ਜਾਨਾਇ ਪਰ ਨਾਰੀ ਜੇ ਹਰ ਥਾਹਿ ਪਰ ਮੀ ਪਾਉ ਦੇਖੀ ਸੀਨ ਹਿ ਰਾਮ ਰੂਪ ਪਾਏ ਪਾਏ	ਵਖ ਸੁਖ ਸਾਫਿ ਸ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਗਾਈ ਜਾਗਤ ਸੇਵਤ ਸਰਣ ਰੁਮਾਰੀ ਰਾਮ ਬਾਸੁ ਤਿਨ ਕੇ ਉਰ ਮਾਰੀ ਪਨ ਪਰਾਯਾ ਦੇਖਤੋ ਦੇਖ ਲਾਗੀ ਦੁਖਿਤ ਹੋਹਿ ਪਰਾਏ ਪਾਉ ਵਿਸੇਖੀ ਤਿਨ ਕੇ ਉਰ ਸੁਰ ਸਦਨ ਤੁਮਾਰੇ
ਦਿ:	ਸਾਹਿਬ ਜਪ ਪਿਤੁ ਮਾਤੁ ਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕੇ ਸਬ ਤੁਮਤਾਤਾ ਅਤਿਨ ਕੇ ਮਨ ਮੀਦਿ ਰ ਬਾਹੁ ਸੀਯ ਸਾਹਿਬੁ ਦੇਉ ਗੁਰੁ ੧੨੫
ਅਵ ਗੁਣੁ ਜੇ ਸਬ ਕੇ ਗੁਣ ਗਹੀ ਨੀਤੋ ਨੀਪੁਣਾ ਜੋਨ ਕੀ ਜਗ ਲੀਕਾ ਗੁਣ ਰੂਪ ਸਮੁਪ੍ਰੀਤੀ ਜੇ ਦੇਸਾ ਰਾਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਿਯ ਨਾਗਾਹੀ ਜੋਹੀ ਜਾਤਿ ਪਾਏ ਧਨ ਧਰਮ ਬੁਝਾਈ ਸਬ ਰਾਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਰਹੈ ਲਿਖ ਲਾਈ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅਪ ਬਰਗ ਸਮਾਨ ਅਸੁਖ ਮਸਰਨ ਜੇ ਦਾਉਰ ਬੇਟਾ	ਦਿਪ ਪ੍ਰੇਨੁ ਹਿਤ ਸੇਵਤ ਸਹਾਹੀ ਪਰ ਤੁਮਾਰ ਤਿਨ ਕੇ ਮਨ ਨੀਕਾ ਜੇਹਿ ਸਬ ਰਾਂਤਿ ਤੁਮਾਰ ਰੋਸਾ ਮਤਿ ਹਿ ਉਰ ਬਸਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਦੇਹੀ ਪ੍ਰਿਯ ਪਾਰਿ ਫਰ ਸਦਨ ਸਮੁਦਾਈ ਤਾਕੇ ਪ੍ਰਿਦਯ ਬਸਹੁ ਰੁਪੁ ਰਾਈ ਜਹ ਤੁਰਦੀਖ ਧਰੇ ਧਨ ਬਾਨਾ ਰਾਮ ਕਰਹੁ ਤਾਂ ਕੇ ਉਰ ਰੂਪਾ
ਦਿ:	ਜਾਹਿ ਨ ਰਾਹੀ ਬਕ ਬਹੁ ਕਨੁ ਤੁਮ ਮਨ ਸਹਜ ਸਨੇਲਾ ਬਸਹੁ ਨਿਰਤੁਰ ਰਾਸੁ ਉਰੇ ਪੈਰ ਉਰ ਨਿਜ ਗੋਹਾ ੧੨੬
ਇਹੇ ਵਿਸਾਖੀ ਨਿਰਭਰ ਫੇਰਾ ਫੁਲ ਮੁਨੀ ਬੁਨਹੁ ਗੁਨ ਗੁਨ ਮਨ ਸਾਹਿਬ ਕੁਟਾਹੀ ਨਿ ਕਰਹੁ ਕਿਰਾਨਾ ਸੈਲ ਸੁਰਾਟਨ ਕਾਨਨ ਗਾਥਾ ਨਵੀ ਪੁਨੀਤ ਪੁਰਾਣ ਗਾਥਾ ਨੀ ਸੁਨ ਸਾਧੇ ਧਾਨ ਨਾਮ ਮੰਦਾਕਿਨੀ ਅੰਤਿ ਮਾਇ ਮੁਨਿ ਕਰਤੁਰ ਸਸੀ	ਦੁਜਨ ਜਪ ਮਗਾਮ ਮਨੁ ਭਾਯੋ ਆਸ ਮਕੋ ਸਮਯ ਸੁਖ ਦਾਯੋ ਗੁਰੁ ਤੁਮਾਰ ਸਬ ਰਾਂਤਿ ਸੁਪਾਸੁ ਕਾਰਿ ਕੇਹਾ ਰੇ ਮ੍ਰਿਗਾ ਵਿਹਗਾਇਯੁ ਜਾਏ ਤੀਯ ਨਿਜ ਤਪ ਬਲ ਆਨੀ ਜੇ ਸਬ ਪਾਤਿਕ ਪੋਤਕ ਰਾ ਕੀਨੀ ਕਹਾਹੀ ਜੋਗ ਜਪ ਤਪ ਤਨੁ ਕਸਹੀ

੨੨੮

੨:		ਮ:
	॥ ਚਲੁ ਹੁਸਨੁ ਸਮ ਸਬ ਕਰਕਹੁ ॥	॥ ਰਾਮ ਦੇਹੁ ਤੀਰਥ ਗੀਰਿ ਬਰਹੁ ॥
ਦੇ:	॥ ਚਿਤੁ ਕੁਰਮਾਹਿ ਮਾਅਮਿਤੁ ਕਹੀ ਮਹਾ ਮੁਨਿ ਗਾਇ ॥	
	॥ ਆਇ ਅਨੁਨੇ ਸਾਇਤੁ ਵਰਸੀਯ ਸਾਹਿਤੁ ਦੇਉ ਭਾਇ ॥੧੨੭॥	
	॥ ਰਘੁਬਰ ਕਹੀਹੁ ਭਾਖੁ ਕਹਾ ॥	॥ ਕਰਹੁ ਕਤਹੁ ਅਬ ਨਾਹ ਕਨਾਟੁ ॥
	॥ ਲਖਣ ਦੀਖਤ ਬਉ ਰਠੁ ਰਾਹ ॥	॥ ਚਹੁ ਦਿਸੈ ਫਿਕੈ ਧਨੁ ਖਜਿ ਮਾਰ ॥
	॥ ਨਦੀ ਪਨਰ ਸਰਸਮ ਵਸਦਾਨਾ ॥	॥ ਸਕਲ ਕਲੁ ਖਕਲਿ ਸਦਿ ਜਨਾਨਾ ॥
	॥ ਚਿਤੁ ਕੁਰ ਜਨੁ ਅਚਲ ਅਹੇਰੀ ॥	॥ ਚੂਕਨ ਘਰੁ ਮਾਰੁ ਮੁਨੁ ਭੇਰੀ ॥
	॥ ਅਸ ਕਹੀ ਲਖਣ ਭਾਵ ਦਿਖਰਾ ॥	॥ ਚਲ ਬਿਲੋਕਿ ਰਖੁ ਰਾਖਿ ਖਪਾਵ ॥
	॥ ਰਾਮੋ ਗਾਮ ਮਨ ਦੇਵ ਨ ਜਾਨਾ ॥	॥ ਚਲੇ ਸਾਹਿਤੁ ਸੁਰ ਪਾਤਿ ਪਰਯਾਨਾ ॥
	॥ ਕੋਲ ਕਿਰਤ ਕੁਖ ਧਾਰੇ ਆਯੋ ॥	॥ ਰਚੋ ਪਰਣ ਭਿਟ ਸਦਨ ਸੁਹਾਯੋ ॥
	॥ ਵਰਣਿ ਨ ਜਾਇ ਮਜਿ ਦਾਇ ਸਾਲਾ ॥	॥ ਏਕ ਲਾਲਿਤ ਲਘੁ ਏਕ ਦਿਸਾ ॥
ਦੇ:	॥ ਲਖਣ ਜਨਕੀ ਸਾਹਿਤੁ ਪੁਰੁ ਰਾਸਤੁ ਪਰਣ ਨਿਕੇਤ ॥	
	॥ ਸੋਹ ਮਦਨ ਮੁਨਿ ਭੇਖ ਜਨੁ ਗਤਿ ਭੈਰੁ ਰਜ ਸਮੇਤ ॥੧੨੮॥	
	॥ ਅਮਰ ਨਾਗ ਕਿਨਰਾ ਦੇਗ ਪਲਾ ॥	॥ ਚਿਤੁ ਕੁਰ ਆਯੋ ਤ੍ਰਿਹਿ ਕਾਲਾ ॥
	॥ ਰਾਮ ਪਦਮ ਕੀਨ ਸਬ ਕਾਹੁ ॥	॥ ਮੁਦਿਤ ਦੇਖ ਲਹਿ ਲੋਚਨ ਲਾਲਾ ॥
	॥ ਵਰਣਿ ਸੁਮਨ ਕਹ ਦੇਵ ਸਮਾਜ ॥	॥ ਨਾਚ ਸਨਾਥ ਕਯੋ ਹਮ ਆਜ ॥
	॥ ਕਹਿ ਬਿਨਤੀ ਦੁਖ ਦੁਸਹ ਸੁਨ ਯ ॥	॥ ਹਰ ਖਿਤੁ ਨਿਜ ਨੇਜ ਗੋਰ ਸਿਧਯੋ ॥
	॥ ਚਿਤੁ ਕੁਰ ਰਘੁਨੰਦਨ ਭਾਯੋ ॥	॥ ਸਮਾ ਚਾਰ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਮੁਨਿ ਆਯੋ ॥
	॥ ਆਵਤੁ ਦੇਖਿ ਮੁਦਿਤ ਮੁਨਿ ਬੰਦਾ ॥	॥ ਕੀਨ ਦੇਵੁ ਰੁਪੁ ਕੁਲ ਚੰਦਾ ॥
	॥ ਮੁਨਿ ਰਘੁਬਰਾਹਿ ਲਾਇ ਉਰੇ ਲਹੀ ॥	॥ ਸੁਫਲ ਹੋਨ ਹਿਤੁ ਆਸਿ ਖਦੇਹੀ ॥
	॥ ਸਿਧ ਸੋਮੈ ਬਿਗਮ ਛੁਇ ਦੇਖਹਿ ॥	॥ ਸਾਧਨ ਸਕਲ ਸੁਫਲ ਕਰਿ ਲੇਖਹਿ ॥
ਦੇ:	॥ ਯਥਾ ਯੋਗ ਸਨਮਾਨੇ ਪੁਰੁ ਵਿਦਾ ਭਯੋ ਮੁਨਿ ਬਿੰਦਾ ॥	
	॥ ਕਹਹਿ ਯੋਗ ਜਪ ਸਰਮਤ ਪਾਨਿ ਸਮਾਜ ਸੁਫਲ ॥੧੨੯॥	
	॥ ਯਹ ਸੁਧਿ ਕੋਲ ਕਿਰਤੁ ਪਾਈ ॥	॥ ਹਰ ਖਿਤੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਘਰ ਆਈ ॥
	॥ ਕੰਦ ਮੂਲ ਫਲ ਭਉ ਭਉ ਦੇਨਾ ॥	॥ ਚਲੇ ਰੰਗ ਜਨੁ ਲੂਣ ਸੇਨਾ ॥

<p>॥ ਤਿਨ ਮਹਾ ਜੀਨ ਦੇਖੇ ਦੇਉ ਕ੍ਰਾਤਾ ॥ ॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਰਾਖੀਰ ਨਿਕਾਈ ॥ ॥ ਕਰਹਿ ਜੁਹਾਏ ਭੁਇ ਧਰਮਾਗੇ ॥ ॥ ਚਿਤ ਲਿਖੇ ਜਨੁ ਜਹ ਰਹ ਠਾਢੇ ॥ ॥ ਰਾਮ ਸਨੇਹ ਮਗਨ ਸਬ ਜਾਨੇ ॥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿ ਜੁਹਾਏ ਬਹਿਰੇ ਬਹਿਰੇ ॥</p>	<p>॥ ਐਰਿ ਤਿਨਾਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਿੰਮਗੁ ਜਾਤਾ ॥ ॥ ਆਯ ਸਬਨ ਦੇਖੇ ਰਾਖੁ ਰਾਈ ॥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹਿੰ ਬਿਲੋਕਤ ਆਤ੍ਰਿ ਅਨੁਰਾਗੇ ॥ ॥ ਪੁਲਕ ਸਰੀਰ ਨਯਨ ਜਲ ਬਾਢੇ ॥ ॥ ਕਾਹਿ ਪ੍ਰਿਯ ਵਚਨ ਸਕਲ ਸਨਾਏ ॥ ॥ ਬਚਨ ਦੇਨੀਤ ਕਹਹਿ ਕਰ ਜੋਗੇ ॥</p>
<p>ਦੇ: ॥ ਅਬ ਹਮ ਨਾਥ ਸਨਾਥ ਸਬ ਭੁਯੇ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਯਾ ॥ ॥ ਭੁਗਮ ਹਮਾਰੇ ਆਗਮਨ ਰਾਉਰ ਫੇਲ ਗਯਾ ॥੧੩੦॥</p>	
<p>॥ ਧੀਨ ਜੁਮਿ ਬਨ ਧੀਨ ਪਹਾਰਾ ॥ ॥ ਧੀਨਾ ਏਹਗ ਮਿਗ ਕਾਨਨ ਚਾਈ ॥ ॥ ਹਮ ਸਬ ਧੀਨ ਸਾਹਿਤ ਪਾਰਿਵਾਰਾ ॥ ॥ ਕੀਨ ਬਾਸ ਬਾਲਿ ਨਾਮ ਬੀਰਾਰੀ ॥ ॥ ਹਮ ਸਬ ਭਾਏ ਕਰ ਬਸੇਵ ਕਾਈ ॥ ॥ ਬਨ ਬੀਰ ਕੁ ਫੀਰਿ ਕੰਦਰ ਬੋਹਾ ॥ ॥ ਭੁਗਤੁ ਤੁਮਾਰੇ ਅਰੇ ਪੇਲਾਉ ਬ ॥ ॥ ਹਮ ਮੇਰ ਪਾਰਿਵਾਰ ਸਮੇਤਾ ॥</p>	<p>॥ ਜਹ ਜਹ ਨਾਥ ਪਾਏ ਤੁਮ ਪਾਰਾ ॥ ॥ ਸੁਫਲ ਜਨਮ ਭੁਯੇ ਤੁਮ ਹਿੰ ਨਿਹਰੀ ॥ ॥ ਦੇਖਿ ਨਯਨ ਭਾਰੇ ਵਰ ਸਤੁ ਮਾਰਾ ॥ ॥ ਏਹਾ ਸਕਲ ਰਿਤੁ ਰਹ ਬਸੁ ਖਾਰੀ ॥ ॥ ਕਰਿ ਕੇਹਰਿ ਆਹਿ ਬਾਪ ਬਰਾਈ ॥ ॥ ਸਬ ਹਮਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਾਪਗ ਜੋਹਾ ॥ ॥ ਸਰਨਿ ਰਵਰ ਸਬ ਨਾਮ ਏਖਾਉ ਬ ॥ ॥ ਨਾਥਨ ਸਕਰਵ ਆਯਸ ਦੇਤਾ ॥</p>
<p>ਦੇ: ॥ ਏਦ ਵਚਨ ਮੁਨਿ ਮਨ ਅਗਮ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੁਣਾ ਅਸਨਾ ॥ ॥ ਬੁਝਨ ਫਿਰਾਤਨ ਕੇ ਸੁਨਤੁ ਜੀਮਿ ਪਿਤੁ ਬਾਲਕ ਬਯਨਾ ॥੧੩੧॥</p>	
<p>॥ ਰਾਮਾਰਿ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪਯਾਰਾ ॥ ॥ ਰਾਮ ਸਕਲ ਬਨਰ ਪਛਿਤੋਏ ॥ ॥ ਏਹਾ ਕਿਏ ਸਰ ਨਾਇ ਜਿਧਾਏ ॥ ॥ ਏਹੀ ਵਿਧਿ ਸੀਯ ਸਾਹਿਤ ਦੇਉ ਰਾਈ ॥ ॥ ਜਸੁ ਤੇ ਆਯ ਰਹੇ ਰਾਖੁ ਨਾਥਕਾ ॥ ॥ ਫੁਲਾਹਿ ਫਲਹਿ ਬਿਧਿ ਵਿਧਿ ਨਾ ॥ ॥ ਸੁਰਤੁ ਸਾਧਿ ਸੁਰਾਵ ਸੁਹਾਯੇ ॥</p>	<p>॥ ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਜੇ ਜਾਨਿ ਹਾਰਾ ॥ ॥ ਕਾਹਿ ਮਿਦ ਬਚਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਰਿਧੇ ॥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਪਾਰਾਏ ॥ ॥ ਬਜਾਹਿ ਵਿਪਿਨ ਸੁਰ ਮੁਨਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ॥ ਤੁਬ ਤੇ ਭਾਬਨ ਮੰਗਲ ਦਾਯਕਾ ॥ ॥ ਮੰਜੁ ਲਾਲਿਤ ਵਰ ਏਹੀ ਲਾਭਾ ॥ ॥ ਮਨੁੰ ਵਿਬੁਧ ਬਨ ਪਾਰਿਹਾਰ ਆਯੇ ॥</p>

੨੩੦

ਗੁ: ॥ ਗੀਤ ਮਜਿਲ ਮਧੁਕਰ ਸੇਨੀ ॥	ਅ: ॥ ਗੀਤਿ ਬਯਾਰਿ ਬਹੈ ਸੁਖਦੇਨੀ ॥
ਦੇ: ॥ ਨੀਲਕੰਠ ਕਲਕੰਠ ਸੁਕਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਕ੍ਰ ਚਕੋਰ ॥ ॥ ਗੁਰਾਂਤ੍ਰਿ ਗੁਰਾਂਤ੍ਰਿ ਬੋਲਾਹਿੰਦੀ ਹਰ ਸਵਣ ਸੁਖਦ ਚਿਤੋਰ ॥ ੧੩੨	
॥ ਕਾਰੇ ਕੇਹਾਰਿ ਕਪਿ ਕੇਲ ਕਰੰਗ ॥ ॥ ਛੰਡਤ ਅਹੋਰ ਫਾਮ ਛਾਇ ਦੇਖੀ ॥ ॥ ਵੇ ਬੁਧ ਵਿਪਿਨ ਜਹ ਲਾਗੀ ਜਗਮਹੀ ॥ ॥ ਸੁਰਸਾਰਿ ਸਰ ਮਾਇ ਦਿਨ ਕਰਕੰਠ ॥ ॥ ਸਬ ਸਾਰਿ ਸਿਧੁ ਨਦੀ ਨਦ ਨਾਨਾ ॥ ॥ ਉਦਯ ਅਸੁ ਗੀਰਿ ਅਰੁ ਕੈਲਾਸੁ ॥ ॥ ਸੀਲ ਹੀਮ ਚਲ ਆਇਕ ਜੇਤੋ ॥ ॥ ਦੇਵ ਮਾਇਤ ਮਨ ਸੁਖਨ ਸਮਾਈ ॥	॥ ਟਿਗਤ ਫਯਰ ਟਿਹਗਾਇ ਵਿਕਸਿਗ ॥ ॥ ਹਿੰਮੁ ਆਇਤ ਮਿਗ ਬਿੰਦ ਵਿਸੇਖੀ ॥ ॥ ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਬਨ ਸਕਲ ਸੇਹਾਹੀ ॥ ॥ ਮੇਕਲ ਸੁਤ ਗੋਦਾਦਾਰਿ ਧੀਨਯਾ ॥ ॥ ਮੰਦਾਕੀਨਿ ਕਰ ਕਰਹਿ ਬਖਾਨਾ ॥ ॥ ਮਦਿਰ ਮੋਰੁ ਸਕਲ ਸੁਰ ਬਾਜੁ ॥ ॥ ਚਿਤ੍ਰਕੁਟ ਯਸ ਰਾਵਹਿ ਤੇਤੋ ॥ ॥ ਬਿਨੁ ਸੁਮਾਇ ਪੁਲ ਬਾਈ ਪਾਈ ॥
ਦੇ: ॥ ॥ ਚੇਤ੍ਰਕੁਟ ਕੇ ਟਿਹਗਾ ਮਿਗ ਬੋਲਿ ਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤ ਜਾਤੀ ॥ ॥ ਪੁਨ੍ਯ ਪੁੰਜ ਸਬ ਧੰਨ ਅਸਕਹੈ ਦੇਵ ਦਿਨ ਗਾਤੀ ॥ ੧੩੩	
॥ ਨਯਨ ਟਿਤ ਰਘੁ ਪਾਤੀਹੀ ਬੀਲੋਕੀ ॥ ॥ ਪਗ ਸਿਚਰਣ ਰਜ ਅਚਰ ਸੁਖਾਕੀ ॥ ॥ ਸੇ ਬਨ ਸੈਲ ਸੁਰਾਯ ਸੁਹਾਵਨਾ ॥ ॥ ਮਹਿਮਾ ਕੋਰੋ ਕਵਨ ਵਿਧਿ ਤਾਸੁ ॥ ॥ ਪਯ ਪਯੋਧਿ ਤਾਜੇ ਅਵਧ ਬਿਹਾਈ ॥ ॥ ਕਾਹੇਨ ਸਕਾਹਿ ਸੁਖਤੁ ਜਸ ਕਾਨਨਾ ॥ ॥ ਸੇ ਮੈਂਦਗਾਣੇ ਰਹੈ ਕੀਧੀ ਕੋਹੀ ॥ ॥ ਸੇਵਹਿ ਲਖਣ ਕਰਮ ਮਨ ਬਨੀ ॥	॥ ਪਾਇ ਜਨਮ ਫਲ ਹੋਰੀ ਵਿਸੇਕੀ ॥ ॥ ਭੁਯੇ ਪਰਮ ਪਦ ਕੇ ਆਇਕਾਰੀ ॥ ॥ ਮਗਿਲ ਮਯ ਆਤਿ ਪਾਵਨ ਪਾਵਨ ॥ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜਹ ਕੀਨ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ॥ ਜਹ ਸਿਯ ਰਾਮ ਲਖਣ ਰਹੈ ਆਈ ॥ ॥ ਜੇ ਸਤੁ ਸਹਸ ਹੋਰੇ ਸਹ ਸਨਨਾ ॥ ॥ ਭਾਵਨ ਕਮਨ ਕੀ ਮਦਿਰ ਲੇਹੀ ॥ ॥ ਜਾਇ ਨ ਸੀਲ ਜਨੇਹ ਬਖਾਨੀ ॥
ਦੇ: ॥ ॥ ਖਮਣ ਖਮਣ ਲਖਿ ਸਿਯ ਰਾਮ ਪਦ ਜਾਨਿਆ ਪੁਪਰਨੇਹ ॥ ॥ ਕਰਤ ਲਖਣ ਸੁਪਨੇਨਾ ਚਿਤ ਬੀਧੁ ਮਾਤ੍ਰ ਪਿਤੁ ਗੋਹ ॥ ੧੩੪	
॥ ਰਾਮ ਸਿੰਗ ਬਿਸਰਹਾਹੈ ਸੁਖਾਰੀ ॥ ॥ ਖਮਣ ਖਮਣ ਪਿਯ ਵਿਧੁ ਬਦਨ ਨਿਹੀ ॥	॥ ਪੁਰ ਪਾਰੇ ਜਨ ਰਿਹ ਸੁਗਤਿ ਬੀਸੀ ॥ ॥ ਪਮਾਇਤ ਮਨੁ ਚਕੋਰ ਕੁਮਾਰੀ ॥

ਨਾਹ ਨੇਹ ਨਿਤ ਬਦਤ ਬਿਲੋਕੀ ॥ ਸਿਸਮਨ ਰਾਮਚਰਣ ਅਨੁਗਾ ॥ ਪਰਣਕੁਟੀ ਪਿਯ ਪੀਤਮ ਸੰਗਾ ॥ ਸਾਸੁ ਸੁਸੁਰ ਸਮਮੁਨੀ ਤਿਯੁ ਨਵਰ ॥ ਨਾਥ ਸਾਥ ਸਾਥੀ ਸੁਹਾਈ ॥ ਲੋਕ ਪਰੇਰੇ ਵੇਲੋਕਤ ਜਾਤੁ ॥	ਹਰਖਿਤੁ ਰਹਾਤਿ ਵੇਦਸਾਜੀ ਮੋਕੀ ॥ ਅਵਧ ਸਹਸ ਸਮਸਨ ਪਿਯਲਗ ॥ ਪਿਯ ਪਾਰੇਕਰ ਕਰੰਗ ਬਿਹੰਗਾ ॥ ਨਾਸਨ ਅਮਿਯ ਸਮਕੰਦ ਮੁਕਾਫਰ ॥ ਅਯਨ ਸਯਨ ਸਤੁ ਸਮਸੁਖਦਈ ॥ ਤੋਹਿ ਕੇ ਮੋਹ ਸਭ ਵੇਖਯ ਵੇਲਸੁ ॥
ਦੇ: ॥ ਸੁਮਰਤੁ ਰਾਮਾਹਿ ਤਜਾਹਿ ਜਨੁ ਵਿਣ ਸਮਾਵਿਖਯ ਵੇਲਾਧੁ ॥ ਰਾਮ ਪਿਯਾ ਰਗਜਨਿ ਨਿਸਿਯ ਰਨੁ ਨ ਆਗਰਜਤਾ ॥੧੩॥	
ਸੀਯ ਲਖਣ ਜੀਹਿ ਵਿਧਿ ਸੁਖਲਹੀ ॥ ਕਹਾਹਿ ਪੁਰਾਤਨ ਕਥਾ ਕਹਾਨੀ ॥ ਜਬ ਜਬ ਰਾਮ ਅਵਧ ਸੁਧਿ ਕਰਹੀ ॥ ਸੁਮਾਰੇ ਮਾਤੁ ਪਿਤੁ ਪਾਰੇ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਹਿ ਰੁਖਾਰੀ ॥ ਲਖਿ ਸਿਧ ਲਖਣ ਬਿਵਲ ਹੋਇ ॥ ਪਿਯਾ ਬੁਧਗਤਿ ਲਖਿ ਰਖੁਨਿ ਦਨ ॥ ਲਗੇ ਕਹਨ ਕਠੁ ਰਖਾ ਪੁਨੀਤਾ ॥	ਸੁਵਿਰਾਮ ਨਾਥ ਕਥੇ ਜੋਇ ਕਹਾਈ ॥ ਸੁਨਹਿ ਲਖਣਾ ਸਿਯ ਅਤਿ ਸੁਖਮਾਈ ॥ ਕੁਭਤ ਬਸਾਹਿ ਬਿਲੋਜਨ ਭੁਰਹੀ ॥ ਭੁਰਤ ਸਨੇਹ ਸੀਲ ਸੇਵ ਕਾਈ ॥ ਪਰਿਜ ਪਰਹਿ ਕੁਸਮਯਾ ਬਿਰਾਈ ॥ ਜੀਅ ਰੁਖਹਿ ਅਨੁਸਰ ਪਾਰਿਛਾਈ ॥ ਹੀਰਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਨ ਭੂ ਉਰ ਚੰਦਨਾ ॥ ਅਮੁਨਿ ਸੁਖਲਹਾਹਿ ਲਖਣ ਅਰੁ ਸੀਤ ॥
ਦੇ: ॥ ਰਾਮ ਲਖਣ ਸੀਤ ਸਹਿਤ ਨੇਹਤ ਪਰਣ ਨਿਕੇਤਾ ॥ ਸੀਮਿਲਾ ਬਸੁ ਮੁਖਮੁਖੁ ਰਸਚੀ ਜੀਤ ਸਮੇਤਾ ॥੧੪॥	
ਜਗਦੀਪ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਯ ਅਨੁਗਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰੇਸਹਿ ਲਖਣ ਸੀਯ ਰਖੁਈ ਰਾਹਿ ॥ ਵਿਹਿ ਵਿਧਿ ਪ੍ਰਭੂ ਬਨ ਬਸਾਹਿ ਪੁਖੀ ॥ ਕਯੋ ਰਾਮ ਬਨ ਗਏ ਨਾਹਿ ॥ ਅੰਕੀ ਨਿਖਾਵ ਪ੍ਰਭੂਹਿ ਪੁਰਾਈ ॥ ਮਹਿ ਬਿਕਲਾਵਿਲੋਕਿ ਨਿਲਾਈ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਿਯ ਲਖਣ ਪੁਰਾਈ ॥	ਪਲਕਾ ਬਿਲੋਕਨ ਰੀਲਕੀ ਸੀ ॥ ਜੀਹਿ ਆਬਿਛੋਕੀ ਪੁਰੁਸਰੀਤੀ ॥ ਸੁਗਾਇਗ ਸੁਰਤੁ ਪਸਾਇਤੁ ਕਈ ॥ ਮੁਨਹੁ ਸੁਮਤਿ ਅਵਧ ਜੀਅਮਾਈ ॥ ਸਚੀਵ ਸਹਿਤ ਰਬਦੇ ਕੋਸਲੀ ॥ ਕਹੈਨ ਸਕਾਹਿ ਨ ਸਕਾਹਿ ॥ ਪਛੋਧਨਾਇਤੁ ਲਖਣ ਰੁਕਮਣੀ ॥

ਰਾ:

੨੨੨

ਦੇਵਿ ਰਾਮੁ ਅਟਿ ਨਿਹਿਤਾ ਹੋਰੀ ਨਹੀ	ਸੀਮਾ ਬੰਨ੍ਹ ਪੀਘਾਵੇ ਹੋਰੀ ਨਹੀ
ਦੇ:	ਸਾਹਿਬੁ ਰਾਹਿ ਨ ਪਿਯਾਹਿ ਜਲ ਮੇਰੁ ਲਗਨ ਬਾਹਿ
	ਧਾਗਲ ਕਯਉ ਨਿਖਾਵ ਗਣੁ ਪੁਸਤ ਬਾਸਿ ਨਿਹਾਹਿ ੧੩੬
ਗੁਰੀ ਸੀਰਸੁ ਤਕ ਗਹਿ ਨਿਖਾਵੁ	ਅਨੁਸੁ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਵੈ ਹਰਹੁ ਵਿਖਾਵੁ
ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਪਰਮਾਰਥ ਗਾਉ	ਅਧਰਹੁ ਧੀਰ ਲਖਿ ਬਾਸਿ ਧਾਉ
ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਕਹਿ ਕਹਿ ਮਿਦੁ ਬਾਨੀ	ਅਰਥ ਬੈਠਾ ਕੇ ਬਾਬਸ ਆਨੀ
ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਲਗਨ ਮਕਹਿ ਮਗਰੀ	ਅਰਪੁ ਬਗ ਬੈਰਹੁ ਪੀਰ ਉਰ ਬਾਕੀ
ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਮਗਰ ਲਹਿ ਨ ਘੋਰੇ	ਅਬਨ ਮਿਗਮਨਹੁ ਆਨਿ ਰਬ ਜੋਰੇ
ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਰਹਿ ਫਿਰਿ ਬਿਰਹਿ ਪੀਘੇ	ਅਰਮਾਵਿ ਮੇਰਾ ਸੀਕਲ ਦਖਤੀਛੇ
ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਲਖਣ ਭੇਵੇ ਹੀ	ਅਹਿ ਕਹਿ ਰਿਕ ਰਿਹਾ ਹੋਰ ਦਿਤੀ
ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਰਹਿ ਨਿਮਿਤ੍ਰ ਹੀ ਜਤੀ	ਅਨੁਸੁ ਮਾਵਿ ਫਾਵੈ ਕਵਿ ਕਲਾਸੀ

ਦੇ:	ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਵਿਖਾਵ ਬਸ ਦੇਖਤ ਸਾਜਿਵ ਤੁਰੰਗਾ
	ਘੋਲਿ ਸਾਜਿਵ ਰਾਹਿ ਤੁਰਾਵੇ ਮੇਰਾ ਸਾ ਸੀਗਾ ੧੩੭
ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਰਹਿ ਨਿਮਿਤ੍ਰ ਹੀ	ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਰਹਿ ਨਿਮਿਤ੍ਰ ਹੀ
ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਲਗਨ ਮਕਹਿ ਮਗਰੀ	ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਲਗਨ ਮਕਹਿ ਮਗਰੀ
ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਮਗਰ ਲਹਿ ਨ ਘੋਰੇ	ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਮਗਰ ਲਹਿ ਨ ਘੋਰੇ
ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਰਹਿ ਫਿਰਿ ਬਿਰਹਿ ਪੀਘੇ	ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਰਹਿ ਫਿਰਿ ਬਿਰਹਿ ਪੀਘੇ
ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਲਖਣ ਭੇਵੇ ਹੀ	ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਲਖਣ ਭੇਵੇ ਹੀ
ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਰਹਿ ਨਿਮਿਤ੍ਰ ਹੀ ਜਤੀ	ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਰਹਿ ਨਿਮਿਤ੍ਰ ਹੀ ਜਤੀ

ਦੇ:	ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਵਿਖਾਵ ਬਸ ਦੇਖਤ ਸਾਜਿਵ ਤੁਰੰਗਾ
	ਘੋਲਿ ਸਾਜਿਵ ਰਾਹਿ ਤੁਰਾਵੇ ਮੇਰਾ ਸਾ ਸੀਗਾ ੧੩੮
ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਰਹਿ ਨਿਮਿਤ੍ਰ ਹੀ	ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਰਹਿ ਨਿਮਿਤ੍ਰ ਹੀ
ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਲਗਨ ਮਕਹਿ ਮਗਰੀ	ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਲਗਨ ਮਕਹਿ ਮਗਰੀ
ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਮਗਰ ਲਹਿ ਨ ਘੋਰੇ	ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਮਗਰ ਲਹਿ ਨ ਘੋਰੇ
ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਰਹਿ ਫਿਰਿ ਬਿਰਹਿ ਪੀਘੇ	ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਰਹਿ ਫਿਰਿ ਬਿਰਹਿ ਪੀਘੇ
ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਲਖਣ ਭੇਵੇ ਹੀ	ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਲਖਣ ਭੇਵੇ ਹੀ
ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਰਹਿ ਨਿਮਿਤ੍ਰ ਹੀ ਜਤੀ	ਅਨੁਸੁ ਪਾਵੈ ਰਹਿ ਨਿਮਿਤ੍ਰ ਹੀ ਜਤੀ

<p>॥ ਲੋਚਨ ਸਜਲਾਵਿ ਸ੍ਰਿਨਈ ਬੋਲੀ ॥ ॥ ਸੁਖਾਹਿ ਅਧਰ ਲਾਗੀ ਮੁਹਾ ਜਾਈ ॥ ॥ ਵੇਦਰਨੁ ਕੁਝ ਹਿ ਨ ਕਾਇ ਨਿਹਾਈ ॥ ॥ ਗਾਨੀ ਗਾਨਾ ਨਿਹਿ ਲਪਤਾਈ ॥ ॥ ਬਚਨ ਨਾਮਾਵਿ ਧੀਰਯ ਪਾਵੈ ਤਈ ॥ ॥ ਰਾਮਗਹੈਤੁ ਹਥ ਦੇ ਖਾਹਿ ਜੋਈ ॥</p>	<p>॥ ਨੀਨ ਸੁਟਵਾਵਿ ਕਲਮ ਮੁਹਿ ॥ ॥ ਜੋਧ ਨ ਲਾਵੈ ਉਗਮਵਰ ਕਪਾਈ ॥ ॥ ਮਾਨੀ ਸਿਮਰਨੁ ਧਿਰ ਮਾਇਤਾਈ ॥ ॥ ਜਮਪੁਰ ਭਿ ਜੋਇ ਨਿਮਿਤਾਈ ॥ ॥ ਅਟਕਾਹ ਮੇਂ ਦੇਖਾ ਸੁ ਜਾਈ ॥ ॥ ਸਕਾਈਹੋ ਮੋਹੀ ਵਿਲੋਕ ਮੋਈ ॥</p>
<p>ਦਿ:</p>	<p>॥ ਪਾਛਿ ਪੁਾਛਿ ਕਾਹੀ ਮੋਹੀ ਜਗਾ ਬਿਕਲ ਨਰਾਚ ਨਰ ਨਹਿ ॥</p>
<p>ਦਿ:</p>	<p>॥ ਚਿਤੁ ਰਹੈ ਰਹਿ ਜਾਇ ਤੁਝਾ ਧੀਰਯ ਜੋਧੀ ਬੈਠਾਈ ॥੪॥</p>
<p>॥ ਪੁਾਛਿ ਹਾਹਿ ਦੀਨੁ ਭੁਖਿਤੁ ਮੁਖ ਮਾਤੁ ॥ ॥ ਪੁਾਛਿ ਹਾਹਿ ਜਬਾਹਿ ਨਾਮ ਨ ਮਹਤੁ ॥ ॥ ਰਾਮ ਜਨਾਨੀ ਜਬਾਹਿ ਧੀਰਯਾਈ ॥ ॥ ਪੁਨਤੁ ਉਤਰਦੇਖ ਮੇਂ ਤੇਰੀ ॥ ॥ ਜੋਇ ਪੁਾਛਿ ਨਿਹਿ ਉਤਰਦੇਖ ॥ ॥ ਪੁਾਛਿ ਜਬਾਹਿ ਰਾਹਿ ਕੁਖ ਦੀਨਾ ॥ ॥ ਜੋਇ ਉਤਰ ਕਾਨ ਮੁਹ ਲਾਈ ॥ ॥ ਸੁਨਤੁ ਲਾਗਵੀ ਜਨਾਮ ਸੀਰੁ ॥</p>	<p>॥ ਕਰਕਸ ਕਾਹੀ ਤੇਨ ਹਿਧੈ ਪੁਤਾ ॥ ॥ ਕਾਹੀਰੋ ਕਾਨ ਸੇਵਹ ਸੁਖਾਈ ॥ ॥ ਸੁਮਿਰੀ ਮੋਹੀ ਜਿਮਿ ਧੋਨੁ ਲਾਈ ॥ ॥ ਗੋ ਲਨ ਰਾਮ ਲਖਣ ਬੈਰੀ ॥ ॥ ਜਾਇ ਮਦਯ ਅਭਾਗ ਨੁਖ ਲੈ ॥ ॥ ਜੀਵਨ ਜਾਸੁ ਰਾਮ ਆਈ ॥ ॥ ਮਾਸਾਉ ਕਸਲ ਕੁਦਰ ਪਾਈ ॥ ॥ ਚਿਤਾਈ ਪੁਨ ਪਾਹਿ ਰਾਗ ਰੇ ॥</p>
<p>ਦਿ:</p>	<p>॥ ਧੀਰਯ ਨਾਹਿ ਰਹਤੁ ਪਾਤੀ ਸਿਧਿ ਰਹਤੁ ਪਾਤੁ ਨੀਤਾ ॥</p>
<p>ਦਿ:</p>	<p>॥ ਜਨਤੁਰੋ ਰਾਹੀ ਦੀਨ ਧਿਰ ਜਤਨ ਸਰੀਰਾ ॥੫॥</p>
<p>॥ ਜੀਹਿ ਚੀਧੇ ਕਰਤੁ ਪਤਿ ਪਾਛਿ ਰਾਹ ॥ ॥ ਚਿਤਾਵਿ ਮੇਰੇ ਦੇਹਿ ਨ ਸਨਿਤੁ ॥ ॥ ਪਿਨਤੁ ਨਾਮ ਸਾਹਿਬ ਸਕਾਈ ॥ ॥ ਧੀਰਯ ਪਤਨ ਧੀਰਯ ਸਾਹਿਬ ॥ ॥ ਮਾਨਯ ਪ੍ਰਦੇਸ ਜੀਨ ਮਾਧਿਯਾ ॥ ॥ ਜੀਨ ਜੀਨ ਸਾਹਿਬ ਸੁਨਿ ਪਾਈ ॥ ॥ ਰਾਹ ਪਾਇ ਰਾਹੀ ਬਿਕਲ ਨਹਿ ਮੋਈ ॥</p>	<p>॥ ਰਾਮਾਪਤੀ ਕੁਦਰਤ ਰਾਮਾਦਾ ॥ ॥ ਰਾਹੀ ਪਾਛਿ ਪਾਇ ਵਿਕਲਾਈ ॥ ॥ ਜਨ ਮਾਨ ਸਿ ਗੁਰੁ ਕੁਖਾਣਾਈ ॥ ॥ ਸਾਂਝ ਸਾਧਨੁ ਰਾਹੀ ਅਦਮਤ ਪਾਈ ॥ ॥ ਧੀਰਯ ਰਹਤੁ ਰਾਹੀ ਰਾਹੀ ॥ ॥ ਸੁਪਰਕ ਰਾਹੀ ਦੇਖਨ ਅਲੋ ॥ ॥ ਚਿਤਾਹਿ ਰਾਹੀ ਜਿਮਿ ਮਾਤੁ ਪਾਈ ॥</p>

੨੨੩

संस्कृत-विभाग

॥ श्री गणेशाय नमः ॥

17-08-1963

1942-1943

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

neither the other way.

ਨਾਮੁ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗੇ ਨਾਮੁ

ਅਮਰ ਸਮਾਜ ਸੇਵਾ ਸੰਮੇਲਨ

ਲਗੀ ਹੋਈ ਸੀ।

High-Speed Steel

ਕਾਮਰਾਜ ਕੁੰਦਰਾਜ ਸ ਨੇਹੀ

ਉਤਰਨਾਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਨ।

॥ कथं कथां नैय निधि उति कुश

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਫੌਜੀ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

РЦАДГНУТАГЗНУТА

ਪ੍ਰਸੰਗ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ

1940

पुनर्विचार समिति

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

महाराष्ट्र के राज्यपाल के निवास स्थान

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

प्राप्त हुआ है।

ਸਾਮਰਾਜਵਾਦੀ ਮਤਾ ਸਨਾਹਤ

1940-1941

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

04 31 25 413 89 27

1947

1953年12月15日

1950

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

1944

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

2011年12月12日

सुभाषचन्द्र बोस

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1944

1950-1951

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1990

1954-1955

0-18-727430-9

ਸਚੀਦਯੀਠਧਾਰਿਕਹੀਵੁਖਨੀ ਅਖੀਰਸੁਖੀਰਪੁਣੀਧਰ ਦੇਵਾ ਜਨਮਮਰਣਸਬਦੁਖਸੁਖਕੋਗਾ ਕਾਲਕਰਮਬਸੋਹੀਹੈ ਗੁਸਾਈ ਸੁਖਹਰਖਹੈ ਜਤਦੁਖਦਿਲਖਹੀ ਧੀਰਜਧਰਹੁਵੈਦੈਕਬਿਰਾਈ	ਮਹਾਂਗੁਰੂਤੁਮਪੀਤੁਤਰਮਾਨੀ ਮਾਧੁਸਮਾਜਸਦਤੁਮਸੇਵਾ ਗਨਿਲਾਭਪ੍ਰਿਯਮਿਲਨਦਿਯੋਗ ਬੁਝਫਸਤਾਤਿਵੀਰਸਕੀਨਾਈ ਚੋਭੁਸਮਧੀਰਧਰਾਹੈਮਨਮਾਹੀ ਫੁਲੀਯਸੋਚਸਕਲਾਹੇਤਕਾਈ
ਦਿ: ਪਸਮਝਸਤਮਾਜਾਭੁਭਉਦੁਸਰਸੁਰਸਾਰੀਤੀਤਾ ਲਾਏਰਹੇਜਲਪਾਨਕਾਰਿਮਿਯਸਮੇਤਰੋਭੀਬੀਰਾ	੧੪੫
ਕੇਵਟਕੀਨਸਦੁਤਜੇਵਕਾਣੀ ਹੋਭੁਪੁਤੁਬਟਖੀਰਮੀਰਾਣੀ ਰਾਮਸਖਾਤਬਨਾਟਮੰਗਾਈ ਲਖਣਧਰੇਧਨਬਾਣਬਨਾਈ ਬਿਕਲਾਥੇਲੋਕਿਮੋਹਿਲਖਾਈਰ ਭਾਤਪਣਮਭਾਤਸਨਕਹੀਰਾ ਕਾਰੀਸਿਧਾਂਤਪਾਰੀਦਿਨਸਬੋਰੋ ਬਨਮਹੁਮਹਿਲਕਸਲਹਮਾਏ	ਸੇਯਾਮਾਨੇਸੀਗਵੇਰਠਾਣਈ ਜਟਾਮੁਕੁਟਨਿਜਸੀਸਬਨਾਟਾ ਪ੍ਰਿਯਾਚਚਾਇਚਢੇਰਪੁਰਾਈ ਅਪਚਢੇਪੁਤੁਆਯਸੁਪਾਈ ਥੇਲੇਮਧੁਰਬਚਨਧਰੇਧੀਰਾ ਬਾਰਬਾਤਪਦਪਿਯਗਹੀਰਾ ਤਾਤਕਚਿਯਜਨਿਦਿੰਤਮੋਰੀ ਕੀਯਾਅਨਗਹਪੁਨਤੁਮਾਰੇ
ਦਿ: ਤੁਮਰੰਅਨੁਗਤਤਕਨਨਜਤਸਬਸੁਖਪਾਏਹੈ ਪੁਰੀਪਲੀਆਯਸੁਰਸਲਦੇਖਨਪੰਧਪੁਨਿਵੈਰੀਆਯਹੈ ਜਨਨੀਸਕਲਪਾਰਿਤੋਖਿਕਰਿਪਾਰਿਪੰਧਕਾਰਿਦਿਨਤੀਪਨ ਤਲਸੀਕਰਿਹੁਸੁਇਸਰਨਸਿਧਿਦਿਪਿਕਸਲਰਹਕੋਸਲਧਨੀ	੫
ਗੁਰੂਸਨਕਹਬਸੰਦੇਸਬਰਬਰਪਦਪਦਮਗਾਈ ਕਰਸੋਏਉਪਦੇਸਜੀਹਿਨੋਸਚਮੋਹਿਅਦਧਪਤੀ	੫
ਪੁਰਜਨਪਾਰਿਜਨਸਕਲਨੋਹੀ ਸੁਇਸਬਭਾਂਤੀਮੋਤਹਿਤਕਾਈ ਕਹਬਸੰਦੇਸਭੁਰਤਕੇਆਯੋ	ਤਾਤਸੁਸਯਹੁਦਿਨਤੀਮੋਰੀ ਜਾਤੋਰਹਨਰਨਾਰਸੁਖਾਈ ਨੀਤਿਨਤਜਬਰਾਜਪਦਪਾਯੋ

੨੩੬
੧੧੧

੨:

ਅ:

ਅਖਾਉਪੁਜਾਹਿਕਰਮਮਨਬਾਣੀ ਅਭੈਨਿਬਾਹਸੁਜਾਪਥਾਈ ਤੁਤੁਤਾਤਿਹਿਹਿਰਾਖਬਰਾਉ ਲਖਕਰਮਕਫੁਦਰਾਨਕੋਰਾ ਬਾਰਬਾਰਨਿਸਪਸਾਈਟਾਈ	ਅਮੇਜਹੁਸਾਭੁਸਕਲਸਮਸਾਨੀ ਗਾਰੇਪਿਤੁਮਾਤੁਸਜਨਮੇਵਕਈ ਐਦਮੇਰਸਿਹਿਕਰਨਿਗਾਉ ਸੁਰਸਿਰਾਮਪੁਨਿਮਾਹਿਨਿਰੇਰਾ ਕਹਬਨਤਤਸਖਦਲਾਨਿਰਾਉ
--	---

ਦੇ:	ਕਾਹੀਪਦਮਕਫੁਕਰਨਾਇਯਮੇਯਤਾਇਸੋਇਲਮਨਾ ਬਕਿਤਬਚਨਲੋਚਨਸਜਲਪਲਕਪਾਲਿਵਤਰੇਰਾ ੧੪੬
-----	--

ਤੀਹਿਅਵਸਰਾਘੁਸਰਹੁਖਪਈ ਰਘੁਕਲਰਿਲਕਚਲੇਇਹਤੁਤੀ ਮੇਅਪਨਕਿਮਿਕਰਹੁਕਲੇਸਾ ਅਸਕਹਿਸਾਹਿਦਵਚਨਗਹੀਗਊ ਸੁਨਤਸੁਮਤਿਵਚਨਨਰਨਾਹੁ ਤੁਲਨਤਵਿਕਮਮੇਰਮਨਪਦਾ ਕਦੀਬਿਲਾਪਸਬੋਧਹਿਰਾਨੀ ਸੁਨਿਬਿਲਾਪਦਖਹੁਦੁਖਲਗਾ	ਕੇਵਰਪਾਗਹਿਨਾਦਚਲਾਈ ਵੇਖੇਨਾਵਕਾਲਿਸਕਰਿਫੁਤੀ ਸਿਰਤਫਰਿਉਲੀਰਾਮਸੇਵਸੁ ਗਨਿਗਲਨਿਸੇਰਬਸਫੁਫੁ ਪਦੋਧਗਣਿਉਰਦਾਤੁਦਦਾਹੁ ਮੰਜਾਮਨਦੁਮੀਨਕਹਘਾਘਾ ਮਹਾਂਬੀਪਤਿਕਿਮਿਜਾਇਘਾਨੀ ਪੀਰਜਤੁਕਰਪੀਰਜਤੁਰਾਗਾ
--	--

ਦੇ:	ਭੁਯਏਕੋਲਹਲਅਧਅਤਿਜੁਨਿਨਿਪਰਾਏਮੇਰ ਇਪੁਲਵਿਹਗਬਨਪਥੇਨੇਸਿਮਾਨਹੁਕਲਿਸਕਰੇਰ ੧੪੭
-----	---

ਪਾਦਕੀਨਗਤੁਕਯੋਭੁਆਲਾ ਇਥੇਯਸਕਲਬਿਕਲਰੇਭੁਭੀ ਕਿਸਲਾਨਪਦੀਖਮਲੀਨਾ ਉਤਧਾਰੇਪੀਰਰਾਮਮਹਾਰਾਤੀ ਨਖਸਮਾਝਿਮਨਕਰਯਵੇਚਾਤੁ ਕਰਾਣਧਰਮਮਾਧਿਜਗਤੁ ਪੀਰਜਗਹਿਯਤੋਪਾਇਯਪਾਹੁ ਕੇਸੀਯਧਤੋਯਵੇਨਯਪਿਯਮੇਰੀ	ਮਾਧੀਬਿਹੀਨਸਿਮਿਝਾਕਲਵਾਲੁ ਜਨਸਰਸਵਾਸਿਜਬਨਯੋਸਰੀ ਠਵਿਕਲਗਵਿਅਬਯੋਜਨਦੀਨਾ ਏਲੀਵਚਨਸਮਯਅਨੁਹਾਰੀ ਰਾਮਾਧੋਯੋਪਿਯੋਪਿਅਪਾਰਾ ਦਰੁਮੇਸਕਲਪਿਯਵਿਕਸਮਾਨੁ ਲਾਹਿਤੁਤੁਰਹਿਸਬਪਾਰੇਦਾਹੁ ਰਾਮਲਖਣਸਿਯਮਿਲੁਸਬਦੇਰੀ
---	--

ਅੰ.

ਰਾਂ.

ਦੇ:

॥ ਪਿਆਵਤਨ ਪਿੰਦੁ ਸੁਨਤਾਨੀ ਪਾਵਿਤਰਯੁ ਆਖਉ ਪਾਠ ॥
॥ ਤਲਵਤ ਮੀਨ ਮਲੀਨ ਜਨੁ ਮੀਰਤ ਸੀਤਲ ਬਾਹਿ ॥ ੧੪੮ ॥

੨੩੭

॥ ਧਰਿ ਧੀਰਜ ਉਠਿ ਬੈਠ ਭੁਆਲੁ ॥	॥ ਕਹੁ ਸਮਤਿ ਕਹ ਗਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥
॥ ਕਹਾਂ ਲਖ ਲਕਹੰਗਾ ਸਨੇਹੀ ॥	॥ ਕਹਾਂ ਪ੍ਰਿਯ ਪੁਤ ਬਹੁ ਵੰਦੇਹੀ ॥
॥ ਬਿਲਪੁ ਕਹਉ ਬਿਨਲ ਬਹੁ ਭੰਤੀ ॥	॥ ਭੁਇ ਯੁਗ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨ ਰਾਤੀ ॥
॥ ਤਾਪ ਸਮਧਿ ਸੁਪ ਸੁਪਿ ਆਦੀ ॥	॥ ਕੰਮਲਾ ਹਿ ਜਬ ਰਬ ਸੁਨਾਈ ॥
॥ ਭੁਯਉ ਬਿਕਲ ਵਰਣਤ ਇਤੰਹ ॥	॥ ਗਾਮ ਗਵਿਤ ਪਿੰਗ ਬੀਵਨ ਆਸਾ ॥
॥ ਸੇਤਨੁ ਰਾਖਿ ਕਰਸ ਮੰਗਾਰਾ ॥	॥ ਸੀਹੰਨ ਪ੍ਰਮਾਪਨ ਮੋਰ ਨਿਕਾਰਾ ॥
॥ ਹਟ ਮਨੰਦਨ ਪ੍ਰਣ ਪਿਛੀਤਾ ॥	॥ ਤੁਮਹਿਨੁ ਜਿਨਾਤ ਬਹੁਤ ਦਿ ਨ ਬੀਤੀ ॥
॥ ਹਾਜਨ ਕੀਲ ਪਣਹ ਰਾਪੁ ਬੁਰਾ ॥	॥ ਹਾਪਿਤਾ ਹਿਤ ਚਿਤ ਚਰਕ ਜਤ ਬਰਾ ॥

ਨ

ਦੇ:

॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਾਹੇ ਰਾਮ ਕਹਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਾਹੇ ਰਾਮਾ ॥
॥ ਰਾਮ ਪ੍ਰੀਤ ਹਰ ਰਾਮ ਬਰਾਵਿਰ ਹਰ ਰਾਮ ਬਰਾਵਿਰ ॥ ੧੪੯ ॥

੧੪੯

॥ ਜੀਯਨ ਸਰਣੁ ਫੁਲ ਫਲ ਰਬ ॥	॥ ਅੰਤੁ ਅਨੈਕ ਅਜਰਾ ਸਭਾਵਾ ॥
॥ ਜੀਯਤ ਰਾਮਾਵਿ ਹੁਤ ਦਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥	॥ ਰਾਮਾਵਿ ਗਹੈ ਸਾਵੈ ਮਰਣ ਸੇਵਰੀ ॥
॥ ਮੋਰ ਬਿਰਲਾ ਸਬ ਰਾਹਿ ਗਹੀ ॥	॥ ਭੁਪ ਜੀਤ ਬਲ ਰੋਜ ਬਖਨੀ ॥
॥ ਕਰਹਿ ਬਿਲਪ ਅਨੈਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥	॥ ਪਰਾਹਿ ਭੂਮਿ ਤਨ ਬਚਾਹਿ ਬਾਰਾ ॥
॥ ਬਿਲਪਾਹਿ ਬਿਕਲ ਦਸ ਮਰਦਾਸੀ ॥	॥ ਪਰਾਪਦ ਕਰਨ ਕਰਹਿ ਪੁਰਵਾਸੀ ॥
॥ ਅਖੈ ਅਜ ਸੁਨ ਕਲ ਭਾਨੁ ॥	॥ ਧਰਮ ਅਦਾਹਿ ਗੁਣ ਰੂਪ ਨਿਧਾਨੁ ॥
॥ ਗਾਠੀ ਸਕਲ ਕੋਕਾ ਅਹਿ ਵੇਹੀ ॥	॥ ਨਾਯਨ ਬੰਹੀਨ ਕੀਨ ਜਗ ਜੋਹੀ ॥
॥ ਇਹੀ ਬਿਧਿ ਬਿਲਪੁ ਕਹੀ ਕਹੀ ॥	॥ ਅਯੋਗ ਲਾਸਾ ਮੁਨਿ ਰਾਮਾਨੀ ॥

ਦੇ:

॥ ਤੁਮਹਿਨੁ ਮੁਨਿ ਸਮਧਿ ਸਾ ਕਾਹਿ ਜਨਿ ਕਾਹਿ ਤਿਹਾਸ ॥
॥ ਸਕ ਨਿਵਾਰੀ ਸਧਾ ਰਿਗ ਨਿਜਾਵੈ ਗਾਨ ਪੁਰਾਸ ॥ ੧੫੦ ॥

॥ ਤਲਾਵ ਕਾਹੈ ਨਿਪਤਨ ਰਾਖਾ ॥	॥ ਦੁਤ ਕਲਾਇ ਕਹੁ ਨਿ ਆਤਾਖਾ ॥
॥ ਚਲਹੁ ਬੇਗੀ ਭਰਤ ਪਰਾਪਾ ॥	॥ ਨੀਪ ਸੁਪਿ ਕਰਹੁ ਰਾਹੁ ਜਨਿ ਨਾਹੁ ॥
॥ ਇਹੀ ਕਹੇਹੁ ਭਰਤ ਜਨ ਜਾਈ ॥	॥ ਚੁਭੁ ਬੁਭਾਇ ਪਨਾਹੈ ਵੇਹੀ ਕੁਈ ॥

੨੮

<p>ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਆਯਸੁ ਧਾਵਨ ਧਾਯੋ ਅਨਰਥ ਅਵਧ ਅਰੰਭੁ ਜੋ ਬਝੋ ਏਖਹਿ ਗਤਿ ਬੁਧਾਨ ਕ ਸੁਪਨਾ ਏਪੁ ਜਿਵੇਈ ਦੇਹਿ ਏਨ ਦਾਨਾ ਅੰਗਹਿ ਏਦਯ ਮਹੇਸ ਮਨਾਈ</p>	<p>ਚਲੇਈ ਗੇਵਰ ਬਾਜਿ ਲਜਾਯੋ ਕੁਸਕੁਨ ਹੋਹਿ ਭੁਰਤ ਕਹਤੁ ਬਝੋ ਜਾਗੀ ਕਰਹਿ ਮਨ ਕੋਇ ਕਲਪਨਾ ਸਿਵ ਆਰੰਭਿ ਏਕ ਕਰਹੇ ਵੀਰਿ ਨਾ ਕੁਸਲ ਮਾਤੁ ਪਿਤੁ ਪਾਰਿ ਜਨ ਭਾਈ</p>
<p>ਦੇ:</p>	<p>ਏਹਿ ਏਹਿ ਜੇਚਤੁ ਭੁਰਤ ਮਨ ਧਾਵਤੁ ਪਹੁਚੇ ਜਾਈ॥ ਗੁਰ ਅਨਾਧਾ ਮਨ ਧਾਵਤੁ ਜਨਿ ਚਲੇ ਗਏ ਸਮਾਈ॥ ੧੫੯</p>
<p>ਚਲੇ ਸਮੀਠ ਏਹਿ ਹਯ ਹਾਂਕੋ ਏਦਯ ਜੋਰ ਬਝ ਕੁਨ ਭੁਰਾਈ ਏਕ ਨਿਮੇਖ ਬਰਮ ਸਮ ਜਾਈ ਅਸਗਨ ਹੋਹਿ ਨਗਰ ਪਿਠ ਫਾ ਖਰਾ ਸਿਰਾਲ ਏਹਾ ਹੋ ਪਾਤਿ ਕੁਲ ਸੀਹਤ ਸਰ ਸਰਿਤ ਕਨ ਬਾਗਾ ਖਰਾ ਮਿਰਾ ਹਯ ਗਜ ਜਾਹਿ ਨ ਜੋਯੋ ਨਗਰ ਨਾਰਿ ਨਰ ਨਿਪਟ ਦਖਾਰੀ</p>	<p>ਲਾਪਤੁ ਸਦੀਤੁ ਸੇਲ ਬਨ ਖਾਂਕੋ ਅਸ ਜਾਨਹਿ ਜਿਯ ਜਾਉ ਉਠਾਈ ਏਹਿ ਏਹਿ ਭੁਰਤੁ ਨਗਰ ਨਿਯਾਈ ਏਹਾ ਹੋਹਿ ਕੁਝਾਤਿ ਕੁਖੇਤੁ ਕਰਾਰਾ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਹੋਹਿ ਭੁਰਤ ਚਿਰ ਸੁਲਾ ਨਗਰ ਏਸੇ ਕੁਝਾਤਿ ਨ ਲਾਗਾ ਰਾਮਾ ਏਹੇ ਕੁਝਾਤਿ ਏਹੇ ਯੋ ਮਨੁ ਮਨਿ ਸਬ ਸੀ ਪਾਤਿ ਹਾਤੀ</p>
<p>ਦੇ:</p>	<p>ਪੁਰਜਨ ਮਿਲਾਇ ਨ ਕਹਹਿ ਕਨੁ ਗਵਹੇ ਜੋਹ ਗਹਿ ਜਾਹਿ ਭੁਰਤ ਕੁਸਲ ਪੁਣਿ ਨ ਸਕਹਿ ਭੁਯਾਇ ਖਾਵਨ ਮਾਏ॥ ੧੬੦</p>
<p>ਹਾਟ ਬਾਟ ਨਹਿ ਜਾਈ ਨਿ ਰਾਹੀ ਆਵਤੁ ਸੁਤ ਸੁਨਿ ਕੇਕਾਸ ਨੈਦ ਨਿ ਸਜਿ ਆਰਥੀ ਮੁਏ ਏਹੇ ਨਿਰਾਈ ਭੁਰਤ ਦੁਖਿਤ ਪਾਰਿਵਾਨ ਨਿਰਾਗਾ ਕੇਕੇਯੀ ਹਰਖਿਤ ਏਹਿ ਭੁਰਤ ਸੁਹਿ ਸੋਸੋਰ ਦੇਖਿ ਮਨ ਮਾਏ ਸਕਲ ਕੁਸਲ ਕਹਿ ਭੁਰਤ ਸੁਨਾਈ ਭੁਰਤ ਕਹਤੁ ਕਹਾ ਸਬ ਮਾਤਾ</p>	<p>ਜਨੁ ਪਰ ਦਸਾਇ ਸਿਲਾ ਮਿਦਰਾ ਨਗਰ ਸੀਨਾਇ ਕੁਲ ਜਨ ਰਹੀ ਲੀ ਏਹਾ ਹੋਹਿ ਭੁਰਤੁ ਨ ਲੀ ਆਈ ਅਨੁ ਭੁਰਤੁ ਸਨਮ ਬਨ ਮਾਰਾ ਅਨੁ ਮੁਦਿਤੁ ਦਵਲਾਏ ਭਿਰਾਤੀ ਪੁਣਿ ਨੇਰਤ ਕੁਸਲ ਦਾਤੀ ਪੁਣਿ ਨਿਰਤ ਕੁਸਲ ਦਾਤੀ ਕਹਿ ਸਿਰਾ ਲਾਖੁ ਪਿਸਕੁਰਾ</p>

ਦੇ:

ਸੁਨਿ ਸੁਤ ਬਚਨ ਸਨੇਹ ਮਯ ਕਪਰ ਨੀਰੁ ਰਨ ਪਾਨ।

ਭੁਰਤ ਸਦਨ ਮਨ ਸੁਲ ਸਮ ਪਾਪਿ ਨ ਭੋਲੀ ਬਯਾਨ। ੧੫੩

ਤਤੁ ਬਾਤ ਮੇ ਮਕਲ ਸਵਾਰੀ।

ਗੁਣਿ ਮੇ ਬਹ ਸਹਾਯ ਵਿਚ ਨੀ।

ਕਛੁ ਕਕਾਜ ਦੀ ਪਈ ਤ ਬਿਗਸੇ।

ਗੁਪਤਿ ਸੁਰ ਪਾਤਿ ਪੁਰ ਪਰਾਯੋ।

ਸੁਨਤ ਬਚਨੁ ਸੁਭੇ ਬਿਕਲ ਬਿਖਾਏ।

ਜਨ ਸਹ ਮੇਰੇ ਕਾਏ ਕੇਹਾ ਨਾਏ।

ਤਤੁ ਤਤੁ ਹਾਤੁ ਪੁਕਾਰੀ।

ਪਾਏ ਕਮਿ ਕਲ ਫਾਕਲ ਕੁਝ।

ਚਲਤ ਨ ਦੇਖਨ ਪਾਸੈ ਤੋਹੀ।

ਗੁਰੁ ਨ ਭਾਏ ਸੋਧੇ ਸੋਹੀ।

ਬਹਾਰੀ ਧੀਰ ਧਾਰੇ ਉਠੇ ਸਿਧਾਰੀ।

ਕਹੁ ਪਿਤੁ ਸਦਨ ਹੇਤੁ ਮਹਤਾਰੀ।

ਸੁਨਿ ਸੁਤ ਬਚਨ ਕਹਾਤੀ ਕੈ ਕੋਈ।

ਮਰਮ ਪਾਛੁ ਜਨ ਮਾਹੁਰ ਦੇਈ।

ਆਵੈ ਹਿਤੁ ਸਬ ਆਪਾਨਿ ਕਰਣੀ।

ਕਟਿਲ ਕੋ ਨੇਰ ਮੁਦਿਤੁ ਮਨ ਫਰਣੀ।

ਦੇ:

ਭੁਰਤ ਹਿਟਿ ਸਕੋ ਪਿਤੁ ਮਰਣ ਸੁਨ ਰਾਮ ਬਨ ਗੀਤ।

ਹੇਤੁ ਆਪਨ ਭਾਨਿ ਜਾਨਿ ਜਿਥ ਬਿਤਰਹੇ ਪਰਿ ਪੈਠ। ੧੫੪

ਬਿਕਲ ਬਿਲੋਕਿ ਸੁਤ ਹਿ ਸੁਮਾਧਾਰੀ।

ਮਨੁ ਜਰੇ ਪਰਣੈ ਨ ਲਗਾਧਾਰੀ।

ਤਤੁ ਗਉ ਨਾਹੇ ਸੋਚਨ ਸੋਗੀ।

ਗੁਣਾਏ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਜਸ ਕੀ ਨੇਭੇਭੁ।

ਜੀਵਤ ਸਕਲ ਜਨ ਮਫਲ ਪਾਯੋ।

ਅੰਤੁ ਅਮਰ ਪਾਤਿ ਸਦਨ ਬਿਧਾਯੋ।

ਅਸ ਅਨੁਮਾਨਿ ਸੋਚ ਪਾਰੋਹ ਰਹੁ।

ਸਹਿਤੁ ਜਾਨਿ ਰਾਜ ਪੁਰ ਕਰਹੁ।

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸਹ ਮੇਰੇ ਗੁਜਰ ਮਾਰਾ।

ਪਾਰੇ ਭੁਤ ਜਨੁ ਲਾਗੁ ਅੰਗ ਰਾਮ।

ਪੀਰ ਜਧਾਰੇ ਗੁਣੇ ਲੇਹਿ ਹੇ ਸਾਧਾ।

ਪਾਪਿ ਪਾਪਿ ਸਭਾਹੇ ਕਹਿ ਕੁਲ ਨਾਧਾ।

ਜੇ ਪੀਰੁ ਬਾਛੈ ਰਹੀ ਆਸਿ ਸੋਹੀ।

ਜਨ ਸਦਨ ਹਾਰੇ ਨ ਮਾਰੇ ਸੋ ਮੋਹੀ।

ਪੇਡੁ ਗਾਇਤੀ ਪੰਡਿਤ ਸੀਧਾ।

ਸੀਨਾ ਸਿਖਰ ਹੇਤੁ ਬਾਰਿਕੀਰ।

ਦੇ:

ਹੇ ਸੁਣਿ ਸਦਨ ਜਨਨ ਰਾਮ ਲਖਣ ਸੇਤੁ ਭਾਏ।

ਜਨਨੀ ਤੁ ਨਨੀ ਕੁਈ ਵੀਇ ਤੇ ਕਹਾਵ ਸਾਏ। ੧੫੫

ਜਬੋ ਕਮਾਤੇ ਕਮਤੁ ਜਿਥ ਨਾਏ।

ਨੀਕ ਨੀਕ ਹੀਇ ਵਿਦਯਨ ਕਾਏ।

ਸੁਤ ਮਗਰ ਮਨੁ ਕੁਝ ਨਹਿ ਪਾਏ।

ਸੁਰੇ ਨ ਜੀਅ ਮਹਿ ਪਤੋ ਨ ਕੀਰਾ।

ਪੁਪ੍ਰਾਤੀ ਤੇ ਹੋਈ ਕੋ ਮਕਾਨੀ।

ਮਫਟ ਕਾਏ ਹੀਇ ਪਾਏ ਹੀਇ।

ਸਤਨਾਨਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਤੀ
ਸੋ ਸੋ ਜਿਸ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਉਪਾ
ਸਾਧਿੰਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ
ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ
ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ

ਸਕਾਟਿਸ਼ ਡਾਇਮੰਡ ਨਿਯਮਾਵਲੀ

[illegible]

ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਉਦਿ ਧਾਈ ॥ ਮਸੂਰਾ ਤੁ ਮਫ ਨਿਧਰੀ ॥

ਸਾਸੁਰਾਨਿ ਤੁ ਅਵਨਿ ਪਰੀਖਿ ਤੁ ਆਖਿ
ਪਰੇਰਣ ਤੁਨੁ ਦਸਾ ਬਿਸਾਰੀ
ਅਕਹ ਸਿਯਰਾਮ ਲਖਣ ਦੇਉ ਭਈ
ਯੋ ਜਨਮੀ ਕੁਇ ਕਾਰਿ ਨ ਬਾਂਝਾ
ਅਪਯਸੁ ਜਨ ਪਿਯ ਜਨ ਦੇਹੀ
ਗਤਿ ਅਸਿ ਰੋਵਿ ਮਾਰੁ ਸਿਧਿ ਲਗੀ
ਮੇ ਕੇਵਲ ਸਬ ਅਨਰਥ ਹੋਤਾ
ਦੁਸਹ ਰਹੁ ਪੁਕਟ ਭਾਗੀ

ਦੇ:	ਅੰਤਰੁਰਤਰੇ ਕਰਨ ਮਿਦੁ ਸਨਿਦੁ ਨਿਰੀ ਮੰਡਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰੇਉਰਾਇ ਲਗਾਇ ਉਰੇ ਲੇਦਨ ਮੋਰਤੋ ਬੁਧਾਇ ॥	੭੫੨	
	ਸਰਲ ਸੁਗਥ ਮਾਯਹਿਯ ਭਾਯੋ ॥ ਉਦਿਉ ਬਹੁਰਿਲਖਣਤੁ ਪੁਰੀ ॥ ਦੇਖਿ ਮੁਥਾਵ ਕਰਤ ਸਬੁ ਰੋਈ ॥ ਅੰਤਰੁਰਤ ਗੋਦ ਭੋਰਾਭੋ ॥ ਅੰਗੁ ਭੰਡ ਬਲਿ ਭੀਰਨ ਧਰਾਯੋ ॥ ਨਮਾਨੁ ਹਰੇਨ ਰਾਨਿ ਗਲਾਨੀ ॥ ਕਰਹਿ ਹਿਰੈ ਧਰੇਹੁ ਜਾਨਿ ਤੁਤਾ ॥ ਕਮੇ ਮੋਹੁ ਰਖ ਮੋਹਿ ਲਿਆਵਾ ॥	ਅੰਤਰੇਉਰਾਇ ਲਗਾਇ ਉਰੇ ਲੇਦਨ ਮੋਰਤੋ ਬੁਧਾਇ ॥ ਸੋਭ ਸਨੇਹ ਨ ਧਿਦੁ ਮਾਯੀ ॥ ਰਾਮ ਮਾਨੁ ਅੰਤਰਾਧਿ ਨ ਰੋਈ ॥ ਅੰਤਰੇਉਰਾਇ ਮਿਦੁ ਬਰਨ ਉਚਰੇ ॥ ਰਾਜਾ ਯਾਨਾ ਮਿਦੁ ਪਰਿਹਰੇ ॥ ਅੰਤਰਕਰਮਗੁ ਤੇਜਾਪਾਇਤੁ ਜਾਨੇ ॥ ਕਮੇ ਮੋਹਿ ਸੁਰੇਵਿ ਰਾਮ ਵਿਧਾਤਾ ॥ ਅੰਤਰੁਰੇ ਜਾਨੈ ਕੇ ਉਚਰ ਰੁਦਾ ॥	੭੫੩
ਦੇ:	ਅੰਤਰਾਯਾਨੁ ਰੁਦੁ ਵਸਤੁ ਤਤੁ ਰੇ ਰਖੁ ਬੀਰ ॥ ਵਿਸਮਯ ਹਰਖ ਨ ਧਿਦੁ ਕਠੁ ਪਹਿਰੇ ਬਲਤ ਕਰੀਰਾ ॥	੭੫੪	
	ਅਖਪੁਸੀਨ ਜਨ ਰਾਗ ਨ ਰੋਖੁ ॥ ਚਲੇ ਵੀਪਨ ਸੁਨਿ ਸਿਸੀਗ ਲੁਧ ॥ ਸੁਨਤ ਹਿਲਖਣ ਰਨੇਉਰਿ ਸਾਧਾ ॥ ਤਬੁ ਰਖੁ ਪਤੀ ਬਬਹੀ ਸਿਰ ਨਾਈ ॥ ਰਾਮ ਲਖਣ ਸਿਯ ਸੰਗ ਵਿਧਾਯੋ ॥ ਯਾਹਿ ਸਸੁਤਾਉਨ ਅੰਪਨ ਆਰੋ ॥ ਮੋਹਿਨ ਲਾਜ ਨਿਲ ਨੇਹ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰੇਉਰਾਇ ਕੁਪਤੋ ਜਾਨਾ ॥	ਅੰਤਰੇਉਰਾਇ ਕੁਪਤੋ ਜਾਨਾ ॥ ਰਹੀਨ ਰਾਮ ਦਰਨੁ ਅਨੁ ਰਾਗੀ ॥ ਬਹੇਨ ਬਤਨਾ ਕੇਯੋ ਰਖੁ ਨਾਥਾ ॥ ਚਲੇ ਸੰਗ ਸਿਯ ਅਰੁ ਲਖੁ ਰਾਈ ॥ ਗਈਨ ਸੰਗ ਨ ਪਾਣ ਪਠਾਯੋ ॥ ਤਉਨ ਤਕ ਤਨੁ ਜੀਵ ਮਲਾਯੋ ॥ ਰਾਮ ਸਰਿਸ ਸੁਤ ਮੈ ਮਹਤਾਈ ॥ ਸੋਗਉਰਾਇ ਕੁਪਤੋ ਕਲਿਸ ਸਾਧਾ ॥	੭੫੫
ਦੇ:	ਕਿੰਥਲਾ ਕੇ ਵਰਨ ਸੁਨਤਰਤ ਸਹਿਤੁ ਰਨਿ ਵਾਸਾ ॥ ਅੰਤਰਾਯਾਨੁ ਰੁਦੁ ਵਸਤੁ ਤਤੁ ਰੇ ਰਖੁ ਬੀਰ ॥	੭੫੬	
	ਵੇਲੁ ਪਹਿ ਕਿਲਕਰਤੁ ਰੋਹਿ ਰਈ ॥ ਅੰਤਰੇਉਰਾਇ ਕੁਪਤੋ ਜਾਨਾ ॥ ਕੁਪਤੁ ਰੁਮਾਧੁ ਸਕਲ ਸਮੁਧਾਈ ॥	ਕਿੰਥਲਾ ਕੇ ਵਰਨ ਸੁਨਤਰਤ ਸਹਿਤੁ ਰਨਿ ਵਾਸਾ ॥ ਅੰਤਰੇਉਰਾਇ ਕੁਪਤੋ ਜਾਨਾ ॥ ਕੁਪਤੁ ਰੁਮਾਧੁ ਸਕਲ ਸਮੁਧਾਈ ॥	੭੫੭

੨੨੨

੧੧

ਭਲਾਇਓਹੁਨਿਯਤਸੁਖਾ
ਯੋਮਾਪਸਨਪਤਾਨੁਜਾਗਰਾ
ਜੇਅਪਹਿਯਤਸੁਖਬਹਨੀਨੇ
ਜੇਪਸਨਉਪਪਸਨਅਹਰੀ
ਮੇਪਸਨਮੇਹਿਦੋਹੁਦਿਯਾਤਾ

ਇਨਿਸਰਤੋਸਾਡੇਯੁਗਪਾਣੀ
ਮਾਇਏਨਮਾਹਿਸੁਰਪੁਰਜਾਗੇ
ਅਮਿਤਮਹੀਪਰਿਮਾਗੁਰਲੀਨੇ
ਕਰਮਸੁਖਨਮਨਭਵਨਦੇਰਹਯੋ
ਜੇਯਾਹਿਗਾਏਸੇਰਮਤਮਾਗਾ

ਜੇਪਾਣਿਗਾਏਹਰਰਬਨੁਜਾਹਿਤੁਤਗਾਣਘੋਤਾ
ਮਉਨਕੀਗਾਏਮੋਹਿਦੇਹਿਸੇਜਨਨੀਮਤਮੇਰਾ॥੬੧॥

ਇਨਿਦੇਹਪਸਨਾਉਹਿਲੇਹੀ
ਕਮਹੀਕੁਟਿਲਕਲਹਪਿਯੋਪੀ
ਇਨੀਲੇਪਦਕੋਲਲਾਵਯਾ
ਪਦਉਮੈਤਿਨਫਰਿਗਾਤੋਘੋਰਾ
ਮੇਨਾਹਿਸਾਧਮੰਗਅਨੁਰਗੇ
ਮੇਨਭੁਜਾਹਿਧਰਿਨਫਤਨਪਦੇ
ਮਾਜੀਸੁਤਿਪਦਵਾਪਬਲਹੀ
ਮਉਨਕੀਗਾਏਮਉਸਿਤਰਦੇਹਾ

ਪਿਸ਼ਨਪਰਾਧਪਾਪਕਾਰੇਹੀ
ਵੇਦਵਿਦੁਖਰਵਿਸੁਦਿਰੋਪੀ
ਜੇਤਾਕਹਿਪਰਯਨਪਰਦਾਰਾ
ਜੇਜਨਨੀਯਾਹਿਸਿਮਤਮੇਰਾ
ਸਾਹਮਰਬਪਦਵਿਸੁਖਮਲਾਏ
ਜੇਹਿਨਹਰਿਹਰਸੁਖਸੁਖਾਈ
ਬੰਚਕਵਿਚਾਰਿਭੋਖਤਗਫਲਹੀ
ਜਨਨੀਜੇਜਾਨੋਯਤਭੇਯਾ॥

੬੨

ਮਨਦਰਨਕਰਮਕ੍ਰਿਪਾਯਤਨਕਰਦਾਸਮੇਸੁਨੁਮਾਗੁਰੀ
ਯੇਰਬਸਤਤਮਸੁਜਨਜਨਤਪ੍ਰੀਤਿਅਰੁਫਲਰਾਣੁਗੀ
ਅਪਕਰਨਏਚਨਚਹੁਜਲਨਪੁਲਕਨਖਲੋਖਤਮਹੀ
ਮਹੀਲਾਯਾਇਯਯੋਹਿਜਨਨੀਜਾਨੇਪਰੁਪਦਰਤੁਸਹੀ

੬੩

ਮਮਰੁਕਰਤਕੇਵਚਨਸੁਨਿਸਾਏਮਰਲਸੁਭਾਯਾ॥
ਕਰਾਣੀਰਾਮਪ੍ਰਿਯਤੁਤਮਸਦਾਬਚਨਮਨਕਾਯਾ॥੬੩॥

ਰਾਮਪਦਤੋਪਾਣਤੁਮਾਰੇ॥
ਮਹੀਯਵਿਚਰੁਵੇਸਵੇਰਿਮਮਾਗੀ
ਮਉਯੋਰਮਲਣਕੁਪਿਟੇਨੇਹੁ॥
ਮਉਤੁਮਾਰਅਸਜੇਨਗਕਹਹੀ

ਰਾਮਕਥਪਾਤਾਵੇਪਾਣਤੋਪਾਰੇ
ਹੋਇਸਾਫਚਰਬਾਰੇਵਿਭਾਗੀ
ਤੁਮਰਾਮਾਹਿਪ੍ਰਤੀਕੁਲਨਹੇਹੁ॥
ਸੇਸਪਾਨਿਹੁਸੁਖਸੁਗਾਏਨਲਹੀ

ਅਸਕਾਰੀ ਮਾਤੁਭਰਤ ਹਿਯਲਾਏ	ਬਨਪਯਸਦਹਿੰਨਯਨਜਲਫਾਏ
ਕਰਤ ਬਿਲਾਪਵੇਪੁਲਾਇਯਰਤੀ	ਬੀਤੇ ਬੀਤਿ ਗਈ ਸਬ ਗਤੀ
ਸਾਸਦੇਫ ਬਾਸਿਸੁ ਮੁਨਿ ਆਯੋ	ਸਚਿਦ ਮਹਾਜਨ ਸਕਲ ਖਲਾਏ
ਮੁਨਿ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਨਰਤ ਰਿਪ ਦੇਸੇ	ਭਾਗਿ ਪਰਮਾਰਥ ਫਚਨ ਫੁਦੇਸੇ

੨੪੩
੧੬੩

ਅਨਿਪਤਨੁ ਦੇਵ ਵਿਹਤਾਨਵਾਵਾ	ਅਪਰਜਾਵੇ ਬਿਭਵਿਮਾਨ ਬਨਾਵਾ
ਅਗਾਹੀ ਪਦਭਰਤ ਮਾਤੁਸਬਰਾਖੀ	ਅਰਹੀ ਰਾਮਦਰਸਨਾ ਅਭਿਲਾਖੀ
ਅਚੰਦਨ ਅਗਰਭਾਰ ਬਹੁ ਆਯੋ	ਅਮੀਤੁ ਅਨੇਕ ਸੁਗੰਧ ਸੁਹਾਯੋ
ਅਸਹਯੁ ਤੀਰ ਗਚਿ ਬਿਤੁ ਬਨਾਈ	ਅਜਨੁ ਸੁਰ ਪੁਰ ਸੰਪਾਨ ਫ ਗਈ
ਅਇਹੀ ਬੀਧਿ ਵਾਹ ਕ੍ਰਿਯਾ ਸਬੁ ਕੀਨੀ	ਅਦਿਧਿ ਵਤੁ ਨਾਇ ਤਿਲਾਂਜੁਲਿ ਦੀਨੀ
ਅਜੋਧਿ ਸੁਮਿਤਿ ਸਬ ਦੇਵ ਭਰਾਨਾ	ਅਕੀਨ ਭਰਤੁ ਦਸਗਾਧ ਬਿਧਾਨਾ
ਅਜਹੰਜਸ ਮੁਨਿਦਹ ਆਦਮੁ ਦੀਨਾ	ਅਤੁਹਤਾਸਹਸਰ ਭਾਂਤਿ ਸਬ ਕੀਨਾ
ਅਭੁਯੋ ਦਿਸੁਹ ਇਯੋ ਸਬਦਾਨਾ	ਅਪੁਨੇ ਬਾਸੇਗਜ ਬਾਹਨ ਨਾਨਾ

੨੪੩
੧੬੪

ਅਪਿਤੁਤਿਭਰਤ ਕੀਨਾਜਿਕਰੋਟੀ	ਅਸੇ ਸੁਖਲਾਖਜਾਇਨਹਿ ਬਰਟੀ
ਅਮੁਖਿਨ ਸੋਧਿ ਮੁਨਿਦਹ ਤਬ ਆਯੋ	ਅਤਲ ਮਹਾਜਨ ਸਚਿਦ ਬਲਾਏ
ਅਭੇਰਾਜ ਸਭਾ ਸਲੁ ਜਾਈ	ਅਪਠਯੋ ਬੋਲਿ ਭਰਤੁ ਦੇਉ ਭਾਈ
ਅਭਰਤ ਬਾਸਿਸੁ ਨਿਕਰ ਬੈਠਾਏ	ਅਨੀਤਿ ਪਰਮ ਮਯਦ ਚਨ ਉਚਾਰੇ
ਅਪੁਸਮਕਥ ਸਬ ਮੁਨਿਦਰਵਨਟੀ	ਅਕੇਕਯਿਤੁ ਭਨ ਕੀਨਿ ਜਸਕਰਣੀ
ਅਭੁਪਧਰ ਮਸਤੁ ਜਤੁ ਸਰਹਾ	ਅਜੈਹਤੁ ਪਾਰੋਹਾਰ ਪ੍ਰੇਮਨਿਬਾਹ
ਅਕਰਤੁ ਰਮਗਟ ਸੀਲ ਸੁਭਾਏ	ਅਸਲ ਨਯਨ ਪੁਲਕੇ ਮੁਨਿਗਉ
ਅਬੁਭਿਲਖਣ ਸਿਧ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਖਸੀ	ਅਸੇਰ ਸਨੇਹ ਮਹਾਨ ਮੁਨਿ ਗਮਾਨੀ

੨੪੩
੧੬੫

॥ਹਰਿਚਰਨੀਦਨ ਮਰਣਸਮਾਪਤਸਾਹਿਬਗੁਰੂ॥

੧੬੫

ਅਸਥੀਚਾਇ ਕੇਹਿ ਦੀਸਿਯੋਦੇਖੁ
ਤੁਤੁ ਵਿਚਾਰ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮਾਰੀਆ
ਸੋਚਿਯਾਇਯ ਜੋਵੇਦਾਵੇਹੀਨਾ
ਸੋਚਿਯ ਨਿਪਾਏ ਜੋਨੀਭੀ ਨਜਾਨਾ
ਸੋਚਿਯਾਵੈਸਮਾਕਿਪਣਧਨਵਨੁ
ਸੋਚਿਯਸੁਦਾਵੈਪ੍ਰਮਾਮਾਨੀ
ਸੋਚਿਯਪੁਨਪਾਏ ਕੰਠਕ ਨਾਹੀ
ਸੋਚਿਯਸਹੁ ਰੰਜਤੁਤਪਨਿਦਹੀ

ਅਬਰਥਕਾਹਿ ਪਰਕੀਜਿਯੋਦੇਖੁ
ਜੋਚਯੋਗਦਮਰਥ ਨਿਪਨਾਹੀ
ਗੁਜਿਨਿਜਧਰਮਵੈਖਯਲਯਲੀ
ਸ਼ੀਰਨਪ੍ਰਜਾਪਿਯਪ੍ਰਣਸਮਾਨਾ
ਯੋਨਅਤੀਬਿਸਿਵਰੂਰੁਜਾਨੁ
ਮੁਖਰਮਾਨਪ੍ਰਿਯਗਮਾਨਗਮਾਨੀ
ਕੁਟਿਲਕਲਹ ਪ੍ਰਿਯਇਛਾਚਾਹੀ
ਜੋਨਾਹੋਗੁਰੂਆਯਸਮਨਸਰਹੀ

ਦੇ:

॥ਸੋਚਿਯਗੁਰੂਜੋਰੋਖਸੁਕਰੋਧਰਮਪਬਤੁਆਗਾ॥

॥ਸੋਚਿਯਯਤੀਪ੍ਰਚਿਰਤੁਵਿਗਤੁਵਿਦੇਕਵਿਗਤਾ॥

੧੬੬

ਵੈਖਾਨਸ ਜੋਵੈਸੋਚਨਯੋਗੁ
ਸੋਚਿਯਪਿਸਨਾਕਰਣਕੋਧੀ
ਸਮੁਦਿਧਿਸੋਚਿਯਪਤਅਪਕਰੀ
ਸੋਚਨੀਯਸਾਹੀਵਿਧਿਸੋਚੀ
ਸੋਚਨੀਯਨਹਿਕੋਲਲਠਾਉ
ਕੁਯਉਨਅਯੋਨਅਯੋਨਿਹਾਰਾ
ਵੈਧਿਹਰਿਦਰਸਨਪਤਿਦਿਖਲੁ

ਤੁਪਾਖਯਾਜਿਹੰਕਾਵੈਕੋਗੁ
ਜਨਨਿਜਨਕਗੁਰੁਖੀਪਵਿਰੋਧੀ
ਨਿਜਜਨਪੇਖਰਨਿਰਦਯਗੁਰੀ
ਜੋਨਛਾਡਿਛੁਲਗਰੀਜਨਰੋਈ
ਕੁਵਨਚਾਰਿਦਸਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਗਾਉ
ਕੁਪਭਰਤਜਸਪਿਤਾਤੁਮਾਗਾ
ਬਨਹਾਹੋਸਕਦਸਰਬਗੁਣਗਾਥਾ

ਦੇ:

॥ਕਹਹੁਗੁਰੂਕੇਹਿਗੁਤਿਕੋਏਕਾਰਿਹਿਬਤਾਈਤਸਾ॥

॥ਰਮਲਏਤਤਮਸਤੁਹਨਸਰਸਮਾਨਸਚੇਜਾਸਾ॥

੧੬੭

ਸਬਪ੍ਰਕਾਰੁਪਾਏਬਰੁਗੁਰੀ
ਯਹਿਸੁਨਿਸਮੁਦਿਸੋਚਪਾਏਯਹੁ
ਰਾਯਰਾਜਪਦਤੁਮਕਹੁਦੀਨਾ
ਤੁਜੇਰਾਮਜੋਹਿਵਲਹਿਲਾਗੀ
ਨਿਪਾਹਿਬਚਨਪਿਯਨਹਿਪਿਯਪਦ

ਬਾਵੈਵਿਖਾਦਕਾਰੇਯਤ੍ਰਿਹਿਲਾਗੀ
ਸਿਰਧਾਰੀਰਾਜਰਾਜਸੁਕਰਕੁ
ਪਿਤਾਵਚਨਨੁਰਗਾਹਿਯਕੀਨਾ
ਤੁਨੁਪਾਏਹਰੋਰਾਮਬਿਰਹਗੀ
ਕਰਹੁਗੁਰੂਪਿਤੁਵਚਨਪ੍ਰਮਾਦਾ

੨੪੨
੧੦

ਅਕਰਹੁ ਸੀਸ ਪਰਿਪੂਰਨਾਈ ਪਰਸੁ ਰਾਮ ਪਿਤੁ ਆਰਾਧਨਾਈ ਨਤਨ ਯਯਾਜਿਹਿ ਸੋ ਸਨਦਾਉ	ਅੰਤਿ ਕਮਕਰ ਸਰੁ ਰਾਨਿ ਭਲਾਈ ਅਰੀ ਮਾਤੁ ਕ ਸਬ ਸਾਖੀ ਪਿਤੁ ਆਰਾਧਾ ਅਪਾਯ ਸਨਦਾਉ
ਅੰਤਿ ਅਨੁਚਿਤ ਉਚਿਤ ਇਰਚਤ ਜਿਸੇ ਪਾਲਹਿ ਪਿਤੁ ਬਯਨ ਤੇ ਕੁਜਨ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸਕੇ ਬਯਹਿ ਅਮਰ ਪਾਤਿ ਅਯਨ ੧੬੮	
ਅਵਸਿਨ ਰੇਸ ਵਚਨ ਪੁਰਕਰਹੁ ਸੁਗੁਪੁ ਬਨਿ ਪਾਈਹਿ ਪਰਿਤੋਖੁ ਵੇਦਾ ਵਿਹਿਤ ਸੰਤ ਸਬਹੀ ਕਾ ਕਰਹੁ ਰਾਜ ਪਰਿਹਰਹੁ ਗਲਾਨੀ ਸੁਨਿ ਸੁਖ ਲਹ ਬ ਰਾਮ ਵੇਦੇਹੀ ਕੋ ਸਲਾਯੇ ਸਕਲ ਮਹਤਾਰੀ ਮਰਮਤੁ ਮਾਰ ਰਾਮ ਸਬ ਜਾਨਹਿ ਸੋ ਪਿਤੁ ਤਾਜ ਰਾਮ ਕੇ ਆਯੋ	ਪਾਲਹੁ ਪੁਜ ਸੇਕ ਪਰਿਹਰਹੁ ਨੁਮਕਰ ਸੁਖਿਤ ਸੁਖ ਸਨਹਿ ਜਿਹੇ ਪਿਤੁ ਦੇਇ ਸੇ ਪਾਵੇ ਟੀਕਾ ਅਨਹੁ ਸੇਰ ਬਚਨ ਹੋਤ ਜਾਨੀ ਅਨੁਚਿਤ ਕਰ ਬਨ ਪੀਤਿ ਕੇਹੀ ਤੇਉ ਪੁਜਾ ਸੁਖ ਹੋਇ ਸੁਖਾਰੀ ਸੋ ਸੁਗਵਿਧਿ ਮ ਸਨਕਲ ਮਨਾਰੀ ਸੇਵਾ ਰਾਇਹੁ ਸਨੇਹ ਸੁਹਾਯੋ
ਅੰਤਿ ਕੀ ਸੰਯਗੁਰੁ ਆਯਸ ਅਵਸਿਕਹੀ ਨਚੁ ਵਕਤ ਸਹੇ ਰਪ ਪਾਇ ਆਯੋ ਚਿਤੁ ਨ ਸਤ ਬਤ ਸਕਤ ਬਹੋਰੀ ੧੬੯	
ਕੋ ਸਲਾਯੇ ਪਰਿਧੀ ਰਜ ਕਾਹਈ ਸੋ ਅਵਰਿਯ ਕਾ ਰਿਯ ਚਿਤੁ ਮਾਨੀ ਬਨ ਰਪ ਪਾਤਿ ਸੁਰ ਪੁਰਨ ਰਨਾਹੁ ਪਾਰਿਜਨ ਪੁਜਾ ਸਹਿਦ ਕਹ ਅਇ ਲਖਿ ਵਿਧਿ ਭਮ ਕਾਲ ਕਠਿਨਾਈ ਸਿਰ ਪਾਰੇ ਗੁਰੁ ਆਯਸ ਅਨ ਸਤੁ ਗੁਰੁ ਕੇ ਵਚਨ ਸਾਚੇਵ ਆਭੇਨ ਦਨ ਸੁਨੀ ਬਹੋਰੀ ਮਾਤੁ ਮਿਦ ਬਾਨੀ	ਪੁਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰੁ ਆਯਸ ਅਹਈ ਰਾਜਿਯ ਵਿਧਾ ਵ ਕਾਲ ਮਾਤਿ ਜਾਨੀ ਨੁਮਾਇਹਤਾਨਿ ਤਾਤ ਕਵਰਾਹੁ ਨੁਮਹੀ ਸੁਤ ਸਬ ਕਹ ਅਵਲੰਬਾ ਧੀਰਜ ਧਰਹੁ ਮਤੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ਪੁਜਾ ਪਾਲਿ ਪਾਰਿਜਨ ਦਖਰਾਹੁ ਸਨਤ ਕੁਰਤ ਹਿਯਾਹਿਤ ਜਨੁ ਚੰਦਨ ਸੁਲਸਨੇਹ ਸਰਲ ਰਸ ਸਾਨੀ
ਅੰਤਿ ਸਾਨੀ ਸਰਲ ਰਸ ਮਾਤੁ ਬਾਣੀ ਸੁਨਿ ਕਰਤੁ ਵਾਕੁਲ ਕੁਯੋ ਲੋਚਨ ਸਰੋਰਹ ਸੁਵਤ ਸੀਰਤ ਇਰਹ ਉਰ ਅਕਿਰਨ ਯੋ	

੨੪੬
੧੧੫

ਰਾ:

ਅਮ:

	ਸੇਵਾ ਦੇਖਤ ਸਮਝਤਿ ਹੈਂ ਬਿਸਰੀ ਸਭਾਹੀ ਸੁਖਿ ਦੇਹ ਕੀ ਤੁਲਸੀ ਸਭਾਹਤ ਸਰਲ ਸਦਰ ਸੀਵ ਸਹਜ ਸਨੇਹ ਕੀ ॥ ੭ ॥		
ਮਿ:	ਰੁਹਤ ਕਮਲ ਕਰਜੇ ਰਿਧਰ ਮਧੁਰੀ ਧਰ ਪੀਰ ਧਾਰੀ ਵਚਨ ਅਮਿਯਨ ਨ ਬੋਲਿ ਦੇਤ ਉਚਿਤ ਉਤਰ ਸਭਾਹੀ ॥ ੮ ॥		
	<table><tr><td>ਮਾਹਿਉ ਪਦੇਸ ਦੀਨ ਗੁਰੁ ਨੀਕਾ ਮਾਹੁ ਤੂੰ ਚਿਤ ਪੁਨਿ ਆਯਸ ਦੀਨ ਗੁਰੁ ਪਿਤੁ ਮਾਹੁ ਸੁਮਿਹਿਤ ਬਾਨ ਵੇਚਿਤ ਕਿ ਅਨੁਚਿਤ ਕੀਏ ਬਿਰੁ ਮਤੁ ਮੌਰੇ ਦੇਹੁ ਸਰਲ ਸਿਖ ਜੇਈ ਯਦਾ ਪਿਸਾਰੀ ਸਮੁਦਤ ਹੈਂ ਨੀਕੇ ਅਬਤੁ ਮਵਿਨ ਯਮੋਹਿ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਉਤਰ ਦੇਹੁ ਖਮਬ ਅਪਰਾਧਾ</td><td>ਪ੍ਰਜਾ ਸਾਚੀਵ ਸੀਮਤ ਸਭ ਹੀਕਾ ਅਵਸਿ ਸੀਸ ਧਾਰੀ ਚਾਹਿਯ ਕੀਨਾ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੁਦਿਤ ਕਰਿਯ ਕੁਝ ਜਾਨੀ ਧਰਮ ਜਾਣਿ ਸਿਰ ਪਤੁ ਕਰਤੁ ਜੇ ਅਚਰਤ ਮੋਹਾਹਿਤੁ ਹੋਈ ਤਦਾ ਪਹੋਤ ਪਵਿਤੋ ਖਨ ਜੀਕੇ ਮਾਹਿ ਅਨੁਹਰਤੁ ਸਿਖਾਵਨ ਦੇਹਾ ਮਾਹਿਤੁ ਦੇਖ ਗੁਣ ਗਨ ਹਿਨ ਸਾਹੁ</td></tr></table>	ਮਾਹਿਉ ਪਦੇਸ ਦੀਨ ਗੁਰੁ ਨੀਕਾ ਮਾਹੁ ਤੂੰ ਚਿਤ ਪੁਨਿ ਆਯਸ ਦੀਨ ਗੁਰੁ ਪਿਤੁ ਮਾਹੁ ਸੁਮਿਹਿਤ ਬਾਨ ਵੇਚਿਤ ਕਿ ਅਨੁਚਿਤ ਕੀਏ ਬਿਰੁ ਮਤੁ ਮੌਰੇ ਦੇਹੁ ਸਰਲ ਸਿਖ ਜੇਈ ਯਦਾ ਪਿਸਾਰੀ ਸਮੁਦਤ ਹੈਂ ਨੀਕੇ ਅਬਤੁ ਮਵਿਨ ਯਮੋਹਿ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਉਤਰ ਦੇਹੁ ਖਮਬ ਅਪਰਾਧਾ	ਪ੍ਰਜਾ ਸਾਚੀਵ ਸੀਮਤ ਸਭ ਹੀਕਾ ਅਵਸਿ ਸੀਸ ਧਾਰੀ ਚਾਹਿਯ ਕੀਨਾ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੁਦਿਤ ਕਰਿਯ ਕੁਝ ਜਾਨੀ ਧਰਮ ਜਾਣਿ ਸਿਰ ਪਤੁ ਕਰਤੁ ਜੇ ਅਚਰਤ ਮੋਹਾਹਿਤੁ ਹੋਈ ਤਦਾ ਪਹੋਤ ਪਵਿਤੋ ਖਨ ਜੀਕੇ ਮਾਹਿ ਅਨੁਹਰਤੁ ਸਿਖਾਵਨ ਦੇਹਾ ਮਾਹਿਤੁ ਦੇਖ ਗੁਣ ਗਨ ਹਿਨ ਸਾਹੁ
ਮਾਹਿਉ ਪਦੇਸ ਦੀਨ ਗੁਰੁ ਨੀਕਾ ਮਾਹੁ ਤੂੰ ਚਿਤ ਪੁਨਿ ਆਯਸ ਦੀਨ ਗੁਰੁ ਪਿਤੁ ਮਾਹੁ ਸੁਮਿਹਿਤ ਬਾਨ ਵੇਚਿਤ ਕਿ ਅਨੁਚਿਤ ਕੀਏ ਬਿਰੁ ਮਤੁ ਮੌਰੇ ਦੇਹੁ ਸਰਲ ਸਿਖ ਜੇਈ ਯਦਾ ਪਿਸਾਰੀ ਸਮੁਦਤ ਹੈਂ ਨੀਕੇ ਅਬਤੁ ਮਵਿਨ ਯਮੋਹਿ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਉਤਰ ਦੇਹੁ ਖਮਬ ਅਪਰਾਧਾ	ਪ੍ਰਜਾ ਸਾਚੀਵ ਸੀਮਤ ਸਭ ਹੀਕਾ ਅਵਸਿ ਸੀਸ ਧਾਰੀ ਚਾਹਿਯ ਕੀਨਾ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੁਦਿਤ ਕਰਿਯ ਕੁਝ ਜਾਨੀ ਧਰਮ ਜਾਣਿ ਸਿਰ ਪਤੁ ਕਰਤੁ ਜੇ ਅਚਰਤ ਮੋਹਾਹਿਤੁ ਹੋਈ ਤਦਾ ਪਹੋਤ ਪਵਿਤੋ ਖਨ ਜੀਕੇ ਮਾਹਿ ਅਨੁਹਰਤੁ ਸਿਖਾਵਨ ਦੇਹਾ ਮਾਹਿਤੁ ਦੇਖ ਗੁਣ ਗਨ ਹਿਨ ਸਾਹੁ		
ਮਿ:	ਪਿਤੁ ਸਰਪੁਰ ਸਿਯਰਾਮ ਬਨ ਕਤਨ ਕਹਹੁ ਮੁਹਿਤ ਯਹ ਤੇਜਾਨੁ ਮੋਹਾਹਿਤੁ ਕੈ ਆਪਨ ਬਡ ਕਾਜ ॥ ੯ ॥		
	<table><tr><td>ਹਿਤੁ ਹਮਾਫ ਸਿਯਧਤਿ ਸੇਵ ਕੀ ਮੈ ਅਨੁਮਾਨਿ ਦੀਖ ਮਨ ਮਾਹੀ ਯੋਕ ਸਮਾਜ ਗਜਾ ਕਿਹਿ ਲੇਖੇ ਬਾਦਿ ਸਸਨ ਬਿਨੁ ਭੂਖਣ ਭਾਰੁ ਸਰਜ ਸਦੀਰ ਬਾਦਿ ਬਹੁ ਭੋਗਾ ਜਾਯ ਜੀਵ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਸੁਹਾਈ ਜਾਂਉ ਰਾਮ ਪਰ ਆਯਸੁ ਦੇਹਾ ਮੋਹਿ ਨਿਪਕਾਰਿ ਆਪਨ ਕੁਲ ਰਹੁ</td><td>ਸੇਗਾਹੇ ਲੀਨ ਮਾਹੁ ਕੁਟਿਲਾਈ ਆਨ ਉਪਾਯ ਮੋਰ ਹਿਤ ਨਾਹੀ ਲਖਣ ਰਾਮ ਸਿਯਪਦ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਬਾਦਿ ਵਿਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਜਹੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਾਨੁ ਜਾਯ ਜਪ ਯੋਗ ਬਾਦਿ ਮੋਰ ਸਬ ਬਿਨਾ ਰਪੁ ਗਈ ਏਕਹਿ ਅੰਕ ਮੋਰ ਹਿਤੁ ਯੇਹੁ ਸੇਸਨੇਹ ਜਨਤਾ ਬਸ ਕਹਹੁ</td></tr></table>	ਹਿਤੁ ਹਮਾਫ ਸਿਯਧਤਿ ਸੇਵ ਕੀ ਮੈ ਅਨੁਮਾਨਿ ਦੀਖ ਮਨ ਮਾਹੀ ਯੋਕ ਸਮਾਜ ਗਜਾ ਕਿਹਿ ਲੇਖੇ ਬਾਦਿ ਸਸਨ ਬਿਨੁ ਭੂਖਣ ਭਾਰੁ ਸਰਜ ਸਦੀਰ ਬਾਦਿ ਬਹੁ ਭੋਗਾ ਜਾਯ ਜੀਵ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਸੁਹਾਈ ਜਾਂਉ ਰਾਮ ਪਰ ਆਯਸੁ ਦੇਹਾ ਮੋਹਿ ਨਿਪਕਾਰਿ ਆਪਨ ਕੁਲ ਰਹੁ	ਸੇਗਾਹੇ ਲੀਨ ਮਾਹੁ ਕੁਟਿਲਾਈ ਆਨ ਉਪਾਯ ਮੋਰ ਹਿਤ ਨਾਹੀ ਲਖਣ ਰਾਮ ਸਿਯਪਦ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਬਾਦਿ ਵਿਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਜਹੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਾਨੁ ਜਾਯ ਜਪ ਯੋਗ ਬਾਦਿ ਮੋਰ ਸਬ ਬਿਨਾ ਰਪੁ ਗਈ ਏਕਹਿ ਅੰਕ ਮੋਰ ਹਿਤੁ ਯੇਹੁ ਸੇਸਨੇਹ ਜਨਤਾ ਬਸ ਕਹਹੁ
ਹਿਤੁ ਹਮਾਫ ਸਿਯਧਤਿ ਸੇਵ ਕੀ ਮੈ ਅਨੁਮਾਨਿ ਦੀਖ ਮਨ ਮਾਹੀ ਯੋਕ ਸਮਾਜ ਗਜਾ ਕਿਹਿ ਲੇਖੇ ਬਾਦਿ ਸਸਨ ਬਿਨੁ ਭੂਖਣ ਭਾਰੁ ਸਰਜ ਸਦੀਰ ਬਾਦਿ ਬਹੁ ਭੋਗਾ ਜਾਯ ਜੀਵ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਸੁਹਾਈ ਜਾਂਉ ਰਾਮ ਪਰ ਆਯਸੁ ਦੇਹਾ ਮੋਹਿ ਨਿਪਕਾਰਿ ਆਪਨ ਕੁਲ ਰਹੁ	ਸੇਗਾਹੇ ਲੀਨ ਮਾਹੁ ਕੁਟਿਲਾਈ ਆਨ ਉਪਾਯ ਮੋਰ ਹਿਤ ਨਾਹੀ ਲਖਣ ਰਾਮ ਸਿਯਪਦ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਬਾਦਿ ਵਿਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਜਹੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਾਨੁ ਜਾਯ ਜਪ ਯੋਗ ਬਾਦਿ ਮੋਰ ਸਬ ਬਿਨਾ ਰਪੁ ਗਈ ਏਕਹਿ ਅੰਕ ਮੋਰ ਹਿਤੁ ਯੇਹੁ ਸੇਸਨੇਹ ਜਨਤਾ ਬਸ ਕਹਹੁ		
ਮਿ:	ਕੈਕੇਈ ਸੁਤ ਕੁਟਲ ਮਹਿ ਗਮ ਵਿਮੁਖ ਗਤ ਲਾਜਾ ਤੁਮ ਰਾਹੁ ਸਖ ਮੋਹ ਬਾਸ ਮੋਹਿ ਸੇ ਆਪ ਮਰੇ ਰਾਜਾ ॥ ੧੦ ॥		
	ਕਹੋ ਸਾਂਚ ਸਬ ਸੁਨਿ ਪਾਤਿ ਯਾਹੁ ਚਾਰਿਯ ਧਰਮ ਸੀਲ ਲਭਨਾਹੁ ॥		

ਮੇਧਿੰਗਾਗਠਿ ਦੇਹੁ ਜਬਦੀ॥	ਰਸਾਰਸਾਤਲਗਾਇਹਿ ਰਸੁ॥
ਮਾਹਿ ਸਮਾਨ ਕੋ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੀ॥	ਸੰਜੋਹਿ ਸੁਖਿ ਸੰਜੋਹਿ ਰਸੁ॥
ਰਾਖਰਾਖਕਹ ਕਨ ਨ ਦੀਨਾ॥	ਇਹੁ ਕੁਰਤ ਗਵਨ ਅਮਰਪੁ॥
ਮੈਸਠਸਬ ਅਨ ਰਬਕਰਹੇਰਾ॥	ਇਹਿ ਸਭ ਸਬ ਸੁਨਹੁ ਸਚੇਰਾ॥
ਇਨ ਰਾਖੀਗਾਇਹੋ ਕਿਸਬਸੁ॥	ਰਹੇ ਪਾਣ ਸੁਖੇ ਜਗੈ ਰਸੁ॥
ਹਾਂਮਪੁਨੀਤਾਵਿਖਯਰਸ ਰੁਖੀ॥	ਇਹੁ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਕੇ ਰੁਖੀ॥
ਕਹਲਾਕੀਕਹਹੁ ਦਿਵਕਕਨਨੀ॥	ਨਿਰੰਕਰੈਸਾਜੈਹਿ ਰੁਖੀ॥

॥ ਕਾਰਣ ਤੇ ਕਾਰਨ ਕਾਠਨ ਹੋਇ ਦੋਖਨਹਿ ਮੋਖਾ॥ ॥	
॥ ਕਲਿਸਮਾਸਿਖਤੇਉਪਲਤੇਲੋਕਤਲਕੋਟੇਰਾ॥ ੧੭੧	

ਕੋਕੇਯੀ ਭਵਤਨੁ ਅਨੁਗਾਰੀ॥	ਪਾਮਰ ਪੁਣੁ ਅਪਾਸਅਰੁਰੀ॥
ਜੇਪ੍ਰਿਯਾਵਿਰਹ ਪਾਣ ਪ੍ਰਿਯਲਾਗੇ॥	ਦੇਖ ਬਸੁ ਬਹੁਤ ਅਸੁਆਗੇ॥
ਯੁਖਰਾਮ ਸਿਯ ਕਹਣਨ ਦੀਸ॥	ਪਰਾਮ ਅਮਰਪੁਰ ਪਾਤਿ ਹਿਤੁ ਦੀਸ॥
ਲੀਨ ਬਿਧਵਪਨ ਅਪਯਸਅਪੁ॥	ਦੀਨੇਹੁ ਪ੍ਰਜਹਿ ਸੋਕ ਸੰਤਾਪੁ॥
ਮੋਹੇ ਦੀਨ ਸੁਖ ਸੁਯਸ ਸੁਕਾਸੁ॥	ਕੀਨ ਕੋਕੇਯੀ ਸਬਕਰ ਕਾਜੁ॥
ਇਹਤੇ ਮੋਰਕਾਅਬ ਨੀਕਾ॥	ਉਹਿ ਪਰਦੇਨ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਦੀਕਾ॥
ਕੋਕਾਨਿ ਜਨਰ ਸਨਮਿ ਜਗ ਪਾਯੀ॥	ਯਹ ਮਹਿਕਹ ਕਰੁ ਅਨੁਚਿਤ ਨਹੀ॥
ਮੋਰੇ ਸਤ ਸਬ ਵਿਧਿਹਿ ਬਨਾਈ॥	ਪ੍ਰਜਾ ਪਚਿਕਤ ਕਰਹੁ ਸਹਾਈ॥

॥ ਗਾਹ ਗਹੀਤ ਪੁਨ ਬਾਤ ਬਸਤੀਹਿ ਪੁਨਿ ਬੀਕੀਮਰ॥	
॥ ਤਾਹਿ ਪਿਆਇਯ ਬਾਰਣੀ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਉਪਾਰਾ॥ ੧੭੨	

ਕੋਕੇਯੀ ਮੁਅਨਯੋਗਜਨਾਜੇਈ॥	ਚੁਰਤ ਵਿਰੋਚਿ ਰਚੇ ਮੁਹਿ ਜੇਈ॥
ਦਸਕਦਤਨਯ ਰਾਮ ਲਘੁ ਰਾਈ॥	ਦੀਨ ਮੋਹਿ ਵੇਦਿ ਸਾਦਿ ਬੁਝਾਈ॥
ਰਾਮ ਸਬ ਕਹਹੁ ਕਚਾਵਨ ਦੀਕਾ॥	ਰਾਖਰਾਜ ਸਬਹੀ ਕਹ ਨੀਕਾ॥
ਉਹਦੇਹੇ ਸੀਹਿ ਵਿਧਿਕਿਹ ਕੋਹੀ॥	ਕਹਹੁ ਸੁਖੇਣ ਸਬ ਰੁਚਿ ਜੇਹੀ॥
ਮੋਹੇਰੁ ਮੁਹ ਸਮੇਤਾ ਬੋਹਾਈ॥	ਕਹਹੁ ਕਹਹਿ ਕੋਕੀਨ ਭੁਲਾਈ॥
ਮੁਹਿਯੈਨੁ ਕੇਸਰ ਰਾਹੁ ਮਾਹੀ॥	ਸੀਹਿ ਸਿਯਰਾਮ ਪਾਣ ਪ੍ਰਿਥਨਹੀ॥

੨੫੮
੧੧

	ਪਰਮਾਨਿ ਸਤਗੁਰ ਸਤਗੁਰ ਦੀਸਤੀ ਲਖੇ ਮੁਖ ਮਹਾਨ	ਅਦਿਨ ਮੇਰਾ ਹੰਦੁ ਖਟ ਗੁਰ ਸਬੈ ਚਿਤ ਸਤੁ ਜੇਨੁ ਰਹੁ
ਦਿ:	ਗੁਰਮੁਖੁ ਸੁਖੁ ਮਗਲੁ ਜਿਤੁ ਮੇਰੁ ਪ੍ਰਭਾਵੁ ਮੋਖਿ ਗੁਰਮੁਖੁ ਸੁਖੁ ਮਗਲੁ ਜਿਤੁ ਮੇਰੁ ਪ੍ਰਭਾਵੁ ਮੋਖਿ ੧੩੩	
	ਗੁਰੁ ਭੀਖੁ ਸਾਗਰੁ ਸਗਲਾਨਾ ਮੇਰੁ ਹੰਦੁ ਲਕ ਸਾਜਨਾ ਮੇਰੇ ਪਾਧੇ ਹਰਿ ਗੁਮ ਜੀਤ ਜਗਮਾਧੀ ਸੇ ਮੇਰੁ ਲਖ ਸਰਸ ਸੁਖ ਮਾਨੀ ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਜਗਕਹਹਿ ਤਿਪੈਰੁ ਭੀਖੁ ਬਾਧਿ ਉਦਾਸੁ ਹੁਦਾਰੀ ਗਾਵਨ ਲਹੁ ਲਖਣੁ ਤੁਲ ਪਾਵੁ ਮਿਕਜਨ ਮਰ ਪਾਵਰ ਬਨ ਲਾਹੀ	ਜਨਾਨੀ ਵਿਸੁ ਕਰ ਬਹਰਿ ਸਮਾਨ ਭਾਇ ਪਿਛਿ ਮੁਖ ਵਿਸੁ ਮੁਖ ਸਬੈ ਕਿਉ ਨ ਕਹਾਹਿ ਮੇਰਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤੁ ਕੀਚੁ ਤਹਾ ਜਹ ਪਾਨੀ ਪਰ ਲੋਕੁ ਕਰ ਨਾਹਿਨ ਸੇਵਾ ਮੁਹਿ ਤਗੁਰੈ ਸੇਯ ਰਾਮਦੁਖੀ ਸਬੁ ਜੀਗਮ ਦਰਣ ਮਲ ਲਾਵਾ ਸੁਨ ਕਹ ਪਾਵਿ ਤਾਇ ਮਾਰਾਹੀ
ਦਿ:	ਅਪਨਿ ਵਾਤੁ ਵੀਨਤੁ ਮਗਰੁ ਰਹੈ ਸਮੁਦਾ ਦੇਖੋ ਸਿਨ ਕਾਪੀ ਰਪਦੀ ਸੀ ਜਗਨਿ ਨਾਯਾ ੧੩੪	
	ਅਨਪਿਪਾਸ ਮੇਰੇ ਸੁਖਾ ਦੇਖੀ ਅੰਤੁ ਹੋਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ਅਦਾ ਪਿਮੇ ਅਨੁਲਾਪਕਾਰੀ ਅਤਪਿਪਾਸੁ ਸਨਮੁਖ ਮਹਿ ਦੇਖੀ ਅਸਾਨੁ ਰਸੁ ਸਿਨ ਕਰ ਸੁਖਾਹੀ ਅਨੰਦੁ ਤਮਨੁ ਕਰ ਕੀਨ ਨਾਮਾ ਗੁਮ ਪਾਧੇ ਮੇਰੁ ਕੁਲ ਮਾਨੀ ਅਮਰਿ ਸੀਤੀ ਨਾਮੀ ਹਿਜਨ ਕਾਨੀ	ਕੇ ਸਿਨ ਕੀਟ ਪਾਸੁ ਬੀਨੁ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਲਚਕਿ ਰਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਹੀ ਭਾਏ ਮੇਰੇ ਕਰਣ ਸਰਲ ਪਿਪਾ ਅਮਿ ਸਬੁ ਰਹਿ ਗਹਿ ਰੂਪ ਵਿਖੀ ਅਕਿਪ ਸਨੇਹ ਦਨ ਰਾਪਾਹੀ ਮੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਯਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ਅਮਾਨੁ ਸਮਾਸਿਖ ਦੇਹੁ ਸੁਦਾਨੀ ਅਦਾ ਹਿੰਦੁ ਰਾਮ ਰਾਜ ਹਨੀ
ਦਿ:	ਅਨਪਿਪਾਸੁ ਮਗਰੁ ਰਹੈ ਸਮੁਦਾ ਅਪਨ ਜਨੈ ਤੁਗਾਰੈ ਹਿਰ ਪ੍ਰਭੀ ਰਹੈ ੧੩੫	
	ਗੁਰੁ ਦਰਨ ਸਦਕ ਹਿੰਦੁ ਰਹੈ ਗੁਰਮਨੇਹ ਸੁਧਾਨੁ ਪਾਹੀ	

ਅਲੋਗਾਇਯੋਗਾਇਖਾਮਾਇਖਾਗੇ ਅਮਰੁ ਸਾਰੇਵਗੁਰੁ ਪੁਰਨਨਾਗੀ ਅਰੁਤਹਿਕਹਾਰੇ ਸਰਾਰੇ ਸਰਾਗੀ ਅਰੁਤਹੁਤੁ ਮਾਸਕਾਦਿਨਕਹਾ ਅਜੇ ਪਾਮਰ ਅਪਾਨਿਜਤੁ ਤਾ ਅਸੇ ਸਭ ਕੋਟਿਕ ਪੁਰਖ ਮਾਮੇ ਅਮਾਰੇ ਅਪਾਮਦਗੁਰਾ	ਅਮਿ, ਸਜੀਵ ਸੁਨਤ ਜਨ ਜਾਗੇ ਅਨਕਲ ਸਨੇਹਾਵੇਕਲ ਭੇ ਭਾਵੇ ਅਰਾਮ ਪ੍ਰੇਮ ਮੁਕਤਿ ਤਨੁ ਆਹਾ ਅਪੁਨ ਸਮਾਨ ਰਾਮ ਪ੍ਰਿਯ ਅਹੁ ਅਰੁਪਾਹਿ ਸੁਗਾਇ ਮਾਤੁਕੀਟਲੀ ਅਬਾਹਿ ਕਲਪ ਸਤਨਰਕ ਨਿਕੇਤ ਅਰਤੇ ਰਾਗ ਲਦਖ ਦਾਰਿਦਹਈ
---	---

ਦਿ: ॥ ਅਵਸਿਰ, ਲਿਖ ਬਨਰਾਮ ਪਰਕੁਰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਭੁਲਕੀਨਾ
॥ ਸੋਕਾ, ॥ ਪੁਸ਼ਤੁ ਸਬਦਿ ਤਮ ਅਵਲੀ ਬਨਦੀਨਾ ॥ ੧੭੭

ਅਰੁਮ ਕਰੇ ਮਨ, ਸੇਵਨ ਬੰਗਾ ਅਰੁਲ ਬਪ, ਭਲਾਗੀ ਨਿਰਣਯਾ ਅਮੁਨਿ, ॥ ਬੀਦਿ ਭਰਤਹਿ ਸਿਰਨਈ ਅਦੀਨ, ॥ ਭੁਰਤੁ ਜੀਵਨ ਜਗਾਮਾਗੀ ਅਕਹਾਹਿ ਪਰਸ ਪਰਤੁ ਖਰੁ ਰਾਗਾ ਅਜਿਹੈ ਰਾਖਾਹਿ ਪਰਕੁਰਖਵੇਗੀ ਅਕੇਉ ਕਹਰਾਨ ਕਹਾਯਨਾਹਿ ਕਾਹਾ	ਅਨੁ ਘਨ ਪ੍ਰਾਨਿ ਸੁਨ ਰਾਤੁਕ ਸੇਗਾ ਅਰੁਤੁ ਪਾਣ ਪ੍ਰਿਯ ਭੇ ਸਬਹੀ ਕੋ ਅਲੇ ਸਕਲ ਪਾਵਾਦਿਵਾ ਕਰਾਈ ਅਲੀਲ ਸਨੇਹ ਸਰਾਹਤੁ ਜਾਗੀ ਅਸਕਲ ਚਲੇ ਕਰ ਸਾਜਾਹਿ ਸਜਾ ਅਸੇ ਜਨੈ ਜਨ ਗਰਵਾਨੇ ਮਾਗੀ ਅਨਰਦੈ ਜਗ ਜੀਵਨ ਲਾਹਾ
---	--

ਦਿ: ॥ ਜਗੇ ਸੁ ਸੰਪਤਿ ਸਦਨੁ ਪ੍ਰਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਤੁ ਪ੍ਰਿਯੁ ਗਾਇ
॥ ਸਨਮਖ ਹੇਤੁ ਜਨ ਮਪਦਕ ਭੈਨ ਸਹਜ ਸਹਾਇ ॥ ੧੭੮

ਅਪਰ ਪਰ ਸਹਨ ਸਾਜਹਿ ਨਾਨਾ ਅਰੁਤੁ ਜਾਇ ਪਾਕੀਨ ਬਿਗਾਭਾ ਅਸੀਪਾਤੁ ਸਬ ਰਾਖੁ ਪਾਤਿ ਕੈ ਆਹੀ ਅਤਿ ਪਾਭੇਣਾ ਮਨ ਮੋਡਿ ਭੁਲਾਈ ਅਰੁਨਹਿ ਮੁਮਿ, ਹਿਤ ਸੇਵਕ ਮਈ ਅਸਾਧਿ ਰਾਇ ਗੁਰੇ ਸੇਵਕ ਦੇਈ ਅਨਾਹਿ ਸਬ ਮਰਮ ਪਰਮ ਸਬ ਰੁਖਾ	ਅਰੁਪਾਵਿਦਯ ਪਰਕਾਤੁ ਪਸਾਨਾ ਅਨਗਰ ਬਾਜੈ ਗਜ ਰੁਵਨ ਭੰਡਾਭਾ ਅਜੇ, ॥ ਭਿਨੁ ਯਤਨ ਚਲੇ ਭੁਜਿ ਰਾਈ ਅਪਾਪਾ ਸੰਗੇ ਮਾਇ ਸਾਇਦੁ ਗਈ ਅਰੁਖਵੇ ਕੋਟਿ ਦੇਈ ਕਿਨ ਕੋਈ ਅਸਪਾਨਿਹ ਹਿਜ ਧਰਮ ਨ ਭੋਲੇ ਅਜੇ ਜੀਹ ਲਾਯਕ ਸੇਤੁਹ ਰਾਖਾ
---	---

੨:

ਅ:

ਅਗਰਿ ਸਬ ਯਤਨ ਕਾਇ ਰਕਵਰੇ ॥ ਟਾਮ ਮਾਤੁ ਪਾਇ ਹਰਤੁ ਸਿਧਾਰੇ ॥

ਦੇ: ॥ ਮਾਹਰਤ ਜਨਨੀ ਜਾਇ ਸਬ ਕਰਤ ਮਨੋਹਰੁ ਜਾਨ ॥

॥ ਕਰਕੇ ਸਜਾਣਨ ਪਾਇਨੀ ਸਖਦੁ ਸਖਾਸਨ ਯਾਨ ॥ ੧੩੮

ਅਚਲ ਚਰਣੀ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਅਚਲ ਬਪਤ ਉਧ ਆਰਤਿ ਭਾਰੀ ॥

ਜਗਤੁ ਸਬ ਨੇ ਸਿਧੁ ਉਧਿਹਾਰ ॥ ਭਰਤ ਬੁਝਾਏ ਜਾਇਦੁ ਸੁ ਜਾਨ ॥

ਅਗੋਂ ਏਹੁ ਸਾਖੀ ਲਕ ਸਮਾਜੁ ॥ ਬਹਾਰੇ ਦੇਖ ਮਾਨਿ ਰਾਮ ਦੇ ਰਾਜ ॥

ਅਗੋਂ ਚਲਹੁ ਮਨਿ ਸਾਚੇ ਰੂਪਾਰੇ ॥ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰਾਗ ਰਾਗ ਸਦਾਰੇ ॥

ਅਰੁੰਧਤਿ ਅਵੁ ਅਗਨਿ ਸਮਾਜੁ ॥ ਰਾਖ ਚਾਏ ਚਲੇ ਪ੍ਰਥਮ ਮਨਿ ਰਾਜੁ ॥

ਵਿਪ੍ਰਾਸ਼ਿਵ ਚਾਏ ਬਾਹਨ ਨਾਨਾ ॥ ਚਲੇ ਸਕਲ ਰੂਪ ਤੇਜ ਨਿਧਾਨਾ ॥

ਨਗਰ ਨੇਗ ਸਬ ਸਾਜੀ ਸਾਜਿਯਾਨਾ ॥ ਚੰਦ੍ਰਕੁੰਦ ਕਹ ਕੀਨ ਪਾਯਾਨਾ ॥

ਅਸਿਵਿਕਾ ਸੁਭਾਨ ਜਾਯ ਬਖਾਨੀ ॥ ਚਾਏ ਚਾਏ ਚਲਤੁ ਰਾਜੀ ਸਭ ਰਾਜੀ ॥

ਦੇ: ॥ ਸੋਪਿਨ ਗਰ ਸਚਿ ਸੇਵਕਨ ਸਾਦਰ ਸਥਾਹਿ ਚਲਾਏ ॥

॥ ਸੁਮਿਰਿ ਰਾਮ ਸਿਧ ਚਰਣ ਤਬ ਚਾਏ ਰੂਪ ਰੂਪ ਉਧਾਰੇ ॥ ੧੩੯

ਅਰੁੰਧਤ ਸਾਹਿਤ ਸਬ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਅਨੁ ਕਾਏ ਗਾਰ ਚਲੇਤੁ ਹੀ ਬਾਰੀ ॥

ਅਬਨ ਸਿਧ ਰਾਮ ਸਾਖੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸਨੁ ਜਗਤੁ ਪਯਾਏ ਹੀ ਜਾਹੀ ॥

ਦੇਖਿ ਸਨੇਹ ਲੋਗ ਅਨੁ ਰਾਹੀ ॥ ਉਧ ਚਲੇ ਹਯ ਗਜ ਰਾਜ ਭਾਰੀ ॥

ਅਜਾਇ ਸਮੀਪ ਰਾਖਿ ਨਿਜ ਭੋਲੀ ॥ ਰਾਮ ਮਾਤੁ ਮਿਦੁ ਬਾਣੀ ਬੋਲੀ ॥

ਅਰੁੰਧਤੁ ਰਬ ਬਇ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ਰੋਇਹਿ ਪ੍ਰਿਯ ਪਰੇਵ ਰੁਮਾਰੀ ॥

ਅਰੁੰਧਤੁ ਚਲਤੁ ਚਲਹਿ ਸਬ ਲੋਗ ॥ ਸਕਲ ਸੇਕ ਕ੍ਰਿਸਨਾਹ ਮਹਾਯੋਗ ॥

ਅਸਿਰਧਾਰੇਵ ਚਨ ਚਰਣ ਸਿਰਨਈ ॥ ਬਖਾਏ ਚਲਤੁ ਭਯੋਵੇ ਉਧਾਰੇ ॥

ਅਰੁੰਧਤ ਪ੍ਰਥਮ ਦਿਵਸ ਕਾਇ ਬਾਜੁ ॥ ਸੁਸਰ ਗੋਮਤੀ ਤੀਰ ਨਿਵਾਜੁ ॥

ਦੇ: ॥ ਪਯਾਸਾਹਾਰ ਵਲ ਅਸਨ ਇਕ ਨੀ ਸੁਭਾਨ ਇਕ ਲੋਗ ॥

॥ ਕਰਤੁ ਰਾਮਾਹਿਤ ਨੇਮ ਬੁਤ ਪਾਇਹਾ ਰਿਪੁ ਖਣ ਭੋਗ ॥ ੧੪੦

ਅਸਈ ਤੀਰ ਬਸ ਚਲੇ ਬਿਹਾਰੇ ॥ ਅਸੀਗ ਬੋਰ ਪੁਰ ਸਭ ਨਿਯਤਾਰੇ ॥

ਅਸਮਾਚਾਰ ਸਬ ਸੁਨੇ ਨਿਖਾਵਾ ॥ ਅਦਿਵਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਸਾਇਖਾਵਾ ॥

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ
ਜੇ ਮੇਰੇ ਸੇਵਕ ਹੋਵੇ
ਜਿਸਨੂੰ ਮਨੁਖ ਰਾਜ
ਮਨੁਖ ਰਾਜ ਨਾ ਜਾਣੇ
ਮਨੁਖ ਰਾਜ ਮਨੁਖ ਰਾਜ
ਮਨੁਖ ਰਾਜ ਮਨੁਖ ਰਾਜ

ਹੈ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੁਰਬਾਨੁ
ਹੈ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੁਰਬਾਨੁ
ਹੈ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੁਰਬਾਨੁ
ਹੈ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੁਰਬਾਨੁ
ਹੈ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੁਰਬਾਨੁ
ਹੈ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੁਰਬਾਨੁ

ਦਿ:

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਗਰ ਵਿਚ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਗਰ ਵਿਚ

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ
ਜੇ ਮੇਰੇ ਸੇਵਕ ਹੋਵੇ
ਜਿਸਨੂੰ ਮਨੁਖ ਰਾਜ
ਮਨੁਖ ਰਾਜ ਨਾ ਜਾਣੇ
ਮਨੁਖ ਰਾਜ ਮਨੁਖ ਰਾਜ
ਮਨੁਖ ਰਾਜ ਮਨੁਖ ਰਾਜ

ਹੈ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੁਰਬਾਨੁ
ਹੈ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੁਰਬਾਨੁ
ਹੈ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੁਰਬਾਨੁ
ਹੈ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੁਰਬਾਨੁ
ਹੈ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੁਰਬਾਨੁ
ਹੈ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੁਰਬਾਨੁ

ਦਿ:

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਗਰ ਵਿਚ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਗਰ ਵਿਚ

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ
ਜੇ ਮੇਰੇ ਸੇਵਕ ਹੋਵੇ
ਜਿਸਨੂੰ ਮਨੁਖ ਰਾਜ
ਮਨੁਖ ਰਾਜ ਨਾ ਜਾਣੇ
ਮਨੁਖ ਰਾਜ ਮਨੁਖ ਰਾਜ
ਮਨੁਖ ਰਾਜ ਮਨੁਖ ਰਾਜ

ਹੈ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੁਰਬਾਨੁ
ਹੈ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੁਰਬਾਨੁ
ਹੈ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੁਰਬਾਨੁ
ਹੈ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੁਰਬਾਨੁ
ਹੈ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੁਰਬਾਨੁ
ਹੈ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੁਰਬਾਨੁ

ਸਦੇਹਿ ਸੁਰਤ ਸਭ ਲਾਭ ਨਾਨਕ	ਸਦੇਹਿ ਨਾਮ ਸਭ ਲਾਭ ਨਾਨਕ
ਸੁਰਤ ਸਭ ਲਾਭ ਨਾਨਕ ਸੁਰਤ ਸਭ ਲਾਭ ਨਾਨਕ ਸਨਿ ਜੋਰੁ ਪੈਲੇ ਲੋਚਨੁ ਭੀਟਿ ਮਾਧੀ ਰਨ ਕੇਹੁ ੧੮੪	
ਚਾਮ ਪੁਤ ਪਾਸਾ ਲਾਭ ਤੇਰੇ ਸੀਸੁ ਪਾਵਨ ਹਿ ਪਾਵੇ ਸੁਰਤੀ ਸੀਖ ਨਿਖਦ ਨਾਭ ਲੁਟੇਰੇ ਸਦੇਹਿ ਕਰਤ ਨੀਕ ਕਰਿ ਭੀ ਸੁਰਤ ਕੇ ਕਹ ਸਗੁਨ ਇਕਾ ਹੀ ਸਨਿ ਜੋਰੁ ਮਨਾਵਨ ਜਾ ਹੀ ਸੁਨਿ ਗੁਰ ਕਹੈ ਨੀਕ ਕਹੈ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਸੁਲਾਹ ਸੀਲਾਇਨੁ ਸੁਰਤ	ਕਰਤ ਕਰ ਕਰਿ ਕਰਤ ਕਰਿ ਕਰਤ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਤੀ ਕਰਤ ਸੁਰਤ ਕਰਤ ਕਰਤ ਕਰਤ ਕਰਤ ਸੁਰਤ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਤੀ ਕਰਤ ਸੁਰਤ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਤੀ ਕਰਤ ਸੁਰਤ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਤੀ ਕਰਤ ਸੁਰਤ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਤੀ ਕਰਤ ਸੁਰਤ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਤੀ
ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ੧੮੫	
ਲਾਭ ਲਾਭ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਲਾਭ ਲਾਭ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਲਾਭ ਲਾਭ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਲਾਭ ਲਾਭ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਲਾਭ ਲਾਭ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਲਾਭ ਲਾਭ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਲਾਭ ਲਾਭ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਲਾਭ ਲਾਭ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ	ਲਾਭ ਲਾਭ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਲਾਭ ਲਾਭ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਲਾਭ ਲਾਭ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਲਾਭ ਲਾਭ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਲਾਭ ਲਾਭ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਲਾਭ ਲਾਭ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਲਾਭ ਲਾਭ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਲਾਭ ਲਾਭ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ
ਲਾਭ ਲਾਭ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਲਾਭ ਲਾਭ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ੧੮੬	
ਲਾਭ ਲਾਭ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਲਾਭ ਲਾਭ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ	ਲਾਭ ਲਾਭ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਲਾਭ ਲਾਭ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ

ਭੈਰਵੇ ਸਬ ਭਾਤਿ ਹਿੰਨੀ ਚਾ ਭਿੰਨ ਭਾਤਿ ਅੰਕ ਰਾਮ ਲਘੁ ਕੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਹਿ ਜੇ ਜਮੁ ਹਾਹੀ ਇਹੋ ਤੋ ਰਾਮ ਲਾਇ ਉਰ ਲੀਨਾ ਕਰਮ ਨਾਸ ਜਲ ਸੁਰ ਸਰਿ ਪਛਾਣੀ ਇਲਟ ਨਾਮ ਜਪਤ ਜਗ ਜਾਨਾ	ਜਾਸੁ ਨਹ ਛਾਇ ਲੇਇਯ ਸੀਚਾ ਮਿਲਤੁ ਪੁਲਕ ਪਾਰੇ ਪੁਰਤ ਗਤਾ ਭਿੰਨ ਹਿੰਨ ਪਾਪ ਪੁਜਿ ਸਮੁਹਾਹੀ ਕੁਲ ਸਮੇਤ ਜਗ ਪਾਵਨ ਕੀਨਾ ਭਿੰਨਿ ਕੇ ਕਹਹੁ ਸੀਸ ਨਹਿ ਧਰਣੀ ਬਲ ਮੀਰਿ ਕੁਧੇ ਬੁਧ ਸਮਾਨਾ
ਦੇ ਪਰ ਸਵਰਖ ਸਯਾਨ ਜਰ ਪਾਬਤ ਬੈਲ ਕਰਤਾ ਰਾਮ ਕਹਤ ਪਾਵਨ ਪਰਮੇਸਰ ਭਵਨ ਵਿਖਾਤਾ ॥ ੧੮੭	
ਨਹਿ ਅਚਰ ਜਗ ਯੁਗ ਚਲਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਾਹਿਮਾ ਸੁਰ ਕਹਹੀ ਰਾਮ ਸਖਾਹਿ ਮਿਲਿ ਭੁਰਤ ਸਪੇਸ ਦੇਖਿ ਭੁਰਤ ਕਰ ਸੀਲ ਸਨੇਹਾ ਸਕਰ ਸਨੇਹ ਮੇਵ ਮਨ ਬਾਢਾ ਪਾਰੇ ਪੀਰ ਜ ਪਵਣੀ ਦੇ ਬੋਹੀ ਕੁਲ ਮੁਲ ਪਰ ਪਕਿਜ ਪੇਖੀ ਅਬ ਪੁਰ ਪਰਮ ਅਨਗਹ ਰੋਗ	ਭਿੰਨ ਹਿੰਨ ਦੀਨ ਰਾਖੀਰ ਬਣਾਈ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਵਧ ਲੋਗ ਸੁਖ ਕਹੀ ਪੁਰ ਹੋ ਕੁਸਲ ਸੁਮਿਗ ਲਖੇ ਮਾ ਭਾਨਿ ਵਾਤਿਹ ਸਮਯ ਵਿਦੇਹਾ ਭੁਰਤ ਹੀ ਚਿਤ ਵਤ ਇਕਟ ਕਾਢਾ ਵੀਨਯ ਸਪੇਸ ਕਰਤ ਕਰ ਜੋਰੀ ਮੈਂ ਤੇ ਕੁਲ ਕੁਸਲ ਨਿਜ ਲੇਖੀ ਸਾਹਿਬ ਰੋਇ ਕਲਾ ਗਿਲ ਰੋਗ
ਦੇ ਸਮੁਝਿ ਮੇਰਿ ਕਰਤੁ ਤਿਕੁਲ ਪੁਰੁ ਮਾਹਿਮਾ ਜੇਯੋਇ ਜੇਨੁ ਜੇਰ ਪੁਬਿਰਿ ਪਦ ਜਗਾਇ ਪਿਵੈ ਚਤੁ ਸੇਇ ॥ ੧੮੮	
ਕਪਟੀ ਕਾਯਰ ਕੁਮਾਰਿ ਕੁਜਾਤੀ ਰਾਮ ਕੀਨ ਆਪ ਨਜ ਬਹੀਤੇ ਦੇਖਿ ਪੀਤੋ ਸੁਨਿ ਵੀਨਯ ਸੁਹਾਈ ਗਾਹਿ ਨਿਖਾਵ ਨੇਜ ਨਾਮ ਸੁਭਾਨੀ ਜਾਨਿ ਲਖਣ ਸਮਦੇਹਿ ਅਲੀਖਾ ਨਿਗਿਖ ਨਿਖਾਵ ਨਗਰ ਨਰ ਸਰੀ ਕਹਾਹਿ ਲਯੋ ਯਹ ਜੀਵਨ ਲਾਹੁ	ਭੈਰਵੇ ਦਖਾਹਿਰ ਸਬ ਭਾਤੀ ਭੁਯਉ ਭੁਵਨ ਭੁਖਣ ਤਬਹੀਤੇ ਮਿਲੇ ਬੋਹਿਰਿ ਲਖਣ ਲਘੁ ਕੁਈ ਸਦਰ ਸਕਲ ਜੁਹਾਰੀ ਰਾਨੀ ਜਿਯਹੁ ਸੁਖੀ ਸਤ ਲਾਖ ਫਰੀਖਾ ਕੁਯੋ ਸੁਖੀ ਜਨੁ ਲਖਣ ਨਿਹਾਰੀ ਭੈਰੋ ਰਾਮ ਭਾਇ ਭਾਤ ਬਾਹੁ

੧੫੪
੧੦੬

ਰਾ:	ਸੁਨਿਨਿਖਾਵ ਨਿਜਗ ਬਡਾਈ	ਪੁਸਾਵਤੁਸਨਮਹੰਦਲੋਲਿਵਈ
ਦੇ:	ਮਤਕਾਰੇ ਸੇਵਕ ਸਕਣ ਚਲੇ ਮੁਮਿਰੁਪ ਪਾਇ॥	੧੮੮
	ਘਰਤੁਰਤੁਰ ਸਭ ਬਚਾ ਬਨ ਬਾਸ ਬਨਾਏ ਜਾਇ॥	੧੮੯
	ਸਿੰਗਵੇਰ ਪੁਰਤੁਰਤੁਰੀਖ ਜਬਾ	ਭਯੋਸਨੇਹ ਬਸਅਗਿ ਸਿਥਿਲਤੁਬਾ
	ਸੋਹਤੁਰਿਯੋ ਨਿਖਾਰਹਿ ਲਾਗੁ॥	ਜਨੁਤਨੁਪਰੇ ਬਿਨੈਅਨਗਗੁ॥
	ਇਹਦਿਧਿਕੁਰਤੁਰ ਸੇਨਾਸਬਸੰਗ	ਦੀਖਜਾਇਜਗ ਪਾਵਨਿ ਗੰਗਾ॥
	ਰਾਮਘਰਕਹੰਕੀਨ ਪੁਣਾਮਾ॥	ਭੁਮਨ ਮਗਨ ਮਿਲੇਜਨਰਾਮਾ॥
	ਕਰਹਿ ਪੁਣਾਮ ਨਗਰਨਰਨਣੀ॥	ਪੁਸਾਵਤੁਰੁਮਮਧ ਬਾਰੇ ਨਿਹਾਰੀ॥
	ਕਰਿ ਮੰਜਨ ਮਾਂਗਹਿ ਕਰ ਜੋਰੀ॥	ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਪਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਬੋਰੀ॥
	ਕੁਰਤਕਯੋ ਸੁਤਸਾਰਿਤਫਰੇਨੁ॥	ਸਕਲ ਸੁਖਵਸੇਵਕ ਸੁਹ ਧੇਨੁ॥
	ਜੋਰੇ ਪਾਂਟ ਵਰ ਆਗਹੁ ਏਹੁਨੁ॥	ਸੰਜਰਾਮਪਦ ਸੁਹਜ ਸਨੇਹੁ॥
ਦੇ:	ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਮੰਜਨ ਕੁਰਤਕਯੋ ਗੁਰਮਨੁਸਾਸਪਾਇ	
	ਮਾਰਨਹਾਨੀ ਜਲਿ ਸੁਣੁ ਤੇਰ ਚਲੇ ਲਿਵਾਇ॥੧੯੦	੧੯੦
	ਜਹਤੁਰ ਲੋਗਨ ਰੇਰਾ ਕੀਨਾ॥	ਕੁਰਤੁ ਸੇਧ ਸਬੰਧੀ ਕਰ ਲੀਨਾ॥
	ਗੁਰਸੇਵਾ ਕਰੇ ਆਯੋਜੁ ਪਾਈ॥	ਰਾਮਮਾਤੁ ਪਹ ਗੋਦੇਦੁ ਗਾਈ॥
	ਚਰਣਚੰਪਿਕਹਿ ਕਹਿ ਮੇਰੁ ਬਾਨੀ	ਜਨਨੀ ਸਕਣ ਕੁਰਤਸਨਮਾਨੀ॥
	ਗੁਣਹਿ ਸੋਪਿ ਮਾਤੁ ਸੇਵਕਾਈ॥	ਆਪੁਨਿਖਦਾਹ ਲੀਨ ਬੁਝਾਈ॥
	ਚਲੇ ਸਖਾ ਕਰ ਸੇਵਕ ਜੋਰੇ॥	ਸਿਥਿਲ ਸਰੀਰ ਸਨੇਹ ਨ ਭੋਰੇ॥
	ਪੁਣਤ ਸਖਾਹਿ ਸੇਠਾਵ ਏਖਾਉ॥	ਨੇਕੁ ਨਯਨ ਮਨਜਗਨਿ ਜੁਝਾਉ॥
	ਜਹ ਸਿਧਰਾਮ ਲਖਣ ਨਿਸੇਖੇ	ਕਹਤੁ ਰੇਰੇ ਜਲ ਲੋਚਨ ਭੋਯੇ॥
	ਭੁਰਤੁਰਤੁਰ ਸਨਿਲਯਚੈ ਏਖਾਉ	ਕੁਰਤੁਰਤੁਰ ਲੋਗਯਚੈ ਨਿਖਾਉ॥
ਦੇ:	ਜਹ ਸਿਧਪੁਨੀਤੁਰ ਰੁਪੁਸਰ ਬਿਧ ਬਿਨਾਮ	
	ਆਇਯਨੇਹ ਸਾਵਰੁ ਰੁਹੀਲਿਓ ਏਰੁ ਪੁਣਾਮਾ॥	੧੯੧
	ਕੁਸਮਤੁਰੀ ਨਿਹਾਰੇ ਸੁਹਾਈ॥	ਗੀਨ ਪੁਣਾਮ ਪੁਣਾਮ ਭੋਲਾਈ॥
	ਚਰਣ ਫੇਟ ਰਨੁ ਮਾਂਖਿਲਾਈ	ਬਨੈਨ ਕੁਰਤੁ ਪੁਸਤੁ ਆਗਾਈ॥

[illegible]

[The page contains several lines of extremely faded Devanagari script, which is illegible.]

244
1908

阮

1950年12月15日

1953年12月14日

[illegible][illegible]

20

1997年12月15日

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

[The manuscript page contains several lines of handwritten text in Devanagari script, which appears to be bleed-through from the reverse side. The text is mostly illegible due to fading and blurring.]

[illegible]

੬੬

੬੭

੬੮

ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਾਇ ਨਿਰੰਦਰੁ ਦੇਖਿ ਧਿਯਾ ਮਨਿ

੬੬ ॥ ਏਕਿ ਏਕਿ ਏਕਿ ਕਰੀ ਕਾਨ ਨੇਇ ਮਤੁ ਕੀਤੀ ਭਾਵਨੀ ॥
॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਪ੍ਰਾਨਿ ਪ੍ਰਾਨਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਾਵਨੀ ॥
॥ ਭੁਖ ਸਾਂ ਨ ਭੁਖ ਸਾਂ ਰਾਮ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨੁ ਰਹੈ ਭੈ ॥ ਕਿਯੋ ॥
॥ ਪ੍ਰਦਿਨ ਮੰਗਿ ਲਏ ਜਨਿ ਆਪਨੇ ਆਨੰਦੇ ਧੀਰਜ ਪਿਯੋ ॥ ੮
੬੭ ॥ ਅੰਤੁ ਰਾਜਾ ਮੀਰਾਂ ਮਸਕਾਇ ਸਾਧੋ ਮਾਧਿ ਪਾਤੁਨਾ ॥
॥ ਸਾਧਿ ਭਗਵੰਤਿ ਮਨੁ ਮਨੁ ਵਿਚਾਰੁ ॥ ਏਕੁ ਮਾਨਿ ਮਨੁ ॥ ੭

੬੮ ॥ ਸਭਾ ਦਰਨ ਸੁਨੇ ਏਕੁ ਧਾਰਿ ਧੀਰ ॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥
॥ ਯਹ ਸੁਧਿ ਪਾਇ ਨ ਗਰਨ ਰਨ ਰਾ ॥ ਏਕੇ ਏਕੇ ਕਨ ਆਰਤਿ ਭਾਰੀ ॥
॥ ਪਰਵਖੁ ਏਕਾ ਏਕਾ ਰਹੈ ਪ੍ਰਦਮ ॥ ਏਕੇ ਏਕੇ ਧਾਰਿ ਧੀਰ ॥
॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥
॥ ਏਕੁ ਸਰਹਾਰੈ ਭਾਖੁ ਸਨੇਹੁ ॥ ਏਕੇ ਏਕੇ ਰਹਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥
॥ ਨਿਦਰਿ ਆਪ ਸਰਹਾਰੈ ਨਿਦਰਿ ॥ ਏਕੇ ਏਕੇ ਧਾਰਿ ਧੀਰ ॥
॥ ਏਕੇ ਏਕੇ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥
॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥
੬੮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥
॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥

੬੯ ॥ ਏਕੇ ਏਕੇ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥
॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥
॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥
॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥
॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥
॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥
੬੯ ॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥
॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥
॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥
੬੯ ॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭਾਖਿ ਰਹਿ ਭਾਖੁ ॥

ਅੰ:

ਰਾ:

੨੫੭
੧੫

ਦੇਖਿ ਭੁਰਤੁ ਗਤਿ ਸਨਿ ਮਿਦੁ ਬਾਨੀ	ਸਬ ਸੇਵਕ ਗਣ ਕਰਹਿ ਗਲਾਨੀ
ਭੁਰਤੁ ਤੀਸਰੇ ਪਹਰ ਕਹੀਨ ਪ੍ਰਵੇਸ ਪਯਾਚਾ	
ਕਹੁ ਭਰਮ ਸਿਧ ਹਮ ਸਿਧ ਓਮ ਗਿਓ ਮਾਗਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹ	੧੬੫
ਭਲਕਾ ਸੁਲਕਤੁ ਪਾਯਨ ਕੈ ਸੇ	ਪੰਕਜ ਕੋਸ ਓਸਕਨ ਜੈ ਸੇ
ਭੁਰਤੁ ਪਯਾਚੇਹਿ ਆਯੋ ਆਜੁ	ਭੁਯੇ ਦੁਖਿਤ ਸੁਨਿ ਸਕਲ ਸਮਾਜੁ
ਖਬਰੈ ਲੀਨ ਸਬ ਲੋਗ ਅਨਯੋ	ਕੀਨ ਪ੍ਰਣਾਮ ਭਿਟੈ ਟਿਹਿ ਅਯੋ
ਸਬ ਹੀ ਸਿਤਾ ਸਿਤ ਨੀਕ ਅਨਯੋ	ਦਿਯੋ ਦਾਨ ਮਾਹਿ ਸੁਰ ਸਨਮਾਨੋ
ਦੇਖਤ ਸਯਾਮਲ ਧਵਣ ਹਿਓ ਰੋ	ਪੁਲਕ ਸਰੀਰ ਭੁਰਤੁ ਕਰੇ ਜੋ ਰੋ
ਸਕਲ ਕਾਮ ਦੁਤੀ ਨ ਬਰਹੀ	ਦਿਹਾਵੈ ਦਿਤ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਭੁ ਭੀ
ਮੰਗਿ ਭੀ ਖੜਾ ਗਿਨਿ ਜਧਰ ਮੁਖ	ਅਚਤ ਕਹ ਨ ਕਰੈ ਕੁਕਰ ਮੁਖ
ਅਸ ਨਿਯ ਜਨਿ ਸੁਖ ਨਿ ਸੁਦਨੀ	ਸਫਲ ਕਰੈ ਜਗ ਯਾਚਕ ਬਾਨੀ
ਅਰਕਨ ਪਰਮ ਨਕ ਮਰਹਿ ਗਤਿ ਨ ਚਹੈ ਨਿਰਫਨ	
ਜਨਮ ਜਨਮ ਗਤਿ ਰਾਮ ਪਦ ਯਹ ਵਰਦਾਨ ਨ ਆਨਾ	੧੬੬
ਜਾਹਿ ਰਾਮ ਕੁਟਿਲ ਕਰੈ ਰੋਹੀ	ਲੋਗ ਕਰੈ ਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇਹੀ
ਸਿਤਾ ਕਾਮ ਚਰਣ ਗਤਿ ਮੋਰੇ	ਅਨੁ ਦੇਨ ਬੋਝ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਤੋਰੇ
ਸਲਵ ਜਨਮ ਭੁਰਿ ਸੁਰਤਿ ਭਿਯੋ	ਯਾਚਕ ਜਲ ਪਾਵੈ ਪਾਹਨ ਤੋਰੇ
ਦੁਰਤ ਰਹਨਿ ਪਾਰਨ ਪਾਰਿ ਗਈ	ਬਢੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਬ ਭਾਂਡਿ ਕੁਤਾਈ
ਨਨ ਕਹਿ ਦੁਰਹਵੈ ਜੀਮਿ ਦੋ	ਭੀਮ ਪੀਤਮ ਪਦ ਨੈਮ ਨਿਸ਼ਚੈ
ਭੁਰਤੁ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਸਬ ਭਿਟੈ	ਭਾਇ ਮਿਦੁ ਬਾਣਿ ਸੁਮਗਿ ਲਦੈ
ਭੁਰਤੁ ਭੁਰਤੁ ਮਸਕਾਇ ਪਿ ਸਧੂ	ਰਾਮ ਚਰਣ ਅਨੁ ਰਾਗ ਅਗਾਧੂ
ਭਾਇ ਗਲਾਨਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਸਹੀ	ਭੁਮ ਸਮਰਾਹੀ ਪਿਯਕੁ ਦਿਨ ਹੀ
ਭੁਨੁ ਪੁਰਹਿ ਯਹ ਤਖਸੁਨਿ ਵੀਣ ਚਰਨ ਅਨੁਕੂਲ	
ਭੁਰਤੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਹਿ ਪੰਚਕ ਪਿਨ ਸਰਣ ਰਹੀ ਭੁਯਾ	੧੬੭
ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਤੁ ਭੀਰਵ ਰਾਜ ਨਿਵਾਸੀ	ਦਿਖਾਨ ਸਬਦੁ ਗਿਗੀ ਰਿਦਾਸੀ
ਭਗਤਿ ਪਹਾਸ ਪਰਾਇ ਅਪਾਰ	ਭੁਰਤੁ ਸਨੇਹ ਸੀਲ ਸੁਭਿ ਨਦਾ

ਸੁਨਤੁ ਗਾਮ ਗੁਣ ਗਾਨ ਸਹਾਯੋ ਵੰਡ ਪੁਣਾਮ ਕਰਤ ਮੁਨਿ ਦੇਖੋ ਧਾਇ ਉਠਾਯ ਲਾਇ ਉਰ ਲੀਨੋ ਆਸਨ ਦੀਨ ਨਾਇ ਸਿਰ ਬੈਠੋ ਮੁਨਿ ਪੂਛ ਬਕਛ ਯਹ ਬਡ ਸੇਰਾ ਸੁਨਹੁ ਭਰਤੁ ਹਮ ਸਬ ਸੁਧਿ ਪਾਈ	ਭਰੋ ਵਾਸ ਮੁਨਿ ਟਰ ਪਹ ਆਯੋ ਮੁਠਾਇ ਵੰਤ ਭਾਗ ਨਿਜ ਲੇਖੋ ਦੀਨ ਅਸੀਖ ਕਿਤਾਬ ਕੀਨੋ ਚਹਤ ਸਕ ਬਕਿਹ ਜਨੁ ਭੁਜਿ ਪੈਠੋ ਬੋਲੇ ਰਿਖਿ ਲਖਿ ਸੀਲ ਸਕੇਰੇ ਦੀਪਿ ਕਰਤ ਬਪਰ ਕਨੁ ਨ ਕੁਮਾਈ
--	---

ਵਿਃ	ਭੁਮਗ ਲਾਨਿ ਜਿਯ ਜਾਨਿ ਕਰਹੁ ਸਾਮੁ ਮੁਖਿ ਮਾਤੁ ਕਰਤੁ ਤਿ ਭਾਤੁ ਕੈਨਾ ਸਿਹਿ ਦੇਖ ਨਹਿ ਗਈ ਚੀਫਾ ਮਾਏ ਧੁਤਿ ॥	੭੮੮
-----	---	-----

ਇਹ ਕਹਤੁ ਲਕਹ ਹਿਨ ਕੋਊ ਭਾਤੁ ਤੁਮਾਰ ਵਿਮਲ ਯਸ ਗਈ ਲੋਕ ਦੇਵ ਸੀਮਤੁ ਸਬ ਕਹਈ ਠਾਉ ਸਤੁ ਮ ਬਤੁ ਤੁਮਾਰਿ ਬੁਲਈ ਰਾਮ ਗਵਨ ਬਨ ਅਨਰਥ ਮੁਖਾ ਸੇ ਗਈ ਵਸ ਰਾਨਿ ਅਯਾਨੀ ਤੁਹਉ ਤੁਮਾਰ ਅਲਪ ਅਪਰਾਧੁ ਕਰਤਿ ਹੁ ਰਾਜ ਤੁਮਾਰਿ ਨਹਿ ਦੇਖੁ	ਦੇ ਕਹੈ ਬੁਧ ਸੀ ਮਤੁ ਦੇਵੀ ਪਾਇਹਿ ਲੋਕੁ ਦੇਵ ਬੁਧਈ ਜੀਹ ਪਿਤੁ ਰਾਜ ਦੇਵਿ ਸੋ ਲਹਈ ਦੇਤੁ ਰਾਜ ਸੁਖ ਧਰਮ ਬੁਧਈ ਜੇ ਸੁਨਿ ਸਕਲਾ ਦੇਸੁ ਭਾਉ ਸੁਲਾ ਕਾਰਿ ਕਰਾਨਿ ਅੰਤੁ ਪਾਇਨੀ ਮਕਹੈ ਸੋ ਅਧਮ ਅਯਾਨ ਅਯਾਨੁ ਰਾਮਾਰਿ ਹੋਤ ਸੁਨਤੁ ਸਤਿ ਬੁਧ
--	---

ਵਿਃ	ਅਬ ਆਤਿ ਕੀਨਿ ਭਰਤੁ ਭਲੁ ਤੁਮਾਰਿ ਭਾਉਤੁ ਮਤਿ ਦੇ ਸਕਲ ਸੁਮੰਗਲ ਮੁਖ ਜਗਤੁ ਪਾਇਨ ਰਹਣ ਸਨੇਹਾ	੭੮੯
-----	--	-----

ਸੇ ਤੁਮਾਰ ਧਨ ਜੀਵਨ ਪਾਨਾ ਯਹ ਤੁਮਾਰ ਅਚਰਜ ਨਹਿ ਤੁਮਾਰ ਸੁਨਹੁ ਭਰਤੁ ਰਾਪੁ ਪੁਤਿ ਮਨ ਮਾਹੀ ਲਖਣ ਰਾਮ ਸੀਤਾ ਹਿ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤੁ ਜਨਮ ਰਮ ਅਨੁਤੁ ਪ੍ਰਯਾਗਾ ਤੁਮ ਪਰ ਅਸ ਸਨੇਹ ਰਾਪੁ ਬਟਕੇ ਯਾਹੀਨ ਅਪੀਕਰ ਪੁਈ ਬੁਧਈ	ਭਰਿਯਾ ਗੋਕੁ ਤੁਮਾਰਿ ਸਮਾਨਾ ਦੇਸੁ ਬਸੁਵਨ ਰਾਮ ਪ੍ਰਯਾਗਾ ਯੇ ਮਪਾਤੁ ਤੁਮ ਸਮ ਕੋਊ ਨਾਹੀ ਨਿਨਿ ਮਸਤੁ ਮਹਿ ਸਰਨੁ ਬੀਤਿ ਮਰਾਨ ਦੇਹਿ ਤੁਮਰੇ ਅਨੁਰਾਗਾ ਸੁਖ ਜੀਵਨ ਨਗ ਜਮ ਸਨੇਹ ਰਹੇ ਪੁਣਤੁ ਕੁਦਿ ਬੁਧ ਪਾਲ ਰਾਪੁ ਰਾਈ
--	---

ਇਹੁ ਤੇਰੇ ਕਰਤਾ ਕਿ ਮਤੁ ਨ ਭੁਲਾ	ਇਹੇ ਦੇਹ ਜਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਇਹੁ ਮਰਹੁ ਲੋਕ ਕਾ ਕਰਹਾ	ਇਹੁ ਹੋਇ ਪਦੇਸ
ਇਹੁ ਮਰਹੁ ਰਾਮੁ ਜਿਹੁ ਹੀਤੁ ਰਾਮੁ	ਜਮ ਕਾ ਦੇਸੁ

ਨਾਨਕ ਵਿਧਾ ਵਿਸਾਖੀ ਤੇ ਮਾਸੁ ਹੋਵਾ	ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਕੀਤਾ ਕਮਾਵੁ ਮੇਰਾ
ਇਹੁ ਜਗੁ ਅਥਾਹਿ ਰੀਤੁ ਬਹੁ	ਅਮਰੁ ਹੈ ਨ ਜਗੁ ਨ ਭੁਵਿਨੁ ਦਿਖਾ
ਕਿ ਕਾਹਿ ਲੋਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਆਇ ਨਾਹੀ	ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਤਾਪ ਰਾਵੈ ਫੁਲਿਹੈ ਨ ਚਰੀ
ਨਾਨਿਸਿ ਵਿਨੁ ਸੁਖ ਦਾਦ ਸਬ ਕਾ	ਰਾਮੁ ਹੋ ਕੇਵਲਿ ਹੀ ਰਹਤੁ ਸਗਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਰਣ ਰਾਮੁ ਮੁਖਿ ਮ ਪ੍ਰਭੁ ਖਾ	ਮਰਹੁ ਅਪਮਾਨੁ ਦੇਖ ਨਾਹਿ ਦੁਖ
ਰਾਮੁ ਰਹਿ ਅਥਾਹਿ ਮਿਥਾ ਅਥਾਹਿ	ਗੁਨਿਹੁ ਸੁਲਭੁ ਸੁਖੁ ਬਹੁ ਬਹੁ
ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਇਸਰਾਸਰਿ ਅਨੀ	ਸਮਿਰਨੁ ਸਕਲੁ ਸੁਮੰਗਲੁ ਖਾਨੀ
ਦਸਹ ਬਗਵਾਨੁ ਗਣ ਗਣ ਨਾਨਕੀ	ਆਈ ਕਰਹਾ ਜਿਹੁ ਜਮ ਕਾ ਨਾਹੀ

ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਜਨੇਹੁ ਸੇਵਿਹੁ ਬਸ ਰਾਮ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭੇ ਆਯਾ	1
ਅੰਗੇ ਹਰਿਹਰ ਨਾਮੁ ਨ ਕਰਹੀ ਨਿਰਖੇ ਨਾਹਿ ਅਪਾਯਾ	੨੦੧

ਕੀਰਤਿ ਬਿਧੁ ਤੁਮ ਕੀਨ ਅਨਪਾ	ਜਹੁ ਬਸ ਰਾਮ ਪ੍ਰੇਮ ਮਿਥਾ ਰੂਪਾ
ਨਾਨਕ ਗਲਾਨਿ ਕਰਹੁ ਜਿਥੈ ਜਾਯੋ	ਬੁਧੁ ਹੋ ਦਰਿਦ੍ਰਹਿ ਪਾਰਸੁ ਪਾਯੋ
ਨਾਨਕੁ ਰੁਤੁ ਹਮ ਸੁਭਨ ਕਰਹੀ	ਚੰਦ ਸੀਨ ਤਪਸੁ ਲਨ ਰਹੀ
ਸਬੁ ਸਾਧਨ ਕਰੁ ਮੁਫਲੁ ਸੁਆਧਾ	ਲਾਖਣ ਰਾਮ ਸਿਖ ਦਰਸਨ ਪਾਧਾ
ਅਤਿਹਿ ਫਲੁ ਕਰਿ ਫਲ ਦਰਸਨੁ ਮਾਰ	ਸਹਿਤੁ ਪ੍ਰਯਾਗੁ ਸੁਭਾਨੁ ਰਾਮਾਰਾ
ਰੁਤੁ ਪੀਨੁ ਮੁਖਿ ਜਗੁ ਜਸ ਲਯਾ	ਕਹਿਅਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਮੰਗਲੁ ਮੁਖਿ ਭਯਾ
ਸੁਨਿ ਮੁਨਿ ਫਲੁ ਸੁਭਾ ਸਦਾ ਰਖਾ	ਸਾਹੁ ਸਗਾਹੈ ਸੁਮਨੁ ਸੁਰ ਫਰਖੇ
ਅੰਗੇ ਹਰਿਹਰ ਨਾਮੁ ਨ ਕਰਹੀ	ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਰੁਤੁ ਮਗਨ ਅਨੁ ਰਾ

ਇਹੁ ਪੁਲਕਾਤੁ ਹੀਰਾ ਮਿਸਰੁ ਸਜਲੁ ਜਰੇ ਰੁਹੁ ਨਾ	
ਅੰਗੇ ਪਦਮ ਮਨਿ ਮਿਥਿਹਿ ਰੇਖੇ ਗਵਗਵ ਬਾਲਨਾ	੨੦੨

ਸੁਨਿ ਸਮਾਜ ਅਵੁ ਹੀਰਾ ਰਾਜਾ	ਅੰਗੇ ਹਰਿ ਸਾਧੁ ਅਪਾਧਿ ਅੰਗੁ
ਅੰਗੇ ਮਿਖੁ ਜੇਕਰੁ ਬਹਿਯੁ ਬੁਨਾਈ	ਅੰਗੇ ਹਰਿ ਸਮਾਜਿ ਕਰੁ ਅਧਾ ਅਧਾ

੨੬੦

ਮੁਖ ਸਰਬ ਪਾਤਕ ਹੋ ਮਾਏ ਕੁਝੀ ਜਿਹਿ ਨ ਮਾਏ ਕਰਤ ਬਕਤੀ ਕੁਝੀ ਨਾਹਿਨ ਭਰਾ ਬਿਗਰਾਹਿ ਪਰੇ ਲੋਕੁ ਮੁਕਿਤੁ ਜੁਧ ਸਰਾਬਿ ਦੁਨ ਸੁਹਾਸੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਤੁਝੇ ਤਨ ਪਾਸੇ ਹੋਗਾ ਰਾਮ ਰਖਣਾ ॥ ਰਾਮੀਨੁ ਪਗ ਪਸਰੀ	ਉਰਾ ਅਹਿ ਗਯਾਮੀ ਰਾਖੁ ਭਾਝੀ ਨਹਿ ਦਖਾਇਓ ਜਗ ਜਾਨਹਿ ਪੰਝੀ ਪਿਤਰੁ ਮਰੇ ਕਰ ਨਾਹਿਨ ਸੇਕਾ ਲਖ ਮਾਣ ਤਾਮ ਸਤਿਸਤੁ ਪਾਏ ਰੂਪ ਸੇਵ ਕਰ ਕਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ਕੋਢੀ ਮਨਿ ਦੇਖ ਫਿਰਾਹਿ ਬਖਸ਼ਨਹੀ
--	---

ਅਮਿਨੁ ਭਾਸਨ ਫਟ ਅਸਨ ਮਾਹ ਸਯਨੁ ਰਾਮੀਨੁ ਸਪੁਰ ਰਾਮ ਸਤੁ ਰਹਿਨਿਤ ਸਹਤੁ ਵਖਾਹਿ ਮੁਖ ਪਦ ਰਖਾ ਬਾਤਾ ॥ ੨੦੩	
---	--

ਮੁਖ ਸਰਬ ਪਾਤਕ ਹੋ ਮਾਏ ਕੁਝੀ ਜਿਹਿ ਨ ਮਾਏ ਕਰਤ ਬਕਤੀ ਕੁਝੀ ਨਾਹਿਨ ਭਰਾ ਬਿਗਰਾਹਿ ਪਰੇ ਲੋਕੁ ਮੁਕਿਤੁ ਜੁਧ ਸਰਾਬਿ ਦੁਨ ਸੁਹਾਸੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਤੁਝੇ ਤਨ ਪਾਸੇ ਹੋਗਾ ਰਾਮ ਰਖਣਾ ॥ ਰਾਮੀਨੁ ਪਗ ਪਸਰੀ	ਮੁਖ ਨ ਬਾਸਰ ਨੀਦ ਨ ਹਾਤੀ ਸੋਇਉ ਸਕਲਾਵੈ ਸੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ਤਿਹਿ ਗਮਾਹਿ ਰਿਹੁ ਕੀਨ ਬਸੁਲਾ ਣਾਹਿ ਅਵਧ ਪਾਏ ਕਠਿਨ ਕੁਮਤਿ ਪਾਇਸਿ ਸਬ ਜਗ ਬਾਰਹ ਬਾਣੀ ਬਸੈ ਅਵਧ ਨਹਿ ਅਨ ਉਪਾਯੋ ਸਬਾਹਿ ਕੀਨ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਡਾਈ ਸਬ ਦਖਾਇਹਿ ਰਾਮ ਪਦ ਦੇਖੀ
--	---

ਕਾਫੇ ਪ੍ਰਥਮ ਮੁਨਿ ਵਰਕਯੋ ਅਤਿ ਬਿਪਾਣ ਪ੍ਰਯੋਗੁ ਕੰਦ ਮੁਲ ਫਲ ਫਲ ਹਮ ਦੇਹਿ ਲੋਕੁ ਕਰ ਖੋਹੁ ॥ ੨੦੪	
---	--

ਮੁਨਿ ਮੁਨਿ ਬਚਨ ਕੁਰਤੁ ਹਿਯ ਸੋਚੁ ਜਾਨਿ ਗਵਾ ਗੁਰੁ ਭਿਰ ਬੋਹੀ ਮਿਰਧਾਤਿ ਅਸੁ ਕਾਰੇ ਸਤੁ ਮਾਰਾ ਕੁਰਤੁ ਵਚਨ ਮੁਨਿ ਵਰਮਨ ਭਾਯੋ ਚਾਹਿ ਮਕੀਨ ਕੁਰਤੁ ਪੈਦੁ ਨਾਈ ਕੁਝੇ ਨਾਖ ਕਹਿ ਤਿਨ ਸਿਰ ਨਾਯੋ ਮੁਨਿਹਿ ਸੋਧ ਪੁਨ ਬਡ ਨੇਵਤਾ	ਕੁਝ ਉਕਾ ਅਵਸਰ ਕਠਿਨ ਸਕੋਚੁ ਚਰਣ ਵੀਚਿ ਬੋਲੇ ਕਰ ਜੋਰੀ ਪਰਮ ਪਰਮ ਸਹ ਨਾਥ ਹਮਾਰਾ ਮੁਚਿ ਸੇਵਕ ਸਬ ਨਿਕਰ ਬੁਝਾਯੋ ਕੰਦ ਮੁਲ ਫਲ ਫਲ ਮਾਨਹੁ ਜਾਈ ਪ੍ਰਮਾਦੈਤ ਨਿਸ਼ ਨਿਜ ਰਾਜ ਸਿਧਾਯੋ ਰੂਪ ਪੂਜਾ ਚਾਹਿ ਮਜ ਸਦੇਵਤਾ
---	--

1940-1941

12. 12. 1954

1947

1940-1941

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

一、本行在各地設有分行，辦理各項銀行業務。

1944-1945

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

महाराष्ट्र शासन, न्याय विभाग, मुंबई

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

सिंहपुराणि विष्णुसूक्तम्

15-18-1932 32-10 18-18-1932 32-10

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

[illegible]

1947-48

...

आमन प्रमनः आनम प्रमनः

1940

1994

1950-1951

1947-1948

1990

[illegible]

[illegible]

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

230

[illegible]

78493 (531855-140101)

[The page contains several lines of extremely faded and illegible handwritten or printed text.]

੨੬੪
੫

<p>ਪਾਤੁ ਪਾਤੁ ਏਕਾਹਿ ਏਕਾਹਿ ॥ ਚਲੇ ਅਨਾਇ ਨਾਇਹਿ ਸਿਤ ਨਾਈ ॥ ਆਗੇ ਮੁਨਿ ਵਨ ਬਾਹਨ ਆਫੇ ॥ ਅਤ੍ਰਿਹਿ ਪਛੇ ਵੇਰੇ ਬੰਧੁ ਪਯਾਏ ॥ ਸੇਵਕ ਸੁਕਿਦ ਸਚਿਦ ਸੁਤ ਸਾਧਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਰਾਮ ਬਾਸਾ ਬਿਸਾਮਾ ॥</p>	<p>ਤਿਥੇ ਰਾਮ ਬਾਸਾਨ ਰੇ ਸੇਵਾ ॥ ਸਾਥ ਨਿਖਾਵ ਨਾਥ ਲਾਭੁ ਭਾਈ ॥ ਰਾਜ ਸਾਮਾਜ ਸਾਧੀ ਜਬ ਪਾਏ ॥ ਭੁਖਣ ਬਜਨ ਵੇਖ ਸੁਨਿ ਮਾਏ ॥ ਸੁਮਿਰਹੁ ਲਖਣ ਸੋਖਣੁ ਨਾਏ ॥ ਤੁਹ ਤੁਹ ਕਰਹਿ ਸੁਖ ਮਪੁਣਾ ਪਾਏ ॥</p>
<p>ਦੇ:</p>	<p>ਅਗੁ ਬਾਸੀ ਨਰਨਾਹਿ ਸੁਨਿ ਧਾਮ ਰਾਮ ਤਾਹਿ ਪਾਇ ॥ ਦੇਖਿ ਸੁਰਾਪਾਸੇ ਹੋ ਬਾਸ ਮੁਦਿ ਤੁ ਨ ਨਾਮ ਫਲ ਪਾਇ ॥ ੨੬੫</p>
<p>ਕਹਹਿ ਸਪੇਸ ਏਕ ਇਕ ਪਾਹੀ ॥ ਦਯਵ ਪੁਵਰਣ ਰੂਪ ਸੋਇ ਆਯ ॥ ਬੇਖਨ ਸੇਸਾਖ ਸੀਯਨ ਸੰਗਾ ॥ ਨਹਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੁਖ ਮਾਨਸ ਖੇਦਾ ॥ ਤਾਸੁ ਤਰਕ ਹਿਯ ਗਣ ਮਨ ਮਾਨੀ ॥ ਤਿਹਿ ਸਗਹਿ ਬਾਣੀ ਫੁਰ ਪੁਜੀ ॥ ਕਹਿ ਸਪੇਸ ਸਬ ਕਥਾ ਪੁਲੀਗਾ ॥ ਭੁਭਤਹਿ ਭੁਭਹਿ ਸਰਾਹਨ ਲੋਚੀ ॥</p>	<p>ਰਾਮ ਲਖਣ ਸਾਖਿ ਹੋ ਰੋਕਿ ਨ ਗੀ ॥ ਸੀਲ ਸਨੇਹ ਸਾਹਿਬ ਜਮਹੁ ਭੀ ॥ ਆਗੇ ਅਨੀਲ ਚਤੁਰੀ ਰਾਮ ॥ ਅਭਿਸੰਦੋਹ ਹੋਤੁ ਘੋਰ ਫੇਦਾ ॥ ਕਹਹਿ ਸਕਲੁ ਹੋ ਸਾਮਾ ਸਕਾਹੀ ॥ ਬਿਲੀ ਮਪੁਰ ਬਜਨ ਉਥ ਬੁਝੀ ॥ ਸੀਹਿ ਇਧਿ ਰਾਮ ਰਾਜ ਰਾਸ ਮੰਤ੍ਰੀ ॥ ਸੀਲ ਸਨੇਹ ਮੁਹਾਦ ਸਾਧਾਹੀ ॥</p>
<p>ਦੇ:</p>	<p>ਚਲਤ ਪਯਾਵੇ ਖਤ ਫਲ ਪਿਤੁ ਦੀਨ ਤਾਹਿ ਰਾਜਾ ॥ ਜਾਤੁ ਮਨਾਵਨ ਰਾਖ ਬਰਾਹਿ ਭਰਿਤ ਸਾਹਿ ਸੋਏ ਆਜਾ ॥ ੨੬੬</p>
<p>ਭਾਯ ਪਤ੍ਰਾ ਕ੍ਰਿ ਕਰਤ ਆਚਰਣੁ ॥ ਜੇਕਛੁ ਕਹਿਯ ਬੋਰ ਸਾਖਿ ਸੋਈ ॥ ਹਮਾ ਸਬ ਸਾਨੁ ਜ ਭਰਤਾਹਿ ਦੇਖੀ ॥ ਸੁਨਿ ਗੁਣ ਵੇਖਿ ਦਸ ਪਛਿਤਾਹੀ ॥ ਕਿਉ ਕਹ ਦੁਖਣ ਵਾਨਿਹੁ ਨਾਹਿਨਾ ॥ ਕਹਿ ਹਮ ਲੋਕ ਵੇਦ ਵਿਧਿ ਹੀਨਾ ॥ ਬਸਾਹਿ ਕਦੇ ਸੁਗਾਂਧ ਕੁਨਾਮਾ ॥</p>	<p>ਕਹਤ ਸੁਨਤੁ ਦੁਖ ਭੂਮਿ ਹਰ ਭੂਮਾ ॥ ਰਾਮ ਬੰਧੁ ਅਸਧਾ ਹਿਨ ਹੋਈ ॥ ਭੁਏ ਧੀਨ ਯੁਵਤੀ ਜਨ ਭੇਦੀ ॥ ਕਿਕਯ ਜਨਾਨਿ ਗੋਰਾ ਜੁਤ ਨਾਹੀ ॥ ਅਵੇਪਿ ਸਬ ਭਾਂਤਿ ਰਾਮਾਹਿ ਜੋਦਹਿਨ ॥ ਲਘੁ ਕੁਲ ਉਯ ਕਰਤਾਹਿ ਲਖਿਨ ॥ ਕਹਿ ਯਹ ਦਰਸ ਪੁਰਾਣ ਪਾਏਨਾ ॥</p>

	ਅਸ ਅਨੰਦ ਅਚਰਜ ਪਰਿਗਮਾ	ਜਨ ਮਨੁ ਕੁਮਿ ਕਲਪਤੁ ਜਾਮਾ
ਦੇ	॥ ਭੁਰਤੁ ਦਰਸ ਦੇਖਤੁ ਖੁਲਮ ਮਗਲੰਗਨ ਕਰਕੁ ਰਾਮ ॥	
	॥ ਜਨੁ ਸੰਘਲ ਬਾਸਿਨ ਭੁਯਉ ਵਿਧਿ ਬਸ ਸਲਹੁ ਯਥਾ	੨੧੫
	ਅਨਿਜ ਗੁਣ ਸਾਹਿਤੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਥਾ	॥ ਸੁਨਤੁ ਜਾਹਿ ਸੁਮਿਰਤੁ ਰਾਘੁ ਨਾਥਾ ॥
	॥ ਤੀਰਥ ਮੁਨਿ ਆਸੁ ਮ ਸੁਰਧਾਮਾ ॥	॥ ਨੀਰਖਿ ਨਿਮਜਿ ਹਿ ਕਰਹਿ ਪੁਣਾ ॥
	॥ ਮਨੁ ਹੀ ਮਨ ਮਾਂਗਹਿ ਬਰਯੇ ਹੁਆ ॥	॥ ਸੀਯ ਰਾਮ ਪਦ ਪਦ ਮ ਸਨੇ ਹੁਆ ॥
	॥ ਮਿਲਹਿ ਕਿਰਤੁ ਕੋਲ ਬਨ ਬਾਸੀ ॥	॥ ਦੈਖਾਨ ਸ ਬਟੁ ਯਤੀ ਉਦਾਸੀ ॥
	॥ ਕਾਠੇ ਪੁਣਾ ਮ ਪੁਛਹਿ ਜਿਹ ਤੇ ਹੀ ॥	॥ ਕੀਹਿ ਬਣ ਲਖਣ ਰਾਮ ਦੈ ਦੇ ਹੀ ॥
	॥ ਤੇ ਪੁਰੁ ਸਮਾਂ ਚਾਰ ਸਬ ਕਹਹੀ ॥	॥ ਭੁਰਤਹਿ ਦੇਖਿ ਜਨ ਮ ਫਲ ਲਹੀ ॥
	॥ ਜੇ ਜਨ ਕਹਹਿ ਕੁਸਲ ਹਮ ਦੇਖੋ ॥	॥ ਤੇ ਪ੍ਰਿਯ ਰਾਮ ਲਖਣ ਸਮ ਲੇਖੋ ॥
	॥ ਇਹਿ ਵਿਧਿ ਬੁਝਤੁ ਸਬਹਿ ਸੁਦਨੀ ॥	॥ ਸੁਨਤੁ ਰਾਮ ਬਨ ਬਾਸ ਕਹਾਨੀ ॥
ਦੇ	॥ ਤਿਹਿ ਬਾਸਰ ਬਸਿ ਪ੍ਰਤਹੀ ਚਲੇ ਸੁਮਿਰਿ ਰਾਘੁ ਨਾਥਾ ॥	
	॥ ਰਾਮ ਦਰਸ ਕੀ ਲਾਲਸ ਭੁਰਤੁ ਸਹਿ ਸ ਸਬ ਸਾਥਾ ॥	੨੧੬
	ਅੰਗਲ ਸਗੁਨ ਹੋਹਿ ਸਬ ਕਾਹੁ ॥	॥ ਫਰਕਾਹੇ ਸੁਖਦ ਬਿਲੋਚਨ ਬਾਹੁ ॥
	॥ ਭੁਰਤਹਿ ਸਾਹਿਤੁ ਸਮਾਜ ਉਛਾਹੁ ॥	॥ ਮਾਲਿਹਾਹਿ ਰਾਮ ਮਿਟਾਹਿ ਦੁਖ ਦਾਹੁ ॥
	॥ ਕਰਤੁ ਮਨੋਰਥ ਜਸ ਜੀਯ ਜਾਂਕੋ ॥	॥ ਜਾਹਿ ਸਨੇਹ ਸੁਰਾ ਸਬ ਛਾਕੋ ॥
	॥ ਸਿਬਿਲ ਅੰਗੁ ਮਗੁ ਪਗੁ ਰੁਗਿ ਤੇਲਹਿ ॥	॥ ਟਿਕਲ ਬਚਨ ਪ੍ਰੇਮ ਬਸ ਬੋਲਹਿ ॥
	॥ ਰਾਮ ਸਖਾ ਤਿਹਿ ਸਮਯਾ ਵਿਖਾਵਾ ॥	॥ ਸੈਲ ਸਿਰੋਮਾਣਿ ਸਹਜ ਸੁਹਾਵਾ ॥
	॥ ਜਸੁ ਸਮੀਪ ਸਹਿ ਪ੍ਰਯ ਤੀਰਾ ॥	॥ ਸੀਯ ਸਮੇਤ ਬਸਾਹਿ ਦੋਊ ਬੀਰਾ ॥
	॥ ਦੇਖਿ ਕਰਹਿ ਸਬ ਦੰਤੁ ਪੁਣਾਮਾ ॥	॥ ਕਹਿ ਜਯ ਜਾਨਕਿ ਜੀਵਨ ਰਾਮਾ ॥
	॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਅਸਰਾਜ ਸਮਾਜਾ ॥	॥ ਸਨ ਠਿਠਿ ਅਵਧ ਚਲੇ ਰਾਘੁ ਰਾਜਾ ॥
ਦੇ	॥ ਭੁਰਤੁ ਪ੍ਰੇਮ ਤਿਹਿ ਸਮਯ ਜਸ ਤੁਸਕਹਿ ਸਕੇ ਨ ਸੇਖਾ ॥	
	॥ ਕਇਹਿ ਅਗਮ ਜਮਿ ਭੁਯ ਸੁਖ ਅਹ ਮਮ ਲਿਨ ਜਨੇਖੁ ॥	੨੧੭
	॥ ਸਕਲ ਸਨੇਹ ਸਿਬਿਲ ਰਾਘੁ ਬਰਕੇ ॥	॥ ਗਯੇ ਕੇਸ ਦਇ ਦਿਨ ਕਰ ਚਰਕੇ ॥
	॥ ਜਲ ਬਲ ਦੇਖਿ ਬਸੇ ਨਿਸ ਭੀਤੇ ॥	॥ ਕੀਨ ਗਵਨ ਰਾਘੁ ਨਾਥ ਪਿਠੀ ਤੇ ॥

੨੬੬
੨੫੫

	<p>ਇਹ ਰਾਮ ਰਜਨੀ ਅਵਿਸੇਖਾ ਸਾਹਿਤ ਸਮਾਜ ਕੁਰਤ ਜਨ ਆਯੋ ਸਕਲ ਮਾਇਨ ਮਨ ਦੀਨ ਦੁਖੀ ਮਨਿ ਸਿਯ ਸਪਨ ਰੂਪੇ ਜਲ ਲੋਚਨ ਲਖਣ ਸੂਪਨ ਯਾਹੀ ਨੀਕ ਨਹੋਈ ਅਸਕ ਹੋ ਬੰਧੁ ਸਮੇਤ ਅਨਾਨੋ</p>	<p>ਜਾਗੇ ਸੀਯ ਸਪਨ ਅਸ ਦੇਖਾ ਨਾ ਬਢਿਯੋ ਗਤ ਪਤਨ ਤਾਯੋ ਦੇਖੀ ਸਾਸ ਆਨ ਅਨੁਯਾਈ ਕੁਯੇ ਸੋਚ ਬਸ ਸੋਚ ਵਿਮੋਚਨਾ ਕਠਿਨ ਕੁਚਾਹ ਸੁਨਾਇ ਚੋ ਕੋਈ ਪੁਜਿ ਪੁਗਾਇ ਸਾਹੁ ਜਨ ਮਾਨੋ</p>
੬:	<p>ਸਨਮਾਨਿ ਸੁਰਮੁਨਿ ਬੰਦ ਬੈਠੋ ਉਤਰਾਵਿ ਸਿ ਦੇਖਤ ਰੁਯੋ ਨਕੁ ਪੁਰਿ ਖਗ ਮਿਟਾ ਭੂਰਿ ਭਗੋ ਬਿਕਲ ਪੁਰੁ ਅਸੁ ਮਗਯੋ ਤੁਲਸੀ ਉਠੇ ਅਵਲੋਕਿ ਕਰਣ ਕਾਹ ਚਿਤ ਸਚ ਕਿਤ ਰਹੋ ਸਬ ਸਮਾਂ ਚਾਰ ਕਿਰਾਤ ਕੇਲ ਨ ਆਇ ਤ੍ਰਿਹਿ ਅਵਸਰ ਕਹੋ</p>	੯
ਸੇ:	<p>ਸੁਨਤ ਸੁਮੰਗਲ ਬਯਨ ਮਨ ਪ੍ਰਮੋਦ ਤਨੁ ਪੁਲਕਤ ਸਰਦ ਸਰੋਬੁ ਹਨ ਯਨ ਤੁਲਸੀ ਭਰੇ ਸਨੇਹ ਜਲਾ ੮</p>	<p>ਕਰਣ ਕਵਨ ਕੁਰਤ ਆਗਮਨੁ ਸੇਨ ਸੀਗ ਚ ਤਰੰਗ ਨਬੇਗੀ ਇਤ ਪਿਤੁ ਵਰ ਉਤ ਬੰਧੁ ਸੀਕੋ ਚੁ ਪੁਰੁ ਚਿਤ ਹਿਤੁ ਬਿਤ ਪਾਵਤ ਨਾਹੀ ਭਰਤ ਕਹੇ ਮਹਾਂ ਸਾਧੁ ਸਯਾਨੋ ਕਹਤੁ ਸਮਯ ਸਮ ਨੀਤ੍ਰਿ ਵਿਚਾਰੁ ਅਵਕ ਸਮਯ ਨ ਦੀਨ ਢਿਠਾਈ ਆਪਨਿ ਸਮਝਿ ਕਹੈ ਅਨੁਯਾਈ</p>
ਦੇ:	<p>ਨਾ ਬਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਨਿ ਸਰਲ ਚਿਤ ਮੀਲ ਸਨੇਹ ਨਿਧਾਨ ਸਰ ਪਦ ਪੀਤ ਪਤੀਤਿ ਜੈਯ ਜਾਨੇ ਯ ਆਪੁ ਸਮਾਨ ੨੭੮</p>	
	<p>ਇਹ ਮੀਜੀ ਵਧਾਈ ਪੁਰੁਤਾਈ ਭਰਤੁ ਨੀਦਿਤੁ ਸਾਹੁ ਸੁਜਾਨਾ ਭੋਏ ਅਜ ਰਾਜ ਪਦ ਪਾਈ</p>	<p>ਮੁਢ ਮੋਹ ਬਸ ਗੋਰੀ ਜਨਾਈ ਪੁਰੁ ਪਦ ਪ੍ਰੇਮ ਸਕਲ ਜਗ ਜਾਨਾ ਚਲੇ ਧਰਮ ਮਰਯਾਦ ਮਿਹਾਈ</p>

ਅੰ.

ਨੰ.

੨੬੭
੧੫੮

ਗੁਰਿਨਾ ਕਰਿ ਮਨੁ ਸਰਲੁ ਕਰਿ
 ਕਰਿ ਕਮਲੁ ਮਨੁ ਸਾਜੀਆਰੁ
 ਗੋਰਿ ਪੁਨਾ ਕਰਿ ਪੁਨਾ ਕਰਿ
 ਜੀ ਜੀ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਪੜ ਕਰਿ
 ਭੁਭੁਚਿ ਦੇਖ ਦੇਖਿ ਤੇ ਜਾਏ

ਜਾਨੈ ਰਮਣੁ ਭਾਸੈ ਫਿਰਕਾ
 ਅਭਿਰਾਮੁ ਅਭਿਰਾਮੁ
 ਮਾਧੋਦਨੁ ਭੋਗੈ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ
 ਗਿਰਿ ਗਿਰਿ ਰਾਜਾ ਰਾਜਾ
 ਜਗਤੁ ਭੋਗੈ ਭਾਸੈ ਪਦ ਪਦ

ਦੇ.

ਸਮਝਿ ਗੁਰੁ ਤਿਸਰਾ ਮੰਨਿ ਦੁਖ ਭਰੀ ਭੂਮਿ ਮੁਕਤਨਾ
 ਸਭ ਕਰੈ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਪਦ ਪਦ ਸਭ ਕਰੈ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ

ਸਹਸਰਾਹੁ ਪੁਰੁ ਸਾਧਿ ਸੰਤੁ
 ਕਰਤ ਕੀਨ ਕਰਤ ਚਿਤੁ ਲੰਭਿ
 ਏਕ ਬੀਨ ਨਹਿ ਰੁਤ ਕਰਤ ਕੀਨ
 ਸਮਝਿ ਪਾਠੈ ਸੋ ਆਜਾਇ ਮੇਖੀ
 ਗੈ ਤਨ ਕਹਤ ਨੀਤਿ ਰਮ ਭੁਲਾ
 ਪੁਤ੍ਰ ਪਦ ਸੰਤਿ ਜੀਸ ਕਰਤ ਕੀਨ
 ਆਨੁ ਚਿਤਨਾਸੁ ਮਨੁ ਸਮਝੈ
 ਰਾਗ ਲਾਗੈ ਸਭ ਕਰਤ ਕੀਨ

ਗਿਰਿਨਾ ਕਰਤ ਕੀਨ ਕਰਤ ਕੀਨ
 ਨਿਰਪੁਰੁ ਕਰਤ ਕੀਨ ਕਰਤ ਕੀਨ
 ਗਿਰਿਨਾ ਕਰਤ ਕੀਨ ਕਰਤ ਕੀਨ
 ਸਮਝੈ ਮੇਖੀ ਰਮ ਭੁਲਾ
 ਕਰਤ ਕੀਨ ਕਰਤ ਕੀਨ ਕਰਤ ਕੀਨ
 ਏਕ ਬੀਨ ਨਹਿ ਰੁਤ ਕਰਤ ਕੀਨ
 ਕਰਤ ਕੀਨ ਕਰਤ ਕੀਨ ਕਰਤ ਕੀਨ
 ਸਮਝੈ ਮੇਖੀ ਰਮ ਭੁਲਾ

ਦੇ.

ਸਮਝਿ ਗੁਰੁ ਤਿਸਰਾ ਮੰਨਿ ਦੁਖ ਭਰੀ ਭੂਮਿ ਮੁਕਤਨਾ
 ਸਭ ਕਰੈ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਪਦ ਪਦ ਸਭ ਕਰੈ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ

ਉਤਿਕਰਿ ਸਾਧਿ ਰਾਜਾ ਮਾਰਾ
 ਭਾਗਿ ਜਗਤੁ ਸਿਰਕਾ ਰੇਨਾ ਮਾਰਾ
 ਮਾਰਾ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਕਰਤ ਕੀਨ
 ਚਮਨਿ ਰਾਵਰੁ ਰਾਵਰੁ ਪਾਧੀ
 ਮਾਰਾ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਕਰਤ ਕੀਨ
 ਮਾਰਾ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਕਰਤ ਕੀਨ
 ਮਾਰਾ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਕਰਤ ਕੀਨ
 ਮਾਰਾ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਕਰਤ ਕੀਨ

ਮਨੁ ਮੰਨਿ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਕਰਤ ਕੀਨ
 ਮਾਰਾ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਕਰਤ ਕੀਨ
 ਕਰਤ ਕੀਨ ਮਾਰਾ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਕਰਤ ਕੀਨ
 ਮਾਰਾ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਕਰਤ ਕੀਨ
 ਮਾਰਾ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਕਰਤ ਕੀਨ
 ਮਾਰਾ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਕਰਤ ਕੀਨ
 ਮਾਰਾ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਕਰਤ ਕੀਨ
 ਮਾਰਾ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਕਰਤ ਕੀਨ

ਰੋ:
ਦਿ:

॥ ਮਾਤਿ ਜੋਤਿ ਪਤ੍ਰੇ ਲਿਖਿ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪ੍ਰਮਾਨੁ ॥
॥ ਮਾਤਿ ਜੋਤਿ ਪਤ੍ਰੇ ਲਿਖਿ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪ੍ਰਮਾਨੁ ॥

੨੬੯

॥ ਜਗਤੁ ਸਗਨ ਗਗਨ ਹੁਇ ਸਾਨੀ ॥
॥ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਭਾਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥
॥ ਅਨਾਦਿ ਤਉ ਭੈਤ ਕਾਜੁ ਕਰੁ ਹੋਈ ॥
॥ ਸਹਸਾ ਕਾਢੇ ਪਾਢੇ ਪਛਿਤਾਈ ॥
॥ ਭੁਨਿ ਸੁਰ ਬਰਨ ਭਾਖਣ ਸਕਰਨੇ ॥
॥ ਕਹੀ ਭੁਤੁ ਮਨੀਤੋ ਸੁਹਾਈ ॥
॥ ਜੋ ਅਦਰੁ ਮਾਤਿ ਹਿੰਦੁ ਪਤ੍ਰੇਈ ॥
॥ ਭੁਨਿ ਲਖਣੁ ਕੁਲ ਕੁਲ ਸਾਨੀ ॥

॥ ਲਖਣੁ ਕੁਲ ਕੁਲ ਸਾਨੀ ॥
॥ ਕਿਰਾਹੀ ਸਰ ਕੇ ਜਾਨਾਨੀ ਹਾਰਾ ॥
॥ ਸਮੁਝਿ ਕਰਿ ਸਕੁਲ ਕਰ ਸਕੁਲ ॥
॥ ਕਰਹਿ ਵੇਦ ਬੁਧ ਤੇ ਬੁਧ ਨਾਹੀ ॥
॥ ਰਾਮ ਸੀਯ ਸਾਵਤ ਸਨਮਾਨੇ ॥
॥ ਸਬ ਤੋ ਕਾਠਿਨ ਰਾਜ ਮਦੁ ਰਾਈ ॥
॥ ਨਾਹਿਨ ਸਾਧੁ ਸਭਾ ਜੀਨ ਸੇਈ ॥
॥ ਆਦਿ ਪ੍ਰਪਿ ਮਹੰ ਸੁਨਾਨ ਦੀਖਾ ॥

ਦਿ:

॥ ਭੁਨਿ ਹੋਇ ਨ ਰਾਜ ਮਦੁ ਆਦਿ ਹੋਇ ਰਾਜ ਮਦੁ ਪਾਇ ॥
॥ ਕਸੂਰੀ ਰੀਤੀ ਸੀ ਰੀਤੀ ਖੀਰ ਸਿੰਧੁ ਬੀਰ ਸਾਇ ॥

੨੭੦

॥ ਤੋ ਮਿਤੁ ਰੁਤੁ ਰੁਤਿ ਹਿ ਸਕ ਗੀਤ ॥
॥ ਰੀਪਦ ਜਲੁ ਬੁਧਿ ਪਾਧ ਹੋਈ ॥
॥ ਮਸਕੁਲੁ ਕੁਲ ਮੇਰੁ ਉਤਾਈ ॥
॥ ਲਖਣੁ ਤੁਮਾਰ ਸਪ ਬਿਪ੍ਰਮਾਨ ॥
॥ ਸਗੁਣ ਖੀਰ ਅਦਰੁ ਜਲੁ ਰੁਤ ॥
॥ ਭੁਨਿ ਹੋਇ ਰੀਤੀ ਰੀਤੀ ॥
॥ ਰਾਜ ਰੁਤ ਪਸਤੀ ਅਦਰੁ ਰੁਤ ॥
॥ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ॥

॥ ਰਾਜ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ॥
॥ ਸਰਜ ਪਸਤੀ ਪ੍ਰਭਾਤ ਹੋਈ ॥
॥ ਰੀਤੀ ਰੀਤੀ ਰੀਤੀ ਰੀਤੀ ॥
॥ ਸੁਭਿ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ॥
॥ ਰੀਤੀ ਰੀਤੀ ਪਰਪਰਿ ਰੀਤੀ ॥
॥ ਰਾਜ ਰੀਤੀ ਰੁਤ ਰੀਤੀ ਰੁਤ ॥
॥ ਰੀਤੀ ਰੀਤੀ ਰੀਤੀ ਰੀਤੀ ॥
॥ ਰੀਤੀ ਰੀਤੀ ਰੀਤੀ ਰੀਤੀ ॥

ਦਿ:

॥ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ॥
॥ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ॥

੨੭੧

॥ ਰੀਤੀ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ॥
॥ ਰੀਤੀ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ॥
॥ ਲਖਣੁ ਰਾਜ ਰੀਤੀ ਰੁਤ ਰੁਤ ॥

॥ ਰੀਤੀ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ॥
॥ ਰੀਤੀ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ॥
॥ ਅਤਿ ਸੁਭ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ਰੁਤ ॥

<p>॥ ਇਹ ਭਰਤ ਸਬ ਸਹਿਤ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ॥ ਸਾਰਿਤ ਸਮੀਪ ਰਾਖਿ ਸਬ ਲੋਗਾ ॥ ॥ ਚਲੇ ਭਰਤ ਜਾਹਿ ਸਿਯ ਰਘੁ ਰਾਈ ॥ ॥ ਜਮਾਇ ਮਾਤੁ ਕਰਤ ਬ ਸਕੁ ਰਾਹੀ ॥ ॥ ਰਾਮ ਲਖਣ ਸਿਯ ਸੁਨਿ ਮਮ ਨਾਉ ॥</p>	<p>॥ ਮੀਦਾ ਕਿਨੀ ਪੁਨੀਤ ਅਨੁਏ ॥ ॥ ਮਾਂਗਿ ਮਾਤੁ ਗੁਰੁ ਸਾਚੇ ਦਾਨਿ ਯੋਗ ॥ ॥ ਸਾਬ ਨਿਖਾਵ ਨਾਥ ਲਘੁ ਭਾਈ ॥ ॥ ਕਰਤ ਕੁਤਰ ਕ ਕੋਟਿ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ॥ ਚਿਠਿ ਜਨਿ ਅਨੁਤ ਜਾਹਿ ਤਜਿ ਠਾਉ ॥</p>
<p>ਦੇ:</p>	<p>॥ ਮਾਤੁ ਮਤੇ ਮਹੇ ਜਾਨਿ ਮੋਹਿ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰਹਿ ਸੁਖੇਗ ॥ ॥ ਅਘ ਅਵਗੁਣ ਤਜੇ ਅਵਰਹਿ ਮਾਮਾਇ ਆਪਨੀ ਚਿ ॥</p>
<p>॥ ਜੇ ਪਾਰਿ ਹਰਹਿ ਮਾਲਿਨ ਮਨ ਜਾਨੀ ॥ ॥ ਮੋਰੇ ਸਰਣ ਰਾਮ ਕੀ ਪਨਹੀ ॥ ॥ ਜਗ ਯਸ ਭਾਜਨ ਚਾਤੁ ਕ ਮੀਨਾ ॥ ॥ ਅਸ ਮਨ ਗੁਣਤੁ ਚਲੇ ਮਗੁ ਜਾਤਾ ॥ ॥ ਫੇਗਤਿ ਮਨਹੁ ਮਾਤੁ ਫਿਤ ਬੋਰੀ ॥ ॥ ਜਬ ਸਮੁਧਾਹਿ ਰਘੁ ਨਾਥ ਸੁਭਾਉ ॥ ॥ ਭਰਤੁ ਦਸਾ ਭਿਧਿ ਅਵਸਰ ਕੈ ਸੀ ॥ ॥ ਦੋਖਿ ਭਰਤੁ ਕਰ ਸੇਰ ਸਨੇਹਾ ॥</p>	<p>॥ ਜੇ ਸਨਮਾਨਹਿ ਸੇਵਕ ਮਾਨੀ ॥ ॥ ਰਾਮ ਸੁਮਿ ਦੇਖ ਸਬ ਜਨਹੀ ॥ ॥ ਨੇਮ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਜ ਨਿਪੁਣ ਨਟੀਨਾ ॥ ॥ ਸਕੁ ਚ ਜਨੇਹ ਸਿਥਿਲ ਸਬ ਗਤਾ ॥ ॥ ਚਲਤ ਭੁਕਿ ਬਲ ਪੀਰ ਜਧੇਰੀ ॥ ॥ ਤਬ ਪਬ ਪਰਤ ਉਤਾਵਲ ਪਾਂਉ ॥ ॥ ਜਲ ਪ੍ਰਵਾਹ ਜਲ ਅਲਿ ਗਤਿ ਜੋ ਸੀ ॥ ॥ ਭੁ ਨਿਖਾਵਾ ਤਿਹ ਸਮਯਾ ਵਿਦੇਹਾ ॥</p>
<p>ਦੇ:</p>	<p>॥ ਲਗੇ ਹੋਨ ਮੰਗਲ ਸਗੁਨ ਸੁਨ ਗੁਣਿ ਕਹਤੁ ਨਿਖਾਵ ॥ ॥ ਮੀਦਿਹਿ ਸੇਵ ਹੋਇ ਹਿ ਹਰਖ ਪਨਿ ਪਾਰਿਣਾਮ ਵਿਖਾਵ ॥</p>
<p>॥ ਸੇਵਕ ਬਚਨ ਸਤੁ ਮ ਸਬ ਜਾਨੀ ॥ ॥ ਭਰਤੁ ਦੀਖ ਬਨ ਸੈਲ ਸਮਾਜਾ ॥ ॥ ਈਤਿ ਭੀਤਿ ਜਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਦੁਖਾਰੀ ॥ ॥ ਜਾਇ ਸੁਰਾਸ ਸੁਦੇਖ ਸੁਖਾਰੀ ॥ ॥ ਰਾਮ ਬਾਸ ਬਨ ਸੀਪਾ ਤਿ ਕ੍ਰਾਜਾ ॥ ॥ ਸਾਚੇ ਦਿਹਾਗ ਬਿਬੇਕ ਨਿਰੋਸਾ ॥ ॥ ਭਰ ਕਮਨੀਯ ਸੈਲ ਰਜਧਾਨੀ ॥ ॥ ਸਕਲ ਅੰਗ ਮੀਪਨਿ ਸੁਭਾਉ ॥</p>	<p>॥ ਆਸੁ ਮਨਿ ਕਟ ਜਾਇ ਨਿਯਰਾਨੇ ॥ ॥ ਮਾਦਿਤ ਖੁਧਿ ਤਜਨੁ ਪਾਇ ਸੁਨਾਜੁ ॥ ॥ ਭੀਵਿਧਿ ਤਾਪ ਪੀੜਿਤ ਗਹ ਮਾਰੀ ॥ ॥ ਭਈ ਭਰਤ ਗਤਿ ਤਿਹਿ ਅਨੁਹਾਰੀ ॥ ॥ ਸੁਖੀ ਪ੍ਰਾਣ ਜਨੁ ਪਾਇ ਸੁਰਾਜਾ ॥ ॥ ਵਿਧਿਨ ਸੁਹਾਵਨ ਪਾਵਨ ਦੇਸਾ ॥ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੁਮਤਿ ਸੁਚੇ ਸੁਦਰਿਗਨੀ ॥ ॥ ਰਾਮ ਚਰਣ ਆਸਿਤ ਚਿਤ ਰਾਉ ॥</p>

ਦੇ:

॥ ਜੀਤੀ ਮੇਰਾ ਮਾਹਿ ਪਾਲ ਲਲ ਸਾਹਤ ਵਿਵੇਕ ਭੁਆਲਾ ॥

॥ ਕਰਤ ਮਕੀਟ ਕਰਾਤ ਪਰਸਖ ਸੰਪਦ ਸੁਕਾਲਾ ॥੨੬॥

॥ ਬਨ ਪ੍ਰਦੇਸ ਮੁਨਿ ਬਾਸ ਘਨੇਰੇ ॥
॥ ਬਿਪਲ ਵਿਚਿਤ ਬਿਹੰਗ ਮਿਗਨਸੇ ॥
॥ ਖਰਹ ਕਾਰਿ ਹਰਿ ਬਾਘ ਬਰਹਾ ॥
॥ ਬੈਰ ਬਿਹਾਉ ਰੁਤ ਹੋਇ ਕ ਸੀਰਾ ॥
॥ ਸ਼ਰਨ ਭਰਮੁ ਮਤ ਗਜ ਗਜਾਇ ॥
॥ ਚਕਰ ਚੋਰ ਹਾਰੁ ਸੁਕ ਪਿਕਰਾਨਾ ॥
॥ ਆਲਿ ਗਵ ਨਾਵਤ ਨਾਚਤ ਮੋਰਾ ॥
॥ ਬੋਲਿ ਵਿਟ ਪ੍ਰਿਤੁ ਸੁਕਲ ਸੁਕਲ ॥

॥ ਜਨੁ ਪਰਨ ਗਰ ਗਾਵ ਗਰ ਬੋਰੇ ॥
॥ ਪ੍ਰਜਾ ਸਮਾਜ ਨ ਜਾਇ ਬਖਾਨਾ ॥
॥ ਵੇਖਿ ਮਾਹਿਖ ਇਕ ਸਾਜ ਸਰਾਹਾ ॥
॥ ਜਹ ਤਹ ਮਨਹੁ ਸੇਨ ਚਤੁਰੀਗਾ ॥
॥ ਮਨਹੁ ਨਿਸਨ ਵਿਵਧ ਵਿਧਿ ਸਾਜੀ ॥
॥ ਕੂੜਤ ਮੰਜੁ ਮਗਲ ਮਾਇਤੁ ਮਨਾ ॥
॥ ਜਨੁ ਸੁਰਾਜ ਮਹਿਲ ਚਹੁ ਚਿਰਾ ॥
॥ ਸਬ ਸਮਾਜ ਮੁਦ ਮਹਿਲ ਮੁਲਾ ॥

ਦੇ:

॥ ਰਾਮ ਸੈਲ ਸੇਭੁ ਨਿਦ੍ਰਿਤੁ ਰਤੁ ਹੋਵਯ ਆਤਿ ਪ੍ਰੇਮਾ ॥

॥ ਰਾਪ ਸਤ ਪਛਲ ਪਾਏ ਮੋਮ ਸੁਖੀ ਸਿਰਨੇ ਨੇਮਾ ॥੨੭॥

॥ ਤਬ ਕੇਵਰ ਚਿਰੇ ਚਾਢਿ ਜਾਈ ॥
॥ ਨਾਖਵ ਖੁਯੋਹਿ ਬਿਟਾਵਿ ਸਾਲਾ ॥
॥ ਤਿਹਿ ਤਰੁ ਫਰਨ ਮਧ ਮਧੁ ਸੋਹਾ ॥
॥ ਨੀਲ ਸਘਨ ਪਲਵ ਫਲ ਲਾਲਾ ॥
॥ ਮਾਨਹੁ ਤਿਮਿਰ ਅਰੁਣ ਮਯ ਗਾਈ ॥
॥ ਤਿਹਿ ਤਰੁ ਸਰਿਤੁ ਸਮੀਪੁ ਗਾਈ ॥
॥ ਤੁਲਸੀ ਤਰੁ ਬਰਾਵਿ ਵਿਧ ਸੁਹਾਈ ॥
॥ ਬਰਛਾਯਾ ਫੇਵਿਕ ਬਨਾਈ ॥

॥ ਕਹਾ ਰੁਤੁ ਸਨ ਭੁਜਾ ਚਿਨਾਈ ॥
॥ ਪਾਕਰਿ ਜੰਬੂ ਗਸਾਲ ਤਮਾਲਾ ॥
॥ ਅਜਿਵੇ ਸਾਲ ਵੇਖਿ ਮਨ ਮੋਹਾ ॥
॥ ਆਵਿਚਲ ਛਾਹ ਸੁਖਦ ਸੁਕਾਲਾ ॥
॥ ਬਿਰਗੀ ਵਿਧਿ ਮਕੇਲਿ ਸੁਖ ਮਾਈ ॥
॥ ਰਾਪੁ ਸਰ ਪਰਣ ਕੁਟੀ ਜਹੁ ਛਾਈ ॥
॥ ਕਹੁ ਸਿਯ ਪਿਯ ਕਹੁ ਲਖ ਲਾਈ ॥
॥ ਸਿਯ ਨਿਜ ਪਾਇ ਸੋਭਨ ਸੁਹਾਈ ॥

ਦੇ:

॥ ਜਹ ਬੁਠ ਮੁਨਿ ਗਣ ਸਹਿਤੁ ਨਿਤੁ ਸਿਯ ਰਾਮ ਸੁਜਾਨਾ ॥

॥ ਸਨਹਿ ਕਥਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸਬ ਆਗਮ ਨਿਗਮ ਪੁਰਾਨ ॥੨੮॥

॥ ਸਖ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਵਿਟ ਪਨਿ ਗਾਈ ॥
॥ ਕਰਤ ਪੁਣਾ ਮਚਲੇ ਦੇਉ ਭਾਈ ॥
॥ ਹਰਖ ਹੋ ਨਿਗਖਿ ਰਾਮ ਪਦ ਮਹਿ ॥

॥ ਉਮਗੇ ਭਰਤੁ ਵਿਲੋਚਨ ਬਾਈ ॥
॥ ਕਹਤੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਰੁ ਸੁਕ ਗਾਈ ॥
॥ ਮਾਨਹੁ ਪਰਸ ਪਾਯਉ ਫੀਕਾ ॥

॥ ਰਜ ਸਿਰਧਾਰੇ ਹਿਸਨੈ ਨਿਲ ਆਵੈ ॥ ॥ ਵੇਖਿ ਭਰਤ ਗਠਿ ਅਕਸ ਅਤੀਵਾ ॥ ॥ ਅਖਹਿ ਸਨੇਹ ਵਿਵਸ ਮਗੁ ਭੁਲਾ ॥ ॥ ਨਿਰਖਿ ਸਿੰਧ ਸਾਧਕ ਅਨੁਗਾਗੇ ॥ ॥ ਚਿਤ ਨ ਭੁਲ ਭਾਵ ਭਰਤੁ ਭੋ ॥	॥ ਰਖੁ ਬਰ ਮਿਲਨ ਜਾਇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਮਿਗ ਬਗ ਜਗ ਜੀਵਾ ॥ ॥ ਕਹੈ ਸੁਪੀਥ ਸੁਰ ਵਰਖਾ ਹਿੰਦੁਲਾ ॥ ॥ ਅਹ ਜ ਸਨੇਹ ਸਰਾਹਨ ਲਾਗੇ ॥ ॥ ਅਚਰ ਸਚਰ ਚਰ ਅਚਰ ਭਰਤੁ ਭੋ ॥
---	--

॥ ਪ੍ਰੇਮ ਅਮਿਤ ਮਦਿ ਭਾਵੇ ਹਰ ਭਰਤੁ ਪਯੋਇ ਗੀਤੀਰਾ ॥ ॥ ਮਾਥਿ ਪੁਗਰੇ ਸਰ ਸਾਧੁ ਦਿਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਪਾਈਰਾ ॥	੨੨੯
---	-----

॥ ਸਖਾ ਸਮੇਤ ਮਨੋਹਰ ਜੇਟਾ ॥ ॥ ਭਰਤੁ ਦੀਖ ਪੁਰੁ ਆਸੁ ਮਪਾਵਨਾ ॥ ॥ ਕਰਤੁ ਪ੍ਰਵੇਸ ਮਿਹਾ ਵਖ ਦਾਵਾ ॥ ॥ ਦੇਖੇ ਭਰਤੁ ਲਖਣ ਪੁਰੁ ਆਗੇ ॥ ॥ ਸੀਸ ਜਟਾ ਕਰਿ ਮੁਨਿ ਪਟ ਬੰਧੇ ॥ ॥ ਬੇਦੀ ਪਰ ਮੁਨਿ ਸਾਧੁ ਸਮਾਜੁ ॥ ॥ ਬਲ ਕਲ ਬਸਨ ਜਟਿ ਭਰਤੁ ਸਮਾ ॥ ॥ ਕਰਤੁ ਮਲਨ ਧਨ ਸਾਧਕ ਫੀਰਤਾ ॥	॥ ਲਖਣੁ ਨ ਲਖਣੁ ਸਪਨ ਬਨ ਰਿਧ ॥ ॥ ਸਰਲੁ ਸੁਮੰਗਲੁ ਜਵਨ ਸੁਹਾਵਨ ॥ ॥ ਜਨੁ ਯੋਗੀ ਪਰਮਾਰਥ ਪਾਵਨ ॥ ॥ ਪੁਰਤੁ ਬਚਨ ਕਹਤੁ ਅਨੁਗਾਗੇ ॥ ॥ ਭੁਟ ਕਸੇ ਕਰ ਸਰਧਨੁ ਕਾਧੇ ॥ ॥ ਸੀਸ ਸਹਿਤੁ ਗਜ ਭਰਤੁ ਪੁਰਾਨ ॥ ॥ ਜਨੁ ਮੁਨਿ ਦੇਖ ਕੀਨ ਗਤਿ ਕਮਾ ॥ ॥ ਜੀਵੀ ਜਵਨਿ ਹਰਤੁ ਹਮਿ ਹੇਰਤਾ ॥
--	---

॥ ਲਸਤੁ ਮਜੁ ਮੁਨਿ ਮੰਤ੍ਰ ਲੀ ਮਧ ਮੀਯ ਰੁਪੁ ਨੀਵਾ ॥ ॥ ਗਯਾਨ ਮਭਾ ਜਨ ਤਨ ਪਰੇਤੁ ਨਿ ਸੋਇ ਦਾਨੀਵਾ ॥	੨੩੦
---	-----

॥ ਜਾਨੁ ਜਸਖਾ ਸਮੇਤ ਮਰਾਨ ਮਨਾ ॥ ॥ ਪਾਹੇ ਨਾਉ ਕਹੈ ਪਾਹਿ ਗੁਮਾਈ ॥ ॥ ਵਰਨਾ ਸਪ੍ਰੇਮ ਲਖਣ ਪਹਿਰਾਨੇ ॥ ॥ ਬੀਧੁ ਸਨੇਹ ਸਰਸ ਇਹ ਓਰਾ ॥ ॥ ਮਿਲਿ ਨ ਜਾਇ ਨਹਿ ਗੁਦਰਤੁ ਭਨਈ ॥ ॥ ਫਰੇ ਰਾਖਿ ਸੇਵਾ ਪਰ ਭੁਗਾ ॥ ॥ ਕਹਤੁ ਸਪ੍ਰੇਮ ਨਾਈ ਮਹਿ ਮਾਥਾ ॥ ॥ ਓਠੇ ਰਾਮ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਮ ਅਧਾਰ ॥	॥ ਬੈਰਾਗੁ ਰਖ ਸੇਕ ਸੁਖ ਦੁਖ ਗਨਾ ॥ ॥ ਭੁਟੁ ਲਪਟੇ ਲਕੁਟ ਕੀ ਨਾਈ ॥ ॥ ਕਰਤੁ ਪਟ ਮਭਰਤੁ ਸਿਯ ਜਾਨੇ ॥ ॥ ਉਤੁ ਸਾਹਿਬ ਸੇਵਾ ਭਰ ਜੋਰਾ ॥ ॥ ਸੁਕਾਵੈ ਲਖਣ ਮਨ ਕੀ ਗਤਿ ਭਨਈ ॥ ॥ ਚਰੀ ਚੰਗ ਜਨੁ ਖੇਰ ਖਿਲਾਵਾ ॥ ॥ ਭਰਤੁ ਪੁਰਾਮ ਕਰਤੁ ਰੁਪੁ ਨਾਥਾ ॥ ॥ ਕਹੁ ਪਰ ਕਹੁ ਨਿਖੰਗ ਧਨੁ ਤੀਰਾ ॥
---	--

ਦੇ:	<p>॥ ਬਰ ਬਸ ਲਿਯੇ ਉਠਾਇ ਉਰ ਲਾਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ॥ ਭੁਰਤ ਰਾਮ ਕੀ ਮਿਲਨਿ ਲਾਇ ਬਿਸਯੋ ਸਥਾਨ ਅਪਨ ॥</p>	੨੩੧
	<p>ਮਿਲਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਮ ਜਾਇ ਬਖਾਨੀ ਅਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਨ ਦੇਉ ਭਾਈ ਗਹੁ ਸੁਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਗਟ ਕੇ ਕਰਾਈ ਕਾਵੇਹਿ ਅਰਥ ਅਖਰ ਬਲ ਸਾਰਾ ਅਗਾਮ ਸਨੇਹ ਕਰਤ ਰਪੁ ਬਰਕੇ ਜਿਸੇ ਵਗਣਿ ਕੋਹਿ ਕਿਹਿ ਭਾਈ ਮਿਲਨਿ ਵਿਲੋਕਿ ਭੁਰਤ ਰਪੁ ਬਰਕੀ ਸਮੁਦਾਯੇ ਸੁਰ ਗੁਰੂ ਜਨ ਜਗੀ ॥</p>	<p>ਕਵਿ ਕੁਲ ਅਗਮ ਕਰਮ ਮਨ ਬਾਨੀ ਅਨ ਬੁਧਿ ਚਿਤ ਅਹ ਮਿਤਿ ਬਿਸਰਾਈ ਕੇਹਿ ਛਾਯਾ ਕਵਿ ਮਤਿ ਅਨੁਸਰਾਈ ਅਨੁਹਤਾਲ ਗਾਇਹਿ ਨਟ ਨਾਚਾ ਜਹਨ ਜਾਇ ਮਨ ਵਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰ ਕੇ ਬਾਜੁ ਸੁਰਗਾ ਕਿਗਾ ਰਿਤਾ ਭੀ ਸੁਰਗਟ ਸਭਾ ਧੁਕ ਧੁਕੀ ਧਰ ਕੀ ਵਰਖਿ ਪ੍ਰਸਨ ਪ੍ਰਸਿਸਨ ਲਗੀ ॥</p>
ਦੇ:	<p>॥ ਮਿਲਿ ਸਪ੍ਰੇਮ ਰਿਪੁ ਸੁਦਨਾਹਿ ਕੇਵਟ ਭੋਟੇ ਰਾਮਾ ॥ ॥ ਭੁਰਿ ਭਾਇ ਭੋਟੇ ਰੁਰਤ ਲਖ ਮਣ ਕਰਤ ਪੁਣਾਮਾ ॥</p>	੨੩੨
	<p>ਭੋਟੇ ਲਖਣ ਲਲਕਿ ਲਪੁ ਭਾਈ ਪੁਨਿ ਮੁਨਿ ਗਣ ਦੇਉ ਭਾਇਹਿ ਬੀਦੇ ਸਾਨੁ ਜੁਰਤ ਉਮਾਰੀ ਅਨੁਗਾ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਕਰਤ ਪੁਣਾਮ ਉਠਾਯੇ ਸੀਯ ਅਸੀਸ ਦੀਨ ਮਨ ਮਾਹੀ ਸਬ ਵਿਧਿ ਸਾਨੁ ਕੁਲ ਲਾਖ ਸੀਤਾ ਕੇਉ ਕਛੁ ਕਹੈ ਨ ਕੋਉ ਕਛੁ ਪੁਛਾ ਭੀਹਿ ਅਵਸਰ ਕੇਵਟ ਧੀਰਜ ਧਾਰਿ</p>	<p>ਬਹੁਰਿ ਨਿਖਾਵ ਲੀਨ ਉਰ ਲਾਈ ਆਰੇ ਮਤ ਆਸਿਖ ਪਾਇ ਅਨੰਦੇ ਧਰਿ ਸਿਰ ਸਿਯ ਪਦ ਪਦਮ ਪਰਗਾ ਸਿਯ ਕਰ ਕਮਲ ਪਰਾਸਿ ਬੇਠਾਯੇ ਅਗਨ ਸਨੇਹ ਦੇਹ ਸੁਧਿ ਨਾਹੀ ਭੇ ਅਸੇਚ ਉਰ ਅਪਰੁਰ ਬੀਤਾ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰਾ ਮਨ ਨਿਜ ਗਤਿ ਛੁਡਾ ਜੋਰਿ ਪਾਇ ਬਿਨ ਵਤ ਪੁਣ ਮਕਰਿ</p>
ਦੇ:	<p>॥ ਨਾਥ ਸਾਥ ਮੁਨਿ ਨਾਥ ਕੇ ਮਤੁ ਸਕਲ ਪੁਰ ਲੋਗਾ ॥ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਨਪ ਸਾਚਿਵ ਸਬ ਆਯੋ ਵਿਕਲਾਵਿਯੋਗਾ ॥</p>	੨੩੩
	<p>ਸੀਲ ਸਿੰਧੁ ਸੁਨਿ ਗੁਰੁ ਅਗਮ ਨੂ ਚਲੇ ਸਬੈਗ ਰਾਮ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ਗੁਰੁ ਹਿ ਦੇਖੇ ਸਾਨੁ ਅਨੁਗਾ</p>	<p>ਸੀਯ ਸਮੀਪ ਰਾਖਿ ਰਿਪੁ ਦਮਨਾ ਧੀਰ ਧਰਮ ਧੁਰ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ਵੰਡ ਪੁਣਾ ਮਕਰਨ ਪੁਰ ਲਾਗੇ ॥</p>

<p>ਮਨਿ ਰੁਕ ਸਾਇੰਸੀ ਸੋਝਿ ਲਈ ਪੰਮ ਪੁਰਾਣੀ ਏਕੁ ਰਹਿ ਨਾਮ ਮਗਮ ਸਪਾਹੀਂ ਬਰਗਾ ਸੋਝੀ ਮਰਪੁ ਪਤਿ ਰੁਕਿ ਮਗਲ ਮਨਾ ਮਹਾਹਿ ਸਮਲਿ ਪਰ ਨੀਚ ਰੋਗੀ</p>	<p>ਦੇ ਮਉਮਾਹਿ ਭੋਟੇ ਦੇਵੀ ਤਾਈ ॥ ਬੀਨਾਵੀ ਨੇ ਵਰ ਪਾਮਾ ॥ ਜਨੁ ਮਾਹਿ ਲੁਕਤ ਸਨੇਹ ਸੋਝੀ ਨਲੁ ਸਤਾਹਿ ਸੁਟ ਬਰਖਹਿ ਤੁਲਾ ਮਹਾ ਰਹਿਸੂ ਸਮਤੋ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥</p>
<p>ਦੇ ॥ ਜੀਹਿ ਲਾਇ ਭਾਵਨੁ ਮਾਹਿ ਮਨਿ ਮਹਿਤਮ ਨਿਰਾਇ ॥ ਜੇ ਸੀਹੁ ਪਤਿ ਤੁਨਾਨ ਕੋ ਪੁਰ ਪਤਾ ਪੁਤਾ ॥ ੨੩੫ ॥</p>	
<p>ਆਚਰ ਲੋਕ ਸਮਨੁ ਜਨਾ ॥ ਜੇ ਜੀਹੁ ਰੁਕਤ ਰਾ ਮਹਿਲਾ ਬੀ ਸਨਾਹੀ ਮਿਤ ਪਲ ਮਹਿ ਸਬ ਕਹੁ ਮਯਹੋ ਬਹਿ ਭਾਗਮ ਕੈ ਨਹੀ ॥ ਮਿਲਿ ਲੁਕਤ ਰਹਿ ਮਾਹੀ ਮਨੁ ਕ ਵੇਖੀ ਰਾਮ ਦੁਖਤ ਸਹਤ ਰੀ ॥ ਮਯੁ ਸਮਾਮ ਭੋਟੇ ਕੋਟੇ ਯੀ ॥ ਮਯੁ ਪਰਿ ਕੀਨ ਪੁਤ੍ਰੇ ਸੋਝੀ ॥</p>	<p>ਤਰਣਾ ਕੋ ਸਜਨ ਕੁਗਰਨਾ ॥ ਤਹਿ ਤਹਿ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜੀ ਭਾਚਿ ਰਾਖੀ ॥ ਕੀਨ ਦੁਖਿ ਦੁਖ ਵਾਰੁਣ ਰਾਹਾ ॥ ਮਿਮਿ ਪਰੇ ਕਟਿ ਏਕ ਰਹਿ ਨਹੀ ॥ ਪੁਰ ਜਨ ਸਕਲ ਸਰਾਹੀ ਤੁਲਾ ॥ ਜਨੁ ਸੁਬੋਲਿ ਅਫਲੀ ਹਿਮ ਮਾਹੀ ਸਰਲ ਸੁਭਾਵੁ ਭਾਕਿ ਮਤਿ ਭੁਈ ॥ ਕਾਲ ਕਰਮਾਇ ਪਿਸਰ ਪਾਰਿ ਖੋਈ</p>
<p>ਦੇ ॥ ਭੁਟੇ ਮਯੁ ਸਰ ਮਯੁ ਸਬ ਕਰਿ ਪੁਰ ਪਤਿ ਤੁਲਾ ॥ ਮਨੁ ਰੁਕਿ ਮਾਹੀ ਜਗ ਕਾਹੁ ਸੋਝੀ ਰੋਖਾ ਮਰਪ ॥</p>	
<p>ਮਹਾ ਰੁਕ ਪਰ ਭਾਵੇ ਦੇਵੀ ਤਾਈ ॥ ਮਹਾ ਗੀਰ ਮਮ ਰੁਕ ਮਨਾ ਮਨੀ ॥ ਮਗਾਹੇ ਮਲੁ ਤੋ ਸਮਿ ਰੁ ਮਹਿਤਾ ॥ ਮਹਾ ਮਨੀ ਮਹਾ ਰੁ ਨੇਹੀ ਰੁਕਾ ॥ ਮਹਾ ਮਨੁ ਰੁਕ ਮਹਾ ਰੁਕ ਮਨਾ ॥ ਮਹਾ ਮਨੁ ਰੁਕ ਮਨੁ ਰੁਕ ਮਨਾ ॥ ਮਹਾ ਮਨੁ ਰੁਕ ਮਨੁ ਰੁਕ ਮਨਾ ॥ ਮਹਾ ਮਨੁ ਰੁਕ ਮਨੁ ਰੁਕ ਮਨਾ ॥</p>	<p>ਸਹਿਰੁ ਮਿਤ ਪਤਿ ਜਨੇ ਮਹਾ ਮਾਹੀ ॥ ਵੇਹਿ ਮਸੀਨ ਮਾਹੀ ਤੁਨਿ ਮੁਕ ਬਾਣੀ ॥ ਜਨੁ ਰੁਕੇ ਮਿਪਾਤਿ ਮਾਹੀ ਰੀਤਾ ॥ ਮਹਾ ਪੰਮ ਮਾਹੀ ਸਬ ਕਾਤਾ ॥ ਮਹਾ ਮਨੁ ਰੁਕ ਮਾਹੀ ਮਨੁ ਰੁਕ ਮਨਾ ॥ ਮਹਾ ਮਨੁ ਰੁਕ ਮਾਹੀ ਮਨੁ ਰੁਕ ਮਨਾ ॥ ਮਹਾ ਮਨੁ ਰੁਕ ਮਾਹੀ ਮਨੁ ਰੁਕ ਮਨਾ ॥ ਮਹਾ ਮਨੁ ਰੁਕ ਮਾਹੀ ਮਨੁ ਰੁਕ ਮਨਾ ॥</p>

੨੭੪
੧੮੧

ੴ

ਸ੍ਰੀ

ਦੇ:

॥ ਮਾਹਿ ਸੁਰਿ ਮਤੀ ਮਾਹੁ ਗੁਰੁ ਗਨੇ ਲੋਕ ਲਿਖੇ ਸਾਹ ॥

॥ ਪਾਵਨ ਆਸਮ ਗਾਵਨ ਰੀਸ ਕੁਰਤ ਲਖਣ ਕੁਲ ਨਾਮ ॥

੨੩੬

॥ ਜੀਅ ਅਸਮੁ ਨਿਵਰ ਪਗ ਲਾਗਿ
॥ ਗੁਰੁ ਪਤਨਿ ਹਿੰਮੁ ਨਿਤਿ ਸਨ ਸਮੇਤੁ ॥
॥ ਵੀਦਿ ਵੀਦਿ ਪਦ ਸਿਯ ਸਬ ਹੀ ਕੋ ॥
॥ ਸਾਸੁ ਸਕਲ ਜਬ ਮੀਯ ਨਿਹਾਈ ॥
॥ ਪਰੀ ਬਾਧਿਕ ਬਸ ਮਨਹੁ ਮਰਾਈ ॥
॥ ਤਿਹਿ ਸਿਯ ਨਿਰਖਿ ਨਿਪਰ ਰੁਖ ਪਾਵ ॥
॥ ਸਨਕ ਸੁਤੁ ਰੁਖ ਉਰ ਧਰਿ ਗੀਰਾ ॥
॥ ਮਿਲੀ ਸਕਲ ਸਾਸੁ ਸਿਯ ਜਾਈ ॥

॥ ਉਤਮ ਸਮੇਤ ਲਹੀ ਮਨ ਮਾਰਿ ॥
॥ ਮਿਲਿ ਸਪੇਸ ਕਾਹੇ ਜਾਇ ਨ ਜੇਤਾ ॥
॥ ਆਸਿ ਰਵਰਨ ਲਹੇ ਪ੍ਰਿਯ ਜੀ ਕੋ ॥
॥ ਮੁੰਦੋ ਮਨ ਸਹਮਿ ਸੁਕ ਮਾਰੀ ॥
॥ ਕਾਹ ਕੀਨ ਕਰਤਾਰ ਕੁਦਾਈ ॥
॥ ਸਿ ਸਬ ਸਹਿ ਮੇਰੇ ਦੇਵ ਸਹਾਵਾ ॥
॥ ਨੀਲ ਨਲਿਨ ਲੋਚਨ ਕੁਦੇ ਨੀਰਾ ॥
॥ ਤ੍ਰਿਹਿ ਅਵਸਰ ਗੁਰੁ ਨਾਮ ਹਿਰਾਈ ॥

ਦੇ:

॥ ਲਾਠੀ ਲਾਗਿ ਪਗ ਜਬ ਨਿ ਮਿਯ ਕੇਰਤਿ ਅਤੁ ਮਨੁ ਰਾਭ ॥

॥ ਗੁਰੁ ਭਯ ਆਸੀ ਸਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਸ ਗਹਿ ਹਰੁ ਰੁਤੀ ਸਹਾਵਾ ॥

੨੩੭

॥ ਬਿਕਲ ਸਨੇਹ ਸੀਯ ਸਬ ਗਨੀ ॥
॥ ਪ੍ਰਭ ਮਕਹੀ ਜਗ ਗਤਿ ਮੁਨਿ ਨਾਥਾ ॥
॥ ਨੇਪ ਫਰ ਸੁਰ ਪੁਰ ਗਮਨ ਸੁਨਵਾ ॥
॥ ਮਰਣ ਹੇਤੁ ਨਿਜ ਨੇਹ ਬਿਚਾਰੀ ॥
॥ ਕਲਿ ਸਕੋਟ ਸੁਨਤ ਕਰੁ ਬਾਨੀ ॥
॥ ਮੋਕ ਬਿਕਲ ਅਤਿ ਸਕਲ ਸਾਸ ॥
॥ ਮੁਨਿ ਵਰ ਬਹੁ ਰਿਗ ਮਸ ਮੁਝਾਯੋ ॥
॥ ਬੁਤ ਨਿਰੰਤੁ ਤਿਹਿ ਦੇਨ ਪੁਕ ਕੀਨਾ ॥

॥ ਬੇਨ ਸਬ ਹੋ ਕਹੇ ਗੁਰ ਗਮਨੀ ॥
॥ ਕਹੇ ਕਛੁ ਕਪਰ ਮਾਰ ਬਗਾਝਾ ॥
॥ ਸੁਨਿ ਰਖੁ ਨਾ ਬੁਝਾਹੁ ਰੁਖ ਪਵਾ ॥
॥ ਭੇ ਅਤਿ ਬੇਕਲ ਧੀਰ ਪੁਰ ਪਾਰੀ ॥
॥ ਬੀਲ ਪਤਕ ਮੁਖੇ ਜੀਸ ਮਰਨੀ ॥
॥ ਮਾਨਹੁ ਰਾਜ ਅਤੁ ਮੇ ਅਤੁ ॥
॥ ਸਹਿਤ ਸਾਸੁ ਸੁਧੀਤੁ ਅਤੁ ॥
॥ ਮਨਿ ਰਹੇ ਸਨ ਵਰੁ ਨਲੀਨਾ ॥

ਦੇ:

॥ ਭੇਰ ਭਯੋਰ ਪੁਨਿ ਵਨ ਹਿੰਮੇ ਮੁਨਿ ਆਯਸੁ ਬੀਨਾ ॥

॥ ਸਹਿ ਭਯੋਰ ਸਮੇਤ ਪੁਕ ਕੀਨਾ ਸਾਵਰ ਕੀਨਾ ॥

੨੩੮

॥ ਕਹੇ ਪਿਤੁ ਕ੍ਰਿਯਾ ਦੇਵ ਜਸਿ ਵਰਣੀ ॥
॥ ਜਸੁ ਨਾਮ ਪਾਵਕ ਅਪਾਭੁਣਾ ॥
॥ ਸੁਧ ਸੋਭੇ ਸਾਧੁ ਸੀਮਤੁ ਅਸਾ ॥

॥ ਭੇ ਪੁਨੀਤ ਪਾਤੁਕ ਤੁਮ ਰਹਣੀ ॥
॥ ਸੁਮਿਰਤੁ ਸਕਲ ਸੁਮਿਰਤੁ ਮੁਣੀ ॥
॥ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਆਵਾਹਨ ਸੁਰ ਸਾਧਿ ਜਾ ॥

'मुमुक्षुर्वाच विना नमः स्तुतिः ॥
 'नमः ॥ ३ ॥ गमय नमः ॥
 'मनुजकुलं नमः ॥
 'मनुजकुलं नमः ॥
 'मनुजकुलं नमः ॥
 'मनुजकुलं नमः ॥

[illegible]

通

1990-1991

... ..

ਮਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਮੁਖਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀਅ ਨੂੰ
ਜਾਨਿ ਮੁਖਿ ਗੋਰਾ ਬੁਧਿਗਣ ਮੁਖਿ
ਪਵਨ ਪਦ ਤੇ ਹੁਕਮ ਕਰਹੀਂ
ਅੰਗਲ ਮੁਖਿ ਲੋਚਨ ਭਉ ਭਉ
ਗਮ ਸੈਲ ਬਸ ਵੇਖਨ ਜਾਈਂ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਬੁਧਿ ਸੁਖ ਸਮ ਅਤੀ
ਅਤਿ ਰਹਿ ਬਹਿ ਦ੍ਰਿੜ ਮਾਨਿ ਦੇਖ
ਮੈਲ ਸੈਲ ਸਦਾ ਹਰੁ ਜਾਈਂ॥

॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
 ॥ श्रीरामाय नमः ॥
 ॥ श्रीसूर्याय नमः ॥
 ॥ श्रीवसुदेवाय नमः ॥
 ॥ श्रीनारायणाय नमः ॥
 ॥ श्रीमहादेवाय नमः ॥
 ॥ श्रीशिवाय नमः ॥
 ॥ श्रीब्रह्माय नमः ॥
 ॥ श्रीविष्णुनामा ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ਗਦੀਆਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ੨੭

[illegible]

ਮਨੁ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਕਾਦੁ ਜਪੈ
ਕੰਠ ਲ ਫਲ ਅਤਿ ਗੁਣੀ
ਅਹਿਕਾਰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਮਨ
ਛੋਡਤ ਰਾਮ ਦੁਹਾਈ ਦੇ ਜੀ
ਮਨੁ ਮਾਧੁ ਪ੍ਰੇਮ ਪਇੰ ਚਲੀ
ਪਖਾਵੁ ਵਧਾਨ ਰਾਮ ਭਾਗ
ਜਸ ਮਨੁ ਪਗਟਿ ਨਿਰਾਕਾਰ
ਪਾਇੰ ਜਨ ਤਨੁ ਬਿਨੁ ਰਾਮ

<p>॥ श्रीगणेशाय नमः ॥</p>	<p>॥ श्रीगणेशाय नमः ॥</p>	<p>॥ श्रीगणेशाय नमः ॥</p>
<p>॥ श्रीगणेशाय नमः ॥</p>	<p>॥ श्रीगणेशाय नमः ॥</p>	<p>॥ श्रीगणेशाय नमः ॥</p>
<p>॥ श्रीगणेशाय नमः ॥</p>	<p>॥ श्रीगणेशाय नमः ॥</p>	<p>॥ श्रीगणेशाय नमः ॥</p>
<p>॥ श्रीगणेशाय नमः ॥</p>	<p>॥ श्रीगणेशाय नमः ॥</p>	<p>॥ श्रीगणेशाय नमः ॥</p>
<p>॥ श्रीगणेशाय नमः ॥</p>	<p>॥ श्रीगणेशाय नमः ॥</p>	<p>॥ श्रीगणेशाय नमः ॥</p>

<p>ਕੁਲੁ ਬੀਸ ਤੇ ਕੁਪ ਘਨੇਰੇ ॥ ਜਨਮ ਹੇਤੁ ਸੰਸਾਰ ਪਿਰੁ ਮਾਤਾ ਦੇਇ ਦੁਖ ਸਜੇ ਸਕਲ ਕਲਾਸਾ ਸੋ ਗਾਸਾਇ ਵਿਧਿਗਾਤਿ ਜੋਇ ਨੇਕੀ</p>	<p>ਆਪਿਕ ਏਕਤੇ ਏਕ ਬੁਝੇਰੇ ॥ ਕਰਮ ਸੁਭਾਸੁ ਕਰੇਇ ਬਿਧਤਾ ਆਸਿਅਸੀਖਰ ਉਤਜਗ ਜਾਨਾ ਸਤੀਏ ਏਕਤੇ ਕਿੰਜੇ ਦੇਕੀ ॥</p>
<p>ਦੇ:</p>	<p>॥ ਬੁਝਿਯੋ ਮੋਹਿ ਉਪਾਯ ਅਬਸੇਸ ਬਸੇਰ ਅਭਾਗਾ ॥ ॥ ਸੁਨਿ ਸਨੇਹ ਮਯ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਉਰ ਉਪਜਾ ਅਨੁਗਾ ॥</p>
<p>ਕੁਲੁ ਬਾਭ ਫੁਰਿ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾਹੀ ॥ ਸਕਰੇ ਤਾਤ ਕਹਤੁ ਯਕ ਬਾਭਾ ॥ ਕੁਮਕਾਨ ਨਗਨ ਨਹੁ ਦੇਉ ਭਾਈ ॥ ਮੁਨਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ਹਰਖ ਦੇਉ ਕੁਤਾ ॥ ਮਨ ਪਸਿਨਤਨੁ ਤੇਜ ਵਿਰਾਜਾ ॥ ਸੁਹੁਤ ਲਭ ਲੋਗਨ ਲਘੁ ਹਾਨੀ ॥ ਕਹਾਹਿ ਭਰਤ ਮੁਨਿ ਕਹਾ ਸੈਕੀਨੀ ॥ ਕਾਨ ਨਕਰਉ ਜਨਮ ਭਾਟੇ ਬਾਜਾ ॥</p>	<p>ਰਾਮਾ ਮਥਿ ਕੁਖ ਸੁਖ ਸਪਨਿ ਹਨਾਹੀ ॥ ਅਰਧ ਤਜਾਹਿ ਸੁਧ ਸਹੇਸ ਮਜਾਤਾ ॥ ਫੇਨਿ ਗਹਿਲਖਣ ਮੀਯ ਰਘੁ ਰਾਈ ॥ ਭੇਪ ਮੇਦ ਥਾਏ ਪੁਰਣ ਗਾਤਾ ॥ ਤਨੁ ਜਿਯ ਦਾਉ ਦਾਮ ਭੇਰਾ ਜਾ ॥ ਸਮੁਖ ਸੁਖ ਸਬ ਰੇਨੁ ਹੋਰਾਨੀ ॥ ਫਲ ਜਗ ਜੀਵਨ ਆਉ ਮਤੁ ਦੀਨੀ ॥ ਏਹਿ ਤੇ ਆਉ ਕਨ ਮਰ ਸੁਖਾਨੀ ॥</p>
<p>ਦੇ:</p>	<p>॥ ਅਤਿ ਰਯਾਸੀ ਰਾਮ ਸਿਯ ਤੁਮ ਸਰਬ ਗਮ ਸੁਰਾਨਾ ॥ ॥ ਚਿਨ੍ਹ ਕਰਹੁ ਤੇ ਨਾਥ ਨਿਜ ਕੀਜਿਯ ਬਚਨ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥</p>
<p>ਕੁਰਤੁ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਦੇਖ ਸਨੇਹਾ ॥ ਕੁਰਤੁ ਸੀਲ ਮਾਹਿਮਾ ਜਲ ਰਾਸੀ ॥ ਗਾਰਹ ਪਾਰ ਯਤਨ ਬਹੁ ਹੋਰਾ ॥ ਔਰ ਕਰਹਿ ਕੇ ਭਰਤ ਬਣਾਈ ॥ ਕੁਰਤੁ ਮੁਨਿ ਹਿੰਮਨ ਭੀਤਰ ਪਾਯੇ ॥ ਪੁਕ ਪੁਕ ਅਕਰਿ ਈਨ ਸੁਆਸਨ ॥ ਏਹੋ ਮੁਨਿ ਵਰ ਬਚਨ ਵਿਰਾਜੀ ॥ ਸੁਨਹੁ ਰਾਮ ਸਰਬ ਗਮ ਸੁਰਾਨਾ ॥</p>	<p>ਸੁਰਾ ਸਹਿਤ ਸੁਨਿ ਭਰਤੁ ਵਿਦੇਹਾ ॥ ਸੁਨਿ ਮਾਤੁ ਤਾਏ ਤੀਰ ਅਬਲਾਸੀ ॥ ਪਾਵਨ ਨਾਵਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬ੍ਰਿਕਾ ॥ ਸਰਾਜ ਸੀਪ ਕੀਜਿ ਹੁਸਮਾਈ ॥ ਸਮਿਤ ਮਾਯਾ ਰਾਮ ਪਰ ਆਯੋ ॥ ਏਹੋ ਸਬ ਸੁਨਿ ਸੁਖ ਅਨੁਸਾਸਨਾ ॥ ਏਸ ਕਾਲ ਅਵਸਰ ਅਨੁਹਾਤੀ ॥ ਪਰਮ ਨੀਤਿ ਕੁਰਤੁ ਗਮਨ ਨਿਹਾਤੀ ॥</p>
<p>ਦੇ:</p>	<p>॥ ਬੁਝਿਯੋ ਰਾਮ ਅਤਿ ਰਖ ਸੁਰਾਨਾ ॥</p>

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਰ ਕੇਹ ਨ ਕਾਢੁਆ
ਘੋਲਤ ਖੁਨਸਕ ਬਹੁ ਨਿੰਦੇਖੀ
ਘਬਰੂ ਨ ਕੀਨ ਮੇਡ ਮਨ ਟੰਗੁਆ
ਘਰਿ ਪੁਖੇਲ ਸਿਤਾ ਕਰਿ ਮਿਥੀਆ

SECRET

ਨੀਹ ਚੀਰ ਜਾਨੀ ਮਿਸ ਪਾਨਾ ॥
 ਅਪੁਨ ਸਮੁਧਿ ਜਾਹ ਸਾਹਿਬੇ ਰਾਮ ॥
 ਉਦਾਸ ਆਨ ਰਹੇ ਦੇ ਕੁਦਾਸ ॥
 ਮੁਕਤ ਸਬੈ ਕਿਸੇ ਤੁਰ ਤਾਨੀ ॥
 ਮਿਰ ਅਕਾਸ਼ ਪੁੰਨਾ ਪਾਦ ਗਾਹਾ ॥
 ਜਾਨੀ ਨਾਸ ਜਨ ਨਿਰਹ ਰਾਹ ॥
 ਏਕਾਹਿ ਰਾਹਿ ਤੁਰਾਹਿ ਰੁਲੁ ਮੇਰਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਸੀਰ ਪਾਇਦ ਆ ॥

॥ अथ विष्णुसहस्रनाम ॥

[illegible]

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

ਤਾਸੁ ਤਨਯਤਾਨਿ ਵਸਹੁ ਵਖ ਵੇਵਸਹੁ ਵੇਕਾਹਿ॥੨੫੨॥	
ਸੁਨਿਅਤਿ ਬਿਕਲ ਭੁਰਤ ਵਰਥਾਨੀ॥ ਸੋਕਮਗਨ ਸਬ ਸਭਾ ਖਭਾਰੂ॥ ਕਾਹਿ ਅਨੇਕ ਵਿਧਿ ਕਥਾ ਪੁਰਾਨੀ॥ ਬੇਲੇ ਉਚਿਤ ਵਰਨ ਰਾਖਨ ਦੂ॥ ਤੁਤ ਜੀਅ ਸਨਿਕਹੁ ਗਲਾਨੀ॥ ਤੁਹਿ ਨਿਕਲ ਭਿਖਵਨ ਮਤ ਮੇਰੇ॥ ਭਿਰਾਨ ਤੁਮ ਪਦ ਕੁਟਿਲਾਈ॥ ਵੇਖਦੇ ਹਿ ਜਨ ਨਿਹਿ ਸਦੁ ਤੇਈ॥	ਆਰਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਵੇਨ ਅਨਯਾਨੀ॥ ਮਨਹੁ ਕਮਲ ਬਨ ਪਕੇਤ ਖਾਰੂ॥ ਭੁਰਤ ਪ੍ਰਬੋਧ ਕੀਨ ਮਾਨਿਗਮਾਨੀ॥ ਵਿਨ ਕਰ ਕਲ ਹੋਰ ਵ ਬਨ ਚੰਦਾ॥ ਈਸ ਅਧੀਨ ਜੀਵ ਗਤਿ ਜਾਨੀ॥ ਪੁਰਾਯ ਸੋਲੋਕ ਤਤੁ ਤਨੁ ਤੇਰੇ॥ ਜਾਇ ਲੋਕ ਪਰ ਲੋਕ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਸਾਸੁ ਸਭਾ ਨਹਿ ਸੇਈ॥
ਦੋ: ॥ ਸਿਮਰਿਹਿ ਪਾਪ ਪੁਰਿ ਪ੍ਰਚੁ ਸਬ ਅਖਿਲ ਅਮੰਗਲ ਭਭ ॥	
॥ ਲੋਕ ਸੁਯਸੁ ਪਰਲੋਕ ਸੁਖ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਤਮਾਰਾ॥ ੨੫੩ ॥	
ਭੋਹਿ ਸੁਭਾਵ ਸਤ੍ਯ ਸਿਵ ਸਾਖੀ॥ ਤਤੁ ਕੁਤਰ ਕੁਰਹਿ ਜਨਿ ਜਾਯੇ॥ ਮਨਿ ਤਨੁ ਨਿਕਰ ਬਿਹੀਗਾ ਮੁਗਸਹੀ॥ ਹਿਤ ਅਨਹਿਤ ਪਸੁ ਪਖ ਅਭਿਜਾਨੁ॥ ਤਤੁ ਤਮਹਿ ਸੋ ਜਾਨੈ ਨੀਕੇ॥ ਰਾਖੁ ਉਰਾ ਉਸਤ੍ਯ ਮੋਹਿਤ ਆਗੀ॥ ਤਾਸੁ ਵਚਨ ਮੇਵ ਤ ਮਨ ਸੋਚੁ॥ ਤਾ ਪਰ ਗੁਰ ਮੋਹਿ ਆਯਸੁ ਦੀਨਾ॥	ਭੁਰਤ ਭੁਮਿ ਰਹ ਰਾਉ ਟਿਰ ਖੀ॥ ਵੇਰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹਿ ਵਰੇ ਦੁਰਾਯੋ॥ ਥਾਪਕ ਬਧਕ ਬਿਲੋਕਿ ਪਰਾਹੀ॥ ਮਨੁ ਖਤਨੁ ਗੁਣ ਗਮਨ ਨਿਧਨੁ॥ ਕੋਰੇ ਕਹਾ ਅਸਮੇਜ ਸ ਜੀਕੇ॥ ਤਨੁ ਪਰਿਹਰੇ ਦ੍ਰਿਪ੍ਰੇਮ ਪਣ ਲਗੀ॥ ਤਹਿ ਤੇ ਅਧਿਕ ਤਮਾਰ ਸਕੋਚੁ॥ ਅਵਸਿ ਜੋ ਕਹਹ ਚੈ ਸੋਈ ਕੀਨਾ॥
ਦੋ: ॥ ਮਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਿ ਸੁਕਚ ਤਜਿ ਕਹਹੁ ਕਰੈ ਸੋ ਆਜਾ॥	
॥ ਸਤ੍ਯ ਸਿੰਘ ਰਾਖ ਵਰ ਏਚਨ ਸੁਨਿਕੁ ਸਾਖੀ ਸਮਾਜਾ॥ ੨੫੪ ॥	
ਸੁਰ ਗਣ ਸਹਤ ਸਮਯ ਸੁਫਲੁ॥ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰ ਬਨਤ ਕਵਨੁ ਹੀ॥ ਬਹੁਰੇ ਬਿਚਾਰ ਪੁਰਾਸ ਪਰ ਕਹੀ॥ ਸੁਧਿ ਕਰਿ ਅਮਰੀਖ ਦੁਰਥਾ ਜਾ॥	ਸੋਚਹਿ ਚਾਹਤ ਹੋਨ ਅਕਾਸ਼ਾ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਸਰਣ ਸਬ ਭੋ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਰਾਖੁ ਪਤਿ ਭੁਕੁ ਭੁਕਿ ਬਸ ਅਹੀ॥ ਭੇਸੁਰ ਸੁਰ ਪਤਿ ਨਿਪਟ ਨਿਵਾਸਾ॥

੨੮੨
੪੪੪

੨੮:

੨੮:

<p>ਸਹੇ ਸੁਫਲ ਬਹੁ ਕਾਲ ਵਿਖਾਵਾ ਲਗਿ ਲਗਿ ਕਾਨ ਕਹਹੁ ਪੁਨਿ ਮਥ ਆਨ ਉਪਾਯਨ ਵੇਖਯ ਦੇਵਾ ਹਿਯ ਸਹੇ ਮਸੇਵਹੁ ਸਬੁ ਰਤਹਿ</p>	<p>ਨਰਹਰਿ ਕਿਯੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਅਬ ਸੁਰਿ ਕਾਜ ਭਰਤ ਕੇਹਾ ਬਾ ਮਾਨਤ ਰਾਮ ਸੁਸੇਵਕ ਸੇਵਾ ਨਿਜ ਗੁਣ ਸੀਲ ਰਾਮ ਬਸ ਕਰਤਹਿ</p>
<p>੨੯:</p>	<p>ਸੁਨਿ ਸੁਰਮਨ ਸੁਰਗ ਰਾਗੇ ਉਭਲਿਤ ਮਥ ਬਥ ਭਾਗਾ ਸਕਲ ਸਮੰਗਲ ਮਨੁ ਜਗ ਭਰਤ ਚਰਣ ਅਨੁਗਾ ੨੮੫</p>
<p>ਸੀਤਾ ਪਤਿ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕਾਈ ਭਰਤ ਭੁਕਿ ਤਮਰੇ ਮਨੁ ਆਈ ਦੇਖ ਦੇਵ ਪਤਿ ਭਰਤਿ ਪ੍ਰਭਾਉ ਮਨ ਬਿਰਕਹੁ ਦੇਵ ਚਰਨਾਈ ਸੁਨਿ ਸੁਰ ਗੁਰ ਸੁਰ ਸਮਯਤ ਸੇਵ ਨਿਜ ਸਿਰ ਭਾਰ ਭਰਤ ਸਿਯਸਨ ਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਮਨ ਵੀਨੁ ਟੀਕਾ ਨਿਜ ਪਤਿ ਤਜਿ ਰਾਖੇ ਮਨ ਮੋਰ</p>	<p>ਕਾਮਧੇਨੁ ਸਤ ਸਾਰੇ ਸੁਹਾਈ ਤਨੁ ਸੇਭ ਵਿਧਿ ਵਤ ਕਨਾਈ ਸਹਜ ਸੁਗਾਢ ਵਿਵਧ ਰਾਖਾਉ ਭਰਤ ਹੀ ਜਾਨੈ ਰਾਮ ਪਹਿ ਛਾਈ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਕਾਈ ਕਰਤ ਕੇਵਿ ਵਿਧਿ ਉਰ ਅਨੁਮਾਨ ਰਾਮ ਰਜਾ ਯਸੁ ਆਪਨ ਨੀਕਾ ਛੋਭੁ ਸਨੇਹ ਕੀਨੁ ਨਿ ਬੋਰਾ</p>
<p>੩੦:</p>	<p>ਕੀਨ ਅਨੁਗਾ ਅਮਿਤ ਅਤਿ ਸਭਾਵੇਧੇ ਸੀਤਾ ਨਾਥਾ ਕਰ ਪ੍ਰਦਾਮ ਬੋਲੇ ਭਰਤ ਜੋਰਿ ਜਲਜ ਯੁਗ ਹਾਥਾ ੨੮੬</p>
<p>ਕਹ ਉਕਹਾਵਉ ਕਾ ਅਬਸਾਮੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਾਹਿਬ ਅਨੁਕੂਲਾ ਅਪਰ ਰਹਉ ਨ ਸੋਚ ਸਮੁਲੇ ਮੇਰ ਅਭਾਗ ਆਤੁ ਕਾਟਿ ਲਾਈ ਪਦ ਰੋਪਿ ਸਬ ਮਿਲਿ ਮੋਹਿ ਕਾਲਾ ਜਹ ਨਈ ਗੀਤਿ ਨ ਰਾਉਰਿ ਹੋਈ ਜਗ ਅਨੁਭੁਲ ਭੁਲ ਗੰਗਾ ਸਾਈ ਦੇਵ ਦੇਵਤਰੁ ਸਰਿਸ ਸੁਭਾਉ</p>	<p>ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਸਿ ਤਨਿਹਿ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਮਿਟੀ ਮਲਨ ਮਨ ਕਲਾਪਤ ਸੁਲ ਰਵਹਿ ਨ ਦੇਖ ਦੇਵ ਦਿਸਿ ਭੁਲੇ ਵਿਧਿ ਗਤਿ ਵਿਖਮ ਕਾਲਿ ਕਠਿਨਾਈ ਪ੍ਰਦਤ ਪਾਲ ਪਨ ਆਪਨ ਪਾਲ ਲੋਕੁ ਦੇਵ ਵਿਦਿਤ ਨਹਿ ਰੋਈ ਕਹਿਯ ਹੋਇ ਭੁਲ ਕਾਮੁ ਭੁਲਾਈ ਸਨ ਮੁਖ ਬਿਮੁਖ ਨ ਕਹਾਹਿ ਕਉ</p>
<p>੩੧:</p>	<p>ਸਾਇ ਨਿਕਟ ਪਹਿਚਾਨਿ ਰਹੁ ਛਾਹੁ ਸਮਨ ਸਖ ਸੇਚਾ ॥</p>

ਮਮਰਾਤੁ ਆਉਸਰ ਪਾਏ ਵਲ ਰਾਹਿ ਰੰਗੁ ਲਲ ਪੰਚਾ

੨੩੭

ਲਲਿਖਿ ਸਬ ਦਿਖਿ ਗੁਰਾ ਹੀ ਸਨਾ
 ਅਸਾ ਕਰੁਣਾ ਕਰ ਕੀਰਤਿ ਸੁਨਾ
 ਜਿ ਸੇਵਕ ਸਾਹਿਬ ਸੇ ਕੋਈ:
 ਸੇਵਕ ਹਿਤ ਸਾਹਿਬ ਸੇਵਕ ਹੀ
 ਸਾਹਿਬ ਨਾਥ ਹਿਰੇ ਸਬ ਕੀਰਤਾ
 ਪਾਸ ਸੁਰਬ ਪਰਮਾਰਥ ਜਾਗੁ
 ਦੇਵ ਗੰਥ ਵਿਚਰੀ ਗੁਨਿ ਮੇਰੀ
 ਅਤਿਯਕ ਸਮਾਜਾ ਜਿਸ ਬਾਨ

ਹਿਰੇ ਹੁੰਤ ਨਹਿ ਮਨ ਸੇਵੇਗਾ
 ਜਨ ਹਿਤ ਪ੍ਰਭ ਹਿਤ ਕੀਰਤਿ ਹੀ
 ਨਿਜ ਹੀਤ ਹੋਏ ਤਨ ਮਾਏ ਪੈਰੀ
 ਕਰੇ ਸਕਲ ਸੁਖ ਸੇਵਕ ਹੀ
 ਅਯੋਗਾਧ ਹੋਏ ਹਿਰੇ ਨੀਕ
 ਅਸਲ ਮੂਰਤ ਫਲ ਸੁਗੰਧਿਕ
 ਆਹਿਤ ਹੋਏ ਤਸਕਰ ਬੇਰੀ
 ਕਰੇ ਸਕਲ ਪ੍ਰਭ ਸੇ ਮਨ ਮਾਏ

ਦੋ:

ਸਾਨੁ ਜ ਪਨੀਯ ਸੇਵੇਗੇ ਕੀਰਤਿ ਸਾਹਿਬ ਜਨਾਨਾ ॥

ਨਾਨਕ ਕੀਰਤਿ ਬੀਰੁ ਹੋਏ ਨਾਥ ਹੋਏ ਮੇਂ ਸਾਧਾ ॥ ੨੪੮ ॥

ਨਤਰ ਜਾਇ ਬਨ ਤੀਰਿ ਤਾਹੀ
 ਜਹਿ ਵਿਦਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਸੰਤ ਮਨ ਹੀ
 ਦੇਵ ਦੀਨੁ ਸਬ ਸੇ ਪਦ ਭਾਗੁ
 ਕਹੈ ਰਚਨ ਸਬ ਸਾਹਿਬ ਹੋਏ
 ਦਿਤ ਹੋਏ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਰਜਾ ਹੀ
 ਅਸਾ ਮੇ ਅਵਰੁਣ ਹਿਰੇ ਅਗੁ
 ਅਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮੇ ਹਿਰੇ ਸੇਵਕ
 ਪ੍ਰਭ ਪਦ ਸਾਧ ਕਹੈ ਸਤਿਗੁਰੀ

ਸਾਹਿਬ ਸੀਯ ਸਾਹਿਬ ਰ ਮਰ ਹੀ
 ਬਰਨ ਜਗਤ ਕੀਰਤਿ ਸੇਵੀ
 ਅਹੇ ਨਹਿ ਨ ਪਦਮ ਵਿਚਰਾ
 ਜਗਤ ਨਾਮਾਰਤ ਕੇ ਹਿਤ ਹੋਏ
 ਜਿ ਸੇਵਕ ਨਾਥ ਲਲ ਲਜਾਈ
 ਸਾਮ ਜਨੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਧਾ
 ਸਾਹਿਬ ਸੁਨਿ ਮਨ ਕਾਏਨ ਪਦਾ
 ਜਗ ਮੰਤਰ ਹਿਤ ਹਰੇ ਹਿਰੇ

ਦੋ:

ਪ੍ਰਭ ਪਾਏ ਮਨ ਸਕਰਤ ਤੇ ਸੇਵਕੀ ਅਮਨ ਦੇਵਾ ॥

ਸੇਵਿਕ ਧਰਿ ਸਾਧਿ ਕਰਹਿ ਸਬ ਸੇਵਕੀ ਅਵਰੁਣ ਅਵਰੁਣ ॥ ੨੪੯ ॥

ਕੁਰਤ ਕਰਨ ਸੁਹਿ ਸੁਨਿ ਸਾਧ
 ਅਸ ਮੇਸ ਸ ਬਸ ਅਵਰੁਣਿਕਾਈ
 ਦੁਪਰਿ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਕੀ
 ਜਨਨ ਕ ਦੂਰ ਤਹਿ ਅਵਰੁਣ ਅਸੇ

ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਸੁਮਨਿ ਸੁਰ ਬਰਦੇ
 ਪ੍ਰਭ ਹਿਤ ਮਨ ਤ ਪਸ ਬਨ ਬਾਈ
 ਪ੍ਰਭ ਹਿਤ ਹੋਏ ਸਾਧ ਸਾਧ ਹੀ
 ਅਸੇ ਬਸਿਸ ਸੁਨਿ ਹੋਏ ਬਨ ਬਾਈ

੨੪੮
੧੪

੨੫੪
੨੫੪

<p>ਕਰਿ ਪ੍ਰਣਾਮ ਤਿਨੁ ਤਾ ॥ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਦੁਖ ਨਿ ਮਨਿ ਵਰ ਭੁਛੀ ਢਾਢਾ ॥ ਜਨਿ ਨਿਕਰਿ ਨਾਇ ਮਹਿ ਮਾਧਾ ॥ ਸੁਖੁ ਰਾਗਿ ਸਦਰ ਜਾਂਵੀ ॥</p>	<p>ਵੇਸੁ ਦੇਖਿ ਭੇ ਸੇਖਰ ਦੁਖਾਰੋ ॥ ਕਹਹੁ ਵਿਵੇਕੁ ਪ੍ਰਭੂ ਲਾਗਾ ॥ ਭੁਛੀ ਚਰ ਚਰ ਮੇਰੇ ਹਾਥਾ ॥ ਕਸਲ ਹੋਰੇ ਕੁਮਾਰਿ ਗੁਮਾਹੀ ॥</p>
<p>ਦੋ ॥ ਲਾਹਿ ਕੇਸਲ ਨਾਥ ਕੇ ਜਾਗ ਕੁਸਲ ਨਾਇ ਨਾਥ ॥ ਮਿਸਲ ਅਵਧ ਵਿਧਿ ਭੇਜਹ ਸਭ ਕੁਯਚੀ ਮਨ ਥਾ ॥</p>	
<p>ਕਿਸਲ ਪਾਇ ਗਾਤਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕੋਰਾ ॥ ਜਨਿ ਦੇਖਾ ਭਰਿ ਸਮਾਧਿ ਦੇਹਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਨੁ ਜਨਤ ਮਹਿ ਪਾਲਹਿ ॥ ਭਰਤ ਰਾਜ ਰਖਵਰ ਬਨ ਬਾਸ ॥ ਨਿਪ ਭੁਝੇ ਸੁਖ ਸਾਰਿ ਵਸ ਮਾਧਾ ॥ ਸਮਾਧਿ ਅਵਧ ਅਸ ਮੇਜ ਸੇ ਦੇਖੈ ॥ ਨਿਪਾਤਿ ਸੇਰਿ ਪਾਰਿ ਪ੍ਰਿਥਵਿ ਰਹੈ ॥ ਭੁਝੁ ਭੁਝਹ ਸਤ ਭਾਇ ਕੁਝ ਚੀ ॥</p>	<p>ਭੈ ਸਬ ਲੋਕ ਸੇਰ ਵਸ ਭੈਰਾ ॥ ਨਮ ਸਤਮ ਅਸ ਲਾਗਨ ਕੇਹਾ ॥ ਸੁਖ ਨ ਜਾਕਦੁ ਮਹਿ ਵਿਨੁ ਭਾਯੋ ॥ ਭੁ ਮਿਥਨਿ ਸਹਿ ਹਿਦਮ ਹੋਰਾ ॥ ਕਹਹੁ ਬਿਬਾਹ ਵਿਧਿ ਤਕਾ ਮਾਧਾ ॥ ਵਲਕ ਬਿਰਧਿ ਨ ਯਕਫੁਰੇ ॥ ਪਦਮੇ ਅਵਧ ਚਰਚ ਚਰ ਚਰ ॥ ਆਯਹ ਭੈਰਾ ਨ ਹੋਰੇ ਲਾਧੁ ॥</p>
<p>ਦੋ ॥ ਰਾਯੇ ਅਵਧ ਚਰ ਭਰਤ ਗਾਤਿ ਬੁਝਿ ਦੇਖਿ ਕਰਤੁ ਬੀ ॥ ਚਲੇ ਚਿਤ ਕੁਟਹਿ ਭਰਤ ਚਾਰ ਚਲੇ ਤਿਰਾਭੀ ॥ ੨੫੫ ॥</p>	
<p>ਦੁਖ ਨ ਆਇ ਭਰਤ ਕੀ ਕਰਤੁ ॥ ਸੁਨੇ ਕੁਝ ਪੁਰਾਨ ਸਾਧਿ ਮਹਿ ਪਤਿ ॥ ਪਾਰਿ ਪੀਰਨ ਕਰੇ ਕੁਰਤ ਵਧਾਈ ॥ ਪਰ ਪੁਰ ਵੇਸੁ ਅਪਰ ਧਰਾ ॥ ਦਮਕੀ ਸਾਧਿ ਦਲੇ ਕੁਤ ਜਾਣਾ ॥ ਕੋਰਹਿ ਮਾਧਾ ਨਾਇ ਪ੍ਰਭਾਗਾ ॥ ਖਿਧਰੇ ਕੋਰਹਿ ਮਪਨ ਜੇ ਨਾਥਾ ॥ ਜਾਥ ਕਿਹਨੁ ਭੇਜਣ ਕੀ ॥</p>	<p>ਅਨੁਕ ਸਮਾਜ ਸਾਧਿ ਰਹੀ ॥ ਭੇ ਸਭ ਸੇਰ ਸਨੇਹ ਵਿਕਲ ਆਭੀ ॥ ਭਿਯੋ ਸੁਭਰ ਸਾ ਰਨੀ ਭਲਾਈ ॥ ਰਾਮਗਰਥ ਬਹੁ ਯਾਨ ਜੰਵਾਈ ॥ ਕਿਯੋ ਵਿਸਾਮ ਨ ਮਧਾ ਮਹਿ ਪਾਲਾ ॥ ਚਲੇ ਜਾਨੁ ਭਿਯਨ ਸਮਾਨਾ ॥ ਭਿਨੁ ਕਹੈ ਅਸ ਮਹਿ ਮਾਧਾ ॥ ਨਿਕਰ ਭਰਤ ਵਿਦਾ ਚਰ ਕੀ ॥</p>
<p>ਦੋ ॥ ਗੁਨਤ ਜਨਕ ਆਗਾ ਸਭ ਹਰਖਿ ਅਵਧ ਜਾਯਾ ॥</p>	

੨੨੨
੨੨੨

॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਜੇਕਰ ਬਹੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ੨੨੨ ॥	
॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰੈ ॥	॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕੇਹਿ ਕਹਿ ਕਹਿ ॥
॥ ਅਸ ਮਨ ਅਪਨੇ ਮਾਏਤ ਨਰ ਨਰ ॥	॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰੈ ॥
॥ ਇਹਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਾਛ ਬਾਛੁ ਮੇਰੇ ॥	॥ ਪ੍ਰਾਤ ਅਨੁਨ ਲਗੇ ਸਾਥੁ ਕੋਰੇ ॥
॥ ਕਰਿ ਮੰਜਨ ਪੁਸ਼ਪਿ ਨਰ ਨਰ ॥	॥ ਗੁਰੂ ਪਾਤਿ ਤੇਰੇ ਮੁਖਿ ਤਮਾਗੀ ॥
॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਪਦ ਵੰਦਿ ਬੋਰੀ ॥	॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅੰਗੁਲ ਅੰਗੁਲ ਜੋਰੀ ॥
॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਜਾਨਕੀ ਗਾਨੀ ॥	॥ ਅਨੰਦ ਅਵਾਹਿ ਅਵਾਹੁ ਰਾਜਾ ॥
॥ ਅਸ ਕੁਸੁਮੁ ਵਸੈ ਫਿਰਿ ਸਹਿਤ ਸਮਾਜਾ ॥	॥ ਭਰਤੁ ਰਾਮ ਕਹਾਹਿ ਮੁਖ ਰਾਜਾ ॥
॥ ਇਹਿ ਮੁਖ ਸੁਖ ਸਹਿਤ ਸਾਥੁ ਕਾਧਾ ॥	॥ ਦੇਵ ਦੇਹਿ ਜਗ ਸੀਤਨ ਲਾਧਾ ॥
ਦੇ: ॥ ਗੁਰੂ ਸਮਾਜੁ ਭਾਇਨੁ ਸਹਿਤ ਰਾਮ ਰਾਜ ਪੂਰ ਦੇਵੀ ॥	
॥ ਅਭੁਤ ਰਾਮ ਰਾਜ ਅਵਸੁ ਭੁਰਿ ਮਾਗੁ ਸਨ ਕੋਰੀ ॥ ੨੨੩ ॥	
॥ ਸੁਨਿ ਸਨੇਹ ਮਯ ਪੂਰ ਜਨ ਬਾਨੀ ॥	॥ ਨੀਦਹਿ ਯੋਗ ਫਿਰਤਿ ਮਨਿ ਗਮਾਨੀ ॥
॥ ਇਹਿ ਦਿਧਿ ਨਿੰਤੁ ਕਰਮ ਕਰਿ ਪੁਸ਼ਪ ॥	॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਪ੍ਰਾਤੁ ਪ੍ਰਾਤੁ ਕੀਰਤਨ ॥
॥ ਉਚ ਨੀਚ ਮੰਧਾਮ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥	॥ ਲਾਹਿ ਦਰਸ ਨਿਸ ਨਿਸ ਅਨੁਹਾਰੀ ॥
॥ ਸਾਵਧਾਨ ਸਬਦੀ ਸਨ ਮਨਹਿ ॥	॥ ਸਕਲ ਸਗਹਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਹਿ ॥
॥ ਲਹਿ ਕਾਧੀ ਤੇ ਰਾਮ ਬਰ ਬਨੀ ॥	॥ ਪਾਲਤ ਨੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਹਿ ਚਾਨੀ ॥
॥ ਸੀਲ ਸੀਕੋਰ ਸਿੰਧੁ ਰਾਖ ਰਾਉ ॥	॥ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰੇਮ ਚਰਨ ਸਰਲ ਜੁਝਾਉ ॥
॥ ਕਹਤ ਰਾਮ ਗੁਰਗੁਰ ਅਨੁਰਾਧੀ ॥	॥ ਸਬ ਨਿਸ ਭੁਗ ਸਗਹਨ ਲਭੀ ॥
॥ ਹਮ ਸਮ ਪ੍ਰਗਯ ਪ੍ਰਿਯ ਸਗ ਬੋਰੀ ॥	॥ ਜੇਨਹਿ ਰਾਮ ਜਾਨਤ ਕਾਰਿ ਭੁਗੇ ॥
ਦੇ: ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਤਹਿ ਸਮਾਜ ਸਭ ਸੁਨਿ ਆਵਤਿ ਮਿਥਿਏ ॥	
॥ ਸਹਿਤ ਸਭਾ ਸਰਬ ਸੁਖਿ ਨੇਹਿ ਕੁਲ ਕਮਲ ਵਿਨੇਸਾ ॥ ੨੨੪ ॥	
॥ ਅਗੇ ਗਮਨ ਕੀਨ ਰਾਮ ਨਾਥਾ ॥	॥ ਭਾਇ ਸਹਿਤ ਗੁਰ ਪੂਰਜਨ ਸਾਥਾ ॥
॥ ਗਿਰਿ ਵਰ ਦੀਖ ਜਨਕ ਨਿਪੁਸ਼ਟ ॥	॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਤੁ ਤਮਾਗਾ ਰਖਤ ਬੰਨ ॥
॥ ਰਾਮ ਦਰਸ ਲਾਲਸਾ ਉਛਹਾ ॥	॥ ਪਾਥ ਅਮਲੇਸ ਕਲੇਸ ਨ ਕਾਹਾ ॥
॥ ਮਨ ਤਹਿ ਜਹ ਰਾਖਵਰ ਵੇਦੇਹੀ ॥	॥ ਬਿਨੁ ਮਨ ਤਨ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸੁਖਿ ਕੋਈ ॥

੨੫੬
੨੮੪

ਗੁ:

ਮੀ:

<p>॥ ਅਵਤ ਜਨਨ ਬੁਨੇਇਹਿ ਭਾਤੀ ॥ ॥ ਅਮਰੇ ਨਿਕਟ ਦੇਖ ਅਨੁਰਾਗੀ ॥ ॥ ਲਹੀ ਅਨਮੁਨੀਰਤ ਪਦ ਬੰਦਨ ॥ ॥ ਭਵਿਨ ਸਰੀਤ ਰਾਮ ਮਿਲਿ ਰਜਾਹੀ ॥</p>	<p>॥ ਸਹਿਤ ਸਾਮਯ ਪ੍ਰੇਮ ਮਦ ਮਾਤੀ ॥ ॥ ਸਾਦਰ ਮਿਲਨ ਪਰਜ ਪੁਰਲਗੀ ॥ ॥ ਨਿਸਾਖਨ ਪ੍ਰਦਾ ॥ ਕੀਤਾਪਨ ਵਨ ॥ ॥ ਚਲੇ ਨਵਾਇ ਜਮੇਤ ਸਮਜਹੀ ॥</p>
<p>ਦੇ:</p>	<p>॥ ਅਸਮ ਸਾਗਰ ਸੰਤ ਰਸ ਪੁਰਣ ਪਾਵਨ ਪਾਥਾ ॥ ॥ ਸੇਨ ਸਨਹ ਕਤਕ ਸਵਿਤ ਏਕੇ ਜਾਤ ਰਾਪਨਾਥਾ ॥ ੨੬੫</p>
<p>॥ ਏਹਤਿ ਭਾਨ ਵਿਰਗ ਕਰਦੇ ॥ ॥ ਸੋਚ ਉਸਾਜ ਸਮੀਰ ਤਤੰਗ ॥ ॥ ਦਿਖਨ ਵਿਖਾਦ ਤੁਰਾਵਨ ਪਾਥਾ ॥ ॥ ਕੰਢ ਰੁਧ ਵਿਦਾ ਖਤਿ ਨਵ ॥ ॥ ਬਨਚਰ ਕੋਲ ਕਿਰਤ ਵਿਚਾਰ ॥ ॥ ਅਸਮ ਉਚਾਧਿ ਮਿਲਨ ਰਸਾ ॥ ॥ ਸੋਕ ਵਿਕਲ ਦੇਉ ਰਾਜ ਸਮਾਜ ॥ ॥ ਰੁਪ ਰੁਪ ਕਾਣ ਸੀਲ ਸਰਾਹੀ ॥</p>	<p>॥ ਵਰਨ ਸੋਧਕ ਮਿਲਤ ਨਵ ਨਰੇ ॥ ॥ ਧੀਰਜ ਤਦ ਤਰ ਵਰਕਰ ਭੰਗ ॥ ॥ ਰੁਸ ਰੁਸ ਤਵਰ ਅਵਰਤ ਅਧਾਰ ॥ ॥ ਅਕਹਿ ਨ ਖੋਇ ਰਾਕਨਹੀ ਆਵਾ ॥ ॥ ਖੁਕੇ ਵਿਲੋਕ ਪਾਥਿਕ ਹਿਯ ਹਾਰੇ ॥ ॥ ਮਨਹ ਉਠੇਉ ਮੈ ਬਧਿ ਅਕੁਲਾਈ ॥ ॥ ਰਾਨ ਰਾਨ ਨ ਧੀਰਜ ਲਾਜਾ ॥ ॥ ਸੋਚਹਿ ਸੋਕ ਸਿੰਧੁ ਅਵਿਗਾਹੀ ॥</p>
<p>ਫੈਦ:</p>	<p>॥ ਅਫਗਾਹੀ ਸੋਕ ਸੁਰਦ ਸੋਚਹਿ ਨਾਭੇ ਨਰ ਵਜ ਕੁਲ ਮਹਾ ॥ ॥ ਦੇ ਦੇਖ ਸਕਲ ਸਰੋਖ ਖੋਲਹਿ ਵਾਮ ਵਿਧਿ ਕੰਨੈ ਕਹਾ ॥ ॥ ਸੁਰ ਸਿਦ ਤਪਸ ਯੋਗੀ ਜਨਮ ਨਿਦਸਾ ਦੇਖ ਵਿਦੇਹ ਕੀ ॥ ॥ ਭੁਲਾਸੀ ਨ ਸਮਰਥ ਕੋਊ ਜੋ ਤਰਿ ਸਕ ਸਰਿਤ ਸਰਸ ਸਨੇਹੀ ॥</p>
<p>ਸੇ:</p>	<p>॥ ਕਿਯੋ ਅਮਿਤ ਉਪਦੇਸ ਜਹ ਤਹ ਲੋਗਨ ਮਲਿਵਰਨਾ ॥ ॥ ਧੀਰਜ ਧਰਾਜ ਨਰੇ ਸੁ ਕਹੋਏ ਵਸਿੰਸੁ ਵਿਦੇਹ ਸਨਾ ॥ ੧੦</p>
<p>॥ ਸਾਸੁ ਰਾਨ ਹਵਿਤ ਨਿਜਨਾਸਾ ॥ ॥ ਤੇਹਿ ਕਿ ਸੇਹ ਮਹਿ ਮਾ ਨਿਯਰਾਈ ॥ ॥ ਦਿਖਾਈ ਸਾਧਕ ਸਿਧ ਸੁਆਨੇ ॥ ॥ ਰਾਮ ਸਨੇਹ ਸਰਸ ਮਨ ਜਾਸੁ ॥ ॥ ਸੋਹਨ ਰਾਮ ਪ੍ਰੇਮ ਖਿਨ ਗਾਨਾ ॥</p>	<p>॥ ਵਰਨ ਕਿਰਲ ਸੁਨਿਕ ਮਲ ਵਿਗਾਸ ॥ ॥ ਸਹਿ ਸਿਯਾ ਰਾਮ ਸਨੇਹ ਬਡਾਈ ॥ ॥ ਭਾਵਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਗ ਦੇਵ ਬਖਾਨੇ ॥ ॥ ਸਾਸੁ ਸਭਾ ਬਡ ਆਦਰ ਰਾਸੁ ॥ ॥ ਕਰਣ ਧਾਰ ਬਿਨੁ ਸਿਮਿਲਾਯਨ ॥</p>

॥ ਪ੍ਰਤਿ ਸਦਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਦਿਲੇ ਹਸਾ ਰਹੀ	॥ ਰਾਮ ਘਾਟ ਬਸ ਲੋਗ ਅਨੁਯੋਗ ॥
॥ ਸਬ ਨ ਸਕ ਸੰਗਲ ਨਰ ਨਤੀ ॥	॥ ਸੋ ਸਾਜਰ ਬੀਤੇ ਹੈ ਕਿਨੁ ਬਾਂਗੀ ॥
॥ ਪਸੁ ਪਰਾਇ ਗਨ ਨਗੀ ਨ ਅਹਰ ॥	॥ ਪਿਯੂਸ ਪਉ ਜਨ ਕਰ ਕਵਨ ਵਿਧੂ ॥

[illegible][illegible]

॥ ਤਹਿ ਮਾਵ ਸਰ ਫਲ ਫਲ ਫਲ ਮੂਲ ॥ ਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥
॥ ਲੋ ਮਾਯੇ ਬਨ ਚਰ ਇਮਲ ਭਰਿ ਭਰਿ ਕਾਵਰਿ ਭਾਰਾ ॥

॥ ਕਮਰੇ ਕੇ ਗਿਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ॥
 ॥ ਸਰ ਸਹਿਤ ਬਨ ਭੂਮਿ ਵਿਭਗ ॥
 ॥ ਬੋਲ ਬਿਦਪ ਸਭ ਸਨਮਾਸਨ ॥
 ॥ ਤਹਿ ਅਵਸਰ ਬਨ ਅਧੈ ਕਉ ਭੂ ॥
 ॥ ਜਾਇ ਨ ਵਗਇ ਮਨੋਹਰ ਤਈ ॥
 ॥ ਤਬ ਸਬ ਲੋਗ ਨਹਾਇ ਨਹਾਈ ॥
 ॥ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਤ ਰੁਵਰ ਅਨਾਧੀ ॥
 ॥ ਵਲ ਕਲ ਕਲ ਕਉ ਵੇਖਿ ਨਨਾ ॥

੨੬੬	॥ਸਾਦਰ ਸਬਕਹ ਟਾਮਗਰ ਪਨਹੀ ਭਰਿਭੁਦਿ ਭੁਗਾ॥	
	॥ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਿਤਰ ਸੁਰ ਅਤਿਧਿ ਗੁਰਲਗੇ ਕਰਨ ਫਲਹਾਣਾ॥	੨੬੭

੨੮੮
੧੮੮

॥ ਇਹੋ ਦਿੱਖਾਸਰ ਬੀਤੇ ਚਾਰੀ ॥
॥ ਸਮਾਜ ਅਸਰੁ ਰਿਮਨਾਹੀ ॥
॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਧੀ ਬਨ ਬਾਣੀ ॥
॥ ਪਤਿਗੁਰਿ ਕਾਖਣ ਰਾਮ ਦੇਵੇਹੀ ॥
॥ ਵੀਨ ਦੇਵੇਹੀ ਜਬ ਸਬਹੀ ॥
॥ ਮੰਦਾ ਕਿਨਿ ਮੰਜਨ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥
॥ ਮੰਦਾ ਮੰਦਾ ਮੰਦਾ ਬਨਤ ਪਾਥਸ ॥
॥ ਸੁਖ ਸਮੇਤ ਸੰਬਤ ਦਇ ਸਤਾ ॥

॥ ਰਾਮ ਨਿਰਖਿ ਨਰ ਨਹਿ ਸੁਖਾਹੀ ॥
॥ ਵਿਨਿਸਿਅ ਰਾਮ ਨਿਰਬਾਨਾਹੀ ॥
॥ ਕੇਵਿ ਅਮਰ ਪਰਾਸਰ ਸੁਪਾਸ ॥
॥ ਜਹਿ ਅਰਥਾਵ ਬਾਮ ਵਿਧਿ ਤੇਹੀ ॥
॥ ਰਾਮ ਸਮੀਪ ਬਸਿਯ ਬਨਤ ਬੀ ॥
॥ ਰਾਮ ਵਰਜ ਮੁਦ ਮੰਗਲ ਮਲਾ ॥
॥ ਅਸਨ ਅਸਿਅ ਸਮਕੀਦ ਮਲਫਲ ॥
॥ ਫਲ ਸਮੇਤ ਹਿਨ ਜਨਾਹੀ ॥

ਦੇ:

॥ ਇਹ ਸੁਖ ਯੋਗਨ ਲੋਗ ਸਬ ਕਹਹਿ ਕਹਾ ਅਸਿ ਕੁਰਾ ॥
॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਵ ਸਮਾਜ ਦੁਹੁ ਰਾਮ ਚਰਣ ਅਨੁਰਾਗਾ ॥ ੨੬ ॥

॥ ਇਹੋ ਵਿਧਿ ਸਭ ਮਨੋਰਥ ਕਰਹੀ ॥
॥ ਜਿਸ ਮਭੁਤੀ ਸਮਾਜ ਪਠਾਈ ॥
॥ ਸਾਵਕ ਸਸਨਿ ਸਬ ਸਿਯ ਸਾਸਾ ॥
॥ ਕੋਸਲਾ ਸਾਦਰ ਸਨਮਾਨੀ ॥
॥ ਸੀਲ ਜਨੇਹ ਸਰਜ ਦੁਹੁ ਮੋਰਾ ॥
॥ ਪੁਨਰ ਸਿਥਿਲ ਤਨੁ ਵਾਪਿ ਵਲੋਚਨ ॥
॥ ਸਬ ਸਿਅ ਰਾਮ ਮੇਰੀ ਮੁਰਤਿ ॥
॥ ਜਿਸ ਮਭੁ ਕਹ ਵਿਧਿ ਸੁਖਿ ਬਕੀ ॥

॥ ਕੁਰਨ ਸੁਖ ਮਸੁਨਤ ਮਨ ਹਰਹੀ ॥
॥ ਦਾਸੀ ਦਿਖਿ ਸੁਅਵਸਰ ਆਈ ॥
॥ ਆਈ ਜਨਕ ਰਾਜ ਗਨਿਵਾਸੁ ॥
॥ ਆਸਨ ਦੀਨੁ ਸਮਾਜ ਸਮਾਨੀ ॥
॥ ਵਹਿ ਦੇਖਿ ਸਨਿ ਕਲਿਸ ਕੋਟੇਰਾ ॥
॥ ਮਹਿਨਖ ਲਿਖਨ ਲਟੀ ਸਬੋਲੇਰਾ ॥
॥ ਜਨੁ ਕਰਣੁ ਬਹੁ ਭੁਖ ਵਿਸੁਰਤਿ ॥
॥ ਜਿਮਿ ਪੈਵੇ ਫੇਰ ਪਾਵਿ ਟਾਕੀ ॥

ਦੇ:

॥ ਸਨਿ ਜਸੁ ਧਾ ਦੇਖਿ ਅਗਰਲ ਸਬ ਕਰਤੁ ਤਿਕਰਾਲਾ ॥
॥ ਅਹਿਤ ਕਰ ਕੁਲੁਕ ਬਕਮਾਨਜ ਸੁਕਿਤ ਮਰਾਲਾ ॥ ੩੭ ॥

॥ ਅਨਿਸਰ ਕਹ ਦੇਵਿ ਜਮਿਤਾ ॥
॥ ਜਿਸ ਪਾਠੇ ਹਰੇ ਬਹੋਰੀ ॥
॥ ਕੋਸਲਾ ਕਹ ਦੇਖ ਨ ਕਾਹੀ ॥
॥ ਕਹਿਨ ਕਰਮ ਗਤਿ ਜਲੁ ਵਿਧਾਤਾ ॥
॥ ਹੀਜ ਰਜਾਇ ਸੀਸ ਸਬਹੀ ਕੇ ॥

॥ ਵਿਧਿ ਗਤਿ ਅਤਿ ਵਿਪਰੀਤ ਵਿਧਿ ॥
॥ ਬਾਲਕੋਲਿ ਸਮਵਿਧਿ ਮਤਿ ਭੋਰ ॥
॥ ਕਰਮ ਵਿਵਾਦੁਖ ਸੁਖ ਛਤਿਲਾਹੀ ॥
॥ ਜੇ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਕਰਮ ਫਲ ਦਾਤਾ ॥
॥ ਉਤ ਪਤਿ ਬਿਧਿ ਲਯ ਬਿਖੇਯਾ ਮੀਕੇ ॥

ਦੇਵਿ ਸੋਹ ਬਸ ਜੋਰਿਯ ਥਾਵੀ॥ ਭੁਪਤਿ ਜਿਯਰ ਸਹਯੁ ਰੁਮਾਨੀ॥ ਜੀਅਮਤ ਕਹੈ ਸਤ ਅਸੁ ਬਾਨੀ॥	ਵਿਖਿ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਸ ਅਚਲ ਅਥਵੀ॥ ਸਿਰਿ ਪਸਖਿ ਲਖਿ ਨਿਸ਼ਾਨਿਤ ਜਨੀ॥ ਸੁਕੁਤੀ ਅਵਧਿ ਅਵਧ ਪਤਿਰਨੀ॥
--	--

੨੬	॥ਲਖਣਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਜਗਿ ਬਲੁ ਪਾਇਣੁ ਮਨੁ ਪਗ॥ ॥ਗੁਰੂ ਤੇਰਿ ਯਕੁ ਕੀ ਸਲਾ ਸਿਰਿ ਭਰਤ ਕਰ ਸੋਗ॥	੨੭
----	---	----

॥ਇਸ ਪ੍ਰਸਾਰ ਅਸੀਖਤੁ ਮਾਧੀ॥ ॥ਗੁਰੂ ਸਪਸ਼ ਮੇਕੀਨ ਨ ਕਾਊ॥ ਭੁਰਤ ਮੀਲ ਗੁਣ ਵਿਨਅਥੁਈ॥ ॥ਕੁਰੁ ਸਰਦਰੁ ਕੈ ਮਾਨੁ ਯੋਗੇ॥ ॥ਜੀਅਤ ਭਰਤ ਕੁਲ ਦੀਪਾ॥ ॥ਕਮ ਕਨਕ ਮਾਨਿ ਪਾਇਓ ਪਾਯੋ॥ ॥ਅਨੁਭਿਤ ਯਾਨੁ ਬਧਵ ਅਸ ਮੋਗ॥ ॥ਗੁਰੂ ਜਗ ਸਰਿ ਸਮਾਪਦਨੁ ਧਨੀ॥	॥ਸੁਤ ਸੁਤ ਬਾਧ ਬਿਧੁ ਸਰਿਬਾਧੀ॥ ॥ਸੈ ਕਰਿ ਸਮੀ ਕਹੈ ਸਤ ਭਾਧੀ॥ ॥ਕੁਯਪੁ ਕੁਕੁ ਭਰੋਸੁ ਫਲਾਧੀ॥ ॥ਸਾਰਭ ਸੀਪ ਕਿਜਾਹਿ ਓਲਾਧੀ॥ ॥ਬਾਰ ਬਾਰ ਮੁਹਿ ਕਹਰਿ ਮਹੀਪਾ॥ ॥ਪੁਰਖ ਪਰਿਧਿਯੋ ਸਮਯ ਸੁਭਯੋ॥ ॥ਸਿਰੁ ਸਨੇਹੁ ਸਯਾਨੁ ਪਾਧੀ॥ ॥ਕੁਰੀ ਜਨੇਹੁ ਬਿਕਲ ਸਥ ਰਾਨੀ॥
---	--

੨੭	॥ਕੈ ਸਲਾ ਕਾ ਧੀਰ ਧਰਿ ਸਨਹੁ ਦੇਵ ਅਥਿਲੇਜਾ॥ ॥ਕੈ ਚਿਵੇਕ ਨਿਧਿ ਵੱਲ ਭੁਰਿਤ ਮਾਧੀ ਸਕੈ ਓਪਵੇ ਜਾ॥	੨੮
----	--	----

॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਨਾਅਤੁ ਮਾਧੀ॥ ॥ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਪਦ ਭੁਰਤ ਕਰਨੁ ਬਨੀ॥ ॥ਤੇ ਭੁਲ ਯਤਨ ਕਰਵ ਸੁਵੇਚਨੀ॥ ॥ਕੁਰੁ ਸਨੇਹੁ ਭੁਰਤ ਮਨ ਮਹੀ॥ ॥ਸਥਿ ਸਥਿਵ ਸੁਨਿ ਸਰਲ ਸੁਧਨੀ॥ ॥ਨਤ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਕਰਿ ਧਨੁ ਧਨੁ ਮਾਧੀ॥ ॥ਸਕਰ ਨਿਵਾਸ ਖੁਕਿਤਨ ਧਰਿਯੋ॥ ॥ਦੇਵ ਰਾਗੁ ਕਾਗ ਯਾਨੁ ਧੀਰੀ॥	॥ਆਪਾਨੇ ਭੁਤਿ ਕਰਵ ਸਮਥਾਧੀ॥ ॥ਸੋ ਯਹ ਮਤ ਮਾਨੈ ਮਹੀਪ ਮਨਾ॥ ॥ਮਿਰੇ ਸੋਚ ਭੁਰਤ ਕਰ ਭੁਰੀ॥ ॥ਗੁਰੂ ਨੀਕ ਸੇਵਿਲਾਗਤ ਨਹੀ॥ ॥ਸਥ ਭੁਰੀ ਮਗਨ ਕਰਣ ਰਸ ਜਨੀ॥ ॥ਨਿਵਿਲ ਸਨੇਹੁ ਸਿੰਧੁ ਯੋਗੀ ਮਨੀ॥ ॥ਰਬ ਧਰਿਯੋ ਸੁਮਿਤ ਕਹਉ॥ ॥ਗੁਰੂ ਮਾਧੀ ਨਿ ਓਠੀ ਸਪੀਤੀ॥
--	---

੨੮	॥ਏਤਿ ਪਾਸ ਪਾਰਯ ਸਨਹੁ ਕਹ ਸਨਹੁ ਸਤੁ ਭਾਯਾ॥ ॥ਹਮਰੇ ਤੂੰ ਅਸੁ ਏਸ ਰਹਿ ਧੀ ਮਥਿਲੇ ਸਜਾਯਾ॥	੨੯
----	--	----

੨੯੦
੧੧੦

ਨਾ:

ਅ:

ਲਿਖਿ ਸਨੇਹ ਸੁਨਿ ਵਚਨ ਵਿਨੀਤੁ
ਦੇਵਿ ਉਦੇਤ ਅਸ ਵਿਨ ਯੁਤ ਮਾਗੁ
ਪਰੁ ਅਪਨੇ ਨੀਚਹ ਆਵਰਹੀ
ਜੇਵਰ ਰਾਹਿ ਕਰਮ ਮਨ ਬਨੀ
ਵੇਰੇ ਅੰਗ ਯੋਗ ਜਗ ਕੋਹੀ
ਰਮ ਜਾਇ ਬਨ ਕਰਿ ਸੁਰ ਕਾਜੁ
ਅਮਰ ਨਗ ਨਰ ਰਾਮ ਬਾਹ ਬਲਾ
ਯਹ ਸਬ ਯਾਗ ਯਦੁ ਲਕ ਕਹਿ ਰਖ

ਸਨਕ ਪ੍ਰਯਗਾਹਿ ਪਾਵ ਮਨੀਤ
ਦਸ ਰਬ ਪਾਰਨਿ ਰਮ ਮਹਤਾਈ
ਆਗੋਨਿ ਸੁਮਹਿਰਿ ਸਿਰਉ ਦਧਰੀ
ਸਦਾ ਸਹਾਯ ਮਹੇਸ ਭੁਵਾਨੀ॥
ਦਿਪ ਸਹਾਇ ਕਿ ਦਿਨ ਕਰ ਸੋਹੀ
ਅਚਲ ਅਵਧ ਪਰ ਕਰਿਹੀ ਰਜਾ
ਸੁਖ ਬਸਿਹੀ ਅਪਨ ਅਪਨੇ ਥਲ
ਦੇਵਿ ਨ ਹੋਇ ਮਧਾ ਮਾਨਿ ਭਾਥਾ॥

ਦੇ:

ਅਸ ਕਹਿ ਪਗੁ ਪਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤਿ ਸਿਯ ਹਿਤ ਵਿਨ ਯੁਤ ਨਾਇ
ਸਿਯ ਸਮੇਤ ਸਿਯ ਮਾਤੁ ਤਬ ਚਲੀ ਸਾਮਾ ਅਸ ਪਾਇ॥ ੨੭੪

ਪਿਯ ਪਰਿ ਜਨਹਿ ਮਿਲੀ ਬੈਏਹੀ॥
ਤਾਪਸ ਭੇਖ ਜਨਕਿਹੀ ਦੇਖੀ॥
ਜਨਕ ਰਾਮ ਗੁਰ ਆਯੁਸ ਪਾਈ॥
ਲੀਨੁ ਲਾਇ ਉਰ ਜਨਕ ਜਾਨਕੀ॥
ਉਰ ਉਮ ਰੋਅ ਅੰਬੁ ਪਿਅਨੁ ਰਾਗੁ
ਸਿਯ ਸਨੇਹ ਬਰ ਬਾਝੁ ਤੇਜੋਗੁ
ਜਿਹੇ ਸੀਵ ਸੁਨਿ ਰਮਾਨ ਵਿਕਲ ਜਨੁ
ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਤਿ ਨਹੀ ਵਿਏਹ ਕੀ॥

ਜੋ ਜਹੀਯੋਗ ਭਾਤਿ ਤਸ ਤੇਹੀ॥
ਭੇ ਸਬ ਵਿਕਲ ਦਿਖਾਵ ਵਿਸੇਖੀ॥
ਚਲੇ ਬਲਹਿ ਸਿਯ ਦੇਖੀ ਆਈ
ਪਾਹੁਨ ਪਾਵਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਣ ਕੀ॥
ਭੁਯੰ ਭੁਪ ਮਨ ਮਨਹੁ ਪ੍ਰਯਾਗੁ॥
ਤਾਪਰ ਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਐਸੁ ਸੋਹਾਗੁ॥
ਬਠਤ ਲਹਉ ਬਾਲ ਅਬਲੇ ਬਨੁ
ਮਹਿਨਾ ਸਿਯ ਰਖਵਰ ਸਨੇਹ ਕੀ

ਦੇ:

ਸਿਯ ਪਿਤੁ ਮਾਤੁ ਸਨੇਹ ਬਸ ਬਿਕਲ ਨ ਸਕੀ ਸੰਭਾਰਿ॥
ਧਰਇ ਸਤਾ ਧੀਰਜ ਧਰਥ ਸਮਯ ਸ ਧਰਮ ਬਿਚਾਰਿ॥ ੨੭੫

ਤਾਪਸ ਭੇਖ ਜਨਕ ਸਿਯ ਦੇਖੀ॥
ਪ੍ਰਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਿਯੇ ਕਲ ਦੇਉ॥
ਜਿਹੇ ਸੁਰਸਾਰਿ ਕੀਰਜਿ ਸਰੋਤੋਰੀ
ਗੀਗ ਅਵਿਨਿਬਲ ਤੀਨਿ ਬਡੇਰੇ॥
ਪਿਤ ਕਹਿ ਸਾਤਿ ਸਨੇਹ ਸੁਵਨੀ

ਭਾਯੰ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਿ ਭੇਖ ਵਿਸੇਖੀ॥
ਸੁਯਸ ਧਵਲ ਜਗ ਕਹ ਸਬ ਕੋਉ
ਗਵਨ ਕੀਨ ਵਿਧਿ ਅੰ ਭ ਕੋਰੋਰੀ
ਏਹੀ ਕਿਯ ਜਾਪੁ ਸਮਯ ਅਨੇਰੇ॥
ਸੀਯ ਸਭਾਏ ਮਨ ਮਹ ਸਮਾਨੀ॥

<p>ਪ੍ਰਤਿਪਤਿ ਮਾਤਾਈ ਨ ਰਿਤ ਨਾਈ ਕਹਾਣਿ ਨਾਮੀ ਗਾਏ ਨਾਮੀ ਅਧਿਕ ਰਖਾਇ ਨਾਮੀ ਸਾਈ</p>	<p>ਸਿੰਘ ਅਧਿਕ ਹੋਤ ਕੀਤਾਈ ਇਹ ਬਸਤਰ ਰਸਨੀ ਕੁਲ ਨਾਈ ਇਹ ਮਾਰ ਪਤ ਸਾਈ ਰੁਤੀ</p>
<p>੨੯੬ ਸਾਧੁ ਬਾਹੀ ਮਾਧੀ ਨੇਰ ਸਿਸ ਵਿਚ ਕੀਨ ਸਮਾਨਾ ਕਹੀ ਯਾ ਮਾਧੀ ਸਿਰ ਭੁਰਤ ਗਇਰ ਨਿਸਕਾਸੀ ਸਮਾਨੀ</p>	<p>੨੯੬</p>
<p>ਸਾਧਿ ਕੂਪਾਨ ਭੁਰਤ ਵੇਰਾਨਾ ਮੰਦੇ ਸਜਲ ਨਾਨ ਪੁਨ ਕੀਤਰ ਸਾਵਧਾਨ ਸਨ ਸਮਝ ਸੋਚੇਰ ਧਾਰਮ ਧਾਰਮ ਨਾਨ ਬਾਪ ਧਿਆਨ ਸਿ ਮਾਧੀ ਮੋਰ ਭੁਰਤ ਮਹਿਮਾਨੀ ਵਿਦਿ ਗਦ ਪਤਿ ਮਹਿ ਪਤਿ ਸਿਵ ਸਾਧੁ ਭੁਰਤ ਚਰਿਤ ਕੀਰਤਿ ਕਰ ਭੁਤੀ ਸਮਝਤ ਸਨਤ ਸੁਖ ਸਾਧੁ</p>	<p>ਸੋਨ ਕੁਰੀਤ ਸੁਖ ਸਾਧਿ ਸਾਧੁ ਸਮਝ ਸਭਾਨ ਨਾਗੇ ਮਹਿਮਨ ਭੁਰਤ ਕਥ ਭਰ ਵੀਰ ਵਿਸਾਨੀ ਨਿਹਾਯਾ ਮਾਧੀ ਮੋਰ ਪੁਰਾਨਾ ਕਹੀ ਕਹਾਣੀ ਭੁ ਮਾਧੀ ਨਾਨੀ ਕਵਿ ਕਵਿਤ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਵਿਸਾਨੀ ਧਾਰਮ ਸੀਲ ਗਦ ਵਿਸਲ ਸਾਧੁ ਸਾਧਿ ਸੁਰਜੀਤ ਰਾਧੀ ਨੇਰ ਰਾਧੀ</p>
<p>੨੯੭ ਨਿਰ ਕਾਧਿ ਕਾਧੀ ਨਿਰ ਕਾਧਿ ਕਾਧੀ ਕਹੀ ਸਮੇਰ ਕਿ ਸੋਰ ਸਮ ਕਵਿ ਕਲ ਮਾਧੀ ਸਾਧੁ</p>	<p>੨੯੭</p>
<p>ਅਗਮ ਸਭਾਇ ਬਰਤ ਬਰਤ ਕਰੀ ਭੁਰਤ ਅਮਿਤ ਮਹਿਮਾ ਸੁਨਤ ਕੀ ਬਰਤਿ ਸੁਪ੍ਰੀਤ ਕਰਤ ਸਤ ਗਾਧੀ ਬਹੁਗਾਹਿ ਲਖਣ ਭੁਰਤ ਬਨਾਨੀ ਵਿਦਿ ਪਰਿਤ ਭੁਰਤ ਰਮਧਾਨੀ ਭੁਰਤ ਸਨੇਹ ਅਵਧਿ ਮਮਤਾਗੇ ਪਰਮਾਰਥ ਸੁਰਥ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ਸਾਧਨ ਸਿਧਿ ਰਾਮ ਪਦ ਨੇਹਾ</p>	<p>ਸਿਮਿਸਲ ਕੀ ਨਾਮੀ ਮਗਧਾਨੀ ਜਾਨਹਿ ਰਾਮਨ ਸਕਹਿ ਬਖਾਨੀ ਉਤਿਜ ਜਿਹਾ ਧੀ ਰੁਚਿਲਾਪਿ ਕਰ ਰਾਧੀ ਸਬ ਕਰ ਭੁਲ ਸਥਾਨੇ ਮਨ ਮਾਧੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਤੀਤਿ ਸਾਧਿ ਨਹਿ ਤਰਕੀ ਸਾਧਿ ਪਰਾਮ ਸਾਧਿ ਸਮ ਤਰਕੀ ਭੁਰਤ ਨ ਸਪਨੇਹ ਮਨਹੁ ਨਿਰਾ ਮਹਿਲਾਪਿ ਪਰਤ ਭੁਰਤ ਮਜਥਾ</p>
<p>੨੯੮ ਭਿਰੇਹ ਭੁਰਤ ਨ ਪੋਲਿਹਿ ਮਨ ਮਾਧੀ ਰਮ ਰਾਧੀ ਕਰਯ ਨ ਸੋਰ ਸਨੇਹ ਬਸ ਕਹਾਣੀ ਰੂਪ ਵਿਲਖਾਣੀ</p>	<p>੨੯੮</p>

੨੯੭
੨੯੮

੨੫੨
੧੧੧

੨੫

੭੪

ਗਮਕੁਨਤ ਗੁਣਗੁਣ ਸਪੀਤੀ
ਸਮਸਮਸ ਪੁਤ ਪੁਤਗਜਗੇ
ਗੋ ਨਹਾਇ ਗੁਣ ਪਹਰਪਹਰੀ
ਨਾਥ ਕੁਰਤ ਰਜਨ ਮਹਿਤਾਨੀ
ਸਮਤੁ ਸਮਾਤ ਰਚੇ ਮਿਥਲੇਨਾ
ਵਿਹਿਤੁ ਹੋਇ ਸੋ ਕੀਸੇਅ ਨਾਥਾ
ਆਸਕਹਿ ਅਭਿਸ਼ਕੁ ਰੇ ਰੁਮਰਹਿ
ਰੁਮ ਸਿਨਕਮ ਸਕਲ ਸਮਾਜਰੁ

ਨਿਜ ਦੀ ਯਤਿਹਿ ਪਲਕਸ) ਖੀਤੀ
ਨਹਾਇ ਨਹਾਇ ਸੁਹ ਪੁਜਨ ਲਹੇ
ਵੰਦ ਚਰਣ ਬੋਲੇ ਰੁਖ ਪਾਈ
ਜਿਉ ਥਿਕਲ ਥੁਤ ਥਾਸ ਦੁਖਰੀ
ਬਹੁਤ ਸੇਵਾਸੁ ਤੇ ਸਹਤ ਕਲੇਸਾ
ਹਿਤਸਬਤੀ ਕਰੇ ਰੋਟੇ ਹਾਥਾ
ਨਾਨਿਪਲਕੇਨਾਖੀ ਜੀਲ ਸੁਭਾਹਿ
ਨਰਕਜਹਿਸ ਦੁਹਿ ਰਾਜਸਮਾਜਾ

੨੬

ਸੁਖ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜਠੇਜਾਹਿ
ਯੋਗ ਕੁਯੋਗ ਗਮਨ ਅਗਮਨ
ਤੁਮਵਿਨ ਦੁਖਦੁਖੀ ਤੁਮ ਤੇਹੀ
ਗਵਿਰ ਆਜਸੁ ਸਿਰ ਸਬਤੀਕੇ
ਆਪ ਅਸੁਆਹਿ ਧਾਰਿਅ ਪਾਉ
ਕਰਿ ਪੁਤਾਮ ਤਬ ਰਾਮ ਸਿਰਾਹਿ
ਰਾਮ ਵਚਨ ਗੁਰ ਨਿਪੁਨਿ ਸੁਨਾਯੇ
ਮਹਾਰਾਜ ਅਖਰੀ ਜਿਯੋ ਸੋਈ

ਜਹ ਨਰਾਮ ਪਦ ਪੰਕਜ ਕੁਠੀ
ਜਹ ਨ ਰਾਮ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਧਾਨਾ
ਤੁਮ ਜਾਨਹਿ ਯਿਯ ਸੋ ਜਹਿ ਕੋਹੀ
ਵਿਵਿਤ ਕੁਪਾਲਿਗਤਿ ਸਬਤੀਕੇ
ਕੁਯੋਸਨੇਹ ਸਿਥਿਲ ਮਾਨੇਰਹਿ
ਰਿਪ ਧਰ ਧਰਿਜਨ ਕਪਹਾਏ
ਸੀਲ ਜਨੇਹ ਸੁਭਾਵ ਸੁਹਾਯੇ
ਸਸਕਰ ਧਰਮ ਸਹਤ ਹਿਤਹੋਈ

੨੭

ਗਮਨ ਨਿਪਾਨ ਸੁਜਨ ਰਚਿ ਧਰਮ ਧੀਰਨੁ ਪਾਲਾ
ਤੁਮ ਬਿਨ ਅਸਮੰਦ ਸ ਸਮਨੁ ਫੇ ਸਮਰਥ ਵਿਹਕਲਾ
ਸਨੇ ਮੁਨਿ ਬਚਨ ਜਨ ਕਅਨਰਗੇ
ਨਿਥਿਲ ਸਨੇਹ ਗੁਣਤਮਨਾਹੀ
ਗਮਹਿ ਰਾਜ ਕੋਹਿ ਬਨਜਾਨਾ
ਹਮ ਅਬ ਬਨਤੇ ਬਨਹਿ ਪਨਾਹੀ
ਗੁਰ ਰਾਮੁਨਿ ਮਹਿਸੁਰਗਤਿ ਦੇਖੀ

ਲਾਖ ਗਤਿ ਗਮਨ ਵਿਰਗ ਵਿਰਗੇ
ਆਯੇ ਇਹ ਕੀਨ ਕੁਲਨਹੀ
ਕੀਨੁ ਆਪ ਪ੍ਰਿਯ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਮਾਨਾ
ਪ੍ਰਮਾਦਿਤ ਫਿਰਬ ਥਿਥੇਕ ਬਢਾ
ਕੁਯੋਪ੍ਰੇਮ ਸਬ ਥਿਕਲ ਵਿਸੇਖੀ

੨੮

੨੯

ਅ:

ਗ:

੧੫੭

੨੮੩
੧੧੯

ਸਮਾਜ ਸਮੁੱਚੇ ਧਾਰੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।	ਭਲੇ ਭਰਤ ਪਹ ਸਹਿਤ ਸਮਾਜ।
ਭਰਤ ਆਜ ਆਗੇ ਹੋਵੇਗਾ।	ਅਵਸਰ ਸਹਿਤ ਸਮਾਜ ਸਨਦੀਨ।
ਭਰਤ ਭਰਤ ਕਹ ਭਰਤ ਹੀ ਰਹੇਗਾ।	ਤੁਮਹਿ ਵਿਵਿਤ ਰਹੀ ਗੁਣ ਭੀ।

੨੮

ਗਾਮ ਸਤਿ ਅਭ ਧਰਮ ਰਤ ਸਬ ਕਰ ਸੀਲ ਸਨੇਹ।	
ਗੀਤ ਹਰਤ ਸੰਕੇਤ ਬਸ ਕਹਿਯੋ ਜੇ ਆਜਾ ਰਹੇਗਾ।	੨੮੧

ਗਾਨੇ ਤਨ ਪੁਲਕਨ ਜਨ ਭਰਮ।	ਭਲੇ ਭਰਤ ਧੀਰ ਧਰਿ ਭਾਰੀ।
ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭ।	ਕੁਲ ਭਰਤ ਜਮ ਹਿਤ ਮਾਇਨ ਬਾਪ।
ਗੀਤ ਕਹਿਯੋ ਮੁਨਿ ਸਾਹਿਤ ਸਮਾਜ।	ਗਾਨ ਅੰਬ ਨਿਧਿ ਅਪਨਾ ਮਾਯ।
ਗੀਤ ਸੇਵਕ ਆਪ ਅਨੁਗਾਮੀ।	ਜਾਨਿ ਮਹਿ ਸਿਖ ਦੇਵਿਯ ਸਦਾ ਮੀ।
ਗੀਤ ਸਮਾਜ ਬਲ ਭਰਤ ਹਰਿਰ।	ਮਨ ਮਲੀਨ ਮੈ ਬੋਲ ਬ ਬਹਿਰ।
ਭੇਦੇ ਬਦਨ ਕਹਿ ਬਹਿ ਬਾਤ।	ਖਿਮਯ ਤਤ ਲਖਿ ਬਾਮ ਵਿਧਤ।
ਗਾਮ ਨਿਗਮ ਪ੍ਰਸਿਦ ਪਰਨ।	ਸੇਵਾ ਧਰਮ ਕਠਿਨ ਜਨ ਜਾਨਾ।
ਸਮਾਜ ਧਰਮ ਸੁਰਭੀ ਵਿਰੋਧ।	ਭਵਿਰ ਅੰਧ ਪ੍ਰੇਮ ਹਿਨ ਪ੍ਰਭਾ।

੨੯

ਗਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪਰਾਧੀਨ ਮੁਹਿ ਜਹਨੀ।	
ਸਬ ਕੇ ਸਮਤ ਸਰਬ ਹਿਤ ਕਹਿਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਸੰਗੀ।	੨੮੨

ਭਰਤ ਵਚਨ ਸੁਨਿ ਦੇਖ ਸੁਭਾਵੀ।	ਸਹਿਤ ਸਮਾਜ ਸਗਹਤ ਰਾਵੀ।
ਸੁਗਮ ਅਗਮ ਮਦ ਮਨਿ ਕਰਨਾ।	ਅਰਬ ਅਮਿਤ ਅਤਿ ਆਖ ਬੋਗਾ।
ਜੋ ਮਖ ਮੁਕਰ ਮੁਕਰ ਨਿਜ ਪਾਨੀ।	ਗਹਿਨ ਜਾਇ ਅਸੁ ਅਵਤ ਬਾਨੀ।
ਗੁਪਤ ਭਰਤ ਮੁਨਿ ਸਾਹਿਤ ਸਮਾਜ।	ਗੇ ਜਹਿ ਬਿਬਧ ਕ੍ਰਮੁ ਦਿਜ ਰਾਜ।
ਮੁਨਿ ਸੁਣਿ ਜਿਹ ਬਿਕਲ ਭਰਤ ਰਾ।	ਮਨੁ ਮੀਨ ਗਣ ਨਵ ਜਲ ਯੋਗ।
ਦੇਵ ਪ੍ਰਭ ਮੁਲ ਗੁਣ ਗਾਤਿ ਦੇਵੀ।	ਨਿਰਭ ਵਿਦੇਹ ਸਨੇਹ ਵਿਸੇ ਬੀ।
ਗਾਮ ਭੁਕਿ ਮਯ ਕਰਤ ਨਿਹਾਏ।	ਸਰ ਸੁਰਬੀ ਹਰਿ ਹਿਯ ਹਾਏ।
ਸਬ ਕਹਿ ਰਾਮ ਪ੍ਰੇਮ ਮਯ ਪ੍ਰੇਮ।	ਭੁਯੋ ਅਲੇਖ ਸੋਹ ਵਸੁ ਲੇਖ।

੩੦

ਗਾਮ ਸਨੇਹ ਸੰਕੇਤ ਕੁਜ ਕਹ ਸੰਕੇਤ ਸਰ ਰਾਜਾ।	
ਸਚ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤ ਮਿਲਿ ਰਹਿਤ ਭਯੋ ਅਕਾਜਾ।	੨੮੩

੨੯੪
੧੧੮

੨੯੪

੨੯੪

ਸੁਰਨ ਸੁਮਿਰਿ ਸਾਰਣ ਸਰਾਹੀ
ਫੈਰਿ ਕੁਰਤ ਮਤਿ ਕਰਿ ਨਿਜ ਮਾਯਾ
ਦਿਖਾਵਿ ਨਿਯ ਸੁਨਿ ਦੇਵ ਸਾਖੀ
ਮੇ ਸਨਿ ਕਹੁ ਕੁਰਤ ਮਤਿ ਫੈਰੁ
ਫਿਰਿ ਹਰਿ ਹਰਮਾਯਾ ਥਾਹਿ ਭਾਰੀ
ਸੋ ਮਤਿ ਮੋਹਿ ਕਹਤ ਕਰ ਭੋਰੀ
ਭਰਤ ਫਿਰਿ ਸਿਯ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸੁ
ਅਸਕੁ ਸਾਰਣ ਗਾਇ ਥਾਹਿ ਲੋਕ

ਦੇਵ ਦੇਵ ਸਰਣਾ ਨਤ ਪਾਈ
ਪਾਖੁ ਦੇਵ ਪਾਖੁ ਕਰਿ ਨਿਯ ਮਾਯਾ
ਥੋਰੀ ਸੁਰ ਸੁਰਾਥ ਜਰ ਜਾਹੀ
ਭੋਰਨ ਸੁਰ ਸੁਰ ਸੁਰ ਸੁਰ
ਜੋਨਿ ਕੁਰਤ ਮਤਿ ਸੋ ਨਿਯਾਈ
ਚੰਦ ਨਿਯਾਥੀ ਚੰਦ ਕਰਿ ਚੋਰੀ
ਮਤਿ ਚਿਮਿਦ ਜਹੁ ਭਰਿ ਪਾਖੁ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਨਿਯਾਥੀ ਮਾਯਾ ਕਰ

੨੯੪

ਸੁਰ ਸੁਰਾਥੀ ਮਲੀਨ ਮਨ ਕੀਨੁ ਕੁਮਤਿ ਕੁਰਾਣੀ
ਗਾਇ ਪ੍ਰਾਪਿ ਮਾਯਾ ਪ੍ਰਾਪਿ ਰਾਮ ਅਗਤਿ ਚੋਰਾਣੀ

੨੯੪

ਕਰਿ ਕੁਰਾਲ ਜੋਰਤ ਸਰ ਨਾਹੀ
ਰਾਮੋ ਜਨਕ ਰਾਮ ਨਾਥ ਸਾਖੀ
ਸਾਮਾ ਸਾਮਾ ਸਰਮ ਅਵਿਰੋਧਾ
ਜਨਕ ਭਰਤ ਸੰਬਾਦ ਸੁਨਾਈ
ਭਾਤ ਰਾਮ ਜਸ ਆਸਾ ਦੇਵਾ
ਸੁਨਿ ਰਾਮ ਨਾਥ ਜੋਰ ਸੁਗ ਪਾਈ
ਫਿਰਿ ਮਾਨ ਆਪਨ ਮਿਥਿ ਲੋਚੁ
ਗਾਇ ਰਾਮ ਰਾਮਾਸਾ ਦੇਵੀ

ਕੁਰਤ ਰਾਮ ਜਹੁ ਕਰਿ ਅਕਾਸਾ
ਸਨਮਾਨੇ ਸਰ ਰਾਮ ਨਾਥ ਦੀਵਾ
ਥੋਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮਾਸਾ ਪ੍ਰਾਪਿ
ਭਰਤ ਕਰਾਣਤ ਕਰੀ ਸੁਹਾਈ
ਜੋ ਸਬ ਕਰਿ ਮੋਰ ਮਤਿ ਯੋਗੀ
ਏਲੋ ਸਤ ਸਰਲ ਮ੍ਰਿਦ ਵਾਈ
ਮਿਰ ਕਹਾ ਸਬ ਭਾਤਿ ਭਾਈ
ਗਾਇ ਰਾਮਾਸਾ ਸੁਨਿ ਮਿਰ ਸੋਈ

੨੯੪

ਰਾਮ ਸਾਖੀ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜਨਕ ਜਹੁ ਦੇ ਸਭਾ ਸਮੇਤ
ਜਿਹਲ ਏਲੋ ਕਰੀ ਕੁਰਤ ਮਾਯਾ ਨੇਨ ਉਤਰ ਦੇਤਾ

੨੯੪

ਸੁਰ ਸੁਰਾਥੀ ਮਲੀਨ ਮਨ ਕੀਨੁ ਕੁਮਤਿ ਕੁਰਾਣੀ
ਕਸ ਮਾਯਾ ਦੇਵ ਸਨੇਹ ਸੰਗੁ ਰਾਮ
ਸਿਖ ਕਨਕ ਚੋਰਨ ਮਤਿ ਛੋਨੀ ਪ
ਕੁਰਤ ਵਿਵੇਕ ਬਹਾਹ ਵਿਸਾਨਾ
ਕਰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਸਬ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੋਗ

ਰਾਮਾ ਚੰਦ ਧਾਰਿ ਧਰਿਸ਼ਾ ਕਾਹੀ
ਥਾਹਿ ਵਿਵੇਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇ ਨਿਯ
ਧੀ ਵਿਸਲ ਰਾਣ ਗਰੁ ਜਗੁ ਭੋਰੀ
ਅਨਾਯਾਸ ਚਿਪਰੇ ਭਹਿ ਕਾਲਾ
ਰਾਮ ਰਾਓ ਕੁਰ ਸਾਖੀ ਨਿਰੋਰੀ

ਮ:

੨੬੫

ਦੀਤੁ ਅਜ ਅਭਿਅਰੁ ਮੇਰੇ	ਕਹਿਓ ਭਵਨ ਮਿਥੇ ਵਰਨ ਕੇਰੇ
ਉਗ ਸਿਮਰੀ ਸਾਰੇ ਸੁਹਾਈ	ਮਾਨਸ ਤੇ ਸਭ ਪੰਕਜ ਅਭਈ
ਇਸਦੇ ਵਿਚੇਰ ਸੁਹਾਨਾ ਨਾਮ	ਭਗਤ ਭਾਵਤੀ ਮੰਜ ਮਰਾਈ

ਦਿ:

ਨਿਰਮਲ ਵਿਚੇਰ ਸਿਰਸ ਨਲ ਅਖਲ ਸਨਹ ਸਾਜ	ਮੇਰੇ ਪੁਤਰ ਮੇਰੇ ਭਰਤ ਸਾਧ ਸੰਗ ਰਖਾ ਰਾਜ
ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਮਤ ਕਹਿਓ ਕਾਹੁ	ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਮਹਿਤ ਮੰਤਰ ਜਾਮੀ
ਸਭਨ ਨਾਮ ਹਿਰਦ ਭਨ ਭਿਯਾ	ਪਦ ਪਾਲ ਸਰਣ ਨਾਮ ਸੁਖ ਭੁਖ
ਸਮਰਥ ਸਰਣਾਗਤ ਮੇਰੇ ਕਾਹੁ	ਕੁਣ ਸਾਹਨ ਆਵਰਨੁ ਅਭਾਉ
ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਅੰਤ ਸਰਸ ਰਾਹੁ	ਸੋਹੇ ਮਾਨਸੇ ਸੁਖਿ ਦੁਹਾਈ
ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਵਰਨ ਮੇਰੇ ਵਸ ਪਈ	ਅਭਿਵਿਰਾਸ ਮਾਜ ਸਰੋਈ
ਜਗ ਭਲ ਪ੍ਰਭ ਚਿਰ ਨਲ ਨਾਮ	ਅਮੀ ਅਮਰ ਪਦ ਮਾਹਰ ਮੀਰ
ਰਾਮ ਰਾਜਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਗੀ	ਕੋਥ ਸੁਨ ਕਤਹੁ ਕੋਥ ਨਾਹੀ
ਸੋ ਮੇਰੇ ਸਾਧ ਵਿਚੇਰ ਨਿਰਮਲ	ਪੁਤ੍ਰ ਮਨੀ ਸਨੇਹ ਸਿਰਧਾਈ

ਦਿ:

ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਈ ਆਪਨੀ ਨਾਥ ਕਾਨਿ ਭਲ ਮੋਗ	ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਈ ਆਪਨੀ ਨਾਥ ਕਾਨਿ ਭਲ ਮੋਗ
ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਈ ਆਪਨੀ ਨਾਥ ਕਾਨਿ ਭਲ ਮੋਗ	ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਈ ਆਪਨੀ ਨਾਥ ਕਾਨਿ ਭਲ ਮੋਗ
ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਈ ਆਪਨੀ ਨਾਥ ਕਾਨਿ ਭਲ ਮੋਗ	ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਈ ਆਪਨੀ ਨਾਥ ਕਾਨਿ ਭਲ ਮੋਗ
ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਈ ਆਪਨੀ ਨਾਥ ਕਾਨਿ ਭਲ ਮੋਗ	ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਈ ਆਪਨੀ ਨਾਥ ਕਾਨਿ ਭਲ ਮੋਗ
ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਈ ਆਪਨੀ ਨਾਥ ਕਾਨਿ ਭਲ ਮੋਗ	ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਈ ਆਪਨੀ ਨਾਥ ਕਾਨਿ ਭਲ ਮੋਗ
ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਈ ਆਪਨੀ ਨਾਥ ਕਾਨਿ ਭਲ ਮੋਗ	ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਈ ਆਪਨੀ ਨਾਥ ਕਾਨਿ ਭਲ ਮੋਗ
ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਈ ਆਪਨੀ ਨਾਥ ਕਾਨਿ ਭਲ ਮੋਗ	ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਈ ਆਪਨੀ ਨਾਥ ਕਾਨਿ ਭਲ ਮੋਗ
ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਈ ਆਪਨੀ ਨਾਥ ਕਾਨਿ ਭਲ ਮੋਗ	ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਈ ਆਪਨੀ ਨਾਥ ਕਾਨਿ ਭਲ ਮੋਗ

ਦਿ:

ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਈ ਆਪਨੀ ਨਾਥ ਕਾਨਿ ਭਲ ਮੋਗ	ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਈ ਆਪਨੀ ਨਾਥ ਕਾਨਿ ਭਲ ਮੋਗ
ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਈ ਆਪਨੀ ਨਾਥ ਕਾਨਿ ਭਲ ਮੋਗ	ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਈ ਆਪਨੀ ਨਾਥ ਕਾਨਿ ਭਲ ਮੋਗ

[illegible]

ਅਮਰਿਕਾ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਡਾ. ਜੇ. ਫ਼.
ਕੈਨੇਡੀ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ।
ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਜ ਅਨੁਕੂਲ
ਜਾਂਤੀ ਹਨ ਸਾਰੀਆਂ ਅਨੁਰਾਧਾ
ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ
ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਸੁਝਾਵਾਂ ਤੇ ਆਖਣੀਆਂ
ਜਾਣੀਆਂ ਸਮਾਜ ਸੇਵੀਆਂ ਵਿੱਚ
ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮਾਂ

413
414

॥ सुविन सुनत नृपमहिषादि चरित लक्ष्मणमहोदधि ॥
॥ अथ महोदधि चरित लक्ष्मणमहोदधि ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਪਦ ਪੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭਾਤ ਦੁਹਾਈ
ਜਿ ਕਰਿ ਕਹੈ ਨਿਕੇ ਅਪਨੇ ਕਹਿ।।
ਜਾਨਿਤ ਸਨੇਹ ਸੁਖਿ ਮਿਥਿ ਜਾਈ।
ਆਰਾਜ ਸਮਨ ਜਗਾਨੰਕ ਸੇਵਾ
ਅਸਕਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਵਸਥੇ ਭਾਈ।
ਪ੍ਰਭੂ ਪਦ ਕੁਜਲ ਰਹੇ ਅਭੁਲਈ।
ਇਹ ਪਾਇਓ ਸਨਮਾਨ ਸੁਖਈ।
ਭਗਤ ਬਿਨੋਦ ਜਨਿ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ॥
 ਕਹਿ ਜਗਤੁ ਸੇਵਤੁ ਕਹਿ ਜਗਤੁ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ॥
 ਸਿਖ ਮਨੁ ਜਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ॥
 ਪੁਨਰੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ॥
 ਸਿਖ ਮਨੁ ਜਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ॥
 ਪੁਨਰੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ॥

॥ अथ विष्णुसहस्रनामस्तोत्रम् ॥
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

78

ਮਾਨਿ ਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੁਹ ਮਾਮਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।
ਮਾਨਿ ਮਾਮਲ ਨਹੀਂ ਮਾਨਿ ਮਾਮਲ ਮਾਨਿ ਮਾਮਲ ਦੁਹ ਮਾਮਲ।

卷之四

५३ अक्षरः पूर्यते अक्षरं

੨੨੭

ਕਰਕ ਸਮਾਨ ਪਾਕੁ ਰਿਖੀਤੀ।
ਮਿਥਮ ਕੁਸਤਿਕ ਰੇਕ ਪਾਸੇਲ।
ਸੁਰ ਮਾਯਾ ਸਬ ਲੋਗ ਵਿਸੇਰੀ।
ਭਰੇ ਚਿਰਦ ਸਿਥ ਮਨ ਸਿਰ ਨਹੀ।
ਦੁਇਧ ਮਨੋਗਤ ਪ੍ਰਜਾ ਦੁਖਾਰੀ।
ਚਰਿਤ ਕਤਹੁ ਪਰਿ ਤੇਖਨ ਲਹੀ।
ਲਾਖਿ ਵਿਯਹੀ ਸਕਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਨ।

ਛਲੀ ਮਲੀਨ ਕਹੀਨ ਪੀਤੀ।
ਸੋ ਚਿਰਦ ਸਬ ਕੇ ਸਿਰ ਮੇਲੀ।
ਗਮ ਪ੍ਰੇਮ ਮਲਿ ਸਯਨ ਵਿ ਛੁਰੀ।
ਖੁਦ ਬਨ ਰੂਚਿ ਪ੍ਰਭ ਸਦਨ ਸਹੀ।
ਸਭਿਤ ਸਿਧ ਮੰਗਲ ਸਿਨਿਦਹੀ।
ਕਰਕ ਰਕ ਸਨ ਮਰਮ ਨਕਹੀ।
ਸਰਿਸ ਸਦਾਨ ਮਾਘ ਨਿਸਦਨ।

੨੩:

ਭਰਤ ਜਨਕ ਮਨਿਰਦੁ ਸਚਦ ਸਾਸੁ ਸਚਤ ਵਿਹਾਰੀ।
ਲਾਗੀ ਦਵ ਮਾਯਾ ਸਬਾਹਿ ਯਥਾ ਯੋਗ ਜਨ ਪਾਇ। ੨੩:

ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਲਾਖਿ ਲੋਗ ਦੁਖਾਰੀ।
ਸਭਾ ਰਹੈ ਗੁਰ ਮਹਿ ਸੁਰ ਮੰਤਰੀ।
ਰਾਮਹਿ ਚਿਰਦਤ ਚਿਤ ਲੇਖੇ ਜੋ।
ਭਰਤ ਪੀਤਿ ਨਿਤ ਦਿਨ ਯਥਾ ਹੀ।
ਜਾਸ ਵਿਲੋਕਿ ਕੁਕਿ ਲਵ ਲੇਸ।
ਮਹਿਮਾ ਤਾਪੁ ਕਹੈ ਕਿਮਿ ਤਲਸੀ।
ਆਪ ਛੋਟ ਮਹਿਮਾ ਬਹਿ ਜਾਨੀ।
ਕਹਿਨ ਸਕਤ ਗਾਏ ਰਚਿ ਅਧਿਕਾਰੀ।

ਨਿਸ ਜਨੇਹ ਸੁਰ ਪਤਿ ਛਲ ਕਰੇ।
ਭਰਤ ਕੁਕਿ ਸਬ ਕੀਮਤਿ ਯੋਗੀ।
ਸਕਤ ਬੋਲਤ ਬਚਨ ਸਿਖੇਸੇ।
ਜਨਤ ਸੁਖਦ ਵਰਦਤ ਕਟੈ ਨਈ।
ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਮਨਿ ਗਣ ਮਿਥਿਲੇਸ।
ਕੁਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੁਮਤਿ ਹਿਰਾਸੀ।
ਕਰ ਕਲ ਕਹਿ ਮਾਨਿ ਸਕਦਨੀ।
ਮਾਤਿ ਗਤਿ ਬਾਲ ਵਚਨ ਕੀ ਨਈ।

੨੪:

ਭਰਤ ਵਿਮਲ ਯਸ ਵਿਮਲ ਵਿਧੁ ਸੁਮਤਿ ਚਕੋਰ ਕੁਮਾਰਿ।
ਚਿਦਿਤ ਵਿਮਲ ਜਨ ਪ੍ਰਿਦਯ ਨਭ ਇਕਦਕ ਤਹੀ ਨਿਹਾਰੀ। ੨੪:

ਭਰਤ ਸੁਕੁਨ ਸੁਗਮ ਨਿਗਮਾਰ।
ਕਹਤ ਸਨਤ ਸਾਇਓ ਕੁਵ ਕੁਰਤ ਕੋ।
ਸਮਿਰਤ ਭਰਤਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਗਾਮਕੋ।
ਦੇਖਿ ਦੁਖਾਲ ਦਸਾ ਸਬਾਹੀ ਕੋ।
ਧਰਮ ਪੁਰਖਿ ਧੀਰ ਨਯਨ ਗਰ।
ਦੇਸ ਕਾਲ ਲੁਖਿ ਸਮਾਯ ਸਮਾਯ।

ਲਖੁ ਮਤਿ ਚਾਪਲਤਾ ਕਵੈ ਵਿਮਾਰ।
ਸੀਯ ਰਾਮ ਪਵੇ ਹੋਇ ਨਰਤ ਕੋ।
ਜੇਹਿਨ ਸੁਲਭ ਤੇਹਿ ਸਮਨ ਵਮੋ।
ਰਾਮ ਸੁਜਲ ਜਾਨਿ ਜਨ ਜੀਕੀ।
ਸਤੁ ਮ ਸਨੇਹ ਮੀਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ।
ਨੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਾਲਕ ਰਾਮ ਰਾਗਰ।

<p>ਬੇਏ ਬਚਨ ਵਾਇ ਸਰਬਸ ਜੀ॥ ਏਤ ਭੁਰਤ ਭੁਮ ਧਰਮ ਪਰੀਣ॥</p>	<p>ਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਮ ਭੁਰਤ ਸਹਿ ਭਾਸੇ ਨਿਕੁ ਵੇਦ ਕਿਧਿ ਪਰਮ ਪ੍ਰਬੀਣ॥</p>
<p>ਦੇ : ॥ ਕਰਮ ਬਚਨ ਮਾਨਸ ਬਿਮਲ ਭੁਮ ਸਮਲ ਭੁਮ ਤਤਾ॥ ॥ ਭਾਰ ਮਾਨਸ ਲਘੁ ਬੀ ਧਰਮ ਕਰਮ ਸਕਿ ਮਕਹਿ ਜਤ ੨੯੨ ਜਨਮ ਤਤ ਤਰੁਣਿ ਕੁਲ ਗੀਤੀ॥ ਸਮਲ ਸਮਲ ਲਜ ਗੁਰ ਜਨਕੀ ਭੁਮੀ ਵੇਦ ਸਬ ਹੀ ਧਰਮ ਮਹੁ ਮਹਿ ਸਬ ਕਾਤਿ ਭੁਣੇ ਸ ਭੁਮਾ ਹੀ ਤਤ ਤਤ ਇਨ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ॥ ਨਤਰ ਪ੍ਰਜਾ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਪਰਿਵਰੁ ਜੇ ਇਨ ਅਵਸਰ ਅਥਵ ਦਿਨੇ ਸੁ ਤਸ ਚਿਤ ਪਾਤ ਤਤ ਦਿਧਿ ਕੀਨਾ॥</p>	<p>ਸਤ ਮਹਿ ਪਿਤ ਕੀਰਤ ਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਉਦਾ ਸੀਨ ਹਿਤ ਅਨ ਹਿਤ ਮਨ ਕੀ॥ ਆਪਨ ਸੋਰ ਪਰਮ ਹਿਤ ਧਰਮ ਤਦ ਪ੍ਰਕੀ ਅਵਸਰ ਅਨੁਧਾਰ ਕੇਵਲ ਕੁਲ ਗੁਰ ਬਿਪਾ ਭੁਸਾਰੀ॥ ਹਮਨਿ ਸਹਿਤ ਸੁਵੇਰੇਤ ਪ੍ਰਭ ਜਗ ਕੇਹਿ ਨਹਾਨ ਨਹੀ ਕਲੇਸ ਸੁਨਿ ਮਿਤਿ ਲੇਸ ਰਾਖਿ ਸਬ ਲੀਨ॥</p>
<p>ਦੇ : ॥ ਰਾਜ ਕਾਜ ਸਬ ਲਾਜ ਪਤਿ ਧਰਮ ਧਰਣਿ ਧਨ ਧਮਾ॥ ॥ ਗਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਸਾਹਿ ਸਬ ਹਿ ਭੁਲ ਹੋਇ ਪੈਣ ਮਾ॥ ਸਹਿਤ ਸਮਾਜ ਤਮਾਰ ਹਮਾਰ ਅਭੁ ਪਿਤ ਕਰ ਸ੍ਰਾਮ ਨਿਵੇਸੁ ਸੇ ਭੁਮ ਕਰਾ ਕਰਾਵਹ ਮੇਹਾ॥ ਸਾਧਨ ਭਾਕ ਸਕਲ ਸਿਧਿ ਦੇਨੀ ਸੇਵਿਤਾਰ ਸਹਿ ਮੀਕਰ ਭਾਰੀ॥ ਬਾਂਹਿ ਦਿਪਤਿ ਸਬ ਹੀ ਮਹਿ ਗੁਰੀ ਜਿਨਿ ਭੁਮਹਿ ਮ੍ਰਿਗ ਕਹੈ ਕਰੋਰ ਹੋਹਿ ਕਰਾਵ ਸੁਖੀਧੁ ਸੁਹਾਏ॥</p>	<p>ਅਪਰ ਬਨ ਗੁਰ ਮੁਖ ਦਰਖਾਰ ਸਕਲ ਧਰਮ ਧਰਣੀ ਧਰਮਾ ਤਤ ਤਰੁਣਿ ਕੁਲ ਪਾਲਕ ਹੋਹਾ॥ ਕੀਰਤਿ ਭੁਗਤਿ ਭੁਤਿ ਮਯ ਭੋਜ ਭਗੁ ਪ੍ਰਜਾ ਪਰਿਵਾਰ ਸੁਖਾਰੀ॥ ਭੁਮਹਿ ਅਵਧਿ ਭਰਿ ਅਤਿ ਕਰੋਨਾਰੀ ਕੁਸਮਸ ਭਾਤ ਨਹ ਅਨ ਭਿਤ ਮੋਰ ਚਿਤਿ ਹਾਰ ਅਧਿਕ ਕੇ ਘਾਏ॥</p>
<p>ਦੇ : ॥ ਸੇਵਕ ਕਰ ਪਦ ਨਾਯਨ ਸੇ ਸੁਖ ਸੇ ਸਾਹਿਬ ਹੋਇ॥ ॥ ਤਲਾਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੇ ਰੀਤਿ ਸੁਨਿ ਸਕਦਿ ਸਰਾਹਿ ਸੋਇ ੨੯੪ ਸਭਾ ਸਕਸ ਸੁਨਿ ਰਾਖਾਰ ਧਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਯੋਗੇ ਅਮਲ ਜਨੁ ਸਨੀ</p>	

7500

ਗੁ:

ਅ:

ਦੇ:

ਕਮਾਨੁ ਦਸ ਸੁਖ ਸਮਾਜੀ ॥ ਕਹਿ ਰੁਚੈ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਕਾਨੀ ॥
ਭੁਕ ਕਹਾ ਤਪਾਇ ਬਹਾਈ ॥ ਏਕ ਸਰਾਸਰ ਰੁਚੈ ਕਲਾਈ ॥

॥ ਅਧਿ ਰਹੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਸਨ ਮੇਲ ਸਾਮੀ ॥ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ॥
॥ ਰਮਿਯਤੀ ਰੁਚੈ ਤੇਜ ਤਹਿ ਪਾਵਨ ਅਮਲ ਅਨੁਪਾ ॥ ੨੬੭ ॥

ਰੁਚੈ ਅਤ ਅਨਾਮਨ ਪਾਈ ॥ ਜਲ ਭਾਜਨ ਸਬਦੇ ਯੋਗ ਲਈ ॥
ਸਾਨੁ ਅਪ ਅਤ ਮਨਿ ਸਾਜ ॥ ਸਦਿ ਤਜਾਏ ਜਹ ਕ੍ਰਪ ਅਗਾਧ ॥
ਪਾਵਨ ਪਾਥ ਪਰਾਯ ਬਲਾਪ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਅਸ ਕ੍ਰਪ ॥
ਤਤ ਅਨ ਦਿ ਸਿਖ ਬਲ ਸੰਤ ॥ ਸਿਖਿ ਕਲਾਇ ਵਿਤ ਨਹਿ ਭੇਗ ॥
ਇਕ ਸਿਖ ਕਨ ਸਰਸ ਬਲਾਪ ॥ ਕੀਨ ਸੁਜਲ ਹਿਤ ਕ੍ਰਪਾ ਹਿਸੇਖ ॥
ਦਿਖਿ ਪਸ ਕਨ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰ ॥ ਸੁਰਮ ਅਰਮ ਅਤਿ ਸੁਖ ਅਚਰ ॥
ਰੁਚੈ ਕ੍ਰਪ ਅਚਰ ਕ੍ਰਪ ਹਿਸੇਖ ॥ ਅਧਿ ਪਾਵਨ ਤੀਰਥ ਜਾਨੁ ਯੋਗ ॥
ਪ੍ਰਮਾਨ ਮਨ ਮਨ ਜਤ ਪਾਈ ॥ ਰੁਚੈ ਵਿਸਲ ਕਰਮ ਮਨੁ ਲੀ ॥

ਦੇ:

॥ ਰੁਚੈ ਕ੍ਰਪ ਮਨਿ ਰੁਚੈ ਕ੍ਰਪ ਜਹ ਕ੍ਰਪ ਰੁਚੈ ॥
॥ ਅਧਿ ਸੁਨ ਕਹੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪਾਈ ॥

ਕਹਤ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਤਿ ਰਾਸ ਸਾਖੀ ॥ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਕੀਰੀ ॥
ਨਿਤ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ॥ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ॥
ਜਹਤ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ॥ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ॥
ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ॥ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ॥
ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ॥ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ॥
ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ॥ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ॥
ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ॥ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ॥

ਦੇ:

॥ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ॥ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ॥
॥ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ॥ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ॥
॥ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ॥ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ਰੁਚੈ ॥

ਪੁਰਾਣ ਜਲਾਜਲ ਭੂਮਿ ਵਿਗਾਗਾ
 ਚਾਰਵਿਦਿਪਵਿਤ ਵਿਸੇਖੀ॥
 ਮਨਿ ਮਨ ਮਾਇਤ ਕਹਤ ਰਿਖਰਚੁ
 ਕਤਹਨਿ ਮਜਿਨ ਕਟਹ ਪੁਰਾ ਮਾ
 ਕਤਹ ਬੀਤਿ ਮੁਨਿ ਆਪਸ ਪਾਈ
 ਦੇਖਿ ਸੁਭਾਦ ਸਨੇਹ ਸੁ ਸੇਕਾ॥
 ਫਿਰੀ ਗਯੇ ਦਿਨ ਪਹਰ ਅਭਾਈ

ਖਗ ਮਗ ਤਰ ਕੁਤ ਚਿਰਿ ਬਨ ਬਗ
 ਬੁਝਤ ਭੁਝਤ ਵਿਬ ਮਸਬ ਦੇਖੀ॥
 ਦੇਤ ਨ ਮਗਣ ਪੁਰਾਮ ਪੁਭਾਉ॥
 ਕਤਹ ਬਿਲੋਕਤ ਬਨ ਅਭਿਰਾਮਾ
 ਮਿਸ ਮਰਤ ਸੀਯ ਸਹਿਤ ਦੇਉ ਭਾਈ
 ਦੇਹਿ ਅਸੀਸ ਮੁਦਿਤ ਬਨ ਦੇਵਾ
 ਪੁਰ ਪੁਰ ਕਮਲ ਬਿਲੋਕੁ ਆਈ

੨੦੧
 ੨੦੧

ਦੇ:

॥ ਦੇਖੇ ਬਲ ਤੀਰਥ ਸਕਲ ਭੁਝਤ ਪਾਠ ਦਿਨ ਮਾਨੁ॥
 ॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਹਰਿ ਹਰ ਮਾਸ ਗਯ ਚਿੰਦ੍ਰ ਸਕੁ ਦੇਸਾਨੁ॥

੨੦੦

ਫਿਰ ਨਹਾਇ ਸਬ ਜਗ ਸਮਾਜੁ
 ਭੁਝ ਵਿਨ ਆਜੁ ਜਾਨਿ ਮਨ ਮਾਪੀ
 ਭਾਰ ਨਿਪੁ ਭੁਝਤ ਸਭਾ ਅਵਿਲੋਕੀ
 ਜੀਲ ਸਰਸਿ ਸਭਾ ਸਭ ਸੋਚੀ॥
 ਭੁਝਤ ਜਾਨ ਰਾਮ ਰੁਖ ਦੇਖੀ॥
 ਕਹਿ ਦੇਤ ਵਤ ਕਹਤ ਕਰ ਜੋਗੀ
 ਮੁਹਿ ਮਗ ਸਾਖਿ ਸਹੇਰਿ ਸੰਤਾਪੁ
 ਅਭੁ ਗੁਸਾਇ ਸੁਹਿ ਦੇਉ ਰਜਾਈ

ਭੁਝਤ ਭੂਮਿ ਸੁਰਤਿ ਰਹਤਿ ਰਾਜੁ॥
 ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਹਤ ਸਕੁ ਚਾਹੀ॥
 ਸਕੁ ਚਿੰਗਮ ਫਿਰਿ ਅਵਨਿ ਵਿਲੋਕੀ
 ਕਹਨ ਰਾਮ ਸਮ ਸਮੁ ਮਜਕੋਚੀ॥
 ਚਿਨਿ ਸਪ੍ਰੇਮ ਧਰਿ ਧੀਰ ਵਿਸੇਖੀ
 ਰਾਖੀ ਨਾਥ ਸਕਲ ਰੁਚਿ ਮੋਰੀ॥
 ਭੁਝਤ ਭਾਂਤਿ ਰੁਖ ਪਾਵੁ ਆਪੁ॥
 ਸੇਵੁ ਅਵਧ ਅਵਧਿ ਲਗਿ ਜਾਈ

ਦੇ:

॥ ਜਿਹ ਚਿਪਾਯ ਪੁਨਿ ਪਾਯ ਜਨ ਵੇਖਿ ਯ ਦੀਨ ਦਾਯ॥
 ॥ ਜੇ ਸਿਖ ਦੇਇਯ ਅਭਿ ਲਗਿ ਕੇਸਲ ਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ॥

੨੦੧

ਪੁਰ ਜਨ ਪਾਤਿ ਜਨ ਪੁਜਾ ਗੁਸਾਈ
 ਰਚੈ ਬਹਿ ਭਲਿ ਭੁਝਤ ਰੁਖ ਦਾਹੁ॥
 ਜਦੁ ਮਿਥੁ ਜਾਨ ਜਾਨ ਸਬ ਖੀਲੀ
 ਪੁਰਤ ਪਾਲ ਪਾਲਿ ਸਬ ਕਾਹੁ॥
 ਅਸ ਮੁਹਿ ਸਬ ਬਿਧਿ ਭੁਝਤ ਰੋਜੇ
 ਆਗਤਿ ਮੋਰ ਨਾਥ ਕਰ ਛੋਹੁ॥

॥ ਸਬ ਸੁਚਿ ਸਰਜ ਸਨੇਹ ਸੁਗਾਈ॥
 ਪੁਰ ਬਿਨ ਬਾਇ ਪਰਮ ਪਦ ਲਾਹੁ॥
 ਰਚਿ ਲਾਲਸਾ ਰਹਿ ਜਨ ਜੀਕੀ॥
 ਦੇਵ ਵੁੰਦਿ ਸ ਐਰ ਨਿਵਾਹੁ॥
 ਕਿਯੋ ਬਿਚਾਰਨ ਸੋਚ ਰਵ ਰੋਜੇ॥
 ਵਹੁ ਮਿਲਿ ਕੀਨ ਚੀਠ ਹਠਿ ਮੋਹੇ

੩੦੨
੨੦੨

ਭਾ:

ਮ:

ਯਾਹ ਬਾਤੁ ਦੇਖ ਦੁਰਿ ਕਰਿ ਆਖੀ ॥ ਤਿਸਿ ਜੋ ਕੋਲ ਸਿਖ ਦੇ ਯਾ ਅਨੁਗਾਮੀ ॥
ਕੁਰਤ ਫਿਨਾਸ ਸਨ ਸਬਹਿ ਮੀਸ ॥ ਖੀਰ ਨੀਰ ਵਿਵਰ ਗਤਿ ਹੀਸਾ ॥

ਦੇ: ॥ ਯਾਹ ਵੇਖੁ ਸੁਨਿ ਯੈ ਸੁ ਕੇ ਵਡਨ ਦੀਨ ਛੋਲੀਨਾ ॥
ਯੈ ਸ ਰਾਲ ਅਵਸਰ ਸਰੀਸ ਬੋਲੇ ਗਮ ਪੁਬੀਨਾ ॥ ੩੦੨

ਕੁਤੁ ਤੁਮਾਰ ਮੋਰਿ ਪਰਿ ਜਨਕੀ	ਯੈਤ ਗੁਰਨਿ ਨ ਪਹਿ ਪਛਾਣ ਕੀ
ਮਏ ਪਰ ਗੁਰ ਮਨਿ ਮਿਥਿ ਲੇਖੁ	ਯਾ ਮਹਿ ਤੁਮਹਿ ਸਪਨੇ ਨ ਕਲੇਖੁ
ਨਿਤ ਤੁਮਾਰ ਪ੍ਰਭ ਮ ਪ੍ਰਭ ਚਰਖ	ਸਾਧਕ ਸਯਾਸ ਧਰਮ ਪ੍ਰਭ ਚਰਖ
ਹੀਤੁ ਅਯਾਸ ਪਾਲਿ ਦੁਹ ਭੁਈ	ਸੋਭ ਵੇਦ ਭੁਲ ਭੁਪ ਭੁਲਾਈ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮਾਤੁ ਜੁਮਿ ਸਿਖ ਪਲੇ	ਭਲਤ ਸੁਮਗੁ ਪੰਗ ਪਰਤਨ ਪਲੇ
ਅਸ ਬਿਰਾਭ ਸਬ ਸੋਚ ਦਿਹਾਈ	ਪਾਲੈ ਹ ਅਵਧਾ ਅਧਿ ਪੁਰਿ ਜਈ
ਦਿਸੋ ਕੋਸ ਪਰਿ ਜਨ ਪਰਿ ਵਰੁ	ਗੁਰ ਪਦ ਰਜ ਹਿਠਾਗ ਛੋਰ ਭੁਤ
ਤੁਮ ਮਨਿ ਮਾਤੁ ਸਚਿ ਦਿਖ ਮਨੀ	ਪਾਲਹ ਪੁਰਮਿ ਪੁਜਾ ਰਜ ਧਾਨੀ ॥

ਦੇ: ॥ ਮੁਖਿ ਅ ਮੁਖਿ ਜੋ ਚਾਹੀ ਖਨ ਪਾਨ ਕੋ ਦੇਗ ॥
ਪਾਲੇ ਪੋਖੇ ਸਕਲ ਅੰਗ ਭੁਲ ਸਿਰੀਤ ਵਿਵੇਕ ॥ ੩੦੩

ਰਾਜ ਧਰਮ ਸਰ ਵਜ ਇਤਨੇਈ	ਜਿਸ ਮਨ ਮਾਂਹ ਮਨੋਰਥੁ ਗੋਈ ॥
ਯੈਸੁ ਪ੍ਰਬੋਧ ਕੀਨੁ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ॥	ਫਿਨ ਅਧਾਰ ਮਨ ਤੋਖਨ ਸਾਂਭੀ ॥
ਕੁਰਤ ਸੀਲ ਗੁਰ ਸਚਿ ਦਸ ਮਾਰ	ਸਕੁਚ ਜਨੇਹ ਵਿਵਸ ਰੁਪ ਰਾਜ
ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਵਹੀ ਦੀਨੀ	ਸਦਰ ਭਗਤ ਸੀਸ ਪਾਇ ਲੀਨੀ
ਜਰਣੁ ਪੀਠ ਕੁਰਾਨਿ ਧਾਨ ਕੇ	ਜਨੁ ਜਗਾ ਜਾਮਿਨ ਪੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ
ਸੀਪਰ ਭਗਤ ਸਨੇਹ ਰਤਨ ਕੇ ॥	ਆਖਰ ਜੁਗ ਜਨ ਜੀਨ ਸਤਨ ਕੇ
ਕੁਲ ਕਪਾਟ ਕਰਿ ਕੁਸਲ ਕਰਾਹਿ	ਯੈ ਮਲ ਨਯਨ ਜੇਵਾ ਸੁਪਰਮ ਕੇ
ਕੁਰਤ ਮੁਦਿਤ ਅਵਲੰਬ ਸਹੇਤ	ਆਸ ਸਖ ਜਸ ਸਿਧਾ ਗਮ ਰਹੇਤ ॥

ਦੇ: ॥ ਮਾਂਗੇ ਓ ਵੇਦ ਪ੍ਰਦਾਮ ਕਰਿ ॥ ਮ ਲਿਖੇ ਵੇਰ ਲਾਇ ॥
ਯੈ ਗ ਚਿਰਾਏ ਅਮਰ ਪਾਤਿ ਕੁਟਿਲ ਕੁਮਵਸਰ ਪਾਇ ॥ ੩੦੪

ਜੈ ਕਚਾ ਲੇਖ ਕਹਿ ਭੁਇਨੀਕੀ ॥ ਅਵਧਿ ਅਸ ਸਭ ਜੀਵਨ ਜੀਕੀ ॥

ਨਤਰਲਖਣ ਸਿਖਰਾਮਵਿਯੋਗ
 ਰਾਮਕ੍ਰਿਪਾਅਵਰੋਧ ਸੁਧਾਰੀ॥
 ਭੇਟਤ ਭੁਜਭਰਭਾਈ ਰਰਤ ਸੋ॥
 ਤਨਮਨਵਰਨ ਓਮਗਅਨਰਗ
 ਬਰਿਜਲੋਚਨਸੋਚਨ ਬਾਰੀ॥
 ਮਨੀਗਣ ਗੁਰਜਨ ਪੀਰਜਨਕਸੇ
 ਜੋਵਿਰਹਿ ਨਿਰਲੋਪ ਓਪਾਯੋ॥

ਹਰਿਮਰਤ ਸਭਲੋਕ ਕੋਰਗਾ॥
 ਬਿਬੁਧ ਧਰਭਏ ਗੁਰਵ ਗੁਰਾਰੀ॥
 ਰਾਮਪ੍ਰੇਮਰਸੁ ਕਹਿਨ ਪਰਤ ਜੋ॥
 ਪੀਰਪ੍ਰੇਮਪਰਪੀਰਜਨ ਆਗਾ॥
 ਦੋਖਦਸਾਸੁਰ ਸਗੁਰਵਖਾਰੀ॥
 ਗਮਨਅਨਲਮਨਕਨਕਨਕਸੇ
 ਪਦਮਪਦਮਿਮਿਸਲਲਲਜਏ

੨੦

॥ਤਿਓ ਬਿਲੋਕ ਰਾਮ ਬਰਭਰਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਪਅਪਰਾ॥
 ॥ਭੁਯੋ ਮਰਾਨ ਨਤਰ ਬਰਨਸਨਿਤੁ ਵਿਰਗਵਿਦਾਰ॥ ੩੦੫

॥ਜਹ ਜਨਕਗੁਰਗਣਿ ਮਨਿਤੀ
 ਬਰਭਰਤ ਰਮਧਰਤਰਤਵਿਯੋਗ
 ਜੋ ਸਕਰ ਬਸ ਅਕਬਸਵਨੀ
 ਮਹਿਦੇ ਭਰਤ ਪ੍ਰਭਰਸਮਭਾਯੋ
 ਜੇਵਕ ਸਨਿਦੁ ਭਰਤਰੁਪਪਾਯੋ
 ਸੁਨਿਵਰਨਕ ਵਖਵਰੁ ਸਮਭਾਯੋ
 ਪਦੁ ਪਦਪਦਮ ਬਿਦਰੋ ਰੁਪੀ
 ਮਨੀਤਪੁਸ਼ਪਨ ਦੇ ਨਿਤੀ॥

॥ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਤਵਾਰ ਪ੍ਰੇਰੀ
 ਮਨਿਕਰੋਰਕ ਤਜਨਹਿਲੋਰੀ
 ॥ਸਮਯ ਸਨੇਹ ਸਿਮਰਿਸਕਦਲੀ
 ਪੁਨਿ ਰਿਖਦਮਨਹਰੀਪ੍ਰਿਯਲਯੋ
 ਨਿਯਨਿਕਕਜਲਗੋਸਕਜਈ
 ਲਗੋਚਲਨ ਕੇ ਜਸਨ ਸਾਜਾ॥
 ਦਲੀਜੀਸ ਪਰਿਗਮਰਜਾਈ॥
 ਜਬ ਜਨਮਨੇ ਬਹੋਰਿ ਬਹੋਰੀ॥

੨੧

॥ਲਖਣੁ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਮਕਟਿ ਸਿਰਮਰੀ ॥ਪਦਪਦਮ
 ॥ਦਲੀ ਸਪੇਸ ਅਸੀਖਸੁਨੀ ਸਕਲ ਸੁ ਮੰਗਲ ਸੁਰੀ॥ ੩੦੬

ਸਾਨੁਜਰਮਾਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿਜਰਨਮ
 ਦੇਵ ਰਾਮਾ ਬਸ ਬਰਭਰਪਾਯੋ
 ਪਦਪਗਾਧਾਭਿਰਵ ਦੇ ਅਸੀਸ
 ਮਨੀ ਮਨੀ ਦੇ ਸਾਧ ਸਨਮਾਯੋ॥
 ਸਾਸੁ ਮਨੀਪ ਗਯੋਦਰਿਭੁਭਾਯੋ
 ਫੈਸਕਵਾਮਦੇਵ ਸਾਧਾਰੀ॥

॥ਗਨ ਬਰਤ ਬਿਮ ਵਿਨਸ ਬਰਤੀ
 ਸੁਤਿਤਮਜਰਨ ਨਹਿ ਅਅਯਾ
 ॥ਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰਿਯਰਗਮਨ ਮਹੀਸਾ॥
 ਵਿਦਾਕਿਯੋਹਰਿਯੋ ਸਮਜਨੋ॥ ੫
 ਫਿਰੇਵੀਦਿਪਦਅਸਿਯ ਪਾਈ॥
 ਪਰਿਜਨਪਰਜਨਮਹਿਦੇਵ

੨੦੪
੧੦੧

ਰਾ:

ਮ

	<p>ਪਾਥਾਯੋਗਮਫੁਤਿਨਯਪ੍ਰਣਾਮ ਨਾਦਿਪ੍ਰਭਮਲਯਮਧਯਏਤੋਗ</p>	<p>ਧਿਦਾਕਿਯੇ ਸਬ ਸਾਨੁਜ ਰਾਮੁ॥ ਸਬ ਸਨਮਾਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਦੇਰੇ॥</p>
੨੦	<p>॥ਗੁਰਤਮਾਧੁਪਦਬੰਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਚਿ ਸਨੇਹ ਮਿਲਿ ਭੇਦਿ॥ ਦਿਦਾ ਕੀਨ ਸਾਜਿ ਪਾਲਕੀ ਸਕੁਚ ਸੋਚ ਸਬ ਮੇਦਿ॥</p>	<p>੨੦੨</p>
	<p>ਪ੍ਰਭਿਜਨਮਾਤ੍ਰ ਪਿਤ੍ਰੀਮਿਲਿਸੀਤ • ॥ਫਿਰੀਪਾਣੁ ਪਿਯ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਨੀਤਾ॥ ॥ਗੁਰੀ ਪ੍ਰਭਾਮ ਭੇਦੀ ਸਬ ਸਾਜੁ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਹਿਤ ਕਵਿ ਹਿਯਨ ਹੁਲਾਸੁ ਨਾਨਿ ਜਿਖ ਅਹਿਮਤ ਅਸਿਖ ਪਾਥੁ ॥ਗੁਰੀ ਜੀਯ ਵਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ਪਾਤਿ ਪਠ ਪਾਲਕੀ ਮੰਗਾਈ ॥ਕਰਿ ਪ੍ਰਥੇਧ ਸਬ ਮਾਤ ਚਢਾਈ॥ ਭਾਰ ਬਾਰ ਹਿਲ ਮਿਲ ਦੋਹੁ ਗੁਣੀ ॥ਸਮ ਸਨੇਹ ਜਨਨੀ ਪਾਚਾਈ॥ ਸਾਜ ਬਾਜ ਗਜ ਵਾਹਨ ਨਾਨਾ॥ ॥ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਤ ਵਲ ਕੀਨੁ ਪਮਾਨਾ॥ ਹੋਰਯ ਰਾਮ ਸਿਯ ਲਖਣ ਸਮੇਤ • ॥ਚਲੇ ਜਾਇ ਸਬ ਲੋਕ ਅਭੇਤਾ॥ ਬਸਤ ਬਾਜਿ ਗਜ ਪਸਹਿਯਹੁ ॥ਚਲੇ ਜਾਹਿ ਪਰ ਵਸ ਮਨ ਮਾਰੇ॥</p>	<p>੨੦੩</p>
੨੧	<p>॥ਗੁਰ ਗੁਰ ਤਿਯ ਪਦ ਵੰਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੀਤ ਲਖਣ ਸਮੇਤ॥ ॥ਫਿਰੇ ਹਰਖ ਦਿਸ ਮਯ ਸਹਿਤ ਅਯੋ ਪਰਣ ਠਿਕੇਤ॥</p>	<p>੨੦੪</p>
	<p>॥ਦਿਦਾ ਕੀਨ ਸਨਮਾਨ ਨਿਖਾਣੁ॥ ਵਲੇਉ ਸ੍ਰਿਦਯੇ ਬਛ ਭਿਰਹ ਧਿਖਾਣੁ ਕਿਲ ਕਿਰਤ ਭਿੰਨ ਬਨ ਚਾਰੀ॥ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਜਹਾਨਿ ਸਹਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਯ ਲਖਣ ਬੋਰ ਬਰਛੀ ॥ਪ੍ਰਿਯ ਪਰਿਜਨ ਦਿਯੋ ਰ ਦਿਸਖਾਹੀ ਗੁਰਤ ਸਨੇਹ ਸੁਭਾਵ ਸੁਵਾਨੀ॥ ਪਿਯ ਅਨੁਜ ਸਨ ਕਹਿਤ ਵਖਾਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਵਚਨ ਮਨ ਕਰਣੀ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਰਾਮ ਪ੍ਰੇਮ ਵਸਵਰਣੀ ਭਾਇ ਅਵਸਰ ਖਗ ਮ੍ਰਿਗ ਜਲ ਮੀਨ • ॥ਬੇਤ ਕਟਿ ਚਰ ਅਚਰ ਮਲੀਨਾ॥ ਭਿਸਤ ਭਿਲੋਕ ਦਸਾ ਰਘੁਵਰਕੀ ॥ਬਰਖਿ ਸੁਮਨ ਕਹਿ ਗਤਿ ਪਾਪਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰਿ ਦੀਨ ਭੁਰੇਜੀ॥ ਚਲੇ ਮਾਇਤ ਮਾਨੁ ਭਰਨ ਪੁਰੇਜੀ॥</p>	<p>੨੦੫</p>
੨੨	<p>॥ਸਨੁਜ ਸੀਯ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਜਤ ਪਰਣ ਕਟਿਕ॥ ॥ਗੁਨਿ ਗਾਨ ਵੇਰਾ ਗਜਨ ਸੋਹਤ ਧਰੇ ਸਰੀਰ॥</p>	<p>੨੦੬</p>
	<p>ਮਨੀ ਮਹਿ ਸੁਰ ਗੁਰਤ ਕੁਆਸੁ ॥ਰਾਮ ਭਿਰਹ ਸਬ ਸਾਜ ਵਿਹਾਸੁ॥</p>	<p>੨੦੭</p>

ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ
ਸਾਰੇ ਨੇ ਇਹ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ
ਉਤਰੇ ਦੇਖ ਸਨ ਤੁਸਰੇ
ਸਾਥੀ ਉਤਰੇ ਗੋਮਤੀ ਨਦੀ
ਪਾਰ ਹੋਏ ਪੁਰਬਾਸਰ ਚਲੇ
ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਰਾਜ
ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਸਿਖੀ

[illegible]

ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚੋਂ ਸਦਾ ਸੁਰ ਭਰਿਆ ਹੋਵੇ।

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

The image shows a document page with text in Devanagari script. The text is heavily obscured by dark, irregular horizontal bands, likely due to severe damage or poor reproduction quality. The visible fragments of text are difficult to decipher but appear to be organized into several lines across the page.

ਨਿਰੰਕਾਰ ਜਪਾਇ ਮਿਥੈ ਸੋਧੀ॥
 ਸਿੱਖੀ ਸਰਨ ਆਤੁ ਸਿਵਨ ਕਈ॥
 ਕਹਿ ਮੁਖਾਮ ਵਰਣਿ ਧਰਨਿ ਹੋਰੇ॥
 ਸਾਖੀ ਸੁਦਨ ਕਰਕੁ ਸੋਧੀ ਚਾ॥
 ਸਮਾਧਾਨ ਰਹਿ ਸੁਖਮ ਅਸਾਧੀ॥
 ਰਹਿ ਭੁਭੁਕਤ ਕਰਤ ਕਰੋਗੀ॥
 ਹੋਰੇ ਅਨਿ ਤਨ ਪੁਨਰੀ ਸਾਖੀ॥

1968

ਮਾਨਸਾਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਜੀਵਨ

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

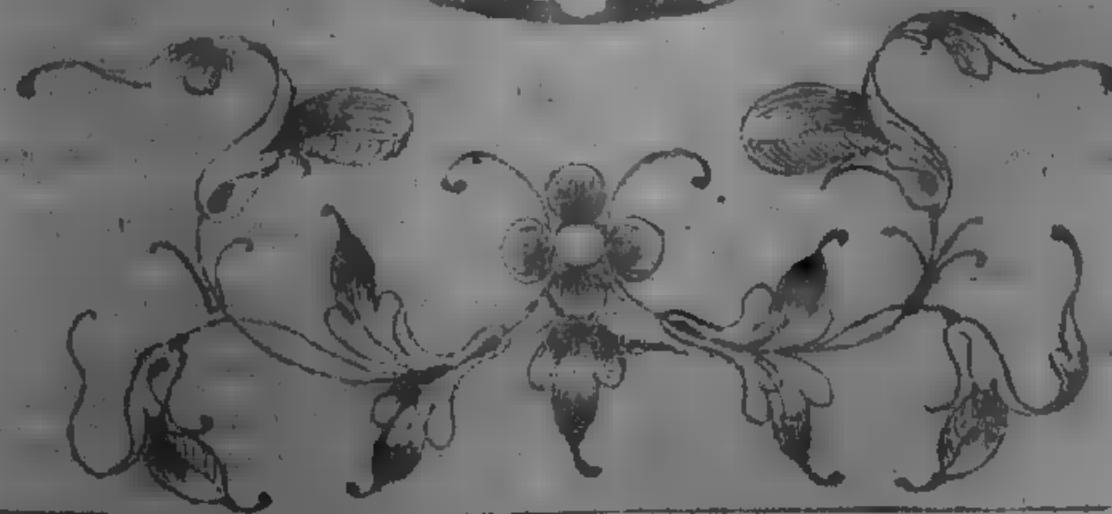
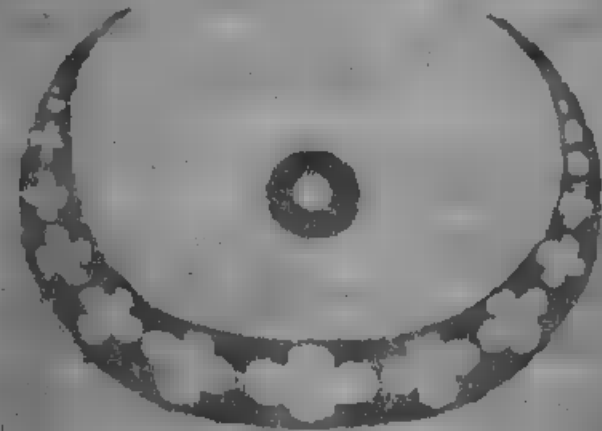
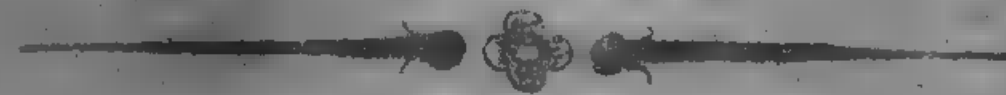
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥

[illegible]

ਮੁਕੁ ਪਦ ਪੀਠ ਰਜਮਾ ਪਾਏ
 ਕੀਨ ਨਿਵਸ ਸੁਰਮਸੁਤ ਪਤਿ
 ਅਭਿ ਧਰਿ ਰਾਜਸਾਧੀ ਸਦੁਰੀ
 ਘਰਨ ਕਰਿਨ ਰੇਖ ਸੁਰਮਸੁਤ
 ਮਨ ਰਨ ਬਚਨ ਰੇਖ ਸੁਰਮਸੁਤ
 ਦਸ ਰੁਕ ਪਨ ਰੁਪਿ ਪਨ ਰੁਕ ਰਜਮਾ

॥ ਨਾਨਕ ਕਲ ਤਲਾਸੀ ਜੇ ਸਨਹਿ ਹਰ ਰਾਮ ਸਨਮੁਖ ਕਰਤ ਕੇ॥
 ॥ ਭਰਤ ਚਰਿਤ ਕਠਿਨੇ ਮ ਤਲਾਸੀ ਜੇ ਸਾਦਰ ਜੁਨਹਿ॥
 ॥ ਸੀਖ ਰਾਮ ਪਦ ਪ੍ਰੇਮ ਅਵਸਿ ਤੇਇ ਭਵ ਰਸ ਵਿਰਹਿ॥ ੧੨

॥ ਇਹੈ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚਰਿਤ ਮਨਮੈ ਜਗਨ ਕਲੇਕ
 ਲੁਪ ਵਿਦੁਸਨ ਦਿਮਨ ਵਿਰਾਟ ਵਿਰਗ
 ਸੰਪਦਨੇ ਨਾਮ ਤਲਾਸੀ ਵਿਰਾਟ
 ਪ੍ਰਾਕਾਰਤ ਦੁਖ ਅੰਧੇਸ
 ਸਮਾਪਤ : ॥

੨੦੮
੫-੮

੨:

੧੧੮

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਅਥ ਅਰਿਦਾਸ ਕਾਰ

ਸਲੋਕ

੨੪੫ ॥ ਮਲੰ ਧਰਮ ਤੇਰ ਦਿਵੇਰ ॥੨੪੫॥
ਜਲਧੀ ਪੁਰਦੇਰ ਮਾ ਨੈਦਨੀ ॥ ਵੈਰਾਗਾ ਮਾ ਜੁਜ ॥੨੪੬॥
ਭਾਸੀ ਰੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪਾਪ ॥ ਮੇਰਾ ਰੋਧ ਪੁੰਜ ਪਾਠਨ ਦਿਧਰਿ
ਖੇਸ ਭਵੇ ਸੀ ਕਰੇ ॥ ਵਟੇ ਬ੍ਰਮ ਕੁਲ ਕਲਕ ਸ੍ਰਮਨੇ ਸੀ ਰਾਮ
ਰੂਪ ਪ੍ਰਿਯੀ ॥ (੧) ॥ ਸਾਧੁ ਨੰਦ ਪ੍ਰਯੋਦ ਸਚਿ ਭਗਤਨੁ ਪੀ
ਤਾ ਬਰੇ ਸੁੰਦਰਾ ॥ ਪਛੁਤਾ ਬਾਹੁ ਸਰਾਸਨ ਕਟਿਲ ਸਤੁ ਕੀਰ ਭਾਰੇ
ਵਰੇ ॥ ਰਾਜੀ ਵਾਯਤ ਲੋਚਨੇ ਪ੍ਰਿਤ ਜਟਾ ਜੁਟੇਨ
ਸਚਿ ਭੁਤੇ ॥ ਜੀਤਾ ਲਖ ਮਨੁ ਸਾਧੁ
ਅਥ ਕਾਰੰ ਰਾਮ ਭਿਰਾਮ ਭੁਜੇ ॥੨੪੭॥

205
7.9

[illegible]

1991

[illegible]

The image displays a double-page spread from an ancient manuscript. The text is written in a highly stylized Indic script, characteristic of the Devanagari family. Each page contains approximately 10-12 lines of text, written in a consistent, dense hand. The ink is dark, and the paper shows signs of age, including slight discoloration and wear along the edges. The central gutter shows the binding of the volume.

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

[illegible]

ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਖ ਯੇ ਨਗਾ
 ਪਤ ਤੇ ਤੇਰਾ ਰਾਹ ਦੇ
 ਇਹੋ ਕੁ ਵਾਸਨਾ ਬਚਾ
 ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮਾ ਦਿਕਾ
 ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਖ ਤੇ ਪਛਾ
 ਜਗ ਹਰੇ ਤੇ ਸਾਜੀ
 ਭੁਜਮਿ ਗਾਹ ਵੇਲੇ
 ਸਭ ਕੁ ਕਲਪ ਪਦਪੀ
 ਅਨੁਪ ਰੂਪ ਰੂਪਤਿ
 ਪ੍ਰਸੰਦ ਮੇ ਨਾਮਿ ਤੇ
 ਪਤੰਤਿ ਯੇ ਸਦੀ ਇਦੀ
 ਦੁਜੀਏ ਨਾਤ ਸੰਸਾਰ

ਭੁਜੰਤਿ ਹੀਨ ਮਯਰਾ
 ਬਿਤਰਕ ਵੀਚੇ ਸੰਭਲੇ
 ਭੁਜੰਤਿ ਮੁਖ ਯੇ ਮੁਖਾ
 ਪ੍ਰਸੰਦ ਤੇ ਗਤਿ ਸੁਖੀ
 ਨਿਰੀਹ ਮੀਸਰੇ ਸਦੀ
 ਤੁਹਾਡੇ ਮੇਵ ਕੇਵਲੇ
 ਭੁਜੰਤਿ ਨਾ ਸੁਖਤ ਪਤੀ
 ਸਮਝ ਸੇਵਸ ਮੰਚਰੀ
 ਨਤੋਰ ਮੁਗਵਿਜਾ ਪਤਿ
 ਪਦਾਵਿਤ ਕੁਛਿ ਦੇਹਿਸੇ
 ਸਰਾ ਵਰੇਣ ਤੇ ਪਦੀ
 ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਏ ਸੰਸਾਰ

੨੧

ਸੰਸਾਰੀਆਂ ਮੁਨਿਆਰੇ ਸਿਰਕਹ ਕਰੇ ਸੋਹਣੇ
 ਯਦੁਤਾ ਸੰਸਾਰ ਨਾਤ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੇ ਮਾਤੇ ਮੋਹੀ

੨

ਮਾਤੁ ਕੁਛਿ ਮਾਏ ਪਦਾਰਥ ਸੰਤਾ
 ਗਿਏ ਪਤੰਤਿ ਮਨ ਸੁਖ ਅਪੰਕਹ
 ਇਹੋ ਬਨਨ ਰੂਪਤ ਪਹਿਰਾਏ
 ਕਹਿ ਨੀਖਿ ਵੇਲੇ ਸਰਲ ਮੇਦਵਨੀ
 ਮਾਤ ਪ੍ਰਭ ਰੂਤ ਹਿਰਕਾਵੀ ॥
 ਅਸਿਰ ਦਾਨਿ ਰੁਚਾ ਵੇਵੇਹੀ ॥
 ਨੀਰਜ ਪਾਮ ਮਿਥ ਅਵ ਨਰੀ
 ਭੁਭ ਰੋਗ ਵਸ ਜਰ ਪ੍ਰਾਨ ਹੀਨਾ ॥
 ਸੰਸਾਰ ਪਾਤਿ ਕਹਿਓ ਅਪ੍ਰਮਾਣ
 ਏਕੋ ਧਰਮ ਏਕੋ ਬੁਝ ਨੇਮਾ ॥
 ਜਗ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਜਾਇ ਬਿਧਿ ਅਹੀ

ਮਿਲੀ ਬਹਿਰੇ ਸੁਖੀ ਸੰਨਿਤਾ
 ਅਸਿਖ ਦੇਇ ਨਿਰਦਵੇ ਰਾਵੀ ॥
 ਜੇਨਿਤ ਨੁਤਨ ਅਮਲ ਸੁਹਾਏ ॥
 ਨਾਰਿ ਧਰਮ ਕਛੁ ਵਾਨ ਬਖਾਸੀ
 ਮਿਰ ਪਦ ਸਭ ਸੁਨ ਰਾਜ ਕਮਲੀ
 ਅਧਮੋ ਨਹੀ ਤੇ ਸੇਵ ਨਤੋਹੀ ॥
 ਅਪਦ ਕਾਨ ਪਦਾਖ ਅਹਿਰਾਗੀ
 ਅੰਧ ਵਧਰ ਕੁਛਿ ਅਹਿਰੀਨਾ ॥
 ਨਾਰਿ ਪਾਸੁ ਯਮ ਪਰ ਵਖ ਨਾਨ
 ਕਾਅਵਰਨ ਮਨ ਪਤਿ ਪਦਪੀ
 ਭਿਏ ਪੁਰਾਣ ਜੀਤ ਸਭ ਕਹਾਨੀ

੨੧੨
੫੫

ਗੁ:

<p>ਉਤਮਕੇ ਅਸਵਨ ਮਨਮਾਹੀ ਅਧਮ ਪਰਪਾਤੀ ਦੇਖੁ ਕੋਸੇ ਧਰਮ ਵਿਚਾਰੀ ਸਮਝਿ ਕਲਗਈ ਵਿਨ ਅਵਸਰ ਬੁਝ ਤੇਰੇ ਜੇਈ ਪਾਤਿ ਵੇਚਕ ਪਰਪਾਤਿ ਰਹਿਕਈ ਮਿਥੁ ਬੁਝਨਾਹੀ ਸਨਮ ਸਤ ਕੋਈ ਵਿਨੁ ਸੁਨਨ ਚਿਖਮ ਕਲਗਈ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਕਲਜਨੀ ਸਹੇ ਸਾਈ</p>	<p>ਜਪਨੇ ਨਾਨਕੁ ਰੁਖ ਜਗਨਾਹੀ ਬੁਝਾ ਪਿਤਾ ਪਾਤਿ ਨਿਸ ਚੋਸੇ ਜਿਨਿ ਕੁਖੁ ਭਿਖਾਵਈ ਮਸਤ ਹਈ ਜਾਨੇ ਅਧਮ ਨਾਹੀ ਭਾਗ ਜੇਈ ਹੋਰ ਵਨਰਕ ਕਲਪ ਸਤ ਪਰਈ ਵਖਨ ਸਮਝ ਤੇਹੀ ਜਾ ਕੋ ਬੋਈ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਸਰਮ ਛਾਡੀ ਕਲਗਈ ਵਿਪਾਕ ਹੋਇ ਪਾਤਿ ਤਰਲਾਈ ॥</p>
<p>ਸੋ ॥ ਮਹਾਜ ਅਪਾਵਨ ਨਾਰਿ ਪਾਤਿ ਸੇਵਤ ਸੁਤ ਗਾਇਲੀ ॥ ਸਸਗਾਵਤ ਸੁਤੇ ਦੁਰਿ ਅਜਹੇ ਰੁਖ ਕਾਹਿਲੀ ਪੁਜ ਸਨੁ ਸੀਤਾ ਤਵਨ ਮਸਮਣਿ ਨਾਰਿ ਪਾਤਿ ਸਤ ਕਰਹੀ ॥ ਹੋਇ ਪਰਦੇ ਮਿਥਰਾ ਕਾਉ ਕਥਾ ਜੰਗਰ ਹਿਤਾ ॥ ੪</p>	
<p>ਸੁਨਿ ਜਨਕੀ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵ ਬਸ ਮਨਿ ਸਨ ਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਥ ਸੀਤਾ ਸੇਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਹਾ ॥ ਧਰਮ ਧਰੰਧਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਬਾਨੀ ॥ ਜਾਨੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਸ ਸਿਵ ਸਨਕਾਰੀ ਤੇਰਮ ਰਾਮ ਅਕਾਮ ਪਿਯਾਰੀ ਅਭਾਗੀ ਮੇ ਧੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਸਾਂਸਮਾਨ ਅਤਿ ਸਜ ਨਹਿ ਕੋਈ ਕਹਿ ਵਿਧੇ ਕੋਰੇ ਜਾਬਨ ਸੁਮੀ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਧੇ ਰੇ ਮਨਿ ਪੀਲਾ</p>	<p>ਅਵਤਾਰ ਸਾਧਨ ਸਿਰ ਨਵਾ ਆਪੁ ਹੋਇ ਦਾਢੇ ਬੁਨ ਸਾਨਾ ਸਿਵ ਕਾਨੀ ਰਜੇ ਰਾਨੀ ਨੇਹਾ ਸੁਨੇ ਸੁਖੇ ਬੋਲੇ ਭਾਗੀ ਰਾਨੀ ਤਾਰੁ ਸਕਲ ਪਰਮ ਰਹ ਬਾਈ ਦੀਨ ਵੀਧ ਅਵ ਵਚਨ ਹਿਰਾਈ ਕੁਝਿਯ ਤੁਮਹਿ ਸਬ ਦੇਵ ਬਿਰਾਈ ਤਾਕਰ ਜੀਲ ਕਸਨ ਅਸ ਹੋਈ ਕਹਹੁ ਨਾਥੁ ਤੁਮ ਅੰਤਰ ਹਾਹਿ ॥ ਠੇਰਨ ਜਲ ਬਹੁ ਪਲਕ ਮਨੀਰਾ</p>
<p>ਫੰਦ ॥ ਤਨੁ ਪੁਲਕ ਨਿਰਭਰ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਰਤ ਨਜਨੁ ਮੁਖ ਪੰਥੁ ਜ ਦਿਯੋ ਅਨ ਰੁਖਾਨੁ ਰੁਖੁ ਰੋਣੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇ ਧੀਯ ਨਾਮੁ ਤਪਕ ਕੋਈ ਜਪ ਮੰਗ ਧਰਮ ਸਮੁਹ ਤੇ ਨਰਤਾਨੁ ਅਨੁਪਮ ਪਾਵਈ ॥</p>	

ਦੋ:	ਰਾਮ ਬੀਰ ਚਰਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਿਸ਼ਿਦਿਨ ਵਾਜ ਤੁਲਸੀ ਗਾਵਈ ॥ ਕਲਿਮਲ ਸਮਨ ਵਸਨ ਮਨ ਰਾਮ ਸੁਖ ਸੁਖ ਮੁਲ ॥	
ਜੋ:	॥ ਸਾਦਰ ਸੁਨਹਿ ਜੇ ਤਿਨੁ ਪਰ ਰਾਮ ਭਹਿ ਅਨੁ ਕੁਲਾ ॥ ੩	
	॥ ਕਹਿਨ ਕਲਿਮਲ ਕੋਧ ਧਰਮ ਨ ਰਾਮ ਨ ਸੋਗ ਤਪਾ ॥	
	॥ ਪਰਿਹਰਿ ਸਕਲ ਭੁਭੋ ਸਰਮ ਹਿ ਭੁਭਿ ਤੇ ਚਤੁਰ ਨਗਾ ॥ ੪	

ਮੁਨਿ ਪਦ ਕਮਲ ਨਾਏ ਕਰਿ ਸੀਮਾ ਅਭੋਰਾਮ ਅਨੁਜ ਪੁਨਿ ਪਾਛੇ ॥	ਚਲੇ ਬਨਹਿ ਸੁਰਨਰ ਮੁਨਿ ਈਸਾ ਮੁਨਿ ਵਰ ਸੇਖ ਜਨੇ ਅਭਿ ਕਾਛੇ ॥
ਉਭਯ ਵੀਚ ਸੀ ਜੋਹੈ ਕੋ ਸੀ ॥	ਬੁਝ ਭੀ ਵੇਦਿ ਬ ਮਾਯਾ ਜੋ ਸੀ ॥
ਸਬਿਤਾ ਵਨ ਗਿਰਿ ਅਥ ਅਰਘ ॥	ਪਤਿ ਪੁਰਿ ਚਾਨਿ ਦੇਹਿ ਵਰ ਬਾਛਾ ॥
ਜਹੇ ਜਹੇ ਜਾਹਿ ਦੇਵ ਰਾਮ ਰਯਾ ॥	ਕਰਹਿ ਮੇਘ ਤਹੇ ਤਹੇ ਨਭ ਛਾਯਾ ॥
ਮਿਲਾ ਅਸਰ ਵਿਣਾਧ ਮਹਾ ਜਾਤ ॥	ਆਵਤਹੀ ਰਾਮ ਬੀਰ ਨਿਪਾਤਾ ॥
ਤੁਰਤਹਿ ਰਹਿਰ ਰੂਪ ਭੇਹਿ ਪਾਵ ॥	ਦੇਖਿ ਵਖੀ ਨਿਜ ਧਾਮ ਪਠਾਵਾ ॥
ਮੁਨਿ ਆਯੋ ਜਹਿ ਮੁਨਿ ਸਰ ਭੰਗਾ ॥	ਸੰਦਰ ਅਨੁਜ ਜਨਕੀ ਸੰਗਾ ॥

ਦੋ:	॥ ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਮੁਖ ਪੰਦਰ ਬਸ ਮੁਨਿ ਵਰਿ ਲੋਚਨ ਭ੍ਰਿੰਗਾ ॥	
	॥ ਸਾਵਰ ਪਨ ਕਤਤ ਅਤਿ ਧਨਾ ਜਨਮ ਸਰ ਭੰਗਾ ॥ ੪	

ਕਹਿ ਮੁਨਿ ਸੁਨ ਰਾਮ ਬੀਰ ਪੁਲਾ ਜਾਤ ਰਹੇਉ ਵਿਰੰਚ ਕੇਧਾਮਾ ॥	॥ ਸ੍ਰੀ ਕਰਮਨ ਜ ਰਾਜ ਮਰਾਲਾ ॥
ਚਿਤ ਵਤ ਪੰਥ ਰਹੇਉ ਦਿਨ ਰਤੀ ॥	ਸੁਨੇਉ ਸੁਵਲ ਬਨ ਰੋਹਿ ਰਾਮਾ
ਨਾਥ ਸਕਲ ਸਾਧਨ ਮੇਂ ਹੀਨਾ ॥	ਅਬ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਿ ਜੁਰਾਨੀ ਛਾਤੀ ॥
ਜੋ ਕਛੁ ਦੇਵਨ ਮੇਹਿ ਨਿਹੇਗਾ ॥	ਕੀਨੀ ਕੁਪਾ ਜਾਨਿ ਜਨ ਦੀਨਾ ॥
ਤਵ ਲਾਗਿ ਰਹਹੁ ਦੀਨ ਹਿਤ ਲਗੀ ॥	ਨਿਜ ਪਨ ਰਾਖੇਉ ਜਨ ਮਨ ਚੋਰਾ ॥
ਯੋਗ ਸਰਮ ਸਪਤਮ ਬੁਝ ਕੀਨਾ ॥	॥ ਸਬ ਲਗਿ ਮੇਲੇ ਤੋ ਮੇ ਤਨੁ ਤਾਈ ॥
ਇਹ ਦੇਖਿ ਸਰਗ ਚਿ ਮੁਨਿ ਸਰ ਭੰਗ ॥	ਪ੍ਰਭ ਕਹੇ ਦੇਇ ਭੁਭਿ ਵਰ ਲੀਨਾ ॥ ॥
	॥ ਬੇਠੇ ਹਿੰਦੁ ਵਰਿ ਸਬ ਸੰਗਾ ॥

ਦੋ:	॥ ਸੀਤ ਅਨਜ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਭ ਨੀਲ ਜਲਵ ਤਨੁ ਸਜਾਮਾ ॥	
	॥ ਅਮ ਹਿਯ ਬਜਹੁ ਨਿਰੰਤਰ ਸਗਲ ਰੂਪ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾ ॥ ੫	

੨੧੪
੧੧੧

ਗ:

ਮ:

ਅਸਕਹਿ ਜੋਗ ਅਗਿਨਿ ਤਨਜਰ ॥	ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭੀਰ ਸਿਧਾਰਾ ॥
ਤਤੋ ਮੁਨਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ਨ ਭੁਯਹਿ	ਪ੍ਰਥਮ ਹਿ ਭੇਦ ਭੁਭਿ ਥਰ ਲਯਹਿ
ਰਿਖ ਨਿਕਾਜ ਮਾਨੋ ਵਰਤਾਇ ਦੇਖੀ	ਸੁਖੀ ਭੁਯੋ ਨਿਜ ਹਿੰਦੁ ਜਦਿ ਸੇਖੀ ॥
ਅਸੁਭਿ ਕਰਹਿ ਸਕਲ ਸੁਖੀ ਹੀਦ ॥	ਸੁਯਤਿ ਪ੍ਰਦਤ ਹਿਤ ਕਰਣ ਕੰਦਾ
ਪੁਨਿ ਰਖੁ ਨਾਥ ਭੁਭੇ ਬਨ ਅਗੇ	ਮੁਨਿ ਵਰਦੀਦ ਵਿਪਲ ਸੰਗ ਲਗੇ
ਅਸਿਧ ਸਮੂਹ ਦੇਖ ਰਖੁ ਰਾਯਾ	ਪ੍ਰਭੂ ਮਨਿਨੁ ਲਾਗੇ ਅਤਿ ਦਾਦਾ
ਜਾਨਹੁ ਪੁਛਾਯ ਕਸ ਸਾਮੀ ॥	ਸਮਵਰਜੀ ਤੁਮ ਅੰਤਰ ਯਾਮੀ ॥
ਹਿੰਦੁ ਚਰਨਿ ਕਰ ਸਕਲ ਮੁਖ ਭੀ	ਸੁਨਿ ਗੁਪਤੀਰ ਨਯਨ ਸਲਭਯੇ

ੴ ਸਿਰਹ ਹੀਨ ਕਰੋ ਮਹਿ ਭੁਭ ਭੀਰਾਇ ਪ੍ਰਦ ਕੀਨੁ ॥	
ਸਕਲ ਮੁਨਿਨ ਕੇ ਆਸੁ ਮੰ ਜਾਇ ਜਾਇ ਸੁਖ ਦੀਨਾ ॥	੬

ਮੁਨਿ ਅਗਰੁ ਕਰ ਸਿਖ ਸਜਾਨ ॥	ਨਾਮ ਸਤੀਫੁਲ ਰਤ ਭੁਗ ਵਾਨਾ
ਮਨ ਭੁਮਵਰਨ ਰਾਮ ਪਦ ਸੇਵਕ	ਸਪਨੇਹੁ ਆਨ ਭੁਭੇ ਸਨ ਦੇਵਕਾ
ਪ੍ਰਭੂ ਆਗਮਨ ਸਵਣ ਸੁਨਿ ਪਾਦ ॥	ਕਰਤ ਮਨੋਰਥ ਆਤੁਰ ਧਾਵਾ
ਤੇ ਵਿਧਿ ਦੀਨ ਫੀਧ ਰਖੁ ਰਾਯਾ	ਮੇਜੋ ਸਭ ਪਰ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਾਯਾ
ਸਹਿਤ ਅਨੁਜ ਮੋਹਿ ਰਾਮ ਗੁਸਈ	ਮਿਭਿ ਹਰਿ ਨਿਜ ਸੇਵਕ ਕੀਨਈ
ਸੇਠੇ ਭੀਯ ਭੁਭੇ ਸਦਿ ਚ ਨਾਯੀ	ਭੁਭਿ ਨ ਵਿਰਤਿ ਰਯਾਨ ਮਨ ਮਾਯੀ
ਨਹਿ ਸਤ ਸੰਗੀਯੋਗ ਸਪ ਯਾਗਾ	ਨਾਹਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਨੁਗਾ ॥
ਏਕ ਬਾਨਿ ਕਰਣਾ ਨਿਧਾਨ ਕੀ ॥	ਸੋ ਪ੍ਰਯਾਜ ਸਾਕੇ ਗਤਿ ਨ ਆਨ ਕੀ
ਹਾਇ ਹਰਿ ਸੁਫਲ ਆਸ ਮਮੋਚਨਾ	ਵੇਖਿ ਵਦਨ ਪਦਾ ਬੁਝ ਭਵੇ ਮੋਚਨ
ਨਿਭਰ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਮਨਿ ਗਮਾਨੀ	ਕਹਿਨ ਜਾਇ ਸੋ ਦਸਾ ਭਵਾਨੀ
ਦਿਸਿ ਅਰਥਿ ਦਿਸਿ ਪੰਥ ਨਾਹੁ ॥	ਕੋ ਮੋਚਲਯੋ ਕਹਾਂ ਨਹਿ ਬੁਝਾ ॥
ਕਬਹੂੰਕ ਫਿਰ ਪਾਛੇ ਚਲਿ ਜਾਈ	ਕਬਹੂੰਕ ਨਿਭਾ ਕਰੋ ਗੁਣ ਗਾਈ
ਅਵਿਰਲ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਭਿ ਮਨਿ ਪਾਈ	ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਖਹਿ ਤਰ ਐਟ ਲੁਕਾਈ
ਅਤਿ ਸਯ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੇਖਿ ਰਖੁ ਭੀਰ ॥	ਪ੍ਰਗਟੇ ਹਿੰਦੁ ਯੇ ਹਰਣ ਭਵ ਭੀਰ
ਮੁਨਿ ਮਗੁ ਮਾਂਝ ਅਚਲ ਹੋਇ ਵੇਸ ॥	ਪ੍ਰਲਭ ਸਭੀਰ ਪਨਸ ਫਲ ਸੇਸ

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਨਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜ ਦੇਵ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਭਗਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਵਿਚਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਾਧੋਪਾਲ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਾਧੋਪਾਲ ਜੀ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਾਧੋਪਾਲ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਾਧੋਪਾਲ ਜੀ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਾਧੋਪਾਲ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਾਧੋਪਾਲ ਜੀ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਾਧੋਪਾਲ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਾਧੋਪਾਲ ਜੀ

[illegible]

॥

[illegible][illegible]

[illegible]

<p>ਸਾਵਰਕੁਸਲਪੁਛਿ ਮੁਨਿਰਮਾਨੀ ਪੁਨਿ ਕਰਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਸੰਨ ਸੁਹਾਗੇ ਰਹੇ ਅਪਰਮਾਨੀਏਂ</p>	<p>ਮਾਸਨ ਪਰ ਬੈਠਰੇ ਆਨੀ॥ ਜੇਨਿ ਸਮਭਾਰਾਜ ਵੰਤ ਨਹਿ ਦੁਜ ਹਰਖੇ ਸਬ ਬਿਲੋਕਿ ਸੁਖ ਕੇਵਲ॥</p>
<p>੨: ॥ ਪੁਨਿ ਸਮੁਹ ਮਹਿ ਬੈਠੇ ਸਨਮੁਖ ਸਬ ਕੀ ਓਗ॥ ॥ ਸਰਦ ਇੰਦੁ ਤਨ ਚਿਤ ਵਮਾਨੁ ਨਿਕਰ ਚੋਕੇਗ॥ ॥</p>	<p>੨</p>
<p>ਤਬ ਰਮਕੁਹਾ ਮੁਨਿ ਪਾਹੀ॥ ਤਮਜਾਨਹੁ ਜਾਹਿ ਕਾਰਣ ਆਯੋ ਅਬ ਭੈ ਮੰਤ੍ਰ ਵੇਹ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ॥ ਮੁਨਿ ਮਸਕਨੇ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਣੀ ਤਮਹਰੇ ਤਜਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਪਣੀ ਦੇਵਰ ਤਰ ਵਿਸਾਲ ਤਬ ਮਾਯਾ ਜੀਵ ਜਗਾਨਤ ਜੀਤ ਸਮਾਨਾ॥ ਤੇ ਫੁਲ ਭੁਯਾਨ ਕਠਿਨ ਕਰਾਲ ਤੇ ਤਮ ਸਕਲ ਲੋਕ ਪਾਇ ਜਾਈ ਯਹ ਬਰਮਾਹੈ ਕਿਪ ਨਿਕੇਤਾ॥ ਅਵਿ ਰਾਗ ਭਾਵਿ ਵਿਹਤ ਸਤ ਸੰਗ ਜਾਪਿ ਬ੍ਰਹਮ ਅਖੰਡ ਭਾਨੰਤ ਅਬ ਤਬ ਰੂਪ ਬਖਸੈ ਜਾਨੀ॥ ਜੀਤਨ ਰਾਸਹੁ ਵੇਹ ਬਢਾਈ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਪ ਮਨਿ ਹਰ ਠਾਕੇ॥ ਦੇਵਕ ਬਨ ਪੁਨਿ ਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹਾ ਦਾਸ ਕਰਹੁ ਤਹਿ ਰਾਮ ਕਲਾਜ ਗੁਪਤਾਮ ਮਨਿ ਆਗਸਪਈ</p>	<p>ਤਮਸਨ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁਰਾਵ ਕਛ ਨਹੀ ਤਾਤੇ ਤਾਤ ਨ ਕਹਿ ਸਮਾਯਾਯੋ॥ ਜਹਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਾਨੋ ਮੁਨਿ ਦੇਹੀ॥ ਪੁਛਿਹੁ ਨਾਥ ਮੇਹਿ ਕਾ ਜਾਨੀ॥ ਜਾਨੈ ਮਹਿਮਾ ਕਛੁਕ ਤੁਮਾਫੀ॥ ਫੁਲ ਬ੍ਰਹਮਾਤੁ ਅਨੇਕ ਨਿਕਾਜ ਭੀਤਰ ਬਸਹਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਅਨ ਤਬ ਭੁਖ ਹਰਤ ਸਦਾ ਸੋਊ ਕਾਲ ਪੁਛਿਹੁ ਸੋਹਿ ਮਨੁ ਜਕੀਨਾਈ॥ ਵੇਸਹਿ ਹਿਰਯ ਸ੍ਰੀ ਅਨੁਜ ਸਮੇਤ ਚਰਣ ਸਰੋਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਭੰਗਾ॥ ਅਨਭਵ ਗਮਾਭੁ ਜਹਿ ਜੋਹ ਸਿਤ ਦਿਹਿ ਫਿਰ ਸਗਣ ਬ੍ਰਹਮ ਰਤਿ ਮਨੋ ਤੁਤੇ ਮੇਹਿ ਪੁਛਹੁ ਰਾਮ ਰਾਈ॥ ਪਾਰਨ ਪੰਚ ਬਟੀ ਤੇਹਿ ਨਾਏ॥ ਓਗੁ ਸਾਪ ਮਨਿ ਵਰ ਕੈ ਵਰਾਏ॥ ਕੀਨੈ ਸਕਲ ਮੁਨੀਹ ਪਰਦਾਵਾ ਤਰਤਹਿ ਪੰਚ ਬਟੀ ਨਿਯਰਾਈ</p>
<p>੨: ॥ ਸਾਹਿ ਰਾਜ ਸੋ ਤੇਰੇ ਕੁਯ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਢਾਈ॥ ॥ ਗੋਵਾਵਰੀ ਨਿਕਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਪਰਕ ਰਹਾ ਛਾਈ॥</p>	<p>੨੦</p>

੩੧੮
੨/੮

ਗ:

ਅ:

ਜਬ ਤੇ ਰਾਮ ਕੀਨ ਤਹ ਬਾਸਾ ਗਿਰਿ ਬਨ ਨਦੀ ਤਲ ਛਬਿ ਛਾਏ ਖਗ ਮਿਠਾ ਬਿੰਦਿ ਅਨੰਦਿ ਤਰਹੀ ਸੇ ਬਨ ਵਰਣ ਨ ਸਕ ਅਹਿ ਤਜਾ ਏਕ ਬਾਰ ਪਦੁ ਸੁਖ ਅਸੀਨਾ ਸਰ ਸਰ ਮਾਨਿ ਸੁ ਚਰ ਚਰ ਸਾਈ ਸੋ ਸੁਖ ਭਾਇ ਕਹੈ ਸੋਈ ਦੇਵ ਕਹੁ ਗੁਜਾਨ ਵਿਗਾਨ ਅਰੁ ਮਖ	ਸੁਖੀ ਭੁਏ ਮਨਿ ਬੀਤੀ ਤ੍ਰਾਸਾ ਵਿਨ ਵਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਅਤਿ ਹੋਰਿ ਸੁਹਜਾ ਅਸੁਪ ਮਧਰ ਹੀਜ ਤਛ ਬਿਲਹੀ ਜਹ ਪ੍ਰਗਟ ਰਾਖ ਬੀਰ ਵਿਗਾਨਾ ਲਖ ਲਖ ਬਚਨ ਕਹੈ ਅਤਿ ਦੀਨਾ ਮੇ ਪ੍ਰਭੋ ਨਿਜ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਨਾਈ ਸਬ ਤਜ ਕਰੈ ਚਰਣ ਰਜ ਸੇਵਾ ਕਹੈ ਸੋ ਭੁਕਿ ਕਰਹੁ ਜਹਿ ਦਯਾ
ਦੇ: ॥ ਈਸਰ ਜੀਵਹਿ ਭੇਦ ਪ੍ਰਭੁ ਸਕਲ ਕਹੁ ਸਮੁਝਾਇ ॥ ॥ ਜਤੇ ਹੋਇ ਬਰਣ ਗਤਿ ਸੋਕ ਸੋਹ ਕੁਮ ਜਾਇ ॥ ॥ ११	
ਬੋਰੇ ਮਾਨਿ ਸਬੁ ਕਹੈ ਕੁਝਾਈ ॥ ਮੇਅਰ ਮੋਰ ਤੋਰ ਭੈ ਮਾਯਾ ॥ ਗੋ ਗੋਬਰ ਜਹੋ ਲਗਿ ਮਨ ਜਾਈ ਤਹਿ ਕਰ ਭੇਦ ਸੁਨਹੁ ਤਮ ਸੋਢੀ ਏਕ ਦੁਖ ਅਣਿ ਸਜ ਦੁਖ ਰੂਪਾ ਏਕ ਰਠੈ ਜਗ ਗਣ ਬਸ ਜਾਏ ਗੁਜਾਨ ਮਾਨ ਜਹੋ ਏਕੈ ਨਾਹੀ ਕਹਿਯ ਤਤ ਜੈ ਪਰਮ ਵਿਗਾਨੀ	ਸੁਨਹੁ ਤਤ ਮਤ ਮਨ ਵਿਤਲਾਈ ਅਹਿ ਸਬ ਕੀਨੋ ਜੀਵ ਨਿਕਾਹਾ ਸੋ ਸਬ ਮਾਯਾ ਜਾਨੈਹੁ ਭਾਈ ਵਿਦਯਾ ਅਪਰ ਅਵਿਦਯਾ ਦੇਭੀ ਜਾਬਸ ਜੀਵ ਪਰਾ ਭਵ ਕੁਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੇਰਾਤਿ ਨਹਿ ਨਿਜ ਬਲ ਤਕੇ ਵੇਖਿਤ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਨ ਸਬ ਮਾਹੀ ਵਿਨੁ ਜਮ ਸਿਹਿ ਤੀਨਿ ਗੁਣ ਭਾਈ
ਦੇ: ॥ ਮਾਯਾ ਈਸਨ ਮਾਪ ਕਰ ਜਨ ਕਹਿਯ ਸੋ ਜੀਵਾ ॥ ॥ ਏਧ ਮੋਖ ਪ੍ਰਦ ਸਰਬ ਪਰ ਮਾਯਾ ਪ੍ਰੇਰਕ ਜੀਵਾ ॥	
ਧਰਮ ਤੇ ਵਿਗਾਨ ਮੋਗ ਤੇ ਰਾਸ ਜਠੇ ਵੇਭੀ ਵੇਭੇ ਮੇ ਭਾਈ ॥ ਸੋ ਸੁਤਿ ਅਵਲੰਬਨ ਆਨਾ ਭੁਭਿ ਤਤ ਅਨੁਪਮ ਸੁਖ ਮੁਲਾ ਭੁਕਿ ਕੇ ਸਾਧਨ ਕਹੈ ਵਖਾਨੀ	ਗੁਜਾਨ ਮੋਖ ਪ੍ਰਦ ਵੇਦ ਬਖਾਨਾ ਸੋ ਮਮ ਭੁਕਿ ਭੁਕੁ ਸੁਖ ਦਾਈ ਤਹਿ ਆਪੀਨੁ ਗੁਜਾਨ ਵਿਗਾਨਾ ਮੇ ਲੋਕ ਸੋਤ ਹੋਰਿ ਅਨੁਕੁਲਾ ਸੁਗਮ ਪੰਥ ਮਹਿ ਪਵਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ

ਪ੍ਰਥਮਾਹਿ ਵਿਪ੍ਰਚਰਣ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤੀ
 ਯਾ ਕਰਿ ਭਲ ਪਾਨਿ ਵਿਖੇ ਵਿਗਾ
 ਸੁਵਣਾ ਵਿਕ ਨਵ ਭੁਕਿ ਦਿਓਈ
 ਸੰਤ ਚਰਣ ਪੰਕਜ ਅਰਿ ਪ੍ਰੇਮਾ
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਿਤ ਮਾਤ ਬੰਧ ਪਤਿ ਵੇਦ
 ਮਮ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਪਲਕ ਸਰੋ
 ਕਾਮ ਆਇ ਮਦ ਵੰਡ ਨ ਜਾਕੇ॥

ਨਿਜ ਨਿਜ ਕਰਮ ਨਿਚਤ ਸੁਤੀਤੀ
 ਤਵ ਮਮ ਧਰਮ ਉਪਜ ਅਨਭਾ
 ਮਮ ਲੀਲਾ ਰਇ ਅਭਿ ਮਨਾਹੀ
 ਮਨ ਕਮ ਬਚਨ ਕੁਜਾਨ ਦੁਨੇਮ
 ਸਬ ਮੇਰੇ ਕੋਠੇ ਜਾਨੇ ਦੁਸੇਰ
 ਗਾਵ ਗਾਵ ਗਿਰਾਨ ਬਨ ਬਹ ਨੀਰ
 ਤਤ ਨਿਰੰਤਰ ਬਾਜ ਮੇ ਭਾਕੇ॥

160
 ੨੧੯
 ੧੧੭

ਦੇ:

॥ ਬਚਨ ਕਰਮ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗਤਿ ਭੁਜਨ ਕਰਮ ਨਿਖਾਮਾ॥
 ਮਤਿ ਨ ਕੇਹਿ ਦੁਖ ਕਮਲ ਮਹੇ ਕਰੋ ਸਚਾ ਦਿਸਾਮਾ॥ ੧੩

ਭੁਕਿ ਖੋਕ ਸੁਨਿ ਅਤਿ ਸੁਖ ਪਾਵ
 ਯਹਿ ਵਿਖਿ ਗਯੋ ਕਭੁਕ ਦਿਨ ਬੀਤੀ
 ਸੁਖ ਨਾਭਾ ਰਾਵਨ ਕੀ ਬਾਨੀ
 ਪੰਚ ਬਦੀ ਜੋ ਗਈ ਯਕ ਬਾਤ
 ਭੁਤਾ ਪ੍ਰਿਤ ਪਤ੍ਰ ਰੇਰ ਗਾਰੀ॥
 ਹੋਵੇ ਵਿਕਨ ਸਕ ਮਨ ਹੀਰੋਕੀ
 ਗੁਰੇਰ ਰੂਪ ਪਾਤਿ ਪਤ੍ਰ ਪੰਚ ਸਾ
 ਰੁਮ ਸਮ ਪੁਰਖ ਨੇ ਸਨ ਨਗੀ
 ਮਮ ਅਨੁ ਰੂਪ ਪੁਰਖ ਜਗ ਮਾ
 ਭੁਭੇ ਮਦ ਬਾਨੀ ਰਹਿਉ ਕਮਾਤੀ
 ਲੀਤੀ ਚਿਤ ਬਿਗੀ ਪਤ੍ਰ ਬਾਤ
 ਗਈ ਲਖਮਣ ਗਿਃ ਭੁਗਨੀ ਯਾ
 ਸੁਵਰਿ ਸੁਨ ਮੇ ਚਿਤ ਕਹ ਦਾਸਾ
 ਪੁਰਖ ਸਮ ਰਬ ਕੋ ਸਿਲ ਪੁਰ ਰਾ
 ਸੇਵਕ ਸੁਖ ਚਹੁ ਮਨ ਭ੍ਰਿਖ ਹੀ॥
 ਲੇਖੀ ਜਸ ਦਰ ਚਹੁ ਗੁਮਾਨੀ॥

ਲਖਮਣ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਨਿਰਨਦ
 ਕਹਤ ਵਿਰਤ ਕਰਮਾਨ ਗਾਵਨੀਤੀ
 ਸੁਰ ਸਿਰਾ ਦਾਹੁਤ ਜਸ ਅਹਿਨੀ
 ਲੇਖੀ ਵਿਕਲ ਰਹੀ ਸੁਗਲ ਕੁਮਾਰ
 ਪੁਤ ਪਸੋਹਰ ਨਿਰਖਤ ਨਾਗੀ
 ਭਿਮ ਰਾਵਿ ਮਇ ਦੁਰੁਤ ਹਿਰੋਕੀ
 ਬੋਲੀ ਬਚਨ ਬਾਹ ਮੁਸਕਾਈ॥
 ਯਹ ਸੋਯੋਗ ਵਿਖੇ ਰਚਾ ਵਿਚ ਰੀ
 ਦਿਓ ਰੋਨਿ ਲੋਕ ਚਿੰਤ ਨਾਹੀ॥
 ਮਨ ਮਾਨ ਕੁਭੁਤ ਸਦਿ ਨਿਹ ਕੀ
 ਅਹੋਰਾਤਰ ਮੇਰੇ ਲਖ ਪੁਰਾਤਾ॥
 ਪੁਰਖ ਲੇਖੀ ਕੀਤੇ ਸੇਵ ਬਾਨੀ
 ਪਦ ਪੀਨ ਨਹਿ ਤੋਰਿ ਪੁਪਾਸਾ
 ਕੋ ਕਰ ਕਰੀ ਚਿੰਤ ਨਾਹੀ ਜਾ
 ਕਾਜ ਨੀ ਬਨ ਸੁਰਾਗਿ ਰਿਖੀ
 ਨਤੁ ਦੁਹਿ ਰੂਪ ਚਹਤ ਯੋ ਪਾਨੀ॥

੩੨੦
੨੨.

ਪੁਨਿਫਿਰਿਰਾਮ ਨਿਕਟਸੇਆਈ ਲਖਮਣ ਕਹਾਤੋਹਿ ਸੇ ਬਰਈ॥ ॥ਤਬਖਿਸਿ ਅਨਿਰਾਮਪਾਂਗਈ ਸੀਤੈਸਭੈ ਦੇਖ ਰਖੁਰਾਈ॥	ਪ੍ਰਭਲਖਣ ਪਹੁ ਬਹੁਰਿ ਪਠਾਈ ਜੈਕਿਣ ਤੋਰਿਲਾਜਪਰਿਹਰਈ॥ ਕਹਾਂ ਅਨੁਜ ਸਨ ਸੇਨ ਬੁਝਈ ਰਖੁ ਭੁਜੰਕਰ ਪ੍ਰਗਟਤ ਭਾਈ॥
--	---

ਦੋ॥	॥ਲਖਮਣ ਅਤਿਲਖਣ ਸੇ ਨਕ ਕਾਨ ਬਿਨਕੀਨਾ॥ ॥ ॥ਤਕੇ ਕਰ ਰਵਣਕਹ ਮਨਹੁ ਚਨੇਤੀ ਦੀਨਾ॥ ॥ १੪
-----	--

ਨਕਕਾਨ ਬਿਨ ਭੁਈ ਥਿਕਾਰ ਖਰਦੁਖਣ ਪਹੁ ਗਏ ਬਿਲਪਤ ਤਹਿ ਪੁਛਾ ਸਬਕਹਾਸਬੁਝਈ ਧਯੋਨਿ ਸਿਚਰ ਨਿਕਰ ਵਰੁਥਾ ਨਨਾ ਵਾਹਨ ਨਾਨਾ ਕਾਰ॥ ਸੁਪ ਲਖਾ ਅਗੇਕਰ ਲੀਨੀ ਅਸ ਗੁਨ ਅਮਿਤ ਹਹਿ ਕਸਰੀ ਗਰਜਹਿ ਤਜਹਿ ਗਗਨ ਚਿਤੀ ਕੋਓ ਕਹ ਨਿਯਤ ਧਰਹੁ ਦੇਖਿਭਈ ਗੁਰਿ ਪੁਰਿ ਨਭ ਮੰਤੁਲ ਰਹਾ॥ ਲੋ ਜਾਨਕਿਹਿ ਜਾਹਗਿਰਕੀਦਰ ਰਹੇਂ ਸਜਗ ਜਾਨਿ ਪ੍ਰਭੁਕੀਸਨੀ ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਰਿਪੁ ਵਲ ਚਲਿਆਵ	ਜਨੁ ਸ੍ਰਵ ਸੈਲ ਗੋਰ ਦੀ ਧਾਰ॥ ਪਿਕ ਪਿਕ ਤਵ ਪੈਰ ਬ ਬਲਭੂਤ ਯਾਤਧਨ ਸੁਨਿ ਸੇਨ ਬਨਾਈ ਜਨੁ ਸ ਪੰਖਜ ਕਜਲ ਗਿਰਿਯਾਬ ਲਾਨ ਲੁਧ ਧਰ ਘੋਰਿ ਅਪਾਰ ਅਸੁ ਭੁਭੇਖ ਜੁਤਿ ਨਾਸਕੀਨੀ ਗਲਹਿਨ ਮਿਤ੍ਰ ਵਿਦਸ ਸਬਾਰੀ ਦੇਖਿ ਕਰਕ ਭੂਟ ਅਤਿ ਹਰਖਾਹੀ ਧਰਿ ਮਾਰਹਿ ਤਯ ਲੇਹੁ ਛੁਡਾਈ ਰਾਮ ਭੁਲਾਇ ਅਨੁਜ ਸਨ ਕਹਾ ਆਵ ਨਿਸਚਰ ਰਵਕ ਕਜੰਕਰ ਚਲੇ ਮਹਤ ਸ੍ਰੀ ਸਰਧਨ ਪਨੀ ਧਿ ਹੰਸਿਕ ਨਿਨ ਕੇ ਵੀਹੁ ਚਚਾਵ
--	--

ਛੰਦ	॥ਕੇ ਵੀਰ ਕਰਿਨ ਚ ਚਾਣਿ ਸਿਰਜਟ ਜੁਟ ਬਾਂਧੁਤ ਸੇਹੁ ਕਮੀ ॥ਸਰਕੰਤ ਧੋਲ ਪਠ ਲਸਤੁ ਦਮਿ ॥ਕੈਦੇ ਸੇ ਅਗ ਰੁਜਗਤੀ ਕਟਿਕਸਿ ਨਿਖੰਗ ਵਿਛੁਲ ਭੁਜਗਤਿ ਰਖ ਵਿਸਿਖ ਸੁਪਾਰਿਕੇ ਵਿਵਤ ਮਨਹੁ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਜ ਰਾਜ ਘਟਾ ਨਿਹਾਰਿਕੇ॥ ੩
ਸੋਭ	॥ਆਇ ਗਯੇ ਵਗ ਮੇਲ ਧਰਹੁ ਧਰਹੁ ਧਾਰਤ ਸੁਭੁਦਾ॥ ॥ਗੁਯਾ ਵਿਲੋਕ ਅਕੋਲ ਬਾਲ ਰਵਿਹਿ ਘੋਰਤ ਦੁਨਾ॥ ੬

ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਨੈ ਕਾ ਸਰ ਸਕਰੀਨ ਭੁਭੀ
ਸਹਿਕ ਬੈ ਭੈਭੈ ਖਰਾਖਰਾ
ਨਗ ਅਰੁ ਰਾਗ ਨਰ ਮਨਿਸੇ
ਹਮ ਭਰਿ ਅਨਮ ਨਨਹੁਸਰਾ
ਯਯਾਯਿ ਭੁਭੀਨੀ ਭੀਨਿਕਰੁਪ
ਕੁਰਵਦੇਹ ਨਿਯ ਨਹਿ ਕੁਰਾਈ
ਮਿਰ ਕਰਾ ਕੁਰਾ ਭੀ ਸੁਨਾਯਾ
ਕੁਰਨਕੁਰ ਰਾਮ ਸਨ ਜਾਈ
ਨਮ ਮੰਦੀ ਮਗ ਯ ਬਨ ਕਰਹੀ
ਦਿਪੁ ਖਲ ਖੰਤ ਦੇਖਿਨਿਕਰਹੀ
ਸਦਾ ਮੰਦੀ ਨਜ ਵਨਜਰੁਪਾਲਕ
ਜਨ ਮੰਦੀ ਖਲ ਖਰ ਭੀ ਆਯਾ
ਕੁਰ ਕਰ ਕਰੀ ਮਾ ਕੁਰਾ ਕਰਾਈ
ਕੁਰਨਕੁਰ ਭੀ ਕੁਰਨ ਸਕ ਕਰੀਯੋ

ਬਧਿਤ ਕੁਮੇਰਜਨੀ ਚਰ ਕਰਹੀ॥
ਯਯਾਯਿ ਨਿਪ ਬਾਲਨਕੁਰੁਪ
ਦੇਖੇ ਮਿਤ ਹੰਤੇ ਹਮ ਕੇਭੇ॥ ੪
ਦੇਖੀ ਨਹਿ ਅਸਿ ਸੰਦਰਭਈ
ਯਯਾਯਿ ਅਕ ਨਹਿ ਪੁਰਖਅਨੁ॥
ਯਯਾਯਿ ਕੁਰਨਕੁਰ ਦੇਖੀ ਭੁਭੀ
ਕੁਰਾ ਕੁਰਨ ਮਨਿ ਆਯੁਰਅਨੁ
ਸੁਨਨ ਰਾਮ ਬੋਲੇ ਮਾਸਕਾਈ
ਕੁਰ ਜੇ ਖਲ ਮਿਗਾਯੋ ਸਤਹਿਰੀ
ਇਕ ਬਾਰ ਕਾਲਹ ਸਨ ਕਰਹੀ
ਮਨਿਪਲਕ ਖਲ ਸਾਲਕ ਬਾਲਕ॥
ਸਮਰ ਬਿਮੁਖ ਮੇ ਹੰਤ ਨ ਕਾਹੀ॥
ਦਿਪੁ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਰਮ ਕਰਾਈ
ਸੁਨ ਖਰ ਕੁਰਨਕੁਰ ਅਤਿ ਦੇਖੀ॥

੬੨

ਕੋਰ ਦੇਖੀ ਕੋਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨੁਪਾਏ ਖਰ ਭਰ ਰਜਨੀ ਦਰਾ॥
ਸਮਰ ਕਾਖੇ ਤੇ ਮਰ ਸਕ੍ਰਿਸੁਲ ਕੁਪਾਦ ਪਰਿਘਪਰ ਜੁਧਰਾ॥
ਪ੍ਰਭੂ ਕੀਨ ਧਨ ਖਰਿਤ ਪ੍ਰਥਮ ਕੋਰ ਘੋਰ ਭਯਾ ਬਹਾ॥ ੪
ਕੁਰਾ ਕੁਰਾ ਮਾਨਕਾ ਕੁਰਾ ਧਨਨ ਰਾਮਨ ਕੋਰਿ ਮਗਾਯਾ ॥

੬੩

ਸਾਧ ਕਾਨੁ ਮੰਦੀ ਕਾਏ ਜਨੈ ਸਕਾਲ ਆਗਾਭੀ॥
ਯਯਾਯਿ ਕੁਰ ਖਲ ਹਮ ਪਟ ਅਬੁ ਸਕੁ ਬਹੁ ਭੁਭੀ॥
ਨਿਕਰਿ ਮਾਧਾ ਭਿਨਨਾ ਕਰਿ ਕਾਟੇ ਰੁਪ ਧੀਰਾ॥
ਯਯਾਯਿ ਮਗ ਖਨ ਕੁਰਨ ਲਲਿ ਪੁਨਿ ਫੁਭਿ ਨਿਨਤੀ॥ ੧੫

੬੪

ਕੁਰਾ ਕੁਰਾ ਕੁਰਾ ਕੁਰਾ ਕੁਰਾ
ਕੁਰਾ ਕੁਰਾ ਸਮਰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ॥
ਅਨੇਕਾਏ ਖਰ ਭਰ ਭੀਰ॥
ਕੁਰਾ ਕੁਰਾ ਜਨੁ ਕੁਰਾ ਕੁਰਾ
ਨਹਿ ਦਿਸਕਨਿ ਸਿਤਨਿਕਾਮ॥
ਮਾਏ ਰਲੇ ਨਿਜਰ ਰਬੀਰ॥

੨੨੨
੨੨੨

॥ ਕੁਯੇ ਕੁਧ ਤੀਨੇ ਕੁਇ ॥
॥ ਤੁਹਿ ਬੁਧਾਮ ਨਿਜ ਪਾਇ ॥
॥ ਆਖੁ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥
॥ ਤਿਪ ਪਰਮ ਕੋਧੇ ਜਾਨਿ ॥
॥ ਛੁਡੇ ਵਿਖਲ ਨਾਰਾਚ ॥
॥ ਚਿਰ ਸੀਸ ਕੁਜ ਕਰ ਚਰਨ ॥
॥ ਕੁਧ ਕੁਧ ਲਗਤ ਬਾਨਾ ॥
॥ ਕੁਧ ਕੁਧ ਤਨੁ ਸਤ ਪਾਇ ॥
॥ ਨਰ ਚਿਤੁਤ ਬਹੁ ਕੁਸਮ ਚਿ ॥
॥ ਖਗ ਕੁਧ ਕਰਾ ਜਿਗਲਾ ॥

॥ ਤੇ ਕੁਧਿ ਰਲ ਤੇ ਜਾਇ ॥
॥ ਫਿਰੇ ਮਰਨ ਮਨ ਮਹੰਤ ਨਿ ॥
॥ ਜਮੁਖ ਤੇ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਧਾਰ ॥
॥ ਪ੍ਰਧ ਧਨਖ ਸਰਸੀ ਪਾਨਿ ॥
॥ ਲਗੇ ਕਵਨ ਵਿਕਟ ਪਾਸ ॥
॥ ਜਹੰ ਤਹੰ ਲਗੇ ਮਹਿ ਖਰਨ ॥
॥ ਧਰ ਪਰਤ ਕਧਰ ਸਮਾਨ ॥
॥ ਪੁਨਿ ਉਠਤ ਕਰਿ ਪਾਖੀ ॥
॥ ਬਿਨ ਮੋਲਿ ਧਾਰਤ ਚੰਡਿ ॥
॥ ਕਟ ਕਟਹਿ ਕਟਿਨ ਕਰਲ ॥

ਛੰਦ

॥ ਕਟ ਕਟਹਿ ਜੰਗ ਕੁਧ ਪ੍ਰਤ ਪ੍ਰਧਾਰ ਖਪਰ ਸੰਦਹੀ ॥
॥ ਬੇਤਾਲ ਬੀਰ ਕਪਾਲ ਤਾਲ ਬਜਾਇ ਯੋਧਾ ਨਿ ਨੰਦਹੀ ॥
॥ ਰਖ ਬੀਰ ਬਾਣ ਪ੍ਰਚੰਤ ਖੰਡਹਿ ਕੁਧ ਨਕੇ ਚਿਰ ਕੁਜ ਸਿਰੀ ॥
॥ ਜਹੰ ਤਹੰ ਪਰਹਿ ਉਠਿ ਲਗਹਿ ਧਰ ਪਰ ਕਟਹਿ ਕੁਧ ਕੀਰੀ ॥
॥ ਅੰਤ ਵਰੀ ਗਾਹਿ ਚਿਤੁਹਿ ਗਾਹਿ ਪ੍ਰਧਾਰ ਕਰ ਗਾਹਿ ਪਾਵਹੀ ॥
॥ ਸੰਗਮ ਪ੍ਰਧ ਬਾਸੀ ਮਨਹੰ ਕੁਧ ਆਲ ਗੁਰੀ ਉਠਾਵਹੀ ॥
॥ ਮਾਰੇ ਪਛਾਰੇ ਚਿਰ ਵਿਦਾਰੇ ਵਿਖਲ ਭਵ ਕੁਧ ਰਤ ਪਛੋ ॥
॥ ਅਵਿਲੋਕ ਨੇਜ ਦਲ ਵਿਕਲ ਕੁਟ ਕ੍ਰਿਸਿਗਾਇ ਖਰ ਦੁਖਦ ਚਿੰਟਾ ॥
॥ ਸਰ ਸਕ੍ਰਿ ਤੇ ਮਰ ਪਰਾਸੁ ਸੁਲ ਕ੍ਰਿਪਦੁ ਏਕਹਿ ਬਾਰਹੀ ॥
॥ ਕਰਿ ਕੋਪ ਸੀ ਰਖ ਬੀਰ ਪਰ ਅਗਿਠ ਤਨਿ ਸਾਰਤ ਭਾਹੀ ॥
॥ ਪ੍ਰਧ ਨਿਮਿਖ ਮਹੰ ਰਿਪੁ ਸਰ ਨਿਦਾਰਿ ਪ੍ਰਧਾਰਿ ਭਾਰੇ ਸਾਯਕਾ ॥
॥ ਦਸ ਦਸ ਵਿਸਿਖ ਉਰ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਕੁਧ ਨਿਸਿ ਚਰਨ ਧਰ ॥
॥ ਮਹਿ ਪਰਤ ਚਿਨਿ ਭੁਟ ਭਿਰਤ ਮਰਤ ਨਕਰਤ ਮਾਯਾ ਅਇ ਪਾਨੀ ॥
॥ ਸੁਰ ਜੁਰਤ ਚੰਦ ਸਾਗ ਨਿਸਚਰ ਏਕ ਮਰ ਰਾਪ ਕਲ ਮਨੀ ॥
॥ ਸੁਰ ਸੁਨਿ ਸਰੁਯ ਪ੍ਰਧ ਏਕ ਮਾਯਾ ਨਾਧ ਅਭਿਕੋਤ ਕੁਧ ਕੋਧੀ ॥

ਦੇ:

ਦੇਖਿ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਰਾਮ ਕਰਿ ਸੰਗਮ ਰਿਪੁ ਦਲ ਲਹਿ ਮਕੀ ॥ ੭

॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਹਿ ਤਨੁ ਚਮਨਿ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ਨਿਰਭਾਰਾ ॥

॥ ਕਰਿ ਉਪਾਯ ਰਿਪੁ ਮਾਰੇ ਉਲੰਕਾਯ ਮਹਿ ਰਿਪੁ ਨਿਪਾਤ ॥

॥ ਹਰਖਤ ਵਰਖਹਿ ਸਮਨ ਸਰ ਵਾਜਹਿ ਗਗਨ ਨਿਸਾਨ ॥

॥ ਰਿਸੁ ਤਿ ਕਰਿ ਕਰੇ ਸੰਘ ਚਲੇ ਸੋਭਿਤ ਬਿਸਿਧ ਵਿਮਾਨਾ ॥ ੧੬

॥ ਸੁਤ ਨਰਮੁ ਨਿਸਬ ਕੇ ਕੁਯ ਬੀਤਿ

॥ ਰੁਬ ਲਖ ਪਦ ਸੀਤ ਹਿਲੇ ਆਯੇ

॥ ਸੀਤਾ ਚਿਤ ਵਸਾ ਮੰਦ ਗਤਾ

॥ ਪੰਚ ਬਦੀ ਵਸ ਸੀ ਰਾਖਨਾਯਕ

॥ ਧਾਮਾ ਵੇਖਿ ਪਰਵਾਨ ਕੇਗਾ

॥ ਬੋਲੀ ਵਚਨ ਕੋਹ ਕਰਿ ਭਾਗੀ

॥ ਕਰ ਸਿ ਪਾਨ ਸੇਵ ਸਿ ਦਿਨ ਰਤੀ

॥ ਰਾਜਨੀਤ ਬਿਨ ਧਨ ਬਿਨ ਧਰਮ

॥ ਵਿਦਾ ਬਿਨ ਵਿਵੇਕ ਉਪਾਯਾ

॥ ਸੰਗ ਤੇਜਤੀ ਕਮਤਿ ਤੇ ਰਾਜਾ

॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਦਯਾ ਦਿਨ ਮਦ ਤੇ ਗਨੀ

॥ ਸੁਤ ਨਰਮੁ ਨਿਸਬ ਕੇ ਕੁਯ ਬੀਤਿ

॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਦ ਪਰਤ ਹਰਿ ਪਿਉ ਲਾਏ

॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਲੇਦਨ ਨਾਮ ਪਾਤਾ

॥ ਕਰਤ ਚਰਿਤ ਸੁਰਮੁ ਨਿਸੁ ਪਦਾਯਕ

॥ ਆਇ ਸੁਪਨਾ ਗਵਣ ਪ੍ਰੇਗਾ

॥ ਦੇਸ ਕੋਜ ਕੈ ਸੁਰਤਿ ਬਿਸਾਰੀ

॥ ਸੁਧਿ ਨਹਿ ਤਵ ਸਿਰ ਪਰ ਅਰਤੀ

॥ ਹਰਿ ਸਮਰਪੇ ਦਿਨ ਸਤ ਕਰਮ

॥ ਸਮੁਦਲ ਪਵੇ ਕਿਯੈ ਅਰੁ ਪਾਯੇ

॥ ਮਾਨ ਤੇ ਗਮਾਨ ਗਮਾਨ ਤੇ ਲਾਜਾ

॥ ਨਾਸਹਿ ਬੋਭੀ ਨੀਤਿ ਅਸੁ ਸਨੀ

ਸੇ:

॥ ਰਿਪੁ ਰੁਜ ਪਾਵਕ ਪਾਪ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗਨਹਿ ਨ ਛੋਟ ਕਰੇ

॥ ਅਸ ਕਹਿ ਬਿਬੁਧ ਦਿਲ ਪਕਰਿ ਲਾਗੀ ਰੋਦਨ ਕਰਨਾ ॥ ੧

ਦੇ:

॥ ਸੁਰ ਮਾਝ ਪਰਿ ਬਾਕੁਲ ਬਹੁ ਪਕਾਰ ਕਾਹੇ ਹੋਇ ॥

॥ ਤੇਹਿ ਜਿਯਤ ਦਸ ਫੇਰ ਗੋਵਿੰਦਿ ਕੀ ਆਸਿ ਹੁਤਿ ਹੋਇ ॥ ੧੭

॥ ਸੁਨਤ ਸਗੁ ਸਦਉਠੈ ਅਕੁਲਈ

॥ ਕਹ ਲੋਕੋਸ ਕਹ ਸਿ ਕਿਨ ਬਾਤ

॥ ਅਵਧ ਨਿਪਤ ਦਸ ਰਸ ਕੇ ਜਯੇ

॥ ਸਮਾਝੇ ਪਰੀ ਮਾਹਿ ਉਨ ਕੈ ਕਰਣੀ

॥ ਸਿਹ ਕਰ ਭੁਜ ਬਲ ਪਾਏ ਦਸਨਨ

॥ ਸਮੁਝਈ ਗਹਿ ਬਹੁ ਉਠਾਈ ॥

॥ ਕਿਹੈ ਤਵ ਨਾਮ ਕਾਲ ਨਿਪਾਤਾ

॥ ਪਰਖ ਸਿੰਘ ਬਨ ਖੇਲਨ ਆਯੇ

॥ ਰਹਿਤ ਨਿਜ ਚਰ ਕਰਿ ਹਰਿ ਧਰਣੀ

॥ ਅਭੁਭੁਭ ਵਿਚਰਤ ਮਨਿ ਕਾਨਨ

੨੨੪
੧੧੧

ਦੇਖਤ ਬਾਲਕ ਕਲ ਸਮਾਨਾ
ਅਤੁਲਿਤ ਬਲ ਪਤਾ ਪਵੈ ਭੁਤ
ਸੋਗਾਧਾ ਮਾਮ ਅਸ ਨਾਮਾ
ਰੂਪ ਰਾਜ ਵਿਧੀ ਨਾਰਿ ਸਦਾਗੀ
ਤਸਾ ਅਨੁਜ ਕਟੇ ਸੁਤਿ ਨਾਸਾ
ਖਰ ਦੁਖਣ ਸੁਨਿ ਨਰੋ ਪੁਕਾਰ
ਖਰ ਦੁਖਣ ਵਿਸੇਰਾ ਕਰ ਘਾਤਾ

ਪਰਮ ਧੀਰ ਧਰੀ ਗੁਣ ਨਾਨਾ
ਖਲ ਬਧਾਰਤ ਸਰ ਮੁਨਿ ਸਖਦਤਾ
ਤਿਨੁ ਕੇ ਸੀਗ ਨਾਰਿ ਸੋ ਕਸਾਮ
ਗਭਿਸਤਿ ਕੋਟੇ ਤਾਸ ਸਾਲਹਾਰੀ
ਸੁਨਤ ਵਧੁ ਭੀਨਿ ਕਰਹਿ ਪਰਵਾਸ
ਖਿਦਮੀ ਸਕਲ ਕਰਕ ਉਨਮਾ
ਸੁਨਿ ਵਸ ਸੀਸ ਜਰੇ ਸਤਗਤ

ਦੋ:

ਸੁਪਨਧੀ ਸਮੁਧ ਇਕਰ ਬਲ ਬੋਲੇ ਸਬੁ ਭਾਤਿ ॥
ਗਰਿਓ ਭੁਵਨ ਅਤਿ ਸੋਚ ਵਸ ਨਿਵ ਪਰੀਨ ਪਿਰੀਤਾ ॥ ੧੮

ਸਰ ਨਰ ਅਜਰ ਨਗ ਮਗਮਾ
ਘਟ ਦੁਖਣ ਮਹਿ ਸਮ ਬਲਵੰਤ
ਸਰ ਰੰਜਨ ਭੰਜਨ ਮਾਹਿ ਮਾਰਾ
ਤੂੰ ਮੰਜਾਇ ਬੋਰ ਹਠਿ ਕਰ ਭੀ
ਹੋਇ ਹਿ ਭੁਜਨ ਨ ਤਾਮਸਵੇਹ
ਜੇਨਰ ਰੂਪ ਭੁਪ ਸੁਤ ਕੋ ਰਿ ॥
ਜਲ ਅਕੇਲ ਯਾਨ ਰਵਿਤ ਹੋਵਾ
ਰਬ ਅਨਪ ਜੋਰੇ ਖਰ ਚਾਣੀ

ਮੇਰੇ ਅਨਚਰ ਕਰ ਕੋਰੇ ਨਹੀ
ਤਿਨਕੇ ਮੇਰੇ ਦਿਨ ਕੁਗ ਵੀਤਾ
ਜੇ ਕੁਗ ਵੀਤ ਲੀਨ ਅਵਿਤਰਾ
ਪ੍ਰਭ ਸਰ ਪਾਣ ਤਜੇ ਕੁਵਤ ਹਠਿ
ਮਨਮਾਨ ਵਰਨ ਮੰਤ੍ਰਿ ਦ੍ਰਿਯ
ਗਹਿਰੀ ਨਰਿ ਜੀਤਿ ਰਲ ਵੇਰਾ
ਬਸ ਮਾਰੀਏ ਸਿੰਧ ਤਰ ਜਹਰਾ
ਏਗ ਵੀਤ ਇਮ ਸਿਮ ਉਗਰੀ

ਛੰਦ:

ਉਰਗਟ ਸਮ ਅਤਿ ਬੋਗ ਦੁਰਦਤ ਜਾਯ ਨਹਿ ਭਿਖਮਾਤੀ
ਮਿਰਕਤ ਸੋਭਿਤ ਸਮਾਪਨ ਜਨ ਚਮਰ ਸੇਤੁ ਦਿਰਜਹੀ
ਉਨਿ ਭਾਤਿ ਨਾਘਤ ਸਰਿਤ ਸੋਲ ਅਨੇਕ ਬਾਪੀ ਸੋਹੀ ॥
ਬਨ ਬਗ ਚੋਪ ਬਨ ਬਾਟਿਕ ਬਾਜਿ ਨਰਾਰ ਮਨਿ ਮਨ ਮੋਹੀ ॥

ਦੋ:

ਬਹੁ ਤਜਾਗ ਜਾਚੇ ਵਿਹਗ ਮਿਠਾ ਬੋਲਤ ਵਿਦਿਓ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥
ਉਨਿ ਭਿਖੀ ਆਗਰੇ ਸਿੰਧ ਤਰ ਸਤ ਬੋਝਨ ਵਿਮਤਵ ॥ ੧੯

ਲੇਵਰ ਸਵੇ ਵਿਦਿਓ ਪ੍ਰਵਿਸਤੀ
ਕੁਦਹੀ ਤੇ ਗਰਜਹੀ ਘਨ ਨਾਈ

ਕਰਹਿ ਭੁਲਹਲਾਇ ਨੀਰਾਤੀ
ਮਹਾ ਬਲੀ ਬਲ ਵਰਦਿਨ ਜਾਈ

ਕਨਕ ਬਰਨਸੁਦਰਸੁਪਦੀ
ਤਿਹਿ ਪਤ ਦਿਖਾਸੁਤੁ ਮਨੀ
ਗੁਰਾ ਦਿਖਿ ਦਿਖਿ ਇਹਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹਨੁ
ਦੁਹਿਯੋ ਜਹਾ ਰਿਖਨ ਹਰ ਦੁਆ
ਦਸ ਮੁਖ ਦੇਖ ਮਕਲ ਸਕਤੀ
ਇਹਾ ਰਾਮ ਜਾਇ ਸਾਧਿ ਸਨਈ

ਇਹਿ ਸਿਧ ਲਖੀਤੁ ਹੁਇ ਮਨੀ
ਸਿਧੀ ਦੇਖਤੁ ਮੁਖੈ ਮਨ ਮਨ ਮਨੀ
ਵਰਨਤੁ ਮਾਨਵ ਮਨੁ ਬਾਹੁਈ
ਜਹਾਨ ਸਾ ਹਰ ਕਰਹਿ ਸਿਧਾ
ਜਿਨਹੁ ਜੀਵ ਸਾਧਿ ਪਰਨੇ॥
ਸੁਨਹੁ ਰਿਮਾਸੋਰ ਬਾਸਹਾਈ॥

੨੦

ਲਖਾ ਮਨੁ ਗਯੋ ਬਨਿ ਨਿਵ ਲੇਨ ਮਾਲ ਕਲ ਕੰਦਾ॥

ਜਨਕ ਸੁਤ ਮਨੁ ਬੋਲੈ ਬਿਹਸ ਚਿਰ ਪ੍ਰਸਿਧ ਬਕੰਦਾ॥

ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭਾ ਕਰੁ ਰਹਿ ਰਸਾਨੀ
ਲੁਮ ਪਾਰਕ ਮਹਾ ਕਰਹਿ ਨਿਵਸ
ਜਾਇ ਰਾਮ ਸਿਧਨ ਗਾਥਾ ਮਨੀ
ਨਿਪਤਿ ਬਿੰਬ ਹਾਥੁ ਹੁਇ ਸੀਤ
ਲਖਾ ਮਨੁ ਗਯੋ ਮਹਾ ਮਨ ਜਨ
ਦਸ ਮੁਖ ਗਾਯਾਇ ਸਾ ਮਨੁ
ਨਵ ਨਿਨੀਦ ਕੇ ਅਤਿ ਦਖਾਈ
ਪੁਰਾਣੀ ਕ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭਾ ਮਨੀ

ਮੇਰੁ ਦੁਰਬ ਲਖਿਤੁ ਨ ਮਨੀ
ਲਖ ਲੱਗਿ ਕਹੈ ਨਿਸਾ ਜਨ ਨਸ
ਪੁਰੁ ਪਦ ਪਰ ਹਿਯ ਅਨੁਸਾ ਮਨੀ
ਤਿਨਹੁ ਹੁਪ ਸੁਖੀਲ ਦਿਨੀਤਾ॥
ਜਿਕਰੁ ਚੰਦਰ ਰਚਾ ਕੁਰਾਵਾਨਾ
ਲਖ ਮਾਥਾ ਮਨੁ ਰਚ ਰਤ ਨੀਚਾ॥
ਜਿਸ ਅੰਨੁ ਪਨ ਚਿਰਗਾਇਲਈ
ਜਿਸ ਅਨਾਸ ਕੇ ਕੁਮ ਮਨੁ ਦਨੀ॥

੨੧

ਅਭਿਨਵ ਮਾਧੋ ਚੰਦ ਸਦਰ ਮੁਖੀ ਬਾਤਾ॥

ਕਲਨ ਪੈਤ ਮਨੁ ਦੁਖ ਕਾ ਅਤਿ ਮਨੁ ਮਨਾ ਯਹੁਤੁ ੨੦

ਦਸ ਮੁਖ ਮਕਲ ਰਥਾ ਤੇ ਅਧੀ
ਜਹਾ ਹਰ ਮਹਾ ਮਨੁ ਮਨੀ
ਪੁਰਿ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੀ
ਤੋਧੀ ਤਤੁ ਬੈਰ ਨਹਿ ਕੀਤਾ॥
ਪੁਰਿ ਮਨੁ ਰਾਖਨ ਰਾਖਨ ਮਨੀ
ਜਿਨਹੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੀ
ਕਲ ਮਨੁ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਨਾਈ

ਕਹੀ ਸਹਿਤੁ ਤਿਨ ਮਨੁ ਮਨੀ
ਅਹਿ ਦਿਖਿ ਹਰਿ ਮਨੀ ਨਿਪਾਣੀ
ਨਿਨਰ ਰੁਪ ਰੁਤਾ ਰੁਤਾ ਮਨੀ॥
ਮਨੇ ਮਨੇ ਮਨਿ ਮਨੀ ਜੀਤੀ॥
ਬਿਨੁ ਰਹ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੇ ਮਨੀ
ਇਨ ਮਨੁ ਬੈਰ ਰਹਿ ਰਹਿ ਨਾਈ
ਜਿਨਹੁ ਮਨੇ ਮਨੇ ਰਹਿ ਰਹਿ ਨਾਈ॥

੨੨੬
੧੧੫

ਰਾ: ਮਾਰਿ

ਜੋ ਨਰ ਤਾਤੁ ਤਦਾਪਿ ਅਤਿ ਸੁਰਾ	ਤਿਨਹਿ ਵਿਰੋਧ ਨ ਆਇਹਿ ਪੁਰਾ
॥ ਅਹਿ ਤਾਰੁ ਕਾ ਸੁਵਾਹ ਹਤਿ ਪੀਰਾ ਭੋਇ ਹਰੇ ਕੇ ਵੀ ॥ ੧ ॥	
॥ ਖਰਦੁ ਖਲ ਕਿਸਿਰ ਬਾਏਉ ਮਨ ਜਾਕੇ ਅਸ ਬੁਲਬੀ ॥ ੨੧	
ਜਾਹੁ ਭਰਤ ਕੁਲ ਕਸਲ ਬਿਚਾਰੀ	ਸੁਨਤੁ ਜਗਾਵੀਨੀ ਸਿ ਬਹੁ ਗਾਰੀ
ਗਰਸਿ ਮਮੁ ਕਰਸਿ ਮਮ ਬੋਧਾ	ਕਹੁ ਯਗ ਜੋਹਿ ਜਾਮਨ ਕੇ ਯੋਧਾ
ਤਬ ਮਗੀਚੇ ਹਿੰਦੁ ਅਨੁਮਾਨ	ਨਵਹਿ ਬਿਰੋਧੇ ਨਹਿ ਕਲਾਨਾ
ਜਾਯੀ ਮਰਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਧਨੀ ॥	ਵੇਦਮ ਬੰਦ ਕਵਿ ਮਾਨਸਗਨੀ
ਚਿਤੁ ਕੁਤ ਦੇਖਾ ਨਿਨ ਮਰਦਾ	ਤਬ ਤਾਰੁ ਸਿ ਭਖ ਨਾਯਕ ਸਰਣ
ਚੁੰਤਰ ਵੇਤ ਮਾਹਿ ਬਧ ਬ ਅਭਰੇ	ਕਸਨ ਸਭੇ ਧਮਾ ॥ ਤਿ ਸਭ ਲਗੇ
ਅਸ ਲਿਖ ਜਾਨ ਦਸਾਨ ਨ ਸੰਗ	ਚਲਾ ਰਾਮ ਪਦ ਪ੍ਰੇਮ ਅਭੰਗਾ
ਮਨ ਅਤਿ ਹਰ ਖਜਨ ਵਨ ਤੋਹੀ	ਆਸ ਵੇਖਿਹੋ ਪੁਰਾ ॥ ਸਨੇਹੀ ॥

ਨਿਜ ਧਰਮ ਪ੍ਰੀਤ ਮਦੀ ਖਲਿ ਜਨ ਨਾਚਲ ਕਰਿ ਸੁਖ ਪਾਇਹੋ ॥	
ਸ੍ਰੀ ਸਹਿਤ ਅਨੁਜ ਸਮੇਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਰੋਧ ਪਦ ਮਨ ਲਾਇਹੋ ॥	
ਨਿਵਾਣ ਦਾਯਕ ਕ੍ਰੋਧ ਜਾ ਕਰ ਭਾਉ ਰੋਸੇਹਿ ਬਸ ਰਹੀ ॥	
ਨਿਜ ਪਾਣੁ ਸਰ ਸੰਧਾਨੇ ਸੇ ਮਹਿ ਬਧਾਇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹਰੀ ॥ ੮	

॥ ਮਮ ਪ੍ਰਾਣੈ ਧਰਿ ਧਾਵਤੁ ਧਰੇ ਸਰਾਸਨ ਚਾਨਾ ॥	
ਵਿਰਫਿਰ ਪ੍ਰਭਾਹਿ ਬਿਰੋਧਿ ਹੋ ਧੰਨਾਨ ਮੋਹ ਮਾਏ ॥ ੨੨	

ਤੇਹਿ ਬਨ ਨਿਕਟ ਦਸ ਨੈਨ ਰੇਤੁ	ਤਬ ਮਾਗੀਚ ਕਪਦ ਮਿ ਗਾਮਭੀ
ਅਤਿ ਬਚਿਤ ਕਛੁ ਵਰਣ ਨ ਜਾਈ	ਕਨਕ ਦੇਹ ਮਹਿ ਭਇ ॥ ਵਨਾਈ
ਸੀਤ ਪਰਮ ਪੁਰੋਹਿਤ ਮ੍ਰਿਗ ਦੇਖਾ	ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੁਮਨ ਹਰ ਬੀਰਾ
ਜਨਹ ਦੇਵ ਰਾਮ ਬੀਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ	ਸੁਹ ਮ੍ਰਿਗ ਕਰਮ ਤਿ ਸੰਤ ਫੁਲ
ਜਤਮ ਸਿੰਧ ਪ੍ਰਭੁ ਬਧ ਕਰ ਜੇਹੀ	ਅਨਹਿ ਚਰਮ ਕਹਿਤ ਵੇ ਵੇਹੀ
ਤਬ ਰਾਮ ਪਤਿ ਜਾਨਤ ਸਭ ਕਰਨ	ਉਠੇ ਹਰਖ ਸਰਗਾਯ ਸਵਾਣ
ਮ੍ਰਿਗ ਵਿਲੋਕਿ ਕਵੇ ਧਰਿ ਕਰ ਸੰਧ	ਕਰ ਤਲ ਚੰਪ ਰਹਿਰ ਸਰਸਾਧ
ਪ੍ਰਭੁ ਲਖਮਣੀ ਕਹਾ ਸਮੁਝਾਈ	ਫਿਰਤ ਵਿਪਨ ਨਿਸਿਰ ਬਧੁ ਰੁਈ

ਅਰਿ:

ਗਾ:

ਜੀਤਕੋਰਿ ਕਰਹੀ ਰਖਵਾਲੀ॥
ਪ੍ਰਭਹਿ ਵਿਲੋਕਿ ਲਗਿ ਮਗਭਯੋ॥
ਨਿਗਮ ਨੇਤ ਸਿਵਧਾਨਨਪਦੁ॥
ਕਬਹ ਨਿਕਟ ਪਾਇ ਦੁਰਪਰਯੋ॥
ਪੁਰਾਤ ਦਰਤ ਕਰਤ ਫਲਯੋ॥
ਤਸੁ ਤਰ ਰਾਮਕਾਇਨ ਸਰਮਯੋ॥
ਲਖਮਣ ਕੋ ਪਿਯਾਸ ਦਿਲੈ ਨਾਮ॥
ਪਾਤੁ ਤਜਤ ਪੁਰਾਣੇ ਸਿਨਿਯੋ॥
ਅੰਤਹ ਪ੍ਰੇਮ ਤਾਸ ਪਾਏ ਚਾਨਾ॥

ਭੁਖਿ ਵਿਵੇ ਬਲ ਸਮੇਦਿ ਜਾਗੀ॥
ਪਾਯੋ ਰਾਮ ਸਰਾਸਨ ਸਾਜੀ॥
ਮਾਯਾ ਮਿਗ ਪਾਏ ਸੋਇ ਪਾਵਾ॥
ਕਬਹੁ ਪੁਰਾਣੇ ਕਬਹੁ ਛਿਪਾਈ॥
ਲਹਿ ਲਿਖਿ ਪੁਰਾਣੇ ਲੇਖੀ॥
ਧਰਤ ਪਾਏ ਚਕਾਏ ਪੈਰ ਪਕਾਈ॥
ਪਾਏ ਸਿਮਰੇ ਸੇਮਨਾ ਸਿਰਮ॥
ਸਿਮਰੇ ਸਿਰਾਮ ਸਮੇਤ ਸਨੇਹਾ॥
ਮਨਿ ਵਲਕ ਗਏ ਦੀਨ ਸੁਯਾਨਾ॥

ਦੋ:

॥ ਕਿ ਪੁਲ ਨਮਨ ਸੁਰ ਵਰਗੀ ਗਾਵਾ ਪੁਰਗਾਵੇ ਕਾਥ

॥ ਨਿ ਜਪਦ ਦੀਨ ਅਸ ਕਹੁ ਦੇ ਨ ਕੀਧ ਰਾਪਨਾਯਾ॥ ੨੩

ਖਲ ਬਹਿ ਚੁਲਤ ਫਿਰੇ ਰਾਪਸੀ॥
ਆਰਤ ਹਿਤਾ ਸਨੀ ਕੁਥ ਸੀਤਾ॥
ਜਾਹ ਵੇਗ ਸੈਕਵ ਅਤਿ ਰਾਤਾ॥
ਭੁਕਟੇ ਵਿਲਾਸ ਸਿਸੁ ਲਗੀ॥
ਮਰਮ ਵਚਨ ਗਤ ਸੀਤ ਬੋਲੀ॥
ਬਨ ਦਿਮਿਰੇ ਵੇਲੇ ਪਾਸ ਵਕਟੁ॥
ਸੁਨ ਬੀਚ ਦਸ ਕੰਧਰ ਦੇਖਾ॥
ਜਾਕੇ ਰੂਰ ਸੁਰ ਆਰ ਰੂਰਾਈ॥
ਸਿੰਹਾਸ ਸੀਸ ਸੁਨ ਕੀ ਨਾਈ॥
ਨਿਮ ਕਪੜ ਪਗ ਵੇਲੇ ਧਰਾਸਾ॥
ਨਨ ਵਿਖਿ ਕਰੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ॥
ਕਹੀ ਮੀਤਾ ਸੁਨ ਧਰੀ ਗਾਥਾਈ॥
ਤਸੁ ਰਾਵਰ ਨਿਨ ਰੁਪ ਵਿਖਾਵਾ॥
ਗਹੀ ਸੀਤਾ ਧਰੀ ਨੀਰਜ ਗਾਥਾ॥
ਜਿਮ ਹਰੀ ਧਰਾਹੀ ਦੁਰੁਪ ਸਿਰਾ॥

ਸਿੰਹ ਰਾਪ ਕਰਕਾਵੇ ਨੀਤਾ॥
ਗਹਲ ਪਾਣ ਸਨ ਪਰਾਸਾਈ॥
ਲਖਮਣ ਬਿਰਾਜ ਰਾਸਨ ਸਤੁ॥
ਸਪਨੇ ਸੀਤਾ ਪਾਏ ਰਿਸਾਈ॥
ਗਾਏ ਪ੍ਰੇਰਤ ਲਛਮਣ ਮਾਏ ਰੋਲੀ॥
ਜਲੇ ਜਹਾ ਗਵਟ ਸਮਿ ਰਾਹੀ॥
ਆਵਾ ਨਿਕਟ ਜਤੀ ਕੋ ਭੋਖਾਈ॥
ਨਿਸਿਨ ਨੀਵ ਦਿਨਾ ਮੰਨੁ ਪਾਈ॥
ਦਿਤ ਚੋਰ ਚੋਰੀ ਚਲਾ ਚੁਠਿ ਰਾਈ॥
ਰਹਨ ਤੇਜ ਬਹਿ ਖਲ ਰਨ ਲੇਖ॥
ਗਯ ਨੀਤ ਬਯ ਪਾਏ ਵਿਖਾਈ॥
ਬੋਲੇ ਵਚਨ ਦੁਸੁਖੀ ਨਾਈ॥
ਭੁਖੀ ਬਯ ਜਜਕ ਨਾਮ ਸਨਾਈ॥
ਅੰਤਿ ਜਾਏ ਪੁਰੁ ਰੂਪ ਖਲ ਤਾਈ॥
ਭੁਖੀ ਜਾਕ ਲਾਯਾ ਨਿਰਕਰਾਈ॥

੨੨੩
੧੧੨

ਸੁਨਤੁ ਕਰਨੁ ਦਸਮੀ ਜਨਮਿ ॥ ਅਨਮਹਿ ਚਰਣੁ ਕੰਦੁ ਸੁਖਮਨ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੁ ਤੁਝੁ ਗੁਣੁ ਲਿਖਿ ਭੁਗਤੁ ਬੰਗੁ ॥
ਚਲੁ ਨਗਨ ਪਾਸੁ ਮਾਤਰੀ ਭੁਯੁ ਰਖਹਾਨੁ ਜਾਇ ॥ ੨੫ ॥
ਹਿਸਾਨੀਸ ਬਿਰਹੁ ਪਰਾਯ ॥ ਕਿਹਾ ਅਪਰਾਧੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ਦਾਸ ॥
ਮਾਰਤੁ ਹਰਨੁ ਸਿਰਹੁ ਸਮੁਦਾਯ ॥ ਹਾਰੁ ਪੁਕਲੁ ਸੋਝੈ ਦਿਨੁ ਨ ਰਿਕ ॥
ਹਾਲੁ ਮਾਰੁ ਭੁਮਾਰਨੁ ਤੇਰੇ ਖਾ ॥ ਸਿਰਹੁ ਪਾਸੁ ਤੁਝੁ ਕਰਿਨੁ ਰੋਖਾ ॥
ਸਿਰਿ ਭਾਇਆ ਪੁਕਰਤੁ ਰੋਖੀ ॥ ਕੁਝਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪੂਰੁ ਵਰੁ ਸਨਹੀ ॥
ਵਿਸਾਇ ਮਿਰਹੀ ਪੁਕਰਿ ਸੁਨਹ ॥ ਪਿਰੇ ਭਾਸੁ ਰਹੁ ਰਾਸੁ ਖਾਵੁ ॥
ਸੀਤਰੇ ਵਿਲਾਪੁ ਬੁਨਿ ਤਾਰੀ ॥ ਭਿਓ ਚਰਾਤਰ ਜੀਵਹੁ ਵਾਰੀ ॥
ਗੋਪ ਬਾਜੁ ਸੁਨਾ ਅਰਤੁ ਬਾਰੀ ॥ ਰਖੁ ਭਲੁ ਤਿਲਕੁ ਨਰਪਤਿ ॥
ਅਮਾਮਿ ਤਿਸੁ ਚਰਣੁ ਲਿਖਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਮਿ ਮੰਦੁ ਵਸਤੁ ਪਾਤੁ ਗਾਇ ॥
ਜੀਤੁ ਪੁਰੁ ਕਰਸਿ ਜਨਿ ਰਾਸਾ ॥ ਕਰੈ ਭਾਤੁ ਪਾਨੁ ਨੇ ਨਾਸਾ ॥
ਭਾਵੁ ਰੋਪੁ ਰੰਤੁ ਬਹਾ ਕੇਸੀ ॥ ਫੁਟੈ ਚਰਿ ਪਰਬਤੁ ਪਰ ਜੈ ਬੀ ॥
ਰੋਖੈ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਕਰਨੁ ਰੋਖੀ ॥ ਨਿਰਤੁ ਯਚਨੈ ਸਿਨ ਜਾਨੁ ਰੋਖੀ ॥
ਅਰੁ ਰੰਗੁ ਕਿਰਤੁ ਜਮਾਨਾ ॥ ਫਟੈ ਦਸਾਨਨੁ ਰਹੈ ਰਿਸਾਨਾ ॥
ਕੁਸੇਨ ਕਰੁ ਬਹਾ ਪਾਇ ਰੋਖੀ ॥ ਅਮਰੁ ਜਾਨੁ ਸਹਿਤੁ ਮਰਿ ॥
ਜਾਨੁ ਅਰੁ ਰੰਗੁ ਰੋਖੀ ॥ ਮਾਮਰੁ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੋਖੀ ॥
ਸੁਨਹੁ ਵਿਸਾਇ ਰੋਖੀ ਰੰਗੁ ਰੋਖੀ ॥ ਕਰਿ ਸੁਨੈ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੋਖੀ ॥
ਤੁਝੁ ਜਾਨੈ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੋਖੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਅਸੁ ਰੋਖੀ ਰੰਗੁ ਰੋਖੀ ॥
ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਪਾਵਹੁ ਅਉ ਮੇਰੀ ॥ ਰਿਸੈ ਮਰੁ ਮਰੁ ਰੰਗੁ ਰੋਖੀ ॥
ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੋਖੀ ॥ ਰਿਸੈ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੋਖੀ ॥
ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੋਖੀ ॥ ਜੀਤੁ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੋਖੀ ॥
ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੋਖੀ ॥ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੋਖੀ ॥
ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੋਖੀ ॥ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੋਖੀ ॥
ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੋਖੀ ॥ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੋਖੀ ॥
ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੋਖੀ ॥ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੋਖੀ ॥

ਮਨੀ:

ਰ:

੩੨੮

ਕਰਮ ਵਿਚ ਪਾਸਾਈ ਨਤੁ ਸੀਤਾ॥ ਗਿਰਿਪਦ ਬੈਠੇ ਕਾਮਿਨ ਨਿਆਰੀ॥ ਅਨਿ ਬਿਧਿ ਸੀਤਾ ਸੋ ਭਗਸਤੀ॥	ਯਾਹੁ ਬਿਧਿ ਸਜਨ ਮਿਹੀ ਸਫਤਿ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਚੀਨ ਪਦ ਭਾਰੀ॥ ਭਨ ਮਸੋਕ ਮਹਿਰਾਖਤ ਭਾਰੀ॥
ਦੋ: ਗਰਿਪਦ ਪਲ ਸਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਭਾਗ ਪੀਤਿ ਦੁਖਾਉ॥ ਭੁਭ ਮਸੋਕ ਪਾਦ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਖਿ ਭਤਨ ਕਰਾਉ॥ ੨੪	
ਦਿਹਾ ਦਿਹਾਤ ਮਨ ਮਨ ਮਾਨਾ॥ ਭੁਤ ਜਨਨ ਤਨ ਭਾਪਿ ਜਾਹੁ॥ ਅਸਕ ਹਿਧਿ ਪਿਸੁ ਦਰ ਬਿਨਾਸੀ॥ ਇਹ ਕੁਢਲ ਕਿਤ ਮੁਖ ਪਾਸ॥ ਸਿਖੁ ਸਾਦ ਲਿਆ ਭਾ ਪਾਈ॥ ਕਛੁ ਬਾਸਵ ਮਾਨ ਨਿਜ ਮੋਈ॥ ਤਵ ਪਿਤਰ ਤ ਸੀਤਾ ਪਾਅ ਭਾਹੁ॥ ਨਿਜ ਰਜਨ ਸੁਰੇਸ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਕਰ ਪਰ ਤੋਖ ਵਟੇ ਕਰ ਸੋਕਾ॥॥	ਸੁਰ ਪਾਉ ਬੈਠ ਮਤ ਅਸ ਠਨਾ॥ ਸਧਨ ਪਾਵ ਜਿਹ ਨਿਸਰ ਨਾਹਾ॥ ਜਿਪ ਬਹੁਰ ਬੈਠੇ ਮਿਦ ਬਾਨੀ॥ ਬਰ ਪਸੰਦ ਸਦਾ ਸੋਸਯ ਭਾਸ॥ ਚਲੇ ਪਿਦ ਕਾਮਿਨ ਰਾਖੁ ਰਾਖੀ॥ ਰਖ ਕਹੇ ਗਯੇ ਤਾਹੇ ਸੋਈ॥॥ ਕਰ ਪੁਤ੍ਰ ਮਨਿਸ ਨਾਮ ਸੁਨਾਹੁ॥ ਪਿਤ ਜਨਕ ਵਜਰ ਬਸ ਮਮਾਨ॥ ਹਵਾ ਖਵਾਇ ਗਏ ਨਿਜ ਲੋਕਾ॥॥
ਦੋ: ਜਿਹਿ ਬਿਧਿ ਕਮਰ ਕੁੰਗ ਸਗ ਧਾਇ ਚਲੇ ਸੀਰਾਮ॥ ਜਿਵ ਬਸੀਤਾ ਗਾਇ ਚਿਰ ਰਟਤ ਗਹਿਤ ਹਰਿ ਨਾਮ॥ ੨੫	
ਰਾਖੁ ਪਤਿ ਮਨ ਜਹਿ ਅਦੁ ਦੇਖੀ॥ ਜਨਕ ਸੁਤ ਪਰ ਹਰੇਤ ਅਕੋਲੀ॥ ਨਿਸਰ ਰਨਿਕਰ ਦਿਰ ਹਿਧਿ ਮਹੀ॥ ਗਹਿ ਪਦ ਕਮਲ ਅਨੁਭਵ ਸੋਈ॥ ਅਨੁਭਵ ਸਮੇਤ ਫੈਯੋ ਪੁਤ੍ਰ ਤਹਾ॥ ਅਸਮ ਦੇਖਿ ਜਾਨਕੀ ਹੀਨਾ॥ ਰਾਗਣ ਖਲ ਜਾਨਕੀ ਸੀਤਾ॥ ਨਾਮ ਪਦ ਸਮੁਝ ਯੋ ਬਹੁਰਾਤੀ॥ ਹੋਖਗ ਮਿਹੀ ਮਹੁ ਕਰ ਸੋਨੀ॥	ਅਨ ਬਹੁ ਦਿਤਾ ਕੀਨਿ ਵਿਸੇਖੀ॥ ਅਯੁਤਾਤ ਬਰਨ ਮਮ ਪੇਲੀ॥ ਅਮ ਮਨ ਸੀਤਾ ਅਸਮ ਨਾਹੀ॥ ਸੁਨਹੁ ਨਾਮ ਕਛੁ ਮੋਹਿਨ ਬੋਲੀ॥ ਗੋਦਾਵਰ ਤਹ ਅਸਮ ਜਾਵਾ॥ ਭੁਭੇ ਬੋਕਲ ਸਸ ਪੁਕਤ ਦੀਨਾ॥ ਰੂਪ ਸੀਲ ਬਤ ਨੇਮ ਪੁਨੀਤਾ॥ ਪੁਕਤ ਚਲੇ ਲਤਾ ਤਰੁ ਪਾਤੀ॥ ਭੁਮ ਦੇਖੀ ਸੀਤਾ ਮੁਗ ਨੈਨੀ॥

[illegible]

ਮਨਿ ਰਾਖ ਤਾਮਰੁ ਏਕੁ ਮਸਖੁ ਮਿਤਰੁ ਕਰੀ ਸਬ ਪੀਤੁ।

ਸੁਨੁ ਹਮ ਭੁਜਨੁ ਭਵੁ ਭੀਰਾ॥
 ਸੁਹਿ ਪਾਲ ਜਨਕ ਸੁਤ ਹਰਿਗੋਪ
 ਦਿਲ ਪਤਿ ਅਤਿ ਕੁਰੰਗੀ ਬੀ ਨਾਈ
 ਚਲਨ ਚਰਿਤ ਅਵਕਿ ਪਾਨਿ ਧਾਨੁ
 ਮਖਮ ਸੁਆਮਿ ਕਹੀ ਤਿਹੀ ਬਾਤ
 ਅਧਮਿ ਮੁਕੁ ਹਏ ਸੁਤ ਗਾਵਾ॥
 ਚਏਂ ਵੇਹੁ ਨਾਥ ਕਹਿ ਲਾਗੇ॥
 ਰਾਤ ਕਦਮਾਨਿਸ ਤੇ ਗਨਿ ਪਾਈ
 ਅਤਿ ਨਕਹਿ ਜਗਤੁ ਲੋਕੁ ਕਛੁ ਨ ਯਾ
 ਦੇਵੈ ਕਹੁ ਤੁਮ ਪਰਣ ਕੁਮਾਰਾ॥
 ਭੂਖਣ ਬਹੁ ਪਦ ਪਤਿ ਅਨੁਪਾ
 ਮਿ ਮਾਤਿ ਕਰਤ ਨਯਨ ਭਵੈ ਭੁਰੀ

ਜਿਹਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਅਨੁਪ ਨਿਰਗੁਣ ਸਗੁਣ ਹੁਣ ਪ੍ਰਕਾਸਮੀ
ਦਸ ਸੀਸ ਬੰ ਪੰਚ ਰੰਗ ਨ ਚਾਪ ਸਰ ਮੰਦਰ ਮਹੀ॥

2000

[The text in this section is extremely faded and illegible.]

76

[The image shows two pages of handwritten text in Devanagari script, which is heavily faded and blurry. The text is arranged in horizontal lines across both pages, but individual characters are illegible due to the poor quality of the scan.]

FFF

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २८

ਦੇ:	ਜਿਹ ਮੁਖਿ ਦਸ ਉਤਮ ਅਤੇ	ਦਿਖਾ ਰਾਖ ਕਰਨੇ ਮਾਫਿ।
	ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਿਰ ਮੁਖ ਮੁਖਿ	ਭਰੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਭਰੇ।

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

ਅਠਿ:

ਰਾ:

156

333

੫੫੫

ਮੰਤ੍ਰਜਾਪਮਮਵਿਛਵਿਸਵਾਸ •	ਪ੍ਰੰਚਮਭੁਜਨਜੇਬੇਵਪ੍ਰਕਾਸ •
ਛਾਨਿਦਮਸੀਲਵਿਕਰਥਕ੍ਰਮ •	ਨਿਰਤਨਿਰੰਤਰਸੰਜਨਧਰਮਾ •
ਸਾਤਵਿਸਬਸੋਹਿਅਯੋਗਦੇਖੇ •	ਮੋਤੇਜੰਤਅਧਰਕਟੇਲੇਖੇ •
ਅੰਠਵਿਯਥਾ ਲਾਭਸੰਤੋਖਾ •	ਸੁਪਨੇਨਹਿਦੇਖਏਪਰਦੇਖਾ •
ਨਵਿਮਸਰਲਸਬਮਨਛਲੀਨ •	ਅਮਭੁਰੇਸਹਿਯੇਹਰਖਨਦੀਨਾ •
ਨਵਮਹਿਏਕੋ ਸਿਹਕੋਰੋਈ •	ਨਰਿਪਰਖਸੁਚਰਾਭਟਕੋਈ •
ਸੋਇਅਤਿਸਯਪ੍ਰਯਾਗਮਨਿਜੋਰੇ •	ਸਰਲਪ੍ਰਕਾਰਭਕੁਵਿਛਤੋਰੇ •
ਯੋਗਵਿਦਵਰਲਭਗਤਿਸੋਈ •	ਤਿਕਹਿਅਸਸੁਲਭਭਏਸੋਈ •
ਮਮਦਰਸਨਫਲਪਰਮਾਨੁਪ •	ਜੀਵਪਦਨਿਜਮਹਾਸ੍ਵਰੂਪਾ •

ਦੋ: ॥ ਸਬਪ੍ਰਕਾਰਤਵਭੁਗਯਬਭਮਮਚਰਣਨਅਨਰਗਾ
॥ ਤਵਮਹਿਮਾਜਿਓਰਿਥਸਹਿਤਾਸਪਰਮਸੁਭਭਾਗਾ ॥

ਸੁਨਸੁਲਵਚਨਹਰਖਕਪਏ •	ਪਾਨੇਬੋਲੇਪਭਾਰੇਗਾਸੁਹਾਈ •
ਜਨਕਸੁਤਾਕੈਰਾਧਭੁਮਿਨੀ •	ਜਾਨਹਿਕੁਕਰਿਦਰਗਾਨਿਨੀ •
ਪੰਪਾਸਰਹਿਜਾਹਿਰਪਰਈ •	ਤਾਹਿਹੋਇਹਿਸੁਗਵਿਮਿਤਈ •
ਰਿਖਮਤੰਗਮਹਿਮਾਗੁਣਭਰੀ •	ਜੀਵਚਰਚਰਗਹਿਤਸੁਖਾਰੀ •
ਏਰਨਕਰਕਾਹੁਸਨਕੋਈ •	ਜਾਮਨਬੈਰਪ੍ਰੀਤਿਕਰਸੋਈ •
ਸਿਖਰਸੁਹਾਵਨਕਨਨਫੁਲੇ •	ਯਗਮਿਯਸੀਥਸੰਕਮਨਕੁਲੇ •
ਕਰਹੁਸਵਲਅਸਸਬਕਰਜਈ •	ਤਾਹੋਹੋਇਹਿਸੁਗਵਿਮਿਤਈ •
ਸੋਸਬਕਹਹਿਦੇਵਗੁਪਬੀਯਾ •	ਸਨਤਹੁਪਛਹੁਮਤਿਧੀਰਾ •
ਬਰਬਰਪ੍ਰਭਪਦਾਸਰਨਈ •	ਪ੍ਰੇਮਸਹਤਿਸਬਕਥਸੁਨਈ •

ਫੰਦ ॥ ਕਹਿਕਥਾਸਕਲਵਿਲੋਕਿਹਰਿਮਖਾਦਿਯਾਪਦਪੰਚਯੋਗੇ ॥
॥ ਤਹਿਯੋਗਪਾਦਕਹੋਹਧਰਪਦਲੀਨਭਾਯੋਜਹੰਨਹੀਛਿਟੇ ॥ ੧ ॥
॥ ਨਰਵਿਦਿਯੋਕ੍ਰਮਅਧਰਮਧਰਮਾਤਿਸੋਕਪਦਸਬਯੋਗੁ ॥
॥ ਵਿਸੁਸਕਰਿਕਹਿਦਾਸਕੁਲੀਰਾਮਪਦਮਨਕੋਗਾਹੁ ॥ ੨ ॥
ਦੋ: ॥ ਜਾਤਿਹੀਨਾਅਧਮਨਮਮਹਿਮੁਕੁਕੀਨਅਸਿਨਾਹੀ ॥

॥ ਮਹਾਮੰਤ੍ਰ ਮਨ ਸਮੁਦਰੀ ਸ ਏਸੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਿ ਬਿਸਾਟਾ ॥

ਚਲੇ ਰਾਮ ਤਾਗਾ ਬਨ ਜੋਧੀ ॥
ਇਹ ਹੀ ਇਕ ਪੁਰ ਕਰਤ ਵਿਖਦੁ ॥
ਲਖ ਮਦ ਦੇਖ ਵਿਪਨ ਕੋ ਸੋਭੁ ॥
ਨਾਭੇ ਸਹਿਤ ਸਬ ਖਗ ਮਿਗ ਵਿਦੁ ॥
ਗਮੀ ਦੇਖ ਮਿਗ ਨਿਕਰ ਪਾਹੀ ॥
ਤਾਮਾ ਮਨੈ ਕਰਹੁ ਮਿਗ ਸਾਏ ॥
ਸੰਗ ਲਾਇ ਕਰੀ ਨੀ ਕਰਿ ਲੇਹੀ ॥
ਸਾਸੁ ਸੁਭਿਤ ਪੁਨ ਪੁਨਿ ਦੇਖ ॥
ਰਾਖਯ ਨਰਿਯ ਦਾਪਿ ਉਦ ਮਾਹੀ ॥
ਦੇਖੁ ਤਾਤ ਬਸੰਤ ਸਹਾਏ ॥

ਅਤੁਲਿਤ ਬਨ ਨਰ ਕੋਹ ਸਿੰਦੂ ॥
ਕਹਿਤ ਕਥਾ ਅਨੇਕ ਸੰਬਾਦਾ ॥
ਦੇਖਤ ਕਹਿ ਕਥ ਮਨ ਨਹੀ ਛੋਡੁ ॥
ਮਾਨਹੁ ਮੇਰ ਕਰਤ ਹਰਿ ਨਿਦਾ ॥
ਮਿਗ ਕਿਹਹਿ ਕੁਮਕ ਹਿਰਪ ਨਹੀ ॥
ਕੰਦਨ ਮਿਗ ਪੋਸਨ ਏ ਆਏ ॥
ਮਾਨਹਿ ਮੋਹਿ ਸਿਖਾਵਨ ਦੇਹੀ ॥
ਭੁਪ ਸੇਵਤ ਬਸ ਨਹੀ ਕਥਾ ॥
ਧੁਵਤੀ ਸਾਸੁ ਨਿਪਤ ਬਸ ਨਹੀ ॥
ਪ੍ਰਯਾਹੀਨ ਮੋਹਿ ਤਥਾ ਓਪਜਾਵ ॥

ਦੇ:

॥ ਬਿਰਹ ਬਿਕਲ ਬਧ ਹੀਨ ਮਹਿ ਜਾਨ ਸਿਨਿ ਪਟ ॥
ਸਹਿਤ ਵਿਪਨ ਮਸੁ ਕਰ ਖਗਨ ਮਦਨ ਕੀਨ ਬਗ ਮੇਲ ॥
ਦੇਖਿ ਗਮ ਭ੍ਰਮ ਸਹਤ ਤਾਸ ਦੂਤ ਸਨਿ ਬਾਤ ॥
ਭ੍ਰਮ ਕੀਨੇ ਓ ਮਨੁ ਤਿਨ ਕਹਿ ਹਟ ਕਿ ਨਹਿ ਜਾ ॥

੩੨

ਕਿਟਪ ਮਿਸਰ ਨਾਤ ਓਹੁ ॥
ਕਾਲਿ ਤਾਲ ਬਧ ਧੁਜ ਪਤਾ ॥
ਬਿਬਿਧ ਭਾਂਤ ਦੇਸੇ ਤਰ ਨਾਨਾ ॥
ਕਹਿ ਕਹਿ ਸੁਦਰ ਵਿਦਪ ਸਹਾਏ ॥
ਗੁਸਤੁ ਪਕ ਮਾਨੁ ਗਜ ਮਾਏ ॥
ਮੇਰ ਕਰ ਕੀਰ ਬਰ ਬਾਸੀ ॥
ਤੀਰ ਲਾਭੁ ਪਦ ਚਰ ਧੁਜਾ ॥
ਰਬ ਗਿਰ ਸਿਲਾ ਵੀ ਦਭੀ ਬੁਲ ॥
ਮਸੁ ਕਰ ਮਖਰ ਭੋਭਿ ਸਹਿ ॥
ਚਰੁ ਰੰਗਨੀ ਸਨ ਸੀਗ ਕੀਨੀ ॥

ਬਿਬਿਧ ਦੇਸ ਨਹਿ ਜਨੁ ਤਨੀ ॥
ਏਖਨ ਸੋਹ ਪੀਰ ਮਨੁ ਜਾਕਾ ॥
ਜਨ ਬਨਿਤ ਬਨੇ ਬਹੁ ਬਾਨਾ ॥
ਸਨ ਭੁਟ ਬਿਲਾਗ ਬਿਲ ਕੀ ਕਰੇ ॥
ਏਕ ਮੋਹ ਪਉਦ ਬਿਸਰਾਏ ॥
ਪਾਰਾ ਕੁਤ ਮਰਾਲ ਜਬ ਤਾਸੀ ॥
ਵਹਨੁ ਨ ਜਾਏ ਮਨੁ ਬਧੁ ਬਾ ॥
ਚਰਕ ਬੰਦੀ ਗੁਣ ਗੁਣ ਬਰਨਾ ॥
ਬਿਬਿਧ ਬਾਗ ਬਸੀਠੀ ਆਈ ॥
ਬਿਚਰਤੁ ਸਹਿ ਬਚੁ ਤੇਨੀ ਦੀਨੀ ॥

ਮਾਰਿ:

ਭਾ:

ਮਾਰਿ ਦੇਖਤ ਕਾਮ ਅਨੰਤੁ ਅੰਤਿ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨਾਹੀ	ਕਹੀਓ ਪੀਰ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਤੂੰ ਤੇਵੇਂ ਦੁਖਾ ਦਿਖਾਈ
ਦੇ: ॥ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰਮ ਕੰਮ ਅੰਤਿ ਨਿਭਾ ॥ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਾਮ ਸਨਕਾਰੁ ਨਿਮਾਧ ਮਨਿ ਨਿਭਾ ॥ ਨਿਭਾ ਤੇਰੇ ਦਿਖਾ ਦੇਖਤ ਕਾਮ ਕੇਵਲ ਨਾਹੀ ॥ ॥ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਬਚਨ ਬੁਲ ਮਨਿ ਕਰ ਕਹੀਓ ਦਿਖਾਈ ॥ ੩੩	
ਰਾਗੁ ਤੀਰਥੁ ਚਰਾਚਰ ਮੁਖੀ ਕਹੀਓ ਕੇਵਲਿਤ ਦਿਖਾਈ ਕਿਉ ਮਨੋਜ ਲੋਭੁ ਮਦ ਮਾਯਾ ਸਿਨਰੀਓ ਜਾਲ ਨਹਿ ਭੁਲਾ ਦਿਖਾਵੈ ਮੇ ਅਨੁਭਵ ਮਾਯਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੰਦੇਹੁ ਤੀਰਥੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਜਸ ਨੇਰ ਮਲਬਰੀ ਜਨਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਬਿਬਿਧਿ ਮੁਕਤੀ	ਰਾਮਚੰਦ੍ਰਾ ਸਨਕਾਰੁ ਮੁਖੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕੇਵਲਿਤ ਬਿਰਥੁ ਦਿਖਾਈ ਵੁਟਾਹਿ ਸਰਨ ਕਾਮ ਕੇਵਲੁ ਸਾਧਰੁ ਹੋਵੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਮਤਿ ਹਰਿ ਭਗਤ ਸਨਕਾਰੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮਾਯਾ ਭੀ ਭੀਰੁ ॥ ਬੰਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮਨਿ ਹਰਿ ਭੀਰੁ ਜਨਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਾਚਰੁ ਭੀਰੁ ॥
ਦੇ: ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨਿਸੰਕਾਰੁ ਭਵਿਜਲ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮਰਮੁ ॥ ॥ ਮਾਯਾ ਭੁਨਨ ਦੇਖੇ ਜੇ ਜੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਗੁਣ ਬਹੁਮੁ ॥ ਜੁਖੀ ਮਨਿ ਸਬਦੇ ਕਰਮ ਅਤਿ ਅਗਾਧੇ ਜਲ ਪਾਣੀ ਜਾਗੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਜੀਲੋਰੇ ਦਿਨ ਸਬ ਸੰਗਤ ਜਾਹੀ ॥ ੩੪	
ਦਿਖੈ ਸਰਸਿ ਜਨਾਨ ਰੰਗੁ ਬਿਸਤਰਨ ਕਰਕਰ ਕਲ ਹੋਸਾ ਚੰਦ੍ਰ ਵਰ ਬਕ ਬਗ ਸਮੁਦਾਈ ਸੰਦਰਬ ਗਗਨੁ ਗਿਗਾ ਸੁਦਾਈ ਭਲ ਸਮੀਪ ਮਨਨ ਗਾਹੁ ਭੁਯੋ ਚੰਦ੍ਰ ਬਕ ਬਕ ਬਕ ਬਕ ਮਲਾ ਨਵ ਪਲਕ ਭੁਯੋ ਮਿਤ ਭੁਯੋ	ਮਧਰ ਮਧਰ ਗੀਤ ਬਹੁ ਭੀਰੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮਨ ਕਰਕਰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਦਿਖਤ ਬੀਰੁ ਭੀਰੁ ਨਹਿ ਜਾਈ ਜਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨਨ ਲੋਭ ਬਕਾਈ ਚਹੁ ਦਿਸ ਕਾਨਨ ਬਿਰਥੁ ਸੁਦਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੁਦਾਈ ਦਿਖੈ ਗੀਤ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰਕਰ ॥

52
416

ਸੰਤਤ ਵੀ ਮਨੋਹਰ ਬਾਉ
ਮਨਿ ਬਰ ਸਰਸ ਪਾਨ ਪਨਾਹੀ

24

ਮੰਜਨ ਕੀਨ ਪਰ ਮਸਖ ਪਾਵ
ਇਠੇ ਅਨੁਜ ਸਹਤ ਰਖ ਰਾਗਾ
ਉਤੁਤ ਕਰੀ ਜੀਧਾ ਮ ਜਧਯੇ॥
ਕਹਿਤ ਅਨੁਜ ਸਨ ਕਥਾ ਜਾਗਲ
ਨਰਦ ਮਾਨਿਕਾ ਸੋਹ ਵਿਸੇਖੀ
ਸਹਤ ਗਾਪਨਾਨਾ ਦੁਖ ਭਾਗਾ
ਪੁਨਨ ਬਨਾਹਿ ਅਸਿ ਅਵਸੁ ਅਈ
ਕਿਉ ਜਹਾ ਪੁਰੁ ਸਖ ਅਸਨਿ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਬਹੁ ਬੁਭਿ ਬਖਾਨੀ
ਰਾਖੇ ਬਹੁਤ ਬਾਰ ਭੋਰ ਲਾਈ
ਬਖਾਮਦ ਜਾਦਰ ਚਰਦ ਪੁਤਰੇ

100

2511

ਸਿਰ ਅਗਮ ਸੁਗਮ ਦਰਾਜਕ
ਸਦਾਪਿ ਜਾਨਤ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ
ਸਨਸਨ ਕਬਹੂ ਕਿ ਕਰੇ ਰਹਾਉ
ਜਿਮਨਿ ਵਰਨ ਸਕੈ ਭੁਮ ਮਾਧੀ
ਅਸਵਿਸ਼ਾਸ ਤਜਾਹਿ ਜਨ ਭੋਰੇ
ਅਸ ਵਰਮਾਗੈ ਕਰੈ ਢੁਠਾਈ
ਸਾਹਿਕੁ ਅਪਿਕ ਏਕੈ ਏਕਾ
ਹੋਰੁ ਨਾਖ ਅਪਖਰਾ ਗਏ ਵਾਕ

ਅਨੰ:

ਰਾ:

ਦੁ:

॥ ਗਾਥਾ ਰਸਮੀ ਕੁੰਡੇ ਤੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਇ ਸੋਮ ॥

॥ ਅਪਰਨਾਮ ਉਤਰਾਵੇ ਜਿਸਨ ਬਾਸ ਨਿਰੁਧ ਚਿਤ੍ਰੇ ॥

॥ ਏਵੇ ਮਸ ਮਨਿ ਸਨ ਕਹੈ ਭਿਖਾਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥

॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਮਨ ਹਰਖ ਅਨਿ ਪਸੁ ਪਦ ਨਹੈ ਮਸ ॥ ੩੭

ਅਨੰ ਪੁਰੀਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਨ

ਰਾਮ ਜਬਾਹਿ ਪੈਰੋ ਨਿਜ ਮਯ

॥ ਭਭ ਬਿਧਾਹ ਮੈ ਚੈ ਰਹੈ ॥

ਸੁਨਿ ਮੁਨਿ ਚੈ ਨਹੈ ਸਹ ਰੋਜ

ਕਹੈ ਸਦਾ ਤੇਨ ਕੈ ਰਖਵਾਈ ॥

ਗਾਥਿਨੁ ਚੈ ਭਾਨਨ ਮਾਧਵ

ਮਿਥੁ ਯਤਿ ਸੁਤ ਪਰ ਮਾਧਵ

ਮੇਰੇ ਪਦ ਤਰਸ ਮਮ ਰਜਾਨੀ ॥

ਭਾਨੀ ਮੇਰੇ ਨਾਨ ਨਿਜ ਬਲਗੀ

ਨਾਨ ਬਲਗੀ ਪੈਰੋ ਮਨਿ ਰਜਾਨੀ

ਪਾਏ ਨਾਨ ਕੈ ਮਿਥੁ ਬਨੀ

ਨੈਨੋ ਮੈ ਮਿਥੁ ਨਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜ

ਪੁਰੁ ਕਹੈ ਭਾਨਨ ਬੈਰਾਨੀਨਾ

॥ ਭਾਨੀ ਮੈ ਮੈ ਤੇਰੇ ਸਕਲ ਕੋਸ

ਜਿਸਿ ਬਲਗੀ ਰਾਖ ਮਾਧਵੀ

॥ ਤੇਰੇ ਪੈਰੋ ਨਹੈ ਅਰਤਾਈ ॥

ਪਾਏ ਕਹੈ ਨਹੈ ਪਾਠ ਲਭਤਾ

ਬਲਗੀ ਸਮਝਾਸ ਅਨਾਨੀ

ਦੁਹੈ ਕਹੈ ਮੈ ਭਾਨੀ ਮਾਧਵੀ ॥

ਪਾਧਰ ਰਾਮ ਨਾਨ ਕੈ ਨਹੈ ਭਾਨੀ

ਦੁ:

॥ ਰਾਮ ਕੈ ਪਦੋ ਕੁੰਡੇ ਮਦ ਪੁਕਲ ਮੈ ਕੈ ਧਾਰੋ ॥ ॥

॥ ਭਾਨੀ ਮੈ ਮੈ ਤੇਰੇ ਪਦੋ ਮਾਧਵੀ ਰਾਖੀ ਨਾਨੀ ॥ ੩੮

ਸਾਨਿ ਨਾਨ ਕੈ ਪਦੋ ਮਦ ਪੁਕਲ

ਨੈਨੋ ਮੈ ਮੈ ਮਦ ਪੁਕਲ ਮੈ

ਰਾਮ ਕੈ ਮਦ ਮਦ ਮਦ ਮੈ

ਦੁਹੈ ਮਦ ਮਦ ਮਦ ਮੈ

ਮਦ ਮਦ ਮਦ ਮੈ

ਮਦ ਮਦ ਮਦ ਮੈ

ਮਦ ਮਦ ਮਦ ਮੈ

ਮਦ ਮਦ ਮਦ ਮੈ

ਮਦ ਮਦ ਮਦ ਮੈ

ਮਿਥੁ ਪੈਰੋ ਨਹੈ ਬਲਗੀ ॥

ਮਿਥੁ ਮੈ ਮੈ ਮੈ ਮੈ

ਮਿਥੁ ਮੈ ਮੈ ਮੈ ਮੈ

ਮਿਥੁ ਮੈ ਮੈ ਮੈ ਮੈ

ਮਿਥੁ ਮੈ ਮੈ ਮੈ ਮੈ

ਮਿਥੁ ਮੈ ਮੈ ਮੈ ਮੈ

ਮਿਥੁ ਮੈ ਮੈ ਮੈ ਮੈ

ਮਿਥੁ ਮੈ ਮੈ ਮੈ ਮੈ

ਮਿਥੁ ਮੈ ਮੈ ਮੈ ਮੈ

ਦੁ:

॥ ਰਾਮ ਕੈ ਪਦੋ ਕੁੰਡੇ ਮਦ ਪੁਕਲ ਮੈ ਕੈ ਧਾਰੋ ॥ ॥

੨੨੮
੨੨੮

ਭਾਤੀ ਕੀਨ ਨਿਵਾਰਣ ਮਾਨਿ ਮੇਧਾ ਸਿਧ ਸਾਹਿਬ

੨੨੮

ਸੁਨਿ ਰਾਖ ਪਾਤਿ ਕੋ ਬਰਤਾਹੁ	ਸੁਨਿ ਰਾਖ ਪਾਤਿ ਕੋ ਬਰਤਾਹੁ
ਕਹੁ ਕਵਨ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਅਸਿਰੀ	ਸੇਵਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਰੁ ਪ੍ਰੀਤੀ
ਭੈਨੁ ਭਜਹਿ ਅਸਪ੍ਰਭ ਮਤਾਹੀ	ਗਮਨ ਰਹਿਤ ਨਰ ਮੰਦ ਅਭਾਗੀ
ਪੁਨ ਸਾਦਰ ਬੋਲੇ ਮੁਨਿ ਨਰਦ	ਸੁਨਹੁ ਰਾਮ ਵਿਗਮਨ ਬਿਸਯਦ
ਸੰਤਨ ਕੇ ਲਖਣ ਰਾਖੁ ਬੀਰੀ	ਕਹਹੁ ਨਾਥ ਭੁੰਜਨ ਭਵ ਭੀਰੀ
ਸੁਨਿ ਮਨਿ ਸੰਤਨ ਕੇ ਗੁਨ ਕਹੁ	ਸਿਹਤ ਮੇ ਭੁੰਨ ਕੇ ਬਸ ਰਹੁ
ਖਵੈ ਕਿਥੋ ਤਜਿ ਅਨੁ ਅਕਸ	ਅਚਲ ਅਭਿਚਿਨ ਸੁਖਿ ਸੁਖਾਸ
ਅਮਿਤ ਭੋਧ ਪਰਮਾਰਥ ਭੁੰਗੀ	ਸਤਿ ਮਾਰਗ ਵਿਕਟਿਵ ਯੋਗੀ
ਸਾਵਧਾਨ ਮਾਨ ਮਦ ਹੀਨਾ	ਧੀਰ ਧਰਮ ਗਤਿ ਪਰਮ ਪ੍ਰੀਤੀ

੨੨੮ ॥ ਗੁਣ ਗਾਰ ਸੰਸਾਰ ਦੁਖ ਰਹਤ ਬਿਗਤ ਸਦੇਹ ॥
ਭਜ ਮਮ ਚਰਣ ਸਰੋਜ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਕਹੈ ਵੀਨਗੋਹ ॥ ੪੦ ॥

ਨਿਸ਼ਗੁਣ ਸੁਨਤ ਸੁਦਰਸਨ ਕਰੀ	ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ ਸੁਨਤ ਅਧਿਕਾਰ ਚਰੀ
ਨਮਜੀਭਲ ਨਹਿਤ ਆਗਹਿ ਨੀਤੀ	ਸਰਲ ਸੁਭਾਸ਼ਿ ਸਨ ਪ੍ਰੀਤੀ
ਜਪੁ ਤਪ ਭੁਤ ਦਾਸ ਯੋਮਨੇ	ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਭਿਖੁ ਪਦ ਪ੍ਰੀਤੀ
ਸੁਧ ਖਿਸਮਾ ਸੰਯਤੀ ਦਾਸ	ਅਵਿਤਮ ਮਖਦ ਪ੍ਰੀਤੀ ਅਮਾ
ਵਿਰਤ ਵੇਦੇ ਕਵਿਨ ਯੋਗਿਨ	ਇਹ ਯੋਗ ਰਸ ਵੇਦ ਪਰਾਨਾ
ਦੀਮ ਮਾਨ ਮਦ ਕਰਹਿ ਨ ਕਾਉ	ਭੁੰਨੇ ਨ ਦੇਹਿ ਕੁਮਾਰਤ ਪਾਉ
ਗਵਹਿ ਸੁਨਹਿ ਸੁਦਾਮਾ ਸੁਖੀ	ਹਿਤ ਰਹਤ ਪਦ ਹਿਤ ਰਤ ਸੀ
ਸੁਨਿ ਸਨ ਸਾਪਨ ਕੇ ਰਾਣ ਸੇਵੇ	ਭੁੰਨੇ ਨ ਸਕਹਿ ਯਾਰ ਦਸ ਤੇ

੨੨੮ ॥ ਕਹਿ ਸਕਨ ਸਾਹੁ ਸੰਨ ਨਾਰਦ ਸੁਨਤ ਪਦ ਪੰਕਜ ਗਾਉ ॥
ਅਸਦੀਨ ਬੰਧ ਕੁਪਯਾ ਅਪਨੇ ਭੁਕੁ ਰੁਤ ਨਿਸ਼ਾਖ ਕਾਉ ॥
ਸਿਰਨ ਵਿਭਾਤਿ ਚਰ ਚਰਨ ਨ ਕਰਮ ਪਰਨ ਰਤ ਰਾਏ ॥
ਤੁਧੰਨੇ ਭੁਯਾ ਜੀਵਾਸ ਮਾਸੁ ਸਿਹਾਇ ਤੇ ਹਰਿ ਭੀਗ ਰਾਏ ॥

੨੨੮ ॥ ਚਾਵਣ ਚਿਯਸ ਪਾਵਨ ਗਵਹਿ ਸੁਨਹਿ ਸੇਵਕ ਗਾਉ ॥

ਅੰਤਿ:

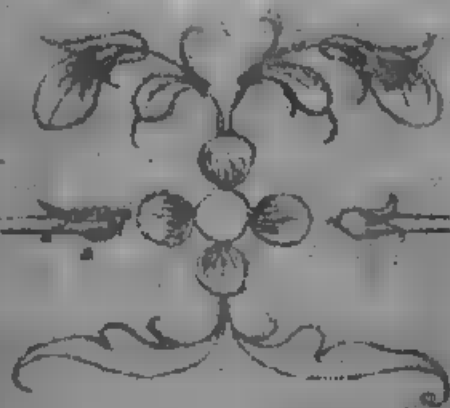
ਕਾ:

ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਿਥ ਪਾਤ੍ਰਾ: ਵਿਨ ਇਤਾਗ ਸਪਦੇ:
ਦੀਪਸਿੰਘ ਸਮਾਧੁਫੇਰੇ ਜਨਮਨਜਨਿਯੋਗਿ ਪੁਤ੍ਰ:
ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਿਥ ਪਾਤ੍ਰਾ: ਵਿਨ ਇਤਾਗ ਸਪਦੇ:
ਦੀਪਸਿੰਘ ਸਮਾਧੁਫੇਰੇ ਜਨਮਨਜਨਿਯੋਗਿ ਪੁਤ੍ਰ:

ਮ:

ਅੰਤਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਨਸੇ ਸਕਲ ਕਾਲੇ ਕਲਾਖਿੰਧੀਪਨੇ: ਵਿਮਲਵੇ:
ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਿਥ ਪਾਤ੍ਰਾ: ਵਿਨ ਇਤਾਗ ਸਪਦੇ:
ਦੀਪਸਿੰਘ ਸਮਾਧੁਫੇਰੇ ਜਨਮਨਜਨਿਯੋਗਿ ਪੁਤ੍ਰ:
ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਿਥ ਪਾਤ੍ਰਾ: ਵਿਨ ਇਤਾਗ ਸਪਦੇ:
ਦੀਪਸਿੰਘ ਸਮਾਧੁਫੇਰੇ ਜਨਮਨਜਨਿਯੋਗਿ ਪੁਤ੍ਰ:

੨
ਵਿਤ

<p>॥</p>	<p>ਕੇਵੇਂਦੀ ਵਰ ਸੁੰਦਰਾ ਵਰਿ ਬੋਲੈ ਬਿਰਮਾਨ ਪਾਮਾ ਭੋਲੈ। ਸੋਭਾਵਲੀ ਵਰ ਧੰਦਿਨ ਸੁਤਿਨੈ ਗੋਵਿੰਦੁ ਵਰਿਨੈ ਪੁਰੀ। ਮਾਯਾ ਮਨੁ ਪਹੁੰਦੈ ਰਾਮ ਚਰ ਸ ਪਰਮ ਵੰਡ ਹਿਤੈ॥ ਸੀਤਾ ਵੇਖੈ ਏਤੈ ਪਥਿਗ ਤੇ ਭਕਿ ਪਦੇ ਤੋਹਿਨ : ੮੧੦ ਬੁਝੈ ਸੋਭੈ ਸਿਸਮੀਤ ਵੇਕ ਲਿਮਲ ਪ੍ਰਧੂਸਨੈ ਰਾਵਾਜੈ॥ ਸੀ ਮਛ ਮੁ ਸੁਖੈਂਦੁ ਸੁੰਦਰ ਵਰੇ ਸੋਭੈ ਤੇ ਸਰਵਦਾ॥ ਸੀਸਾਰ ਮਨ ਭੋਖਨੈ ਸਮਧਰੈ ਸੀ ਜਾਨਕੀ ਭੀ ਵਰੈ॥ ਧਨਾ ਸੁੰਦਰਿਨਾ : ਪਦੈਤਿ ਸਤਤੈ ਸੀ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਮੁਤਮ : ੨</p>
<p>ਸੋ:</p>	<p>॥ ਮੁਕੁ ਜਨਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਰਮਾਨ ਥਾਨ ਅਪਹਾਨਿਕ ॥ ਜਹ ਬਸ ਸਾਰੁ ਕੁਦਾਨਿ ਸੋਗਾਸੀ ਸੋਇਯ ਨਕਸਾ॥ ॥ ਜਰਤ ਸਕਲ ਹਰ ਖੰਦ ਇਥਾਮ ਗਰਲ ਜੋਹ ਪਨਕਿ ਭੇਹਿਨ ਕੁਜਸਿ ਮਤਿ ਮੰਦ ਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੀਕਰ ਸਰਿਸ ॥</p>
<p>ਅਗੋਚਲੇ ਬਹੁਰੁਪ ਰਾਯਾ॥</p>	<p>ਰਿਖ ਮੁਖ ਪਰਵਤ ਨਿਯ ਰਾਯ ਤਹਿ ਰਹ ਸਚਿਦ ਸਹਿਤ ਜਗਦਿ॥ ਅਵਤਾਰੇਖਿ ਅਤੁਲ ਬਲ ਸਾਵਿ॥</p>

2472

34:

ਅੰਤਿ ਸੁਭੀਤ ਕਰੰ ਸੁਖਮਾਨੁ
ਸਾਹਿਬੁ ਰੂਪੁ ਦੇਖੈ ਸੋ ਭਾਖੁ
ਪਰਵਾਸੁ ਨ ਕਰੈ ਮਨੁ ਮੀਤੁ
ਦਿਖੁ ਰੂਪੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤਤੁ ਸਾਖੁ
ਕੈ ਭੁਜੇ ਸਨਮਾਨੁ ਕੀਤੁ ਸੁਖੀਯਾ
ਬੰਨ੍ਹੈ ਰੂਪੁ ਕੈ ਸਨਮਾਨੁ
ਸਿਦਕੁ ਮਨੁ ਤਹ ਸਦਮਾਨੁ
ਕੈ ਭੁਜੇ ਸਨਮਾਨੁ ਕੀਤੁ ਸੁਖੀਯਾ

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 श्रीमद्भगवद्गीता
 अर्जुनसंवादे
 अर्जुन उवाच
 द्रुपदमुनिमुपसंगम्य
 त्वं प्रवक्ष्यस्व मे
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥

202

ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੰਦਰ ਬੰਨ੍ਹਨ ਪਰਤੀ ਭੁਗਿਆ

१

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਮਿਓਕਿਮੰਟਨਹਾਨੁ
 ਹਮਪਿਤੁਬਚਨਮਾਨਧਾਰਾ
 ਨਿਗਨਾਹਿਕਰਮਾਨਸਹਾਈ
 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਕਰਮਿਓਕਿਮੰਟਨਹਾਨੁ
 ਕਰਮਪਿਤੁਨਿਗਨਾਹਿਕਰਮਾਨ
 ਨਿਗਨਾਹਿਕਰਮਾਨਸਹਾਈ
 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਕਰਮਿਓਕਿਮੰਟਨਹਾਨੁ
 ਕਰਮਪਿਤੁਨਿਗਨਾਹਿਕਰਮਾਨ
 ਨਿਗਨਾਹਿਕਰਮਾਨਸਹਾਈ

Q

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

[illegible]

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

70
389
FBI

੬੬੨
੧੧੧

ਸੇਵਕਸਤਪਿਤਮਾਤੁ ਭੁਰੇਸੇ॥
ਅਸਥਾਨਿ ਪ੍ਰੇਰਿ ਚਰਣ ਅਕਲੀ
ਤਖ ਰਘਪਾਤਿ ਉਠਾਇ ਰਿਲਾਵੁ •
ਸੁਨ ਕਪਿਲਾਸਾਨੀ ਮਨੁ •
ਸਮਾਧਾਸੀ ਮਨਿ ਕਹਿ ਸਥਾਵੁ

ਫੌਰਿ ਅਜਿਥ ਬਨੇ ਪੁਤ ਪੋਥੇ॥
ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਰਾਈ
ਗੰਗ ਨੋਚਨ ਸਲਾਸੀ ਚਿਤਰੁ •
ਭੁਮ ਮ ਪ੍ਰਥਮ ਲਖਾਇਓ ਭੁਨਾ
ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਥਮ ਅਨਨਯਾਤੀ ਸੇਵੇ

ਦੋ:

॥ਸੇ ਅਨਨਸ ਅਸਥਾਨ ਕਹਿ ਮਨਿ ਨ ਟਰੈ ਹਨੁ ਮੋਤਾ॥
॥ਸੇ ਸੇਵਕ ਸਥਾਵਰ ਰੂਪ ਗਸਿ ਭੁਗਾਇਓ॥ ॥ ੩

ਦੇਖਿ ਪਵਨੁ ਹੁਤ ਪ੍ਰਤਿ ਅਨੁਸ •
ਨਾਥ ਸੋਲ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਹੋਈ
ਏਹ ਸਨ ਨਾਥ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕੀਨੈ॥
ਸੋ ਸੀਤ ਕਰੋ ਕੀਤ ਕਰਾਇਹਿ॥
ਯਹਿ ਚਿਤਿ ਸਕਲ ਕਥਾ ਸਮਝਾਈ
ਜਦ ਸੁਣੀਓ ਰਾਮ ਕਹਿ ਦੇਖਾ
ਸਾਵਰੀ ਮਨਿ ਨਾਇ ਪਦਮਾਬ •
ਕਪਿਲੇ ਮਨ ਵਿਚਾਰ ਮਾਹੀਤੀ

ਮਹਿ ਚਰ ਹਰਖ ਬੀਤਿ ਸਦੁ ਰੁਲੁ •
ਜੋ ਸੁਗੰਧ ਦਾਸ ਤਵ ਅਹੋਈ
ਦੀਨਾਨ ਤੇਹਿ ਅਭਯ ਕਰੀਐ
ਜਹੋ ਤਹੋ ਮਥ ਕਟੋ ਕਟੋ ਪਾਏਈ
ਯਿਥੋ ਦੇਉ ਸਨ ਪੀਠ ਚਾਹਾਈ॥
ਅਤਿ ਸਾਜ ਸਨਮ ਬੀਧ ਕਰੀਐ •
ਭੋਟ ਦੇ ਮਨੁ ਸ ਬਹਿਰ ਹਘਨਾ •
ਕਰਹੀ ਬਿਧਿ ਮਾਨ ਭੇ ਪ੍ਰੀਤੁ

ਦੋ:

॥ਤਬ ਹਨ ਮੋਤ ਚਿਤੁ ਯ ਦਿਸ ਕਹੈ ਸਥਾਵਰ ਸਨਾਈ॥
॥ਪਾਥਕ ਸਾਖੀ ਦੇਵੇ ਕੇ ਜੋਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਵਧਾਇ॥ ॥ ੪

ਕੀਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੁ ਵੀਚਨ ਰਾਖ •
ਕਹ ਸੁਗੰਧ ਨਾਥਨ ਭਾਤਿ ਥਾਈ
ਮੰਤ੍ਰਨੁ ਸਾਹਿਤੁ ਹਿੰਦੁ ਯਕਥਾਰ •
ਭਾਗਨ ਪੀਥ ਦੇਖੀ ਮੈ ਜਾਤਾ॥
ਰਾਮ ਰਾਮ ਹਾਂ ਰਾਮ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥
ਮਾਗਾ ਰਾਮ ਤੁਰਤ ਤਿਹ ਦੰਨਾ
ਕਹ ਸੁਗੰਧ ਸੁਨਹ ਰਾਮ ਸੀਰ •
ਸਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹੈ ਸੇਵਕਾਈ

ਲਖਾਇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਥਾਵਰਾਖ •
ਮਿਤ੍ਰਾ ਦੇ ਸਾਥ ਮਿਤ੍ਰਿਨ ਸਾਥਾਈ
ਇੰਨ ਰਹੈ ਮੇਰਾ ਤਾਬ ਰਾਮਾ •
ਪਰਥਮ ਅਥੀ ਬਹੁਤ ਬਿਨ ਮਾਰ •
ਹਮਾਰੀ ਦੇਇ ਦੀਨਾਈ ਪਦ ਕਾਰੀ
ਪਦ ਦੇ ਲਾਇ ਸੋਭ ਅਤਿ ਕੀਨ •
ਤਿਥੇ ਸੇਵ ਮਨੁ ਮਾਨਹ ਬੀਧਾ
ਜਿਹੇ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿਓ ਸਨਾਈ

ਅਥਿ:

੨੭੩

ਦੇ:

ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਕਿਵੇਂ ਬਦਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ

੪

੨੭੩

ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ
ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿਚ
ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ
ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ
ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ
ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ
ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ
ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ
ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ
ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ
ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ
ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ
ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਦੇ:

ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਕਿਵੇਂ ਬਦਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ

੫

ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ
ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ
ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ
ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ
ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ
ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ
ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ
ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ

[illegible]

ਸਿਰਫ਼ ਪੰਨੇ ੧੦੦ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ।

ਅਸਕਾਹਿ ਚਲਾ ਮਹਾ ਮਹਿਮਾ
ਪ੍ਰਾਣਿ ਦੇਖਿ ਸੁਗੀਫਿਰਿ ਰਾਏ
ਉਹੇਉ ਉਭਯ ਖਾਲੀ ਅਭਿ ਭਾਜ
ਤਸੁ ਮੁਕੀਏ ਦਿਕਲ ਹੋਇ ਕੁਮਾਰ
ਮੇਰੇ ਕਹਾ ਰਾਖੀਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
ਇਕ ਰੂਪ ਤਮਕੁ ਕਾਵੇਰੀ ਮਸ
ਸਰ ਪਰਸ ਸਹੀਏ ਸੁਗੀਰਾ
ਸਿਲਾ ਸਮਨ ਕੀ ਮਲਾ
ਪੁਨਿ ਨਨਾ ਬਿਧੀ ਲਰਾਈ

ਇਹ ਸਮਾਨ ਸੁਗੰਧਿਸਾਈ
 ਹਿਦਲਕੇ ਪੁਨਿ ਬਹੁ ਹਿਦਲਕੇ
 ਨਾਮਕ ਮਾਠੀ ਮਾਠ ਪੁਨਿ ਗਣਕ
 ਮੁਖਿ ਪਾਤਰ ਬਸੁ ਸਮ ਲਛਮ
 ਭੰਧਨੀ ਹੋਏ ਮੋਰਯਹ ਗਣਕਾ
 ਭੰਧੀ ਭੰਧੀ ਨਹਿ ਮਾਠੀ ਸੋਧੀ
 ਭੰਧੀ ਭੰਧੀ ਗਣੀ ਸਬ ਪੀਰ
 ਪਰਥ ਪੁਨਿ ਬਲ ਸੇਵ ਦਿਸਤ
 ਇਹ ਪੁਰਿ ਵੇਖਿ ਭੰਧੀ ਗਣੀ

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ਪਰ ਇਕਲ ਸਾਹਿਬ ਸਤ ਨਾਨਕ
ਸਾਮਗਰਾਤ ਸਿਰਜਣਾ ਬਾਧੇ
ਪੁਨਿਪੁਨਿ ਚਿੰਤਿ ਤਰਣ ਚਿੰਤਿ
ਹਿੰਦਯਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖ ਵਰਨ ਕੰਤਰਾ
ਧਰਮ ਹੇਤੁ ਅਵਤਰੇ ਗੁਸਾਈ
ਮੇਂ ਈਗੀ ਸੁਰਵਿਦਿ ਪਿਆਰਾ
ਅਨਜ ਬਹੁ ਕਰ ਨੀਸਤ ਨਹੀ
ਇਨ੍ਹੇ ਕੁਵਿਸੁ ਇਲਕੇ ਜੋਈ॥
ਮੁਢੁ ਤੋਹਿ ਅਤਿ ਸਯਾ ਭੀਮਨ
ਮਮਕੁਜ ਬਖਸਿਆ ਤਤੁ ਨਹੀ

ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਉਦਿ ਬੈਰਾਖੇ ਖਾਖਾ ਅਭੇ
ਅਭੇ ਨਾਨਕ ਸਰਚਾਪ ਬਧੇ
ਸਫਲ ਸਨਮੁ ਮਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਗੰਨੇ
ਜਿਲਾ ਰਿਤੇ ਰਾਮ ਕੀ ਓਠਾ
ਮਾਏ ਮੇਰੇ ਚਾਪ ਭੀ ਨਈ
ਕਾਰਨ ਕਵਨ ਨਾਥ ਮਹਿ ਮਾਰ
ਮੁਨੁ ਸਠਏ ਕੰਨਾ ਸਮ ਚਾਕੀ
ਚੁਰਿ ਬਧੇ ਕਛੁ ਪਾਪਨ ਹੋਈ
ਨਹਿ ਸਿਖਾਫਨ ਕਰੇ ਸਿਨ ਕਾਨ
ਮਾਰਾ ਬਹਿਸਿ ਮਧਮ ਅਭਿਮਾਨੀ

॥सन्तु रामायणी सुदुर्ग चमनचवरी मणि॥

ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਪੰਥਕੀ ਅੰਤ ਕਲਗਾਏ ਤੋਂਗਿ॥

ਸੁਨਤ ਰਾਮ ਅਤਿ ਕੋਮਲਦੁਇ

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

੨੩੬

ਅਚਰ ਕੋਰੋਤਨ ਬਾਖੁ ਪ੍ਰਾਨ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਮੁਨਿ ਜਤਨ ਕਰੀ
ਸਾਜਨਾ ਬਲ ਜਿਕਰ ਕਾਸੀ
ਮਮ ਕੋਰਨ ਤੋਰੇ ਸੋਇ ਆਦ

ਬਾਲ ਕਹਾ ਬਨੁ ਨਿਪ ਨਿਧਾਨ॥
ਅੰਤਰਾਮ ਕਹਿ ਆਵਤ ਨਾਹੀ॥
ਦੇਤ ਸਬਹਿ ਸਮਗਤਿ ਅਭਿਨਾਮੀ
ਬਹੁਕਿ ਪਤੁ ਅਸ ਬਨਹਿ ਕੁਲਵ

ਛੰਦ

ਸਿਨਯਨ ਭਾਓਰ ਜਸ ਗੁਣ ਨਿਤ ਨੇਤ ਕਹਿ ਸੁਤਿ ਗਾਵਹੀ
ਜਿਤਿ ਪਵਨ ਮਨਰੀ ਨਿਰ ਸਕਹਿ ਮਾਨੇ ਧਾਲ ਕਬਹੂੰ ਕਪਧਕ
ਮਹਿ ਜਨ ਅਤੇ ਅਭਿਮਾਨ ਬਸ ਪ੍ਰਭ ਕਹੇਉ ਭਾਖੁ ਸਰੀਰ ਹੀ॥
ਅਸ ਕਬਨ ਸਠ ਹਠੇ ਕਾਹੇ ਸੁਰਤਰੁ ਧਾਰ ਕਰੀ ਬੁਝਹੀ
ਅਭਾਗ ਕਰ ਕਰਣਾ ਵਿਲੋਕਹਿ ਦੇਵ ਜੋ ਬਰ ਮਾਗਹੀ॥
ਜੇਹੀ ਜੇਨਿ ਜਨਮੋ ਕਰਮ ਬਸਤਹਿ ਰਾਮ ਪਦ ਅਨੁਗਾਹੇ
ਜਹਨਮ ਮਮ ਸਮਧਿਨਯ ਬਲ ਕਲਾ ਅਪਦ ਪ੍ਰਭ ਦੀਸੇ
ਗਹਿ ਬਾਹਸਰ ਨਰਨਾ ਅੰਗਦ ਦਾਸ ਅਪਨ ਦੀਸੇਯੋ॥ ੧

ਦੋਹਰਾ

ਰਾਮ ਚਰਣ ਦ੍ਰਿਫੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਬਾਲ ਕੀਨੁ ਤਨੁ ਤਰਾਗ॥
ਸਮਨ ਮਾਲ ਜਿਮ ਕੰਠ ਤੇ ਰਿਗਤਨ ਜਾਨੈ ਨਾਗ॥ ੧੦

ਦਾਮ ਬਾਲ ਨਿਜ ਧਾਮ ਪਠਾਵਾ
ਨਨ ਬਿਸੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਤਾਗ
ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਤਾਸ ਸੀਸ ਚੋਰ ਧਰਈ
ਮੇਪਾਏ ਰੁਮਹਿ ਬਹੁਤ ਸਮਝਾਵਾ
ਅੰਗਦ ਕੁੰ ਕਛੁ ਕਹਨ ਨ ਪਾਯਹੁ
ਤਾਗ ਇਕਲ ਹੋਖ ਰਖਾਰਾਯਾ
ਪਿਪਾਤੇ ਸਲ ਪਾਥਕ ਗਗਨ ਸਮੀਰ
ਪ੍ਰਭਾਏ ਜੋਤਨੁ ਤਵ ਅਗੇ ਸੋਵਾ
ਚੰਪਾ ਗਾਨ ਚਰਨੁ ਤਬਲਹੀ
ਉਮਾ ਵਾਰ ਯੋਧਤ ਕੀ ਨਾਈ॥
ਤਬ ਜੁਰੀਏਹਿ ਆਯਾਸ ਵੀਨ

ਨਗਰ ਲੋਗ ਸਬ ਵਿਆਕੁਲ ਪਾਵ
ਫੂਟੇ ਕੇਸ ਨ ਦੇਹ ਸੰਗਾਰਾ॥
ਬਦਨ ਬਿਲੋਕ ਹ੍ਰਿਦਯ ਮਾਜਰਈ
ਕਾਲ ਬਿਬਸ ਪਿਯ ਮਨਹਿ ਨਾਦ
ਅਚਿਹਿ ਸਰ ਪਰ ਪ੍ਰਾਨੁ ਪਨਾਯਹੁ
ਵੀਨੁ ਗਿਮਨ ਹਰਿ ਲੀਨੀ ਮਾਯਾ
ਪੰਥ ਰਚਿਤ ਅਤਿ ਆਧਮ ਸਰੀਤਾ
ਜੀਵ ਨਿਅਕੇਹਿ ਲਾਗੇ ਤਮਰੇਵ
ਲੀਨੇ ਸਿਪਰਮ ਭਾਕੁ ਬਰਮਾਗੀ
ਸਬਹਿ ਨਚਾਵਤ ਰਾਮ ਗੁਜਾਈ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮ ਬਿਧਿ ਵਤ ਸਬਕੀਨ

1940

੨੫੦
੧੦

ਗ:

ਅਗਿ:

ਏਕ ਬਰ ਨੇ ਜੇ ਸਧ ਜਾਨੇ ॥
ਕਤ ਹੋ ਰਹੇ ਜੀਵਤ ਹੋਈ ॥
ਸੁਗੰਧ ਸੁਧਿ ਮੇਰੇ ਬਿਸਰੀ
ਜੇਹੀ ਜਾਨਕ ਮਾਰੇ ਬਾਲੀ ॥
ਜਾਸ ਕ੍ਰਿਪਾ ਫੁਟੇ ਮਦ ਮੇਰਾ ॥
ਜਨਹਿ ਯਹ ਚੰਦਰ ਮਨਿ ਰਮਾਨੀ
ਲਖਣ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵੇਤ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨ

ਕਾਲ ਹੋ ਸੀ ਤੇ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਯੋਨਿ
ਤਾਤ ਯਤਨ ਕਰਿ ਆਨੇ ਜੇਈ ॥
ਪਦ ਰਜਕੋਸ ਪਰ ਨਹੀ ॥
ਤਹਿ ਸਰ ਹੋਤੋ ਮੁਕੁ ਕਹੇ ਕਾਲੀ ॥
ਤਾਕਹਿ ਰੋਮਾ ਕ੍ਰਿਸਪਨੇ ਹੋਏ ॥
ਜਿਨ੍ਹ ਰਖ ਬੀਰ ਚਰਣ ਹੋਤ ਮਾਨੀ
ਧਨਖ ਚੰਦਾਇ ਗਹੇ ਕਰ ਬਾਨ

ਦੋ:

ਇਹ ਪਵਨ ਸੁਤ ਹਿੰਦੁ ਯਦਿਹ
ਨਿਕਰ ਜਾਸ ਰਨਨ ਸਿਰਨ ਵ
ਸਨਿ ਸੁਗੰਧ ਪਰਮ ਭੁਯ ਮਾਨ
ਅਬ ਮਾਰਤ ਸੁਤ ਦੂਤ ਸਮਾਹਾ ॥
ਕਹੁ ਪਾਖ ਮਹਾਂ ਆਵਨ ਜੋਈ
ਤਬ ਹਨ ਮੰਤ ਬਲਾਏ ਦੂਤਾ ॥
ਕੁਯ ਅਰਪੁ ਤੇ ਨੀਤਿ ਵਿਚਾਰੀ
ਤਹਿ ਅਵਸਰ ਲਖਣ ਮੁਖ ਮਾਯੇ

ਰਾਮ ਕਾਜ ਸੁਗੰਧ ਵਿਸਾਰ ॥
ਰਾਕਹਿ ਬਿਧਿ ਤੇ ਕਹਿ ਸਮਾਹਵ
ਵਿਖਯ ਮੋਰ ਹਰਿ ਲੀਨੁ ਗਿਅਤ
ਪਰਵਹੁ ਜਹੇ ਭਾਵਨ ਯੁਗਾ ॥
ਮੋਰੇ ਕਰਤ ਕਰ ਬਧ ਹੋਈ ॥
ਸਦ ਕਹਿ ਕਰਿ ਸਨਮਾਨ ਯੁਗਤ
ਚਲੇ ਸਕੁਲ ਚਰਣਨ ਸਿਰਨਾ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਖਿ ਜਹੇ ਕਹੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਯਾਹੋ ॥

ਚੋ:

ਧਨਖ ਚੰਦਾਯ ਕਹੈ ਤਬ ਜਰ ਕਰੇ ਮਰ ਛਹਾ
ਵਿਮਲੁ ਨਗਰ ਦੇਖਿ ਤਬ ਆਯਤਿ ਬਲ ਕਮਾਹਾ
ਦੁਰਦ ਨਾਇ ਸਿਰ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨੀ
ਜੇਸ ਵੇਤ ਲਖਣ ਸਨਕਾਨ ॥
ਤਮ ਹਨ ਇਥੀ ਗਲੇ ਤਾਹਾ ॥
ਤਾਹਾ ਮਾਇਯ ਹਨ ਮਾਨਾ ॥
ਕਹਿ ਬਿਨਤੀ ਮੰਦਰ ਮੇ ਆਗੇ
ਤਬ ਕਪੀਸ ਚਰਣਨ ਸਿਰਨਾ

ਲਖਣ ਅਰੁਯ ਬਹੁਤੋ ਦੀਨੀ
ਕਹ ਕਪੀਸ ਅਤਿ ਭੁਯਨ ਕੁਲਨ
ਕਹਿ ਬਿਨਤੀ ਸਮੁਖ ਏਕੁ ਮਾਯਾ
ਚਰਣ ਬੀਧੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਯਾਸ ਚਖਾਨ
ਸਰਣ ਪਖਾਨ ਪਾਖਿਯ ਬੀਠਾਯੇ
ਗਹੇ ਭੁਯ ਲਖਣ ਕੰਠ ਲਗਾਵ

ਅੰਤਿ:

ਗਾ:

੨੫੯

<p>ਗਾਇਕਾ ਗਾਇਕਾ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਗਾਇਕਾ ਗਾਇਕਾ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਗਾਇਕਾ ਗਾਇਕਾ ਮੰਦਰ ਨਾਮ</p>	<p>ਮੁਨਮਨ ਸੋਹ ਕਰੋ ਨਿਰਮਲੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੇਵੀ ਬਹੁ ਬਿਦਿਆ ਜਿਹਿ ਵਿਹਿਰ ਕੀ ਬਹੁ ਮਾਇਆ</p>
<p>੨੬ ॥ ਪੁਰਾਣ ਦੇਵੀ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ</p>	<p>ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ</p>
<p>ਨਾਮਿ ਭਗਵਤ ਸਿਰਗਰ ਕੀ ਅਤੇ ਸਾਖੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਿਖਾਇ ਸਾਖੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਨਾਮਿ ਭਗਵਤ ਸਿਰਗਰ ਕੀ ਅਤੇ ਸਾਖੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਿਖਾਇ ਸਾਖੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਨਾਮਿ ਭਗਵਤ ਸਿਰਗਰ ਕੀ ਅਤੇ ਸਾਖੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਿਖਾਇ ਸਾਖੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ</p>	<p>ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ</p>
<p>੨੭ ॥ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ</p>	<p>ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ</p>
<p>ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ</p>	<p>ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ</p>
<p>੨੮ ॥ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ</p>	<p>ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੰਦਰ ਨਾਮ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ</p>

[illegible]

23

[illegible]

232

34 35 36

ਦੁਖਿ ਤੇ ਤਹਿ ਸਬ ਸਿਰ ਨਾਵਾ
ਤੁਝ ਤੇ ਹੋ ਰਾਕਰੁ ਜਲਪਾਸ
ਮੀਸਨ ਕੀਨੁ ਮਸਰੁ ਫਲਪਾਸ
ਏਹਿ ਜਬ ਆਪਨ ਕਥਾ ਸਨਈ
ਮੁੰਦਰੁ ਨਾਜਨ ਬਿਧਰੁ ਤਜਿਸਰੁ
ਨਾਜਨ ਮੁੰਦਿ ਤੁਝ ਦੇਖੀ ਬੀਰੁ
ਸੋਪਨਿ ਰਾਈ ਜਹਾ ਰਖਾਨਾ ਵਾ
ਨਾਨ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਤੇਹਿ ਕੀਨੀ

ਪੁੰਦੇ ਸਿਨਿਜ ਬਿਤਾਂਤ ਜਨਾਵਾ
ਖਿਹੁ ਸਰਜ ਸੰਦੁ ਫਲ ਨਾਨਾ
ਤਸੁ ਨਿਕਟ ਪਾਨਿ ਸਬ ਚਲਾਏ
ਮੇਅਬ ਜਾਵ ਜਹਾ ਰਖਾਈ
ਪਿਹੁ ਸਤਿਹਿ ਜਨਿ ਕਵਰਹੁ
ਰਾਏ ਸਕਲ ਸਿਧ ਕੇ ਤੀਰਾ
ਜਾਇ ਕਮਲ ਪਦਨਾਨ ਸਿਮਾਬ
ਅੰਨ ਪਾਵਨੀ ਭੁਭਿ ਪੁਰੁ ਦੀਨੀ

ਦੋ:

ਬਾਹੀ ਬਨ ਕੀ ਸੋਗਈ ਪੁਰੁ ਆਗਾ ਧਰਿ ਮੀਸਾ॥
ਏਹ ਬਹਿ ਗਾ ਚਰਣ ਧਰੀ ਤੇ ਬੰਦੁ ਅਜ ਈਸਾ॥ ੨੫

ਇਹੁ ਬਿਤਾਹੁ ਕੀ ਮਨ ਮਾਹੀ
ਸਬ ਮਿਲਿ ਕਹਾ ਪਰਸ ਪ੍ਰਥਾ
ਕਹੀ ਅੰਗਾ ਦੇ ਲੋਚਨ ਭਾਇ ਬਾਹੀ
ਇਹਾ ਨ ਸਾਧ ਸੀਤਾ ਕਹੀ ਪਾਹੀ
ਪੁਰੁ ਬੰਦੁ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਹੀ ਮੋਹੀ
ਪੁਨਿ ਪਾਹੀ ਅੰਗਾ ਕਹੀ ਸੰਧੀ
ਅੰਗਾ ਕਹੀ ਕਹੀ ਕਹੀ ਕਹੀ
ਕਿਹਾ ਕਹੀ ਸਿਰੁ ਮਾਹੀ ਕਹੀ
ਰਾਮ ਸੀਤਾ ਕਹੀ ਕਹੀ ਕਹੀ
ਅਸ ਰਹੀ ਸਦਾ ਸੰਦੁ ਕਹੀ
ਜਾਮ ਕਹੀ ਅੰਗਾ ਕਹੀ ਕਹੀ
ਤੁਝ ਕਹੀ ਕਹੀ ਕਹੀ ਕਹੀ
ਰਾਮ ਕਹੀ ਸੰਦੁ ਕਹੀ ਕਹੀ

ਬੀਤੀ ਅਵਧਿ ਕਾਜ ਕਛੁ ਨਹੀ
ਬਿਨ ਸੁਪਿ ਲਿਖੈ ਕਰ ਬਕਾਤੁ
ਦੁਹੁ ਪਕਾਰ ਭਈ ਮੇਯ ਰਾਮਾਹੀ
ਚਿਹਾ ਗਯੇ ਮਾਹੀ ਕਹੀ ਕਹੀ
ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਿਹੀ ਕਹੀ ਕਹੀ॥
ਸਰਦ ਭਈ ਕਛੁ ਸੰਸਯ ਨਹੀ
ਬਿਲਨ ਸਕੀ ਨਾਨਾ ਕਹੀ
ਪੁਨ ਅਸ ਕਹੀ ਕਹੀ ਕਹੀ
ਕਿਹ ਬਨ ਜੁਨ ਕਹੀ ਰਾਮ ਪਦੀਨੇ
ਕਹੀ ਕਹੀ ਸਦਾ ਦਰੁ ਰਾਮਾਹੀ
ਕਹੀ ਕਹੀ ਉਪਦੇਸ ਕਹੀ ਕਹੀ
ਨਿਗਾਹ ਬਾਅ ਅਜਿਤ ਅਸਾਮਾਹੀ
ਪੁਰੁ ਸਰਨ ਬਾਅ ਅਨੁਗਾਹੀ

ਦੋ:

ਨਿਜ ਬਿਤੁ ਅਵਤਾਰੁ ਪੁਰੁ ਸੁਰ ਦਿਜ ਕੇ ਮਹਿਲਾਹੀ
ਸਰਗੁਰੁ ਪੁਰੁ ਪਾਵਨੁ ਰਹੀ ਸਬ ਸੰਖ ਸਰਗੁਰੁ ਸੁਖਾਹੀ

੩੫੪
੨੭੯

ਗਾ:

ਆਰ

ਇਹ ਇਕਿ ਕਹਾ ਗਏ ਬਹੁਤੁ
ਬਹੁਤੁ ਹੋਇ ਦੇਖੇ ਸਬ ਕੀਸਾ
ਆਜ ਸਬਨ ਹੀ ਕੁਮੁਕੁ ਕਹੈ
ਕਹਾਤੁ ਮਿਲ ਕੁਹੈ ਦਰ ਅਹੁ
ਵਰ ਪੇਰਿ ਦ ਵਰਨ ਸਨਿ ਕਨ
ਕਪਿ ਸਬ ਉਠੈ ਕਿਦ ਕਹ ਦੇਖੀ
ਕਹਿ ਬਿਸਰ ਅੰਗ ਮਨ ਮਹੀ
ਰਮ ਕਾਜ ਕਾਹਣ ਤਨ ਤੁਆਰੀ
ਜੋ ਰਪੁ ਬੀਰ ਚਰਣ ਚਿਤ ਲਾਏ
ਸਨਿ ਬਗ ਹਰਖ ਜੋ ਕੁਝ ਬਾਨੇ
ਉਹਿ ਦੇਖ ਸਬ ਚਲੇ ਪਰਾਈ
ਤਿਨ ਅਭਯ ਕਰਿ ਪੁਰਸਿ ਜਾਈ
ਸਨਿ ਸੀ ਪੁਤ ਬੰਧ ਕੀ ਕਹਾਈ

ਗਿਰਿ ਕੰਦਰਾ ਸੁਨਾ ਸੀ ਪਾਤੀ।
ਮੋਹਿ ਅਹੁ ਦੀਨ ਜਗ ਦੀਸ।
ਗਵਨ ਬਹੁ ਗੇ ਅਹੁ ਬਿਨ ਮਰਹੁ
ਆਜ ਦੀਨ ਬਿਧੇ ਦੇ ਕਹਿ ਬਾਰਾ।
ਅਵੁ ਭਾ ਮਰਣ ਸਤੁ ਹਮ ਜਾਨ
ਆਮਵੇਤ ਮਨ ਸੋਚ ਬਿਜੋਖੀ।
ਹੀਨ ਅਜਟਾ ਜਾਗਿਸ ਕੋਠ ਨਹੀ
ਹਰਿ ਪਰਗਯਾਉ ਪਰਮ ਬਰਭਾਈ
ਤਿਹ ਸਮਧ ਅਨਾਨ ਕਾਵੇ
ਆਵੁ ਨਿਕਟ ਕਪਿ ਭੁਯ ਮਾਨੀ
ਭਾਂਡ ਕੀਨ ਤੀ ਸਪਾਰ ਦੇਵਾਈ
ਕਥਾ ਸਕਲ ਤਿਨ ਤੀ ਸਹਾਈ
ਤਪਾ ਭੇ ਮਾਹੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਚੋਖੀ

ਦੇ:

ਮੋਹਿ ਲੈ ਬੁਲਹੁ ਇਸੁ ਤਰ ਦੇਵੈ ਤਿਲਾ ਚੁਲਿ ਤਾਹੀ।
ਬਚਨ ਸਹਾਯ ਕਰ ਬੰਧੁ ਪੁਰੁ ਭੋਜਨੁ ਕਹਾਈ॥ ੨੭

ਅਨੁਜ ਕਿਆ ਕਰ ਸਾਗਰ ਨੀਰ
ਹਮ ਦੇਵੈ ਬੰਧੁ ਪੁਰੁ ਮਤ ਰੁਣਈ
ਬਿਜਨ ਸਾਹਿ ਸਕ ਸਭਿਰ ਆਵ
ਭਰੇ ਪੰਥ ਰਵੁ ਤੇਜ ਆਪਾਤਾ
ਸੁਨਿ ਭਾਗ ਨਾਮ ਚੰਦੁ ਮਾ ਵੇਖੀ
ਸਹੁ ਪੁਕਾਰਿ ਨਿਗਮਾਨ ਸੁਖਾਵ
ਦੇਤਾ ਸੁਮ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਰਹੀ
ਤਾਸੇ ਅਪਰਾਧਿ ਦੇਖੁ ਰੁਣਾ
ਜਮਿ ਹੀ ਪੰਥ ਬਰਸਿ ਜਨੇ ਲੋਤਾ
ਯਹ ਕਹੁ ਮੁਨੀ ਨਿਜ ਅਸੁ ਮਗਾਏ

ਕਹਾਨਿ ਜਕਥਾ ਸੁਨੁ ਕਪਿ ਬੀਤ
ਗਾਗਨ ਰਾਇ ਰਾਵੇ ਨਿਕਟ ਉਡਾਈ
ਮਿਅ ਤਿਨ ਲੀ ਤੇ ਨਿਗਮਾ ਵਗਾ
ਪਰੇਉ ਰੁਮ ਕਰਿ ਕੋਰ ਚਿਕਰਾ
ਲਗਾਇਆ ਵੇਖਿ ਬਰ ਮੋਹੀ
ਇਹ ਨਾਨਿਕ ਆਇ ਮਨ ਫਰਹਾਈ
ਵਾਸ ਨਾਨਿਕ ਨਿਗਮ ਪਤਿ ਰਹੇ
ਤਿਨ ਮਿਲੇ ਮਾਹਿ ਪੁਨੀਤਾ
ਤਿਨ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਦੇਖੁ ਲੈ ਜੀਤਾ॥
ਤਿਨੀ ਮਿਲਿ ਰਿਚਮ ਮਨ ਕਰੁ ਰੁਣਾਈ

ਸਦਾ ਰਾਮ ਕਰ ਸਿਰਿ ਕਰੁ ਮਨਿ ਕੀ ਰਿਹਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਸੁ ਜਿਹਿ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਉਪਰ ਬਸ ਲੰਕਾ ਤਹਿ ਅਸਿਕ ਬੰਦਕਾ ਅਹੁਣੀ॥	ਨਿਸਿ ਨਿਦ ਮਗ ਸੋਢਿ ਨਿਭੁਰੁ ਸੁਖਿ ਮਮ ਬੁਝਨ ਕਰੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰੁ ਤਹਿ ਰਹ ਰਾਵਣ ਸਹਸ ਅਸਿਕੁ ਸਿਮਰੈ ਤੁ ਤਹਿ ਜਿਹ ਤਿ ਰਹਈ॥
---	---

ਦੇ:	॥ ਜਿ ਦੇਖੇ ਤੁਮ ਨਾਹਿਨ ਹੋਵਹਿ ਤ੍ਰਿਸੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ॥ ਭੂਤ ਭੁਯੋ ਨ ਤੇ ਕਹਿ ਤੇਉ ਕਰੁਕ ਸਹਾਯ ਰੁਪਾਰਾ ॥	੨੮
-----	--	----

ਜੇਕੀ ਸਤ ਜੋਤਨ ਸਾਰਾ॥ ਜੇਕੀ ਕਰੈ ਰਾਮ ਕਰ ਕਾਰਾ॥ ਸੋਹਿ ਬਿਨੋਭਿ ਧਰਮ ਮਨ ਧਾਰਾ॥ ਪਾਪਉ ਜਾਕਰ ਨਾਮ ਸੁਮਿਰਾ॥ ਤਾਹੁ ਵਤ ਤੁਮ ਤਨਿ ਨ ਦਰਾਈ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਉਮਾਇਦ ਜਬਗਯਉ ਨਿਸ ਨਿਜ ਬਲ ਸਬਦਾਹੁ ਰਾਖਾ॥ ਜਠਰ ਭੁਯਉ ਅਬ ਕਹੈਉ ਰੋਛੁਸਾ॥ ਜਬਹਿ ਬਿਵਿਕੁਮ ਭੁਯੋ ਪਰਾਗੀ॥	॥ ਕਰੈ ਰਾਮ ਕਰ ਅਭਿ ਮਾਗਾ ਤੇਹਿ ਸਮ ਪਲਾਮ ਨ ਨਿਭਾਸੁ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਾਹੁ ਹੁਯਉ ਸਾਹਿਬਾ ਆਤੇ ਅਪਰ ਭੁਯੋ ਰਹ ਰਾਗੀ॥ ਰਾਮ ਦਿਵਯ ਸਭ ਕਰੁਉ ਪਾਈ॥ ਸਬ ਕੋ ਮਨ ਅਤਿ ਵਿਸਮਯ ਰਾਖੀ॥ ਪੁਤ ਜਾਨ ਕਰਿ ਸੀਸਯ ਰਾਖਾ॥ ਨਹਿ ਤਨਹਾ ਪ੍ਰਥਮ ਬਲ ਲੋਧਾ॥ ਤਯੋ ਮੇ ਤਰਨੁ ਰਹ ਬਲ ਭਾਤੀ॥
--	---

ਦੇ:	॥ ਬਲਿ ਬਾਧਤ ਪ੍ਰਭ ਬੰਦਉ ਸੋਤਨੁ ਵਰਣੁ ਨਜਾਇ॥ ॥ ਉਕੁਯ ਪ੍ਰੀ ਮਹ ਦੀਨ ਮੇਂ ਸਤ ਪ੍ਰਦਖਮਣ ਧਾਇ॥
-----	---

ਅੰਗਦ ਕਹਾ ਜਾਉ ਮੇਂ ਪਾਰਾ॥ ਜਾਮ ਵੰਤ ਕਹੁ ਤੁਮ ਸਬਲਾਯਕ ਕਹਾ ਰੀਛੁ ਪਾਤਿਸੁਨ ਹਨੁ ਮਨਾ॥ ਪਵਨ ਤਨਖ ਬਲ ਪਵਨ ਸਮਾ॥ ਕੋਨ ਸੋ ਕਾਜ ਕਾਠੇਨ ਜਗ ਮਾਧੀ॥ ਰਾਮ ਕਾਜ ਲਗਿ ਤਬ ਅਵਤਾਰਾ॥ ਕਨਕ ਵਰਨ ਤਨ ਤੇਜ ਵਿਰਾਜਾ॥ ਸਿੰਘ ਨਾਦ ਕਰਿ ਵਾਹਿ ਵਾਰਾ॥	ਭਿਅਸੰਜਯ ਕਛੁ ਫਿਰਤੀ ਬਾਰ • ਕਿਮਿ ਪਰਥੈ ਸਬਹੀ ਕਰਨ ਯਕ ਕਾਹੁ ਪਸਾਪ ਰਹ ਬਲ ਵਾਨਾ • ਬੁਧਿ ਵਿਵੇਕ ਵਿਰਾਜਾਨ ਨਿਧਾਨ • ਜੋ ਨਹਿ ਤਾਤ ਹੋਹਿ ਤੁਮ ਪਾਹੀ॥ ਸੁਨਿਕ ਪਿਭੁਯਉ ਪਰਵਤ ਕਾਰ • ਮਾਨਹੁ ਅਪਰ ਗਿਰਨ ਕਰ ਰਸ • ਲੀਲਾਹਿ ਲਾਘੋ ਜਲਾਨਿ ਧੀਪਾ •
--	--

ਸਹਿਤ ਸਹਾਯ ਰਾਗੁ ਹਿਮਰੀ	ਅਨੰਦਿਹੰ ਵਿਭੂਟ ਉਪਾਧੀ॥
ਜਾਮ ਵੰਤ ਜੋ ਖੁਦੀ ਤੋ ਹੀ ॥	ਉਚਿਤ ਸਿਖਾਵਨ ਦੀ ਜੋ ਮੋਹੀ
ਇਤਨ ਕਰੇ ਭੀਤ ਸੁਤ ਜਾਈ	ਸਤਿਹਿ ਵੇਖਿ ਕਹਿ ਸੁਖਿਆਈ
ਤੁਝ ਨੇਜ ਭੁਜ ਬਲਗਾਮਿਵਨਸਨ	ਕਿਤੁਕ ਲਾਗਿ ਸੰਗਕੀ ਸਯਤ

ਵੰਦ

ਕਪਸੇਨ ਜੀਗ ਸੰਹਾਰਿ ਨਿਸਚਰ ਰਾਮ ਸੀਤਹਿ ਅਨਿਹੰ
ਕਮਲੋਕ ਪਾਵਨ ਸੁਖ ਸੁਰਮਨਿ ਨਰਦ ਵਿਬਖਨਿਹੰ
ਜੋ ਜਨਗਾਵਤ ਕੁਹਤ ਸਮੁਝਤ ਪਰਮ ਪਦਨਰ ਪਾਵੀ
ਰਾਖ ਬਿਰਪਦ ਪਾਵੀ ਮਾਧੁਕਰ ਦਾਸੁ ਲਲਾਸੀਗਾਵੀ

॥ ਦਹਿਗ ॥

ਭਵ ਭੁਖਾ ਰਾਖੁ ਨਾਥਾ
ਸਭਨੈ ਸੋਨਰ ਅਰਨਰ
ਭਿਨ ਕਰ ਸਕਲ ਮਨੋਰ
ਭੁਜਿਧ ਕਰਹਿ ਵਿਖਾਰਹਿ॥੩॥
॥ ਜੋ: ॥ ਨੀਲੋਤਪਲ ਤਨ ਸਾਮ
ਕਾਮ ਕੋਟਿ ਸੋਭਾ ਅਧਿਕ॥੪॥
ਜੁਨਿਯ ਤਾਸੁ ਗੁਣ ਤਾ
ਮਜਾਨੁ ਨਾਮਾ
ਅਖਗਾਥਿਕ
੨੨੨੨

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚਰਿਤ ਮਾਨਸੇ ਸਕਲ ਕਲਿ ਕਲੁਬਵਿ
ਧੰਸਨੇ ਵਿਮਲ ਵੈਰਾਗਮ ਸੰਪਾਦਨੇ ਨਾਮ ਚ
ਤੁਰਬ ਸਮੇਪਾਨ ਸਮਾਪਿਤ:
ਇਤਿ

ਅਥਸ੍ਰੀਦਰਕਾਰ

ੴ ਸਲੋਕ ੴ

ਸਮਾਂਤ ਸਮੁੰਦ ਮਪ੍ਰਮੇਯ

ਮਨੁਖ ਨਿਦਾਣ ਸੰਤਿ ਪ੍ਰਦਮ । ਸਮਾ ਸੰਗੁ ਫਰੀ ਵੇਦੇ ਮਨਿ ਸੰਦੇਹਾਂ
ਜ ਵੇਦ ਸੰਦਿਤੁ ॥ ਰਾਮਾ ਧੰਮਜ ਗਦੀ ਸ੍ਰੇਣ ਸਰਗੁਰੁ ਮਯਾਮਨੁ ਖਜੁ
ਰੁਰੁ । ਵੇਦੇ ਪੰਕਹਰਾ ਕਰੁ ਰਖੁ ਖਰੁ ਰੁਪਾਲ ਚੁਲ ਮਣਿ ॥ ੧ ॥
ਨਾਂਗ ਸਾਪੁਹ ਰੁਪਾ ਪਤ੍ਰੇ ਪ੍ਰਿਥੁ ਯਸਮਾਦੀ ਸੇ ਸਤ੍ਰੀ ਵਚਾ ਮਿਚ ਭੁਵ
ਨ ਖਿਲਾਂ ਤਏ ਆਃ । ਕੁੰਧਿ ਪ੍ਰਧੰਨ ਰੁਪ ਪ੍ਰੰਗ ਵਨੇ ਰੁ ਰਾਮੇ ॥ ਕਾ
ਮਾਦਿ ਵੇਖੁ ਰੁਪੇਂਤ ਕਰ ਮਾਨ ਸੰਚ ॥ ੨ ॥ ਅਤ੍ਰਿਸਿਤ ਬਲ ਧਾਮੀ
ਸੁਰਤੁ ਸੈਲਾ ਰੁਦੇਹ । ਵਨੁ ਰੁ ਵਨ ਰਿਸਾਨੁ ਰੁ ਮਨਿ ਨਾਮ ਗ
ਯੇ ॥ ਸਾਕੁਲ ਰੁਦ ਨਿਧਨ ਵਨੁ ਰੁ ਲਾਮ ਧੀਸੰ ॥ ਰੁਪ ਪਤਿ

ਦਰੁ ਰੁਤੁ ਬਿਤੁ ਜਾਤ ਨਾਮੀ ॥ ੩ ॥

ੴ ਦਰੁ ਪਾਈ ੴ

ਨਾਮ ਵੰਚ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਹਾਯਾ ਸੁਨਹਰਾਨ ਨਿਦਾਣ ਅਭਿਭੂਯੇ
ਤਬਲਾਗਿ ਸੋਹਿ ਪਰੇਖੁ ਰੁਦੇਹ ਸੋਹਿ ਵਖਰੀ ਮੁਲ ਫਲ ਖਾਈ

੨੫੮
੮੦੧

ਗਾ:

ਸੁੰਦ

<p>ਜਬ ਲਗਿ ਆਇ ਸੀਤਹਿ ਦੇਖੀ ਅਸਕਰਿ ਨਾਇ ਸਥਨ ਕਹਿ ਮਾਥਾ ਸਿੰਘ ਤੀਰ ਅਕਸੁ ਦਰ ਭੂ ਧਰ॥ ਬਾਕਸ਼ ਨਾਮ ਬੀਰ ਸਮਾਗੀ ਕਿਨਿ ਧਿਰਿ ਚਰਣ ਦੇਹ ਹਨੁ ਮਾ ਇਸਿ ਸੋਇ ਆ ਰਾਖ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਜਨਾਨਿ ਸਿ ਰਾਖ ਪਾਤਿਸਾਹੀ</p>	<p>ਹੋਇ ਕਾਜ ਮਨਿ ਹਰਖ ਬਿਸੇਖੀ॥ ਜਲੇ ਓ ਹਰਖ ਹਿਯ ਬਹਿਰਾ ਘਨਬ ਕਿਤਕ ਕਾਟੇ ਚਢੇ ਤੇਹਿ ਉਪਰ॥ ਤਰਕੇ ਓ ਪਵਨ ਤਨੁ ਸਬ ਕਰੀ ਜੋ ਬਲਿ ਰਾਖਿ ਪਤਲ ਤਰੀਤ ਤਾਹੀ ਭਾਤਿ ਚਲਾ ਹਨੁ ਮਾਨਾ॥ ਓ ਮੇਨ ਕਰੁ ਜੋ ਸੁਖ ਹਾਰੀ॥</p>
<p>ਸੋ:</p>	<p>॥ ਸਿੰਘ ਬਚਨ ਬੁਨਿ ਕਾਨ ਤਰਤ ਉਨ ਮੇਨ ਕ ਤਬ॥ ॥ ਰਾਖ ਕਹਿ ਕੀਨ ਪਦਮ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕਹਿ ਜੋਰਿ ਕੈ॥ ੧</p>
<p>ਦੋ:</p>	<p>॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਤਿਹ ਪਰਿ ਸਿ ਕਰ ਪਾਨਿ ਤੇਹਿ ਕੀਨ ਪਦਮਾ॥ ॥ ਰਾਖ ਕਾਜ ਕੀਨੇ ਬਿਨੁ ਮੇਹਿ ਕਹੀ ਬਿਸਰਾਮਾ॥ ੧</p>
<p>ਜਾਤ ਪਵਨ ਸੁਤ ਦੇਵਨ ਦੇਖਾ॥ ਸੁਰਸਾ ਨਾਮ ਅਹਿਨ ਕੀ ਮਾਤਾ ਆਉ ਸੁਰਨ ਮੇਹਿ ਬੀਨ ਆਹਰ ਰਾਮ ਕਾਜ ਕਰ ਫਿਰ ਮੇ ਆਵਾ॥ ਤਵ ਤਵ ਵਦਨ ਪੈਨਿ ਆਈ ਕਵਾਨਿਹੁ ਯਤਨ ਦੇਇ ਨਹਿ ਜਨਾ ਯੋਜਨ ਕਰ ਤਿਹ ਵਦਨ ਪੁਸਾਰਾ ਜੋਰ ਪੈਨਨ ਮੁਖ ਤਹਿ ਨਯਉ ਜਸ ਜਸ ਸੁਰਸਾ ਵਦਨ ਵਦਵ ਸਤ ਮੇਜਨ ਇਹ ਮਾਨਨ ਕੀਨ ਸੁਰਨ ਪੈਨਿ ਪਨ ਬਾਰ ਆਵਾ ਮੇਹਿ ਸੁਰਨ ਮੇਹਿ ਨਾਹੀ ਪਠਾਵ ਨਿਸਚਰ ਏਕ ਸਿੰਘ ਮਹਾਰਾਈ ਜੀਵ ਸੀਤ ਜੇ ਹਾਗਨ ਉਤਾਰੀ</p>	<p>ਜਾਨੈ ਕਹ ਬਲ ਬੁਧ ਵਿਸੇਖਾ॥ ਪਰਯੋ ਆਇ ਕਹੀ ਤਿਹ ਬਤਾ ਸੁਨ ਹਸ ਬੋਲਾ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰਾ॥ ਸੀਤ ਕੈ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭਾਹਿ ਸੁਨਾਵੀ॥ ਸਤ ਅਕੋਰ ਮੇਹਿ ਜਾਨ ਵੇਹ ਮਾਈ ਰਾਮ ਸਿਨ ਮੇਹਿ ਕਹਾ ਹਨੁ ਮਾਨਾ॥ ਕਪਿ ਤਨ ਕੀਨ ਵਗਦ ਵਿਸਤਰ ਤੁਰਤ ਪਵਨ ਸੁਤ ਬੀਤਿ ਸਭ ਯਉ ਤਾਸ ਵਗਦ ਕਪਿ ਰੁਪ ਵਿਖਾਵਾ ਅਤਿ ਲਖ ਰੂਪ ਪਵਨ ਸੁਤ ਸਤਿ ਮਾਗੀ ਵਿਦਾ ਤਹਿ ਸਿਰ ਨਾਵਾ॥ ਭਾਧਿ ਬਲ ਮਗ ਮੇਤਰ ਮੇ ਪਾਵਾ ਕਾਰਿ ਮਾਯਾ ਨਭ ਕੇ ਪਗ ਗਹਈ ਜਲ ਵਿਲੋਕ ਤਿਨ ਕੀ ਪਗ ਗਹਈ</p>

	<p>ਗੋਰੇ ਵਹਿ ਸ੍ਰੋਤ ਜੋਤ ਚਿਤਾਈ। ਸੁਇ ਫੁਲ ਹਨੁ ਮਨੁ ਦੀਨਾ ਤਾਹਿ ਮਾਰੇ ਮਾਰਤ ਸੁਤ ਬੰਗਾ।</p>
ਦੋ:	<p>ਇਹ ਇਥਿ ਸੁਤਾਗਾਨਾ ਚਾਖਾ ਤਸਕਾਪਟ ਕਾਪਿ ਰੁਤਰੀ ਚਾਨ। ਇਹੇ ਸੁਤ ਗਾਯਾਓ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤ। ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਸਮੁਕਰਹੁ ਤੁਮ ਸਕਲ ਭੁਧਿ ਨਿਧਾਨ॥ ॥ ਆਸਿਓ ਦੇ ਸਰਸਾ ਚਲੀ ਹਰ ਖਚਨ ਹਨੁ ਮਾਨ॥ ੨ ਤਹਾ ਸਾਇ ਚਾਖੀ ਵੇਨ ਨਿਕੁ ਨਨ ਤਰ ਫੁਲ ਫੁਲ ਸੁਹਾਇ ਸਿਲ ਵਿਸਾਲ ਹੋ ਪੁਆਕ ਮਾਰੇ ਚਿਆਨ ਕਛੁ ਕਾਪਿ ਕੀਆ ਪ੍ਰੀਤਾ ਗਿਰੇ ਪਰ ਚੰਦ ਨੀਕ ਤਹਿ ਵੇਖੀ ਆਤਿ ਚਿਤੰਗ ਜਲ ਨਿਧਿ ਚਤੁਰਾ</p>
ਛੇ:	<p>ਕਨਕ ਕੋਟਿ ਦੇ ਚਿਤ ਮਾਇ ਕ੍ਰਿਤ ਨੀਕ ਰਹਿਤ ਅਤਿਘਨ। ਚੋਹਰੀ ਹਰ ਸੁਪਟ ਵੀਖਿ ਚਰ ਚਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਨਾ॥ ਗਸਵਾਨੀ ਖਚਰ ਨਿਰਤ ਪਰ ਚਰਾਤੁਰ ਬਨ ਕੋਗਨੈ ਬਹੁ ਰੁਪ ਨਿਸਚਰ ਭਾਖ ਅਤਿ ਬਲ ਸੇਨ ਹੋਰਤ ਨਹਿ ਬਨੈ ਬਨ ਬਾਗ ਚੁਪ ਬਨ ਬਾਇਕਾਸ ਕੁਮ ਬਾਖੀ ਸੋਹ ਹੀ। ਨਰ ਨਾਗ ਬਰੀ ਯਕਥ ਬੰਨਾ ਰੁਪ ਮਨਿ ਮਨ ਸੋਹ ਹੀ। ਕਹੇ ਮਨ ਵੇਹ ਦੇ ਸਾਧ ਸੰਸਾਰ ਸਾਨ ਅਤਿ ਬਲ ਗਜ ਹੀ ਨਾਨਾ ਆਚਾਰਨ ਤਿਰਹਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕ੍ਰਿਤ ਬਨ ਬਜ ਹੀ। ਕਹਿ ਮਤ ਕਰ ਕੋਟਿ ਨ ਬਿਕਰਤ ਨਾਗ ਚਰ ਚਿਤਿ ਰੰਖੀ ਕਹੇ ਮਹੇਸ਼ ਮਾਨੁਖ ਧਨ ਕਰਤ ਮਨੁ ਪਲ ਨਿਸਾਰ ਭੁਖ ਹੀ। ਇਹ ਲਾਗੇ ਫੁਲ ਸੀ ਦਾਸ ਉਨ ਕੀ ਕਥਾ ਸੰਯੋ ਪਾਠਿ ਕਹੀ ਰੁਪ ਰੁਪੀ ਕਾਨੁ ਤਿਹੁ ਸੁਤਾਗਾਨਾ ਤਸਕਾਪਟ ਹੋ ਸਹੀ ॥ ੧</p>
ਦੋ:	<p>॥ ਪਰਚਾਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵੀ ਕਹੁ ਕਹਿ ਨਨ ਕਾਨਾ ਭਾਰ॥ ॥ ਆਤਿ ਕਲਾ ਰੁਪ ਸੰਨ ਨਿਸਾਰ ਕਹਾ ਪ੍ਰਸਾਰ॥ ३</p>

੩੬੦
੧੫

ਗਾ:

ਜਗ

ਮਸਤ ਸਮਾਨੁ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਮਸਤ ਨਾਮ ਅਯਨੀ ਵਿਗਨਿ ਮਿਦੁਲੀ ਜਾਨਾਸਿ ਨਾਹੀ ਮਗਾ ਮਸਤ ਮਸਤ ਹੋਇ ਤਹਿ ਕਹਿ ਪੁਨੀ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਹਿ ਰਹੀ ਜੋ ਨਾਹੀ ਜਗਤ ਦੁਖੀ ਦੁਖ ਦੁਖੀ ਨ ਦਿਖਾਹਿ ਸਿਰਿ ਕਹਿ ਕਹਿ ਮੇਰੇ ਤਹਿ ਮੇਰੇ ਅਤਿ ਪ੍ਰਭਾਸਿ ਮਸਤ	ਲੋਕਾ ਚਲੇ ਹਿਮਤ ਨਰ ਹਰੀ ਜੋ ਕਹਿ ਚਲੇ ਮਿ ਮੇਰੀ ਨਿਦਰੀ ਮੋਰ ਅਹਾਰ ਜਹਾਂ ਨਾਹੀ ਚੋਰ ਰਾਧਾ ਬਮਤ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਨਾਮਨੀ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਹਿ ਰਹੀ ਦਿਨ ਸਮਸਤ ਚਲਤ ਦਿਰੋਚ ਕਹਿ ਮੇਰੀ ਹੀਨ ਰਾਧਾ ਜਨੇ ਮਿਨ ਸਚਦ ਮੇਰੇ ਗੀ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਮਨ ਰਾਮ ਚਰ ਦੁਤੀ
---	--

ਵੈ: ॥ ਸਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਪਰੰਗ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਮਨ ॥
॥ ਤੁਛੇ ਨਤਾਹੀ ਸਦਾ ਮਿਲ ਜੋ ਸਖ ਲਵਸਤ ਮੰਗਾ ॥ ੪

ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਥਿ ਕਾ ਗਰਲ ਸੁਧਾ ਰਿਪੁ ਕੋਰੀ ਮਤਲੀ ਗੁਰ ਅਸੁ ਮੇਰੇ ਹੋਇ ਸਾਤਹੀ ਅਤਿ ਲਖ ਪ੍ਰਭਾਸਿ ਮਸਤ ਮੰਦਰ ਸੀਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰ ਸੋਧਾ॥ ਗਯਹਿ ਦਸਾਨੁ ਮੰਦਰ ਮਾਹੀ ਸਯਨੇ ਰਿਖੇ ਦੇਖ ਕਹਿ ਰੇਹੀ ਨਦਨ ਏਕ ਮਨ ਦੀਖਾ ਸੁਧਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅੰਤਰ ਹਰ ਮੰਗਾ॥	ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਥਿ ਕਾ ਰਿਪੁ ਕੋਰੀ ਮਤਲੀ ਸਿਤਲੀ ਗੁਰ ਅਸੁ ਮੇਰੇ ਹੋਇ ਸਾਤਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਮਨ ਸਿਮਰ ਭਗਵਾਨ॥ ਦੇਖੇ ਜਹੀ ਰਹੇ ਮਗਾ ਰੇਹੀ ਪਾ ਅਤਿ ਵਧਿ ਰਹਿ ਰਿਖਾ ਅਸਨੀ ਮੰਦਰ ਮਾਹੀ ਨ ਦੇਖ ਦੇਖੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਤਹਿ ਤਿਨ ਕਰ ਦ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅੰਤਰ ਹਰ ਮੰਗਾ॥
---	---

ਵੈ: ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅੰਤਰ ਹਰ ਸੇਤਾ ਵਰਨ ਨ ਜਾਇ॥
॥ ਨਦਰ ਭਾਸੀ ਰੇ ਵੇਰ ਏਹੁ ਰੇਖਿ ਰਾਗੁ ਰਾਗੀ ॥ ੫

ਲੋਕਾ ਨਸਤ ਨਿਰਜਨਿ ਵਾਸ ਮਨ ਮਹੰਤ ਰੇਖਾ ਰੇਖਾ ਰੇਖਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਹਿ ਸਿਰਿ ਕਹਿ ਕਹਿ ਵਿਹੰਸਨ ਹਰਿ ਕਹਿ ਰੇਖਾ ਰੇਖਾ	ਵਿਹੰਸਨ ਹਰਿ ਕਹਿ ਕਹਿ ਰੇਖਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅੰਤਰ ਹਰ ਸੇਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅੰਤਰ ਹਰ ਸੇਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅੰਤਰ ਹਰ ਸੇਤਾ
---	---

੩੬੨

ਪਰਮ ਦੁਖੀ ਰਾਖਵਨ ਸੁਤ ਨਿਰਖਿ ਜਾਨਕੀ ਦੀਨ॥ ੮	
ਤੁਹ ਪਲਕ ਮਹਿ ਰਹਿ ਲਾਗੀ॥ ਕਰੈ ਵਿਚਾਰ ਕਰੈ ਕਾਹੀ॥	
ਤੁਹਿ ਮਵ ਸਰਗਵਰ ਤੁਹ ਮਵ॥ ਸੰਗ ਨ ਰਿਖਹੁ ਕਿਯੋ ਬਨਾਵਾ॥	
ਬਹੁ ਇਧਿ ਖਲਾਈ ਤਹਿ ਸਮੁਦਾ॥ ਸਮੁਦਾ ਮਭਯ ਭੇਦ ਇ ਖਾਵਾ॥	
ਕਹ ਰਵਣ ਸਨ ਮਖ ਸਾਜਨੀ॥ ਮੰਦੋਦਰੀ ਆਵੈ ਸਬ ਰਾਨੀ॥	
ਤਵ ਅਨੁ ਚਰੀ ਕਰੈ ਪਨ ਸੋਰਾ॥ ਏਕ ਵਾਰ ਇਕੋਕ ਮਮ ਚਿਰਾ॥	
ਕਹ ਧਰ ਚੰਦ ਕਹੇਤੀ ਬੰਦੇਹੀ॥ ਹਿਮ ਰਿਮ ਮਵ ਪਤਿ ਪਰਾ ਜਨੇਹੀ॥	
ਸਨ ਦਸ ਮਖ ਖਦੋਤ ਪਕਾਸਾ॥ ਕਬਹੂੰ ਨਿਲਨੀ ਕਰੈ ਵਿਰਾਸ॥	
ਅਸ ਮਨ ਸਮੁਦ ਕਹੈ ਜਾਨਕੀ॥ ਬਲ ਸਾਧਿਨੀ ਹੋ ਗਏ ਬਨਕੀ॥	
ਸਭਿ ਸੁਨੇ ਹਰੇ ਅਨਾਹਿ ਮੇਹੀ॥ ਅਧਮ ਨਿਲ ਜਨਾਨ ਨਹਿ ਤੇਹੀ॥	

ਦੇ॥	ਆਪਾਹੇ ਜਾਨਿ ਖਦੋਤ ਸਮੁਦ ਮਹੀ ਤੁਹੁ ਮਾਨ॥
	ਪਰ ਪੁ ਬਚਨ ਸੁਨੇ ਕਾਵੇ ਅਸ ਏਲਾ ਅਤਿ ਰਿਸਿਆਨ॥ ੯
	ਸੀਤ ਤੈ ਮਮ ਫਿਰਾ ਮਾਮਾਨ॥ ਕਰੈ ਤਵ ਸਿਰ ਕਠਿਨ ਪਾਨ॥
	ਨਹਿਤ ਸੁਖਾਇ ਮਨੁ ਮਮ ਬਨੀ॥ ਸਮੁਖ ਹੋਤ ਨਤ ਜੀਵਨ ਗਾਨੀ॥
	ਜਗਮ ਜਿਹ ਦਾਸ ਸਮੁਦ ਸੰਦਰ॥ ਪੁਰੁ ਤੁਰ ਕਰੈ ਕਹ ਸਮਦ ਸੰਦਰ॥
	ਸੇਵਨ ਕਰੈ ਤਵ ਅਧਿ ਯੋਗ॥ ਸਨੁ ਜਨ ਅਧਿ ਪਾਮਾਨ ਪੋਗ॥
	ਚੰਦੁ ਰਾਸ ਹਰੇ ਮਮ ਪਰਤਪ॥ ਸਰ ਪਾਤਿ ਬਿਰਹਿ ਅਨਲ ਸੰਤਪ॥
	ਸੀਤਲ ਨਿਸਿ ਤਵ ਅਧਿ ਕਰਾਧ॥ ਕੁਹ ਸੀਤ ਹਰ ਮਮ ਦੁਖ ਤਾਤ॥
	ਨਤ ਵਚਨ ਪੁਨ ਮਾਰਣ ਧਾਰ॥ ਮਯ ਤਨਾ ਕਹਿ ਨੀਰੋ ਬਧਾਰ॥
	ਕਹੈਸ ਜਕਲ ਨਿਸ ਚਰੀ ਬਲਾਈ॥ ਸੀਤ ਹਿ ਰਾਸ ਦਿਖਾਵਹੁ ਜਾਈ॥
	ਮਾਯ ਦਿਵਸ ਮਹਿ ਕਹਾਨ ਮਾਨ॥ ਤੂੰ ਮੇ ਮਾਰਬ ਕਾਵੇ ਫਿਰਾਨ॥

ਦੇ॥	ਕਰੈ ਨ ਗਯਾ ਦਸ ਕੰਧ ਰੁਖ ਇਹਾ ਨਿਸਾਚ ਰਵੇਦਾ॥
	ਸੀਤ ਹਿ ਰਾਮ ਦਿਖਾਵਹੀ ਧਰਮ ਰੁਪ ਬਹੁ ਮੰਦਾ॥ ੧੦
	ਸ਼ਿਯੋਈ ਰਾਮ ਰਾਖਸੀ ਏਕਾ॥ ਰਾਮ ਚਰਨ ਰਤ ਨਿਪੁਣ ਦਿਵੇਕ॥
	ਸਬਹੀ ਬਲਾਇ ਸਨਾਯਾਸਾਨ॥ ਸੀਤ ਹਿ ਜੇਇ ਕਰੈ ਨਿਤ ਅਪਨਾ॥

੨੬੩

ਸਪਨੇ ਬਾਨਰ ਲੀਕਾ ਜਾਣੀ॥
 ਬਰਮਦੁ ਚ ਨਗਨਦਸਸੀਸ॥
 ਇਹ ਖਿਧੀਸੇ ਦਖਣ ਦੇਸਜੀ॥
 ਨਗਰ ਫੇਰੀ ਪੁਖੀਰ ਦੁਹਾਈ॥
 ਯਹ ਸਪਨ ਮੇਰੀ ਕਿਰਾਣੀ॥
 ਤੁਹਾ ਵਰਨ ਸੁਨਕੈ ਸਭ ਭਰੀ॥

ਜਾਤੁ ਧਾਨ ਸਿਨ ਸਬ ਮਲੀ॥
 ਮੰਤ੍ਰਿਤ ਸਿਰ ਖੀਰਿ ਕੁਜ ਭੀਜ॥
 ਲੰਕਾ ਮਨੋ ਸਿਧੀ ਪਦ ਪਾਈ॥
 ਜਬ ਪਨ ਸੀਤੀ ਭੋਲ ਪਨਾਈ॥
 ਹੋਇ ਸੰਤ ਅਗਯੇ ਦਿਨ ਚਰੀ॥
 ਜਾਨਕ ਪਦ ਲੇਖਤੁਨ ਧਰੀ॥

ਸੰਘ

ਜਗਤ ਕਾ ਸਭਾਨੁ ਭਵ ਮੰਤ੍ਰਿਕ ਮਨੁ ਜੇਹਾ ॥

ਅਸਭਿਦੁਸ ਖੀਰੀ ਮੇਰੀ ਨਿਯੋਗੁ ਪੇਹ ॥ ੧੧

ਇਸਦ ਜਨ ਬੇਲੀਕ ਰਿ ਜੋਗੀ॥
 ਤੁਜੇ ਦੇਹ ਭਰੀ ਬੇਗਿ ਪਾਈ॥
 ਅਨੇ ਕਰ ਕਹਿ ਰਿਤ ਬਨਾਈ॥
 ਜਨਮ ਕਰੀ ਪੁਪਾਇ ਜਾਈ॥
 ਜਨਤੁ ਕਰਨ ਪਰਗਾਸਾਈ॥
 ਸਿਸੀਅ ਮਨਨ ਮਨਨ ਸੁਖਾਈ॥
 ਕਹਿ ਸੀਤ ਬਾਇਦੁ ਪੁਖੀਰੁ॥
 ਦੇਖਿ ਯਹ ਪਦ ਚਰਨ ਮਾਯਾ॥
 ਰਾਵਰ ਮਨ ਸਾਸਿ ਬਨਨਾਈ॥
 ਮੁਕਤੁ ਦਿਨ ਮਪਦੇ ਪਾਸਾਈ॥
 ਨਨਕ ਸਿਖ ਮਨ ਮਾਯਾ ਮਨ॥
 ਹੋਇ ਪਰਮ ਦਿਤੁ ਕਲ ਸੀਤਾ॥

ਮਤੁ ਦਿਹਾਤ ਸਾਨ ਨੇ ਮਨਾ॥
 ਜਨਮ ਬਿਰਾਮ ਬ ਸਤ ਨਾਈ॥
 ਜਾਤੁ ਮਾਮਾ ਰੂਪ ਦੇ ਲਗਾਈ॥
 ਕੁਝੇ ਕੋ ਮਦਦ ਕੁਲ ਸਮਝਾਈ॥
 ਪੁਤ ਪਦਾਪ ਬੁਧ ਮਾਯਾ ਮਨਾਈ॥
 ਅਨ ਕਹਿ ਸਿਨ ਕਰਨ ਸੀਤਾਈ॥
 ਜਾਨੈ ਪਾਦੁਕੀ ਦਿਨ ਕੁਝਾਈ॥
 ਜਾਨ ਕਹਿ ਮਾਯਾ ਦੇ ਰੇ ਤਾਰਾ॥
 ਮਾਯਾ ਜੋ ਰਿਸਾਨੈ ਰਤ ਰਾਖੀ॥
 ਜਾਨਾ ਕਰਹ ਮਾਮ ਸੋਕਾ॥
 ਦਿਹਾ ਮਨ ਮਾਯਾ ਕਰਹ ਨਾਈ॥
 ਜੋ ਮਨ ਕਾ ਮਹਿ ਕਲ ਪਾਸਾਈ॥

ਸੰਘ

ਜਿਹ ਪਦ ਰੇ ਮਿਨ ਮਾਯਾ ਦਿਤੁ ਰੀਤ ਕੁਝਾਈ॥

ਜਨਮ ਨੇ ਕਰ ਮਾਯਾ ਦੇ ਰੀਤ ਕੁਝਾਈ॥ ੨

ਪੁਤ ਦੇਖੀ ਮਨ ਮਾਯਾ॥
 ਜੀਤ ਕਰ ਮਾਯਾ ਮਾਯਾ॥
 ਜੀਤ ਕਰ ਮਾਯਾ ਮਾਯਾ॥

ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਯਾ ਮਾਯਾ॥
 ਮਾਯਾ ਮਾਯਾ ਮਾਯਾ ਮਾਯਾ॥
 ਮਾਯਾ ਮਾਯਾ ਮਾਯਾ ਮਾਯਾ॥

ਮਾਸਕ ਦੁਰਨ ਪੁਲਿ ਪੁਰਮਾਨਾ
ਮਾਨਤਾਨੀ ਸੀਤਾ ਕਰ ਦੁਰਮਾਨਾ
ਨਾਨਾਇਤਿ ਤੇ ਸਦਾ ਕਾ ਸੁਨਾਈ
ਕਰਿਤਿ ਪੁਰਾਣ ਪੋਤ ਨਿਨ ਰੁਪੀ
ਕਰਿਤਿ ਤੇ ਨੀ ਮਨ ਫਿਸੀ ਭੁਖੀ
ਮਾਤੁਲਾ ਮਾਤੁਲਾ ਕਰਨੀ ਪਾਨੀ
ਦੀਨਾ ਮਾਤੁਲਾ ਕਰਨੀ ਪਾਨੀ
ਕਰੀ ਕਰਾ ਮਾਤੁਲਾ ਕਰਨੀ ਪਾਨੀ

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ श्रीशिवाय नमः ॥
॥ श्रीनारायणाय नमः ॥ श्रीव्यासाय नमः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

[illegible]

73

[illegible]

੩੬੬

ਜੇਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੋ ਪੀੜਾ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਦੁਖ ਅਧਿਕ ਹੋਈ ਤੁਝ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਮ ਮਾ ਅਰੋ ਤੇਰਾ ਸੋ ਮਨ ਰਹਤ ਮਦਾ ਰੋ ਪੀੜਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਦੇਸ ਜਨਤ ਵੇਦ ਹੀ ਕਹਿ ਕਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਧੀਰ ਧਰਮ ਤ ਉਹ ਆਨੰਦ ਰਾਮ ਪਦ ਪ੍ਰਭ ਤੇ	ਉਹ ਗਾਥਾ ਸਮਝਿ ਕਿ ਸਮੀਰ ਕਹਿ ਕਹਿ ਅਹ ਜਨਨ ਰੋਈ ਜਾਨਤੀ ਯਾ ਵੇਕ ਮਨ ਮੇਰਾ ਜਾਪ ਪ੍ਰੀਤ ਵਸ ਇਤਨੇ ਮਾਧੀ ਮਗਨ ਪ੍ਰੇਮ ਤਨ ਸੁਖਿ ਨਹੀ ਤੇਰੀ ਸਿਮਰ ਰਾਮ ਸੰਦਰ ਸੁਖ ਦਤਾ ਨਿਮਮ ਕਰਨ ਤਸਹਿ ਕੁਲ ਕੀ
--	---

ਦੋ:	॥ ਨਿਜਿ ਚਰ ਨਿਕਰ ਪਤੰਗ ਸਮ ਰਾਮ ਪਾਤਿ ਬਾਰ ਨਿਜਨੁ ॥ ਜਨਨੀ ਪ੍ਰਿਥਕ ਨਿਜ ਧੀਰ ਪਰ ਜਰੇ ਨਿਸਾਰ ਜਾਨਾ ॥ 18
-----	---

ਜੇ ਰਾਮ ਬੀਰ ਹੋਤ ਸੁਖਿ ਕਾਈ ਰਾਮ ਬੀਰ ਕਹਿ ਚੰਦ ਜੋ ਜਾਨ ਕੀ ਅਥਾਹਿ ਮਾਤ ਮੇ ਜਾਤੁ ਇਕਾਈ ਕਾਕੁ ਦਿ ਵਸ ਜਨਨੀ ਪ੍ਰਭ ਪੀਰ ਨਿਜਿ ਚਰ ਮਾਦਿ ਤੁਮ ਹਿਜੇ ਪੀ ਹੋ ਸਤ ਕਾਪਿ ਸਬੁ ਮੇ ਜਾਨਾ ਮੇਰੇ ਹਿਦਯ ਪਰਮ ਸਦੇ ਹੀ ਕਨਕ ਬੁਧ ਰਾਗ ਸਰੀਰਾ ਦੀਤ ਮਨੇ ਰਹਿ ਸਤੁ ਬੁਧ ਬੀ	ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਬਿਭੀ ਬਰ ਮਰਦੀ ਤਮ ਕੁਝ ਬੁਧ ਯਾਤ ਧਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਅਯੁਜ ਨਹੀ ਰਾਮ ਦਹਾਈ ਕਾਪਿਨ ਸਹਿਤ ਵੇਰੇ ਰਾਮ ਬੀਰ ਤਿਹ ਪਰ ਨਾਰ ਦਾਦੇ ਜਸ ਰੀਹੀ ਯਤੁ ਧਾਨ ਭੁਟ ਅਧਿਕ ਲਵਨ ਸੁਨਿ ਕਾਪਿ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨ ਨਿਸਾਹੇ ਸਮਰ ਭਯੰਕਰ ਆਤੇ ਬਲ ਬੀ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਪੁ ਪ੍ਰਧਾਨਾਤ ਲੇਉ
---	--

ਦੋ:	॥ ਰਾਮ ਮਾਤਾ ਜਾਪੁ ਮੀਰਾਹੀ ਨਹਿ ਬਲ ਕੁਧ ਵਿਸਾਲ ॥ ਮੁਝ ਪ੍ਰਭ ਪਤਿ ਗਨੇ ਰਹੀ ਪਾਇ ਪਰਮ ਲਾਘਵਾਲਾ ॥ 19
-----	--

ਮਨ ਸਿੰਧੇ ਪ੍ਰਭ ਨਹੀਂ ਕਾਈ ਭਾਵੇ ਪ੍ਰਭ ਪਤਿ ਸਬੁ ਨਿਸਾਹੀ ਅਯੁਜ ਮਨ ਰਹਿ ਨਿਸਾਹੀ ਕਹਾਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨ ਕੀ ਦਰਦ ਰਨ ਵਹਿ ਪਦ ਸੀਸਾ	ਤਨ ਅਤਿ ਪਲਕਨੇ ਨਰ ਪਾਨੀ ਅਯੁਜ ਚੀਨ ਰਾਮ ਪਿਯਾਨੀ ਕਹਾਹਿ ਸਦਾ ਰਾਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮਿਥਰ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਹਨ ਮਨ ਇਸੇ ਵਰਨ ਜੋਰ ਕਰ ਕੀਸਾ
--	---

23

ਮਾਧ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤਮੁ ਮੇਮਤੁ •	ਆਸਿਖਤਵ ਅਮੋਘ ਵਿਚਕਾਰੁ •
ਸੁਨੇਯ ਮਾਧੁ ਮੇਮਤੁ ਮੇਮਤੁ	ਲਾਗੇ ਦੇਖ ਸੁੰਦਰ ਵਲ ਰੂਪਾ
ਸੁਨੁ ਸੁਤਕਾਰੀ ਵਿਪੁਲ ਰੂਪਵੀ	ਪਰਮ ਸੁਤਕਾਰ ਜਨੀਤ ਕਾਰੀ
ਕਿਨ ਕਾਰ ਕਾਰ ਮਾਧੁ ਮੇਮਤੁ	ਕਿਤਮ ਸੁਖ ਮਾਨੁ ਮਨ ਮਾਹੀ

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਚੁਲਾ ਨਾਇ ਸਿਭੀ ਪੈਰੇ ਬੁਝਾ ॥	ਫਿਲਖਾਏ ਤੁੰ ਤੋਨ ਲਾਗਾ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਹੁ ਭੁਟ ਰਖਵਾਰਾ ॥	ਕਛੁ ਮਾਏ ਕਛੁ ਜਾਇ ਪਕਾਰਾ ॥
ਨਾਥੁ ਏਕ ਅੰਗ ਕਪਭਾਰੀ ॥	ਤੇਹ ਅਸਿਕ ਬਾਟਿਕਾ ਉਜਰੀ ॥
ਖਾਧਾ ਸਿਫਲ ਅਰਥਿ ਦਿਖਾਇ ॥	ਜਿਹ ਤਹ ਪਟਕਿ ਪਟਕਿ ਕਰਮਾ ॥
ਜਨੈ ਰਾਵਰੁ ਪਰਯੋ ਭੁਟ ਨਾਨ ॥	ਤਿਨੁ ਦੇਖ ਗਾਰਜਾ ਹਨੁ ਮਾਨ ॥
ਸੰਬਰ ਜਨੀ ਚਰਗ ਪਿਸਹਾਰੇ ॥	ਗਯੋ ਮੁਕਤਤ ਕਛੁ ਅਸੀ ਮਾਰੇ ॥
ਪਨਿ ਪਨਵਾ ਤੋਇ ਅਛ ਕਮਾਰ ॥	ਚਲ ਸੰਗ ਲੋਭਰ ਅਪਾਰ ॥
ਅੰਗੁ ਤੇਇ ਪਿਛਿ ਪਟਗਹਿ ਭੁਜਾ ॥	ਜਾਂਹਿ ਨਿਪਤ ਮਹਾ ਪ੍ਰੀਤ ਗੁਜ ॥

॥ ब्रह्मदेवतासिद्धि मन्त्रेति पञ्चकमिसायासिद्धि
॥ ब्रह्मदेवतासिद्धि मन्त्रेति पञ्चकमिसायासिद्धि ॥ ५०

ਸੁਨਿ ਸੁਤ ਬਾਧਿ ਲੰਕੇ ਸੰਗਿ ਜਨ	ਪਰਵਾ ਸੰਘ ਨੇਰ ਬਖਸ਼ਨ
ਮਾਰਾ ਪਿਛਾਨਿ ਸੁਤ ਬਾਧ ਸੁਤੀ	ਦੇਖੋ ਕੀਸੁ ਕਹਾ ਕਰਮੀ
ਮਲਾ ਵਿਛੁ ਸਿਤਾ ਅਤੁਲਤ ਜੀਧ	ਬੰਧ ਬਧਨ ਸਾਨਿ ਬੰਧਨ ਰੋਧ
ਕਾਪਿ ਰਾਖਾ ਦਰੁ ਰੁਕਾ ਆਦ	ਕਟ ਕਟਾਇ ਗੰਗਾ ਅਰਧ
ਅਨੇ ਵਿਸਾਨ ਤਰੁ ਚੁੰਕ ਚੁਪਾਹ	ਵਿਰਥ ਕੀਨ ਲੰਕੇ ਸਕਮਾਰ
ਰਹਿ ਮਹਾ ਭੁਟ ਜਾਨੈ ਸੰਗਾ	ਗਹਿ ਗਹਿਨ ਪੰਖ ਮਹੇਸ ਸਿੰਘ ਸੰਗਾ
ਤਿਨੈ ਨਿਪਾਇ ਕੀਨੈ ਸਨਗਾਸ	ਫਿਰੇ ਯੁਗਲ ਮਾਨੁ ਗਾਮ ਰਾਜ
ਮਾਯਾ ਮਾਠੀ ਬਧਾ ਤਰੁ ਜਾਈ	ਤਹਿ ਦੇਖ ਪਿਛੁ ਤਰੁ ਮਾਈ
ਤਹਿ ਬੰਧਿ ਰਕੀਨਾਇ ਨਰਮਾਯ	ਜੀਤਿ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨਾਧ

三

ਗੁਪਤ ਸਰਕਾਰ ਤੇਜੋਵਿਹਾਰੀ ਰਾਮਾ ॥
ਸਰਕਾਰੀ ਮੈਦੀ ਕੁਆਟਰੀ ਗਾਂਧੀ
ਮੈਦੀ ਪਾਲ ਖਾਸ ਵਿੱਚ ਤਨਾਇਆ
ਕੰਨਾ ਹੌਲੀ ਨਿਸ਼ਾਬੂਤ ਕਰਕੇ ਜਾਂ
ਖਾਨਦਾਨ ਮੰਨ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨ
ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਵਾਲੀ
ਜੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਕੇ ਹੋਣ ਸਾਈਂ
ਅੰਤ ਕਰੀ ਜਾਣਹੀ ਲੀਜੋ ॥

[illegible][illegible]

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

[illegible]

੩੭੦
੫੮.

ਰਾ:

ਉਂਦੁ:

ਵੇ:	<p>॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਣੀ ਕੋਇ ਸਮਧਾਰਿ ਲਾਪਰੁਪ ਬੋਹਿਓ ॥ ॥ ਜਗੁਰ ਸਤਾ ਕੇ ਆਗੇ ਠਾਵ ਕੁਛੁ ਕੁਰਿ ਜੋਗਿ ॥</p>	੨੫
	<p>ਮਝ ਮੋਹਿ ਵੀਜੈ ਕਤੁ ਚੀਨਾ ॥ ਚੁਕਾਮਣਿ ਉਤਾਰਿ ਤਬ ਦਯਉ ਕਹੇਹੁ ਭਾਤ ਅਸਮੋਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੀਨ ਦਮਾਲ ਵਿਰਦ ਸਕਾਰੀ ॥ ਭਾਤ ਸਕੁ ਸਤ ਕਥਾ ਸੁਨਾਹੁ ਮਾਸ ਵਿਵਸ ਮਹਿ ਨਾਥ ਨਾਥੈ ਕਹੁ ਕਪਿਕਿਹ ਬਿਧਿ ਗੋਪ੍ਰਾਨ ॥ ਰੁਮਹਿ ਵੇਖਿ ਸੀਤਲ ਭਈ ਭੁਤੀ</p>	<p>ਜੈ ਸੇਰ ਪ੍ਰਨਾਥ ਮੋਹਿ ਦੀਨਾ ॥ ਹਰਖ ਸਮੇਤ ਪਵਨ ਸੁਤ ਲਖਉ ਸਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੁਰੁ ਪੁਰੁ ਕਾਮਾ ॥ ਹਰਹੁ ਨਾਥ ਮਮ ਸੰਕਟ ਕਾਰੀ ॥ ਭਾਣੁ ਪੁਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹਿ ਸਮਾਸੁ ਯਤੁ ਤੋ ਪਾਨਿ ਸਿਹਿ ਸਿਥਤ ਨਹਿ ਪਾਨੇ ਰੁਮਹੁ ਤਤ ਕਹਤ ਹੁ ਜਾਨ ॥ ਪਾਨੇ ਸੋਗਹਿ ਸਾਇ ਦੇਨ ਸਾਇ</p>
ਵੇ:	<p>॥ ਜਨਕ ਸੁਤਹਿ ਸਮੁਧਾਇ ਕਹਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੀਰ ਸਦੀਨ ॥ ॥ ਭਰਨ ਕਾ ਮਲ ਨਿਰਨਾਇ ਕਹਿ ਗਾਨ ਰਾਮ ਪੁਰ ਕੀਨਾ ॥ ੨੬</p>	
	<p>ਚਲਤ ਮਹਾ ਧਨੀ ਭਾਗ ਚਿਤੁ ॥ ਲੰਘ ਸਿਧਾਇ ਪਾਰਹੀ ਆਵ ਹਰਖੇ ਸਬ ਬਿਲੋਕਿ ਹਨੁ ਜਾਨ ਮਖ ਪ੍ਰਸਿਨ ਭਨੁ ਹੋਜ ਵਿਰਾਜਾ ਮਿਲੈ ਸਕਲ ਅੰਤੁ ਭਯੋ ਖਾਹੀ ਚਲੈ ਹਰਖ ਪ੍ਰਨਾਥ ਪਾਸ ਚੁਕਾਮਣਿ ਭੀਤਰ ਸਭਾ ਅਯੈ ਰਖਵੈ ਰੇ ਰੇ ਵਟਨ ਨ ਲਾਭੈ ॥</p>	<p>ਗਰਬ ਸੁਦਹੈ ਸੁਖਿ ਨਿਸਰਾ ॥ ਸਬਦ ਕਿਲਕਤ ਕਪਿ ਨਿਵ ॥ ਨੂਤਨ ਸਨਮ ਕਪਿਨ ਸਭਾ ਜਾਨ ਕੀਨੈ ਸਿਧਾ ਮਚੈ ਕਰ ਰਾਜਾ ॥ ਚਲ ਫਤ ਮੀਨ ਪਾਵ ਜਨੁ ਸਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤਕਹਿ ਤ ਨਵਲ ਇਹਾਸ ॥ ਮੀਨਾਦ ਮਹਿਤ ਮਹਾਦ ਨਾਥਾਯੈ ਮੁਸਾਹਾਰ ਕਹਤ ਸਭ ਭਾਈ ॥</p>
ਵੇ:	<p>॥ ਜਾਇ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਸਕਹੁ ਤੇ ਬਨ ਉਲਾਹ ਰੁਕੁ ਰਾਜ ॥ ॥ ਸਹਿ ਸਾਹਿਬੁ ਹਰਖੀ ਕਪੁ ਕਹਿ ਮਾਇ ਮਝੁ ਕਾਜ ॥ ੨੭</p>	
	<p>ਜਨ ਹਤ ਸਤਿ ਕਪਿ ਪਾਵੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਵਿਚਾਰ ਰਹਾ ॥ ਆਇ ਸਬਦ ਨਵ ਪਦ ਜੀਸਾ</p>	<p>ਮਝਦ ਨਹੈ ਚਲੈ ਸਕਾਈ ॥ ਮਝਦਿ ਗਯੋਨੀ ਪੁਰਤ ਪੁਰਤਾ ॥ ਮਿਲੈ ਸਬਦੀ ਆਤਮ ਕਪਿਸਾ</p>

ਪ੍ਰਭੂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਦ ਦੇਖੀ ਨਿਜ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਮ ਸਾਨੇ ਸਗੀਦ ਬਹੁਤ ਉਨੇ ਮਿਲੇ ਗਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਦਤ ਦੇਖੀ ਭਵੇਦ ਮਿਲਾ ਬੈਠੇ ਦੇਖੀ ਭਾਈ	ਨਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਿਸੇਖੀ ਭਾਵੇ ਸਕਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਹਿਤ ਰਾਖ ਪਤੀ ਬੈਠੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਉਹ ਹਰਖ ਬਿਸੇਖੀ ਪ੍ਰਭ ਸਕਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਮ ਨਾਮ
--	---

ਦੋ:	ਪ੍ਰਭੂ ਸਹਿਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਕਲ ਰਾਖ ਪਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰੀਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਮ ਅਸ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇਖ ਪਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ	੨੮
-----	---	----

ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੁਨਿ ਰਾਖ ਰਾਖੀ ਭਾਵੇ ਸਾਨੇ ਸੁਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਿਰੰਤਰ ਸੋ ਬਿਸੇਖੀ ਬਿਨਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਗਰ ਪ੍ਰਭੂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਾਨੇ ਸਾਨੇ ਨਾਮ ਪਦ ਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਦ ਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੁਹਾਏ ਸਾਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਉਨੇ ਪ੍ਰਿਥਾ ਸਾਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਤ ਜਾਨਕੀ	ਸਾਪਤ ਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾਸੀ ਸੁਰਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤਹਿ ਉਪਰ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਸਾਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਿਨ ਮਾਮਰ ਸੁਰਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਾਨੁ ਜਿਸ ਮਾਮਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਤੀ ਸੁਨਾਏ ਸਾਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਤੀ ਮਨੁ ਭਾਏ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭੂ
---	---

ਦੋ:	ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਸਾਨੀ ਸਾਨੇ ਸਾਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰੀਤਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਿਜ ਪਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ	੨੯
-----	--	----

ਚਲਤੀ ਬਾਹ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਾਨੇ ਦੇਰੀ ਚਲਤੀ ਮੇਰੀ ਸਾਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀਨੀ ਨਿਜ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਿਜ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਨੇ ਗਏ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਨੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਨੇ ਸਾਨੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਨੇ ਸਾਨੇ ਸਾਨੇ ਨਾਮ ਸਾਨੇ ਨਾਮ ਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ	ਸੁਰਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਾਨੇ ਸਾਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਤੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਜ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਾਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਭੂ ਤਾਨੇ ਹਰਨਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਪਰਾਧ ਨਾਮ ਸਾਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਮ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਸਰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹਰਿ ਬਾਧ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੇਰੇ ਪ੍ਰਿਥ ਮਾਂਹ ਸਾਨੇ
---	--

ਨਾਨਕ ਸ੍ਵੈਂ ਜਲ ਨਿਜ ਹਿਤ ਲਗੀ	ਸਰੈ ਨ ਪਾਵ ਵੇਹ ਇਹ ਹਾਗੀ
ਸਤਿ ਕੀ ਮਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਬੇਸਾਨ	ਇਨ ਕੋ ਕਲ ਦੀਨ ਦੇਖਾਨ
ਦੋ:	ਸਾਹਿਬ ਨਿਨਿ ਕਰਵਾ ਅਤ ਨ ਜਾਹਿ ਕਾ ਪਾਸ ਚਾਹ
	ਸੋਗਿ ਰਹੇ ਸ ਪੁਤ੍ਰ ਅਧਿਕ ਕੁਜ ਬਲ ਖਲ ਦੁਖ ਜੀਤਿ ॥ ੩੦
ਸਾਨਿ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਖ ਅਯਨ	ਕੁਰਿਆਯੋ ਚੋਰ ਜਾਇ ਨਾਨ
ਵਚਨ ਕਾਜ ਮਨਿ ਮਮ ਗਤਿ ਜਾਹੀ	ਪੁਨੇਹੁ ਦੇ ਪਾਤਿਕਿ ਰਹਾ ਤਾਹੀ
ਕਹ ਹਨ ਮਾਨ ਬਿਪਤ ਪ੍ਰਭ ਸੇਈ	ਜਬ ਤਬ ਜਿ ਮਗ ਰੁਜਨ ਨਹੋਈ
ਨਿਕ ਬਤ ਪੁਤ੍ਰ ਯਤ ਪਾਨ ਕੀ	ਰਿਪਹੀ ਜੀਤਿ ਮਾਨਿਯੋ ਜਾਨ ਕੀ
ਜਨ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੇ ਹਿ ਸਾਮਨ ਉਪਕਾਸੀ	ਲਹਿ ਕੇ ਉਤਰਨ ਮਨਿ ਤਨ ਸਾਹੀ
ਪੁਤ੍ਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰ ਕੋ ਕ ਤੇਰਾ ॥	ਸਾਨਾ ਮਾਹਿ ਨਿ ਸਕਤ ਨਹੋ ॥
ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੇ ਹਿ ਰਿਦ ਮੇਨ ਪਾਹੀ	ਵੇਖਿ ਉਤਰਿ ਰਾਬੇ ਰਾਮਨ ਮਾਹੀ
ਪੁਨਿ ਪਾਨਿ ਕੀ ਹਿ ਸਤਿ ਵਰਤ ਰੂਤ	ਲਿਚਨ ਨੇ ਰ ਪੁਲਕ ਮਾਤਿ ਗਾਤ ॥
ਦੋ:	ਸੁਨਿ ਪੁਤ੍ਰ ਵਚਨ ਵਲੋਕ ਸੁਖ ਹਿਦ ਯ ਹਰਖ ਹਨ ਮੀਤਾ ॥
	ਚਲਤ ਪਰਵੈ ਪਦਸਾ ਕਲੇ ਰਹਿਤ ਹਿ ਫੁਗਾਈਤ ॥ ੩੧
ਵਰ ਵਰ ਪੁਤ੍ਰ ਦੁਹਤ ਉਠਾਵਾ	ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਤੇ ਹਿ ਉਤਰ ਨ ਭਾਵ ॥
ਪੁਤ੍ਰ ਪਦ ਪੰਕਜ ਕਪਿ ਕਰ ਜੀਸ	ਜਿ ਮੇਰੇ ਦਸ ਮਗਨ ਗੋਕੀਸ ॥
ਸਾਵਧਾਨ ਮਨ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਸੰਕਰ	ਭ ਗੇ ਕਹਨ ਕਥਾ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ॥
ਕਪਿ ਉਤਾਰ ਪੁਤ੍ਰ ਹਿਦ ਯਸ ਗਾਵ	ਨ ਰਗ ਪਰਮ ਨਿਕਟ ਬੋਠਾਵਾ ॥
ਕਹੁ ਕਪਿ ਰਾਵਨ ਪਾਸ ਤਲੰਕਾ	ਹਿ ਸਿਹਿ ਦਹੁ ਦਰਗਾ ਅਤਿ ਸੀਰ ॥
ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਜਨਾ ਹਨ ਮਾਨਾ	ਬੋਲੇ ਬਚਨ ਬਿਗਤ ਅਭਿਮਨਾ ॥
ਜਾਖ ਮਿਗ ਕੋ ਬਰਿ ਮਨੁ ਸਾਈ	ਸਾਖਾ ਤੇ ਜਾਖਾ ਪਰ ਜਾਈ ॥
ਲਾਘ ਸਿੰਘ ਰਾਟਕ ਪਰ ਜਾਗਾ	ਸਿਸਰ ਰਗਣ ਬਾਧਿ ਬਿਪਨ ਉਜਾਗ ॥
ਜੋ ਜਬ ਤਵ ਪਤਾ ਪਰ ਪਗਾ	ਨਾਥ ਨ ਕਰੁ ਕ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤਾਈ ॥
ਦੋ:	ਭਾਕੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਮਗ ਨਹ ਜਾਪਨ ਤੁਮ ਅਨੁਕੂਲਾ ॥
	ਤਵ ਪੁਤ੍ਰ ਪਰਵਰਤ ਹਿ ਜਾਹਿ ਸਕੇ ਖਲ ਰੂਲ ॥ ੩੨

ਸੁਨਤ ਵਚਨ ਪ੍ਰਭੂ ਬਹੁ ਸੁਖ ਮਾਨ
 ਮਾਂਗ ਵਚਨ ਸੁਭ ਬਰਮਾਨੁ ਕਲ
 ਨਾਉ ਬੁਝਿਤ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ
 ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮ ਸਰਲ ਨਿਪਿਸ਼ਟ
 ਰਾਮ ਸੁਨਵਾਉ ਮਾਸਿ ਹੋ ਜਨਮ
 ਜਿਹ ਸੰਚਾਰ ਜਾਸੁ ਉਰ ਆਇ
 ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਵਚਨ ਕਹੈ ਕਾਪਿਸ਼ਟ
 ਲਖ ਰਾਖ ਪਤਿ ਕਾਪਿਸ਼ਟੀ ਪੁਸ਼ਟ
 ਅਬ ਫਿਲੇ ਪਕਿਹ ਕਾਰਨੁ ਕੀਤੇ
 ਕਿਤਰੁ ਵਾਖਾਨੁ ਸੁਖ ਬਰਮਾਨ

ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਵਚਨ ਦਾਸ ਨਿਸ਼ਜਨ
 ਵੇਓ ਨਾਸ ਤੁਮ ਕੋਹ ਸੁਖ ਮੁਲ
 ਦੇਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸਿਦ ਮਨੁ ਭੁਯਾਨੀ
 ਇਵ ਮਸਤੁ ਤੁਝ ਕਹਾਉ ਭਵਾਨੀ
 ਰਾਹਿ ਭੁਜਨ ਤਤਿ ਕਾਵਨੁ ਮਾਨੁ
 ਰਖ ਪਾਤਿ ਰਚਣ ਕੁਟਿ ਤੇਇ ਪਦ
 ਸਜ ਸਜਾਯਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਕੰਦਾ
 ਹਰਾ ਚਲੈ ਕਰ ਕਹਾਉ ਬਨਾਵਾ
 ਕਰਨ ਕਪਨ ਕਹੈ ਆਸੁ ਜਵਾਨੀ
 ਨਿਭੈ ਭਵਨ ਚਲੈ ਸੁਰਹਰਖੇ

ਦੋ ॥ ਪਿਪਾਤਿ ਵੇਗ ਬੁਲਾਇ ਤਸ ਆਯੋ ਖਾਵ ਪ੍ਰਭੂ ॥

॥ ਨਾਨਾ ਵਚਨ ਅਭਨ ਬਲ ਬਰਮਾਨੁ ਕਲ ॥ ੩੩ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਪਦ ਪੰਕਜ ਨਾਦ ਹਿ ਸੀਸਾ
 ਵੇਖੀ ਰਾਮ ਜਨਮ ਕਾਪਿਸ਼ਟੀ ਸਾਨ
 ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਲ ਪਾਤਿ ਕਾਪਿਸ਼ਟ
 ਕਾਰਿਥ ਸਮੇਂ ਤੁਝ ਕੀਨ ਪਯਾਨ
 ਜਾਮ ਸਕਲ ਮੰਗਲ ਸਜੇ ਨੀਤੀ
 ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਸ ਨਜਨ ਵੇਦੋਹੀ ॥
 ਜੇ ਜੇ ਸੁਭ ਜਨਮ ਹੋ ਰੇਹੀ
 ਇਸ ਕਰਕੇ ਕੇ ਵਰਣੇ ਪਾਨਾ
 ਨਾਨਕ ਅਗੁ ਪਾਤਿ ਪਾਤ ਪਾਤੀ
 ਵਿਹਾਰਿ ਨਾਦ ਬੁਲ ਕਾਪਿਸ਼ਟੀ

ਰਾਜਹਿ ਭਾਲ ਮਹਾ ਬਲ ਕੀਸਾ
 ਚਿਤਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਰਜਵ ਨਜਨ
 ਕੁਝੇ ਪੰਖ ਜੁਗ ਮਨ ਹਰਿ ਰਿਦ
 ਸਕਨ ਭੁਯੇ ਸੰਵਰ ਸੁਭ ਨਨਾ
 ਰਾਸ ਪਾਸ ਸਕਨ ਜਹਨੀਓ
 ਵਰਣੇ ਸੁਆਮੀਗ ਸੁਭ ਤੇਹੀ
 ਅਸਕਨ ਰੁਯਓ ਰਾਵਨੀ ਸੋਈ
 ਰਾਜਹਿ ਵਿਦਨਰ ਰਾਮ ਅਪਾਰ
 ਇਹ ਗਗਨ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਚਾਨੀ
 ਭਗਮਗਾਹੀ ਇਕਾਨ ਦਿਨਰਹੀ

ਦੋ ॥ ਚਿਤਰਹੀ ਵਿਹਾਰਿ ਭੁਲ ਪਾਤਿ ਗਿਰਿ ਲੇਲਾ ਸਾਗਰ ਕਰਕੇ ॥

॥ ਮਨ ਹਰਖ ਦਿਨ ਕਰਮੇ ਸੁਰ ਸਨ ਨਰਾ ਰਿਨਰ ਦੁਖਣੇ ॥

॥ ਵਰਕਰੀ ਮਨ ਕਰ ਪੰਕਜ ਭੁਟ ਬੁਕਰਿ ਕੇਹਿ ਨ ਪ ਬਗੀ ॥

੨੭੪
੫੬੯

॥ ਜੈ ਰਾਮ ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕੋ ਸਲ ਨਾਥ ਗੁਣ ਗਣ ਗਾਵਹੀ॥
॥ ਸਕ ਸਹਿ ਨ ਭਾਰ ਅਪਾਰ ਅਹਿ ਪਤਿ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਿਸੇਹਈ॥
॥ ਗਹਿ ਵਸਨ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਕਾਠ ਪੀਠ ਕੋਰੇ ਰੋਸਿ ਕਿਮਿ ਸੋਹਈ॥
॥ ਰਾਖੀਰ ਗਹਿਤ ਪਾਨ ਪ੍ਰਸਿਥਤ ਜਲੰ ਪਰਮ ਸੁਹਾਵਨੀ॥
॥ ਜਨ ਕਾਠ ਕੰ ਪਰ ਜਰੰ ਪਰਾਜ ਸੋ ਲਿਖਤ ਅਵਿਚਲ ਪਾਈ॥

ਵੇ: ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਯਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਉਤਰੇ ਸਾਗਰ ਤੀਰਾ॥
॥ ਜਹੰ ਤਹੰ ਲਾਗੇ ਖਾਨ ਫਲ ਕੁਲ ਵਿਪਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬੀਰਾ॥ ੨੪

ਉਹੰ ਨਿਸਾਚਰ ਰਹੰ ਸੁਸੰਕਾ॥	ਜਸਤੇ ਜਰਗਯਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੰਕਾ॥
॥ ਨਿਜ ਨਿਜਗਹਿ ਸਬ ਕਠਹਿ ਬਚਾ॥	॥ ਨਹਿ ਨਿਬੁਟ ਕੁਲ ਕੋਰ ਉਬਾਰਾ॥
॥ ਜਾਸਦਤ ਬਲ ਵਰਣਨ ਜਾਈ॥	॥ ਤੇਹਿ ਆਯੋ ਪਰ ਕਵਨ ਕੁਲਾਈ॥
॥ ਅਤਿ ਸੋਭੀਤ ਸੁਨ ਪੁਰਜਨ ਬਾਨੀ॥	॥ ਮੰਦੋਰੀ ਹ੍ਰਿਦਯ ਅਕੁਲਾਨੀ॥
॥ ਰਹੀ ਜੋਰਿ ਕਰ ਪ੍ਰਤਿਪਦ ਲਾਗੀ॥	॥ ਏਲੀ ਵਰਨ ਨੀਤਿ ਰਸ ਪਾਰੀ॥
॥ ਕੰਤ ਕਰਖਹਾਏ ਜਨ ਪਰਿਹਰੰ॥	॥ ਮੇਰ ਕਹਾ ਅਤਿ ਹਿਤ ਦਿਤਿ ਧਰੰ॥
॥ ਸਮਬਤ ਜਾਸੁ ਵਤ ਕਰ ਕਰਨੀ॥	॥ ਸੁਵਹਿ ਗਰਭ ਰਸਨੀ ਚਰ ਪਰੰ॥
॥ ਤਾਸੁ ਨਾਹਿ ਨਿਜ ਸਚਿਦ੍ਰੁ ਲਈ॥	॥ ਪਠਵੁ ਕੁਤ ਜੋ ਚਹੁ ਭੁਲਾਈ॥
॥ ਤਵ ਕੁਲ ਕਮਲ ਵਿਪਿਨ ਰੁਪਈ॥	॥ ਅਤਿ ਸਭਿ ਨਿਸਾ ਸਮ ਆਈ॥
॥ ਸਨਹੁ ਨਾਥ ਜੀਤਾ ਬਿਨਦੀਨੋ॥	॥ ਹਿਤ ਨਤ ਮਾਰ ਸੰਤ ਅਜਿ ਕੰਨੋ॥

ਵੇ: ॥ ਰਾਮ ਬਾਣ ਅਹਿ ਗਣ ਸਰਸ ਨਿਕਟ ਨਿਸਾਚਰ ਭੁਕ
॥ ਜਬ ਲਗਾ ਗਾਸਿਨ ਰੁਬਾਹਿ ਲਾਗੇ ਜਤਨ ਕਰਹੁ ਤਜੇ ਰੇ ੨੫

॥ ਸੁਵਣ ਸੁਨਤ ਸਭ ਤਾਕਹਿ ਸੁਨੀ॥	॥ ਏਹਾਸ ਜਗਤ ਵਿਵਿਤ ਆਉ ਸੁਨੀ॥
॥ ਸਮਯ ਸੁਭਾਵ ਜਾਨ ਕਰ ਸਾਤ॥	॥ ਮੰਗਲ ਮਾਹ ਅਮੰਗਲ ਰਾਤ॥
॥ ਜੋਸਾਵੇ ਮਰਕਟ ਕਟ ਕਾਈ॥	॥ ਜਿਨਹਿ ਬਿਚਾਰੇ ਨਿਸਲ ਰਖਾਈ॥
॥ ਕੰਪਹਿ ਲੋਕ ਪਾ ਜਕੇ ਤਾਜਾ॥	॥ ਤਾਸਨਾ ਸਭੀਤ ਵਡਿ ਹਾਜਾ॥
॥ ਅਸਿ ਕਹਿ ਬਿਹਸਿਤ ਹਿਓ ਭਈ॥	॥ ਚਲੇਉ ਸਭਾ ਮਸਤਾ ਅਧਿਕਾਈ॥
॥ ਮੰਦੋਰੀ ਹ੍ਰਿਦਯ ਕਹਿ ਚਿਤਾ॥	॥ ਭੁਯੋ ਕੰਤ ਪਰ ਬਿਧਿ ਬਿਪਰੀਤ॥

ਬੰਠਦਿ ਸਗੁ ਖਬਰ ਅਸਿ ਪਾਈ॥ ਬੁਝਾਇ ਸਚਿਦੁ ਚਿਤਿ ਮਰਥਾਨੁ॥ ਸਿਉ ਸਰਸਰ ਫੁਲ ਸੁਮਨਾਈ॥	ਸਿੰਘ ਪਾਰ ਸਿਨਾ ਸਥ ਆਈ॥ ਤਿਸ ਬਹੱਸਿ ਮੋਨ ਕਰ ਰਹੀ॥ ਨਾ ਬਾਨਟ ਕੋਹਿ ਲੇਖੇ ਆਈ॥
ਦੋ: ਸਚਿਦੁ ਬੰਦੁ ਗੁਣ ਤੀਨਿ ਸਿਖਿ ਆਇ॥ ਭਾਜ ਧਰਮ ਭਨ ਸੀਸ ਕਰ ਹੋਇ ਬੰਧੀ ਨਾਇ॥ ੩੬॥	ਅਧੁਨ ਕਰਹਿ ਚੁਨਾਯ ਸੁਨਾਈ॥ ਭਾਤ ਚਰਣ ਸੀਸ ਤੇਹ ਲਵਾਈ॥ ਇਕ ਫੁਲ ਪਾਇ ਅਨੁਸਾਰੁ॥ ਮਤਿ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਬੁਝੈ ਭਾਈ॥ ਸੁਖ ਅਮਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਧਰਨੁ॥ ਇਉਂ ਹੋਇ ਭੰਡਾ ਕੀ ਨਾਈ॥ ॥ ਭੁਭੁੰਦੁ ਨਿਸੰ ਨਹਿ ਜੋਈ॥ ॥ ਅਲਪ ਲੋਭੁ ਭਲੁ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ॥
ਦੋ: ਕਾਮ ਰੂਪ ਮਦ ਲੋਭੁ ਸਬ ਨਾਥ ਨਰਕ ਕਰ ਪਾਈ॥ ਸਾਧੁ ਪਾਏ ਹਰਿ ਭਾਖਿ ਪਾਏ ਭੁਭੁੰਦੁ ਕਾਹੁ ਸਦਾਈ॥ ੩੭॥	ਭਾਈ ਨਾਥ ਕਾਹੁ ਕੈ ਕਾਲਾ॥ ਦੁਆ ਪਕ ਅਸਿਤ ਅਨਾਹਿ ਅਲੀ॥ ਕਿਪਾ ਸਿਧੁ ਮਾਹੁ ਬਤਨੁ ਪਾਈ॥ ਵਦ ਧਰਮ ਰਖਾਕੁ ਸੁਰ ਭਾਈ॥ ਪਾਏ ਭਾਗਿ ਭੁਭੁੰਦੁ ਮਨਾਈ॥ ਭੁਭੁੰਦੁ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕਾਮ ਜਾਈ॥ ਕਿਸੇ ਵੇਹੁ ਸਿਤ ਅਧਿਕ ਹੋਈ॥ ਜੇ ਪੁਰ ਪਾਏ ਮਾਹੁ ਸਿਧ ਰਾਈ॥
ਦੋ: ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਪਾਏ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਕਰੈ ਵਾਸਾਈ॥ ਪਾਏ ਭਾਗੁ ਮਨ ਮੋਹ ਮਦ ਭੁਭੁੰਦੁ ਕੀ ਜਾਈ॥	

੨੭੬

॥ ਨਿ ਪੁਲਾਭੁ ਨਿਜ ਸਿਖਰ ਸਨਕਾਰਿ ਪਟੀਯੁ ਬਾਝ ॥ ਤੁਰੇ ਸੇ ਮੇ ਤੁਮ ਸਨਕਾਰਿ ਪਟੀਯੁ ਅਵਸਰ ਤਾਤ ॥੩੫॥	॥ ਤਸ ਵਰਨ ਮਨਿ ਅਤਿ ਸੁਖ ਮਨ ॥ ਸੋਧਿ ਧਰਮੁ ਜੋ ਕਰਤਿ ਬਿਭੀਖਣ ॥ ਦਰਿ ਨ ਕਰਹੁ ਇਹਾ ਤੇ ਕੋਢੀ ॥ ॥ ਰਿਹਾਓ ਬਿਭੀਖਣੁ ॥ ਨਿਕਰੇ ਜੋ ਕੀ ॥ ਨਾਥ ਪੁਰਾਣ ਨਿਗਮ ਅਨਕਾਈ ॥ ਕਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਤਹਿ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰੁ ॥ ॥ ਇਤ ਅਨਹਿਤੁ ਜਾਤੁ ਰੋਮ ਘੋਰੀ ॥ ਰੋਹਿ ਸੀਤ ਪਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਘੋਰੀ ॥
--	---

॥ ਤਤੁ ਚਰਣ ਗਾਹੇ ਮਾਣੀ ਰਾਖਹੁ ਮੇਰ ਦੁਲਾਰਾ ॥ ॥ ਸੀਤਾ ਵੇਹੇ ਰਾਖਹੁ ਅਤਿ ਹਿਤ ਹੋਇ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ੩੬	॥ ਕਹੀ ਇਕੀਯੋ ਨੀਤਿ ਕਾਮਨੀ ॥ ਕਲ ਤੇਹ ਮਿਤੁ ਨਿਕਟ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਰਿਪੁ ਕਣ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦਾਤੋਹੀ ਭਾਵੁ ॥ ॥ ਹੁਸ ਬਲ ਜੋਹਿ ਸਚਿ ਰਮਨਾਜੀ ॥ ਜੋਰ ਮਿਲੁ ਸਹਿ ਭਾਹਿ ਕ੍ਰਪਨੀਤੀ ॥ ਅਨਲ ਗਹੈ ਪਦ ਚਾਰੀ ਹੋਭਾਰ ॥ ਮੰਦ ਕਰਤ ਜੋ ਕਣੀ ਭੁਲਾਈ ॥ ॥ ਰਮਨ ਕਰੇ ਹਿਤ ਹੋਇ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ਸਖਿ ਹਨੁ ਹੋ ਕ੍ਰਪਨੁ ਅਨਭਾਉ ॥
---	---

॥ ਰਮਨ ਸਤਿ ਸੰਕਲਪ ਪੁਤੁ ਸਭੁ ਕਾਲ ਖਾਹੀ ਹੋਇ ॥ ॥ ਮੇਰ ਪੁਰਾਣਿ ਸਰਣੁ ਅਧ ਜਾਹਿ ਵੇਰ ਜਾਨੀ ਹੋਇ ॥ ੩੭	॥ ਅਸ ਕਹੈ ਚਰਣੀਤਾ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ॥ ਰਾਖੁ ਅਵਗਾਧੁ ਚਰਣੀ ॥ ॥ ਕਰਕੁ ਪਾਦੁ ਅਧਿਕੁ ਰੋਗੀ ॥
--	--

ਕਾਕ ਸਬ ਧਿ ਬਿਗੀਖਰੁ ਤਮਗਾ
ਦਸੇਹਿ ਹਟੀਖਰੁ ਮਨਾਏ ਪਾਹੀ
ਵੇਖੋ ਜਾਇ ਭਰਣ ਜਲ ਜਾਤਾ
ਜੇ ਪਰ ਪਰਸਿ ਤਰੀ ਰਿਖ ਨਾਰੀ
ਜੇ ਪਦ ਜਨਕ ਸੁਤ ਮਨ ਲਾਗੇ
ਹਰ ਚੋਰ ਸਰ ਸੋਰਜ ਪਦੇ ਜੋਈ

ਕੁਲਦਿ ਬਿਗੁਵ ਬਿਨ ਤਬਹਿ ਅਭਾ
ਕਰਤ ਮਨੋਰਥ ਲੁ ਮਨ ਮਾਹੀ
ਅਰੁਣ ਮਿਹਲ ਜੇਵਕ ਸੁਖਦਤ
ਦੰਤਕ ਕਾਨਨ ਪਾਵਨ ਕਾਰੀ
ਕਪਟ ਕੁੰਗ ਸੀਰਾ ਧਰਿ ਧਾਰੀ
ਅਹਿ ਭਾਗਸੇ ਦੇਖੇ ਸੇਵੀ

ਦੋ:

॥ ਜਿਨ ਪਾਯਨ ਕੀ ਪਾਵੁਕ ਭਰਤ ਰਹੇ ਮਨ ਲਾਗੇ ॥

॥ ਤੇ ਪਦ ਅਜ ਬਿਗੇ ਕਹੈ ਇਨ ਨਾਨਕ ਨਾਇਕ ॥ ੪੧ ॥

ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰਤ ਸੁਖਾ ਚਿਤਾ
ਕਪਨ ਜਿਹੀ ਕੁਲ ਅਵਤਰੇਖ
ਤਾਂਹਿ ਰਾਖਿ ਪਪਤਿ ਪਹਿ ਅਯੋ
ਕਹਿ ਸੁਰੀਦ ਸੁਨਯ ਕਪਾਈ
ਕਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਖ ਬੁਝਿਯੋ ਕਹਾ
ਜਾਨਿ ਨ ਜਾਇ ਨਿਸਾਚਰ ਮਾਯ
ਤੇਹ ਮਾਰ ਲੇਨ ਸਭ ਆਵਾ
ਸਧਾ ਨੀਤਿ ਤੁਮਨੀਕ ਬਿਚਾਰੀ
ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਚਨ ਹਰਖ ਹਨ ਮਨ

ਆਯੋ ਸਪਾਦੇ ਸਿੰਧੁ ਕਪਾਗਾ
ਜਾਨੇਹਿ ਕੋਢੇ ਰਿਪੁ ਦਤ ਬਿਸੇਧਾ
ਸਮਾ ਚਾਰ ਸਬ ਜਾਇ ਜਾਨਯੋ
ਆਵਾ ਮਿਲਨ ਦਾਸ ਨ ਕੁਈ
ਕਹੈ ਕਪੀਸ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਨਹਾ
ਕਮ ਰੁਪ ਕਹਿ ਕਰਤੁ ਮਾਯਾ
ਰਾਖਿ ਸਬੰਧ ਮੋਹਿ ਅਜਿ ਕੁਵਾ
ਅਮ ਪ੍ਰਣ ਸਰਦਾਰਾ ਰਿਭੁ ਜਹਰੀ
ਸਰਦਾਰਾ ਤਿ ਬਤ ਸਲ ਭਗਵੰਨ

ਦੋ:

॥ ਸਰਦਾਰਾ ਕਹੈ ਜੇਤਜਹਿ ਨਿਜ ਅਨਾਹਿਤ ਅਨਮਾਨ ॥

॥ ਤੇਨਰ ਪਾਮਰ ਪਾਪ ਮਾਯ ਤਿਨਹਿ ਬਿਲੇ ਕਤੁ ਹੋਇ ॥ ੪੨ ॥

ਕੋਈ ਬਿਖੁ ਬੁਲਾਭਾ ਹਿਜਾ
ਸਮਾਖ ਹੋਇ ਐਵੇ ਮਹਿਬਤੀ
ਪਾਪਵੰਤ ਕਰ ਸਹਜ ਸਭਾ
ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਿਦਯ ਸੇ ਰੋਈ
ਨਿਮਤ ਮਨ ਜਨ ਸੇ ਰੋਈ ਪਾਵਾ
ਤੇਹ ਲੇਨ ਪਦਵ ਦਸ ਸੀਸਾ

ਅਯੋ ਸਰਦ ਤੋਜੀ ਨਹਿ ਤਾਜ
ਜਨ ਮੋਹਿ ਅਪਨੇ ਜੀਤ ਬੰਧੀ
ਭੁਜਨ ਮੋਹਿ ਤੇਹਿ ਕੁਵਨ ਕਹਾ
ਮੋਹੇ ਸਰਪਾਖ ਆਵੇ ਕਿਸੇ ਯੀ
ਮਹਿ ਕਪਟ ਕੁਲ ਭਿਦਨ ਕੁਵਾ
ਤਬ ਹਨ ਕਛੁ ਭੁਯ ਹਾਨਿ ਕਪੀਸ

ਜਬ ਅਗਿਉਰਨ ਬਸਹਿ ਪੁਨਾਬ
ਮਮਤਾ ਤਿਸਰ ਤਰੁ ਅੰਧਿਅਗੰ
ਤਬ ਲਗਿ ਬਸਤੀਵ ਚੁਰਮਾਹੀ
ਅਬ ਮਮ ਕੁਸਲ ਮਿਟੇ ਭੁਯ ਭਾਹੀ
ਤੁਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜਾਪਰ ਅਨੁਕੂਲਾ
ਮੇਨਿ ਜਚਨ ਅਤਿ ਅਪਮ ਸੁਚੁਰੀ
ਜੋ ਸੁਰੂਪ ਮਨਿ ਧੁਨ ਨ ਖਾਹੀ

ਘਰੇ ਦੰਪਤਿ ਯਕ ਕਹੈ ਭਾਬਾ
ਗਾ ਦੇਖ ਚਿਲਕੁ ਸੁਖ ਭਾਹੀ
ਜਾ ਬਲਗਿ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਹੈ ਨੀ
ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਪਦ ਕਮਲ ਭਮਾਹੀ
ਜਹਿਨ ਧਾਪ ਵਿਥਿ ਧਿਯੁਯ ਸਲ
ਸਤੁ ਅਤਲ ਕੀਨ ਨਹਿ ਕਾਹੀ
ਸਿਪੁਭ ਰਗਿ ਖਹੈ ਧੁਯ: ਮਹਿ ਭਾਹੀ

ਦੋ:

ਅਹਿ ਭਾਗ ਮਮ ਅਮਿਤ ਅਨਿ ਰਾਮ ਧ੍ਰਿਪ ਸੁਖ ਭਾਹੀ
ਅਹਿ ਭਾਗ ਮਮ ਅਮਿਤ ਅਨਿ ਰਾਮ ਧ੍ਰਿਪ ਸੁਖ ਭਾਹੀ
ਜਨਮੁ ਸਾਹਿਬ ਨਿਸਕ ਹੋ ਸੁਖ ਭਾਹੀ
ਜੇਨਹ ਹੋਇ ਚਰ ਚਰ ਵੇਹੀ
ਤਜਿ ਮਈ: ਰਕਪਟ ਫੁਲਨ
ਜਨਮੀ ਜਨਕ ਬੰਸੁ ਸੁਤ ਦਾ
ਜਬ ਕੇ ਮਮਦਾ ਭਾਗ ਕਹੈ ਭਾਹੀ
ਸਮਦਰਾਈ ਚੋਢਾ ਕਛੁ ਨਹੀ
ਅਸ ਜੋਨ ਮਮ ਚਿਰ ਬਸ ਕਹੈ
ਤੁਮ ਸਹਿਏ ਸਿਤ ਪ੍ਰਯ ਮੋਹੀ

ਜਨਮੁ ਸਾਹਿਬ ਨਿਸਕ ਹੋ ਸੁਖ ਭਾਹੀ
ਜੇਨਹ ਹੋਇ ਚਰ ਚਰ ਵੇਹੀ
ਤਜਿ ਮਈ: ਰਕਪਟ ਫੁਲਨ
ਜਨਮੀ ਜਨਕ ਬੰਸੁ ਸੁਤ ਦਾ
ਜਬ ਕੇ ਮਮਦਾ ਭਾਗ ਕਹੈ ਭਾਹੀ
ਸਮਦਰਾਈ ਚੋਢਾ ਕਛੁ ਨਹੀ
ਅਸ ਜੋਨ ਮਮ ਚਿਰ ਬਸ ਕਹੈ
ਤੁਮ ਸਹਿਏ ਸਿਤ ਪ੍ਰਯ ਮੋਹੀ

ਦੋ:

ਜਨਗੁਰ ਉਪਾਸਕ ਪਦਮ ਚਿਤ ਨਿਰਤ ਨਹਿ ਚਿਤ ਮ
ਜੇਨਹ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਨ ਮਹਿ ਨਿਰ ਕੇ ਚਿਤ ਪਦ ਮ
ਸੁਨ ਲੀਕੇ ਸਾਕ ਲਗਾਇ ਤੇ
ਰਾਮ ਵਚਨ ਸਾਨਿ ਬਾਨੁ ਭਾਹੀ
ਸੁਨਤ ਚਿਤ ਮੇਰੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਹੈ
ਪਦ ਅੰਬੁਜ ਗਹਿਰ ਗਹਿਰ
ਪੁਨਿਏ ਦੇਵ ਵਰ ਵਰ ਸੁਖੀ
ਚਿਤ ਕਛੁ ਪ੍ਰਯੁਸ ਬਸਨ ਗਹਿਰ

ਜਨਗੁਰ ਉਪਾਸਕ ਪਦਮ ਚਿਤ ਨਿਰਤ ਨਹਿ ਚਿਤ ਮ
ਜੇਨਹ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਨ ਮਹਿ ਨਿਰ ਕੇ ਚਿਤ ਪਦ ਮ
ਸੁਨ ਲੀਕੇ ਸਾਕ ਲਗਾਇ ਤੇ
ਰਾਮ ਵਚਨ ਸਾਨਿ ਬਾਨੁ ਭਾਹੀ
ਸੁਨਤ ਚਿਤ ਮੇਰੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਹੈ
ਪਦ ਅੰਬੁਜ ਗਹਿਰ ਗਹਿਰ
ਪੁਨਿਏ ਦੇਵ ਵਰ ਵਰ ਸੁਖੀ
ਚਿਤ ਕਛੁ ਪ੍ਰਯੁਸ ਬਸਨ ਗਹਿਰ

ਅੰਤ੍ਰਿ ਪਾਲ ਨਿਜ ਭੁਖਿ ਪਾਵਨੀ ਏਵ ਮਥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੀਰਾ॥ ਯਦਪਿ ਸਥਾ ਤੇ ਹਿੰਦਿਫ ਨਹੀਂ ਅਨਕਹਿ ਰਾਮ ਤਿਲਕ ਭੋਗੇ ਜਰ॥	ਏਹੁ ਵਯ ਕਰਿ ਸਿਵ ਮਨ ਭਾਵਨੀ ਮਾਂਗਾ ਭਰਵ ਸਿੰਧੁ ਕਰ ਨੀਰਾ॥ ਅਮ ਵਰਸਨ ਆਪੋ ਪ੍ਰਯਾਗ ਮਾਂਗੀ ਜੁਮਨ ਬਿਜੁ ਨਭ ਭੁਯਚਿ ਅਪਾਰਾ॥
ੴ ਵਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਨਨਕਾ ਨਿਜ ਰਾਸ ਸਾਜਿ ਪ੍ਰਭੰਗੁ॥ ਸਰਤ ਵਿਭੀ ਬਣਕੀ ਚੀਨੁ ਰਾਜ ਅਖੰਡੁ॥ ਜਿ ਸੰਪਤ ਸਿਵ ਰਵਣ ਹੀ ਦੀਨ ਦਿਖੇ ਦੇਸ ਮਾਧੁ॥ ਸੋ ਸੰਪਦਾ ਵਿਭੀ ਪਦ ਹਿ ਸਰਚਿ ਦੀਨੁ ਰਾਮ ਨਾਧੁ॥	੪੮
ਅਸ ਮੁਛੁ ਛਾਹਿ ਕੁਜ ਨਿਸਾਨ॥ ਨਿਜ ਜਨ ਸਾਨਿ ਤਹੀ ਅਪਨਾਦ॥ ਪੁਨੈ ਸਰਬ ਰਸ ਸੁਖ ਭੋਗ ਬਾਸੀ ਕੋਲੇ ਕੁਜਨ ਨੀ ਚੋਪੁ ਤੇ ਪਾਲਕ ਜਾਨੈ ਕਾ ਸਿਲਕ ਮਾਧੇ ਬੀਰਾ॥ ਸੰਕਲ ਉਰਗ ਮਕਰ ਬਖਸਾਧੀ ਰਹ ਲੋਕ ਸੁਨਹੁ ਰਾਮ ਲਯਕ ਯਦਪਿ ਭੁਯਾਪੁ ਤੀਤੇ ਮਾਧਾ॥	ਤੇਨ ਰਾਮੁ ਵਿਨੁ ਤੇ ਵਖਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖੁ ਕਾਹਿ ਪ੍ਰਯਾਗ ਮਾਧੁ॥ ਜਨਕ ਰੂਪ ਸਬ ਰਹਿ ਉਦਾਸੀ॥ ਕਾਹਣ ਮਨੁ ਦਨੁ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰੁ ਕੋਹਿ ਬਿਧਿ ਉਤਰਿਯ ਜਲ ਸੀਰੀਰਾ॥ ਅਭਿ ਅਗਾ ਭੁਯਾਨੁ ਰਸ ਬਭੰਗੀ ਕੋਹਿ ਸਿੰਧੁ ਸਾਧਕੁ ਤਵ ਪਾਸਕ ਮਿਨ ਕਾਹਿ ਯਾ ਸਾਗਰ ਪਹੁੰਚਾਈ
ੴ ਕੁਛੁ ਮਾਨ ਕੁਲ ਗੁਣ ਜਲ ਸਿੰਹੁ ਹੋ ਪ੍ਰਯਾਗ ਬਿਰਾਟੇ॥ ਕੋਹਿ ਪ੍ਰਯਾਗ ਸਾਗਰ ਤਹੀ ਸਕਲ ਭਾਸ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਾਟੇ॥	੪੯
ਸਾਗਰ ਤਹੀ ਰਾਮ ਨੀਲ ਪਿਪਲੀ ਮੰਦਨ ਯਾਗ ਪ੍ਰਯਾਗ ਮਨੁ ਭੁਯਦੁ॥ ਨਭ ਚੰਦ ਕਲ ਬਾਹੁ ਕੋਹਿ ਸਾ ਗਰ ਮਨੁ ਰਾਮ ਹੋਰ ਅਪਾਰਾ॥ ਜਨਕ ਬਿਰਾਟੇ ਬਾਹੁ ਯਾਗ ਪ੍ਰਯਾਗ ਅਮ ਕਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨੁ ਰਾਮ ਪ੍ਰਯਾਗ ਪ੍ਰਯਾਗ ਪ੍ਰਯਾਗ ਪ੍ਰਯਾਗ ਪ੍ਰਯਾਗ	ਕੁਛੁ ਬੰਦੇ ਹੋਹੀ ਸਾਗਰੀ॥ ਰਾਮ ਬਾਨੁ ਨਹੀ ਅਭਿ ਭੁਯਦੁ॥ ਸਿੰਧਿਯ ਸਿੰਧੁ ਕਰਨ ਮਨੁ ਰੋਸੁ॥ ਵਿੰਦੁ ਹੋਰ ਮਾਧਾ ਪ੍ਰਯਾਗ ਪ੍ਰਯਾਗ॥ ਵਿੰਦੁ ਕਰ ਬਾਹੁ ਪ੍ਰਯਾਗ ਮਨੁ ਪ੍ਰੀਤੁ॥ ਸਿੰਧੁ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਯਾਗ ਪ੍ਰਯਾਗ ਪ੍ਰਯਾਗ ਵਿੰਦੁ ਤਵ ਪਾਨਿ ਵ ਰੁਸਾਈ॥

ਓਏ:

ਗ:

ਜਬਹਿਥਿਭੀਖਣਪ੍ਰਭਪਾਅਯੋ	ਪਾਏਰਵਣਦੁਤਪ੍ਰਭਯੋ॥
ਦੇ: ਮਸਕਲਰਿਤਿਤਿਨਵੇਖੇਉਧਰੇਕਪਦਕਾਪਿਵੇਗ॥	
ਪ੍ਰਭਗੁਣਪ੍ਰਿਦਯਸਰਾਹਿਅਤਿਸਰਣਗਤਿਪਰਨੇਹ॥ ੫੦	
ਪ੍ਰਗਟਬਚਾਨਤਰਾਮਜਭਾਯੋ॥	ਅਤਿਸਪੇਸਮਗਾਇਸਾਰੇਦੁਰਚਿ
ਰਿਪੁਕਰਦੁਤਕਾਪਿਨਜਯਜੋਨ॥	॥ਤਾਂਹਿਬੰਧਕਾਪਪਤਪ੍ਰਭਅਨ॥
ਕਹਸੁਕੀਦਸੁਨਹੁਸਭਸੁਨਤਰ	ਅੰਗਭੰਗਕਰਿਪਠਵਹੁਨਿਸਰ
ਸੁਨਿਸੁਗੀਦਵਚਨਕਾਪਿਪਯੋ॥	ਲਾਧਕਟਕਚਹੁਪਾਸਫਿਰਾਯੋ॥
ਸੁਹਪ੍ਰਕਾਸਮਾਰਣਕਾਪਿਲਾਗੇ॥	ਦੀਨਪ੍ਰਕਾਰਤਤਵਪ੍ਰਿਨਤਮਾਗੇ॥
ਜੋਹਮਾਰਹਰਨਾਮਕੁਨਾ॥	ਤੇਹਿਕੋਸਲਾਧੀਸਕਰਅਲਾ
ਸੁਨਿਲਾਖਣਤੇਹਿਨਿਕਟਦੁਲਾਯੋ	ਦਯਾਲਾਗੇਹੋਸਿਦੀਨਫੁਭਾਯੋ
ਰਾਵਣਕਰੇਦੀਨੇਹਯਹਪਾਤੀ॥	ਲਖਾਣਬਹੁਨਬੀਚਕੁਲਪਾਤੀ

ਦੇ:

॥ਕਹਉਮੁਆਗਰਮੁਦਸਨਮਮਸੰਵੇਸਉਦਾਰ॥	
॥ਮੀਰਾਵੇਹਮਿਲਹੁਨਤਅਵਾਕਾਲਤਮਾਗ॥ ੫੧	

ਦੁਰਤਨਾਵੇਲਖਣਪਦਮਾਸ	ਜਲਾਦੁਤਵਰਣਤਗੁਣਗਾਥਾ
ਕਹਣਗਾਮਯਸਲੰਗਾਅਵਾ	ਰਾਵਣਚਰਣਸੀਸਤਿਨੁਨਾਵ
ਉਹੰਸਿਦਸਾਮਨਪੁੰਡਿਸਥਾਯਾ॥	ਕਹਸਿਨਜੁਕਆਪਨਿਕੁਜਲਤ
ਮੁਨਿਕਹੁਰੁਸਲਥਿਭੀਖਣਕੋਰੀ	ਜਸੁਮਿਰੁਆਝੀਅਤਿਨੇਰੀ॥
ਕਰਤਰਸਮਲੰਕਸਭਤਮਾਗ	ਹਿਉਹਿਯਵਕਰਿਕੀਟਅਭਯ॥
ਪਾਨਿਕੁਭਾਲਗੀਸਕਟਿਕਾਈ	ਕਾਠਿਨਕਾਲਪ੍ਰੇਰਤਚਲਾਈ
ਤਿਹਕੋਜੀਨਕਰਹਖਵਾਰਾ॥	ਕੁਸਭਿਮਿਦਲਾਚਿਤਸਿਉਭਿਰਾ
ਕਹੁਤਪਾਸਿਹਕਾਥਾਭਸੋਹੀ	ਜਿਨਕੋਹਿਕੁਯਕੁਸਥਾਭਸੋਈ

ਦੇ:

॥ਕਹਉਦੇਵਕੀਵੇਰਗਾਯੋ	ਸਭਦਸਤੁਸਜਨਿਮੇਰ
॥ਕਹਮਿਨਹਿਪਦਲਚੋਜਬਲਕਾਜਭਾਉਤਚਿਤੋਰੇ॥ ੫੨	
ਨਾਥਕੀਪਕਪੁੰਡਹੁਜੀਯੋ॥	ਮਨੇਹਬਚਨਕੁਪਤਮਿਤਿਮ
ਮਿਲਨਹਿਜਥਾਨੁਜਤਮਰ॥	ਜਾਤਹਿਰਾਮਤਿਲਕਤਿਯਾਦ॥

੩੮੧

੨੨

ਕਾਵਰ ਦੁਤਹਮਹਿ ਸੁਨਿਕਲ
ਸੁਦਰ ਨਾਸਕ ਕਾਟਨ ਲਾਗੇ
ਪੁੰਡਿਹ ਨਾਸ ਕੀਸ ਕਟ ਗਈ
ਨਨ ਵਰਦ ਭਾਲੁਕ ਪੈ ਧਾਰੀ
ਜੇ ਮੁਰਦ ਹੋਏ ਖਾਧਿ ਸੁਤ ਹੋਰ
ਅਹਿ ਇਨਾਗੁਰ ਕਾਟਿ ਕਰਲ

ਕਪਿਨੁ ਬਾਂਧੀ ਦੀਨੇ ਵਖ ਨਾਨ
ਰਾਮ ਜਪਥ ਦੀਨੀ ਤਬ ਨਾਗੇ
ਬਦਨ ਕੋਟਿ ਸਤਿ ਵਰਦ ਨਜਈ
ਬਿਕਟਾਨਨ ਬਿਸਾਲ ਭੁਭੁਕੀ
ਸਕਲ ਕਪਿਨ ਮਹੰਤਿ ਹਥ ਲਾਗੇ
ਬਿਪਲ ਵਰਦ ਤਨ ਤੇਜ ਬਿਸਾਲ

ਦੋ:

ਦੇਵਿਦ ਸਦਾ ਦੀ ਨੀਲ ਨਲ ਅੰਗਦਾਏ ਵਿਰ ਹਾਸੇ॥
ਭਾਧਿ ਮਖ ਕੋਹੀ ਗੁਪਤ ਰੋਦ ਜਾਮੁਤ ਬਲ ਨਾਸਿ॥ ੫
ਜੇ ਕਪਿ ਸਬ ਸੁਰਿ ਦੁਸ ਮਾਨ॥ ਏਨ ਸਮਕੋਟਿ ਗਨੈ ਨੋਮਾਨ॥
ਰਾਮ ਬਿਪਾ ਅਤੁਲਿਤ ਬਲ ਤਿਨੀ॥ ਦਿਵ ਸਮਾਨੈ ਲੋਕ ਹਿਗਿਨੀ॥
ਅਨ ਮੋਸਦੁ ਸੁਰਾਦੁ ਸਕੀਧ॥ ਪਦਮ ਅਰਾਹ ਯੁਥਪ ਬੰਧ॥
ਨਖ ਕੁਦਕ ਮਹੰ ਸੈਰਪਿਨਹੀ॥ ਜੋਨ ਤਮੋਹੀ ਤਹਿਰਿਕੁ ਮਾਹੀ॥
ਪਰਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੀਜਹਿ ਸਬ ਹਥ॥ ਅਯਾਸੁ ਪੈਨ ਦੇਹੀ ਰਾਮੁ ਤਾਥਾ॥
ਜੋਪਹਿ ਸਿਧੁ ਸਹਿਤ ਭਖਾਥ॥ ਮਹੰਤ ਤਵ ਪਹਿਰੁ ਪਦ ਬਿਧਾਲ॥
ਮੁਦ ਗੁਰਮਿਲ ਬਹਿਦੁ ਸੀਸ॥ ਇਸੇ ਬਚਨ ਕਹਹਿ ਸਬ ਕੀਸਾ॥
ਗੁਰਸਾਹਿ ਤੁਲਸੀ ਸਹਜਾਨੰਦ॥ ਮਨੁ ਰਾਜਨ ਹੁਤ ਅਬ ਤੰਕਾ॥

ਦੋ:

ਸਹਜ ਸਰਗਪਿ ਭਾਲ ਸਬ ਪਾਨਿ ਸਿਰ ਪਾਸੀਰਮ
ਕਾਵਰ ਕਾਲ ਕੋਟਿ ਕਹੈ ਜੀਤ ਨਕਹਿ ਸੰਗਾਮ॥ ੫੪
ਰਾਮ ਤੇ ਪਦ ਸੁਪ ਬਿਪਲਾਈ॥ ਸਿਮਸਹ ਸਜਤ ਸਕਹਿ ਗਈ॥
ਸਕ ਸਰ ਦੇਵ ਸਾਖਿ ਸਤਸਾਰ॥ ਤਵ ਕੁਤਹਿ ਪਛੇਰੇ ਨਕ ਨਗਰ॥
ਤਸ ਵਰਾਨਨ ਸਾਗਰ ਪਾਹੀ॥ ਅੰਗਤ ਪੈਥੁ ਫਿਪਾ ਮਨ ਮਾਹੀ॥
ਏਨ ਤਬ ਬਿਗਾਨਾ ਦੁਸੀਸ॥ ਜੇ ਅਸਮਤਿ ਸਾਯ ਕਿਤ ਕੀਸ॥
ਸਹਜਾਈ॥ ਏ ਕਰਨ ਵਿਧਾਈ॥ ਸਾਗਰ ਮਨ ਤਨੀ ਮਚਲਾਈ॥
ਮੁਦ ਮਿਥਕ ਕਰ ਸਿ ਬਤਾਈ॥ ਰਿਪ ਬਲ ਬਾਧਿ ਹਰੀ ਮੰ ਪਾਈ॥
ਸਹਿਦ ਕਰੀਤ ਬਿਭੀਰੁ ਜਾਈ॥ ਇਸੇ ਵਿਧੁਤਿ ਕਹਾ ਲਾਨੀ ਤਾਈ॥

ਸ੍ਰੀ

ਸ੍ਰੀ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ

ਸ੍ਰੀ
ਮਨ

ਸ੍ਰੀ

ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ

ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ

ਸ੍ਰੀ

ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ

ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ

ਸ੍ਰੀ

1998

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

1970-1971 2000-2001 2002-2003 2004-2005 2006-2007 2008-2009 2010-2011 2012-2013 2014-2015 2016-2017 2018-2019 2020-2021 2022-2023 2024-2025 2026-2027 2028-2029 2030-2031 2032-2033 2034-2035 2036-2037 2038-2039 2040-2041 2042-2043 2044-2045 2046-2047 2048-2049 2050-2051 2052-2053 2054-2055 2056-2057 2058-2059 2060-2061 2062-2063 2064-2065 2066-2067 2068-2069 2070-2071 2072-2073 2074-2075 2076-2077 2078-2079 2080-2081 2082-2083 2084-2085 2086-2087 2088-2089 2090-2091 2092-2093 2094-2095 2096-2097 2098-2099 2100-2101 2102-2103 2104-2105 2106-2107 2108-2109 2110-2111 2112-2113 2114-2115 2116-2117 2118-2119 2120-2121 2122-2123 2124-2125 2126-2127 2128-2129 2130-2131 2132-2133 2134-2135 2136-2137 2138-2139 2140-2141 2142-2143 2144-2145 2146-2147 2148-2149 2150-2151 2152-2153 2154-2155 2156-2157 2158-2159 2160-2161 2162-2163 2164-2165 2166-2167 2168-2169 2170-2171 2172-2173 2174-2175 2176-2177 2178-2179 2180-2181 2182-2183 2184-2185 2186-2187 2188-2189 2190-2191 2192-2193 2194-2195 2196-2197 2198-2199 2200-2201 2202-2203 2204-2205 2206-2207 2208-2209 2210-2211 2212-2213 2214-2215 2216-2217 2218-2219 2220-2221 2222-2223 2224-2225 2226-2227 2228-2229 2230-2231 2232-2233 2234-2235 2236-2237 2238-2239 2240-2241 2242-2243 2244-2245 2246-2247 2248-2249 2250-2251 2252-2253 2254-2255 2256-2257 2258-2259 2260-2261 2262-2263 2264-2265 2266-2267 2268-2269 2270-2271 2272-2273 2274-2275 2276-2277 2278-2279 2280-2281 2282-2283 2284-2285 2286-2287 2288-2289 2290-2291 2292-2293 2294-2295 2296-2297 2298-2299 2300-2301 2302-2303 2304-2305 2306-2307 2308-2309 2310-2311 2312-2313 2314-2315 2316-2317 2318-2319 2320-2321 2322-2323 2324-2325 2326-2327 2328-2329 2330-2331 2332-2333 2334-2335 2336-2337 2338-2339 2340-2341 2342-2343 2344-2345 2346-2347 2348-2349 2350-2351 2352-2353 2354-2355 2356-2357 2358-2359 2360-2361 2362-2363 2364-2365 2366-2367 2368-2369 2370-2371 2372-2373 2374-2375 2376-2377 2378-2379 2380-2381 2382-2383 2384-2385 2386-2387 2388-2389 2390-2391 2392-2393 2394-2395 2396-2397 2398-2399 2400-2401 2402-2403 2404-2405 2406-2407 2408-2409 2410-2411 2412-2413 2414-2415 2416-2417 2418-2419 2420-2421 2422-2423 2424-2425 2426-2427 2428-2429 2430-2431 2432-2433 2434-2435 2436-2437 2438-2439 2440-2441 2442-2443 2444-2445 2446-2447 2448-2449 2450-2451 2452-2453 2454-2455 2456-2457 2458-2459 2460-2461 2462-2463 2464-2465 2466-2467 2468-2469 2470-2471 2472-2473 2474-2475 2476-2477 2478-2479 2480-2481 2482-2483 2484-2485 2486-2487 2488-2489 2490-2491 2492-2493 2494-2495 2496-2497 2498-2499 2500-2501 2502-2503 2504-2505 2506-2507 2508-2509 2510-2511 2512-2513 2514-2515 2516-2517 2518-2519 2520-2521 2522-2523 2524-2525 2526-2527 2528-2529 2530-2531 2532-2533 2534-2535 2536-2537 2538-2539 2540-2541 2542-2543 2544-2545 2546-2547 2548-2549 2550-2551 2552-2553 2554-2555 2556-2557 2558-2559 2560-2561 2562-2563 2564-2565 2566-2567 2568-2569 2570-2571 2572-2573 2574-2575 2576-2577 2578-2579 2580-2581 2582-2583 2584-2585 2586-2587 2588-2589 2590-2591 2592-2593 2594-2595 2596-2597 2598-2599 2600-2601 2602-2603 2604-2605 2606-2607 2608-2609 2610-2611 2612-2613 2614-2615 2616-2617 2618-2619 2620-2621 2622-2623 2624-2625 2626-2627 2628-2629 2630-2631 2632-2633 2634-2635 2636-2637 2638-2639 2640-2641 2642-2643 2644-2645 2646-2647 2648-2649 2650-2651 2652-2653 2654-2655 2656-2657 2658-2659 2660-2661 2662-2663 2664-2665 2666-2667 2668-2669 2670-2671 2672-2673 2674-2675 2676-2677 2678-2679 2680-2681 2682-2683 2684-2685 2686-2687 2688-2689 2690-2691 2692-2693 2694-2695 2696-2697 2698-2699 2700-2701 2702-2703 2704-2705 2706-2707 2708-2709 2710-2711 2712-2713 2714-2715 2716-2717 2718-2719 2720-2721 2722-2723 2724-2725 2726-2727 2728-2729 2730-2731 2732-2733 2734-2735 2736-2737 2738-2739 2740-2741 2742-2743 2744-2745 2746-2747 2748-2749 2750-2751 2752-2753 2754-2755 2756-2757 2758-2759 2760-2761 2762-2763 2764-2765 2766-2767 2768-2769 2770-2771 2772-2773 2774-2775 2776-2777 2778-2779 2780-2781 2782-2783 2784-2785 2786-2787 2788-2789 2790-2791 2792-2793 2794-2795 2796-2797 2798-2799 2800-2801 2802-2803 2804-2805 2806-2807 2808-2809 2810-2811 2812-2813 2814-2815 2816

1997年10月15日

12

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 श्रीमद्भगवद्गीता ॥
 अर्जुनस्य वचनम् ॥
 ॥ १ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਪੰਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ

ਲਾਗੇ ਕਈ ਟਿਕਾ ਅਸਿੰਧ ਪਾਸ
 ਤਰਿ ਹੋ ਜਲ ਪਿਪਾਸਾ ਪੂਰਨ ਮਥੈ
 ਕਰਿ ਹੋ ਬਲ ਅਨੁਮਾਨ ਸਹਾਈ
 ਜੇਹਿ ਯਹਿ ਸੁਯਸ ਲੋਕ ਬਿਹਗਾਇ
 ਹਰਹਰ ਨਾਉ ਬਲ ਨਰ ਅਧਰਾਸੀ
 ਹਰਹਰ ਬਿਹਗੀ ਰਾਮ ਰਨੁ ਧੀਰਾ
 ਹਰਿ ਧਿ ਪਾਸੋ ਨਿਧਿ ਰੁਧੋ ਸੁਮਾਰੀ
 ਦਰਦ ਪਾਸੋ ਪਾਸੋ ਮਿਧਾਰਾ

ਭੁਵਾ

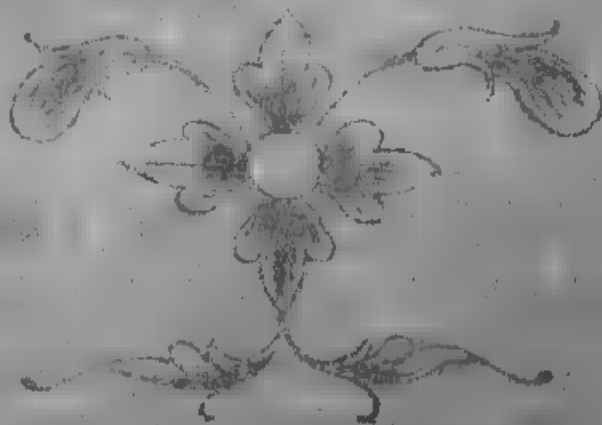
॥ ਨਿਸ਼ਾਨੁ ਹਰਨ ਕਾ ਬਨੇਹਿ ॥ ਜਿਸ ਸੀਸ ਮਥੈ ਤਿਸਿ ਮਨੁ ਭਰੀ ॥
 ॥ ਯਾਹੁ ਚਰਿਤੁ ਕਹੈ ਮਨੁ ਹਰਨ ॥ ਯਾਹੁ ਮਥਿ ਰਾਮੁ ਤੁਝ ਸੀਸ ਮਥਿ ॥
 ॥ ਜੁਖੁ ਭੁਵਨੁ ਸੀਸ ਮਥਿ ਰਾਮੁ ਮਥਿ ॥ ਯਾਹੁ ਰਾਮੁ ਪਤਿ ਰਾਮੁ ॥
 ॥ ਤਿਸਿ ਸੀਸ ਮਥਿ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ॥ ਜਿਸਨੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ॥

ਭੁਵਾ

॥ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ॥ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ॥
 ॥ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ॥ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ॥

ਭੁਵਾ

॥ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ॥ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ॥
 ॥ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ॥ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ॥
 ॥ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ॥ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ॥
 ॥ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ॥ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ॥

ਦਿਖੇ ਵਰਮਣੀ ਵਹਿੰਦਰਨੀ ॥ ਗਰ ਵਲਚਾ ਮਾਝੀ ॥
 ॥ ਕਾਲ ਵਾਲਕਰਾ ਲਭੁਖਣ ਪਰੀਠੀਗਾ ਸੁਸੰਕ ਪ੍ਰਿਥੀ ॥ ਕਾ
 ਸੀ ਸੰਕ ਲਿਕਲ: ਪੋਪਾ ਸਮਨੇ ਕਥਾ ਕਲਪਦੁ ਮੰਨੇ ਮੀਡੀ ਗਿ
 ਹਿ ਜਾਪੁਰੇ ਗੁਣ ਨਿਧੰ ਸੀ ਸੰਕ ਰੰਕਾਮੰ ॥ ੧ ॥ ਯਿਦ ਦਾਤਿ ਸਤਾ ਸੰ
 ਤੁ: ਕੋਵਲਮ: ਮਾਪਿਦੁਲੰ ॥ ਖਲਨਾਂ ਵੰਡੁ ਭਿਤ ਯੋਸ ਸੰਕਰ:
 ਸੀਤ ਨੋ ਤੁਮੇ ॥

ਵੇਰਾ

ਸੋ:

ਲਕਣੀਐ ਪਰਮਾਤੁ ਲੁਕ ਬਰਖ ਕਲਪਸਰਦੀ ॥
 ਭੁਸ਼ਾਨਿ ਮਨ ਤੇਹੀ ਰਮਕਰ ਕਾਲ ਜਾਸੁਕੇ ਵੰਡ ॥
 ਸਿਰਬ ਤਨ ਸੁਨਿ ਰਮਸਾਇਣੁ ਭੋਲਿ ਪੁਕ ਮਾਜਕੇਹੀ
 ਅਖ ਲਿਖੀ ॥ ਕੋਹ ਕਾਮ ਕਰਹੁ ਸੇਵੁ ਉਤਰੋ ਕਟਕਾ ॥
 ਸੁਨਹੁ ਭਾਨੁ ਕਲ ਯੇਤੁ ਸਮਵੰਤ ਕਵ ਜੋਰਿ ਕਹਿ ॥

The image is a very dark, low-contrast scan of a document page, likely a ledger or table. The text is illegible due to the quality of the scan. The layout appears to have multiple columns and rows, but no specific data can be discerned.

[illegible]

二、關於「三民主義」之解釋

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

[illegible]

ਹੇਠਿ ਮਿਥਾਏ ਨਿਧਿ ਕੇ ਸਭ ਭਾਗ
 ਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਕਰ ਬੁਠ ਸਭ ਕਾਈ
 ਨਿਭਾਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਜਿਉ ਸਾਰੁ ਭਾਈ
 ਪੁਰਾਣਿ ਭੁਭ ਸਭ ਜਲ ਚਰਾਇਓ
 ਸਭ ਸੀਤਨ ਤਨ ਪਦਮ ਬਿਸਮ
 ਏਕ ਨੀਵੇ ਏਕ ਏਕ ਪਰਾਈ
 ਸਮਾਨ ਪਦਮ ਭਾਗੁ ਭੁਭੇ ਸਭਾਈ
 ਸਭਾਨ ਭੁਭੇ ਹਰਿਗ੍ਰੰਥ ਨਿਹਾਈ
 ਹੇਠਿ ਮਿਥਾਏ ਨਿਧਿ ਕੇ ਸਭ ਭਾਗ

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀਵਨੀ ਦੇ ਸਾਹਿਤਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਪਰੰਤ

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁ ရက်နေ့၊ နံနက် ၈ နာရီ ၀၀ မိနစ်

[The page contains several lines of extremely faded and illegible text.]

ਲੀਕ:

ਗ:

ਨਿਰੀਤੋ ਸਮੁਖ ਸਮਰਮਾਨਿ ਤਤ ਕਰਮ ਹਟ ਮਾਰ॥ ੧੦

੨੮੯
੪੧

ਸੁਹਾਮਿ ਜੋ ਮਾਨੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੋਹਾ॥
ਸੁਚ ਸਨ ਕਹਿ ਦਸ ਕੀ॥ ਗਿਅ
ਅਧਰੀ ਤੋ ਭਰ ਸੰਸਾਰ ਹੋਈ॥
ਸਾਨੇ ਪ੍ਰਤਿ ਰਿਦਾ ਪਦੁਖ ਅਭਿਯੋਰ
ਨਿਤ ਮਾਨਿ ਤੋ ਹਿਨ ਲਾਗਤ ਕੋ ਸੋ॥
ਜੰਧਾ ਸਾਨਾ ਸਾਨਾ ਨਿਦ ਸਾਜੀ॥
ਲੋਕ ਸੀਖਰ ਭਉਹ ਅਗਾਰ॥
ਸੰਤ ਜਾਇ ਤੋ ਹਿ ਸੰਦਰ ਰਾਵਨ॥
ਦੁਹੈ ਤਾਲ ਪਕਾਵਨ ਬੀਰਾ॥

ਕੁਝ ਪ੍ਰਕਰ ਸੁਖ ਸਾਜੀ॥
ਅਸਮਤਿ ਤਹਿ ਸਨ ਕਵਨ ਸਿਖਰੀ॥
ਬੇਤ ਬੰਸ ਸੁਰ ਰਾਜ ਸਿੰਘ ਸੋਈ॥
ਦਲਾ ਭਵਨ ਕਹਿ ਬਚਨ ਕੋਟੀ॥
ਕਾਲ ਬਿਬਸ ਕਹਿ ਭੁਖਾ ਹੋਈ॥
ਭਵਨ ਚਲਾ ਨਿਰਖਤ ਭੁਜ ਬੀਰਾ॥
ਅਤਿ ਚਿਤ੍ਰੇਤ ਤਹਿ ਹੋ ਅਧਾਰਾ॥
ਲਾਗੇ ਕਿਨਰ ਰੀ ਪ੍ਰਸ ਰਾਵਨ॥
ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਅਪਸਰਾ ਪ੍ਰਵੀਣ॥

ਦੋ:

॥ ਸੁਹਾ ਸਰਿ ਸਤ ਸਹਿਸ ਜੋ ਸੰਤ ਕਹੈ ਬਿਲਾਸਾ॥ ॥

॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰਬਲ ਰਿਪੁ ਸੀ ਸਪਰਤ ਪਿਨ ਕਛ ਮਨ ਰਸ ॥ ੧१

ਹਿਹ ਸੁਖੇ ਲੋਲ ਰਾਖ ਬੀਰਾ॥
ਸੋਲ ਸਿੰਗਾ ਇਹ ਸੰਦਰ ਦੇਖੀ॥
ਤਹਿ ਤਰੁ ਕਿਸ ਕੁਲ ਸਮਾਨ ਦੁਹੈ॥
ਤਪਰ ਰਵਿਰ ਮਿਦਲ ਮਿਗ ਫਲ॥
ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਤ ਸੀਸ ਕਾ ਸਿਉ ਫੁੰਗ॥
ਦੁਹ ਕਰ ਕਾਮਲ ਸੁਧਾਰਤ ਬਲ॥
ਦੁਹੁ ਗੀ ਅੰਗਰ ਹਨੁ ਮਾਨਾ॥
ਪੁਤ੍ਰ ਪਦ੍ਮੇ ਲਖਮਣ ਬੀਰਾ ਸਨਾ॥

ਉਤਰੇ ਜੋਨ ਸਹਿ ਤਾਸੈ ਭੀਰਾ॥
ਅਤਿ ਉਤੰਗ ਸਮ ਸੁਰਗ ਫਿਰੇ ਪੀ॥
ਲਖਮਣ ਰਹਿ ਨਿਜ ਹਾਥ ਰਾਜੀ॥
ਤੋਹਿ ਆਸਨ ਆਸੀਨ ਫ੍ਰਿ ਪਾਲ॥
ਸੁਮਾਦਿ ਨ ਦਿਸ ਚੰਪ ਨਿਖੰਗ॥
ਗਹਲੀ ਕੋ ਸਮੰਤ ਲਾਗਿ ਕਾਨਾ॥
ਚਕਰ ਕਮਲ ਚੰਪਤ ਫਿਰਿ ਨਨ॥
ਭਾਟੇ ਨਿਖੰਗ ਕਰ ਬਦ ਸਰਾਸਨ॥

ਦੋ:

॥ ਸੁਹਾ ਭੀ ਪ੍ਰਕਰਾ ਸੀ ਲਗਤ ਧਾਮ ਰਾਮ ਅਸੀਨ॥

॥ ਪਨ ਮੰ ਸੰਨਰ ਜਹ ਧਾਨ ਗਤਿ ਰਹਿਤ ਸਦਾ ਲਿਵਲੀਨ॥

॥ ਪੁਰਬ ਦਿਸਾ ਵਿਲੋਕ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇਖਾ ਚਿਤਿਤ ਮਯੰਕ॥ ॥

॥ ਗੋਚਰਿ ਸਬਹਿ ਦੇਖਹੁ ਸਸਹਿ ਮ੍ਰਿਗ ਪਤਿ ਜਰਿ ਸਮਾਸਿਰ ॥ ੧੨

ਪੁਰਬ ਦਿਸ ਚਿਰਿਗਾ ਨਿਕਾਸੀ॥

॥ ਪਰਮ ਪੁਤਾ ਪਤੰਜ ਬਲ ਰਾਸੀ॥

[illegible]

ਸਮਿਤੀ ਪਰੀਕਸਾ ਨ ਬਨ ਟਕਰੀ
ਨਿਸ ਦੁਕਰੀ ਕੇਰ ਸੰਗਤ
ਦੁਕਰੀ ਕੇਰ ਸੰਗਤ ਨਿਸਾ ਪ੍ਰੀਤ
ਸਮਿਤੀ ਪਰੀਕਸਾ ਨ ਬਨ ਟਕਰੀ
ਨਿਸ ਦੁਕਰੀ ਕੇਰ ਸੰਗਤ
ਦੁਕਰੀ ਕੇਰ ਸੰਗਤ ਨਿਸਾ ਪ੍ਰੀਤ
ਸਮਿਤੀ ਪਰੀਕਸਾ ਨ ਬਨ ਟਕਰੀ
ਨਿਸ ਦੁਕਰੀ ਕੇਰ ਸੰਗਤ
ਦੁਕਰੀ ਕੇਰ ਸੰਗਤ ਨਿਸਾ ਪ੍ਰੀਤ

100

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ अथ श्रीसुब्रह्मय्या उवाच ॥
॥ तदा मुनिर्वाक्यमुवाच ॥
॥ यत्किञ्चित् कुरुते हि साधुः ॥
॥ तद्विनाशो भवति सदा ॥

ਦੇਖਿ ਚਿਤੀ ਧਨੁ ਦਾਖਿ ਮਨੁ ਮਾ
 ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ
 ਕਹਿ ਚਿਤੀ ਧਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ
 ਲੀਕਾ ਸਿਖੁ ਸੁ ਗੁਰੁ ਮਨੁ ਮਨੁ
 ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ
 ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ
 ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ
 ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ

ਮਧਨ ਮਾਮੰਤਰੀ ਮਲੀ ਇਕ ਸਾ
ਦੇਵੀ ਦੇਵੀ ਜਲ ਦਿਖਲ ਰਹੇ ਹਾਂ
ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਲ ਬਾਰਦ ਮਾਲਤਾ
ਜਿਹਾ ਵਸ ਕੀਏ ਚੜ੍ਹੇ ਅੱਖਰਾਂ
ਜੋ ਮਗੁ ਜਲ ਦੁਖ ਪਾਅ ਤੇ ਕਰੀ
ਜੋ ਮੂਲ ਮਾਮਣਾ ਮਲੀ ਕੀਟਿਆ
ਜਿਹੇ ਰਵ ਸਰਸ ਸੁਨਹਰੂ ਮੂਲ
ਦੁਪ ਲਗਾਏ ਬਾਰਦ ਸੰਥਾਰ

10

[illegible]

22

ਨੰਬਰ:

੨੨੩

<p>ਕੰਪਨ ਭੂਮਿਨ ਮਕੁ ਬਿਬੇਖਾ॥ ਸੋਚਹਿ ਸਭ ਨਿਜ ਪ੍ਰਿਯਾ ਬਿਦਯਾ॥ ਗਵਣ ਦੇਖਿ ਸਭਾ ਕੁਝ ਪਾਈ॥ ਸਿਰੇ ਸਿਰੇ ਸੰਤਤ ਸੁਭ ਜਾਹੀ॥ ਸਾਯਨ ਕਰਹੁ ਨਿਜ ਨਿਗਹ ਯਾਹੀ॥ ਅੰਦਰੀ ਸੋਚ ਚਿਤ ਬਸੈ ਯਾਹੀ॥ ਸਾਜਨ ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਯੁਗ ਕਰੈ ਸੈਰੀ॥ ਚੰਤ ਰਾਮ ਵਿਰੋਧ ਪਰਿਹਰਹੁ॥</p>	<p>ਅੰਤੁ ਸੰਸਾਰੇ ਨਾਨਕ ਦੇਖਾ॥ ਅਸਕਨ ਭੁਯਹਿ ਭੁਯੈਕਰ ਭਾਰੀ॥ ਇਨ੍ਹੀ ਸਬਦਨ ਕਹੁ ਯੁਗ ਬਨਈ॥ ਸੁਕਦਿ ਹਿਰੇ ਕਸ ਅਸਕਨ ਭਾਰੀ॥ ਗਵਣੇ ਭੁਵਨ ਸਕਲ ਸਿਰ ਨਾਈ॥ ਲਬਤੇ ਸੁਵਣ ਪੂਰ ਮਹਿ ਖਸੈ ਯਾਹੀ॥ ਸੁਨਹੁ ਪੂਰ ਪਾਤਿ ਬਿਨਤੀ ਸੋਰੀ॥ ਜਾਨਿ ਮਨੁ ਜਨਿ ਹਨ ਚਿਤ ਧਰਹੁ॥</p>
੨੨:	॥ ਬਿਸੁ ਰੂਪ ਰਾਖ ਈਸ ਮਇ ਕਰਹੁ ਬਚਨ ਬਿਸਾਸਾ॥
	॥ ਲੋਕ ਕਲਪਨ ਵੇਦ ਕਹ ਅੰਗ ਅੰਗ ਪਾਤਿ ਜਾਸਾ॥॥ ੧੫
<p>ਪਾਤ ਪਾਤਲ ਸੀਸ ਅਜ ਧਾਮ॥ ਸੁਭਾਨਿ ਬਿਲਾਸ ਭੁਯੈਕਰ ਕਾਲਾ॥ ਜਾ ਸੁਘਾਟ ਅਸਾਨੀ ਕੁਮਾਰ॥ ਸੁਭਾਨਿ ਦਿਸਾ ਵਸ ਵੇਦ ਬਖਾਨੀ॥ ਅਪਰ ਲੋਕ ਯਾਮ ਵਸਨ ਕਰਾਲ॥ ਅਨਨ ਅਨਲ ਅੰਬ ਪਤਿ ਜੀਹ॥ ਗੋਮਾ ਵਲੀ ਅਸੁ ਦਸ ਭਾਗ॥ ਵਿਦਰ ਚਿਦਾਧਿ ਅਧਰੇ ਯਾਤਨਾ॥</p>	<p>ਅਪਰ ਲੋਕ ਅੰਗਦ ਬਿਸਾਮਾ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਵਾਕਰ ਕਹ ਪਨ ਮਾਲ॥ ਨਿਸਿ ਅਰੁ ਵਿਵਸਨਿ ਮੇਖ ਅਪਾਰ॥ ਮਾਰਤ ਸੁਸ ਨਿਗਮ ਨਿਜ ਬਾਨੀ॥ ਅਯਾ ਹਾਸ ਬਹੁ ਵਿਗ ਪਾਲਾ॥ ਉਤ ਪਾਤਿ ਪਾਲਨ ਪਲ ਯਸ ਮੀਹ॥ ਅਸਿਧੁ ਜੈਲ ਸਹਿਤਾ ਨਸ ਜਾਰ॥ ਜਗ ਮਾਯ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਬਹੁ ਕਲਪਨ॥</p>
੨੩:	॥ ਅਹੰਕਾਰ ਜਿਵੇ ਬੁੰਦਿ ਅਜ ਮਨ ਸਾਜਿ ਚਿਤ ਮਹਾਨ॥
	॥ ਸਨੁ ਜਾਸ ਚਰਿ ਅਚਰ ਮਯ ਰੂਪ ਰਾਸਿ ਭਗਵਾਨ॥
	॥ ਅਸ ਇਹ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਣ ਪਾਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨ ਵੇਰ ਬਿਹਾਇ॥
	॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਰਾਖ ਬੰਦਿ ਪਦ ਮਾਮ ਅਹਿ ਵਾਤਿ ਨ ਜਾਇ॥॥ ੧੬
<p>ਬਿਹੰਸਾ ਨਾਹਿ ਬਚਨ ਸਨ ਕਾਨ॥ ਨਾਹਿ ਸਭਾਵ ਸਭਾ ਕਹਿ ਕਹਾਨੀ॥ ਸਹਾਸ ਅਨਰੇ ਰਪ ਲਤਾ ਮਾਯਾ॥</p>	<p>ਅਹਿ ਮੇਹਿ ਮਹਿ ਮਾ ਬਲ ਫਾਨਾ॥ ਅਵਗੁਣ ਅਨ ਸਦ ਚਿਤ ਰਹਾ॥ ਭੁਯ ਅਭਿ ਭੋਕ ਅਸੋਚ ਅਵਯਾ॥</p>

੨੮੮

੨੭੬

<p>ਰਿਖ ਕਰ ਰਾਖ ਸਨਮ ਹੈ ਗਾਵਗ। ਸੋਸ ਸਪਿਸ ਸਹਿਸ ਸਮੇਸੇ। ਜਲੇਵੇ ਪਿਯਾ ਤੇਰੇ ਬਹੁਤਾਨੀ ਤਦ ਬਤ ਕਹੀ ਗਾਵ ਮਿਸਲੇਨ ਮੇਰੇ ਪਨ ਮਹਿਯਾ ਟਾਕੀ</p>	<p>ਅ ਤੇ ਵਿਸਲ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਸੁਆਵ ਸਾਨੂੰ ਪਨਾਹ ਦਿਖਾ ਮਥੇ ਤੇਰੇ। ਸਾਹਿਮਿਸਿ ਕਹੇ ਮੇਰੇ ਪੁਰਖ ਆਪਣੇ ਦੁਖ ਦਾਨ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਪਨ ਮਹਿਯਾ ਟਾਕੀ</p>
<p>ਵੇ: ਸੇ</p>	<p>ਭਗਤਿ ਪਿਯਲ ਮੇਰੇ ਸਿਸ ਕਲ ਨਿਸੇ ਮਾਤ ਭਯੇ ਦਸ ਕੰਧ। ਸਾਜ ਅਸੰਕ ਸਲੇਕ ਪਤਿ ਸਭਾ ਗਯੇ ਮਵ ਅੰਧ। ॥ ੧੭ ਭਲੇ ਵਲੇਨ ਵੇਤ ਯਦਧਿ ਸੁਧਾ ਵਰਖਾਨੀ ਜਲਦਾ ॥ ਪੁਰਖ ਹਿਦਯਨ ਚੇਤ ਜੇ ਗੁਰ ਮਿਲਾਹਿ ਵਿਰੇਚਿ ਮਇ। ੨</p>
<p>ਵੇ:</p>	<p>॥ ਅਭਿਯੋਗ ॥ ਮੇਰੇ ਸਹਿਤ ਦਸਾਨਨ ਚਵੇਉ ਪਵਰਹਰ ਜਾਨਾ। ਸਾਰਨ ਕਹਿ ਤੁਝ ਗਾਨ ਸਨ ਦੇਖੁ ਕਹਿ ਸਾਨਾ</p>
<p>ਭੋਜੇ ਸਿਘ ਨਾਦ ਕੋਲ ਕਰਹੀ ਸਹਿਯੋਦਿ ਅਤੁਲਿਤ ਬਲਵਨ ਸਦ ਅਜੀਤ ਯੇ ਸਹਜ ਅਜਕਾ ਤਦ ਨਿਰਖਹੁ ਏਨ ਕੇ ਲੰਗਰੇ ਵਿਸਕਰ ਮਾ ਕੇ ਸਤ ਗੁਣ ਪਾਨੀ ਗਾਹਿ ਤਾਮ੍ਹਰਿ ਰੇ ਕੰਦਰ ਮਹੀ ਅਤੇ ਬਲ ਅਗੇ ਧਾਵਹਿ ਬੀਰ ਕਰਮਿਯ ਮੁਕਤ ਸੰਗ ਵਹੀਦ</p>	<p>ਸਪੁਤਾਲ ਉਨਤ ਸੰਦਰੀ ਇਨ੍ਹ ਕੇ ਸੰਗ ਬਲ ਪਾਨੀ ਨਾਵ ਜਨੇ ਕਾਮੇ ਗਾਵ ਲੰਕਾ ॥ ਜਨੁ ਰਿਤ ਪਾਵਸ ਕੁਗਾ ਪਨ ਪਰੇ ਇਨ੍ਹ ਪਰਸੇ ਪਾਯ ਸਿਲਚਿਤ ਕੰਨੀ ਗੋਦਾ ਵਰੀ ਵੇ ਮਲ ਜਲ ਪਾਯੀ ਇਨ੍ਹ ਪਰੇ ਪਾਯ ਕਹਿ ਰਖ ਬੀਰ ਕਰਮਿਯ ਵਰਨ ਨਾਨਕ ਸੇਵ</p>
<p>ਵੇ:</p>	<p>ਪਦਮ ਅਨਰਹ ਕਪਿ ਕਦਰ ਚਲ ਇਨ ਕੇ ਹੁਸ ਵਾਹ ਵਿਸਕਰ ਸੁਖ ਸੇ ਸਮਣ ਲੇਖ ਪਾਤਿ ਪੁਜੀ ਬਾਹਾ</p>
<p>ਕਹੀ ਆਵਤ ਅਚਲ ਸਮਾਨ ਸਮ ਪਲਿਵਾ ਕੇ ਤਦ ਬਰਤੀ ਕੁਝ ਬਾਲ ਵਲ ਸਮ ਸਚ ਦੇਹ</p>	<p>ਚਿਹਿ ਤਾਰ ਚਿਹ ਪਰਮਲ ਅੰਬ ਨਿਰੰਗ ਨਿਰੰਗ ਪਰਦੀ ਜਨੁ ਬਿਰਸੇਵੇ ਸਮ ਮਕਰ ਮੇਰੇ</p>

ਸੰਕਾ:

੨੫:

ਹਥੈ ਮੋਦ ਨੀਪੁਰੁ ਭੁਭੁਫੀ॥
ਤੁਗ ਸੁਅੰਨੁ ਬਾਹਿਓ ਸਾਕੀ॥
ਹਿੰਦੁ ਜਗਗਨ ਇਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਨੁ॥
ਕਰੈ ਬੰਝੁ ਬਾਸਵਰੁ ਕੁੰਗ॥
ਪਰਮ ਚਤੁਰ ਸੇਨਪੁ ਇਹ ਲਾਗੀ॥

ਲਕਾ ਸਿਹ ਦਿਤਰੁ ਜਨੁ ਮਾਝੀ॥
ਅਤਿ ਜੁਲਾਰੁ ਪੁਖਿ ਮਾਝੀ॥
ਪ੍ਰੰਧੁ ਪਦਮ ਕਾ ਪ੍ਰਤਿਰਤਾ ਭਾਝੀ॥
ਉਦਾ ਚਲ ਕਹਿ ਲੋਇ ਉਦੀਰਾ॥
ਨਾਘ ਪਤਿ ਹਿਧਾ ਨਰਤ ਬਝੀ॥

੨੬:

॥ ਪਾਉ ਪਰਾਧਰ ਭਾਪੁ ॥
॥ ਸੇਨ ਅਗ ਸੁਰੁ ਦੇਖਿ ਦੁਖਾਗੀ ॥

ਪੰਨਕੁ ਤੇਏ ਨਾਝਾ॥
ਯਾਗੀ ਗਿਰੁ ਯਾਵਰਾ॥

ਯਾਗੀ ਜੇ ਮੇਰੁ ਵਰਦੁ ਤਨੁ ਰੇਖਾ॥
ਦੀਰਘ ਕੇਸੁ ਦਰੁ ਭੁਜ ਬੰਝਾ॥
ਵਾਸ ਕਰੈ ਜਲ ਨਿਪੁਰੇ ਤੀਰਾ॥
ਨੇਪੁ ਚਗੀਵ ਕੇਰ ਮਾਝੀ॥
ਜਨਮੁ ਤੇਰੁ ਪਿਯਾਸੁ ਇਹੁ ਨਾ॥
ਨਿਰਮਲ ਗਗਨ ਗਰੁ ਸਾਧੀ॥
ਯਾਗੀ ਯਾਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਝੀ॥

ਅਨੁਗਤੁ ਗਿਰਿ ਸਿਰਾ ਕੀਸੀ॥
ਚਲ ਚਲ ਪਲਾ ਚਲ ਚਲ ਪੁਲਾ॥
ਪਾਤ ਕਰੈ ਰੋਮਤੀ ਸੁਲੀਰਾ॥
ਸਥਲ ਸਥਲ ਅਹਰੈ ਸਵਰੀ॥
ਇਹੁ ਕੁਝ ਪੰਧੁ ਮਾਝੀ ਜਾ॥
ਸਿਰੁ ਅਚਲੁ ਤੇਰਿ ਲਾਗੀ॥
ਯਾਗੀ ਜਿਸੁ ਤੇ ਪੁਨੁ ਭੀਰੀ॥

੨੭:

॥ ਕੀਉ ਪੰਚਨਤ ਸਰੋਰੁ ਹੀ ਸਰ ਸਦਾ ਸਾਧਾ॥
॥ ਕਾਧੁ ਤੇਰੇ ਲਾਇ ਸੇਰੇ ਕਾਧੁ ਨਾ ਸਾਧਾ॥

ਹੈ ਦੇਖੁ ਮੇਰੁ ਚਹੁ ਦਸ ਭਾਸੀ॥
ਨਾਹੁ ਨੀਤੁ ਦਸ ਦਿਸੁ ਭਾਸੀ॥
ਸਹਸੁ ਨਾਨਕੁ ਲਸਕੀ ਭਾਸੀ॥
ਯਾਗੀ ਮੁਗੀ ਬਾਝੀ ਨਿਰਾਸੀ॥
ਤੀਰੁ ਵੇਤੁ ਨਾਨਕੁ ਭਾਸੀ॥
ਨਾਮੁ ਕਰੁ ਭਾਸੀ ਇਹੁ ਭਾਸੀ॥
ਇਹੁ ਕੁਝ ਜੇਰੁ ਸੀਰੁ ਮਾਝੀ॥
ਦੇਖੁ ਯਾਗੀ ਕੇ ਸੁਰੁ ਤਾਹੀ॥
ਯਾਗੀ ਅਸਰੁ ਨਾਮੁ ਤਾਹੀ॥

ਜਨਮੁ ਭਾਸੀ ਭਾਸੀ॥
ਨਿਰਾਸੀ ਭਾਸੀ ਭਾਸੀ॥
ਨਾਮੁ ਪਦਮੁ ਇਹੁ ਭਾਸੀ॥
ਸਮਰੁ ਕੁਝੈ ਸਿਰੁ ਪੀਰੁ ਭਾਸੀ॥
ਦੇਖੁ ਯਾਗੀ ਕੇ ਭਾਸੀ॥
ਦੇਖੁ ਨਿਰਾਸੀ ਨਾਮੁ ਭਾਸੀ॥
ਇਹੁ ਕੁਝ ਭਾਸੀ ਭਾਸੀ॥
ਯਾਗੀ ਕੇ ਸੁਰੁ ਤਾਹੀ॥
ਯਾਗੀ ਅਸਰੁ ਨਾਮੁ ਤਾਹੀ॥

੨੬੬
੧੫੫

ਲੰ:	ਲੰਕਾ:
੨੬੬	<p>॥ ਸਚਿਦ ਸਤ੍ਰੰ ਗੰਗ ਕਰ ਰਾਖੁ ਰੰਗ ਪ੍ਰਭ ਦਾਸ ॥ ਜਿ ਕਰ ਮੰਦੇ ਰੋ ਜਾਹਿ ਰਣ ਚਹੁ ਨੀਤ ਨ ਗੀ ਮਾਸ ॥</p>
੨੬੭	<p>ਅਚ ਦੇਹੁ ਗੰਗ ਸੁਖ ਅਪਾਰ ॥ ਪਤਿ ਵਰਣ ਹੋਇ ਗੰਗ ਪ੍ਰਭ ॥ ਭਾਤ ਅਨੰਦ ਮਰੰ ਰੰਗ ਸੁਖ ॥ ਨੇਸ ਚਰ ਨਿਕਰ ਤਮੀ ਚੁ ਫੁਟੇ ॥ ਭੁਭ ਅਰਭਾਇ ਨਹੁ ਰੂਪ ॥ ਸਹਜ ਸੁੰਦਰ ਕੋਇ ਸੁਖੁ ਹਾ ॥ ਭੁਭ ਮੋਲ ਜੇ ਮਾਗੇ ਪਰ ਹੀ ॥ ਘਾਜਨ ਮੀਰੇ ਗਰਦ ਸਮੁੰਦਰੀ ॥ ਭੰਗ ਗਿਰਿ ਕੰਦਰ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥ ਇਨ ਕਰ ਮੁਖ ਨਾਥ ਅਧਿਨਾਸੀ ॥ ਭਾਤ ਬਲ ਭਾਸਵ ਕਰ ਤਿ ਕਰੀ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋ ਕੇਰ ਰੂਪ ਕਾਰੀ ॥ ਭਾਨ ਕਰੇ ਹੀਰਾ ਕਰ ਨੀਰਾ ॥ ਘਰ ਬਤ ਸਿੰਘ ਸਾਮਨ ਸਰੀਰ ॥ ਭਿਨ ਕਿਨ ਸੀ ਘਾਨ ਦਸੇ ਹੋਈ ॥ ਘਰ ਬਤ ਅਵਤਰੇ ਕੀ ਮੋਈ ॥</p>
੨੬੮	<p>॥ ਜਨ ਤਿਹੁ ਮੰਦ ਗਾਇਤ ਗੰਗ ਬਲ ਕਰ ਨਹਿ ਮੰਤ ॥ ਰਹੁ ਰਾਖੁ ਰਾਨ ਕੇਸਰੀ ਸੁਖ ਨਾਸ ਹਨ ਮੰਤ ॥</p> <p>ਭੁਭ ਦਿਸ ਦੇਖੁ ਰੰਗ ਦਾਸੀ ॥ ਰਹੁ ਰਾਖੁ ਰਾਨ ਕੇਸਰੀ ਸੁਖ ਨਾਸ ਹਨ ਮੰਤ ॥ ਮਰ ਕਰ ਨਿਕਰ ਰੰਗ ਦਾਸੀ ॥ ਆਵੁ ਉਦ ਪ੍ਰਭੁ ਲਜਨੁ ਫੁਟੇ ॥ ਹਿਰ ਦਸ ਰੂਪ ਨਾਥ ਅਹੁਈ ॥ ਅਤੇ ਬਲ ਵੰਤ ਰਾਜ ਮੰਗਰ ਹਈ ॥ ਕਪਿ ਰੂਪ ਅਨਲ ਅਧਿਨਾਸੀ ॥ ਅਜੇ ਪਾਰੇ ਪਾਤ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਰ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਭ ॥ ਮਹਾਂ ਬਲੀ ਦੇ ਗਾਵਨ ਗਵੰਧ ॥ ਜੀਵਿ ਕਰ ਬਤ ਅਤਿ ਰਣ ਪੀਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਹੀਰਾ ਭੰਗ ਕਰ ਨੀਰਾ ॥ ਜਗ ਸਹੀਸ ਨਾਗ ਬਲ ਜਾਹੀ ॥ ਇਨ ਮਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਮੰਤੁ ਹੀ ॥ ਅਪਰ ਬਲੀ ਦੇ ਗਾਵਨ ਨਾਥ ॥ ਰਹੁ ਅਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਲਜਨੁ ਫੁਟੇ ॥</p>
੨੬੯	<p>॥ ਜਸਦ ਭਿਰੁ ਪ੍ਰਭ ਮਹਿ ਰੇਜਨ ਮਹਿ ਜਾਤੁ ਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਲਜਨੁ ਫੁਟੇ ਅਤਿ ਬਲ ਨੀਤਿ ਮੰਧਾਨਾ ॥</p> <p>ਜਹੀ ਜੇ ਰੂਪ ਪ੍ਰਭ ਸਮ ਦੇਹ ॥ ਜਾਹੀ ਲਸ ਸੁਖ ਦੇਹ ਮੰਧਾ ॥ ਲੋਚਨ ਮਸ ਮੰਗਲ ਅਧਿਨੇ ॥ ਰਾਮ ਰੂਪ ਦਿਤੁ ਵਤ ਚਹੁ ਕੋਨੇ ॥ ਲੰਕਾ ਮੰਦ ਲੰਕਾ ਕਿਰਾਈ ॥ ਗਰਜਤ ਪੁਲਕ ਮੇਘ ਹੀਨਾਈ ॥</p>

ਲੀਕ:

ਰਾ:

ਸੁਰਪਤ ਸਾਸ ਕੁਧ ਕੁਧ ਗੋਗੇ
ਅਪਦ ਵਿਸਤਰ ਨੀਨ ਨਿਰਾਈ
ਸਹਜ ਕੋਟੇ ਕਪਿ ਨੀਨੇ ਸੰਗਾ
ਵਚਨ ਮਿਥਾ ਅਮਪੁਤੁ ਯਨ ਹੀ
ਦਰ ਦਰ ਮੇਲ ਸਦਨ ਇਹ ਕੇਰਾ

ਭਾਸਤੇ ਕਾਮ ਰੂਪ ਯਹ ਦੁਸਤੀ
ਕਿਸੇ ਸਵਾਯਾ ਦੇਵ ਸਹਾਈ ॥
ਰਵੇ ਪੀਤ ਸੇਤ ਬਹੁ ਰੰਗਾ
ਅਪਰ ਬਾਨਿਸਤ ਹਿੰਮਨ ਮਾਈ
ਮਨ ਧਰ ਕਰਾ ਰਾਮ ਕਰ ਰੋਗਾ

ਦੋ:

॥ ਗਿਣੀ ਵਰਨਾ ਅਤ ਆਰਤ ਦਸਤੁ ਰਵਤ ਰੋਟੁ ॥
॥ ਸਗਰੇ ਤੇਜ ਇਨ ਰੰਧਰਿ ਤਰਾ ਰਨਯ ਸੁਖੇ ॥

ਯਹ ਰਾਮ ਨਾਸਤ ਮਨੁ ਦੀਰਘ
ਕਿਸੇ ਕਪਿ ਮਨੁ ਨ ਕੋਧਿ ਜਾਨੀ
ਅਪਰ ਸਾਸ ਜਨਮ ਜਸ ਭਾਸੀ

ਇਨ ਮੁਖੁ ਬਾਨਿਸਤ ਮੇਰ
ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਲੁਗਾ ਆਵਤਿ ਬਾਨਿ
ਭੁਖਿਤ ਜਨ ਨਿਸਨ ਅਰਤ ਮਨੁ

ਤੇਰੇ ਕਾਮੁ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੁਚਿ ਫਲ ਧੁ
ਬਾਨੁ ਅਰਤੁ ਬਾਨਿ ਗਗਨ ਚਿਤਨ
ਸਾਹਿਬ ਸੰਗ ਵਿਚਕ ਤੁਏ ਦੇਵੀ
ਦੇਵੀ ਬਾਨਿਸਤ ਉਤ੍ਰਿ ਕੀਨ
ਵਿਚਕ ਪਦਤ ਭਾਨ ਕੋ ਪਾਨੀ
ਬਾਨਿਸਤ ਲਾਂਮਾ ਰੋਪਦ ਸੇਸੇ

ਮਨੁ ॥ ਰਤਵਾ ਇਤਦੁਤ ਦੇਤਰਾ
ਗਿਜੇ ਸਿਧਾਨੁ ਬਾਨੁ ਤਦਨਾ
ਕੋਪ ਮਨੁ ਸਮੀਰ ਸਮ ਬੰਦੀ
ਕੁਲਿਸ ਹੋਰਿ ਤਨੁ ਅਸ ਬਦੀਨੁ
ਉਲਟੀ ਗਤਿ ਰਵਿ ਆਈ ਜਹੀ
ਜਹ ਕਪਿਸ ਸਨ ਭਾਸ ਬਕਿਸੇ

ਦੋ:

॥ ਅਸ ਬਕ ਪੀਤ ਕਾਲ ਗਵਿ ਬਦਨ ਤੇਜ ਆਤਿ ਰਾਜਾ ॥
॥ ਪਦਨੁ ਤੇ ਬੰਗ ਅਪਰ ਜਨੁ ਅਨਲ ਜੇਤਕ ਸੁਭਾ ॥

ਅਨਿ ਸਾਗੁ ਮੁਖ ਵਰਨ ਤਨੁ ਤੇ
ਮਤ ਗਜੇਰੁ ਸੰਤ ਭੁਜ ਦੀਭਾ
ਉਰ ਵਿਸਾਲ ਆਇਨ ਤਰੀਧਰ
ਮੁਖ ਭੁਖਿ ਕੀ ਉਪਮਾ ਬਰ ਜੋਰ
ਵਸਨ ਪਾਤਿ ਕੀ ਕਾਤਿ ਕੋਰੇ ਕੋ
ਦੇਖਤ ਅਪਰਨ ਕੀ ਅਰਣਾਈ
ਸੁਕ ਤੇਰੀ ਨਾਸਕਾ ਲਜਾਵੇ

ਪ੍ਰਦਖ ਪੁਰਾਤ ਪੇਨਰ ਦੇਖ ॥ ॥
ਸੁਨਖ ਬਾਨੁ ਅਸ ਧਰੇ ਪ੍ਰਚੀਤਾ
ਕੀ ਬਕੀਨ ਰੇਖਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਵਰ ॥ ॥
ਸਿਸਿ ਸੋਰੇਜ ਸਮ ਕਹੇਨ ਸੋਰੇ ॥
ਲਲਕਤ ਮਨ ਪਦ ਜਹਿ ਲੋਹੇ
ਕਿਥਾ ਫਲ ਬੀ ਪੁਕ ਲਜਾਈ
ਬਕੇ ਸੁਕਾਵਿਨ ਹਿ ਪਰਤਰ ਅਵੇ

੩੫੯
੨੧੮

੨੦੨

੧੧੧

ਨੀਲਿਸ਼ਾਨੀ ਪਕਰ ਬਨਾਈ	ਭਾਉਵਿਸਾਲ ਤਿਸਰਾਮੀਭਾਉ
ਵਖਰੇ ਭਿੰਨ ਭਾਗ ਮਨ ਬਨਾਈ	ਭਾਗ ਭਾਗ ਸਮ ਅਭਿਰਾਮੀ
੥ ਸੁਖ ਸੁਖ ਭਿੰਨ ਭਾਗ ਸਿਰ ਆਉ ਭੇਦ ਰਾਜਾ ॥	
ਭਾਗ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਖ ਜਾਨਿਹ ਅਰ ਸਰ ਕਰਨੀ ਸੁਖਾਜਾ	
ਸੁਖ ਸੁਖ ਭਾਗ ਸਿਰ ਸੁਖਾਈ	ਭਾਉ ਮੋਖ ਭਾਗ ਸਨੁ ਭਾਈ
ਭਾਗ ਭੇਦ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ	ਭੇਦ ਭਾਗ ਭਾਗ ਰੂਪ ਲੁਖਾਈ
ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ ਭਾਗ	ਭਿੰਨ ਭਾਗ ਭਾਗ ਰਾਜੀ
ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ ਭਾਗ	ਭੇਦ ਭਾਗ ਭਾਗ ਰਾਜੀ
ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ ਭਾਗ	ਭੇਦ ਸਭਿ ਸਮਝ ਮਨ ਭਾਗ
ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ ਭਾਗ	ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਸਨੁ ਰਾਮਾ
ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ ਭਾਗ	ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ
ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ ਭਾਗ	ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ
ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ ਭਾਗ	ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ
ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ ਭਾਗ	ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ
ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ ਭਾਗ	ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ
ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ ਭਾਗ	ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ
ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ ਭਾਗ	ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ
ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ ਭਾਗ	ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ
ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ ਭਾਗ	ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ
ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ ਭਾਗ	ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ
ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ ਭਾਗ	ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ
ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ ਭਾਗ	ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ
ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ ਭਾਗ	ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ
ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ ਭਾਗ	ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਿੰਨ ਭਾਗ

॥ ਇਤਿ ॥

ਨੀਕ ਮੰਤ੍ਰ ਮਥੀ ਮਨ ਮਾਨਾ ਬਾਣੀ ਤਾਜ ਬਾਧੇ ਬਲਗੁਣਾਮ ਬਾਹੁ ਬੁਝਾਈ ਕਾ ਮਹਿਰਾ ਕਹੀ ਕਸਮ ਪਾਤਕ ਪੁਰਿਤ ਹੋਈ॥	ਮਿਸਾਦ ਸਨਕਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਦਾ ਸੰਤ ਸਾਧੁ ਤਾਤ ਮਮ ਕਾਮਾ ਪਰਮ ਚਤੁਰ ਮੇਜਨਤਾਮਹੀ ਬਿਪ੍ਰ ਮਨ ਕਰਹੁ ਬਾਧਨੁ ਸੇਵੀ
ਮੈਂ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮੈਂ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ	ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮੈਂ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
ਬੰਦਿਤ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਿਥਿ	ਪ੍ਰਿਥਿ ਪ੍ਰਿਥਿ
ਮੈਂ ਮਨ	ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮੈਂ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
ਤਰਤਿਸਾਦ ਏਕ ਪ੍ਰਥਾਵਾ ਸੁਨਤ ਰਚਨ ਏਕ ਰਸ ਸੀ ਆਸ ਪਸ ਪਸ ਪਸ ਪਸ ਮੰਗਦ ਦੇਖ ਦਮਾਨਨ ਬੈਸਾ ਕੁਜਾਵਿਟ ਪਸਿਰ ਸਿੰਗ ਸਮਾਨਾ	ਸਮਾਗਰ ਗਵਣਹੀ ਸੁਨਵਾ ਮਾਨਹੁ ਬੈਲਿਕਾ ਕਰਕੀਸਾ ਕਪਕੀਜਗੀ ਬੈਲਿਕੀਸਾ ਸਹਤ ਪ੍ਰਾਣ ਕੀਜਲ ਗਿਰੀਸ ਗਿਮਵਲੀਲਤ ਤਰ ਨਾਨਾ॥

੨੭੬
੨੭੭

ਰਾ:

੬੦੦

<p>ਪੁਕਾਰਿਕੁ ਨ ਯਨ ਅਰਕਾਨਾ ਬਾਹਿਰਿ ਸੁਭਾਸਨ ਨੇਕੁਨ ਮੁਕਾ ਉਤੀਸ਼ਾ ਸਭ ਕਪਿਕਰੁ ਦੇਖੀ</p>	<p>ਗਿਰਿਕੰਦਰਾ ਯੋਹ ਅਨੁਸਾਨਾ ਬਾਹਿਰਿ ਤਨਯ ਮਨਿ ਬਾਹੁ ਧਰੁ ਕਾਦਰ ਉਚਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਸੇਖੀ</p>
<p>ਕਹਿ ਦਸਕੀ ਪਕਰਨ ਤੇ ਖੀਰਗ ਮਮ ਜਨਮ ਹਿਤਿ ਹਰਗ ਮਿਥਾਈ ਉਤਮ ਕਲ ਪਾਲਸੁ ਕਰਨਾਨੀ ਵਰ ਪਾਸਥਿ ਕਹਿਲੇ ਸਭ ਰਾਜਾ ਨਿਖਮ ਭੀਸਨ ਮੋਹ ਬਸ ਕਿਥੁ ਅਬ ਭੁਭਕਾ ਬਰਤੁ ਮਮੋਰ ਵਸਨ ਗਾਹੁ ਤਿਨ ਕੈਨ ਕਰੀ ਸਾਦਰ ਜਨਨ ਕੁਸਤ ਕਹਿ ਆਗੇ</p>	<p>ਗਾਥਾ ਮੰਤ੍ਰਿਕਾ ਜੁਥ ਮਹਿ ਪੰਚ ਨਨ ਦਾਲੇ ਜਾਇ ॥ ਰਸ ਮੁਕਤਾ ਪੁਰਾਹ ਉਰ ਬੈਠ ਸਭ ਹਿਸਿਰ ਨਾਯਾ ॥ ੧੯ ਨੀਕਯ ਭਰੇ ਦੁਤ ਦਸ ਕੰਧਰਾ ਰਦ ਨੀਤ ਕਾਰਣੁ ਆਖਿ ਤਾਈ ਸਿਵ ਬਿਰੋਚ ਪੁਜਾਇ ਬਹੁ ਗਾਤੀ ਜਿਤਿ ਕੋ ਕਪਾਲ ਸੁਰ ਰਾਜਾ ॥ ਹਿਤਿ ਆ ਨੀਹ ਸੀਤ ਜਗਦੀਬਾ ਸਭ ਆਪਗਾਧ ਵਿਮਾਨਿ ਪੁਰੋਤ ਪੁਰਜਨ ਸੰਗ ਜਾਤਿ ਨਿਜ ਨਚੀ ਇਨਿ ਤ੍ਵਿਚਲ ਹੁਧਰੁ ਤੀਤ ਅਭੀ</p>
<p>ਕੋਪਿ ਪੇਚ ਬੋਲਿ ਜੀਭਗੀ ਕਹੁ ਨਿਜ ਨਾਮ ਜਨ ਕਰ ਕਾਈ ਅੰਗਦ ਨਾਮ ਬਾਲ ਕਰ ਬੈਰ ਅੰਗਦ ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਮਕਰਾਨ ਅੰਗਦ ਤਹਿ ਬਾਲਿ ਕਰ ਬਾਲਕ ਗਾਹੁਨ ਗਾਹਿ ਬੁਝਾ ਤਮ ਜਥੇ ਅਬ ਕਹਿ ਕੁਸਲ ਬਾਲਿ ਪੰਜਾਈ ਵਿਨ ਦਸ ਗਾਥੇ ਬਾਲਿ ਪੰਜਾਈ ਰਾਮ ਬਿਰੋਧ ਕੁਸਲ ਜਸ ਹੋਈ ਸੁਨ ਸਨ ਭੁਏ ਹੋਇ ਮਨ ਤਾਕੀ</p>	<p>ਅਪ੍ਰਣਤ ਪਾਲੁ ਰਖੁ ਬੰਸਮਾਣੇ ਤ੍ਵਹਿ ਭਾਹਿ ਅਭ ਮੋਹਿ ॥ ਜਨੁਨ ਮਹਿ ਅਰਥ ਬਚਨ ਪੁਰੁ ਅਰੁਯ ਕਰਹਿ ਤੇ ਹੀ ॥ ੨੦ ਮਦਨ ਜਾਨਿ ਨਿਜ ਮਹਿ ਸੁਭਾਗੀ ਕਹਿ ਨਾਤੇ ਮਾਨਿਯੇ ਨਿਤਾਈ ਤੋ ਜੋ ਕਸਥੇ ਭਈ ਹੁਣੈ ਭੇਟਾ ਹਰਾ ਬਾਲਿ ਬਾਨਰ ਮੋ ਜਾਨਾ ॥ ਭੇਪਯੋ ਬੰਸ ਅਨੁਲਕੁਲ ਪਾਲਕ ਨਿਜ ਸੁਖ ਤਾਪ ਸੁਭ ਕਰਾਯੇ ਬਿਹਿ ਬਚਨ ਅੰਗਦ ਅਜਗਾਈ ਪੁਣੇ ਕੁਸਲ ਸਭ ਭੇਰ ਲਾਈ ॥ ਜੋ ਬਥੁ ਮਹਿ ਸੁਨਾਇ ਹੋ ਸੋਈ ਸ੍ਰੀ ਰਾਖ ਸੀਰ ਹਿਦਯ ਨਹਿ ਜਾਯੇ</p>

ਦੋ:

॥ ਹਮ ਕੁਲ ਘਾਲਕ ਸਤਾ ਤੁਮ ਕੁਲ ਘਾਲਕ ਵਸ ਸੀਸ ॥
 ॥ ਅੰਤਿ ਏਧਿਰ ਨ ਕਹਹਿ ਅਸ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਤੋਹਿ ਬੀਸ ॥

੪੦੭

ਸਿਵ ਬਿਰੈਚ ਸੁਰਸੁਨਿ ਅਮਾਈ
 ਤਾਸ ਦੁਤ ਹੋਇ ਹਮ ਕੁਲ ਬੋਰਾ ॥
 ਸੁਨਿ ਕਰੋਰ ਬਾਣੀ ਕਪਿ ਕੋਰੀ
 ਖਲ ਤਵ ਬਰਨ ਕਹਿਨੇ ਪੈਸਰੀ
 ਕਹਿ ਕਪਿ ਧਰਮ ਸੀਲਤਾ ਤੋਰੀ
 ਦੇਖਿ ਉਨਯਨ ਦੁਤਰਖ ਵਾਰੀ ॥
 ਨਕ ਕਾਨ ਬਿਨ ਕਹਿ ਨਿਨਿਹਾਰੀ
 ਧਰਮ ਸੀਲਤਾ ਤਵ ਨਗ ਸਤੀ ॥

॥ ਚਾਹਤ ਸਾਸੁ ਚਰਣ ਸਿਵ ਕਾਈ
 ਏਸੀ ਮਤਿਉ ਬਹਰ ਨ ਤੋਰਾ ॥
 ਕਹਤ ਦਸਾਨ ਨ ਨਯਨ ਤਰੇਰੀ
 ॥ ਨੀਰਿ ਧਰਮ ਸਬ ਸਲਤ ਅਹੁ
 ਹਮ ਏ ਸੁਨੀ ਸ੍ਰਿਤ ਪਰਤਿਯ ਚੋਰੀ
 ਬਾਣੀ ਮਰਹੁ ਧਰਮ ਬਤ ਧਾਰੀ
 ਖਿਆ ਕੀਨ ਤੁਮ ਧਰਮ ਬਿਚਾਰੀ
 ਪਾਧ ਚਰਮ ਹਮ ਹਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥

ਦੋ:

॥ ਸਾਨ ਸਾਨ ਸਾਨ ਸਾਨ ਸਾਨ ਸਾਨ ਸਾਨ ਸਾਨ ॥
 ॥ ਨਿਕਪਾਸ ਬਾਲ ਬਿਪਲ ਸਾਨ ਸਾਨ ਸਾਨ ਸਾਨ ॥
 ॥ ਨੇ ਨੇ ਸਾਨ ਸਾਨ ਸਾਨ ਸਾਨ ਸਾਨ ਸਾਨ ਸਾਨ ॥
 ॥ ਨੇ ਨੇ ਸਾਨ ਸਾਨ ਸਾਨ ਸਾਨ ਸਾਨ ਸਾਨ ਸਾਨ ॥

ਰਾਮ ਕਰ ਕਮਾਹਿ ਸੁਨ ਅੰਗਦ
 ਤਵ ਮੁਖ ਨਹਿ ਭਰਹੁ ਬਲ ਹੀਨਾ
 ਤੁਮ ਸੁਗੰਧ ਕੁਲ ਦੁਮ ਦੇਵ ॥
 ਜਾਮ ਵੇਤ ਅੰਗੀ ਅਤਿ ਦੁਹਾ ॥
 ਸਿਲਪ ਕਰਮ ਜਾਨਤ ਨਲ ਨੀਲ
 ਅਵਾ ਪ੍ਰਿਥਮ ਨਗਰ ਕੋਹ ਜਾਰਾ ॥
 ਸਤਾ ਅਸਨ ਕਹਿ ਨਿਸਾਰ ਨਾਹ ॥
 ਰਾਵਣ ਨਗਰ ਅਲਪ ਕਪਿ ਚਾਈ
 ਜੋ ਅਤਿ ਸੁਰਾਸਰ ਹਰਹਰ ਰਾਈ ॥
 ਰਮੈ ਬਹੁਤ ਸੋ ਬੀਰਨ ਹੋਈ ॥

ਮੈ ਸਨ ਬਿਨ ਹਿ ਕਵਣੇ ਯਥਾ ਵੇਦ
 ਅਨੁਤਾਸੁ ਦੁਖ ਦੁਖਤ ਮਲੀਨਾ
 ਏਸੁ ਹਮਾਰ ਭੀਰ ਅਤਿ ਸੋਢੀ
 ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਇ ਸਮਰ ਅਰੁਧਾ ॥
 ਹਿ ਕਪਿ ਏਕ ਮਹਾਂ ਬਲ ਸੀਲਾ
 ਸੁਨਿ ਨਿਬੋਲਿਓ ਬਾਲ ਕਮਾਤ ॥
 ਸਾਰਹੁ ਕੀਸ ਕੀਨ ਪੁਰ ਵਾਹਾ
 ॥ ਕੇ ਅਸ ਬੂਠਿ ਕਹੈ ਕੋ ਸੁਨਈ ॥
 ਜੋ ਸੁਗੰਧ ਕੋਰ ਲਖ ਧਾਵਨਾ
 ਪਰਦਾਖ ਬਰ ਲੇਨ ਹਮ ਸੋਈ ॥

ਦੋ:

॥ ਅਬ ਜਾਨ ਪੁਰ ਦਹਿਉ ਕਪਿ ਬਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਯਸੁ ਪਾਇ ॥

	॥ਗਾਯਨ ਨਿਧਿ ਨਿਸ ਨਾਥ ਪਹਿ ਤੇ, ਭੁਯਹੋ ਬਲਕਾਇ ॥ਸਤੁ ਕਹਾਇ ਵਸ ਕੀਤ ਤੇ ਮੋਹਿ ਨ ਸੁਨਿ ਕਛੁ ਕੋਹਾ॥ ॥ਕੇਉ ਨਹ ਮਾਰੇ ਕਟਕ ਅਸਤੁ ਮਸਨ ਲਰਤ ਜੋ ਸੋਹਾ॥ ॥ਪ੍ਰੀਤਿ ਵੇਰੋ ਸਮਾਨ ਸਨ ਕਾਰਿਯ ਨੀਤਿ ਅਸਮਾਨਿ ॥ਜੋ ਮ੍ਰਿਗ ਪ੍ਰਤਿ ਬਧ ਮੇਰ ਕਹਿ ਭੁਭੋ ਕਹੈ ਕੋ ਤਾਹਿ॥ ॥ਯਦਾ ਪਿ ਲਪਤਾ ਗਮ ਕਹਿ ਤੋਹਿ ਬਧਿ ਬਡ ਵੇਖਾ॥ ॥ਭਦਾ ਪਿ ਕਰਿ ਨ ਦਸ ਕੀਤ ਸਨ ਮਾਇ ਜਾਤਿ ਕਰੋ ਰੋਖਾ॥	੨੩		
	॥ਹੋਸਿ ਬੋਲਿਓ ਵਸ ਮੋਲਿ ਤਬ ਕਹਿ ਕਰਗੁਣ ਬਡੁ ਏਕ ॥ਜੋ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੇ ਤਾਸ ਨਿਤ ਕਰੈ ਉਪਾਯ ਅਨੇਕ॥	੨੪		
ਦੋ:	<table border="1"><tr><td>॥ਜੋ ਮਾਧੀ ਸਜੈ ਨਿਜ ਪਦੁ ਕਾਜ ਨਾਥੇ ਕੁਦ ਕੁਟੀਰਾ ਵਿਧਾਈ ਅੰਗਦ ਸੁਮ ਭੁਗਤ ਬੰਦ ਜਾਤੀ ਮੇਰਾ ਗੁਣ ਗਾਹਕ ਪਰਮ ਸੁਲਾਨਾ ਕਹਿ ਕਹਿ ਤਵ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਤਈ ਬਨ ਵਿਧੀ ਸਿ ਸੁਤਿ ਬਾਧਿ ਪੁਰਜਰ ਸੋਇ ਬਿਚਾਰਤ ਵਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਸੁਹਾਈ ਦੋਖਿ ਉਘਾਇ ਜੋ ਕਛੁ ਕਹਿ ਪੁਰਖ॥</td><td>॥ਜੋ ਭਹਿ ਨਾ ਬਹਿ ਪਰਹਰ ਲਾਜਾ ॥ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਤ ਕਹਿ ਤੇਰਾ ਮਨੈ ਪੁਣੀ ॥ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਕਸਨ ਕਹਿ ਜੋ ਭੁਤੀ ॥ਤਵ ਕਟ ਬਚਨ ਕੋਰ ਨਹੀ ਕਨ ॥ਸਤੁ ਪਵਨ ਸੁਤ ਮੋਹੀ ਸੁਨਾਈ ॥ਭਦਾ ਪਿਨ ਤੇਰੇ ਕੀਤ ਕਛੁ ਅਪਕਰ ॥ਵਸ ਕੀਧਰ ਮੇ ਕੀਨ ਫਿਰਾਈ ॥ਤੁ ਮਰੇ ਲਾਜ ਨ ਰੋਖ ਨ ਮਾਖਾ॥</td></tr></table>	॥ਜੋ ਮਾਧੀ ਸਜੈ ਨਿਜ ਪਦੁ ਕਾਜ ਨਾਥੇ ਕੁਦ ਕੁਟੀਰਾ ਵਿਧਾਈ ਅੰਗਦ ਸੁਮ ਭੁਗਤ ਬੰਦ ਜਾਤੀ ਮੇਰਾ ਗੁਣ ਗਾਹਕ ਪਰਮ ਸੁਲਾਨਾ ਕਹਿ ਕਹਿ ਤਵ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਤਈ ਬਨ ਵਿਧੀ ਸਿ ਸੁਤਿ ਬਾਧਿ ਪੁਰਜਰ ਸੋਇ ਬਿਚਾਰਤ ਵਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਸੁਹਾਈ ਦੋਖਿ ਉਘਾਇ ਜੋ ਕਛੁ ਕਹਿ ਪੁਰਖ॥	॥ਜੋ ਭਹਿ ਨਾ ਬਹਿ ਪਰਹਰ ਲਾਜਾ ॥ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਤ ਕਹਿ ਤੇਰਾ ਮਨੈ ਪੁਣੀ ॥ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਕਸਨ ਕਹਿ ਜੋ ਭੁਤੀ ॥ਤਵ ਕਟ ਬਚਨ ਕੋਰ ਨਹੀ ਕਨ ॥ਸਤੁ ਪਵਨ ਸੁਤ ਮੋਹੀ ਸੁਨਾਈ ॥ਭਦਾ ਪਿਨ ਤੇਰੇ ਕੀਤ ਕਛੁ ਅਪਕਰ ॥ਵਸ ਕੀਧਰ ਮੇ ਕੀਨ ਫਿਰਾਈ ॥ਤੁ ਮਰੇ ਲਾਜ ਨ ਰੋਖ ਨ ਮਾਖਾ॥	੨੫
॥ਜੋ ਮਾਧੀ ਸਜੈ ਨਿਜ ਪਦੁ ਕਾਜ ਨਾਥੇ ਕੁਦ ਕੁਟੀਰਾ ਵਿਧਾਈ ਅੰਗਦ ਸੁਮ ਭੁਗਤ ਬੰਦ ਜਾਤੀ ਮੇਰਾ ਗੁਣ ਗਾਹਕ ਪਰਮ ਸੁਲਾਨਾ ਕਹਿ ਕਹਿ ਤਵ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਤਈ ਬਨ ਵਿਧੀ ਸਿ ਸੁਤਿ ਬਾਧਿ ਪੁਰਜਰ ਸੋਇ ਬਿਚਾਰਤ ਵਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਸੁਹਾਈ ਦੋਖਿ ਉਘਾਇ ਜੋ ਕਛੁ ਕਹਿ ਪੁਰਖ॥	॥ਜੋ ਭਹਿ ਨਾ ਬਹਿ ਪਰਹਰ ਲਾਜਾ ॥ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਤ ਕਹਿ ਤੇਰਾ ਮਨੈ ਪੁਣੀ ॥ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਕਸਨ ਕਹਿ ਜੋ ਭੁਤੀ ॥ਤਵ ਕਟ ਬਚਨ ਕੋਰ ਨਹੀ ਕਨ ॥ਸਤੁ ਪਵਨ ਸੁਤ ਮੋਹੀ ਸੁਨਾਈ ॥ਭਦਾ ਪਿਨ ਤੇਰੇ ਕੀਤ ਕਛੁ ਅਪਕਰ ॥ਵਸ ਕੀਧਰ ਮੇ ਕੀਨ ਫਿਰਾਈ ॥ਤੁ ਮਰੇ ਲਾਜ ਨ ਰੋਖ ਨ ਮਾਖਾ॥			
	<table border="1"><tr><td>ਜੋ ਅਸਮਾਤਿ ਪਿਤ ਪਾਤੁ ਕੀਸ ਪਿਤਹਿ ਪਾਇ ਖਾਤੇ ਉ ਅਬ ਤੇਹੀ ਬਾਨੀ ਬਿਮਲ ਯਸ ਭੁਜਨ ਜਾਨੀ ਕਹੁ ਰਾਵਣ ਰਾਵਣ ਜਗ ਕੋਤੋ॥ ਸੁਨਿ ਜੀਤਨ ਯਕੁ ਗਯਾ ਧਰੁਤੁ ਖੋਲਹਿ ਬਾਲਕ ਮਾਰਹਿ ਜਾਈ</td><td>॥ਕਹਿ ਅਸਥਾਨ ਹੋਸ ਦਾਸ ਸੀਸ ॥ਅਥਹੀ ਸਮੁਤ ਪਰਾਕੁ ਸੋਹੀ ॥ਹਿਤੋ ਨ ਤੇਹਿ ਅਧਮ ਅਧਿਮਾਨੀ ॥ਮੇਨਿ ਜ ਸੁਵਣ ਸੁਨੇ ਸੁਨ ਤੇਤੋ॥ ॥ਰਾਖਾ ਬਾਂਪੁ ਮਿਸੁਨਹ ਮਾਪਾਲ ॥ਦੁਖ ਲਾਗਿ ਬਾਲੇ ਦੀਨ ਛੁਗਾਈ</td></tr></table>	ਜੋ ਅਸਮਾਤਿ ਪਿਤ ਪਾਤੁ ਕੀਸ ਪਿਤਹਿ ਪਾਇ ਖਾਤੇ ਉ ਅਬ ਤੇਹੀ ਬਾਨੀ ਬਿਮਲ ਯਸ ਭੁਜਨ ਜਾਨੀ ਕਹੁ ਰਾਵਣ ਰਾਵਣ ਜਗ ਕੋਤੋ॥ ਸੁਨਿ ਜੀਤਨ ਯਕੁ ਗਯਾ ਧਰੁਤੁ ਖੋਲਹਿ ਬਾਲਕ ਮਾਰਹਿ ਜਾਈ	॥ਕਹਿ ਅਸਥਾਨ ਹੋਸ ਦਾਸ ਸੀਸ ॥ਅਥਹੀ ਸਮੁਤ ਪਰਾਕੁ ਸੋਹੀ ॥ਹਿਤੋ ਨ ਤੇਹਿ ਅਧਮ ਅਧਿਮਾਨੀ ॥ਮੇਨਿ ਜ ਸੁਵਣ ਸੁਨੇ ਸੁਨ ਤੇਤੋ॥ ॥ਰਾਖਾ ਬਾਂਪੁ ਮਿਸੁਨਹ ਮਾਪਾਲ ॥ਦੁਖ ਲਾਗਿ ਬਾਲੇ ਦੀਨ ਛੁਗਾਈ	
ਜੋ ਅਸਮਾਤਿ ਪਿਤ ਪਾਤੁ ਕੀਸ ਪਿਤਹਿ ਪਾਇ ਖਾਤੇ ਉ ਅਬ ਤੇਹੀ ਬਾਨੀ ਬਿਮਲ ਯਸ ਭੁਜਨ ਜਾਨੀ ਕਹੁ ਰਾਵਣ ਰਾਵਣ ਜਗ ਕੋਤੋ॥ ਸੁਨਿ ਜੀਤਨ ਯਕੁ ਗਯਾ ਧਰੁਤੁ ਖੋਲਹਿ ਬਾਲਕ ਮਾਰਹਿ ਜਾਈ	॥ਕਹਿ ਅਸਥਾਨ ਹੋਸ ਦਾਸ ਸੀਸ ॥ਅਥਹੀ ਸਮੁਤ ਪਰਾਕੁ ਸੋਹੀ ॥ਹਿਤੋ ਨ ਤੇਹਿ ਅਧਮ ਅਧਿਮਾਨੀ ॥ਮੇਨਿ ਜ ਸੁਵਣ ਸੁਨੇ ਸੁਨ ਤੇਤੋ॥ ॥ਰਾਖਾ ਬਾਂਪੁ ਮਿਸੁਨਹ ਮਾਪਾਲ ॥ਦੁਖ ਲਾਗਿ ਬਾਲੇ ਦੀਨ ਛੁਗਾਈ			

[illegible]

ਜੈ ਖਲੁ ਕੁਲ ਸਿਰਾਮ ਕਰੇ ਫੁਲੀ॥
ਮੁਦੁ ਮਿਖਾ ਜਨਿ ਮਾਰ ਸਿਰਾ ਲਾ
ਤਵ ਸਿਰ ਨਿਕਰ ਕਪਿਨ ਕੇ ਅਗੇ॥
ਤਬ ਤਵ ਸਿਰ ਕੰਦੁਕ ਇਵ ਨਨ
ਜਥੇ ਹਿ ਸਮਝ ਕੇ ਪਹਿਰਾ ਯਾਯਕ
ਤਬ ਕਿਚ ਇਹਿ ਅਸ ਗਾਲ ਤੁਮਾਰ॥
ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਰਾਵਣੁ ਪਰਸਰਾ

ਬੁਧ ਰਵ ਸਕ ਰਾਖਿ ਨ ਤੇਈ॥
ਰਾਮ ਝੋਰੇ ਹੋਇ ਹਿ ਅਸ ਹਾਲਾ॥
ਪਰਿਹੋ ਧਰਣਿ ਰਾਮ ਸਰ ਲਾਕੇ॥
ਖੇਲਹਿ ਭਾਲੁ ਕੀਸੇ ਚੰਗ ਨਾ
ਛੁਟਹਿ ਅਤਿ ਕਰਾਲ ਬਹੁ ਸਯਕ
ਅਸ ਵਿਚਾਰੁ ਭਜ ਰਾਮ ਉਦਾਰਾ॥
ਬਰਤ ਮਨ ਲਮਹਿ ਜਨ ਪ੍ਰਧਾਰ॥

ਵੇ:

ਕੁੰਤੁ ਕਰਣੁ ਸਮ ਬੰਧੁ ਮਮ ਸੁਤ ਪ੍ਰਸਿਦ ਸਕਾਰੀ॥
ਜੋਰਿ ਪਰਾ ਕੁਮ ਸੁਨਿ ਸਿਨਹਿ ਜਿ ਤਿਓ ਚਰ ਚਰ ਝਾਰੀ॥ ੨੯
ਸਠ ਸਾਖਾ ਮ੍ਰਿਗ ਜੋਰਿ ਸਹਾਈ॥
ਸਾਧਹਿ ਖਗ ਅਨੈਕ ਬਾਰੀਸਾ॥
ਮਮ ਭੁਜ ਸਰਾਰ ਸਲ ਬਲ ਪੂਰ॥
ਬੀਸ ਪਯੋਧਿ ਅਗਾਧਿ ਅਪਾਰ॥
ਵਿਗ ਪਾਲਨ ਮੇਂ ਨੀਰ ਭਰਾਵ
ਸੁਪੰ ਸਮਰ ਚੁਭਵ ਤਵ ਨਾਥਾ
ਤੁਝ ਸੀਰਿ ਧੰਤਵਾ ਕਿਹੇ ਕਾਜ
ਹਰਿ ਗਿਰਿ ਮਥਨ ਨਿਰਪਿ ਮਮ ਕਾਹੇ

ਓਂਧਾ ਸਿੰਧੁ ਇਹੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਈ॥
ਸੁਰਨ ਹੋਇ ਸੁਨਹੁ ਜਚ ਕੀਸਾ
ਜਹਿ ਬੂਝੇ ਸੁਰਨਰ ਬਰ ਸੁਲਾ॥
ਕੋਸ ਸਬਰਿ ਤੋ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰਾ॥
ਭੁਪ ਭੁਜਾ ਖਲ ਮੋਹਿ ਸੁਨਵਾ
ਪ੍ਰਾਨੀ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਹ ਸਿ ਜਸ ਗੁਣ ਗਾਥ
ਰਿਪੁ ਸਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਤ ਨਹਿ ਲਜ
ਪ੍ਰਾਨਿ ਸਟ ਕਪਿ ਨਿਸ ਸ੍ਵਾਮਿ ਸਰਹੁ

ਵੇ:

ਸੁਰ ਕਵਨ ਰਾਵਣੁ ਸਹਿ ਸ ਨਿਜ ਕਰ ਕਾਟੇ ਸੀਸਾ॥ ੧॥
ਹੋਮੇਓ ਅਨਲ ਮਹਿ ਬਾਰ ਬਹੁ ਹਰਖਿ ਤਸਾਖਿ ਗਿਰੀਸਾ॥ ੩੦
ਜਰਤ ਬਿਲੋ ਕਿਓ ਜਬਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥
ਨਰ ਕੇ ਕਰ ਆਪਨ ਬਧ ਬਾਂਝੀ
ਸੈਮਨ ਸਮੁਧਿ ਤਾਸ ਨਹਿ ਮੋਗੇ॥
ਅਨ ਬੀਰ ਕੋ ਸੁਰ ਮਮ ਅਗੇ
ਕਹ ਅੰਗਦ ਸੁਲੋ ਜਜਗ ਮਾਹੀ
ਲਾਜ ਵੰਤ ਤਵ ਸਹਜ ਸੁਭਾਓ॥

ਬਿਧਿ ਕੇ ਲਿਖੇ ਅੰਕ ਨਿਜ ਭਾਲਾ॥
ਹਾਂਸ ਜਾਨਿ ਬਿਧਿ ਨਿਰਾ ਅਸਾਂਝੀ
ਲਿਖਾਵਿ ਰੰਗ ਜਰਨ ਮਾਤਿ ਜੋਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨੀ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਹ ਸਿਲਾ ਸਪਰਤ ਆਰੇ
ਰਾਵਣੁ ਤੋਹਿ ਸਮਾਨ ਕੋ ਉਨਾਹੀ॥
ਨਿਜ ਭਵਨ ਨਿਜ ਮੁਖ ਕਹਾ ਸੇਨ ਬਹੁ

ਲੰਕਾ:

ਗਾ:

ਜਿਹ ਅਰ ਸੇਲਕਥਾ ਚਿਤਰਹੀ ਸੇ ਕੁਜ ਬਲ ਰਖਿਓ ਉਰਘਾਲੀ ਸੁਨ ਮਾਤਿ ਮੰਦ ਦੇਹੁ ਅਬ ਪੁਰਾ ਬਾਜੀ ਗਰ ਕਹ ਕਹਿਯਨ ਬੀਗਾ	॥ ਤਾਭੇ ਬਾਰ ਬੀਸ ਤੇ ਕਯੀ ॥ ॥ ਸਿਤਿਉਨ ਸਹਜ ਬਾਹੁ ਬਲ ਬਲੀ ਕਿਏ ਸੀਸੁ ਨਹੋਇਯ ਸੁਰਾ ॥ ਕਿਏ ਨਿਜ ਕਰ ਸਕਲ ਸਰੀਰਾ ॥
---	--

੪੦੨

੧੦੦

ਵੇ: ॥ ਸਰਹਿ ਪਤੰਗ ਬਿਮੋਹ ਬਸ ਭਾਰ ਬਹਾਹਿ ਖਰ ਬਿੰਦਾ ॥
॥ ਤੇ ਨਹਿ ਸੁਰ ਕਹਾਵਹੀ ਸਮਾਇ ਦੇਖ ਮਾਤਿ ਮੰਦਾ ॥ ੩੧

ਅਬ ਸਨ ਬਤ ਬਛਾਵੁ ਖਲ ਕਰਹੀ ਦਸ ਮੁਖ ਮੇਨ ਬਸੀਠੀ ਆਯਉ ਬਾਬ ਬਾਰ ਇਮ ਕਹਿਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ਵਰਨ ਪੁਰੁ ਕੇਰੇ ਨਹਿ ਤ ਕਰਿ ਮੁਖ ਭੁਜਨ ਤੋਰਾ ॥ ਸਾ ਤੇ ਹੁ ਤਵ ਬਲ ਅਧਮ ਸੁਰਾਹੀ ਤੈ ਨਿਸਰ ਪਤਿ ਗਰ ਬ ਬਹੁਤਾ ਜੋ ਨ ਭਾਮ ਅਧਮਾਨ ਹਿ ਭਰਉ ॥	ਸੁਨ ਮਮ ਵਰਨ ਮਾਲ ਪਰਿਹਰਹੀ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਰਖਈਰ ਪਠਾਯਉ ਨਹਿ ਗਜਾ ਰਿਯਸ ਬਧੇ ਸੁੰਗਾਲਾ ਸਹਿਉ ਕਰੋਰ ਦੰਚਨ ਸਫ ਤੋਰੇ ॥ ਲੈ ਜਾਤਿਉ ਸੀਤਹਿ ਬਰ ਜੋਰਾ ॥ ਮਾਸੁ ਨੇ ਹਰਿ ਆਨੀ ਪਰ ਨਾਹੀ ॥ ਮੇਰ ਘੁਪਾਤਿ ਜੇਵਕ ਕਰਵਤਾ ਤੈ ਦੇਖਤ ਅਸ ਕੋ ਤਕ ਕਰਉ ॥
---	---

ਵੇ: ॥ ਤਿਹਿ ਪਦਾਕਿ ਮਹਿ ਸੇਨ ਹਤਿ ਰੋਪਦ ਕਰਿ ਤਿਉ ਗਾਉ ॥
॥ ਮੰਦੋਦਰੀ ਸਮੇਤ ਸਰ ਜਨਕ ਸੁਤਹਿ ਲੈ ਜਾਉ ॥ ੩੨

ਜੇ ਅਸ ਕਰਉ ਨਤਦਾਪਿ ਬਰਾਈ ਕੋਲ ਕਾਮ ਬਸ ਕ੍ਰਿਪਦ ਬਿਮੁਛ ॥ ਸਦਾ ਰੋਗ ਬਸ ਸੰਤਤ ਕੋਈ ॥ ਤਨ ਪੇਖਕ ਨਿੰਦਕ ਅਧਮਾਨੀ ਅਸ ਵਿਚਾਰ ਖਲ ਬਧੈ ਨ ਤੋਹੀ ਸੁਨ ਸੋਕੇ ਪਕਹ ਨਿਸਰ ਰਨਾਬ ॥ ਰੋਕ ਪਿਪੋਚ ਮਰਣ ਅਬ ਚਹੀ ਕਾ ਨਲ ਪਸਿਜਦੁ ਕ੍ਰਿਪ ਬਲਾਯੋ ॥	ਮੁਯੇ ਬਧੇ ਕਛੁ ਨਹਿ ਮਨ ਸਾਈ ਅਤਿ ਦਰਿਦੁ ਅਯਸੀ ਅਤਿ ਬਧੁ ॥ ਰਾਮ ਬਿਮੁਖ ਸੁਤਿ ਸੰਤਾਇ ਰੋਈ ਅਨ ਜੀਵਨ ਸਮੁਦੈ ਹ ਪਾਨੀ ਅਬ ਜਨਿ ਰਿਸਉ ਪਾਜਵ ਮਿਸਰੀ ਅਧਰ ਦਸਨ ਗਹਿ ਮੀਜਤ ਹਾਬ ॥ ਛੋਟੈ ਬਦਨ ਬਾਤ ਬਡ ਕਹਾ ॥ ਦੁਪਿ ਬਲ ਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਤ ਕੇ ॥
---	--

ਵੇ: ॥ ਅਗੁਣੁ ਅਮਾਨ ਬਿਚਾਰ ਤੇਹਿ ਦੀਨ ਪਿਤਾ ਬਨ ਬਾਸ

੪੦੬
੧੦੫

ਗ:

ਲੰਕਾ:

ਸਿ ਦੁਖ ਅਰੁ ਯੁਵਤੀ ਵਿਰਹੁ ਪੁਨਿ ਨਿਸਵਿਨ ਮਮ ਕਾਸਾ
ਸਿਤ ਕੇ ਬਲ ਕੇ ਗਰਬ ਤੇਹਿ ਐਸੇ ਮਨੁ ਜ ਅਨੇਕਾ॥
ਪੁਨਿ ਨਿਸਾ ਚਰ ਵਿਵਸ ਨਿਸ ਮੁਢ ਸਮਾਉਤ ਜ ਦੇਕ॥ ੩੩

ਜਬ ਤੇ ਕੀਨ ਰਾਮ ਕਰ ਨਿਦਾ॥
ਹਰਿ ਹਰ ਨਿਦਾ ਸਨਹਿ ਜੈ ਕਾਨ
ਕਰ ਕਟਾਇ ਕਪਿ ਕੁੰਜਰ ਭਾਰੀ
ਨੋਲ ਤ ਧਰਾਇ ਸਭਾ ਸਦ ਖਸੇ
ਗਿਰਤ ਦਸਾਨੁ ਨ ਉਠਾ ਸੰਭਾਰੀ
ਕਢੁ ਨਿਜ ਕਰ ਲੈ ਸਿਰਨ ਸੰਭਾਰੇ
ਆਵਤ ਮੁਕਟ ਦੇਖ ਕਪਿ ਭਾਰੇ
ਕੈ ਗਵਣ ਕਰ ਕੋਪ ਚਲਾਯੋ॥
ਕਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਸ ਜਨਿ ਹਿਏ ਭੁਗਾ
ਯੋ ਕਰੀਟ ਦਸ ਕੰਧਰ ਕੋਗੇ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਵੰਤ ਤ ਬਭੁ ਯਥਿ ਕਪਿ ਦਾ
ਹਿਏ ਪਾਪ ਥੋ ਘਾਤ ਸਮਾਨਾ॥
ਦੇਉ ਭੁਜਵੰਤੁ ਤ ਮਕਿ ਮਹਿ ਮਧੇ
ਚਲੇ ਭੁਗੀ ਭੁਯ ਮਾਰਤ ਗਯੋ॥
ਭੂਤਲ ਪਰ ਚਿ ਮੁਕਟ ਖਟ ਚਾਰੀ
ਕਢੁ ਅੰਗਦ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸ ਪਵਾਰੇ
ਦਿਨ ਹੀ ਲੁਕ ਪਰਨ ਬਿਧ ਲਗੇ
ਕੁਲਿ ਸਚਾਰ ਆਵਤ ਅਤਿ ਧਯੋ
ਭੁਕਨ ਅਸਨਿ ਕੇਤੁ ਨਹਿ ਰਾਹੁ
ਆਵਤ ਬਾਲ ਤਨ ਯਕੋ ਪ੍ਰਯੋ॥

ਦੋ:

ਕੁਵ ਗਹੇ ਕਰ ਪਵਨ ਸੁਤ ਅਨਿ ਧਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸ॥
ਕਿਤ ਕ ਦੇਖਹਿ ਭਾਲੁ ਕਪਿ ਦਿਨ ਕਰ ਸਰਸ ਪ੍ਰਕਾਸ॥ ੩੪

ਉਹ ਕਹਤ ਦਸ ਕੰਧਰਿ ਸਾਈ
ਵਿਹਿ ਇਧਿ ਬੇਗ ਸੁਰੁਟ ਸਬ ਪਾਈ
ਮਹਿ ਅਕੀ ਸਕਰਿ ਫੇਰ ਦੁਹਾਈ
ਪੁਨਿ ਸੋਕ ਪਬੋ ਲਿਓ ਜਵਰਾਜਾ
ਮਰੁ ਗਯ ਕਾਟਿ ਨਿਲ ਜਕੁਲ ਪਾਤੀ
ਰੇ ਤਿਸ ਚੋਰੇ ਕੁਮਾਰ ਗਗਾਮੀ
ਜੀਨ ਪਾਤਿ ਜਲ ਪਾਸਿ ਦੁਰ ਬਾਦੁ
ਯਾਹੋ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਗੇ ਆਗੇ॥
ਰਾਮ ਮਨੁ ਬੋਲਤ ਅਸ ਬੁਨੀ
ਗਿਰੀ ਰਸਨਾ ਸੰਸਯ ਨਾਹੀ॥

ਧਰ ਮਾਰਹੁ ਕਪਿ ਭੁਗਨ ਜਾਈ
ਖਾਹੁ ਭਾਲੁ ਕਪਿ ਜਹੰਤੁ ਪਾਵਹੁ
ਜਿਅਤ ਧਰੁ ਤਪਸੀ ਦੇਉ ਭਾਈ
ਗਾਲ ਬਜਾਵਤ ਤੇਹਿਨ ਲਾਜਾ
ਬਲ ਬਿਲੋਕ ਵਿਹਰਤ ਨਹਿ ਛਤੀ
ਖਲ ਮਲ ਰਾਸ ਮੰਦ ਮਤਿ ਕਾਮੀ
ਭੁਯ ਸਿਕਾਲ ਬਸੁ ਸਰ ਮਨ ਯਾਦੁ
ਬਿਨਰ ਭਾਲੁ ਚਪੇਟਨ ਲਾਗੇ
ਗਿਰਹਿਨ ਤਵ ਰਸਨਾ ਅਭਿਮਾਨੀ
ਸਿਰਨ ਸਮੇਤ ਸਮਰ ਮਹਿ ਜਾਹੀ

ਲੰਕਾ:

ਰਾ:

ਸੋ:

॥ ਸੋਨਰ ਕੋ ਚਸ ਕੰਧ ਬਾਲਿ ਬਧਿਉ ਜੇਹਿ ਏਕ ਸਰਾ॥
 ॥ ਬੀਸਹੁ ਲੋਚਨ ਅੰਧ ਧ੍ਰਿਕੁ ਤਵ ਜਨਮ ਕੁਜਾਤਿ ਜਡਾ॥
 ॥ ਤਵ ਸ੍ਰੋਤੁ ਕੀ ਪ੍ਰਯਾਸ ਬਿਖਤ ਗਮ ਸਾਯਕ ਨਿਕਰਾ॥
 ॥ ਤਸਿਉ ਤੋਹਿ ਤਿਹ ਆਸ ਕਟੁ ਜਲ ਪਸਿ ਨਿਸਿਚਰ ਅਧਮ ४

੪੦

ਮੇਤਵ ਦਸਨ ਤੋਰਿਐ ਲਾਯਕਾ॥
 ਅਸ ਭਿਸੋ ਤੇਰੇ ਸੋ ਮੁਖ ਤੋਰੇ॥
 ਗੁਲਰ ਫਲ ਸਮਾਨਤਵ ਲੰਕਾ॥
 ਮੇ ਬਾਨਰ ਫਲ ਖਾਤਨ ਬਾਗਾ॥
 ਯੁਕਿ ਸੁਨਤ ਰਾਵਣ ਮੁਸਕਾਈ॥
 ਬਾਲਿਕ ਬਹੁ ਅਸਗਲਨ ਮਾਰਾ॥
 ਸਾਂਚਿਹੁ ਮੇਲ ਬਾਰ ਭੁਜ ਬੀਹਾ॥
 ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿਮਰਿ ਕਰਿ ਕੋਪੀ॥
 ਜੈ ਮਮ ਚਰਣ ਸਕਹਿ ਸਠ ਫਾਰੀ॥
 ਸੁਨਤ ਸੁਭੁਟ ਸੁਭੁਟ ਦਸ ਸੀਸ॥
 ਇੰਦ੍ਰ ਸੀਤ ਅਦਿਕ ਬਲਵਾਨਾ॥
 ਭੁਪਦਹਿ ਕਰਿ ਬਾਲਿ ਵਿਪੁਲ ਉਪਾਈ॥
 ਪੁਨੀ ਉਠਿ ਭੁਪਦਹਿ ਸੁਰ ਆਰਾਤੀ॥
 ਪੁਰਖ ਕਯੋਗੀ ਜਿਮਿ ਉਰਗਾਰੀ॥

ਆਯਸੁ ਪੈਨ ਦੀਨ ਰਖੁ ਨਾਯਕਾ॥
 ਲੰਕਾ ਗਹਿ ਸੁਮੁਦ੍ਰ ਮਹਿ ਬੋਰੀ॥
 ਬਸਹਿ ਮਧਜ ਜਨ ਜੰਤ ਅਸੰਕਾ॥
 ਆਯਸ ਦੀਨ ਨ ਰਾਮ ਉਦਾਰਾ॥
 ਮੁਢ ਸਿਖੈ ਕਹੁ ਅਧਿਕ ਝੁਠਾਈ॥
 ਮਿਲਿਤ ਪਸਿਨ ਤੈ ਭੁਜ ਸਿਲਵਾਰਾ॥
 ਜੰਨ ਉਪਰੋਂ ਤਵ ਦਸ ਜੀਹਾ॥
 ਸਭਾ ਮਾਂਝ ਕਰਿ ਪ੍ਰਣ ਪਵੇ ਰੋਪੀ॥
 ਫਿਰਹਿ ਰਾਮ ਸੀਤਾ ਮੇ ਹਾਰੀ॥
 ਪਦਗਹਿ ਧਰਣ ਪਛਾਰਹੁ ਕੀਸਾ॥
 ਹਰਖ ਉਠੇ ਜਹੰਤਹੁ ਭੁਟ ਨਾਨਾ॥
 ਪਦਨ ਦੋਰੇ ਬੈਠਹਿ ਸਿਰ ਨਾਈ॥
 ਦਰੈ ਨ ਕੀਸ ਚਰਣਿ ਇਹਿ ਭੁਤੀ॥
 ਮੋਹਿ ਬਿਦਪ ਨਹਿ ਸਕਹਿ ਉਪਾਰੀ॥

ਦੋ:

॥ ਭੁਮਿਨ ਛੁਡੈ ਕਪਿ ਚਰਣ ਦੇਖਤ ਰਿਪੁ ਮਦ ਭਾਗਾ॥ ॥

॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਨਿਸਿ ਸੰਤ ਕਹਿ ਤਵ ਪਿਨੀਤ ਨਾ ਆਗ ੩੫

ਕਪਿ ਬਲ ਦੇਖ ਸਕਲ ਹਿਯ ਹਰੇ॥
 ਗਹਤ ਚਰਣ ਕਹੁ ਬਾਲ ਕੁਮਾਰਾ॥
 ਗਹਸਿਨ ਰਾਮ ਚਰਣ ਸਠ ਜਾਈ॥
 ਭੁਯੇ ਤੇਜ ਹਤ ਸ੍ਰੀ ਸਬ ਗਾਈ॥
 ਸਿੰਘਾਸਨ ਬੈਠਾ ਸਿਰ ਨਾਈ॥

ਉਠਾ ਆਪੁ ਕਪਿ ਕੇ ਪਰ ਚਾਰੇ॥ ॥
 ਮਮ ਪਦ ਗਹੇ ਨ ਤੋਰ ਉਬਾਰਾ॥
 ਸੁਨਤ ਫਿਰਾ ਮਨ ਅਤਿ ਸਕੁ ਚਾਈ॥
 ਮਧਮਾ ਦਿਵਸ ਜਿਮ ਸਸਿ ਸੋਹਈ॥
 ਮਾਨਹੁ ਸੰਪਤ ਸਕਲ ਗਵਾਈ॥

੧੦੮
੧੧

ਜਗਦਾਧਰ ਪ੍ਰਾਣ ਪਤਿ ਰਾਮਾ॥ ਉਮਾ ਰਾਮ ਕਰ ਕ੍ਰਿਕਟਿ ਬਿਸਾਸ॥ ਕਿੰਨੁ ਤੇਜਲ ਸਕਲ ਸ ਕ੍ਰਿਣ ਕਰੀ॥ ਪੁਨਿ ਕਪਿ ਕੀਨੀ ਤਿ ਬਿਧਿਨੁ॥ ਰਿਪੁ ਮਦ ਮਥਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਯਸ ਜਨਯੋ॥ ਅਬਹੀ ਸੁਖ ਕਾ ਕੋਰੋ ਬਰਾਈ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਹਿਤਾਸੁ ਤਨਯ ਕਪਿ ਮਰੋ॥ ਯਾਤ ਧਾਨ ਅੰਗ ਦ ਬਲ ਦੇਖੀ॥	ਤੁਸ ਬਿਮੁਖ ਬਿਮਲ ਹਿੰਦੁਸ॥ ਹੋਇ ਬਿਸ ਪੁਨਿ ਪਾਵੇ ਨਾਸਾ॥ ਤਾਸੁ ਦੁਤ ਪਦ ਕਰੁ ਹਿੰਮਿ ਦਰੀ॥ ਮਾਨਤ ਨਹਿ ਕਾਲ ਨਿਯ ਰਾਨਾ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਚਲੇ ਬਾਲਿ ਨਿਪਸਾਯੋ॥ ਹਤਿ ਹੋ ਤੋਹਿ ਪਿਲਾਇ ਪਿਲਾਈ॥ ਜੋ ਸੁਨਿ ਰਾਵਣ ਭੁਯੋ ਦੁਖ ਰਾਗ॥ ਭੇਦਾ ਕਲ ਸਬ ਹਿੰਦੁਸ ਬਿਸੇਖੀ॥
ਦੇ:	॥ ਰਿਪੁ ਬਲ ਪਰਪਹਿ ਹਰਖ ਹਿਅ ਬਾਲਿ ਤਨਯ ਬਲ ਪ੍ਰੰਜ ॥ ਜਲ ਨਯਨ ਤਨ ਪੁਲਕ ਤਨ ਗਹੇ ਰਾਮ ਪਦ ਕੰਜਾ॥ ॥ ਸਾਝ ਜਾਨੀ ਦਸ ਕੰਨ ਤਬ ਭਵਨ ਗਯੋ ਬਿਲ ਖਾਇ॥ ॥ ਮੰਦੇ ਵਹੀ ਅਨੇ ਕ ਬਿਧਿ ਬਹੁ ਕਹਾ ਸਮਝਾਇ॥ ॥ ੩੬
ਕੰਤ ਸਮੁਝ ਮਨ ਤਜੁ ਕੁਮਤ ਹੀ॥ ਰਾਮ ਅਨੁਜ ਧਨ ਰੇਖ ਬਚਾਈ॥ ਪਿਆਤਿ ਹਤੇ ਜੀਤਵ ਸੰਗ ਰਾਮਾ॥ ਕੋਤੁ ਕ ਸਿੰਧ ਲਾਘ ਤਬ ਲੰਕਾ॥ ਰਖਵਾਰੇ ਹਤ ਵਿਪਿਨ ਉਜਾਰਾ॥ ਜਾਰਿ ਨਗਰ ਜੇਇ ਕੀਨੀ ਸਿਛਾਰ॥ ਅਬ ਪਾਤਿ ਮ੍ਰਿਖਾ ਗਲ ਜਨਮਾਰੂ॥ ਪਤਿ ਰੁਪ ਪਤਿ ਹਿ ਮਨੁ ਜਨ ਜਨਾ॥ ਬਾਣ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਾਨ ਮਾਰੀਚਾ॥ ਜਨਕ ਸਭਾ ਅਗਿਣਤ ਮਹਿ ਪਾਸ॥ ਭੁਨਿਧ ਨੁਖ ਜਨਕੀ ਇਵਾਹੀ॥ ਸੁਰ ਪਾਤਿ ਸੁਤ ਜਨਾ ਬਲ ਬੋਰਾ॥ ਸੂਪਨਖਾ ਕੀ ਗਾਇ ਤੁਮ ਦੇਖੀ॥	ਸਿੰਹਨ ਸਮਰ ਤੁਮ ਹਿ ਰੁਪ ਪਤਿ ਹੀ॥ ਜੋਨ ਹਿਲਾਘ ਭਿਅਸ ਮਨੁ ਸਾਈ॥ ਜਾਕੇ ਦੁਤਨ ਕੇ ਅਸ ਕਾ ਮਾਗਾ॥ ਆਯੋ ਕਪਿ ਕੋਹਰੀ ਅਸੰਕਾ॥ ਦੇਖਤ ਤੁਮ ਹਿ ਅਖਯ ਜਿਨੁ ਮਾਰੋ॥ ਕਹਾ ਰਹਾ ਬਲ ਗਰਬ ਤੁਮਾਰਾ॥ ਮੋਰ ਕਹਾ ਕਫੁ ਹਿੰਦੁਸ ਬਿਚਾਰਹਾ॥ ਅਗ ਜਗ ਨਾਥ ਅਤੁਲ ਬਲ ਮਾਰੂ॥ ਤਾਸੁ ਕਹਾ ਨਹਿ ਮਾਨੀਉ ਨੀਚਾ॥ ਰਹੋਉ ਤਹਾ ਤੁਮ ਗਰਬ ਬਿਸਲਾ॥ ਤਵ ਸੰਗ ਰਾਮ ਸਿਤੇਹੁ ਨਹਿ ਤਾਹੀ॥ ਰਾਖਾ ਜਿਯਤ ਆਖਿਯ ਕਫੋਰਾ॥ ਤਦ ਪਿ ਹਿੰਦੁਸ ਨਹਿ ਲਾਸ ਬਿਸੇਖੀ॥

੨੬

੨੬

੨੬	॥ ਬੰਧ ਬਿਧ ਧਰ ਦੁਖ ਦਹਿ ਲੀਲਾ ਹੁਤ ਥਿ ਕਬੰਧਾ॥ ॥ ਬਾਨੇ ਏਕ ਸਰ ਮਾਰਿਓ ਤਹਿ ਨਰ ਕਹੁ ਦਸ ਕੰਧਾ॥	
----	---	--

੬੦੮
੧੭

੨੬	॥ ਸਿਰਿ ਸਲ ਨਾਥ ਬੰਧਾਯੋ ਹੋਲਾ॥ ॥ ਯਾਦੀ ਕਵਿਨ ਕਰ ਕਲ ਕੇਤੂ॥ ॥ ਸਕਾ ਮਾਝ ਸਿਓ ਤਵ ਬਲ ਮਥਾ॥ ॥ ਅੰਗਦ ਹਨੁ ਮਤ ਅਨੁਚਰ ਜਾਕੇ॥ ॥ ਤਹਿ ਕਹੇ ਪਿਯ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਨਰ ਕਹੁ॥ ॥ ਅਹ ਕੰਤ ਕ੍ਰਿਤ ਰਾਮ ਬਿਰੋਧਾ॥ ॥ ਕਾਲ ਦੰਤ ਗਹਿ ਕਹੁ ਨ ਮਾਰਾ॥ ॥ ਨਿਕਟ ਕਾਲ ਜਿਹ ਆਵਤ ਮਾਈ॥	ਉਤਰਿਓ ਕਪਿ ਦਲ ਸਹਿਤ ਸਹੇਲ॥ ਦੂਤਿ ਪਠਾਯੋ ਤਵ ਹਿਤ ਹੋਤਾ॥ ॥ ਕਰਿ ਬਰੁਥ ਮਹਿ ਮ੍ਰਿਗਿ ਪਤਿਯੋ॥ ॥ ਰਣ ਬਾਂਕੁਰੇ ਬੀਰ ਅਤਿ ਬਾਕੇ॥ ॥ ਮ੍ਰਿਖਾ ਮਾਨ ਮਮਤਾ ਮਦ ਗਹਾ॥ ॥ ਕਾਲ ਬਿਬਸ ਮਨ ਹੋਯ ਨ ਬੋਧਾ॥ ॥ ਹਰੈ ਧਰਮ ਬਲ ਬੁਧਿ ਬਿਚਾਰਾ॥ ॥ ਤਿਹੋ ਭੂਮੁ ਹੋਇ ਤਮਾਰਿ ਨਾਈ॥	
----	---	---	--

੨੬	॥ ਵੇਇ ਸੁਤ ਮਾਰਿਓ ਦਹਿਤ ਪੁਰ ਅਜਹੁ ਪੁਰ ਪ੍ਰਿਯ ਦੇਹਾ॥ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਰੁਪ ਬੀਰ ਭੁਜ ਗਾਥ ਬਿਮਲ ਯਸ ਲੇਹਾ॥	੩੮
----	---	----

੨੬	ਨਾਰਿ ਵਚਨ ਸੁਨਿ ਬਿਸਿਖ ਸਮਾਨ॥ ਬੈਠ ਜਾਇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਫੁਲੀ॥ ਇਹ ਰਾਮ ਅੰਗਦ ਹਿ ਬਲਾਵਾ॥ ਅਤਿ ਆਦਰ ਸਮੀਪ ਬੈਠਾਰੀ॥ ਬਾਲ ਤਨਯ ਅਤਿ ਕੋਤ ਕਮੋਰੀ॥ ਰਾਵਣ ਯਾਤੁ ਧਾਨੁ ਕੁਲ ਦੀਕਾ॥ ਤਾਸ ਮੁਕਟ ਤੁਮ ਚਾਰੀ ਚਲਾਯੋ॥ ਕਹਾ ਬਾਲਿ ਸੁਤ ਸੁਨਹੁ ਖਰਾਰੀ॥ ਸਾਮ ਦਾਮ ਅਰਦੰਤ ਵਿਰੋਧਾ॥ ਨੀਤਿ ਧਰਮ ਕੇ ਚਰਣ ਜਹਾਏ॥	॥ ਸਭਾ ਗਯੋ ਓਠਿ ਹੋਤ ਬਿਹਾਨ॥ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨ ਤਾਸ ਸਬ ਭੂਲੀ॥ ਆਇ ਚਰਣ ਪੰਕਜ ਸਿਰ ਨਾਵਾ॥ ਬੋਲੇ ਬਿਹੰਸ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਖਿਰਾਰੀ॥ ਤਾਤ ਸੰਤ ਅਕਹੁ ਪੁਛੇ ਤੋਹੀ॥ ॥ ਭੁਜ ਬਲ ਅਤੁਲ ਜਾਸੁ ਜਗਾਣੀਕ॥ ਕਹਹੁ ਤਾਤ ਕਵਨੀ ਬਿਧਿ ਪਾਯੋ॥ ਮਕਟ ਨਹੋਇ ਭੂਪ ਗੁਣ ਚਾਰੀ॥ ਨਿਪੁਰਿ ਰਾਜ ਹਿ ਨਾਥ ਕਹ ਬੇਦਾ॥ ਅਸਿ ਜਿ ਅਜਾਨਿ ਨਾਥ ਪਹੁ ਅਯੋ॥	
----	--	--	--

੨੬	॥ ਧਰਮ ਹੀਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਦ ਬਿਮੁਖ ਕਾਲ ਬਿਬਸ ਦਸ ਸੀਸ॥ ॥ ਅਯੋ ਗੁਣ ਤਾਜਿ ਰਵਣ ਹਿ ਸੁਨਹੁ ਕੋਸਲਾ ਧੀਸਾ॥ ॥ ॥ ਧਰਮ ਚਤੁਰਤਾ ਸੁਵਣ ਸੁਨਿ ਬਿਹੰਸੇ ਰਾਮ ਚਿਦਾਰ॥ ॥	
----	--	--

੪੧੦
੧੧

ੴ

ੴ

ਸਮਾਚਾਰ ਤਬ ਸਬ ਕਹੇ ਗਏ ਕੇ ਆਲਿ ਕਮਾਰ ॥੨੬॥

ਰਿਪੁ ਕੇ ਸਮਾਚਾਰ ਜਬ ਪਾਯੋ॥
ਲੰਕਾ ਬੰਕਾ ਚਾਰਿ ਦੁਆਰਾ॥
ਤਬ ਕਪੀਸ ਰਿਛੇ ਸੁਇਤੀ ਖਣ
ਕਰਿ ਵਿਚਾਰ ਤਿਨ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿਛਾਵਾ॥
ਯਥਾ ਯੋਗ ਸੇਨ ਪਾਤਿ ਕੀਨੋ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਬ ਕਹਿ ਸਮਝਾਯੋ
ਹਰਖਤ ਰਾਮ ਚਰਣਾ ਸਿਰ ਨਵੈ॥
ਗਰਜੰ ਹਿ ਤਰਜੰ ਹਿ ਭਾਲੁ ਕਪੀਸਾ
ਜਾਰਤ ਮਰਮ ਵਰਗ ਗਣੁ ਲੰਕਾ
ਘਟਾ ਟੋਪ ਕਰਿ ਚਹੁ ਦਿਸ ਘੋਰੀ॥

ਰਾਮ ਸਚਿਦ ਤਬ ਨਿਕਟ ਬਲਯੋ
ਕਿਹਿ ਇੰਧਿਲਾ ਗਿਯ ਕਰਹੁ ਬਿਰਭੋ॥
ਸਿਮਿਰਿ ਹ੍ਰਿਦਯਾ ਵਿਨੁ ਕਰਕ ਭੂਖਣ
ਚਾਰਿ ਅਨੀ ਕਪਿ ਕਟਕ ਬਨਵਾ॥
ਯੁਥਪ ਸਕਲ ਬੋਲਿ ਤਿਨ ਲੀਨੋ॥
ਸਿੰਘ ਨਾਦ ਕਰਿ ਸਬ ਕਪਿ ਧਾਯੋ
ਗਹਿ ਗਿਰਿ ਸਿਖਰ ਬੀਰ ਸਬ ਧਯੈ॥
ਜੁਯ ਰਾਖ ਬੀਰ ਕੋ ਸਲਾ ਧੀਸਾ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਪਿ ਚਲੇ ਅਸੀਰਾ॥
ਮੁਖੰ ਹਿ ਨਿਸਲ ਬਜਾਵਹਿ ਭੇਰੀ॥

ੴ

ਜਯਾਤਿ ਰਾਮ ਭ੍ਰਾਤਾ ਸਹਿਤ ਜਲ ਕਪੀਸ ਸੁਰੀਵਾ॥

ਗਰਜੇ ਕੇਹਾਰਿ ਨਾਦ ਕਪਿ ਭਾਲ ਮਹਾ ਬਲ ਸੀਵਾ॥ ੪੦

ਲੰਕਾ ਭੁਲਹੁ ਕਲਾ ਹਲ ਭਾਰੀ॥
ਦੇਖਿ ਬਾਨਰੰ ਹ ਕੇਰਿ ਛਿਰਾਈ
ਅਯੋ ਕੀਸ ਕਾਲ ਕੇ ਪ੍ਰੇਰੇ॥
ਅਸ ਕਹਿ ਅਵਹਾਸ ਸੁਠ ਕੀਨੁ
ਸੁਭਟ ਸਕਲ ਚਾਰਿ ਹ ਦਿਸ ਜਹੁ
ਉਮਾ ਗਵਰੁ ਹਿ ਅਸਾ ਅਭਿਮਾਨ
ਚਲੇ ਨਿਸਾਚਰ ਅਯਸ ਮਾਗੀ
ਭੋਮਟ ਮੁਹੁ ਵਰ ਪਰਾਪ ਪਰਚੰਡਾ
ਜਿਮਿ ਅਹੁਣੇ ਪਲ ਨਿਕਰ ਨਿਹਰੀ
ਚੰਚ ਕੰਠਾ ਦੁਖ ਤਿਨ ਹਿਨ ਸਭੁ॥

ਜਾਨਿਓ ਦਸਾਨਨ ਅਤਿ ਹੀ ਕਾਰੀ
ਬਿਹੰਸਿ ਨਿਸਾਚਰ ਸੇਨ ਬਲਯੀ
ਖੁਦਾਵੰਤ ਰਜਨੀ ਦਰ ਮੇਰੇ॥
ਗਹੁ ਬੈਠੇ ਅਹਾਰ ਬਿਧਿ ਦੀਨੁ
ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਭਾਲੁ ਕੀਸ ਸਬ ਧਾਯੁ
ਜਿਮਿ ਟਿਟੁ ਪਗ ਸੂਤ ਉਤਾਨਾ॥
ਗਹਿ ਕਰ ਬ੍ਰਿੰਗਿ ਪਾਲ ਬਰਸਗੀ
ਸੂਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਪਰਸੁ ਗਿਰਿ ਪੰਤੁ॥
ਧਾਯੋ ਬਗ ਸਠ ਮਾਸ ਅਹਾਰੀ
ਤਿਮਿ ਧਾਯੋ ਮਨੁ ਯਾਦ ਅਬੁਝੁ॥

ੴ

ਨਾਨਾ ਰਾਧ ਸਰਬੰ ਪਧਰਿ ਯਾਤੁ ਧਾਨ ਬਲ ਬੀਰ

ਕੋਇ ਕੁਝਾਨ ਚਫ ਗਯੇ ਕੋਇ ਕੋਇ ਰਲਧੀਰ॥ ੪੧

ਕਿੰਦੇ ਕੰਗਰਨ ਸੋਹਿ ਕੋ ਜੇ॥
 ਥਾਜਹਿ ਫੋਲ ਨਿਸਾਨ ਸੁਭਾਉ
 ਥਾਜਹਿ ਭੇਰਿ ਨ ਫੀਰਿ ਅਧਾਰਾ
 ਦੋਖਿ ਨ ਜਾਇ ਕਪਨ ਕੇਰੰਟਾ
 ਧਾਵਹਿ ਗਨਹਿ ਨ ਧੋਰਾ ਧਾਵਾ
 ਕਟ ਕਟਾਇ ਕੋਟ ਨ ਫਰ ਰਗਜੀ
 ਉਤਰਾਵਣੁ ਇਤਰਾ ਮੁਹਾਣੀ॥
 ਨਿਸਚੁ ਸਿਖਰ ਸਾਹੁ ਧੁਹਾਹੁ॥

ਮੇਰੁ ਸਿੰਗ ਪਰ ਜਨ ਧਰਮੇ
 ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸੁਕਰ ਕੋਮਲ ਤੁਧੁ
 ਸੁਨਿ ਕਾਵਰ ਫਿਰੇ ਹੋਇ ਵਹਾਰਾ
 ਅਤਿ ਇਸਾਲ ਤੁਧੁ ਕਾ ਕਰੰਟਾ
 ਪਰ ਥੋਰੇ ਵੇਰੇ ਕਰਹਿ ਗਹਿ ਥਾਵਾ
 ਵਸਾਵਰ ਹੋਰ ਕਾਇ ਅਇਤਰਾਜੀ
 ਜਾਇ ਸਾਤ ਕੋ ਫਿਰੀ ਲਗਾ
 ਕੁੰਦੇ ਧਰਮ ਕਪ ਫੇਰ ਚਲਾਹੀ

ਛੰਦ

॥ ਧਰਿ ਕਧਰ ਪੰਡ ਪੁੰਡ ਮਰਕਟ ਭਾਲੁ ਗਾਧੁ ਪਾਵਤੁ ਰੰਦੁ ॥
 ॥ ਭੁਪਟਹਿ ਚਰਣ ਗਹਿ ਪਟਕਿ ਮਹਿ ਮਹੇ ਬਰ ਬਰ ਪੁਰਾਣੀ ॥
 ॥ ਅਤਿ ਤਰਣ ਤਰਲ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੁਰਜਹਿ ਤਮਕ ਗਣ ਪੁਰਾਣੀ ॥
 ॥ ਕਪਿ ਭਾਲੁ ਧਾਏ ਮੰਦਰਨ ਸੁਤ ਹੋਰਾ ਜਸ ਗਾਵਤੁ ਰੰਦੁ ॥
 ॥ ਏਕ ਵੇਰ ਗਹਿ ਰਜ ਨਿਰੰ ਪਾਨਿ ਕਪਿ ਵਲੋ ਧਾਰਾ ॥
 ॥ ਓਪਰ ਆਪਨ ਤਰ ਅਸੁਰ ਗਿਰਹਿ ਧਰਣੇ ਪਰਾਣੀ ॥

ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰਥਮ ਕਪਿ ਧੁਧਾ
 ਜਦੋ ਦੁਰਗ ਪਾਨਿ ਜਹੇ ਤਹੇ ਬਨਰ
 ਚਲੇ ਤਮੀਰ ਨਿਕਰ ਪਰਾਣੀ॥
 ਗਾਹ ਗਾਰ ਕੁਯੇ ਪਰ ਭਾਰੀ॥
 ਸਬ ਮਿਲਿ ਦੇਹਿ ਗਵਣੁ ਹਿਗਾਰੀ
 ਨਿਜ ਦਲ ਬਿਚਲ ਸੁਨ ਸੁਖ ਕਨ
 ਜੇਰਣ ਬਿਸਖ ਫਿਰ ਮੇ ਜਾਨਾ॥
 ਸਰਬ ਸਾਖੀ ਭੋਗ ਕਰਿ ਨਨਾ
 ਓ ਗਵਰਨ ਸਾਨਿ ਸੁਕੁ ਰਾਨੇ
 ਸਿਖ ਮਰਣ ਬਿਰਕੀ ਨਾਭਾ॥

ਅਰਵ ॥ ਨਿਸਿਚ ਕਾ ਕਾ ਰਾਧੁ
 ਜਸ ਗਾਵੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰਥਮ ਕਰ
 ਪ੍ਰਥਮ ਪਵਨ ਸਿਖ ਮਾਨ ਸੁਖ ਕਨ
 ਰੇਵਹਿ ਆਰਥ ਧਰਮ ਕਨ
 ਰਾਜ ਕਰਤ ਜੇਹੇ ਮਿਲੇ ਹਿਗਾਰੀ
 ਹਿਰੇ ਸੁਰਟ ਲੰਕੇਸ ਫਿਰਾਨਾ
 ਫਿਰਿ ਮਹਾਰੀ ਹੋਰਾ ਧਰਮ ਕਨ
 ਸਮਰ ਕੁਮਿ ਭੁਭਰਾਧ ਪਾਨਾ
 ਵਿਰੇ ਕੋਰ ਕਰਿ ਸੁਕਦ ਲਾਨਾ
 ਤਬ ਤਨ ਤਨ ਪਾਨੁ ਕਰਿ ਰੰਦੁ

ਵੇ

॥ ਏਹੁ ਆਯੁ ਧਰਿ ਸੁਭ ਸੁਭ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਥਮ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹੈ ਏਕਮ ਰਹਿ ਮਸ ਸਿਧਾਨੀ
ਜਿ ਅਸ ਪੁਰੁ ਨ ਭਯਾਇ ਭੁਮਤਾਈ
ਅੰਗਾਵ ਅਵ ਹਨੁ ਮਤ ਕੋ ਸਾ।
ਨੀਕਾ ਮਹਿ ਕੰਪੁ ਜੋ ਧਰਿ ਕੈ ਸਾ।

ਹੈ ਏਕ ਪੁਰੁ ਮਸ ਅੰਗੁ ਰਹਾਨੀ
ਏਕੁ ਏਕੁ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ
ਕੀਨੁ ਰਹਾ ਅਸ ਕਹਾਵੇ ਸਾ।
ਮਧੁਰੀ ਸਿੰਧੁ ਦਇ ਮਹਿ ਰਹੇ

੥ ਭੁਜ ਸਲ ਰਿਪ ਦਲੁ ਦਲੁ ਮਲੁ ਰੁ ਲਿਖਿ ਨਿਵਰੁ ਕਰੁ ॥
੥ ਭੁਵੇ ਭੁਗਤ ਪੁਰਾਸ ਭੁਨ ਮਨੁ ਜਹੁ ਭੁਗਾਵੇ ਤਾ ॥੪੬॥

ਮੁਖਿ ਰਹਿ ਮਸ ਸੀਸ ਤਨੁ ਨ ਕੇ
ਰਮ ਕੰਪੁ ਰਹਿ ਭੁਗਤ ਨਿਰੁ
ਗਾਏ ਜਾਨਿ ਅੰਗੁ ਹਨੁ ਮਨੁ
ਕਾਤੁ ਪੁਨ ਪੁਰੁ ਬਲ ਪਾਈ॥
ਮਨੁ ਰਹਿ ਅੰਗੁ ਦੇ ਏਕੁ ਪੁਰੁ
ਦੇ ਏਕੁ ਲਿਖਿ ਮਨੁ ਰਹਿ
ਏਕੁ ਭੁਗਤ ਸਭ ਅੰਗੁ ਰਹਿ
ਸਭ ਭੁਗਤ ਭੁਗਤ ਮਨੁ ਰਹਿ
ਪੁਰੁ ਰਹਿ ਭੁਗਤ ਪੁਰੁ ਰਹਿ
ਅੰਗੁ ਨਿ ਮਨੁ ਪੁਨ ਮਨੁ ਰਹਿ
ਭੁਗਤ ਨਿ ਮਨੁ ਮਨੁ ਰਹਿ
ਮਨੁ ਰਹਿ ਮਨੁ ਰਹਿ ਪੁਰੁ ਰਹਿ

ਦੇਕੁ ਸੁਰੁ ਰਹਿ ਪੁਰੁ ਰਹਿ
ਭੁਗਤ ਭੁਗਤ ਸੁਰੁ ਰਹਿ
ਏਕੁ ਭੁਗਤ ਮਨੁ ਰਹਿ
ਪੁਰੁ ਰਹਿ ਦਾ ਮਨੁ ਰਹਿ
ਕਹਾਵੇ ਭੁਗਤ ਭੁਗਤ
ਲਿਖਿ ਮਨੁ ਰਹਿ ਮਨੁ ਰਹਿ
ਨਾ ਰਹਿ ਰਹਿ ਮਨੁ ਰਹਿ
ਭੁਗਤ ਪੁਰੁ ਰਹਿ ਮਨੁ ਰਹਿ
ਲਿਖਿ ਮਨੁ ਰਹਿ ਮਨੁ ਰਹਿ
ਭੁਗਤ ਮਨੁ ਰਹਿ ਮਨੁ ਰਹਿ
ਭੁਗਤ ਮਨੁ ਰਹਿ ਮਨੁ ਰਹਿ

੥ ਏਕੁ ਪੁਰੁ ਰਹਿ ਮਨੁ ਰਹਿ ॥
ਏਕੁ ਪੁਰੁ ਰਹਿ ਮਨੁ ਰਹਿ ॥੪੭॥

ਜਾਨੁ ਮਨੁ ਰਹਿ ਮਨੁ ਰਹਿ
ਮਨੁ ਰਹਿ ਮਨੁ ਰਹਿ
ਪੁਰੁ ਰਹਿ ਮਨੁ ਰਹਿ
ਭੁਗਤ ਮਨੁ ਰਹਿ
ਭੁਗਤ ਮਨੁ ਰਹਿ

ਮਨੁ ਰਹਿ ਮਨੁ ਰਹਿ
ਪੁਰੁ ਰਹਿ ਮਨੁ ਰਹਿ
ਭੁਗਤ ਮਨੁ ਰਹਿ
ਭੁਗਤ ਮਨੁ ਰਹਿ
ਭੁਗਤ ਮਨੁ ਰਹਿ

22

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 श्रीमद्भगवद्गीता ॥
 अर्जुनस्य उवाच ॥
 द्रुपद उवाच ॥
 अर्जुन उवाच ॥
 धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे
 समवेता युयुतसः
 मामकाः पाण्डवश्चैव
 त्रैलोक्यमहोदधयः
 कुरुक्षेत्रे समवेता
 युयुतसः ॥
 अर्जुन उवाच ॥
 द्रुपद उवाच ॥
 अर्जुन उवाच ॥
 धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे
 समवेता युयुतसः
 मामकाः पाण्डवश्चैव
 त्रैलोक्यमहोदधयः
 कुरुक्षेत्रे समवेता
 युयुतसः ॥

ਕੋਪੁਕਪਿਨੁ ਦੁਖਮਾਦੁਖੁ ॥ ਨਿਰਾਦਰੁ ਕਰੁ ॥ ੧੦ ॥
 ਬਿਦਿਧਿਅਸੁ ਤਾਹਿ ਨਿਸਿਦੁ ॥ ਗਿਰੁ ਤੇ ਪਰਾਤੁ ॥ ੧੧ ॥
 ॥ ਦੁਹਮਹੀ ਪਰਮਿਤੁ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ੧੨ ॥
 ॥ ਪਹਰਤੁ ਜਿਮਿਪਰਿ ਪੁਤਰਗਰਜਤੁ ਪੁਲਕਤੁ ॥ ੧੩ ॥
 ॥ ਮਰਕਟੁ ਵਿਕਟੁ ਭੁਰਜੁਤੁ ਕਟੁਤੁ ॥ ੧੪ ॥
 ॥ ਗਹਿਸੇਲੁ ਤੇ ਗਰੁ ਪਰਚਲਾਵਹਿ ਮਹੇਸੇਤੁ ॥ ੧੫ ॥

॥ ਮੇਘਨਾਦ ਸੁਨਸੁਦਨੁ ਅਸੁਗਰੁ ਪੁਨਿਛੁ ਕਾਮਾਦਿ ॥
 ॥ ਓਤਰਦਰਗੁ ਤੇ ਬੀਰ ਬਰਸਨੁ ॥ ੧੬ ॥ ੫੦ ॥
 ਕਹੁ ਕੋਸਲਾ ਧੀਸਦੇਉ ਭੂਤਾ ॥ ਬਿਦੀ ਸਕਲੁ ਤੇਰੁ ਵਰਦਿਆਤੁ ॥
 ਕਹੁ ਨਲ ਨੀਲਵਿਦਿਵ ਸੁਗੀਦੁ ॥ ਕਹੁ ਨਮਤੁ ਮਹਾਦਯੁਸੀਦੁ ॥
 ਕਹਾਵਿਭੀਖਦੁ ਭੂਤਾ ਦੁਹੀ ॥ ਅਜਸਠਹਿ ਗਣਿ ਸਾਰੇ ਓਹੀ ॥
 ਅਸਕਹੀ ਕਠਿਨ ਬਦਸੰਧਾਨੇ ॥ ਅਤਿਸਯਕੋ ਪਿਸੁਨੁ ਦੁਖਾਤਨ ॥
 ਸਰਸਮੁਹਸੈ ਛਾਡਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਸਪੰਡੁ ਧਾਵੈ ਸੁਰਗ ॥
 ਜਹਤੁ ਪਰਤਦੇਖਿਯੇ ਬਾਨਰ ॥ ਜਨਮੁਖੇ ਹੋਇਨੁ ਕਰਹਿ ਮਦਾਰ ॥
 ਭਾਗੇ ਭੁਯਵਯਾਕੁਲ ਕਪਿਰਿਛੁ ॥ ਬਿਸਰੀ ਸਦਾ ਹੋਇ ਪਕੀਛੁ ॥
 ਸਿਕਪਿ ਕੁਲ ਨਰਨ ਮਹੇ ਦੇਖ ॥ ਕੀਨਿਸਿਧਿ ਹੋਨੁ ਪੁਣਿ ਮਦਾਰ ॥

॥ ਮਹਿਸਿ ਦਸਦਸੁ ਵਿਸਿਖੁ ਓਰਪਰੇ ਕੁਮਿ ॥ ਸਦਾ ॥
 ॥ ਸਿੰਘਨਾਦ ਕਰਿ ਗਰਜਿਓ ਮੇਘਨਾਦ ਰਣ ॥ ੧੭ ॥ ੫੧ ॥

ਵਿਖਿਪਦਨ ਸੁਤ ਕਟਕ ਬੋਹਲ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਵੰਤੁ ਧਾਵੈ ਸੁਰਗ ॥
 ਮਹਾਮਹੀ ਧਰਤਮਾਕਿ ਓਪਾਰ ॥ ਅਤਿਰੇਸੁ ਮੇਘਨਾਦ ਪਰਤਾਰ ॥
 ਆਵਤੁ ਵੇਖਿ ਗਯੋ ਨਕੁਸੇਈ ॥ ਰਸਸਾਰਸੀ ਤੁਰਹਾ ਸਬਦੇਈ ॥
 ਬਾਰਬਾਰ ਪੁਚਾਰਿ ਹਨੁ ਮਾਨ ॥ ਨਿਰਕਟੁ ਮਾਦੁ ਮਰਮੁ ਸੋਜਨ ॥
 ਰਾਮਸਮੀਪ ਗਯੋ ਪਨ ਨਾਦ ॥ ਨਾਨ ਭੁਭੰਤੁ ਹੋਇ ॥ ਦੁਰਵਾਰ ॥
 ਅੰਸੁ ਸੰਸੁ ਬਹੁ ਆਯਧ ਭਾਗ ॥ ਕੋਟਕਹੀ ਪੁਰਗਾਇ ਨਿਵਾਰ ॥
 ਵੇਖਿ ਪੁਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਸਿਯਨ ॥ ਕੋਟਕਹੀ ਮਾਗੁ ਇਸਿ ਨਾਰ ॥

੪੯੬
੧੧੫

ਗੁਰੂ

ਲਿਖਾ

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੀ ਭਾਵਨਾ	ਗੁਰਪਾਵਤੀ ਹੀ ਪੁਰਾਣ ਸਾਧੇਲਾ
ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਠ ਕਰਿ ਆਖਿ ਬਾਸ ਸਿਰੁ ਵਿਚਿ ਬੁਝਿ ਛੋਟ	
ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਠਿ ਰਜਨੀਚਰਿ ਨਿਜ ਮਾਯਾ ਮਤ ਖੋਟਾ ॥ ੫੨	
ਨਰੁ ਤਵ ਕਰਿ ਦੇਵਿ ਪੁਲ ਅੰਗਾਰਾ	ਮਹਿ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਜਲ ਪਾਤਾ
ਨਨ ਕਾਜੀ ਸਾਸਦ ਪ੍ਰਿਸਾਦੀ	ਮਾਰੁ ਕਾਟੁ ਸਾਨਿ ਬੋਲਹਿ ਨਾਈ
ਕਾਜੀ ਕਾਜੀ ਬੁਝਿ ਭਰੁ ਭਰੁ	ਵਰੁ ਖੋਕ ਬਹੁ ਉਪਲ ਬਹੁ ਛਾਤ
ਕਾਜੀ ਕਾਜੀ ਨਿਜ ਅੰਦਿ ਬਾਰੁ	ਸੁਭਨ ਮਾਪਨ ਹਾਥ ਪਸਾਰਾ ॥
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਮਾਯਾ ਦੇਖੋ ॥	ਸਬ ਕਰ ਮਰਦਾ ਵਨਾਇ ਨੇਖੋ
ਕੋਈ ਦੋਖ ਨਾਸ ਮੁਸਕਾਨੇ	ਕੁਯੋ ਸਭ ਤਿਸ ਕਲ ਕਪਿ ਜਨੇ
ਤੋਹੀ ਦਾਦ ਕਾਟਿ ਸਬ ਮਾਯਾ	ਜਿਮਿ ਦਿਨ ਕਰਹੁ ਤਿਮਰ ਨਿਕਾਏ ॥
ਸਿਖ ਮਾਯਾ ਦੇ ਕਪਿ ਤਾਲ ਬਿਲੋਕੇ	ਭੁਯੋ ਪੁਬਲ ਰਟ ਰਹਿ ਨ ਰੋਕੇ
ਗੁਰਮਾਯਾ ਮਾਗ ਸਗਮ ਪਹਿ ਅੰਗ ਦਾਇਕ ਪਿ ਸਾਥਾ ॥	
ਗੁਰਮਾਯਾ ਦਲੇ ਸਕੋ ਪੁਤ ਬ ਬਾਟ ਜਗ ਸਨ ਹਾਥਾ ॥ ੫੩	
ਸਤਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਬਹੁ ਬਿਸਲਾ	ਮਿਮਿਗਿਰ ਵਰਣ ਕਛੁਕ ਇਕਲਲਾ
ਵਹਾ ਵਸਨਾਮੁ ਭੁਫ ਪਠਾਯੋ	ਨਾਨਾ ਅੰਸੁ ਸੰਸੁ ਗਹਿ ਧਾਯੋ
ਕੁਧਰੀ ਵਹ ਪਾਧੁ ਪਾਧਿ ਭਾਰੀ	ਧਾਯੋ ਕਪਿ ਜਪ ਰਾਮ ਪੁਕਾਰੀ ॥
ਭੁਫ ਨਾਮੁ ਭੁਫੀ ਸਨ ਜੋਗੀ	ਇਤ ਉਤ ਜਯ ਇਛੁ ਨਹਿ ਬੋਗੀ
ਮਸਟਨ ਲਤਨ ਦਾਤਨ ਕਾਟੀ	ਕਪਿ ਗਿਰ ਸਿਲਾ ਮਾਰੀ ਪਨ ਤੁਟੀ
ਰਸਮ ਮਸਤਕ ਧਰੁ ਮਾਰੁ	ਸੀਸ ਤੋਰੇ ਗਾਹਿ ਭੁਯਾ ਉਪਾਰੁ
ਅਸ ਜਨੀ ਪੁਤਰ ਭੀ ਨਰੁ ਪੰਗਾ	ਧਾਵਹਿ ਜਹੁ ਤਹੁ ਰੁਝ ਪੁੰਗਾ
ਇਕਾਦਸੀ ਬੁਝਹੁ ਤੁਹਿ ਚਿਤਾ ॥	ਕਬਹੂੰ ਕ ਬਿਸਮਯ ਕਬਹੂੰ ਮੀਟਾ
ਗੁਰਮਾਯਾ ਰਾਗੁ ਰਾਗਿ ਰਹਿਰ ਉਪਰ ਸਾਹਿ ਉਡਾਇ ॥	
ਗੁਰਮਾਯਾ ਰਾਗੁ ਰਾਗਿ ਪਰ ਮਿਤਕ ਸੁਮਿਗਹਿ ਛਾਇ ॥ ੫੪	
ਅਧਰਾਧਰਾ ਰਾਗੁ ਸਾਹਿ ਨੇਸੇ	ਕੁਸਮਿਤ ਕਿਸਰ ਕੇਰੁ ਜੇਸੇ
ਅਧਰਾਧਰਾ ਮੇਧਾਵ ਦੇਹੁ ਯੋਧ ॥	ਭਿਰਹਿ ਪਰਸ ਪਰ ਧਰੁ ਅਤਿ ਯੋਧ ॥

ਏਕਾਇਕ ਸਕੰਨਿਸੀਤੀ ਸੁਪਵੰਤ ਤਬ ਕੋਯੇ ਅਨੰਤ॥ ਨਨਾਇਧਿਪ੍ਰਹਰਕਤੇਸੇਥਾ ਰਾਵਤੁ ਸਤਨਿਸਮਨ ਅਨਮਾ ਈਹਧਾਤੋਨੀਫੁਰੀਸ ਸੰਗੀ ਨੁਰਫਾ ਕੁਈ ਸਾਧੁ ਕੇ ਆਨੇ॥	ਨਿਸਦਰ ਫੁਲ ਬਟਾਕੇ ਅਨੰਤੀ ਕੁੰਜਰਿ ਰਸ ਸਾਚਈ ਤਰੰਗਾ॥ ਰਾਖਸ ਕੁਯੋ ਪ੍ਰਾਣੁ ਅਵਸੇਖੁ ਸਿਰਿ ਫੁਲੇ ਹਰਿਹਿ ਮਸਖਾਨੁ ਤੇਰੇ ਜਲ ਕੁਯੋ ਮਨੁ ਫਿਰ ਲਾਗੀ ਵਧੁ ਚਲਿ ਗਏ ਨਿਰਵਰਤੀ ਨਿਗੇ
ੴ ॥ ਮੇਘਨਦ ਸਮਕਟੇ ਸਤੁ ਜਧਾ ਗੀ ਉਠਾਇ॥ ॥ ਮਰਾ ਧਾਧਾਰ ਅਨੰਦੁ ਸੇ ਰਿਠਾਨੁ ਬੁਝਾ ਮਿਥਾਇ॥ ੪੪	
ਸਨਿਗਿਰਿਜਾ ਕੋਯੇ ਨਨਾਜਾ ਸਰ ਸੰਗਾ ਮਜੀਤਿ ਕੈ ਧੁਰੀ॥ ਜਹ ਕੋਤੁ ਜਨ ਨਿਜ ਸੀਲੀ ਜੰਧਾ ਭੁਈ ਫਿਰਿ ਰੇ ਨਨੀ ਦੁਖ ਪਰ ਬੁਖ ਅਜਿਤ ਕੁਨਕੁ ਤੁਝ ਲਗਿ ਏ ਆਏ ਹਨੁ ਮਾਧਾ ਜਾਮਵੰਤ ਕਾਏ ਵੇਦ ਸੁਖੇਨਾ॥ ਪੁਰਿ ਲਖ ਪੁਰ ਪਗਯੋ ਗਨਾ ਮੀਤਾ॥	ਜਹੇ ਪੁਰ ਨਦੀ ਹਰ ਜਾਮਾ ਸੇਵਹੀ ਸਰ ਨਰ ਅਗਜਗਹੀ ਜਿਹ ਪਰ ਫਿਰਾ ਤਾਮਰੀ ਧੀ ਲਗੀ ਸੰਕਾਰ ਨਿਜ ਨਿਜ ਸੀਲੀ ਲਖ ਮਾਧੁਕਾਏ ਫੁਲਵਰ ਕੁ ਅਨੁਜਹੇ ਪੁਰ ਅਧੀ ਦੁਖ ਮਾਧੁ ਲਕਾਰ ਪਰ ਭੋਜ ਕੁਧੁ ਚੰਨਾ ਆਇਓ ਕੁਨਾਸਾਏ ਤੁਝ ਤਾਧਾ॥
ੴ ॥ ਰਾਖਸ ਚਰਤੁ ਸਰੋਜ ਸਿਰ ਨਾਯਏ ਅਧਿਸਥਨ ॥ ਕਹਾ ਨਾਮ ਗਿਰੇ ਮੇਧੀ ਜਹ ਪਦੁ ਨ ਸਤੁ ਕੋਟਾ॥ ੪੫	
ਰਾਮ ਚਰਤੁ ਸਰ ਸਿਰੋਤਰ ਪੀ ਵਹੁ ਚਰਤਿ ਕ ਮਰਮ ਜਨ ਵਾ ਦਸ ਮੁਖ ਕਹਾ ਮਗਸ ਕੋ ਸੁਨ ਦਿਖਤੁ ਤਮਹਿ ਨਰ ਕੀ ਜਗ ਕੁੰਜਰ ਪਰਿ ਕਹੁ ਹਿਤ ਅਪਨ ਨੀਲ ਕੰਜਤੁ ਨੀਦਰ ਸਾਧਾ ਅਹੰਕਾਰ ਮਮਤਾਦ ਭਿਆਯਾ	ਜਲਾਧ ਪੁਰੀ ਸਨ ਮੁਤ ਬਨ ਭੁਖੀ ਰਾਵਤੁ ਕਾਨ ਨ ਮਗਸ ਅਵਸਾ ਪੁਨ ਪੁਨ ਕਾਨ ਨੀਆਂ ਪੁਨਾ ਤਾਮ ਪੀਯੋ ਕੋ ਰਕੁ ਨੀਤਾਗਾ॥ ਤੋਨ ਬਾਅਧਿ ਰਾਕੁਲ ਪਨਾ ਹਿਦਯਾ ਸੇਵਨ ਅਭਿਯਾ ਮਹਾਮੋਹ ਨਿਸਿ ਸੇਵਤੁ ਜਾਗਾ॥

੪੧੮
੧੧੦

ਰਾ:	ਕਾਨਕਾਨ ਕਰਕਾਨ ਸੋਈ॥	ਸਪਨਿਹੁ ਸਮਰ ਵਿਜੀਤਿ ਕੋਈ॥
ਦੋ:	॥ਨਨਿਵਸਕੰਧ ਰਿਸਨ ਤਬ ਤਿਹ ਮਨ ਕੀਨੁ ਬਿਚਰ॥ ॥ਰਮਦੁਤਕਰ ਮਰਣੁ ਕੁਲ ਯਹ ਖਲੁ ਨਤ ਮੋਹਿ ਮਾਰਾ॥ ੫੭	
	ਅਸਕਹਿ ਚੁਨ ਕਰੀ ਮਰਮਾਯ॥	ਸਰਮਦਰ ਬਰ ਬਗ ਬਨ ਯਾ॥
	ਮਾਰਤ ਸੁਤ ਦੇਖਾ ਬੁਭੁ ਮਾਸੁ ਮ	ਮਨਿਹਿ ਬਾਝਿ ਸਲ ਪਿਯੋਜਨਿ ਸੁਮ
	ਕਾਸ ਕਪਦ ਤੇਖ ਤਹਿ ਬੋਹਾ॥	ਮਾਯਾ ਪੰਤਿ ਧੁਤਹਿ ਚਹਿ ਮੋਹਾ॥
	ਕੁਰਤ ਪਵਨ ਸੁਤ ਨਯੋ ਮਾਯ	ਲਾਗਾ ਕਹਨ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਥ॥
	ਹੋਤ ਮਹਾ ਕੁਣ ਗਵਰੁ ਰਾਮਹਿ	ਜੀਤਹਿ ਰਾਮਨ ਸਿਸਯ ਯਮਹਿ
	ਇਹ ਕੁਯੋ ਮੇ ਦੇਖੋ ਭਾਈ॥	ਗਾਨ ਬਿਸੁ ਬਲ ਮਹਿ ਅਪਿ ਕੁਈ
	ਮਯਾ ਜਲ ਤਿਹਿ ਵੀਨ ਕਮਤਿ	ਕਹ ਕਪਿਨਹਿ ਅਪਾਰ ਬੋਝਲ
	ਸਰਮ ਜਨ ਕਰ ਅਤਰ ਮਾਯ	ਈ ਯਾ ਦੇਓ ਰਾਮਨ ਸਿਤ ਪਾਵੁ
ਦੋ:	॥ਸਤ ਪੈਰੁ ਤ ਕਪਿ ਪਦ ਗਯੋ ਮਕਤੀ ਅਤਿ ਅਕੁਯਨ॥ ॥ਅਕੁਯੀ ਸੋ ਧਰਿ ਵਿਵਸ ਤਨ ਚਲੀ ਗਗਨ ਚਰੁ ਯਾਨ॥ ੫੮	
	ਕਪਤ ਕੁਯ ਸੁਇਹੁ ਨੈਸ ਪਾਪ॥	ਮਿਟ ਤਤੁ ਮਾਨੈ ਵਰ ਕਰ ਸਾਪ॥
	ਮਾਨੈ ਨਹੀ ਯਹ ਨੈਸ ਚਰਯੋਰ	ਮਾਨੁ ਸਤੁ ਬਚਨ ਕਪਿ ਮੋਰ॥
	ਅਸ ਕਹਿ ਗਈ ਅਪਸਰਾ ਜਬਹੀ	ਨੈਸਿਤਰ ਨੈਕਰ ਗਯੋ ਕਪਿਤ ਬਹੀ
	ਕਹ ਕਪਿ ਸੁਨ ਗੁਣ ਦੇਖਣ ਲੋਹੁ	ਪਾਵੈ ਹਮਾਨਿ ਮੰਤ੍ਰ ਤੁਮ ਵੇਹਾ॥
	॥ਸਿਰ ਲੰਗਰ ਲਪੇਦਿ ਪਛਰ॥	ਨਿਜ ਤਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸਿ ਮਰਤੀ ਬਰ॥
	ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਹੀ ਭਾਗਿ ਪਾਨ	ਸਾਨਿ ਮਨ ਹਰਖ ਜਲੈ ਹਨ ਮਨ॥
	ਦੇਖਾ ਜੈਲ ਨ ਅਖਿ ਚੀਨ	ਸਹਿਸਾ ਕਪਿ ਉਪਾਹੁ ਗੀਰ ਯੀਨ॥
	ਗਨੈ ਗਿਨ ਬਿਸੁ ਧਾਵਤੁ ਬੋਝੈ	ਅਵਾਪਨੀ ਉਪਰ ਕਪਿ ਗਯਉ
ਦੋ:	॥ਇਖ ਕੁਰਤ ਬਿਸਾਲ ਅਤਿ ਨਿਸਰ ਰਮਨ ਅਨੁਮਨ॥ ॥ਇਨ ਕੁਰ ਸਾਕ ਕਮਾਰੇ ਚੰਪ ਸੁਵਣ ਲਗਿ ਤਾਨਿ ਘਰੀ॥	
	ਪਰਿਓ ਮਰਣ ਤਮਾਗਨ ਸਾਯਰ	ਸਿਮਰਤ ਰਾਮਨ ਮਰਖਨ ਯਾਯਾ
	ਸਾਨਿ ਪ੍ਰਯਦ ਰਨ ਕੁਰਤ ਚਿਹਾਯੋ	ਕਪਿ ਸਮੀਪ ਅਉ ਮਹੁਰਾ ਯਾਯੈ

ਲੰਕਾ:

੪੫

ਇਕਤਿਬਿਨਿਕੀਸੁਰਿਨਾਥੁ	ਆਗਤਨਹੋਖਾਤਿਅਗਾਥੁ
ਮਖਮਲੀਨਮਨੁਭੋਖੁਖਾਰੀ	ਕਹਿਤਬਚਨੁਕਹਿਲੋਹਨੁ
ਜੋਇਖਿਧਮਕਿਰਖਮੋਇਕੋਨ	ਤਹਿਪੁਨਿਯਾਦਾਥੁਵੁਖਦੀਨ
ਜੋਮੋਮਨਵਰੁਅਰਕਾਯਾ	ਪੁਰਿਰਾਮਪਦਕਮਲਾਮਾਯਾ
ਤੋਕਪਿਰੋਚੁਵਿਗਤਸੁਮੁਲਾ	ਜੋਮੋਪਰਕਪਪੁਰਿਅਨੁਕਾਯਾ
ਵਹਨਸੁਨੁਭੋਭਿਭੋਕਪੀਸੁ	ਕਹਿਮੁਖਸਾਥਿਕੋਸਾਥੀਸੁ

ਸੋ:	॥ ਲੰਕਾਕਪਿਰੋਚੁਲਾਥੁਪਦਕਗਾਥੁਮੁਲਾਸਾਥੁ
	ਪੁਰਿਭੋਨਹਿਦਾਸਾਥੁਮਾਥੁਸਿਮਿਰਾਮਰਮਾਥੁਤਿਅਨੁ
ਤਤਕੁਥਾਨਕਹੁਖੁਨਿਧਨਕੀ	ਸਹਤਅਨੁਮਾਥੁਮਾਥੁ
ਕਪਿਸਥਚਰਿਤਸੰਖੇਪਬਖੁਨੇ	ਭੁਯੇਥੁਮਨੁਮਾਥੁਪਦਕ
ਅਹੁਵੇਖੋਮੋਕਤਜਗਾਥਾਯਾ	ਪੁਰੁਕੇਥੋਕੋਕਜਨਆਥਾਯਾ
ਜਾਥੁਮਾਥੁਮਨੁਧਰਿਧੀਰ	ਪੁਨਿਕਪਿਸਨੁਥੋਥੋਥਾਥੁ
ਥਾਥੁਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋ	ਕਾਥਨਾਥੁਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋ
ਥਾਥੁਮਮਸਾਥੁਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋ	ਪਥਵੇਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋ
ਪੁਨਿਕਪਿਮਨੁਧਰਿਧੀਰ	ਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋ
ਰਾਮਪੁਰੁਪਥਿਧਰਿਥੋਥੋਥੋਥੋ	ਵੇਦਚਰਣਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋ
ਤਥਪੁਰੁਪਥਿਧਰਿਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋ	ਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋ
ਥਾਥੁਥੁਰਤਤਥਾਥੁਥੁਰਦੀਨ	ਪਦਸਿਰਨਇਗਾਥੁਥੋਥੋਥੋ

ਵੇ:	॥ ਤਵ ਪੁਰੁਪਥਿਧਰਿਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋ
	॥ ਅਮਕਹਿਆਥਸੁਪਾਥਪਦਵੇਥੋਥੋਥੋਥੋ
	॥ ਥੁਰਤਵੁਥਲਸੀਲਗੁਥਪੁਰੁਪਦਪ੍ਰੀਤਿਆਥ
	॥ ਥਾਥਸਗਾਥਮਨਹਿਮਨੁਪਨਿਪਨਿਪਦਨਕੁਥ
ਥੋਥਰਾਮਲਖਾਮਲੀਨਿਹੀ	ਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋ
ਅੰਥਾਥਗਾਥੀਕਪਿਨੁਹੀਆਥ	ਰਾਮਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋ
ਸਥਿਥਨੁਥੁਥਤਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋ	ਥੋਥਸਦਾਥਵੇਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋ

ਕਥਾ ਕੀਤੀ ਤਿਹ ਸਕਲ ਭਵਾਨੀ	ਸਾਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੀਲਾ ਰਹੇ ਨਾਨੀ
ਤਾਤ ਕੀ ਪਨ ਨਿਸਰ ਰਸ ਘਾਏ	ਮਹਾਂ ਮਹਾਂ ਗੋਪਾ ਸਰ ਮਾਏ
ਦੁਸਮ ਸੁਰਤਿ ਪਾਨੁ ਸਮਾਹੀ	ਬੁਟ ਮਾਏ ਕਾਗ ਅਰੀ ਪਨ ਭੁਏ
ਅਪਰ ਮੀਦਰਾ ਅਸੰਦ ਬੀਰਾ	ਪਰੇਸ ਮਹਾਂ ਮਹਾਂ ਸਰ ਰਹੇ ਪੀਰਾ
ਦੇ: ॥ ਇਸ ਕੀ ਪਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸਨਿ ਕੁੰਭ ਕਰਦੇ ਬਲ ਆਸੀ ॥	
॥ ਅਗਾਈਓ ਹੁਣੇ ਆਨਿ ਕੇ ਸਨ ਚਾਹਿ ਕੁਲ ਆਨਾ ॥	
ਕਲਨ ਕੀਨ ਤੇ ਨਿਸਰ ਨਾਨਾ	ਅਸੀ ਮਹਾਂ ਮਨ ਸਗਲ ਕੁਭਾਹ
ਅਜਹੇ ਦਾਤੁ ਤਾ ਗਾਹੁ ਆਉ ਮਾ	ਕੁਭਾਹੁ ਮਹਾਂ ਪਦੇ ਹੀ ਕੁਲ ਆਨਾ
ਉਦਾਸੀ ਸਮਨ ਕਰ ਪਾਨ ਅਰ	ਅਸ ਕੇ ਹਨ ਮਾਨ ਸੇ ਪਾਯਗਾ
ਅਹੀ ਸੰਧ ਤੇ ਕੀਨ ਪਟਾਈ ॥	ਪਾਯਾ ਹੀ ਸੇ ਹੀ ਨਾਗਾ ਕੁਭਾਹ
ਬੀਰ ਪਰੁ ਕਿਓ ਤਿਹ ਦੇਵ ਕਾ	ਸਿਵ ਬਿਰੇਚ ਸਰ ਆਏ ਮੇਰਾ
ਨਕਦ ਮਨਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨੇ ਕਰੀ	ਕੁਭਾਹੇ ਤੇ ਹੀ ਮਾ ਆਨੀ ਨਾਨਾ
ਅਖਰੁ ਮੀਰ ਕੇ ਮੇਰੇ ਰਾਹੀ	ਲੋਕਨ ਸਕਲ ਕੋਰ ਮੇਰੇ ਰਾਹੀ
ਸਮਾ ਮਗਰ ਸਰ ਸੀਰ ਹੀਰਾ	ਦੇਵੀ ਜਾਹੀ ਰਾਪ ਕੁਭਾਹ ਮੇਰਾ
ਦੇ: ॥ ਰਾਮ ਰੂਪ ਰਹੇ ਸਿਮਰ ਮਨ ਮਗਰ ਕੁਭਾਹੇ ਹੁਣੇ	
ਰਹੇ ਮਗਰ ਕੇ ਰੇਖਰ ਮਦ ਮਗਰ ਮਹਿ ਆਨੇ ਕਾ ॥ ੨ ॥	
ਮਹਿ ਪਾਏ ਕਰ ਮਗਰ ਪਾਸ	ਗਜਰੇ ਰਸ ਪਾਏ ਅਨ ਮਾਨਾ
ਕੁਭਾਹੇ ਰਹੇ ਮਦ ਮਗਰ ਕੇ ਰਾਹੀ	ਚਲਿਓ ਦਰਗਾਤੁ ਨਿਨ ਪੀਰਾ
ਅਜਹੇ ਦਾਤੁ ਤਾ ਗਾਹੁ ਆਉ ਮਾ	ਕੁਭਾਹੇ ਰਹੇ ਮਨ ਮਗਰ ਕਾ
ਤਾਤ ਕੀ ਪਨ ਨਿਸਰ ਰਸ ਘਾਏ	ਕੁਭਾਹੇ ਪਰ ਮਹਿ ਮੀਰ ਰਾਹੀ
ਉਦਾਸੀ ਸਮਨ ਕਰ ਪਾਨ ਅਰ	ਕੁਭਾਹੇ ਰਹੇ ਮਨ ਮਗਰ ਕਾ
ਅਹੀ ਸੰਧ ਤੇ ਕੀਨ ਪਟਾਈ ॥	ਕੁਭਾਹੇ ਰਹੇ ਮਨ ਮਗਰ ਕਾ
ਬੀਰ ਪਰੁ ਕਿਓ ਤਿਹ ਦੇਵ ਕਾ	ਕੁਭਾਹੇ ਰਹੇ ਮਨ ਮਗਰ ਕਾ
ਨਕਦ ਮਨਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨੇ ਕਰੀ	ਕੁਭਾਹੇ ਰਹੇ ਮਨ ਮਗਰ ਕਾ
ਅਖਰੁ ਮੀਰ ਕੇ ਮੇਰੇ ਰਾਹੀ	ਕੁਭਾਹੇ ਰਹੇ ਮਨ ਮਗਰ ਕਾ
ਸਮਾ ਮਗਰ ਸਰ ਸੀਰ ਹੀਰਾ	ਕੁਭਾਹੇ ਰਹੇ ਮਨ ਮਗਰ ਕਾ
ਦੇ: ॥ ਮਨ ਰੂਪ ਰਹੇ ਸਿਮਰ ਮਨ ਮਗਰ ਕੁਭਾਹੇ ਹੁਣੇ	

ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ

ਲੰਕਾ:

ਦਾ:

੪੨੩
੧੧੧

ਰੰਗੁਕਰਨੁ ਰਣੁ — ਰੰਗੁ ਵਿਰੋਧੁ •	ਸਤਮੁਖਚਲਾ ਕਾਲ ਜਨੁ ਰੰਗੁ •
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਰੂਪਿ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਖਾਈ •	ਜਨੁ ਵਿਰੋਧੀ ਗਿਰਿ ਰੰਗੁ ਸਮਾਈ •
ਕੋਟਿ ਨਗਹਿ ਸਰੀਰ ਮਹਿ ਮੁਦੀ •	ਕੋਟਿ ਨ ਮੀਜ ਮਿਲਾਇ ਸਿਰਰਦੀ •
ਮੁਖ ਨਾ ਸਕਾ ਸੁਦਰਨੁ ਕੀ ਬਾਵਨ •	ਨਿਕਸਿਪਤਾ ਹਿਭੁ ਲੁਕ ਪਿਰਦ •
ਰਣ ਮਦ ਮਤ ਨਿਬ ਚਰ ਚਰ ਪਾ •	ਮਨੁ ਵਿਸੁ ਰੰਗੁ ਸਨ ਕਹਿ ਅਰਪ •
ਪੂਰੇ ਸੁਦਰਨੁ ਵਿਰਹਿ ਨ ਵੇਦੇ •	ਸੁਦਨ ਨਯਨ ਸੁਨੈ ਨਹਿ ਦੇਦੇ •
ਕੰਗੁ ਕਰਨੁ ਕਪਿ ਫੌਜ ਵਿਭਾਗੀ •	ਸੰਨਿ ਧਰੀ ਰਜਨ ਚਰ ਝਾਈ •
ਦੇਖੀ ਰਾਮ ਵਿਕਲ ਕਟਿ ਕਾਈ •	ਰੰਗੁ ਅਨੀਕ ਨਾਨ ਵਿਧੀ ਆਈ •
ਦੇ: ॥ ਸਨਿ ਸੋ ਮਿਤ੍ਰ ਭਿਖੋ ਖਣੁ ਸਕਲ ਸਵਾਰੁ ਸੈਨਾ ॥ ॥	॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸੋ ਖਲ ਦਲ ਧਰਮਿ ਬੋਲੈ ਰਸਦੁ ਨੈਨਾ ॥ ॥ ੬੬ ॥
ਕਰਮ ਰੰਗੁ ਵਿਸਿ ਕਟਿ ਭਾਈ •	ਮਿਗ ਪਤਿ ਨਹਿ ਨਿਚਲੈ ਰੰਗੁ ਨਾਈ •
ਪ੍ਰਥਮ ਕੀਨ ਪ੍ਰਥਮੁ ਰਣੁ ਰੰਗੁ •	ਰਿਪ ਦਲ ਆਪਿਰ ਭੁਯੋ ਸਨੈਨੈ •
ਧਨੁ ਸੰਧਾਨੁ ਭਾਉ ਸੁਰ ਲੰਕਾ •	ਲਾਲ ਸਰਪ ਭਨੁ ਚਲੈ ਸਪੰਡ •
ਅਤਿ ਬਲ ਚਲੈ ਨਿਕਰ ਨਦਾ •	ਲਭੈ ਕਟਨ ਕੁਦ ਵਿਕਟ ਪਿਸਚ •
ਕਟਹਿ ਜਰਣ ਸਿਰ ਚਿਤ੍ਰ ਸਦੀ •	ਬਹੁਤ ਕ ਬੀਰ ਹੋਨਿ ਸਤ ਖੰਡਾ •
ਪੁਰੀ ਮਧੁਗੰਧਿ ਪਾਸਨ ਮਹਿ ਪਦੀ •	ਚਿਹਿ ਸੰਭਾਰ ਸੁਭੁ ਵਿਰਚਾਰੀ •
ਲਗਤ ਬਾਣੁ ਸਲਾਹਿ ਮਗ ਜਹਿ •	ਬਾਣੁ ਨਹਿ ਪਿਕਟਿ ਨ ਸੁਰ ਭਾਜੀ •
ਭੀਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮੰਤ੍ਰ ਇਨ ਸਾਂਝਹਿ •	ਧਰਮੁ ਰਾਮੁ ਮਦ ਬਾਹੁ ਰਵਹਿ •
ਦੇ: ॥ ਪਿਰੁ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਧਨੁ ਕਾਟੇ ਵਿਕਟ ਪਿਸਾਚੁ ॥	॥ ਪੁਨਿ ਰੰਗੁ ਪਤਿ ਕੈ ਬੋਲੈ ਮਹਿ ਪਵਿਸੈ ਆਈ ਨਦਾ ॥ ੭ ॥
ਕੰਗੁ ਕਰਨੁ ਮਨ ਦੀ ਖਵਿ ਚਾਨੀ •	ਖਿਲ ਮਹਿ ਹੋਤੈ ਨਿਸਾਰੁ ਰਵਾਰੀ •
ਕੁਯਰ ਕੁਪ ਵਰਣ ਬਲ ਝੀਟਾ •	ਕਹਿ ਮਿਗ ਨਾਭ ਕੁਲ ਦਰ ਭਾਇ •
ਰੰਪਿ ਮਹਿ ਸਿਧ ਲਿਯੈ ਚਿਪਾਈ •	ਰੁਚਿ ਸੰਯੋ ਨਰਕੁ ਤਦੁ ਰਾਈ •
ਆਵੁਤੁ ਦੇਖਿ ਯੈਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਟੇ •	ਸਕਲੁ ਕਾਟਿ ਲਸ ਸਮ ਕਹਿ ਰਾਈ •
ਪੁਨਿ ਧਨੁ ਨਾਨੈ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਮੁ ਭਵ •	ਭੁਯੋ ਅਤਿ ਬਲ ਧਰਮੁ ਸਾਧਨਾ •

੪੨੪
੯੯

ਚਾ:

ਪੰਨਾ:

ਤਨੁ ਮਹਾਦੀਪਿ ਨਿਰੰਗੁ ਜਹੀ ਸਿਉ ਤਿਸੁ ਸੁਖ ਤਿਸੁ ਤਨੁ ਕਰੀ॥ ਵਿਕਲਾ ਵਿਕਲ ਭਾਗੁ ਕਪਿ ਪਸੇ	ਅਮਿਤ ਅਨਿਘਨੁ ਸਾਹਿ ਸਮਾਹੀ ਜਿਮਿ ਕਜਲ ਗਿਰਿ ਰੇਖ ਪਨ ਕਾ ਵਿਹਾਸਾ ਜਣਾਹਿ ਨਿਕਟ ਬਲ ਅਧੇ
ਦੇ: ॥ਗਗਨ ਪਾਏ ਵੇਗ ਅਤਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਗਹਿ ਕੀਨਾ॥ ॥ਮਹੀ ਪਟਕੈ ਗਗਨਾ ਵਿਦੁ ਸਪੁਰ ਕਰੈ ਦਮ ਪੀਸਾ॥ ੭੧	
ਭਰੋ ਭਲੁ ਕਪਨ ਕੇ ਯੁਧਾ॥ ਭਲੇ ਭਾਜਿ ਰਪਿ ਭਲੁ ਭਵਨੀ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਚਰ ਵਕਲ ਸਮਾਸਾ॥ ॥ਇਧਾ ਵਹਿ ਪਰ ਰਾਮ ਪਰਾਈ॥ ਕਰਾ ਵਚਨ ਸੁਨੇ ਭੁਗ ਵਨਾ॥ ਰਾਮ ਸੇਨ ਨਿਜ ਪਾਛੇ ਪਾਈ॥ ਐਸੁ ਧਨਖ ਸਤ ਸੁਰ ਸੰਧਾਨੇ॥ ਭਗਤ ਸਰ ਸੰਭਾਵੇ ਸੋ ਫਿਰਾ॥ ਸੀਨ ਫੇਕ ਤਹਿ ਸੀਨ ਓਪਾਈ॥ ਧਵਾ ਧਾਮ ਧਾਹਿ ਰਿਹਿ ਧਾਰੀ॥ ਭਵੇ ਭੁਜ ਸੇਹੁ ਖਲ ਕੇ ਜੋ॥ ਓਗੁ ਫੇਕੇ ਬਿਨ ਪੁਰੁ ਹਿ ਫਿਰੇ ਜਾ	ਫਿਰੁ ਫਿਰੇ ਕਿਸਿ ਅਮੋ ਪੁਰੁ ਕਾ ਭਿਕਸ ਪੁਰਾਰਤ ਅਛਤ ਪੁਰੀ॥ ਰਪਿ ਭਲ ਦੇ ਸਪੁਰਨਾ ਧਰੁ ਹਈ॥ ਪਾਹਿ ਪਾਹਿ ਪੁਰ ਤਰਤ ਹਾਈ॥ ਫਲੇ ਸੁਧਾਰ ਸਰਾਸਨ ਬਾਨਾ॥ ਭੁਲੇ ਸਰੋ ਪਮਾ ਧਲ ਫੁਲੀ॥ ਅਛੁਟੇ ਤੀਰ ਸਤੀਰ ਸਮਾਨੇ॥ ਕੁਧਰ ਭੁਗ ਮਹੇ ਚਿ ਜੋਲੀ ਧਰਾ॥ ਰਪੁ ਭੁਲਾ ਤਿਲਕੁ ਭੁਜ ਸੇਹਿ ਕਈ॥ ਪਛੁ ਸੋਢਿ ਭੁਜ ਬਾਹਿ ਮਹਿ ਭਾਈ॥ ਪਾਮਾ ਹੀਨ ਅਫਿਰ ਗਿਰਿ ਸੇਸੇ॥ ਮਾਨਹ ਰਸਨ ਚਹਤ ਭੁਲੇ ਕਾ
ਦੇ: ॥ਗਹਿ ਚਿਕਰ ਮਧ ਪਯੋਰ ਅਤਿ ਧਾਵਾ ਵਚਨ ਪਸਾਰਾ॥ ॥ਗਗਨ ਸਕਲ ਸਰ ਰੁਸਤ ਅਤਿ ਪਰ ਕਾਰ ਪਾਥਰਾ॥ ੭੨	
ਸਭਾ ਦੇ ਵਖਰ ਕਾ ਨਿਧਿ ਜਾਨੇ ਫਿਰਿ ਸਭ ਨਿਰੰਗੁ ਮਾਖਣੇ ਭ ਸਰਾ ਭਰ ਮਾਖ ਸੀਖ ਧਾਵਾ ਭਾਖੁ ਕਪਤੀ ਬਖਾ ਲੀਨਾ ਜਿ ਸਿਉ ਮਹਾ ਦਸਨਨ ਆਗੇ॥ ਧਰਾ ਪੁਰੁ ਧਰਾਵ ਪੁਰੁ ਭਾ	ਸਵਰ ਪਾਏਤ ਸਰਾ ਸਨ ਤਾਨੇ॥ ਤਵ ਪਾਮਾ ਭਲ ਕਮਿਨ ਪਰਿਓ ਕਲ ਕੋਟ ਜਨ ਤਨ ਧਾਰੇ ਆਵੇ॥ ਧਰਤੇ ਭਿਨ ਤਸ ਸਿਰ ਕੀਨਾ॥ ਫਿਕਲ ਭੁਯੋ ਮਿਧਿ ਮਧ ਮਾਗੇ॥ ਤਬ ਪੁਰੁ ਕਾਹਿ ਕੀਨ ਭੁਗ ਬੀਨਾ॥

<p>ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਬੜੇ ਕ ਧਰਾ॥ ॥ ३ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਦਨ ਸਮਾਨ ॥ ੪ ॥ ਦਰੀ ਬਜਾਵਹਿ ਹਰਖਹਿ ॥ ੫ ॥ ਸੁਰਸਕਲ ਸਿਧਾਯੇ ॥ ੬ ॥ ਪਰਿਹਰਿ ਗੁਣ ਗਣ ਗਾਯੇ ॥ ੭ ॥ ਦੇਗਹਤੁ ਖਲ ਮੁਨਿ ਕਹਿ ਗਯੇ</p>	<p>॥ ੮ ॥ ਦਾਬ ਕਪਿ ਭਾਲੁ ਨਿਸਚਰ ॥ ੯ ॥ ਸੁਰਮੁਨਿ ਸਬਨ ਅਚੰਭਾ ਮਾਨ ॥ ੧੦ ॥ ਜਯ ਜਯ ਕਹਿ ਪ੍ਰਸੂਨ ਸੁਰ ਵਰਖਹਿ ॥ ੧੧ ॥ ਤਬ ਹਿ ਸਮਯ ਦੇਵ ਰਿਖਿ ਅਯੇ ॥ ੧੨ ॥ ਚਿਰ ਬੀਰ ਰਸ ਪ੍ਰਭ ਮਨ ਭਾਯੇ ॥ ੧੩ ॥ ਰਾਮ ਸਮਰ ਮਹਿ ਜੋਭਿਤ ਭਯੇ</p>
<p>ਫੰਦ ॥ ੧੪ ॥ ਸੰਗਮ ਭੂਮਿ ਵਿਰਾਜ ਰਾਮ ਪਤਿ ਅਤੁਲ ਬਲ ਸੋਭਾ ਧਨੀ॥ ॥ ੧੫ ॥ ਸਮਥਿ ਦਸੁ ਖਰਾਜੀਵ ਲੋਚਨ ਰਹਿਰਤਨ ਸੋਇਤ ਕਨੀ॥ ॥ ੧੬ ॥ ਭੁਜ ਜੁਗਲ ਫੇਰਤ ਸਰਸਰਾਸਨ ਭਾਲੁ ਕਪਿ ਚਹੁ ਵਿਸਬਨੇ ॥ ੧੭ ॥ ਕਹ ਦਾਸੁ ਤੁਲਸੀ ਕਹਿਨ ਸਕ ਛਬਿ ਸੇਖ ਜਹਿ ਆਨਨ ਘਨੇ॥ ੮</p>	<p>੮</p>
<p>ਦੋ: ॥ ੧੮ ॥ ਨਿਸਚਰ ਅਧਮ ਮਲਾਯਤਨ ਤਾਂਹਿ ਦੀਨ ਨਿਸ ਧਾਮ॥ ॥ ੧੯ ॥ ਗਿਰਿਜਾ ਤੇਨਰ ਮੰਦ ਮਾਤਿ ਜੇਨ ਭੁਜਹਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ॥ ੧੩</p>	<p>੧੩</p>
<p>॥ ੨੦ ॥ ਦਿਨ ਕੇ ਅੰਤ ਫਿਰੀ ਦੇਉ ਅਨੀ॥ ॥ ੨੧ ॥ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਲ ਕਪਿ ਦਲ ਬਾਢੁ ॥ ੨੨ ॥ ਛੀਜਹਿ ਨਿਸਚਰ ਦਿਨ ਔ ਰਾਤੀ॥ ॥ ੨੩ ॥ ਬਹੁ ਬਿਲਾਪ ਦਸ ਕੰਧਰ ਕਰਈ ॥ ੨੪ ॥ ਰੇਵਹਿਨ ਰਿਹਿ ਦਯ ਹਤਿ ਪਾਨੀ॥ ॥ ੨੫ ॥ ਮੇਘ ਨਦ ਤਹਿ ਅਵਸਰ ਅਵਾ॥ ॥ ੨੬ ॥ ਦੇਖਹੁ ਕਹਿ ਮਾਰੇ ਮਨ ਸਾਈ॥ ॥ ੨੭ ॥ ਇੰਸੂ ਦੇਵ ਸਨ ਸੇਵਰ ਪਾਯਰ ॥ ੨੮ ॥ ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਜਲ ਪਤ ਭੁਯੇ ਬਿਹਰ॥ ॥ ੨੯ ॥ ਇਤ ਕਪਿ ਭਾਲੁ ਕਾਲ ਸਮ ਬੀਰ ॥ ੩੦ ॥ ਲਹਹਿ ਸੁਭਦ ਨਿਲ ਨਿਲ ਜਯ ਹੇਤੁ</p>	<p>॥ ੩੧ ॥ ਸਮਰ ਭਈ ਸੁਭਦਨ ਸਨ ਘਨੀ॥ ॥ ੩੨ ॥ ਜਿਮਿ ਕਿਟ ਬਢੈ ਲਗੇ ਅਤਿ ਭਾਵਾ ॥ ੩੩ ॥ ਨਿਜ ਮੁਖ ਕਹੇ ਸੁਕੁਤ ਜਹਿ ਭਾਤੀ॥ ॥ ੩੪ ॥ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਬੰਧੁ ਸੀਸ ਚਿਰ ਧਰਈ॥ ॥ ੩੫ ॥ ਤਸੁ ਤੇਜ ਬਲ ਵਿਪਲ ਬਖਾਨੀ॥ ॥ ੩੬ ॥ ਕਹਿ ਬਹੁ ਕਥਾ ਪਿਤਹਿ ਸਾਮ੍ਹਾਦਾ ॥ ੩੭ ॥ ਅਬਹਿ ਬਹੁਤ ਕਾ ਕੋਰੋ ਬਭਾਈ॥ ॥ ੩੮ ॥ ਸੇ ਵਰ ਤਾਤਨ ਤੁਮਹਿ ਸੁਨਾਯਰਿ ॥ ੩੯ ॥ ਲਗੇ ਭਾਲੁ ਕਪਿ ਚਹੁ ਵਿਸਿਨਾਨ ॥ ੪੦ ॥ ਚਿਤ ਰਜਨੀ ਚਰ ਅਤਿ ਰਣ ਪੀਰਾ॥ ॥ ੪੧ ॥ ਵਰਦਿਨ ਜਾਇ ਸਮਰ ਖਗ ਕੇਤਾ॥</p>
<p>ਦੋ: ॥ ੪੨ ॥ ਮੇਘ ਨਦ ਮਾਯਾ ਬਿਰਾਚੇ ਰਥ ਚਾਇ ਗਯਰਿ ਅਕਾਸ॥ ॥ ੪੩ ॥ ਗਗਨ ਤ ਪ੍ਰਲਯ ਪਯੋਰ ਜਿਮਿ ਭਾ ਕਪਿ ਦਲ ਅਤਿ ਤਾਸ॥ ੧੪</p>	<p>੧੪</p>

੪੨੬
੧੧੫

ਗੁਰੂ

ਸੰਤ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਰਪਰਾਪ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾ
ਭੋਪਰਾਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥
ਭੋ ਦਸਹ ਵਿਸਿਸਾਯਕ ਛਾਈ
ਧਰੁ ਧਰੁ ਮਾਰਸੁ ਨਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾ
ਗਹਿ ਗਿਰਿਤਰੁ ਅਕਾਸਕ੍ਰਿਪਾਦਹਿ
ਅਵਧਾਟਘਾਟ ਬਾਟ ਗਿਰਿਕੰਦਰ
ਮਾਰਤ ਸੁਤ ਅੰਗਦ ਨਲ ਨੀਲਾ
ਪੁਨਿ ਲਛਮਣ ਸੁਰਾਵਿ ਬਿਭੂਖਿਨ
ਪੁਨਿ ਰਾਮ ਪਤਿਸਨ ਜੁਝਨ ਲਗ
ਦਾਲ ਫਾਂਸ ਬਸ ਭੁਯੇ ਖਰਾਰੀ
ਨਰਇਵ ਚਰਿਤ ਕਰਤ ਬਿਧਿਨ
ਭਣ ਸੋਭਾ ਹਿਰਾਪੁ ਬੰਧਾਵਾ

ਅੰਸੂ ਜੰਸੂ ਕੁਲਿ ਸਾਧੁ ਨਾਨਾ ॥
ਲਗਾ ਬਿਸੁ ਕਰੇ ਏਧਿ ਨਾਨਾ
ਮਾਨੁ ਮਾਮਾ ਮੇਘ ਵਰਿ ਲਾਈ ॥
ਸਿਮਰੇ ਤਿਹਿ ਕੋਊ ਨ ਜਾਨਾ ॥
ਏਖਹਿ ਭੁਨਿਨ ਭੁਖਿਤ ਫਿਰਿਆਵਹਿ
ਮਾਯਾ ਬਲਹੀਨਿ ਸਿ ਸਰ ਪੰਜਗਾ ॥
ਕੀਨੁ ਸਿ ਬਿਕਲ ਸਕਲ ਬਲ ਸੀਲ
ਸਰਨੁ ਮਾਰੇ ਕੀਨਿ ਸਿ ਸਰ ਜਰ ਤਨ
ਸਰ ਛਾਤ੍ਰ ਤੇ ਹੋਇ ਲਗਾਹਿ ਨਗਾ ॥
ਸ੍ਰਵਸ ਅਨੰਤ ਏਕ ਅਵਿਕਾਰੀ
ਸਦਾ ਸੁਤ੍ਰ ਰਾਮ ਭੁਗ ਵਾਨਾ ॥
ਏਧਿ ਦਸਾ ਦੇਵਨ ਭੁਖ ਪਾਵਾ ॥

ਦੋ:

॥ ਖਗ ਪਤਿ ਜਾਕ ਨਾਮ ਜਪਿ ਨਰਕਾਟਹਿ ਭੁਵ ਪਾਸ ॥
॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵ ਕਿਵੇਂ ਧੁਤਰ ਵਾਪਰਵਿਸੁ ਨਿਵਾਸ ॥ ੧੫

ਚਰਿਤ ਰਾਮ ਕੇ ਸਗੁਣ ਭਵਾਨੀ
ਅਸ ਵਿਚਾਰੇ ਪਰਮ ਵਿਚਾਰੀ
ਦੁਆਕੁਲ ਕਟਕ ਕੀਨ ਘਨ ਨਾਦਾ
ਜਾਮਵੰਤ ਕਹ ਖਲ ਰਹੁ ਠਾਂਦਾ ॥
ਸੁਢ ਜਾਨਿ ਸਠ ਛਾਂਡੁ ਭੋ ਤੋਹੀ ॥
ਅਸ ਕਹਿ ਭਾਹਿ ਵਿਸੁਲ ਚਲਾਵਾ
ਮਾਰਿਤ ਮੇਘ ਨਾਦ ਕੀ ਛਾਤੀ
ਪੁਨਿ ਰਿਸਾਇ ਗਹਿ ਚਰਣ ਫਿਰਾਵਾ
ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੇ ਮਰੇ ਨ ਮਾਰਾ ॥
ਇਹਾ ਦੇਵ ਰਿਖ ਗਰਬੁ ਪਠਾਯੇ

ਭਰਕਿਨ ਜਾਇ ਬੁਧਿ ਬਲ ਵਾਨੀ
ਰਾਮਹਿ ਭੁਜਹਿ ਤੁਕ ਸਬ ਤਾਰੀ
ਪੁਨਿ ਭਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਹਿਤ ਦੁਰਦਾਦਾ
ਜੁਨਿ ਕੋਊ ਭਾਹਿ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤਿ ਬਾਦਾ ॥
ਲਾਗਿ ਸਿ ਅਧਮ ਪ੍ਰਚਰਾਸਿ ਮੋਹੀ ॥
ਜਾਮਵੰਤ ਸੇ ਕਰ ਗਹਿ ਧਾਵਾ ॥
ਪਰਾਧਰਾਇ ਪ੍ਰਮਿਤਿ ਸੁਰ ਘਾਤੁ
ਮਹੀ ਪਛੀਰਿ ਨਿਯ ਬਲਹਿ ਵਿਖਾਵਾ
ਤਬ ਪਦ ਗਹਿ ਲੰਕਾ ਪਰ ਭਾਗ ॥
ਰਾਮ ਸਾਮੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਚਲਿ ਆਯੇ

ਦੋ:

॥ ਪੰਨ ਗਾਰਿ ਖਾਯੇ ਸਕਲ ਖਸਟ ਮਹਿ ਦੁਆਲ ਵਰੁ ਧਾ ॥

	<p>॥ਬੁਯੇ ਵਿਗਤ ਮਾਘਾ ਕੁਰਤ ਹਰਥੇ ਬਾਨਰ ਧੁਥਾ॥ ॥ ਅਗਨਿ ਗਿਰਿ ਪਾਦਪ ਉਪਲ ਬਹੁ ਪਾਯੇ ਕੀਜਤਿ ਜਾਇ ਅਲੇਤ ਮੀਚਰ ਬਿਕਲ ਅਤਿ ਗਦੁ ਪਰਚਦੇ ਪਰਾਇ॥</p>	<p>੭੬</p>
<p>ਮੇਘਨਦ ਕੀ ਖੁਰਤਾ ਜਾਗੀ॥ ਕੁਰਤ ਗਯਚਿ ਸੋ ਬਿਗਤ ਕੀ ਦਰ ਸੋ ਸੁਪਿ ਪਾਇ ਵਿਭੀ ਖਲ ਕਹਈ॥ ਮੇਘਨਾਦ ਮਖ ਕਰੈ ਅਪਾਵਨਾ ਸੋ ਪੁਤ੍ਰ ਸਿਦ੍ਹ ਹੋਇ ਜੋ ਪਾਵ ਗਿ॥ ਸੁਨਿ ਰੁਪ ਪਾਤਿ ਅਤਿ ਅਸੁਪਾਸੁ ਲਖ ਮਾਦ ਸੰਗ ਜਾਇ ਸਬੁ ਰਾਈ ਤੁਮ ਲਖ ਮਾਦ ਫਲ ਮਾਨੋਹਰੀ ਮਾਨੋਹਰੀ ਬਲ ਸੁਦਿ ਉਪਾਈ॥ ਜਾਮਦੀ ਰੁਪ ਰਜ ਬਿਤੁ ਪਦਾ॥ ਕਥੁ ਰੁਪ ਪੀਤ ਦੀਨ ਅਨਸਾਨ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਧਰਿ ਰੁਤ ਧੀਰਾ॥ ਜੋ ਨਿਹਾਸ ਜਬ ਪੈ ਕੋਨ ਅੰਦੀ॥ ਜੋ ਸੁਤ ਸਿੰਘ ਰੁਗੀ ਸਹਾਈ॥</p>	<p>ਪ੍ਰਿਤ ਨਿਬਿਲ ਕੋਲਾਜ ਅਤੇ ਲਾਡੀ ਕਰਨ ਅਜਯ ਮਖ ਅਸਮਨ ਹਰਥੇ ਸੁਨ ਪੁਤ੍ਰ ਸਮਾ ਚਾਰ ਅਸਮਾਈ ਖਲ ਮਾਘਾ ਵੀ ਦੇਵ ਸਤ ਵਨਾ॥ ਨਾਥ ਵੇਗਾ ਰਿਪੁ ਜੀਤ ਨ ਜਾਵਹਿ॥ ਬੋਲਿ ਲਿਯੇ ਅੰਗਦ ਹਨ ਮਾਨਾ॥ ਜਗਦਿ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਜਾਈ॥ ਦੇਖਿ ਸਲਹ ਸੁਰ ਬਡ ਵਖ ਮੇਧੀ ਜੋ ਰੁਪੀ ਜੀਨਿ ਜਲ ਰਸਨ ਫੁਈ॥ ਸੈਨ ਸਮੇਤ ਰਹਹੁ ਤਨਿ ਜਨਾ॥ ਕਹਿ ਨਿਖੰਗੁਰ ਬਾਨਸ ਰਾਜਨ ਬੋਲਿ ਖਨ ਵਿਥ ਗਿਰਾਨੀ ਰੁਤ ਤੁਮ ਪਾਇ ਜੇਵ ਕਨ ਕਹੈ ਵੀ ਤਰਪਿ ਹੋਤੋ ਰੁਪ ਵੀਰ ਦਹਾਈ</p>	
<p>ਵੇ:</p>	<p>॥ਬੀਰ ਰਾਮ ਪਦ ਰੁਪ ਲਯਗ ਚਲੇ ਤੁਰੈਤ ਅਨੰਤ॥ ਅਮੰਗਦ ਨੀਲ ਮਾਯੰਦ ਨਲ ਸੰਗ ਸੁਤ ਰੁਪੀਤ॥</p>	<p>੭੭</p>
<p>ਜਾਇ ਰੁਪਨ ਦੇਖਾ ਸੋ ਥੋ ਜਾ॥ ਤਬ ਕੀ ਸਨ ਕਿਤ ਜਗਦੇ ਪ੍ਰੀਤ ਤਦ ਪਿਨ ਫਿਨੇ ਪਰਿ ਕਰ ਜਾਈ ਨਿਕੁਲ ਧਾਵ ਕਪਿ ਭਾਗੋ॥ ਆਵਤ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਮਾਰਾ ਕੋਮ ਮਰਤ ਸੁਤ ਅੰਗਦ ਧਾਯੋ॥</p>	<p>ਅਗੁਤ ਦੇਤ ਰੁਪੀਰ ਅਨੁ ਥੋ ਜਾ॥ ਜਬ ਨਹਿ ਤਬ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਤਨ ਹਤੇ ਹਤਿ ਚਲਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਆਵ ਰਾਮ ਅਨੁ ਜੋ ਮਾਯੋ॥ ਕਰਜ ਪ੍ਰੇਮ ਰਵ ਬਹੁ ਹੀ ਬਾਨ ਹਤਿ ਸੁਲਹਿ ਰੁਪ ਕਹੈ ਪ੍ਰੀਤ</p>	

ਸੁਨਹਤਿ ਹਿੰਦ ਅਨੰਤ ਯੁਗ ਪੰਡਾ
ਮਹਤਿ ੬ ਰੋਧ ਤੇ ਸਾਵਨ ਸਾ
ਮਨ ਪਾਵ ਕਰ ਯੋਰ ਰਿਖਾਰਾ
ਲਖ ਮਲ ਲਹੈ ਦਿਸਿਖ ਕਰਲਾ
ਤੁਰਤ ਬੁਝੇ ਖਲਾ ਅੰਤਰ ਮਾਨਾ
ਕਸ ਗੰਭ ਪ੍ਰਗਟ ਕਥਹੁ ਦੁਰ ਨਾਖੀ
ਕਾਟਿ ਕੀਨ ਸਤ ਮੰਤ੍ਰ ਪਰਗਟਿ ਪਤਾ
ਮਾਰ ਮ ਅਨਜ ਸੋ ਕਾਰਿ ਪਸ ਵਾ

॥१८॥ शिवमयि स्थितं नमः शिवाय नमः ॥ १८ ॥

ਰਤਨ ਕਰਨ ਕਰਤਿ ਸਿੰਘ ਨਗਾ
 ਰਿਮਗਾ ਦੁਹਾਹਿ ਅਤਿ ਮਨਾ
 ਪਰਮੇਸਰ ਤੇ ਸੁਖੇ ਸਹੀਆ
 ਰੰਗ ਰਤਨ ਕਰਤ ਸੁਖ ਮਨੁ ਮਨ
 ਰੰਗ ਪੁਪਾਹਿ ਮੇਧਨੁ ਖਿਲਾਵਾ
 ਸੁਖ ਮਨੁ ਕੀਤ ਕਰਿ ਦਾਸੁ
 ਸਿੰਘ ਕਰਤਿ ਰੰਗ ਪੁਪਾਹਾ
 ਰੰਗ ਕਰਤ ਕਰਤ ਸੁਖ ਮਨੁ

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ਭਗਵੰਤ ਕਰਮ ਪੁਨਿ ਮਾਯੇ॥
ਜਨਿ ਬਿਸਾਨ ਆਯੋ ਨਤ ਸਰਬ
ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਅੰਗਿ ਲਖ ਸਰਬਾਂ
ਹੋਮ ਪੂਰ ਜਬ ਦੇਵਨ ਤਿਜਤਾ
ਅਕਾਲ ਨਦ ਰਿਪੁ ਭਉ ਪਰੇ ਮਾਯੇ

Содержание

[illegible]

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 श्रीमद्भगवद्गीता ॥
 अर्जुनस्य वचनम् ॥
 धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता
 युयुत्सवः मामकाः पाण्डवाश्चैव ॥
 तान्काङ्क्षन्ममतां द्रुपद उवाच ॥
 कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः
 मामकाः पाण्डवाश्चैव तान्काङ्क्षन् ॥
 ममतां द्रुपद उवाच ॥
 कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः
 मामकाः पाण्डवाश्चैव तान्काङ्क्षन् ॥

11

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044-10

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ अथ श्रीमद्भगवद्गीता ॥
 ॥ अध्यायः प्रथमः ॥
 ॥ अर्जुनसंवादे ॥
 ॥ १ ॥

ਧਰਮੀਸ਼ੁ ਮਹਿਤਿ ਚਮ ਚੰਡਕੀ।
 ਮੁਰਗੀ ਧਰਮ ਮੁਰਗੀ ਮੁਰਗੀ।
 ਧਰਮੀਸ਼ੁ ਮਹਿਤਿ ਚਮ ਚੰਡਕੀ।
 ਮੁਰਗੀ ਧਰਮ ਮੁਰਗੀ ਮੁਰਗੀ।
 ਧਰਮੀਸ਼ੁ ਮਹਿਤਿ ਚਮ ਚੰਡਕੀ।
 ਮੁਰਗੀ ਧਰਮ ਮੁਰਗੀ ਮੁਰਗੀ।
 ਧਰਮੀਸ਼ੁ ਮਹਿਤਿ ਚਮ ਚੰਡਕੀ।
 ਮੁਰਗੀ ਧਰਮ ਮੁਰਗੀ ਮੁਰਗੀ।
 ਧਰਮੀਸ਼ੁ ਮਹਿਤਿ ਚਮ ਚੰਡਕੀ।
 ਮੁਰਗੀ ਧਰਮ ਮੁਰਗੀ ਮੁਰਗੀ।

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹਕੀਮੁ ॥

ਸ੍ਰੀਮਤਿ ਸਾਹਿਬਜੀਤ ਕੌਰ ਸਾਹਿਬਜੀਤ ਸਾਹਿਬਜੀਤ ਸਾਹਿਬਜੀਤ

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜਗਦੀਸ਼ ਸੁਖ ਬੈਠ
ਮੇਲ ਸਕਾਰਾ ਪਵਿਤਰੀ ਸਰਬੀ।
ਨਿਰਮਲ ਚੰਦ ਰਾਵਣ ਕਾ ਮਹਿ।
ਸਕਾਰਾ ਸੁਖ ਸੁਰ ਸਕਾਰੇ ਨੂਹੀ
ਇਉਂ ਹੋਰ ਰਾਈ ਭਲਿ ਅਪ੍ਰਾ।

॥ ਤਿਸੇ ਸਿਪਾਹੀ ਨੂੰ ਓਰੀ ਮੁਨੇ ਨ
ਸੂਚਕ ਅਸਭ ਵਹਾਨਿ ਹੁਕਮ ਕਰਕੇ
ਵੀਰ ਪੁਰੀ ਦੇ ਮੋਰ ਪਿਛਤ ਗਾਇ
ਅਬਿਦਾ ਰਾਪਤ ਨਹਿ ਸੁਖੀ
ਪਾਤਿ ਰੁਜ਼ਾ ਦਿਖਾਇ ਲੈ ਕੇ ਰਾਮ

੬੩੦
੧੪.

ਕੀਰਨ ਮਹਿਰਾਜ ਕੁੰਦਰ ਸੋਈ॥ ਦੇਖਤ ਮਨਹਿ ਨ ਆਵਤ ਭੋਈ॥ ਨੀਦ ਨਹਿ ਭੋਲਨ ਪਹਿਚਾਈ॥	ਮਹਾ ਵਿਦਾ ਪੁ ਸਮ ਅਨਨ ਹੋਈ॥ ਜਾਸੁ ਪੁਰਾਣ ਸੁਨਹੁ ਕਿਨ ਕੋਈ॥ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਤਾਸ ਕੁਰ ਮਟੀ॥
ਦੇ : ॥੨॥ ਕੀਰਨ ਮਨ ਟੋਕ ਦੇ ਮੈ ਪਾਤਿ ਦੇਵਤ ਨਾਗੇ॥ ੫ ॥੩॥ ਸਿੱਖ ਮੇਰੇ ਪੁਰਿਤਈ ਜਨ ਕਰੀ ਤਪਸਾਈ॥ ੬੨ ਇਸੇ ਸਭ ਤਾਮਾ ਸਾਈ ਭੋਲ ਪਾਈ॥ ਜੀਨ ਜਾਸੁ ਮਾਇ ਮਲ ਅਗਨਈ॥ ਨੀਦ ਨਹਿ ਭੋਲਨ ਸਾਤਿ ਕੋਈ॥ ਅਧਯਾਸ ਮੰਤ੍ਰ ਅਧਯਾਸ ਅਧਿਕਾਈ॥ ਪੁਰਾਣ ਹਿ ਪਾਲਹਿ ਪੁਨ ਸੰਪਦਾਈ॥ ਜੋ ਕਾਲਹਿ ਕਰ ਕਾਲ ਭਿਯਾਨਗਾ॥ ਲੀਲਾ ਤਨੁ ਮਰ ਸੇਵਕ ਹੋਵਾ॥ ਮਨੇ ਮਨ ਮੰਤ੍ਰੀਕ ਸਾਕੇ ਪਰਾ॥	ਸੋਇ ਹੋਇਨ ਖਰੀ ਹੋ ਆਈ॥ ਭਿਖਨ ਲਖਣ ਭੀਰ ਬਿਰਾਜੇ ਰਾਈ॥ ਤਨੁ ਤਾਸੁ ਮਹਿਮਾ ਅਭਿਭੋਈ॥ ਅਤਿ ਭਾਮੀ ਭਾਖਣ ਅਰਥੇ ਬਾਈ॥ ਭਿਖਣ ਰੂਪ ਰੂਪ ਸੁਗਤਿ ਪਰਾਈ॥ ਵੇਦੁ ਤ ਸੋ ਸਾਧਨਾ ਸੰਦਰਾ॥ ਜਾਸੁ ਨਾਮੁ ਕੁੰਦ ਸਾਗਰ ਸੇਵਾ॥ ਵਰਨ ਵੇਦੇਨ ਭਿਖਣ ਭੁਖਿ ਭਰ
ਦੇ : ॥੧॥ ਕਲਪ ਬਹੁਤ ਨਿਰਮ ਅਗਾ॥ ਸਾਧੁ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ॥੨॥ ਸਰੀਰ ਜਤੁ ਸੀਕਿ ਚੰਨੁ ਰਿਮ ਵਰਨੁ ਤ ਭਿਖ ਹਾਥਾ॥ ੬੩ ਮਮ ਮਿਤਰਾਯੇ ਵਰ ਮਰਾਪਣਈ॥ ਇਹੋ ਸਿੱਖਿ ਲਖਿ ਭਿਖਣ ਭੁਖਾਈ॥ ਦੇ ਮਮ ਲਭੁ ਲਿਖਤ ਭਾਗੁ ਰਾਈ॥ ਤਿਸ ਮੁਖੁ ਕੁੰਦ ਪੁ ਬਹੁ ਭਾਈ॥ ਭਾਗੁ ਗਣੁ ਸਹਿਜ ਸੀਲ ਨਹੁ ਭੋਈ॥ ਭਿਖਣੁ ਭਾਗੁ ਬਲ ਮੁਰਗੁ ਭਿਖੋਈ॥ ਮਾਇ ਗਣੁ ਕੁੰਦ ਵਰਨ ਭਿਖਾਈ॥ ਮਤਾਨੁ ਦਿਖਾਇ ਨਿਜ ਤਨੁ ਪਿਨਾਈ॥ ਭਿਨ ਕਪੜੇ ਸਾਖੀ ਕੋਈ ਕੋਈ॥ ਭਿਨੁ ਭਿਨੁ ਭੋਲੁ ਤਪਸਾ ਪਰਾਈ॥	ਭਬ ਪਤੀਤ ਲਗਿ ਭੁਜ ਪਰਾਈ॥ ਪਰੀਭੁ ਮਿਤ ਬ ਅਤਿ ਵਿਕਲਾਈ॥ ਲਖਣ ਮਰਗ ਮਨੁ ਪਰਮ ਪਰਾਈ॥ ਭਿਲਖਣ ਸਕਲ ਮੁਖਿਨ ਕਰ ਪਾਈ॥ ਭੀਰੋ ਵਰ ਬਲ ਵਿਪੁਲ ਭਾਈ॥ ਭੇਪੁ ਭਾਗੁ ਸਮਰ ਮਹਿ ਸੋਈ॥ ਮਹਿਲੇ ਵਰ ਕਰ ਤਲ ਮਿਨ ਮਾਰਾਈ॥ ਭਾਗੁ ਭਿਲਕੁ ਹਰਾਭਿ ਪਾਈ॥ ਭਾਗੁ ਸੋ ਕੁੰਦਾ ਵਰਨੁ ਜਰਾਈ॥ ਪਨਿ ਪਨਿ ਸਭ ਸਰਾ ਪਤਿ ਕੋਈ॥

ਲੰਕਾ:

ਕਾ:

ਦੋ:

॥ ਤਿਨ ਮੇ ਸਾਖੀ ਸਭਾ ਨ ਭਿਖਾਰੀ ਸਾਧਵਤ ਵੇਨ ॥
॥ ਸੋਰ ਕਾਢੇ ਪਤਿ ਦੇਵਤ ਸੁਮਤਿ ਕਰੈ ਮਨਿ ਪੈਨ ॥

੮੪

੪੩
੧੧

ਸੁਨਕਰ ਸਭਾ ਨਨ ਤਨ ਸਭਾ
ਵਿਧੇਨੀ ਮਤ ਦੁਖ ਮੇ ਕੁਸੁ ਸਭਾ
ਵਿਜਯ ਰਾਮ ਕੁਮਰ ਕਹਿ ਮਦੁ
ਕਲਕਲੀ ਕੁਸੁ ਸਭਾ ਰਿਖੀ
ਕੁਦੇ ਬੰਦ ਅਸ ਸੁਰਗ ਰੇਗੀ
ਮਨਿ ਪਲ ਸਤਿ ਕਰ ਕਾ ਕਲ ਨ ਸਾ
ਤਿਨ ਵੇਤ ਪਾਵਰ ਪਾਠਿ ਹਰਿ ਦੁਖ
ਜਲਿ ਮਾਧੀ ਨਿਰਮਲ ਸਭਾ ਮਾ

ਸਤਿ ਕਰ ਕੁਸੁ ਸਭਾ ਮਾਧੀ
ਮਖ ਪਤਿ ਮਰਦੁ ਵਨ ਸਭਾ ਕਾ
ਸੁਭਾ ਸਭਾ ਮਾਧੀ ਕੁਸੁ ਸਭਾ
ਕੁਸੁ ਸਭਾ ਰਾਮ ਸੁਨੇ ਕੀ ਕਲ
ਨਿਰਮਲ ਪਲ ਨ ਦੁਖ ਦੀ ਭੇਗੀ
ਅਸੁ ਵਿਧਿ ਮਖ ਮਰਦੁ ਪਾਵਰ
ਪਾਵਰ ਸਮੇਤਿ ਸਭਾ ਮਾਧੀ ਕਲ
ਕੁਸੁ ਸਭਾ ਮਾਧੀ ਸੁਨੇ ਕੀ ਕਲ

ਦੋ:

॥ ਸਮਕਰੇਰ ਵਿਗਾਧਲ ਸਭਾ ਮਾਧੀ ਤਿਨ ਸਭਾ ਕਲ ਨ ਸਾ ॥
॥ ਪਾਠਿ ਮਾਧੀ ਵਿਗਾਧਲ ਦੁਖ ਪਾਵਰ ਸਭਾ ਮਾਧੀ ॥

੮੫

ਤਿਨ ਕਰ ਮੰਦਰ ਮਾਧੀ ਮਾਧੀ
ਸੁਭ ਪਤਿ ਕੁਵਨ ਸੁਪਦ ਤਰਨਾ
ਦੇਖਤ ਵਿਨੁ ਜਨ ਮਨ ਮਨ ਕਲ
ਦੇਤ ਕਲ ਮਾਧੀ ਕੁਸੁ ਕੀ ਰਾਗ
ਮਾਧੀ ਮਾਧੀ ਵਿਗਾਧਲ ਤਿਨ ਸਭਾ
ਅਪਾਨ ਕਲ ਕਲ ਮਾਧੀ ਮਾਧੀ
ਵੀਤਿ ਕਲ ਮਿਮਿਤ ਕਲ ਵਿਗਾਧਲ
ਸੁਰ ਸਾਧਿਕਾ ਸੁਲੇਚਨ ਜਾਯੋ
ਕੁਸੁ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਸਭਾ ਮਾਧੀ
ਕੁਸੁ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਮਾਧੀ ਕਲ
ਪਾਠਿ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਸਭਾ ਮਾਧੀ

ਦੇਖਤ ਮਾਧੀ ਕਲ ਕਲ ਕਲ
ਕਲ ਮਾਧੀ ਮਾਧੀ ਕਲ ਕਲ
ਪਾਠਿ ਕਲ ਮਾਧੀ ਕਲ ਕਲ
ਪੇਨ ਕਲ ਮਨ ਕਲ ਕਲ ਕਲ
ਕਲ ਕਲ ਮਾਧੀ ਕਲ ਕਲ
ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ
ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ
ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ
ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ
ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ
ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ
ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ

ਦੋ:

॥ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ॥
॥ ਪੁਰਜਨ ਪੁਰਜਨ ਸਭਾ ਮਾਧੀ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ॥

੮੬

੪੨੩
੧੧੧

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਬਹੁ ਖੜੋ ਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਇਸ ਬਰੇ ਘਰ ਚਾਹੀ ॥ ਅਨੰਦ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਇਹ ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਾਪੁਰਖੁ ਜੀਸਾ ॥	ਉਨ ਜਾਨਨ ਜਾਨਨ ਜਾਨੀ ਮੇਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੇਵਕੁ ਕਰਨੁ ਚਾਹੀ ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰਖ ਅਨੰਦੁ ਲਗੈ ਵੇਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਭਗਤੁ ਮੇਰਾ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਮਹਾਪੁਰਖੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਮਹਾਪੁਰਖੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਮਹਾਪੁਰਖੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਮਹਾਪੁਰਖੁ ॥	ਮੇਰਾ ਭਗਤੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਮਹਾਪੁਰਖੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਮਹਾਪੁਰਖੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਮਹਾਪੁਰਖੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਮਹਾਪੁਰਖੁ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਮਹਾਪੁਰਖੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਮਹਾਪੁਰਖੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਮਹਾਪੁਰਖੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਮਹਾਪੁਰਖੁ ॥	ਮੇਰਾ ਭਗਤੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਮਹਾਪੁਰਖੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਮਹਾਪੁਰਖੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਮਹਾਪੁਰਖੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਮਹਾਪੁਰਖੁ ॥

ਗਾ:

ਲੰਕਾ

	ਸਿਮਾਸਿਕਸੰਕਟ ਤੇ ਭੂਦਿਆ। ਰੁਕਮਨਕੁਮਾਰ ਬਾਸਨ ਕੰਮਲਾ।	ਭਾਨੁਰ ਭਾਨੁਰ ਰਾਜ ਅਰਭੁਦੀਹੀ ਭੰਗਰਾਹਿ ਬਨਚਰਕਲ ਨਨਾ।
ਵੇ:	॥ਗਾ॥ ਬੁਝੀਪਤ ਪਾਇ ਹੈ ਅਨਰ ਬਲਪ ਨਿਭ ਬਹਾ। ॥ਬੁਝੀ ਬਸਵਤ ਸੁਖ ਸਗਤ ਰਿਪਦੇ ਸਿਯਕਹ ਕਾਹ।	੯੧
	ਅਨੰਦ ਕੁੰਭ ਚਨ ਸੋਹ ਪਰ ਤੀਰੀ ਅਸਪਦ ਪਾਰਿ ਹਰਿ ਸਕੋਧੋਕਾ ॥ਹਰਾਮਪੁ ਪਾਤਿ ਸਿਰ ਕਰੀ ਅਜਨੋ ਹੋਇ ਲਾਜ ਕਰ ਭੂਪਤੀ ਨੰਪਾਨੇ ਸੁਸਰ ਬਿਭੀ ਪਦ ਤੇਰਾ ਇਕ ਨਾਰੀ ਬੁਤ ਰਾਖ ਬਰ ਕੇਰਾ। ਜਮ ਬੀਤ ਮਤੀ ਮੁਗੀਵਾ। ਜਨਹ ਬ੍ਰਾਮ ਚਰਾਜ ਹਨੁ ਮੰਤਰਾ ਸਭਾ ਨੀਤ ਰਤ ਰਾਮ ਨਰੇਸਾ।	ਅਨੁਭਵ ਦੇਉ ਹਾਰ ਅਰ ਜੀਤੀ। ਪਤਿ ਸੀਗਾ ਦੇ ਗਿ ਸਾਧ ਪਛੋ ਲੋਕਾ। ਤਜ ਸੰਕੋਰ ਅਨਧਿਨ ਮਾਗੀ। ਸਮਯਹੀ ਨਗਰ ਗਨਿਜਨ ਰੁਪਣ ਸ਼ਾਲ ਤਨਜ ਬਾਹਕ ਸਮ ਸੋਰਾ ਲਖਣ ਸੁਯਸ ਤੁਮ ਸੁਨਿਭ ਪ੍ਰਨੇਰ । ਦਿਵੇਦ ਮਯੇਦ ਮਹਾ ਬਲਾ ਸੀਵ ਸਿਵ ਸੁਰੁਪ ਕੁਵ ਹਰ ਭਗਵੀਤਾ ਤਹ ਜਾਤ ਕਹ ਕਵਨ ਕਲੇਜਾ
ਵੇ:	॥ਵੇਦਿਤ ਤੋਰ ਪਤਿ ਭੁਜ ਲਿਖਤ ਲਖਾ ਮਣ ਰਾਮਪੁਰ। ॥ਅਮਰੁ ਰਿਖ ਭਾਇਤ ਕਹਿਓ ਅਵ ਬਿਲੋ ਬਜਨਿ ਲਾਭਾ॥	੯੨
	ਸੁਨਤ ਸਾਸੁ ਮੁਖ ਕਰਹਿ ਤਬਨੀ ਬਰ ਬਾਰ ਵਰਣਤ ਸਿੰਦ ਨਾਈ ਚੋਰ ਕਵਰ ਕੁਲ ਕਪਿ ਕੇਰਾ ਉਮੀਓ ਮਨੋ ਮਹੋ ਵਹਿ ਦਸਰ ਕੁੰਭ ਮਾਭ ਭਾਖਤ ਅਨਹੋਰੀ ਗਿ: ਵਿਤਤ ਧਰਭੁਜਨ ਹਸਰਾਯੋਰ ਨਕਸ਼ਾ ਮਣੇ ਰੋਪ ਸਾ ਮੰਗ ਸੀਮਾ ਅਖਵਦ ਜਹ ਤਹ ਏਨਿ ਬਿਰੀਮਨ	ਜਾਹੁ ਰਾਮਪੁਰ ਅਜਾਇਯ ਨੀ ਚਲੀਜਹ ਲਖਾ ਮਣ ਰਾਮਪੁਰੀ ਸਿੰਧੁ ਸੁਸੋਲ ਮਹੀ ਧਰ ਘੇਰਾ ਹਰਿਤ ਪੀਤ ਕਪਿ ਧੁਮਰ ਧੂਜਗ। ਅਨਹੋਲੇਤ ਬਰ ਵਨਲ ਪੀਰੀ। ਜਹ ਤਹ ਪਕਵੇ ਹੋਇ ਜਨੁ ਸਸਪਰ ਕਟ ਕਜਲਾਧਿ ਸੋਭਤ ਰਾਖਵ ਸਰ ਅਸ ਧੁਕਤੀ ਕਹੁ ਬੁਨੈ ਨਵੀਖਨਾ
ਵੇ:	॥ਵੇਦਤ ਰੁਰਤ ਸੁਲੇਖਨਾ ਧੀਰਜ ਧਰਤ ਬਹੀਰੀ॥ ॥ਅਹ ਰਾਜ ਰਾਖਾ ਸੀਰ ਕਹੋ ਦਿਨ ਜਜਰਾਵੇ ਮੋਰੀ॥	੯੩

ਬਾਨਸ ਸਰਲ ਉਦੇ ਆਸ ਕੀਤੀ
ਜਾਨੇ ਪਰਤ ਨ ਵਨ ਅਸ ਭੁਭਾ
ਹਰਬਲ ਸਤਿਗੁਰੀ ਤ ਪਰਦੀ
ਜਿਹੀ ਲਭੀ ਪ੍ਰਕਟ ਕੀਨੁ ਰਾਮਾ
ਸੋਈ ਸੀਤਾ ਮਸ ਸਿਨ ਸੁਖਾ
ਵਿਸਾਖ ਰਾਮ ਸੁਗੰਧਿ ਆਵਾ
ਇਹੁ ਰਾਮ ਲਲਾਖ ਮਨੁ ਕਰ ਭੁਭਾ
ਸੁਖਾ ਸੁਖਾ ਕੀਰਤਿ ਕਰੁ ਪ੍ਰਭਾ

ਅਹਿ ਪੁਨਭੇ ਆਸ ਤੇ ਦਿਨੁ ਰੋਸੀ
ਕੁਝ ਮਹਿ ਮੇਘ ਨਵ ਫਲ ਸੁਭਾ
ਕਿਸਕੋ ਚੇਤ ਅਭ ਮਿਹੀ ਲਰਾਈ
ਕਾਪਰਿ ਸਿਤ ਰੋਸੀ ਜੀਪ ਨਰਕੀ
ਜਾਨਹੁ ਕਿਹੀ ਅਨੁਕੂਲ ਸਾਈ
ਪੁਸ਼ਪ ਬੀਰ ਬਾਨੁ ਰੁਕੁ ਪਾਵਾ
ਕਿਸਕੋ ਸਨਮਾਨ ਗਾਧੁ ਫੁਟਾ
ਕੀਰਤਿ ਪੁਸ਼ਪ ਕੀ ਲਾਪ ਪੁਸ਼ਪ ਕੀ

ਦੇ:

॥ ਹਿੰਦੀ ਇਸ ਦੁਹਾ ਦਿਹਾ ਕਰ ਨੇਕੁ ਯਧਰਿ ਮਨੁ ਮਾਇ ॥

॥ ਕੁਝ ਕੀਰਤਿ ਪੁਸ਼ਪ ਕੀਰਤਿ ਬਾਤ ਸੁਭਾਈ ਨਾਹਿ ॥ ੨੩

ਪ੍ਰੇਮਤ ਕੁਝ ਆਰੋਗੁ ਸੁਭਾਈ
ਅਸੀਸਿ ਜਾਇ ਹਿੰਦੁ ਮੁਖੀਰਾ
ਮਹਾਕਵਿਤ ਕੁਝ ਹਿੰਦੁ ਮੁਖੀਰਾ
ਮੇਤ ਰਾਜੇ ਸੁੰਦਰ ਰਾਜ ਚੰਦਰਾ ॥
ਜਿਹਿ ਦਿਸਾਨ ਅਤਿ ਚੰਦਰ ਕੰਧਰਾ
ਦਿਸਨ ਪਾਂਸਰੀ ਕੁਝ ਕਹੈ ਕੋ ॥ ੨੪ ॥
ਦੇਖਤ ਅਸਰਨ ਕੀ ਅਰੁਣਾਈ
ਸੁਰ ਸੁੰਦਰ ਨਾਨਕ ਲਲਾਖੀ

ਜਨ ਨਿਰਾਸਨ ਪੰਥਾਸ ਆਈ
ਕੁਝ ਮਜਾ ਆਪ ਕੋਰੀਤ ਸੁਭਾਈ
ਪੰਥਾਸ ਸੁਭਾਸ ਮਹਿ ਮੇਰੇ ਦਿਹਾ
ਸੁਨਪ ਬਾਣ ਅਸਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀਰਾ
ਕੀਰਤ ਕੋਰ ਫੇਰਾ ਕੁਝ ਚੰਦਰਾ
ਲਾਵਤ ਮਨ ਪਟ ਤਰੀ ਲੀਕੋ ॥
ਕੀਰਤ ਕੁਝ ਪੁਸ਼ਪ ਲਲਾਖੀ ॥
ਕੀਰਤ ਕੁਝ ਪਟ ਤਰ ਨੀ ਪਾਈ

ਦੇ:

॥ ਕੁਝ ਮਜਾ ਕੁਝ ਮਜਾ ਤੇਜ ਮਜਾਸ ਚਿੰਨਾ ਦੇ ਅਵਗੁਹ

॥ ਜਹ ਨ ਪਾਵਤ ਪਾਤ ਸਰੀ ਮੇਰੇ ਕੀਰਤਿ ਕੀਰਤਿ ॥ ੨੫

ਕੁਝ ਕੀਰਤਿ ਕੀਰਤਿ ਕੀਰਤਿ
ਕੁਝ ਕੀਰਤਿ ਕੀਰਤਿ ਕੀਰਤਿ
ਬਲ ਕਲਾਸਨ ਕੁਝ ਕੀਰਤਿ ਕੀਰਤਿ
ਕੀਰਤਿ ਆਪੀਨੁ ਕੀਰਤਿ
ਰਹੁ ਸੋਰੇਸ ਵਰਤਿ ਨਹੀ ਜਾਈ

ਸੀਸ ਸਦਾ ਕਰੁ ਰਿਕਟ ਬਨਾਈ
ਪੁਸ਼ਪ ਸਮਝ ਮੁਨੇ ਮਾਨਸ ਮੀਰੀ
ਕਰਮਗੁਰਗ ਸਰਾਸਨ ਰਾਧੇ
ਨਰ ਪੰਡਿਤ ਪੁਸ਼ਪ ਕਰ ਮਾਨਸ
ਜਹ ਦਨ ਮਾਨਸ ਕੀਰਤਿ ਕੀਰਤਿ

ਇਸਨ ਕਰਤ ਦਸਕੰਧ ਪਉੜੀ॥
ਅਗਲ ਮਾਹ ਦੇਵੇ ਰਾਖਾ ਨ ਯਕਾ॥
ਮਿਟਨ ਤੈ ਅਸ ਮਰਦ ਸਾਰਹੀ॥
ਇਹੋ ਨਿਵਨ ਭੋਗ ਕਰਿ ਲੀਨੇ॥
ਪ੍ਰਾਣੁ ਸੁਧਾਨ ਲਗਾਇ ਕਰਿ ਦੀਨਾ॥
ਤੇਰ ਪਰ ਅਧਿਕ ਸੋਚਾਜਤ ਮਾਧਾ॥
ਮਿਲਾਏ ਮਹਿ ਜਨ ਮਿਲਾਏ ਸਾਧੀ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
 ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥
 ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ श्रीविष्णवे नमः ॥
 ॥ श्रीशिवाय नमः ॥
 ॥ श्रीब्रह्माय नमः ॥
 ॥ श्रीमहेश्वराय नमः ॥
 ॥ श्रीनारायणाय नमः ॥
 ॥ श्रीरामाय नमः ॥
 ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

ਮੇਰੇ ਦੁਸਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹ
ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ
ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਲਗੇ ਹੋ
ਮੇਰੇ ਦੇਹ ਤੇ ਨਾਮ ਨਾ ਜਨੇ ਹੋ
ਹੋਰੀ ਫਿਰ ਜਿਸ ਸੁਖ ਸੁਖ ਮੇਰੇ
ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਤੇ ਮਿਤੀ ਸਹਾਈ।

<p>ਅਨਿਤਿਯ ਰਚਨ ਹੋਏ ਉਤਥਾਸੀਸ • ਹਿੰਦਿਓ ਠਠਾਯ ਬਦਨ ਸਬ ਦੇਖਾ ਕੁਲਿਸ ਸਮਾਨੁ ਸੁਨਾਨੁ ਹਿਸਈ ਸੁਕੁਚ ਕਪੀਸ ਹਿੰਦੇ ਖੇਚ ਨਾਹੀ॥ ਪੁਲਤ ਕਪਿ ਪਾਤਿ ਪਦ ਸਿਰ ਨਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹਾਨੁ ਨਹੀਦ ਕਪੀਸਾ॥ ਅਨ ਕਮ ਬਚਨ ਪਾਤਿ ਸਿਵਦਾਈ ਅਸਿ ਸਿਧ ਜਾਨੈ ਕਰਹਿ ਪਤਿ ਜੇਦ • ਯਾ ਸਤ ਵੰਤਿ ਅਹਿ ਰਸ ਕਮਾਗੀ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭੁ ਵਚਨ ਕਪਿਨੁ ਸੁਖਮਾਨ • ਪ੍ਰਗਿਰਿਜਾ ਅਸ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤਈ ਅਸੁ ਸਿਧ ਜਗਦਿਪ ਸਤ ਨਾਸਾ॥</p>	<p>ਚੌਕੇ ਚਕਿਤ ਭਾਲੁ ਛੁਟ ਕੀਸਾ॥ ਬਿਸਮਯ ਭਯਓ ਸਕਲ ਜਿਹ ਪੇਖ • ਗਹਿਓ ਸੋ ਬਦਨ ਬਹੁਰ ਅਰਣਈ ਬਹੁ ਆਸੁ ਰਯ ਭਯੋ ਬਨ ਚਾਗੀ ਕਰਣ ਕਦਨ ਹੋਸਾ ਸਿਰ ਸਾਈ ਸੀਸ ਹੋਸੇ ਕਹੇ ਸੁਨਹੁ ਅਦੀਜਾ॥ ਤਿਯ ਨਿਯਾਇ ਹ ਸਮਾ ਅਲਭਿ ਪਾਈ ਤਿਹੋ ਪਰ ਸਾਨੁ ਭੁਲ ਸੁਨਿ ਵੇਦਾ ਤਿਹ ਸਤਿ ਤੇ ਹੋਸ ਸੀਸ ਸੁਰਾਗੀ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਹਨੁ ਮਾਲਾ ਕੇਵਲ ਭੁਕੁਹਿ ਦੇਤ ਬਠਾਈ॥ ਅਸੋ ਕੋਤਕ ਕਰ ਕੇਤਿਕ ਆਸਾ॥</p>
<p>ਦੋ: ॥ ਸੀਸ ਪਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਚਰਣ ਗਹਿ ਕਹ ਬਿਧਿ ਬਿਨ ਯਸੁਨ ਯ ॥ ਅਲਕੋ ਵਿਨ ਰਣੁ ਪਰਿ ਹਰਹੁ ਮਮ ਹਿਤ ਕੋਸਲ ਰਾਜਾ॥ ੧੦੨</p> <p>ਬਹੁ ਚਿਥੀ ਖਰ ਪਗਨ ਪਰੀਨੋ ਭੁਮਿ ਭਸਮ ਵਸ ਕੰਧਰ ਭਾਈ॥ ਮੁਨਿ ਪੁਲਕ ਭਯ ਪਰਵਾਰ ਕਵੀਪ ਮਹਾ ਮੋਹ ਬਸ ਅਨ ਭਲ ਮਾਨਾ॥ ਯੁਗ ਯੁਗ ਕਰਹੁ ਅਕੰਦਕ ਰਾਜਾ॥ ਜਿਮਿਰਤ ਭੁਮਿ ਸੁਜਨ ਪਤਿ ਪਵ • ਸੁਨਤ ਬਿਭੀਖ ਮਨ ਕਰਣਾ ਭਰਾ॥ ਕੁਲ ਕਰਮ ਗਾਤਿ ਕਹੀ ਸਮਾਝਾਈ</p>	<p>ਰਾਮ ਪਤਿ ਚਰਣ ਵਿਯੋ ਮਨ ਪੁਨਿ ਜੋ ਇਹ ਕੁਲ ਕੀ ਤੋਹਿ ਲਾਜਿ ਬਠਾਈ॥ ਪਾਯੋ ਫਲ ਰਾਮ ਬੀਰ ਸਮੀਪਾ॥ ਗਮਨ ਭਯੋ ਤਬ ਗੁਣ ਪਹਿ ਚਲਾ ਸਹਿਤ ਸੁਕੀਰਤਿ ਸੁਕੁਤ ਸਮਾਜਾ॥ ਰਾਮ ਪਤਿ ਚਰਿਤ ਸੰਗ ਕਰ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਕਟ ਨ ਕਹਤ ਸਮਯ ਬਿਰਾਹੁ ਰਾ ਚੁਲੀ ਤਰਤ ਗਰ ਆਯਾ ਪਾਈ॥</p>
<p>ਦੋ: ॥ ਬਾਹਿਰ ਕਹਿ ਕਪਿ ਕਦਕ ਤੇ ਫਿਰਿਓ ਬਿਭੀਖਣ ਆਪਾ॥ ॥ ਬਿਸਰਿਓ ਦਸ ਮੁਖ ਬੰਹ ਹੀ ਹਿੰਦੁ ਐ ਅਧਿਕ ਸੰਤਾਪਾ॥ ੧੦੩</p> <p>ਸਿਰ ਚੜਾਇ ਪਾਸ ਕੀਚ ਟੁੰਮੀ॥</p>	<p>ਰਾਮ ਪਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਢੀ ਜੋ</p>

੪੪੦
੧੧

ਗੁ:

ਲੋਕ:

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਮੁਰਤ ਅਨੁਸਮਾਮਾ। ਸੰਤਿਤ ਸਿੰਧੁ ਸੰਗਮ ਜੰਹ ਪਾਵਨ। ਸੰਗਮ ਦੇਵਰ ਸਬ ਰਨ ਵਾਸਾ। ਪਾਸ ਰਾਜਾਸ ਸੇਵਕ ਪਾਸੇ। ਗੁਰਿ ਦਿੰਦੁ ਦਾਰਦੁ ਚਿਤਾ ਬਤਾਈ। ਕਰਿ ਪਦਮ ਸਬ ਜਨ ਪਰਿਤਪੀ। ਸਿੰਹ ਰਾਜ ਬਰ ਫੈਨੀ ਕੁਰਮਾਸਨ।	ਰਸਾ ਰਵਤ ਨਿਰੰਤ ਨਾਮ। ਅਸ ਸੁਪਿ ਪਾਸ ਤੇਰੇ ਤਰਵਨ। ਸਿੰਧੁ ਰਵਿ ਰੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਕਰ ਬਹੁਤਾਯੇ। ਜਨ ਸੁਰ ਸੇਕ ਨਿਸੇਨੀ ਖਾਈ। ਦਰਿਸ ਬਹਾਨੇ ਬਸ ਮਤਿ ਪੈਖੀ। ਸੁਰੇ ਜਨ ਸੇਕਾਸਿ ਪਰਤ ਬਿਜਨ।
--	---

ਦੋ:

॥ ਦੇਤ ਅਨਲ ਜਾਲ ਸੁਦੀ ਲਪਟ ਗਗਨ ਲਾਗੇ ਜਾਯਾ।
॥ ਲਖੀ ਨਕਾਹੇ ਬਾਤ ਤਿਹ ਸਰ ਪਰ ਪਹੁਚੀ ਅਸਾ। ੧੦੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ॥

ਸੁਭ ਬਧ ਸੁਨਾ ਦਸਾਨਨੁ ਬਖੀ। ਦੁਖਤ ਕੁਯੇ ਲੋਚਨੁ ਕੁਰਿਆਵੁ। ਹਾਸਤ ਸੰਤਤ ਆਗਮਾ ਕਰੀ। ਸਕੁ ਅਹਿ ਜੀਤੈ ਸਬ ਦੇਵਾ। ਦੁਸਰ ਰਹਾਨੁ ਕੁਜ ਬਲ ਵਾਪੁ। ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਿਲਾਪ ਲੰਕੇਸ। ॥ ਸੇਵੇ ਦਰੀ ਹੁਦਨ ਕਰਿ ਭੁਗੀ। ਨਗਰ ਲੋਗ ਸਬ ਬਾਕੁਲ ਯੋਗ।	ਸਕੁ ਮੁਰਤ ਪਰਮਾਇਤ ਬਖੀ। ਜਨ ਨਿਜ ਮਾਣਿ ਅਹਿ ਰਾਜ ਰਾਵੁ। ਕਰਿ ਬਿਲਾਪ ਦਸ ਕੰਧ ਪਾਵੀ। ਸੁਰਮ ਨੈ ਵੰਦ ਕਰਾਹੁ ਸੇਵਾ। ਸਕੁ ਰੂਪੁ ਰੂਪੁ ਰੂਪੁ ਰੂਪੁ ਰੂਪੁ। ਕੁਯੇ ਤਰ ਹਤ ਸੁਨੁ ਉਰ ਰੋਗ। ਉਰ ਤਾਗੁਤਿ ਬਹੁ ਲਾਇ ਮਨਾਹੀ। ਸਦਾ ਕਹਾਹਿ ਦਸ ਕੰਧ ਪੈਚਾ।
--	--

ਦੋ:

॥ ਭਯ ਦਸਕੰਧਰ ਅਨੇਕ ਬਿਧਿ ਸਾ ਭਾਈ ਸਭ ਨਾਮ।
॥ ਨਸੁਰ ਰੂਪ ਪਾਪੀ ਦਸ ਦੇਵਤ ਹਿੰਦੁ ਕੁ ਵਿਚਾਰ ॥ ੧੦੫

ਬਿਨਹਿ ਰਾਮਾਨੰਦੁ ਪਦੇ ਸੋ ਰਾਵਨ। ਪਰਚੇ ਪਦੇ ਸਕੁ ਜਲ ਬਹੁ ਜੀਗੇ। ਤਾਸ ਕ੍ਰਿਯਾ ਕਰਨਿ ਸਿਰੰ ਨਾਹ। ਸਚਿਦ ਅਹਿ ਸਬ ਸਾਗ ਬਹੁ ਦੁਨ। ਸੁਤ ਦਿਤ ਨਾਰਿ ਤਿਥਿ ਪਿਧੁ ਪੈਸੇ।	ਅਪਨ ਮੰਦ ਕਥਾ ਅਤਿ ਪਵਨ। ਜੇ ਨਾਦ ਰਹਿੰਦੇ ਨਰਨ ਘਨੇਰੇ। ਕੁਯੇ ਤਰ ਹਤ ਅਤਿ ਮਨ ਮਾਹ। ਕਹਾਹਿ ਵਿਖਾਵ ਕਰਿ ਜਸੁ ਰਾਵਨ। ਉਪਜਾਹਿ ਘਟਾ ਮੇਘ ਨਕੁ ਜੈਸੇ।
---	---

ਸਿਖਾ ਜਾਨਿਸਨੁ ਦਸੁ ਭੁਲਾ • ਬਦਹਿਨ ਕੋਉ ਜਗਾ ਆਯੋ ਕਾਲ •
ਅਵ ਪੁਰੁ ਜਤਨ ਬਿਚਾਰੁ ਸੇਈ • ਰਿਪੁ ਕਰ ਨਾਸ ਜਵਨ ਵਿਧਿ ਹੋਈ

॥ ਅੰਧ ਪੁਰੁ ॥

ਦੋ:

ਸੋਗੇ ਕਰਨ ਬਿਚਾਰੁ ਪਨਿ ਬਹੁ ਪੁਕਾਰ ਦਸ ਸੀਸਾ •
ਅਮੁਖ ਹਿ ਦਾਸ ਅਹਿ ਰਵਨਿ ਹਿ ਆਯੋ ਜਹਾਂ ਗਿਰੀਸ
ਦੇਹੁ ਜੀਤਿ ਤੇਤੁ ਤਹਿ ਨਿਸਿ ਬੀਤੀ • ਸੰਧਾ ਬੰਦਨ ਕੀਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ •
ਲਗੇ ਕਰਨ ਸਮਾਨ ਦਸ ਸੀਸਾ • ਕਰਿ ਹਰਖਿਤ ਸੰਪਦ ਕਰ ਬੀਸਾ •
ਅੰਧ ਸੇਵਕ ਅਤਿ ਅਨੁਰਾਗਿ • ਸੁਨਿ ਖਗੋਸਤ ਹਿਤੇ ਬੁਭੁ ਭਗਿ •
ਅੰਧ ਕਰਖਣੁ ਜਪਿ ਦਸ ਮਾਲਾ • ਅਹਿ ਰਵਨ ਚਿਤ ਭੋਲ ਪਤਾਲਾ •
ਲਗੇ ਕਰਨ ਸੇ ਮਨ ਅਨੁਮਾਨ • ਕਿਹਿ ਕਾਰਣੁ ਦਸ ਮੁਖ ਅਕਾਲਾ •
ਨਿਸਦਰਨਾ ਹੁਭਵਨ ਬਸ ਜਾਕੇ • ਜੀਤਨ ਕਹਿਨ ਬੀਰ ਕੋਉ ਤਾਕੇ •
ਅਨੁਮਾ ਬਹੁਟ ਆਨ ਨਹਿ ਸੇਵੀ • ਧਰਮ ਸਮਾਨ ਉਰ ਕਾਮਦ ਦੇਵੀ •
ਚਲਿਓ ਬਹੁਟ ਆਯੋ ਸੇਵ ਹਵਾ • ਸਿਵ ਮੰਤ੍ਰ ਪਰਾਵਣੁ ਰਹੁ ਜਹਵ •
ਨਿਸਦਰ ਪਤਿ ਕਹਿਤ ਹਿ ਸਿਰਨ ਹੋ • ਕਰਗਹਿ ਨਿਜ ਆਸਨ ਬੈਠਾਯੋ •

ਦੋ:

ਅਹਿ ਰਵਨੁ ਤਬ ਰਾਵਨੁ ਹਿ ਬੁਝੀ ਕੁਜਲ ਚੁ ਪੀਤੀ •
ਸਿਖ ਮਨੁ ਹੀ ਰਹਿ ਸਕ ਕਥਾ ਜੋ ਸੇ ਭਗਨਿ ਅਨੀਤੀ • ੨
ਬਖਸਿ ਦੁਖਣੁ ਜਿਮੁ ਸੁਖਿ ਪਾਈ • ਸਿਖ ਮਨੁ ਰਿਕ ਪਟ ਫਿਤ ਗਾਈ •
ਕੁਹਿ ਸੁਹਿਤ ਸੀਤ ਕਰ ਹਰਗੁ • ਸਿਖ ਦਾਨ ਹਨ ਮਤ ਕਰ ਵਰਣਾ •
ਸੋਹ ਬੁਝੀ ਜਿਮੁ ਪੁਰੁ ਤਹਿ ਅਹੋ • ਬਲਿ ਕਾਮ ਬਿਬਾਦ ਸੁਨ ਪੋਗਾ •
ਅਨੀ ਅਹੋ ਨਿਸਰ ਅਤਿ ਕਾਯਾ • ਪਰੇ ਸਮਰ ਮਹਿ ਸੁਨਿ ਅਹਿ ਰਾਯਾ •
ਰਾਤ ਕੁਸਲ ਅਬ ਸਭਾਇ ਸਿਖਾਨੀ • ਕਟਕ ਨਿਸਚਰੁ ਸਕਲ ਨਾਸਨੀ •
ਉਰ ਕਰਨੁ ਪਨ ਨਾਹਿ ਮਾਰੇ • ਰਾਮ ਲਖਣੁ ਦੇਉ ਮਨ ਜਵਿਚਰੇ •
ਆਨਿਓ ਬਲੇ ਤੇਨਿ ਨਿਜ ਪਾਸਾ • ਕਹਹੁ ਸੁਜਤ ਹੋਇ ਵਿਪ ਨਾਸਾ •
ਸੁਨਤੁ ਸੋਚ ਗੁ ਅਹਿ ਰਵਨ ਮਨ • ਬੋਲਾ ਬਚਨ ਜੁਹਾਵਨ ਪਾਵਨਾ •
ਸੁਨ ਰਵਨੁ ਜਗਾਨੀਤਿ ਪਿਯਾਰੀ • ਕਰੇ ਅਨੀਤਿ ਹੋਇ ਭੁਭੁ ਭਾਰੀ •

੪੪੨
੧੧੨

ਰਾ:

ਸੰਤ

ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰ ਰਾਗ ਤੁਮਰਨੀ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਵਨ ਜਾਨੀ ਜਦ ਪਿਨੋਗੋ ਮੋਹਿ ਅਸ ਬਤ ਲੇ ਪਤਾਲ ਦੇਵੀ ਬਲ ਦੇਹੀ ਕੁੰਤੋਂ ਤੁਮ ਜਾਨਿਓ ਤਬ ਹੀ	ਕੀਨ ਸੇਨ ਕਲ ਸਰਬ ਸੁਹਾਨੀ ਸਾਧੇ ਬਡ ਤਹਿਲ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੋਹੀ ਤਦ ਪਿਹਰਹੁ ਤਬ ਸਾਗੋ ਦੇਹੀ ਕਸ ਪ੍ਰਭਾ ਨਿਸਿਚ ਕਲ ਦੇਹੀ ਕੁੰਤੋਂ ਸਮ ਤੇਜ ਹੋਇ ਨਿਸਿਚ ਹੀ
--	---

ਦੇ:

॥ ਕਹੀ ਅਸ ਬਰਨ ਪ੍ਰਭਾ ਕਰਿ ਜੀਨ ਨਾਇ ਬਲ ਭਾਖ
 ॥ ਅਸੋ ਰਾਪ ਪਤਿ ਕਰਕ ਤਦ ਨਿਜ ਦੇਹੀ ਚਿਰ ਰਾਖਾ ॥ ੩

ਸਭ ਨਿਜ ਕਰ ਅਤਿ ਅੰਧਾਰੀ ਕਹੀ ਜਲ ਤਿ ਜਲ ਜੋਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤਹਿ ਮਾਰਤ ਸਤ ਗੰਢਿ ਉਪਾਈ ਜੋ ਸੋਭਾ ਯਾਹੀ ਹੁੰਦੀ ਸੁਨਾਈ ਦੇਹੀ ਦੇਹੀ ਚਿਨਤ ਬੇਲ ਸਮਾਨਾ ਦੇਹੀ ਪ੍ਰਿਥੁ ਜ ਅਹਿ ਵਾਹੁ ਹਰਾ ਦੇਹੀ ਸਾਧਿਨ ਮਨ ਰਹਿਤ ਨੀ ਦੇਹੀ ਬਿਭੀਖਣ ਸਭ ਅਨਹਾਰੀ	ਮਰ ਕਰ ਕਰ ਜਾਰਾ ਹੀ ਤਹਿ ਭਾਰੀ ਅਤਿ ਹਿ ਅਗਮ ਜਹਨ ਹੰਗਤ ਕਲ ਕਰ ਲੰਘਾਰ ਕੋਟਿ ਹਾਠਿ ਨਾਈ ਕੁਜਗ ਰਜ ਕੰਡ ਲੀਲ ਗਾਈ ਵਾਹ ਸਹਾ ਜਹ ਮਖ ਹਨ ਮਾਨਾ ਹਿ ਮਿ ਰਵਿ ਰਾਹ ਕਰ ਤਿਸ ਪਸਾਰ ਕਪਾਦ ਦੇਖ ਤਹੀ ਕੀਨ ਭਵਨੀ ਪਵਨ ਤਨਾ ਪਹਗਾ ਛਲ ਕਾਰੀ
--	---

ਦੇ:

॥ ਸਹਤ ਪ੍ਰਤਾਪੀ ਪਵਨ ਸੁਤ ਪੁਨਿ ਸੁਤ ਪਤਿ ਪਤਿ ਰਾਸ
 ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਨਿਰ ਚਲ ਰਾਮ ਪਹਿ ਮਾਧੁ ਰੇਦ ਘਨਾ ਹਿਤਾਸ

ਸਮਰਨ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਜਤਾ ਵੰਦ ਹੋਹੁ ਦੇਹੀ ਸੁਨਿ ਭਾਤਾ ਮੇਰਾ ਪਤਿ ਸਨ ਅਯਸੁ ਪਈ ਤਹਿ ਤੇ ਭਰਤ ਚਲੇ ਪ੍ਰਭ ਪਈ ਸੰਤ ਅਬਰਨ ਕੀ ਪਤਿਲਾ ਮਨ ਮਨ ਕਪਰ ਚਤੁਰ ਗਤਿ ਜਾਨ ਨਾ ਜਾਣੀ ਆਯਸੁ ਪਾਇ ਗਯੋ ਸੋ ਤਹ ਵਾ ਕਪਿ ਪਤਿ ਜਾਮਵੰਤ ਨਲ ਨੀਲ	ਕੀਨ ਸੇਨ ਗਮਨ ਬਿਭੀਖਣ ਤਤ ਦੇਹੀ ਜਹੀ ਰਿਪਾ ਲਸਨ ਰਤ ਸੰਧਾ ਕਰਣ ਗਯੋ ਸੁਨ ਭਾਈ ਭੁਏ ਬਿਲੀ ਬਜਨ ਰਾਮ ਗਿਯਾਈ ਸੁਨ ਖੋਲੇ ਮਾਧੀ ਕਲ ਦਨਾ ਪਰ ਮਨ ਹੋਟੇ ਹਰਾਹਿ ਪਨ ਭਾਈ ਖੋਟੇ ਫਟੀ ਸਮਰ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੀ ਜਾਣੀ ਬਾਲੀ ਸੁਤ ਸੁਦੇਹ ਬਲ ਛੀਲ
--	--

ਲੰਕਾ:

ਰਾ:

ਦੇ: ॥ ਵਿਦਿਦ ਮਯੰਦਰੁ ਕੀ ਸਗਣੁ ਗਮਗਵ ਖਸ ਕਪਿ ਝੀਗ।
॥ ਸਹਤ ਬਿਭੁਖਿਣ ਅਪਰ ਕੁਟੁ ਜੋਯੇ ਸਭ ਰਣ ਧੀਗ। ॥ ੪

੪੪੩
੧੧੮

ਤਿਨਹਿ ਮਯਰਵਣ ਸਸਿਗਹੁ। ਦੱਖਣਦਿ ਸਿਸੇਵਰ ਰਖ ਤਾਥਾ। ਪੁਰਕਰ ਕਰ ਧਰ ਰਜਤ ਕੀਯੋ। ਕਪਿ ਸਮੁਹ ਜਨੁ ਸਾਗਰ ਖੀਗ। ਸੁਭਗ ਬਾਣ ਧਨੁ ਧਰੇ ਬਨਈ। ਅਹਿਰਾਵਣ ਮਨ ਕੀਨ ਪ੍ਰਣਮ। ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਜੇਹਿ ਧਨਾਨ ਨ ਪਾਵਹਿ। ਕੁਰਹਿ ਵਿਧਿਧਿ ਜਪ ਜੋਗ ਵਿਰਗੀ। ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਹਿ ਦੇਖ। ਭਰ ਲੋਚਨ। ਬਹਰਿ ਹਿਦਯ ਤਹਿ ਕੀਨ ਵਿਚਰ। ਕਛੁ ਨਿਜ ਮਾਯ। ਕ੍ਰਿਤ ਗਵ ਅਈ।	ਏਕ ਮੰਗੋ ਸੇਵਤ ਫਰਿ ਨਾਹੁ। ॥ ਅਨੁਭ ਬਾਅਦਿ ਸਿਤੇਹਿ ਧਰ ਰਾਥ। ਜਾਤ ਰਖ ਪੰਕਜ ਫਰਿ ਜੀਯੋ। ॥ ਭੁਭੋ ਸੋਯੇ ਮਾਨਹੁ ਦੇਉ ਬੀਗ। ਲਾਖ ਮਲ ਸਹ ਸਮੀਪ ਰਖਾਈ। ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਸੁੰਦਰ ਘਨ ਸਮਾਸ। ਮੁਖਿ ਮਹੇਸ ਪ੍ਰਯਾ ਮਨ ਲਾਵਹਿ। ਜਪਹਿ ਤਿਹਿ ਤਰਨਿ ਚਿਦਨ ਜਗੀ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੋਧ ਜੇਵਕੁ ਕੁਯ ਮੋਚਨ। ਕਛੁ ਕ੍ਰਿਤ ਗਵਣ ਅਨ ਸਾਰਾ। ਕਵਨੀ ਭਾਂਤੋ ਜਾਹਿ ਦੇਉ ਭਾਈ।
---	--

ਦੇ: ॥ ਮੋਹਨ ਤੇ ਮੋਹੇ ਸਕਲ ਮੰਦਰੁ ਤੇ ਪਾਖ ਮੁਦਿ। ॥
॥ ਭੁਭੋ ਅਵਿਸਯ ਚਿਤਾਇ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਿਰਣਿ ਲੋਚਨ। ॥ ੫

ਅਹਿ ਵਿਧਿ ਗਯੋ ਦਹਨ ਲੋ ਜੇਈ। ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜਬ ਰਾਵਣ ਦੇਖਾ। ਮਨ ਮਹ ਹਰਖ ਕਰਹਿ ਅਤਿ ਭਈ। ਏ ਨਿਜ ਲੋਕ ਗਯੋ ਪਲ ਮਾਹੀ। ॥ ਜਾਗੇ ਬਨਰ ਸ੍ਰੀ ਹਤ ਭਾਗੀ। ਪੁਰਿ ਦੇਖਿ ਜਨਿ ਮਿਤਿ ਮਿਤਿ ਚਿਤਿ। ਗਦ ਬਿਨ ਵਿਦਸ ਜੀਵ ਬਿਨ ਦੇਹ। ਏਕ ਹਿ ਦੇਖ ਲਗੇ ਤਸ ਬਖਨਾ। ॥	ਨਹੁ ਮਾਰਗਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਹਿ ਜੇਈ। ਕ੍ਰਿਸ ਪ੍ਰਮਾਣ ਤਹਿ ਬਚਨ ਵਿਸੇਖ। ਅਹਿਰਾਵਣ ਲੋਗ। ਅਸੁਰ ਤੀਯ। ਕੁਯੋ ਜੋਤ ਤਬ ਕਪਿ ਦਭ ਮਾਹੀ। ਦੇਖਿ ਯਜਿਮਿ ਸਰਤਾ ਬਿਨ ਬਾਗੀ। ਭੇ ਬਾਨਰ ਜਿਮਿ ਉਡ ਬਿਨ ਚੰਦ੍ਰ। ਜਿਮਿ ਦੇਖਿ ਯਦੀ ਪਕ ਬਿਨ ਰੋਹ। ਕਹਾਂ ਗਯੋ ਤੇ ਲੋਕੁ ਬਿਭੁਖਨ। ॥
--	--

ਦੇ: ॥ ਜਿਹੋ ਸਭ ਮਿਲੇ ਕਟਕ ਤਿਨ ਨਹਿ ਪਾਯੋ ਦੇਉ ਝੀਗ।
॥ ਭੁਭੋ ਦਿਨਾਨੁਤ ਸਭ ਭਾਲ ਕਪਿ ਜਿਮਿ ਜਲ ਚਰ ਰੇਤਿ ਨੀਰ ॥ ੬

ਸਕਲ ਕਹੈ ਸਹ ਇਧਿ ਕਹ ਕੀਨ •
ਸੋ ਕਰ ਸਿਤ ਧਰਿ ਸਕਹਿ ਨ ਪੀਰ •
ਕਰਨੁ ਕਰਹਿ ਕਪੀਸ ਅਪਾਰ •
ਕਟਕ ਨਿਸਾਚਰ ਸਕਲ ਸਹਾਰੀ •
ਸੋਊ ਨ ਰਹਿਤ ਰਾਮ ਸਰ ਲਗੇ •
ਕਬਹੁ ਕਦ ਸਿਰ ਅਰਠੁ ਜੀਤਹਿ •
ਅਸ ਕਹਿ ਬਿਕਲ ਮੁਰਛ ਮਧਰੇ •
ਵਸਾ ਬਿਭੀਖਣ ਕਹੀਨ ਜਾਈ

ਰਪੁ ਪਤਿ ਬਿਰਹੁ ਪ੍ਰਣ ਕੁਲ ਲੀਨ •
ਕਹਾਂ ਰਾਮ ਲਖ ਮਖਣੁ ਦੇਉ ਬੀਰ •
ਬਨੀ ਬਾਤ ਬਿਧਿ ਕਹ ਵਿਰਾਗ •
ਰਹਾ ਏਕ ਰਿਪ ਰਾਵਣੁ ਭਾਰੀ •
ਭਾਇਓ ਹਮ ਸਬ ਪਰਮ ਅਭਰੇ •
ਚਿਤਰ ਕਵਨੁ ਦੇਵ ਹਮ ਸੀਤਹਿ •
ਲਗਤ ਬੰਜੁ ਸੈਲ ਜਿਮਿ ਨਿਲੇ •
ਬਿਰਾਤ ਬਤਸ ਜਨ ਧੋਨ ਲਝਾਈ

ਦੋ:

॥ ਸਹਤ ਪਵਨ ਸੁਤ ਗੀਛ ਪਤਿ ਦੁਖ ਮਨ ਭਾ ਬਹੁ ਭਾਤਾ ॥
॥ ਖਗ ਪਤਿ ਸੁਣਨ ਕਤਹੁ ਕਛੁ ਤਮ ਅਪਾਰ ਭਹਿ ਰਾਤਾ ॥ ੪

ਪਵਨ ਤਨ ਯ ਪਤਿ ਕਹੁ ਸਬ ਪਾਹੁ •
ਕੋਊ ਇਕ ਅਵ ਬਿਭੀਖਣ ਬੇਖ •
ਪ੍ਰਛਤ ਵਰਨ ਕਹਿਤ ਅਤਿ ਨੀਕੁ •
ਵਹਨ ਸੁਨਤ ਬੋਲੇ ਲੀਕੇ ਸਾ •
ਪੰਨ ਗੋਲੇਗ ਨਿਵਾਸੀ ਸੋਈ •
ਮਹਾ ਬਲੀ ਜਨੈ ਸਬ ਮਾਯਾ •
ਜਹਿ ਬਲ ਰੋਇ ਤਹਾ ਸੋ ਜਾਈ •
ਕਹਿ ਭਾਲ ਪਤਿ ਸੁਨ ਹਨੁ ਮਨ •
ਬੋਲ ਸੋਯਤਨ ਵਿਚਾਰੁ ਤਤਾ

ਬਿਸਮਲ ਦੇਕੁ ਹੇਤ ਮਨ ਮਾਹੀ •
ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਨਿਕਟ ਜਾਤ ਹਮ ਦੇਖਾ •
ਕਪਟਨ ਜਾਨਿਯ ਨਿਸਚਰ ਜੀਗ •
ਅਹਿ ਰਾਵਣੁ ਲੇਗਾ ਅਵਿਧੇ ਸਾ •
ਮਮਤਨ ਬੇਖ ਅਵਰਨਹਿ ਕੋਈ •
ਨਿਸਚਹੁ ਤਹਿ ਵਸ ਸਨਿਸਪਠਾ •
ਤਾਂਹਿ ਜੀਤ ਅਨਹਿ ਦੇਉ ਭਾਈ •
ਤਵ ਬਲ ਤਾਤ ਸਕਲ ਜਗ ਜਨ •
ਕਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਆਨਹੁ ਦੇਉ ਭਾਤਾ

ਦੋ:

॥ ਬਿਲਖਿ ਕਹੈ ਕਪਿ ਪਤਿ ਬਹੁ ਸਨ ਮਾਰ ਮੁਤਤਤ ॥
॥ ਬਿਨ ਰਪੁ ਨਾਇਕ ਜਨ ਮਧਿਗ ਪਲ ਯਗ ਸਹਿ ਵਿਹਤ ॥ ੫

ਯਥਾ ਕਿ ਪਤਿ ਬਿਨ ਵਰਿਦ ਬਾਹੀ •
ਕੁਦ ਅਸੰਗੁ ਰਣ ਅਨੀ ਅਨਾਥਾ •
ਦੀਪ ਅਵਰ ਨਿਸਕਲ ਪਿਣਭੀਗੀ •
ਜਿਮਿ ਸੀਤਾ ਸੁਖਿ ਭੋਖਨ ਅਨੀ

ਗਵਿ ਬਿਨੁ ਜਲਜ ਮੀਨ ਬਿਨੁ ਬਨੁ •
ਵੰਦ ਅਨਿ ਪੁਨ ਗਤ ਅਮਾਥਾ •
ਤਿਮ ਹਮ ਸਸ ਦੇਖੈ ਬਨ ਰੀਗੀ •
ਤਹਿ ਪਕਾਰ ਆਨਹੁ ਸੁਖ ਦਲੀ

ਲੰਕਾ

ਰਾ:

੪੪
੫੮੭

ਸੁਨਤ ਬਰਨ ਮਾਰਤ ਸੁਤ ਬੋਲਾ
ਉਵਨ ਚਰਦਸ ਤੀਨਹੁ ਲੋਕਾ
ਅਬੁ ਮਸਜਰਾ ਹਰਿ ਸਬੁ ਭਾਈ
ਅਸਕਰ ਸੁਕਤ ਚਲੇ ਹਨ ਮਨ
ਚੁਲਤ ਬਦ ਵਿਕਤ ਭਰਮਾਏ

ਰਾਖਹੁ ਚਿਤ ਬਿਰਕਟਨ ਅਡੋਲਾ
ਆਨਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬਲ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜ ਸੇਕਾ
ਲਰਹੁ ਕਾਲ ਸਨ ਜੋ ਚਰ ਆਈ
ਗਰਜਤ ਪਲਾਜ ਪਯੋਧਿ ਸਮਾਨ
ਗੀਧਿ ਨਿਗਿਧਿ ਕਹਤ ਤਹੁ ਭਾਯੋ

ਵੇ:

ਨਾਨਿ ਚਾਰੁ ਭਾਗੁ ਗਹੁ ਕਰਿ ਬੋਲੀ ਪਾਤਿ ਸਨ ਬੋਲਾ

ਆਨਹੁ ਅਮਖ ਮਨਸ ਪਿਯ ਖਾਹੁ ਹੋਇ ਜਿਯ ਚੈਨਾ ੧੦

ਤਸ ਕੁਚਨ ਸਨ ਪਗ ਅਸਕਰਿਉ
ਦੇਇਹਿ ਬਲਿ ਦੇਵੀਹੁ ਜੋ ਜਾਈ
ਕਦਨਿਉ ਯਤਨ ਦੇਵ ਮੇ ਅਨੀ
ਜਬਹਿ ਪਵਨ ਸੁਤ ਅਸਸੁ ਪਾਈ
ਅਕੁਰ ਪਾਕੁਰ ਪਾਤਲਹਿ ਗਯਉ
ਗਰ ਪਾਲ ਮਕਰਿ ਧ੍ਰੁਵ ਕੀਸਾ
ਨਿਦਰਿ ਸਤ ਮੋਹਿ ਤੇਹਿ ਭਰਨਾਹੀ
ਜਾਨਿ ਸਿਧੇ ਹੋਨ ਮਾਰਤ ਸੁਤ ਬਾਲਕ

ਅਹਿਰਾਵਣ ਰਾਮਹਿ ਲੈ ਗਹਿਉ
ਸਿਅਮਖ ਬਭੁ ਭਾਗਨ ਪਾਈ
ਅਸਕਰ ਬਿਹਿਗ ਬਾਮ ਸਨ ਮਨੀ
ਚਲੇਤਹਾ ਸਿਮਰਤ ਰਾਖਰਾਈ
ਅਹਿਰਾਵਣ ਪਰ ਪ੍ਰਵਿਸਤ ਕੁਯਉ
ਕਪਿਸਨ ਭਾਇ ਕਹਤ ਬਹੁ ਗੀਸਾ
ਦੀਪਹਿ ਜਿਮਿਨ ਪਤੰਗ ਭਰਾਹੀ
ਸ੍ਰੀਮਤੁ ਤ੍ਵੰ ਭੰਜਨ ਸੁਖ ਕਾਲਯਾ

ਸੇ:

ਸੁਨਤ ਬਰਨ ਹਨ ਮਨ ਬੋਲਤ ਭੇ ਇਸੇ ਬਿਥਾਸਾ

ਅਭੇ ਪ੍ਰਚ ਅਗਨ ਮੋਹੇ ਸੁਤ ਸੁਪਨੇ ਨਹਿ ਮਨਾ ੧

ਕਹਤ ਬਰਨ ਸਨ ਮਯੁਤ ਬੋਲੀ
ਅਮ ਸੁਤ ਬਰਨ ਸਿਨੁ ਕ੍ਰਿਪਕਜ
ਕਹਿ ਪਕਰ ਤਵ ਮਮ ਸੁਤ ਭੁਯਉ
ਸੁਨਤ ਕਹਹਿ ਮਕਰਾਨੁ ਸੁਨਤ
ਸੁਤ ਮਾਧਰਿ ਚਹਿ ਉਦਾਹੇ ਸਮੀਪ
ਜੋ ਪ੍ਰਸੇਦ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਗਯਉ
ਅਤ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਤਵ ਸੁਤ ਭਾਗਾ
ਅਹਿਰਾਵਣ ਸੇਵਾ ਮੇ ਕਰਹੀ

ਕਾਮ ਬਿਥਾਸ ਕਥ ਭੁਏ ਮਠਿ ਮੋਰੀ
ਇਤਨ ਕਹੇਤ ਤੇਹਿ ਨਹਿ ਲਜਾ
ਨਿਜਹਿਤ ਪਤਿ ਮੇ ਸਨ ਕਿਨ ਕਹੇਉ
ਕਿਹਉ ਦਾਹੁ ਗਵਣ ਪਰ ਰਚਨਾ
ਭਹਿ ਭੇਦ ਤਵ ਤਨ ਕਪਿ ਦੀਪਾ
ਪਿਯੋ ਮੀਨ ਤੇਹਿ ਤੇ ਮੇ ਭੁਯਉ
ਗੋਵਰਨਹੇ ਨਿਜ ਪਿਤਾਨ ਮਤਾ
ਰਾਮਹੁ ਵਰਨ ਕਵਹੁ ਟਰਹੀ

੪੪੬
੧੫

ਗੁ:

ਲਕ

ਦੇ:

ਸੰਤਮ ਬਚਨ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕਹਿ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਸਬ ਬਾਤਾ॥
ਲਵਾਲਖਾ ਮਨ ਰਾਮ ਕਹਿ ਕਹ ਕਰਤ ਜੋ ਭਾਤਾ॥ ੧੧

ਬਹੁਤਾਤ ਤਹਿ ਅਜਬਲ ਨਾਉ॥
ਯਹ ਬਿਤਾਂਤ ਅਸ ਜਾਨੈ ਤਤਾ
ਸੀਤਾ ਪਤਿ ਅਰਫਤਿ ਪਤਿ ਮਾਥਾ॥
ਕਾਰਤ ਹੋਮ ਤਿਹ ਕਾਰਣੁ ਆਜਾ॥
ਜੋ ਕਛੁ ਨਿਸ ਸੁਵਦਨ ਸਨਿ ਪਾਯਚਿ
ਨਿਸ ਪੁਰੁ ਕਜ ਲਾਗੀ ਦੁਖ ਸਹਿਉ॥
ਸਾਨ ਕਹੁ ਤੁਮ ਜਾਨ ਨ ਵੇਉ॥
ਸਨਿ ਅਸ ਪੋਲਿ ਬਲੋ ਹਨੁ ਮਾਨ

ਜਾਨ ਚਹਉ ਮੇਤਵ ਪੁਰੁ ਠਾਉ॥ ॥
ਯਹ ਮੇ ਸੁਵਦਨ ਸਨਿਉ ਕਛੁ ਵਤ
ਜੋ ਲੈ ਆਯਚਿ ਨਿਸਿਰਨ ਨਾਥਾ॥
ਵੇਵਹਿ ਬਲ ਵੇਵੀ ਨਿਪ ਰਾਜਾ॥
ਤਤ ਸਕਲ ਜੋ ਤੁਮਹਿ ਜਨਾਯਗਾ॥
ਤੁਮ ਸਨ ਸੰਤਮ ਬਚਨ ਮੇ ਕਹਿਉ॥
ਪੁਰੁ ਆਗਾ ਤਜਿ ਅਸ ਜਨ ਲੇਉ॥
ਭੁਜੇ ਕ੍ਰੋਧ ਮਕ ਰੋਧ ਜਾਨਾ॥ ॥

ਦੇ:

ਤੇਹਿ ਮੁਸਕ ਕਪਿ ਕਹਿ ਹਨਿਓ ਪੁਨਿ ਮਾਰਿਓ ਕਪਿ ਤਹਿ
ਹਨਹਿ ਪਰਸਪਰ ਏਕ ਇਕ ਬਲਿ ਸਮਾਨ ਘਟਿ ਨਹਿ ੧੨

ਏਕਹਿ ਏਕ ਸਕਹਿ ਨਹਿ ਧਾਰੀ॥
ਸੁਤਹਿ ਲੁਮ ਸੁਤ ਬਾਂਧਿ ਭਵਾਨੀ
ਧਰਿ ਲਘੁ ਰੂਪ ਹੋਮ ਗਹ ਵੇਖਾ॥
ਤਹਿ ਵੇਵੀ ਕਾਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਪ ਰਹਈ॥
ਵਿਵਿਧਿ ਭਾਂਤਿ ਮੇਵ ਪਕਵਾਨਾ॥
ਮਾਲਿਨਿ ਤਹਿ ਪ੍ਰਸੂਨ ਲੋਆਈ॥
ਸੁਮਨੁ ਤੇ ਕਰਿ ਅੰਤਿ ਹਲਕਾਈ॥
ਜਬ ਵੇਵਹਿ ਸੋ ਪੁਸਪ ਚਵਯੋ॥

ਪਿਤਾ ਪੁੱਤ ਵੇਉ ਕੁਰ ਭਾਰੀ॥ ॥
ਚਲੋ ਕਾਤ ਸੁਤੇ ਬਿਲੋ ਬਨ ਅਨੀ
ਜੀਵ ਸਜੀਵ ਪਰੈ ਨਹਿ ਲੇਖਾ॥
ਜੋਰਤ ਘਰ ਬਹੁ ਕੋ ਕਹਿ ਸਕਈ॥
ਧਰੇ ਆਨਿ ਵੇ ਵੀ ਅਸਥਾਨਾ॥ ॥
ਸਮਾਨ ਮੱਧਸ ਪਾਵਿ ਮੇ ਕਪਿ ਰਈ॥
ਲੇਤ ਪਾਵਿ ਸਿਹਿ ਜਾਨਿ ਨ ਸਾਈ॥
ਬਿਕਰ ਰੂਪ ਭਬ ਕਪਿ ਵਿਹਾਰੀ॥

ਦੇ:

ਛੁਬਤ ਚਰਣੁ ਵੇਵੀ ਭੁਰਤ ਧਰਣੀ ਰਹੀ ਸਮਾਇ॥
ਮਖ ਬਗਾਰੇ ਨ ਵੇ ਭਾਉ ਕਪਿ ਫੁਲਿ ਲਖਤ ਭੁਰਾਇ॥ ੧੩

ਵੇਵੀ ਪੁਗਟ ਸੁਮਾਏ ਜਲ ਭਾਗੀ॥
ਕਹਿ ਕਿਹੇ ਦ੍ਰਿਸਟ ਗਟ ਰੁਏ ਅਸ
ਕਰਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪੁਨਿ ਪੁਜਾ ਕਰੀ॥

ਕਰਹਿ ਵਿਚਰ ਹਿਰਾਸ ਅਤਿ ਭਾਗੀ॥
ਬੁਝ ਭਗੀ ਹਾਨਿਸ ਭਰ ਭਾਗੀ॥
ਜੋਰਛਾ ਵਸੇ ਤਪਿ ਮਖ ਪਰਹੀ॥

<p>ਜੇ ਜਹੇ ਕਹੀ ਬਹੁ ਸਮੁਦਾਈ॥ ਕਪਿ ਖਿਲਾਰੇ ਕੋ ਤਿਕ ਦੇਸਤਾਰਾ ਅਹਿਰਾਵਣ ਚਿਰਭਾ ਸੁਖ ਕੈ ਮੇ ਸਥਹੀ ਹੋਮ ਸਿੰਧ ਤਹੀ ਜਾਨਾ॥ ਰੰਧ ਕੀਨ ਪੁਰੁ ਕਹੀ ਤਹੀ ਆਈ ਕੋਊ ਗਵਾ ਕੋਊ ਧਨੁ ਬਾਣਾ॥</p>	<p>ਬਚੀ ਨ ਕਛੁ ਸਕਲ ਕਪਿ ਖਾਈ॥ ਭੁਰਹ ਨਿਸਚਫ ਭੁਲ ਜੰ ਘਾਰਾ ਦਵੈ ਕੰਧੁ ਪਰ ਚਲੇ ਪਾਧੁ ਜੋਧੀ॥ ਲਦਮਣ ਰਾਮ ਭੁਭਤ ਤਹੀ ਆਨ॥ ਨਿਸਚਰ ਬਹੁ ਆਯੁ ਧਰਿ ਪਾਨੀ ਸਾਨ੍ਹ ਸੁਲਧਾਨਿ ਕੋਊ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾ॥</p>
<p>ੴ ਸਤਨਾਮੁ ਪਰਸੁ ਅਸੁ ਪਾਸੁ ਪਰਘ ਅਰ ਵੇਤਾ॥ ॥ ਸੁਲਭੁਤੀ ਪਟਿ ਪਰਸੁ ਦੇਖਤ ਵਿਸਰਤ ਚੇਤਾ॥ ੧੪</p>	
<p>ਮਾਯਾ ਲਭੈ ਸਕਲ ਬਿਚਾਰੁ ਯਹੀ ਵਿਧਿ ਸਕਲ ਬੀਰਤ ਹਿਰਾਜੀ ਅਯਸੁ ਪਾਇ ਖੜਗ ਤਿਨ ਕਾਢੇ॥ ਕੋਊ ਕਹਿ ਰਾਜ ਨੀਤ ਅਨੁ ਸਰਹਾ॥ ਪੁਨਿ ਅਸਿ ਬਚਨ ਮੁਖ ਮਤ ਕਹੀ ਨਾਨੀ ਤੋ ਕਾਲ ਆਇ ਨਿਸਰਾਨਾ॥ ਬੋਲਹੀ ਮੁਖ ਅਸੀ ਭਵ ਬਾਨੀ॥</p>	<p>ਆਤਿ ਵਿਕਰ ਮਯੁ ਮੁਖ ਕੁਲ ਖਮਣੁ ਅਹਿਰਾਵਣ ਆਗਾ ਵਿਧ ਗਾਹੀ॥ ਮਦਨ ਕਹੇ ਪੁਰੁ ਪਰ ਭੇ ਰਾਢੇ॥ ਬੁਰਿ ਤੈ ਵੈਰ ਬਿਲਿਬ ਅਬ ਕਰਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਜੇਤੁ ਮਰੇ ਹਿਤੁ ਅਹੀ॥ ਨਿਸੁ ਸੁਪੁ ਸਾਪੁ ਵੇਊ ਜਨ ਪਾਨਾ ਸਕੁਚ ਲਗਾਹੈ ਸੋ ਕਹਤ ਭਵਨੀ॥</p>
<p>ੴ ਪਤਿ ਚਿਤਵਹਿ ਰਾਮ ਤਨ ਰਾਮ ਚਿਤਵ ਅਹਿਰਾਜਾ॥ ॥ ਪੁਲਕਰ ਕੋਤਕ ਕਹਿਯਾ ਕਿਮਿ ਸੁਨੈ ਦਸਾ ਖਰਾ ਰਾਜਾ॥ ੧੫</p>	
<p>ਬਿਹਸਿ ਕੀਨ ਪੁਰੁ ਹੋਵਾਸ ਵਿਚਾਰਾ ਜਾਨਾ ਵੇਦ ਰੂਪ ਹਨੁ ਮਾਨਾ॥ ॥ ਕਾਲ ਕੋਰ ਤਮ ਸਿਮਰਹੁ ਰੱਖਮਕ ਸੁਨਤਾ ਗਿਰਾ ਤਿਨ ਮਾਰਨ ਰਹੀ॥ ਨਿਸਚਰ ਸਕਲ ਰਸ ਭੇ ਭਾਗੀ॥ ਅਹਿਰਾਵਣ ਭੁਲ ਕੀਨ ਨ ਕਾਢਾ॥ ਤਹੀ ਤੇਵੇ ਫਿਰਦੁ ਸੁਤ ਆਜਾ॥ ਸਮਭੁਮ ਵਸੁ ਤਬ ਨਿਯੁਰ ਸੁਹੀ॥</p>	<p>ਜਪੈ ਸਕਲ ਜਗ ਨਾਮ ਹਮਾਰਾ ਬਿਹਸਿ ਕਹਾ ਤਬ ਰਾਮ ਜਾਨਾ॥ ਭੁਲੀ ਤੁਮਾਰੇ ਵੇਦਿ ਤਬ ਭੁੱਖਮਕਾ ਅਨ ਸਮਾਨ ਕਪਿ ਗਰਜਤ ਭੁਯੁ ਕਹੀ ਵਚਨ ਭੁਯੁ ਵਿਦਥ ਵਿਚਾਰੀ॥ ਆਨੇ ਕਪਾਦ ਬੇਖੁ ਸੁਰ ਰਾਜਾ॥ ਅਯੁ ਤਾ ਸਥ ਕਹਮਰੁ ਸਮਾਜੁ ਬਹੁਰ ਕੀਸ ਗਰਜਤ ਅਤਿ ਭਾਗੀ॥</p>

੨੬: ਅਪ੍ਰਗਟ ਰੂਪ ਕਰਿ ਪਵਨ ਸੁਤ ਅਵਹਾਸ ਗੀਠੀਗੁ ॥ ਅਨਿਕੁ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ ਨੇ ਚਰ ਸਨੁ ਰੂਪ ਪਤਿ ਧਰਿ ॥ ੧੬

ਸੁਰ ਮਗਨ ਨਿਸਚਰ ਅਭਿਮਨੀ	ਅਰੁ ਦੇਗ ਸਥ ਨਦ ਪਾਨੀ ॥
ਅਤਿ ਹਿਖਣ ਕਪਿ ਲੀਨੇ ਦੇਵਿ ਭਈ	ਧਨੁ ਰੂਪ ਨਿਸਚਰ ਸਮੁਦਾਈ
ਦੀਨ ਫਿਪਾਨ ਲੀਨ ਹਨੁ ਮਾਨਾ ॥	ਕਾਟਤ ਫੁਲ ਸਿਰ ਫਿਖੀ ਸਮਾਨਾ
ਖੰਡ ਖੰਡ ਸਬ ਖਲ ਦਲ ਕੀਨਾ ॥	ਗਹਿ ਪਦ ਰੂਪ ਅਗਨ ਮਹਿ ਦੀਨਾ •
ਕਰਿ ਲੀਨੁ ਰੂਪ ਕੋਟ ਕਪਿ ਤਾਈ ॥	ਤਹਿ ਮਹਿ ਘੋਰ ਕੋਊ ਰਾਗ ਨ ਜਾਈ
ਇਹ ਬਿਸੇ ਸਬ ਨਿਸਚਰ ਸੀ ਪਰੇ ॥	ਅਹਿ ਰਵਣ ਲਖ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥
ਰੇ ਕਪਿ ਦੀਨ ਤਾਜ ਨਹਿ ਜੋਹੀ ॥	ਅਹਿ ਰਵਣ ਤੇ ਜਨਨੇ ਪੋਹੀ ॥
ਜੀਬੁ ਮਲ ਕਹਿ ਸਿਮਿ ਤੇ ਮਾਰਾ ॥	ਅਰ ਰਵਣ ਸੁਤ ਹਤਿ ਚਿ ਵਿਚਾਰਾ

੨੭: ॥ ਕਲਨੇ ਮਸਮ ਨਹਿ ਮੇ ਕਰਿ ਕਪਿ ਬਚਨ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥
ਗਮਸ ਕਹਿ ਖੜਕ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕਿਯ ਕਪਿ ਤਨ ਬਜ ਸਮਨ ॥ ੧੭

ਏ ਅਸ ਤਹਿ ਪਵਨ ਸੁਤ ਮਾਰ •	ਕਟਿ ਜੀਸ ਪਵਨ ਮਹਿ ਭਾਰਾ ॥
ਆਹੁਤ ਪੁਣ ਦੀਨ ਤਬ ਕੀਸਾ	ਏ ਪੁਨ ਚਲੇ ਲਖਣ ਸਗਵੀਸ •
ਮਕਰ ਧ੍ਰੁਵ ਪ੍ਰਭਾਸ ਤਬ ਕੀਨਾ	ਬੰਧਨ ਫੋਭਿ ਰਾਜ ਤੇਹਿ ਦੀਨਾ ॥
ਇਹ ਰਾਜ ਭੋਗੁ ਤਮ ਤਾਤਾ ॥	ਭੁਜੁ ਸਦਾ ਮਮ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਉ ਭੂਤਾ
ਅਸ ਕਹਿ ਕਪਿ ਨਿਜ ਦਲ ਮੇ ਅਵ •	ਰਾਜੇ ਕਟਕ ਸਭਨ ਸੁਖ ਪਾਵਾ
ਮਿਤਕ ਸਫੀਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਅਵਹਿ	ਅਭਿਗਤ ਪਾਇ ਵਲੀ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ
ਬਿਛੁਟੇ ਅਲਕੁਜ ਨਿਲੋਜਨ ਆਈ	ਤਿਮਿ ਹਰਖੇ ਸਬਨ ਪਿਛੋਊ ਰਾਈ
ਮਿਲੇ ਕਪਿ ਸਵਰਣ ਧਰ ਮਾਰਾ	ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਿਸਚਰ ਨਾਦਾ ॥

੨੮: ॥ ਜਾਮਦੰਤ ਅੰਗਵ ਸਹਿਤ ਮਿਲੇ ਭਾਲੁ ਅਵ ਈਸਾ ॥
॥ ਜਨ ਮਾਨੇ ਕਹਿ ਬਚਨ ਪ੍ਰਿਯ ਲਖਣ ਕੈ ਸਲਾ ਧੀਸਾ ॥ ੧੮

ਵਹੁਰ ਸਬਹਿ ਭੋਰੇ ਹਨੁ ਮਾਨਾ ॥	ਕਹਿ ਤਾਤ ਤਮ ਰਾਖ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥
ਦੇਵਨ ਸੁਮਨ ਬਿਸੁਤ ਬਕੀਨੀ	ਪ੍ਰਮੁਦਤ ਦਿਵਯ ਦੇਵਤੀ ਵੀਨੀ ॥
ਅਨੁਸ ਸਹਿਤ ਹਰਖਤ ਰੂਪ ਬੀਨ •	ਕਹਿ ਵਚਨ ਸੁਨ ਤਨਯ ਸਮੀਨਾ

<p>ਤਰਮਮਾਨਤਾਹਿ ਹੋਇ ਨਿਤਗਰੀ ਅਸਤੁਮਾਰਤਿਕੁਵਨਮਾਹਿਭਾਇ ਨਾਤਕੀਨਸਥਮੈਕੋਹੀ ਨੀਏ॥ ਤੇਸੇ ਸਥਪਤਾਪ ਤੁਵ ਨਾਥਾ॥ ਕਟਕਸਹਿਤਰਥੇ ਦੇਉ ਭਾਈ॥</p>	<p>ਸੁਭਮੁਨੀਸਿਧਮਰੁਜਤਰਥਾਹੀ ਸੁਨਿਪੁਰੁ ਵਚਨ ਚਰਣਕਪਨਯਉ ਤਰਣੀਦਲਤ ਅਰਾਮਜਲਦੈਖੈ ਸੁਨਿਅਸਮਿਲੇਕਪਹਿਰਘਨਥੁ ਤਹਿਅਵਸਰਸੁਖਕਿਮਕਹਿਜਈ</p>
<p>੬: ॥ ਕਹਿਜਈ ਸੁਖਕਿਮਿਤਿਹਿ ਸਮਯਕਰਸੁਨਹੁਰਿਰਿਜਓਤਧਰੇ ॥ ਰਹਾਬੀਦਰੁਖ ਅਵਿਲੋਕਿਹਰਖਤ ਆਰਤੀ ਸੁਰਗਕੁ ਕਰੇ॥ ੧ ॥ ਅਤਿਪ੍ਰੇਮਸੇ ਮਾਰਤ ਸੁਵਨਯਸਗਾਇ ਵਿਵਥਨ ਅਸ ਕਹਾ॥ ॥ ਨਰਨਾਥਿਸਹਿਕੀਰਤ ਸੁਨਤਗਾਵਤ ਲਹਿਤ ਮੰਗਲ ਜਹਾ॥</p>	
<p>੭: ॥ ਕਰਿ ਬਹੁਬਿਧਿ ਹਰਿ ਆਰਤੀ ਬਾਣੀ ਸਤਾਸੁਨਾਇ॥ ॥ ਰਾਮ ਚਰਣ ਅਨੁਗਾਹਿਉ ਅਮਰਸੁਖਨ ਲੀਲਾਇ॥ ੧੯ ਵੇਦਨਿਭੁ ਰਪੁਰੁਗੁਣਗੁਣ ਗਾਈ ਵਿਬਧਬਿਨਯਰਪੁਪਤਿਸੁਨਕਨ ਚਤੁਰਨਨ ਬਰਦੀਨ ਅਧੇਲਾ॥ ਨਨੀਤਲਖਣੁ ਏਕਪਲਮਾਹੀ॥ ਅਜਹੁ ਹੋਇ ਰਣਕੋਤੁਕ ਭਾਈ॥ ਅਬੋਭੋਗਹਿਓ ਨਿਸਾਚਰ ਸੇਖਾ॥ ਤੇਰਣ ਮਹਿ ਮਹੇਪਤਹੁ ਪੁਰਾਣੀ॥ ਸੰਤੁਕ੍ਰਿਪਾ ਅਬ ਸੰਸਯ ਨਾਹੀ॥</p>	<p>ਆਭਤ ਹਰਿਕਾਘਦਿਨਜਸੁਲਵਹਿ ਕਹਿਪੁਰੁ ਸਤਜ ਸਿਧੁਭਗਵਾਨਾ॥ ਤਿਹਿਕਰਣ ਯਹ ਬਢੇਯੋ ਖੇਲਾ॥ ਰਾਖੁਯਾਭਧਾਨ ਕਲਨਾਹੀ॥ ਨਿਰਖਾਤੁਮ ਸਥੇ ਸੇਚ ਬਿਸਾਰੀ ਭੁਟਮਹੇਜਾਸੁਭੁਜ ਕਰ ਰੇਖਾ॥ ਬਿਨੁਸਮਸਥੇ ਸੇ ਕਹਤ ਖਰਾਕੀ ਸੁਨਿਸੁਰਿ ਹਰਖ ਅਤਿਮਨਮਾਹੀ</p>
<p>੮: ॥ ਸਤਾ ਬਰਨ ਸੁਨਿਰਾਮ ਕਰ ਆਨੰਦਿਤ ਸੁਰ ਯੁਗਾ॥ ॥ ਦੁਸੇਕਹ ਜੁਸ ਜਯਤਿ ਪੁਰ ਬਰਦੇ ਸਮਨ ਸਮੁਹਾ॥ ੨੦ ਯਾਹਿਦਰਿਸੁ ਸਾਹਿਬੁਰਗੁਰਾਦ ਅਵਹਿਯਹਰਖ ਸੁਨਹੁਦਿਜਗਈ ਯਾਰਾਮਵਲਕਪਦਿਬੰਦੁਸਪੀਤੀ ਲਹੁ ਚਰਿਅ ਅਤਿਚਰਾਸਹਾਦਾ॥</p>	<p>ਖਗਪਤਿਰਾਮਕ੍ਰਿਪਾਮਹਿਗਾਵ ਮਾਨਸਕੁਹੁ ਸਿਮਰ ਰਪੁਰਾਈ ਭਰਯਾਜਬੰਲੇ ਜੁਚਿ ਨੀਤੀ॥ ਸੁਨਿਮਮਨਾਬਪਰਮਸੁਖਪਾਦਾ॥</p>

੬੫੦
੧੦

ਮਹਿਲਾਵਲੁ ਭੰਧੁ ਤੁਹਾਵਨੁ •	ਜਾਇਤੁ ਕਿਯੋ ਸੋ ਕਰਹੁ ਬਰਬਾਨੁ •
ਸੁਮਿ ਮਨਿ ਦੁਨਯ ਵਿਖਾ ਲਭਈ	ਬਿਲਹਿਦਯਾ ਸੋ ਮਨਹਿ ਰਹਈ
ਮਨੁ ਤੁਮਾਵਲਾ ਆਇ ਪਾਵਨੁ	ਸਯਾਸੁ ਭੁਗ ਸਯਨ ਮਨੁ ਭਾਵਨੁ
ਮਾਨਸੁ ਹਰਿ ਚਰਿਤੁ ਮਹਿ ਨੀਕਾ	ਸਨਤ ਕਰਤੁ ਜੋ ਕੋਊ ਮਨੁ ਨੀਕਾ

ਦੇ: ॥ ਜੇਹੀ ਜਗ ਵੇਰਕ ਸੁਨਹੁ ਇਹਿ ਮਾਨਸੁ ਨ ਸੁਹਾਇ ॥
 ॥ ਵਸਾਗਰ ਮਹਤੁ ਮਤਿ ਸੇ ਅਭਿਰੁਦ੍ਰਾਪੁ ਭਲਿ ਜਾਇ ॥ ੨੧

ਮਾਨਸੁ ਮਨਤੁ ਨ ਮਨਹਿ ਅਪਈ	ਤਸਮ ਧਨਾ ਅਵਰੋ ਕਉ ਨਹੀ
ਧਨਾ ਧਨਾ ਭੁਮ ਸਨ ਕੋਊ ਆਪਾ	ਲਲਿਤ ਚਰਿਤ ਅਤੇ ਸੁਨਹੁ ਸੁਜਾਨੁ •
ਰਮਲਾ ਦਲ ਸਹਤ ਬਿਰਭੇ	ਸਾਭਿ ਟਾਮਕ ਹਿਕਾ ਪੈਰ ਛਿਕਾਜੇ
ਰਾਮ ਸੇਨ ਸੁਖਾ ਅਧਿਕਾਈ	ਨਿਗਮਾ ਗਮਜਾਨਿਓ ਬਧੁ ਭਈ
ਜਹ ਦਸਾਨੁ ਸਬ ਸਾਧਿ ਪਈ	ਵਦੁ ਸੰਦੇਸ ਚੀਨ ਸਬ ਜਾਈ
ਅਹਿਰਾਵਲੁ ਕਰਖਧੁ ਸਨਿਕਨ	ਭੁਯੋ ਤੇਜਹਤ ਅਭਿ ਦੁਖ ਮਾਨਾ
ਬਚਨ ਵਜੁ ਸਮ ਲਗੇ ਤਹੀ	ਸਿੰਘੁ ਮੁਹਾਛਿ ਪਰਿਓ ਮਹਿਮਾਹੀ
ਕਦੇ ਪਖ ਸਿਮਿ ਦਿਹਗ ਵਿਹਲਾ	ਰੰਗ ਚੀਰ ਗਤ ਨਿਸਿ ਹਿਮ ਕਥਾ
ਮੁਖ ਸੁਖਾਨ ਲੋਚਨ ਜਲ ਬਹਈ	ਵਚਨਨ ਅਵਸੀ ਸੁਪਨਿ ਹੁਈ

ਦੇ: ॥ ਮਯ ਤਨਜਾ ਤਖਾ ਆਇ ਪੁਨਿ ਬੁਧੁ ਕਾਰ ਸਮੁਹਾਇ ॥
 ॥ ਮਾਨਨ ਮੁਰਖ ਕਾਲ ਬਸ ਪਰਮ ਕੋਧੁ ਕਹੁ ਪਾਇ ॥ ੨੨

ਨਹਿ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਤਿਹੋ ਰੇਸ ਬਹੀ	ਉਠੈ ਬੁਠੇ ਧਰਿ ਪੀਤਸ ਗਾਢੀ
ਤਹਿ ਅਵਸਰ ਮੀਤੀ ਇਕ ਆਵਾ	ਕਰਿ ਆਚਰ ਦਸ ਮੁਖ ਬੇਰਵਾ
ਸਿੰਘਰ ਨਾਵੇ ਨਾਮ ਬਲ ਵਾਨਾ	ਬਿਦੁ ਗਮਨ ਮਗ ਪਰਮ ਸੁਜਾਨੁ •
ਸਦਾ ਬਿਭੀ ਖਣੁ ਕਰ ਸੰਗ ਰਯਭੇ	ਕਥਾ ਦਸ ਮੁਖ ਸਭੁ ਨ ਗਯਭੇ
ਆਯਾ ਸੇ ਭੁਲ ਅਵਸਰ ਪਾਈ	ਕਹਿ ਸਿਨੀ ਤੇਗ ਵਲਹੀ ਖਾਝਈ
ਨਾਸਾਨ ਕਥਾ ਦਸ ਮੁਖ ਨ ਸੁਹਾਨੀ	ਤਵ ਬਹਿਰਾਇ ਬਲ ਕਹਿ ਮਾਨੀ
ਕਰਿ ਵਹਨ ਦ ਹਿਦਯਾ ਅਗੁਨਿਓ	ਮੁਖੁ ਦੁਖ ਤਗ ਹਿਦਯਾ ਪਦੁ ਨਿਓ
ਅਥ ਜਹਿ ਕੋਹਿ ਸੁਸਾਹਿਜ ਭਈ	ਸਿਹਿ ਯਹਿ ਮੁਲ ਸਮੁਲ ਨ ਮਾਈ

ਲੰਗ:

ਕ:

ਦੇ:

॥ਯਹ ਦਿਓ ਰੋਲੇ ਸੋ ਸਚਿਦ ਸੁਨਹੁ ਧਨਸਕਲਰਾਓ॥

॥ਧੀਰ ਧਰਮ ਸੀਤਾ ਬਿਗਤ ਕਹਹੁ ਸੋ ਕਰਿਓ ਧੀ ਪਾਓ॥ ੨੩

ਸਚਿਦ ਸੁਨਹੁ ਧਨਸਕਲਰਾਓ

ਸਚਿਦ ਵਚਨ ਸਚਿਦ ਸਮੁਖ ਕਹੀ

ਆਪੋ ਮਨ ਮਾਨਿ ਕਰਹੁ ਧਨਸਕਲਰਾਓ

ਮੁਲ ਅਨੁਭਵ ਮਾਨਿ ਭਾ ਸੋਈ

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਾਨਿ ਕਰਹੁ ਧਨਸਕਲਰਾਓ

ਕੋਇ ਬਹੁਤਰ ਏਕ ਪਾਓ

ਵਤ ਪਨਾਇ ਬਲਦਰ ਤਾਪੀ

ਦਨਜ ਅਧੀਸ ਚਤੁਰ ਰਾਖਹੁ

ਕਸ ਸੁਰਾਹਿ ਸਨਮਾਨਹੁ ਚਿਨਾ

ਅਭ ਅਰੇ ਕਲੇ ਕੇ ਭਟਾਨਹੁਈ

ਹੇ ਨਰਾਭਕ ਤਨਸ ਭਮਾਰਾ॥

ਦਿਓ ਬਰਾਇ ਮਰਾ ਨਹਿ ਸੋਈ

ਪਰ ਬਿਹਵਾ ਸਲਾਹਿ ਪਤਾ ਵਧੀ

ਰਸ ਪਰਜਾ ਭੇਦ ਨਹਿ ਕਾਓ

ਜੀਤਹਿ ਸੋ ਰਿਪੁਰੁ ਮਹਿਮਾ

ਧਰਮ ਧੀਰ ਚਿਤ ਚਿਤਾ ਘਟਹੁ

ਦੇ:

॥ਭਗੁਮੰਤ ਸੁਨਿਦਸ ਬਚਨ ਹਿਵਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਮਾਨ॥

॥ਸੁਮੰਤਰ ਹਿਵਸਿ ਦਿਗ ਸਮੁਧਾਓ ਸਨਮਾਨ॥ ੨੪

ਸੁਮੰਤਰ ਸੁਮ ਪਰਮ ਸਯਾਨਾ

ਬਸਤਰਾਨ ਨਰਾਭਕ ਰਾਜਾ

ਅਵਸਥਾ ਪਾਇਹੁ ਸਮੁਧਾਈ॥

ਅਧਾ ਸੁਪਾਇ ਚਾਰਿਤਰ ਗਵਨਾ

ਕਾ ਨਾਥ ਯਹ ਗਾਥ ਸੁਹਾਈ॥

ਨਰਾਭਕ ਉਤਪਤਿ ਯਥਾ ਬਿਧਿ

ਸਿਮਰਿਕਰ ਪਤਿ ਚਰਅਧਿਯੋਸ

ਅਤਿ ਸੰਦਰ ਸਚਿ ਯਹ ਸੰਬਾਦੁ

ਲੋਮਮਭਾਤੀ ਕਰਹੁ ਪਾਨਾ

ਭਾਨਤਰ ਅਵਰ ਕਰ ਕਾਜਾ

ਸਪਦਿਤਾਨਿ ਲੋਅਨੀ ਭਾਈ॥

ਯਹ ਸੁਨਿ ਬਿਹਸਿ ਕਹਿਓ ਅਹਿਦਨ

ਸੋ ਸਨਤਰ ਕਹੁ ਸਮੁਧਾਈ॥

ਪਰ ਬਿਹਵਾ ਬਲਗਾ ਕਵਨੀ ਸਿਧ

ਮਨ ਪਾਸਿ ਕਰ ਕਹੁ ਕਹੁ ਕਾਕੇਸ

ਚਿਤ ਬਿਰ ਕਰੇ ਸੁਨਿਯੇ ਚਿਰਗਾਧ

ਦੇ:

॥ਨਖ ਚੋਗੁਣ ਬਸੁ ਉਨਤਹਿ ਸਪੁ ਅਕਾਸ ਮਿਲਾਇ॥

॥ਏਤਨੇ ਨਿਸਚਰ ਏਕ ਦਿਨ ਭੋ ਗਵਨ ਪਰ ਆਇ॥ ੨੫

ਪਰਮਹੰਸ ਪ੍ਰਭਾਇਕ ਸਾਥ

ਨਿਸਚਰ ਬੋਲਿ ਚਰਨ ਸਿਰਿਨਈ

ਭ੍ਰਿਗੁ ਨੰਦਨ ਤਬ ਚਿਰਾਸਨ ਕਹੁ

ਤਬ ਸੁਨਿ ਹਰਖ ਨਿਸਿਚਰ ਨਾਥ

ਸੁਸੁਦਿਨੇ ਕਲਸ ਧਰਾਈ

ਆਰੁ ਬਲਸ ਮੁਲਨ ਭੁਖਾਈ

੪੫੨
੬੫੨

ਸਤੁਅਕਹਿਤਵਸਮਖਸਮਪਾ ਯੇਸੁਤਸਬਨਿਜਨਿਜਪਿਤਾਮਹੀ ਧਰਿਤਖੇਧਨਸਹਿਤਵਿਨਸ ਸੁਕੁਵਦਨਸੁਨਿਭਰੇਨਿਸਾਭਰ ਨਿਸਚਯਕੀਨਪ੍ਰਸਵਸਿਸੁਆਨੁ	ਭੁਖੇਆਸੁਜੇਭਵਪੁਰਿਮਾਹੀ ਮੁਖਦੇਖਤਸੁਨਸੁਰਆਰਾਤੀ ਹੋਇਅਵਸਨਹਿਉਵਰਨਾਸ ਬਹਿਕਰਿਯੇਅਤਿਥਾਵਪੁਰਸਪੁ ਸਿੰਪਿਯਸਿੰਧਹਿਅਵਰਨਕਾਜੁ
ਦੇ:	॥ਸਪਦਕਰਹਿਸਬਕਾਜਯਹਲਾਵਹੁਬਾਲਬਟੇਗ॥ ॥ਭਾਖੇਹੋਈਹਨਿਅਤਿਯਹਵਸਵਦਨਦੋਹ॥ ੨੬
ਸੇਵਕਦਸਮਖਆਯਸਪਈ ਰਾਵਨੁਆਯਸੁਨਗਰਪੁਕਾਰੀ ਅਜਅਮਕੁਮਲਿਕਵਥਾਲਿਕ ਬੋਰੇਸਬਨਬਾਲਇਕਨਾਈ ਪਾਸਅਧਰਥਿਖਸਬਟਬੋਗਾ ਪੀਵਤਖੀਰਅਵਫੁਤਰਾਤੀ ਅਨਿਸਬਏਕਸੰਗਤੁਭਿਜਾਈ ਤਹਸਿਵਮੰਦਰਪੁਰਮਸੁਹਾਦਾ	ਧਾਯੇਕੁਰਿਤਚਰਣਸਿਰਨਾਈ ਸੁਨਹੁਸਕਲਪੁਰਨਰਅਰਨਰੀ ਭਾਰੁਸਗਰਸਬਕਲਪਲਕ ਭਾਕੀਬਸਮਾਧੁਮਾਖੀਨਾਈ॥ ਪੀਵਨਨਗੇਦੁਖਿਚਹੁਉਰਾ॥ ਪਸੁਕੁਯੋਪਲਨਿਜਚਯਾਤੀ ਸੁਰਸਰਸੰਗਮਯੁਮੋਹਨਾਈ ਸਬਨਿਬਿਲੋਕਿਮਦਿਤਸਿਰਨਦੁ
ਛੰ:	ਸਿਰਨਾਈਮੁਦੇਤਬਿਲੋਕਸਿਵਮੰਦਰਸੁਹਾਦਿਨਪਾਵਨੀ ਕਵਦਿਨਰਹੇਤਹਿਸਕਲਪਨਿਉਠਿਚਲੇਸੁਨਅਹਿਦਾਨੀ ਰਾਵਨਪੁਰੀਤੇਇਸਾਪ੍ਰਾਚੀਕੋਸਅਤਿਰਸਚਲਿਗਯੋ॥ ਝੰਡੇਜਲਾਧਿਅਹਿਧਾਤਿਥਲਵਰਜੰਭਚਰਣਨਚਿਤਦੁਯੋ॥ ੨੭
ਦੇ:	॥ਜਲਤਨਹਿਉਤਪੁੰਡਿਨਿਜਮਨਮਹਿਕਰਤਵਿਚਾਰ ॥ਭੋਰੇਹਿਉਗਜਾਕਰਵਿਦਿਤਰਵਿਤੇਛੁਟਦੀਧਰਾ॥ ੨੮
ਹਰਿਅਰਿਗੁਰਦਿਸਸਿਮਾਨਲੀ ਕਹਿਨਿਜਨਮਸਬਨਿਸਮੁਦਾਯਾ ਠਿਜਉਤਪੁੰਡਿਦੁਖੀਸਿਰਨਈ ਜਨਰਮਪੁਨਬਿਤਰੁਲਜਨੇ	ਕਰਤਪ੍ਰਦਮਅਸਿਖਦੀਨਾ॥ ਕਲਗਾਰਜਾਨਾਬਿਨਯਜੁਨਾਯਾ ਭਿਗੁਨੰਦਨੇਸੇਸਕਲਸੁਨਾਈ ਲਖਿਰੁਖਕ੍ਰਿਗੁਨਾਯਕਸਨਮਨੇ

ਨਿਯਮ:

ਰਾ:

੪੫੩
੧੦੧

<p>ਕਰ ਪੁਤ੍ਰੇ ਮਤ੍ਰ ਗੁਰ ਗੀਤਾ ਗਮਨ ਲਭੇ ਸਦਾ ਸੀਸ ਪਤ੍ਰ ਕੀ ਗਿਰ ਹਰ ਬੰਨੇ ਇਕ ਮਾਸਨਾ ਸੁਸਪਾਤਿਤ ਬਰਖ ਹਮਾਨਾ</p>	<p>ਸਿਖਾ ਪਾਇਕਾ ਮਨ ਤਿਨ ਕਨਿ ਭੇ ਬਿਰੇ ਚੁਖਾ ਸਬ ਅਨਰਕੀ ਬਰਖ ਸਹਸਤ ਸਾਜਿਕੁ ਭਾਸਨ ਤੋ ਉਰਖ ਮੁਖ ਵਿਨ ਅਤਰਾ</p>
<p>ਦੇ: ਗਾਇਕ ਪਾਦ ਪੁਤ ਮੀ ਚੁਕੇ ਅਮਰ ਅੰਗ ਅਨਾਸਾ</p>	<p>20</p>
<p>ਤਪ ਮਤਿ ਉਕਾ ਵੇਚ ਚ ਚਿਥਾਤਾ ਗੰਗਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤੁ ਹਾਥੀ ॥ ਮਾਨ ਨਰ ਨਯਨ ਬਹੁ ਨੀਕੇ ਉਪਾ ਮਯ ਪੁਤ੍ਰ ਸਬ ਜਗ ਅੰਨ ਮੰਤ੍ਰ ਕਵਚੋ ਸਭ ਮਨ ਭਾਵਾ ਨਾਮ ਭਾਵ ਹਮੇਸਹ ਵਰ ਦਾਨਾ ਏਕ ਮਸ ਬਿਧਿ ਕਹਿੰਦਿ ਬਿਭਰੀ ਹਰਿਸਤੁ ਹੋਤੁ ਮਚ ਭਨ ਭਾਈ ॥</p>	<p>ਤਿਸਾ ਚਿਕ ਭਮਨੇ ਮੁਖ ਮੁਸਕਾਤ ਸ੍ਵੇਤ ਮਕਟ ਮੁਚ ਦਾਇਓ ਮਾਥੇ ਚੋਰੇ ਭਾਲ ਭੁਜਮ ਸੁਭ ਟੀਕੇ ਭੁਖਿਓ ਵਧਾ ਸਦਨ ਵਰ ਬਯਨ ਮੁਨਿਓ ਸਬਨਾ ਵਿਧਿ ਪਦ ਸਿਕਾਵਾ ਹਮਾਨਿਨ ਕੋਊ ਜਤਿਓ ਮਯ ਵਨਾ ਅਨ ਪਾਇ ਨਹਿ ਮਿਥੁਤ ਮਾਥੀ ਤੇਰਿ ਸਨ ਕਿਹੋ ਨ ਕਥਹੁ ਲਰਾਈ</p>
<p>ਦੇ: ਗਿਯੋ ਤਿਹ ਸਨ ਕੁਤ ਹੀ ਸਮਰ ਮਹਿਤੋ ਬਚਨ ਪ੍ਰਮਾਨਾ</p>	<p>21</p>
<p>ਗਾਇਕ ਹਿਕ ਹੋਤੁ ਦਨ ਯਹ ਦੇ ਕਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ</p>	<p>22</p>
<p>ਇਯੋ ਨਰਾਤਕ ਕਹੁ ਬਰ ਦਾਨਾ ਤਿਨ ਸਨ ਕਹੁ ਧੂਹਿ ਸਿਧਿ ਕਹਿਉ ਸੁਨਿ ਵਿਧਿ ਗਭ ਸਸਨ ਕਹਿ ਸੁਮੀ ਦੇਵ ਸਰ ਸੰਗਾ ਮਾਹੇ ਮਾਹਾ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਦਨੁ ਜ ਰਹੇ ਸਿਰ ਨੀ ਤਮ ਅਜੀਤ ਸਬ ਸਨ ਸਬ ਮਾਤੀ ਯਹਿ ਬਿਧਿ ਸਬ ਕਹਿ ਦੇ ਬਰਦਾ ਕਿਧਿ ਤੇ ਲਹਿ ਬਰ ਤਿਨ ਸਬ ਕਹੁ</p>	<p>ਭਹੇ ਅਪਰ ਜੇ ਧਰਿ ਉਰਧਾਨਾ ਸਨਤ ਪ੍ਰਮੇਦ ਸਬ ਨਿਓ ਕਸਹਿਉ ਦੇਹ ਦੇਹ ਬਰ ਅੰਤਰ ਯਾਮੀ ॥ ਜੀਤਹਿ ਹਮ ਯਹ ਵਰ ਸਰਨਾ ਤਿਨ ਸਨ ਕਹਿਓ ਬਿਨੈ ਬੁਝਾਈ ਬਨਰ ਭਾਲ ਤਮ ਤੇ ਬੁਝਿ ਜਾਤੀ ਯੁਮੇਤ ਕੇ ਕੇ ਕਮ ਸਜਾਨਾ ਅਧਾ ਕਰਨ ਬਹਿਤੁ ਪਗਾਦ</p>
<p>ਦੇ: ਗਾਇਕ ਗੀਤਾ ਸਮੇਤ ਸਬ ਜਧਿ ਸਨੰਤਰ ਲਾਮਾ</p>	<p>23</p>

੪੫੪
੧੦੪

ਰਾ:	॥ ਜੇਹੇ ਭਗਤ ਰਹਿ ਏਕ ਪਦ ਨਿਜਿ ਵਿਨ ਆਟੈ ਨਾਮ ॥ ੩੦ ॥
	<p>ਜਿਹੁ ਪ੍ਰਯਾਸ ਰਾਏ ਸਖ ਭਾਈ ਗੁਣ ਸਹੈ ਸੁ ਸੰਬਤ ਸਾਖੀ ਮੇ ਸਾਖੀ ਸੀਸ ਪੁਨਿ ਮਮਦੀ ਦੇਨ ਜੇਹੇ ਕਰ ਨਿਰੋਧ ਕਰ ਸਾਸਾ ਮਨਿ ਗੁਣ ਤਿਨ ਕਰ ਸਾਧ ਨ ਦੇਖੀ ਹਰੇ ਏਕ ਬਨ ਮਹਿ ਚਰਨ ਚਿਤੀ ਅਧੁਨ ਅਧੁਨ ਕੀਤਿ ਖਗਨ ਯਕ ਦੇਹੁ ਬਰਦ ਹਿ ਮੁਖ ਤਾ ਸਾਧੀਤਾ</p>
ਦੇ:	॥ ਖੇਲੇ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਸ ਸਿਵ ਮਾਗੁ ਬਖਸ ਮਨੁ ਤਾਕ ॥
	॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਵੰਤੁ ਵੰਤ ਬੋਲਾ ਜਨੁ ਸੁਰ ਰਾਗਾ ॥ ੩੧ ॥
	<p>ਮੇਝੁ ਕਹੈ ਏਕ ਰਸ ਤ ਬਲਾਈ ਅਖ ਮਾਗਰ ਆਵਤੁ ਮੋਹਿ ਲਾਸ ਮਾਗੁ ਕਰਤ ਸਿ ਅਸ ਰਹੀ ਏ ਮੋਹਿ ਵਿਬੁਧ ਅਸ ਵਿਗੁਸਾਈ ਪਰ ਅਨਿਆਸ ਬਸਾਹਿ ਮਨਾ ਏਕ ਮਾਤੁ ਕਹਿ ਹਰ ਸੁਖ ਏਨਾ ਜਿਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ਨਾਨਕ ਪਦ ਪੁਰ ਵਿਹ ਬਾਬਲ ਕੀ ਗਹਿਰੀ</p>
ਦੇ:	॥ ਭਿਰੁ ਗਵਿਦੁ ਨੇ ਕੋਟਿ ਸੋ ਭਵਨ ਬਸੇ ਇਕਿ ਤੰਗਾ ॥
	॥ ਸਾਰ ਰੂਪ ਮਾਨਗ ਸਾਇਤ ਅਤਿ ਏਕੁਤ ਚਹੁ ਮੰਗ ॥
	<p>ਜਿਨ ਦਾਈ ਸਤੁ ਰਕਲਾਈ ਵਹਗ ਮਹਗ ਸਾਧਿ ਚਹੁ ਫੇਰਾ ਚਹੁ ਏਕੁਤ ਦੁਇਜ ਪਰ ਰੂਗਾ ਬਣਕ ਪਦਮ ਪਨੁ ਭੁਭ ਬਖਾਸਾ</p>

॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਨਿਖਾ ਬਾਹਰ ਏਕ
 ਕਾਯੇ ਬੀਤ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਤਪੁ ਸੇਵੀ
 ॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭੁਭ ਕਹੈ ਕੀ ਕਾ
 ॥ ਜਪੁ ਹੀ ਮੰਤ੍ਰ ਸੰਕਰ ਵਰਮਾ ਸਾ
 ॥ ਮ ਮਹਿ ਮਾਨਤ ਸਾਧਿਕੀ ਰੇਖੀ
 ਨਿਰਧ ਭਲੇ ਮੁਨਿ ਸਪਰਾ ਭਾਈ
 ॥ ਰੇਖਾ ਨਿ ਸਿਵ ਜਨ ਸੁਖ ਰਾਗੀ
 ॥ ਆਖੈ ਤਿਨ ਤਦ ਏਕ ਪਦਿ ਤਾ

॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਨਿਖਾ ਬਾਹਰ ਏਕ
 ਕਾਯੇ ਬੀਤ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਤਪੁ ਸੇਵੀ
 ॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭੁਭ ਕਹੈ ਕੀ ਕਾ
 ॥ ਜਪੁ ਹੀ ਮੰਤ੍ਰ ਸੰਕਰ ਵਰਮਾ ਸਾ
 ॥ ਮ ਮਹਿ ਮਾਨਤ ਸਾਧਿਕੀ ਰੇਖੀ
 ਨਿਰਧ ਭਲੇ ਮੁਨਿ ਸਪਰਾ ਭਾਈ
 ॥ ਰੇਖਾ ਨਿ ਸਿਵ ਜਨ ਸੁਖ ਰਾਗੀ
 ॥ ਆਖੈ ਤਿਨ ਤਦ ਏਕ ਪਦਿ ਤਾ

॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਨਿਖਾ ਬਾਹਰ ਏਕ
 ਕਾਯੇ ਬੀਤ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਤਪੁ ਸੇਵੀ
 ॥ ਭਾਖੁ ਭਾਖੁ ਭੁਭ ਕਹੈ ਕੀ ਕਾ
 ॥ ਜਪੁ ਹੀ ਮੰਤ੍ਰ ਸੰਕਰ ਵਰਮਾ ਸਾ
 ॥ ਮ ਮਹਿ ਮਾਨਤ ਸਾਧਿਕੀ ਰੇਖੀ
 ਨਿਰਧ ਭਲੇ ਮੁਨਿ ਸਪਰਾ ਭਾਈ
 ॥ ਰੇਖਾ ਨਿ ਸਿਵ ਜਨ ਸੁਖ ਰਾਗੀ
 ॥ ਆਖੈ ਤਿਨ ਤਦ ਏਕ ਪਦਿ ਤਾ

ਬਸਤ ਪ੍ਰਸ ਪ੍ਰਸੰਘਾਨ ਅਪੁ •	ਨਰੰਤਕ ਬਾਹੁ ਮੱਧ ਸਰਾਹ
ਖੇੜਮ ਕੇਸ ਕੇਟਿ ਚੁੰ ਚਿਰਾ •	ਮਠਿ ਮਾਇਕੁ ਲਗੇ ਨਰਿ ਬੋਰਾ
ਹਯ ਗਯ ਰਧ ਖਚਰਾ ਮਦਈ •	ਬਹਿਨ ਜਾਇ ਖਗ ਮਿਥਾਇ ਮਾਈ
ਕਿਟਿ ਵਹਤਰ ਏਨੇ ਧਾਸਾ •	ਵਿਦਸਾ ਖਚੁ ਨ ਲਗੇ ਖਗ ਨਾਥ •

ਦੇ: ॥ ਏਨੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤੁ ਤਹਿ ਕਾਲ ਮਹਿ ਵਾਧਿ ਬਲ ਪਹੁੰਚਾ ਅਇ ॥
॥ ਪੁਰਖੇ ਬਾਬਸਾ ਨੇਰਖ ਸੇ ਕਛੁ ਦੇਨ ਰਹਾ ਲੁਭਾਇ ॥ ੩੩

ਤੁਵੀ ਬਸ ਲਿਸਿਤਰ ਮਗ ਕੀਸਾ •	ਬਾਰਖ ਏਕ ਪਦ ਸੁਨਦੁ ਮਨੀਸ •
ਗਰ ਇਸ ਵਰ ਕਹਿਓ ਰਿਸ ਜਾਈ •	ਹਤਿ ਹਸਿਤੇ ਆਪਨ ਗੁਣ ਭਾਈ
ਦਿਨੁ ਅਧਾਸ ਨਿਦਿ ਪਿਲ ਕਰ ਸਾਪ •	ਬਿਦਾ ਮਾਗੇ ਗਵਨ ਕਾ ਤਿਦਾਪਾ
ਮਾਰਗ ਮਿਲੇ ਦੇ ਦੁਰਿਖ ਤੇਜੀ •	ਗੇਸੁ ਕੰਠ ਸੁਵਨ ਪਗ ਨੇਜੀ
ਲਖਿ ਅਸੀਸ ਦੇ ਸੁਣਾ ਤੇਜੀ •	ਵਾਧਿ ਬਲ ਕਵਨ ਕਾਨ ਲੋ ਜੇਜੀ
ਤਬ ਨ ਰਾਂਤਕ ਪੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਈ •	ਵਾਧਿ ਬਲ ਨਾਰਦ ਮਨਹਿ ਸੁਨਾਈ
ਸੁਨੀ ਨਿਸਾਚਰ ਸੀਪਤ ਭਾਗੀ •	ਗੇ ਬ੍ਰਮ ਸੁਤਿ ਹਿੰਦੁ ਫੇਰ ਗੀ
ਖਿਲਕ ਦੇਵ ਰਿਖ ਕੀਨ ਨਾਮਨਾ •	ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਿਮਰੇ ਭੁਗਵਾਨਾ

ਦੇ: ॥ ਵਾਧਿ ਬਲ ਨੇ ਨਾਰਦ ਕਹਿਓ ਸੁਨਦੁ ਤਾਤ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥
॥ ਭਨ ਸਾਰੇ ਜਿਹ ਹਰੇ ਭਕਿ ਨਹਿ ਜਨਮ ਵਾਇ ਜਗ ਜਾਇ ॥ ੩੪

ਜਹ ਦਿਹਾਰ ਭੁਜੁ ਰਾਮ ਹਿਤੁ ਤਾ •	ਉਪ ਜਮੇ ਸੁਨਤੁ ਗਜਾਨ ਮਨ ਬਾਤ •
ਰਿਖ ਪਦ ਪਰਸ ਆਸੇ ਖਾਪਾਈ •	ਕਪਿ ਪਤਿ ਸੁਤ ਗਾਮ ਨੇ ਹਰਖਾਈ
ਸਪਦ ਕੀਸਤ ਦੇ ਪਹੁੰਚਾ ਜਹੰਦ •	ਪੁਯ ਨਿਧਿ ਮੱਧ ਜੁਗਿਰ ਗਿਰ ਤੁੰਦ •
ਧਵਰ ਗਿਰਿ ਤਹਿ ਨਾਮ ਸੁਹਵਾ •	ਸੁਰਗ ਦੇ ਮੁਕੁ ਪਦ ਮਨ ਭਾਵ •
ਗੈਰ ਗਿਰੀਸ ਮਿਮਰ ਗਾਣ ਰਖੀ •	ਕੀਨ ਨਿਵਾਸ ਏਨ ਹਰਖਾਈ
ਨਾਰਦ ਤਹਿ ਦੇਇ ਉਪਦੇਸਾ •	ਗਯੇ ਬਿਰਚ ਧਾਮ ਖਗ ਬੋਸਾ
ਉਤ ਵਸ ਮੁਖ ਸੁਤ ਵਿਦਾ ਪਾਈ •	ਜਹੰਤੁ ਹੀ ਬਿਬਿਧਿ ਲਾਗੀ
ਬਿਦਨਾ ਮਇਕ ਨਿਸਚਰ ਆਵਾ •	ਸੇਖਲ ਰਹਾ ਦਿਤਲ ਬਲ ਮਾਹਾ

ਜੇ: ॥ ਅਤਿ ਰਣ ਧੀਰ ਜੁਝਾਰ ਰਤੇ ਸਰਪਰ ਬਲਿ ਬਿਪੁਲ ॥

੪੫੬
੧੦੫

ਸਪੁ ਕੋਇ ਨਿਸਚਰ ਸੰਗ ਤਾਕੇ॥	ਅਸਿਤ ਮੁਕਸਮ ਮਲਤ ਦਵੇ
ਮਨ ਮੀਰ ਕਪਿਓ ਇਕ ਬਾਰਾ॥	ਸਬ ਕਹਿ ਸਮਰ ਮਧਸ ਸੰਘਰਾ
ਉਭਿ ਬਿੰਦ ਕੇਵਲ ਗੁਗਨਯੋ॥	ਰਾਸ ਨਾਰਿ ਨਿਸਚਰ ਸਿਖਵਯੋ
ਸਬ ਨਿਸਿਭੋਗ ਕਰਾ ਖਲ ਪਾਪੀ॥	ਉਪਜੇ ਬਹੁ ਬਾਝਕ ਪਰ ਤਾਪੀ॥
ਸਪੁ ਕੋਇ ਸਤ ਨਾਨ ਨਾਮਾ॥	ਉਦਰ ਬਕੁ ਸਕਲ ਬਲ ਪਾਮਾ॥
ਕੋਇ ਵਹਤਰਿ ਤਨਯਾ ਜਾਕੇ॥	ਲਜ ਨਿ ਮਿਗ ਲੋਚਨ ਲਖਤ ਕੇ॥
ਤਿਨ ਮਨਿ ਬਿੰਦ ਮਤੀ ਇਕ ਸੁੰਦਰੀ॥	ਨਕੁ ਚਰਿ ਨਿਗਤਿ ਰੂਪ ਨਿਰੰਗਾ॥
ਨਿਰੀਖਿ ਦਿਖ ਨਿਸਮਨ ਅਨਮਾਨਾ॥	ਨਹਿ ਨਰੰਤਕ ਸਮ ਕੋਢਿ ਆਨਾ॥

ਦੋ: ॥ਯਹ ਬਿਚਾਰਿ ਚਿਤ ਦਿਵਤ ਬ ਨਰੰਤਕੀ ਬਲਾਇ॥	
॥ਵਿੰਦ ਮਤੀ ਆਦਿਕ ਸੁਭਾ ਸੁੰਦਰ ਸਾਸ ਪਦ ਸੁਭਾ॥	
ਸਕਲ ਸੁਭਾ ਇਕ ਸੰਗ ਵਿਹਾਰੀ॥	ਯਥਾ ਜੋਗ ਸਿਧਿ ਕਰੇ ਸਮ ਚਾਰੀ॥
ਨਰੰਤਕ ਸਬ ਸੇਨ ਸਮੇਤਾ॥	ਕਰਿ ਵਿਦਾਹ ਫਿਰ ਗੋਯ ਨਿਕੇਤਾ॥
ਪ੍ਰਭਿਹ ਬਾਬਲ ਕੀਨ ਬਸੇਰਾ॥	ਪ੍ਰਜਾ ਸਹਿਤ ਸੁਖ ਕਰਤ ਅਨੇਰਾ॥
ਜੋ ਤਿਯ ਚਹਿਯ ਬਿਬਾ ਪ੍ਰਗਤਈ॥	ਸੋ ਤਾਵੀ ਬਸ ਨਿਸਚਰ ਪਾਈ॥
ਨਹਿ ਪਤਿ ਬੁਤ ਜੋਹਿ ਘਰ ਮਹੀ॥	ਲਹਿ ਪ੍ਰਭਾਪੁ ਨਿਜ ਅਮਰ ਰਹੀ॥
ਬਿੰਦ ਮਤੀ ਵਿਯਾ ਸਮਤਾਤਾ॥	ਬਿਯੋਜਨ ਸਭਾ ਬਰਿਤ ਵਿਰਦਾਤਾ॥
ਨਰੰਤਕ ਉਤ ਪਤਿ ਮੇ ਗਾਵਾ॥	ਸੁਨਿ ਬਰੇਸ ਪੁਨਿ ਚਰਿਤ ਸੁਹਵਾ॥
ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਹਰਿ ਹਰ ਪਦ ਸਿਰ ਨਈ॥	ਗੁਰਸਨ ਸੁਨਿਓ ਸੋ ਕਹਿਓ ਬੁਝਈ॥

ਦੋ: ॥ਚਾਰਨ ਦਸ ਮੁਖ ਕੋ ਤੁਰਤ ਮਗ ਚਲਿ ਪਹੁਚਾ ਜਾਇ॥	
॥ਰਾਮ ਚਰ ਯੋਜਨ ਜਗਲ ਰਾਂਝੁ ਭੁਯੋ ਹਰਿ ਖਾਇ॥	
ਤਿਹਿ ਮਰਤ ਦਿਸ ਕਾਨਨ ਕੁਰੀ॥	ਪਤਨ ਲੇਤ ਦੇਖਿਓ ਭਰੀ ਵਰੀ॥
ਸਕੁਓ ਸਮੀਪ ਜਾਇ ਭਾਰਾ ਦਾ॥	ਬੁਝਿ ਸਿਤਾਨਿ ਧੀਰਿ ਪਹਿ ਗਾਵਾ॥
ਕਵਨ ਰੀਤਿ ਯਾਹਿ ਪਰਮੀ ਕੁਈ॥	ਭਰ ਪਰ ਚਰਤ ਕੂਪੁ ਸਤ ਆਈ॥
ਚਾਰ ਵਰਨ ਸੁਨ ਸੇ ਮੁਸਕਾਨਾ॥	ਕਵਨ ਨਗਰ ਤੁਮ ਬਸਤ ਅਯਾਨਾ॥

ਲਗਾ:

ਰਾ:

੪੫
੧੦੫

<p>ਨਰਾਤਕ ਨਿਪਕੋ ਯਹ ਬਾਗੀ। ਸੁਖਕੋਤੁ ਤਹਿ ਉਤਰ ਨ ਦੀਨਾ। ਲਿਯੇ ਕਨਕ ਘਟ ਸੁਖਮਾ ਪੁਰੀ। ਦੇਖਿ ਭੁਯੋ ਬ੍ਰਿਹਿ ਸੰਸਾਰ ਕਾਰੀ।</p>	<p>ਤਹਿ ਕਰ ਸੇਵਕ ਮੇਲਿ ਯਹ ਬਾਗੀ। ਕਰੁ ਬ੍ਰਹਿ ਪੁਨਰਿ ਜਮਾਨ ਕਲੀਨ। ਦੁਰਿ ਲੋਨਿ ਅਯੀ ਤਿਯ ਕੁਟੀ। ਬੁਝਾ ਸਤਿ ਕਹਹੁ ਸੁਕੁਮਾਰੀ।</p>
ਦੇ:	<p>॥ ਭੁਮਨੇ ਪਰਕਰੇ ਜੇਰਿ ਨਹਿ ਰੋਨੀ ਕਹਹੁ ਸੁ ਭਾਵਾ ॥</p>
	<p>॥ ਅਯੋਧਿ ਭੁਮ ਸਨ ਭੁਤਨ ਕਹਹੁ ਯੋਧੇ ਤਾਰਾ ਭਾਵ ॥ ੩੭</p>
<p>ਦੁਤ ਵਰਨ ਏਨ ਨਿਸਿਤ ਰਚੇਰੀ। ਨਰਾਤਕ ਦਰਸਿਨ ਕੀ ਦਾਸੀ। ਸਦਾ ਭੁਯੋ ਯਹਿ ਸਾਂਗਤ ਪਾਨੀ। ਕਹਿ ਹਹਿ ਅਵਰ ਕਹ ਅਸ ਬਤ। ਅਸ ਯਹਿ ਗਵਨੀ ਲੋ ਸਲ ਨਾਰੀ। ਗਵ ਭੀ ਭਵ ਕੀਨਸ ਪੇ ਸਾਰੀ। ਨਾਨ ਗਲ ਗਲ ਖਚਰ ਯੋਗੀ। ਅੰਤਰ ਗਵ ਭੋਹਿ ਚਹਿ ਦੁਆਰਾ।</p>	<p>ਏਲੀ ਯੋਸਿ ਕਰੇ ਕਹਿ ਬੋਰੀ। ਹਮਤ ਕੀ ਦਾਸੀ ਦੇ ਸੁਸੀ। ਇਹ ਆਵਹਿ ਕੋ ਕਰਣ ਰਾਨੀ। ਪੇਹਹੁ ਮਾਰ ਮੁਸਿਕਾ ਲਾਤਾ। ਤਿਨ ਸੰਗ ਸੁਖ ਕੋਤੁ ਮਗ ਪਾਰੀ। ਨਿਰਖੇ ਬਿਪਲ ਕੁਪ ਸਤ ਬਾਰੀ। ਕਿਰਤ ਬਿਲੋਕਤ ਪਰਕਰੁ ਦੇਤਾ। ਭਰਨ ਚਰ ਪਾਵਹਿ ਪੇਸਾਰਾ ॥</p>
ਫੈ:	<p>ਪਾਵਨ ਨਹੀ ਪੇਸਾਰ ਚਰਗਤਿ ਦੁਰਲਗਿ ਫਿਰਿ ਆਯਉ ॥ ਯਹਿ ਭੁਯੋ ਰਾਵਣ ਦੂਤ ਘਾਇ ਕਾ ਯੁਗਲ ਦਿਵਸ ਗੰਦ ਯਉ ਮਨ ਮਹਿ ਬਿਸੁਰਤ ਠਾਢੇ ਰੋਹਟ ਮਯਜ ਸੋ ਸਵ ਗਹਿ ਗਯੋ ॥ ਨਿਸਚਰ ਨਿਕੰਦ ਨੇਤ ਲਗਿ ਵਿਦਿ ਤਹਿ ਇਕ ਅਵਸਰ ਦੁਯੋ ॥</p>
ਸੇ:	<p>॥ ਗਵਨਿਓ ਰੂਪਤਿ ਦੁਰ ਨਿਤਿ ਕਰਨ ਇਕ ਕੋ ਭੁਕੀ ॥ ੪੪ ॥</p>
	<p>॥ ਲੀਨ ਧਾਰਿ ਤੇਹਿ ਭੁਯ ਗਵ ਇਸ ਕੀਨ ਪ੍ਰਵੇਸ ਚਗ ॥</p>
<p>ਏਨੇ ਸਭ ਨਰਾਤਕ ਜਾਈ। ਬੋਮਤੀਨ ਹਸ ਗਵ ਬਸ ਏਕਾ। ਵੇਦੀ ਜਨ ਨਟ ਕੋਤਕ ਕਰਹੀ। ਗਵਣ ਦੂਤ ਸਭ ਸੇ ਦੇਖੀ ॥ ਤਵ ਚਾਰਣ ਮਨ ਅਸ ਅਨਮਨ</p>	<p>ਕੋਟਿ ਬਹਤਰ ਸੰਪਤ ਭਾਈ। ਅੰਕ ਗੀਤਿ ਲਿਖਿ ਗਵੀ ਵਿਦੇਕਾ। ਪ੍ਰਤਿ ਦਿਨ ਕਵਿ ਕਵਿਹ ਚੰਦਰੀ। ਮਨ ਮਹਿ ਦ੍ਰੁਤ ਭੁਯੋ ਦੇਸੇਖੀ। ਕੋਟਿ ਬਹਤਰ ਰੂਪ ਨ ਆਨਾ ॥</p>

੨੫੮
੨੫੮

	ਭੂਖਣੁ ਕਰੁਣੁ ਸਮਾਜਿ ਨਿਹਾ॥ ਯਾਮੁ ਦਿਵਸੁ ਗਤਿ ਅਵਤਾਰੁ ॥ ਦੀਨੁ ਪੁਰੁਸ਼ ਪਦਮਿਤੁ ਨਾਈ॥	ਦੇਖਿ ਪੁਰੁਸ਼ ਪਦਮਿਤੁ ਮਨੁ ਮੋਹਾ॥ ਨਰਾਤਕੁ ਕਰੁਣੁ ਸਮਾਜਿ ਨਿਹਾ॥ ਕੁਜਲਤਾਨੁ ਭੂਖਣੁ ਪਰਮਾਈ॥
ਵੇ:	॥ ਨਰਾਤਕੁ ਨਿਜ ਕੁਸਲ ਕਰੁਣੁ ਭੂਖਣੁ ਦਸ ਮੁਖ ਹੋਵਾ॥ ॥ ਸਮਾਜਿ ਗਤਿ ਲੋਕੁ ਕਰੁਣੁ ਦੁਰਤ ਦੁਤ ਸਚੇਤਾ॥ ੫ ॥	੩੮
	ਜਨੁ ਭਾਖੁ ਨਾਤਕੁ ਸਨੇਕਾ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਨਿਸਰੁ ਪਾਤਿਥਾਈ ਭੇਯੁ ਜਲੁ ਤੇ ਹੋਵੁ ਰਿਸਾਈ ਇਹ ਮਤੀ ਕਹੁ ਬਾਸਿ ਸੁਨਈ ਸਮਾਜਿ ਰੁਨਿ ਕਹੁ ਤੇਈ ਨਾਈ ਗੁਰੁ ਦਰੁ ਪਿਯਾ ਮਨੁ ਸਦਾਈ ਸਮਾਜਿ ਰੁਨਿ ਕਹੁ ਤੇਈ ਨਾਈ ਨਾਰਿ ਵਰੁਣੁ ਰਿਸਾਈ ॥	ਪਿਤੁ ਕਮਾਹਿ ਮਨੁ ਕਰੁਣੁ ਰਹਿ ਮਾਧੀ ਚਰ ਭਾਗੁ ਸਬ ਸਾਈ॥ ਗਾਨਿ ਮਨੁ ਵਨੁ ਸੋਚ ਸਦਾਈ ਪਿਤੁ ਪਰ ਭੀਰੁ ਪਾਤਿਥਾਈ ਤੁਮ ਸਾਨਿ ਕਰੁਣੁ ਰਮਾਨੁ ਰਈ ਰਸਨੁ ਸਦਾ ਕਹਿ ਸਿਨੁ ਸਾਈ ਨਿਰੁਣੁ ਰਸਨੁ ਕਰੁਣੁ ਰਹਿ ਰੁਬੁ ਰਿਸਾਈ ॥
ਵੇ:	॥ ਸਮਾਜਿ ਗਤਿ ਲੋਕੁ ਕਰੁਣੁ ਦੁਰਤ ਦੁਤ ਸਚੇਤਾ॥ ॥ ਜਨਮੁ ਰਮਿ ਜਾਵਾ ਚਹੁ ਪਿਤੁ ਚਰਣੁ ਕੇ ਸੰਥਾ॥	
	ਸਮਾਜਿ ਗਤਿ ਲੋਕੁ ਕਰੁਣੁ ਦੁਰਤ ਦੁਤ ਸਚੇਤਾ॥ ਸਮਾਜਿ ਗਤਿ ਲੋਕੁ ਕਰੁਣੁ ਦੁਰਤ ਦੁਤ ਸਚੇਤਾ॥ ਸਮਾਜਿ ਗਤਿ ਲੋਕੁ ਕਰੁਣੁ ਦੁਰਤ ਦੁਤ ਸਚੇਤਾ॥ ਸਮਾਜਿ ਗਤਿ ਲੋਕੁ ਕਰੁਣੁ ਦੁਰਤ ਦੁਤ ਸਚੇਤਾ॥ ਸਮਾਜਿ ਗਤਿ ਲੋਕੁ ਕਰੁਣੁ ਦੁਰਤ ਦੁਤ ਸਚੇਤਾ॥ ਸਮਾਜਿ ਗਤਿ ਲੋਕੁ ਕਰੁਣੁ ਦੁਰਤ ਦੁਤ ਸਚੇਤਾ॥ ਸਮਾਜਿ ਗਤਿ ਲੋਕੁ ਕਰੁਣੁ ਦੁਰਤ ਦੁਤ ਸਚੇਤਾ॥ ਸਮਾਜਿ ਗਤਿ ਲੋਕੁ ਕਰੁਣੁ ਦੁਰਤ ਦੁਤ ਸਚੇਤਾ॥	ਲੋਕੁ ਲੋਕੁ ਕਰੁਣੁ ਸਮਾਜਿ ਰੁਬੁ ਰਿਸਾਈ ॥ ਨਿਸਿਰੁ ਅਨਿਸਿਰੁ ਰੁਬੁ ਰਈ ਇਹਿ ਰਿਸਾਈ ਰਹਿ ਰਈ ਇਹਿ ਰਿਸਾਈ ਰਹਿ ਰਈ ਮਨੁ ਰਿਸਾਈ ਰਹਿ ਰਈ ਰੁਬੁ ਰਿਸਾਈ ਰਹਿ ਰਈ ਰੁਬੁ ਰਿਸਾਈ ਰਹਿ ਰਈ
ਵੇ:	॥ ਦਿਸੁ ਮਨੁ ਸਨੇਕਾ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਨਿਸਰੁ ਪਾਤਿਥਾਈ ॥ ਰੁਬੁ ਰਿਸਾਈ ਰਹਿ ਰਈ ॥	੪੦

ਲੋਕ:

ਭਾ:

੫੫੪
੧੦੧

ਸੁਨਿ ਪਾਤਿ ਕਦਨ ਨਾਹਿ ਹਰਖਾਨੀ	ਚਲੀ ਸੀਗ ਲੇ ਸੁਖੀ ਸਿਧਾਨੀ
ਲੋ ਦਲ ਨਾਚੰਤ ਕਪਗ ਧਾਰਾ	ਅਮਿਤ ਸੇਨ ਕੋ ਕਹਿ ਸਕ ਪਾਰਾ
ਸੁਖ ਜਨ ਕਹਤ ਸੁਨਹੁ ਖਗਰਾ	ਅਭੁਤ ਸਤਾਵਨ ਬਾਜਨ ਬਾਜਾ
ਸੁਖ ਕੇਤ ਕਹਿ ਦਿਗਸੀਗ ਲੀਨੇ	ਅਭਿ ਆਤਰ ਗਵਨ ਰਿਸ ਕੀਨੇ
ਚਲਤ ਸੁਨ ਭਲ ਭਾਨੇ ਨਹੀ	ਗਨਇਨ ਮਿਤਯ ਬਿ ਬਸ ਸਨ ਜੇਈ
ਤਸੁ ਪਾਸਾਨ ਸੁਨਿ ਦਿਗ ਪਾਲ	ਸਿਧ ਮਹਿ ਸੰਸਯ ਕਰਤ ਬਿਸਾਲ
ਕਿਲ ਕੁਰਮ ਮਹਿ ਪਤਿ ਅਤਿ ਭਰੀ	ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਰਾਮ ਚਰਣ ਚਿਤ ਪਰੀ
ਸਾਖਿ ਰਾਮ ਬਲ ਸੰਸਯ ਤਾਈ	ਜੁਗੈ ਰੋਸ ਪ੍ਰਭ ਪਦ ਅਨੁਰਾਗੀ

ਦੇ:	॥ ਲਹਾਨ ਕਲੰਕਾ ਤੁਰਤ ਦਲ ਸਮੇਤ ਨਿਯਗਾਨਾ ॥	
	॥ ਦਿਤਾਯੋ ਜਨ ਦਲ ਰਾਮੇ ਜਬ ਸੁਨਿ ਮੁਨੀਸ ਜਗਾਨਾ ॥	੪੧

ਇਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਰਮੇਸ ਖਰਾਈ	ਅਸਿਤ ਸਲਵ ਸਮ ਸੇਨ ਨਿਹਾਈ
ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਖ ਰਮਣੀ ਤਿਹਿਤ ਸੇਤਾ	ਸਚਿਦ ਬੋਲਿ ਕਹਿ ਰਾਖ ਕਲ ਕੇਤੁ
ਸਖਾ ਬਲੇ ਕਹੁ ਦੰਖਾਣ ਓਰਾ	ਗਰਜਤ ਘਨ ਆਵਤ ਨਹਿ ਬੋਰਾ
ਚਿਮਾ ਰਾਮ ਸਬ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ	ਚਰਿਤ ਹੇਤੁ ਬੁਝਾ ਅਸ ਸ੍ਰਾਮੀ
ਰਾਮ ਵਚਨ ਸੁਨ ਦਸ ਮੁਖ ਭਾਤਾ	ਕਹ ਪੰਜਿਗਾਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਦ ਲਜਤ
ਦੇਵ ਦੇਵ ਨਹਿ ਦਲ ਜਲ ਬਾਹਾ	ਅਗਹਿ ਨਰੰਤਕ ਨਿਸਚਰ ਨਾਹਾ
ਇਹ ਬਿਤਲ ਪੁਰ ਬਸਤ ਗਾਈ	ਪਰਵ ਤਿਹ ਦਸ ਕੰਧ ਬੁਲਾਈ
ਆਵਤ ਮੁਕੇਤੁ ਚਰ ਸੰਗਾ	ਕਰਤ ਕਲਾਹਲ ਨਾਵ ਉਤੀਰਾ

ਦੇ:	॥ ਭਿਹਿ ਜਗ ਗੁਣੀ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਭ ਗਾਵਤ ਹਨ ਤਨਿਸਾਨਾ ॥	
	॥ ਸੇਨ ਸੰਗ ਚਤਰੰਗ ਖਲ ਭੋਲਤ ਬਿਬਿਧਿ ਦਿਸਾਨਾ ॥	੪੨

ਕਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੇਹਿ ਸੁਨਿ ਰੁਗਾਵਨਾ	ਇਹ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਬਲ ਬਹਿ ਨਿਧਾਨਾ
ਪਾਇ ਰਾਮ ਰਖ ਪਵਨ ਕਮਾਗਾ	ਉਠੇ ਹਰਖਿ ਹਿਯ ਗਰਮਿ ਪ੍ਰਚਰ
ਸਹਿਤ ਲਖਣ ਪ੍ਰਭ ਪਦ ਸਿਰਨਈ	ਧਯੋ ਕਹਿ ਜਯ ਜਯ ਰਾਖ ਰਾਈ
ਬਾਤ ਜਾਤ ਨਿਸਿਰ ਸਮੁਦਾਈ	ਦੇਖਿ ਸਪਦਿ ਦਿਗ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਈ
ਕਦ ਕਦਾਇ ਗਰਜੇ ਅਤਿ ਭਰੀ	ਦੇਖੇ ਇਮ ਆਵਤ ਬਨ ਚਰੀ

ਲੋਕ:

ਗੁ:

ਤਸਤੋਨਿ ਕਪਿ ਕਹ ਮੁਕਮਾਗ
ਦਰਨਤਹਿ ਤੋ ਪਗ ਹਨਮਾਲਾ
ਵਾਏ ਮਸ੍ਰਕ ਤਹਿ ਫੋਰ ਚਲਾਵਾ
ਗਿਲਕਿਲਾਇ ਲੰਗਰ ਲਪੇਟਾ
ਸਿਕਲਤਹਿ ਕਰਿ ਕਪਿ ਅਤਿ ਗਲੇ
ਕਿਟਿਨ ਨਿਸਿਚਰ ਕਪਿ ਕਰਗਹੀ
ਮਗਦਿ ਮਗਦਿ ਬਹੁ ਬਾਰਹਿ ਭਾਰੇ
ਏਕ ਦੇਹ ਗਤਿ ਨਿਸਚਰ ਜਾਗਾ

ਭੁਯੇ ਭਵਿਤ ਸਮ ਸਬਦਮ ਪਾਰ
ਹਿਦਯਨ ਨਿਸਿਚਰ ਨੈਕੁਲਜਨ
ਤਬ ਮਾਰਤ ਸੁਤ ਕਪਿ ਬਦਵਾ
ਭਾਰੇ ਕੁਮਿ ਤਿਨ ਦੀਨ ਚ ਪੇਟਾ
ਭੇਬਾਕੁਲਾ ਨਿਸਚਰ ਬਹੁ ਭਜੇ
ਰਾਮ ਦਤ ਕਰ ਕੋਰੁਕ ਅਹਹੀ
ਦੇਖਿ ਦੇਵ ਜਯ ਜਯਤਿ ਪਕਾਰੇ
ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸਮਰ ਕਰਨੋਨਿ ਗਾ

੮੬੯
੧੫

ਛੰ:

॥ ਲਾਗੇ ਬਿਕਰਨ ਪਾਨਿ ਸਮਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਨਿਜ ਸੁਭਟ ਕਹ ਫੋਟਿ
॥ ਖਲਕੋ ਦੇ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਚੀਤ ਸਾਯਕ ਕਪਾਹਿਰੁ ਮਾਰਿ ਘੇਰਿਕੇ ॥
॥ ਰਣ ਰੰਗ ਰੰਗਤ ਬੀਰ ਮਾਰੁਤ ਪੁਤ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਗਰਜਹੀ ॥
॥ ਗਾਹਿ ਕਹਿ ਬਿਪਲ ਵਨਜਾਹਿ ਪਛਾਰਤ ਚਿਰਦਿਵਸ ਤੁਲਹੀ ॥

ਦੋ:

॥ ਸਾਖਨ ਵਾਹਿਨੀ ਜਲਜ ਬਨ ਜਿਮਿ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਤ ਚਿਤ ਪਾਤ
ਰਿਪਨ ਹਨਤ ਜਿਮਿ ਵਾਜ ਸਤ ਬਿਨ ਸੁਮ ਪ੍ਰਮਦਿਤ ਗਤ ੮੬
ਕਰਤ ਸਮਰ ਅਯੁ ਤੋਤਹਿ ਨਾਮ
ਲਹਤ ਅਕੇਲਤਹਾ ਹਨਮਾਲਾ
ਤਾਂ ਪਾਛੇ ਕਪਿ ਜਮੁ ਅਪਾਰਾ
ਲੀਨੇ ਗਿਰਿ ਤਰੁ ਰਜ ਪਾਖਾਨਾ
ਅੰਗਦ ਆਇ ਪਵਨ ਸੁਤ ਪਾਹੁ
ਦੇਉ ਭੁਟ ਇਕ ਸੰਗ ਕਰਿ ਧੁਹਾ
ਦੇਖਤ ਭਾਲ ਕੀਸ ਕ੍ਰਿਤ ਭਾਗੀ
ਦੇਖ ਅਨੀ ਨਿਜ ਬਸਤ ਬਹੁਤਾ
ਜਾਹਿ ਨਿਤ ਹੋਤ ਰਹਾ ਜੀਤਾ ਮਾ
ਧੋਯੇ ਬਾਲ ਤਨਯ ਬਲਵਨ
ਚਲੇ ਕਹਿਤ ਜਯ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਗਾ
ਜਹੰਤਹਿ ਕਰਤ ਲਗੇ ਮੇਵਾਨਾ
ਕਹਿ ਜਯ ਗਘ ਬਰ ਸਨਦਿਨਹ
ਹਤਨ ਲਗੇ ਅਰਿ ਸੋਨ ਸਮੁਹਾ
ਭਾਗਿ ਚਲੇ ਨਿਸਚਰ ਭੇ ਭਾਗੀ
ਭਾਅਤਿ ਕਪਿਤ ਦਸਾਨਨ ਪੁਤਾ

ਛੰ:

॥ ਅਭਿ ਕਪਤ ਭਾਵ ਸਮਾਸੁ ਵਨ ਨਿਜ ਤਰਨ ਸਪਦ ਵਿਦਿਕੇ
॥ ਫੇਰਿ ਚਿੰਤਨ ਕਰ ਕੋਪ ਬੋਲਾ ਜਾਤ ਕਹਹੁ ਪਰਾਇਕੋ ॥
ਬਿਧਿ ਦੀਨ ਬਿਬਿਧਿ ਅਹਾਰ ਕਪਿ ਵਲ ਖਾਤ ਕਸਨ ਅਪਾਇਕੇ

੪੬੨
੧੫੧

ਗ:

ਲਕ

ਇਨੁ ਕੁਲਕਪਿ ਮਹਿ ਕਰਹੁ ਪਨਿ ਹਠ ਧਰਹੁ ਤਪਸ ਧਾਇ ਜੈ॥
ਸੋ ਨਾਨਕ ਸਰਖ ਬਚ ਰਜਨੀ ਚਰ ਸਮਦਾ ਯਾ॥
ਲਗੇ ਲਗਨ ਸੋ ਕਪਸਬ ਮਾਯਾ ਕਪਟ ਕੁਲਾਯ॥ ੪੭

ਮਾਯਾ ਤਿਹ ਪਸਾਰ ਅਪਾਰਾ॥ ਅਸੂ ਸਸੂ ਬਹੁ ਕੁਤ ਪ੍ਰਹਾਰਾ॥
ਸਕੁਲ ਵਰ ਬਿਖਿ ਮਕਰਾਲ॥ ਗੁਰਹਿ ਰਸ ਤਰੁ ਸੋਲ ਵਿਸਾਲਾ॥
ਇਹ ਬਿਖਿ ਕਪਿ ਲਗਤ ਸਾਯਕ॥ ਚਿਠਹਿ ਬਹੁ ਕਹਿ ਜਯ ਰਖਨ ਯਕ॥
ਨਿਜ ਦਲ ਵਿਕਲ ਵਿਲੋਕਿ ਖਰੀ॥ ਸਤਮ ਸੰਧ ਵਿਕਸਰ ਸੰਚਾਰੀ॥
ਰਿਪ ਨਰ ਕਾਟਿ ਤਿਮਰ ਕਰ ਦੂਰੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਹਤੇ ਨਿਸਾਫਰ ਭੂਰੀ॥
ਹਰਿ ਨਿਖੰਗ ਮਹੰ ਪਾਨਿ ਸੋ ਤੀਰ॥ ਪ੍ਰਵਸੇ ਆਇ ਸੁਨਹੁ ਗੁਨਿ ਪੀਰ॥
ਨਿਰਖਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭਾਲੁ ਅਰਕੀਸ॥ ਗਹਿ ਗਿਰੀ ਤਰੁ ਕਹਿ ਜਯ ਜਗਦੀਸ॥
ਨਿਸਾਰ ਅਨੀ ਮੰਧ ਗੇ ਜਬ ਹੀ॥ ਦਿਯੇ ਗੁਰ ਗਿਰਿ ਰਜ ਹਰ ਤਬ ਹੀ॥

ਅਰੇ ਤਮੀਰ ਕੋਟਿ ਖਟ ਜਾਨਿ ਨਿਜਾ ਪਦਿ ਦੇਸਾ॥
ਦਲ ਯੁਤ ਅੰਗਦ ਪਵਨ ਸੁਤ ਚਲੇ ਜਾਨ ਅਵਿਧੇਸਾ॥ ੪੮

ਅੰਗਦ ਹਨੁ ਮਦਾਇ ਕਪਿ ਭਾਲਾ॥ ਅਯੋ ਜਾਨਿ ਰਖ ਬੀਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥
ਪ੍ਰਹਿ ਬਿਲੋਕਿ ਚਰਣ ਸਿਰਧਰੇ॥ ਭੇਸਮ ਰਹਿਤ ਸਕਲ ਸੁਖ ਭਰੇ॥
ਅਤਿ ਆਦਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਯਾ ਸਨਮਨ॥ ਸਬ ਕਹਿ ਬੈਠਨ ਕਹਿ ਭਗਵਾਨ॥
ਪਾਨਿ ਰਜਾਇ ਲੈ ਬਲ ਨਿਸਿ ਧਾਯੇ॥ ਛਾਵਿ ਵਾਰਿਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਦ ਸਿਰਨ ਯੇ॥
ਅੰਗਦ ਹਨੁ ਮਤ ਨਿਕਰ ਨਿਵਸੀ॥ ਰਾਮ ਚਰਣ ਸੁਖ ਮਾ ਗੁਣ ਰਾਸੀ॥
ਦੇਭੀ ਭਟਕਰ ਪਰਸਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਉ॥ ਦੇਖ ਸੁਰਨ ਮਨ ਭਾ ਅਤਿ ਚਾਉ॥
ਹਮੁ ਹੋਤ ਜਗ ਕੇਸੁ ਸਰੂਪਾ॥ ਪਦ ਗਹਿ ਨਿਤ ਰਹਤ ਨਰ ਭੂਪਾ॥
ਹਰਿਨ ਸਹਾਹਿ ਸਮਨ ਭਰਨਾਯੇ॥ ਨਿਜ ਨੇਜ ਮਾਸੁ ਮਾਮਰ ਸਿਧਾਯੇ॥

ਬੰਧੁ ਸਭਿਵ ਸੇਨਾ ਸਹਿਤ ਸੋਭਤ ਮੀ ਭਗਵਾਨ॥
ਭਲ ਸੀਵਾ ਸਤੇ ਧਨ ਅਨਰ ਜੋਯਹੁ ਮਾਨ ਲਭਾਨ॥

ਉਤ ਨਾਨਕ ਸੇਨਾ ਸਮਤਾ॥ ਗਯੋ ਸਹਾ ਦਸ ਕੰਧ ਨਿਕੋਤਾ॥
ਸਤਹਿ ਸੁਰਾਰਿ ਮਿਲ ਪਲਕਾਈ॥ ਕੁਸਲ ਖੁਸ਼ੀ ਬੈਠੇ ਹਰਖਾਈ॥

ਲੰਕਾ:

ਗੰ:

ਦੇਖਿਨਰਾਂਤਕ ਕੋ ਸਮਦਾਈ॥
ਜੰਹਿਦਿਧਿਹਰਿਲਾਵਜਗਮਤੁ •
ਕੁੰਭਕਰਣੁ ਘਨਨਾਦ ਨਿਪਾਤੁ
ਪਿਤਮਨਮਲਨਨਰਾਂਤਕ ਦੇਖਾ
ਤਸਹੁਸਕਲਸੰਸਯ ਬਿਬਧਾਰੀ
ਚਮੁਕੀਸ ਬਿਨੁਦਿਅਤਿਕਾਰਿ ਤਤਾ

ਵਸਮੁਖ ਸਠਸਬ ਸੋਚਦੁਰਈ
ਤਾਂਹਿਆਵੇਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਵਿਖਾਤੁ •
ਕਹਿਬਿਲਖਾ ਅਹਿਗਵਣੁ ਘਾਤੁ •
ਬੋਲਾਖਲ ਉਰਗਰਭੁ ਵਿਸੇਖਾ
ਕਰਿਹੁਪ੍ਰਤ ਸਮਰ ਅਤਿਭਾਰੀ
ਧਰਿਹੋਤਪਸ ਹੋਤ ਪ੍ਰਭਾਤਾ॥ ॥

ਛੰ:

॥ਧਰਿਆਨਿਤਪਸਕ੍ਰਤਦੇਉ ਪਰਭਾਤ ਬਾਰਨਲਾਇਹੋ॥੪॥
॥ਧਰਿਧਰਿਵਿਪੁਲ ਕਪਿਭਾਲੁ ਦੀਨਨਿਸਾ ਚਰਨਾਘਵਾਇਹੋ॥
॥ਭੁਜਬਲਕਹੁੰਦਿਮਨਹਿਬਹੁਤ ਕਰਿਰਿਪਨ ਪ੍ਰਗਦਰਿਖਾਇਹੋ
॥ਬਿਨਸੁਮਹਿਤਾਤ ਕੋ ਬੈਰ ਲੈਤਵਚਰਣਨਾਮਿਤਨਾਇਹੋ॥

ਦੋ:

॥ਸੁਨਤ ਬੀਸਭੁਜ ਸੁਤ ਬਚਨ ਬਾਰਬਾਰਉਰਲਾਇ
॥ਲਾਗਕਰਾਵਨ ਨਿਤ ਜਦੁ ਗੁਣੀਸਮੁਹ ਬਲਾਇ॥

ਬਿੰਦੁਮਤੀ ਆਇਕ ਰਨ ਵਾਸੁ॥
ਸਾਸੁਹਿਮਿਲ ਬੈਠੀਸਬ ਨਗੀ॥
ਬੁਝਿਪਰਸਪਰਗਵਣੁ ਘਰਨੀ॥
ਦੇਇਪੁੱਤੇਹੁਨ ਬਾਸ ਸੁਹਾਵਨਾ॥
ਸਯਨਕਹੁੰਕਹ ਸੁਤਹਿਨਿਸਾਚਰ
ਗਾਤਹਿਭੁਵਨਕੁਟਿਲਵਸਗੀਵ •
ਆਯੋਪਿਯ ਮੰਦੋ ਵਰਿਜਾਨੀ॥
ਤਿਯਸਨਾਇਅਤਿਕੋਮਲਝੰਨ

ਸਬਚਲਿਗਈ ਮੰਦੋਵਰਿ ਪਾਸੁ
ਮਯਤਨਜਾ ਕਰਿਆਵਰਭਾਰੀ॥
ਪ੍ਰਭੁਯਸਤਾਹਿ ਸੁਨਾਯਉਵਰਨੀ
ਆਪੁ ਲਗੀ ਸਿਮਰਨਜਗਪਾਵਨ
ਉਠਾਆਪਮਤਮੰਦ ਅਘਾ ਕਗਾ॥
ਜਹਮਯਤਨਯਾ ਸਦਗੁਣਸੀਵ •
ਪਾਇਸੁ ਅਵਸਰ ਗਹਿਪਗਪਾਨੀ
ਲਗੀਕਹਿਨਜਲਭੁਰਯੁਗਨੈਨ •

ਦੋ:

॥ਨਾਥ ਨਿਗਮਆਗਮ ਬਿਬਧ ਕਹਤ ਪ੍ਰਗਦਯਾਬਤ
॥ਬੁਧਜਨੋਸੋਜੋ ਆਪਿਹੁ ਰਾਖੇ ਸਰਬਸ ਜਾਤਾ॥ ॥ ੫॥

ਤਜਹਿਨਹਠਸਠਸਰਬਸਖੇਵੇ
ਸੋਵਿਚਪ੍ਰਭੁਪਰਮ ਸੁਜਾਨਾ॥
ਅਜਹੁੰਕਰਹੁਹਠਦੂਰਗਾਸਈ

ਯਦਪਿਅੰਤ ਸੀਸ ਧਨਿਰੋਵੇ॥
ਮੋਰਵਚਨ ਸੁਨਿਕੀਜਿਯਕਨਾ
ਅਨੁਜਗੁਤਿਮਿਲਿਯੇਪ੍ਰਭੁਜਈ

੪੬੩
੧੫੮

੪੬੪
੧੫੮

ਗੁੰ:

ਲੰਕਾ:

ਪ੍ਰਭਾਸਿ ਸੀਤਾ ਹੋ ਦੇਹ ਪਠਾਈ॥	ਪ੍ਰਨਿਤੁ ਮਗਵਨੁ ਪੜ ਲਖਾਈ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਪਦ ਗਹਿ ਮਾਰਹੁ ਵਰ ਯੋਗੁ॥	ਪਦ ਪੰਕਜ ਗਤਿ ਵਿਮਲ ਸਨੇਹੁ॥
ਪ੍ਰਿਯਾ ਵਚਨ ਤਹਿ ਵਿਖਸਮ ਬਰ॥	ਸੇ ਰਹੁ ਤਜਗੁ ਅਨਤ ਅਭਾਗੁ॥
ਨਿਜ ਨਾਰੀ ਕਹਿ ਕਹੁ ਅਭਿਮਾਨੀ॥	ਕੀਨ ਸਯਨ ਨਿਸਿ ਗਈ ਬਰੁ ਜਲੀ॥
ਸਿਰਜਨੀ ਗਤ ਭੁਯੋ ਪ੍ਰਭਾਤਾ॥	ਜਾਗੇ ਰਖ ਬਰ ਤ੍ਰਯ ਜਗ ਬਾਤਾ॥

ਦੋ:

॥ ਰਿਖ ਕੀਸ ਜਗ ਦੀਸ ਪਦ ਜੀਸ ਨਾਇ ਰੁਖ ਪਾਇ॥
॥ ਧਰਿ ਗਿਰ ਤਰੁ ਧਾਵਤ ਭੁਯੋ ਕਹਿ ਜਯ ਜਯ ਰਖੁ ਰਾਇ॥

ਕਪਿ ਘੋਗ ਗਢੁ ਸੁਨਿਯਹੁ ਕਾਨਾ॥	ਰਾਵਣ ਸੁਤ ਲਾਖਿ ਨਿਪਟ ਰਿਸਾਨ॥
ਸਾਜਿ ਵਿਪਲ ਦਲ ਹਨਤ ਨਿਸਾਨ॥	ਗਢੁ ਤੇ ਚਲ ਨਿਕਰ ਵਲ ਵਾਨਾ॥
ਚਾਰੇ ਦਰ ਕਰਿ ਕਾਨ ਲਗਾਈ॥	ਵਿਸਿ ਅਦਰਖਿ ਕਪਿ ਦਲ ਚਿਰਲਈ॥
ਨਿਕਰੇ ਨਿਸਿ ਚਰ ਗਢੁ ਤੇ ਕੈਸੇ॥	ਸਲਭੁ ਸਮੁਹ ਸੈਲ ਤੇ ਜੈਸੇ॥
ਮਾਰਤ ਸੁਤ ਦੇਖਾ ਕਪਿ ਭਾਜੇ॥	ਕਟਿ ਕਟਾਇ ਮਤਿ ਵਿਕ੍ਰਮ ਗਾਜੇ॥
ਕਪਿ ਲੰਗਰ ਚਹੂੰ ਚਰ ਭੁਵਾਈ॥	ਰੋਕੇ ਖਲ ਨਿਸਿ ਚਰ ਸਾਮਦਾਈ॥
ਪਦ ਕਤ ਮਹਿ ਨਿਸਿ ਚਰ ਫਲ ਫੇਲੁ॥	ਕਿਤਨ ਵੇਤ ਵਿਦਿਯਿ ਇਸਿ ਮੇਲੁ॥
ਇਕ ਦਿਸ ਇਮਿ ਵਰਿ ਕਿਤ ਸੰਗਾਮ॥	ਵਿਸ ਦੁਜੀ ਅੰਗਦ ਸੁਲ ਵਾਨਾ॥

ਦੋ:

॥ ਨਿਸਿ ਚਰ ਸੇਨ ਉਦਧਿ ਸਮ ਮੰਦਰ ਇਵ ਦੇਉ ਕੀਸਾ॥
॥ ਅਥਤ ਦੇਖਿ ਜਯ ਰਤਨ ਲਾਗਿ ਹਸੇ ਬਿਸੁ ਧਸੁ ਰਈਸਾ॥

੫੩

ਛੰਦ ਪਦੁਤਿਕਾ

ਇਮਿ ਨਿਰਖ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਤ ਕੀਸ॥	ਭਾਕ੍ਰੋਧ ਪਰਮ ਰਜਨੀ ਚਰੀਸਾ॥
ਕਰਿ ਪ੍ਰਲਯ ਕੰਦ ਤੇ ਘੋਰ ਸੋਗ॥	ਧਰ ਕ੍ਰਧਰ ਸਸੂ ਧਾਯੇ ਕੋਰਗ॥
ਇਕ ਦੁਰ ਮਾਰ ਕਰ ਸਰ ਸਮੁਹਾ॥	ਕਿਯ ਬਿਕਲ ਅਸੂ ਹਰਿ ਕੀਸ ਜੁਹਾ॥
ਕੋਉ ਰੇਰਤ ਕਪਿ ਪਤਿ ਚਿਤ ਚਿੰਤਾ॥	ਕੋਉ ਸੁਖ ਕਰਤ ਨਿਜ ਧਾਮ ਬਾਟਾ॥
ਬਹੁ ਚਲੇ ਕੰਦਰਾ ਸੈਲ ਤਾਕਾ॥	ਕੋਉ ਦਬ ਕਤ ਇਤ ਚਿਤ ਤਾਕਾ॥
ਕੋਉ ਦੇਤ ਦੁਹਾਈ ਲਖਣ ਰਾਮਾ॥	ਕੋਉ ਕਹਤ ਬਿਧਾਤ ਭੁਯੋ ਬਾਮਾ॥
ਯਹਿ ਕੀਚਨ ਗੰਤਕ ਕਰ ਪ੍ਰਧਾਨ॥	ਤਹਿ ਧਾਇ ਗਹਓ ਯੁਵਰਾਜ ਪਾਨ॥

<p>ਬਹੁਤੁ ਲਪਟਨੇ ਅੰਗ ਸੰਗ॥ ਨਤੁ ਕੀਸ ਕੀਨ ਕੈ ਤੁਕ ਅਤੁਤ॥ ਅੰਗੁ ਤੇ ਜਰੇ ਤਪਨਿ ਅੰਗ॥ ਅਹ ਨਿਰਖਿ ਅਪਰ ਯੁਧ ਪ੍ਰਸੰਗ॥ ਲੇ ਵਿਖਮ ਸੁਣ ਮਾਗਿ ਪ੍ਰਚੰਗ॥ ਮਹਿ ਪ੍ਰਚੰਗ ਤਨੁ ਰਹਾ ਕੁੰਗ॥ ਜੇਇ ਸੁਲ ਖੇਦਿ ਮਾਰਿ ਪ੍ਰਚੰਗ॥ ਸਬ ਚਰਿਤ ਸੁਨੇ ਰਵਿ ਕੁਲ ਵਿਨੇਸ॥ ਚਲੇ ਨਾਇ ਮਾਥ ਸੰਕਰ ਮਨਾਇ॥ ਉਰ ਅੰਗ ਦਕਰ ਧਰ ਸਿਮਰ ਰਾਮ॥</p>	<p>ਸਬ ਸੰਗ ਉਠੇ ਅੰਗ ਦ ਚੰਗ॥ ਰਵਿ ਮੰਗੁਲ ਪਦ ਚੰਬਾਲ ਪੁੰਗ॥ ਮੁਨਿ ਅੰਗੁ ਜਹਿ ਸੰਥ ਮਰ ਚੰਗ॥ ਚੁਰ ਆਇ ਰਾਯੇ ਸੇਨ ਸਮਾਚੰਗ॥ ਉਰ ਆਨਿ ਲਾਗਿ ਅਤਿ ਕਰਨ ਦੰਗ॥ ਲਖੇ ਵੇਰ ਪਰਿ ਚੰਗ ਤਿ ਮੰਗ॥ ਰਾਇ ਰਿਗਿਰਿ ਜੂਥ ਪਤਿ ਸਹਸ ਪੰਗ॥ ਕਹਿ ਜਾਹੁ ਵੇਗ ਅਹਿ ਰਾਜ ਸੇਸ॥ ਧਨੁ ਬਾਧ ਬਾਹੁ ਵਿਕਰ ਲਲਾਇ॥ ਅਮੁ ਵਿਗਤ ਕੁਯੇ ਬਲ ਅਤੁਲ ਪੰਗ॥</p>
---	--

ਦੋ: ॥ ਬਿਗਤ ਕੁਈ ਮਰਛੁ ਤਰਤ ਬਹੁ ਚਲਿਓ ਜੁਵਰਾਜ
ਲਖਣ ਦਾਪੁ ਦੰਕੋਰ ਸਾਨਿ ਫਿਰ ਕੀਸ ਦਲ ਲਾਜ॥ ੪੪

<p>ਸਾਨਿ ਦੰਕੋਰ ਸਰਾਸਨ ਨਿਸਿਰ ਦਰਖ ਵਿਸਯ ਕੀਨ ਅਹਿ ਨਾਥ • ਉਗਹਿ ਅਕਾਸ ਸੀਸ ਕੁਜ ਕੇਸੇ॥ ਰੰਗ ਅਸੀਸ ਫਿਰਹਿ ਰਣ ਧਰਣੀ॥ ਉਤ ਕਪਿ ਕੁਲ ਵਿਸਯ ਅਭਿ ਲਾਖੇ॥ ਅਰੁਤ ਸੁਤ ਅੰਗ ਦ ਬਲ ਬੀਰਾ॥ ਸਿੰਘ ਨਦ ਕੀਨਾ ਹਰਿ ਦੇਉ॥ ੪੫ ਵਿਉ ਦਲ ਯੁਧ ਪਰਸ ਪਰਕਰੀ॥</p>	<p>ਬਧਿਰ ਭੁਯੇ ਨਹਿ ਸੁਨਤ ਸਬਦ ਧਰ ਕਾਦੇ ਪਾਦ ਪਾਯ ਬਹੁ ਮਾਥਾ॥ ਸਨਕਤ ਕੁਲ ਰੋਮ ਗਣ ਜੇਸੇ॥ ਯਥਾ ਅਕਾਲ ਖਸਧ ਰਤੁ ਕਰਕੀ॥ ਉਤਹਿ ਨੈਸਾਚਰ ਜਗ ਹਿਤ ਰਖੇ॥ ਸਮਰ ਬਾਕੁਤ ਅਤਿ ਰਣ ਪੀਰਾ॥ ਭਾਗੇ ਕਪਿ ਗਣ ਗਯੇ ਸੇਉ॥ ੪੬ ਪ੍ਰਮੁਦਤਿ ਕੁਟ ਤਾਯ ਰਹਿਯ ਭਰੀ॥</p>
--	---

ਛੰ: ॥ ਕਾਯ ਚਰਹਿ ਪ੍ਰਮੁਦਿਤ ਸੁਭਟ ਸਬਲ ਰਤ ਹਾਰਿਨ ਮਾਨਹੀ॥
ਸੰਤੁਤੁ ਗਿਰਹਿ ਪ੍ਰਾਨਿ ਉਤਿ ਫਿਰਹਿ ਚੁਭਰ ਸਮਤਿ ਦੁਖਾਨਹੀ॥
ਅਕੋਤੁ ਕਵਿ ਲੋਕੁ ਬਿਬਧ ਗਣ ਵਿਸਮ ਜਹਾਖ ਉਰ ਆਨਹੀ॥
ਰਾਮੁ ਬੀਰ ਸੇਨਾ ਪਰਸਾਨ ਭਰਿ ਲਾਯ ਵਿਲਤੀ ਰਾਨਹੀ॥

ਦੋ: ॥ ਅਤਿ ਅੰਗਤ ਕਰਣੀ ਕਰਹਿ ਰਿਖ ਕੀਸ ਬਲ ਭੂਰੀ॥

੪੬੬
੪੪

ਰਾ:

ਲਕ:

<p>॥ ਨਰ ਪਦ ਬਿਨੁ ਕਰਿ ਰੋਨ ਚਰ ਤਿਨ ਮਖ ਭਾਰੀ ਸੁਗਿ ॥</p>	<p>੪੫</p>
<p>ਬਹੁਤ ਕੇ ਬਿਰਤੀ ਰਿਗਾਵਹਿ ਗਯੇ ਯਾਮੁਰੁ। ਵੇਦ ਸਭ ਵਾਨੀ ਮਰੇ ਨਿਸਾਚਰ ਅਮਿਤ ਨਿਹਾਰੀ ਰਥ ਸਮੇਤ ਉਪਰ ਨਕੁ ਜਾਈ॥ ਖਿਦ ਮਹਕਰ ਮੁਰਛਤ ਕਪਿ ਸੈਨ ਗਰਜਾ ਮਨੁ ਮੇਘ ਸਮੁਦਾਈ॥ ਹੋਸ ਸਜਗਨ ਸਿਚਰ ਕੁਲ ਦੇਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਹ ਕਟਕ ਕਹਤ ਸਨਿਕਨ</p>	<p>ਨਿਜ ਬੁਝ ਬਲ ਰਵਣੀ ਜਨਾਵਹਿ ਨਰਾਂਤੁਕ ਅਧ ਜੇਨ ਸਿਰਾਨੀ॥ ਰਾਵਣ ਸੁਵਨ ਕੋਪ ਕਥਿ ਭਾਕੀ॥ ਭੁਯੋ ਅਵਿਸੰਸ ਮੈਸੂ ਸੁਰਿਲਾਈ॥ ਪੁਨਸਰ ਗਾ ਜਹੁ ਰਾਜਵ ਨੈਨਾ ਕਹਨ ਲਗਾ ਕਟੁ ਵਚਨ ਰਿਸਾਈ ॥ ਬੀਧ ਵੇਰ ਲਾਗੀ ਮਾਰਹੁ ਤੋਹੀ ਕੋਪੋ ਜਾਮ ਵੀਤ ਬਲ ਵਾਨਾ॥</p>
<p>ਦੇ:</p>	<p>॥ ਸੁਲ ਏਕ ਤਹਿ ਛਾਡਿਓ ਸੋ ਕਰ ਗਾਹਿ ਰਿਛੁ ਜੇਸਾ ॥</p>
<p>॥ ਧਾਯ ਤਾਸ ਉਰ ਮਾਰਿਓ ਭੁਖਿ ਜਯਤਿ ਅਵਧੇਸਾ ॥</p>	<p>੪੬</p>
<p>ਲਗਤ ਸੁਲ ਸੋ ਮੁਰਛਤ ਬੁਝਹਿ ਬਾਰ ਅਮਿਤ ਮਹਿ ਮਹ ਪਛਾਰ ਜਾਗੇ ਸਕਲ ਬਲੀ ਸੁਖ ਰਿਛੁ ਜਾਮ ਵੀਤ ਨਿਸਾਚਰ ਦਿਚਾਰਾ॥ ਬਿਧਿ ਇਛੁ ਪਾਨਿ ਤਹਿ ਭਿਅਰੀ॥ ਕਹਿ ਪਦ ਸੰਜਾਗ ਵਾਚ ਮਾਯ ਏਸੇ ਬਦਨ ਹਾਹ ਕਰ ਧਾਵਾ॥ ਨਿਰਪਿ ਨਿਸਾਚਰ ਤਾਤ ਸਮੁਦਾਈ</p>	<p>ਜਾਮ ਵੀਤ ਬੁਝ ਕਰ ਗਾਹਿ ਲਯਹਿ ਬਾਂਧਿ ਗਾਂਠ ਬਾਧੁ ਮਹਿ ਭਾਰਾ॥ ਲਗੇ ਕਰਣ ਰਣ ਨਿਸਾਚਰ ਇਛੁ ਮਰੇ ਰਹਿ ਯਹ ਬਲ ਮਮ ਮਾਰਾ॥ ਮੁਸਿ ਚਰ ਉਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਚਾਰੀ॥ ਜੁਪਦਿ ਪਰਾ ਜਹਿ ਨਿਸਾਚਰ ਨਰ ਨਰਾਂਤੁਕ ਹਿੰਦਿਯ ਤਬ ਛਾਵਾ ਗਿਵ ਕਹਿ ਗੇ ਸਬ ਸੰਭੁ ਮ ਧਾਈ॥</p>
<p>ਦੇ:</p>	<p>॥ ਕਪਿ ਗਣ ਮਮ ਬੰਦੇ ਪੁਲਖਿ ਰਾਮ ਚਰਣ ਧਰ ਮਾਥ ॥</p>
<p>॥ ਠਾਂਡੁ ਭੁਯੇ ਜਬ ਤਨ ਚਿਤੈ ਦੁਇ ਅਮੀ ਕਪਿ ਨਾਥ ॥</p>	<p>੪੭</p>
<p>ਬਿਨੁ ਸੁਮਰਨ ਜਬ ਨਿ ਸਗਾ ਜੀਸ ਉਚਿਰਾਸਨ ਅਸੀਨ ਰਮੇਸਾ॥ ਅੰਗਦ ਮਾਰੁਤ ਸੁਤ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣਾ ਪੁਰਾਯ ਪ੍ਰੰਯ ਅਹੁ ਭੁਗਨ ਨਿਧਨ</p>	<p>ਕਯੇ ਸਬਾਸ ਭਾਲੁ ਮਰੇ ਕੀਜਾ॥ ਦਿਗ ਬੀਰਾਸਨ ਉਰਗ ਨਰੇਸਾ॥ ਲਗ ਪੋਲੇਟਨ ਸੁਨਹੁ ਅਪਰਣਾ ਸਿਨ ਪਰਨਿਤ ਪ੍ਰਾਜੀਤ ਭੁਗਾਵਨਾ॥</p>

<p>ਦਹਾ ਸੁਰਾਰਿ ਸੁਤਹਿ ਪੈਚਾਈ॥ ਤੋਤ ਪੁਛਾਤ ਨਰਾਤਕ ਜਾਗਾ॥ ਰਬ ਚਢ ਤੁਰਤਿ ਇਕਾਕੀ ਧਾਵਾ • ਕੀਜ ਕਟਕ ਯਹ ਮਰਮਨ ਜਾਨ •</p>	<p>ਬਿਲਖਾਰਿ ਤਾਸ ਨਾਰਿ ਸਮੁਦਾਈ ਪਿਤੁ ਬਿਲੋਕ ਲਜਾਰ ਸਪਰਾਗਾ • ਨਰੁ ਪਥ ਸਮਰੋ ਪੈਹ ਮਿਸੇ ਆਵਾ • ਹੋਇ ਲੋਪ ਕੀਨ ਸਿ ਝਰਿ ਬਾਨਾ •</p>	
<p>ਦੋ:</p>	<p>॥ ਧਾਵਹਿ ਬੋਮਹਿ ਛਾਲੁ ਕਪਿ ਤੁਹਿ ਨ ਹੋਰੈ ਨੈਨਾ ॥ ॥ ਆਸ ਲੁਹੋਇ ਹੋਇ ਗਿਰਹਿ ਮਹਿ ਭਾਖਹਿ ਆਰਤ ਬੈਨਾ ॥</p>	<p>੪੮</p>
<p>ਬਣੁ ਏਕ ਸਤਿ ਤਰੁਤ ਸਮਾਨਾ॥ ਲਗਤ ਬਿਪਲ ਕੀਸ ਮੁਰ ਬਲੇ॥ ਭਾਗਿ ਸੇਤ ਦਿਗ ਏਕ ਆਯਾਨਾ॥ ਮਾਰਤ ਸੁਤ ਅੰਗਦ ਸੁਰਹਿ ਵਾ॥ ਯੋਸਬ ਬੀਰ ਹਾਂਕੈ ਧਾਵਹਿ॥ ਤਬ ਸਬ ਬੀਰ ਏਕ ਮਾਤਿ ਠਾਂਨਾ॥ ਦਸ ਮੁਖ ਭਵਨ ਤਸੁ ਕੰਗੁਰਾ॥ ਕਰਤੇ ਭਾਰਿ ਦੇਹਿ ਪਾਖਾਨਾ॥</p>	<p>ਛੰਡਿ ਸਿਸਟ ਜਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ਬਹੁਤ ਕਾਯਰ ਦੇਖਿ ਪਰਾਨੇ॥ ਦੇਰੇ ਛਿਰਹਿ ਨ ਸੁਨੁ ਹਰਿ ਯਾਨਾ॥ ਕੁਮਾਰ ਮਯੰਦ ਦਿਵਿਦ ਬਲਸੀਦ • ਨਰੁ ਪਥ ਤਹਿ ਨ ਬੋਸਤ ਪਾਵਹਿ ਲੇ ਗਿਰਿ ਤਰ ਬਿਨ ਲੋਕ ਪਯਾਨ • ਬੈਠੇ ਕਪਿ ਪਸਾਰੇ ਲੰਗੁਰਾ॥ ਬਹੁਤ ਦਨੁ ਜਥੇ ਚੁ ਦਸਮਾਨਾ</p>	
<p>ਛੰਦ ਤੋ ਮਰ</p>		
<p>॥ ਭੇ ਚੂਰਣ ਨਿਸਿਚਰ ਯੁਥਾ॥ ਮੁਖ ਬੀਨ ਆਰਤ ਦੀਨਾ॥ ਸੁਨਿ ਬੋਲਿ ਭੁਟ ਦਸ ਭਾਲਾ॥ ॥ ਬਰਿ ਯਤਨ ਭੁਗੋਂ ਕੀਜਾ॥ ਅਮਲਹੁ ਆਯਾਸ ਬੀਰ ਜੋ ਸੁਰ ਮੋ ਕਹ ਪਾਗਾ॥ ਜੋ ਜਾਇ ਆਯਾਸੁ ਫੋਗਾ॥</p>	<p>ਗੋ ਨਿਸਿਚਰੀ ਭੁਯ ਗੁਥਾ॥ ਭੁਏ ਭਵਨ ਗਵਣ ਲੀਨਾ॥ ਕਹ ਖਹੁ ਕੀਜ ਕਰਾਲਾ॥ ਅਜ ਕਹਿਓ ਕਰ ਦਸ ਸੀਸ ਯੁਮਹੋ ਸਕਲ ਰਣ ਧੀਰਾ॥ ਜੋ ਖਾਇ ਮਰਕਟ ਧਾਰਾ॥ ਜੋਇ ਜਾਨਿਓ ਰਿਪੁ ਮੋਰਾ॥</p>	
<p>ਦੋ:</p>	<p>॥ ਏਤੁ ਏਤੁ ਗੁਣ ਗੋਨਿ ਚਰ ਏਕ ਏਕ ਭੁਯ ਜੋਗਾ॥</p>	
	<p>॥ ਰਵਣ ਪਾਵਨ ਰਾਖਿ ਸਿਰ ਧਾਯੇ ਕਰ ਰਵ ਘੋਗਾ॥</p>	<p>੪੯</p>
<p>ਦੇਖਿ ਲੰਗੁਰ ਸਕਲ ਹਰਖਾਨੇ॥</p>	<p>ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਸਮ ਸਬ ਲਪਟਨੇ</p>	

<p>ਕਪਿ ਉਰ ਸਿਮਰ ਰਮੇਸ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਚੇ ਘਟ ਸਮ ਦਨਜ ਵਿਦਾਰੀ ਸਭਟ ਛੁਹਨਿ ਆਨਿ ਫੇਰਿ ਲੰਗਰ ਅਤਿ ਵਿਸਾਲ ਰਹਿ ਕੀਚਨ ਪੰਝਾ ਲੋਚੁਹਤ ਅਪੰਕ ਘਟ ਜੂਹਾ ਪੁਨਿ ਵਿਚਾਰ ਕਰਿ ਹਰਿ ਘਟ ਧਯੇ ਕਰਿ ਕੋਟਿਨ ਬਿਨ ਨਾਸਾ ਕਾਨਾ</p>	<p>ਭਾਰੇ ਸਬਨ ਪਟਕਿ ਕਹਿ ਰਾਪ ਜਯਤਿ ਰਾਮ ਜਯ ਲਖਣ ਮਕਾਰ ਭੂਮਿ ਗਿਰਾਵਹਿ ਕੋਟਿ ਕੰਗਾਗਾ ਜਿਮਿ ਪ੍ਰਯਾਸ ਬਿਨੁ ਕਰ ਅਰੰਭਾ ਕਪਿ ਤਿਮਿਤੋਰਤ ਵਨਜ ਸਮੁਹਾ ਨਿਸਿਚਰ ਨਿਕਰ ਮਯਜ ਚਲਿਆਯੇ ਕਰ ਪਦ ਹੀਨ ਕੀਨ ਰਿਪੁ ਨਾਨਾ</p>
<p>ਛੰਃ ਗਰਿਪ ਕੀਨ ਕਰ ਪਦ ਹੀਨ ਅਗਾਇਤ ਦੀਨ ਬਚਨ ਪਕਾਰੀ ਗਵਤੇ ਨਿਕਰਿ ਨਿਸਿਚਰ ਅਖਿਲ ਖਲ ਵਿਪਿਨ ਬਟ ਸਿਧ ਹੀ ਪੀਪਰ ਪਰਦ ਸਮਧਰਦਿ ਲੰਕਾ ਕੰਪ ਘਟ ਕੀਸਨਿ ਕਰਾ ਤੋਰੇ ਕਪਾਟ ਨਿਪਾਟ ਅਰਿਤਿਯ ਕੀਸ ਖੇਚਤ ਰਹਿ ਕਰਾ</p>	<p>ਗਰਿਪ ਕੀਨ ਕਰ ਪਦ ਹੀਨ ਅਗਾਇਤ ਦੀਨ ਬਚਨ ਪਕਾਰੀ ਗਵਤੇ ਨਿਕਰਿ ਨਿਸਿਚਰ ਅਖਿਲ ਖਲ ਵਿਪਿਨ ਬਟ ਸਿਧ ਹੀ ਪੀਪਰ ਪਰਦ ਸਮਧਰਦਿ ਲੰਕਾ ਕੰਪ ਘਟ ਕੀਸਨਿ ਕਰਾ ਤੋਰੇ ਕਪਾਟ ਨਿਪਾਟ ਅਰਿਤਿਯ ਕੀਸ ਖੇਚਤ ਰਹਿ ਕਰਾ</p>
<p>ਦੋਃ ਕੁਝੇ ਕੁਝ ਹਲ ਲੰਕਾ ਅਤਿ ਨਰਾਤਕ ਸੁਨਿ ਕਾਨਾ ਨਭੁ ਤੇ ਸ੍ਰੀਧਨ ਸਹਤ ਸਰ ਪ੍ਰਗਟ ਪਰਮ ਰਿਸਿਯਨਾ</p>	<p>ਕੁਝੇ ਕੁਝ ਹਲ ਲੰਕਾ ਅਤਿ ਨਰਾਤਕ ਸੁਨਿ ਕਾਨਾ ਨਭੁ ਤੇ ਸ੍ਰੀਧਨ ਸਹਤ ਸਰ ਪ੍ਰਗਟ ਪਰਮ ਰਿਸਿਯਨਾ</p>
<p>ਨਿਰਖ ਦਸ ਨਿਜ ਨਾਰਿ ਨ ਕੋਰੀ ਸਠ ਆਯੇ ਸੰਗਾਮ ਵਿਹਾਈ ਅਬਲਨ ਪੈ ਬਲ ਭਟਨ ਕਰਾਹੀ ਜਨਿ ਮਰਕਟ ਨਿ ਭੁਯੇ ਸੁਖ ਭੁਗੀ ਭੁਨਿ ਭੁਵਨ ਭੁਯਯੁਤ ਗਈ ਨਰੀ ਸਿਲ ਪ੍ਰਹਾਰ ਹਯ ਸਜੀਦਨ ਭੁੰਜਾ ਧਰਿ ਪਛਾਰਿ ਰਾਵਲ ਵਿਗ ਦੇਖ ਲਗੇ ਪਦ ਗਹਿ ਖਲ ਨਿਛਿਰਾਵਨ</p>	<p>ਕਹਿਨ ਲਾਗੁ ਕਦੁ ਗਿਰਾ ਘਨੇਰੀ ਲਰਤ ਤਿਯਨ ਸੰਗ ਲਾਜਨ ਆਈ ਛਾਡੁ ਤਿਯਨ ਲਰਹੁ ਮਮ ਪਾਹੀ ਤਜੀ ਨਿਸਾਚਰਿ ਦੀਨ ਪਕਾਰੀ ਲੀਨ ਕਪਿਨ ਕਰ ਸਿਲ ਉਪਾਰੀ ਆਯੁ ਤੋਰ ਸਾਰਥੀ ਰੀਜਾ ਕੋਤਕ ਕੀਸਨਿ ਕੀਨ ਵਿਸੇਖਾ ਨਰਹਿ ਗਇ ਰਾਮ ਯਸ ਪਾਵਨਿ</p>
<p>ਦੋਃ ਤਿਰਤ ਤਿਨ ਤਨ ਪਟਕਿ ਮਹਿ ਕਹਿਤ ਜਯਤਿ ਰਾਪ ਧੀਰ ਕਰਤ ਯੁਧ ਗਤਿ ਜਾਮਯੁਗ ਕੀਸ ਛਹੈ ਰਣ ਪੀਗ</p>	<p>ਤਿਰਤ ਤਿਨ ਤਨ ਪਟਕਿ ਮਹਿ ਕਹਿਤ ਜਯਤਿ ਰਾਪ ਧੀਰ ਕਰਤ ਯੁਧ ਗਤਿ ਜਾਮਯੁਗ ਕੀਸ ਛਹੈ ਰਣ ਪੀਗ</p>
<p>ਅਸੁਚਲ ਰਵਿ ਕੀਨ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ਸਮਾਮ ਸਰੋਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤਨ ਦੇਖੀ</p>	<p>ਵੰਦੇ ਚਰਚ ਜਾਇ ਆਇਯੇਸਾ ਪਦ ਧਰਿ ਸਿਰ ਸੁਖ ਲਾਯੇ ਵਿਸਖੀ</p>

ਰਾਮਸਾਨਿਸਾਦਰਸਨਮਾਨਾ॥	ਏ ਦਿਯਾਨੁ ਰਾਮਾਈਰਸਮਾਨਾ॥
ਕਹ ਪਛੁ ਹੋਰੁ ਬਲਨਿ ਆਸੀਨਾ॥	ਆਯਸੁ ਪਾਇ ਭੁਏ ਸਾਮ ਦੀਨਾ॥
ਭੁਯੇ ਵਿਗਤ ਸੁਖ ਬਾਨਰ ਭੁਲਾ॥	ਅਨੁਸ ਸਹਿਤ ਸਨਮਾ ਦੇਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥
ਸੁਨਹੁ ਉਮਾਤ ਨਿਸਿਰਪਨਾਮਕ॥	ਗਾਵਤ ਜਨਗਣ ਸਬਗਣ ਦਸਕ॥
ਯਾਮਤੀ ਨਿਯਮ ਨਿਗਤ ਮਧੁਗੀ॥	ਉਤਨਾਤਕ ਜਾਹਿਓ ਤਬਹੀ॥
ਸੋਚ ਵਿਵਸਾਮੀਜਤ ਦੇਭੁ ਹਾਥਾ॥	ਲੰਕਿਤ ਹਿਦਯਨਿਜ ਦਰ ਨਾਥਾ॥

ਪਵੰਦਾ ॥

ਦੇ
ਫੰ:

॥ ਲਾਨ ਕੇ ਰਥੇ ਸੰਭਾਤਿ ਬਾਲਿ ਸਾਨਿ ਰਾਮੁ ਪਸਾ॥
 ॥ ਸਾਂਕਭਾਤਿ ਸੰਤ੍ਰ ਮਾਂਤ੍ਰਿ ਗਾਂਢੁ ਈਤ ਸੰਗਿ ਦੁਸਾ॥
 ॥ ਭੇਰਿ ਚੰਦ੍ਰਕੀ ਨਿਸ਼ਾਨਿ ਗਾਨੁ ਕਾਢੁ ਕੇਤ ਕਰਤਾ॥
 ॥ ਧੀਰ ਧੀਰ ਅੰਗੁਰੀਨ ਗਾਨਿ ਗਾਨਿ ਸਧਰ ਭੁਰਤਾ॥
 ॥ ਜੀਵ ਆਸ ਤਾਸ ਨਾਸ ਬਾਸ ਸੋਹ ਵੰਤ ਛੰਡਾ॥ ॥
 ॥ ਬੰਗ ਖੁਰ ਸੰਗ ਚਰ ਵੀਰਤ ਸਪੁਰ ਚੰਡਾ॥ ॥
 ॥ ਬਾਲਿ ਨਗ ਸੋਹ ਧੀਰ ਖੁਰਗੇ ਵਸੋ ਦਿਯਾਨਾ॥
 ॥ ਧਾਰੇ ਖੁਨਿ ਮੇਖ ਬੋਧ ਸੋਧਨ ਪਰੇ ਅਪਾਨਾ॥
 ॥ ਭੂਟ ਭੂਟ ਬੋਧ ਪੰਥ ਜਾਨ ਆਇ ਜਾਇ ਭੂਮਿ॥
 ॥ ਅੰਸੁ ਸੰਸੁ ਕਾਢੁ ਕਾਢਿ ਰੂਪ ਭੂਧ ਭੂਮਿ ਭੂਮਿ॥
 ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਮਾਨੁ ਚਾਹਤ ਕਰਨ ਅਨੀਤ ਮੀਚਰ ਚੰਡਾ॥
 ॥ ਸੁਨ ਬੋਧ ਮਰਫਟ ਚਿਕਟ ਜਿਮੇ ਧਾਯੋ ਬਰ ਬੰਡਾ॥
 ॥ ਨਿਹਾਰੇ ਹਰਖੀਜ ਰਿਖਾ ਭੂਲਿ ਭੂਲਿ ਸੋਚ ਭੰਡਾ॥
 ॥ ਬਾਧਾਇ ਕਟਕਟਾਇ ਹੂਹ ਭੇਰ ਬਾਰ ਕੇ ਅਭੰਡਾ॥
 ॥ ਚੋ ਆਇ ਭੂਧਰਾ ਅਪਾਰ ਬਖਸ ਅਸੋ ਮਹਿਭਾ ਹੂ॥
 ॥ ਮਰੇ ਨੇਜ ਜਗਨੀ ਰੰਡ ਭੰਡ ਸਾਹਿਬ ਭੰਡਾ ਹੂ॥ ॥
 ॥ ਭਦੀ ਹਰੀ ਮੁਢਾਢਨੀ ਸਥਾਰ ਉਸਦੁ ਮੰਡ ਹੂ॥
 ॥ ਮਨੋ ਵਿਚਿਤ ਵਹਿਨੀ ਦਈ ਮਨੋਜ ਖੰਡ ਹੂ॥ ॥

ਰਾ:

ਲੰਕਾ:

॥ ਹਥੇ ਧਰਾ ਬਲੇ ਵਿਚਾਰੇ ਭਾਰ ਧਾਰਿ ਕੇ ਸਕੈ ॥ ॥
॥ ਸੁਨੈ ਪੁਕਾਰਿ ਜਯਤਿ ਰਾਮ ਸਤੁ ਜੋਨੀਧਰੈ ॥
॥ ਲੰਕਾ ਦੇ ਸੁਲ ਸੇ ਅਕਾਸੁ ਭੀਤ ਚਿੰਤ ਆਚਰੈ ॥
॥ ਭਿਰੇ ਪਯੋਦ ਪੈਨ ਤੇ ਵਪੋਟ ਭੇਟ ਤੇ ਕਟੈ ॥ ॥

ਸੋ: ਜਬਦਕਰਤ ਅਤਿ ਪੀਰਾਇਮਿ ਪਹੁਚੈ ਵਲ ਭਾਲ ਕਪਿ ॥
ਅਯਧੁ ਬਰਿਅਤਿ ਜੋਰਿ ਧਰੇ ਲਾਗਿ ਅਨਪੁਲਕੁ ਸਮਾ ॥ ੬੨

ਜਸਗਹੈਤੁ ਕਪਿ ਭੁਲਨ ਧਾਯੋ ॥	ਅਤਿਜਯ ਨਿਕਟ ਤਮੀਚਰਧਾਯੋ
ਅਸਤਨਿਸਾਰਠਾਮਤਿ ਅੰਧਿਯਹੀ	॥ ਤਾਪਰ ਕਰਹਿ ਸੰਤ ਕੇ ਮਾਰੀ ॥
ਬੁਝਹਿ ਕਪਿਨ ਫਹਾਥ ਪਸਾਰੇ ॥	ਸਹੰਤਹੈ ਏਕਨਿ ਏਕ ਪੁਕਾਰੇ ॥
ਸੰਮੁਖਕੋਊ ਨ ਕਰਤ ਲਗਈ	ਕਪਿਨ ਮਾਰਿ ਰਣ ਭੂਮਿ ਸੁਦਾਈ
ਗੇ ਅਨੇਕ ਭੁਝਿ ਸਿੰਧ ਸਮੀਪਾ ॥	ਜੇਨ ਬਿਕਲ ਲਾਖਿ ਰਾਖੁ ਬਰਦੀਪ
ਸਜਿਸਾਰੰਗ ਤਜਾਇਕ ਬਾਨਾ ॥	ਭਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਿਗਤ ਰਣ ਸਮਾਨਾ ॥
ਲਾਖਿ ਤਮ ਵਿਗਤ ਭਾਲ ਕਪਿ ਹਥੇ	ਕਟ ਕਟਾਇ ਧਾਯੋ ਰਿਪ ਧਰਥੇ ॥
॥ ਭਿਰੇ ਏਕ ਸਨ ਏਕ ਪੁਚਾਰੀ ॥	ਲਾਗੇ ਕਰਨ ਕਟਿਨ ਹਠ ਭਾਰੀ ॥

ਦੋ: ॥ ਸੀਸ ਸਿਲਾ ਤਰ ਕਰਨ ਧਰਿਕਾਖਨ ਭੁਰਿਭਰਿ ਧਰਿ
॥ ਗਰਜੇ ਗੁਲ ਬਲੀ ਵਰਨ ਧਾਯਾ ਧਾਯ ਨਭੁ ਵਾਰੀ ॥ ੬੩

ਭਾਰਹਿ ਗਿਰਿਤਰ ਨਿਸ਼ਿ ਚਰਸੀਨ	ਦਧਿਅਟ ਸਮਕੋਰਹਿ ਭੁਰ ਕੀਜ
ਚਉਹਿ ਅਨੇਕ ਕੰਧ ਪਰ ਜਾਈ ॥	ਕਾਟਹਿ ਕਾਨ ਵਿਗਨ ਰਸਨਾਈ ॥
ਭੋਰਹਿ ਸੁਲ ਚਾਪ ਨਾਰਾਚਾ ॥	ਅਰਦਲ ਅਬੂਨ ਏਕੋ ਬਾਰਾ
ਸੰਧੂ ਹੀਨ ਰਿਪੁ ਜੇਨ ਪਗਈ ॥	ਵੇਖਿ ਪਵਨ ਸੁਤ ਹਜਿਓ ਠਠਾਈ
ਏਠੇ ਅਵਨਿ ਅਤਿ ਚੁੰਭ ਲਵਈ	ਸਅਤਿ ਚਿੰਤਾ ਦੀਰਘ ਚੋੜਾਈ
ਤਰਕਸ ਧਸੇ ਨਿਸਾਰਰ ਕੋਸੇ ॥	ਪੰਘਜੀਨ ਨਭੁ ਤੇ ਖਗ ਜੈਸੇ ॥
ਗਿਰਤ ਕੀਸ ਗਹਿ ਦਰਦ ਵਿਰਈ	ਪਦਹਿ ਭ੍ਰਮ ਗਾਭਰਿ ਬਿਹਜਾਈ ॥
ਤੁਲਰ ਜਮ ਅਗਲਤ ਭੁਜ ਤੋਰਤ	॥ ਗਹਿਤ ਚੰਦ ਸਿੰਧੁ ਅਹਿ ਚੁੰਭ ਤੋਰਤ ॥

ਦੋ: ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਅਲਿਸਾਮਤ ਮੀਚਰਨ ਰਾਤਕੁ ਕਰ ਭਾਤਾ ॥

ਲੰਕਾ:

ਨਾ:

੪੭੭
੧੫

॥ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਲ ਹਤਿ ਖਲਨਿ ਕਪਿਨੁ ਬਿਤੁਈਰਾਤ॥	੬੪
ਪ੍ਰਭੁਤੁਟੀਰ ਮਹਿਰਿਸਰਸਬੀ	ਪ੍ਰਵਿਸੈਗੋਨ ਉਦਯਗਵਿਤਬੀ
ਦੋਖਿਕਟਕ ਨਿਜ ਪਰਮ ਬਿਹਾਲ	ਨਾਰਾਤਕ ਭੁਟਕੋਟਿ ਕਰਾਲਾ॥
ਕਰ ਬਹੁਸਪਥ ਇਯੇ ਸੰਗਬੀਰ	ਵਰਖਤਸਕਿਉਪਲ ਗਣਤੀਰਾ
ਸਰਅਸੁੰਭੁਨ ਬਿਪੁਲ ਪਨਰੇ॥	ਭੁਯੇਅਚਰਕਪਿਟਰਹਿਨ ਟਾਰੇ॥
ਲੇ ਲੇ ਪਾਸ ਨਿਜਾਚਰ ਧਾਈ॥	ਬਾਂਧਤ ਸੀਮਿਚੁਗਲੀਸੁਕ ਪਾਈ
ਸਯਾਧ ਪੀਜਰਾਸਮੁ ਬਹੁ ਜਾਨਾਂ	ਭੁਰੇਸਾਨਪਤਿਅਯੁਤ ਪ੍ਰਮਾਨਾ॥
ਜੇਕਪਿਲਖੇ ਬਿਪੁਲ ਬਲਰੰਕਾ	ਤੇ ਮੁਰਛਤ ਵੇਕੈ ਗਾਦ ਲੰਕਾ॥
ਗਵਰੁ ਦੇਖਿਤਨਯਕੀ ਕਰਣੀ	ਵੀਦੀਜਨਸਿਮਿ ਭੁਜਬਲਵਰਣੀ

੬੫	॥ਹਰਿਇੰਛਾ ਜਾਨੈ ਨਕਸ ਸੁਤਹਿ ਸਰਹਤ ਮੁਚਾ॥ ॥
॥ਕਾਲ ਬਿਬਸ ਮਤਿ ਸੰਕ੍ਰਮਿਤ ਸੁਨਹੁ ਰਿਖੇ ਬੰਦੀਗਾਦੁ॥	੬੫
ਅੰਗਵਹਨੁ ਮਾਨ ਤਬ ਜਾਗੇ॥	ਨਾਰਾਤਕ ਜਨਜੂ ਵਨਲਾਗੇ॥
ਖਿਣੁ ਇਕ ਕੀਸ ਨ ਪਾਯੇਲਰਈ	ਪ੍ਰਨਿ ਸਰਹਤਿ ਮੁਰਛਾ ਬਸਕਰਈ
ਯਮਯੁਗਲ ਤਿਹ ਕਰ ਬਰਚਨਾ	ਵਾਖਿਓ ਰਹਿ ਕਾਰਣ ਭੁਗਵਾਨਾ
ਰਿਪਹਿ ਪਿਲਾਵਤ ਗਖਕੁਲ ਕੇਰੁ	ਪਾਲਤ ਬਧਿਬਦੀ ਸੁਤਿ ਸੇਤੂ॥
ਜੇਯਗ ਯਮਗਯੇ ਜਬ ਬੀਬੀ॥	ਤਬ ਰਖ ਬੀਰ ਸਜੀਜਯ ਰੀਤੀ
ਹੰਕਿਏਕ ਕਪਿ ਭਾਲੁ ਜਗਾਯੇ	ਭੁਯੇ ਬਿਗਤ ਮੁਰਛੁ ਸਬ ਧਾਯੇ॥
ਹਨੁ ਮਾਨ ਅੰਗਦ ਜਬ ਜਾਗੇ॥	ਰਾਮ ਲਖਣ ਚਰਣਨ ਅਨੁਰਾਗੇ
ਪ੍ਰਭੁਪਦ ਸੀਸ ਰਹੇ ਧਰ ਕੀਸਾ॥	ਤਬ ਹੱਸ ਬੋਲੇ ਜੀਜਗਦੀਸਾ

੬੬	॥ਬਿਧਿ ਵਚਾ ਲਗਿ ਆਜੁ ਰਾਤ ਭੁਮੇ ਮੁਰਛਾ ਭੁਈ॥
॥ਪਨ ਕਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖੁ ਰਾਜ ਅਬਸਮ ਸੁਪਨੇ ਅਨਤ ਨਹਿ॥	੬੬
ਤੁਮਹਿ ਸਿਮਰ ਅੰਗਦ ਹਨੁ ਨਾਮ	ਜਿਤਿਹੋ ਜਗਤ ਮਨੁਜ ਸੰਗਮ
ਅਸ ਬਰ ਜਬਹਿ ਗਮਾਪਤੁ ਰੁਖ	ਸੁਨਤ ਗਿਰਾ ਹਰਖੇ ਮ੍ਰਿਗ ਸਾਖ
ਕਹਿਓ ਬਹੋਰ ਬਚਨ ਰਖੁ ਬੀਰ	ਸੁਨ ਅੰਗਦ ਹਨੁ ਮਤ ਰਣ ਧੀਰ
ਰਾਤ ਰਹਿਤ ਤੁਮ ਉਭੈ ਸਿਧਾਵੁ	ਲੰਕਾਗਯੇ ਕਪਿ ਤਿਨਹਿ ਫੁਟਾਵੁ

ਰਾ:

ਲੀਕ:

ਸੁਨ ਦੋਹਿਰੁ ਸੇਲ ਬਿਸਾਏ॥	ਸਿਮਰ ਕੋਸਲਾ ਧੀਸ ਕ੍ਰਿਪਾਲ॥
ਸਪਦ ਹੀਸ ਗਠ ਪਰ ਚਉਰਾਏ	ਦੇਖ ਲੰਕ ਮਹਿ ਖਰ ਭਰ ਭਾਯੇ॥
ਸਕਲ ਕਪਨ ਕੈ ਮੁਰਛਾ ਬੀਤੀ	ਤੋਹਿ ਪਾਸ ਭੁਜਿ ਰਾਮ ਸੁਪੀਤੀ॥
ਵਾਸ ਸੁਨ ਜਵਗਜ ਨਿਹਰੀ॥	ਹਰਖੇ ਕਹਿ ਜਯ ਜਯ ਤਿ ਸੁਭਰੀ॥

ਦੋ: ॥ ਮੇਘ ਵਰੁ ਬਹਿ ਪਾਇ ਨਿਮਿ ਬ੍ਰਕ ਗਲ ਕਹਹਿ ਸਿੰਘਰ
॥ ਨਿਮਿ ਮਰਦਹਿ ਦਨਜੇ ਭੁਟ ਕੀਸ ਕਾਲੁ ਕਰਿ ਯਾਗ॥ ੬੭

ਯਾਮ ਝਕ ਵਾਸਰ ਆਵੇ ਪੋਸਾ॥	ਕਹ ਅੰਗਦ ਕੀਸਨ ਤਨ ਵੇਸਾ॥
ਚਲਾ ਭਤ ਅਬਜਹ ਸੁਰਭੁਪਾ	ਦੇਖ ਯ ਪਦ ਪਾਥੋਸ ਅਨੁਪਾ॥
ਅੰਗਦ ਵਚਨ ਪਵਨ ਸੁਤ ਭੁਯੇ	ਸਪਦਿ ਸਹਤ ਵਲ ਪੁਤ ਪਹਾਯੇ॥
ਨਿਸਿਚਰ ਕੋਟੇ ਨਰਾਂਤਕ ਸੰਗਾ	ਕਰਤ ਰਹੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੁਣ ਰੰਗਾ॥
ਮਾਯਾ ਕਰ ਨਿਜ ਗਤ ਬਜਾਵਹਿ	ਜਹ ਤਹ ਖਲਰ ਵਣ ਜਗਾਵਹਿ॥
ਅਵਿਤਿ ਨੰਦ ਲਖਿ ਤਿਨ ਕਰਮਾ	ਸਭੁਯ ਭੁਯੇ ਜਾਨਾਰਘ ਰਾਯਾ॥
ਦੀਨ ਨਾਥ ਅਨੁਜਹਿ ਅਨੁਸਾਮਨ	ਭਿਰੋ ਨੀਤਿ ਗਹਿ ਵਿਜਯ ਸਰਾਸਨ॥
ਅਹਿ ਪੁਤ ਕਹੋ ਤਿਸੁ ਖਿਣ ਵੇਕਾ	ਤੋ ਕੀਨੇ ਰਣ ਖੇਲ ਅਨੇਕਾ॥

ਫੀ: ॥ ਭੋਕਨ ਖੇਲ ਅਨੇਕ ਬਿਧਿ ਅਬ ਤਿਸੁ ਖਲ ਰਣ ਕੂਖਲਾ॥
॥ ਇਸ ਕਹੋ ਅਹੀਸ ਚਢਾਇ ਧਨੁ ਸਰ ਕਲਨ ਨਿਸਿਚਰ ਵਲ ਮਲਾ
॥ ਨਿਜ ਅਨੀ ਨਿਰਖਿ ਨਿਦਾਨੇ ਹਰਿ ਹਰ ਸੁਵਨ ਵਾਵਾਇ ਬਹੁਤਾ
॥ ਯਾਰਤ ਅਨੇਕ ਨਰਾਂਚ ਪੁਤੁ ਪਰ ਸਿਲਾ ਤਰਵਰ ਭੁਧਰਾ॥
॥ ਰਾਖ ਬੀਰ ਅਨੁਜ ਪੁਧੀਣ ਖਲ ਬਲ ਵਲਨ ਸੁਨਿਸਾਗਾਵਹੀ
॥ ਤੁਰੁ ਪਲ ਗਿਰ ਅਰਤੀਰ ਉਪਰਹਿ ਬਲ ਲਖਣ ਚਲਾਵਹੀ॥
॥ ਰਿਪੁ ਸੰਸ੍ਰ ਅੰਸ੍ਰ ਅਨੇਕ ਆਸੁ ਪ ਕਨਕ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਰਹੀ॥
॥ ਸਹ ਗਣ ਪੁਰਾ ਲੋਟ ਮਾਮਨ ਝੁਟਿ ਕਹਿ ਜਾਤ ਲਖਣ ਪਕਾਰਹੀ॥

ਦੋ: ॥ ਮਾਯਾ ਪਾਤਕ ਅਨੁਜਸਨ ਮਾਯਾ ਕਰਤ ਅਯਾਨਾ॥
॥ ਲਗਤ ਨ ਝੋਕੋ ਜਨ ਸਿਯ ਤਵ ਖਲ ਨਿਕਟ ਭੁਲਾਨਾ॥ ੬੮
॥ ਨਾਨਕ ਭਉ ਚਿਤ ਵਿਸਾਯਾਯਕ ॥ ਲਗਤ ਚਿਟੇ ਲਾਮੀ ਅਹਿ ਭਾਯਕ

ਪੁਨਖਲਵਲਭਾਪੁਖਲਅਪਾਰ॥ ਚਲੇਪਥਾਯਕੀਸਭਯਕੀਤਾ॥ ਨਿਸਚਰਧਾਰਿਭੁਲੁਕਪਿਦੇਖਾ॥ ਕਪਿਤਰਕੀਸਭਾਲਭਰਭੰਖਾ॥ ਕੇਉਨਕਹਨਿਕਟਨਿਯਰਾਈ॥ ਪੁਨਸਠਸਾਧੁਭਿਈਖਣਰੂਪਾ॥ ਕਾਹੁਨਯਮਾਯਾਕਛੁਜਾਨੀ॥	ਭੁਅਣਨਭਗਭੁਲੁਕਪਿਧਾਰਾ॥ ਅਬਨਭਰਬਕਰਿਕਲਪੁਤੀਤੀ॥ ਭਾਰੇਖਨਕਪਨਿਅਸਦੇਖਾ॥ ਆਪੁਆਪਭੁਯਮਿਲਨਅਨਿਯ॥ ਜੇਜਿਹਪਾਵਤਾਂਹਿਤੋਹਿਖਾਈ॥ ਗਹਿਅੰਗਦਹਨਸਤਕਪਭੁਖਾ॥ ਕਪਟਮਿਲਾਪਵਿਭੀਖਣਰੋਨੀ॥
ਦੇ: ॥ਰੇਹਿਅਫਸਰਸਾਗੋਲਖਣਵੇਖਾਜੇਨਦਿਨਾਸਾ॥ ॥ਅਹਿਭਾਵਣਭੁਲਪਵਨਸੁਤਸਮਝਤਭੁਭਾਅਕਾਸਾ॥	
ਗਰਜਿਓਜਾਇਭੁਯੰਕਰਭੁਕੀ॥ ਮਯਾਹਤਸਰਲਖਣਪੰਦਗਾ॥ ਨਾਭੰਤਕਕੇਮਾਯਾਬੀਤੀ॥ ਖੇਜਸਿਸਕਲਸਮੰਘੀਵਾਕੀ॥ ਜਗਯਮਾਸਰੀਤੋਹਿਤਥਰਾਨਾ॥ ਭੁਯੇਨਿਜਾਸੁਖਸੁਮਬਾਜਸੈਲਾ॥ ਤੁਰਤਅਹੀਸਰਮਪਹਆਯੋ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਅਯਨਨਿਰਧੇਮ੍ਰਿਗਸਾਖਾ॥	ਫਟਿਓਹਿਯਜੁਨਿਨਿਸਚਰਭੁਕੀ॥ ਭੁਯੰਕਪਟਕਪਟਅਪਭਾ॥ ਗਯੋਯਗਯਸਦਾਅਤਿਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਕੀਨਅਰੰਭੁਬਿਜਯਨਿਜਤਾਰੀ॥ ਪਸਸਮੁਹਬਲਿਕਰਣਅਨ॥ ਫਿਰੇਸਿਮਰੇਸਬਰਾਜਿਫਨੈਨਾ॥ ਸਹਿਤਅਨੀਪੁਰੁਪਦਸਰਨਾਯੋ॥ ਪੁਰੁਸਮਛੀਨਦੀਨਅਭਿਲਾਖਾ॥
ਦੇ: ॥ਟਿਕਹੁਬਲਨਸਬਸਨਕਹਾਜੁਪਸਾਰਾਰਧਨਾਸ॥ ॥ਪਾਯਮੁਆਯਸਭੁਲਕਪਿਚਲੇਸਿਮਰਜੀਨਾਬਾ॥	੬੯
ਤੁਥਰਧਪਰਾਜਅਨਜਭਿਰਲਾਵ॥ ਅਪਵਾਸੁਤਸੁਤਅਰਹਨਮਲ॥ ਅਮਲਾਭੁਯਪਦਗਹਿਨਿਜਪਾਨੀ॥ ਜਾਮਵੰਤਲਿਕੇਸਹਰੀਜਾ॥ ਅਨੁਜਸਖਾਨਰਾਂਤਕਕਰਣੀ॥ ਸਿਵਪ੍ਰਸਾਦਿਤੋਹਿਅਮਿਤਪ੍ਰਤਾਪ॥	ਨਿਜਆਸਨਸਮੀਪਬੈਠਾਵਾ॥ ਇਨਜਮਭੁਯਾਯਵੰਤਨਹਿਆਸਾ॥ ਪਰਸੇਸਬਨਿਸਨੇਹਭੁਵਾਨੀ॥ ਪੁਰੁਸਮੀਪਸਬਮੁਇਤਮਨੀਸ॥ ਯੁਧਪੁਬਲਤਾਬਹੁਬਿਧਵੰਨਈ॥ ਅਰੁਣਦੀਨੇਬਹੁਸੰਤਾਪਾ॥

੪੭੪
੧੮੪

ਗੁ:

ਲੰਕਾ:

ਜੇ ਬੰਨ ਨ ਰਖਪਾ ਪੁਸਕਨੇ	ਅਤਿ ਸਨੇਹ ਘਰਿ ਚਰਿਤ ਬਖਾਨੇ
ਸੁਖਾ ਬੰਨਾਨਾ ਸੰਘੁ ਨ ਆਨ	ਜਿਨਹਿ ਹੋਵੇ ਤੇ ਵਸ ਅਰਿਯਾਨਾ

ਜੇ ਸਿਮਰਿ ਸਿਵ ਸਹ ਉਮਾ ਤੇ ਜਾਨਹੁ ਮਮ ਪ੍ਰੀਤ	
ਅੰਕੁਰ ਕੁਜਹਿ ਸੁ ਮਾਹਿ ਤੁਝੇ ਮੋਹਿ ਜੋ ਸੰਤੁ ਅਤੀਯਾ ॥	

ਦਰਪਦਾਰਥ ਕੁਤਲ ਤੁਝੇ ॥	ਬਸਹਿ ਮਹਿਸ ਉਮਾ ਉਰ ਜਾਕੇ ॥
ਜੇ ਸਾ ਪੁਰੇ ਸਦਾ ਨਿਬਾਹ	ਜੇ ਸਯ ਦੇਵ ਨ ਸੰ ਸੰ ਆਹਾ ॥
ਸੁਖ ਕਲ ਤੇ ਸਯ ਬਿਜਯ ਵਿਕੁਤੀ	ਸੰਕਰ ਸਿਮਰਤ ਹੋਇ ਅਕੁਤੀ ॥
ਕੁਝ ਮੋਹਿ ਸੰਕਰ ਆਪੀਨਾ ॥	ਜਾਨਾ ਧੀਨ ਸਿਮਿ ਜੀਵਨ ਮੀਨਾ
ਬਹਾ ਸਦਾ ਨ ਰੰਤਰ ਹੋਹਾ	ਮੇ ਪਰ ਚਿਹਿ ਪਤਿ ਪਰਮ ਸਨੇਹਾ
ਨਿਮਨੁ ਬਦਾ ਬਿਸੁ ਯਕ ਨਾਥਾ	ਕਪਟ ਭਾਗ ਸਬ ਨਵਹੁ ਮਾਥਾ
ਹੋਇ ਬਿਜਯ ਧੀਰ ਮਨ ਧਰਤੁ	ਵੇਗਿ ਉਪਾਵ ਪਾਵ ਸੁਖ ਕਰਹਾ ॥
ਜੇ ਉਪਾਸਨ ਕਰ ਮਮ ਵਾਸਾ	ਰਾਤ ਹਿ ਦਯਾ ਹਰਾਇਚ ਵਿਸਾਸਾ ॥

ਜਿਨਹਿ ਹੋਵੇ ਤੁਝੇ ਮਮ ਸੋ ਛਲ ਕਪਟ ਦੁਰਾਇ ॥	
ਜੇ ਵਾ ਬਸੇਤ ਗਿਰੀਸ ਪਦ ਨਿਸਿਲਿ ਰਾਮ ਨਾਇ ॥	੭੧

ਜੇ ਕਲਮ ਬਜਨ ਸੰਘੁ ਪਦ ਆਮ	ਕੁਝ ਹਿਤ ਹਿ ਉਰ ਸਬ ਰੁਣ ਵਾਸਾ
ਨਿਰਮਲ ਕਰ ਜੋ ਹਰ ਪਦ ਨੇਹਾ	ਤਾ ਉਰ ਰਾਮਾ ਸਹਤ ਮਮ ਗੋਹਾ ॥
ਕੁਝ ਕਲਿ ਪਾਪਾ ਪਾਇ ਕਿਨੇ ਦੇਵੀ	ਯਹ ਵਿਚਾਰ ਸੁਧ ਜਨ ਕੁਝ ਸੇਵਾ ਹਿ
ਕੁਝ ਕੀਜਨ ਯਹ ਹਿਤ ਚਿਪਦੇ ਸਾ	ਅਨੁਸਾਰਿ ਸਖਾ ਹਿ ਬੁਝਾਵ ਰਮੇਸਾ
ਕੁਝ ਕਾਭੀ ਬੁਨਿ ਆਸ ਪਾਵੇ	ਅਨਿ ਪਤਿ ਰਾਮ ਚਰਣ ਸਿਰਨਾਵੇ
ਅਗਰ ਕੁਮਾਨ ਨਲ ਨੀਲਾ	ਕਪਿ ਪਤਿ ਅਰ ਰਿਖੇਸ ਸੁਜੀਤ
ਸਹਿਤ ਵਿਕਸਿਤ ਰਾਜਨ ਸਤ	ਸੁਨਿ ਸ੍ਰੀ ਮਖ ਹਰਿ ਯਸ ਵਿਰਯਾਤ
ਰਾਮ ਹਿ ਨਿਦਾ ਹੋਵੇ ਜੇ ਜਨੇ ॥	ਕੁਝੇ ਤਹਿ ਨਾਮ ਸਪਤ ਹਰਖਾਨੇ

ਕਹੁ ਸਨਛ ਇਨਿ ਹਸ ਸੁ ਚਿ ਨਿਸਿ ਬੀਤੀ ਯਗ ਯਮ	
ਅਖਰ ਪਤ ਮਾਗਤ ਹੋਰ ਨਿਖ ਸਿਤ ਸੋ ਬਿਤ ਸੀਰਾਮਾ ॥	੭੨

ਰਾਮ ਲਖਣ ਸੁਖ ਮਾਦ ਦੁਰਾਏ	ਮਾਰ ਅਪਾਰ ਨਿਹਾਰਤ ਲਾਝੇ ॥
-----------------------	------------------------

ਲਗਾ:

ਰਾ:

239
੪੭੫
੧੨੬

ਨਿਰਾਖ ਮਾਨਿ ਮਨਿ ਹਿੰਦੁਸਨਾਬ •
 ਸੀਸ ਨਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਸਨ ਦੀਨਾ •
 ਸੁਨੈ ਨੀਕੇ ਹਰਿ ਰੂਪ ਬਿਲੋਕਾ •
 ਪੁਲਕਿ ਗਾਤ ਤਬ ਕਹ ਬਿਖਰਾਨਾ •
 ਚਤਰਨਨ ਪਰਵ ਮੇਨਿ ਸੁਮੀ •
 ਸਦਾ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਭੁਗਵਾਨਾ •
 ਸਬ ਲਗਿ ਹੋਨ ਪ੍ਰਭਾਤਨ ਪਾਵਹਿ •

ਉਠੇ ਹਰਖ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖ ਕੁਲ ਨਾਥ •
 ਅਸਿਖ ਪਾਇ ਹਰਖਿ ਹਿਤ ਕੀਨ •
 ਸਥਾਇ ਦਲਖਿ ਲਖ ਲਹ ਕੋਕਾ •
 ਸੁਨਹੁ ਨਾਥ ਆਯੋ ਜੇਨਿ ਕਾਜਾ •
 ਯਦਪਿ ਭ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਅੰਤਰਯਾਮੀ •
 ਬਿਨਯ ਬਿਰੋਭ ਕਰਿਯ ਪਰਿਮਾਨ •
 ਤਬ ਲਗਿ ਹਰਿ ਹਰ ਸੁਣ ਲੋਆਵਹਿ •

ਦੋ:

॥ ਸਪਤ ਨਿਬੰਤਰ ਨਾਮ ਤਬ ਸੋ ਜਾਨਹੁ ਭੁਗਵਾਨਾ ॥
 ॥ ਇਧਿ ਵਰ ਹਿਤ ਇਤ ਅਨਿਯੋਗੇ ਰਹਿ ਕਰੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੭੩

ਨਾਨਾਤਕ ਬਧ ਹੋਤੀ ਹਾਥਾ •
 ਨਾਥ ਬਹੁਤ ਯਾਹਿ ਖਲੀ ਖਿਲਵਾ •
 ਅਬ ਰਾਖ ਬੀਰ ਕਰਹੁ ਜੇਇ ਬਤ •
 ਤੇਹਿ ਸਨ ਤੁਮਹਿ ਨ ਸੋਹ ਲਗਾਈ •
 ਸਬਿਨਯ ਨਾਇ ਸੀਸ ਵਰ ਰਾਖੀ •
 ਨਰਵ ਗਯੋ ਜਥਾਹਿ ਬਿਧਿ ਲੋਕਾ •
 ਤਾਤ ਤੁਰਿਤ ਤੁਮ ਗਵਨਹੁ ਤਹਵਾ •
 ਤੁਹ ਦਾਇ ਵਲ ਰਹ ਧਮਨ ਲਗਾਯੋ •

ਦਧਿ ਬਲ ਨਾਮ ਭੁਕ੍ਤਿ ਰਵ ਨਾਥਾ •
 ਰਵ ਬਿਲੋਕਿ ਦੇਵਨਿ ਦੁਖ ਪਾਵਾ •
 ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਯਾਸ ਰਿਪੁ ਮਰਏ ਪ੍ਰਭਾਤ •
 ਦਧਿ ਬਲ ਸਨ ਮੁਖ ਕਰਹੁ ਬੁਲਾਈ •
 ਗਵਨੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭੁ ਛੁਬਿ ਉਰ ਰਾਖੀ •
 ਬਾਯ ਤਨਯ ਤਨ ਰਾਮ ਬਿਲੋਕਾ •
 ਦਾਰਿਧਿ ਮਹ ਧੌਰਾ ਗਿਰ ਜਹ ਵੰ •
 ਬਹੁਤ ਵਿਵਸ ਚਲਿ ਗਯੋ ਸੁਭਾਯੋ •

ਦੋ:

॥ ਅਹੰਤ ਪ੍ਰੇਬਲ ਤੇਜਸੀ ਤਾਤ ਤਾਸੁ ਦਿਗ ਜਾਇ ॥
 ॥ ਮਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਿ ਭਤਰਈ ਆਨਹੁ ਬੇਗਿ ਬੁਲਾਇ ॥ ੭੪

ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਪਾਇ ਅਨਾਸਨ •
 ਕੋਗਵਿਤ ਧਾਵ ਕਪਿ ਕੀਜੋ ॥
 ਲੋਕ ਮਾਰਦ ਘਟਿਕਾ ਤੇਹਿ ਤਾਮਾ •
 ਦੇਖਿ ਤਰਤੁ ਸਮ ਤਾਸੁ ਪ੍ਰਕਾਸਾ •
 ਦੇਖੁ ਯੁਗਲ ਕਪਿ ਇਸ ਬਤਰੋਉ •
 ਚਿਤਰਨ ਹੋਈ ਹੋਤ ਪ੍ਰਭਾਤਾ ॥

ਚਲੇ ਬੰਦ ਧੰਦ ਹਰਖਿ ਉਦਾਸਨਾ •
 ਬਰਨਰਾਭ ਦਧਿ ਸੁਤ ਤੇ ਤੇਜੋ •
 ਪਹੁਏ ਵਾਯੁ ਮੁਖ ਬਲ ਧਾਮਾ •
 ਰਾਂਝੁ ਭੁਯੋ ਕਪਿ ਮੰਦਿਰ ਪਾਸਾ •
 ਹਿਯ ਮਹੰ ਰਾਮ ਰਾਮ ਅਸਕਹੋਉ •
 ਇਤ ਇਨ ਕਰ ਚਿਤ ਹਰਿ ਪਦ ਗਤੋ •

੪੭੬
੭੪

ਗਾ:

ਲਕਾ:

	ਖਿਣ ਇਕ ਕਪਿ ਮਨ ਕੀ ਵਿਚਾਰਾ •	ਪ੍ਰਭੁ ਪਹੋ ਚਲਿਯੋ ਕੋਨ ਪਕਾਰਾ •
ਦੇ:	ਜੋਗ ਸਹਿਤ ਬਲਹੁ ਭੈ ਭੈ ਹੀ •	ਲਹਿ ਆਸ ਆਸ ਭਉ ਸਨੇਹੀ •
	॥ ਬੁਧ ਜਨ ਸੀਸ ਸਿਰੋਰ ਤਨ ਅਤਿ ਲਾਭ ਮਨਿ ਰਹਿ •	
	॥ ਤਹਿ ਜਗਾਦਨ ਹੋਤ ਤਬ ਕੀਨੇ ਅਸਿਭ ਓਪਾਓ •	੭੫
	ਅਚਲ ਧਮਾਨ ਕਪਿ ਤਾਸ ਪ੍ਰਮਾਣ •	ਗੁਨਿ ਪ੍ਰਵੀਨਤਾ ਭੁਜਿ ਭੁਗਵਨਾ •
	ਰਾਮ ਚਰਣ ਚਿਤ ਕਪਿ ਵਰਦਾਨ •	ਵੰਡ ਵੇਕ ਅਰਿ ਚਲਿ ਗਯਾਨ •
	ਇਧਿ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਦਧਿ ਬਲ ਲਘ ਸੰਗ •	ਕਰਨ ਓਹਿ ਦੇਖਾ ਭੁਟ ਬੰਗ •
	ਜਗ ਸੀਰਾਮ ਵਾਯੂ ਸੁਤ ਬੋਲਾ •	ਨੁਨਿ ਵਸੀ ਬਲ ਨਿਜ ਕੋਨ ਮੋਲ •
	ਬੁਝਿ ਹਰਿ ਹੀ ਕੀਸਾਨਿ ਚੋਲਾਈ •	ਕਰੀ ਪਰਸ ਪਰ ਦੇਉ ਕੁਸਲਾਈ •
	ਪੁਨਿ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕਹਿ ਓਸੁਨ ਭੂਤ •	ਚਲਹੁ ਖਿਲੋਕਨ ਬਿਭਵਨ ਭੂਤ •
	ਸਲ ਜਨਾਥ ਸੁਖਦ ਪਦ ਕੰਜ •	ਜਿਨ ਮਕਰੰਦ ਜਿਲਾ ਅਘਰੀਸ •
	ਜੋਹਿ ਲਾਗਿ ਤਪ ਕੀਨ ਉਬਕਲ •	ਸੋਭਾ ਮਪਰ ਅਨ ਕੁਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ •
ਦੇ:	॥ ਪੂਰ ਜਟੀ ਹਿੰਦ ਮਾਨਸਰ ਬਸਤ ਹੀਸ ਇੰਦੁ ਜੋਇ •	
	॥ ਸਾਵਰ ਤਮ ਕਹ ਲੇਨ ਲਾਗਿ ਪਠਵਾ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੋ ਜੋਇ •	੭੬
	ਸੁਨਿ ਸੁਭ ਵਚਨ ਸੁਕੰਨ ਕੁਮਾਰ •	ਹਰਿ ਪਹ ਹਰਿ ਮੰਗਤ ਰਿਤ ਸਿਧਾਰ •
	ਆਯੋ ਨਾਥ ਨਿਕਟ ਮਿਗ ਸਾਖ •	ਦੇਖੇ ਪਦ ਜੇ ਹਰ ਹਿਯ ਰਾਖਾ •
	ਗਹਿਉ ਚਰਣ ਗਾਂਧਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਮੇਤ •	ਇਧਿ ਬਲ ਨਿਰੰਧਿ ਦੇਖਾ ਨਿਕੇਤ •
	ਸਾਨਜ ਹਰਿਖ ਮਿਲੇ ਸੁਖ ਪੰਜਾ •	ਤਾਸ ਪਾਇ ਗਹਿ ਨਿਜ ਕਰ ਕੰਜ •
	ਬੈਠੇ ਤਾਹਿ ਨਿਕਟ ਬੈਠਾਵਾ •	ਤਿਹ ਅਵਸਰ ਸਕੰਠ ਤਮਾਵ •
	ਨਿਰਖ ਤਨ ਯਕ ਪਿਪਾਤਿ ਹਰਖਨ •	ਮਿਲਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀ ਜਾਇ ਬਖਨ •
	ਗਏ ਮਾਇ ਪੰਨ ਗਜਨ ਪੁਨਿ ਪਾਈ •	ਵੇਹੀ ਵੇਹ ਸੀਲ ਲਲ ਜਾਈ •
	ਸੁਖ ਸੁਗੰਧ ਲਹਿਓ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ •	ਅਬ ਗੁਣ ਬੀਨ ਤਾਹਿ ਮੁਖ ਮੋਟੇ •
ਜੋ:	॥ ਦਧਿ ਬਲ ਬਾਲ ਕੁਮਾਰ ਮਿਲੇ ਪਰਸ ਪਰ ਹਰਖ ਹਿਯ •	
	॥ ਭੁਯੋ ਆਇ ਭਿਨੁ ਸਾਰ ਨਾਇ ਸਬਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਦ ਗਾਹੇ •	੭੭
	ਜਹ ਤਹ ਸਮਰ ਕਰਨ ਬਨਾਰੀ •	ਚਲੇ ਕਹਤ ਜਯ ਲਖਣ ਮਾਰੀ •

ਉਹਾਂ ਨਰਾਂਤਕ ਪ੍ਰਾਤ ਪ੍ਰਬੋਧਾ
ਨਿਜਿਚਰਹੀ ਸੁਭਟ ਸੰਗਤਕੇ
ਮਹਿ ਸੰਗਮ ਨਿਸਾਚਰ ਠਾਢੇ॥
ਕਰਿਆਯਾ ਤੇਹਿ ਗਾਤ ਛਿਪਾਵਾ॥
ਦਧਿਬਲਿਲਖਾਸਖਾ ਰਲਿਅਯੋ
ਨਰਾਂਤਕਹ ਦੀਖਗਾਰ ਭਾਈ॥
ਭੁਟਿਸੁਪ੍ਰੇਮ ਭੁਟਿ ਕਸਲਾਤਾ॥

ਰਬ ਚਢ ਚਲਿਓ ਭੁਯੰਕਰਯੋ॥
ਅਯੁਧ ਅਖਿਲ ਭਯਾਨਕਵਕੇ
ਅਮਿਤ ਮੇਖਸਮ ਅਤਿਰਿਸਬਾਢੇ
ਭੁਯਓ ਪ੍ਰਗਟਤਬ ਪ੍ਰਭ ਫਿਰਾਮਾਢੇ
ਭੁਯਪਸਾਰਿਹਰਖਿ ਉਠਿਧਾਯੋ
ਮਦਿਤ ਮਿਲੇਉਰ ਉਭਯਾਪਾਈ
ਜਿਨਿਸਦਸਾਕੀਨ ਬਿਰਖਮਾਤ

ਦੋ:

॥ਹਰਿਪਤਿਪੁਤ ਪ੍ਰਬੀਨ ਅਤੇਸੁਨਤਿਹਿ ਮੁਖਬਿਰਖਮਾਤ
॥ਲਗੇਬੁਢਾਵਨ ਮਿਤਕਹ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰੀਤ ਪਤਿ ਬਾਤ॥ ੭੮

ਬੀਜਸੁਭਾਵ ਸੁਭਕਾਵੇ ਕਹਹੀ॥
ਸਮਨਹੁਤਤ ਬਿਚਾਰੇ ਨਿਦਾਨਾ
ਪ੍ਰਿਤਚਰਿਤ ਸਮਝਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ॥
ਭੁਭ ਪ੍ਰਬੀਨਭਾ ਮਤਿਕ੍ਰਮਕੋਜੇ॥
ਭੁਮਹੁਕੀਨ ਦਿਨ ਚਾਰੇ ਲਗਾਈ
ਤਜਿਕ੍ਰਮੰਤ ਸੰਭਵ ਅਗਮਾਨਾ॥
ਸਫਲ ਕਰਹੁ ਭੁਭ ਪ੍ਰਭ ਪਦਪਰਾਜੀ
ਮਾਨਹੁ ਸਿਖਮੋਰੇ ਸੁਖ ਕਾਰੀ॥

ਦਲ ਪ੍ਰਿਯੁਖਵਿਖ ਬੋਲਿਨਲਹੀ
ਕਿਹੇਅਨੀਤਿਨ ਸਗ ਕਲਯਾਨਾ
ਗਮਵਿਰੋਧਕਤਹੁ ਸਯ ਨਾਹੀ॥
ਕੁਪਧਸਭ ਵਿਕ ਬਾਦਅਨੇਜੇ
ਜਾਨਿਓ ਭੁਲਕੀਜ ਬਲਭਾਈ
ਕਹਹੁ ਪਾਹਿਰੁਪਬਰ ਭਗਵਾਨਾ
ਕਰਹੋਅਭਯੋਤੋਹੀ ਸਮਦਰਸੀ॥
॥ਪ੍ਰਦਤ ਪਾਲ ਰੁਪਬੀਰ ਖਰਾਰੀ

ਦੋ:

॥ਸੁਰੰਗੀ ਸਰ ਤਰਣਿ ਸਮ ਦਸ ਮੁਖ ਬੁਖਖਗਲੇਖਾ॥
॥ਜਰਤ ਰਾਖੁ ਯਹਿ ਸਮਯ ਤੁਵਕਰੇ ਬਿਗਯਾਨ ਵਿਸੇਖ ੭੯

ਸੁਨਤ ਵਚਨਗੁਰ ਭੁਤਾ ਕੇਗਾ॥
ਕਹਨਲਗਖਲਤਾਹੀ ਕੁਭਾਂਤੀ
ਬਾਲਹਿਹਤਮੇਜਬਨਤਪਧਾਰੀ
ਦਧਿਬਲਯਯ ਬਾਨਰਕੁਲਗੀਤੀ
ਯਹਕਹਪ੍ਰਭੁ ਸੰਮਖਸੇ ਧਾਵਾ॥
ਨਰਾਂਤਕਕਹਰੇ ਸਠ ਬਾਨਗਾ॥

ਨਰਾਂਤਕ ਭਾ ਕ੍ਰੋਧ ਅਨੇਗਾ॥
ਸਹਸਸਭੀਤ ਕੀਸਵਿਨਰਾਤੀ॥
ਭਾਅੰਗਦ ਤਿਨਆਗਮਾਕਾਰੀ
ਹਮਰੇਕਰਹਿਨਅਰਿਸਨਪ੍ਰੀਤੀ॥
ਦਧਿਬਲਕ੍ਰਮਲਪੇਟਟਿਕਾਵਾ
ਤਵਤਨਨਹੀ ਮੋਰਭਰਕਾਵਗਾ॥

ਗੁ:

ਲਿਕਾ:

ਛੁਡਹੁ ਮੁਖ ਸਮਾਇ ਗੁਰੁ ਭਾਈ	ਕਹਿ ਅਸਿ ਪੇਲ ਚਲਾ ਕਰਿ ਨਈ
ਤਬ ਸੁਕੰਠ ਸੁਤ ਕੋਧਤ ਕੁਯਉ	ਸਪਦ ਕੁਵ ਆਰੇ ਗਹਿ ਲੁਯਉ

ਦੇ:	॥ ਲੁਗਤ ਕਦਾ ਪੈ ਬਲ ਭਿਰੇ ਨਿਰਖ ਭਾਣੁ ਅਰੁ ਕੀਸਾ ॥	
	॥ ਲੁਗੇ ਕਰਨ ਸੀਗ ਨਿਸਿ ਚਰਨ ਕਹਿ ਜਯ ਸ੍ਵੀ ਜਗ ਦੀਸਾ ॥	੮੦

॥ ਛੰਦ ॥

॥ ਕਪਿ ਸੁਰ ਸੀਖਾਰੇ ਸਿਨ ਨਗਾਰਿ	॥ ਬਹੁ ਮਰਦਿ ਕਰੇ ਸਿਕਤਾ ਪਹਾਰਿ
॥ ਬੁਟ ਬਿਹਸਾ ਬਲ ਥਾਸੀ ਜਿਤੋਕ	॥ ਕਪਿ ਮਾਰਿ ਗਿਰਾਯੋ ਬਦੇਨ ਏਕ
॥ ਰਹ ਏਕ ਕੀ ਮਨੁ ਜਾਦ ਬੀਰ	॥ ਕਿਯ ਦੰਦ ਲੁਧ ਉਰ ਗਾਵ ਬੀਰ
॥ ਵੇਚੁ ਲਰਤ ਲਹਿ ਛੁਛਿ ਏਕ ਗੁੰਤ	॥ ਗਿਰਿ ਕਜਲ ਕੰਚਨ ਉਭਯਗਤ
॥ ਯੁਗ ਘਟਕਾ ਉਪਰ ਏਕ ਯਮ	॥ ਵੇਚੁ ਭੂਤੇ ਸਮਰ ਬਲ ਚੰਦ ਧਾਮ
॥ ਪੁਨਿ ਭਾ ਅਲਖ ਸੋ ਕਰਤ ਯੁੰਧ	॥ ਬਲਵੰਤ ਉਭਯ ਸਮਗਤ ਸੁਭੰਧ
॥ ਕਹੁ ਖਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਤਿ ਸੁਧ ਗੀਤਿ	॥ ਸੁਖ ਮਾਨਿਓ ਸੁਰ ਦੇਖਤ ਸੁਪ੍ਰੀਤਿ
॥ ਲਖਿ ਪੁਤ੍ਰ ਇਕਾ ਕੀ ਪਲਕ ਤਾਤ	॥ ਕਹੁ ਬਾਲਿ ਅਨੁਜ ਆਤਿ ਰਖ ਬਾਤ

ਦੇ:	॥ ਸਮਵੰਤ ਸਨਵਚਨ ਮਿਦ ਕਹਿਓ ਸੁਕੰਠ ਪੁਕਾਰਾ ॥	
	॥ ਕਹਹੁ ਤਾਤ ਦਾਇ ਬਲ ਕਥਾ ਦਿਨ ਜਹਿ ਭਾਰਹਿ ਮਾਰਾ ॥	੮੧

ਜਮ ਕਰਤ ਲਾਗੀ ਅਤਿ ਬਾਰ	॥ ਯਹ ਸੁਨੈ ਬੋਲਿ ਉਚਿ ਫੁਹ ਧੁਆਰ ॥
ਖਿਨ ਕਹਿ ਦਯ ਧਰ ਧੀਰ ਕਪੀਸ	॥ ਦਾਇ ਬਲ ਗੁਰ ਸਨ ਲਹੀ ਆਸੀਸ ॥
ਜੋ ਅਵ ਸਰ ਅਬ ਆਨ ਤੁਲਾਨ	॥ ਏਕ ਪਲਕ ਮਹਿ ਮਰਹਿ ਅਯਾਨ ॥
ਜਨਿ ਹਰੀ ਸ ਮਨ ਮਹਿ ਅਤਿ ਹਰਖੇ	॥ ਤਬ ਹੀ ਬਿਬਧ ਸੁਮਨ ਬਹੁ ਬਰਖੇ ॥
ਦਾਇ ਬਲ ਧਨੁ ਭੁਜਾ ਬਲ ਤੋਰ	॥ ਰਛ ਕੰਤੁ ਹਲ ਕੀਨਨ ਬੋਰਾ ॥
ਹਰਿ ਉਸੁਤ ਜਨਿ ਹਰਿ ਅਰਿ ਕੋਪ	॥ ਕਪਿ ਹਿ ਸਹਤ ਬਲ ਭੁਯਓ ਅਲੋਪ ॥
ਯੋਜਨ ਅਯੁਤ ਅਸੁ ਨ ਭੁਯਾਈ	॥ ਦਾਇ ਬਲ ਸਿਮਰਹਿ ਦਯ ਰਾਖਾਈ ॥
ਗਹਿ ਮਨੁ ਜਾਦ ਭੂਮਿ ਪਰ ਭਾਰਾ	॥ ਕਰਿ ਚਿਕਾਰ ਤੇਹਿ ਮਰਤੀ ਬਾਰਾ ॥

ਛੰਦ:	ਮਰਤੀ ਸਮਯ ਅਤਿ ਸਬਦ ਕਰ ਦਸ ਮੁਖ ਤਨ ਯਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹੀ ॥	
	ਤਨਿ ਅਧਮ ਤਨ ਧਰਿ ਸੁਭਗ ਵਪੁ ਵਿਜਨਾਥ ਸੁਤਿ ਸੋਗਤਿ ਲਹੀ ॥	

ਦੋ:

ਜੇਹਿ ਹੋਰੁ ਸੁਖਮੁ ਨਿਪੁਨਾਨੁ ਬੁਧਿ ਜਪੁ ਤਪੁ ਮਥ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਜੀਰਾਮ ਕਰਨਾ ਸਿਪੁ ਸੇ ਫਲ ਸਹਜੀ ਵਨੁਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਆਪਿ ਸੁਖਮੁ ਗਤਿ ਬਿਸੁਖੁ ਗਣਮੁ ਕਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਾਇ
 ਆਪੁਇਤ ਵਰਣੁ ਮੁਖੁ ਫੁਟਿ ਰਾਮ ਚਰਣ ਬਿਨੁ ਕਾਇ

ਦੋ:

ਮਨ ਕਰੇ ਤਕਾਇ ਪਿਛਲ ਜਾਨੀ ਕੁਝੇ ਤਾਮ ਸਿਰ ਗਹ ਜੇ ਸਾਜੀ
 ਕੁਝੇ ਤਾਮ ਸਿਰ ਗਹ ਜੇ ਸਾਜੀ ਆਪੁ ਚਲੇ ਕਰਿਨਾ ਪਰਾਨੀ
 ਨਿਸਾ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ਬੁਧਿ ਬੇਤਾਲਾ ਕੁਝੇ ਗਾਏ ਸਾਹਿਬੁ ਕਰਾਨੀ
 ਜਾਇ ਸਾਮਰਾਜੀ ਸੁਖੁ ਸਾਜੇ ਫੁਟਿ ਰਾਮ ਆਪੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਾ
 ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਖਸ਼ਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਾਜੇ ਫੁਟਿ ਰਾਮ ਆਪੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਾ
 ਸਾਜੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਿਲੇ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਾ
 ਭੈਰਵ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਾ
 ਹਨੁ ਆਇ ਮਰਣੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਾ

ਦੋ:

ਆਪੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਇ ਪ੍ਰੀਤੀ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਕੀਰਤੀ ॥
 ਆਪੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਇ ਪ੍ਰੀਤੀ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਕੀਰਤੀ ॥
 ਸਮੁਦ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਕੀਰਤੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਕੀਰਤੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਕੀਰਤੀ ॥
 ਮੁਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਕੀਰਤੀ ॥
 ਸਾਸ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਕੀਰਤੀ ॥
 ਫਿਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਕੀਰਤੀ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਕੀਰਤੀ ॥
 ਜਗਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਕੀਰਤੀ ॥

ਭਗਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਕੀਰਤੀ ॥
 ਭਗਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਕੀਰਤੀ ॥
 ਭਗਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਕੀਰਤੀ ॥

[illegible]

1940-1941

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਧਨੁ ਤੇਰੇ
 ਜਨ ਪਰ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਕਰਹੁ ਚੁਕਾਨੁ
 ਤੇਰੇ ਸਾਧਨੁ ਬਾਰ ਬਾਰਨਾ ਮ
 ਸਾਧਨੁ ਨਿਪੁ ਮਾਧਨੁ ਮਾਧਨੁ ਤੇਰੇ
 ਸਾਧਨੁ ਤਾਸੁ ਕਾਤੁ ਨਹੀ ਜਾਇ
 ਜਾਨੀ ਮਾਧਨੁ ਤੇਰੇ ਸਾਧਨੁ
 ਸਾਧਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਨੁ ਤੇਰੇ ਸਾਧਨੁ
 ਸਾਧਨੁ ਤੇਰੇ ਸਾਧਨੁ ਤੇਰੇ

ALBERT EINSTEIN, 1905

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे
 अर्जुन उवाच ॥ द्रुपदमुनि उवाच ॥
 कुरुक्षेत्रे भिक्षां यो भक्ष्यमाप्नुयान्भवेत्
 भूधरपात्रे शिरसा ॥

ਗੁਨਾਤਕ ਕਰਿ ਖਲ ਪਰਗ।	ਅਹੰ ਖਭਾਰ ਲੰਕ ਗਠਰਗ।
ਨਾਯ ਭਨਯਾ ਆਦਿਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ।	ਸਿਕ ਸਮਾਜ ਵਿਸ਼ਾਦ ਹਿ ਭਰੀ।
ਦੇ: ੧੦੬੬ ਮਤੀ ਆਦਿਕ ਸਕਲ ਨਰਾਤਕ ਕੀ ਨਾਰੀ।	
ਅਧਾਕੁਲ ਮਹਿ ਲੇਵਨਿ ਪਈ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਹਰਿਸਾਈ। ੧੬	
ਗਠਕਿਲਾਪ ਸਿਮਿ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀ।	ਸਿਨ ਜਾਤ ਕਰੀ ਸੁਨੇਨ ਚਾਰੀ।
ਸਿਕ ਭਲਾਪੇ ਲੰਕਾ ਲਾਪਤਰਈ।	ਚਦੀ ਸਕਲ ਨਿਸ਼ਿਰ ਕੀ ਅਤਈ।
ਸੁਭਰਜਾਨੀ ਨ ਕਤਹੁ ਨਿਦਾ।	ਕਹਤ ਮੇਵੇ ਵਰਤ ਸਭ ਸਭ ਪਾਹ।
ਸਿਦੁ ਮਤੀ ਕਰ ਰਾਹੀ ਬੈਠਾਈ।	ਨਗ ਸੁਤ ਕੈ ਕਥਾ ਮੁਨਾਈ।
ਸਨਤ ਸੁਨ ਸਨਾ ਕੀ ਸੁਰਕਰੀ।	ਅਪਰ ਧੀਰ ਨਰਾਤਕ ਘਰਨੀ।
ਸਬਨ ਬਾਇਸਾ ਸੁਪਗਲਗੀ।	ਹਰਿਧਨ ਧਾਮ ਸੁਮਿ ਅਨਰਗੀ।
ਮਾਤਕਰਾ ਦੇ ਭਤਨ ਉਤਾਰੀਲ।	ਮਿਲਹਿ ਜਹਿ ਸਿਹ ਪਦੀ ਜਰ ਉਲ।
ਸੁਨ ਸੁਭਰਜਾਨ ਮਾਨ ਚਿਪਾਉ।	ਜਾਇ ਜਹਾ ਰਸਤ ਰਖੁਰ ਵਿ।
ਦੇ: ੧੦੬੭ ਬਾਪਿ ਗਈ ਜਨੇ ਚਨ ਤੇਰੀ ਜਹੁ ਭਾਈ ਭਾਈ।	
ਮਿਤਰਾਹੁ ਰਖੁ ਪੁਰੀ ਪਦਕ ਮਾਯਾ ਵਹੁ ਪਤਿ ਸਿਰ ਮਾਯੀ। ੧੭	
ਸਿਨ ਸੁਭਰਜਾਨ ਮੁਨ ਜਾਨਿ ਪੁਰਾਣ।	ਚਿਨਨ ਸੁਭਰਜਾਨ ਪੁਲਕਤ ਗਾਤ।
ਅਭੁ ਰੁਪ ਮਾਯਾਨ ਮੰਗਾਈ।	ਨਿਸਕਰਗਾਹਿ ਪਦ ਵੇਹ ਚਦਾਈ।
ਜਹੀ ਮਾਯੀ ਜਨ ਚਦਿ ਸਬ ਕੀ।	ਚਾਨੁ ਸਬਤ ਇਕ ਆਈ ਤਬਰੀ।
ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਦੇਖਾ ਆਸ ਭਾਵਾ।	ਗਠ ਗਤ ਸੁਭਗ ਬਨੇ ਤਨੁ ਜਾਹੁ।
ਸਿਕਰ ਬਿਨਸਾ ਜਦੋਂ ਚੀਤੀ ਸਿਗਾ।	ਕਨਿ ਪਯਾਨ ਹੀਰੀ ਸੁਤ ਟੰਗਾ।
ਗਠ ਮਾਯੀ ਲਾਭਤ ਕਪਿ ਦੇਖਾ।	ਕਾਦਰ ਚਰ ਪੈ ਫਿਰਾਯ ਵਿਸੇਖਾ।
ਆਵਤ ਜਾਨੁ ਸਕਲ ਸਿਪ ਕੋਈ।	ਨਲ ਅਰੁ ਨੀਲ ਸੁਭਰ ਵਰਦੇਰੀ।
ਆਯੋ ਧਾਯਾ ਸਪਦੇ ਤਬਾਹੀ।	ਸੁਭਲ ਨ ਰਿਤਨ ਨਿਰਖਲ ਮਨੀ।
ਦੇ: ੧੦੬੮ ਅਭਿ ਭਾਇ ਕੈਤਤ ਵੇਰੇ ਵਿਹ ਆਯੋ ਪੁਰ ਪਾਸਾ।	
ਅਭੀ ਕੈਤ ਪਦ ਉਤੁਯ ਕਹੁ ਸੁਨੀਯੇ ਗਾਨ ਨਿਵਾਸਾ। ੧੮	
ਨਾਯਤਰਾਤਕ ਕੀ ਚੰਦ੍ਰ ਨਾਰੀ।	ਆਵਤ ਸਕਲ ਪੁਰਾਣਾ ਹਾਰੀ।

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥
 अथ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 दूरेऽप्यसौ दृष्टवान् ॥
 तदा तस्मात्पुनरुवाच ॥
 अहो भूतबलवान् ॥
 तस्मात्तु त्वं युधिष्ठिर ॥
 धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे ॥
 समवेता संजनाः ॥
 संजय ॥

23

[illegible]

20

[illegible]

ਗੋਤਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮੀ - ਅਧਮ ਜਾਤਿ ਭਿਲਨੀ ਆਤਮੀ
ਸਾਨਿ ਮਾਮ ਰਿਦਯ ਪਰੰ ਪਰੰਤੀ - ਅਬ ਪੁਰੁ ਕਸ ਵੀਖਾ ਪ੍ਰਿਥਵੀ
ਦੋ: ॥ ਤਾਰਿਤਾਰਿ ਮਾਮਿ ਮਨਿ ਅਮਿਤ ਬਰ ਬਰ ਰਾਮ ਜਾਨ ॥
॥ ਤਾਰੇ ਕਰਤਾ ਮਨ ਕਰੀ ਮੇਰੇ ਚਿਨਿ ਭੁਗਾਵਾਨ ॥ ੨੧

ਅਧਮ ਮਾਮ ਕਾਜ ਨ ਚਿਤਰ ਵੇਹੀ - ਅਤ ਕਰ ਧੋਮ ਪਕੈ ਆਜੀਤੀ
ਅਧਮ ਰਿਤ ਜ ਨਾਰੰਤਰ ਕਰਾ - ਆਦਿ ਧਰਮ ਧਰਮ ਧਰਮ
ਅਧਮ ਪੁਰ ਪੁਰ ਅਵਤਾਰਾ - ਕਰਮ ਪਤਿ ਕਰ ਧਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
ਜੀ ਹਮ ਸਤਮ ਸਤਮ ਰਾਮ ਰਾਮੀ - ਰਿਦ੍ਹ ਵੇਰੇ ਵੇਰ ਅਭਿਰ ਧਰਮੀ
ਅਧਮ ਕਰਤ ਰਾਮ ਪੁਰੁ ਰਿਤ ਰਾਮ - ਰੁਜਤ ਨਾਮ ਨ ਮਾਮ ਕਾਜੀ
ਅਧਮ ਰਿਤ ਪਤਿ ਪਾਦ ਰਾਮ ਮਾਮ - ਅਧਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
ਅਧਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ - ਰਿਤਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
ਅਧਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ - ਅਪਰੰ ਪ੍ਰੇਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ

ਦੋ: ॥ ਅਧਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ - ਅਧਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
ਅਧਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ - ਅਧਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ - ਅਧਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ - ਅਧਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
ਅਧਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ - ਅਧਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
ਅਧਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ - ਅਧਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
ਅਧਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ - ਅਧਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ

ਛੇ: ॥ ਕੈ ਧੰਨ ਹਮ ਸਮਨਰ ਜਗਮਗ ਮੁਨਹੁ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮੀ ॥
ਵੈ ਦਰਸ ਕੀਨੀ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਸੁਰ ਅਰਿ ਅਧਮ ਰਾਮੀ ॥
ਅਧਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ - ਅਧਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ

੪੬੪
੫੫

ਗੁ:

ਲੰਕਾ:

ਸੋ:	ਜੀਵਿ ਲੰਕਾ ਪਾਸਿ ਕਰ ਜਾਇ ਵਿਨਸੁ ਮਥਾ ਏਤਧ ਯਸ ਜੀ ਹੁਕਾ ਸਾਹਕਰੀ ਏਤ ਕਮ ਸੀ ਸਾਹਤ ਸਿਤਿ ਪੁਨੁ ਪਦ ਪਤੀ॥ ਸੀਨੁ ਚਿਤਾਇ ਖਲਾਇ ਸਗਾ ਜੁਤਾ ਇਮ ਕਹਤ ਪਾਨਿ॥ ੬੭		
	<table><tr><td>ਪਾਸਾ ਜੀਵ ਰਮ ਜਨੀ ਅਬ ਭੁਕੁ ਕਰਿ ਏਤ ਹਮ ਕਹਿ ਯਹ ਨੀਕਾ ਪਾਸਾ ਸਹਿਤ ਫਿਰੀ ਸਦਿ ਰਹੀ ਸਾਹਕਰੀ ਜਨ ਕਾਇਕ ਜੋਤੀ॥ ਸੋਇ ਨ ਕਥਹੁ ਹਮਾਰੀ ਨਾਈ॥ ਸਾਹਿਬ ਰਮ ਜਨ ਨਾਦ ਲੇਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਖੀ ਗਾਪਾਇ ਗਾਏ ਏਕਾਈ ਸੋਇ ਵੀਤਿ ਅਭ ਸਪਦਿ ਮੰਗਾਈ॥</td><td>ਸੀਨ ਪਤਿ ਲੇਹੁ ਭੁਕਨ ਲਖ ਕਰੀ॥ ਸਾਹਕਰੀ ਅਵ ਭੁਕਤ ਸੀਕਾ ਨਾਦ ਰਮਿ ਦਰਸ ਮਨੁ ਰਾਹੀ॥ ਜਪ ਰਪ ਕਹੀਇ ਰਹੀ ਏਤੀ ਦੇਖਹਿ ਪਦ ਜਲ ਸਾਤ ਅਪਾਈ ਜਗ ਰੇ ਮਥਾ ਸਧਾ ਨਾਹਿ ਸਮਾਨ ਸਿਨਾਹ ਹਮਾਰੀ ਸਹੀ ਨਰ ਸਾਈ ਦਸਾ ਜੀਲ ਸਾਗਰ ਤਖਾਈ॥</td></tr></table>	ਪਾਸਾ ਜੀਵ ਰਮ ਜਨੀ ਅਬ ਭੁਕੁ ਕਰਿ ਏਤ ਹਮ ਕਹਿ ਯਹ ਨੀਕਾ ਪਾਸਾ ਸਹਿਤ ਫਿਰੀ ਸਦਿ ਰਹੀ ਸਾਹਕਰੀ ਜਨ ਕਾਇਕ ਜੋਤੀ॥ ਸੋਇ ਨ ਕਥਹੁ ਹਮਾਰੀ ਨਾਈ॥ ਸਾਹਿਬ ਰਮ ਜਨ ਨਾਦ ਲੇਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਖੀ ਗਾਪਾਇ ਗਾਏ ਏਕਾਈ ਸੋਇ ਵੀਤਿ ਅਭ ਸਪਦਿ ਮੰਗਾਈ॥	ਸੀਨ ਪਤਿ ਲੇਹੁ ਭੁਕਨ ਲਖ ਕਰੀ॥ ਸਾਹਕਰੀ ਅਵ ਭੁਕਤ ਸੀਕਾ ਨਾਦ ਰਮਿ ਦਰਸ ਮਨੁ ਰਾਹੀ॥ ਜਪ ਰਪ ਕਹੀਇ ਰਹੀ ਏਤੀ ਦੇਖਹਿ ਪਦ ਜਲ ਸਾਤ ਅਪਾਈ ਜਗ ਰੇ ਮਥਾ ਸਧਾ ਨਾਹਿ ਸਮਾਨ ਸਿਨਾਹ ਹਮਾਰੀ ਸਹੀ ਨਰ ਸਾਈ ਦਸਾ ਜੀਲ ਸਾਗਰ ਤਖਾਈ॥
ਪਾਸਾ ਜੀਵ ਰਮ ਜਨੀ ਅਬ ਭੁਕੁ ਕਰਿ ਏਤ ਹਮ ਕਹਿ ਯਹ ਨੀਕਾ ਪਾਸਾ ਸਹਿਤ ਫਿਰੀ ਸਦਿ ਰਹੀ ਸਾਹਕਰੀ ਜਨ ਕਾਇਕ ਜੋਤੀ॥ ਸੋਇ ਨ ਕਥਹੁ ਹਮਾਰੀ ਨਾਈ॥ ਸਾਹਿਬ ਰਮ ਜਨ ਨਾਦ ਲੇਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਖੀ ਗਾਪਾਇ ਗਾਏ ਏਕਾਈ ਸੋਇ ਵੀਤਿ ਅਭ ਸਪਦਿ ਮੰਗਾਈ॥	ਸੀਨ ਪਤਿ ਲੇਹੁ ਭੁਕਨ ਲਖ ਕਰੀ॥ ਸਾਹਕਰੀ ਅਵ ਭੁਕਤ ਸੀਕਾ ਨਾਦ ਰਮਿ ਦਰਸ ਮਨੁ ਰਾਹੀ॥ ਜਪ ਰਪ ਕਹੀਇ ਰਹੀ ਏਤੀ ਦੇਖਹਿ ਪਦ ਜਲ ਸਾਤ ਅਪਾਈ ਜਗ ਰੇ ਮਥਾ ਸਧਾ ਨਾਹਿ ਸਮਾਨ ਸਿਨਾਹ ਹਮਾਰੀ ਸਹੀ ਨਰ ਸਾਈ ਦਸਾ ਜੀਲ ਸਾਗਰ ਤਖਾਈ॥		
ਦੋ:	<table><tr><td>ਸਨਾਤਨ ਕਰ ਸੀਧ ਭਯ ਦੀਨ ਮੰਗਾਇ ਰਮੀਯਾ॥ ਸਪਦਿ ਸ੍ਰਾਮ ਸਿਰ ਮਾਇਤੋ ਏਤ ਕਲੀ ਦੇਵਿ ਰੇ ਰੇ ਰੇ॥ ਨਾ ਕਹੀਨ ਯਹ ਮਾਮਾ ਏ ਕਰੀ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਾਨਿ ਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਾ ਪੁਕੁ ਮਥਾ ਲੇਖ ਮਹਾ ਸਾਧਨਾ॥ ਸਪਦਿ ਰਮ ਮਨੁ ਸਾਸਨ ਧਰਮਾ॥ ਗਾਪਨ ਸੋਇ ਦੇਵਨ ਪੁਨੁ ਭੁਕਾ ਸਾਹਕਰੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਲੇਖ ਸਾਧ ਸੋਇ ਪਤੀ ਜਹ ਰਹਤ ਰਾਹੀ॥ ਸਾਹਕਰੀ ਕਰ ਏਤ ਫਿਰਾਈ॥</td><td>ਸਨਾਤਨ ਕਰ ਸੀਧ ਭਯ ਦੀਨ ਮੰਗਾਇ ਰਮੀਯਾ॥ ਸਪਦਿ ਸ੍ਰਾਮ ਸਿਰ ਮਾਇਤੋ ਏਤ ਕਲੀ ਦੇਵਿ ਰੇ ਰੇ ਰੇ॥ ਨਾ ਕਹੀਨ ਯਹ ਮਾਮਾ ਏ ਕਰੀ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਾਨਿ ਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਾ ਪੁਕੁ ਮਥਾ ਲੇਖ ਮਹਾ ਸਾਧਨਾ॥ ਸਪਦਿ ਰਮ ਮਨੁ ਸਾਸਨ ਧਰਮਾ॥ ਗਾਪਨ ਸੋਇ ਦੇਵਨ ਪੁਨੁ ਭੁਕਾ ਸਾਹਕਰੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਲੇਖ ਸਾਧ ਸੋਇ ਪਤੀ ਜਹ ਰਹਤ ਰਾਹੀ॥ ਸਾਹਕਰੀ ਕਰ ਏਤ ਫਿਰਾਈ॥</td></tr></table>	ਸਨਾਤਨ ਕਰ ਸੀਧ ਭਯ ਦੀਨ ਮੰਗਾਇ ਰਮੀਯਾ॥ ਸਪਦਿ ਸ੍ਰਾਮ ਸਿਰ ਮਾਇਤੋ ਏਤ ਕਲੀ ਦੇਵਿ ਰੇ ਰੇ ਰੇ॥ ਨਾ ਕਹੀਨ ਯਹ ਮਾਮਾ ਏ ਕਰੀ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਾਨਿ ਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਾ ਪੁਕੁ ਮਥਾ ਲੇਖ ਮਹਾ ਸਾਧਨਾ॥ ਸਪਦਿ ਰਮ ਮਨੁ ਸਾਸਨ ਧਰਮਾ॥ ਗਾਪਨ ਸੋਇ ਦੇਵਨ ਪੁਨੁ ਭੁਕਾ ਸਾਹਕਰੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਲੇਖ ਸਾਧ ਸੋਇ ਪਤੀ ਜਹ ਰਹਤ ਰਾਹੀ॥ ਸਾਹਕਰੀ ਕਰ ਏਤ ਫਿਰਾਈ॥	ਸਨਾਤਨ ਕਰ ਸੀਧ ਭਯ ਦੀਨ ਮੰਗਾਇ ਰਮੀਯਾ॥ ਸਪਦਿ ਸ੍ਰਾਮ ਸਿਰ ਮਾਇਤੋ ਏਤ ਕਲੀ ਦੇਵਿ ਰੇ ਰੇ ਰੇ॥ ਨਾ ਕਹੀਨ ਯਹ ਮਾਮਾ ਏ ਕਰੀ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਾਨਿ ਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਾ ਪੁਕੁ ਮਥਾ ਲੇਖ ਮਹਾ ਸਾਧਨਾ॥ ਸਪਦਿ ਰਮ ਮਨੁ ਸਾਸਨ ਧਰਮਾ॥ ਗਾਪਨ ਸੋਇ ਦੇਵਨ ਪੁਨੁ ਭੁਕਾ ਸਾਹਕਰੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਲੇਖ ਸਾਧ ਸੋਇ ਪਤੀ ਜਹ ਰਹਤ ਰਾਹੀ॥ ਸਾਹਕਰੀ ਕਰ ਏਤ ਫਿਰਾਈ॥
ਸਨਾਤਨ ਕਰ ਸੀਧ ਭਯ ਦੀਨ ਮੰਗਾਇ ਰਮੀਯਾ॥ ਸਪਦਿ ਸ੍ਰਾਮ ਸਿਰ ਮਾਇਤੋ ਏਤ ਕਲੀ ਦੇਵਿ ਰੇ ਰੇ ਰੇ॥ ਨਾ ਕਹੀਨ ਯਹ ਮਾਮਾ ਏ ਕਰੀ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਾਨਿ ਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਾ ਪੁਕੁ ਮਥਾ ਲੇਖ ਮਹਾ ਸਾਧਨਾ॥ ਸਪਦਿ ਰਮ ਮਨੁ ਸਾਸਨ ਧਰਮਾ॥ ਗਾਪਨ ਸੋਇ ਦੇਵਨ ਪੁਨੁ ਭੁਕਾ ਸਾਹਕਰੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਲੇਖ ਸਾਧ ਸੋਇ ਪਤੀ ਜਹ ਰਹਤ ਰਾਹੀ॥ ਸਾਹਕਰੀ ਕਰ ਏਤ ਫਿਰਾਈ॥	ਸਨਾਤਨ ਕਰ ਸੀਧ ਭਯ ਦੀਨ ਮੰਗਾਇ ਰਮੀਯਾ॥ ਸਪਦਿ ਸ੍ਰਾਮ ਸਿਰ ਮਾਇਤੋ ਏਤ ਕਲੀ ਦੇਵਿ ਰੇ ਰੇ ਰੇ॥ ਨਾ ਕਹੀਨ ਯਹ ਮਾਮਾ ਏ ਕਰੀ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਾਨਿ ਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਾ ਪੁਕੁ ਮਥਾ ਲੇਖ ਮਹਾ ਸਾਧਨਾ॥ ਸਪਦਿ ਰਮ ਮਨੁ ਸਾਸਨ ਧਰਮਾ॥ ਗਾਪਨ ਸੋਇ ਦੇਵਨ ਪੁਨੁ ਭੁਕਾ ਸਾਹਕਰੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਲੇਖ ਸਾਧ ਸੋਇ ਪਤੀ ਜਹ ਰਹਤ ਰਾਹੀ॥ ਸਾਹਕਰੀ ਕਰ ਏਤ ਫਿਰਾਈ॥		
ਦੋ:	<table><tr><td>ਸਪਦਿ ਰਮ ਮਾਗਾ ਧਰਮ ਸਿਰ ਉਤੇ ਦਸ ਜਨ ਭੁਕਾਇ॥ ਅਸਾਨ ਕਰ ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਤੇਹ ਸੀਹ ਰਲੇ ਲਵਾਇ॥</td><td>ਸਪਦਿ ਰਮ ਮਾਗਾ ਧਰਮ ਸਿਰ ਉਤੇ ਦਸ ਜਨ ਭੁਕਾਇ॥ ਅਸਾਨ ਕਰ ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਤੇਹ ਸੀਹ ਰਲੇ ਲਵਾਇ॥</td></tr></table>	ਸਪਦਿ ਰਮ ਮਾਗਾ ਧਰਮ ਸਿਰ ਉਤੇ ਦਸ ਜਨ ਭੁਕਾਇ॥ ਅਸਾਨ ਕਰ ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਤੇਹ ਸੀਹ ਰਲੇ ਲਵਾਇ॥	ਸਪਦਿ ਰਮ ਮਾਗਾ ਧਰਮ ਸਿਰ ਉਤੇ ਦਸ ਜਨ ਭੁਕਾਇ॥ ਅਸਾਨ ਕਰ ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਤੇਹ ਸੀਹ ਰਲੇ ਲਵਾਇ॥
ਸਪਦਿ ਰਮ ਮਾਗਾ ਧਰਮ ਸਿਰ ਉਤੇ ਦਸ ਜਨ ਭੁਕਾਇ॥ ਅਸਾਨ ਕਰ ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਤੇਹ ਸੀਹ ਰਲੇ ਲਵਾਇ॥	ਸਪਦਿ ਰਮ ਮਾਗਾ ਧਰਮ ਸਿਰ ਉਤੇ ਦਸ ਜਨ ਭੁਕਾਇ॥ ਅਸਾਨ ਕਰ ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਤੇਹ ਸੀਹ ਰਲੇ ਲਵਾਇ॥		
	<table><tr><td>ਸਾਹਕਰੀ ਮਥਾ ਸਿਰ ਨਾਹੀ॥ ਫਿਰਾਏ ਅਮਰ ਸਿਤ ਸੁਨ ਨਾਹੀ॥</td><td>ਭੇਹੀ ਰਹਤ ਚਿਤ ਸੰਦਰੀ॥ ਬਿਧੁ ਮਤੀ ਮਨੁ ਭੁਕ ਪਿਆਰੀ॥</td></tr></table>	ਸਾਹਕਰੀ ਮਥਾ ਸਿਰ ਨਾਹੀ॥ ਫਿਰਾਏ ਅਮਰ ਸਿਤ ਸੁਨ ਨਾਹੀ॥	ਭੇਹੀ ਰਹਤ ਚਿਤ ਸੰਦਰੀ॥ ਬਿਧੁ ਮਤੀ ਮਨੁ ਭੁਕ ਪਿਆਰੀ॥
ਸਾਹਕਰੀ ਮਥਾ ਸਿਰ ਨਾਹੀ॥ ਫਿਰਾਏ ਅਮਰ ਸਿਤ ਸੁਨ ਨਾਹੀ॥	ਭੇਹੀ ਰਹਤ ਚਿਤ ਸੰਦਰੀ॥ ਬਿਧੁ ਮਤੀ ਮਨੁ ਭੁਕ ਪਿਆਰੀ॥		

ਮਰਫਤ ਪਰੀ ਪਿਥੁ ਮਜੁਧਿਨੀ
ਚਲੀ ਚਤੁਰਦਸ ਨਿਸਿਰ ਕੇਸੇ
ਹਾਹ ਵਿਦਮਤੀ ਪਤਿ ਪਾਰੀ
ਪਹੁਚੀ ਮਹ ਬਿਲਾ ਪਤਹ ਸੇਧੀ
ਐਕੁ ਸਨਿਸਿਚਰ ਕੁਈ ਸਭੁਗੀ
ਸਕਲ ਅਨਾਇ ਮਿਰਕ ਅਨਵਈ

ਚਲੀ ਸਲਤ ਗਤਿ ਦੁਖ ਮਨ ਮਾਹੀ
ਨਿਰਖਿ ਦਸਾ ਮਿਰਗੀ ਗਤੁ ਸੈਸੇ
ਕਹਾਂ ਗਈ ਤੁਵ ਹਮਹਿ ਬਿਸਾਰੀ
ਹਰਖੀ ਹਿਦਯਾ ਬਿਠੋ ਕਤ ਵੇਰੀ
ਮਨ ਬਚ ਕੁਮ ਪਤਿ ਪਵ ਅਨੁਗੀ
ਸਿਮਰਤ ਹਿਦਯਾ ਗਮ ਗਤਿ ਵਈ

ਦੇ:

ਉਤ ਵਸ ਕੀਧਰ ਜਗਿਓ ਸਭ ਸੁਨਿਓ ਸੁਵਣੁ ਸਬੁ ਹੋਤੁ
ਸੀਗ ਮਵੇਦਰ ਆਦਿ ਤਿਯ :: ਗਵਨ ਲੇਖਗ ਕੇਤੁ

ਬਸਤ ਚਲ ਕੀ ਪਨ ਸੁਨ ਕਾਨ
ਆਵਯਾਧ ਨਿਤ ਉਤ ਕੇਵੁ ਬੀਗ
ਕੀਸ ਅਯਤ ਤਬ ਪਧ ਪਹ ਅਯੇ
ਨਾਥ ਉਤਹਿ ਦਸ ਕੇਧਰ ਜਾਤਾ
ਪੁਤੁ ਕਹ ਕਮੁਦ ਭੁਰਤ ਮਧਾਦੁ
ਮਮਰਜ ਯਾਹੁ ਸਿਰਧਰਿ ਧਾਯੇ
ਤਤੁ ਮਹਿ ਰਘਰਜ ਬੁਲਾਦ
ਹਿਤੁ ਪੁਤੋਹਨ ਕਹ ਸਮੁਧਾਦਾ

ਅਪਨੇ ਮਨ ਤਿਨ ਅਸ ਅਨੁਮਾਸ
ਹਮ ਕਹ ਠਾਢੁ ਕਰਤ ਯਹ ਤੀਰ
ਪੁਰਣੁ ਪ੍ਰੇਮ ਚਰਣ ਸਿਰ ਨਾਯੇ
ਕੀਸ ਏਕ ਕਹਿ ਮਨਿ ਜਨ ਬਾਤਾ
ਬੇਗਿ ਬਿਭੀਖਣੁ ਕਹ ਲੇ ਆਵੁ
ਸਪਦ ਵਿਭੀਖਣੁ ਪੁਸੇ ਆਯੇ
ਸੁਨਤ ਲੋਕ ਪਤਿ ਮਾਤੁਰ ਆਵੁ
ਕੁਮਦ ਸਹਿਤ ਰਘੁ ਪਤਿ ਪਹ ਆਵੁ

ਦੇ:

ਮੇਹ ਨਿਸਾ ਭਹਤ ਰਵਿ ਤਿਨ ਚਰਣਨ ਸਿਰ ਨਾਇ
ਭੁਗਮਵਤ ਰਾਥਣੁ ਅਨੁਸ ਏਠਿ ਚਿਪੁਤੁ ਰੁਖ ਪਾਇ ॥

ਦਸ ਮਖ ਚਿਜਨ ਸਹਿਤ ਗਤੁ
ਵੇਖਤ ਅਭਿ ਬਿਲਖ ਬਿਖਾਰੀ
ਸਸਸੁ ਸੁਰ ਕਹਿ ਵੇਖਦੁ ਖਰੀ
ਕਹਿ ਸਚਿ ਗਾਥ ਸਬਨ ਸਮੁਧਈ
ਜਗ ਬੋਲਾ ਬੋਲੀ ਸਬ ਤੋਸੇ
ਅਗਨ ਦੀਨ ਸੁਲਾ ਅਤਿ ਧਾਈ
ਜੇਹਿ ਦਸਾ ਤਿਨ ਕੀ ਰੁਤ ਰਵਨੀ

ਬਿਦਮਤੀ ਬਿਬਰੇਖਾ ਸਹਵਾ
ਕਰਣ ਕਰਤ ਨਿਸਾ ਚਰਿ ਬਾਗੀ
ਜਨ ਨਵੀਨ ਨਰਾਂਤਕ ਨਾਰੀ
ਸੁਮਿਸਮੇਤ ਚਿਤਾ ਪਰ ਆਈ
ਪਤਿਗਹ ਰਹਤ ਕਹੀ ਨਿਤ ਸੈਸੇ
ਪਹੁਚੀ ਸੁਰ ਪਰ ਸਬ ਚਿਯ ਜਈ
ਤਿਨਹਿ ਸਰਾਹਿਓ ਵਨ ਸਿਜ ਗਵਨੀ

੨੫

੨੫

੨੫

੨੫

੨੫

॥ ਰਵਣੁ ਸਹਿਤ ਯੁਵਤ ਨਿਜ ਘੋਰ ॥ ਗਯਿ ਭੁਭੇ ਸਾਸਤ ਸੰਦੇਹ ॥

॥ ਸੰਦੇਹ ਸਾਸਤ ਭੁਭਿ ਰਵਣੁ ਸਹਿਤ ਚਰਨ ਕਾਇਏ ॥

॥ ਈਮਿ ਸਭ ਸੁਤਾਇ ਕਾਨੇ ਸਿਧ ਰਿਨ ਲਗਾਇ ਬਲ ਮੁਕਤ ਭੁਭੇ ॥

॥ ਵਸ ਮਾਥ ਗਤਿ ਦੇਖਤ ਵਿਸ਼ਲ ਬਿਲੇ ਨਿਸਾਚਰ ਨਿਸਿ ਚਰੀ ॥

॥ ਸੀਤਾ ਪਸੈਕ ਵਿਲਾਪੁ ਯੁਧ ਮ ਕਟਕ ਠੀਕ ਮਹਿ ਪਈ ॥

॥ ਰਾਮ ਵਿਰੋਧਿ ਸਸਤਿ ਚਿਤੁ ਤਸ ਦਿਨ ਪਹੁ ਚਾਅਇ ॥

॥ ਸੋ ਵਿਚਾਰ ਕਰਿ ਲੰਕਾ ਗਏ ਉਤਰੀ ਕ੍ਰਿਪਤਿ ਬਜਾਇ ॥

॥ ਇਹਾਂ ਦੇਵ ਦੇਵਾਸ ਸੁ ਜਾਨਾ ॥ ਰਵਰ ਆਸਨ ਜੇਠੁ ਭੁਭਾਵਨਾ ॥

॥ ਆਧਾ ਯੋਗ ਬੈਠੇ ਮੰਗ ਸਾਖਾ ॥ ਸਭ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਦ ਅਭਿਲਾਖ ॥

॥ ਰਿਪੁ ਭਰੁ ਮਹੇ ਪਰਖ ਸਬ ਕੇ ਮਨ ॥ ਪਾਠਿ ਪਾਠਿ ਪੌਰਨ ਸੁਭਾਸ ਸਭ ॥

॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗੁਣ ਲਖ ਦੀਨ ਦਾਲਾ ॥ ਸਿਵ ਯਸ ਗਾਏ ਬਹੁ ਭੇਦ ਪਾਲ ॥

॥ ਬੁਧ ਦਸ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਪਾਏ ॥ ਰਾਵਹਿ ਕ ਪਿਕਲ ਕੀਤ ਲਜਾਈ ॥

॥ ਰੁਮਰੁ ਕ੍ਰੀਕੇ ਸੀ ਗ ਕਰ ਤਾਰੀ ॥ ਆਣ ਪਾਇ ਮੁਖ ਤੇ ਬਨ ਚਰੀ ॥

॥ ਗਾਏ ਰੰਗ ਬੇਦ ਮੰਜੀਰਾ ॥ ਸੰਖ ਮੁਟਕਿ ਨਾਦੀ ਭੀਰਾ ॥

॥ ਨਿਰਾਤ ਕੀ ਸੁਭਾ ਦਿਖਰਾਵਤ ॥ ਸਿਵਾ ਸਹਿਤ ਸਿਧ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਤ ॥

॥ ਸਿਵ ਸਿਧਾ ਕੀਰਤਿ ਬਿਸਲ ਗਾਵਤ ਭਾਲ ਬਨਰ ਸੁਖ ਭੁਗੇ ॥

॥ ਅਹਿ ਨਾਥ ਯੁਧ ਰਾਖਨਾਵ ਬੁਧਿ ਨਿਰਧਨ ਸਕਲ ਚਿਤ ਮਾਵਭੇ ॥

॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਿ ਕੇ ਭੁਭ ਅਨੁਸ ਸਹਿਤ ਸਖਨ ਬਖਾਨਤ ਸੀ ਮੁਖ ਮਾ ॥

॥ ਭੁਭ ਸੀ ਪਰੇ ਸੋਹਿ ਬਮਨ ਜੇ ਜਨੁ ਪਾਇ ਪੈ ਨਿਤ ਯਸ ਸੁਖ ਮਾ ॥

॥ ਗਤ ਰਸਨੀ ਯੁਧ ਯਾਮ ਤਖ ਚੰਜਨ ਕਰੁਣਾ ਭਾਖਨਾ ॥

॥ ਰਵਰ ਪੁਰੁ ਮਨ ਕਾ ਮਸਤਕ ਬਿਓਰਾ ਜੁ ਬਲ ਨਾ ॥

॥ ਬੈਠੇ ਨਿਸ ਨਿਜ ਬਲ ਰਵ ਪੀਰਾ ॥ ਅਨੁਸ ਸਹਿਤ ਰਾਜ ਰੁਪਾ ਬੀਰਾ ॥

॥ ਸਖਮਾ ਸੀਵ ਸੇਵ ਯੁਧ ਰਾਜੈ ॥ ਸਭ ਸਾਧ ਸਾਧਿਕਾ ਭੁਭ ਸਮਾਜੈ ॥

॥ ਉਮਾ ਚਰਿਤ ਯਹੁ ਚਰਿਤ ਸੁਹਾਵ ॥ ਆਥ ਕਿ ਸੇਖੇ ਭੁਭ ਮਹਿ ਜਲਾਵਾ ॥

॥ ਅਪਰ ਚਰਿਤ ਗਿਰ ਰਾਜ ਕਾ ॥ ਜਿਨੁ ਕਰਤ ਭੁਭ ਪੀਰਿ ਜਿਨ ਕੀ ॥

ਲੇਖਾ:

ਰਾ:

243

੪੫

ਦਿਖਾ ਮਾਮ ਨਿਸਿਰਾਵਣੁ ਜਾਗਾ •	ਕਿਉ ਕਉ ਸਚਿਵ ਸਿਖਾਵਨ ਲਾਗਾ •
ਉਨ੍ਹਿ ਸਿਖਾਵਨ ਕਹਿ ਸੁਪ ਬੰਧੇ	ਬਕੇ ਨ ਕਢੁ ਮਨ ਮਾਨੇ ਤਾਕੇ ॥
ਮਾਵਣ ਮਨ ਮਾਨੇ ਕਢੁ ਲਾਸਈ	ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਕਹਿ ਸੁਖਿ ਪਿਉਰ ਬਾਸਈ
ਮਾਵਣ ਕਹਿ ਸੁਪ ਬੰਧੇ ਕਢੁ ਲਾਸਈ	ਮੇਰੇ ਬਿਬਸ ਜੇ ਸਭ ਅਗਾਸਈ

ਅੰਤਿ ॥ ੧੦੮ ॥

ਮਾਵਣ ਸੁਨਤੁ ਤੇਇ ਕਢੁ ਲਾਸਈ •	ਕਾਲ ਬਿਬਸ ਜਸ ਤੇਰੇ ਬਰਮਾਨ •
ਮੇਰੇ ਬਿਬਸ ਪਤਕੁ ਤੇਰੇ ਲਾਗਾ	ਲਾਗੇ ਲਾਗੇ ਕਹਿ ਚਾਰਿ ਹੁਦਾਗਾ ॥
ਮਾਵਣ ਬਲਾਇ ਦਸਾਨ ਲਾਸਈ	ਰਾਜ ਸੁਖ ਸਾਕਸ ਮਨੇ ਭੋਲਾਗਾ ॥
ਮੇਰੇ ਅਬਹੀ ਵਰ ਜਾਇ ਪਰਾਈ	ਰਾਜ ਸੁਖ ਭਾਗੇ ਨ ਭੋਲਾਈ ॥
ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਬਲਾਇ ਵੇਰ ਬਦਾਈ	ਵੇਰੇ ਉਤਰ ਜੇ ਰਿਖ ਚਾਹਿ ਆਵਾ ॥
ਮਾਵਣ ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੇਗਰ ਬਸਾਈ	ਮਾਵਣ ਸਕਲ ਜਗੁ ਬਾਜਾ ॥
ਮੇਰੇ ਬੀਰ ਸਬ ਮਨ ਭੋਲਤ ਬਲਾਈ	ਅਨ ਕਜਲ ਗਿਰਿ ਆਪੀ ਚਲਾਈ ॥
ਮਾਵਣ ਮਨ ਮਾਨੇ ਕਢੁ ਲਾਸਈ	ਗਨੇ ਨ ਕੁਝ ਬਲਗਰ ਬਦਿਸਾਈ ॥

੬੬: ਮਾਵਣ ਗਲ ਬਾਨੁ ਨ ਸਕਨ ਅਸੁਨੁ ਸਦਾ ਹੋ ਆਸੁ ਸੁ ਹਾਥ ਭੋਲਾ
ਕਦ ਗਿਰਿ ਰਾਜ ਤੇ ਵਾਸਿ ਰਾਜ ਚਿਕਰਤ ਕਾਜ ਹੋ ਸਾਥਿ ਭੋਲਾ ॥
ਰੋਮਾਸੁ ਗਲ ਕਰਾਲ ਬਰ ਰਵਾਸੁ ਬੋਲਹਿ ਅਇ ਘਨੇ ॥
ਸਨ ਬਾਲ ਦੁਤ ਭੋਲੁਕ ਬੋਲਹਿ ਸਕਲ ਪਰਮ ਭਾਖਾ ਭੋਲਾ ॥

੬੭: ਮਾਵਣ ਦਿ ਸੰਪਤਿ ਸਕਨ ਸੁਭ ਸੁਪਨੇ ਮਨ ਵਿਸਾਮ ॥
ਮਾਵਣ ਕਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਸਗ ਮਦਿਖ ਰਤ ਕਾਮ ॥ ੧੦੯ ॥

ਮਾਵਣ ਨਿਸਾਚਰ ਅਨੀ ਅਪਾਗਾ ॥	ਚਰੇਗਾ ਨੀ ਚਮੁ ਬਹੁ ਧਾਗਾ ॥
ਬਿਬਸ ਭਾਗੇ ਬਾਹਲ ਰਬਾਜਾ	ਵਿਪਾਕ ਵਰਣ ਪਤਕੁ ਸੁਨ ਨਾਨਾ ॥
ਮਾਵਣ ਮਨ ਰਾਜ ਯੁਥ ਘਨੇਰੇ ॥	ਮਨੁ ਜਲਦ ਮਾਰਤ ਕੇ ਪ੍ਰੇਰੇ ॥
ਮਾਵਣ ਕਰਣ ਵਰੇ ਦੇਤ ਨਿਕਾਯਾ ॥	ਸਮਰ ਰੂਪ ਜਾਨਹਿ ਬਹੁ ਆਯਾ ॥
ਮਾਵਣ ਵਿਚਿਤ ਬਾਹਲੀ ਵਿਗਾਸੀ ॥	ਬੀਰ ਬਸੰਤ ਸੇਨ ਜਨੁ ਸਾਸੀ ॥
ਮਾਵਣ ਕਟਕ ਵਿਗਾਸਿ ਪਾ ਰਗਾਈ ॥	ਮਾਵਣ ਪ੍ਰੇਰੇ ਪ੍ਰੇਰੇ ਪ੍ਰੇਰੇ ਰਗਾਈ ॥

ਪ੍ਰ
੧੧੧

ੴ:

ਲੰਕਾ:

ਉਠੀ ਰੇਰੁ ਤਦ ਗਾਯਚਿ ਪਾਈ
ਪਦਵ ਨਿਸਾਨ ਘੋਰਵ ਬਾਜਹਿ
ਭੇਰਿ ਨਵੀਰਿ ਬਾਜੁ ਸਹਨਾਈ
ਓਹਰਿ ਨਾਦ ਬੀਰ ਸਬ ਕਰਹੀ
ਕਹੈ ਦਸਾਨਨ ਸੁਨਹੁ ਸੁਭੰਟਾ
ਹਿਮਾਇ ਹੋ ਭੂਪੁ ਦੇਉ ਭਾਈ॥
ਸਭ ਸਾਧਿ ਸਕਲ ਕਪਿਲ ਬਾਈ

ਪਦਨ ਬਕਤ ਬਾਜੁ ਬਾਜੁ
ਅਮਾ ਪਾਇਕੇ ਜਨੁ ਅਨ ਗਾਯਹੀ॥
ਅਮਾ ਰਾਗ ਸੁਤੇ ਬਾਜਾਈ॥
ਨਿਜ ਨਿਜ ਬਾਜੁ ਪੋਖ ਅਨੁਸਾਰੀ
ਅਰਦੁ ਬਾਲੁ ਬਾਜਿਨ ਕਹ ਠੰਟਾ
ਅਸਕਹਿ ਸਮੁਖੈ ਫੋਜ ਦਾਈ
ਧਯੋ ਕਰਿ ਰਾਖੀਰ ਖਹਾਈ॥

ੴ:

ਧਯੋ ਵਿਸਲੁ ਕਰਾਲ ਮਰਕਟ ਭੁਲੁ ਕਾਲ ਸਮਾਨ ਤੇ॥
ਅਨਹੁ ਸਪਖਜ ਉਭਾਰਿ ਭੂਪੁ ਬੀਦ ਨਾਨ ਬਾਨ ਰੇ॥
ਨਖਦਸਨਨ ਸੋਲ ਨਿਕਰਨ ਦਮਰਹਿ ਸਬਲ ਸੀਕ ਨ ਮਾਨਹੀ॥
ਸਭ ਰਾਮਰਾਵਣ ਮਰਗਜ ਮਿਗਰਾਜ ਸਭ ਸੁਨਾਵਹੀ॥

ੴ:

ਵਹੁ ਦਿਸਿ ਜਾਜਕਾਰ ਕਰਿ ਨਿਜ ਨਿਜ ਜੋਧੀ ਸਾਨਿ॥
ਭੁਟੇ ਬੀਰਇਤ ਰਾਖ ਪਤਹਿ ਉਤ ਰਾਵਣਹਿ ਕੁਖਾਨਿ॥

ਰਾਵਣ ਰਾਖੀ ਵਿਰਥ ਰਾਖੀਰ
ਅਧਿਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਰ ਭਾ ਸੀਦੇਹਾ॥
ਨਾਥਨ ਰਥ ਨਾਹੀ ਪਦ ਬਾਨਾ॥
ਸਨ ਸਖਾ ਕਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ॥
ਸੋਰਜ ਧੀਰ ਜਾਹਿਰਥ ਚਾਕਾ॥
ਬਲ ਬਕੇਕ ਦਮ ਪਰਹਿਤ ਘੋਰੇ॥
ਇਜ ਭੁਜਨ ਸਾਰਥੀ ਸੁਜਾਨਾ॥
ਦਾਸ ਪਰਸੁ ਬਾਧਿ ਸਕਿ ਪ੍ਰਚੰਡਾ॥
ਸੱਯਮ ਨਿਯਮ ਸਿਲੈ ਮੁਖਨਾਨ॥
ਕਵਚ ਅਭੇਦ ਵਿਪ੍ਰ ਪਦ ਪੁਜਾ॥
ਸਖਾ ਧਰਮ ਭੁਯ ਅਸਰਥ ਜਕੇ॥

ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਭੀਖਣੁ ਭੁਯਾ ਆਪੀਰਾ॥
ਬੀਦਿ ਰਰਣ ਕਹ ਸਹਿਤ ਸਨੇਹਾ॥
ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਜੀਤ ਬਾਧਿ ਪਬਲਵਨ॥
ਜੇਹਿ ਜਾਯੇ ਹੇਠਿ ਸੀ ਸੰਜਵਨ ਆਨ॥
ਸਤਮ ਸੀਲ ਵਿਚੁ ਧ੍ਰੁਵ ਪਤਾਕਾ॥
ਖਿਮਾ ਦਾਸ ਸਮਤ ਭਜ ਜੋਗੇ॥
ਬਿਗਡਿ ਰਮਰ ਸੰਤੋਖ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾ॥
ਵਰ ਵਿਰਾਮ ਕਠਿਨ ਕੋਈ ਭਾ॥
ਅਮਲ ਅਚਲ ਮਨੁ ਮੋਹੁ ਸਮਾਨ॥
ਇਹ ਸਮ ਵਿਜਯ ਉਪਾਯਨ ਦੁਜਾ॥
ਸੀਤਨ ਕਹਿਤ ਕੁਝੁ ਰਿਪੁ ਤਾਕੇ॥

ੴ:

ਅਹ ਘੋਰ ਸੰਸਾਰ ਰਿਪੁ ਜੀਤਿ ਸਕੈ ਕੋ ਬੀਗਾ॥

ਲੀਭਾ:

ਗ:

੪੮੮
੧੮੧

	॥ਜਕੇ ਅਸ ਰਬ ਹੋਇ ਸ੍ਰਿਛੁ ਸੁਨਹੁ ਸਖਾ ਮਭਿ ਧੀਗ॥ ॥ਸੁਨਤ ਬਿਭੀਖਨ ਪ੍ਰਭੁ ਬਚਨ ਹਰਖਗਹੋਪਦ ਕੰਜ॥ ॥ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਮਾਰੇ ਉਪਦੇਸ ਬਿਯਗਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਪੰਜ॥ ॥ਉਤ ਪ੍ਰਭਾਰਦਸ ਕੰਧ ਕਰ ਇਤ ਅੰਗਦ ਹਨ ਮਾਨ॥ ॥ਲਰਤ ਨਿਸਾਚਰ ਭੁਲੁ ਕਪਿ ਕਰਿ ਨਿਜ ਨਿਜ ਭੁਆਨ॥	੧੦੮
ਸੁਰ ਬੁਝਾਇ ਸਿਧ ਮਨਿ ਨਾਨ॥ ਮਿੱਠੂ ਉਮਾ ਗਹਿਰਿ ਤਿਹਿ ਸੰਗ॥ ਸੁਭਰ ਸਮਰ ਰਸ ਵਹੁੰਦਿ ਸੇ ਮਤੇ ਏਕ ਏਕ ਮਨ ਬਿਗਹਿ ਪ੍ਰਚਾਰਹਿ॥ ਮਾਨਹਿ ਕੁਟਹਿ ਪਰਦਿ ਪਛਾਰਹਿ ਉਦਰ ਵਿਦਾਰਹਿ ਭੁਜ ਉਪਰਹਿ ਮੇਰਿ ਚਰਚਰ ਮਹਿਗਾਹਿ ਭੁਲੁ ਧਰਿ ਬਲੀ ਮੁਖ ਧਰੁ ਵਿਰੁਪਾ॥	ਦੇਖਹਿ ਰਣ ਨਭੁ ਚਦੇ ਵਿਆਨ॥ ਦੇਖਤ ਰਾਮ ਚਾਇਤ ਰਣ ਰੰਗਾ॥ ਕਪਿ ਜਲ ਛੀਲਹਾਮ ਬਲ ਭਾਤੇ ਏਕ ਏਕ ਮਰਦਹਿ ਮਹਿ ਪਾਰਹਿ॥ ਮੀਸ ਭੋਇ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਓ ਪਾਰਹਿ॥ ਗਹਿ ਪਦ ਅਵਨ ਪਟ ਬਿਗਰ ਭਾਰਹਿ ਉਪਰਿ ਭਰਿ ਵੇਹਿ ਬਹੁ ਬਾਲੁ॥ ਨਿਦਿਯਾਵੇ ਪਲ ਕਾਲ ਜਨ ਕੁਧਾ॥	
੬:	ਕੂਢੇ ਫਿਰਤ ਸਮਾਨ ਕਪਿ ਭਾਸਵਤ ਸੁਇਤ ਰਾਸ ਹੀ॥ ਮਰਦਹਿ ਨਿਮਾਚਰ ਕਟਕ ਭੁਟ ਬਲਵੰਤ ਨਿਮਿਘਨ ਗਾਜੀ ਮਾਰਹਿ ਚਪੇਟਨ ਕਦਿ ਵੰਤਨ ਭਾਰਿ ਲਾਤਨ ਮੀਜ ਹੀ॥ ਚਿਕਰਹਿ ਮਰਕਟ ਭੁਲੁ ਭਲ ਵਲ ਕਰਹਿ ਸੈਂਖਲ ਛੀਜ ਹੀ॥ ਧਰਿ ਗਲ ਕਰਹਿ ਉਂਦਿ ਵਾਰਹਿ ਗਲ ਅੰਤਾਵਰ ਮੇਲ ਹੀ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਪਾਭਿ ਜਨੁ ਬ੍ਰਿਧਿ ਤਨੁ ਧਰਸਾਮਰ ਅੰਗਨ ਖੇਲ ਹੀ॥ ਧਰਮਾਰਗਾਇ ਪਛਰ ਪ੍ਰਗਿਰਾਗਗਨ ਮਹਿ ਕੁਰਿ ਰਹੀ॥ ਜਗ ਰਾਮ ਜੋ ਬਿਦ ਤੇ ਕਲਿਸ ਕਰ ਕਲਿਸ ਤੇ ਕਰ ਬੈਠ ਸਹੀ॥	੧੩
੭:	॥ਨਿਜ ਦਲ ਵਿਚਲ ਦਿਲੋ ਕਤਖ ਬੀਸ ਭੁਜ ਦਸ ਚਾਪ ॥ਚਲਾ ਦਸਾਨਨ ਕੋਪ ਕਰਿ ਫਿਰਹਿ ਫਿਰਹਿ ਕਰਿ ਦਾਪ॥	
	ਧਾਰ ਪਰਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦਸ ਕੰਧਗ॥ ॥ਸਮੁਖ ਚਲੇ ਹੁੰਦੇ ਬੀਦਗ॥ ਗਾਹ ਕਰਿ ਪਾਦ ਪਉਪਲ ਪਹਗ॥ ਭਾਰਹਿ ਤਿਹ ਪਰੇ ਕਹਿ ਬਾਰਗ॥	

<p>ਸਾਗਿ ਸਿੰਘ ਬ੍ਰਹਮਚਰਿਤ੍ਰਾਸਾ ਜਲਨ ਅਚਲ ਹਾਰਬ ਰੋਪੀ ਇਤਓਤ੍ਰ ਪਦ ਦਪਦਕੀ ਪਯੋਪ ਚਲੇ ਪਰਾਇ ਭਲਕੀ ਨਾਨਾ ਪਾਨੀ ਪਾਨੀ ਰਪਾਥੀਰ ਗੁਸਾਈ ਤਿਹ ਦੇਖੇ ਤਪਿ ਸਕਲ ਪਰਨੇ</p>	<p>ਖੰਡ ਖੰਡ ਹੋਇ ਫਟ ਹੀ ਅਸਾ ਰਵ ਦਰਮਦ ਰਵਣ ਅਤਿਕੀ ਅਰਹਿ ਲਗ ਭੁਯੇ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧਾ ਕੁਹਿ ਤਹਿ ਅਗਦਿਹ ਨੁਮਾਨਾ ਯਹ ਖਲ ਆਵ ਕਾਲਕੀ ਨਈ ਦਸਹੁ ਚਾਪ ਸਾਯਕ ਮਾਧਾਨੇ</p>
<p>ਛੰ: ॥ ਮਧਨ ਸਰ ਸਰ ਨਿਕਰਛ ਭਿਸ ਓਰਗਾ ਜਿਮ ਓਰਲਗੀ ॥ ਹੀ ਪਰ ਸਰ ਸਰੀ ਗਗਨ ਵਿਸ ਵਿਦਿ ਸਿਕਾ ਕੀ ਗਗੀ ॥ ਆਤਿ ਕਲਾਸ ਵਿਕਲ ਦਲ ਕਪਿ ਭਾਲ ਬੋਲਹਿ ਮਾਂਤੁ ਤੇ ॥ ॥ ਰਪਾਥੀਰ ਕਰਛ ਸਿਧ ਅਰਤ ਬੀਜਨ ਰਖਕ ਹਥੇ ॥ ੧੪</p>	<p>ਛੰ: ॥ ਬਿਚਲਤ ਦੇਖਾ ਕੀ ਪਕਟਕ ਕਦੇ ਨਿਖੰਗ ਪਨ ਹਾਥਾ ॥ ਲਖ ਮਨ ਚਲੇ ਸਕੇ ਪਤ ਬ ਨਾਹਿ ਹਮ ਪਦ ਮਾਧਾ ॥ ੧੫</p>
<p>ਦੇ: ਰੇਖਲਕ ਮਾਰ ਸਿਕਾ ਪਤੁ ॥ ਏਜਰ ਰਹੀ ਤੋਹਿ ਸੁਤ ਪਤੀ ਕਹੀ ਮਸ ਛਾਹੀ ਸਿਧ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੇਟਨ ਮਾਧਾ ਪਰਾਵਣੁ ਗਾਰੇ ॥ ਪੁਨ ਨਿਜ ਬਾਣਨ ਕੀਨ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ਸਤ ਸਤ ਸਦ ਮਾਏ ਦਸ ਭਾਲਾ ਪੁਨ ਸਤ ਸਰ ਮਾਏ ਓਰ ਮਾਧੀ ਵਿਰਪ ਬਲ ਪੁਨ ਮਰਛ ਜਾਗੀ ॥</p>	<p>ਦੇ: ਮੇਰੇ ਬਿਲਕਤ ਰਮੇ ਕਾਲਾ ॥ ॥ ਆਜ ਨਿਪਤ ਕੁਤ ਦੇ ਛੰਤੀ ॥ ॥ ਲਖਣ ਕੀ ਸਿਰਹਤ ਸਤ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਇ ਨਿਵਰੇ ॥ ਸੰਧਨ ਭੰਜ ਸਾਰ ਥੀ ਮਾਰਾ ॥ ॥ ਹੀ ਸਿੰਗਨ ਜਨ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਬਾਲਾ ॥ ਪਰਿਓ ਅਵਨ ਤਨ ਸਾਧਕ ਨੀ ॥ ਛਾਹੀ ਸਬ ਮ ਦਭ ਜੇ ਜਾਗੀ ॥</p>
<p>ਛੰ: ਜੇ ਬ੍ਰਮ ਦਰ ਪ੍ਰਚੰਡ ਸਤ੍ਰਿਅਨੰਤ ਓਰ ਲਾਗੀ ਸਹੀ ॥ ਪ੍ਰਕੇ ਇਕਲ ਬੀਰ ਓਰਾਵ ਦਸ ਮੁਖ ਅਤਲ ਬਲ ਮਹਿ ਮਾਰੀ ॥ ਬ੍ਰਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ਕੁਵਨ ਵਿਰਾਜ ਜਦੇ ਏਕ ਸਰ ਜਿਮ ਰਜ ਕਨੀ ॥</p>	<p>ਛੰ: ॥ ਸੋਚਹਿ ਓਰਾਵਨ ਮੁਚੁ ਗਾਵਣੁ ਜਨ ਨਹੀ ਕਿ ਭਵਨ ਪੁਨੀ ॥ ੧੫</p>
<p>ਦੇ: ॥ ਦੇਖਤ ਪਾਵ ਪਵਨ ਸੁਤ ਬੋਲਤ ਵਚਨ ਕਰੇਗਾ ॥</p>	

੨:

ਲੀਕਾ:

੪੮੧
੨੫੫

<p>॥ਆਵਤ ਤੇਨਿ ਓਰ ਮਹਿ ਹਨਿਓ ਮੁਸੁਪੁਰ ਪੁਧਗ॥</p>	<p>ਉਠਾ ਸੰਭਾਰਿ ਬਹੁਰ ਰਿਸ ਭਰਿਓ</p>
<p>ਜਾਨਟੇਕ ਕਪਿ ਭੂਮਿਨ ਪਰਿਓ॥</p>	<p>ਪਰਿਓ ਸੈਲ ਜਿਮ ਬਸੁਪੁਰਾ॥</p>
<p>ਮੁਸੁਕਏਕ ਤਾਂਹਿ ਕਪਿ ਮਾਰਾ॥</p>	<p>ਕਪਿ ਬਲ ਬਿਪਲ ਜਰਾਹਨ ਲਗਾ॥</p>
<p>ਮੁਰਛਾ ਗਈ ਬਹੁਰ ਸੋਜਾਗਾ॥</p>	<p>ਜਿਓ ਜਿਅਤ ਉਠੈ ਸੁਰ ਵੇਗੀ॥</p>
<p>ਧਿਕ ਧਿਕ ਧਿਕ ਬਲ ਪੈਰਖ ਮੋਹੀ॥</p>	<p>ਦੇਖ ਦਸਾਨਨ ਵਿਸਮਯ ਪਾਵਾ॥</p>
<p>ਅਸਕਹਿ ਕਪਿ ਲਖ ਮਣ ਕਹ ਲਾਵ॥</p>	<p>ਮੁਮ ਕਿਤਾਤ ਭਖਕ ਸੁਰ ਤਾਤਾ॥</p>
<p>ਕਹਿ ਰਖ ਬੀਰ ਸਮਣ ਜਿਯ ਭੂਤਾ॥</p>	<p>ਗਗਨ ਗਈ ਸੋ ਸਕਤਿ ਕਰਾਲਾ॥</p>
<p>ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਉਠਿ ਬੈਠ ਕ੍ਰਿਪਲਾ॥</p>	<p>ਹਿਪਸਨ ਮਖ ਅਤਿਅਤਰ ਆਯੋ॥</p>
<p>ਪੁਨਿ ਕੋਈਤ ਬਦ ਗਹਿ ਧਾਯੋ॥</p>	
<p>॥ਆਤੁਰ ਬਹੋਰਿ ਵਿਭੰਜ ਸਜੀਧਨ ਮਾਰਿ ਤੇਨਿ ਵਸਾਕਲ ਕਿਯੋ॥</p>	
<p>ਗਿਰੀਯਰਣ ਵਸਕੀਧਰ ਵਿਕਲ ਤਨੁ ਬਾਣ ਸਤ ਬੋਧੋਹਿਯੋ॥</p>	
<p>॥ਸਚਬੀਰ ਥਾਯਿ ਦੂਸਰ ਤਾਂਹਿ ਲੀਕ ਲੈ ਗਿਯੋ॥ ੫ ॥</p>	
<p>॥ਰਖ ਬੀਰ ਬੀਸ ਪਤਾਪੁ ਪੁੰਜ ਬਹੋਰ ਪੁਰ ਚਰਨ ਨਯੋ॥ ॥</p>	
<p>ਦੇ:</p>	<p>॥ਉਹ ਦਸਾਨਨ ਬਹੁਰ ਉਠਿ ਕਰਕ ਲਾਗੁ ਕਛੁ ਯਹੁਸਾ॥</p>
<p>॥ਜਸ ਚਾਹਤ ਰਖ ਪਾਤਿ ਵਿਮਖ ਸਨ ਹਠ ਬਸ ਅਤਿਅਰਜ॥</p>	
<p>ਇਹ ਬਿਭੀਖਣੁ ਸਬੁ ਜੰਧ ਪਾਈ॥</p>	<p>ਸਪਾਦਿ ਜਾਇ ਰਖ ਪਤਿਹਿ ਸੁਨਾਈ॥</p>
<p>ਨਾਥ ਕਰੈ ਰਾਵਣ ਇਕ ਯਾਰਾ॥</p>	<p>ਸਿੰਧੁ ਕਰੈ ਨਹਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗਾ॥</p>
<p>ਪਠ ਵਹੁ ਨਾਥ ਬੇਗ ਭਟ ਬੰਦਰ॥</p>	<p>ਕਗਹਿ ਵਿਧੀ ਮ ਆਵ ਦਸਕੀਦਰ॥</p>
<p>ਪਾਤ ਹੋਤਿ ਪੁਰੁ ਸੁਭਟ ਪਠਾਯੋ॥</p>	<p>ਹਨੁ ਮਦਾਦੇ ਬੰਦਰ ਸਬੁ ਧਾਯੋ॥</p>
<p>ਕਿਤੁਕ ਕੂਦਿ ਚਢੇ ਕਪਿ ਲੀਕਾ॥</p>	<p>ਪੈਂਠੇ ਰਾਵਣੁ ਭਵਨ ਅਸੀਕਾ॥</p>
<p>ਜਬਹੀ ਯਗਮ ਕਰਤ ਤਹਿ ਦੇਖਾ॥</p>	<p>ਸਕਲ ਕਪਿਨ ਭੂ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿਸੇਖਾ॥</p>
<p>ਰਣਤੇ ਭਾਜ ਨਿਲਜਗਹਿ ਆਵਾ॥</p>	<p>ਇਹ ਅਭਿ ਬੁਕ ਧਮਲ ਲਗਾਵਾ॥</p>
<p>ਅਸਕਹਿ ਅੰਗ ਦਮਾਕੋ ਲਤਾ॥</p>	<p>ਇਤੁ ਵਨ ਸਨੁ ਸਚੁ ਮਦ ਰਤਾ॥</p>
<p>ਛੇ:</p>	<p>ਨਹਿ ਚਿਤਵ ਜਬ ਕਪਿ ਕੋਪਿ ਤਬ ਗਹਿ ਦਸਨ ਲ ਤਨ ਮਾਰਹੀ॥</p>
<p>ਧਰਿ ਕੇਸ ਨਾਰੀ ਨਿਕਾਰ ਬਾਹਰ ਜਬ ਸੇ ਦੀਨ ਪੁਕਾਰਹੀ॥ ੫ ॥</p>	

ਰ:

ਲਗਾ:

ਦੋ:

ਛੰ:

ਦੋ:

ਤਬ ਉਠ ਕੋਪਿ ਕ੍ਰਿਤਾਂਤ ਸਮਗਰੀ ਚਰਣ ਬਾਨਰ ਛਾਹੀ
ਇਹ ਛਾਤਿ ਜਗਮ ਵਿਧੀਸ ਕਰਿ ਕਪਿਨੇਕੁ ਮਨਨਹਿ ਹਾਰਹੀ॥

॥ ਮਖ ਵਿਧੀਸ ਕਰਿ ਕਪਿ ਸਕਲ ਆਯੋ ਰਖ ਪਤਿ ਪਾਸ
॥ ਚਲਾ ਦਸਨਨ ਕੋਧ ਕਰਿ ਛਾਤੀ ਜਿਯ ਕੀ ਆਸਾ॥ ॥ ੧੧੩

॥ ਚਲਤ ਹੋਹਿ ਤਿਹ ਅਸੁਭ ਭੁਯੰਕਰਾ ॥ ਬੈਠਹਿ ਗਿਧ ਉਡਹੈ ਸਿਰਨ ਪਰਾ ॥
॥ ਭੁਯੰਕਰ ਕਾਲ ਬਸ ਕਹੁਨ ਮਾਲਾ ॥ ਕਹਿਸ ਬਜਾਵਹੁ ਯੁਧ ਨਿਸਾਨ •
॥ ਚਲੀਤ ਮੀਚਰ ਅਨੀ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਗਜਰਥ ਪਦ ਚਰ ਅਸਵਰ •
॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮੁਖ ਖਲ ਧਾਵਹਿ ਕੈਸੇ ॥ ਸਲਭ ਸਮੁਹ ਅਨਲ ਕਹੁ ਜੈਸੇ ॥
॥ ਇਹ ਦੇਵ ਸਬ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨੀ ॥ ਵਾਰਣ ਬਿਪਤਿ ਹਮਹਿ ਇਨ ਦੀਨੀ ॥
॥ ਅਬ ਜਨ ਨਾਥ ਖਿਲਾਵਹੁ ਯੇਹੀ ॥ ਅਤਿ ਸਯ ਵਖਤ ਹੋਤ ਵੈਦੇਹੀ ॥
॥ ਦੇਵ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਸਕਲ • ॥ ਉਠਿ ਰਖ ਬੀਰ ਸਧਾਰਿ ਚ ਬਾਨ •
॥ ਜਟਾ ਸੂਟ ਬਾਂਧਾ ਵਿਚੁ ਮਾਥੇ ॥ ਸੋਹਤ ਸੁਮਨ ਬੀਚ ਵਿਚੁ ਗਾਥੇ ॥
॥ ਅਰੁਣ ਨਯਨ ਵਾਰਦ ਤਨ ਸਾਮ • ॥ ਅਖਿਲ ਲੋਕ ਲੋਚਨ ਅਭਿਰਾਮ •
॥ ਕਦਿ ਜਟ ਪਰ ਕਰ ਕਸੇ ਨਿਖੰਗ • ॥ ਕਰ ਕੇਵੰਡ ਕਠਿਨ ਸਾਰੰਗਾ ॥

ਸੁਰੰਗ ਕਰ ਸੰਦਰ ਨਿਖੰਗ ਸਿਲੀ ਮੁਖਾ ਕਰ ਕਦ ਕਰਿਯੋ
ਭੁਜ ਵੰਡ ਪੀਨ ਮਨੋਹਰਾ ਅਤਿ ਉਰਧਰਾ ਸੁਰ ਪਦ ਲਰਿਯੋ
ਕਹਿ ਦਾਸ ਭੁਲਸੀ ਜਬਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰ ਚੰਪ ਕਰ ਫੇਰਨ ਲਗੇ ॥
ਬਹੁ ਮੰਡ ਵਿਗਾਜ ਕਮਰ ਅਹਿਮਹਿ ਸਿੰਧੁ ਭੂਧਰ ਭੁਗਮਰੇ ॥

॥ ਹਰਖੇ ਦੇਵ ਬਿਲੋਕ ਛਾਵਿ ਵਰਖਹਿ ਸੁਮਨ ਅਪਾਰਾ ॥
॥ ਸਯ ਜਯ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਰਮਾਨ ਬਲ ਧਾਮ ਹਰਣ ਮਹਿ ਭਾਰਾ ॥

॥ ਇਹਿ ਕੇ ਬੀਚ ਨਿਸਾਚਰ ਅਨੀ ॥ ਕਸਮ ਸਾਥਿ ਆਈ ਅਤਿ ਘਨੀ ॥
॥ ਦੇਖ ਚਲੇ ਜਨ ਮੁਖ ਕਪਿ ਭੁਟਾ ॥ ਪੁਲਕ ਕਾਲਕੇ ਸਿਮਿ ਘਨ ਘਟ •
॥ ਸਕਿ ਸੁਲ ਤਲ ਵਾਰ ਚਮਕਹਿ ॥ ਜਨ ਦਸ ਦਿਸ ਦਾਮਨੀ ਦਮਕਹਿ ॥
॥ ਗਜ ਰਥ ਭੁਗ ਚਿਕਾਰ ਕਰੇਰਾ ॥ ਗਰਜਤ ਮਨਹਿ ਬਲ ਹਰ ਘੇਰਾ ॥
॥ ਕਪਿ ਲੰਗੂਰ ਵਿਪਲ ਨਭ ਛਾਯੇ ॥ ਮਨਹੁ ਇੰਦ੍ਰ ਧਨੁ ਉਗਿਓ ਸੁਹਾਯੇ ॥

ਲੀਕਾ:

ਰਾ:

੪੯੩
੧੧੨

ਦਿਤੀ ਰੇਲ ਮਾਨਹੁ ਜਲ ਧਾਰਾ॥	ਬਾਣ ਬੁਝ ਕੁਈ ਇਸੁ ਅਪਾਰ॥
ਵਹੁ ਦਿਸਿ ਪਰਵਤ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਹਾਰ॥	ਬਜ ਪਾਤ ਜਨੁ ਵਹਹਿ ਵਾਰ॥
ਰਖੁ ਪਤਿ ਕੋਪਿ ਭਾਣ ਵਰਲਾਈ॥	ਘਾਯਲ ਬੇਨਿ ਸਚਰਸ ਸੁਦਾਈ॥
ਲਗਤ ਬਾਣ ਬੀਰ ਚਿਕਰਹੀ॥	ਪ੍ਰਮਿ ਪ੍ਰਮਿ ਅਗਾਇ ਤਾਹਿ ਪਰੈ॥
ਸੁਦਹਿ ਸੈਲ ਜਨ ਨਿਰੁ ਵਰੀ॥	ਸਿਉ ਤ ਸਰ ਕਾਵਰ ਭੁਯਕਾਈ॥

ਛੰ: ॥ ਕਾਵਰ ਭੁਯਕਰ ਰਹਿਰ ਸਰਿਤ ਬਾਣ ਪਰਮ ਸੁਹਾਵਨੀ॥
॥ ਵੇਰਿ ਕੁਲ ਦਲ ਰਬ ਰੇਤ ਚਕੁ ਅਵਤਰ ਬਹੁਤ ਭੁਯਾਵਨੀ॥
॥ ਜਲ ਜੀਰ ਗਜ ਪਦ ਚਰ ਤਰਗ ਰਬ ਬਿਥਾਏ ਬਾਹਨ ਕੋ ਗਨੀ॥
॥ ਸਰਸ ਬੁਝੇ ਮਰ ਪਰਸ ਚਾਪੁ ਤਰੰਗ ਚਰਮ ਕਮਠ ਘਨੀ॥

ਦੋ: ॥ ਬੀਰ ਪਰੇ ਜਨੁ ਤੀਰ ਤਰ ਮੰਜਾ ਬਹੁਤ ਨੇਨ॥
॥ ਕਾਵਰ ਵੇਖਤ ਰੁਗਹਿ ਜਿਯ ਸੁਭਟਨ ਕੋ ਮਨ ਬੈਨ॥ ੧੧੫

ਮਜਹਿ ਭੂਤ ਪਿਸਾਰ ਬੇਤਲਾ॥	ਕੇਲਿ ਕਰਹਿ ਯੋਗਨੀ ਕਰਨਾ॥
ਕਾਕ ਕੰਕ ਧਰ ਭੁਜਾ ਉਭਾਰੀ॥	ਇਕ ਤੇ ਏਕ ਛੀਨਿ ਧਰਿ ਆਹੀ॥
ਏਕ ਕਹਹਿ ਏਨੀ ਸੈ ਧਾਈ॥	ਸਠ ਤਮਾਰ ਦਾਇਵ ਨ ਜਾਈ॥
ਕਹਰਤ ਭੁਟ ਘਾਯਲ ਤਵ ਗਿਰੇ॥	ਜਹੁ ਤਹੁ ਮਨਹੁ ਅਧ ਜਲ ਪਰੇ॥
ਖੇਚਹਿ ਅੰਤਰਿਧ ਤਟ ਭੁਯੇ॥	ਜਨੁ ਵਨਜੀ ਖੇਲਤ ਚਿਤ ਦਯੇ॥
ਬਹੁ ਭੁਟ ਬਹੇ ਚਢੇ ਖਗ ਜਾਹੀ॥	ਅੰਮਿ ਨਵਹਿ ਖੇਲਨਿ ਜਲ ਮਾਹੀ॥
ਗਿਰਿ ਨਿਤੁਰਿ ਭੁਰਿ ਖਪਰਸੰਦਹਿ॥	ਭੂਤ ਪਿਸਾਰ ਬਿਥਿਧਿ ਬਿਥਿਧਿ ਨਾਹੀ॥
ਭੁਟ ਕਪਾਲ ਕਰਤਾਲ ਵਜਾਵਹਿ॥	ਚਾਮੁੰਡਾ ਨਨਾ ਵਿਧਿ ਗਾਵਹੀ॥
ਜੰਬਕ ਨਿਕਰਤਾ ਕਦ ਕਦਹੀ॥	ਘਾਹੀ ਅਘਾਹੀ ਆਹੀ ਵਪਟਹੀ॥
ਕੋਟਨ ਭੁੰਡ ਮੁੰਡ ਵਿਨ ਹੋਲਹੀ॥	ਸੀਸ ਪਰੇ ਮਹਿ ਜਲ ਜਲ ਬੋਲਹੀ॥

ਛੰ: ॥ ਏਲੀ ਜੋ ਜਲ ਜਲ ਰੰਤ ਮੁੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਸਿਰ ਬਿਨੁ ਪਾਵਹੀ॥
॥ ਪਾਣਿ ਭਾਮ ਭਾਮ ਅਗੁਯ ਬੋਲਹਿ ਸੁਭਟ ਸੁਰ ਪਰ ਪਾਵਹੀ॥
॥ ਨਿਸਚਰ ਵਰੁਣਨ ਸਰਵਿ ਗਰਜਹਿ ਭਾਲੁ ਕਪਿ ਦਰਪਿ ਤੁਭੇ॥
॥ ਸੀਗੁ ਮ ਅੰਗਨ ਸੁਭਟ ਸੋਹਹਿ ਗਮ ਸਰ ਨਿਕਰਨਿ ਹਯੇ॥ ੧੧੬

੪੯੬
੧੧੨

ਦੇ:	<p>॥ਹਿੰਦੁਸ਼ ਵਿਚੁ ਰੇਸੁ ਦਸ ਬਦਨ ਕਾ ਨਿਸਚਰ ਸੰਘਾਰਾ॥ ॥ਮੇਂ ਪਕੇਲ ਰੂਪਿ ਭਾਉ ਬਹੁ ਮਾਯਾ ਕਰੈ ਅਪਾਰਾ॥ ੧੧੬</p>		
	<table border="0"> <tr> <td data-bbox="433 792 1038 1383"> <p>ਦੇਵਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪ੍ਰਯਾਦਿਹ ਦੇਖਾ॥ ਸੁਰਪਤਿ ਨਿਸਰਬ ਕਰਤ ਪਨਵ॥ ਉਜ ਪ੍ਰਿਥਿ ਰਬ ਦਿੱਖ ਅਨੁਪਾ॥ ਚੰਦਲ ਚੰਦਰਗ ਮਨਿਹਰ ਚੰਦੀ॥ ਭਗੀਰਥ ਰੁਪਨਾਥਿ ਦੇਖੀ॥ ਸਹੀਨਜਾਇ ਕਪਿਨਕੀ ਮਾਰੀ॥ ਸਿਮਾਯਾ ਰੁਪਾਥੀਤਹਿ ਥਾਂਚੀ॥ ਦੇਖੀ ਕਪਾਣੀ ਨਿਸਾਤਰ ਅਨੀ॥</p> </td><td data-bbox="1038 792 1721 1383"> <p>ਉਹ ਉਪਜਾ ਅਨਿਖੈਥ ਵਿਸੇਖਾ॥ ਹਰਖ ਸਹਿਤ ਮਾਤਲ ਲੋਆਕਾ॥ ਬਿਹਸ ਚਢੇ ਕੋਸਲ ਪਰ ਫੁਪਾ॥ ਅਜਰ ਅਮਰ ਮਨ ਸਮਗਤ ਕਾ॥ ਧਾਯੇ ਗੀ ਬਲ ਪਾਇ ਵਿਸੇਖੀ॥ ਇਥ ਗਵਤੁ ਮਾਯਾ ਬਿਸਤਾਰੀ॥ ਸਬ ਕਾਹੁ ਮਾਨੀ ਕਰਿ ਜਾਂਦੀ॥ ਸਹਰ ਅੰਗਦ ਕਪਿਨਾਮ ਮਧੂਰੀ॥</p> </td></tr> </table>	<p>ਦੇਵਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪ੍ਰਯਾਦਿਹ ਦੇਖਾ॥ ਸੁਰਪਤਿ ਨਿਸਰਬ ਕਰਤ ਪਨਵ॥ ਉਜ ਪ੍ਰਿਥਿ ਰਬ ਦਿੱਖ ਅਨੁਪਾ॥ ਚੰਦਲ ਚੰਦਰਗ ਮਨਿਹਰ ਚੰਦੀ॥ ਭਗੀਰਥ ਰੁਪਨਾਥਿ ਦੇਖੀ॥ ਸਹੀਨਜਾਇ ਕਪਿਨਕੀ ਮਾਰੀ॥ ਸਿਮਾਯਾ ਰੁਪਾਥੀਤਹਿ ਥਾਂਚੀ॥ ਦੇਖੀ ਕਪਾਣੀ ਨਿਸਾਤਰ ਅਨੀ॥</p>	<p>ਉਹ ਉਪਜਾ ਅਨਿਖੈਥ ਵਿਸੇਖਾ॥ ਹਰਖ ਸਹਿਤ ਮਾਤਲ ਲੋਆਕਾ॥ ਬਿਹਸ ਚਢੇ ਕੋਸਲ ਪਰ ਫੁਪਾ॥ ਅਜਰ ਅਮਰ ਮਨ ਸਮਗਤ ਕਾ॥ ਧਾਯੇ ਗੀ ਬਲ ਪਾਇ ਵਿਸੇਖੀ॥ ਇਥ ਗਵਤੁ ਮਾਯਾ ਬਿਸਤਾਰੀ॥ ਸਬ ਕਾਹੁ ਮਾਨੀ ਕਰਿ ਜਾਂਦੀ॥ ਸਹਰ ਅੰਗਦ ਕਪਿਨਾਮ ਮਧੂਰੀ॥</p>
<p>ਦੇਵਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪ੍ਰਯਾਦਿਹ ਦੇਖਾ॥ ਸੁਰਪਤਿ ਨਿਸਰਬ ਕਰਤ ਪਨਵ॥ ਉਜ ਪ੍ਰਿਥਿ ਰਬ ਦਿੱਖ ਅਨੁਪਾ॥ ਚੰਦਲ ਚੰਦਰਗ ਮਨਿਹਰ ਚੰਦੀ॥ ਭਗੀਰਥ ਰੁਪਨਾਥਿ ਦੇਖੀ॥ ਸਹੀਨਜਾਇ ਕਪਿਨਕੀ ਮਾਰੀ॥ ਸਿਮਾਯਾ ਰੁਪਾਥੀਤਹਿ ਥਾਂਚੀ॥ ਦੇਖੀ ਕਪਾਣੀ ਨਿਸਾਤਰ ਅਨੀ॥</p>	<p>ਉਹ ਉਪਜਾ ਅਨਿਖੈਥ ਵਿਸੇਖਾ॥ ਹਰਖ ਸਹਿਤ ਮਾਤਲ ਲੋਆਕਾ॥ ਬਿਹਸ ਚਢੇ ਕੋਸਲ ਪਰ ਫੁਪਾ॥ ਅਜਰ ਅਮਰ ਮਨ ਸਮਗਤ ਕਾ॥ ਧਾਯੇ ਗੀ ਬਲ ਪਾਇ ਵਿਸੇਖੀ॥ ਇਥ ਗਵਤੁ ਮਾਯਾ ਬਿਸਤਾਰੀ॥ ਸਬ ਕਾਹੁ ਮਾਨੀ ਕਰਿ ਜਾਂਦੀ॥ ਸਹਰ ਅੰਗਦ ਕਪਿਨਾਮ ਮਧੂਰੀ॥</p>		
ਛੰ:	<p>ਯਹ ਬਾਲ ਸੁਤਲਖਮਣ ਕਪਿਸ ਬਿਲੋਕ ਮਰਕਟਿ ਅਪਰੋਧੇ॥ ਜਨਾਇਕ ਲਿਖਤ ਸਮੇਤ ਲਖਮਣ ਜਾਹਿ ਸੋਭਹਿ ਚੇਤ ਵਰਖਾਰੇ॥ ਯੋਜਨੇਨ ਜਕਤ ਬਿਲੋਕ ਹਸ ਧਨ ਬਾਨ ਸਰ ਕੋਸਲ ਬਨੀ॥ ਆਜਾਹਰੀ ਹਰਿਨਿ ਮਖਮਾਂਹਿ ਹਰਖੀ ਸਕਲ ਮਰਗਟਿ ਅਨੀ॥</p>		
ਦੇ:	<p>॥ਬਹੁਰਾਮ ਸਬ ਤਨ ਚਿਤੁ ਯ ਬੋਲੇ ਵਚਨ ਕੀਤੁ॥ ਯਦਿ ਯਾਦ ਦੇਖਹੁ ਸਕਲ ਸ੍ਰਮਿਤ ਭੁਯੈ ਅਤੇ ਬੀਗ॥ ੧੧੭</p>		
	<table border="0"> <tr> <td data-bbox="433 1818 1038 2486"> <p>ਅਸਕਹਿ ਰਬ ਰੁਪ ਨਾਥ ਕਲਵ॥ ਤਬ ਲੋਕ ਸੰਪ੍ਰਕਾਰ ਧਾਵਾ॥ ਸੀਤਿ ਹੋਰੁ ਰੁਤ ਸੰਗਰ ਮਾਰੀ॥ ਰਾਵਣ ਨਾਮ ਸਗਤ ਜਾਸੁ ਜਨਾ॥ ਯਹ ਵਖਣ ਵਿਗਾਧਿ ਤਮ ਮਾਰਾ॥ ਯੋਨਿ ਮਰਤ ਸੁਭਟ ਸਕਲ ਸੰਘਾਰੇ॥ ਆਜੁ ਰੋਰ ਸਬ ਲੋਭਿ ਨਿਬਾਰੀ॥ ਆਜੁ ਕਰ ਧਰ ਕਾਲ ਹਵਾਲੇ॥ ਨਾਨਿ ਵਰ ਵਚਨ ਕਾ ਸੁਖ ਸਜਨ॥</p> </td><td data-bbox="1038 1818 1721 2486"> <p>॥ਵਿਪਚਰਣ ਪੀਤਜ ਸਿਰ ਨਾਵਾ॥ ਗਰਜ ਤਰਜ ਪ੍ਰਭੁ ਸਨਮੁਖ ਅਵ॥ ਸਨਤ ਪਾਸਿ ਮੋਤਿਨ ਸਮਨਹੀ॥ ਲੋਕ ਪਾਲ ਜਹਿ ਕੇ ਭੀ ਦੇਖਾਨ॥ ਹੁਤਯੋ ਬਸ ਪਾਇ ਵਡਾਇ ਰਿਹਾ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਣ ਧਨ ਨਾਵਹਿ ਮਾਰੇ॥ ਜਿਹਨ ਕੁਮਿ ਕੁਗ ਨਹਿ ਜਾਹੀ॥ ਪਰਮੇ ਕੰਨਨ ਗਵਤੁ ਕੇ ਪਾਲੇ॥ ਕਹਯੋ ਇਹ ਸੁਭ ਕਪਿਨੀਧਨ॥</p> </td></tr> </table>	<p>ਅਸਕਹਿ ਰਬ ਰੁਪ ਨਾਥ ਕਲਵ॥ ਤਬ ਲੋਕ ਸੰਪ੍ਰਕਾਰ ਧਾਵਾ॥ ਸੀਤਿ ਹੋਰੁ ਰੁਤ ਸੰਗਰ ਮਾਰੀ॥ ਰਾਵਣ ਨਾਮ ਸਗਤ ਜਾਸੁ ਜਨਾ॥ ਯਹ ਵਖਣ ਵਿਗਾਧਿ ਤਮ ਮਾਰਾ॥ ਯੋਨਿ ਮਰਤ ਸੁਭਟ ਸਕਲ ਸੰਘਾਰੇ॥ ਆਜੁ ਰੋਰ ਸਬ ਲੋਭਿ ਨਿਬਾਰੀ॥ ਆਜੁ ਕਰ ਧਰ ਕਾਲ ਹਵਾਲੇ॥ ਨਾਨਿ ਵਰ ਵਚਨ ਕਾ ਸੁਖ ਸਜਨ॥</p>	<p>॥ਵਿਪਚਰਣ ਪੀਤਜ ਸਿਰ ਨਾਵਾ॥ ਗਰਜ ਤਰਜ ਪ੍ਰਭੁ ਸਨਮੁਖ ਅਵ॥ ਸਨਤ ਪਾਸਿ ਮੋਤਿਨ ਸਮਨਹੀ॥ ਲੋਕ ਪਾਲ ਜਹਿ ਕੇ ਭੀ ਦੇਖਾਨ॥ ਹੁਤਯੋ ਬਸ ਪਾਇ ਵਡਾਇ ਰਿਹਾ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਣ ਧਨ ਨਾਵਹਿ ਮਾਰੇ॥ ਜਿਹਨ ਕੁਮਿ ਕੁਗ ਨਹਿ ਜਾਹੀ॥ ਪਰਮੇ ਕੰਨਨ ਗਵਤੁ ਕੇ ਪਾਲੇ॥ ਕਹਯੋ ਇਹ ਸੁਭ ਕਪਿਨੀਧਨ॥</p>
<p>ਅਸਕਹਿ ਰਬ ਰੁਪ ਨਾਥ ਕਲਵ॥ ਤਬ ਲੋਕ ਸੰਪ੍ਰਕਾਰ ਧਾਵਾ॥ ਸੀਤਿ ਹੋਰੁ ਰੁਤ ਸੰਗਰ ਮਾਰੀ॥ ਰਾਵਣ ਨਾਮ ਸਗਤ ਜਾਸੁ ਜਨਾ॥ ਯਹ ਵਖਣ ਵਿਗਾਧਿ ਤਮ ਮਾਰਾ॥ ਯੋਨਿ ਮਰਤ ਸੁਭਟ ਸਕਲ ਸੰਘਾਰੇ॥ ਆਜੁ ਰੋਰ ਸਬ ਲੋਭਿ ਨਿਬਾਰੀ॥ ਆਜੁ ਕਰ ਧਰ ਕਾਲ ਹਵਾਲੇ॥ ਨਾਨਿ ਵਰ ਵਚਨ ਕਾ ਸੁਖ ਸਜਨ॥</p>	<p>॥ਵਿਪਚਰਣ ਪੀਤਜ ਸਿਰ ਨਾਵਾ॥ ਗਰਜ ਤਰਜ ਪ੍ਰਭੁ ਸਨਮੁਖ ਅਵ॥ ਸਨਤ ਪਾਸਿ ਮੋਤਿਨ ਸਮਨਹੀ॥ ਲੋਕ ਪਾਲ ਜਹਿ ਕੇ ਭੀ ਦੇਖਾਨ॥ ਹੁਤਯੋ ਬਸ ਪਾਇ ਵਡਾਇ ਰਿਹਾ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਣ ਧਨ ਨਾਵਹਿ ਮਾਰੇ॥ ਜਿਹਨ ਕੁਮਿ ਕੁਗ ਨਹਿ ਜਾਹੀ॥ ਪਰਮੇ ਕੰਨਨ ਗਵਤੁ ਕੇ ਪਾਲੇ॥ ਕਹਯੋ ਇਹ ਸੁਭ ਕਪਿਨੀਧਨ॥</p>		

ਲੀਕਾ:

ਗ: ੨੪੫
੧੧੬

ਸਤਮਸਤਮਤਵਸਤੁ ਪ੍ਰਭਤਾਈ | ਜਨਜਲਪਸੁ ਦੇਖਵ ਮਨਸਾਈ
ਛੇ: ॥ ਜਨਿ ਜਲਪਨ ਕਾਰੇ ਜਜਸ ਨਸੈ ਨੀਤਿ ਸਨਿ ਸਭ ਕਰਖਿ ਮਾ ॥
॥ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਪੁਰਖ ਇਥੇ ਪਾਵਲ ਰਸਾਲ ਪਨਜਾਂਸਮਾ ॥
॥ ਇਕ ਦਮਨ ਪਦ ਇਕ ਸਮਨ ਫਲ ਇਕ ਫਲੈ ਕੇਵਲ ਲਗੀ ॥
ਇਕ ਕਹਿ ਕਿਹਿ ਕਹਿ ਕਹਿ ਅਪਰ ਇਕ ਕਹਿ ਕਿਹਿ ਤਨ ਬਾਗੀ

ਦੇ: ॥ ਰਾਮ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਬਿਹਸ ਕਹਿ ਮੋਹਿ ਸਿਖਾਵਹੁ ਰਮਾਨਾ ॥
॥ ਵੈਰ ਕਰਤ ਤਬ ਨਹਿ ਰਹਿਹੁ ਅਬ ਲਾਗਤ ਪ੍ਰਿਯਾ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ੧੧੮

ਕਹਿ ਦੁਰ ਬਚਨ ਕ੍ਰੋਧ ਦਸ ਕੰਦਰ ਨਨ ਕਰ ਸਿਲੀ ਮੁਖ ਧਾਯੋ ॥ ਅਨਲ ਬਾਣ ਛੂਟੇ ਰਖ ਬੀਰਾ ॥ ਛੂਟੇ ਸਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਆਈ ਕੋਟ ਨਿਚੋਕ੍ਰ ਤ੍ਰਿਸੂਲ ਪਵਾਰੇ ॥ ਨਿਫਲ ਹੋਹਿ ਰਵਨ ਸਰ ਕੈਸੇ ॥ ਤਬ ਸਤ ਬਾਣ ਸਾਰਥੀ ਮਾਰਸਿ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਸਤ ਚੁਠਾਵਾ ॥	॥ ਕੁਲਸ ਸਮਾਨ ਲਗ ਛੂਟੇ ਨਸਰ ਦਿਸ ਅਰਵਿ ਦਿਸਿ ਗਗਨ ਮੰਡਾਯੋ ਖਿਣ ਮਹਿ ਜਰੇ ਨਿਸਾਚਰ ਤੀਰਾ ॥ ਬਾਣ ਸੰਗ ਪ੍ਰਭੂ ਫੇਰ ਪਠਾਈ ॥ ਕਿਣ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾਟ ਨਿਵਾਰੇ ਖਲਕੇ ਸਕਲ ਮਨੋਰਥ ਜੈਸੇ ॥ ਪਰੇ ਭੂਮਿ ਜੈ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਤਬ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰ ਪਾਵਾ ॥
--	---

ਛੇ: ॥ ਕੁਯੇ ਕ੍ਰੋਧ ਯਧ ਵਿਰੋਧ ਰਖੁ ਪਾਏ ਤੋਲ ਸਾਯਕ ਕਸ ਮਸੇ ॥
ਕੋਈ ਸੁਨ ਸੁਨ ਚੰਡ ਅਤਿ ਦੁਨਯਾਇ ਮਯ ਮਾਰਤ ਗਸੇ ॥
ਮੰਦੋਦਰੀ ਉਰ ਕੰਧ ਕੰਧਤ ਕਮਰ ਭੂਧਰ ਅਥਿ ਚਸੇ ॥
ਠੀਕਰਹਿ ਵਿਗਾਯ ਦਸਨ ਗਾਹਿ ਮਹਿ ਦੇਖਿ ਕੋਤਕ ਸੁਹਸੇ ॥
ਦੇ: ॥ ਤਾਨਿ ਚੰਦ੍ਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜਵਨ ਲਗ ਛੂਟੇ ਬਿਸੇਖ ਕਰਾਣਾ ॥

ਰਾਮ ਬਾਣ ਨਭ ਮਗ ਚਲੇ ਕਹਿ ਨਿਹਾਤ ਜਨ ਬਾਝਾ ॥ ੧੧੯	ਚਲੇ ਬਾਣ ਸਪੰਖਾ ਜਨ ਚੁਰਗਾ ॥ ਰਥ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਹਤ ਕੋਤ ਪਤਾਕਾ ॥ ਤੁਰਤ ਆਨ ਰਥ ਚ ਭਿਖਿ ਸਕਨ ॥ ਨਿਫਲ ਹੋਇ ਸਬ ਚਿਤ ਮਾਰ ਕੇ	ਪ੍ਰਿਥਮਾਹਿ ਹਤ ਸਾਰਥੀ ਤੁਰਗਾ ॥ ਗਰਜਾ ਅਤਿ ਅੰਤਰ ਬਾਝਾ ॥ ਛੂਟੇ ਸੰਸਾਰ ਸੰਸਾਰ ਬਿਸੇਖ ਕਰਾਣਾ ॥ ਸਿਮ ਪਰੇ ਹੋਹਿ ਨਿਰਤ ਮਨ ਮਕੇ
---	--	--

॥ ਤਬ ਰਵਣੁ ਦਸ ਸੂਲ ਚਲਾਯੋ ॥
॥ ਤੁਰਗ ਚਿਠਾਇ ਕੋਪਿ ਰਖਨਾਯਕ ॥
॥ ਰਵਣੁ ਸਿਰ ਸੋਰਜ ਬਨ ਚਾਗੀ ॥
॥ ਦਸ ਦਸ ਬਾਣੁ ਭਾਲ ਦਸ ਮਾਰੇ ॥
॥ ਸੁਵਤ ਰੁਪਿਰ ਧਾਵਾ ਬਲਵਾਨ ॥
॥ ਤੀਸ ਤੀਰ ਰਖੁ ਥੀਰ ਪਵਾਰੇ ॥
॥ ਕਾਟਤੀ ਪਨ ਭੁਯੇ ਨਵੀਨੇ ॥
॥ ਕਟਿਤ ਭਟਿਤ ਪਨਿ ਨੁਤਨ ਭੁਯੇ ॥
॥ ਪਨਿ ਪਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਟਿ ਭੁਜ ਸੀਸ ॥
॥ ਰਹੇ ਛਾਇ ਨਭੁ ਸਿਰ ਅਰੁ ਬਾਹੁ ॥

॥ ਬਾਸਿ ਚਾਰਿ ਮਾਹਿ ਮਾਹਿ ਗਿਰਾਯੋ ॥
॥ ਛਾਣੇ ਅਤਿ ਕਰਾਲ ਬਹੁ ਸਾਯਕ ॥
॥ ਚਲੇ ਰਖਨਾਥ ਸਿਲੀ ਮੁਖ ਧਾਰੀ ॥
॥ ਨਿਸਰਿ ਗਯੇ ਚਲੁ ਰੁਦਰ ਪਨਾਰੇ ॥
॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਨਿ ਕ੍ਰਿਤ ਪਨਸਰ ਸੰਧਾਨ ॥
॥ ਭੁਜਨਿ ਸਮੇਤ ਸੀਸ ਮਾਹਿ ਪਾਰੇ ॥
॥ ਰਾਮ ਬੋਹਿਓ ਭੁਜਾ ਸਿਰ ਛੀਨੇ ॥
॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਹੁ ਨਿਰ ਹਯੇ ॥
॥ ਅਤਿ ਕੋਤਕੀ ਕੋਸਲਾ ਧੀਸਾ ॥
॥ ਮਾਨਹੁ ਅਮਿਤ ਕੇਤੁ ਅਰੁ ਰਾਹੁ ॥

ਛੰ:

॥ ਜਨੁ ਰਾਹੁ ਕੇਤੁ ਅਨੇਕ ਨਤੁ ਪਥ ਸੁਵਤ ਸੋਇਤ ਧਾਵੀ ॥
॥ ਰਖੁ ਥੀਰ ਤੀਰ ਪਚੈਤ ਧਾਵਹਿ ਭੂਮਿ ਗਿਰਨਨ ਪਾਵਹਿ ॥
॥ ਇਕ ਏਕ ਸਰ ਸਿਰ ਨਿਕਰ ਛੋਟੇ ਨਤੁ ਉਡਤ ਇਮਿ ਸੋਹਣੀ ॥
॥ ਜਨੁ ਕੋਪਿ ਦਿਨ ਕਰਕਰਨਿ ਕਰਜਹਿ ਤਾਹਿ ਬਿਪਤੁ ਦਿਖੋਹਣੀ ॥ ੨੪

ਦੋ:

॥ ਸਿਮਸਿਮ ਪ੍ਰਭੁ ਹਤ ਤਾਸੁ ਸਿਰ ਤਿਮ ਤਿਮ ਹੋਹਿ ਅਪਾਰਾ ॥
॥ ਸੇਵਤ ਬਿਖਯਾਇ ਬਰਦੁ ਸਿਮ ਸਿਮ ਨਿਤ ਨੁਤਨ ਮਾਰਾ ॥ ੧੨੦

॥ ਦਸ ਮੁਖ ਦੀਪ ਸਿਰਨ ਕੀ ਬਹੁ ॥
॥ ਗਗਨ ਚਿ ਮੁਹੁ ਮਹਾ ਅਹਿਮਾਨੀ ॥
॥ ਸਮਰ ਭੂਮਿ ਦਸ ਕੰਧਰ ਕੋਪਾ ॥
॥ ਵੰਡ ਵੇਕ ਰਬ ਦੇਖਿ ਨ ਪਾਰੇਉ ॥
॥ ਹਾਹ ਕਰ ਸੁਰੰਨ ਸਬ ਕੀਨਾ ॥
॥ ਸਰ ਨਿਵਾਰ ਰਿਪੁ ਕੇ ਸਿਰ ਕਟੇ ॥
॥ ਕਟੇ ਸਿਰ ਨਭੁ ਮਾਰਗ ਧਾਵਹਿ ॥
॥ ਕਹਿਲ ਕੀ ਮਹਾ ਹਨ ਮਾਨ ਕਪੀਸ ॥

॥ ਬਿਸਰਾ ਮਰਦੁ ਭੁਈ ਰਿਸਿ ਗਾਵੀ ॥
॥ ਧਾਯਉ ਦਸਹੁ ਸਰਾਸਨ ਤਾਨੀ ॥
॥ ਵਰਖੇ ਬਾਣੁ ਰਖੁ ਪਤਿ ਰਬ ਤੋਪਾ ॥
॥ ਜਨੁ ਨਿਹਾਰ ਮਹੇ ਦਿਨ ਕਰਹ ਰਿਓ ॥
॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋਪਿ ਧਨੁ ਖਕਰ ਲੀਨ ॥
॥ ਤੇ ਦਿਸਿ ਦਿਵਿ ਸਿਰ ਗਗਨ ਮਹਿ ਪਟੇ ॥
॥ ਯਯ ਜਯ ਪਨਿ ਕਹਿ ਭੁਯਹੈ ਪਜਾਈ ॥
॥ ਕਹਿ ਰਖੁ ਥੀਰ ਕੋਸਲਾ ਧੀਸਾ ॥

ਛੰ:

॥ ਕਹਿ ਰਾਮ ਕਹਿ ਸਿਰ ਨਿਕਰ ਧਾਵਹਿ ਦੇਖ ਮਰਕਟ ਭੁਜ ਚਲੇ ॥

	<p>॥ਸੰਧਾਨਿ ਸਰ ਰਾਖ ਬੰਸ ਮਠਿ ਤਬ ਸਗਨਿ ਸਿਰ ਬੇਧੇਡਲੇ॥ ॥ਸਿਰ ਮਾਲਿਕਾ ਗਹਿ ਕਾਲਿਕਾ ਤਹਿ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦਨਿ ਜੋ ਮਿਲੀ॥ ॥ਕਰਿ ਰੁਪਿਰ ਸਰ ਮੰਜਾਨਿ ਮਨਹਿ ਸੰਗਮ ਬਟ ਪੁਜਨ ਚਲੀ॥ ੨੫</p>		
ਦੇ:	<p>॥ਪੁਨਿ ਰਾਵਣ ਆਤਿ ਕੋਪ ਕਰੇ ਛਾਡੀ ਸਕਤ ਪ੍ਰਚੀਡ॥ ॥ਸਨਮੁਖ ਚਲੀ ਬਿਭੀਖਣਹਿ ਮਨਹੁ ਕਾਲ ਕੇ ਦੰਡ॥ ੧੨੧</p>		
	<table border="0"> <tr> <td data-bbox="393 1010 917 1600"> <p>॥ਅਵਤ ਵੇਖਿ ਸਕਿ ਕਰ ਧਾਰਾ॥ ॥ਤੁਰਤ ਬਿਭੀਖਣ ਪਾਛੇ ਮੇਲਾ॥ ॥ਲਗੀ ਸਕਿ ਮੁਰਛ ਕੁਛ ਭੁਈ॥ ॥ਦੇਖਿ ਵਿਭੀਖਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਪਕਰੇ॥ ॥ਦੇਖਿ ਗਗਨ ਮਨ ਮੰਦ ਕੁਝ ਧੋ॥ ॥ਸਾਦਰ ਸਿਵਕ ਹਿ ਸੀਸ ਚੜ੍ਹਾਯੇ॥ ॥ਭੋਹ ਕਾਰਣ ਖਲ ਅਬਧਗਿ ਬਾਝਾ॥ ॥ਰਾਮ ਵਿਮੁਖ ਸਤ ਚਹਿ ਸੀ ਪਦਾ॥</p> </td><td data-bbox="917 1010 1610 1600"> <p>॥ਪ੍ਰਭ ਤਬਤ ਹਰਿ ਵਿਰਦ ਸੰਭੁਗਾ॥ ॥ਸਨਮੁਖ ਰਾਮ ਸਹਿਰਿ ਸੋ ਜੇਲਾ॥ ॥ਪਤੁ ਵਿਤਖੇਲ ਸੁਰੰਦ ਵਿਕਲਈ॥ ॥ਗਹਿ ਕਰਿ ਗਏ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰ ਧਾਯਗਿ॥ ॥ਤੇ ਸੁਰ ਨਰ ਮਨਿ ਨਾਮ ਵਿਰਧੇ॥ ॥ਏਕ ਏਕ ਕੇ ਕੋਟਿਨ ਪਾਯੇ॥ ॥ਅਖ ਤਵ ਕਾਲ ਸੀਸ ਪਰ ਨਾਚਾ॥ ॥ਅਸ ਕਹਿ ਹਨਿਸ ਮਾਂਤਿ ਉਰਗਦਾ॥</p> </td></tr> </table>	<p>॥ਅਵਤ ਵੇਖਿ ਸਕਿ ਕਰ ਧਾਰਾ॥ ॥ਤੁਰਤ ਬਿਭੀਖਣ ਪਾਛੇ ਮੇਲਾ॥ ॥ਲਗੀ ਸਕਿ ਮੁਰਛ ਕੁਛ ਭੁਈ॥ ॥ਦੇਖਿ ਵਿਭੀਖਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਪਕਰੇ॥ ॥ਦੇਖਿ ਗਗਨ ਮਨ ਮੰਦ ਕੁਝ ਧੋ॥ ॥ਸਾਦਰ ਸਿਵਕ ਹਿ ਸੀਸ ਚੜ੍ਹਾਯੇ॥ ॥ਭੋਹ ਕਾਰਣ ਖਲ ਅਬਧਗਿ ਬਾਝਾ॥ ॥ਰਾਮ ਵਿਮੁਖ ਸਤ ਚਹਿ ਸੀ ਪਦਾ॥</p>	<p>॥ਪ੍ਰਭ ਤਬਤ ਹਰਿ ਵਿਰਦ ਸੰਭੁਗਾ॥ ॥ਸਨਮੁਖ ਰਾਮ ਸਹਿਰਿ ਸੋ ਜੇਲਾ॥ ॥ਪਤੁ ਵਿਤਖੇਲ ਸੁਰੰਦ ਵਿਕਲਈ॥ ॥ਗਹਿ ਕਰਿ ਗਏ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰ ਧਾਯਗਿ॥ ॥ਤੇ ਸੁਰ ਨਰ ਮਨਿ ਨਾਮ ਵਿਰਧੇ॥ ॥ਏਕ ਏਕ ਕੇ ਕੋਟਿਨ ਪਾਯੇ॥ ॥ਅਖ ਤਵ ਕਾਲ ਸੀਸ ਪਰ ਨਾਚਾ॥ ॥ਅਸ ਕਹਿ ਹਨਿਸ ਮਾਂਤਿ ਉਰਗਦਾ॥</p>
<p>॥ਅਵਤ ਵੇਖਿ ਸਕਿ ਕਰ ਧਾਰਾ॥ ॥ਤੁਰਤ ਬਿਭੀਖਣ ਪਾਛੇ ਮੇਲਾ॥ ॥ਲਗੀ ਸਕਿ ਮੁਰਛ ਕੁਛ ਭੁਈ॥ ॥ਦੇਖਿ ਵਿਭੀਖਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਪਕਰੇ॥ ॥ਦੇਖਿ ਗਗਨ ਮਨ ਮੰਦ ਕੁਝ ਧੋ॥ ॥ਸਾਦਰ ਸਿਵਕ ਹਿ ਸੀਸ ਚੜ੍ਹਾਯੇ॥ ॥ਭੋਹ ਕਾਰਣ ਖਲ ਅਬਧਗਿ ਬਾਝਾ॥ ॥ਰਾਮ ਵਿਮੁਖ ਸਤ ਚਹਿ ਸੀ ਪਦਾ॥</p>	<p>॥ਪ੍ਰਭ ਤਬਤ ਹਰਿ ਵਿਰਦ ਸੰਭੁਗਾ॥ ॥ਸਨਮੁਖ ਰਾਮ ਸਹਿਰਿ ਸੋ ਜੇਲਾ॥ ॥ਪਤੁ ਵਿਤਖੇਲ ਸੁਰੰਦ ਵਿਕਲਈ॥ ॥ਗਹਿ ਕਰਿ ਗਏ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰ ਧਾਯਗਿ॥ ॥ਤੇ ਸੁਰ ਨਰ ਮਨਿ ਨਾਮ ਵਿਰਧੇ॥ ॥ਏਕ ਏਕ ਕੇ ਕੋਟਿਨ ਪਾਯੇ॥ ॥ਅਖ ਤਵ ਕਾਲ ਸੀਸ ਪਰ ਨਾਚਾ॥ ॥ਅਸ ਕਹਿ ਹਨਿਸ ਮਾਂਤਿ ਉਰਗਦਾ॥</p>		
ਛੰ:	<p>ਉਰ ਮਾਝ ਗਦਾ ਪ੍ਰਹਾਰ ਘੋਰ ਕਰੋਰ ਲਾਗਤ ਮਹਿ ਪਛੇ॥ ॥ਦਸ ਵਦਨ ਸੋਇ ਤਸਵਤ ਪਨਿ ਸੰਗਰਿ ਪਾਯੇ ਹਿ ਸਭੁ ਕੋ॥ ॥ਦੇਉ ਭੁਭੇ ਆਤਿ ਬਲ ਮੇਲ ਸਾਧ ਬਿਲੋਕਿ ਏਕ ਹਿ ਵਿਕ ਹਨੇ॥ ॥ਰਾਖ ਬੰਸ ਬਲ ਗਹਿ ਤਵਿਭੀਖਣ ਮਾਲਿ ਨਹਿ ਤਾਕ ਹਗਨੇ॥</p>		
ਦੇ:	<p>॥ਉਮਾ ਵਿਭੀਖਣ ਰਵਨ ਹਿ ਸਨਮੁਖ ਚੇਤਵ ਕਿ ਕਾਉ॥ ॥ਭੁਰਤ ਸੇਕਲ ਸਮਾਨ ਅਬ ਸੀ ਰਾਖ ਬੰਸ ਪ੍ਰਭੁ ਉ॥ ੧੨੨</p>		
	<table border="0"> <tr> <td data-bbox="393 2035 917 2498"> <p>॥ਦੇਖਾ ਸੁਮਿਤ ਵਿਭੀਖਣ ਭੁਕੀ॥ ॥ਰਬ ਭੁਭੰਗ ਸਾਰਬੀ ਨਿਪਾਤਾ॥ ॥ਠਾਂਦੁ ਰਹਾ ਆਤਿ ਕੰਪਤ ਗਾਤਾ॥ ॥ਪੁਨਿ ਰਾਵਣ ਤਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਚਾਰੀ॥ ॥ਗਹਿ ਸਿੰਘ ਕਪਿ ਸਗਲ ਚਿਤਾਨਾ॥ ॥ਸਭਨ ਅਕਾਸ ਭੁਗਲ ਮਮੋਧ॥</p> </td><td data-bbox="917 2035 1610 2498"> <p>॥ਧਾਵ ਹਨੁ ਮਾਨ ਫਿਰ ਧਾਰੀ॥ ॥ਪ੍ਰਿਦਯ ਮਾਂਤ ਮਾਲਿ ਭੋਹਿ ਲਾਤਾ॥ ॥ਗਾਯ ਵਿਭੀਖਣ ਜਹ ਜਨ ਤੁਤਾ॥ ॥ਚਲਾ ਗਗਨ ਕਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਸਾਰੀ॥ ॥ਪੁਨਿ ਤਵ ਭੁਰਚ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹਨ ਮਨ॥ ॥ਹਨ ਏਕ ਏਕ ਹਿ ਕਰਿ ਕੋਧਾ॥</p> </td></tr> </table>	<p>॥ਦੇਖਾ ਸੁਮਿਤ ਵਿਭੀਖਣ ਭੁਕੀ॥ ॥ਰਬ ਭੁਭੰਗ ਸਾਰਬੀ ਨਿਪਾਤਾ॥ ॥ਠਾਂਦੁ ਰਹਾ ਆਤਿ ਕੰਪਤ ਗਾਤਾ॥ ॥ਪੁਨਿ ਰਾਵਣ ਤਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਚਾਰੀ॥ ॥ਗਹਿ ਸਿੰਘ ਕਪਿ ਸਗਲ ਚਿਤਾਨਾ॥ ॥ਸਭਨ ਅਕਾਸ ਭੁਗਲ ਮਮੋਧ॥</p>	<p>॥ਧਾਵ ਹਨੁ ਮਾਨ ਫਿਰ ਧਾਰੀ॥ ॥ਪ੍ਰਿਦਯ ਮਾਂਤ ਮਾਲਿ ਭੋਹਿ ਲਾਤਾ॥ ॥ਗਾਯ ਵਿਭੀਖਣ ਜਹ ਜਨ ਤੁਤਾ॥ ॥ਚਲਾ ਗਗਨ ਕਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਸਾਰੀ॥ ॥ਪੁਨਿ ਤਵ ਭੁਰਚ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹਨ ਮਨ॥ ॥ਹਨ ਏਕ ਏਕ ਹਿ ਕਰਿ ਕੋਧਾ॥</p>
<p>॥ਦੇਖਾ ਸੁਮਿਤ ਵਿਭੀਖਣ ਭੁਕੀ॥ ॥ਰਬ ਭੁਭੰਗ ਸਾਰਬੀ ਨਿਪਾਤਾ॥ ॥ਠਾਂਦੁ ਰਹਾ ਆਤਿ ਕੰਪਤ ਗਾਤਾ॥ ॥ਪੁਨਿ ਰਾਵਣ ਤਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਚਾਰੀ॥ ॥ਗਹਿ ਸਿੰਘ ਕਪਿ ਸਗਲ ਚਿਤਾਨਾ॥ ॥ਸਭਨ ਅਕਾਸ ਭੁਗਲ ਮਮੋਧ॥</p>	<p>॥ਧਾਵ ਹਨੁ ਮਾਨ ਫਿਰ ਧਾਰੀ॥ ॥ਪ੍ਰਿਦਯ ਮਾਂਤ ਮਾਲਿ ਭੋਹਿ ਲਾਤਾ॥ ॥ਗਾਯ ਵਿਭੀਖਣ ਜਹ ਜਨ ਤੁਤਾ॥ ॥ਚਲਾ ਗਗਨ ਕਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਸਾਰੀ॥ ॥ਪੁਨਿ ਤਵ ਭੁਰਚ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹਨ ਮਨ॥ ॥ਹਨ ਏਕ ਏਕ ਹਿ ਕਰਿ ਕੋਧਾ॥</p>		

੪੯੮
੧੧

<p>ਸੋਭਿਤ ਨਭ ਛਲ ਕਲਬ ਕਰੀ ਬਿਧਿ ਬਲ ਨਿਸਿਰ ਪਰੈ ਨਪਾਰ</p>	<p>ਕਿੰਜਲਗਿਰਿ ਸੁਮੇਰ ਜਨ ਲਰਹੀ ਭਬ ਮਾਰਤ ਸੁਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿ ਸੰਭਾਰਾ</p>
<p>॥ ਛੰਦਾ ॥</p>	
<p>ਸੀਭਾਰੀ ਸੀ ਰਖ ਬੀਰ ਧੀਰ ਪ੍ਰਚਾਰਿ ਕਪਿ ਰਵਣੁ ਹਨੇਰਾ ॥ ਮਹਿ ਪਰਤ ਪਨ ਉਰਿ ਲਰਤ ਦੇਵਨ ਸੁਗਲ ਬਹਿ ਜਯ ਜਯ ਭਨੇਰਾ ॥ ਹਨ ਮੰਤ ਸੰਕਟ ਦੇਖਿ ਮਰਕਟ ਛਾਲ ਕ੍ਰਪਾ ਤਰ ਚਲੇ ॥ ਰਣ ਮਤ ਰਾਵਣੁ ਸਕਲ ਸੁਭਟ ਪ੍ਰਚੰਡ ਭੁਜ ਬਲ ਵਲ ਮਲੇ ॥</p>	
<p>ਰਾਮ ਪ੍ਰਚਾਰੇ ਬੀਰ ਸਬ ਧਾਯੇ ਕੀਸ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ॥ ਕਪਿ ਦਲ ਬਿਪਲ ਵਿਸੇਕ ਤੇਰਿ ਕੀਨ ਪ੍ਰਗਟ ਪਾਖੰਡਾ ॥</p>	<p>੧੨੩</p>
<p>ਅੰਤਰ ਧਮਾਨ ਭੁਯੇ ਖਿਣੁ ਏਕਾ ਰਖੁ ਬਰ ਕਟਕ ਛਾਲ ਕਪਿ ਜੇਤੇ ਦੇਖੇ ਕਪਿਨ ਅਮਿਤ ਦਸ ਸੀਸਾ ਚਲੇ ਬਲੀ ਮੁਖ ਧਰਹਿ ਨ ਧੀਰ ਦੁਹਿ ਸਿ ਕੋਟਿਨ ਧਾਰਹਿ ਰਵਣੁ ਰਹੇ ਸਕਲ ਸੁਰ ਚਲੇ ਪਰਾਈ ਸਬ ਸੁਰ ਸਿਤੇ ਏਕ ਦਸ ਕੰਧਰ ਰਹੇ ਬਿਰੰਚ ਸੰਭੁ ਮਨਿ ਗਮਾਨੀ</p>	<p>ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਖਲ ਰੂਪ ਅਨੇਕਾ ਜਹੁ ਤਹੁ ਪ੍ਰਗਟ ਦਸਾਨਨ ਤੇਤੇ ਭੁਯੇ ਭਾਲੁ ਬਿਕਲ ਭੁਟ ਕੀਸਾ ਭਾਹਿ ਭਾਹਿ ਲਖ ਮਣ ਰਖੁ ਬੀਰਾ ਗਰਜਹਿ ਘੋਰ ਕੋਟੇਰ ਭੁਆਵਣਾ ਸਜਕੀ ਆਸਤ ਜਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ਅਬ ਬਹੁ ਭੁਯੇ ਤਕਹੁ ਗਿਰ ਕੰਧਰ ਜਿਨ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਜਾਨੀ</p>
<p>ਛੰਦ: ਜਾਨਹਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਰਹੇ ਨਿਰਭਯ ਕਪਿਨ ਬਿਪਮਾਨ ਚ ਛੁਰੇ ॥ ਚਲੁ ਬਿਚਲਿ ਮਰਕਟ ਛਾਲ ਸਕਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪਾਨੀ ਭੁਯਾਤੁਰੇ ਹਨ ਮੰਤ ਅੰਗਵ ਨੀਲ ਨਲ ਬਲ ਵੰਤ ਪ੍ਰਤਿ ਰਣ ਬਾਂਕੁਰੇ ॥ ਮਰਹਿ ਦਸਾਨਨ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿਨ ਕਪਨ ਭੁਟ ਕੇ ਅੰਕੁਰੇ ॥</p>	
<p>ਦੇ: ॥ ਸੁਰ ਬਲਰ ਦੇਖੇ ਵਿਕਲ ਹਸੇ ਕੀਸਲਾ ਧੀਸਾ ॥ ਸਾਜ ਸਰਾਸਨ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਹਰੇ ਸਕਲ ਦਸ ਸੀਸਾ ॥</p>	<p>੧੨੪</p>
<p>ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਣ ਮਹ ਮਾਯਾ ਸਬ ਕਈ ਰਾਵਣੁ ਏਕ ਦੇਖਿ ਸੁਰ ਹਰਖੇ ॥</p>	<p>ਮਹਿ ਮਰਵਿਓ ਦਲਾਜਾ ਨਿਤ ਮਦਾਈ ਵਿਪਲ ਧਮਨ ਪਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਬਰਖੇ</p>

॥ ਭੁਜ ਉਠਾਇ ਕਪਿ ਪਤਿ ਕੋ ਫੇਰੇ ॥
॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਲ ਪਾਇ ਭਾਲੁ ਕਪਿ ਧਾਏ ॥
॥ ਕਰਤ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਸੁਰ ਤੋਇ ਦੇਖੇ ॥
॥ ਸਠਹੁ ਜਦਾ ਭੁਮ ਮੋਰ ਮਰਾਯਲ ॥
॥ ਹਾਕਾਰ ਕਰਤ ਸੁਰ ਭਾਗੋ ਮਮ ॥
॥ ਦੇਖ ਵਿਕਲ ਸੁਰ ਅੰਗਦ ਧਾਵਾ ॥

॥ ਫਿਰੇ ਏਕ ਏਕਨ ਕੇ ਦੇਰੇ ॥
॥ ਤਰਲ ਤਮਕਿ ਸੀਯਗਮ ਅਯੇ ॥
॥ ਭੁਯਓ ਏਕ ਮੇ ਇਨ ਕੇ ਲੇਖੇ ॥
॥ ਅਸ ਕਹਿ ਗਗਨ ਪੰਥ ਕਹ ਧਾਯਲ ॥
॥ ਸਠਹੁ ਜਾਹੁ ਕਹ ਮੇਰੇ ਆਗੇ ॥
॥ ਕੁਦਿ ਚਰਣ ਗਹਿ ਧਰਣੁ ਗਿਰਾਵੇ ॥

ਛੰ:

॥ ਗਹਿ ਭੂਮਿ ਪਾਏ ਲਾਤ ਮਾਰੇ ਬਾਲ ਸੁਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹ ਗਏ ॥
॥ ਸੀਭਾਰੇ ਉਠ ਦਸ ਕੰਠ ਘੋਰ ਕਠੋਰ ਕਰਿ ਗਰਜਤ ਭਯੇ ॥
॥ ਕਰਿ ਦਾਪ ਧਨਖ ਚੜਾਇ ਦਸ ਸੰਧਾਨ ਸਰ ਬਹੁ ਬਰਖਈ ॥
॥ ਕਿਯ ਸਕਲ ਭੁਟ ਘਾਯਲ ਵਿਯਕਲ ਦੇਖ ਨਿਜ ਬਲ ਹਰਖਈ ॥

ਦੋ:

॥ ਤਬ ਰੁਪ ਪਾਤਿ ਲੰਕੇ ਸ ਕੇ ਸੀਸ ਭੁਜਾ ਸਰ ਚਾਪ ॥
॥ ਘਾਟੇ ਭਯੇ ਬਹੋਰ ਸਿਮਿ ਕਰਮ ਮੁਢ ਕੇ ਪਾਪ ॥ ੧੨੫

॥ ਸਿਰ ਭੁਜ ਬਾਢੇ ਦੇਖਿ ਰਿਪ ਕੋਰੀ ॥
॥ ਮਰਤ ਨ ਮੁਢ ਕਦੇ ਭੁਜ ਸੀਸਾ ॥
॥ ਬਲਿ ਤਨਯ ਮਾਰਤ ਨਲ ਨੀਲਾ ॥
॥ ਦਿਟਪ ਮਹੀ ਸਰੇ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥
॥ ਏਕ ਨਖਨ ਰਿਪ ਵਪ ਘੇਦਿ ਦਾਰੀ ॥
॥ ਤਬ ਨਲ ਨੀਲ ਸਿਰਨ ਚੜ੍ਹ ਗੈ ਉ ॥
॥ ਰਵਰ ਬਿਲੋਕਿ ਸਕੋਪ ਸੁਰਾਗੀ ॥
॥ ਗਾਹੇ ਨ ਜਾਹਿ ਸਿਰਨ ਪਰ ਫਿਰਹੀ ॥
॥ ਕੋਪਿ ਕੁਦਿ ਵੇਊ ਧਰਿਸ ਬਹੋਰੀ ॥
॥ ਪਾਨਿ ਸਕੋਪਿ ਦਸ ਧਨ ਕਰ ਲੀਨ ॥
॥ ਹਨ ਮਦਾਇ ਮਰਛਤ ਸਬ ਬੰਦਰ ॥
॥ ਮਰਛਤ ਦੇਖਿ ਸਕਲ ਕਪਿ ਬੀਗ ॥
॥ ਸੰਗ ਭਾਲ ਭੁਧਰ ਤਰ ਭਾਗੀ ॥

॥ ਭਾਲ ਕਪਿਨ ਰਿਸ ਭਈ ਅਨੇਰੀ ॥
॥ ਧਾਯੇ ਕੋਪਿ ਭਾਲੁ ਅਰੁ ਕੀਜਾ ॥
॥ ਦਿਵਿ ਮਯੰਦ ਮਹਾਂ ਬਲ ਸੀਲ ॥
॥ ਸੋਇ ਗਿਰਤ ਰਗਹਿ ਕਪਨ ਸੋ ਮਾਰਾ ॥
॥ ਭਾਗਿ ਚਲਹਿ ਇਕਲਾਤਨ ਮਾਰੀ ॥
॥ ਨਖਨ ਲਿਲਾਟ ਵਿਚਾਰਤ ਭੋਊ ॥
॥ ਤਿਨਹ ਧਰਨ ਕਹ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰੀ ॥
॥ ਜਨ ਯੁਗਮ ਸੁਪ ਕਮਲ ਬਨ ਚਕਰੀ ॥
॥ ਮਹਿ ਪਟ ਕਸਿ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਮਰੋਰੀ ॥
॥ ਸਰਨ ਮਾਰ ਘਾਯਿਲ ਕਪਿ ਕੀਨ ॥
॥ ਪਾਇ ਪ੍ਰਦੋਖ ਹਰਖ ਦਸ ਕੀਧਗ ॥
॥ ਜਮਵੰਤ ਧਾਵਾ ਰਣ ਧੀਰਾ ॥
॥ ਮਾਰਣ ਲਗੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰੀ ॥

੫੦੦

ਗੁ:

ਲੰਕਾ

॥ ਭੁਯੋ ਕ੍ਰੋਧ ਰਾਵਣ ਬਲਵਨਾ ॥ ਗਹਿਪਦ ਮਹਿਪਦਕੇ ਭਵ ਨਾਨਾ ॥
॥ ਦੇਖਿ ਭਾਲੁ ਪਤਿ ਨਿਜ ਦਲ ਘਾਤ ॥ ਕੋਪਿ ਮਾਝ ਉਰ ਮਾਰਿਸ ਲਾਤਾ ॥

੬੦: ਉਰਲਾਤ ਘਾਤ ਪ੍ਰਚੋੜ ਲਾਗਤ ਵਿਕਲ ਰਥ ਤੇ ਮਹਿਗਿਗਾ ॥
ਗਹਿ ਭੁਲ ਬੀਸਹੁ ਕਰਨਿ ਮਾਨਹੁ ਕਮਲ ਨਿਸਿ ਬਸਿ ਮਥਕਾ ॥
ਮੁਰਛਤ ਬੋਹਰ ਬਿਲਕਿ ਪਦ ਹਤਿ ਭੁਲੁ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿ ਗਯੋ ॥
ਨਿਸਿ ਜਨਿ ਸਜੇ ਧਨ ਘਾਲਿ ਤੇਹਿ ਤਬ ਸੁਤ ਯਤਨ ਕਰਤ ਭੁਯੋ ॥ ੩੦ ॥

੬੧: ॥ ਮੁਰਛਾ ਗਇ ਕਪਿ ਭਾਲੁ ਤਬ ਸਬ ਆਯੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸ ॥
॥ ਸਕਲ ਨਿਸਾਚਰ ਰਾਵਣ ਹਿ ਘੇਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ ਝਾਸਾ ॥ ੧੨੬ ॥

॥ ਤੇਹਿ ਨਿਸਿ ਮਹਿ ਸੀਤਾ ਸਹਜਾਈ ॥ ਰਿਜਟਾ ਕਹਿ ਸਬ ਕਥਾ ਬੁਝਾਈ ॥
॥ ਸਿਰਭੁਜ ਬਾਢੁ ਸੁਨਤ ਰਿਪ ਕੇਰੀ ॥ ਸੀਤਾ ਉਰ ਭੁੰ ਝਾਸ ਘਨੇਰੀ ॥
॥ ਮੁਖ ਮਲੀਨ ਉਪਜੀ ਮਨ ਚਿੰਤਾ ॥ ਰਿਜਟਾ ਸਨ ਬੋਲੀ ਤਬ ਸੀਤਾ ॥
॥ ਹੋਇ ਕਹਾ ਕਹਿ ਸਿ ਕਿਨ ਮਾਤਾ ॥ ਕੋਹਿ ਬਿਧਿ ਮਰਿਹਿ ਵਿਸ੍ਵਰੂਪ ਦਤ ॥
॥ ਰਾਖ ਪਤਿ ਸਰ ਸਿਰ ਕਟੇਨ ਮਰਈ ॥ ਆਇ ਪਿ ਬਿਪਰੀਤ ਚਰਿਤ ਸਬ ਕਥਈ ॥
॥ ਮੇਰ ਅਭਾਗ ਮਲਿਆਵਤ ਵੇਹੀ ॥ ਜੇਹਿ ਤੋ ਹਰਿ ਪਦ ਕਮਲ ਵਿਛੋਹੀ ॥
॥ ਜੇਇ ਕਿਤ ਕਨਕ ਕਪਟ ਮਿਗਛੁਣ ॥ ਅਜਹੰ ਸੋ ਵੈਦ ਮੇਹਿ ਪਰ ਰੂਠਾ ॥
॥ ਜੇਇ ਬਿਧਿ ਮਹਿ ਦੁਖ ਦੁਸਹ ਸਹਦ ॥ ਲਖ ਮਨ ਕਹੰ ਕਹੁ ਵਚਨ ਕਹਾਵ ॥
॥ ਰਾਖ ਪਤਿ ਵਿਰਹੁ ਵਿਖਮ ਸਤ ਭੁਭੀ ॥ ਤਕਿ ਤਕਿ ਬਾਰ ਬਾਰ ਮੇਹਿ ਮਾਰੀ ॥
॥ ਏਸੇਹੁ ਦੁਖ ਜੋ ਰਾਖ ਮਮ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਜੇ ਵਿਧਿ ਤਹਿ ਲਿਆਵਨ ਆਨਾ ॥
॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਤਿ ਵਿਲਾਪ ਜਾਨੀ ॥ ਕਰ ਕਰਿ ਸੁਰਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨੀ ॥
॥ ਕਹਿ ਰਿਜਟਾ ਸੁਨ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰੀ ॥ ਉਰ ਸਰ ਲਾਗਤ ਮਰਿਹਿ ਸੁਰਾਰੀ ॥
॥ ਜਾਂਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਉਰ ਹਤਹਿ ਨ ਤੇਹੀ ॥ ਇਹਿ ਕੋਹਿ ਦਯਾ ਵਸਤਿ ਵੈਦੇਹੀ ॥

੬੨: ਇਹਿ ਕੋਹਿ ਦਯਾ ਵਸਤਿ ਜਨਕੀ ਮਮ ਜਾਨਕੀ ਉਰ ਵਾਸਹੀ ॥
ਮਮ ਉਦਰ ਭੁਵਨ ਅਨੇਕ ਲਾਗਤ ਬਾਣ ਸਬ ਕੋ ਨਾਸਹੀ ॥
ਅਸ ਸੁਨਤ ਹਰਖਿ ਵਿਖਾਵ ਉਰ ਅਤਿ ਵੇਖ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਜਟਾ ਕ੍ਰੋਧ ॥
ਅਬ ਮਰਹਿ ਰਿਪੁ ਇਹੁ ਭੁਤਿ ਸੰਦਰਿਤ ਜਹੁ ਤਮ ਸੀਸਯ ਮਹਾ ॥

ਲੰਕਾ:

ਰਾ: ੨੭

ਦੋ:

॥ ਭਾਟਤ ਸਿਰੋਤੋਇਹਿ ਵਿਕਲ ਛੂਟਿ ਜਾਇਤੁ ਧਮਾਨਾ ॥

॥ ਭਥ ਰਾਵਨ ਕੇ ਹਿੰਦੁਸਰ ਮਾਰਹੋ ਰਾਮ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੧੨੭

੫੦੧
੬੧

ਅਸਕਹਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਮੁਝਾਈ

ਰਾਮ ਸਭਾਵੁ ਅਮਿਰਿ ਵੇਦੇਤੀ ॥

ਨਿਸਿਹਿ ਸਿਹਿ ਨਿਦਤਿ ਬਹੁ ਭਭੀ

ਕਰਤਿ ਬਿਲਾਖ ਮਨਹਿ ਮਨ ਕੁਰੀ

ਜਬ ਅਤਿ ਭੁਯੋ ਵਿਰਹੁ ਓਰ ਦਹੁ

ਸਕਨੁ ਵਿਚਾਰ ਧਰੀ ਓਰ ਪੀਰਾ ॥

ਇਹ ਅਰਦੁ ਨਿਸਿ ਰਾਵਨੁ ਜਾਗ

ਸਰ ਰਣ ਭੂਮਿ ਭੁਭਾਯੋ ਮੋਹੀ ॥

ਤੇਇ ਪਦ ਗਹਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸਮੁਝੈ

ਯਨਿ ਆਗਮਨ ਦਸਨਨ ਕੇਰਾ ॥

ਜਹ ਤਹੁ ਭੁਧਰ ਵਿਟਪ ਓਪਾਰੀ ॥

ਪੁਨਿ ਤ੍ਰਿਜਟਾ ਨਿਜ ਭਵਨ ਸਿਧਾਈ

ਚਿਪਜੀ ਵਿਰਹੁ ਫੁਜਾਥਾ ਅਤਿ ਤੇਹੀ

ਯੁਗ ਸਮ ਭਈ ਵਿਹਾਤਿ ਨ ਰਾਤੀ ॥

ਰਾਮ ਵਿਰਹੁ ਜਾਨਕੀ ਦੁਖਾਰੀ ॥

ਫਰਕੇਉ ਬਾਮਨ ਯਨ ਅਰ ਬਾਹੂ ॥

ਅਬ ਮਿਲਿਹਾਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਰੁਪ ਬੀਰ

ਨਿਜ ਸਾਰਥ ਸਨ ਖੀਬਨ ਲਾਗ

ਧ੍ਰਿਕ ਧ੍ਰਿਕ ਅਧਮ ਮੰਦ ਮਾਤਿ ਤੇਹੀ

ਭਿਰ ਭੁਯੋ ਰਥ ਚਢਿ ਪੁਨਿ ਆਵਾ ॥

ਕਪਿ ਦਲ ਖਰ ਭੁਰ ਭੁਯੋ ਘਨੇਰ

ਧਾਯੋ ਕਟ ਕਟਾਇ ਭੁਟ ਭਾਰੀ ॥

ਛੰ:

ਧਾਯੋ ਜੋ ਮਰਕਟ ਵਿਕਟ ਭਾਲੁ ਕਰਾਲ ਕਰ ਭੁਧਰ ਧਰਾ

ਅਤਿ ਕੋਪ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਹਾਰ ਮਾਰਤ ਭੁਜਿ ਚਲੇ ਰਜਨੀ ਚਰਾ ॥

ਬਿਚ ਲਾਯ ਦਲ ਬਲ ਵੰਤ ਕੀਸਨ ਘੋਰ ਪੁਨਿ ਰਾਵਨੁ ਸਿਧੈ

ਦਹੁ ਵਿਸਿ ਚਪੇਟਨ ਮਾਰ ਨਖਨ ਵਿਦਾਰਿ ਤੇਹੀ ਵਾਕਲ ਕਿਯੋ

ੴ

॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ੴ

॥ ਵਿਖਿ ਮਹਾ ਮਰਕਟ ਪ੍ਰਬਲ ਰਾਵਨੁ ਕੀਨ ਵਿਚਾਰਾ ॥

॥ ਅੰਤਰ ਹਿਤ ਹੋਇ ਨਿਮਿਖ ਮਹਾ ਕ੍ਰਿਤ ਮਾਯਾ ਵਿਸਤਾਰਾ ॥ ੧੨੮

੧੨੮

॥ ਵੇਦ ॥

ਜਬ ਕੀਨ ਤੇਇ ਪਾਖੰਡ ਭੁਯੋ ਪ੍ਰਗਟ ਜੰਤ ਪਰਚੰਡਾ ॥ ॥

ਬੈਤਾਲ ਭੁਤ ਪਿਸਾਚ ਕਰ ਧਰੇ ਧਨੁ ਨਰਾਚਾ ॥ ੧ ॥

ਯੋਗਿ ਨਿਗਹਿ ਕਰ ਬਾਲ ਇਕ ਹਾਥ ਮਨੁਜ ਕਪਾਲ ॥

ਕਰੇ ਮਦਮ ਸੋਇਤ ਪਾਨ ਨਾਚਹਿ ਕਰਹਿ ਗੁਣ ਗਾਨਾ ॥ ॥

੪੦੨
੨੨

ਧਰਮਾਰ ਬੋਲਹਿ ਘੋਰ ਰਹਿ ਪੂਰਿ ਸੁਨਿ ਚਹੁ ਵੇਗਾ ॥
 ॥ ਸੁਖ ਬਾਯਾ ਧਾਵਹਿ ਖਾਨੁ ਤੁਝ ਲਗੇ ਕੀਸ ਪਰਾਨਾ ॥
 ॥ ਜਹੁ ਜਾਹਿ ਮਰਕਟ ਭੁਗਿ ਤੁੰਗਿ ਬਰਤ ਦੇਖਹਿ ਆਗਿ ॥
 ॥ ਭੁਯੇ ਵਿਕਲ ਬਾਨਰ ਭਾਲੁ ਪੁਨਿ ਲਗਾ ਵਰਖਣ ਬਾਲਾ ॥
 ॥ ਜਹੁ ਤਹੁ ਬਕਤ ਕਰਿ ਕੀਸ ਗਰਜਮੇ ਬਹੁਰਿ ਦਸ ਸੀਸਾ ॥
 ॥ ਲਖ ਮਨੁ ਕਪੀਸ ਸਮੇਤ ਭੁਯੇ ਸਕਲ ਬੀਰ ਅਚੇਤਾ ॥
 ॥ ਹਰਮ ਤਾਰਖੁ ਨਾਥ ਕਹਿ ਸੁਭਟ ਮੀਜਹਿ ਹਾਥਾ ॥
 ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸਕਲ ਬਲ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਕੀਨ ਕਪਟ ਬੋਰਾ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਬਿਪਲ ਹਨੁ ਮਾਨ ਧਾਯੇ ਗਹੇ ਪਾਖਾਨਾ ॥
 ॥ ਤਿਨ ਘੇਰਿ ਰਾਮਹਿ ਜਾਇ ਚਹੁ ਦਿ ਸਿਵਰੂਪ ਬਨਾਇ ॥
 ॥ ਮਾਰਹੁ ਧਰਹੁ ਜਾਨਿ ਜਾਇ ਕਟ ਕਟਹਿ ਪੁੰਛ ਉਠਾਇ ॥
 ॥ ਦਸ ਦਿਸ ਲੰਗੁਰ ਵਿਰਾਜ ਤੇਰੇ ਮਧਮ ਕੋਸਲ ਰਾਜਾ ॥

੨੨

॥ ੨੨ ॥ ॥ ੨੨ ॥

ਤਹਿ ਮਧਮ ਕੋਸਲ ਰਾਜ ਸੁੰਦਰ ਸਮਾਮ ਤਨੇ ਸੋਭਾ ਮਹੀ ॥
 ॥ ਜਨੁ ਇੰਦੁ ਧਨਖ ਅਨੇਕ ਕਿਯ ਬਰ ਬਹਿ ਤੁੰਗ ਨਸਲਹੀ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਿ ਹਰਖ ਵਿਖਾਚ ਚਿੰਤਾ ਫਟਤ ਜਯ ਜਯ ਸਾ ॥
 ॥ ਰਾਖ ਬੀਰ ਏਕਹਿ ਤੀਰੇ ਕੋ ਪਤਨਿ ਮਖ ਮਹਿ ਮਾਯਾ ਹਰੀ ॥
 ॥ ਮਾਯਾ ਵਿਗਤ ਕਪੁ ਭਾਲੁ ਹਰਖੇ ਵਿਟ ਪਗਿ ਰਾਹਿ ਸਬ ਫਿਰੇ ॥
 ॥ ਸਰ ਨਿਕਰ ਛਾਢੇ ਰਾਮ ਰਾਵਰ ਬਹੁਰ ਸਿਰ ਮਹਿ ਮਹਿ ਫਿਰੇ ॥
 ॥ ਸੀ ਰਾਮ ਰਾਵਰ ਸਮਰ ਚਰਿਤ ਅਨੇਕ ਕਲਪੋ ਗੋਗਾਵਹੀ ॥
 ॥ ਸਭ ਸੇਖ ਸਾਰ ਦਨਿ ਰਾਮ ਕਵਿ ਤੇਉ ਤੁਦਿ ਪਿਪਾਰਨ ਪਾਵਹੀ ॥
 ॥ ਕਹੇ ਤਾਸ ਗੁਣ ਗੁਣ ਕਛੁਕ ਜਭ ਮਤ ਭਲ ਸੀ ਦਾਸ ॥
 ॥ ਨਿਸ ਪੈਰ ਖਅਨੁ ਸਾਰ ਜਿਮਿ ਮਸਕ ਉਡਹਿ ਅਕਾਸ ॥
 ॥ ਕਦ ਸੀਸ ਭੁਜ ਬਾਰ ਬਹੁ ਮਰੇ ਨ ਭੁਟ ਲੀਕੇ ਜਾ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਤੁ ਤੁਨਿ ਸਿੰਧ ਸੁਰ ਦੁਆ ਕੁਲ ਦੇਖਿ ਭਲੇ ਸਾ ॥

੨੩:

੨੨੨

॥ ਕਾਟਤ ਬੁਝਹਿ ਸੀਸ ਸਾ ਵਈ ॥
 ॥ ਮਰੈ ਨ ਦਿਖ ਸਮੁਭੁ ਯਚਿ ਦਿਸੇਖ ॥
 ॥ ਰਿਮਾ ਕਲ ਸਰਸਾ ਕੀ ਇਛਾ ॥
 ॥ ਸਨੁ ਸਰ ਬੰਗਮ ਚਰਾਚਰ ਨਾਯਕ ॥
 ॥ ਨੰਭੀ ਕੰਠ ਸੁਧਾ ਬਸ ਵਾਕੇ ॥
 ॥ ਸੁਨਤ ਵਿਭੀ ਖਲ ਵਚਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
 ॥ ਅਸੁਕੁਨ ਹੋਨ ਲਗੇ ਰਿਧਿ ਨਨਾ ॥
 ॥ ਬੋਲਹਿ ਖਗ ਅਤ ਆਰਤ ਹੋਤਾ ॥
 ॥ ਵਸ ਦਿਸ ਦਾਹ ਹੋਨ ਤਬ ਲਾਗਾ ॥
 ॥ ਮੰਦੋਦਰਿ ਚਿਤ ਕੰਪਤ ਭਾਰੀ ॥

॥ ਜਿਮਿ ਪ੍ਰਤਿਲਭ ਲੋਭੁ ਅਧਿਕਾਈ ॥
 ॥ ਰਾਮ ਵਿਭੀ ਖਲ ਰਨ ਤਬ ਦੇਖਾ ॥
 ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਕੀ ਲੇਤ ਪਰਿਛਾ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਣਤ ਪਾਲ ਸੁਰਸਾਨਿ ਸੁਖਾਯਕ ॥
 ॥ ਨਾਥ ਜਿਯਤ ਰਾਵਣ ਬਲ ਤਾਕੇ ॥
 ॥ ਹਰਖਿ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਣ ਕਰਾਲਾ ॥
 ॥ ਰੋਵਹਿ ਬਹੁ ਸਿੰਗਲ ਖਰ ਸੁਨਾ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭੁਯੇ ਜਹੰ ਤਹੰ ਨਭੁ ਕੇਤੂ ॥
 ॥ ਭੁਯੇ ਪਰਬ ਬਿਨੁ ਰਵਿ ਉਪਰਾਧਾ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਸੁਵਹਿ ਨਯਨ ਮਗ ਵਾਰੀ ॥

॥ ਛੰਦ ॥

ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਸੁਵਹਿ ਪਾਇ ਪਾਤ ਨਭੁ ਅਤਿ ਵਾਤ ਵਹੁ ਭੋਲਾਤਿ ਮਹੀ
 ਬਰਖਾਨਿ ਬਲਾਹਕ ਗੁਪਿਰ ਕੁ ਚਰਜ ਅਸੁਭੁ ਅਤਿ ਸਕਕੋ ਕਹੀ
 ਚਿਤ ਪਾਤ ਅਮਿਤ ਦਿਲੋ ਕਠਨੁ ਸੁਰਵਿਕਲ ਬੋਲਹਿ ਜਯ ਜਯੇ
 ਸੁਰਸਭੁ ਯਜਾਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਰਾਮ ਪਤਿ ਚਪਸਰ ਜੋਰਤ ਭੁਯੇ ॥ ੩੫ ॥

॥ ਦੋਹਰਾ ॥

॥ ਆਕਰਖਿ ਧਨੁ ਸੁਵਣ ਲਾਗਿ ਛਾਡੇ ਸਰ ਇਕਤੀਸ ॥

॥ ਰਾਮ ਨਾਯਕ ਸਾਥਕ ਚਲੇ ਮਾਨਹੁ ਕਾਲ ਫੁਲੀਸਾ ॥ ੧੩੦ ॥

॥ ਸਾਯਕ ਏਕ ਨਾਭਿ ਸਰੋਸੇਖਾ ॥
 ॥ ਲੇਸਿਰ ਬਾਹੁ ਚਲੇ ਨਾਰਾਚਾ ॥
 ॥ ਧਰਣ ਧਸੈ ਧਰ ਧਾਵ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ॥
 ॥ ਗਰਜਿ ਮਰਤ ਘੋਰ ਰਵ ਭੂਰੀ ॥
 ॥ ਰੁਲੀ ਭੂਮਿ ਗਿਰਤ ਦਸ ਕੰਧਰਾ ॥
 ॥ ਪਰਿਓ ਭੂਮਿ ਯੁਗ ਖੰਡ ਬੁਝਾਈ ॥
 ॥ ਮੰਦੋਦਰਿ ਆਗੇ ਭੁਜ ਸੀਸਾ ॥

॥ ਅਪਰ ਲਗੇ ਸਿਰ ਭੁਜਕਰ ਰੋਖਾ ॥
 ॥ ਸਿਰ ਭੁਜ ਹੀਨ ਭੰਡ ਮਹਿ ਨਾਚਾ ॥
 ॥ ਤਬ ਸਰਹਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਤ ਯੁਗ ਖੰਡਾ ॥
 ॥ ਕਹਾ ਰਾਮ ਰਣ ਹੋਤ ਪ੍ਰਚਾਰੀ ॥
 ॥ ਯੁਭੁਤ ਸਿੰਹ ਮਹੁ ਦਿੰਗਜ ਭੂਧਰ ॥
 ॥ ਚਾਪ ਭੁਲ ਮਰਕਟ ਸਮੁਦਾਈ ॥
 ॥ ਧਰਿ ਸਰ ਚਲੇ ਜਹਾਂ ਜਗ ਦੀਸਾ ॥

੨੦੪
੨੨

ਰਾ:

ਲੀਕਾ:

॥ਪ੍ਰਵਸੇ ਸਬ ਨਿਖੰਗ ਮਹਿਜਾਈ॥
॥ਤਸੁਤੇਸ ਸਮਾਨ ਸਭ ਆਨਨ॥
॥ਜਸ ਸੁਨਿ ਪੁਰ ਰਹੀ ਨਭ ਖੰਡ॥
॥ਦੁਰਖਿ ਸਮਨ ਦੇਵ ਮਨਿ ਬੰਦ॥

॥ਦੇਖਿ ਸੁਰਨ ਦੇਵ ਬੰਦ ਬਜਾਈ॥
॥ਹਰਖੇ ਦੇਖਿ ਸੰਤੁ ਚਤੁਰਾਨਨ॥
॥ਜਸ ਰੁਖ ਦੀਰ ਪ੍ਰਬਲ ਭੁਜ ਦੇਵ॥
॥ਜਸ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜਸ ਸਜਾਤਿ ਮੁਕੰਦ॥

॥੬੬॥

ਜਸ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਹਰਿ ਮਰਦਨ ਨਿਸਾਚਰਮ ਦ ਪ੍ਰਭੋ॥
ਖਲ ਦਲ ਵਿਦਾਰਣ ਪਰਮ ਕਾਰਣ ਕਾਰਣੀਕ ਸਦਾ ਵਿਭੋ॥
ਸਰਸਿ ਮਨਿ ਗਧਰ ਬਰਹਰਖੇ ਬਾਜ ਦੇਵ ਭਿਗਰਹੀ॥
ਸੰਗਮ ਅੰਗ ਨਰਮ ਅੰਗ ਅਨੰਗ ਬਹੁ ਜੋਭਾ ਲਹੀ॥॥
ਸਿਰਜਣ ਮੁਕੁਟ ਪ੍ਰਸੂਨ ਵਿਚ ਵਿਚ ਅਤਿ ਮਨੋਹਰ ਰਾਜਯੀ॥
ਜਨੁ ਨੀਲ ਗਿਰਿ ਪਰ ਤਭਿਤ ਪਟਲ ਸਮੇਤ ਓਰਗਣ ਭੁਜਯੀ॥
ਭੁਜ ਦੇਵ ਫੇਰਤ ਸਰ ਸਰਾਸਨ ਭੁਧਿਰ ਕਣ ਤਨ ਅਤਿ ਬਨੇ॥
ਜਨੁ ਰਾਜ ਮਨਿ ਬਤ ਮਾਲਤਰ ਪਰ ਬੈਠ ਬਹੁ ਸੁਖ ਆਪਨੇ॥

ਦੇ

॥ਕ੍ਰਿਪਾ ਵਿਸੁ ਕਰਿ ਵਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਭੁਜ ਕਿਯੇ ਸੁਰ ਬੰਦ॥
॥ਹਰਖੇ ਬਾਨਰ ਭਾਲ ਕਪਿ ਜਸ ਸੁਖ ਧਾਮ ਮੁਕੰਦ॥॥

੧੩੧

॥ਪਤਿ ਸਿਰ ਦੇਖਿ ਜਬਹਿ ਮੰਦੋਰਿ॥
॥ਯੁਵਤਿ ਇੰਦ ਰੋਵਤਿ ਓਠਿ ਧਾਈ॥
॥ਪਤਿ ਗਤਿ ਦੇਖਿ ਸੁ ਕਰਤ ਪ੍ਰਕਾਰ॥
॥ਓਰ ਤਾਡਨਾ ਕਰੇ ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ॥
॥ਤਵ ਬਲ ਨਾਥੋ ਡੋਲ ਨਿਤ ਧਰਣੀ॥
॥ਸੇਖ ਕਮਠ ਸਹਿ ਸਕਹਿ ਨ ਭਰ॥
॥ਕਿਰਣ ਕਬੇਰ ਸੁਰੇਸ ਸਮੀਰ॥
॥ਭੁਜ ਬਲਜੀਤ ਕਲਯਮ ਸਾਈ॥
॥ਜਗਤ ਵਿਦਿਤ ਭੁਮਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਈ॥
॥ਰਾਮ ਵਿਮੁਖ ਅਸਹਾਯ ਭੁਮਾਰਾ॥

॥ਮਰਛਤ ਬਿਕਲ ਖਸੀ ਧਰਣੀ ਪਰ॥
॥ਤਿਹ ਓਰਯ ਰਾਵਣ ਪਹੁਲ ਆਈ॥
॥ਛੁਵੇ ਕੇਸ ਨ ਦੇਹ ਸੰਭਾਰਾ॥
॥ਰੋਦਨ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਵਖਾਨਾ॥
॥ਤੇਜ ਹੀਨ ਪਾਵਕ ਸਾਜਿ ਤਰਣੀ॥
॥ਸੋ ਤਨੁ ਆਜੁ ਪਰਾ ਮਹਿ ਛਾਰਾ॥
॥ਰਣ ਸਨਮੁਖ ਧਰ ਕਹਨ ਧੀਰਾ॥
॥ਆਜੁ ਸੋ ਪਰਿਓ ਅਨਾਥ ਕਿ ਨਾਈ॥
॥ਸੁਤ ਪਰਿਸਨ ਬਲ ਬਰਣ ਨਾਈ॥
॥ਗਾਨ ਕਲਕੋਠਿ ਰੋਵਨ ਹਾਰਾ॥

॥ ਤਰੁ ਬਸ ਬਿਧਿ ਪਾਪਿ ਸਬ ਨਾਥ ॥	॥ ਸਬ ਵਿਗ ਪਾਤਿ ਤੋਹਿ ਨਵਹਿ ਮਾਥ ॥	•
॥ ਅਥ ਤਵ ਸਿਰ ਤੁਜ ਸੀਬ ਕਖਾਂ ॥	॥ ਰਾਮ ਬਿਮੁਖ ਯਹ ਅਨੁਚਿਤ ਨੀ ॥	•
॥ ਕਾਲ ਬਿਬਸ ਪਾਤਿ ਕਹਾ ਨਮਾਨ ॥	॥ ਅਗਸਗ ਨਾਥ ਮਨਜ ਕਰ ਜਨ ॥	•

॥ ਵੀਦਾ ॥

ਜਨਿਓ ਮਨਜ ਕਰ ਵਨਜ ਕਾਨਨ ਦਹਨ ਪਾਵਕ ਹਰਿ ਸ੍ਰੀ ॥	ਜਿਹਿ ਨਵਤ ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮ ਦਿਸੁਰ ਪਿਯੁਤ ਬੁਝਹੁ ਨ ਕਰਣ ਮਲੀ ॥
ਅਜਨਮ ਤੇ ਪਰੇ ਹੋਰਤ ਪਾਪੇ ਘਮ ਘਵ ਬ ਤਨ ਅਲੀ ॥	ਤਮਹੂੰ ਦਿਯੋ ਨਿਜ ਧਾਮ ਰਾਮ ਨਮਾਮਿ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਾਮਲੀ ॥

॥ ਅਹੁ ਨਾਥ ਰਖੁ ਨਾਥ ਸਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਕੋ ਆਨ ॥	॥ ਮੁਨਿ ਦਰ ਲਭੁ ਜੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਤਮਹਿ ਵੀਨਿ ਭਗਵਨ ॥
---	---

ਮੰਦੇ ਵਰੀ ਵਚਨ ਸੁਨ ਕਾਨਾ ॥	॥ ਸੁਰਮੁਨਿ ਸਿਧ ਸਬ ਹਿਸੁਖ ਮਾਨ ॥
ਅਜ ਮਹੇਸ ਨਾਰਦ ਸਨਕਾਦੀ ॥	॥ ਜੇ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਪਰ ਮਾਰਥ ਬਾਦੀ ॥
॥ ਬੁਰਿ ਲੋਚਨ ਰਖੁ ਪਤਹਿ ਨਿਹਾਰੀ ॥	॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਸਬ ਭੁਯੇ ਸੁਖਾਟੀ ॥
॥ ਰੇਦਨ ਕਰਤ ਬਿਲੋਕੀ ਨਾਰੀ ॥	॥ ਗਯੇ ਵਿਭੀਖਣ ਮਨ ਦੁਖ ਭਾਰੀ ॥
॥ ਬੀਸੁ ਵਸਾ ਦੇਖਤ ਦੁਖ ਭੁਯਾਨੀ ॥	॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨੁਜ ਹਿਅ ਯਸ ਦਸੀ ॥
॥ ਲਖ ਮਣਤੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸਮਝਾਯੋ ॥	॥ ਸਹਿਤ ਬਿਭੀਖਣ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਿ ਮਯੋ ॥
॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤਹਿ ਬਿਲੋਕਾ ॥	॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਤਿ ਹਰਿ ਸਬ ਸੋਰ ॥
॥ ਕੀਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਯਸ ਮਾਨੀ ॥	॥ ਬਿਧਿ ਵਰ ਦੇਸ ਕਾਲ ਜਿਯ ਜਾਨੀ ॥

॥ ਮਯ ਤਨ ਯਾਦਿਕ ਨਹਿ ਸਬ ਦੇਵੋ ਤਿਲਾ ਜਲਿ ਤਹਿ ॥	॥ ਭਵਨ ਗਈ ਰਖੁ ਬੀਰ ਗੁਣ ਗੁਣ ਵਰਤ ਤਿਮਨ ਮਾਹਿ ॥
--	--

॥ ਆਇ ਵਿਭੀਖਣ ਪੁਨਿ ਸਿਰ ਨਵਾ ॥	॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਤਬ ਅਨੁਜ ਬੁਲਾਵ ॥
॥ ਤਮ ਕਪੀਜ ਅੰਗਦ ਨਲ ਨੀਲਾ ॥	॥ ਜਾਮਵੰਤ ਮਾਰਤ ਸੁਤ ਸੀਲਾ ॥
॥ ਸਬ ਮਿਲਿ ਜਹੁ ਵਿਭੀਖਣ ਸਾਥ ॥	॥ ਸਾਰਉ ਤਿਲਕ ਕਹਿਓ ਰਖੁ ਨਾਥ ॥
॥ ਪਿਤਾ ਵਚਨ ਮੇਨ ਗਰਨ ਜਾਚੀ ॥	॥ ਅਪੁ ਸਰਿਸ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਨੁਜ ਪਤਉ ॥
॥ ਭਰਤ ਚਲੇ ਕਪਿਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਵਚਨ ॥	॥ ਕੀਨੀ ਜਾਇ ਤਿਲਕ ਕੀ ਰਚਨਾ ॥

੫੦੬
੦੫

ਗੁ:

ਲੀਕਾ

	<p>॥ਸਾਵਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬੈਠਾਗੀ॥ ॥ਜੋਰਿ ਪਾਇ ਸਬਹੀ ਸਿਰ ਨਾਯੋ॥ ॥ਤਬ ਪ੍ਰਥਮ ਬੋਲਿ ਕਹਿ ਲੀਨੇ॥</p>	<p>॥ਤਿਲਕ ਕੀਨ ਚਿਤ੍ਰਤਿ ਅਨੁਸਾਰੀ॥ ॥ਸਹਿਤ ਵਿਭੀਖਣ ਪ੍ਰਭੁਪਾਅਯੋ॥ ॥ਕਹਿ ਪ੍ਰਿਯ ਬਚਨ ਸੁਖੀ ਸਬਕੀਨੇ॥</p>
ਵੈ:	<p>ਕੀਨਿਓ ਸੁਖੀ ਸਬ ਕਪਿ ਸੁਵਾਦੀ ਬਲ ਭੁਮਾਰੇ ਰਿਪੁ ਹਯੋ॥ ॥ਪਾਯੋ ਵਿਭੀਖਣ ਰਾਜਤਿਹੁ ਪੁਰ ਯਾਸ ਭੁਮਾਰੇ ਨਿਤ ਨਯੋ॥ ॥ਮੋਹਿ ਸਹਿਤ ਸੁਭ ਕੀਰਤਿ ਭੁਮਾਰੀ ਪਰਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੋਗਾਇੰ॥ ॥ਸੀਸਾਰ ਸਿੰਘ ਅਪਾਰ ਪਾਰ ਪ੍ਰਯਾਸ ਬਿਨਤ ਰਿ ਜਾਇ ਰੋ॥॥੨੮</p>	
ਦੇ:	<p>॥ਸੁਨਤ ਰਾਮ ਕੇ ਬਚਨ ਮ੍ਰਿਦ ਨਹਿ ਅਘਾਤ ਕਪਿ ਪੰਜਾ॥ ॥ਬਰਹਿ ਬਾਰ ਬੋਲਿ ਕਿਸਖਗਹੇ ਸਕਲ ਪਦ ਕੰਜਾ॥੧੩੪</p>	
	<p>॥ਤਬ ਪ੍ਰਭੁ ਬੋਲਿ ਲਿਯੋ ਹਨੁਮਾਨ॥ ॥ਸਮਾਚਾਰ ਜਾਨਕਿਹਿ ਸੁਨਾਵਹਾ॥ ॥ਤਬ ਹਨੁਮੰਤ ਨਗਰ ਮਹਾ ਆਯੋ॥ ॥ਪੂਜਾ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਿਨ ਕੀਨੀ॥ ॥ਦੁਰਿਹਿ ਤੇ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਪਿ ਕੀਨਾ॥ ॥ਕਹਹੁ ਤਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਕੇਤਾ॥ ॥ਸਬ ਬਿਧਿ ਕੁਜਲ ਕੰਜਲ ਧੀਸਾ॥ ॥ਅਵਿਚਲਿ ਰਾਜ ਵਿਭੀਖਣ ਪਾਵਾ॥</p>	<p>ਲੀਕਾ ਜਾਹੁ ਕਹਿਓ ਭੁਗਵਾਨ॥੧੩੫॥ ॥ਤਾਸ ਕੁਸਲ ਲੈ ਤੁਮਚਲ ਆਵਹੁ॥ ॥ਸੁਨਿ ਨਿਸਚਰੀ ਨਿਸਾਚਰ ਧਾਯੋ॥ ॥ਜਨਕ ਸੁਤਾ ਦਿਖਾਯ ਪ੍ਰਨਿਦੀਨੀ॥ ॥ਰਾਮ ਪਤਿ ਵ੍ਰਤ ਜਾਨਕੀ ਚੀਨਾ॥ ॥ਕੁਜਲ ਅਨੁਜ ਪ੍ਰਭੁ ਜੇਨ ਸਮੇਤਾ॥ ॥ਮਾਤੁ ਸਮੁਰ ਜੀਤੋ ਦਸ ਸੀਸਾ॥ ॥ਸੁਨਿ ਕਪਿ ਵਚਨ ਹਰਖ ਉਰ ਛਾਵਾ॥</p>
	<p>॥ਛੰਦਾ॥</p>	
	<p>॥ਅਤਿ ਹਰਖ ਮਨ ਤਨ ਪੁਲਕ ਲੋਚਨ ਜਜਲ ਪੁਨ ਪੁਨ ਕਹਾ॥ ॥ਕਾਵਿਓ ਤੇਨਿ ਤ੍ਵੈ ਕ੍ਰੋਧ ਮਹਿ ਕਪਿ ਕਿਮਾਪਨਹਿ ਬਾਣੀ ਸਮਾ॥॥ ॥ਸੁਨੁ ਮਾਤੁ ਮੇ ਪਾਯੋ ਅਖਿਲ ਜਗ ਰਾਜ ਆਜੁ ਨ ਸੰਸਾਰੀ॥ ॥ਰਹੁ ਜੀਤਿ ਰਿਪੁ ਦਲ ਬੰਧ ਯੁਤ ਪਸ਼ੁਨਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਯੈ॥</p>	
ਵੈ:	<p>॥ਸੁਨਿ ਸੁਤ ਸਦਗੁਣ ਸਕਲ ਤਵ ਹ੍ਰਿਦਯ ਬੋਧੋ ਹਨੁਮੰਤਾ॥ ॥ਸਾਨੁ ਕੁਲ ਰਾਖਈ ਜਮਾਇ ਰਹਿ ਸਮੇਤ ਅਨੰਤਾ॥॥੧੩੫॥</p>	
	<p>॥ਅਬ ਸੋਇ ਯਤਨ ਕਰਹੁ ਤੁਮਤੁ॥ ॥ਦੇਖੋ ਨਯਨ ਸਾਮ ਮ੍ਰਿਦੁ ਗਾਤੁ॥</p>	

॥ ਤਬ ਹਨੁ ਮੰਤਿ ਰਾਮ ਪਹਿ ਆਯੋ ॥
 ॥ ਸੁਨਿ ਬਾਣੀ ਪਤੰਗ ਕੁਲ ਭੂਖਣਾ ॥
 ॥ ਮਾਰਤ ਸੁਤ ਕੇ ਸੰਗ ਸਿਧਾਵਹਾ ॥
 ॥ ਤੁਰਿਤ ਹਿ ਸਕਲ ਗਯੇ ਜਹੁ ਸੀਤ ॥
 ॥ ਵੇਗਿ ਵਿਭੀਖ ਤਿਨ ਹਿ ਸਿਖਾਵਾ ॥
 ॥ ਦਿਯਾ ਬਸਨ ਭੂਖਣ ਪਹਿਰਾਯੋ ॥
 ॥ ਤਿਹਿ ਪਰ ਹਰਖ ਚਦੀ ਵੇਦੇਹੀ ॥
 ॥ ਵੇਤ ਪਾਇ ਰੰਘਕ ਚਹੁ ਪਾਸਾ ॥
 ॥ ਦੇਖਨ ਭਾਲੁ ਕੀਸ ਬਹੁ ਧਾਯੋ ॥
 ॥ ਕਹੁ ਰੁਪ ਬੀਰ ਕਹਾ ਮਮ ਮਾਨਹਾ ॥
 ॥ ਦੇਖਹਿ ਕਪਿ ਜਨਨ ਕੀ ਨਾਈ ॥
 ॥ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਚਨ ਭਾਲ ਕਪਿ ਹਰਖੇ ॥
 ॥ ਸੀਤ ਹਿ ਪ੍ਰਥਮ ਅਗਨ ਮਹਿ ਰਾਖੀ ॥

॥ ਜਨਕ ਸੁਤ ਕਰ ਕੁਸਲ ਸੁਨਾਯੋ ॥
 ॥ ਬੋਲਿ ਲਿਯੇ ਕਪਿ ਰਾਜ ਵਿਭੀਖਣ ॥
 ॥ ਸਾਵਰ ਜਨਕ ਸੁਤ ਲੈ ਆਵਹਾ ॥
 ॥ ਸੇਵਹਿ ਸਬ ਨਿਸਿਚਰੀ ਬਿਨੀਤਾ ॥
 ॥ ਸਾਵਰ ਤਿਨ ਸੀਤ ਹਿ ਅਨਵਾਦਾ ॥
 ॥ ਸਿਵਕ ਰਚਿਰ ਸਾਜਿ ਪੁਨਿ ਲਜਾਯੋ ॥
 ॥ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸੁਖ ਧਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥
 ॥ ਚਲੇ ਸਕਲ ਮਨ ਪਰਮਹੁਲਾਸ ॥
 ॥ ਰਾਖਾ ਕੋ ਕੋਇ ਨਿਵਾਰਣ ਆਯੋ ॥
 ॥ ਸੀਤ ਹਿ ਸਖਾ ਪਯਾਇਹੁ ਆਨਹਾ ॥
 ॥ ਬਿਹੰਸਿ ਕਹਾ ਰੁਪ ਬੀਰ ਗੁਸਾਈ ॥
 ॥ ਨਭਤੇ ਸੁਰਨ ਸੁਮਨ ਬਹੁ ਬਰਖੇ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਕਟ ਕੀਨ ਚਹੁ ਅੰਤਿਰ ਸਾਖੀ ॥

ਦੇ:

॥ ਤਿਹਿ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਯਤਨ ਕਹੇ ਕਛੁਕ ਵਰਵਾਦਾ ॥

॥ ਸੁਨਤ ਯਾਤ ਧਾਨੀ ਸਕਲ ਲਾਗੀ ਕਰਨ ਵਿਖਾਦਾ ॥

੧੩੬

॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਵਚਨ ਸੀਸ ਧਰ ਸੀਤਾ ॥
 ॥ ਲਖਾ ਮਣ ਹੋਹੁ ਧਰਮ ਕੇ ਨੇਗੀ ॥
 ॥ ਸੁਨਿ ਲਖਾ ਮਣ ਸੀਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥
 ॥ ਲੋਚਨ ਸਜਲ ਜੋਰਿ ਕਰ ਵੇਊ ॥
 ॥ ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਰੁਖ ਲਖਾ ਮਣ ਧਾਯੋ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਬਲ ਅਨਲ ਬਿਲੋਕ ਵੇਦੇਹੀ ॥
 ॥ ਜੋ ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚ ਮਮ ਉਰ ਮਾਹੀ ॥
 ॥ ਤਬ ਕ੍ਰਿਸਾਨੁ ਸਬ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨ ॥

॥ ਬੋਲੀ ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਵਚਨ ਪੁਨੀਤਾ ॥
 ॥ ਪਾਵਕ ਪ੍ਰਕਟ ਕਰਹੁ ਭਮ ਬੋਗੀ ॥
 ॥ ਬਿਰਹੁ ਵਿਵੇਕ ਧਰਮ ਰਤਿ ਸਾਨੀ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਨ ਕਛੁ ਕਹਿ ਸਕਤ ਨ ਚੋਊ ॥
 ॥ ਪਾਵਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕਾਠ ਬਹੁ ਲਾਯੋ ॥
 ॥ ਹ੍ਰਿਦਯ ਹਰਖ ਕਛੁ ਭੁਯਨ ਹਿ ਤੇਹੀ ॥
 ॥ ਤਜਿ ਰੁਪ ਬੀਰ ਆਨਗਾਓ ਨਾਹੀ ॥
 ॥ ਮੇਕਹੁ ਹੋਊ ਸੀ ਖੰਡ ਸਾਮਾਨਾ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਛੰਦਾ ॥ ੴ

ਸੀ ਖੰਡ ਸਮ ਪਾਵਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕਿਸ ਸਿਮਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਹੀ ਮਮ ਚਲੀ

ਪੰ. ੪੦੮

ਗੁ:

ਲੰਕਾ:

<p>॥ਜਮਕੋਲੇਸਮਹੇਸ ਬੀਦਿਤ ਚਰਣ ਰਜ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੀ॥ ॥ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਅਕਲੋ ਕਿਤ ਕਲੰਕ ਪ੍ਰਦੰ ਪ੍ਰਾਣਕ ਮਹਿ ਸਰੇ॥ ॥ਪ੍ਰਭ ਚਾਰਿਤ ਕਾਹੁ ਨ ਲਖਿਐ ਸੁਰਮੁਨਿ ਸਿੰਧ ਸਭ ਦੇਖਿ ਖਰੇ॥ ॥ਤਬ ਅਨਲ ਭੂਸੁਰ ਰੂਪ ਕਰ ਰਾਹਿ ਸਭ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁਤਿਵਿਦਿਤ ਜੋ॥ ॥ਜਿ ਮਿ ਖੀਰ ਸਾਗਰ ਇੰਦਿਰਾ ਮਹਿ ਸਮਰਪੀ ਆਨਿ ਜੋ॥ ॥ਜੇਇ ਰਾਮ ਬਾਮ ਵਿਭਾਗ ਰਾਜਿਤ ਰੁਚਿਰ ਅਤਿ ਸੋਭਾ ਭਲੀ॥ ॥ਨਵ ਨੀਲ ਨੀਰਜ ਨਿਕਟ ਮਾਨੁ ਕਨਕ ਪੰਕਜ ਕੀ ਕਲੀ॥</p>	੪੦
--	----

ਦੋ:

<p>॥ਹਰਿਖਿਸੁਮਨ ਵਰਖਾ ਹਿ ਬਿੰਬ ਬਾਜ ਹਿ ਗਗਨ ਨਿਜਨ॥ ॥ਗਵਹਿ ਕਿੰਨਰ ਅਪਸਰਾ ਨਾਚਹਿ ਚੁਢੀ ਬਿਮਾਨ॥ ॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਜਾਨਕੀ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਭਾ ਅਮਿਤ ਅਪਾਰ॥ ॥ ॥ਦੇਖਿ ਭਾਲ ਕਪਿ ਹਰਿਖਿਰਿ ਸਯ ਰਾਮ ਪਤਿ ਸੁਖ ਸਾਰ॥ ॥</p>	੧੩੦
---	-----

<p>ਤਬ ਰਾਮ ਪਤਿ ਅਨੁਸਾਸਨ ਪਾਈ॥ ॥ਆਯੋ ਦੇਵ ਸਦਾ ਹਿਤ ਸੁਰ ਬਿ॥ ॥ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਦਯਾਲੁ ਰਾਖ ਰਾਜ॥ ॥ਵਿਸ੍ਵ ਰੋਹ ਰਤ ਖਲ ਅਤਿ ਕਾਮੀ॥ ॥ਤਮ ਸਰਬ ਗਜ ਬ੍ਰਹਮ ਅਵਿਨਾਸੀ॥ ॥ਅਕਲ ਅਗੁਣ ਅਨੁ ਬ੍ਰਹਮ ਅਨਮੇ॥ ॥ਮੀਨ ਕਮਰ ਸੁਕਰ ਨਰ ਹਰੀ॥ ॥ਸਬ ਜਬ ਨਾਚ ਸੁਰਨ ਦੁਖ ਪਾਵ॥ ॥ਰਾਵਣ ਪਾਪ ਮੂਲ ਸੁਰ ਹੋਹੀ॥ ॥ਸੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤਵ ਧਾਮ ਸਿਧਾਵ॥ ॥ਹਮ ਦੇਵਤਾ ਪਰਮ ਅਧਿਕਾਰੀ॥ ॥ਭੁਵ ਪ੍ਰਵਾਹ ਮੰਡਤ ਹਮ ਪਰੇ॥</p>	<p>॥ਆਤਲ ਚਲੇ ਚਰਣ ਸਿਰ ਨਾਈ॥ ॥ਵਚਨ ਕਹਹਿ ਜਨ ਕੇ ਪਰਮਾਰਥੀ॥ ॥ਦੇਵ ਕੀਨ ਦੇਵਨ ਪਰ ਮਾਯਾ॥ ॥ ॥ਨਿਸ ਅਘ ਗਯ ਚੰਡ ਮਾਰਗ ਗਾਮੀ॥ ॥ਸਦਾ ਏਕ ਰਸ ਸਹਿਜ ਉਦਾਸੀ॥ ॥ਅਜਿਤ ਅਮੋਘ ਏਕ ਕਰਣ ਮੋ॥ ॥ਬਾਅਨ ਪਰਸ ਰਾਮ ਬ੍ਰਹਮ ਹਰੀ॥ ॥ਨਾਨ ਤਨੁ ਧਰਿ ਤਮ ਹਿਨ ਸਾਵਾ॥ ॥ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਰਤ ਆਤਿ ਕੋਹੀ॥ ॥ਯਹ ਹਮਰੇ ਮਨ ਅਚਰਜ ਆਵ॥ ॥ਸੁਰਬ ਰਤ ਤਵ ਭੁਕਿ ਬਿਸਾਰੀ॥ ॥ਅਬ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਹਿ ਸਰਣ ਅਨੁਸਰੇ॥</p>
---	---

ਦੋ:

<p>॥ਭਰਿ ਵਿਨਤੀ ਸੁਰ ਸਿੰਧ ਸਬ ਰੋਜ ਹਤੁ ਕਰ ਜੋਰੀ॥ ॥ਅਤਿ ਸਲਾਖੇ ਸਰੋਜ ਭਵ ਉਭਾਤਿ ਕਰਣ ਬੋਹਿਰੀ॥</p>	੧੩੮
--	-----

॥ ਛੰਦਾ ॥

॥ ਜਯਰਾਮ ਮਦਾ ਸੁਖ ਧਾਮ ਹਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਸਾਯਕ ਚਾਪ ਧਰੇ ॥
॥ ਭਵ ਵਾਰਨ ਦਾਰੁ ਸਿੰਘ ਪਛੇ ਗੁਣ ਸਾਗਰ ਨਗਰ ਨਾਥ ਵਿਭੋ ॥
॥ ਤਨ ਕਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੂਪ ਛਟੀ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਸਿੰਧ ਮੁਨੀ ਵਕਵੀ ॥
॥ ਯਸ ਪਾਵਨ ਗਾਵਤ ਨਗ ਮਹਾ ਖਗ ਨਾਥ ਯਥਾ ਕਰਿ ਕੋਪ ਰਾਹਾ ॥
॥ ਜਨ ਰੰਜਨ ਭੰਜਨ ਸੋਕ ਭਯੋ ਗਤ ਕ੍ਰੋਧ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬੋਧ ਮਯੀ ॥
॥ ਅਵਤਾਰ ਉਦਰ ਅਪਾਰ ਗੁਨ ਮਹਿ ਭਾਰ ਵਿਭੰਜਨ ਰਾਮ ਨ ਘਨੀ ॥
॥ ਅਸਥਾ ਪਕ ਮੇਕ ਮਨਾ ਦਿਸਾ ਕਰੁਣਾ ਕਰ ਰਾਮ ਨ ਮਾਮਿ ਮੁਦਾ ॥
॥ ਰਾਮ ਬੰਸ ਵਿਭੁ ਖਣ ਦੁਖਣ ਹਾ ਕ੍ਰਿਤ ਭੂਪ ਵਿਭੁ ਖਣ ਦੀਨ ਰਹਾ ॥
॥ ਤਾਨ ਰਾਮ ਨ ਨਿਧਾਨ ਅਮਾਨ ਅਜੰ ਨਿਤ ਰਾਮ ਨ ਮਾਮਿ ਵਿਭੁ ਵਰਜੀ ॥
॥ ਭੁਜ ਦੀਰ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਲੰ ਖਲ ਬਿੰਦ ਨਿਕੰਦ ਮਹਾ ਕੁਸਲੀ ॥
॥ ਬਿਨੁ ਕਾਰਣ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਹਿਤ ਛਬਿ ਧਾਮ ਨ ਮਾਮਿ ਰਾਮ ਸਹਿਤੀ ॥
॥ ਭਵ ਤਾਰਣ ਕਾਰਣ ਕਾਜ ਪਰੰ ਮਨ ਸੰਭਵ ਦਾਰਣ ਦੇਖ ਹਰੀ ॥
॥ ਸਰ ਚਾਪ ਮਨੋਹਰ ਤੂਫਾ ਧਰੰ ਜਲ ਜਾਰੁਣ ਲੋਚਨ ਭੂਪ ਬਰੀ ॥
॥ ਸੁਖ ਮੰਦਿਰ ਸੁੰਦਰ ਸੀ ਰਾਮ ਨ ਮਦ ਮਾਰ ਸੁਧਾ ਮਮਤਾ ਸਮਨੀ ॥
॥ ਅਨ ਵਦਨ ਅਖੰਡ ਨਗੋਦਰ ਗੇ ਸਬ ਭੂਪ ਸਦਾ ਸਬ ਹੋਇ ਨ ਮੋ ॥
॥ ਇਤਿ ਵੇਦ ਵਦੀਤਿ ਨ ਦੇਤ ਕਥਾ ਰਵਿ ਆਭੁ ਪੁੰਨ ਨ ਭਿੰਨ ਯਥਾ ॥
॥ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤ ਅਵਿਭੋ ਸਭ ਬਾਦਰਯੇ ਨਿਰਖੰਤ ਤਵਾਨਨ ਪਾਵਰ ਯੋ ॥
॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਵਨ ਦੇਵ ਸਰੀਰ ਹਰੇ ਤਵ ਭਾਉ ਵਿਨ ਭਵ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ॥
॥ ਅਬ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿਯੋ ਮਭਿ ਮਰਿ ਵਿਭੇ ਦ ਕਰੀ ਹਰਿਯੋ ॥
॥ ਜਿਹੀ ਤੇ ਵਿਪਰੀਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿਯੋ ਦੁਖ ਮੇਂ ਸੁਖ ਮਾਨ ਸੁਖੀ ਚਰਿਯੋ ॥
॥ ਖਲ ਖੰਡਨ ਮੰਡਨ ਰਖਸਾ ਖਮਾ ਪਦ ਪੰਕਜ ਸੇਵਤ ਸੰਭੁ ਉਮਾ ॥
॥ ਨਿਪ ਨਾਂਯਕ ਦੇਵਰ ਦਾਨ ਮਿਦੰ ਚਰਣਾ ਸੁਜ ਪ੍ਰੇਮ ਸਦਾ ਸੁਭੁ ਦੀ ॥

ਦੇ:

॥ ਬਿਨ ਯਕੀਨ ਬਹੁ ਗੁਣਿ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭੁ ਲਤ ਗਾਤਾ ਮ ॥
॥ ਭਵਨ ਵਿਲੋਕਤ ਰਾਮ ਕਰ ਲੋਚਨ ਨਹਿ ਆਪਾਤਾ ॥

੩੯

॥ਤਿਹਿ ਅਵਸਰ ਦਸਰਬਤਹਿ ਅਯੋ
॥ਸਹਿਤ ਅਨੁਜ ਪ੍ਰਦਮ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਨਾ॥
॥ਤਾਤ ਸਕਲ ਤਵ ਪ੍ਰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਉ॥
॥ਸੁਨਿ ਸੁਤ ਵਚਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਤਿ ਬਾਢੀ
॥ਰਮ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਥ ਪ੍ਰੇਮ ਅਨੁਮਾਨਾ॥
॥ਤਤੇ ਉਮ ਮੋਖਾ ਨਹਿ ਪਾਵਾ॥
॥ਸਗਣ ਉਪਾਸਕ ਮੋਖਾ ਨਲੇਹੀ
॥ਬਾਰ ਬਾਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁਹਿ ਪ੍ਰਦਾਮਾ॥

॥ਤਨਯ ਬਿਲੋਕਿ ਨਯਨ ਜਲ ਛਾਯੇ
॥ਆਸਿਰਵਾਦਿ ਪਿਤਾ ਤਬ ਦੀਨਾ॥
॥ਜੀਤਿਓ ਅਜਯ ਨਿਸਾਚਰ ਰਾਉ॥
॥ਨੈਨ ਜਲਿਲੋ ਰੋਮਾਵਲਿ ਠਾਢੀ॥
॥ਚਿਤੈ ਪਿਤਾਹਿ ਦੀਨਿ ਓਹਿ ਦੁਗਮਾਨ॥
॥ਦਸਰਬ ਭੇਦ ਭੁਕਿ ਮਨ ਲਾਵਾ॥
॥ਤਿਨ ਕਹੁ ਰਾਮ ਭੁਕਿ ਨਿਜ ਦੇਹੀ॥
॥ਦਸਰਬ ਹਰਖਿ ਗਯੇ ਨਿਜ ਧਾਮ॥

— :: — ॥ਦੋਹਰਾ॥ — :: —

॥ਅਨੁਜ ਜਾਨਕੀ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਸਲ ਕੋ ਸਲਾ ਧੀਸਾ॥
॥ਛੁਵਿ ਬਿਲੋਕਿ ਮਨ ਹਰਖਿ ਅਤਿ ਉਸਤਿ ਕਰ ਸੁਰ ਝੀਸਾ॥ ੧੪੦

॥ਛੰਦ॥

॥ਜਯ ਰਾਮ ਸੰਭਾ ਧਾਮਾ॥
॥ਪ੍ਰਿਤ ਝੂਣ ਵਰ ਸਰ ਚਾਪ॥
॥ਜਯ ਵੁਖਣਾਰੇ ਖਰਾਗੇ॥
॥ਯਹਿ ਦੁਸਮਾਏਓ ਨਾਥ॥
॥ਜਯ ਹਰਣ ਬਰਣੀ ਭਾਗ॥
॥ਜਯ ਰਾਵਣਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ॥
॥ਲੋਕੇ ਸਆਤਿ ਬਲਗਰਬ॥
॥ਮੁਨਿ ਸਿਧ ਨਰ ਖਗ ਨਾਗ॥
॥ਪਰਵੇਹ ਰਤ ਅਤਿ ਦੁਸਾ॥
॥ਅਵ ਸੁਨਹੁ ਦੀਨ ਦਯਾਲ॥
॥ਮੋਹਿ ਰਹਾ ਅਤਿ ਅਭਿਮਨ॥
॥ਅਭਿਦੋਖ ਪ੍ਰਭੁ ਪਦ ਕੀਜਾ॥
॥ਕੋਊ ਬ੍ਰਮਾ ਚਿਰਗੁਣ ਧਾਵ

॥ਦਾਯਕ ਪ੍ਰਣਤ ਵਿਸਮ॥
॥ਭੁਜਦੰਡ ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਤਾਪ॥
॥ਮਰਦਨ ਨਿਸਾਚਰ ਬ੍ਰਾਹਿ॥
॥ਭੁੰਦੇ ਦੋਟ ਸਕਲ ਸਨਾਥਾ॥
॥ਮਹਿਮ ਓਦਾਰ ਅਪਾਥਾ॥
॥ਕਿਯੇ ਯਾਤਯਾਨ ਵਿਹਾਲ॥
॥ਕਿਯੇ ਵਸਮ ਸੁਰਗੀਧ੍ਵਜ॥
॥ਹਰਿ ਪੰਥ ਸਬ ਕੇ ਲਾਗਾ॥
॥ਪਾਯੋ ਸੋ ਫਲ ਪਾਪਿਸਾ॥
॥ਗਜੀਵ ਨੈਨ ਵਿਸਾਲਾ॥
॥ਨਹਿ ਕੋਊ ਮੋਹਿ ਸਮਾਨਾ॥
॥ਗਤ ਮਨ ਪ੍ਰਦ ਵਖ ਪੰਜਾ॥
॥ਅਵਸਭੁ ਸਿਹਿ ਸੁਤਿ ਗਾਵਾ॥

	<p>॥ ਹੋਇ ਬੁਢੇ ਰਸਲ ਸੁਨਾ ॥ ॥ ॥ ਹੋਇ ਹੀ ਅਨੁਜ ਸਮੇਤਾ ॥ ॥ ॥ ਹੋਇ ਜਾਨੀਐ ਨਿਜ ਦਾਸਾ ॥ ॥</p>	<p>॥ ਹੀ ਰਾਮ ਸਰਨੁ ਸੁਰਪ ॥ ॥ ਮਮ ਹਿੰਦੁ ਅਕੁਤ ਨਿਕੇਤ ॥ ॥ ਹੋ ਗਏ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸਾ ॥</p>	
	<p>ਅਛੇਤਾ ॥</p>		
	<p>ਦੇ ਬੁਢੇ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸ ਰਾਜ ਹਰਨ ਸਰਨੁ ਸੁਰਪ ਦਾਜਨੀ ॥ ॥ ਸੁਖ ਧਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮੀ ਕਾਜ ਅਨੇਕ ॥ ॥ ॥ ਜਰ ਬੀਰ ਰੀਜਨ ਇੰਦੁ ਬੰਜਨ ਮਨੁ ਤਨ ਮਨੁ ਕੇਤ ਬਲੀ ॥ ॥ ਏਮਾਦਿ ਸੰਕਰ ਸੇਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੀ ਕਰਨਾ ਕੋਮਲੀ ॥ ॥ ੫੩</p>		
ਦੋ:	<p>॥ ਅਥ ਕਹਿ ਏਕਾ ਇਕੋਕਿ ਮੋਹਿ ਆਨਦੁ ਦੁਰਿਪਾਲ ॥ ॥ ਕਹਾ ਕਰੋ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਿਯ ਵਚਨ ਸੋਲੇ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ॥ ੫੪</p>		
	<p>॥ ਮਨੁ ਰੁਪਇ ਕਪਿ ਰੁਲ ਹਮਰੇ ॥ ॥ ਮਮ ਹਿੰਦੁ ਲਾਗਿ ਤਜੇ ਵਿਨਪਨ ॥ ॥ ਸੁਨ ਖਗੋਲ ਪਠ ਕੀ ਯਾ ਬਾਨੀ ॥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਰਨ ਮਾਠੇ ਨਿਵਾਈ ॥ ॥ ਸੁਧਾ ਵਰੀਖ ਕਪਿ ਰੁਲੁ ਸਿਵਯੇ ॥ ॥ ਸੁਧਾ ਬ੍ਰਿਸ਼ਿ ਭੁੰਦੁ ਦਲ ਉਪਰ ॥ ॥ ਰਾਮਾ ਕਾਰ ਭਯੋ ਬਿਨ ਕੇ ਮਨਾ ॥ ॥ ਸੁਰ ਅੰਜਨ ਸਬ ਕਪਿ ਅਰਹਿੰਡਾ ॥ ॥ ਰਾਮ ਸਰਿਨ ਕੇ ਦੀਨ ਹਿੰਦੁ ਕਰੀ ॥ ॥ ਖਲੁ ਮਲ ਧਾਮ ਰਾਮ ਰਨ ਤਾਵਨ ॥</p>	<p>॥ ਪਦੇ ਭੁੰਮ ਨਿਸਰਨੁ ਜੋ ਮਾਠੇ ॥ ॥ ਸਜਲ ਸਿਯਾ ਚੁ ਸੁਰੇਸ ਸੁਜਾਨ ॥ ॥ ਅਤਿ ਅਗਾਧਿ ਜਨਹਿ ਮਨਿ ਰਮਨੀ ॥ ॥ ਕੇਵਲ ਸਕਹਿ ਦੀਨ ਬਝਾਈ ॥ ॥ ਹਰਾ ਖੁਰੇ ਸਬ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰ ਆਯੇ ॥ ॥ ਜੇ ਭਾਲੁ ਕਪਿ ਨ ਹਿੰਦੁ ਨੀਰ ॥ ॥ ਰਾਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਪਦ ਤਜੇ ਸਰੀਰ ਰਨ ॥ ॥ ਨਿਯੋ ਸਕਲ ਰਾਮ ਪਤਿਰੀ ਇੰਦਾ ॥ ॥ ਕੀਨੇ ਮੁਖਿ ਨਿਸਾਰਨ ਝਾਰੀ ॥ ॥ ਰਾਜਿ ਪਾਈ ਸੋ ਮੁਨਿ ਵਰ ਪਾਵਨ ॥</p>	
ਦੋ:	<p>॥ ਸੁਨ ਕਰਖ ਸਬ ਸਰ ਰਲੇ ਰਹਿ ਰਚ ਰਹਿਰ ਬਿਮਾਨ ॥ ॥ ਹੋਇ ਸੁਖ ਦਸ ਰਾਮ ਪਰ ਆਯੇ ਸੰਤੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ॥ ॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰ ਜੋ ਰਿਜਨ ਜੋਨ ਨਲਿਨ ਰੁਹਿ ਵਾਰੀ ॥ ॥ ਪੁਲਕਿਤ ਤਨ ਗਵ ਗਵ ਗਿਰਾ ਵਿਨੁ ਕਰਨੁ ਰਿਪੁਰਾਇ ॥ ੫੫</p>		
	<p>..... ॥ ਹੋ ਹਰਾ ॥ ॥</p>		

੫੧੨
੭੧੮

੫ :- ॥ ਮਾਮਭੇ ਰਖਾਂ ਰਖਾਕੁਲ ਨਾਮਕ ॥ :- ॥
 ੬ :- ॥ ਧ੍ਰਿਤ ਵਰ ਚਾਪ ਰਚਿਰ ਕਰ ਸਾਯਕ ॥ :- ॥
 ੭ :- ॥ ਸਿਹ ਮਹਾ ਘਨ ਪਟਲ ਪ੍ਰਭੀਜਨ ॥ :- ॥
 ੮ :- ॥ ਸੰਸਯ ਵਿਪਿਨ ਅਨਲ ਸੁਰ ਰੰਜਨ ॥ :- ॥
 ੯ :- ॥ ਅਗੁਣ ਸਗੁਣ ਗੁਣ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ॥ :- ॥
 ੧੦ :- ॥ ਕ੍ਰਮਤਮ ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦਿਓ ਕਰ ॥ :- ॥
 ੧੧ :- ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਗਜ ਪੰਚਾਨਨ ॥ :- ॥
 ੧੨ :- ॥ ਬਸਹੁ ਨਿਰੰਤਰ ਜਨ ਮਨ ਕਾਨਨ ॥ :- ॥
 ੧੩ :- ॥ ਵਿਖਯ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਯ ਕੰਜ ਵਨ ॥ :- ॥
 ੧੪ :- ॥ ਪ੍ਰਬਲ ਤੁਖਾਰ ਉਦਾਰ ਪਾਰ ਮਨ ॥ :- ॥
 ੧੫ :- ॥ ਭੁਵ ਬਾਰਿਧ ਮੰਦਰ ਪਤ ਮੰਦਿਰ ॥ :- ॥
 ੧੬ :- ॥ ਬਾਰਯ ਤਾਰਯ ਸੰਸ੍ਰਿਤ ਰੁਸਤਰ ॥ :- ॥
 ੧੭ :- ॥ ਸਿਯਾਮ ਗਾਤ ਰਾਜੀਵ ਵਿਲੋਚਨ ॥ :- ॥
 ੧੮ :- ॥ ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਪ੍ਰਦ ਤਾਰਤ ਮੋਚਨ ॥ :- ॥
 ੧੯ :- ॥ ਅਨੁਜ ਜਾਨਕੀ ਸਹਿਤ ਨਿਰੰਤਰ ॥ :- ॥
 ੨੦ :- ॥ ਬਸਹੁ ਗਮ ਨਿਪਮ ਮਓਰ ਅੰਤਰ ॥ :- ॥
 ੨੧ :- ॥ ਸੋਨਿ ਰੰਜਨ ਮਹਿ ਮੰਡਲ ਮੰਡਨ ॥ :- ॥
 ੨੨ :- ॥ ਤਲਸਿ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਸ ਵਿਖੰਡਨ ॥ :- ॥ ੭੧੮

੭੧੮ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ੭੧੮

॥ ਨਾਥ ਜਬਹਿ ਕੇਸਲ ਪੁਰੰਦਰ ਤਿਲਕ ਤਮਾਗਾ ॥

॥ ਤਬ ਮੇਂ ਆਉਸੁ ਸਨਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਨ ਚਰਿਤ ਉਦਾਗਾ ॥ ੭੧੯

॥ ਕਰ ਵਿਨਤੀ ਸਬ ਸੰਤੁ ਸਿਧਯੇ

॥ ਨਾਇ ਰੁਕੁ ਸਿਰਕਹ ਮੁਦਵਦੀ

॥ ਸਕਲ ਸਦਲ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਹੁ ਮਰ

॥ ਦੀਨ ਮਲੋਨ ਦੀਨ ਮਤਿ ਜਾਤੀ

॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਕਟ ਵਿਭੀ ਪਦ ਅਯੇ

॥ ਵਿਨਯ ਸੁਨਯ ਮਮ ਸਾਰੰਗ ਪਾਈ

॥ ਪਾਵਨ ਯਾਸ ਰਿਹਵਨ ਵਿਸਤਾਰ

॥ ਮੇ ਪਰ ਭ੍ਰਿਪਾਕੀ ਨਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥

ਇਕ:

ਰਾ:

॥ ਅਬ ਜਨ ਗੁਪਤੀਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਜੇ
ਦੇਸ ਕੋਸ ਮੀਦਰ ਸੰਪਦਾ ॥
॥ ਸਦ ਬਿਧਿ ਨਾਮ ਮੋਹਿ ਅਪਰਭੁ
ਸੁਨਤ ਸੁਨ ਮੇਰੇ ਦੋਨ ਦਮਾ ॥

॥ ਅੰਨ ਕਰੋਤ ਸਕਲ ਸਮਝੀ
ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਪਨ ਕੀਪਨ ਕੀਪਨ
ਪ੍ਰਾਨੇ ਹੋ ਸਭਿ ਅਦ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ
ਸਜਲ ਕੁਝੇ ਹਰਿ ਨੇਯਨ ਵਿਸਾ ॥

ਭੋਗਤਾ

॥ ਤਿਹ ਕੋ ਗੁਪਤੀਤ ਸੁਨ ਬਚਨ ਸੁਨ ਤਾਤਾ
॥ ਦਾ ਬੁਝ ਕੀ ਬਿਮਾਦਿ ਮੋਹਿ ਪਲਕ ਕਲਪ ਸਮਝਤਾ
॥ ਪਾਸ ਹੈ ਅਸਰੀਤ ਦਿਸੁ ਜੀ ਨਿਰੰਤਰ ਮੋਹਿ ॥
॥ ਦੇਖੇ ਕੋਗੋ ਜਤਨ ਕੀ ਸਥਾ ਨਿਰੰਤਰ ਤੇ ॥
॥ ਜੇ ਸੋ ਸਭਿ ਅਵਧਿ ਸਿਧੁ ਨ ਪਾਏ ਬੀਗਾ ॥
॥ ਪੀਤੀ ਹੁਤ ਕੀ ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਨੇਪੁ ਪਤਕ ਸਜੀਰ ॥

॥ ਸੁਨਤ ਵਿਭਿਅਤ ਕਰਨ ਮਯੇ
॥ ਭਾਨੁ ਬੁਝ ਸਕਲ ਹਰਖ ਨੇ
॥ ਭੁਭਿ ਵਿਭਿਅਤ ਕਰਨ ਸਿਰਯੇ
॥ ਪਾਸ ਪਰ ਪ੍ਰਭੁ ਆਯੋ ਲਾਖਾ
॥ ਤਵਿ ਹਿਮਨ ਸੁਨ ਸਥਾ ਵਿਭਿਅਤ
॥ ਨਭ ਪਤ ਜਾਇ ਵਿਭੁ ਕੀ ਮਤ ਕੁਝੀ
॥ ਵਿਭਿਅਤ ਮਨ ਭੁਭੇ ਸੋ ਲੰਘੀ
॥ ਹੋਸੁ ਨਾਮ ਸਿਧ ਅਨੰਤ ਸਮੇਤ ॥

॥ ਨਰੀਖ ਕਹੇ ਪਦ ਬਿਪਾ ਧਾਮ ਕੇ
॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਦ ਕਹੇ ਕੁਝ ਬਿਮਲ ਦੁਖ ਨੇ
॥ ਅਭਿਗਤਿ ਬਸਨ ਵਿਮਲ ਭਰਮੇ
॥ ਹੋਸਿ ਕੋ ਬਿਪਾ ਸਿਧਾ ਅਸ ਕਾਖ
॥ ਗਤਾਨ ਜਾਇ ਬਰਖਾ ਮੇਰੇ ਆਉ
॥ ਅਗੰਮ ਦਿਯੋ ਪਦ ਭੁਭੇ ਸਾਧੀ
॥ ਮਨਿ ਮਖ ਮੇਲ ਰਾਇ ਕੁਝੇ ਹੋਰ
॥ ਪਰਮ ਕੋਝੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਰਕੇਤਾ ॥

ਦੋ:

॥ ਧਾਨ ਨ ਘਾਵਹਿ ਜਸ ਮਨਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਕਦੇ ਦੇ
॥ ਭਿਪੁ ਸਿਧੁ ਸੇਵੇ ਕੀਪਨ ਸੇਕਰਤ ਅਨਿਕ ਵਿਨੇਦ
॥ ਹਿਮਨ ਜੋਤਿ ਪਦ ਨਨ ਬਤ ਮਖ ਨੇਮਾ ॥
॥ ਰਾਖ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਹਿ ਕਰਹਿ ਤਸ ਸੇਵ ਨਿਨ ਤੇ ਪਸ ਪ੍ਰੇਮ ॥

॥ ਭੁਭੁ ਕੀਪਨ ਪਦ ਕੁਝੇ ਪਾਏ
॥ ਨਾਗ ਨਿਨਿਸ ਦੇਖਿ ਭੁਭੁ ਕੀਸਾ

॥ ਪਦਿ ਪਾਏ ਰਾਖ ਪਦਿ ਪਾਏ
॥ ਪ੍ਰਾਨਿ ਪ੍ਰਾਨਿ ਹੋਸਤੋ ਕੋਸਲ ਪ੍ਰੀਸ

ਪ੍ਰਭੁ
੦੧੬

੫੧੪
੨੧੮

ਗੁ:

ਲੰਕ:

॥ ਦਿਤੀ ਸਾਸਨਿ ਪਰਕੀ ਨੀ ਦਾਯ ॥
॥ ਤਮਰੇ ਬਲ ਸੇ ਰਾਵਣ ਮਾਰਾ ॥
॥ ਨਿਜ ਗੁਪਤ ਅਥਤਾ ਸਬਨਾ ॥
॥ ਵਚਨ ਸੁਨਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕਲ ਬਨਰ ॥
॥ ਪੁਰੁ ਜੋ ਕਹਾ ਤੁਮਾਰੇ ਸਤੁ ਸੋਹੀ ॥
॥ ਸਦੀ ਨਾਨਿ ਕਪਿਕਿਸੇ ਸਨਾਥਾ ॥
॥ ਸਨੀ ਪੁਰੁ ਵਚਨ ਲਾਜ ਹਮਰੀ ॥
॥ ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਰੁਖ ਬਨਰ ਚਿਤਾ ॥

॥ ਬੋਲੇ ਮਧਰ ਵਚਨ ਸੁਪਰਾਯਾ ॥
॥ ਫਿਲਕ ਵੇਤੀ ਖਿਣ ਕਹਿ ਪਨਾਜ ॥
॥ ਸਿਮਰਨੁ ਸਹਿਤ ਰਹੁ ਅਨਿ ਕਾਹਾ ॥
॥ ਜੋ ਰਿਪਾਨ ਬੋਲੇ ਸਬ ਸਾਧਗਾ ॥
॥ ਹਮਰੇ ਹਿਰਦੈ ਪਸੈ ਪਾਨੀ ਮੋਹਾ ॥
॥ ਰਮ ਤੋ ਲੋਕੁ ਏਜ ਰਾਖ ਨਾਥਾ ॥
॥ ਮਸਕ ਬਹੁ ਖਗਪਰਿ ਜਤਨ ਰਹੀ ॥
॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਨਹਿ ਰਹੀ ਕੀਵਿਛਾ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਾ ੴ

॥ ਪੂਰੁ ਪ੍ਰੇਤਿ ਕਾਪਿ ਭਲ ਸਬ ਰਾਮ ਰੂਪ ਉਰ ਰਾਖੀ ॥
॥ ਹਰਖ ਵਿਰਾਦ ਸਮੇ ਸਬ ਚਲੇ ਦਿਨ ਯ ਦਹੁ ਭਾਖੀ ॥
॥ ਜਾਮਦੀਤ ਕਪਿ ਰਾਜ ਨਲ ਅੰਗ ਵਾਹਿ ਹਨੁ ਮਾਨੀ ॥
॥ ਸਹਿਤ ਦਿਭੀ ਖਣ ਅਪਰ ਜੇ ਯਥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਬਲ ਵਸ ॥
॥ ਕਹਿਨ ਸਕਹਿ ਕਛੁ ਪ੍ਰੇਮ ਬਸ ਭੁਰੇ ਭੁਰੇ ਦਨ ਭਾਰੇ ॥
॥ ਸਨਮਾਖਿ ਭੁਰੇ ਰਾਮ ਤਨੁ ਜਨ ਨਿਮੋਖ ਨਿਵਾਗਿ ॥

੧੪੬

॥ ਅਤ ਸਯ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੇਖਿ ਰਾਖੀ ॥
॥ ਮਨ ਮਹਿ ਦਿਖੁ ਚਰਣ ਸਿਰਨ ਦ ॥
॥ ਭੁਲਨੁ ਵਿਮਾਨ ਕੋ ਲਹ ਲੋਹੇਈ ॥
॥ ਸਿੰਘਾਸਨ ਅਤਿ ਉਚ ਮਨੋਹਰਾ ॥
॥ ਰਾਜ ਰਾਮ ਸਹਿਤ ਭਾਮਨੀ ॥
॥ ਰੁਚਹ ਵਿਮਾਨ ਚਲਾ ਅਤਿ ਆਤਰ ॥
॥ ਪਰਮ ਸੁਖ ਚਲਿ ਚਿਥਿ ਪਬਨ ਕੀ ॥
॥ ਸਕਨੇ ਹੋਇ ਸੁੰਦਰ ਦਹੁ ਪਾਸ ॥
॥ ਰਹ ਰਾਖੀ ਦੇ ਪੁਰੁ ਸੀਤਾ ॥
॥ ਅੰਗ ਦਹੁ ਮਾਨਕੇ ਮਾਠੀ ॥

॥ ਲੀਨੇ ਸਕਲ ਵਿਮਾਨ ਚਾਉਈ ॥
॥ ਚਿੰਤਰ ਦਿਸਾਹੈ ਵਿਮਾਨ ਚਲਾਵ ॥
॥ ਜਯ ਰਾਖੀ ਕਹਿ ਸਕੇ ਕੋਈ ॥
॥ ਸਿਯ ਸਮੇਤ ਬੈਠੇ ਪੁਰੁ ਤਾਪਗਾ ॥
॥ ਮੇਰਾ ਸਿੰਗ ਸਨਾਖਨ ਰਾਮਨੀ ॥
॥ ਕੀਨੀ ਸਮਨ ਬਿੰਦੂ ਹਰਖੇ ਸੁਰਾ ॥
॥ ਸਾਕਰ ਸੁਰ ਸੁਰੇ ਨਿਰਮਲ ਭਾਰੀ ॥
॥ ਸਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਿਰਮਲ ਅਕਾਸ ॥
॥ ਸਤੁ ਮਣ ਹਰੀ ਏਹ ਏਹ ਜੀਤ ॥
॥ ਰਹ ਮਹਿ ਪੁਰੇ ਨਿਜ ਚਰ ਚੁਭੇ ॥

ਵੇ: ਕੀਤ ਕਰਨ ਰਾਵਤ ਵੇਚੇ ਭਾਈ॥ ਇਹ ਹਰਿ ਮੇਲ ਸੁਨਿ ਦੁਖ ਚਾਈ॥
॥ ਸੁੰਦਰ ਸੇਤੁ ਦੇਖ ਯਹ ਵਾਪਿਓ ਅਵ ਸੁਖ ਧਾਮ॥
॥ ਸੀਤਾ ਸਹਿਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਯਤਨ ਸੰਭੂਹਿ ਕੀਨ ਪ੍ਰਦਾਮ॥
॥ ਜਹ ਜਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਬਨ ਕੀਨ ਦਾਖ ਇਸਾਮ॥
॥ ਸਕਲ ਦੇਖਾਏ ਜਾਨ ਕਿਹਿ ਵਹਿ ਰਹਿ ਯਾਤ ਕੀਨਾਮ॥ ੧੦੨

ਸਪਦ ਵਿਮਨ ਤਹ ਚ ਭਿਆਵ • ॥ ਦੇਵ ਕ ਬਨ ਜਹ ਪਦਮ ਸੁਹਾਵ
ਕੀਤ ਜਾਵੇ ਮਾਨਿ ਨਾਯਕ ਨਾਨਾ • ॥ ਗਯੇ ਰਾਮ ਸਬ ਕੇ ਅਮਾਖਾਨਾ
ਸਕਲ ਮਾਨਿ ਸੋ ਪਾਯ ਅਸੀਸ • ॥ ਆਯੇ ਚੰਦ ਕੂਟ ਜਗ ਦੀਸਾ॥
॥ ਤਹਿ ਕਹਿ ਰੋਖਨ ਕੋਰ ਸੰਤੋਖਾ • ॥ ਚਲਾ ਵਿਮਨ ਤਹ ਤੋ ਭੋਖਾ॥
॥ ਬਹੁ ਰਾਮ ਜਾਨਹੀ ਵਿਖਾਈ • ॥ ਯਾਨ ਕਲਿ ਮਲ ਹਰ ਸੁਹਾਈ
ਪਾਨਿ ਦੇਖੀ ਸੁਰ ਸਨੀ ਪਨੀਤਾ • ॥ ਰਾਮ ਕਹਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕਹ ਸੀਤਾ
॥ ਤੀਰਥ ਪਤਿ ਮਨਿ ਦੀਖ ਪ੍ਰਯਾਗ • ॥ ਦੇਖਤ ਸਾਹਿ ਪਾਪ ਸਬ ਭਾਗ
ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਪਾਵਨ ਮਾਨਿ ਵੇਨੀ • ॥ ਹਰਣ ਸੋਕ ਸੁਰ ਲੋਕ ਨਿਸੇਨੀ
ਦੇਖੀ ਅਵਧ ਪਰੀ ਅਤਿ ਪਾਵਨੀ • ॥ ਤ੍ਰਿਵਿਧਿ ਤਪੁ ਭਵ ਦਾਖ ਨਾਵਨੀ

ੴ ਵਿਹਗਾ ੴ

॥ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਮੰਦਿਰ ਸਿਧ ਸਹਿਤ ਅਵਧਿ ਕੀਨ ਪ੍ਰਦਾਮ॥
॥ ਸਜਲ ਵਿਚਿ ਬਨ ਪੁਲਕਤਨ ਪਾਨਿ ਮਨਿ ਹਰਖ ਰਾਮ॥
॥ ਬਹੁ ਰਵਿ ਬੇਦੀ ਆਯ ਪਤੁ ਹਰਖਤਿ ਮੰਜਨ ਕੀਨਾਮ॥
॥ ਕਪਾਨਿ ਸਮੇਤ ਮਹੀ ਸੁਰਨ ਦਾਨ ਦਿਵਿਧ ਦਿਧ ਦੀਨਾ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਮੰਤਹਿ ਕਹਾ ਭੁਝਾਈ॥ ॥ ਪਾਰੇ ਵਿਜ ਭੁਪ ਅਵਧ ਪੁਰ ਜਾਈ
ਭੁਰਤਹਿ ਕਸਲ ਹਮਾਰ ਸੁਨਾਈ • ॥ ਸਮਾਚਾਰ ਤੇ ਪਾਨਿ ਦਾਨ ਆਵਾਈ
॥ ਕੁਰਤ ਪਵਨ ਸੁਤ ਗਵਨਤ ਕੋਚੇ • ॥ ਭੁਭ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਰ ਦਾਜ ਪਾਹੀ ਆਈ
ਲਨ ਵਿਧਿ ਪ੍ਰਯਾ ਮਾਨਿ ਕੀਨੀ • ॥ ਚਿਤੁ ਤਿ ਕਹੀ ਪਾਨਿ ਅਸਿਖ ਦੀਨੀ •
ਅਮਨਿ ਪਦ ਬੰਦ ਯੁਗਲ ਕਰ ਸੋਈ • ॥ ਨਦ ਵਿਮਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਲੇ ਬੰਦੀਨੀ॥
ਅੰਗ ਨਿਪਾਦ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਯੇ • ॥ ਨਦ ਨਵ ਕਰਿ ਲੋਚ ਭੁਲਾਯੇ॥

੫੯੬
੦੫

੬

ਨੰਕਾ

ਸੁਰਸਰਿਲੁ ਅਯਨਸਯੁ ਆਵੁ	ਉਤਰਾ ਤਹ ਪਭੁ ਆਯਸੁ ਪਵੁ
ਤਬ ਸੀਤਾ ਮੁਖੀ ਸੁਰ ਸਥੀ॥	ਘਰੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰ ਚਰਣਨ ਪਰੀ
ਜਿਨ ਅਯੀਸ ਮੁਦਤ ਮਨਗੀ॥	ਮਿਦਰ ਤਵ ਅਹਿ ਵਾਤ ਅਭੀ ਗਾ
ਜਾਨਿਤਹਿ ਗੁਪਤਾ ਪੈ ਪਾਕੁਲਾ	ਆਵੁ ਨਿਕਟ ਪਰਮ ਸੁਖ ਸੰਕੁਲ
ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਿ ਨਰ ਮਹਿਤ ਦੇਵੀ	ਪ੍ਰਭਿਓ ਅਧਨਿ ਤਲ ਸਾਧਿ ਜੇਤੀ
ਪਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਵਿ ਕਿਰਪੁ ਰਾਜੀ	ਨਰਾਜਿ ਰਿਠਾ ਨਿਨਿ ਚੋੜ ਲਾਈ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥

॥ ਲੋਕ ਹਿੰਦੁ ਲਾਏ ਸ੍ਰਿ ਪਾਨਿ ਪਾਨ ਸਸਾਨ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪਤੀ॥
 ॥ ਬੈਠਾ ਰਿਪਾਗੁ॥ ਸਮੀਪ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਕਾਲ ਸੇ ਕਾਰਿ ਬੈਠਤੀ॥
 ॥ ਅਬ ਕੁਸਲ ਪਦ ਪੰਕਜ ਬਿਲੋਕਿ ਦੇਹਿ ਰੰਗ ਸੰਕਰ ਸੇਯਜੇ॥
 ॥ ਅਧ ਧਾਮ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਜੇ॥॥॥
 ॥ ਅਬ ਕੁੰਤਿ ਆਧਮ ਨਿਖਾੜੇ ਸੇ ਹਰਿ ਕਰਤ ਜੋ ਜਿਰਲਾਇਯੇ॥
 ॥ ਅਤਿ ਮੰਦ ਤੁਲਸੀ ਵਾਸ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੋਹ ਵਸ ਸਿਸਰਾਇਯੇ॥
 ॥ ਗਹ ਰਾਵਣਾ ਰਿ ਚਰਿਤ ਪਾਵਨ ਰਾਮ ਪਦ ਰਤਿ ਪ੍ਰਦ ਸਦਾ॥
 ॥ ਕਾਮਾਇ ਹਰਿ ਦੇਹ ਮਾਨ ਕਰਸਰ ਸਿਧ ਮਨਿ ਗਵਹਿ ਮੁਖਾ॥ ੪੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥

॥ ਅਮਰ ਦੇਵਗੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰੁਨਹਿ ਜੇ ਸਿਤ ਸੁਜਾਨੁ॥
 ॥ ਵਿਗਾਸ ਵਿਵੇਕ ਵਿਗੁਣਿ ਨੇਤਿ ਤਿਨਹਿ ਦੇਹਿ ਭਗਵਾਨੁ॥
 ॥ ਯਹ ਕਲਿ ਕਾਲੁ ਲਾਏ ਤਨ ਪਨ ਕਰਿ ਦੇਖੁ ਵਿਦਾਰੁ॥
 ॥ ਯੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਨਹਿ ਕਛੁ ਆਨ ਅਧਾਰੁ॥

॥ ਵਿਤਿ ਸੀਤ ਮਚਹਿਤ ਮਨ ਦੇ ਸਕਲ ਕਲਿ ਕੁਲੁ॥
 ॥ ਵਿਦਿਅਨੈ ਵਿਮਲ ਵੇਰਗਸ ਸੀਪਾਵੇਨੋ ਨਾਮੁ॥
 ॥ ਯਸੁ ਸੋ ਪਾਨ ਸਮਾਪਤੁ ॥੬॥
 ॥ ਹਉ ਤਿ॥

ਕਿ ਕੀ ਕੀਤਾ ਨੀਲੀ ਸੁਰਵਰ ਵਿਲ
ਸਦਿ ਪ੍ਰਪਾਦਾਈਸ ਚਿਨ੍ਹੁ ਸੋਭਾ ਚੁੰ ਪੀਤ ਦਸ਼
ਸਰ ਸਿਯ ਨਾਨਕ ਸਰਖਦਾ ਚੁਪਾਈ ਨਾ ਪਾਣੀ ਨਾਰਾਭ
ਚਪ ਕੀ ਪਿਨਿਕਰ ਚੁੰ ਈਸ ਤਾਜੇ ਵਜਮਾਨ ਨੀ ਮੀ ਭੀ ਮਾਨ ਕੀ ਸੀ
ਰਾਮ ਵਰਮਨ ਸੰਪਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰੁਝ ਰਾਮੀ ॥ ੧ ॥ ਕਿਸ ਲੇਵ ਪਦ ਕੰਝ
ਮੰਗਲ ਦੇ ਪਦ ਮੰਗੀ ਨੀ ਆਤਿ ਕੰਠ ਵੰਦੋਤੀ ਜਾਨਕੀ ਕਰ ਸਰੋਜਲ
ਲਿਖੇ ਚਿੰਨ ਕੋਸਲ ਮਨ ਭਿੰਗ ਸਿੰਗ ਨੀ ॥ ੨ ॥ ਕੁੰਦ ਵਿੰਦ ਵਰਗੀ
ਸੁੰਦਰ ਅੰਬਕ ਪਤਿ ਮਭੀ ਖੂ ਸਿਧਿ ਦੇ ਕਾਟੁ ਫੀਕ ਕਲਕੀਸ
ਲੋਚਨ ਨੀ ਮਿਹ ਸੰਕਰ ਮਨੀਗ ਮੋਹਿਨੀ ॥ ੩ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਰਹਾ ਏਕੁ ਦਿਨ ਅਵਦਿ ਕਰ ਅਤਿ ਆਰੁਤ ਪਰ ਲੋਗ
ਜਹੰ ਤਹੰ ਸਿਚਿ ਹਿਨਾਰ ਨਰ ਕ੍ਰਿਸ ਤਨ ਰਾਮ ਵਿਯੋਗ
ਸਕੁਨ ਹੋਹਿ ਸੁੰਦਰ ਸਕਲ ਮਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਬ ਕੋਰੇ
ਪ੍ਰਭੁ ਆਗਮਨ ਜਨਾਵ ਜਨ ਨਗਰ ਰੰਗ ਸਦੁ ਫੇਰੇ

੫੧੮
੨/੮

	॥ ਤੇ ਸਲਾਹਿ ਮਾਤੁ ਸਬਮਨ ਅਨੰਦ ਅਸ ਰੋਇ ॥ ॥ ਆਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਯ ਅਨੁਜ ਯੁਤ ਕਹਿਨ ਚਹਤ ਅਸਕੋਇ ॥ ਭੁਰਤ ਨਯਨ ਭੁਜਦੀਖਣੀ ਫਰਕਹਿ ਬਾਰਹਿ ਬਾਰਾ ॥ ਜਾਨਿ ਸਕੁਰ ਮਨ ਹਰਖ ਆਤੇ ਲਾਗੇ ਕਰਨ ਵਿਚਾਰਾ ॥	
	॥ ਰਹਾਏ ਕਵਿਨ ਅਵਧਿ ਅਧਾਰ ॥ ਕਾਵਣ ਕਵਨ ਨਾਥ ਨਹਿ ਆਯੇ ॥ ਅਹੁ ਧਨ ਲਖ ਅਣ ਬਡ ਭੁਗੀ ॥ ਕਪਟੀ ਕੁਟਲ ਨਾਥ ਮੁਹਿ ਚੀਨਾ ॥ ॥ ਜੋ ਕਰਨੀ ਸਮੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੋਰੀ ॥ ॥ ਜਨ ਅਵਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਨਨ ਕਉ ॥ ਮੇਰੇ ਸਿਯ ਭੁਰੇਸ ਵਿਕੁ ਸੋਈ ॥ ॥ ਬੀਤੇ ਅਵਧਿ ਰਹੀ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥	॥ ਸਮੁਝਤ ਮਨੁ ਦੁਖ ਭੁਯੈ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਾਨਿ ਕੁਟਲ ਪ੍ਰਭੁ ਮੋਹਿ ਬਿਸਰਾਏ ॥ ਰਾਮ ਪਦਾਰਥਿਦ ਅਨੁਰਾਗੀ ॥ ॥ ਤਾਂਤੇ ਨਾਥ ਸੰਗ ਨਹਿ ਲੀਨਾ ॥ ॥ ਨਹਿ ਨਿਸਤਾਰ ਕਲਪੁ ਸਤੋ ਕੋਰੀ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਅਤਿ ਮਿਦਲ ਸੁਭਾਉ ॥ ॥ ਮਿਲਹਿ ਰਾਮ ਸਕੁਨ ਸੁਭੁ ਹੋਈ ॥ ਅਧਮ ਕਵਨ ਜਗ ਮੋਹਿ ਸਮਾਨ ॥
ਦੋ:	॥ ਰਾਮ ਬਿਰਹੁ ਸਾਰਰ ਮਹ ਭੁਰਤ ਮਗਨ ਮਨ ਹੋਤਾ ॥ ॥ ਵਿਪ੍ਰ ਰੂਪ ਧਰ ਪਵਨ ਸੁਤ ਆਇ ਗਏ ਜਿਮਿ ਪੋਤਾ ॥ ॥ ਬੈਠੇ ਦੇਖ ਕੁਸਾਸਨੇ ਜਟਾ ਮੁਕਟ ਕ੍ਰਿਸ ਗਾਤਾ ॥੧॥ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪਤਿ ਜਪਤ ਸਦਾ ਨੈਨ ਜਲ ਜਾਤਾ ॥	
	॥ ਦੇਖਤ ਹਨੁ ਮਾਨ ਅਤਿ ਹਰਖੇ ॥ ॥ ਮਨ ਮਹ ਸੁਹਤ ਭੁਯੈ ਸੁਖ ਮਾਨੀ ॥ ॥ ਸਾਸ ਵਿਹੁ ਸੋਚਹੁ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ॥ ਰਾਮ ਕੁਲ ਭਿਲਕ ਸੁਜਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ॥ ਰਿਪੁ ਰਣ ਜੀਤਿ ਸੁਖ ਸਜਰ ਗਵਤਾ ॥ ॥ ਸੁਨਤ ਵਚਨ ਬਿਸਦੇ ਸਬ ਦੁਖ ॥ ॥ ਕੋਝ ਮਤਾਤ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਯੋ ॥ ॥ ਮਾਰਤ ਸੁਤ ਮੈਂ ਕਪਿ ਹਨੁ ਮਾਨ ॥ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਰਾਮ ਪਤਿ ਰਹਿ ਕਿਕਰ	॥ ਪੁਲਕ ਗਾਤ ਲੋਚਨ ਜਲ ਬਰਖੇ ॥ ਬੋਲੇ ਸਵਲ ਸੁਧਾ ਸਮ ਬਾਨੀ ॥ ॥ ਚਵੁ ਨਿਰੰਤਰ ਗੁਣ ਗਣ ਪਾਤੀ ॥ ਆਯੋ ਕੁਸਲ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਤਾਤਾ ॥ ॥ ਸੀਤਾ ਅਨਜ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵਤਾ ॥ ਵਿਖਾਵੀਤ ਜਨ ਪਾਯ ਪਿਯੁਖਾ ॥ ॥ ਮੇਰੇ ਪੁਰਮ ਪਾਯ ਵਚਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ਨਾਮ ਮੋਰ ਸੁਨ ਬਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ॥ ਸੁਨਤ ਭੁਵਨ ਭੋਟੇ ਉਰ ਸਾਦਗਾ ॥

ਕੁਕ:

ਰ:

259
494
011

ਮਿਲਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹਿ ਹਿੰਦੁਸ ਮਤੁ •	ਨਯਨ ਸੁਵਤ ਜਲ ਪਲਕਤ ਗਤੁ •
ਕਪਿ ਤਵ ਦਰਸ ਸਕਲ ਦੁਖ ਬੀਤੇ	ਮਿਲੇ ਅਜੁ ਮੋਹਿ ਰਾਮ ਸੁਪ੍ਰੀਤੇ॥
ਥਾਰ ਥਾਰ ਪੁਛੀ ਕੁਸਲਾਤਾ॥	ਤਿਕਹ ਕਹੁ ਦੇਉ ਸੁਨ ਭਾਤਾ॥
ਯਹ ਸੰਦੇਸ ਸਰਸ ਜਗ ਮਾਹੀ	ਕਰਿ ਵਿਚਾਰ ਦੇਖਾ ਕਛੁ ਨਾਹੀ॥
ਨਹਿਨ ਉਰਿਣ ਤਾਤ ਮੇਂ ਤੋਹੀ॥	ਅਬ ਪ੍ਰਭ ਚਰਿਤ ਸੁਨਾਵਹੁ ਮੇਰੀ
ਤਬ ਹਨੁ ਮਾਨ ਨਾਇ ਪਦ ਮਾਥ	ਕਹੇ ਸਕਲ ਰਾਖ ਪਤ ਗੁਣ ਗਾਥ •
ਕਹੁ ਕਪਿ ਕਬਹੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ	ਸਿਮਰਤ ਮੋਹਿ ਦਾਸ ਕੀ ਨਾਈ

ਛੰ: ॥ ਨਿਸ ਦਾਸ ਜੋ ਰਾਖੁ ਬੰਸ ਭੂਖਣ ਕਬਹੂੰ ਮਮ ਸਿਮਰਣ ਕਰੈ॥
॥ ਸੁਨਿ ਭਰਤ ਵਚਨ ਵਿਨੀਤ ਅਤਿ ਕਪਿ ਪਲਕਤ ਨ ਚਰਨ ਨ ਪਰੈ॥
॥ ਰਾਖ ਬੀਰ ਨਿਜ ਮੁਖ ਸਾਸੁ ਗੁਣ ਗੁਣ ਕਹਤ ਅਜ ਸਗ ਨਾਥ ਜੋ॥
॥ ਕਾਹੇ ਨ ਹੋਹ ਵਿਨੀਤ ਪਰਮ ਪੁਨੀਤ ਸਦ ਗੁਣ ਸਿੰਧੁ ਜੋ॥ ੧

ਦੋ: ॥ ਰਾਮ ਪਾਣ ਪ੍ਰਿਯ ਨਾਥ ਤੁਮ ਸਤਿ ਬਚਨ ਮਮ ਭਾਤਾ॥
॥ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਮਿਲਤ ਭਰਤ ਸਨ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹਿ ਦੁਖ ਸਮਾਤਾ॥

ਸੋ: ॥ ਭਰਤ ਚਰਣ ਸਿਰ ਨਾਇ ਤ੍ਰਿਤ ਗਏ ਕਪਿ ਰਾਮ ਪਹ
॥ ਕਹੀ ਕੁਸਲ ਸਬ ਜਾਇ ਹਰਖਿ ਚਲੇ ਪ੍ਰਭ ਯਲ ਚਾਇ

ਹਰਖ ਭਰਤ ਕੋਸਲ ਪੁਰ ਅਯੋ	ਸਮਾਚਾਰ ਸਬ ਗੁਰਹਿ ਸੁਨਾਯੋ॥
ਪੁਨਿ ਮੰਦਿਰ ਮਹੰ ਬਾਤ ਜਨਾਈ	ਆਵਤ ਨਗਰ ਕੁਸਲ ਰਾਖਾਈ
ਸੁਨਤ ਸਕਲ ਜਨ ਨੀਉ ਠਿਧਾਈ	ਕਹਿ ਪ੍ਰਭ ਕੁਸਲ ਭਰਤ ਸਮੁਝਾਈ
ਸਮਾਚਾਰ ਪਰ ਬਾਸਨ ਪਾਯੋ॥	ਨਰ ਅਰ ਨਾਰਿ ਹਰਿਖ ਉਠ ਧਾਯੋ
ਦਧਿ ਦੁਰਥਾ ਰੋਚਨ ਫਲ ਫੁਲਾ	ਨਵ ਤੁਲਸੀ ਦਲ ਮੰਗਲ ਮੁਲਾ
ਭਰਿ ਭਰਿ ਹੋਮ ਬਰ ਵਰ ਭਾਮਿਨੀ	ਗਾਵਤ ਚਲੀ ਸਿੰਧੁ ਰਾਗ ਮਨੀ॥
ਜਿ ਜੈਸਹਿ ਭੇਜਹਿ ਚਿਠਿ ਧਾਵਹਿ	ਬਾਲ ਬਿਧ ਕੇਉ ਸੰਗ ਨ ਲਾਵਹਿ
ਏਕੁ ਏਕ ਸਨ ਪੁਛਹਿ ਧਾਈ॥	ਤੁਮ ਦੇਖੇ ਦਿਆਲ ਰਾਖ ਰਾਈ
ਅਵਸ ਪੁਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵਤ ਜਾਨੀ	ਭਈ ਸਕਲ ਸੋਭਾ ਕੀ ਖਾਨੀ॥
ਭਾ ਸਰਾਯਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰ •	ਬਹੈ ਰੁਹਾਵਨ ਫਿ ਬਿਧ ਸਮੀਰਾ

ਗਾ:

ਦੁਕਾ

ਦੋ:

॥ ਹਰਖਿਤ ਗੁਰ ਪਰਜਨ ਅਨੁਜ ਭੂਸਰ ਸ੍ਰਿਦ ਸਮੇਤ
॥ ਚਲੇ ਭਰਤ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਨ ਸਨ ਮੁਖ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਕੇਤ ॥
॥ ਬਹੁਤਿਕ ਚਢੀ ਅਦਾਰਿਨ ਨਿਰਖਹਿ ਗਗਨ ਵਿਮਾਨ ॥
॥ ਦੇਖਿ ਮਧੁਰ ਸੁਰ ਹਰਖਤ ਕਰਹਿ ਸੁਮੰਗਲ ਗਾਨ ॥
॥ ਰਾਕ ਸਾਜਿ ਰੁਪ ਪਤਿ ਪਰੀ ਸਿੰਧੁ ਦੇਖਿ ਧਰਿਖਾਨ ॥
॥ ਬਢੇ ਕੋਲ ਹਲ ਕਰਤ ਜਨ ਨਾਰਿਤ ਰੰਗ ਸਮਾਨ ॥

੪

ਰਵਿਕੁਲ ਕਮਲ ਦਿਵਾਕਰ ਆਵਤ
॥ ਸੁਨ ਕਪੀਸ ਅੰਗਦ ਲੰਕੇ ਜਾ ॥
॥ ਯਦ ਯਧਿ ਸਬ ਵੈਕੁੰਠ ਬਖਾਨਾ ॥
॥ ਅਵਧ ਸਾਰੇਸ ਪ੍ਰਿਯ ਮੋਹਿ ਨ ਜੋਊ
॥ ਜਨਮ ਭੂਮ ਮਮ ਪੁਰੀ ਸੁਹਾਵਨਾ
॥ ਜੋ ਮੰਜਹਿ ਸੋਵਿਨ ਹਿ ਪ੍ਰਿਯਾ ਸਾ ॥
॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਯ ਮੋਹਿ ਇਹ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥
॥ ਹਰਖੇ ਕਪਿਸੁ ਨਿਪੁਤ ਕੀ ਬਾਨੀ

॥ ਨਗਰ ਮਨੋਹਰ ਕਪਿਨ ਦੇਖਾਵਤ
॥ ਪਾਵਨ ਪੁਰੀ ਗੁਚਿਰ ਯਹ ਦੇਸਾ ॥
॥ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਵਿਦਿਤ ਜਗ ਜਾਨਾ
॥ ਯਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜਾਨੈ ਕੋਊ ਕੋਊ ॥
॥ ਚਿਤਰ ਵਿਸਿ ਸਰਯੁ ਬੈਪਾਵਨ
॥ ਮਮ ਸਮੀਪ ਨਰ ਪਾਥਹਿ ਬਾਸਾ
॥ ਮਮ ਧਾਮਦ ਪੁਰੀ ਸੁਖ ਰਾਸੀ ॥
॥ ਧਨ ਅਵਧ ਜਿਹਿ ਹਮ ਬਖਾਨੀ

ਦੋ:

॥ ਆਵਤ ਦੇਖੇ ਲੋਗ ਸਬ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਭਗਵਾਨ ॥
॥ ਨਗਰ ਨਿਕਟ ਪ੍ਰਭੁ ਆਯਉ ਚਿਤਰੇ ਭੂਮਿ ਵਿਮਾਨ ॥
॥ ਬਹੁਰ ਕਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਪਸਪ ਕਹਿ ਭੁਮ ਕੁਬੇਰ ਪਾਸਹੁ
॥ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਰਾਮ ਚਲਿਓ ਸੋਹਰਖ ਬਿਰਹੁ ਅਤਿ ਭਾਹੁ ॥

॥ ਅਯੋ ਭਰਤ ਸੰਗ ਸਬ ਲੋਗ ॥
॥ ਵਾਮ ਦੇਵ ਵਸਿਸ੍ਠ ਮੁਨਿ ਨਾਯਕ ॥
॥ ਧਾਇ ਪਰੇ ਗੁਰ ਚਰਣ ਸਰੋਰਹੁ ॥
॥ ਭੇਟੇ ਕੁਸਲ ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਨਿ ਰਾਯ ॥
॥ ਅਕਲ ਦਿਯਨ ਕੋ ਨਾਯਕ ਮਾਯ ॥
॥ ਗਹਿ ਭਰਤ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਦ ਪੰਕਜ ॥
॥ ਪਰੇ ਭੂਮਿ ਨਹਿ ਚਿਤਤ ਚਿਠਯੋ

॥ ਕ੍ਰਿਸਤਨ ਸ੍ਰੀ ਰੁਪ ਬੀਰਿ ਵਿਯੋਗ ॥
॥ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਹਿ ਧਰਿ ਪਨੁ ਸਾਧਕ ॥
॥ ਅਨੁਜ ਸਾਹਿਬ ਅਤਿ ਪੁਲਕਤ ਲੋਹ ॥
॥ ਹਮਰੇ ਕੁਸਲ ਭੂਮਾਰਹਿ ਵਾਯਾ ॥
॥ ਧਰਮ ਧੁਰੀਯਾ ਰੁਪ ਕੁਲ ਨਾਯ ॥
॥ ਨਹਿ ਜਿਨਹਿ ਸੀਕਰ ਸੁਰਮੁਨਿ ਅਸ ॥
॥ ਬਲ ਕਾਵੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਚਿ ਸਾਯੋ

ਉਕਤ:

ਰਾ:

॥ਸਮਾਮਲ ਗਾਉ ਰੰਮ ਬੁਝ ਠਾਢੇ ॥ਨਵ ਰਾਸੀਵ ਨਯਨ ਜਲ ਬਢੇ

॥ਛੰਦਾ॥

॥ਰਾਜੀਵਿਲੋਚਨ ਸ੍ਵਤਜਲ ਤਨ ਲਲਿਤ ਪੁਲਕਾਵਲਿ ਬਨੀ॥
॥ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਹ੍ਰਿਦਯ ਲਗਾਯ ਅਨੁਜਹਿ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਭੁਵਨ ਧਨੀ॥
॥ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਤ ਅਨਜਹਿ ਸੋਹ ਸੇ ਪਰੰ ਜਾਤ ਨਹਿ ਉਪਮਾ ਕਹੀ॥
॥ਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਅਰ ਸੰਗਾਰ ਤਨ ਧਰਿ ਮਿਲਤ ਵਰ ਸੁਖਮਾਲੀ॥
॥ਪੁੰਛਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਕੁਸਲ ਭਰਤਹਿ ਵਚਨ ਬੋਗਿਨ ਆਵਈ॥
॥ਸੁਨ ਸਿਵਾ ਸੋ ਸੁਖ ਵਚਨ ਮਨ ਤੇ ਛਿੰਨ ਜਾਨਿ ਨ ਪਾਵਈ॥
॥ਅਬ ਕੁਸਲ ਕੋਸਲ ਨਾਥ ਆਰਤ ਜਾਨਿ ਜਨ ਦਰਸਨ ਦਿਯੋ॥
॥ਬੁਝਤ ਬਿਰਹੁ ਬਾਰੇਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਕਾਢੇ ਮੋਹਿ ਕਰਗਹਿ ਲਿਯੋ॥

ਦੋ:

॥ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਾਖਿਤ ਸੁਤਹਨ ਭੋਟੇ ਹ੍ਰਿਦਯ ਲਗਾਇ॥

॥ਲਖਾਮਰ ਭੋਟੇ ਭਰਤ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਹ੍ਰਿਦਯ ਸਮਾਇ॥

੬

॥ਭਰਤ ਅਨੁਜਲਖਾਮਰ ਤਬ ਭੋਟੇ ॥ਦੁਸਹਿ ਬਿਰਹੁ ਸੰਭਵ ਦੁਖ ਮੋਟੇ॥
॥ਸੀਤਾ ਚਰਣ ਭਰਤ ਸਿਰ ਨਾਵਾ ॥ਅਨੁਜ ਸਮੇਤ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵੇ॥
॥ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਲੋਕ ਹਰਖੇ ਪਰ ਬਾਸੀ ॥ਜਨਿਤ ਬਿਯੋਗ ਬਿਪਤ ਸਬ ਨਾਸੀ॥
॥ਪ੍ਰੇਮਾਤਰ ਸਬੋਛਗ ਨਿਹਾਰੀ॥ ॥ਕੋਤੁ ਕਕੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਬਰਾਰੀ॥
॥ਅਮਿਤ ਰੂਪ ਪ੍ਰਕਟੇ ਤੇਹਿ ਕਾਲਾ ॥ਯਥਾ ਯੋਗਮਿਲਿ ਸਬਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ॥
॥ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟ ਸਬੋਛਗ ਬਿਲੋਕੀ ॥ਕਿਯੋ ਸਕਲ ਨਰ ਨਾਰਿ ਬਿਸੇਕੀ॥
॥ਖਿਦ ਮਹਿ ਜਬਹਿ ਮਿਲੇ ਭੁਗਵਨ ॥ਉਮਾ ਮਰਮ ਯਹ ਕਾਹੁ ਨ ਜਾਨਾ॥
॥ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਜਬਹਿ ਸੁਖੀ ਕਰ ਰਾਮ ॥ਆਯੋ ਚਲੇ ਸੀਲ ਗੁਣ ਧਾਮਾ॥
॥ਕੋਸਲ ਜਾਇ ਮਾਤੁ ਸਬ ਧਾਈ॥ ॥ਨਿਰਖ ਬੰਢੁ ਜਨੁ ਧੋਨ ਲਵਾਈ॥

ਛੰ:

॥ਜਨੁ ਧੋਨੁ ਬਲਕ ਬੰਢੁ ਤਜਿ ਗੁਹ ਚਰਣ ਬਨ ਪਰ ਬਸ ਗਈ॥
॥ਦਿਨ ਅੰਤ ਪਰ ਰੁਖ ਸਵਤ ਬਨ ਹੀ ਕਰ ਕਰਿ ਧਾਵਤ ਕੁਈ॥ ॥॥
॥ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸਬ ਮਾਤੁ ਭੋਟੇ ਵਚਨ ਮ੍ਰਿਦੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਹੇ ॥
॥ਧਰਾਇ ਬਿਖਮ ਬਿਪਤਿ ਵਿਯੋਗ ਭਵਤਿ ਨ ਹਰਖ ਸੁਖ ਅਗਹਿ ਰਲਹੇ॥

ਰਾ:

ਰੋੜਾ

ਦੋ:

॥ਭੇਟਿਓ ਤਨਜ ਸੁਮਿਤ ਰਾਮ ਚਰਣ ਰਤਿਜਾਨਿ॥
॥ਰਾਮਹਿ ਮਿਲਤ ਕੇਕਈ ਹਿੰਦੁਸ ਬਹੁਤ ਸਕੁਚਾਨਿ
॥ਲਖਾਮਣ ਸਬ ਮਾਤਨ ਮਿਲੇ ਹਰਖੇ ਅਜਿਖ ਪਾਇ॥
॥ਕੇਕਈ ਕਹੁ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਮਿਲੇ ਮਨ ਕਰਖੋ ਭੁਨਜਾਇ॥

॥ਸਾਸਨਿ ਸਬਹਿ ਮਿਲੇ ਵੇਦੇਹੀ
॥ਦੇਹਿ ਅਸੀਸ ਪੁੰਡ ਕੁਸਲਾਤਾ॥
॥ਸਬ ਰੁਪਤਿ ਪਦ ਕਮਲ ਫਿਲੋਕੀ
॥ਕਨਕ ਬਾਰ ਅਚਤੀ ਉਤਾਰਹੀ॥
॥ਨਨਕੁ ਤਿ ਨਿਛਾਵਹਿ ਕਰਹੀ॥
॥ਕਿੰਸਲਾ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਰੁਪ ਬੀਰਹੀ
॥ਹਿੰਦੁਸ ਵਿਚਾਰਤਿ ਬਾਰਹਿ ਬਾਰਾ॥
॥ਅਤਿ ਸੁਕੁਮਾਰ ਯੁਗਲ ਮਮ ਬੋਰੇ

॥ਚਰਣ ਨਲਾਗਿ ਹਰਖ ਅਤਿ ਤੇਹੀ
॥ਹੋਇ ਅਚਲ ਤੁਮਾਰ ਅਹਿ ਵਾਤਾ॥
॥ਮੰਗਲ ਜਾਨਿ ਨਯਨ ਜਲ ਰੋ ਕੀ
॥ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਤ ਨਿਹਾਰਹੀ॥
॥ਪਰਮਨੰਦ ਹਰਖ ਚਿਰ ਧਰਹੀ॥
॥ਚਿਤਵਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਰਹੀ ਰਹੀ
॥ਕਵਨਿ ਭੁਤਿ ਲੋਕ ਪਾਤਿ ਮਾਰਾ॥
॥ਨਿਰੁਤ ਸਭੁ ਮਹਾਂ ਬਲ ਭਾਰੇ॥

ਦੋ:

॥ਲਖਾਮਣ ਅਰੁ ਸੀਤਾ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰਭੁਹਿ ਬਿਲੋਕਤ ਮਾਤੁ
॥ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਗਨ ਮਨ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਪੁਲਕਤ ਗਾਤੁ॥

॥ਲੋਕ ਪਾਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਨਲ ਨੀਲ
॥ਹਨੁ ਮਦਾਇ ਸਬ ਬਾਨਰ ਬੀਰ
॥ਭੁਰਤ ਸਨੇਹ ਸੀਲ ਬ੍ਰਤ ਨੇਮ
॥ਦੇਖਿ ਨਗਰ ਬਾਸਨ ਕੇ ਰੀਤੀ॥
॥ਪੁਨਿ ਰੁਪਤਿ ਨਿਸਬ ਬੁਝਾਯੇ
॥ਗੁਰ ਵਸਿੰਦੁ ਕੁਲ ਪੁਜਸ ਹਮਾਰੇ॥
॥ਯੇ ਸਬ ਸਬ ਸੁਨਯ ਮਾਨਿ ਮੇਰੇ॥
॥ਮਮ ਹਿਤ ਲਾਗ ਜਨਮ ਇਨਾਰੇ
॥ਸੁਨਿ ਪੁੰਡ ਵਚਨ ਮਗਨ ਸਬ ਭੁਯੇ

॥ਜਾਮਦੰਤ ਅੰਗਦ ਸਭੁ ਸੀਲਾ॥
॥ਪਰੇ ਮਨੋਹਰ ਮਨੁ ਜ ਸਰੀਰਾ॥
॥ਜਾਵਰ ਸਬ ਵਰਣਹਿ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ
॥ਸਕਲ ਸਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਦ ਪ੍ਰੀਤੀ॥
॥ਪੁਨਿ ਪਦ ਲਾਗਹਿ ਸਬਹਿ ਸਿਖਯੇ
॥ਇਨ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵਨੁ ਜਰਣ ਮਾਰੇ॥
॥ਭੁਯੇ ਸਮਰ ਸਾਗਰ ਕਹੁ ਬੋਰੇ॥
॥ਭੁਰਤੁ ਤੇ ਸੋਹਿ ਅਧਿਕ ਪਿਆਰੇ
॥ਨਿਮਪ ਨਿਮਪ ਚਿਪਤ ਸੁਖ ਨਯੇ

ਦੋ:

॥ਕਿੰਸਲਾ ਕੇ ਰਰਨ ਪਦ ਪੁਨਿ ਤਿਹ ਨਾਯੇ ਮਾਥਾ॥
॥ਅਸੀਸ ਦੀਨ ਸੁਹਰਖ ਹਿੰਦੁਸ ਪ੍ਰਿਯ ਸਿਮਰ ਪਾਨਥ

	<p>ਸੁਮਨ ਬਿਸ਼ਨੁ ਨਭੁ ਸਕੁਲ ਭਵਨ ਚਲੇ ਸੁਖ ਕੀਦਾ॥ ਅਰਥੇ ਅਵਤਾਰਿ ਦੇਖੀ ਨਗਰ ਨਾਰਿਨਰ ਭੋਝਾ॥</p>	੬
<p>ਅੰਤਿ ਜਨ ਕਲਸ ਵਿਚਿ ਸੁਖ ਸਵਾਰ ਅਵੇਦਨ ਬਾਰ ਪਤਕਾ ਕੇਤਾ॥ ਅੰਤਿ ਸਗਲ ਸੁਰੀਸ਼ਿ ਸਿੰਚਾਯੇ ਅਨਨ ਭੁੰਤਿ ਸੁਮੰਗਲ ਸਾਯੇ॥ ਅਹੰ ਭਰਨਾਏ ਨਿਵਾਰ ਕਰੀਐ ਅੰਤਿ ਬਾਰ ਆਰਤੀ ਨਾਨਾ॥ ਅਰਥਿ ਆਰਤੀ ਆਰਤ ਹਰਕੇ॥ ਅਪੁਰ ਸੋਭਾ ਸੰਪਤ ਕੰਨਿਆਨਾ॥ ਅੰਤਿ ਚਰਿਤ ਦੇਖਿ ਰਹਿ ਹਰੀ॥</p>	<p>ਸਬਨਿ ਧਰ ਸਾਜਿ ਨਿਸ਼ਾਨਿ ਦਰੇ ਸਬਨਿ ਬਨਾਯੋ ਮੰਗਲ ਹੋਤਾ॥ ਅਗਸ ਮਦਿ ਰਹਿ ਬਹੁ ਚੋਕ ਪੁਰਖੇ ਅਰਥ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਗਰ ਬਹੁ ਬਾਝੇ ਦੇਖੀ ਅਸੀਸ ਹਰਖ ਉਰ ਭਰੀ ਅਰਥ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਰਹਿ ਕਲਗਲ ਅਪੁਰ ਕਲ ਕਲਾ ਵਿਪੁਲ ਦਿਸਾਏ ਅਨਿਰਮ ਸੇਖ ਸਾਰਦਾ ਬਾਝਾਨਾ॥ ਅੰਤਿ ਰਾਜ ਰਾਜਨਰ ਕੀਮ ਕਹੀਐ</p>	
੭੦	<p>ਅਨੰਤ ਕੁਮਾਰੀ ਅਦਯ ਸਰ ਰਾਮ ਪਤਿ ਬਿਹੁ ਵਿਨੈਸਾ॥ ਅਸੁ ਭੁਯੇ ਬਿਕਸਤ ਭੁਯੇ ਨਿਰਖ ਰਾਮ ਰਾਕੇਸਾ॥ ਹੋਇ ਸਕੁਨ ਸਭ ਵਿਦਿਪ ਬਿਧਿ ਬਾਸਿ ਗਗਨ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਰਨਰ ਨਰਿ ਸਨਾਤ ਕਰਿ ਭਵਨ ਚਲੇ ਭਗਵਾਨ॥</p>	੧੦
	<p>ਅਪੁ ਜਾਨੀ ਕੈਕਈ ਲਜਾਈ॥ ਅੰਤਿ ਪੁਰਖ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਦੀਨਾ॥ ਅੰਤਿ ਪਸਿ ਸੁਖ ਮੰਦਿਰ ਗਯੋ ਅਰਾਰ ਦਸਿ ਸੁਦਿ ਜਲਿਯੋ ਬਲਾਈ॥ ਅਸੁ ਵਿਸਦੇ ਹਰਖ ਅਨਸੁਖ ਅੰਤਿ ਬਸਿ ਸੁਕੇ ਬਚਨ ਸੁਯਾਏ॥ ਅੰਤਿ ਦਰਨ ਮਿਦ ਬਿਪੁ ਅਨੇਕ ਅੰਤਿ ਮੁਨਿਵਰ ਬਿਲੀਭੁ ਨਹਿਯੋ॥</p>	<p>ਅੰਤਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮੇ ਭਵਨੀ ਅੰਤਿ ਨਿਸ਼ਾਨ ਭਵਨ ਗਵਨ ਮੁਤ ਕੀਨ ਅਰਨਰ ਨਰਿ ਸੁਖੀ ਜਬ ਭੁਯੋ ਅਸੁ ਸੁਖੀ ਸੁਦਿਨ ਸੁਖ ਦਈ॥ ਅੰਤਿ ਬੈਠੀ ਸਿੰਘਾਸਨ ਅੰਤਿ ਸਕਲ ਬਿਪੁਨ ਮਨ ਭੁਯੋ ਅੰਤਿ ਅੰਤਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਅੰਤਿ ਯੋਕ ਅੰਤਿ ਰਾਜ ਰਾਜ ਤਿਲਕ ਕਰੀਯੋ॥</p>
੭੧	<p>ਅੰਤਿ ਮਨਿ ਕਾਹਿ ਜੁਮਤ ਸਨਤ ਰਤ ਚਲੇ ਜਿਨਾਈ॥ ਅੰਤਿ ਅਨੇਕ ਗਲ ਬਾਝ ਬਹੁ ਸਭਲ ਸਵਾਰੇ ਜਾਇ॥</p>	

॥ਜਹੰ ਤਹੰ ਧਾਵਨ ਪਠੇ ਮੁਨ ਮੰਗਣੁ ਦੁਖ ਮੰਗਣੀ॥
॥ਹਰਖ ਸਮੇਤ ਦਸਿਸੁ ਪਦ ਮੁਨ ਸਿਰਨ ਯਹੁ ਮਾਇ॥

੧੧

॥ਅਵਸੁ ਪੁਤੀ ਅਤਿ ਰਹਿ ਰਬਰੀ
॥ਰਮ ਰਾ ਸੇਵ ਕਨੁ ਬਲਾਈ
॥ਜਨਤ ਫਰਨ ਨਰਜਹੰ ਤਹੰ ਧਾਯੋ
॥ਮਨਿ ਕਰਣ ਨਿਧਿ ਭਰਤ ਹਰੇ
॥ਅਨੁਕਯੋ ਪੁਨਿ ਤੀਨਹੁ ਭਾਈ
॥ਭਰਤ ਭਾਯੋ ਪੁਰੋ ਕਮਲ ਤਾਈ
॥ਪੁਨਿ ਨਿਜ ਜਟ ਰਮ ਨਿਕਰਯੋ
॥ਬਨੇ ਮੰਜਨ ਭੁਯਯੋ ਭੁਯਯੋ

॥ਦੇਵਨ ਸਮਨ ਸਿਸੁ ਸਹਿ ਲਾਈ
॥ਮਥਮ ਸਖਨੁ ਅਨ ਕਾਵੁ ਜਾਈ
॥ਸੁਗੰਧਾਵੈ ਫੁਲਤ ਅਨਵਯੋ
॥ਨਿਸਕਣ ਸਟ ਰਮ ਨਿਰ ਦਰੋ॥
॥ਭੁਯੋ ਵਫਲ ਨਿਪਾਯ ਰਮ ਰਾਈ
॥ਜੇਖ ਕੋਟਿ ਸਤ ਸਕਹਿ ਨ ਰਾਈ
॥ਮੁਨਿ ਅਨੁਸਾਸਨ ਪਾਇ ਅਨੁਯੋ
॥ਅੰਗ ਅਨੰਗ ਕੋਟਿ ਭੁਯਯੋ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ॥

॥ਸਾਸਨ ਸਦਰ ਜਾਨਕਿਹ ਮੰਜਨ ਤੁਝ ਕਰਹਿ॥
॥ਦਿਵਜ ਬਜਨ ਵਰ ਭੁਯਯੋ ਅੰਗ ਅੰਗ ਜਜੇ ਬਾਈ॥
॥ਰਮ ਬਾਮ ਦਿਸੇ ਸੋਭਤ ਰਮਾ ਰੂਪ ਰੁਚ ਖਾਈ॥
॥ਦੇਖਿ ਸਾਸੁ ਸਬ ਹਰਖੀਨ ਮਾਸੁ ਵਲ ਨਿਜ ਨਹਿ॥
॥ਸਾਨੇ ਖਰੋਸ ਭਹਿ ਅਵਸਰ ਬੁਝਾਇ ਦੁਨਿ ਭਿਜ॥
॥ਚੰਦ੍ਰ ਬਿਮਾਨ ਆਯੋ ਪਰਲ ਸਰ ਦੇਖਨ ਸਮੁ ਰੰਦਾ॥

੧੨

॥ਪੁਰੁ ਖਿਲਾਕੇ ਮੁਨਿ ਮਨ ਅਲਾਪਾ॥
॥ਰਵਿਸਮ ਤੇਜ ਵਰਣਿਨ ਯਾਈ
॥ਜਨਕ ਸੁਤ ਮਮੋਤ ਰੁਪ ਰਾਈ
॥ਦੇਰ ਮੰਤ੍ਰ ਦਿਸ ਵਰ ਚਿਤ ਰੋਗ
॥ਪ੍ਰਥਮ ਨਿਕਰ ਦਸਿਸੁ ਮਨਿ ਕੀਨ
॥ਸਤ ਭਿਯੋ ਰਮਨ ਮਨੁ ਰਾਈ
॥ਦਿਪਨ ਦਨ ਚਿਯੋ ਪਦਿਯੋ ਦੰਤੁ
॥ਸਿਧਾਸਨ ਪਰ ਚਿਤੁ ਦੁਖ ਭੰਡੁ

॥ਦੇਰ ਰਮਾ ਵਿਸਾਨੀ ਸਰ ਤਾਈ॥
॥ਦੇਖ ਪੁਰ ਚੇ ਮਨਿ ਸਮਾਈ
॥ਨਤੁ ਸਮ ਮੁਨਿ ਨਕਸ਼ਾ ਖਰੋ
॥ਪੁਨਿ ਜਖ ਦਿਪਨ ਆਯਸੁ ਦੀਨ
॥ਭਾਭ ਬਾਰ ਆਰਤੀ ਉਤ ਗਾ
॥ਮਦਕ ਸਕਰ ਅਸਾਹੁ ਜਖਿਨੁ
॥ਦੇਖਿ ਸਨਨ ਰੁਚੀ ਬੁਝਾਈ॥

ਛੇ: ਨਤੁ ਦੰਦਈ ਵਾਜਹਿ ਦਿਪਲੀਤੀਧੁਥ ਕਿੰਨਰ ਗਾਵਹੀ ॥:-
 :।ਠਾਠਹਿ ਅਪਸਰਾਇੰਦ ਪਦਮਾਨੰਦ ਸੁਰ ਮੁਨਿ ਪਾਵਹੀ।:-
 :।ਭੁਰਤਾਇ ਅਨੁਸਵਿਭੀਖਿਭਾਂਗਦਹਨੁਮਤਵਿ ਸਮੇਤੁ ਜੇ॥:-
 :।ਗਾਹੇ ਛੰਤ ਚਾਂਮਰ ਬੰਜਸਨ ਧਨੁ ਅਸਿਰਮਰਸ ਕ੍ਰਿ ਵਿਦਯਤੇ:-
 :।ਸਿਯਸਹਿਤ ਵਿਨ ਕਰ ਬੰਸ ਭੂਖਣ ਕਾਮ ਬਹੁ ਛੁਥਿ ਸੋਹਕੀ:-
 :।ਨਵ ਅੰਬ ਧਰ ਵਰਣੰਤ ਅੰਬਰ ਪੀਤ ਮੁਨਿ ਮਨ ਮੋਹਹੀ:-
 :।ਮੁਕੁਟਾਂਗਦਾਇ ਵਿਚਿਤੁ ਭੂਖਣ ਅੰਗ ਅੰਗਨ ਪ੍ਰਤਿ ਸਜੇ:-
 :।ਅੰਭੋਜ ਨਯਨ ਵਿਸਾਲ ਚਿਰਭੁਜ ਧੰਨਾਨਰਸਿੰਦੁ ਤੇ॥ ੭ ੮

ਪ੍ਰਤਿ
੭੮

੭੮ ਦੋਹਰਾ ੭੮

ਯਹ ਸੋਭਾ ਸਮਾਜ ਸੁਖ ਕਹਤੁ ਨ ਬਨੈ ਖਰੀਸਾ:-
 :ਦਰਣੈ ਸਾਰਦ ਸੇਖ ਸੁਤਿ ਸੋਰਸ ਜਾਨਮਹੇਸਾ:-
 :ਕਿੰਨ ਭਿੰਨ ਉਸੁਤਿ ਕਰੀ ਗੋਸੁਰ ਨਿਜਨਿਜਧਾਮਾ:-
 :ਬੰਦੀ ਬੇਖਸੇਵੇ ਧਰਿ ਆਯੇ ਜਹਿ ਸੀ ਰਾਮਾ॥:-
 :ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬੰਗਸ ਕੀਨ ਅਤਿ ਆਦਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ:-
 :ਲਖਨਗਰ ਮਰਮ ਕਛੁ ਲਗੇ ਕਰਨ ਗੁਰ ਗਾਨਾ॥:- ੮੩

ਛੇ: ਜਾਸਗਾਨੁ ਨਿਰਗੁਣ ਰੂਪਰਾਮ ਅਨੁਪਭੂਪ ਸਿਰੋਮਨੇ॥:-
 :ਦਸਕੰਧਰਾਇ ਪ੍ਰੀਤੁ ਨਿਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਥਲ ਖਲ ਭੁਜ ਬਲਹਨੇ:-
 :ਅਵਰਾਰਨਰ ਸੰਜਾਰ ਭਾਰ ਬਿਭੀਜ ਦਾਰਣ ਦੁਖ ਵਹੇ॥:-
 :ਜਯ ਪਦੁਤ ਪਾਲ ਦਿਯਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਯੁਕਤ ਮਾਮਿਹੇ:-
 :ਤਵ ਬਿਪਾ ਮਾਯਾ ਬਸ ਸੁਰਾਸੁਰ ਨਗਨਰ ਅਗਜਗਹਰੇ:-
 :ਭਰਪੰਛ ਭ੍ਰਮਿਤ ਸਮਤ ਦਿਵਸ ਨਿਸਿਕਲ ਕਰਮ ਨਗਰ ਭਰੇ:-
 :ਜਿਹਨਾਦ ਕਵਿਕਰਣ ਕਿਲੋਕੁ ਬ੍ਰਿਵੇਧ ਦੁਖਤੈ ਨਿਰਵਹੇ॥:-
 :ਗੁਰ ਖੇਦ ਭੋਵਨ ਪ੍ਰਥਮ ਹਮਰਹੰ ਰਖਾ ਰਾਮ ਨਾਮਾਮਿਹੇ॥:-
 :ਜੈਰਾਮਨ ਮਾਨਵਿ ਮੰਤ੍ਰ ਤਵਯ ਹਰਾਣਿ ਭਾਨਿ ਨ ਆਵਹੀ:-
 :ਤੇ ਪਾਇ ਸੁਰ ਰੂਪ ਪਦੁ ਰਾਮ ਪਰਤ ਹਮ ਵੇਖਤ ਹਰੀ॥:-

੨੬
੧੪

ਕਾ:

੧੨੬

:: ਵੀਰਾਸ ਕਰਿ ਸਬ ਆਸ ਪਰਿਹਾਰਿ ਦਾਸ ਤਵ ਸੇਵੈ ਰਹੈ ::
 :: ਅਪ੍ਰਿਯਮ ਤਵ ਬਿਨੁ ਸਮੁਤਰਹਿ ਬੁਢਾਥ ਰਾਮਨਾਮਿ ਹੋ ::
 :: ਜੇਹਰਣ ਸਿਵ ਅਜ ਪ੍ਰਸਾਦ ਰਸ ਸੁਭ ਪਰਸਿ ਮੁਨਿ ਪਤੀ ਰਹੀ ::
 :: ਨਖ ਨਿਰਗਤਾ ਸੁਰਵੇਦਿਤਾ ਤੈਲੋਕ ਪਾਵਨ ਸੁਰ ਸਰੀ ::
 :: ਧ੍ਰੁਵ ਕਾਲੇਸ ਅੰਕੁਸ ਕੰਝ ਯੁਤ ਪਦ ਫਿਰਤ ਕੰਠਕ ਜਿਨ ਲਟੇ ::
 :: ਪਦਨੀਸ ਵੈਦ ਸੁਕੰਦ ਰਾਮ ਰਮੇਸ ਨਿਤਿ ਜੁ ਭੁਜਾਮਿ ਹੋ ::
 :: ਅਵਸਥਿ ਮੁਨਿ ਮਨੁ ਵਿਤਰ ਤੁਰ ਚਾਰਿ ਨਿਗਮਾਗਮ ਭਨੇ ::
 :: ਖਦ ਕੰਧ ਸਾਖਾ ਪੰਚਵਿੰਸ ਅਨੇਕ ਪਰਕੁ ਸੁਮਨ ਘਨੇ ::
 :: ਫੁਲ ਯੁਗਲ ਬਿਧਿ ਕੁਟੁਮਬੁਰ ਬੇਲਿ ਅਕੇਲਿ ਜੈ ਹੀ ਅਸਿ ਤੁਹੇ ::
 :: ਪੰਕਾਜਿ ਤੁਲਤ ਨਵਲ ਨਿਤਿ ਸੀਸਾਰ ਵਿਟ ਪਨਮਾਮਿ ਹੋ ::
 :: ਜੇਬੁ ਮ ਅੰਝ ਅਵੈਤ ਅਨੁਭਵ ਗਮ ਅਮਨ ਪਨ ਧਮਾਵਹੀ ::
 :: ਚੇਕਹਰ ਜਾਨਹੁ ਨਾਥ ਹਮ ਤਵ ਸਹਾਰੁ ਯਸ ਨਿਤਿ ਗਾਵਹੀ ::
 :: ਕਰਣਾ ਯਤਨ ਖੂਬ ਸਦ ਗੁਣਾ ਕਰ ਦੇਵ ਯਹ ਵਰ ਮਾਗਹੀ ::
 :: ਅਨਕੁਮ ਵਚਨ ਵਿਕਾਰ ਤਜਿ ਤਵ ਚਰਣ ਹਮ ਅਨੁਗਹੀ ::

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ੧੨੬ ॥

:: ਅਸਬੁਦੇਖਤ ਵੇਦਨੁ ਬਿਨ ਤੀਕੀਨ ਚੰਦਾਰ ::
 :: ਅੰਤਰ ਧਮਾਨ ਭਯੋ ਤਬ ਗਯੇ ਸੁਮ ਅਗਾਰ ::
 :: ਵੈਨ ਤੇਯਾ ਸੁਨ ਜੰਝੁ ਤਬ ਆਯੇ ਜਹਿ ਰੁਪੁ ਖੀਗਾ ::
 :: ਬਿਨ ਯਕਰਤ ਗਦਗਦ ਗਿਗਾ ਮੁਠਿਤ ਪਲਕ ਸੀਰ :: ੧੪

ਤੈ:

:: ਜਯ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮਣ ਸਾਮਨਿ ਭੁਵ ਤਪੁ ਭੁਯਾਨੁ ਪਾਇਸਨ ::
 :: ਅਵਧੇਸ ਨਰੇਸਰਮੇਸ ਵਿਭੂ ਸਰਣਾ ਗਤ ਮਾਗਤ ਪਹਿਯੋ ::
 :: ਦਸ ਮੀਸ ਵਿਨਾਸਨ ਈਸ ਭੁਜ • ਕ੍ਰਿਤ ਦੁਰਿ ਮਹਾਂ ਮਹਿ ਤੁਹਾ ::
 :: ਰਸਨੀ ਬਰ ਬਿਦ ਪਤੰਗ ਰਹੇ ਸਰ ਪਾਵਕ ਤੇਜ ਪਤੰਗ ਵਹੇ ::
 :: ਮਹਿ ਮੰਡਲ ਮੰਡਲ ਚਾਰ ਚਰੇ ਧ੍ਰਿਤ ਸਾਯਕ ਚਾਪ ਨਿਭੀ ਕਰੇ ::
 :: ਮਵ ਮੋਹ ਮਹਾ ਮਮਤਾ ਰਜਨੀ ਤਮ ਪੰਜ ਵਿਦਾ ਕਰ ਤੇਜ ਅਨੀ ::

॥ ਮਨ ਜਾਵਹਿ ਗਤ ਨੇ ਪਾਸੁ ਦੇਖੇ ॥
॥ ਹਿਤ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਨੇ ਪਾਸੁ ਹਰੇ ॥
॥ ਬਹੁ ਹੋਗਾ ਦੇਵੀ ਗਾਨ ਲੋਗਾ ਮੇ ॥
॥ ਹੁਣ ਸਿੰਘ ਅਗਾਧ ਪਰੇ ਨਰਤੇ ॥
॥ ਅਤਿ ਹੀਨ ਮਨੀਨ ਦੁਖੀ ਨਿਤੀ ॥
॥ ਅਵਲੰਬੁ ਕਵੀਤ ਕਰ ਮਿਨ ਕੇ ॥
॥ ਨਹਿ ਗਾਗਨ ਰੋਖਨ ਮਾਨ ਮਦ ॥
॥ ਮੁਖਿ ਭਾਗਨ ਯੋਗ ਭੋਲੇ ਸਦ ॥
॥ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਰੰਤਰ ਨੇ ਮ ਲਿਖੇ ॥
॥ ਮਮ ਮਾਨ ਨਿਰਾਦਰ ਅਵਹੀ ॥
॥ ਮੁਖਿ ਮਾਨਸ ਪੰਕਜ ਭੰਗ ਕੁਨੈ ॥
॥ ਤਵ ਨਾਮ ਸਪਾਸਿ ਨਾਮ ਅੰਗ ॥
॥ ਗੁਣ ਸੀਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਰਮਾ ਯਤਨ ॥
॥ ਰਾਖਿਨਿ ਨਿਰੰਦਰ ਦੇਵ ਪਾਨੀ ॥

॥ ਮਿਥਾ ਲੋਗ ਕੁਝੋਗ ਸਰੇ ਨਹਿ ॥
॥ ਬਿਖਾਨਾ ਬਨ ਪਾਸੁ ਭੁਲਿ ਪਰੇ ॥
॥ ਹੁਣ ਵੀ ਘੁਨਿ ਰਾਵਰ ਕੇਵਲ ॥
॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਜ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਜੇ ਕਰਤੇ ॥
॥ ਜਿਨ ਕੇ ਪਦ ਪੰਕਜ ਪੀਤਿ ਨਹੀ ॥
॥ ਹੁਣ ਭੀ ਭਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੇ ਨਹੀ ॥
॥ ਜਿਨ ਕੇ ਸਮ ਦੇਖੇ ਹੁਣ ਪਦ ॥
॥ ਹਿਤ ਤਵ ਸੇਵਕ ਹੋਤ ਮਦ ॥
॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੇਵਤ ਸੁਖ ਦਿਖੇ ॥
॥ ਸੋਇ ਸੀਤ ਸੁਖੀ ਵਿਚ ਤੇ ਮਯੀ ॥
॥ ਰਾਖਿਨਿ ਮਹਾਂ ਕਰ ਪੀਰ ਅਯੀ ॥
॥ ਕੁਵਰੋਗ ਮਹਾਂ ਮਦ ਮਾਨ ਅਯੀ ॥
॥ ਮੁਖ ਮਾਸਿ ਰਿਰੰਤਰ ਸੀਰ ਮਨੀ ॥
॥ ਮਹਿ ਪਾਲਿਓ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵੀਨਾਨੀ ॥

ॐ .: .: .: ॐ ॥ ਹੋਤੁਗਾ ॥ ॐ .: .: .: ॐ

॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਮਾਗੁ ਹੋਰ ਪਿਛੇ ਹੋਰੀ ਰੀਰਾ ॥
॥ ਪਦ ਸੋਰਸ ਅਨ ਪਾਵਨੀ ਭੁਲਿ ਸਦਾ ਸਤ ਸੀਰਾ ॥
॥ ਵਰਤਿ ਉਮਾ ਪਤਿ ਰਾਮ ਗੁਣ ਹੋਰ ਪਿਰਾਯੋ ਕੋਲਾਸ ॥
॥ ਤਬ ਪੁਨ ਕਪਿਲ ਵਿਦਾਯੋ ਸਬ ਬਿੰਦੁ ਸੁਖ ਪੁਦ ਬਾਸ ॥

॥ ਸੁਖਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਯਹ ਕਥਾ ਸੁਹਾਵਨ ॥
॥ ਮਹਾਂ ਕਰ ਜਗੁ ਅਭਿਖੇਕਾ ॥
॥ ਜੇ ਸਕ ਮਨਰ ਸੁਨਹਿ ਮੇਗਾਵਹਿ ॥
॥ ਯਹ ਕੁਨੰਤ ਸੁਖ ਕਰਿ ਜਗ ਮਹੀ ॥
॥ ਸੁਨਹਿ ਦੇਵ ਮੁਕਤਿ ਹੋਤ ਮਹਾਦਿਖੀ ॥
॥ ਧਰਮ ਪਤਿ ਰਾਮ ਕਥਾ ਮੇ ਵਰਤੀ ॥

॥ ਤਿਥਿ ਧਰਮ ਪੁਰੁ ਦੇਖ ਨਾਵਨ ॥
॥ ਸੁਨਤ ਲਹਿ ਹੋਰ ਵਿਰਤ ਵਿਦੇਕਾ ॥
॥ ਸੁਖ ਸੀ ਪਤਿ ਨਨਾ ਵਿਧ ਪਾਵਹਿ ॥
॥ ਅੰਤ ਕਥਾ ਰਾਮ ਪਤਿ ਮਾ ਜਾਹੀ ॥
॥ ਲਹਾਨੋ ਕੁਝ ਸੁਖ ਸੀ ਪਤਿ ਨਿਤਈ ॥
॥ ਸਮਾਧਿ ਕਿਲਾਸ ਰਾਸ ਦਖ ਹਰਦੀ ॥

੨੮
੨੮

<p>ਦੇਹੀ ਦੇਹੀ ਕੁਰੂ ਕੁਰੂ ਕੁਰੂ ਕੁਰੂ ਨਿਤ ਨਵ ਮੰਗਲ ਕੀ ਸਲ ਪੁਰੀ ਨਿਤ ਨਵ ਪ੍ਰੀਤ ਰਾਮ ਪਦ ਪੰਕਜ ਮੰਗਲ ਕੁਰੂ ਮੰਗਲ ਪਰਿਕਰਮੇ</p>	<p>ਮੇਹ ਨਦੀ ਕੁਰੂ ਕੁਰੂ ਕੁਰੂ ਕੁਰੂ ਗੁਰ ਪਿਤਰ ਹਰਿ ਲੋਗ ਸਦ ਕਰੀ ਮੇਵਨ ਸਿਰੀ ਸੰਧਾ ਕੁਰੂ ਮੁਖੀ ਅਸ ਦਿਸਨ ਵਾਨ ਨਨਾ ਭਿਧਿ ਪਾਏ</p>
<p>ਦੇ: ॥ ਪਰਮ ਨੰਦ ਮੰਗਲ ਕੀ ਪ੍ਰ ਸਤ ਕਰ ਪ੍ਰ ਪਦ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ॥ ਜਾਤ ਨਜਾਨੀ ਦਿਵਸ ਨਿਸ਼ਿ ਰਾਏ ਮਾਸ ਖਟ ਈ ਭੀ ॥ ੧੬</p>	
<p>ਏਕਾਦਸ ਪੁਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੀ ਵਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਸਦ ਸਦ ਪੁਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸਮੇਤ ਨਿਕਟ ਬੰਨਹੇ ॥੧॥ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਕੀਨ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਕਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਿ ਤੁਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਲਾਏ ਅਨੁਗਰਾਹ ਸੰਪਾਦਿ ਵੇ ਵੇ ਹੀ ॥ ਸਬ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਤ ਮੇਰੇ ਸਮਾਨ ਸਬ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇਵਕ ਸਦ ਨੀਤੀ</p>	<p>ਸਿਮਿ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰ ਸੰਤ ਮਨ ਮਾਹੀ ਅਏ ਸਬ ਸਦ ਸਦ ਸਿਰ ਨਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਖ ਮਿਦ ਵਚਨ ਦੇਵਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦ ਕੇ ਸਿਰੀ ਕੇਰੇ ਕੁਰੂ ਕੀ ਅਮ ਹਿਤ ਲਾਗ ਕੁਰੂ ਸੁਖ ਅਰੰ ਵੇਹ ਗੇਹ ਪਰ ਵਾਰ ਸਨੇ ਹੀ ॥ ਮਿਖਾਨ ਕੋ ਮੇਰੇ ਯਾਤਰਾ ਮੇਰੇ ਅਧਿਕ ਯਾਤਰਾ ਪਰ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥</p>
<p>ਦੇ: ॥ ਅਧ ਕਰ ਜਾਨੀ ਸਭ ਸਭ ਕੁਰੂ ਮੇਰੇ ਦਿਨ ਨੇਮਾ ॥ ॥ ਸਦਾ ਸਰ ਬਗਤ ਸਰਦ ਹਿਤੁ ਜਾਨੀ ਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮਾ ॥</p>	
<p>ਸੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਰੂ ਮੰਗਲ ਸਦ ਪੁਰੀ ਏਕ ਵਕਰੇ ਮੇਰੇ ਕੁਰੂ ਆਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤ ਤਿਨ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਵੇਦੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸਨਮ ਕੁਰੂ ਕੀਨ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਰੂ ਕੁਰੂ ਮੰਗਲ ਸਰੀਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਰੂ ਕੁਰੂ ਪ੍ਰੀਤੀ ਅੰਗ ਦੇ ਕੀਨੇ ਨਹਿ ਰੋਏ ॥</p>	<p>ਕੋਹ ਮ ਕਾ ਭੀ ॥ ਰਿਤ ਨਾਏ ॥ ਕਹਿਨ ਸਕਤ ਕੁਰੂ ਅਤੇ ਅਨੁਰਏ ਕਹਾ ਭਿਧਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ਗਮਨ ਕੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ਕੁਰੂ ਸੰਤ ਸਿਰੀ ਹੀ ਨਨਾ ਰੀਗ ਅਨੁਪ ਸੁਹਾਏ ॥ ਕੁਰੂ ਕੁਰੂ ਨਿਜ ਹਾਥ ਕੁਰੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ਕੁਰੂ ਮਨ ਕੁਰੂ ਪ੍ਰੀਤ ਜਾਨੀ ਪ੍ਰੀਤ ਤਹਿਨ ਕੁਰੂ ॥</p>
<p>ਦੇ: ॥ ਜਾਮਦੇਵ ਨੀਲਾਏ ਸਬ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਲਾਏ ॥</p>	

ਚੜਕਾ:

ਕਾ:

ਪੰਨਾ ੭੪

॥ਹਿਯਧਾਰੇ ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਸਬ ਚਲੇ ਨਾਇ ਪਦਾ ਸਭ॥
 ॥ਤਬ ਅੰਗਦ ਓਠੇ ਨਾਇ ਸਿਰ ਸਜਲ ਨਾਨਕ ਭੋਲੇ॥
 ॥ਅਨਿਧਿ ਨੀਤ ਬੋਲੇ ਬਚਨ ਮਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬੋਲੇ॥

ਸੁਨ ਸਰਬ ਰਾਗ ਪਾਸਕ ਸਿੰਧੀ
 ਮਰਤੀ ਬਾਰਨਾ ਮੇਰੇ ਬਾਲੀ
 ਅਸਰੁ ਸਰਦੁ ਵਿਰਦੁ ਸੰਤੁ
 ਕੋਠੇ ਪੁਰੁ ਤੁਮ ਗੁਰ ਪਿਰੁ ਮਾਤਾ॥
 ਤੁਮਹਿ ਬਿਚਾਰਿ ਕਹਹੁ ਨਰਨਾ
 ਬਿਚਾਰੁ ਮਧੁ ਰਸਨ ਵਲ ਹੀਨ
 ਨੀਚ ਦਹਿਲਗੁ ਕੀਸਦੁ ਕੋਟੀ
 ਅਸਰੁ ਹਿਰਦੁ ਪਰੇ ਪੁਰੁ ਪਾਤੀ

ਦੀਨ ਦੁਖਾ ਕਰਮ ਚਰਮ ਬਿਧੀ
 ਰਾਖੇ ਰਾਮਾ ਰੇ ਪਗ ਤਰ ਘਾਲੀ
 ਮਿਹਿ ਜਨਿ ਤਜਹੁ ਕੁਰੁ ਹਿਤ ਕਰੁ
 ਜਾਉ ਤਹਾ ਤਹੀ ਪਦ ਮਨ ਜਤ
 ਪੁਰੁ ਤਜਿ ਕੁਵਨ ਕਾਜ ਮਮਕੁ
 ਰਾਗੁ ਸਰਦੁ ਜਾਨਿ ਸਨ ਦੀਨਾ
 ਪਦ ਬਿਧੇ ਕੁਰੁ ਜਾਗਰਤਾ
 ਅਬ ਮਨਿ ਨਾਥ ਕੁਰੁ ਰਸ ਰਸੀ

ਦੇ:

॥ਅੰਗਦ ਬਚਨ ਬਿਨਿਗੁਨ ਨਾਮ ਪੁਰੁ ਕਰੁ ਰਾਮੀ॥
 ॥ਪੁਰੁ ਚੋਟਾਏ ਚੋਰ ਲਾਜਹੁ ਸਜਲ ਨਾਨਕ ਰਾਮੀ॥
 ॥ਨਿਜ ਚੋਰ ਮਾਲਾ ਬਸਨ ਮਨੁ ਕਾਨਿ ਤਨੁ ਪਾਤੀ॥
 ॥ਵਿਦਾ ਰਿਯੇ ਨੁਗਦਾਨ ਤਬ ਧੁਪੁ ਪਕਾਰ ਸਮੁ ਬਾਤੀ॥

੧੯

ਭਰਤ ਅਨਜ ਸੇ ਅਤੁ ਜਮੇਤਾ॥
 ਅੰਗਦ ਹਿਰਾਜ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਮ ਬੋਰਾ
 ਬਾਰ ਬਾਰ ਕੀ ਵੇਰੁ ਪੁਰਾ ਮਾ॥
 ਰਾਮ ਬਿਸੇਖੀ ਬੋਲਾਨਿ ਵਲਨੀ
 ਪਦੁ ਰੁਖ ਚੋਪੇ ਦਿਨੁ ਬਹੁ ਬਾਤੀ
 ਅਤਿ ਆਵਰੁ ਸਬ ਕਪਿ ਪੁਰੁ ਰਾਣੀ
 ਤਬ ਸੁਗਧਿ ਚਰਦੁ ਗਾਹਿ ਤਾਸਾ
 ਅੰਨ ਦਸ ਕਰੀ ਕੁਪਾ ਪਤਿ ਮਹੀਰ
 ਪੁਰੁ ਕਪਿ ਤੁਮ ਪੁਰੁ ਕੁਮਰ
 ਅਸਰੁ ਹਿਰਦੁ ਪ੍ਰੇਮ ਦਲੇ ਕੁਰੁ

ਪਰਦਨ ਚਲੇ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਵੇਤਾ
 ਦਿਹਿ ਦਿਨ ਦਿਨ ਕੁਰੁ ਪੁਰੁ ਚੋਰਾ
 ਅਨ ਅਸਰੁ ਹਿਰਦੁ ਮਹੀਰ
 ਸਿਮਰ ਸਿਮਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ
 ਚਲੇ ਪੁਰੁ ਪਦ ਪਾਤੀ ਰਾਖੀ
 ਰਾਖੀ ਸਹਿਤ ਰਾਮ ਕੁਰੁ ਮਾਯੀ
 ਰਾਖੀ ਰੇਨ ਕੀਤੀ ਰਾਮ ਮਾਯੀ
 ਰਾਖੀ ਰੇਨ ਚਰਦੁ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ
 ਅੰਗਦ ਕਾਏ ਸੁਨਹੁ ਰੁਮੀਤ

ਪ੍ਰ. ੪੦

ਕਹਿਹੁ ਦੰਤਪੁਤ ਪ੍ਰਭੂ ਸਨ ਤੁਮਨੀ ਕਹਿ ਕਹਿ ਜੀਹਿ ॥
॥ ਬੁਝ ਬੁਝ ਰਾਖਾ ਜਕਾਹਿ ਸੁਰਤਿ ਕੀਰਾਜੁ ਮੇਰਿ ॥
॥ ਅਨਹਿ ਚਲਿਓ ਬਲਿ ਸੁਤ ਫਿਰਿ ਆਯੋ ਹਨ ਮੀਤ ॥
॥ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਨ ਕਹਿ ਮਗਨ ਭੁਯੈ ਭੁਯਾਵੈ ਤਾ ॥
॥ ਕੁਲਿ ਸਹਚਰੁ ਗੋਰ ਅਤਿ ਕੋਮਲ ਕੁਸਮੁ ਛਾਹਿ ॥
॥ ਚਿਤੁ ਖਰੀਸ ਰਾਖਾ ਅਸ ਸਮਝਿ ਪਰੈ ਕਹ ਕਹਿ ॥

੨੦

ਨਹਿ ਪਾਵੁ ਅਸਥਿਨ ਨਿਯਤ ॥	ਦਾਨਿਓ ਕੁਖਣੁ ਰਸਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ॥
ਭਾਉ ਭੁਨ ਮਮ ਸਿਮਰਣ ਕਰਹੁ ॥	ਅਨਭੂਮ ਭਰਨ ਧਰਮ ਅਨਮਰਹੁ ॥
ਭੁਜ ਮਮ ਸਥ ਭਰਤ ਸਮ ਕੁਤਾ ॥	ਸਦਾ ਰਹੈ ਪੁਰ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ॥
ਅਚਲ ਸੁਨਤ ਹੀ ਪਸ ਸੁਖ ਭੁਯੈ ॥	ਪਦਿਓ ਭਰਣੁ ਲੋਚਨ ਕੁਝ ਬਾਣੀ ॥
ਅਚਰਣ ਕਮਲ ਚਿਤ ਧਾਰਿ ਗਯਾ ॥	ਪ੍ਰਭੂ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭਿ ਜਨਹਿ ਸੁਨਾਵਾ ॥
ਰਾਖ ਪਤਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ਪੁਰ ਬਾਣੀ ॥	ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਹਿ ਪੰਨਾ ਸੁਖ ਰਾਣੀ ॥
ਰਾਮ ਰਾਜ ਸੀਨੇ ਕੁਲ ਸੇਕਾ ॥	ਹਰਖਿ ਰਹੁਯੈ ਰਾਮ ਸਦਾ ਸੇਕਾ ॥
ਸੀਰ ਨ ਕਰ ਕਹੁ ਸਨ ਕੋਈ ॥	ਰਾਮ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਿਥਮਤਾ ਕੋਈ ॥

੨੧

ਪਦਰਣਾ ਸਮ ਨਿਜ ਨਿਜ ਧਰਮ ਨਿਰਤ ਵੇਦ ਪਦ ਲੋਕਾ ॥
ਅਚਲ ਹੀ ਸਦਾ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖ ਹਿਤ ਹਿ ਕੁਝ ਸੀ ਕਹਿ ਰੇਗਾ ॥

੨੧

ਦੇਹਿ ਕੁ ਦਾਇਰ ਹੋ ਚਿਤੁ ਤਾਪ ॥	ਗਾਮ ਗਾਮ ਨਹਿ ਕਹਹਿ ਦੁਖਾਪ ॥
ਸਬ ਨਹ ਕਹਹਿ ਪਰਸਾ ਪ੍ਰੀਤ ॥	ਗਾਹਿ ਸਧਰਮ ਨਿਰਜ ਸੁਤ ਅਤਿ ॥
ਨਹ ਚਿ ਦਰਣ ਧਰਮ ਜਗ ਮਾਣੀ ॥	ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾ ਭੁਪਾਲਿ ਅਘ ਨਹੀ ॥
ਅਮ ਭੀ ਰਹਿ ਨਹ ਅਨਨਾ ਭੀ ॥	ਸਕਤ ਪਰਮ ਰਾਣੀ ਕੋ ਅਧਿਕਾਰੀ ॥
ਅਨਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਹਿ ਰਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ॥	ਸਦਾ ਜਿਵਣ ਸਥ ਨਿਰਜ ਸਥੀਰ ॥
ਨਹਿ ਰਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਦੁਖੀ ਨ ਚੀਨ ॥	ਨਹਿ ਕੋਊ ਅਧੁਨ ਲਖਾਵੈ ਹੀਨ ॥
ਸਦਾ ਨਹਿ ਪਰਮ ਰਾਣੀ ਧਰਣੀ ॥	ਨਹ ਅਤਨਾਰ ਚਕੁਰ ਸੁਰ ਰਹਣੀ ॥
ਸਦਾ ਰਹਣਾ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ਜਾਨੈ ॥	ਸਦਾ ਰਹਿ ਰਹਣ ਨਹਿ ਕਪਟ ਸਨਾਨੀ ॥

੨੨

ਗਾਮ ਗਾਮ ਬਹੁਤੀ ਸਮੁਨ ਸਦਾ ਚਰ ਸਦਾ ਮਾਹੀ ॥

	॥ਕਲਕਰਮਸੁਭਾਗੁਤ੍ਰਿਤ ਦੁਖਕਾਹਿ ਨਾਹਿ॥੧॥	੨੨
॥ਭੁਵਨਅਨੇਕਰੋਮ ਪ੍ਰਾਤੇ ਜਾਸੁ॥ ॥ਸੋਮਹਿਮਾਸਮਝਤ ਪ੍ਰਭੁਕੇਰੀ॥ ॥ਯਹਮਹਿਮਾਖਗੋਸਜਿਨ ਜਨੀ ॥ਜੋਜਾਨੇ ਕਰਫਲ ਯਾਹਿ ਲੀਲਾ ॥ਗਮਰਾਜਮਕਰਸੁਖ ਸੰਪਦਾ॥ ॥ਸਬਉਦਾਰਸਬਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ ॥ਏਕਨਾਰਬੁਤ ਰਤਨਰ ਭਾਈ॥	॥ਯਹਪ੍ਰਭੁਤ ਕਛੁ ਬਹੁਤ ਨਤਾਸਾ॥ ॥ਯਹਵਰਣਤਹੀਨਤਾ ਅਨੇਰੀ॥ ॥ਦਿਰਯਹਚਰਿਤਤਿਨਹਰਿਮਨੀ॥ ॥ਯਹਹਿਮਹਾਂਮੁਨਿ ਸੁਮਨਿ ਸੁਜੀਲ॥ ॥ਵਰਣਨਸਕਹਿਫੁਣੀਸਸਾਰਵਾ॥ ॥ਦਿਜਸੇਵਕ ਸਬਨਰਅਰੁ ਨਾਰੀ॥ ॥ਤੇਮਨਵਰਕਮ ਪਾਤਿਹਿਤਕਈ॥	
ਦੇ:	॥ਦੈਭੁਯਤਿਨਕਰਕੇਦ ਜਹਿਨਰਭਕ ਨਿਤਾਸਮਾਜ ॥ਜੀਤਿਓਜਗਮਨਸੁਨਿਖ ਅਸ ਰਾਮਚੰਦਕੇ ਰਾਜਾ॥	੨੩
॥ਦੁਸਹਿਫਲਹਿਸਦਾਤਰਕਨਨ ॥ਖਗਮਿਗਬੈਰਸਹਤ ਬਿਸਰਈ ॥ਕੁੰਯਹਿਖਗਮਿਗਨਾਨ ਬਿਦਾ ॥ਸੀਤਲਸੁਰਗੁਪਦਨਬਹੁਮੰਦਾ ॥ਲਤਾਬਿਟਪਮਾਂਗੇਫਲਦੁਵਹੀ ॥ਸਸਿਸਪੰਨਜਸਦਾਠਾਪਰਦੀ ॥ਪ੍ਰਕਟੇਗਿਰਨਾਨਾਮਣਿਖਾਨੀ॥ ॥ਸਰਿਤਾਸਕਲਬਹੋਬਰਬਾਰੀ॥ ॥ਸਾਰਗਨਿਨ ਮਰਯਾਦਾ ਰਹੀ॥ ॥ਸਰਸਿਜਸੰਕਲਸਕਲਤਰਾਰਾ॥	॥ਰਹਿਏਕਸੰਗ ਕਜਪੰਚਾਨਨ ॥ਸਬਨਿਪਰਸਪਰਪ੍ਰੀਤਿਬਦਈ ॥ਅਭੁਯਚਰਹਿਬਨਕਹੀਅਨਿ॥ ॥ਗੰਜਰਅਨਿਲਸੈਚਲਮਕਰੀਦਾ ॥ਮਨਭਾਵਤੇਧੋਨੁਪਯਸਵਹੀ॥ ॥ਬੇਤਮੇਸਤਯੁਗਕੀਕਰਦੀ॥ ॥ਜਗਦਾਤਮਾਭੂਪ ਪਹਿਚਾਨੀ॥ ॥ਸੀਤਲਅਮਲ ਸ੍ਵਾਦਸੁਖਕਾਰੀ॥ ॥ਭਾਗਿਰਤਨਤਦਨਿ ਨਰਲਧੀ॥ ॥ਅਤਿਪ੍ਰਸੰਨਦਸ ਦਿਸਾਵਿਭੁਭਾ॥	
ਦੇ:	॥ਬਿਪ੍ਰਮਹਿਪੁਰਪ੍ਰਿਯਖਨ ਰਵਿਤਪਤੇਜ ਨਕਾਜਾ॥ ॥ਮੀਰੇਵਾਤਿਦਦੇਹਿਜਲ ਰਾਮਚੰਦਕੇ ਰਾਜਾ॥੧॥	੨੪
॥ਕੋਦਿਨ ਬਾਜਿ ਮੇਧਪ੍ਰਭੁ ਕੀਨੁ॥ ॥ਸੁਰਿ ਪਥ ਪਾਲਕਧਰਮਧਰੰਧਰ॥ ॥ਪਾਤਿਅਨੁਕੂਲ ਸਦਾਰਹਸੀਤ॥	॥ਅਮਿਤਦਾਨਵਿਪ੍ਰਨਕਹ ਦੀਨੁ॥ ॥ਗੁਣਾਤੀਤ ਅਰੁਭੋਗ ਪਰੰਦਗ॥ ॥ਸੋਭਾਖਨਸੁਸੀਲਵਿਨੀਤਾ॥	

ਪੰਨਾ
੨੨

ਗੁ:

ਉਤਕ

॥ਜਨਇ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧ ਪ੍ਰਭੁਤਈ॥	॥ਸੇਵਤ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਲਾਈ॥
॥ਯਦਪਿ ਰਹਿ ਸੇਵਕ ਸਿਵ ਕੀਨੀ॥	॥ਸਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇਵਾ ਬਿਧਿ ਲੀਨੀ॥
॥ਨਿਜ ਕਰ ਗ੍ਰਹ ਪਰ ਚਰਯ ਕਰੀ॥	॥ਰਾਮ ਚੰਦ ਆਸਾਸ ਅਨੁਸਰੀ॥
॥ਜਹਿ ਬਿਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧ ਸੁਖ ਮਨੀ॥	॥ਜਾਇ ਸਿਯ ਸੇਵਾ ਬਿਧਿ ਭੀਨੀ॥
॥ਕੋਸਲ ਜਾਇ ਸਾਸੁ ਗ੍ਰਹ ਮਾਹੀ॥	॥ਸੇਵਹਿ ਸਬੰ ਮਨ ਮਦ ਨਾਹੀ॥
॥ਉਮ ਰਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾਣਿ ਵੰਦੇਤਾ॥	॥ਜਗਦੀਸੁ ਸੰਤਤ ਸਮਾਨਿਤਾ॥

॥ਜਗੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਖਮ ਸੁਰ ਚਾਹਤ ਚਿਤ ਵਸਿ ਸੇਇ॥	
॥ਰਾਮ ਪਦਾਰਵਿੰਦ ਰਤ ਰਹਿਤ ਸੁਭਾਵਹਿ ਜੋਇ॥॥	੨੫

॥ਸੇਵਹਿ ਸਾਨੁ ਕੂਲ ਸਬ ਭਾਈ॥	॥ਰਾਮ ਚਰਣ ਰਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਹਾਈ॥
॥ਪ੍ਰਭੁ ਪਦ ਕਮਲ ਬਿਲੋਕਤ ਹੀ॥	॥ਕਬਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਮਿ ਕਛੁ ਕਹੀ॥
॥ਰਾਮ ਕਰਹਿ ਭਾਤਨ ਪਰ ਪ੍ਰੀਤੀ॥	॥ਨਾਨਾ ਭਾਤਿ ਸਿਖਾਵਹਿ ਨੀਤੀ॥
॥ਹਰਖਿਤ ਰਹਿ ਨਗਰ ਕੇ ਲੋਕਾ॥	॥ਕਰਹਿ ਸਕਲ ਸੁਰ ਵਰਲਭੁ ਕੋਗ॥
॥ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਵਿਧਿ ਮਨ ਵਤ ਹੀ॥	॥ਸੀਰਪੁ ਬੀਰ ਚਰਣ ਰਤਿ ਚਹੀ॥
॥ਦੁਇ ਸੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸੀਤਾ ਜਯੋ॥	॥ਲਵ ਕੁਸਵੰਦ ਪਰਾਨਨ ਗਾਯੋ॥॥
॥ਦੋਊ ਬਿਜਯੀ ਬਿਨਯੀ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ॥	॥ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਥ ਮਨੁ ਕੁਦਮੰਦਰ॥
॥ਦੁਇ ਦੁਇ ਸੁਤ ਸਬ ਭਾਤਨ ਕੋਰੇ॥	॥ਭਯੋ ਰੁਪ ਗੁਣ ਸੀਲਿ ਅਨੇਰੇ॥

॥ਰਾਮ ਗੁਰ ਗੋਤੀਤ ਅਜ ਮਾਯਾ ਗੁਣ ਗੋ ਪਾਰਾ॥	
॥ਸੇਇ ਸੰਚਿਦਾਨੰਦ ਅਨ ਕਰਤ ਚਰਿਤੁ ਅਪਾਰਾ॥	੨੬

॥ਪ੍ਰਾਤ ਕਾਲ ਸਰਯੁ ਕਾਰੰ ਮੰਸਨਾ॥	॥ਬੈਠਹਿ ਸਭਾ ਸੰਗ ਵਿਜ ਸੰਸਨਾ॥
॥ਦੇਵ ਪਰਾਣ ਵਸਿੰਦੁ ਬਖਸ਼ਿਹੀ॥	॥ਸੁਨਹਿ ਰਾਮ ਯਯਾਪਿ ਸਬ ਜਲੀ॥
॥ਅਨੁਜੰ ਸੰਯਤ ਭੋਜਨ ਕਰਹੀ॥	॥ਵੇਖਿ ਸਕਲ ਜਨਨੀ ਸੁਖ ਭੁਰਹੀ॥
॥ਭੁਰਤ ਸੰਤੁ ਹੁਨ ਵੰਨੇ ਕੁਈ॥	॥ਸਹਿਤ ਪਵਨ ਸੁਤ ਉਪਬਨਸਈ॥
॥ਪ੍ਰਭੁ ਹਿ ਬੈਠਿ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਯਾ॥	॥ਕਹਹਨ ਮਨ ਸਮਤਿ ਅਕੁ ਗਾ॥
॥ਸੁਨਤ ਵਿਮਲ ਗਾਣ ਅਤਿ ਸੁਖ ਪਾਈ॥	॥ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਕੋ ਬਿਨਯ ਸੁਨਾਵਹੀ॥
॥ਸਬ ਕੇ ਗ੍ਰਹ ਗ੍ਰਹੇਯ ਪੁਰਾਨਾ॥	॥ਰਾਮ ਚਰਿਤ ਸੰਦਰ ਬਿਧਿ ਨਨਾ॥

ਉਤਕ:

ਗ:

256
433
411

	ਨਰਅਰਨਾਰਿ ਰਾਮਗਣਗਨੀ	ਕਰਹਿਦਿਵਸਨਿਸਿਜਤਨਸਨਹਿ
ਦੇ:	ਅਵਧਪੁਰੀਵਸਿਨ ਕਰਿ ਸਖ ਸੰਪਦਾ ਸਮਾਜਾ ॥	
	ਸਹਿਸੇ ਸੇਖ ਨਹਿਕਹਿ ਸਕਹਿਜਹਿਨਿਪਰਮਦਿਰਜ	੨੭
	ਨਰਦਾਦਿਸਨਕਾਦਿ ਮੁਨੀਸਾ ॥	ਅਰਸਨ ਲਗਿਕੋਸਲਾ ਪੀਸਾ ॥
	ਦਿਨਪ੍ਰਤਿਸਕਲ ਅਯਾਸਾ ਅਵਹਿ	ਦੇਖਿਨਗਰ ਬਿਰਾਗ ਬਿਸਰਾਵਹਿ
	ਰਤਨਜਭਿਤ ਮਇ ਕਨਕਅਦਰੀ	ਨਨ ਰੰਗ ਹੁਚਿਰ ਗਾਇ ਕਾਰੀ ॥
	ਪੁਰ ਬਹੁਪਾਸਕੋਟਿ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰਾ	ਰਚੇ ਕਗੁਰਾਰੰਗ ਰੰਗ ਬਰਾ ॥
	ਨਰਗਹ ਸੁੰਦਰ ਨਿਕਰ ਬਨਾਈ	ਅਨਹੁ ਘੋਰ ਅਮਰਾਵਤ ਆਈ ॥
	ਅਮਹਿ ਬਹੁ ਰੂਪ ਰਚਿਰ ਗਾਇ ਕਾਰਾ	ਜੇ ਬਿਲੋਕ ਮੁਨਿਵਰਮਨ ਨਾਦਾ ॥
	ਧਵਲ ਧਾਮ ਉਪਰ ਨਭ ਚੁੰਬਤਾ	ਕਲਸ ਮਨਹੁ ਸਸਿਰਵਿਦਤ ਨਿਦਤ
	ਬਹੁ ਮਇ ਰਜਿਤ ਵਰੋਖਨ ਭੁਜੈ	ਗਹਗਹ ਪ੍ਰਤਿ ਮਇ ਵੀਪਦਿਗਜੈ
	ੴ ਦਾ ॥ ੴ	
	ਮਇ ਵੀਪਰਾਜਹਿ ਭਵਨ ਭੁਜਹਿ ਦੇਹਰੀ ਵਿਦੁਮ ਰਚੀ ॥	
	ਸੁੰਦਰ ਮਨੋਹਰ ਮੰਦ ਰਾਜਤ ਅਜਿਠ ਅਤਿ ਫਟਿਕਨ ਖਚੀ ॥	
	ਮਇ ਖੰਭ ਭੀਤਿ ਵਿਰੀਓ ਵਿਰਚਿਤ ਕਨਕ ਮਇ ਮਰਕਤਰਚੇ	
	ਪ੍ਰਤਿ ਦੁਰ ਦੁਰ ਕਪਾਟ ਪੁਰਟ ਬਨਾਯ ਬਹੁ ਬਜ ਨ ਖਚੀ ॥	੭
ਦੇ:	ਚਾਰ ਚਿਤ੍ਰ ਸਾਲਾ ਅਮਿਤ ਗਹ ਗਹਰਚੇ ਬਨਾਇ	
	ਰਾਮ ਧਾਮਜੋ ਨਿਰਖਤ ਮੁਨਿ ਮਨ ਲੇਤ ਚੁਰਾਇ ॥	੨੮
	ਸੁਮਨ ਵਾਟਿਕਾ ਸਬਹਿ ਲਗਾਈ	ਇਬਿਧ ਭੁਤਿਕਹਿਜਤਨ ਬਨਾਈ
	ਲਤਾ ਲਲਿਤ ਬਹੁ ਭੁਤਿ ਸਹਈ	ਫੁਲਹਿ ਸਦਾ ਬਸੰਤ ਕਿ ਨਾਈ
	ਰੀਜਤ ਮਧਕਰ ਮਧਰ ਮਨੋਹਰ	ਮਿ ਰੁਤ ਵਿਦਿਧ ਸਦਾ ਬਹੁ ਸੋਹਰ
	ਨਨ ਖਗ ਬਲਕਨੁ ਜਿਆਯੋ	ਬਲਤ ਮਧਰ ਚੁਭਤ ਸਹਾਯੋ ॥
	ਮੇਰ ਹੀਸ ਬਾਰਸ ਪਾਰਾਵਤਾ	ਭਵਨਨ ਪਰ ਸੋਭਾ ਅਤਿ ਪਾਰਤ
	ਜਹੰਤੁੰ ਦੇਖਹਿ ਨਿਤ ਪਰਿਛਹੀ	ਬਹੁ ਬਾਹਿ ਭੁਜਹਿ ਨਿਤ ਕਰਾਹੀ
	ਸੁਕ ਸਾਰਥ ਪਦਾਵਹਿ ਬਾਲਕ	ਕਹਹੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਿ ਜਨ ਪਾਲਕ

੫੩੪
੨੫੧

ਗੁ:

ਉਤਕਾ:

ਗੁ:	॥ ਰਾਜ ਦੁਰ ਸਬਹੀ ਬਿਧਿ ਚਾਗੁ ॥	ਬੀਬੀ ਚੌਹਰ ਰੁਚਿਰ ਬਜਾਗੁ ॥
ਫੀ:	ਬਾਜਰ ਰੁਚਿਰ ਨ ਬਨੈ ਵਰਣਤ ਬਸੁ ਬਿਨ ਰਥ ਪਾਇਓ ਜਹੁ ਭੁਪਰਾਮਾ ਨਿਵਾਸ ਤਹੁ ਕੀ ਸੰਪਦਾ ਕਿਮਿ ਗਾਇਓ ॥ ਬੈਠੇ ਬਸਾਜ ਸਰਾਫ ਬਦਿਕ ਅਨੇਕ ਮਨਹੁ ਕੁਬੇਰ ਤੇ ॥ ਸਬ ਸੁਖੀ ਸਬ ਸੁਚਰਿਤ ਸੁੰਦਰ ਨਰਯਾਨ ਸਿਸੁ ਜਨਮੁ ॥	
ਦੇ:	॥ ਉਤਰ ਦਿਸਿ ਸਰਯੂ ਵਹੈ ਨਿਰਮਲ ਜਲਗੀਭੀਰ ॥ ॥ ਬਾਂਧੇ ਘਾਟ ਮਨੋਹਰ ਸੁਲਪ ਪੰਕ ਨਹਿ ਤੀਰ ॥ ੨੯	
	॥ ਦੂਰ ਫਰਕ ਰੁਚਿਰ ਸੇ ਘਾਟਾ ॥ ॥ ਪੰਨਿ ਘਾਟ ਪਰਮ ਮਨੋਹਰ ਨਾਨਾ ॥ ॥ ਰਾਜ ਘਾਟ ਸਬਹੀ ਬਿਧਿ ਸੁੰਦਰ ॥ ॥ ਤੀਰ ਤੀਰ ਦੇਵਨ ਕਰ ਮੰਦਿਰ ॥ ॥ ਕੁਹੂੰ ਕੁਹੂੰ ਸਰਿਤਾ ਤੀਰ ਉਦਾਸੀ ॥ ॥ ਜਹੁ ਤਹੁ ਭਲ ਸੀ ਬੰਦ ਸੁਹਾਯੇ ॥ ॥ ਪਰ ਸੋਭਾ ਕਛੁ ਵਰਣ ਨ ਜਾਈ ॥ ॥ ਦੇਖਤ ਪਰੀ ਅਖਿਲ ਅਘ ਭੁਗਾ ॥	ਜਹਿ ਜਲ ਪਿਛਹਿ ਬਾਜਿਗ ਜਾਟ ॥ ਤਹਾ ਨ ਪੁਰਖ ਕਰਹਿ ਅਸਨਾਨ ॥ ਮੰਜਹਿ ਤਹਾ ਵਰਣ ਚਾਹੁ ਨਗ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਤਿਹਿ ਕੇਉ ਪਬਨ ਸੁੰਦਰ ॥ ਬਸਹਿ ਗਮਾਨ ਰਤ ਮਨਿ ਸੰਨਾਸੀ ॥ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਬ ਮਨੋਨ ਸਗਾਯੇ ॥ ਬਾਹਰ ਨਗਰ ਪਰਮ ਰੁਚਿਰਾਈ ॥ ਬਨ ਉਪਬਨ ਬਾਪਿਕ ਤੁਝਾਗਾ ॥
ਫੀ:	॥ ਬਾਪੀ ਤਰਗ ਅਨੁਪਕੁਪ ਮਨੋਹਰਾ ਯਤੁ ਜੋਹਈ ॥ ਸੋਪਾਨ ਸੁੰਦਰ ਨੀਰ ਨਿਰਮਲ ਦੇਖਿ ਸੁਰ ਮਨਿ ਮੋਹਈ ॥ ਬਹੁ ਰੰਗ ਕੰਜ ਅਨੇਕ ਖਗ ਭੂਜਹਿ ਮਧ ਪਰੀ ਸਾਰਹੀ ॥ ਆਰਾਮ ਰੰਮਯ ਪ੍ਰਕਾਇ ਖਗ ਰਵ ਮਨਹੁ ਪਾਏਕ ਹਕਾਰਹੀ ॥	
ਦੇ:	ਰਮਾ ਨਥ ਜਹੁ ਰਾਜਾ ਸ ਪੁਰ ਵਰਣ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਇ ਮਾਇਕ ਸੁਖ ਸੰਪਦਾ ਰਹੀ ਅਬਧ ਪੁਰ ਫਾਇ ॥	
	॥ ਜਹੁ ਤਹੁ ਨਰਯਾਨ ਪਤਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਭੁਜ ਪ੍ਰਭੁਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਕ ਰਾਮਹਿ ॥ ਜਲਜ ਬੋਲੋਚਨ ਸਮ ਅਲਗਾਤਹਿ ॥ ਪ੍ਰਤ ਸਰ ਰੁਚਿਰ ਰਾਪਤੁ ਦੀਰਹਿ ॥	ਬੈਠ ਪਰਸ ਪੁਰਾਇਹੈ ਸਿਖਾਵਹਿ ॥ ਜੋਗ ਸੀਲ ਰੂਪ ਗੁਣ ਧਾਮਹਿ ॥ ਪਲਕ ਨਜਨ ਇਸੇ ਵੇਕੁ ਭਾਤਹਿ ॥ ਸੰਤ ਕੰਜ ਵਨ ਗਵਿਰਣ ਧੀਰਹਿ ॥

269
424
074

ਕਲਕਲਕਲਕਲ ਖਗਗਜਹਿ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਿਥਾਯੁਥ ਕਿਰਾਤਹਿ॥ ਸੰਸਾਰ ਸੋਕ ਨਿਵਿਭੁ ਤਮ ਭਾਨਹਿ ਸਨਕ ਸੁਤਾ ਸਮੇਤ ਰਖੁ ਬੀਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਸਨ ਮਸਕ ਹਿਮ ਭਾਸਹਿ॥ ਸੁਨਿ ਰੰਜਨ ਭੰਜਨ ਮਹਿ ਭੁਰਹਿ	ਨਮਤ ਰਾਮ ਅਕਾਮ ਮਮਤ ਜੇਹਿ ਮਨ ਸਿਜ ਕਠਿ ਹਰਿ ਸਨ ਸੁਖ ਦੁਤਹਿ ਦਨ ਜਗ ਹਨ ਬਨ ਵਹਨ ਕ੍ਰਿਸਨਹਿ ਕਸਨ ਭੁਜਹੁ ਭੰਜਨ ਭਵ ਭੀਰਹਿ ਸਦਾ ਏਕ ਰਸ ਮਸ ਅਵਿ ਨਾਸਹਿ ਬੁਲ ਸੀਦਾ ਸਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਿ ਉਦਾਚਹਿ	
ਦੇ:	॥ ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਨਗਰ ਨਰਿ ਨਰ ਕਰਹਿ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਨਾ॥ ॥ ਸਾਨੁ ਕੁਲ ਸੰਤਤ ਰਹਤ ਸਬ ਪੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ॥॥	੩੧
ਸਬ ਤੇ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਖਗੋਸਾ॥ ਪੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਗਹਿਓ ਤਿਹੁ ਲੋਕਾ॥ ਜਿਨਹਿ ਸੋਕ ਤਿਹੁ ਕੋਹ ਬਖਾਨੀ॥ ਅਘ ਭੁਲਕ ਜਹੁ ਤਹੁ ਲੁਕਾਨੇ॥ ਬਿਧਿਧਿ ਕਰਮ ਗੁਣ ਕਲ ਸੁਭਾਉ ਮਤ ਸਰ ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਾਏ ਚੇਰਾ॥ ਧਰਮ ਤਫਾਗ ਰਜਾਨ ਵਿਗਾਨ ਪੁਖ ਸੰਤੋਖ ਵਿਰਾਗ ਵਿਵੇਕਾ॥	ਉਦਿਤ ਭੁਯੇ ਅਤਿ ਪ੍ਰਬਲ ਦਿਨੇਸ ਬਹੁਤਨ ਸੁਖ ਬਹੁਤਨ ਮਨ ਸੋਕਾ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਅਵਿਦਾ ਨਿਸਾਨ ਸਾਨੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੋਰਵ ਸਕੁ ਚਾਨੇ॥॥ ਯੇ ਚੰਕੌਰ ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਨ ਕਾਉ॥ ਇਨ ਕਹੁ ਸੁਖ ਨਹ ਕਵਨਿਹ ਚੇਰਾ॥ ਯੇ ਪੰਕਜ ਵਿਕਸੇ ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ॥ ਵਿਗਤ ਸੋਕ ਯੇ ਕੋਕ ਅਨੇਕਾ॥	
ਦੇ:	॥ ਯਹ ਪ੍ਰਤਾਪ ਗਵਿਜਾਹਿ ਕੇ ਉਰ ਜਬ ਕਰੈ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥॥ ॥ ਪਾਛਲ ਬਾਢਹਿ ਪ੍ਰਥਮ ਜੇ ਕਹਿ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ਨਾਥਾ॥॥	੩੨
ਭੂਤਨ ਸਹਿਤ ਰਾਮ ਇਕ ਬਾਰਾ ਸੁੰਦਰ ਉਪਬਨ ਵੇਖਨ ਗਯਉ॥ ਜਾਨਿ ਸਪਯ ਸਨਕਾਇਕ ਅਯੋ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਸਦਾ ਲਿਵਲੀਨਾ॥ ਧਰੇ ਵੇਹੁ ਸਨ ਚਾਹਿਉ ਵੇਦਾ॥ ਅਸਾ ਬਸਨ ਬਸਨ ਨਹਿ ਚਿਨਹਿ ਭਹੁ ਰਹੇ ਸਨਕਾਇ ਭਵਾਨੀ॥	ਸੀਗ ਪਰਮ ਪ੍ਰਿਯ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰਾ ਸਬ ਤਰ ਕੁਸਮਿਤ ਪਲਵਨ ਯਉ॥ ਤੇਜ ਪੰਜ ਗੁਣ ਸੀਲ ਸੁਹਾਯੋ॥॥ ਦੇਖਤ ਬਾਲਕ ਬਹੁ ਕਾਲੀਨਾ॥ ਸਮਦਰਸੀ ਸੁਨਿ ਵਿਗਤ ਵਿਭੇਦ ਰਾਖੁ ਪਤਿ ਚਰਿਤ ਹੋਇ ਤਹਿ ਸੁਨਹੀ ਸਹ ਘਟ ਸੰਭਵ ਮੁਨਿ ਵਰਗਾਨੀ	

੫੩੬
੫੨੪

੨:

ਉਤਕ:

ਦੋ:	ਰਾਮਕਥਾ ਸੁਨਿਬਹੁ ਬਿਧਿਵਰਣੀ	ਗਮਨਯੋਗ ਪਾਵਕ ਸਿਮਿਅਰਣੀ
	ਯੇਖਿਰਾਮ ਮੁਨ ਆਵਤੰ ਹਰਖ ਦੇਂਡ ਵਤ ਕੀਨਾ॥	
	॥ਸੁਗਤ ਪੁਛੀ ਪੀਤ ਪਟ ਪ੍ਰਭੁ ਬੈਠਨ ਕਹ ਦੀਨਾ॥	੩੩
	ਕੀਨ ਦੇਂਡ ਵਤ ਤੀਨਉ ਭਾਈ॥	॥ਸਹਿਤ ਪਵਨ ਸੁਤ ਸੁਖ ਅਧਿਕਈ
	॥ਸੁਨਿ ਰਾਮ ਪਤ ਛ ਬਿਅਰੁਲ ਬਿਲੋਕੀ	॥ਭੁਕੇ ਮਗਨ ਮਨ ਸਕਤ ਨ ਰੋਕੀ॥
	॥ਸਸਾਮਲ ਗਾਤ ਸਰੋਹ ਲੋਚਨ	॥ਸੰਦਰਤ ਮੰਦਿਰ ਭਵ ਮੋਚਨ॥
	॥ਇਕਟਕ ਰਹੇ ਨਿਮੇਖਨ ਲਾਵਹਿ	॥ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੋ ਜੋਰੇ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ॥
	॥ਤਿਨਕੀ ਦਸਾ ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਬੀਰਾ	॥ਸੁਵਤ ਨਯਨ ਜਲ ਪਲਕ ਸਰੀਰ
	॥ਕਰ ਗਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਨਿਵਰ ਬੈਠੇ	॥ਪਰਮ ਮੋਨਹਰ ਬਦਨ ਉਚਾਰੇ॥
	॥ਅਜ ਧੀਨਯ ਮੇਂ ਸੁਨਹ ਮੁਨੀਸਾ॥	॥ਤੁਮਰੇ ਦਰਸ ਸਾਂਹਿ ਅਘ ਖੀਸਾ॥
	॥ਬੁਝੇ ਭਾਗ ਪਾਯੇ ਸਤਸੰਗਾ॥	॥ਬਿਨਹਿ ਪ੍ਰਯਾਸ ਹੋਹਿ ਭਵ ਭੰਗਾ॥
ਦੋ:	॥ਸੰਤ ਪੰਥ ਅਪਵਰਗ ਕਰ ਕਾਮੀ ਭਵ ਕਰ ਪੰਥਾ॥	
	॥ਕਹਹਿ ਸੰਤ ਕਵਿ ਕੋਵਿਦ ਸੁਤਿ ਪਰਦ ਸਦ ਗੀਥਾ॥	੩੪
	॥ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਚਨ ਹਰਖਿ ਮੁਨਿ ਚਰੀ	॥ਪੁਲਕਗਤ ਉਮੁਤਿ ਅਨੁਸਾਰੀ॥
	ਜਗ ਭਗਵੰਤ ਅਨੰਤ ਅਨਾਮਯ	॥ਅਨਘ ਅਨੇਕ ਏਕ ਕਰਣਾ ਮਯਾ॥
	ਅਜ ਨਿਰ ਗੁਣ ਜਗ ਰਗੁਣ ਸਾਗਰ	॥ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਉਜਾਗਰ
	ਜਗ ਵਿੰਦਰਾ ਰਮਣੁ ਜਗ ਭੂਧਰਾ॥	॥ਅਨੁਪਮ ਯਸ ਅਨਾਦਿ ਸੋਭਾ ਕਰ
	ਗਮਨ ਨਿਧਾਨ ਅਮਾਨ ਮਨ ਪ੍ਰਦ	॥ਪਾਵਨ ਸੁਯਸ ਪਰਾਣ ਵੇਦ ਵਦ
	ਅਗਮ ਕ੍ਰਿਤ ਗਮ ਅਗਮਤਾ ਭੰਜਨ	॥ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ॥
	ਸਰਬ ਸਰਬਗਤ ਸਰਬ ਉਰਾਲਯ	॥ਬਸਹੁ ਸਦਾ ਹਮ ਕਹ ਪ੍ਰਤਿਪਾਯਯ
	ਵਿੰਦ ਬਿਪਤ ਭਵ ਫੰਦ ਵਿਭੰਜਨ	॥ਹਿੰਦੁ ਬਸ ਰਾਮ ਕਾਮ ਮਰੀਜਨ
ਦੋ:	॥ਪਰਮਾਨੰਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਯਤਨ ਤੁਮ ਪਰਿ ਪੁਰਦ ਗਾਮਾ॥	
	॥ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਕ੍ਰਿ ਅਨੁਪਾਵਨੀ ਦੇਹੁ ਗਮਹਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾ॥	੩੫
	ਦੇਹੁ ਭਾਭੀ ਰਾਮ ਪਤਿ ਅਨੁਪਾਵਨ	॥ਤ੍ਰਿਵਿਧਿ ਤਾਪ ਭਵ ਵਾਪਨ ਸਾਫਨ
	ਪ੍ਰਵਤ ਪਾਲ ਸੁਰ ਧੇਨੁ ਕਲਾਤਰ	॥ਹਾਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਜੈ ਯਹ ਵਰ

ਭਵ ਵਰਗਿ ਪੰਡਿਤ ਰਖਨਾ ਸਕਾ॥
ਮਨੁ ਸੀਰੁ ਦਾਰੁ ਦੁਖ ਦਾਰਕ॥
ਅਸਤ੍ਰਾਸ ਟੀਰਖਾਏ ਨਿਵਾਰਕ॥
ਰੂਪ ਮੋਲਿ ਮਾਏ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਧਰਣੀ॥
ਮੁਖੀ ਮਨ ਮਾਨਸ ਹੀਸਾ ਨੇਰੀਤਗ॥
ਰਖਾ ਕਲਕੇਤੁ ਸੇਤੁ ਸੁਖਿ ਰਖਾ ਕ॥
ਤਾਰੁ ਤਰੁ ਹਰੁ ਸਰੁ ਦੁਖਣ॥

ਸੇਵਕ ਸਲਭੁ ਸਕਲ ਰੁਖ ਦਾਰਕ॥
ਦੀਨ ਬੰਸੁ ਸਮਤਾ ਵਿਸਤਾਰਕ॥
ਵਿਨਯ ਵਿਵੇਕ ਵਿਨਤ ਵਿਸਤਾਰਕ॥
ਦੇਹੁ ਭੁਭਿ ਸੰਸਾਰਿ ਬਹੁ ਭਰਣੀ॥
ਚਰਣ ਕਮਲ ਵੰਦਿਤ ਅਜ ਸੰਕਰ॥
ਕਾਲ ਕਰਮ ਸੁਭਾਵ ਕੁਣੁ ਰੁਖਾਰ॥
ਭੁਲਾ ਸਿਵਾਸ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਭਵਨ ਭੁਖਣ॥

ਦੇ:

॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਉਨ੍ਹਤਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਨਿਰ ਨਾਇ॥

॥ ਬ੍ਰਹਮ ਭਵਨ ਜਨ ਕਾਇ ਗੇ ਅਤਿ ਅਭਿਸ਼ੁ ਵਰ ਪਾਇ॥

ਸਨ ਕਾਇਕ ਬਿਧਿ ਲੋਕ ਸਿਧਾਯੇ॥
ਸੁਭਾਤਿ ਪੁਰੀ ਮਕਲ ਸਕੁਲੀ॥
ਸੁਨ ਚਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਖ ਕੀ ਬਾਨੀ॥
ਅਭਿਰਾਜ ਮੀ ਸਬ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਾ॥
ਸੋਰਿ ਪਾਨਤ ਬ ਕਹਿ ਹਨੁ ਮੰਤਾ॥
ਨਾਥ ਭਰਤ ਕਢੁ ਪਛਨ ਚਹੀ॥
ਰੁਮ ਸਾਨੁ ਕਮ ਮੋਰੀ ਸੁਭਾਉ॥

ਭੂਤਨ ਰਾਮ ਚਰਣ ਨਿਰ ਨਾਯੇ॥
ਚਿਤਵਹਿ ਸਬ ਮਾਰਤ ਸੁਤ ਪਾਹੀ॥
ਜੇ ਸੁਨਿ ਹੋਇ ਸਕਲ ਭੁਖ ਹਾਨੀ॥
ਪੁਛਤ ਕਹਹੁ ਕਹਾ ਹਨੁ ਮਾਨਾ॥
ਸਾਨਿਯੇ ਦੀਨ ਬੰਸੁ ਭਗਵੰਤਾ॥
ਪ੍ਰਸਨ ਕਰਨ ਮਨ ਸਕੁ ਚਰਾਮਾ॥
ਭੁਰਤਹਿ ਮੋਰੀ ਨ ਕਢੁ ਵਰਾਉ॥

ਦੇ:

॥ ਨਾਥ ਨ ਮੋਰੀ ਸੰਦੇਹ ਕਢੁ ਸੁਪਨੇਹੁ ਜੋਕ ਨ ਮੋਹਿ॥

॥ ਲੇਵਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭੁਮਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਦ ਨੰਦ ਸੰਦੇਹਾ॥ ੩੭

ਕਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਵੇਕ ਵਿਠਾਈ॥
ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਰਖੁ ਰਾਈ॥
ਸੀ ਸੁਖ ਪੁਨਿ ਭੁਮ ਕੀਨ ਧਰਾਈ॥
ਸੁਨ ਚਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਕਰ ਲੰਘਣਾ॥
ਸੀਤ ਅਸੰਤ ਹੋਵ ਬਿਲਗਾਈ॥
ਸੰਤਨ ਕੇ ਲੁਖਾਵ ਸੁਨਿ ਭੂਤਾ॥

ਮੇ ਸੇਵਕ ਭੁਮ ਜਨ ਰੁਖ ਦਾਈ॥
ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਨਗਾਈ॥
ਤਿਹ ਪਰ ਪ੍ਰਭੁ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਮੋਗਾਈ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧੁ ਗੁਣ ਗਮਨ ਰਦਫਾਈ॥
ਪਾਦਤ ਪਾਲ ਮੋਰੀ ਕਹੀ ਭੁਭਾਈ॥
ਅਗਵਤ ਸੁਤਿ ਪਰਾਣ ਵਿਸਥਾਈ॥

[illegible]

ਉਤਰਾ:

ਰਾ:

੬੭੬
੫੩੬
੦੮੧

ਸਾਖੀ ਹੋਇ ਮਾਨਹੁ ਜਗਾ ਨਿਪਤੀ।
ਲੇਪਟ ਕਾਮ ਕੋਹ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧੀ।
ਆਪਗਯੋ ਅਰੁ ਘਾਸਹਿ ਅਸਹਿ
ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭੁਕਿਨ ਭਾਵਾ
ਵੇਦ ਵਿਬੁਖਤ ਪਰ ਧਨ ਸੁਮੀ।
ਵਿਭ ਕਪਟ ਜਿਯ ਧਰੇ ਸੁਵੇਖੀ।

ਸਾਖੀ ਹੋਇ ਮਾਨਹੁ ਜਗਾ ਨਿਪਤੀ।
ਲੇਪਟ ਕਾਮ ਕੋਹ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧੀ।
ਆਪਗਯੋ ਅਰੁ ਘਾਸਹਿ ਅਸਹਿ
ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭੁਕਿਨ ਭਾਵਾ
ਵੇਦ ਵਿਬੁਖਤ ਪਰ ਧਨ ਸੁਮੀ।
ਵਿਭ ਕਪਟ ਜਿਯ ਧਰੇ ਸੁਵੇਖੀ।

ਦੋ:

॥ ਅੰਸੇ ਅਧਮ ਮਨੁਜ ਖਲੁ ਰਿਤ ਯੁਗ ਤੇਤ ਨਹੀਂ।
॥ ਸੁਖਤ ਕਵਰੁ ਖਿਦ ਬਹੁ ਹਉ ਪੈਂ ਕਲਿ ਯੁਗ ਮਾਹਿ। ੪੧

ਪਰਹਿਤ ਸਹਿਸ ਧਰਮ ਨਹਿ ਭੁਈ
ਕਿਰਮਿ ਸਕਲ ਪੁਰਾਣ ਵੇਰਕਰ
ਨਲ ਸਰੀਰ ਧਰਿ ਸੋ ਪਰ ਪੀਰਾ
ਕਰਹਿ ਮੋਹ ਬਸ ਨਰ ਅਘਨਨ
ਭਲ ਰੂਪ ਮੇ ਭਿਨ ਕਹੁ ਤਾਤਾ।
ਅਸ ਵਿਚਾਰ ਸੇ ਪਰਮ ਸਿਆਲੇ
ਤਜਗਾਹਿ ਕਰਮ ਚੁਭਾਨੁ ਦਾਅਰ
ਸੀਤ ਅਸੀਤ ਨ ਕੇ ਗੁਣ ਭਾਖੇ॥

ਪਰਪੀਰਾ ਸਮਨਹਿ ਅਧਮਾਈ
ਕਹਿ ਚਿਤਾ ਜਾਨਹਿ ਕੋਵੇਦ ਨਰ
ਕਰਹਿ ਸਹਿ ਮਹਾ ਭੁਵ ਭੀਰਾ
ਅਰਥ ਰਤ ਪੁਲੋਕ ਨ ਜਾਨਾ।
ਸੁਭ ਅਰੁ ਅਸੁਭ ਕਰਮ ਫਲ ਦਤ
ਭੁਜਹਿ ਮੋਹਿ ਸੀਸੁ ਭਿ ਵਖ ਜਨੇ
ਰੁਜੈ ਮੋਹਿ ਸੁਰਨਰ ਮੁਨਿ ਨਯਕ
ਤੇਨ ਪਰਹਿ ਭਵ ਨਿਜ ਲਖਿ ਰਾਖੇ

ਦੋ:

॥ ਸੁਨਹੁ ਭਾਤ ਮਾਯਾ ਕ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਅਰੁ ਦੋਖ ਅਨੇਕਾ।
॥ ਗੁਣ ਯਹ ਉਭਯ ਨ ਦੇਖਿਯੇ ਦੇਖਿਯਸੇ ਅਵਿਵੇਕਾ। ੪੨

ਸੀ ਅਖ ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਸਬ ਭਾਈ
ਕਰਹਿ ਵੇਨਯ ਅਤਿ ਬਹੁ ਚਿੰਝਾ
ਮੁਨਿ ਰਾਖ ਪਾਤਿ ਨਿਜ ਮਾਇਰ ਗਯੇ
ਬਰ ਬਹੁ ਨਾਦ ਮਨਿ ਆਵਾਹਿ
ਨਿਤ ਨਵ ਰਹਿਤ ਦੇਖ ਮਨਿ ਜਾਹੀ।
ਸੁਖਿ ਵਿਰੋਧ ਅਤ ਸਭ ਸੁਖ ਮਾਨ
ਸਨ ਕਾਵੇ ਕਰਾਹੀ ਸਰਾਹੀ

ਚਰਖਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹਿ ਹਿੰਦਯ ਸਮਾਈ
ਹਰਮਾਨ ਹਿਯ ਹਰਖ ਅਪਾਰਾ।
ਇਹ ਬਿਧਿ ਰਹਿਤ ਕਰਤ ਨਿਜ ਨਯੇ
ਚਰਿਤ ਪੁਨੀਤ ਰਾਮ ਕਰਗਾਵਹੀ।
ਬ੍ਰਹਮਕਸਬ ਕਥਾ ਕਹਾਹੀ।
ਮਨਿ ਮਨਿ ਤਤ ਕਰਹੁ ਗੁਣ ਗਾਨਾ।
ਯਦਪਿ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਤ ਮਨਿ ਅਹੀ

ਸੁਣ ਗੁਣ ਗਾਨ ਸਮਾਧਿ ਬਿਸਾਰੀ | ਸਾਦਰ ਸੁਨਹਿ ਪਰਮਾ ਅਧਿਕਾਰੀ

ਦੋ: ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕੁ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰ ਚਰਿਤ ਸੁਨਹਿ ਤਜ ਧਮਾਨਾ ॥

ਜਿਹਰਿ ਕਥਾ ਨ ਕਰਹਿ ਰਤਿ ਤਿਨ ਕੇ ਹ੍ਰਿਦਯ ਪਖਾਨਾ ॥ ੪੩ ॥

ਏਕ ਬਰ ਰਖੁ ਨਾਥ ਬਲਾਯੋ ॥

ਗੁਰ ਦਿਨ ਪੁਰ ਬਾਸੀ ਸਭਾ ਯੋ

ਬੈਠੇ ਗੁਰ ਦਿਸ ਵਰ ਸੁਨਿ ਅੰਜਨ

ਬੋਲੇ ਬਚਨ ਭਰੂ ਭਯ ਭੰਜਨਾ

ਸੁਨਹੁ ਸਕਲ ਪੁਰ ਜਨਮ ਮਥਨੀ

ਕਹੈ ਨ ਕਛੁ ਮਮਤਾ ਓਰ ਆਨੀ

ਨਹਿ ਅਨੀਤ ਨਹਿ ਕਛੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤਈ

ਜਨੈ ਕਰਹੁ ਜੋ ਭੁਮਹਿ ਸੁਹਾਈ

ਜਿਹੈ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰੀਤ ਮਮ ਸੋਈ ॥

ਮਮ ਅਨੁਸਾਸਨ ਮਨੈ ਸੋਈ ॥

ਜੋ ਅਨੀਤ ਕਛੁ ਭਾਖੇ ਭਾਈ ॥

ਤਿਮਹਿ ਵਗਜਿਹ ਭਯ ਬਿਸਰਈ

ਬਡੇ ਭਾਗ ਮਾਨੁ ਖਤਨ ਪਾਵਾ

ਸੁਰ ਦੁਲੀਭ ਸਦ ਗੋਬਨ ਗਾਵਾ

ਸਾਧਨ ਧਾਮ ਮੋਖ ਕਰ ਦਰਾ ॥

ਪਾਇਨ ਜੇਇ ਪਰੋਲੋਕ ਸਵਾਰਾ ॥

ਦੋ: ॥ ਜੋ ਪਰੰਤੁ ਦੁਖ ਪਾਵਈ ਸਿਰ ਧੁਨਿ ਧੁਨਿ ਪਛੁਤਾਈ ॥

॥ ਕਾਲਹਿ ਕਰਮਹਿ ਈਸੁਰਹਿ ਮਿਥਾ ਦੇਖ ਲਗਾਈ ॥ ੪੪ ॥

ਇਹ ਤਨੁ ਕਰ ਫਲ ਵੇਖਾਨੁ ਭਾਈ

ਸੂਰਗਹਿ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਦੁਖ ਦਾਈ

ਨਰਤਨ ਪਾਇ ਬਿਖਯ ਮਨ ਦੇਹੀ

ਪਲਾਇ ਸੁਧਾ ਤੇ ਸਭ ਬਿਖਲੇਹੀ ॥

ਤਾਹਿ ਕਬਹੂੰ ਭਲ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥

ਦਿਜਾਗਹੈ ਪਰਸ ਮਨਿ ਖੋਈ ॥

ਅਕਰ ਚਾਰੇ ਲਾਖੁ ਚੈਰਾ ਸੀ ॥

ਜੋਨਿ ਕ੍ਰਮਤਿ ਯਹੁ ਜਿਸ ਅਧਿਨਾਸੀ

ਫਿਰਤ ਸਦਾ ਮਾਯਾ ਕੇ ਪ੍ਰੇਰੇ ॥

ਕਲਕਰਮ ਮੁਭਾਵ ਗਾਵ ਪ੍ਰੇਰੇ ॥

ਕਬਹੂੰ ਕਰਿ ਕਰਦਾ ਨਰ ਦੇਹੀ ॥

ਦੇਵ ਈਸ ਬਿਨ ਹੋਤੁ ਸਨੇਹੀ ॥

ਨਰ ਤਨੁ ਭਵ ਬਾਰਧਿ ਕਹੈ ਬੇਰੇ

ਸਨ ਮੁਖ ਮਰਤ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਮੇਰੇ ॥

ਕਰਦੁ ਪਰ ਮਦ ਗੁਰ ਹ੍ਰਿਦੁ ਨਾਵਾ

ਦੁਲੀਭ ਸਾਜ ਸੁਲਭੁ ਤੁਹੈ ਪਾਵਾ

ਦੋ: ॥ ਜੇਨ ਤਰੰ ਭਵ ਸਾਰਾਗਹਿ ਨਰ ਸਮਾਜ ਅਸ ਪਾਯਾ ॥

॥ ਸੇ ਕ੍ਰਿਤ ਨਿਵਕ ਮੰਦ ਮਤੁ ਮਾਤਮ ਹਨ ਗਤਿ ਜਾਯਾ ॥ ੪੫ ॥

ਜਿਪਰਲੋਕ ਦਿਹਾ ਸੁਖ ਚਹੁਹੀ ॥

ਸਾਨਿ ਮਮ ਬਹਨ ਹ੍ਰਿਦਯ ਹ੍ਰਿਦਗਾਹੀ

ਸੁਲਭੁ ਸੁਖਦ ਯਹੁ ਸਨ ਭਾਈ ॥

ਭੁਕਿ ਮੋਰ ਪੁਰਾਣ ਸੁਤਿ ਗਾਈ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਮਾਪ੍ਰਸੰਨਹ ਅਭੇਦਕਾਰ
ਬਲਵਤ ਕਸੂ ਆਪ ਪਦੁਤ ਕੋਈ।
ਚਉ ਸੁਣੈ ਤ ਜਕਲ ਸਖ ਖਾਨੀ।
ਪਰੋਜ ਪ੍ਰੀਤ ਬਿਨੁ ਮਿਲਿਨੁ ਸੰਤ
ਪੁਟਕ ਦੇਖ ਜਗ ਮੇਲਹਿ ਰੁਜਾ
ਜਗ ਸੁਖ ਤਿਹਿ ਪਦ ਸਤ ਦੇਖ

ਸਾਧਨ ਬਹਿਨ ਨ ਮਨ ਕਰ ਟੇਕਾ
ਚੁਕੀਤ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਨਜ਼ਾਰੀ
ਬਿਨ ਸਤ ਮੰਗਣ ਪਾਵੈ ਪਾਨੀ
ਮਨੁ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਹਰ ਅੰਤਾਰ
ਮਨੁ ਰਖ ਬਚਨ ਬਿਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ
ਨਿਰੰਜਨ ਪਦ ਹਰੇ ਚਿਨ ਜੋਗ

ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਗੁਪਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।
ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ

ਕਹਾ ਭੁਭਿਖਾਥ ਕਢਨ ਪ੍ਰਸਾਸ
ਸਤਨੁ ਸਤਾਵਨ ਮਨ ਫੁਟਲਾਈ
ਸਿਰਗਸ ਕਹਾਇ ਨਰ ਆਸ
ਸਚੁਤ ਕਹੈ ਕਾ ਕਥਾ ਬਹਾਈ
ਵਿਗਨ ਵਿਗਨ ਆਸਨ ਤੁਮਾ
ਅਨਾਨੇਤੁ ਅਨਿਕੇਤ ਅਮਨੀ
ਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾ ਸੰਗਿ ਮੀਸਰਗ
ਸਚੀ ਪਖਤ ਨਹੈ ਸਭਤ ਵੀ

[illegible]

20

ਸਿਨੇਕੁਲੇਕਾਮ ਨਾਮ ਰਤਗਤਮਸਤਾਸਦ ਮੇਰਾ
ਰਤਗਤਮਸਤਾਸਦ ਮੇਰਾ ਪਦਮ ਨੰਦ ਜੀ ਦੇ ਗਾ-ਮ

ਮਨੁ ਤ ਮਧ ਸਾਖ ਬਿਦਨ ਰਾਮਕ
ਸਾਨੇ ਨਰ ਕਾਰ ਸੰਧ ਹਮਾਰੇ
ਪਤ ਪਤ ਧਾਮ ਨਮਹਿਤ ਕਰੀ
ਅਸ ਸਿਖ ਹਮ ਬਿਨੈ ਹਨ ਕੋਉ
ਵੇਡ ਰਹਿਤ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿਓ ਉਪਕਰ
ਜਗ੍ਹਾ ਮੰਤ ਸਕਲ ਮਰਾਮ ਹੀ
ਮਨ ਕਰੇ ਬਿਦਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਾਨੇ

ਮਨੁ ਗਰੇ ਪਦ ਮੈ ਧਨਿ ਪਾਏ
ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ ਸਨ ਪਾਤਕੇ ਧਾਰੀ॥
ਸਬ ਕ੍ਰਿਪਿ ਤਮ ਪਾਤਕ ਤਿ ਹਯੰ
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਰਬ ਰਤੁ ਰਚਿ॥
ਗੁਮ ਤਮਾਦ ਮੋਹ ਕ ਅਸੁ ਰਾਗੀ
ਸੁਪਨੁ ਕੋਉ ਪਤਮਾ ਰਬ ਨਹੀ॥
ਸੁਨ ਰਖਨੁ ਜ ਦਿਵਸ ਰਤਾਨੇ

11

1875-76 ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਪਾਲਕ ਸਰਕਾਰ 87

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

विद्यया ऽपि भवति मृतमश्नुते । विद्यां न पश्यन्त्यस्य मृतमश्नुते ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

1950

1998

11.501 12.200 13.100 14.000 15.000 16.000 17.000 18.000 19.000 20.000

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ਸਮੁਦਾਇਕ ਰਮ ਤੀਰਥ ਮੰਗਨ ਅਤੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰੋ ਸੁਖੀ ਮੰਗਨ

ਮਦਰ ਪੰਕਜ ਪ੍ਰੀਤਿਨੀਤਰ ਮਾਸ ਮਾਪਨਗਰ ਫਲ ਯਾਤਰਿ

ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਦਿਨ ਤਪਾਹੀ ॥ ਅਗੁਨੀਤਰ ਮਲ ਕਯੋ ਨ ਜਾਈ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

17

॥ साच देव, दूर मा'गावे मेरी कृपा कर देना ॥

॥ नमः शिवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५०

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਉਤਰ:

ਦਾ:

॥ਪੁਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾਸ ਖਰਬਾਹਰੇਉ॥	॥ਗਨਰਥ ਤੰਗਮੰਗਾਵਤ ਭੁੰਢੁ॥
॥ਦੇਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਸਕਲ ਸਰਾਓ॥	॥ਦੇਖੇਉ ਚਿਤ ਜਿਹ ਜਿਹ ਜੋਚੇ॥
॥ਹਰਿ ਸਕਲ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈ॥	॥ਗਯੋਜਾ ਸੀਤਲ ਅਮਰਾਈ॥
॥ਭੁਭ ਵੀਨ ਨਿਜ ਬਸਨ ਰਸਾਈ॥	॥ਏਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹੈ ਸਭ ਭਾਈ॥
॥ਮਾਰਤ ਨੁਤ ਮਾਰਤ ਤਬ ਕਰਈ॥	॥ਲਕ ਗਤ ਨਿਚਨ ਜਲ ਭਰਈ॥
॥ਹਨੁ ਮਾਨ ਸਮਕੋ ਬਭ ਭਾਰੀ॥	॥ਨਹਿ ਕੋਊ ਰਾਮ ਚਰਨ ਅਨਗਈ॥
॥ਗਿਰਿਜਾ ਜਾਸੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੇਵ ਕਾਈ॥	॥ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਕ ਨਿਜ ਮੁਖ ਗਾਈ॥

ਦੇ:

॥ਤੇਹਿ ਅਵਸਰ ਮੁਨਿ ਨਾਰਦਿ ਅਯੋ ਕਰਤ ਕੀਨੇ ਬੀਨ॥	
॥ਗਾਵਨ ਲਾਗੇ ਰਾਮ ਗਾਣ ਕੀਰਤਿ ਸਦਾ ਨਵੀਨ॥	੫੧

॥ਰਾਮ ਬਿਲੋਕੇ ਪੰਕਜ ਲੋਚਨ॥	॥ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਲੋਕਨੇ ਸੋਚ ਵਿਸੇਖਨ॥
॥ਨੀਲ ਤਮ ਰਸ ਸਾਮਕਾਮ ਅਰਿ॥	॥ਹਿੰਦੁ ਯਕੀਜ ਮਕਰੰਦ ਮਧੁ ਪਦਾਰਿ॥
॥ਯਾਤ ਧਨ ਬਹੁ ਬਲ ਭੀਜਨੀ॥	॥ਪੁਨਿ ਸੰਜਨ ਰੰਗਨ ਮਧੁ ਭੀਜਨੀ॥
॥ਭੂਸਰ ਸਾਜਿ ਨਵ ਬਿੰਦ ਬਲਾਯਕ॥	॥ਅਸਰਨੁ ਸਰਨੁ ਦੀਨ ਜਨ ਕਹਕ॥
॥ਭੁਨ ਬਲ ਬਿਪੁਲ ਭਾਰ ਮਹਿ ਪੰਡਤ॥	॥ਪਰਦ ਬਣ ਵਿਰਾਜ ਬਧ ਪੰਡਤ॥
॥ਰਵ ਰਹਿ ਸੁਖ ਰੂਪ ਰੂਪ ਵਰਗ॥	॥ਜਕ ਦਸ ਰਸ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ॥
॥ਸੁਖ ਸਮਰਾਭੁ ਵਿਦਿਤ ਨਿਗਮ ਗਾਮ॥	॥ਗਾਵਤ ਸੁਰ ਮੁਨਿ ਸੰਤ ਸਮ ਰਾਮ॥
॥ਬਰਣੀਕ ਵਾਲੀ ਮਦ ਅੰਭਨ॥	॥ਸਬ ਬਿਖਿਭੁ ਸਲੋਕੀ ਲਾ ਮੰਭਨ॥
॥ਰਲਿ ਮਲ ਮਧਨ ਨਮਾ ਮਤ ਹਨ॥	॥ਬਲਿ ਜਦਾ ਮ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਨ॥

ਦੇ:

॥ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਜ ਮੁਨਿ ਨਾਰਦ ਵਰਣ ਰਾਮ ਗਾਣ ਰਾਮ॥	
॥ਸੋਭਾ ਸਿੰਧੁ ਹਿੰਦੁਸ ਧਰਿ ਗਯੋ ਜਗ ਪੰਡਿਤ ਪ੍ਰਭਾ॥	
॥ਗਿਰਿਜਾ ਜੁਨਹੁ ਵਿਸਦ ਯਾਕਥ॥	॥ਮੈ ਸਬ ਕਹੀ ਮੀਰਿ ਮਾਭੇ ਯਾਕਥ॥
॥ਰਾਮ ਚਰਿਤ ਸਤ ਕੋਟਿ ਅਪਾਰਾ॥	॥ਸੁਤਿ ਸਾਰਦਾ ਨ ਵਰਣ ਪਦਾਰ॥
॥ਰਾਮ ਅਨੰਤ ਅਨੰਤ ਗੁਣਾਨੀ॥	॥ਜਨ ਮਕਰਮ ਅਨੰਤ ਨਾਮਾਨੀ॥
॥ਜਲ ਸੀ ਕਰਮ ਹਿ ਰਜ ਰੂਪ ਹੀ॥	॥ਰਾਮ ਪ੍ਰੀਤ ਰਚਨ ਕਹੀ ਸਰਾਹੀ॥
॥ਵਿਮਲ ਕਥਾ ਯਹ ਗਯੋ ਪਦ ਪਦੀਨ॥	॥ਭੁਭ ਹੋਏ ਯਹਿ ਮਾਭੇ ਯਹ ਯਾਨੀ॥

੫੪੩
੬੧੧

ਉਮਾ ਕਹੈ ਸੋ ਕਥਾ ਸੁਹਾਈ॥
ਕਛਕੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਕਹਓ ਬਖਾਨੀ॥
ਜੁਨ ਸੁਭ ਕਥਾ ਉਮਾ ਹਰਿ ਖਾਨੀ॥
ਧੰਨ ਧੰਨ ਮੇਂ ਧੰਨ ਪੁਰਾਣੀ॥

ਜੋ ਭੁਜੰਗ ਖਗ ਪਤਾਹਿ ਸੁਨਾਈ॥
ਅਥ ਕਾ ਕਹੈ ਸੋ ਕਹਹੁ ਭਵਾਨੀ॥
ਬੋਲੀ ਅਤਿ ਵਿਨੀਤਿ ਮਿਦ ਬਾਨੀ॥
ਜਨਿਓ ਰਾਮ ਗੁਣ ਭਵ ਭਯਾਨੀ॥

ੴ ਦੋਹਰਾ ੴ

ੴ ਭੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾਯ ਤਨ ਅਥ ਕਿੰਤ ਕਿੰਤ ਨ ਮੋਹਿ॥
ੴ ਜਾਨਿਓ ਰਾਮ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਦ ਨੈਦ ਸੀ ਦੇਹਿ॥
ੴ ਨਾਥ ਤਵਾਨਨ ਸਸਿ ਸੁਵਤ ਕਥਾ ਸੁਧ ਰਾਖਾਈ॥
ੴ ਸੁਵਣ ਪੁਟਨ ਮਨ ਪਾਨ ਕਿਯ ਨਹਿ ਅਘਾਤ ਮਤ ਧੀਰ ੫੩

ਰਾਮ ਚਰਿਤ ਜੇ ਸੁਨਤ ਅਘਾਤੀ॥
ਸੀਵਨ ਮੁਖ ਮਹਾ ਮੁਨਿ ਜੇਉ॥
ਭਵ ਸਾਗਰ ਚਹ ਪਾਰ ਜੇ ਪਾਵਾ॥
ਦਿਖ ਇਨ ਕਹੁ ਜਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ॥
ਸੁਵਣ ਵੀਤ ਅਸ ਕੇ ਜਗ ਮਾਹੀ॥
ਦੇ ਸਰ ਜੀਵ ਨਿਜਾਤ ਮ ਘਾਤੀ॥
ਹਰਿ ਚਰਿਤ ਮਾਨ ਜ ਤੁਮ ਰਾਵ॥
ਭੁਮ ਜੋ ਭਰੀ ਅਹ ਕਥਾ ਸੁਹਾਈ॥

ਰਸ ਵਿਸੇਖ ਜਾਨ ਤਿਨ ਨਾਹੀ॥
ਹਰਿ ਮੁਖ ਸੁਨਤ ਅਘਾਤ ਨ ਤੇਉ॥
ਰਾਮ ਕਥਾ ਤਾ ਕਹੁ ਦ੍ਰਿਵ ਨਵਾ॥
ਸੁਵਣ ਸੁਖਦ ਅਰ ਮਨ ਵਿਸਾਮ॥
ਜਾਹਿ ਨ ਰਾਖ ਪਤ ਕਥਾ ਸੁਹਾਈ॥
ਜਿਨ ਹਿਨ ਰਾਖ ਪਾਤਿ ਕਥਾ ਸੁਹਾਈ॥
ਸੁਨ ਮੇਨਾਥ ਪਰਾਮ ਸੁਖ ਪਾਵਾ॥
ਕਾਕ ਭੁਜੰਗ ਗਰੁ ਪ੍ਰਾਤਿ ਗਾਈ॥

ਦੋ:

ੴ ਚਰਿਤ ਗੁਣ ਦੇਰ ਮਾਨ ਦਿਖ ਰਾਮ ਚਰਣ ਅਤਿ ਨੈਹਾ॥
ੴ ਧਾਨ ਜ ਤਨ ਰਾਖ ਪਾਤਿ ਭਗਤ ਮੋਹਿ ਪਦਮ ਸੀ ਦੇਹਾ॥ ੫੪

ਮਨ ਜਹ ਸੁਮਹਿ ਸੁਨਹੁ ਪੁਰਾਣੀ॥
ਸੁਟ ਮਸੀਲ ਕਹਿਨ ਮਹਿ ਕੋਈ॥
ਕੀਟੇ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਕੁਤਿ ਕਹਾਈ॥
ਰਾਮ ਨ ਜੇਤ ਕੀਨ ਮਹਿ ਕੋਈ॥
ਹਰਿ ਰਾਮ ਮਾਹਿ ਰਾਖ ਪਾਤਿ॥
ਸੁਭ ਤੇ ਸੋ ਰਾਖ ਪਾਤਿ ਰਾਖਾਈ॥

ਕਿਉ ਇਕ ਹੋਇ ਪਰਾਮ ਬਤ ਧਾਰੀ॥
ਵਿਖਾਇ ਮੁਖਾਇ ਰਾਗ ਰਤ ਹੋਈ॥
ਮੀਮ ਰਗਯਾਨ ਸੁਕੁਤ ਕੋਊਲਾਈ॥
ਸੀਵਨ ਮੁਖ ਸੁਕੁਤ ਫਲ ਸੋਈ॥
ਵਰਣੁ ਬ੍ਰਮ ਵੀਨ ਦਿਗਮਾਨੀ॥
ਰਾਮ ਭੁਕਿਤ ਭਗਤ ਮਾਏ ਮਾਯਾ॥

ਉਤਕਾ:

ਫ:

ਦੇ: ॥ਜਿਹਰਿਭੁਕਿ ਕਾਕ ਕਿਮ ਪਾਈ॥	ਭਵਿਸ਼ਨਾਥ ਮੇਲਿ ਕਹਹੁ ਬੁਝਾਈ॥
॥ਰਾਮ ਪਰਾਯਣੁ ਗਮਨ ਰਤ ਗੁਣ ਗਾਰ ਮਾਤਿ ਪਰਿ॥	
॥ਨਾਥ ਕਹਹੁ ਭਿੰਨ ਕਾਰਣੇ ਪਾਯਚਿ ਕਾਕ ਜਰੀਗ॥	੫੫
ਸਹਸਬਚਰਿਤੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਹਾਏ ਕੁਮਕਿਹ ਭਾਤਿ ਸੁਨਾ ਮਦ ਨਾਰੀ ਗਰਬੁ ਮਹਾਂ ਬਾਣੀ ਗਾਰੁ ਰਾਸੀ॥ ਜੋ ਕਹਿਹੁ ਤ ਕਾਕ ਮਨ ਜਾਈ॥ ਕਹਹੁ ਕਹਾਂ ਬਿਧਿ ਭਾ ਸੰਬਾਦਾ ਭੀ ਗਿਰਾ ਸੁਨਿ ਸਰਲ ਸੁਹਾਈ॥ ਘੰਗਾ ਸਤੀ ਪਾਏਨਿ ਮਤਿ ਭੋਰੀ ਸਾਧੁ ਪਰਮ ਪੁਨੀਤ ਵਿਭਿ ਹਾਸ • ਚਿਪਸਹਿ ਰਾਮ ਚਰਣ ਵਿਸਾਸਾ॥	ਕਹਹੁ ਪਿਪਲ ਕਾਕ ਕਿਮ ਪਾਏ ਕਹਹੁ ਮੇਹਿ ਯਹੋ ਕੰਤੁ ਬ ਭਾਰੀ॥ ਹਰਿ ਸਿਵ ਕ ਅਤਿ ਨਿਕਟ ਨਿਵਾਸੀ ਸੁਨੀ ਕਥਾ ਮਾਨਿ ਨਿਕਟ ਵਿਹਾਸੀ ਏਹੁ ਹਰਿਭੁਗਤਿ ਕਾਗ ਚਿਰ ਰਾਵ • ਏਲੇ ਸਿਵ ਸਾਦਰ ਸੁਖ ਪਾਈ॥ ਗੁਪਤਿ ਚਰਣ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹਿ ਥੋਰੀ ਜੋ ਸੁਨਿ ਹੋਇ ਸਕਲ ਕੁਮਨ ਸਾ ਭਵ ਨਿਧਿ ਤਰਨ ਰਵਿਨ ਹਿ ਪ੍ਰਯਾਸ •
ਦੇ: ॥ਮੇਸਥ ਪ੍ਰਸਨ ਬਿਹੰਗ ਪਤਿ ਕੀਨ ਕਾਰ ਸਨਜਾਈ॥	
॥ਸੇਸਥ ਸਾਦਰ ਕਹਿਤੁ ਹੋ ਸੁਨਹੁ ਚਿਮ ਚਿਤ ਲਾਇ॥	੫੬
ਮੇ ਜਿਮ ਕਥ ਸੁਨੀ ਭੁਕ ਮੋਰਨਿ ਪ੍ਰਯਾਨ ਦੇਖ ਗਹੁ ਭਵ ਅਥਤਾਰ ਯਦਖਨ ਯਗਨ ਮਮਭਾ ਅਪਮਲਾ ਅਮ ਅਨ ਚਰਨ ਕੀਨ ਮਖ ਭੁਗਾ ਅਥ ਅਤਿ ਸੋਭ ਭੁਗ ਰਿਮਨ ਮੋਰੇ ਸਮੇਵਨ ਗਿਰਿ ਵਨ ਸਹਿਤ ਤੁਝਾ ਗਿਰਿ ਸਮੇਰ ਚਿਤਰ ਵਿਸਿ ਚੁਰੀ ਯਾ ਸੁਕਨ ਕ ਮਲ ਸਿਖਰ ਸੁਹਾਏ ਯੇਹਿ ਪਰ ਇਕ ਇਕ ਟਿਪ ਚਿਤਾਏ • ਜਿਹੋ ਪਰਿ ਸੰਦਰ ਸਰ ਸਿਹਾ॥	ਸਿਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨਿ ਸੁਮਖਿ ਸੋਭਨਿ ਸਤੀ ਨਾਮ ਭਥ ਰਾ ਕੁਮਾਰਾ॥ ਭੁਮ ਅਤਿ ਰੋਧ ਤਜਾਤੁ ਪ੍ਰਾਨਾ ਜਾਨੈ ਕੁਮ ਸੋ ਸਕਲ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ਸੁਖਤ ਭੁਗਓ ਵਿਧੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤੋਰੇ ਭਿਭੁਕ ਦੇਖਤ ਫਿਰੋ ਵਿਭਾਗਾ॥ ਨੀਲ ਸੈਲ ਇਕ ਸੰਦਰ ਭੁਗੀ ਚਾਹਿ ਚਰ ਮੋਰੇ ਮਨ ਭਾਯੋ॥ ਥਰ ਪੀਪਰ ਪਾਕਰੀ ਰਸ ਰਾਸ ਅਥੇ ਸੋ ਪਾਨ ਦੇਖਿ ਮਨ ਮੋਰਾ॥
ਦੇ: ॥ਸੀਤਲ ਅਮਲ ਮਧਰ ਜਲ ਜਲ ਸਾਵਿ ਪਾਲ ਦੁਹੰਗ	

੫੪੬
੬੫

ਭਾ:		ਉਤਕ:
	<p>॥ ਕੁਜਤ ਕਲਰਵ ਹੀ ਸਗਣੁ ਭੀਜਣ ਨਾਨਾ ਭ੍ਰਿਤਾ ॥</p> <p>ਤੇਹਿ ਗਿਰਿਗੁਰਿ ਬਸੇ ਖਗਸੇਈ ॥ ਤਾਹੁ ਨਾਸ ਕਲਪਾਤ ਨ ਹੋਈ ॥</p> <p>॥ ਮਾਯਾ ਭ੍ਰਿਤ ਗੁਣੁ ਦੇਖ ਅਨੇਕਾ ॥ ਮੇਹ ਮਨਜ ਆਦਿ ਅਵਿ ਦੇਕਾ ॥</p> <p>॥ ਰਹੇ ਕਾਪ ਸਮਸਤ ਸਗ ਮਹਿ ॥ ਭੇਹ ਗਿਰਿ ਨਿਕਟ ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥</p> <p>॥ ਤਹੁ ਬਾਸਿ ਹਰਿਹਿ ਭੁਜੇ ਜਿਮਿ ਕਗ ॥ ਐਸੁ ਨ ਉਮ ਸਹਿਤ ਅਨੁਗਾਯ ॥</p> <p>॥ ਪੀਪਰ ਤਰਤਰ ਧਨਾਨ ਸੇ ਧਰੀ ॥ ਜਾਪ ਭੀਗ ਪਾਕਰ ਤਰ ਕਰਹੀ ॥</p> <p>॥ ਅੰਬ ਛਹੁ ਕਰਿ ਮਾਸ ਪੁਸਾ ॥ ਤੁਸਿ ਹਰੇ ਭੁਜਨ ਕੁਸ ਨਹਿ ਦੁਜ ॥</p> <p>॥ ਬਰ ਤਰਕਹਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੁਸੰਗ ॥ ਆਵਹਿ ਮਨਤ ਅਨੇਕ ਬਿਹੰਗਾ ॥</p> <p>॥ ਰਾਮ ਚਰਿਤ ਵਿਚਿਤ੍ਰ ਵਿਧਿ ਨਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਕਰ ਸਾਦਰ ਗਾਨਾ ॥</p> <p>॥ ਸਨਹਿ ਸਕਲ ਮਤ ਬਿਮਲ ਮਲ ॥ ਬਸਹਿ ਨਿਰੰਤਰ ਜੇ ਸਿੰਹ ਕਾਲਾ ॥</p> <p>॥ ਸਬ ਮੇਜਾਇ ਸੇ ਕੋਤਕ ਦੇਖਾ ॥ ਭਿਰ ਭਿਖਾ ਆਨੰਦ ਵਿਸੇਖਾ ॥</p>	<p>੫੭</p>
ਦੋ:	<p>॥ ਤਬ ਕਛੁ ਕਲ ਮਰਾਲ ਤਨ ਧਰੈ ਤਹ ਕੀਨ ਨਿਵਾਸ ॥</p> <p>॥ ਸਾਦਰ ਸੁਨਿ ਰਖ ਪਤਿ ਚਹਿਤ ਪੁਨਿ ਮਾਯੇ ਕੋ ਬਾਸ ॥</p> <p>॥ ਗਿਰਜ ਕਹਿਚੈ ਸੋ ਸਬ ਭ੍ਰਿਤਾਸ ॥ ਮੇ ਸਿੰਹ ਸਮਯਗਯੇ ਖਗ ਪਾਸ ॥</p> <p>॥ ਅਬ ਸੋ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਜਿਹ ਹੇਤੁ ॥ ਗਯੋ ਕਗ ਪਹਿ ਖਗ ਕਲ ਕੇਤੁ ॥</p> <p>॥ ਜਬ ਰਖਨਾਥ ਕੀਨ ਰਣ ਕੀਰਾ ॥ ਸਮੁਤ ਚਰਿਤ ਹੋਤ ਮਹਿ ਬੀਰਾ ॥</p> <p>॥ ਇੰਦੁ ਜੀਤ ਬਰ ਆਪ ਬੀਧਾਵਾ ॥ ਤਬ ਨਰਵ ਮਨਿ ਗਰੁ ਪਰੇਵਾ ॥</p> <p>॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਗਯਚੈ ਚਿਰ ਗਵਾ ॥ ਭਿਖਾ ਹਿੰਦੁ ਪੁੰਡ ਬਿਖਾਵਾ ॥</p> <p>॥ ਪੁਰੁ ਬੰਧਨ ਸਮੁਤ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥ ਕਰਤ ਵਿਚਰ ਚਿਰਗ ਆਰਾਤੀ ॥</p> <p>॥ ਬਜਾਪਕ ਬ੍ਰਮਦਿਰਜ ਬਾਗੀਸ ॥ ਮਯਾ ਮੇਹ ਪਾਰ ਪਰ ਮੀਸਾ ॥</p> <p>॥ ਐ ਅਵਤਾਰ ਸੁਨਿ ਚਿਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਏਵਿਓ ਮੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥</p>	<p>੫੮</p>
ਦੋ:	<p>॥ ਭਵ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਹੀ ਨਰ ਜਪਿ ਜਕਰ ਨਾਮ ॥</p> <p>॥ ਖਰਵ ਨਿਸਾਚਰ ਬੁਧਿ ਚਿਨਗ ਕਾਂਸ ਜੋਈ ਰਾਮ ॥</p> <p>॥ ਸਨ ਭੁਭੇ ਮਨਹਿ ਸਮੁਤਾਵਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਨਗਸਨ ਹਿੰਦੁ ਗਮ ਭਵ ॥</p> <p>॥ ਏਵ ਬਿਨ ਮਨ ਤਰਕ ਬਦਾਈ ॥ ਭੁਯੇ ਮੇਹ ਬਸਤੁ ਮਰੀ ਨਾਈ ॥</p>	<p>੫੯</p>

ਉਤਰਾ:

ਰਾ:

ਭਾਖਲ ਗਯਰਿ ਦੇਵ ਰਿਖ ਪਾਹੀ	ਕਹਿ ਮਿਸ ਸੀਸਯ ਨਿਸਨ ਮਹੀ
ਸਨਿ ਨਾਰਵਹਿਲਾਗ ਅਤਿ ਵਯ	ਸਨਿ ਖਗ ਪ੍ਰਬਲ ਤਮਤੀ ਮਯ
ਜੋਗ ਮਨੀ ਕਰਚਿਤ ਅਪਹਰੀ	ਭਟੇ ਅਈ ਬਿਮੋਹ ਸਾਸ ਕਰੀ
ਜੇਇ ਬਹੁ ਬਾਰ ਨਚਾਵ ਮੋਹੀ	ਜੇਵਾ ਮੀ ਬਿਬੇਗ ਪਾਤਿ ਤੇਮੀ
ਮਹਾ ਮੋਹ ਉਪਜਾ ਮਨ ਭੋਰੇ	ਮਿਦਹਿ ਨ ਬੰਗ ਕਰੇ ਖਗ ਮੋਹੇ
ਚਬੁਰ ਨਨ ਪਹ ਸਾਹੁ ਖਗੇ ਸਾ	ਸੋਇ ਕਰਿਓ ਜੇਦੇਹਿ ਉਪਵੇਸ

ਦੇ:	ਅਸਕੁ ਹਿਦੈ ਭੇਦੇਵਿ ਖ ਕਰਤ ਰਾਮ ਕੁਟ ਗਲਾ	
	ਹਰਿ ਮਾਯਾ ਬਲਵਰਣੁ ਤੇ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਪਰਮ ਸਜਨਾ	ਦਿ
ਤਬ ਖਗ ਪਾਤਿ ਬਿਰਚ ਪਾਹੀ	ਨਿਸਾਸੀ ਦੇਹ ਦੁਰਾਵੇਰ ਤੇ ਭੀ	
ਸੁਨਿ ਵਿਰਚ ਰਾਮ ਹਿਰਨ ਵ	ਸਮੁਦ੍ਰ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਹਿਰਨ ਵ	
ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਹਿ ਵਿਚਾਰ ਵਿਪੁ	ਮਾਯਾ ਬਲ ਨਵੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਮਾਯਾ	
ਹਰਿ ਮਾਯਾ ਕਰਾਮੀ ਦੁਪਾਵਾ	ਵਿਚਾਰ ਬਾਹੀ ਮਹਿ ਨਚਾਵਾ	
ਅਗ ਸਗ ਮਯ ਸਾਧਨ ਮਹਿ ਪਾਹੁ	ਨਹਾ ਸਾਧਨ ਮਹਿ ਪਾਹੁ ਬਾਹਾ	
ਪੁਨਿ ਬੋਲੇ ਵਿਧਿ ਭਿਖਾ ਧਰਾਈ	ਜਲੁ ਮਹਿ ਸਗ ਮਾਯਾ ਧਰਾਈ	
ਬੋਲੇ ਤੇਸ ਸੇਕਰ ਪਾਹਿ ਜਾਈ	ਭਰਤ ਮਨ ਤਪੁ ਮਹਿ ਕਾਈ	
ਬੁਧ ਹੋਇ ਤਵ ਸੰਸਾਰ ਹਨੀ	ਭਾਖਿਓਗ ਪਾਤਿ ਪੁਨਿ ਕੇਸਰੀ	

ਦੇ:	ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਿਰਚ ਪਾਤਿ ਤੁਝ ਮਾਯਾ ਮਮ ਪਾਸ	
	ਜਾਤੁ ਹਰਿ ਭਕਤ ਰਹਿ ਭਿਖਾ ਰਹਿਓ ਕੇਸਰੀ	ਦੀ
ਭੇਇ ਮਮ ਪਦਮਾਵਤ ਹਿਰਨ ਵ	ਪਾਨਿ ਮਾਯਾ ਜਾਇਤੁ ਜੁਨ ਵ	
ਸਨਿ ਤਕਟਿ ਵਿਚਾਰ ਮਹਿ ਬਨੀ	ਮੇਸਾਹੀ ਤੁਮਿਦਹਿ ਵਿਚਾਰ ਮਹਿ	
ਮੀ ਮਹਿ ਤਾਵਨ ਮਾਯਾ ਮਹਿ ਮਹੀ	ਕਰਨੁ ਤੇ ਸਾਧਨ ਤੇਰੇ ਮਹਿ	
ਜਬ ਕਹੁ ਕਾਲ ਮਹਿ ਸਾਧਨ ਮਹਿ	ਭਰਤ ਮਨ ਤਪੁ ਮਹਿ ਕਾਈ	
ਸਨਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਭਕਤ ਮਹਿ	ਨਹਾ ਸਾਧਨ ਮਹਿ ਪਾਹੁ ਬਾਹਾ	
ਭੇਦੇ ਮਹਿ ਮਾਯਾ ਮਹਿ ਪਾਹੁ	ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਪਾਹੁ ਮਹਿ ਕਾਈ	
ਮਹਿ ਤਹਿ ਕਥਾ ਹੋਸੀ ਮਹਿ	ਪਰਵ ਤੇਰੇ ਸਾਧਨ ਤੇਰੇ ਸਾਧਨ	

ਸਤ
ਪੰ
੬੬

[illegible]

ਪੰ ੨੬
੬੬

ਦੁਰਦਿ ਸੁਤੀਖਜਣ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਨਿ ਪੁਤ੍ਰ ਅਗਸੁਯ ਸਤ ਸੰਗਾ॥

ਸਭਿ ਦੇਖੁ ਬੇਨ ਪਾਤਕ ਤਾਤੀ
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪੰਚ ਬਲੀ ਕ੍ਰਿਤ ਬਾਸਾ
ਪ੍ਰਾਨਿ ਬਹੁਮਤ ਉਪਦੇਸ ਅਨੁਪ
ਸਤੁ ਬੁਧੁ ਬੁਧੁ ਬੁਧੁ ਬੁਧੁ ਬੁਧੁ
ਸਤੁ ਬੁਧੁ ਬੁਧੁ ਬੁਧੁ ਬੁਧੁ ਬੁਧੁ
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥

ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥

ਦੋ:

ਪ੍ਰਾਨ ਨਰਦ ਸੰਬੰਧ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥

ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥

ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥

ਦੋ:

ਪ੍ਰਾਨ ਨਰਦ ਸੰਬੰਧ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਕ ਸਤਿ ਕਰੁ ਹਰੀ॥

੬੮

ਨਿਸਚਰ ਨਿਕਰ ਮਰਣ ਬਿਧਿ ਨਾ ਰਵਣ ਬਧ ਮੰਦੇ ਦਰ ਸਿਕਾ ॥ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਪਤਿ ਮਿਲਨ ਬਹਿਰੀ ਪ੍ਰਾਨਿ ਪ੍ਰਸਪਰ ਚਾਹਿ ਸੀਸ ਸਮੇਤ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਰਾਮ ਨਗਰ ਨਿਕਰਾ ਕਹਿਸ ਬਹਿਰ ਰਾਮ ਅਵਿਖੇਕਾ ਕਥਾ ਸਮਝੁ ਭੁਜੰਡ ਵਖਾਨੀ ਜਨਿ ਸਭ ਰਾਮ ਕਥਾ ਖਗ ਨਹਾ ॥	ਰਾਮ ਪਤਿ ਰਵਣ ਸਮਰ ਦੁਖਾਨਾ ਰਜ ਬਿਭੀਖਣ ਦੇਵ ਅਸੇਕਾ ॥ ਜੁਗਨ ਕੀਨ ਉਸਤਿ ਕਰ ਜੋਗੀ ਅਵਧ ਚਲੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਕੇਤ ਬਾਯਸ ਵਿਸਦ ਚਰਿਤ ਸਥਾਨਾ ਪੁਰ ਵਰਣੁ ਨਿਪਨੀਤ ਅਨੇਕਾ ਜਿ ਮੇਂ ਭੁਮ ਸਨ ਕਹਾ ਭਵਨੀ ਵਿਗਤ ਮੋਹ ਮਨ ਪਰਮ ਉਤਹਾ
---	--

ਸੋ:	ਗਯਾਨ ਮੋਹ ਸੰਵੇਹ ਸੁਨਿਓ ਸਕਲ ਰਾਮ ਪਤਿ ਚੀਤ ਗੁਯਾਨ ਰਾਮ ਪਦ ਨੇਹੁ ਤਵ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਾਯਸ ਭਿਲ ਕਾ ਮੋਹਿ ਭੁਯਾਨ ਅਤਿ ਮੋਹ ਬੰਧਨ ਰਣ ਮਹਿ ਨਿਰਖਾ ਅਥਾ ਗਰਿਦਾਨੀਦ ਸੀਦੇਹਿ ਰਾਮ ਬਿਧਲ ਭਾਰਤ ਕੁਨਾ ॥	੨
-----	---	---

ਕ੍ਰਿਪਾ ਚਰਿਤ ਅਤਿ ਨਰ ਅਨੁਹਾਰੀ ਸੰਭੁਮ ਅਬੰਮੇਹਿਤ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ਜੋ ਅਤਿ ਆਤਪਦਾ ਕਲੁ ਹੋਈ ਜੋ ਨਹਿ ਹੋਤ ਮੋਹ ਅਤਿ ਮੋਹੀ ਜਾਨਿ ਭਿਓ ਕਿਮਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਨਿਗਮ ਗਾਮ ਪਰਾਣ ਅਤਿ ਏਹਾ ਸੰਤ ਵਿਸੁਧ ਮਿਲਨਿ ਪੁਨਿ ਤੇਹੀ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਾਵ ਦਰਸਨ ਭੁਯਾਨੀ	ਗੁਯਾਨ ਰਾਮ ਸੰਸਾਰ ਭੁਯਾਨੀ ਕੀਨ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ਭਰ ਭੁਯਾਨੁ ਸੁਖ ਜਾਨੈ ਸੋਈ ॥ ਮਿਲਾਭਿ ਭਾਤ ਕਵਨਿ ਬਿਧਿ ਭੋਗੀ ਅਤਿ ਬਿਭਿਰ ਸਥ ਬਿਧਿ ਰਾਮ ਗਈ ਕਹਹਿ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਨਹਿ ਸੀਦੇਹਾ ਭਿਤ ਵਹਿ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਜੋਗੀ ਤਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਮ ਜਸਯ ਗਵਉ
--	---

ਦੋ:	ਸੁਨਿ ਭਿਓਗ ਪਤਿ ਕੀ ਗੀਰਾ ਸਹਿਤ ਵਿਲਾਸ ਅਨੁਹਾਰਾ ॥ ਪਾਲਕ ਗਾਨਿ ਲੋਚਨ ਸਜਲ ਮਨ ਹਰਖੇ ਅਤਿ ਕਾਰਾ ॥ ਜੋਤਾ ਸਮਤ ਸੁਸੀਲ ਅਤਿ ਕਥਾ ਰਸਿਕ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ॥ ਪਾਇ ਭੀਮ ਯਹ ਭੀਮ ਮਤਿ ਜਨ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭਾਸਾ ॥	੬੯
ਭਿਲੇ ਭਿਕਾਰਾ ਭੁਜੰਡ ਬਹਿਰੀ ॥ ਨਰਕ ਨਾਥ ਪਰ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਬਹਿਰੀ ॥		

ਸਥਿਤਿ ਨਾਥ ਪੁਜਤੁ ਮੇਰੇ
ਮੁਹਿ ਨ ਸੰਸਾਰ ਮੋਹ ਨ ਮਧਾ
ਪਰੇ ਮੋਹ ਮਿਸੁ ਖਗ ਪਾਤਿ ਤੇਰੀ
ਮੁਨਿ ਜੋ ਮੋਹ ਕਹਾ ਖਗ ਸਾਈ
ਮੁਹ ਸਿਧ ਵਿਸੇਸ ਸਨਕਾ ਵੀ
ਮੋਹ ਮੋਹ ਕੀਨ ਕੇਰੀ ਕੇਰੀ
ਇਸਤਾ ਕੇਰੀ ਨ ਕੀਨ ਬੈਰਾਗਾ

ਕ੍ਰਿਪ ਪਾਤੁ ਰਾਖ ਨ ਯਕ ਕੇਰੇ ॥ ੧ ॥
ਮਿਪਰ ਨਥ ਕੀਨ ਬੁਖ ਦਯਾ
ਰਾਖ ਪਾਤਿ ਦੀਨ ਬਡਾਈ ਮੇਰੀ
ਸਿਨਹਿ ਕੁਝ ਆਸੁਰ ਜਗ ਸਾਈ
ਮੋਹ ਮੋਹ ਨਾਹ ਬੁਝਾਤੁ ਖਾਈ
ਨਿਯਮ ਕਾਮ ਨਰਾਏਨ ਜੇਰੀ
ਇਹਿ ਕੇਰੀ ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਪ ਨਹਿ ਦਯਾ

॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਮੁਖ ਨ ਤਾਪਸ ਸੁਰ ਕਵਿ ਕਾਵੇਦ ਬੁਝ ਆਗਾ
ਮਿਹ ਕੇ ਲੋਭ ਵਿਭੋ ਬਨ ਕੀਨ ਨਹਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥
ਸੁਮਰ ਵਰਨ ਕੀਨ ਕੇਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਬਧਿਰਨ ਕਹਿ
ਮਿਸਤਾ ਨਾਨਕ ਕੇ ਨਾਨਕ ਸਰ ਕੇ ਅਸਨ ਗਨ ਜਾਨੇ ॥ ੨ ॥

ਗੁਰੂ ਸਿਤ ਸੰਤ ਪਤ ਨਹਿ ਕੇਰੀ
ਬੈਥਾ ਨਾਥ ਕੇਰੀ ਨਹਿ ਬਲਗਾਵ
ਮਨ ਸਰਗਾਹਿ ਕਲੇਸ ਨ ਲਾਵਾ
ਮਿਤਾ ਬਹਿ ਨਿਕਾਹਿ ਨ ਖਾਯਾ
ਸੀਟਾ ਨਿਰਬ ਦਾਰ ਸਰੀਰਾ
ਮੁਖ ਵਿਤ ਨਰ ਈਰਖਣਾ ਤੀਨੀ
ਲਹ ਸਬ ਮਾਯ ਨਿਤ ਪਰਦਾਰ
ਸਿਰ ਜਗ ਨਨ ਦੇਵੇ ਰੇਰਾਹੀ

ਕੋਨ ਮਨ ਮਦ ਬਾਧਾ ਕੇਰੀ
ਅਮਤਾ ਕ੍ਰਿਪ ਕਰ ਜਸਨ ਨਾਵਾ
ਨਾਹਿ ਨ ਸੋਕ ਸਮੀਰ ਰੇਲਾਵਾ
ਕੋਜਗ ਜਾਹਿ ਨ ਵਾਧੀ ਮਾਯਾ
ਜੇਹਿ ਨ ਲਾਗ ਪੁਨ ਕੇ ਅਸ ਧੀਰਾ
ਕੇਰੀ ਕੀ ਮਤਿ ਇਨ ਕ੍ਰਿਤ ਮਲੀਕ
ਪ੍ਰਭ ਲਾਮੀ ਤੇਰੇ ਵਰਣ ਪਾਗ
ਅਪਰ ਜੀਵ ਕ੍ਰਿਪ ਲੇਵੇ ਮਾਯੀ

ਦੋ:

ਮੁਖ ਨ ਤਾਪਸ ਸੁਰ ਕਵਿ ਕਾਵੇਦ ਬੁਝ ਆਗਾ
ਮਿਹ ਕੇ ਲੋਭ ਵਿਭੋ ਬਨ ਕੀਨ ਨਹਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥
ਸੁਮਰ ਵਰਨ ਕੀਨ ਕੇਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਬਧਿਰਨ ਕਹਿ
ਮਿਸਤਾ ਨਾਨਕ ਕੇ ਨਾਨਕ ਸਰ ਕੇ ਅਸਨ ਗਨ ਜਾਨੇ ॥ ੩ ॥

ਗੁਰੂ ਸਿਤ ਸੰਤ ਪਤ ਨਹਿ ਕੇਰੀ
ਬੈਥਾ ਨਾਥ ਕੇਰੀ ਨਹਿ ਬਲਗਾਵ
ਮਨ ਸਰਗਾਹਿ ਕਲੇਸ ਨ ਲਾਵਾ
ਮਿਤਾ ਬਹਿ ਨਿਕਾਹਿ ਨ ਖਾਯਾ
ਸੀਟਾ ਨਿਰਬ ਦਾਰ ਸਰੀਰਾ
ਮੁਖ ਵਿਤ ਨਰ ਈਰਖਣਾ ਤੀਨੀ
ਲਹ ਸਬ ਮਾਯ ਨਿਤ ਪਰਦਾਰ
ਸਿਰ ਜਗ ਨਨ ਦੇਵੇ ਰੇਰਾਹੀ

ਉਤਕ:

ਰਾ

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਵਿਲਾਸ ਖਗ ਰਾਜਾ ਵਾਪਕ ਬ੍ਰਮ ਅਖੰਡ ਅਨੰਤਾ ਸੋਇ ਸਚਿਦਾ ਨੰਦ ਘਨ ਸਾਮ ਅਗੁਣ ਅਦਿਭੁ ਗਿਰਾਗੀ ਤੀਤਾ ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨਿਰਮੋਹਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪਾਰਪ੍ਰਭੁ ਸਬ ਉਰਬਾਸੀ ਇਹਾ ਮੋਹ ਕਰਕਾਰਣ ਨਹੀ॥	ਨਾਨਕ ਨਟੀ ਇਵ ਸਹਿਤ ਸਮਾਜ ਅਖਿਲ ਅਮੋਘ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ਅਜ ਵਿਗਿਆਨ ਰੂਪ ਗੁਣ ਧਾਮ ਸਮਦਰਸੀ ਅਨ ਬੰਧ ਅਜੀਤ ਨਿਤ ਅਨਿਰੰਜਨ ਸੁਖ ਸੰਦੇਹਾ ਬ੍ਰਮ ਨਿਰੀਹ ਵਿਰਜਾ ਬਿਨਸੀ ਗਵੇ ਸਨਮੁਖਤਾ ਕਥਹੁ ਨ ਜਾਹੀ
---	--

ਦੋ: ਨੁਕੁ ਹੋਤੁ ਭਗਵਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਮ ਧਰਿਯੋ ਤਨ ਭੂਪਾ॥ ਕਿਯੋ ਚਰਿਤ ਪਾਵਨ ਪਰਮ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਨਰ ਅਨੁਭੂਪਾ॥ ਜਥਾ ਅਨੇਕ ਸੁਭੇਖ ਧਰਿ ਨਿਤ ਕਰੈ ਨਟ ਕੋਯਾ॥ ਜੋਇ ਸੋਇ ਭੁਵੇ ਦੇਖ ਬੇ ਆਪਨ ਹੋਇ ਨ ਸੋਯਾ॥	੭੨
--	----

ਅਸਰ ਪ੍ਰਪਤਿ ਲੀਲ ਉਰਗਾਰੀ ਜੇਗਤਿ ਮਲਨ ਵਿਖਾਯ ਬਸਕਾਮੀ ਨਾਨਕ ਦੇਖ ਜਾਗੁ ਜਾਬ ਹੋਈ॥ ਜਬ ਜਿਹ ਵਿਗਭੁ ਮੋਹਿ ਇਖਗੇਸਾ ਨਿਕ ਰੂਢ ਚਲਤ ਜਗ ਦੇਖਾ॥ ਬਲਕ ਕ੍ਰਮ ਹਿਨ ਕ੍ਰਮ ਹਿਗਾਰੀ ਹਾਰੇ ਬਿਖਾਨਿਕ ਅਸ ਮੋਹਿ ਹਿੰਗ ਮਾਯਾ ਪਤਿ ਮਤਿ ਮੰਦ ਅਭੁਗੀ ਤੇ ਸਠਹਰ ਬਾਸ ਸੀਸ ਜ ਕਰਹੀ	ਦਨੁ ਜਿਹੋ ਹਨ ਜਨ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਮੋਹ ਧਰਹਿ ਇਮਿ ਸੁਮੀ ਪ੍ਰੀਤ ਵਰਣ ਸੁਸਿਰ ਹਕੁ ਸੋਈ ਸੋਕ ਪਬੁ ਮ ਉਗਓ ਦਿਨੇਸਾ॥ ਅਚਲ ਮੋਹ ਬਸ ਅਪਹਿ ਲੇਖਾ ਕਹਹਿ ਪਰਸਪਰ ਮਿਥਾ ਬਾਣੀ ਸੁਪਨਿ ਹੁਨਹਿ ਅਰਾਨ ਪ੍ਰਸੰਦਾ ਪ੍ਰਿਦਾਨ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਲਗੀ ਨਿਜ ਅਗਿਆਨ ਰਾਮ ਪਰ ਧਰਹੀ
--	--

ਦੋ: ਗਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਲੋਭ ਰਤ ਰਾਹ ਸਕੁ ਦੁਖ ਰੂਪਾ॥ ਤੇ ਕਿਮਿ ਜਾਨਹਿ ਰਖ ਪਤਿ ਹਿ ਮੁਚ ਪਰੇਤ ਮ ਕੂਪਾ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਰੂਪ ਸੁਲਭੁ ਅਤਿ ਸਗੁਣ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ॥ ਜਗਮ ਅਗਮ ਨਾਨਾ ਚਰਿਤ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨੁਮੋਹਿ॥	੭੩
--	----

ਸੁਨ ਖਗ ਪਤਿ ਰਖ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਈ ਕਹੋ ਜਥਾ ਮਤਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ॥	
--	--

੫੫੭
੭੨੬

੨:

ਚਿਤਕਾ:

ਜੇਹਿਥਿਥਿਮੋਹਭੁਯਚਿਭੁਮੇਹੀ
ਰਾਮਕ੍ਰਿਪਾਭੁਜਨਤੁਮਤੁਤਾ
ਤਾਤੇਨਹਿਕਭੁਭੁਮਹਿਦੁਰਾਵੇਂ
ਸੁਨਹੁਰਾਮਕਰਸਹਜਸੁਭਾਉ॥
ਸੰਸ੍ਰੁਤਿਮਲਸੁਲਪਦਨਨਾ
ਤਾਤੇਭੁਭੁਤਿਥੁਪਨਿਥਿਭੁਭੁਤੀ॥
ਸਿਮਿਸਿਸੁਤਨਬੁਧਹਿਭੁਸਈ

ਸਿਸਬਚਰਿਤਸੁਨਾਵੇਂਭੋਹਿਮ
ਹਰਿਗੁਣਪ੍ਰੀਤਿਮੋਹਿਭੁਭੁਦਤ
ਪਰਮਹਰਸਮਮੋਨੋਹਰਗਾਵੇਂ॥
ਜਨਅਭਿਮਨਨਰਾਖਹਿਕਾਉ॥
ਸਕਲਸੇਕਦਾਯਕਅਭਿਮਨਾ
ਸੇਵਕਪਰਮਮਤਾਅਤਿਭੁਭੁਤੀ॥
ਮਤੁਦਿਰਾਵਕਠਿਨਕੀਨਾਉ॥

ਦੇ:

॥ਭਵਪ੍ਰਿਥਮਦੁਖਪਾਵਏਰੇਵੇਬਾਲਅਧੀਗਾ॥
॥ਭੁਭੁਤਿਨਸਹਿਤਜਨਨਹੀਗਨੈਨਸੇਸਿਸਪ੍ਰੀਤ॥
॥ਤਿਮਰਪ੍ਰਪਤਿਸਿਸਦਾਸਕਰਹਰਹਿਮਨਹਿਤਲਗ
॥ਭੁਲਸੀਦਾਸਏਸੇਪ੍ਰਭਹਿਕਸਨਭੁਭੁਤੁਮਤੁਤਾ॥

੭੪

ਰਾਮਕ੍ਰਿਪਾਅਪਨਭਵਤਾਈ॥
ਜਥਜਥਰਾਮਮਨੁਸਤਨਧਰੀ
ਭੁਭੁਤਬਅਦਧਪਰੀਮੋਜਾਭਿ
ਸਨਮਮੋਹਿਤਸਵਦੇਖੰਜਾਣੀ॥
ਇਸਦੇਰਸਮਬਾਲਕਰਾਮਾ
ਨਿਜਪ੍ਰਭੁਬਦਨਨਿਹਾਰਨਿਹਾਰੀ
ਲਾਘਦਾਯਸਬੁਧਧਰਿਹਰਿਨਿਗ

॥ਕੋਖਕੋਸਸੁਨੁਮਨਲਾਈ॥
ਭੁਭੁਤੀਲੀਲਾਬੁਕਰਹੀ॥
ਸਿਸਲੀਲਾਬੋਲਕਹਰਖਾਉ॥
ਸਰਖਪਾਚਸਹਰਹਿਲੁਭਾਈ॥
ਸਿਭਾਵਪ੍ਰਖਕੋਟੇਸਤਕਾਮਾ
ਲੋਚਨਸੁਫਲਕੋਰੋਰਗਾਰੀ॥
ਦੇਖੋਬਾਲਚਰਿਤਬੁਧਰੰਗਾ॥

ਦੇ:

॥ਭੁਭੁਕਈਜਹਜਹਫਿਤਹਿਤਹਭੁਭੁਤਸੰਗਭੁਭੁਤਾਉ॥
॥ਸਰਨਪਰੇਅਭਿਰਮਾਹਿਸੋਭੁਭੁਤਪੁਨਖਾਉ॥
॥ਏਕਬਾਰਅਤਿਸਯਸਬਚਰਿਤਕੀਨਰਪ੍ਰਥੀਗਾ॥
॥ਤਿਮਰਪ੍ਰਪਤੁਲੀਲਾਸੇਈਪਲਕਤਭੁਭੁਤਸਰੀਗਾ॥

੭੫

ਅਕੋਭੁਭੁਤਜਨਪ੍ਰਖਾਨਸਰ
ਨਿਪਮੰਦਿਰਾਵਰਸਬਭੁਭੁਤੀ
ਦਭਦਿਨਜਾਭੁਭੁਤਅਗਨਾਉ

॥ਰਾਮਚਰਿਤਸੇਵਕਸੁਖਦਾਯਕ
ਖਰਿਤਕਨਕਮਾਨਿਨਾਜਾਤੀ
ਨਾਹੋਖੋਲਹਿਸੀਤਚਰੋਭਾਈ॥

ਉਤਕ:

ਗ:

੨੨
ਪ੍ਰਮ
੬੬੬

ਥਾਲ ਖਿਨੋਦ ਕਰਤ ਰਪੁਰਾਈ।	ਥਾਲ ਖਿਨੋਦ ਕਰਤ ਰਪੁਰਾਈ।
ਮਰਕਤ ਮਿਦਲ ਕਲੇਵਰ ਸਮਾਮ।	ਅੰਗ ਅੰਗ ਪ੍ਰਤਿਭੁ ਬਖਸੁ ਕਾਮ।
ਨਵ ਰਜੀਵ ਅਰਣੁ ਮਿਦੁਰਾਣੁ।	ਪਦ ਪੰਕਜ ਨਖ ਸਸਿਦੁ ਭਿਰਾਣੁ।
ਲਲਿਤ ਮੰਗ ਕਲਿ ਸਾਇਕ ਚਾਰੀ।	ਨਪਰ ਚਾਰੁ ਮਧੁਰ ਰਵ ਕਾਰੀ।
ਚਰ ਪਰਦ ਮਣਿ ਰਚਿਤ ਬੁਨਈ।	ਅੰਦੇਸ਼ਿ ਕਿਏ ਰਲ ਮਖਰ ਸੁਹਈ।

ਦੋ:

॥ ਰੇਖਾ ਬੁਝ ਸੁੰਦਰ ਉਚਰ ਨਾਭਿ ਰਚਿਰ ਗੰਭੀਰਾ।	
ਚਿਰ ਆਯਤ ਬ੍ਰਾਜਤ ਬਿਧਿ ਪਿਧਾਨ ਬਿਧੁ ਪਦੁ ਚੀਰਾ।	੭੬

ਅਰੁਣ ਪਦ ਨਖ ਕਰਜ ਮਨੋਹਰ।	ਬਾਹੁ ਬਿਸਾਨ ਬਿਧੁ ਪਦੁ ਸੋਹਰਾ।
ਕੰਧ ਬਾਲ ਕੇਹਰਿ ਚਰ ਰੀਵਾ।	ਚਾਰ ਚਿਤ੍ਰਕ ਆਨ ਨਲ ਸੀਵਾ।
ਕਲ ਬਲ ਬਚਨ ਅਧਰ ਅਰਣੁ।	ਸਦੁਇ ਦੁਇ ਵਸਨ ਵੇਸਵ ਰਣੁ।
ਲਲਿਤ ਕਪੇਲ ਮਨੋਹਰ ਨਾਸਾ।	ਸਕਲ ਸੁਖ ਦਸ ਨਿਕਾ ਸਮਾਸਾ।
ਨੀਲ ਕੰਧੋਲੋਚਨ ਭੁਝ ਮੋਚਨ।	ਕੁਸਤ ਭੁਝ ਚਿਤ੍ਰਕ ਕੋਰਿ ਰਣਾ।
ਬਿਰਟ ਮਕਟਿ ਸਮ ਸਦੁ ਸੁਹਾਏ।	ਕੰਧਿਤ ਕਚ ਮੋਚਤ ਦੁਪੈ ਰਾਏ।
ਪੀਤ੍ਰ ਬੀਲ ਬੀਗਲਿਤੁ ਮੋਹੀ।	ਕਿਸਕ ਨਿਚਿਤ ਰਣ ਰਾਣੁ ਮੋਹੀ।
ਰੁਪ ਰਾਸ ਨਿਪ ਅਜਰ ਬਿਰਾਗੀ।	ਨਾਚਹਿ ਨਿਸ਼ਾਧਿ ਭਿੰਨ ਮਿਹ ਲੀ।
ਮੈਸਨ ਰਗਹਿ ਬਿਧਿ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰੀਤ।	ਵਰਣਤ ਚਰਿਤ੍ਰ ਹੋਤ ਮਾਨੁ ਰੀਤ।
ਕਿਲਕਤ ਮੋਹਿ ਪਰਨ ਜਬ ਪ੍ਰਾਣੀ।	ਚੋਲੋ ਬੁਝਤੁ ਪ੍ਰਪਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀ।

ਦੋ:

॥ ਆਵਤ ਨਿਕਟ ਪੰਸਾ ਪ੍ਰਤੁ ਭਾਸਤ ਹੁਣ ਨ ਕਰਾਈ।	
॥ ਜਾਚਿ ਸਮੀਪ ਗਹਨ ਪਦ ਫਿਰ ਫਿਰ ਚਿੰਤੁ ਪਰਾਈ।	
॥ ਪ੍ਰੀਤ ਸਿਸੁ ਵਿਦਲੀਲਾ ਦੇਖਿ ਭੁਜ ਚਿੰਤੁ ਮੋਹਾ।	
॥ ਕਵਨ ਚਰਿਤ ਕਰਤ ਪ੍ਰਭ ਚਿੰਤੁ ਨੀਤ ਸੀਏ ਹਾ। ॥	੭੭

ਇਕਲ ਮਨ ਆਨਤ ਪ੍ਰਗ ਰਾਯਾ।	ਰਖਮਤ ਪ੍ਰੇਰਤ ਕੁਧਾ ਮਾਯਾ।
ਸੋਮਯਾਨ ਦੁਖਦ ਮੋਹਿ ਰਾਹੀ।	ਆਨ ਜੀਵ ਵਿਭੁ ਸੰਸਾਰ ਨਾਹੀ।
ਨਾਥ ਇਹ ਕਠੁ ਕਾਰਣੁ ਆਨਾ।	ਸੁਨਾ ਮੈਸਾ ਵਾਨ ਨਾਨਾ ਆਨਾ।
ਰਸਨਾ ਮਹੀਭੁ ਏਕ ਸੋਤ ਬਗਾ।	ਮਾਯਾ ਯਾਯਾ ਸੀਵ ਸੁਚਾ ਚਗਾ।

੫੫੬
੬੬੫

ਰਾ:

ਉਤਕਾ:

ਜਿਸ ਬਕੇ ਰਹ ਰਸਾਨ ਏਕ ਰਸਾ	ਈਸੁਰ ਜੀਵਹਿ ਭੇਦ ਕਹੁ ਕਸਾ
ਮਾਯਾ ਵਸਾ ਜੀਵ ਅਭਿਮਾਨੀ	ਈਸ ਬਸਾ ਮਾਯਾ ਗੁਣ ਖਾਨੀ
ਪਰ ਬਸਾ ਜੀਵ ਸੁ ਬਸ ਭਗਵੰਤ	ਜੀਵ ਅਨੇਕ ਏਕ ਸੀ ਕੀਤਾ ॥
ਦੁਖਿਧਾ ਭੇਦ ਅਪੀਰਿਤ ਮਾਯਾ	ਬਿਨ ਹਰਿ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ਰਿਪਾਯਾ

ਦੋ:

॥ ਰਮ ਚੰਦ ਕੋ ਭੁਜਨ ਬਿਨੁ ਜੋ ਰਹਿ ਪਦ ਨਿਰਵਾਣ
॥ ਗਸਾਨ ਵੰਤ ਅਭਿ ਜੋ ਪਿਨਰ ਪਸੁ ਬਿਨ ਪੁਛ ਬਖਾਨ
॥ ਰਾਸ ਸੁਖਿ ਦੇਹੁ ਸੁ ਭਿਗਹਿ ਤ ਰਾਗਾਦ ਸਮੁ ਦਾਯਾ
॥ ਜਕਲ ਟਿਠਿਨ ਦੁਲਾਹਿ ਘੋਰਵਿ ਬਿਨ ਰਤਨ ਜਾ ॥

੭੮

ਅੰਸੇ ਬਿਨ ਹਰਿ ਭੁਜਨ ਖਰੋਸਾ	ਮਿਦੇ ਨ ਜੀਵਹਿ ਕੋਰ ਕਲੇਸਾ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਖੇਰ ਕੀਤ ਰਾਸ ਪਾਵਿਤ	ਪ੍ਰਭੁ ਖੇਰਤ ਰਿਹਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਾ
ਤਾਤ ਦਾਸ ਨ ਹੋਇ ਦਾਸ ਕਰਾ	ਭੇਦ ਭੁਕਿ ਬਾਢੇ ਵਿਹਿਗ ਬਰਾ
ਰੁਮ ਤੇ ਦਕਿਤ ਰਮ ਸੋਈ ਵੇਖ	ਅਭਿਸੇ ਸੋ ਸੁਨ ਚਕਿਤ ਬਿਸੇਖ
ਉਹਿ ਕੋ ਭੁਕ ਕਰ ਮਰਮ ਨ ਕਹੂੰ	ਜਾਨਾ ਅਨੁਜ ਨ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹੂੰ
ਜਨ ਪਾਇ ਬਾਧੇ ਮੋਹਿ ਧਰਣਾ	ਸਸਾ ਮਲ ਗਾਢ ਅਠਕੁ ਦੁਰਣਾ
ਤਨੁ ਮੇਭਾਇ ਚਕਿਤ ਉਰਗਾਹੀ	ਰਮ ਗਹਨ ਕਹੇ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰੀ ॥
ਜਿਸ ਮਿਮਿਦੁ ਹਿਰਾਚ ਅਕਾਸ	ਤਿਸ ਮਿਮਿਦੁ ਦੇਖੋ ਨਿਜ ਪਾਸਾ ॥

ਦੋ:

॥ ਭੁਮ ਲੋਕ ਲੋਕਾਯੋਚ ਮੇ ਚਿਤ ਵਤ ਪਾਏ ਉਭਾਤਾ ॥
॥ ਯੁਗ ਅੰਗੁਲ ਕਤ ਬੀਦ ਰਹੁ ਰਮ ਭੁਜਾ ਹੀ ਮੀਤਤਾ
॥ ਸਪੁ ਵਰਣ ਭੇਦ ਕਰ ਜਹ ਲਗਿ ਰਹਿ ਗਾਉ ਮੋਰੀ ॥
॥ ਨਾਜ ਚੰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਜ ਨਿਹਿ ਰਾ ਕੁਲ ਭੁਜੇ ਬੋਹੇ ॥

੭੯

ਮਦਿਤ ਨਾਨ ਦੁਸਿਤ ਤਥੇ	ਪਾਨ ਚਿਤ ਵਤ ਕਸਲ ਪੁਰ ਹੋਇ
ਜਿਸੇ ਬਿਦਿਐ ਰਮ ਮਾਜਕਾ	ਵਿਸਤ ਤਰਤ ਰੋਹਿ ਮਖ ਮਾਹੀ
ਉਦਰ ਮਾਧੁ ਸੁਨ ਅੰ ਭੁਜਾ ਰਾਜ	ਦੇਖਿ ਚ ਚੁ ਬੁਆ ਨਿਕਾਯਾ
ਅਭਿ ਵਿਚਿਤ ਰਹੇ ਕੀਰਾ ਮੋਲਾ	ਰਚਨਾ ਮਿਤ ਏਕ ਤੇ ਏਕਾ ॥
ਕਿਸੇ ਨ ਚਤੁਰਨ ਨ ਗੋਰੀ ਸਾ	ਅਗਾਇਤ ਉਤਕਰ ਰਹਿ ਸਨੀਸਾ

ਅਗਦਤ ਲੋਕ ਪਾਲਮਕਾਲਾ	ਅਗਦਤ ਕੁਧਰ ਭੂਮਿ ਬਿਸਲਾ
ਸਗਰ ਸਰਿਤਾ ਵਿਪਨ ਅਪਾਰ	ਨਾਨਾ ਭੁਤ ਸਿੰਦੂ ਵਿਸਤਾਰਾ
ਸੁਰ ਮਾਨਿ ਸਿੰਧ ਨਗਨਰ ਕਿੰਨ	ਚਾਰਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੀਵ ਸੁਚਰਾਚਰਾ

ਦੋ: ॥ ਜੇ ਨਹਿ ਦੇਖਾ ਨਹਿ ਸੁਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਨ ਸਮਾਯਾ ॥ ॥
 ॥ ਅਸ ਅੰਗੁਤ ਤਹਿ ਦੇਖਿ ਓਵਰ ਨਿਕਰ ਨਿਬਿਧਿ ਜਾਯ ॥
 ॥ ਏਕ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮਾੰਡ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਬਰਖ ਸਤ ਏਕਾ ॥
 ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮੇ ਦੇਖਤ ਫਿਰਿਓ ਅੰਤੁ ਕਟਾਹ ਅਨੇਕਾ ॥ ੮੦

ਲੋਕ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤਿ ਭਿੰਨ ਬਿਧਾਤਾ	ਭਿੰਨ ਬਿਸਨ ਸਿਵ ਮਨੁ ਦਿਸਤਾ
ਨਰ ਗੰਧਰਬ ਭੂਤ ਬੈਤਾਲਾ	ਕਿੰਨਰ ਨਿਸਚਰ ਪਸੁਖ ਗਵਾਲ
ਦੇਵ ਦਨੁਜ ਗਣ ਨਾਨਾ ਜਾਤੀ	ਸਕਲ ਜੀਵ ਤਹਿ ਆਨਹਿ ਭੁਤੀ
ਮਹਿ ਸਰ ਸਾਗਰ ਸਰਗਿਬ ਨਨ	ਸਬ ਪ੍ਰਾਚਤਹਿ ਆਨਹਿ ਆਨ
ਅੰਤ ਕੋਸ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਨਿਜ ਰੂਪਾ	ਦੇਖਿਓ ਜਿਨਸ ਅਨੇਕ ਅਨੂਪ
ਅਵਧ ਪਰੀ ਪ੍ਰਤਿ ਭਵਨ ਨਿਹਰੀ	ਸਰਯੁ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਨਰ ਨਾਰੀ
ਦਸਰਥ ਕੋਸਲਾ ਵਿਕ ਮਾਤਾ	ਬਿਬਿਧ ਰੂਪ ਭਰਤਾ ਇਕ ਭੂਤ
ਪ੍ਰਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾੰਡ ਰਾਮ ਅਵਤਾਰਾ	ਦੇਖਿਓ ਬਾਲ ਬਿਨੋਦ ਅਪਾਰਾ

ਦੋ: ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਸਬ ਦੇਖਿਓ ਅਤਿ ਬਿਸਤ੍ਰ ਹਰਿਯਾਨਾ ॥
 ॥ ਅਗਦਤ ਦੇਖਤ ਫਿਰਿਓ ਮੇਰਾ ਮਨ ਦੇਖਾ ਆਨਾ ॥
 ॥ ਸੋਇ ਸਿਸੁ ਪਨ ਸੋਇ ਸੁਭਾ ਸੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਰਖ ਬਰਿ
 ॥ ਭੁਵਨ ਭੁਵਨ ਦੇਖਤ ਫਿਰਿਓ ਪ੍ਰੇਰਤ ਮੋਹ ਸਰੀਰਾ ॥ ੮੧

ਕੁਮਤ ਮੋਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾੰਡ ਅਨੇਕਾ	ਬੀਤਿ ਮਨੁ ਕਲਪੁ ਸਤ ਏਕਾ
ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਨਿਜ ਆਸੁ ਮਾਯੇ	ਤਹਿ ਪਨ ਰਹਿ ਕਠਕਾ ਲੁਗੀ ਬਾਯੇ
ਨਿਜ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨਮ ਅਬਧ ਜਨ ਪਾਯੇ	ਨਿਰਭੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰ ਬਿਓਠਿ ਧਾਯੇ
ਦੇਖਿਓ ਜਨਮ ਮੋਹਤ ਸਰ ਜਾਯੇ	ਸਹਿ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਥਮ ਘਰ ਮੇ ਗਾਯੇ
ਰਾਮ ਚਿਦਰ ਦੇਖਿਓ ਸਗ ਨਾਨਾ	ਦੇਖਤ ਬਨੈ ਨ ਜਾਤ ਬਖਾਨਾ
ਸਹਿ ਪਨ ਦੇਖਿਓ ਰਾਮ ਸੁਜਾਨਾ	ਮਾਯਾ ਪ੍ਰਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਗਵਾਨਾ

ਕਰੋ ਬਿਰਚ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੀ॥ ਮੋਹਕਲਿਤ ਵਜਪਤਿਮਤਿ ਮੋਹੀ
ਚਿਤੁ ਘਰੀ ਮਹਿ ਮੇਂ ਸਬ ਦੇਖਾ॥ ਭੁਯੋ ਭੁਮਿਤ ਮਨ ਮੋਹ ਬਿਸੇਖਾ॥

੨੨
॥ ਵੇਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਬਿਕਲ ਮੋਹ ਬਿਹੰਸਿ ਜਬ ਰੁਖੀਗਾ॥
॥ ਬਿਹੰਸਤੋ ਹੀ ਮੁਖ ਬਾਹਰਾ ਆਯੋ ਸੁਨ ਮਨੀਧੀਗਾ॥
॥ ਸੋਏ ਸਰ ਕਾਈ ਮੋਹਿ ਮਨ ਲਗੇ ਕਰਤ ਪਨਿ ਰਾਮਾ॥
॥ ਕੋਟਿ ਭਾਂਤਿ ਸਮੁਦਾਇਐ ਮਨ ਨ ਲਹੈ ਬਿਸਾਮਾ॥ ॥

॥ ਵੇਖਿ ਚਰਿਤ ਹਰਿ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਈ॥ ਸਮਾਏਤ ਦੇਹ ਵਸਾ ਬਿਸਰਾਈ॥
॥ ਸਰਤ ਪਰਿਓ ਮੁਖ ਆਵਨ ਬਾਤ॥ ਭਾਹੁ ਭਾਹੁ ਅਰਤ ਸਨ ਤੁਭਾ॥
॥ ਪਰਮਾਕੁਲ ਪ੍ਰਭੁ ਮੋਹਿ ਬਿਲੋਕੀ॥ ਹਨਿ ਜਮਾਯਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਬ ਰੋਕੀ॥
॥ ਕਰ ਸੋਏ ਜ ਪ੍ਰਭੁ ਮਮ ਸਿਰ ਧਰਉ॥ ਵੀਨ ਵਜਾ ਲਵਨੁ ਚੁਖੁ ਹਰਿਉ॥
॥ ਕੀਨ ਰਾਮ ਮੋਹਿ ਬਿਗਤ ਬਿਸੇਖ॥ ਸੇਵਕ ਸੁਖਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੰਦੇਹਾ॥
॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਪ੍ਰਿਥਮ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚਰੀ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਹਰਖ ਅਨਿ ਭਰੀ॥
॥ ਭੁਭੁ ਵਤੁ ਲਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਦੇਖੀ॥ ਉਪਜਾ ਮਮ ਉਰ ਹਰਖ ਬਿਸੇਖੀ॥
॥ ਸਮਲ ਨਯਨ ਪਲ ਕਤਰ ਰੋਜੀ॥ ਕੀਨੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦਿਨ ਅਭਰੀ॥

੨੩
॥ ਸੁਨ ਸੁਪ੍ਰੇਮ ਹਮਰੀ ਗਿਰਾ ਦੇਖਿ ਵੀਨ ਨਿਜ ਦਾਸਾ॥
॥ ਚਰਨ ਸੁਖਦ ਗੀ ਭੀਰ ਮਿਦੁ ਬੋਲੇ ਰਮਾ ਨਿਦਾਸਾ॥
॥ ਕਾਗ ਭੁਜੀਭੀ ਮਾਂਗ ਬਰ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੋਹਿ ਜਾਨੀ॥
॥ ਅਇ ਮਾਧਵ ਸੁਖ ਅਪਰ ਨਹਿ ਮੋਖੁ ਸਕਲ ਸੁਖ ਖਾਨੀ॥ ॥

॥ ਰਮਾਨ ਬਿਸੇਕ ਵਿਰਤਿ ਵਿਗਾਨਾ॥ ਅਨਿਦੁ ਲਗਤਿ ਜੋ ਅਗ ਜਾਨਾ॥
॥ ਆਜ ਦੇਉ ਸਬ ਸੀਸਯ ਨਹੀ॥ ਮਾਗੇ ਜੋ ਤੋਹਿ ਭਾਵ ਮਨ ਮਾਹੀ॥
॥ ਸਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਨ ਬਹੁਤ ਅਨੁਰਾਜੇ॥ ਮਨ ਅਨੁਮਾਨ ਕਰਨ ਤਬ ਲਗੇ॥
॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੁ ਦੇਨ ਸਕਲ ਸੁਖ ਸਹੀ॥ ਭੁਭੁ ਆਪਨੀ ਦੇਨ ਨ ਕਹੀ॥
॥ ਭੁਭੁ ਹੀਨ ਗੁਣ ਸੁਖ ਸਬ ਅੰਸੇ॥ ਲਵਣ ਬਿਨਾ ਨਹੁ ਬ੍ਰਜ ਜਨ ਸੇਸੇ॥
॥ ਭੁਭੁ ਹੀਨ ਉਪਕਰਨੇ ਕਾਯਾ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਬੋਲੇ ਖਗ ਭਾਜਾ॥
॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਰ ਦੇਵਾ॥ ਸਿਪਰ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਹੁ ਨੇਹਾ॥

ਉਕਤ:

ਗ:

ਮਨੁ ਭਵਤ ਬਰ ਮਾਗੈ ਸੁਖੀ॥	ਤੁਮ ਉਵਾਚ ਉਠ ਅੰਤਰ ਸੁਖੀ॥
ਦੇ॥ ॥ ਅਵਿਚਲ ਭੁਕਿ ਅਸੁਖ ਤਬ ਸੁਖਿ ਪਰਾਣੁ ਜੋ ਗਾਵਾ॥ ॥ ਜੋਹਿ ਬੋਝਤ ਯੋਗੀਸ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋਊ ਪਾਵਾ॥ ॥ ਭੁਕਿ ਕਲਪ ਤਰੁ ਪਲਤ ਹਿਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੁਖ ਧਾਮਾ॥ ॥ ਜੋਇ ਨਿਜ ਭੁਕਿ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਹੁ ਦਸਾ ਕਰਿ ਰਾਮਾ॥	੮੪
ਇਵ ਮਸੁ ਕਹਿ ਰਾਮੁ ਕੁਲ ਨਾਯਕਾ॥ ਸੁਨ ਬਾਯਸ ਤੋ ਪਰਮ ਸਯਾਨਾ॥ ਸਬ ਸੁਖ ਧਨ ਭੁਭਿ ਤੋ ਮਾਗੀ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਕੋਇ ਯਤਨ ਨਹਿ ਲਹੀ॥ ਕੀਯੋ ਤੋ ਰੇ ਦੇਖਿ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਸਾਨਿ ਧਿਰੀਗ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਬ ਮੋਗੇ॥ ਭੁਭਿ ਰਾਜਨ ਵਿਗਨਾਨ ਵਿਗਨਾ॥ ਸਨੁ ਤੋ ਸਬਹੀ ਕਰ ਛੇਦਾ॥	ਜਿਥੇ ਬਚਨ ਪਰਮ ਸੁਖ ਦਾਯਕਾ॥ ਕਹਿਨ ਮਾਗਸਿ ਅਸ ਬਰਦਾਨਾ॥ ਮਨਿ ਕੋਊ ਤੋਹਿ ਸਮਾਨ ਬਡ ਭੁਗੀ॥ ਕੋਯੋ ਪਯੋਗ ਅਨਲ ਤਨ ਵਹੀ॥ ਮਾਗਿਯੋ ਭੁਕਿ ਮੋਹਿ ਅਤਿ ਭਾਈ॥ ਸਬ ਸੁਖ ਗੁਣ ਬਸ ਹੈ ਉਰ ਤੋਰੇ॥ ਜਿ ਸਬ ਚਰਿਤ ਰਹਿ ਸਜ ਧੀ ਭਾਗਾ॥ ਅਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਹਿ ਸਾਧਨ ਖੇਦਾ॥
ਦੇ॥ ॥ ਮਾਗਾ ਸੰਤੁ ਮਰਮ ਸਬ ਅਬ ਨਹਿ ਬਖਸੀ ਤੋਹਿ॥ ॥ ਸਾਧਿਨੁ ਸੁਖ ਅਨਾਦਿ ਅਜ ਅਗੁਣ ਗੁਣ ਕਰ ਮੋਹਿ॥ ॥ ਮੋਹਿ ਭੁਕੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸ ਬਿਚਾਰਿ ਸੁਨ ਕਾਰਾਮ॥ ॥ ਯਾਯ ਚਰਨ ਮਨ ਮਮ ਚਰਣ ਕਣਕੁ ਅਨੁਮਾਦਾ॥	੮੫
ਅਸ ਸੁਨ ਪਰਮ ਵਿਮਲ ਮਮ ਬਾਨੀ॥ ਨਿਭ ਸਿੰਘਾਂਤ ਸੁਨਾਵੈ ਤੋਹੀ॥ ਨਮ ਮਾਯਾ ਸੰਭਵ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਯਾਵ ਮਮ ਪ੍ਰਯਾਸ ਬਖਸਿ ਮੁਖਿ ਯੋ॥ ਰਹਿ ਮਨਿ ਵਿਸ ਵਿਸ ਮਨ ਸੁਤਿ ਧਾਰੀ॥ ਭਿਨ ਮਨਿ ਪ੍ਰਯਾਦਿ ਰੁਮ ਨਿਯਸਨੀ॥ ਤਿਹਿ ਤੋ ਪ੍ਰਸਿ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਯਾਨਿ ਦਸਾ॥ ਪ੍ਰਸਿ ਪ੍ਰਸਿ ਸਤੁ ਮੋਹਿ ਤੋਹਿ ਪਾਹੀ॥	ਮਤੁ ਸੁਗਮ ਨਿਗਮਾਦਿ ਬਖਸੀ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਧਾਰਿ ਸਬ ਤਜਿ ਕੁਜ ਮੋਹੀ॥ ਜੀਵ ਬਰਾਚਰ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਰ॥ ਸਬ ਤੋ ਅਧਿਕ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਰੁਯੋ॥ ਭਿਨ ਮਨਿ ਨਿਗਮਾਦਿ ਅਨੁਸਾਰੀ॥ ਯਾਮਨਾਹਿ ਤੋ ਅਤਿ ਪ੍ਰਯਾਦਿ ਕਾਨੀ॥ ਜੋਹਿ ਗਤਿ ਮੋਹਿਨ ਦੁਸਾਰਿ ਆਜਾ॥ ਮੋਹਿ ਸੇਵਕ ਸਮ ਪ੍ਰਯਾਨੁ ਕੋਹੀ॥

੨੭
੫੫
੬੬

੫੬੦
੦੫

ਰਾ:	ਚਿਕਰ
	<div data-bbox="493 652 1078 730">ਭੁਕਿ ਹੀਨ ਵਿਰੰਚ ਕਿਨ ਹੋਈ॥</div> <div data-bbox="493 730 1078 808">ਭੁਕਿ ਵੀਤ ਅਤਿ ਨੀਚੋ ਪਾਈ॥</div> <div data-bbox="1078 652 1784 730">ਸਬ ਜੀਵਨ ਮਾਹਿ ਅਪ੍ਰਿਯ ਸੋਈ॥</div> <div data-bbox="1078 730 1784 808">ਮੋਹਿ ਪਰਮ ਪ੍ਰਿਯ ਸੁਨ ਮਮ ਬਨੀ॥</div>
ਦੋ:	<div data-bbox="493 808 1784 885">॥ ਸੁਚਿ ਸੁਸੀਲ ਸੇਵਕ ਸੁਮਤਿ ਕਹੁ ਪ੍ਰਿਯ ਕਾਹੁ ਨ ਲਾਗ॥</div>
	<div data-bbox="493 885 1784 947">॥ ਸੁਤਿ ਪੁਰਾਣ ਕਹੁ ਨੀਤਿ ਅਸ ਸਾਵਧਾਨ ਸੁਨ ਕਾਗ॥</div>
	<div data-bbox="493 947 1078 1010">ਏਕ ਪਿਤਾ ਕੇ ਬਿਪੁਲ ਕੁਮਾਰ॥</div>
	<div data-bbox="493 1010 1078 1072">ਕੋਊ ਪੰਡਿਤ ਕੋਊ ਤਾਪਸ ਗਾਤ॥</div>
	<div data-bbox="493 1072 1078 1134">ਕੋਊ ਸਰਬਗਯ ਧਰਮ ਰਤ ਕੋਈ॥</div>
	<div data-bbox="493 1134 1078 1196">ਕੋਊ ਪਿਤ ਭੁਕਿ ਵਚਨ ਮਨ ਕਰਮ॥</div>
	<div data-bbox="493 1196 1078 1258">ਸੋ ਪ੍ਰਿਯ ਸੁਤ ਪਿਤ ਪਾਣ ਸਮਾਨ॥</div>
	<div data-bbox="493 1258 1078 1320">ਇਹ ਬਿਧੀ ਜੀਵ ਚਰਾਚਰ ਜੋਤੋ॥</div>
	<div data-bbox="493 1320 1078 1383">ਅਖਿਲ ਵਿਸ਼ੁ ਯਹ ਮਮ ਭ੍ਰਿਪ ਸਯਾ॥</div>
	<div data-bbox="493 1383 1078 1445">ਨਿਜ ਮਹਿ ਜੋ ਪਰਿਵਰ ਮਦ ਮਾਯਾ॥</div>
	<div data-bbox="493 1445 1078 1507">ਹੋਇ ਪ੍ਰਿਥਕ ਗੁਣ ਸੀਲ ਅਚਾਰ॥</div>
	<div data-bbox="493 1507 1078 1569">ਕੋਊ ਧਨ ਵੰਤ ਸੂਰ ਕੋਊ ਦਾਤਾ॥</div>
	<div data-bbox="493 1569 1078 1631">ਸਬ ਪਰ ਪਿਤਾ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਮ ਹੋਈ॥</div>
	<div data-bbox="493 1631 1078 1693">ਸੁਪਨਿਹੁ ਜਨ ਨ ਦੂਸਰ ਧਰਮਾ॥</div>
	<div data-bbox="493 1693 1078 1756">ਸਾਦਾ ਮਪਿ ਸੋ ਸਬ ਭਾਂਤਿ ਅਯਾਨ॥</div>
	<div data-bbox="493 1756 1078 1818">ਤ੍ਰਿਜਗ ਦੇਵ ਨਰ ਅਸੁਦਾਸ ਮੇਤੇ॥</div>
	<div data-bbox="493 1818 1078 1880">ਸਬ ਪਰ ਮੋਰ ਬਰਾਬਰ ਦਾਯਾ॥</div>
	<div data-bbox="493 1880 1078 1942">ਭੁਜਹਿ ਮੋਹਿ ਮਨ ਬਚ ਅਰ ਕਾਯਾ॥</div>
ਦੋ:	<div data-bbox="493 1942 1784 2004">॥ ਪੁਰਖ ਨ ਪ੍ਰਿਯ ਕਨਾਰ ਦਾ ਜੀਵ ਚਰਾਚਰ ਕੋਈ॥</div>
ਸੋ:	<div data-bbox="493 2004 1784 2066">॥ ਸਰਵ ਭਾਵ ਭੁਜੁ ਕਪਟ ਤਾਜਿ ਮੋਹ ਪਰਮ ਪ੍ਰਿਯ ਸੋਈ॥</div>
	<div data-bbox="493 2066 1784 2128">॥ ਸਤ ਅਕਹੋ ਖਰਾ ਤੋਹੀ ਸਾਭੇ ਸੇਵਕ ਮਮ ਪਾਣੁ ਪ੍ਰੇਸਾ॥</div>
	<div data-bbox="493 2128 1784 2191">॥ ਅਸ ਵਿਚਾਰ ਭੁਜ ਮੋਹਿ ਪਰਿ ਹਰਿ ਅਸ ਭੁਰੇਸ ਸਬਾ॥</div>
	<div data-bbox="493 2191 1078 2253">ਕਬਹੂੰ ਕਲ ਨਹਿ ਦੁਜਾਪੇ ਤੋਹੀ॥</div>
	<div data-bbox="493 2253 1078 2315">ਪ੍ਰਭੁ ਵਚਨ ਮਿਤ ਸੁਨਿ ਨਾ ਅਧਿ॥</div>
	<div data-bbox="493 2315 1078 2377">ਸੋ ਸੁਖ ਜਾਨੈ ਮਨ ਅਰ ਕਾਨਾ॥</div>
	<div data-bbox="493 2377 1078 2439">ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਭਾ ਸੁਖ ਜਾਨਤ ਨ ਯਨ॥</div>
	<div data-bbox="493 2439 1078 2501">ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰਾਮ ਮੋਹਿ ਸਿਖਰੇਈ॥</div>
	<div data-bbox="493 2501 1078 2564">ਸਜਲ ਨ ਯਨ ਕਛੁ ਮਖ ਕਰ ਰੁਖ॥</div>
	<div data-bbox="493 2564 1078 2626">ਦੇਖਿ ਮਾਤੁ ਅਤੁਰ ਚਿੰਤ ਪਾਈ॥</div>
	<div data-bbox="493 2626 1078 2688">ਗੇਵ ਰਖ ਕਰਵ ਪਯ ਪਾਨ॥</div>
ਸੋ:	<div data-bbox="493 2688 1784 2750">॥ ਜਹਿ ਸੁਖ ਲਾਗ ਪਰਾਰ ਅਸੁ ਭੁਭੇਖ ਕਿਤ ਮਿਦੁ ਨ ਖਵ॥</div>

ਉਤਕ:

ਗ:

੫੬੯
੫੧

ਅਵਧ ਪੁਰੀ ਨਰ ਨਾਰਿ ਤੇਹਿ ਸੁਖ ਮਾਹਿ ਸੰਤਤ ਮਗਨ ਸੋਈ ਸੁਖ ਲਵ ਲੇਖ ਜਿਨ ਬਾਰਕਸੁ ਪਾਇ ਲਹਿਓ॥ ਤੇਨਹਿ ਗਣਹਿ ਖਰੋਸ ਬੁਧ ਸੁਖਹਿ ਸਜਨ ਸੁਮਾਤਿ॥ ੪	
ਮੇਂ ਪੁਨਿ ਅਵਧ ਰਹਿਓ ਕਛੁ ਕਲੁ • ਗਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਭਉ ਵਰ ਪਾਯਓ॥ ਭਏ ਮੇਹਿ ਨ ਦੁਖਾ ਪੀ ਮਾਯਾ॥ ਯਹ ਸਭੁ ਗੁਪੁ ਚਰਿਤ ਮੇਂ ਗਾਵਾ॥ ਨਿਜ ਅਨੁਭਵ ਅਬੁਧ ਖਰੋਸਾ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨੁ ਸੁਨ ਖਗਰਾਈ॥ ਜਲੇ ਬਿਨ ਨ ਹੋਇ ਪਰਤੀਤੀ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨ ਨਹਿ ਭਉ ਦ੍ਰਿਢਾਈ॥	ਦੀਖਿ ਬਾਲ ਬਿਨੋਦ ਰਸਾਲਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਦ ਬੰਦ ਨਿਜਾ ਸਮਾਯਓ ਜਲ ਬਤੇਰ ਪੁਨਯਕ ਅਪਨਾਯਾ॥ ਹਰਿ ਮਾਯਾ ਜਿਮਿ ਮੇਹਿ ਨ ਚਾਕਾ॥ ਅਬਿਨ ਹਰਿ ਭੁਜਨ ਨ ਜਹਿ ਕਲੇਸਾ ਜਾਨਿ ਨ ਜਾਇ ਰਾਮ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਈ॥ ਬਿਨ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ਨਹਿ ਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਜਿਮਿ ਖਰੋਸ ਜਲਕੀ ਚਿਕਨਾਈ
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ॥	
॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਹੋਇ ਕਿ ਗਿਆਨ ਗਮਾਨ ਕਿ ਹੋਇ ਵਿਰਗ ਬਿਨ ॥ ਗਾਵਹਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸੁਖ ਕਿ ਲਹਹਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ॥ ॥ ਕੋਊ ਬਿਸਾਮ ਕਿ ਪਾਵ ਭਾਤ ਸਹਜ ਸੰਤੋਖ ਬਿਨੁ॥ ॥ ਚਲੇ ਕਿ ਜਲ ਬਿਨ ਨਾਵ ਕੋਟਿ ਯਤਨ ਪਰਿਪਰਿ ਮਰੇ॥	
ਕਿਨ ਸੰਤੋਖ ਨ ਕਾਮ ਨ ਜਾਗੀ॥॥ ਰਾਮ ਭੁਜਨ ਬਿਨ ਮਿਦਹਿ ਨ ਕਮ • ॥ ਬਿਨ ਗਮਾਨ ਕੀ ਸਮਤਾ ਅਵੇ॥ ਸਰਧਾ ਬਿਨ ਧਰਮ ਨਹਿ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਤਪੁ ਤੇਜ ਕਿ ਕਰੁ ਬਿਸਤਰ • ਸੀਲ ਕਿ ਮਿਲ ਬਿਨ ਬੁਧ ਸਿਧ ਕਈ ॥ ਨੇਜ ਸੁਤ ਬਿਨ ਮਨ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਰ • ਕਵਨਿਓ ਸਿਧ ਕਿ ਬਿਨ ਬਿਸਾਸ	ਕਾਮ ਅਛਤ ਸੁਖ ਸਪਨੇਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ਬਲ ਬਿਹੀਨ ਤਰੁ ਕਬਹੂੰ ਕਿ ਜਮ • ਕੋਊ ਅਵਕਾਸ ਬਿਨ ਭੁਬਿਨੁ ਪਾਵੇ ॥ ਬਿਨ ਮਹਿਰੀਧ ਕਿ ਪਾਵੇ ਕੋਈ ॥ ਜਲ ਬਿਨੁ ਰਸ ਕਿ ਹੋਇ ਸੰਸਾਰ ਜਿਮਿ ਬਿਨ ਤੇਜਨ ਰੂਪ ਗੁਸਾਈ ॥ ਧਰਮ ਕਿ ਹੋਇ ਬਿਹੀਨ ਸਰੀਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭੁਜਨ ਨ ਭਵ ਭੁਜਨਾਸ •
ੴ	॥ ਬਿਨੁ ਬਿਸਾਸ ਭਉ ਨਹਿ ਤਹਿ ਬਿਨੁ ਦ੍ਰਵਹਿ ਨ ਰਾਮਾ॥

ਪਵਿਰ
੬੫੧

ਗੁ:

ਉਤ ਕਾ:

ਸੋ:	॥ਰਾਮਕ੍ਰਿਪਾ ਇਨੁ ਸੁਪਨਿਹੰਮਨ ਕਿਲਹੈਵਿਸ੍ਰਾਮ॥ ॥ਅਸਥਿਚਾਰਿ ਮਤਿ ਧੀਰ ਤਜਿ ਕੁਤਰ ਸੰਸਯਸਕਲ ॥ਤੁਸਹਿਰਾਮਰਣ ਧੀਰ ਕਰਣਾ ਕਰ ਸੰਦਰ ਸੁਖਦਾ॥	੮੮ ੬
	ਨਿਜਮਤਿ ਸਰਿਸ ਨਾਥਮੇਗਈ ਕਹਿਉ ਨ ਕਛੁ ਕਰਿ ਯਕੁ ਵਿਸੇਖੀ ਅਹਿਮ ਨਾਮਰੂਪਗੁਣ ਗਾਥਾ॥ ਨਿਜ ਨਿਜਮਤਿ ਮੁਨਿਹਰਿਗੁਣਗਈ ਤੁਮੇ ਆਦਿ ਖਗਮਸਕ ਪ੍ਰਯੰਤਾ॥ ਇਮਰੂਪਤਮਹਿਮਾ ਅਵਗਾਹੁ ਰਾਮਕਾਮ ਸਤਿਕੋਟਿ ਸੁਭਗਤਨਾ ਸਕੁਕੋਟਿ ਸਮਸਰਿਸ ਬਿਲਾਸਾ	॥ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਾਪ ਮਹਿਮਾ ਖਗਰਾਈ॥ ਯਹ ਸਬ ਮੇ ਨਿਜਨਯਨਨ ਦੇਖੀ ਸਕਲ ਅਮਿਤ ਅਨੰਤ ਰੂਪਨਾਥ ਨਿਗਮ ਸੇਖ ਸਿਵ ਪਾਰਨ ਪਾਵਹਿ॥ ਨਤੁ ਉਤਾਹਿ ਨਹਿ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤਾ॥ ॥ਤਾਤ ਕਬਹੂੰ ਕੋਊ ਪਾਯ ਕੈ ਥਾਹਾ ਦੁਰਗਾ ਕੋਟਿ ਅਮਿਤ ਮਰ ਮਰਦਨ ਨਤੁ ਸਤ ਕੋਟਿ ਅਮਿਤ ਅਵਕਾਸ॥
	ੴ ਸਤਿਗੁਰਾ ੴ	
	ਮਰਤ ਕੋਟਿ ਸਤ ਬਿਖਲ ਬਲਰਵਿ ਸਤ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਸਿ ਸਤ ਕੋਟਿ ਸੁਸੀਤਲ ਸਮਨ ਸਕਲ ਭਵਤ੍ਰਾਸ ਕਾਲ ਕੋਟਿ ਸਤ ਸਰਿਸ ਅਤਿ ਦੁਸਤਰ ਦੁਲਗਾਦਰੰਤ ਸੁਮਕੋਤ ਸਤ ਕੋਟਿ ਸਮ ਦੁਗਧਰਖ ਭੁਗਵੰਤਾ॥	੮੯
ਵੈ:	ਨਿਰਵਪਨਿਰੂਪਮਰਾਮ ਸਮਨਹਿ ਆਨ ਨਿਗਮਾਗਮ ਕਹੈ॥	

ਉਤ ਕਾ:

ਰਾ:

੫੬੩
੦੫੮

ਜਿਮਿਕੋਟਿ ਸਚ ਖਦ ਮੇਤ ਗਵਿ ਕਹਿ ਕਹਤ ਅਤਿ ਲਖੁ ਤਲਹੇ
ਇਹੁ ਭੁਗਤਿ ਨਿਜ ਨਿਜ ਮਤਿ ਬਿਲਾਸ ਮੁਨੀਸ ਰਹਿ ਬਖਾਨਹੀ
ਪੁਰੁ ਭਵਗਾਵਰ ਅਤਿ ਪਿਪਲ ਸਪੇ ਮਸੁਨਿ ਸੁਖ ਪਾਏਹੀ।

॥ ਦੋਹਰਾ ॥

॥ ਰਾਮ ਅਮਿਤ ਗੁਣ ਸਾਗਰਾ ਬਹੁ ਕਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ॥

॥ ਸੀਤਨ ਸਨ ਸਸ ਕਵੁ ਸੁ ਨਿਓ ਭੁਮਾ ਦੇ ਸੁਨ ਜੈ ਸੋਇ ॥

੬੦

ਸੋ:

॥ ਭਾਵ ਵਸਮ ਭਗਵਨ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਕਰਣਾ ਕੁ ਵਨਾ ॥

॥ ਭਜ ਮਮਤਾ ਮਦ ਮਾਨ ਭੁਜਿਯ ਗਾਮ ਸੀਤਾ ਗੁਮਣਾ ॥

੭

ਸੁਨਿ ਭੁਜੈ ਕੇ ਵਦਨ ਸੁਹਾਏ ॥

ਨਯਨ ਨੀਰ ਮਨ ਅਤਿ ਹਰਖਾਨ ॥

ਪਾਵਿਲ ਮੋਹ ਸਮੁਝਿ ਪਾਇਤਾਨਾ ॥

ਸੁਨਿ ਪੁਨਿ ਕਾਗ ਚਰਣ ਸਿਰਨਾਦ ॥

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਵ ਨਿਧਿ ਤੋਟੇ ਨ ਕੋਈ ॥

ਸੀਸ ਯਸਰਪ ਰਹਿਓ ਮੋਹਿ ਭੁਭ ॥

ਤਵ ਸੁਰੂਪ ਗਾਰੂੜ ਰਖਨਾਯਕ ॥

ਤਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਮ ਮੋਹ ਨਸਾਨਾ ॥

ਹਰਿ ਚਿਤ ਬਹੁ ਪਤ ਪੰਖ ਫੁਲਾਏ ॥

ਸੀਰ ਪੁਪਤਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਚਿਰ ਅਨਾ ॥

ਬਖਸ ਅਨਾਦਿ ਮਨੁਸ ਕਾਰਿ ਜਾਨਾ ॥

ਜਾਨਿ ਰਾਮ ਸਾਸ ਪ੍ਰੇਮ ਬਛਾਵਨਾ ॥

ਜੇ ਬਿਰਓ ਸੰਕਟ ਸਮ ਹੋਈ ॥

ਦੁਖ ਦਲ ਹਰਿ ਕੁਤਰ ਕੁਥੁ ਬਝਾ ॥

ਮੋਹਿ ਜਿਯਾ ਸੁਖ ਸੁਖ ਦਾਯਕ ॥

ਰਾਮ ਰਹ ਜਜ ਅਨੁਪਮ ਜਾਨਾ ॥

ਦੋ:

॥ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਸੰਸਿਓ ਬਿਧਿਧਿ ਬਿਧਿ ਜੀਸ ਨਾਇ ਗਠ ਜੀਰੀ ॥

॥ ਬਚਨ ਸੁਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੀਤ ਮਿਦੁ ਬੋਲੈ ਗਵੁੜ ਬੋਹਾਰੀ ॥

॥ ਪੁਰੁ ਅਪੁਨੇ ਅਵਿਵੇਕ ਤੋ ਪੁਛੈ ਸੁਖੀ ਤੋਹਿ ॥

॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸਾਵਰ ਕਹਹੁ ਜਾਨੈ ਦਾਸ ਨਿਜ ਮੋਹਿ ॥

ਭੁਮ ਸੁਦਰਸ ਤਰਸ ਨੁਮ ਪਾਰਾ ॥

ਗਮਨ ਵਿਰਤਿ ਵਿਗਮਨ ਨਿਵਸਾ ॥

ਕਾਰਣ ਕਵਨ ਦੇਹ ਯਹ ਪਾਈ ॥

ਰਾਮ ਚਰਿਤ ਸਰ ਸੰਦਰ ਸੁਖੀ ॥

ਨਾਥ ਸੁਨ ਮੇ ਅਸ ਨਿਵ ਪਾਈ ॥

॥ ਸਮ ਤਿਸੁ ਸੀਲ ਸਰਲ ਅ ਦਰਾ ॥

ਰਖਨਾਯਕ ਭੁਮ ਪਿਯ ਭੁਮ ਵਾਸਾ ॥

ਭਤ ਸਕਲ ਮੋਹਿ ਕਰੈ ਬੁਝਾਵਨੀ ॥

ਪਾਯੁ ਕਹਾ ਕਹਹੁ ਨਭੁ ਗਾਮੀ ॥

ਅਹ ਪੁਲਕਾਨੁ ਨਾਥ ਤਵ ਨਾਹੀ ॥

ਪੜ੍ਹ
੫੧

ਗ:

ਉਤਕ:

ਮਿਖਾਵਚਨ ਨਹਿ ਸੰਕਰਕਹੀ
ਅਗਜਗ ਜੀਵ ਨਗਨਰਦੇਵ
ਅੰਤ ਕਟਹ ਅਮਿਤਲਯ ਕਰੰ

ਸੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੰਸਯ ਅਹੀਂ।
ਨਾਥ ਸਕਲ ਜਗ ਕਾਲ ਕਲੇਵਾ
ਕਾਲ ਸਦਾ ਚੁਰਗ ਮਕੁਮ ਭਾਰੀ।

॥ ਸੋਹਨਾ ॥

ਦੋ:

॥ ਤਮਹਿਨ ਬਾਪੋ ਕਾਲ ਅਤਿ ਕਰਲ ਕਰਨ ਕਵਨਾ।
॥ ਸੋ ਮੇਰੇ ਕਹਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕ੍ਰਿਯੋਗ ਬਲਾ।
॥ ਪ੍ਰਭਤਵ ਅਸਮ ਅਯਥ ਮੇਰੇ ਮੋਹ ਕ੍ਰਮ ਭਾਰਾ।।
॥ ਕਾਰਣ ਕਵਨ ਜੋ ਨਾਥ ਅਬ ਕਹਾ ਸਹਿਤ ਅਨੁਰਾਗ।।

੮
੯੨

ਗਾਰੂ ਗਿਰਾਸਨਿ ਹਰਖੇ ਕਰਗ •
ਸੰਨਤ ਪੰਨਤ ਵਮਤਿ ਚੁਰਗਾਰੀ
ਸੁਨੇ ਨਵ ਪ੍ਰਭ ਸਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਾਈ
ਸਬ ਨਿਜ ਕਥਾ ਕਹੀ ਮੇਰਾ ਭਾਈ
ਜਪਤ ਪਮਪ ਸੰਯਮ ਬਤਦਾਨ •
ਸਬ ਕਰ ਕਲ ਰਖ ਪਤਿ ਪਦਪ੍ਰੇਮ •
ਇਹਿ ਤਨ ਰਾਮ ਭਾਉ ਮੇਰਾ ਭਾਈ

ਬਿਲਾਯ ਬਚਨ ਸਹਿਤ ਅਨੁਰਾਗ
ਪ੍ਰਭ ਭਮਾਰ ਮੋਹਿ ਅਤਿ ਪ੍ਰਮਾਰੀ
ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਕੀ ਸੁਧਿ ਮੋਹਿ ਅਈ
ਤਤ ਸੁਨਹੁ ਸਾਦਰ ਮਨ ਲਾਈ।
ਬਿਰਤ ਬਿਵੇਕ ਯੋਗ ਬਿਗਮਨਾ
ਭੂਤਿ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੇ ਖੋਮਾ
ਤਤੇ ਮੋਹ ਮਮਤਾ ਅਧਿਕਾਈ।

ਸੋ:

॥ ਪੰਨਗਾਰ ਅਸਿ ਨੀਤਿ ਸੁਤਿ ਸੰਮਤ ਸੰਜਨ ਕਹਾਹੀ।
॥ ਅਤਿ ਨੀਚਹੁ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ਨਿਜ ਪਰਮਹਿਤ
॥ ਪਾਟ ਕੀਟ ਤੇ ਰੋਇ ਤਾਤੇ ਪਾਟ ਬਰ ਗਾਇਰਾ।।
॥ ਕ੍ਰਿਮਿ ਪਾਏ ਸਭ ਕੋਇ ਪਰਮ ਅਪਾਵਨ ਪ੍ਰਾਣ ਸਮਾ।।

੯

॥ ਸੁਰਬ ਸਚ ਜੀਵ ਕਹੁ ਏਹਾ
ਸੋਇ ਪਾਵਨ ਸੋਇ ਸੁਭਗ ਸਰੀਰ •
ਰਾਮ ਵਿਸੁਖ ਲਾਹਿ ਬਿਸਿਸਮ ਦੇਹੀ
ਰਾਮ ਭਾਉ ਯਹਿ ਤਨ ਮਹਿ ਜੀਮੀ
ਤਜੋ ਨ ਤਨ ਨਿਜ ਇਹ ਮਰਣਾ
ਪ੍ਰਥਮ ਸੋਹਿ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤ ਵਿਗਾਵਾ

ਅਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚਨ ਰਾਮ ਪਦ ਨੇਹਾ
ਜਿਤਨੁ ਪਾਇ ਭੁਜਿਯ ਰਖ ਬੀਰ •
ਕਾਵਿ ਕਵਿਦਨ ਪ੍ਰਸੰਸਾਹਿ ਤੇਹੀ।
ਤਤੇ ਮੋਹਿ ਪਰਮ ਪ੍ਰਿਯ ਸੁਮੀ।
ਤਨ ਬਿਨੁ ਵੇਦ ਭਜਨ ਨਹਿ ਵਰਣ •
ਰਾਮ ਬਿਮਖ ਸਖ ਕਬਹੂੰ ਸੇਵਾ

ਉਤ੍ਰਕਾ:

ਗਾ:

ਪੜ੍ਹ
੨੪

ਨਾਨਾ ਜਨਮ ਕਰਮ ਪੁਨਿ ਨਾਨਾ ਕਵਨ ਜੋਨਿ ਜਨਮੇਹੁ ਜਹੁ ਨਹੀ ਦੇਖਿ ਚਿ ਸਬ ਕਰਿ ਕਰਮ ਗੁਜਾਈ ਸੁਖਿ ਮੋਹਿ ਨਾਸ ਜਨਮ ਬੁਕੇਰੀ	ਕਿਯੋ ਜੇਕੁ ਸਪਤਪਾਖ ਦਨਾ ਮੇਖਰੇ ਸੁਭ ਮਭੂਮ ਜਗ ਮਾਯੀ ਸੁਖੀਨ ਭੁਯਚਿ ਅਬਾਹਿਕੀ ਨਾਈ ਸਿਵ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮਾਤਿ ਮੋਹਿ ਘਨੇਰੀ
---	---

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ੩੨ ॥

ੴ ਪ੍ਰਥਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦਰਿਤ ਸਬ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਬਿਹਰੇਸ	ੴ
ੴ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਦ ਗਤਿ ਚੁਪਜੈ ਜਾਤੇ ਮਿਟੈ ਕਲੇਸਾ ॥	ੴ
ੴ ਪੂਰਬ ਕਲਪ ਸੁਏਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕਲਿਯੁਗ ਮਲ ਕਰ ਮੁਲਾ ॥	ੴ
ੴ ਨਰ ਅਰੁ ਨਾਰਿ ਅਧਰਮ ਰਤ ਸਕਲ ਨਿਗਮ ਪ੍ਰਤਿ ਕੁਲਾ ॥	ੴ

ਤਿਹਿ ਕਲਿਯੁਗ ਕੇ ਸਲਪਰ ਜਾਈ ਸਿਵ ਸੇਵਕ ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਅਰਵਾਨੀ ਧਨ ਮਦ ਮਤ ਪਰਮ ਬਾਚਾਣਾ ਯਾਦ ਪਿਰਹਿ ਚਿ ਰੁਪ ਪਤਿਰਜਧਨੀ ਅਬ ਜਾਨ ਮੈ ਅਵਧ ਪ੍ਰਭਾਵਾ ਕਵਨਹੁ ਜਨਮ ਅਵਧ ਵਸ ਜੋਈ ਅਵਧ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਨਤ ਬ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਲਿਕਾਲ ਕਠਿਨ ਚਿਰ ਗਾਰੀ ॥	ਜਨਮਨ ਭੁਯਚਿ ਸੁਦੁਤਨ ਪਾਈ ਆਨ ਦੇਵ ਨਿਵਰ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਚਿਰਾਗ ਬੁਧਿ ਚਿਰ ਵੰਭੁ ਵਿਸਾਯਾ ਤਦਪਿ ਨਹੀ ਮਹਿਮਾ ਕਛੁ ਜਾਨੀ ਨਿਗਮਾਰਾਮ ਪ੍ਰਗਟ ਅਸਗਾਵਾ ਰਾਮ ਪਰਾਮਣੁ ਸੋ ਫੁਰਹੋਈ ॥ ॥ ਜਬ ਚਿਰ ਬਾਹਿਰਾਮ ਸਨੁ ਪਾਈ ਪਾਪ ਪਰਾਯਣੁ ਸਬ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥
---	---

ੴ:

ੴ ਕਲਿ ਮਲ ਗ੍ਰਸਿਚਿ ਧਰਮ ਰਤ ਗੁਪੁ ਭੁਯਚਿ ਸਦ ਗੰਥਾ ॥	
ੴ ਵੰਭਨ ਨਿਜ ਮਤਿ ਕਲਿ ਪਕਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨ ਬਹੁ ਪੰਥਾ ॥	
ੴ ਭੁਯੈ ਲੋਗ ਸਬ ਮੋਹ ਬਸ ਲੋਭੁ ਗ੍ਰਸਿਚਿ ਸੁਭ ਕਰਮਾ ॥	
ੴ ਸੁਨਿ ਹਰਿਯਾਨ ਗਮਾਨ ਨਿਪਿਕੋਂ ਕਛੁ ਕ ਕਲਿ ਧਰਮਾ ॥	ੴ

ਵਰਣ ਧਰਮ ਨਹਿ ਆਸੁ ਮਬਾਰੀ ੴ ਦਿਜ ਸੁਤਿ ਵੰਭਕ ਭੁਪ ਪ੍ਰਜਾਸਨ ਆਦ ਮੋਹ ਜਾਕਹੁ ਮਨ ਭਾਵਾ ॥	ਸੁਣਿ ਵੇਰੋ ਧਰਤ ਸਬ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਕੋਢਿ ਨ ਮਾਨ ਨਿਗਮ ਅਨੁਸਾਸਨ ਪੀਠਿ ਤ ਸੋਇ ਲੋਗਾਲ ਬਜਾਵਾ ਤਾਕਹੁ ਸੰਤ ਕਹੈ ਸਬ ਕੋਈ ॥
--	---

<p>ਜਿਈ ਸਯਾਨ ਜੋ ਪਰਧਨ ਹਾਰੀ ਜੋ ਕਰ ਭੂਰ ਮਸਖਰੀ ਜਾਨ ਨਿਰਾ ਚਾਰੋ ਜੋ ਸੁਤਿ ਪਥ ਤਾਰੀ ਜਾਕੇ ਨਖ ਅਰ ਜਟਾ ਇਸਲਾ</p>	<p>ਜਿਕਰ ਦੰਭੁ ਸੇ ਬਡ ਅਚਾਰੀ॥ ਬਿਲਕੁਲ ਸੋਗੁਣ ਵੀਤ ਬਖਾਨਾ॥ ਕਲਿਯੁਗ ਸੋਗਮਾਨੀ ਵੈਰਾਭੀ॥ ਸੁਇ ਤਪਸ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਲਿਕਲਾ</p>
<p>ੴ ਦੇਹਗਾ ੴ</p>	
<p>॥ ਅਸਭੁ ਭੋਖ ਭੁਖਣ ਧਰੋ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਜੋ ਖਾਹੀ॥ ॥ ਤੇ ਯੋਗੀ ਤੇ ਸਿੰਧ ਨਰ ਪੁਜਸ ਤਕਲਿਯੁਗ ਮਾਹੀ॥ ॥ ਜੇ ਅਪਕਾਰੀ ਚਾਰ ਤਿਨ ਕਰ ਗੈਰਵ ਮਾਨਤਾ॥ ॥ ਅਨਕੁ ਮਬਚਨ ਲਬਰ ਤੇ ਵਕਤ ਕਲਿਕਲਾ ਮਹਾ॥</p>	<p>੬੫ ੧੦</p>
<p>ਨਾਰਿ ਵਿਦੁਸ ਨਰ ਸਕਲਗੁਸਈ ਸੁਦੁ ਵਿਜਹਿ ਉਪਦੇਸਹਿ ਗਮਾਨ • ਸਬ ਨਰਕਾਮ ਲੋਭੁ ਰਤ ਕੋਧੀ॥ ਗੁਣ ਮੰਦਿਰ ਸੰਦਰਪਤਿ ਤਜਾਗੀ ਸੋਭਾਗੀਨੀ ਬਿਭੁਖਣ ਹੀਨਾ॥ ਗਰਸਿਖ ਅੰਧ ਬਧਿਰ ਕਰਲੇਖ • ਹਰੈ ਸਿਖਯ ਧਨ ਸੋਕ ਨ ਕਰਹੀ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਲ ਕਨ ਬੋਲਾਵਹਿ</p>	<p>ਨਾਚਹਿ ਨਰ ਮਰਕਟ ਕੀ ਨਾਈ॥ ਮੇਲਿ ਜਨੇਊ ਲੋਹਿ ਕੁਦਾਨਾ॥ ਵੇਵ ਬਿਪ੍ਰਗਰਸਤ ਬਿਰੋਧੀ॥ ਬੁਜਹਿ ਨਾਰਿ ਪਰ ਪਰਖ ਅਭਾਗੀ ਵਿਧਵਨ ਕਹ ਸਿੰਗਾਰ ਨਵੀਨ • ਏਕਨ ਸੁਨੈ ਏਕ ਨਹਿ ਦੇਖਾ॥ ਜਿਗਰ ਘੋਰ ਨਰਕ ਮਹ ਪਰਈ ਉਦਰ ਭੁਰੈ ਸੋਏ ਕਰਮ ਸਿਖਈ</p>
<p>ਦੇ: ॥ ਬ੍ਰਮ ਗਯਾਨ ਬਿਨੁ ਨਾਰਿ ਨਰ ਕਹਹਿ ਨ ਦੁਸਰ ਬ੍ਰਤ ॥ ਕੋਭੀ ਲਾਗਿ ਲੋਭੁ ਬਸ ਕਰਹਿ ਬਿਪ੍ਰ ਗਰ ਘਾਤਾ॥ ॥ ਬਾਦ ਸੂਦ ਕਹੁ ਦਿਜਨ ਸਨ ਹਮਤੁ ਮਤੇ ਕਛੁ ਘਾਟੀ॥ ॥ ਜਾਨੈ ਬ੍ਰਮ ਸੋ ਬਿਪ੍ਰਵਰ ਅਖਿ ਦੇਖਾਵਹਿ ਭਾਟੀ॥</p>	<p>੬੬</p>
<p>ਧਰਕਿਯਲ ਪਟਕਪਟ ਸਯਾਨੇ ਤੇ ਅਭੇਦ ਵਦੀ ਗਮਾਨੀ ਨਰਾ॥ ਆਪਗਯੇ ਅਰ ਅਨਹਿ ਘਾਲਹੀ ਕੁਲਪਕਲਪ ਭੁਰ ਇਕ ਇਕ ਨਰਕ •</p>	<p>ਮੋਹਦੇਹ ਮਮਤਾ ਲਪਟਾਨੇ॥ ਦੇਖਾ ਮੇਚਰਿਤ ਕਲਿਯੁਗ ਕਰਾ॥ ਜੋ ਕੋਭੀ ਸੁਤਿ ਮਾਰਗ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੀ ਪਰਹਿ ਜੇਵਖਹਿ ਸੁਤਿਕਰਤਰਕਾ॥</p>

ਉਤਰਾ:

ਗ:

ਜੇਵਰਣਾਧਮ ਤੇਲ ਕੁਮਾਰਾ॥
ਨਾਰਿ ਮੁਈਗਹ ਸੰਪਾਤਿ ਨਾਮੀ॥
ਉਦਿਪਨ ਸਨ ਪਾਥ ਪੁਜਾਵਹਿ
ਭਵਿਪ ਨਿਰ ਖਾਰ ਲੇਲਪ ਕਾਮੀ॥
ਸੁਦ ਕਰਹਿ ਜਪ ਤਪ ਬੁਤ ਦਾਨਾ
ਸਬ ਨਰ ਕਲਪਤ ਕਰਹਿ ਅਚਾਰ॥

ਸੁਪਚ ਕਿਰਾਤ ਕੋਲ ਕਲਿ ਵਰ •
ਮੰਤੁ ਮੰਤਾਇ ਕੁਯੇ ਸੰਨਾਸੀ॥
ਉਭਯ ਲੋਕ ਨਿਜ ਹਾਥ ਨਸਾਵਹਿ
ਨਿਰ ਚਾਰ ਸਠ ਬਿਖਸੀ ਸੁਆਮੀ॥
ਲੋਕਿ ਵਰਾਸਨ ਕਹਹਿ ਪੁਰਾਨਾ
ਜਾਇ ਨ ਵਰਾਇ ਅਨੀਤਿ ਅਪਾਰ •

੫੬੭
੭੫੬

ਦੋਹਰਾ॥

॥ ਭੁਯੇ ਬਰਣ ਸੀਕਰ ਕਲਿਹਿ ਭਿੰਨ ਸੇਤ ਸਬ ਲੋਗਾ॥ ॥
॥ ਕਰਹਿ ਖਾਪ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖ ਭਵ ਰੁਜ ਸੋਕ ਵਿਯੋਗਾ॥
॥ ਸੁਤਿ ਸੰਪਤ ਹਰਿਭੁਕਿ ਪਥ ਸੰਯਤ ਕਮਲ ਵਿਵੇਕਾ॥
॥ ਤੇਨ ਜਲਾਹਿ ਨਰ ਮੋਹਿ ਬਸ ਕਲਪਹਿ ਮੀਯ ਅਨੇਕਾ॥

੬੭

ਦੋਹਰਾ॥

॥ ਬਹੁ ਧਾਮ ਸਵ ਰਿਹਿ ਯੋਗ ਯਤੀ॥
॥ ਤਪਸੀ ਸੰਨ ਵੰਤ ਵਾਰਿ ਗੁਹੀ॥
॥ ਕਲਵੰਤ ਨਿਕਰਹਿ ਨਰ ਸੁਨੀ॥
॥ ਸੁਤ ਮਨਹਿ ਮਾਤ ਪਿਤੁ ਤੋਲੀ॥
॥ ਸੁਜਰਾ ਪਿਯਾਰ ਲਈ ਸੁਖ ਤੇ॥
॥ ਸਿੰਘ ਪਾਪ ਧਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ॥
॥ ਪਨ ਵੰਤ ਕਲੀਨ ਮਲੀਨ ਅਪੀ॥
॥ ਲਹਿ ਮਾਨ ਪੁਰਾਣਿ ਵੇਦਹਿ ਜੋ॥
॥ ਕਵਿ ਬਿੰਦ ਭਿਦਾਰ ਸੁਨੀ ਨਸੁਨੀ॥
॥ ਕਲਿ ਬਾਰਹਿ ਬਾਰ ਦੁਕਾਲ ਪਰੇ॥

॥ ਵਿਖਾਰਹ ਲੀਨ ਗਈ ਵਰਤੀ॥
॥ ਲੋਕੋ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਨ ਜਾਤ ਕਹੀ॥
॥ ਸੁਹ ਅਨਹਿ ਰੋਗਹਿ ਚੋਰ ਗਤੀ॥
॥ ਅਬਲ ਤਨ ਦੀਪ ਨਹੀ ਲੋਲੀ॥
॥ ਰਿਪੁ ਰੁਪ ਕਵਿੰਦੁ ਭੁਯੇ ਤਪ ਤੇ॥
॥ ਕਰਵੰਤੁ ਵਿਦੰਤੁ ਪੁਸ ਨਿਤੀ॥
॥ ਵਿਜ ਬਿਨ ਜਨੇਵਿ ਉਪਚਤਪੀ॥
॥ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਮਤਾ ਸਹੀ ਕਲਿ ਸੋ॥
॥ ਰਾਵ ਦੁਖ ਕ ਬਾਤ ਨ ਕੋਪ ਗੁਨੀ॥
॥ ਬਿਨ ਅਨਿਦੁਖੀ ਬਹੁ ਲੋਗ ਮਰੇ॥

ਦੇ:

॥ ਸੁਨ ਖਗੋਲ ਲੋਕ ਪਦ ਹਰ ਵੰਤੁ ਦੇਖ ਖਾਖੀ ਗਾ ॥
॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭਾਇ ਮਦ ਵਾਧ ਰਹੇ ਬਹੁ ਮੀਠਾ॥
॥ ਤਮਾਸ ਧਰਮ ਕਰਹਿ ਨਰ ਜਪ ਤਪ ਮਥ ਬੁਤ ਦਾਨਾ॥

ਪ੍ਰਵਾ
੫੫੧

ਰਾ:

ਉਤਕਾ:

	॥ਦੇਵਨ ਬਰੇ ਪਰਣਿ ਪਰ ਬੇਯੇ ਨਜਮ ਹਿੰਧਾ॥	੯੮
	॥ਛੰਦਾ॥	
	<p>॥ਅਬਲਾ ਕਚੁ ਖਟੁ ਭੂਠਿ ਭੂਧਾ ਧਨ ਹੀਨ ਦੁਖੀ ਮਮਤਾ ਬੁਧਾ॥</p> <p>॥ਸੁਖ ਚਹੀ ਮਦਨ ਧਰਮ ਰਤਾ ਮਤਿ ਬੇਠਿ ਕੋਠੀ ਨ ਕੋਮਲਤਾ॥</p> <p>॥ਨਰ ਪੀੜਤੋ ਰੋਗ ਨ ਭੋਗ ਕਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿਰੋਧ ਅਕਚ ਨਹੀ॥</p> <p>॥ਯਯ ਜੀਵਨ ਸੀਮਤ ਪੰਚ ਦਸਾ ਕਲ ਪਾਤ ਨ ਨਾਸਕ ਮਲ ਆ॥</p> <p>॥ਕਲਿ ਕਾਲ ਬਿ ਹਾਲ ਕਿਯੇ ਮਨੁ ਜਾਨਹਿ ਮਾਨਤ ਕੋਊ ਅਨਾਤ ਨਾ॥</p> <p>॥ਨਹਿ ਤੇਖ ਵਿਚਾਰ ਨ ਜੀਤ ਲਤਾ ਸਬ ਜਾਤ ਕੁਜਾਤ ਭਯੇ ਮਰਾਤਾ॥</p> <p>॥ਇਰਖਾ ਪੁਰਖ ਫਲ ਲੋਲ ਪਤ ਕੁਰਿ ਪੁਰਿ ਰਹੀ ਸਮਤਾ ਬਿਗਤਾ॥</p> <p>॥ਸਬ ਲੋਗ ਵਿਸੋਗ ਵਿਸੋਕ ਹਯੇ ਵਰਣਾ ਸਮ ਧਰਮ ਅਚਾਰ ਗਯੇ॥</p> <p>॥ਯਮ ਦਾਨ ਦਯਾ ਨਹਿ ਜਲ ਧਨੀ ਜਨਤਾ ਪਰਿ ਪੰਚਕੁ ਤਤ ਅਨੀ॥</p>	੧੨
	॥ਵਿਹਰਾ॥	
	<p>॥ਯਨ ਯਨ ਲਾਰ ਕਰਾਲ ਕਾਲਿ ਮਲ ਅਵਗੁਣ ਅਗਾਰ</p> <p>॥ਗੁਣ ਉਬਤ ਕਲਿ ਯੁਗ ਕਰ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਯਾਨ ਨਿਸ਼ੁਰ</p> <p>॥ਵਿਰਯੁਗ ਬੇਤਾ ਦੁਪਰਦੁ ਪ੍ਰਜਾ ਮਖ ਅਰ ਯੋਗ॥</p> <p>॥ਯੋਗ ਤੇ ਹੋਇ ਜੋ ਕਲਿ ਹਰੀ ਨਾਮ ਤੇ ਪਾਰਹਿ ਲੋਗ॥</p>	੯੯
	<p>ਕਿਤ ਯੁਗ ਸਬ ਯੋਗੀ ਵਿਗਾਈ</p> <p>ਵਿਤ ਯੋਗੀ ਯੋਗ ਸਗਲ ਨਰ ਕਰੀ</p> <p>ਦੁਖ ਕਰਿ ਰਖ ਪਤਿ ਪਦ ਪ੍ਰਜਾ</p> <p>ਦੁਖ ਕਰਿ ਲਗਤਿ ਗੁਣ ਗਣ ਗਾ॥</p> <p>ਯਯ ਯੁਗ ਯੋਗ ਯਯ ਯੁਗ ਨ</p> <p>ਯਯ ਯੁਗ ਯਯ ਯੁਗ ਯਯ ਯੁਗ</p> <p>ਯੋਗੁਦ ਨਰ ਦੁਖ ਯਯ ਯੁਗ</p> <p>ਕਲਿ ਕਰ ਯੋਗ ਪੁਨਿ ਪੁਤ ਪ੍ਰਾ॥</p>	<p>ਕਰ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨਤ ਹਰਿ ਭਵ ਪ੍ਰਾਨੀ</p> <p>ਪ੍ਰਾਨੀ ਸਮਰ ਪ੍ਰਕਰਮ ਭਵ ਤਰੀ</p> <p>॥ਨਰ ਭਵ ਤਰਾਤਿ ਚਿਪਾਯਨ ਦੁਜਾ</p> <p>ਰਾਵਤ ਨਰ ਪਾਵਤਿ ਭਵ ਬਾਹਾ॥</p> <p>ਯੋਗ ਅਧਾਰ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਨਾ॥</p> <p>ਪ੍ਰੇਮ ਜਾਨੇਤ ਗਾਵ ਗੁਣ ਗਾਮਾਨੀ</p> <p>ਨਾਮ ਪੁਤਾ ਪ੍ਰਾਗਟ ਕਲਿ ਮਾਹੀ॥</p> <p>ਅਨਸ ਪ੍ਰਾਗਟ ਹੋਇ ਨਹਿ ਪ੍ਰਾਪਾ॥</p>
ਵੈ	॥ਕਲਿ ਯੁਗ ਸਮ ਯੁਗ ਯਾਨ ਨਹਿ ਜੋ ਨਰ ਕਰ ਵਿਸਾਸਾ॥	

ਚਿਤ੍ਰ ਕਾ :

ਚਾ :

ਪ੍ਰ
੦੫੧

	<p>॥ ਰਾਜ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗੁਣ ਵਿਮਲ ਬੁਧ ਤਰੁ ਬਿਨੁ ਹਿ ਪ੍ਰਯਾਸ ॥ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਚਰਿ ਪਦ ਧਰਮ ਕੇ ਕਲਿ ਮਹਿ ਏਕ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ॥ ਯੇਨ ਕੇਨ ਬਿਧਿ ਦੀਨੁ ਹੇ ਦਾਨ ਕਰਯ ਕਲਿਆਨ ॥</p>	
<p>ਕ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਧਰਮ ਹੋਇ ਸਬ ਕੋਰੇ ॥ ਸੁਦ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਸਮਤਾ ਵਿਗਮਾਨੀ ॥ ॥ ਸਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਕਛੁ ਕਰਹਿ ਕਰਮ • ॥ ਸੁਰ ਸਤ੍ਰ ਸੁਲ ਪਕਛੁ ਤਮਸ ॥ ਰਾਮ ਸੁਰੁਤ ਰਜੇ ਗੁਣ ਬੋਗ ॥ ॥ ਸੁਰੁਤ ਧਰਮ ਸਨ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਕਲਿ ਅਧਰਮ ਨਹਿ ਫਾਪਹਿ ਤਹੀ ॥ ਨਦ ਕ੍ਰਿਤ ਕਪਟ ਬਿਕਟ ਖੁਗਰਯ •</p>	<p>॥ ਹਿੰਦੁ ਰਾਮ ਮਾਯਾ ਕੇ ਪ੍ਰੇਰੇ ॥ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨ ਮਾਨੀ ॥ ॥ ਸਬ ਵਿਧਿ ਸੁਭ ਤੇਤ ਕਰ ਧਰਮਾ ॥ ਦੁਪਰ ਹਰਖ ਸੋਕ ਭਯ ਮਾਨਸਾ ॥ ॥ ਕਲਿ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਰੋਧ ਚਹੁ ਚੰਗਾ ॥ ॥ ਤਨ ਅਧਰਮ ਰਤ ਧਰਮ ਕਰਾਹੀ ॥ ਰਾਪਤਿ ਚਰਣ ਪ੍ਰੀਤ ਅਤਿ ਜਹੀ ॥ ਨਦ ਸੇਵਕ ਹਿ ਨ ਵਯਾਪੇ ਮਾਯਾ</p>	
<p>ਦੇ ॥</p>	<p>॥ ਹਰਿ ਮਾਯਾ ਕ੍ਰਿਤ ਦੇਖ ਗੁਣ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ॥ ਭੁਜਨ ਰਾਮ ਸਬ ਕਾਮ ਤਜਿ ਅਸ ਵਿਚਾਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ॥ ਤਹਿ ਕਲਿ ਕਾਲ ਬਰਖ ਬਹੁ ਬਸੇ ਅਵਧ ਬਿਗੋਸ ॥ ॥ ਪਰਿਯੋ ਦੁਕਾਲ ਬਿਪਤ ਬਸ ਤਬ ਮੇ ਗਯੋ ਵਿਦੇਸ ॥ ੧੦੧</p>	
<p>ਗਾਯਤ੍ਰਿ ਉਜੈਨ ਸੁਨਹੁ ਉਰ ਗਾਰੀ ॥ ਗਾਯੇ ਕਲਕਛੁ ਸੰਪਤ ਪਾਈ ॥ ॥ ਵਿਪ੍ਰ ਏਕ ਵੈਦਿਕ ਸਿਵ ਪ੍ਰਯਾ ॥ ਪਰਮ ਸਾਧ ਪਰਮਾਰਥ ਵਿਦਕਾ ॥ ਸੇਵੇ ਮੰਤ੍ਰਿ ਕਪਟ ਸਮੇਤਾ ॥ ॥ ਬਹਿਰਨ ਮੁ ਦੇਖ ਮੋਹਿ ਜਾਈ ॥ ॥ ਸੰਤੁ ਮੰਤ੍ਰ ਮੋਹਿ ਦਿਜ ਵਰ ਦੀਨਾ ॥ ਜਪਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਵ ਮੰਦਿਰ ਜਾਈ ॥</p>	<p>॥ ਦੀਨ ਮਲੀਨ ਦਰਿਦ੍ਰ ਵਖਾਰੀ ॥ ॥ ਤਹਿ ਪੁਨਿ ਕੋਰੇ ਸੰਤੁ ਸਿਵ ਕਾਈ ॥ ਕੋਰੇ ਸਦਾ ਤਿਹ ਕਾਲ ਨ ਦੁਜਾ ॥ ॥ ਸੰਤੁ ਉਪਸਕ ਨਹਿ ਹਰਿ ਨਿਦਕਾ ॥ ਦਿਜ ਵਿਆਲ ਅਤਿ ਨੀਤਿ ਨਿਕੇਤਾ ॥ ਵਿਪ੍ਰ ਪਛਾਵ ਮੁਕੀ ਨਾਈ ॥ ॥ ਸੁਭ ਉਪਦੇਸ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਧਿ ਕੀਨ • ॥ ਹਿੰਦੁ ਦੇਭੁ ਮਹਿ ਮਿਤ ਅਧਿਕਾਈ</p>	
<p>ਦੇ ॥</p>	<p>॥ ਮੇਂ ਖਲ ਮਲ ਸੰਕਲ ਮਤੀ ਨੀਚ ਜਾਨ ਦੁਸ ਮੋਹਾ ॥ ॥ ਦਿਜਿ ਹਰਿ ਜਨ ਦੇਖਤ ਜੋਰ ਕੋਰੇ ਕਿਸਟ ਕਰ ਦੋਹਾ ॥ ੧੦੨</p>	

੫੭੦
੬੪

ਸੋਰਠਾ

ਗੁਰਨਿਤਿ ਸੋਹਿ ਪ੍ਰਬੋਧੁ ਵਖਤੁ ਦੇਖਿ ਅਚਾਰਮਮਾ॥
ਸੋਹਿ ਉਪਜੀ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੇਖਹਿ ਨੀਤਿ ਕਿ ਭਾਵਈ॥ ੧੧

ਏਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਲੀਨ ਬੁਲਾਈ	ਮੋਹਿ ਨੀਤਿ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਸਿਖਾਈ
ਸਿਵ ਸੇਵਾ ਕਰ ਫਲ ਸੁਤ ਸੋਈ	ਅਵਿਚਲ ਭਉ ਰਾਮ ਪਦ ਹੋਈ
ਰਾਮਹਿ ਭਜਹਿ ਰਾਤ ਸਿਵ ਧਤਾ	ਨਰ ਪਾਮਰ ਕਰ ਕੇਤਕ ਬਾਤਾ॥
ਜਾਸੁ ਚਰਣ ਸਿਵ ਅਜ ਅਨਰਗੀ	ਤਾਸੁ ਦੇਹ ਸੁਖ ਚਹਾ ਸਿਅ ਭਾਗੀ
ਹਰ ਕ੍ਰੋਧ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਗੁਰ ਕਹੈ ਉ	ਸੁਨਿ ਖਗ ਨਾਥ ਹਿਵਯ ਮਮਾਹਿਉ
ਅਧਮ ਜਾਤ ਮੇ ਵਿਦਨਾ ਪਾਯੋ	ਭੁਯੋ ਯਥਾ ਅਹਿ ਦੁਖ ਪਿਲਾਯੋ
ਮਾਨੀ ਕੁਟਿਲ ਕੁਭਾਰਜ ਕੁਭਾਰੀ	ਗੁਰ ਸਨੇਹੁ ਕੋਰੈ ਵਿਨ ਰਾਤੀ॥
ਅਤਿ ਦੁਖਾਲੁ ਗੁਰ ਸੁਲਪਨ ਕ੍ਰੋਧ	ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਮੋਹਿ ਸਿਖਾਵ ਸੁਬੋਧਾ
ਜਿਹਿ ਤੇਨੀਚ ਬੁਝਾਈ ਪਾਵਾ॥	ਸੋ ਪ੍ਰਥਮਹਿ ਹਠਿ ਭਾਹਿ ਨ ਸਾਵਾ॥
ਸੁਖ ਅਨੁਲ ਸੰਭਵ ਸੁਨ ਭਾਈ	ਤਿਹੁ ਬੁਝਾਵ ਪਨ ਪਵਈ ਪਾਈ॥
ਰਜ ਮਗ ਪਰੀ ਨਿਰਾਵਰ ਰਹੁ ਹੀ	ਸਬ ਕਰ ਪਦ ਪ੍ਰਹਾਰ ਨਿਤ ਸਹੀ
ਮਰਤ ਉਗ੍ਰਾਇ ਪ੍ਰਥਮ ਸੋ ਭੁਰਈ	ਪੁਨਿ ਨਿਪਨਯਨ ਕਿਰੀਟਨ ਧਰਈ
ਸੁਨਿ ਖਗ ਪਤਿ ਅਸ ਸਮਝ ਪ੍ਰਮਗ	ਬਧਨ ਕਰਹਿ ਅਵਧਨ ਕਰ ਸੰਗ
ਕਾਵ ਕਾਵੈ ਗਾਵਹਿ ਅਸਨੀਤੀ	ਮਲ ਮਨ ਕਲਹੁ ਨ ਭੁਲ ਸਨ ਪ੍ਰੀਤੀ
ਉਦਾਸੀ ਨ ਨਿਤ ਰਹਿਯ ਗੁਸਾਈ	ਪੁਲ ਪਰ ਹਰਜ ਸੁਨ ਕੀ ਨਾਈ॥
ਮੇਖਲ ਹਿਵਯ ਕਪਟ ਕੁਟਲਾਈ	ਗੁਰਹਿ ਤਕੋ ਨ ਮੋਹਿ ਸੁਹਾਈ॥

ਏਕ ਬਾਰ ਹਰ ਮੰਦੋਰਹਿ ਜਪਤ ਰਹੈ ਸਿਵ ਨਾਮ॥
ਗੁਰ ਆਯੋ ਅਭਿਮਾਨ ਤੇ ਉਠਿ ਨਹਿ ਕੀਨ ਪ੍ਰਦਾਮ॥
ਸੋ ਦੁਖਾਲ ਨਹਿ ਕਯੋ ਕਛੁ ਉਰ ਨ ਟੋਖ ਲਵ ਲੇਸਾ॥
ਅਤਿ ਅਪ੍ਰਗੁਰ ਅਪਮਾਨਤ ਸਹਿ ਨਹਿ ਸਕੇ ਮਹੇਸਾ॥ ੧੨

ਸੰਦੇਹ ਮਾਝ ਭੁਈ ਨਰ ਬਾਨੀ॥ ਰੋਹਤ ਭਰਮ ਅਧਮ ਅਭਿਮਾਨੀ॥
ਯਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਰੁਚ ਸੁਲਪਨ ਕ੍ਰੋਧ • ਅਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਚਿਤ ਸੀਮਕ ਬੋਧਾ॥

ਅਰਦਪਿਸਾਪ ਦੇਹੋ ਸਠ ਤੋਹੀ॥
ਜੋ ਨਹਿ ਕੋਰੋ ਦੰਡ ਸਠ ਤੋਹੀ॥
ਜੋ ਸਠ ਗੁਰ ਸਨ ਈਰਖਾ ਕਰਹੀ॥
ਉ ਜਗੋ ਯੋ ਨਿਪੁਨਿ ਧਰਹਿ ਸਰੀਰ॥
ਬੈਠਿ ਰਹਿ ਸਿਅਸਗਰ ਇਦਪਾਪੀ॥
ਮਹਾ ਵਿਦਪ ਕੋਰੁ ਮਹਾ ਜਾਈ॥

ਨੀਤਿ ਵਿਰੋਧ ਸੁਹਾਤ ਨ ਮੋਹੀ॥
ਭੁਸੁ ਹੋਇ ਸੁਭਿ ਮਾਢਗ ਮੋਹੀ॥
ਰਿਰਵ ਨਰਕ ਕਲਪ ਸਤ ਪਰਹੀ॥
ਅਯੁਤ ਜਨਮ ਭਰਿ ਪਾਵਹਿ ਪੀਰ॥
ਹੋਹਿ ਸਰਪਾਧਨ ਮਨ ਮਹਿ ਭਾਪੀ॥
ਗੁਰੇ ਅਧਮ ਮੰਧਗਾਇ ਪਾਈ॥

॥ ਦੋਹਰਾ ॥

॥ ਹਾਹ ਕਾਰ ਕੀਨ ਗੁਰ ਸੁਨਿ ਦਾਰਣ ਸਿਵ ਸਾਪ ॥
॥ ਕੀਪਿਤ ਮੋਹਿ ਬਿਲੋਕਿ ਅਤਿ ਓਰ ਉਪਜਾਪਿਤ ॥
॥ ਕਰਿ ਦੰਡਵਤ ਸਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰ ਸਿਵ ਜਨਮ ਖਕਰ ਜੋਰੀ॥
॥ ਵਿਨਯ ਕਰਤ ਗਾਏ ਗਾਏ ਗਿਰਾ ਸਮੁਤਿ ਘੋਰਗਤਿ ਮੋਰੀ॥

ਛੰਡ ਨਮਾਮੀ ਸਮੀਸਾਨ ਨਿਰਬੰਧੁਪੁ
ਅਜੰ ਨਿਰਗੁਣਿ ਨਿਵਿਭਲਪੁ ਨਿਰੀ
॥ ਦਿਦਾ ਕਾਰ ਮਾਕਾਰ ਮੁਖੀ ਤੁਰੀਯੀ
ਕਰਲੀ ਮਹਾਕਲ ਕਲੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲੀ
ਤੁਖਰਾਇ ਸੰਕਾਸ ਗੋਵੰ ਗੋਬੰਗੀ
ਸਫੁਰੀ ਮੋਲ ਕੋਲੀ ਲਿਨੀ ਚਾਰੰਗੀ॥
ਚਲਤ ਕੀਤੁ ਲੀਲੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਵਿਸਾਲੀ
ਨਿਗਾਧੀ ਸਭਗੰਧ ਸਰੀ ਸੁਭ ਮਾਲੀ
ਪੁਰੀਤ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਗਲਭ ਪ੍ਰਦੇਸੀ
ਬਜੀ ਸੁਲ ਨਿਮੁਲਨ ਸੁਲ ਪਾਣੀ
ਕਲਤੀਤ ਕਲਪਾਣ ਕਲਪਤ ਕਾਰੀ
॥ ਚਿਦਾਨੰਦ ਸੰਦੋਹ ਮੋਹ ਪਹਾਰੀ॥
ਨਯਾਥਾਤੁਰੀ ਮਾਨਾਥ ਪਦਾਰਥ ਬਿਦੇ
ਨਦਾਤੁ ਸੁਖ ਸੰਤਿ ਸੰਤਪੁ ਨਾਨੀ॥

ਵਿਰੁਢਾਪਕ ਸੁਖ ਦੇਵੀ ਸੁਰੂਪੀ
ਚਿਦਾਕਾਸ ਮਾਕਾਸ ਵਾਸੰ ਭੁਜੰਗੀ
ਗਿਰ ਗਮਨ ਗੋਤੀਤ ਮੀਰੀ ਰਿਕੀਨੀ
ਗੁਣ ਗਣ ਸੰਸਾਰ ਸਾਰੰਨ ਤੋਹੀ॥
ਮੋਨ ਭੁਤ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਸੀ ਸਰੀਰੀ॥
ਲਾਜ ਭਾਲ ਵਾਲੇਵ ਕੰਨੇ ਭੁਜੰਗੀ॥
ਪ੍ਰਸੰਨਨਨੀ ਗੀਤ ਕੀਰੀ ਦਮਾਲੀ॥
ਪ੍ਰਿਥੀ ਸੰਕਰ ਸਰਬੰਨ ਪ੍ਰੀਤ ਕਾਲੀ॥
ਅਭੰਗੁਰੀ ਭੁਨੰਗੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥
ਭੁਜੰਗੁਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਭਾਵ ਗਾਨੀ॥
ਸਦਾ ਸੰਚਦਾਨੰਦ ਦਾਤਾ ਪੁਰਾਣੀ॥
ਪ੍ਰਸੀਦੇ ਪ੍ਰਸੀਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨਮਾਥਾਗੀ॥
ਭੁਜੰਗੀ ਹੋਕੇ ਪਠੇ ਬਨੁ ਕਾਦੀ॥
ਪ੍ਰਸੀਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸਰਬੁ ਸੁਤਾਇ ਬਾਦੀ॥

422
241

ਰਾ: ਚੜਕ:

ਨਗਨਮਯੋਗਿਯੰ ਨੈਦ ਪੁਜੰ ਸਰਸਨਮਯੋ: ਚੰਪਤਤਪੁ ਮਨੰ	ਨਤੋਰਸਦਾਸਰਵਦਾ ਸੀਤ ਤੁਕੁਜੀ ਪ੍ਰਭੁਪਾਨਿਸਪੁਨ ਮਾਮੀਸ ਸੀਤੋ॥ ੧੩
---	---

॥ ਸਲੋਕ ॥

† ਗੁਰੂਗੁਰੂ ਮਿਦੰ ਦੇਵੁੰ ਵਿਪ੍ਰੇਰ ਹਰ ਤੁਸੁਲੇ॥	†
† ॥ ਦੇ ਪਠੰਡਿ ਨਗ ਭੁਜਾ ਤੇਖੰ ਸੰਭੁ: ਪ੍ਰਸੀਦਤਿ॥	†

॥ ਵਿਹਰਾ ॥

† ਨੂਨੇ ਬਿਨਤੀ ਸਬਰਾਮ ਸਿਵਦੇਖ ਵਿਪ੍ਰ ਅਨੁਗਾਰਾ॥	†
† ਪੁਨਿ ਮੰਦਿਰ ਬਾਹੀ ਕੁਈ ਹੇਦਿਨ ਵਰ ਵਰ ਮਾਂਗਾ॥	†
† ਜੋ ਪੁਜੰਠ ਪਰੁ ਮੋਹਿ ਪਰ ਨਾਥ ਦੀਨ ਪਰਨੇਹਾ॥	†
† ਨਿਜ ਪਦ ਭੁਕੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਖਾਨਿ ਦੁਸਰ ਵਰ ਦੇਹੁ॥	†
† ਕੁਦ ਮਾਯਾ ਬਸ ਜੀਵ ਜਗ ਸੰਤਤ ਵਿਰੋ ਕੁਲਾਨਾ॥	†
† ਫਿਰ ਪਰ ਕੋਪ ਨ ਕਕੀਯੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧੁ ਭੁਗਵਨਾ॥	†
† ਸੰਕਰ ਦੀਨ ਵਾਸਤ ਅਬਸਾਹਿ ਪਰ ਹੋਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾ॥	†
† ਸੁਪ ਅਨੁਗੋਰੋ ਵਿਭਾਹਿ ਨਾਥ ਬੋਰ ਹੀ ਕਾਲਾ॥ ॥	੧੦੫

ਇਹ ਕਰੋਹੀ ਪਰਮ ਕਲਾਨ	ਸੋਧੀ ਅਥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ
ਵਿਪ੍ਰ ਚਿਤਾ ਸੁਨਿ ਪਰ ਹੀ ਸਾਮੀ	॥ ਦੇਵ ਮਾਯਾ ਕਹਿ ਸੁਣਨੁ ਬਾਨੀ॥
ਅਦਪਿ ਕੀਨ ਯਹ ਦਾਰਣ ਪਾਪ	• ਮੇਂ ਪੁਨਿ ਦੀਨ ਕੋਧ ਕਰ ਸਾਪਾ॥
ਗੁਰ ਪਿਤਾ ਮਾਰ ਜਾਵਤਾ ਦੇਖੀ॥	॥ ਕਰੋਹਿ ਇਹ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸੋ ਬੀ॥
ਮਿਥਾ ਜੀਲ ਜੇ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ॥	ਦਿੰਦੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੋਹਿ ਯਾਥਾ ਖਰਾਰੀ॥
ਮੇਰ ਜਪ ਦਿਜ ਮਿਥਾ ਨ ਹੋਈ॥	ਸਰਮ ਸਹੰਸੁ ਪਾਵ ਯਹ ਸੋਈ॥
ਅਰੁ ਅਮਰਾ ਸਹਿਦੁਖ ਹੋਈ	ਇਹ ਕਹ ਸੁਭ ਪਨ ਦੁਜਾ ਪਹਿ ਸੋਈ
ਕੋਯੋ ਨਾਮ ਸਿਵ ਹੀ ਨੀਰਾਨ	• ਸੁਨਾ ਸੁਣ ਮਮ ਵਰਨ ਪ੍ਰਮਾਨਾ॥
ਰਾਮਾਨੰਦ ਪਰਮ ਪ੍ਰਾਤ ਕੁਝ ਕੁਝ	ਨੂੰ ਨਿਤੋ ਮਮ ਸੇਵਾ ਮਨ ਵਸਾਏ॥
ਮ ਕੀ ਪੁਸ ਵਾਸਤਾਹੁ ਮੇਰੇ॥	ਰਾਮਾਨੰਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਹਿ ਉਰੋ ਤੋਰੇ॥
ਸੁਨਿ ਮਮ ਵਰਨ ਮਮਾ ਅਰਦਾ	ਹਾਇ ਤੋ ਕਰ ਬਤ ਦਿਨ ਸਿਵ ਕਾਈ

ਅਬਜਨਿਕਰਸਿਬਿਪਾਅਮਨੁ	ਜਾਨਿਸਿਬੰਮਅਨੰਤਸਮਾਨਾ
ਇਵਕਲਿਸਮੰਮਸੁਲਵਿਜਲ	ਕਾਲਵੰਤੁਹਰਿਚਕੁਕਰਾਲਾ
ਜੋਇਨਕਰਮਾਰਨਹਿਮਰਈ	ਵਿਪੁਰੋਖਪਾਵਕਸੋਜਰਈ
ਅਸਵਿਵੇਕਰਾਖਿਮਨਮਾਹੀ	ਤੁਮਕਹਜਗਵਰਲਭਕਛੁਨੀ
ਜੋਰੋਏਕਅਸਿਥਮੋਰੀ	ਅਮਦਾਹਤਿਗਤਿਹੋਇਹੀਤੋਰੀ

ਦੋ: :: ਜਾਨਿਸਿਵਵਚਨਸੁਪ੍ਰੇਮਗੁਰਏਵਮਸੁਇਤਭਾਖਿਯਾ ::
 :: ਮੇਰਿਪ੍ਰਬੋਧਿਗਯਉਗੁਰਸੰਭੁਚਰਣਉਰਰਾਖਿਯਾ ::
 :: ਪ੍ਰੇਰਿਤਕਾਲਵਿਧਮਗਿਰਿਜਾਇਭੁਲਥਿਮੇਬਮਾਲਾ ::
 :: ਬਿਨਪ੍ਰਯਾਸਸੋਤਨੁਤਜਿਓਨਾਥਬੋਰੀਹੀਕਾਲਾ ::
 :: ਜੋਤਨੁਧਰੋਸੋਤੋਜੋਪੁਨਿਅਨਾਯਾਸਹਰਿਯਾਨਾ ::
 :: ਜਿਮਿਨੁਤਨਪਟਪਹਿਰਕੈਨਰਧਾਰਿਹਰੋਪਰਨਾ ::
 :: ਜਿਵਰਾਖਿਓਸੁਤਿਨੀਤਿਵਿਧਿਮੇਨਹਿਪਾਵਕਲੇਸਾ ::
 :: ਇਹਿਵਿਧਿਧਰਯੋਬਿਬਿਧਿਤਨਗਮਨਗਯੋਖਰੇਸ ੧੦੬

ਬਿਜਗਯੋਨਿਜੋਤੋਤਨੁਧਰਿਉ	ਤਹੰਤਹੰਰਾਮਭੂਅਨਸਰਿਉ
ਏਕਸੂਲਸੋਹਿਬਿਸਰਨਕਾਉ	ਗੁਰਕਰੋਕੋਮਲਸੀਲਸੁਭਾਉ
ਪਰਮਦੇਹਵਿਜਕਰਮੇਪਾਈ	ਸੁਰਦੁਲੰਭਪਰਾਣਸੁਰਗਾਈ
ਖੋਲੋਤਹੰਬਾਲਕਨਮੀਲਾ	ਕੋਰੋਸਕਲਰਾਮਨਾਯਕਲੀਲ
ਪੈਓਭਯੋਮੋਹਿਪਿਤਾਪਦਾਵਾ	ਸਮਝੈਸੁਨੋਗੁਣੇਨਹਿਭਾਵਾ
ਅਨਤੇਸਕਲਵਾਸਨਾਭਾਰੀ	ਕਿਵਲਰਾਮਚਰਣਲਿਵਲਗੀ
ਕਹੁਖਰੇਸਅਸਕਵਨਅਭਾਗੀ	ਖਹੀਸੇਵਸੁਰਧੇਨਹਿਤਾਰੀ
ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਮੋਹਿਕਛੁਨਸੁਹਾਈ	ਹਾਰਿਉਪਿਤਾਪਦਾਯਪਦਾਈ
ਭੁਯੋਕਾਲਬਸਜਬਪਿਤੁਮਾਤ	ਮੇਬਨਗਯਓਭੁਜਨਜਨਤਾਤ
ਜਾਹਿਹਿਵਿਪਨਮਨੀਸੁਰਪਦੋ	ਆਸਮਜਾਇਜਾਇਸਿਰਨਵੀ
ਪ੍ਰਫੋਤਿਨਹਿਰਾਮਗੁਣਗਾਯਾ	ਕੋਰੋਸੁਨੋਹਰਿਖਤਖਰਾਨਾਯਾ
ਸੁਨਤਫਿਰੋਹਰਿਗੁਣਅਨੁਭਵ	ਅਮਤਾਹਤਗਤਿਸੰਭੁਪ੍ਰਸਾਦਾ

੫੭੪
੦੮੬

ਗਾ:

ਉਕ ਕਾ:

ਛੂਟੀ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਈਰਖਣੁ ਗਾਦੀ	ਏਕਲਾਨਾ ਉਰ ਅਤਿ ਥਾਦੀ॥
ਰਾਮ ਚਰਣ ਪੰਕਜ ਜਬ ਦੇਖੋ॥	ਅਤਬਨਿਜਜਨਮ ਸੁਫਲ ਕਰਲੇਖੋ॥
ਜਹਿ ਪੁਛੋ ਸੋ ਮੁਨਿ ਅਸ ਕਹਈ	ਏਸੁ ਸਰਬ ਕੂਤ ਮਯ ਅਹਈ॥
ਨਿਰਗੁਣ ਮਤਨਹਿ ਮੋਹਿ ਸੁਹਈ	ਸਗੁਣ ਬ੍ਰਹਮ ਰਤਿ ਉਰਮ ਪਿਕਈ॥

ਵੇ:

॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰਿ ਰਾਮ ਚਰਣ ਮਨ ਲਾਗਾ ॥
 ॥ ਰਾਮ ਪਤਿ ਯਸ ਗਾਵਤ ਫਿਰੇ ਖਿਣ ਖਿਣ ਨਵ ਅਨੁਰਾਗਾ ॥
 ॥ ਮੇਰੁ ਸਿਖਰ ਬਟ ਛਾਇਯਾ ਮੁਨਿ ਲੋਮਸ ਅਸੀਨਾ ॥
 ॥ ਏਖਿ ਚਰਣ ਸਿਰਨਾਯਥ ਬਚਨ ਕਹੈ ਅਤਿ ਵੀਨਾ ॥
 ॥ ਜੁਨਿ ਮਮ ਬਚਨ ਬਿਨੀਤ ਮਿਦੁ ਮੁਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਖਗ ਰਾਜਾ ॥
 ॥ ਮੋਹਿ ਜਾਦਰ ਬੁਝਤ ਭਯਚੰਦ੍ਰਿਜ ਅਯਹੁ ਕਹਿ ਕਾਜਾ ॥
 ॥ ਤਵ ਮੈਂ ਕਹਿਓ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਤੁਮ ਸਰਬ ਰਾਜ ਸੁਜਾਨਾ ॥
 ॥ ਸਗੁਣ ਬ੍ਰਹਮ ਅਵਰਾਧਨ ਮੋਹਿ ਕਹਹੁ ਭੁਗਵਾਨਾ ॥ ੧੭

ਰਬ ਮੁਨੀ ਸਰਪਪਤਿ ਗੁਣ ਗਾਥ	ਕਹੈ ਕਛੁ ਕਸਾਵਰ ਖਗ ਨਾਥਾ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਰਾਜਾ ਨਰਾਤੇ ਮੁਨਿ ਵੀਰ ਮਨੀ	ਮੋਹਿ ਪਰਮ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਨੀ॥
ਸਾਗੇ ਕਰਣ ਬ੍ਰਹਮ ਉਪਦੇਸਾ॥	ਅਜ ਅਦ੍ਰਿਤ ਅਗੁਣ ਹਿੰਦੁ ਜੇਸਾ॥
ਅਕੁਲ ਅਨੀਹ ਅਨਾਮ ਅਰੂਪਾ॥	ਅਨੁਭਵ ਰਾਮਜ ਅਬੰਡ ਅਨੂਪਾ॥
ਅਨ ਭੀਤੀਤ ਅਮਲ ਅਵਿਨਾਸੀ॥	ਨਿਰਵਿਕਰ ਨਿਰਬਿਧਿ ਸੁਖ ਰਾਸੀ॥
ਸੋ ਤੈ ਭਾਹਿ ਤੋਹਿ ਨਹਿ ਭੁਦਾ॥	ਬਾਰਿ ਬੀਚੇ ਇਬਗਾਵਹਿ ਵੇਦਾ॥
ਬਿਬਿਧਿ ਭਾਤਿ ਮੋਹਿ ਮੁਨਿ ਸਮੁਝਾਵਾ	ਨਿਰਗੁਣ ਮਤ ਮਮ ਹਿੰਦੁ ਜਨ ਆਵ॥
ਪੁਨਿ ਮੈਂ ਕਹਿਓ ਨਾਇ ਪਦ ਸੀਸਾ॥	ਸਗੁਣ ਉਪਾਸਨ ਕਹਹੁ ਮੁਨੀਸਾ॥
ਰਾਮ ਕੁੰਜਲ ਸਨ ਮਨ ਮੀਨਾ	ਕਿਮਿ ਬਿਲਗਾਇ ਮੁਨੀ ਸਪੁ ਬੀਨਾ॥
ਜੋ ਉਪਦੇਸ ਕਹਹੁ ਕਰਿ ਵਾਯਾ	ਨਿਜਨ ਯਨਨ ਦੇਖੋ ਰਾਮ ਰਾਯਾ॥
ਭੁਭਿਲੋ ਦਨ ਫਿਲੋਕ ਅਵਿਧੇਸਾ	ਅਤਬ ਮੁਨਿਹੋ ਨਿਰਗੁਣ ਉਪਦੇਸਾ॥
ਸੁਨਿ ਮੁਨਿ ਕਹਹੁ ਰਿਕਥਾ ਅਨੂਪ	ਖੰਡਿਤ ਮਤ ਗੁਣ ਅਗੁਣ ਨਿਰੂਪਾ॥
ਤਬ ਮੈਂ ਨਿਰਗੁਣ ਮਤ ਕਰ ਦੂਰੀ	ਸਗੁਣ ਨਿਰੂਪੈ ਕਰਿ ਹਰ ਭੂਰੀ॥

ਉਤਰਾ:

ਰਾ:

<p>ਉਤਰ ਪ੍ਰਤਾਪਉਤਰ ਮੇਂ ਦੀਨਾ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਤਾਪਉਤਰ ਅਵਰਾ ਕੀਯੋ॥ ਅਤਿ ਸੰਘਰਖਣ ਕਰੋ ਜੋ ਕੋਈ॥</p>	<p>ਸੁਨਿ ਉਹ ਭਯਾਨ ਕੋਸਕਰ ਚੀਨੋ॥ ਉਪਰ ਕੋਸ ਗਮਾਨੁ ਕੇ ਹੀਯੋ॥ ਅਨਲ ਪ੍ਰਭਾਟ ਚੰਦਨ ਤੇ ਹੋਈ॥</p>
<p>ਦੋ:</p>	<p>॥ ਬਾਗਿ ਬਾਗ ਸਕੇ ਪ੍ਰਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਨਿਰੁਪਦਗਮਾ॥ ਮੇਂ ਅਪਨ ਮਨ ਏਹਿ ਤਬ ਕਰੋ ਇਥਿਯੋ ਅਨੁਮਾ॥ ਕੋਧ ਕਿ ਵੈਰ ਯਾਹਿ ਬਿਨੁ ਵੈਰ ਕਿ ਇਨ ਅਰਾਮਾਨਾ॥ ਮਾਯਾ ਬਸ ਪਾਇ ਖਰੀਦਿ ਜਗੁ ਜੀਵਿ ਰਿ ਈਸ ਸਾਮਾਨ ॥੧੮॥</p>
<p>ਕਥਾ ਕੁਝ ਸਬ ਕਹਿਤ ਤਕੇ ਕਾਮੀ ਪ੍ਰਾਨਿ ਕਿ ਰਹੇ ਨਿਕਲੀਕਾ ਏਸ ਕਿ ਰਹਿ ਵਿਜ ਅਨਹਿਤ ਕੀਨੇ ਕਾਹੁ ਸਮਤਿ ਕਿ ਖਲ ਸੰਗ ਜਾਮੀ ਰਜ ਕਿ ਰਹੇ ਨੀਤਿ ਬਿਨ ਜਾਨੇ॥ ਭਵ ਕਿ ਪਹਾਹਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿਚਕ ਪਾਵਨ ਯਾਸ ਕਿ ਪਰਾਯਵਿਨੋ ਹੋਈ ਲਾਭ ਕਿ ਕਵ ਹਰਿ ਭੁਜਿ ਮਾਨਾ ਹਾਨਿ ਕਿ ਜਗਾਇਹਿ ਸਮਕਵ ਭਾਈ ਅਘ ਕਿ ਰਹਿ ਤਾਮਸ ਸਮਾਨ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਸਿਤ ਯਾਹਿ ਮਨਗਲਿਰ ਪ੍ਰਾਨਿ ਪ੍ਰਾਨਿ ਸਗੁਣ ਪ੍ਰਾਨ ਮੇਂ ਰੋਪਾ ਅਦ ਪਰਮ ਸਿਖ ਵੇਢੇਨ ਮਾਨਿਸਿ ਸਤਿ ਬਚਨ ਵਿਸਾਸ ਨ ਕਰਹੀ ਸਨ ਸਪੰਖਾ ਤਵ ਹਿਦਯ ਵਿਸਲ ॥ ਨੀਨ ਸਾਪ ਮੇਂ ਸੀਸ ਚੜਾਈ</p>	<p>॥ ਤਹਿ ਵਰਿਦੁ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨਿ ਸਕੇ ਪ੍ਰਾਨੁ ਵੇਹੀ ਕਿਹੋਇ ਨਿਸੰਕਾ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਾਨਿ ਰਹਿ ਸਗੁਣ ਪ੍ਰਾਨੀਨੇ॥ ਸਤੁ ਗਤਿ ਪਾਵਿ ਕਿ ਪ੍ਰਾਨਿ ਗਾਮੀ ਅਘ ਕਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਚਰਿਤ ਬਖਸੇ ਸਖੀ ਕਿ ਰਹਿ ਕਬਹੂੰ ਪਰ ਨਿਦਕ ਇਨ ਅਘ ਅਸਾਧਿ ਪਾਵੇ ਕੋਈ ਜਹਿ ਗਾਵਹਿ ਸੁਤਿ ਸੰਤ ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਭੁਜਹਿ ਨਰਾਮਾਨਿ ਨਰਤਨ ਪਾਈ ਧਰਮ ਕਿ ਦਸ ਸਾਇਸ ਹਰਿਯਨ ॥ ਪ੍ਰਾਨਿ ਉਪਦੇਸ ਨ ਸਾਵਰ ਸਾਨਿਓ ਤਬ ਮੁਨਿ ਬੋਲੇ ਬਚਨ ਸੋਕੇ ਪਾ ਉਤ ਪ੍ਰਤਾਪਉਤਰ ਬਹੁ ਅਨੀਸਿ॥ ਬਾਇਸ ਇਵ ਸਬਹੀ ਸਨ ਰਹੀ ਸਪਾਇ ਹੋਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਚੰਡਾਲਾ ਨਹਿ ਕਵ ਭਯਾਨ ਚੀਨਤਾ ਮਾਈ</p>
<p>ਦੋ:</p>	<p>॥ ਭਰਤ ਭਯਾਨ ਮੇਂ ਕਾਗ ਤਵ ਪ੍ਰਾਨਿ ਮੁਨਿ ਪਵ ਸਿਨਾਈ॥ ਸੀਮਰ ਰਾਮ ਰਮ ਬੀਸ ਮਾਇ ਹਰਿ ਪਾਤਿ ਬਹਿਰ ਉਤਾਈ॥</p>

ਪ੍ਰਤਾਪ
੬੬੦

॥ ਰਿਮਾਜੋ ਰਾਮ ਚਰਣ ਰਤ ਵਿਗਤ ਕਾਮ ਮਦ ਰੋਧਾ ॥

॥ ਨਿਜ ਪ੍ਰਭ ਮਯ ਦੇਖ ਹਿ ਜਗਤ ਕਾ ਸਨ ਕਰਹਿ ਵਿਰੋਧਾ ॥

੧੦੬

ਸਨਿ ਖਗੋਲ ਨਹਿ ਕਛ ਭਿਖਵਾਣੁ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੰਧ ਮਨਿ ਮਨਿ ਕਰਿ ਭੋਰੀ
ਮਨ ਕਸ ਬਚਨ ਮੇਰਿ ਜਨ ਜਨ
ਰਿਖ ਮਮ ਸਾਹਿਜ ਸੀਲਤਾ ਦੇਖੀ
ਅਤਿ ਵਿਸਮਯ ਪੁਨ ਪੁਨ ਪਛਤਾਈ
ਅਮ ਪਰਿਤੋਖ ਬਿਧਿ ਧਰਿ ਧਰਿ
ਬਾਲਕ ਰੂਪ ਰਾਮ ਕਰ ਧਿਆਨਾ
ਸੰਦਰਸ ਧਰ ਮੇਰਿ ਅਤਿ ਭਾਵ
ਮਨਿ ਮੇਰਿ ਕਛੁ ਕਕਾਲਤ ਹਿਰਾਖ
ਸਾਵਰ ਮਹਿ ਯਹ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ
ਰਾਮ ਚਰਿਤ ਸਰਗੁਪਤ ਸੁਹਵ
ਮਤਿ ਨਿਜ ਭੁਭੁਕਾ ਮਕਰ ਜਨੀ
ਰਾਮ ਭੁਭੁਕਿ ਸਿਨ ਕੇ ਚਿਰ ਨਾਹੀ
ਸੁਨਿ ਮੇਰਿ ਬਿਧਿ ਧਰਾ ਸਮੁਦ੍ਰ
ਨਿਜ ਕਰ ਕਮਲ ਪਰ ਸਿਮਾਸੀਸ
ਰਾਮ ਕੁਛਿ ਅਵਿਰਲ ਚਿਹ ਤੋਰੇ ॥

ਉਰ ਪ੍ਰੇਰ ਕਰ ਪ੍ਰਾਪੀਸ ਵਿਰੁਖਣਾ ॥
ਘੀਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਾ ਮੇਰੀ ॥
ਅਨਿਮਤਿ ਪੁਨਿ ਫੇਰੀ ਭੁਗਵਾਨਾ
ਰਾਮ ਚਰਣ ਵਿਸਾਸ ਵਿਸੇਖੀ ॥
ਸਾਵਰ ਮਨਿ ਮੇਰਿ ਲੀਨ ਬਲਾਈ
ਹਰਖਿਤ ਰਾਮ ਮੰਤ੍ਰ ਮੇਰਿ ਦੀਨਾ ॥
ਕਹੋ ਮੇਰਿ ਮਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥
ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਮਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ਮਹਿ ਸੁਨਾਵਾ
ਰਾਮ ਚਰਿਤ ਮਨਸ ਸਬ ਬਖਾ
ਪੁਨਿ ਬੋਲੇ ਮਨਿ ਚਿਰ ਸੁਹਾਈ ॥
ਸੰਤੁ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਤ ਮੇ ਪਾਵਾ ॥
ਮਤਿ ਤੇ ਮੇ ਸਬ ਕਹਿ ਬਖਾਨੀ ॥
ਕਬਹੁਨ ਤਾਤ ਕਹਿ ਯਤੋ ਹਿ ਪਾਈ
ਮੇ ਸਪ੍ਰੇਮ ਮਨਿ ਪਦ ਬਿਰ ਨਾਵਾ ॥
ਹਰਖਿਤ ਅਸਿਖ ਦੀਨ ਸੁਨੀਸ ॥
ਬਸ ਹਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅੰਬ ਮੇਰੇ

੧੦੭

॥ ਸਦਾ ਰਾਮ ਮਿਯ ਹੋਵੇ ਤੁਮ ਸੁਭ ਗੁਣ ਭਵਨ ਅਮਾਨ
॥ ਰਾਮ ਰੂਪ ਇਉਂ ਮਰਦ ਗਮਾਨ ਵਿਰਾਗ ਨਿਧਾਨ
॥ ਜੇਹਿ ਅਸਮ ਤੁਮ ਬਸਵ ਪੁਨਿ ਸਿਮਰਤ ਸੀ ਭਗਵੰਤ
॥ ਵੇਦ ਪਾਹਿ ਤਹਿ ਨ ਅਵਿਦਯਾ ਯੋਜਨ ਯਰ ਪਰਾਮੰਤ ॥

੧੧੦

ਕਲ ਕਰਮ ਰੂਪ ਦੇਖ ਸੁਭਾਈ ॥
ਰਾਮ ਰਹਾਸ ਲਲਿਤ ਬਿਧਿ ਨਾ
ਬਿਰੁਸਮ ਤੁਮ ਸਬ ਜਨ ਬਸੇ

ਕਹੁ ਦੁਖ ਤੁਮ ਹਿਨ ਵਜ ਪਿਠੀ ਕੁਛੁ
ਗੁਪੁ ਪ੍ਰਕਟ ਇਤਿ ਰਾਮ ਪੁਰਾਨਾ ॥
ਨਿਨਿ ਨਵ ਪ੍ਰੇਮ ਰਾਮ ਪਦ ਹੋਰੀ ॥

ਜੇਇਛਾ ਕਰਿਹੈ ਮਨ ਮਾਹੀ।
ਸੁਨਿ ਮੁਨਿ ਅਸਿਖ ਸੁਤ ਮਇਧੀ।
ਏਵ ਮੈਥੁ ਤਵ ਵਚ ਮੁਨਿ ਨਾਨੀ।
ਸੁਨਿ ਨਉ ਰਿਤ ਹਰਖ ਮਨ ਕੁਯੋ।
ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਮੁਨਿ ਅਯਸੁ ਪਾਈ।
ਹਰਖ ਸਹਿਤ ਇਹ ਆਸੁ ਮਾਯੋ।
ਇਹ ਬਾਤ ਮੇਰਿ ਸੁਨ ਖਗਈਸ।
ਕਰੈ ਸਦਾ ਰਖੁ ਪਤਿ ਗੁਣ ਗਾਨਾ।
ਜਬ ਸਬ ਅਵਧ ਪਰੀ ਰਖੁ ਬੀ।
ਤਬ ਤਬ ਆਇ ਅਵਧ ਪਰਹੀਓ।
ਮੁਨਿ ਚੋਰ ਰਾਖੁ ਰਾਮ ਸਿਰੁ ਰੁਪਾ।
ਕਸਾ ਸਕਲ ਮੇਰੁ ਮੇਰਿ ਸੁਨਈ।
ਕਹਿਓ ਰਾਤ ਸਬ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਮਾਰੀ।

ਹਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਛੁ ਦੁਲਭੁ ਨਾਹੀ।
ਏਹੁ ਗਿਰਾ ਭੁਏ ਗਗਨ ਰੀਭੀਰਾ।
ਯਹ ਮਮਭੁ ਕਰਮ ਮਨ ਬਾਨੀ।
ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਮਨ ਸੰਸਾਰ ਗਾਯੋ।
ਪਦ ਸੋਰਜ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਸਿਰਨਈ।
ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੁਲਭੁ ਬਰਪਾਯੋ।
ਬੀਤੇ ਕਲਪ ਸਾਤ ਅਰ ਬੀਜਾ।
ਯਦੁ ਸੁਨਹਿ ਬਿਹੰਗ ਸੁਜਾਨਾ।
ਧਰਹਿ ਭੁਕਿ ਹਿਮਨੁ ਸਰੀਰਾ।
ਸਿਸੁ ਲੀਲਾ ਵਿਲੋਕਿ ਸੁਖ ਸਹੀਓ।
ਇਹ ਆਸੁ ਅਵੈ ਖਗ ਰੁਪਾ।
ਕਰਾ ਦੇਹ ਸਹਿ ਕਰਣ ਪਾਈ।
ਰਾਮ ਭੁਕਿ ਮਹਿਮਾ ਅਤਿ ਬੁਠੀ।

॥ ਤਾਂ ਮਹਾ ਭਨ ਮੇਰਿ ਪ੍ਰਯੁਕਤ ਭਯੋ ਰਾਮ ਪਵਨੇਹਾ।
॥ ਨਿਜ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਜਨ ਪਾਯੋ ਗਯੋ ਸਕਲ ਸੰਦੇਹਾ।
॥ ਭੁਕਿ ਪ੍ਰਯੁਕਤ ਹਰਿ ਕਹਿਓ ਦੀਨ ਮਹਾ ਰਿਖਾਪਾ।
॥ ਪੁਨਿ ਦੁਲਭ ਵਰ ਪਾਯੋ ਦੇਖਹੁ ਭਜਨ ਪ੍ਰਭਾਪਾ। ॥ ੧੧੧ ॥

ਜੇ ਅਸਿਭੁ ਜਾਨੈ ਪਰ ਹਰਹੀ।
ਤੇ ਸਕ ਕਾਮ ਬੇਨ ਗੁਰ ਤਾਰੀ।
ਸੁਨ ਖਗੋ ਸਹਿ ਭੁਕੇ ਇਹਾਈ।
ਤੇ ਸਭ ਮਹਾ ਸਿਧ ਬਿਨੁ ਭੁਕਣੀ।
ਸੁਨਿ ਭੁਕੇ ਬਚਨ ਭਵਨੀ।
ਭਵ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪ੍ਰਭੁ ਮਮ ਚੋਰ ਮਹੀ।
ਸੁਨਿਓ ਪੁਨੀਤ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਮ।
ਏਕ ਬਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੋ ਤੇਹੀ।

ਭੇਵਲ ਗਮਨ ਹੋਤ ਸੁਖ ਕਰਹੀ।
ਏਸਤ ਅਕਫਿਰਹਿ ਪ੍ਰਯੁਕਤੀ।
ਜੇ ਸੁਖ ਵਾਹੀ ਅਨ ਉਪਾਈ।
ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਰ ਚਾਹਤ ਸਕੁ ਕਰਣੀ।
ਏਕਿ ਰਿਗਦੁ ਹਰਿਖੀ ਮੁਦ ਬਾਨੀ।
ਸੀਸ ਸੋਕ ਮੇਰਿ ਕੁਮ ਨਾਹੀ।
ਰਾਮ ਰੀਤ ਲਹਿਓ ਵਿਸੁਆ।
ਕਹੁ ਬਝਾਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੇਯੀ।

ਗੁ:

ਉਤ ਕ:

<p>ਭਹਿੰ ਸੰਤ ਮੁਨਿ ਵੇਦ ਮੁਰਾਨਾ॥ ਸੇ ਮੁਨੇ ਤਮ ਸਨ ਕਯੋ ਗੁਸਾਈ॥ ਰਮਾਨਹਿ ਭੁਕਿਹਿ ਅੰਤਰ ਕੇਤਾ॥ ਸਨਿ ਉਤ ਗਾਹਿ ਵਚਨ ਸੁਖ ਮਾਨ॥ ਰਮਾਨਹਿ ਭੁਕਿ ਨਹਿ ਕਢ ਭੇਦਾ॥ ਨਥ ਮੁਨੀ ਸਕਹਿ ਕਢ ਅੰਤਰ॥ ਰਮਾਨ ਵਿਰਗ ਯੋਗ ਵਿਰਮਾਨ॥ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਤਪ ਪ੍ਰਬਲ ਸਬ ਗੁਣੀ॥</p>	<p>ਨਹਿ ਕਢ ਦੁਰਲਭ ਗਮਨ ਸਮਾਨ॥ ਨਹਿ ਆਵੇ ਉਭੁਕਿ ਕੀ ਨਾਈ॥ ਸਕਲ ਕਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਕੇਤਾ॥ ਸਾਵਰ ਬੋਲਚਿ ਕਾਗ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਉਭਯ ਹਰਹਿ ਭੁਵ ਸੰਭਰ ਖੇਦਾ॥ ਸਵਧਨ ਹੋਵੇ ਸੁਨ ਬਿਹੀਗ ਵਰ॥ ਯੇ ਸਬ ਪੁਰਖ ਸਨਹ ਹਰਿਯਾਨ॥ ਅਥਲ ਅਥਲ ਸਹਜ ਜਨੁ ਜਤੀ॥</p>
--	--

<p>ਦੇ: ॥ ਪੁਰਖ ਤਾਗ ਸਕ ਨਰਹਿ ਜੋ ਵੇਲ ਕੁ ਮਹਿ ਧੀਗਾ॥ ੧੧ ਸੇ: ॥ ਨਹਿ ਤੇ ਕਾਮੀ ਵਿਖਯ ਬਸ ਵਿਮੁਖ ਜੋ ਪਦ ਗੁਣੀਰ॥ ੧੨ ਜੋ ਮੁਨਿ ਰਮਾਨ ਨਿਧਨ ਮਿਗ ਨਯਨੀ ਵਿਧੁ ਮੁਖ ਨਿਰਖ॥ ਭਿਕਲ ਹੋਹਿ ਰਤਿਯਾਨ ਨਾਰਿ ਵਿਗੁਣਿ ਮਾਯਾ ਪ੍ਰਗਟਾ॥ ੧੩</p>	
---	--

<p>ਇਹ ਨਪਖਮ ਤਤ ਕਢ ਰਾਣੀ॥ ਮੇਹੇ ਨ ਨਾਰਿ ਨਾਰਿ ਕੇ ਰੁਪਾ॥ ਮਾਯਾ ਭੁਕਿ ਨਹਿ ਪ੍ਰਭ ਵੇਚੀ॥ ਮੁਨਿ ਰੁਪ ਖਿਗਹਿ ਭੁਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣੀ॥ ਭੁਕਿਹਿ ਮਾਨੁਕਲ ਰੁਪ ਰਾਯਾ॥ ਰਾਮ ਰੁਕਿ ਨਿਰੁਪਮ ਨੇਰੁ ਪਾਧੀ॥ ਪੁਰਹਿ ਬਿਲੋਕਿ ਮਾਯਾ ਸਕੁ ਚਾਈ॥ ਅਸ ਵਿਚਾਰੇ ਜੋ ਮੁਨਿ ਵਿਰਮਾਨੀ॥</p>	<p>ਵੇਦ ਪੁਰਖ ਸੰਤ ਮਨ ਭੁਭੀ॥ ਪੰਨ ਗਾਹਿ ਯਹ ਨਹਿ ਤੇ ਅਨੁਪਾ॥ ਨਹਿ ਵਰਗ ਜਾਨੈ ਸਬ ਕੇ ਉ॥ ਮਾਯਾ ਖਲ ਨਰਤ ਕੀ ਚਿਰਾਗੀ॥ ਭੁਤੇ ਤੇਹਿ ਭਰਪਤਿ ਅਤਿ ਮਾਯਾ॥ ਸਸੰਜ ਸਉਤ ਸਦਾ ਅਥ ਧੀ॥ ਕਰੈਨ ਸਕੈ ਕਢ ਨਿਜ ਪ੍ਰਭ ਚਾਈ॥ ਯਾਚਹਿ ਭੁਕਿ ਸਕਲ ਗੁਣ ਧਾਨੀ॥</p>
---	--

<p>ਦੇ: ॥ ਯਹ ਰਹਾਸੁ ਰੁਪ ਨਾਥ ਅਰ ਬੇਗਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ॥ ਜਾਣੇ ਤੇ ਰੁਪ ਪਾਇ ਨਿਪਾ ਸਪਨੇਹੁ ਮੋਹ ਨ ਹੋਇ॥ ਅਥੇ ਤੇ ਰਮਾਨ ਗੁਣ ਕਰ ਤੇਰ ਸਨੇ ਪਰ ਬੀਨਾ॥ ਜੋ ਚਾਣ ਹੋਵੇ ਰਾਮ ਪਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਅਵਖੀਨਾ॥ ੧੧੩</p>	
--	--

<p>ਸੁਨਹੁ ਤਤ ਸਹ ਅਗਾਧ ਹਾਨੀ॥</p>	<p>ਸਮੁਤ ਬਨੈ ਨ ਜਾਤ ਬਖਾਨੀ॥</p>
-------------------------------	------------------------------

ਏਸਦੁ ਅੰਸ ਭੀਵ ਅਵਿਨਾਸੀ
 ਸੋਮਾਯਾ ਬਸ ਭੀ ਗੁਸਾਈ॥
 ਅਦੁ ਚੇਤਨ ਹਿੰ ਗੁਪ ਪਹਿ ਗਈ॥
 ਤਬ ਤੇ ਜੀਵ ਭੁਯੋ ਸੰਸਾਰੀ॥
 ਅਤਿ ਪੁਰਾਣ ਬਹੁ ਕਹਿ ਚਿਪਾਈ
 ਜੀਵ ਹਿੰਦੁ ਅਤਮ ਸੋ ਹਿੰਦਿ ਸੇਖੀ॥
 ਅਸ ਜਿਯੋਗ ਏਸ ਜਬ ਕਰਾਈ
 ਸਾਧਿਕ ਸਰਧਾ ਧੋਨੁ ਸੁਹਾਈ॥
 ਸਾਪਤ ਪਸੰਦਮ ਨਿਯਮ ਅਪਾਰ
 ਯੋ ਬਿਦੁ ਹਰਿਤ ਚਰੈ ਲਬ ਗਈ॥
 ਨੇਏ ਨ ਬ੍ਰਿਤਿ ਪਤ੍ਰ ਵਿਸਾਸਾ॥
 ਪਰਮ ਪਰਮ ਮਯ ਪਰਮੁ ਹਿੰਦੁਈ
 ਰਿਖ ਮਰਤ ਤਤ ਪਿਆ ਸੁਭਾਈ॥
 ਅਵਿਤ ਮਥੇ ਵਿਚਾਰ ਮਾਧਾਨੀ॥
 ਤਬ ਮਥਿ ਕਾਏ ਲੇਇ ਨਵ ਨੀਤ॥

ਚੇਤਨ ਅਮਲ ਸਹਿਤ ਸੁਖ ਰਾਸੀ
 ਬਿੰਦੁ ਕਰਿ ਮਠ ਕਟ ਕੀ ਨਾਈ॥
 ਅਦੁ ਪ੍ਰਮਿਖਾ ਛੁਟਤ ਕਰਨਈ॥
 ਰੀਝਨ ਵੂਟਨ ਚੌਇ ਸੁਖ ਚੀ॥
 ਵਟਨ ਆਧੋਕ ਅਧਿਕ ਚੋਰ ਖਾਈ
 ਗੋਬ ਛੁਟੇ ਕਿਮਿ ਪਰੋ ਨ ਵੇਖੀ॥
 ਕਬਹੂੰ ਕਵ ਚਿਤ ਸੋ ਨਿਰ ਅਰਈ
 ਜਿ ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਿੰਦੁ ਬਸ ਆਈ॥
 ਜਿ ਸੁਤਿ ਕਹਿ ਸੁਪਰਮ ਅਚਾਰਾ॥
 ਭਾਵ ਬੁਝ ਸਿਸੁ ਪਾਉ ਪਨਾਈ॥
 ਨਿਰਮਲ ਮਨ ਅਹੀਰ ਨਿਸ ਦਾਸ॥
 ਅਵਟੇ ਅਨਲ ਅਕਮ ਬਨਾਈ॥
 ਹਿੰਦੁ ਸਮ ਸਾਵਨ ਵੇਤ ਸਮਾਵੇ॥
 ਦਮ ਅਧਾਰ ਰਜੁ ਜਤਮ ਸੁਬਲੀ॥
 ਹਿੰਮਲ ਵਿਗਾਗ ਸੁਭਗਾ ਸੁਪਨੀਤ॥

ਦੇ:

ਅਗਨ ਕਰਿ ਪ੍ਰਕਟ ਤਬ ਕਰਮ ਸੁਭਾ ਸੁਭਾਈ
 ਬ੍ਰਹਿ ਸਰਾਵੈ ਗਮਾਨ ਪ੍ਰਤ ਮਮਤਾ ਮਲ ਸਰਿ ਜਾਈ॥
 ਤਬ ਵਿਗਮਾਨ ਨਿਰੀ ਫੀ ਬ੍ਰਹਿ ਵਿਸਦ ਪ੍ਰਤ ਪਾਈ॥
 ਬਿੰਤ ਵਿਯਾ ਭਰਿ ਧਰੇ ਵ੍ਰਿਦੁ ਸਮਤਾ ਦਿਕ ਵਟ ਨਾਈ॥
 ਭੀਨ ਅਵਾਸਾ ਰੀਨਿ ਗੁਣ ਭਿਰਿ ਕਪਾਸ ਤੇ ਕਾਢਿ॥
 ਭੂਲ ਭੁਗੀਯ ਸੰਵਾਰਿ ਪੁਨਿ ਬਾਤੀ ਕਰੇ ਸਗਾਧਿ॥

ਸੋ:

ਯਾਹਿ ਬਿਧਿ ਜਲੇਸੁ ਵੀਪ ਤੇ ਸਗਾਨਿ ਵਿਗਮਾਨ ਮਯਾ॥
 ਸਾਧਿ ਹਿੰਦੁ ਸਾਮੀ ਪ੍ਰਜਰ ਹਿੰਮਦਾ ਦਿਕੁ ਸਲਭੁ ਸਬ

ਜੋਹ ਮਸਿਮ ਇਤਿ ਬਿਤਿ ਅਖੰਡਾ॥
 ਅਤਮ ਅਨੁਭਵ ਸੁਖ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ

ਵੀਪ ਸਿਖ ਸੋਇ ਪਰਮ ਪ੍ਰਚੰਡਾ॥
 ਤਬ ਭਵ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭੇਦ ਕਮ ਨਾਸਾ॥

ਪ੍ਰਭੂ
੬੮

ਰਾ:

ਚਿਤਕ:

ਪ੍ਰਭੂ ਅਵਿਦੁਸ਼ਾ ਕਰ ਪਰਿਵਾਰ
 ਤਬ ਸੋਇ ਬੁਧਿ ਪਾਇ ਦੋਸਿਆਰ
 ਫਿਰਤ ਗੰਥ ਪਾਵੇ ਜੋ ਸੋਈ ॥
 ਫਿਰਤ ਗੰਥ ਜਾਨੇ ਖਗ ਰਾਯਾ
 ਰਿਦਿ ਨਿਧ ਪ੍ਰੇਰੇ ਬਹੁ ਭਾਈ
 ਕਲ ਬਲ ਫਲ ਕਹਿ ਜਾਇ ਸਮੀਪ
 ਹੋਇ ਬੁਧਿ ਜੋ ਪਰਮ ਸਯਾਨੀ
 ਜੋ ਤੇਰੇ ਦੇਖਨ ਬੁਧਿ ਨਹਿ ਬਾਹੀ
 ਇਹੁ ਯਾ ਦਾਰ ਬੋਰੇ ਖਾਨਾ ਨਾਯ
 ਆਵਤ ਦੇਖਹਿ ਬਿਖੇ ਬਿਯਗੀ
 ਸਭੇ ਜੋ ਪਤੰਜਨ ਚਿਰਗਾ ਜਈ
 ਗੰਥਨ ਫੂਟਿ ਮਿਟਾ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ
 ਇੰਦ੍ਰਾਸੁਰ ਤਨਗਾਨ ਸੁਹਾਈ
 ਵਿਖਯ ਸਮੀਰ ਬੁਧਿ ਕ੍ਰਿਤ ਬੋਰੀ

ਮੋਹ ਆਵਿਦੁਸ਼ ਮਿਟੇ ਆਪਾਰ
 ਚਿਰਗਾਹਿ ਬੋਰੇ ਗੰਥ ਨਿਰਦਾਰ
 ਤਬ ਯਾ ਜੀਵ ਕ੍ਰਿਤਾਰਾ ਹੋਈ
 ਅਵਿਘਨ ਅਨੇਕ ਕਰੇ ਤਬ ਮਾਯ
 ਸੁਖਿ ਨਿਭੇਤ ਦੇਖਵੇ ਜਾਈ ॥
 ਅੰਦਲ ਬਾਤ ਬਾਵੇ ਦੀਪਾ ॥
 ਤਿਨ ਤਨ ਚਿਤਵਨ ਅਨਤਿਤਜਾਨੀ
 ਤੋ ਬੋਰੇ ਸੁਰ ਕਰਹਿ ਉਪਾਈ ॥
 ਤੁਹ ਤਹ ਸੁਰ ਬੋਰੇ ਕਰ ਬਾਨਾ
 ਬੋਰੇ ਨਿ ਦੇਹਿ ਕਪਾਟ ਉਪਾਈ ॥
 ਅਤਬਹਿ ਦੀਪਦਿਗਾਨ ਬਾਵਈ
 ਬੁਧਿ ਵਿਸ਼ਲ ਕ੍ਰਿਤੇ ਸਿਮੇਸੁਤਾਵ
 ਬਿਖਯੋਰੇ ਪਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾਈ
 ਚੁਨਿ ਦਿਧਿ ਦੀਪ ਕ੍ਰਿਤ ਵਰ ਬੋਰੀ

ਦੋ:

ਤਬ ਫਿਰੀ ਸੀਵ ਸੁਖਿ ਬੁਧਿ ਬਿਧਿ ਪਵੇ ਸੇ ਸੁਤਿ ਕੁਲਿ ਮਾ
 ਅਹਿਮਯਾ ਅਤਿ ਵਸਤਰਾ ਤਰਿਨ ਜਾਇ ਦਿਹੀ ਸ
 ਅਕਰਤ ਕਰਿਨ ਜਾਮਤ ਕਰਿਨ ਜਾਮਨ ਕਾਨਨ ਵਿਦੇ ਕਾ
 ਹੋਇ ਬੁਨ ਖਰਨਾ ਜਾਮੇ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਤਾਹ ਅਨੇਕਾ ॥ ੧੧੫

ਗਮਨ ਕਪਿ ਬੁਧਿ ਪਾਨ ਵਿਧਾਗਾ
 ਜੋ ਸੇਰਵਿਧ ਪੰਥ ਨਿਰਵਹਈ
 ਅਤਿ ਵਸਤੁ ਕੇਵਲ ਪਰਮ ਪਦ
 ਰਾਮ ਭਾਵੇ ਸੋ ਸੁਖਿ ਰਾਸਾਈ
 ਸਿਮਿਸ਼ਾਇਨੁ ਜਗਹਿਨ ਸਕਈ
 ਤਬ ਮੇਖ ਸੁਖ ਸੁਨੇਖਕ ਰਈ
 ਅਸ ਬਿਰਾਹੇ ਹਰਿ ਭੁਕਿ ਸਯਾਨੇ

ਪਰਤ ਬਗੈ ਸਨ ਕਰੇ ਬਾਗਾ
 ਸੋ ਕੇਵਲ ਪਰਮ ਪਦ ਕਹਈ
 ਸੀਤ ਪਤਾਨ ਨਿਗਮ ਅਗਮ ਬਦ
 ਅਨਤਿਨ ਅਵੇ ਬਰੇ ਮਈ
 ਕੋਟਿ ਭੁਤਿ ਕੇ ਕਰੇ ਉਪਾਈ ॥
 ਰਹਿਨ ਸਕੈ ਹਰਿ ਭੁਕਿ ਬਿਹਾਈ
 ਅਹਿ ਨਿਰਵਹੇ ਭੁਕਿ ਲੋਭਾਨੇ ॥

ਭੁਕਿ ਕਰਤ. ਇਨੁ ਯਤਨ ਪ੍ਰਯਾਸ ।	ਸੀਸੁ ਤਿ ਮੁਲ ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਨਾਸਾ ।
ਭੁਜਨ ਕਰਿਯਾ ਤ੍ਰਿਪੁ ਹਿਭੁ ਲਾਗੀ ।	ਸਿਮਿਸੇ ਅੰਨ ਪਚਵੇ ਜਠਰਾਗੀ ।
ਅਸ ਹਰਿ ਭੁਕਿ ਸਗਮ ਸੁਖਦਈ ।	ਕਿ ਅਸ ਮੁਖ ਨਾਸਾਹਿ ਸੁਹਾਈ ।

ਦੋ:

॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਿਨ ਭਵਨ ਤਨੈ ਚੈਰ ਗਾਰੀ ॥	
॥ ਭੁਜਹੁ ਰਾਮ ਪਦ ਪੰਕਜਾਨਿ ਅਸ ਸਿੰਧਾਂਤੁ ਚਿਤਰਾ ॥	
॥ ਜੇ ਚੇਤਨ ਕਹ ਜੜ ਕਰੈ ਜੜੀ ਕਰਹਿ ਚੈਤਨਾ ॥	
॥ ਅਸ ਸਮਰਥ ਰਾਮਾਸ ਕਹਿ ਭੁਜਹਿ ਜੀਵ ਤੇ ਧੰਨਾ ॥ ੧੧੬ ॥	

ਕਹਿ ਗਿਆਨ ਸਿਧਾਂਤ ਬੁਝਈ ।	ਸੁਨਹੁ ਭੁਕਿ ਮਾਣਿ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁਤਾਈ ।
ਰਾਮ ਭੁਕਿ ਚੈਤ ਮਾਣਿ ਸੰਦਰਾ ।	ਬਸੈ ਗਰੁੜ ਜਾਕੇ ਉਰ ਅੰਤਰਾ ।
ਪਦਮ ਪ੍ਰਯਾਸ ਰੂਪ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ।	ਨਹਿ ਕਛੁ ਚੁਹਾਯ ਦਯਾ ਧ੍ਰਿਤ ਬਾਤੀ ।
ਜੋਹਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਨਿਕਟ ਨਹਿ ਆਵਾ ।	ਲੋਭੁ ਚਤ ਨਹਿ ਤਾਂਹਿ ਬੁਝਾਵਾ ।
ਪ੍ਰਯਲ ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਤਮਾਸਿ ਜਾਈ ।	ਗੰਧਰਿ ਸਕਲ ਸਮੁਭ ਸਮੁਦਾਈ ।
ਅਨਾਮਾ ਚਰਿਤ ਨਹਿ ਜਾਹੀ ।	ਬਸੈ ਭੁਕਿ ਮਾਣਿ ਤਹਿ ਉਰ ਮਾਹੀ ।
ਸਰਲ ਸਧ ਸਮ ਅਰਿਹਿ ਤੇਰੀ ।	ਤਹਿ ਮਾਣਿ ਬਿਨ ਸੁਖ ਪਾਵਨ ਕੋਈ ।
ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਤਿ ਮਾਨਸ ਰੋਗ ਨ ਭਾਈ ।	ਜਹਿ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸਬ ਜੀਵ ਦੁਖਾਰੀ ।
ਰਾਮ ਭੁਕਿ ਮਾਣਿ ਉਰ ਬਸ ਜਾਕੇ ।	ਦੁਖ ਨਾਵ ਲੋਭ ਨ ਸੁਪਨੇਹੁ ਤਾਕੇ ।
ਚਤੁਰ ਸਿਰ ਮਾਣਿ ਤੇ ਜਗ ਮਾਹੀ ।	ਜੋ ਮਾਣਿ ਲਾਗਾ ਸੁ ਯਤਨ ਕਰਾਹੀ ।
ਸੋ ਮਾਣਿ ਕਾਇ ਪ੍ਰਕਰ ਜਗ ਆਈ ।	ਰਾਮ ਭੁਕਿ ਬਿਨ ਕੋਢੈ ਨ ਲਾਹਈ ।
ਸਗਮ ਉਪਾਈ ਪਾਇਓ ਕੇਰੇ ।	ਨਰਹੁ ਭੁਗਮਾਵੈ ਤ ਭੁਟ ਭੋਰੇ ।
ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭਵਤ ਵੇਦ ਪ੍ਰਗਨਾ ।	ਰਾਮ ਕਥਾ ਰਾਚੇ ਰਾਕਰ ਨਾਨਾ ।
ਅਰਮੀ ਜੰਜਨ ਸਮਾਤਿ ਕੁਦਾਈ ।	ਗਮਨ ਵਿਰਾਗ ਨ ਯਨ ਚਿਰਾਈ ।
ਭੁਵ ਸਹਿਤ ਜੋ ਬੋਝੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ।	ਪਾਵਤ ਭੁਕਿ ਮਾਣਿ ਸਬ ਸੁਖ ਭਾਨੀ ।
ਮਿਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਭ ਅਸ ਵਿਦ੍ਯਾ ਪਾ ।	ਰਾਮ ਤੇ ਅਸਿਧ ਰਾਮ ਕਰ ਦਾਸਾ ।
ਰਾਮ ਅੰਗੁ ਪਾਨ ਸੰਜਨ ਧੀਰਾ ।	ਅੰਦਨ ਭਰ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਾ ਸੀਰਾ ।
ਸਬ ਕਰ ਫਲ ਹਰਿ ਭੁਕਿ ਸੁਹਾਈ ।	ਮੇਧਿਨ ਸੰਤਨ ਕਾਹੁ ਪਾਈ ।

ਪਦ
੬੫

ਰਾ:

ਉਤਕ:

ਅਸ ਵਿਚਚੇ ਜੇ ਕਰਿਸਤ ਸੰਗ	ਰਾਮ ਭਾਉ ਤੇ ਹੀ ਸਲਭ ਬਿਹੰਗ
<p>॥ ਸ੍ਰਮ ਪਯੋ ਨਿਧਿ ਮੰਦਰਿ ਗਮਨ ਸੰਤ ਸੁਰਗਾਹਿ ॥ ॥ ਕਥਾ ਸੁਧ ਮਥ ਕਾਢੀ ਭਾਉ ਮਧਰਤਾ ਜਾਹਿ ॥ ॥ ਵੇਰਤ ਚਰਮ ਅਸਿਰਾਮਨ ਮਦ ਲੋਭ ਮੋਹ ਰਿਪਾਹਿ ॥ ॥ ਸਸ ਪਾਈ ਮੋਇ ਹਾਰਿ ਭਗਤਿ ਦੇਖ ਖਟੋਸ ਵਿਚਾਰੇ ॥</p>	
<p>ਪਾਨਿ ਸਪੇਸ ਬੋਲੇ ਖਗ ਰਾਉ ਨਥ ਮੋਹ ਨਿਜ ਸੇਵਕ ਜਾਨੀ ਪ੍ਰਥਮਾ ਕਹਨੁ ਨਾਚ ਮਤ ਧੀਗ ਬਡ ਦੁਖ ਕਵਨ ਕਵਨ ਸੁਖ ਭਾਗੀ ਸੰਤ ਅਸੰਤ ਮਰਮ ਭੁਖ ਜਾਨਹੁ ਕਵਨ ਪੁਰਾਣ ਸੁਣਿ ਰਤ ਵਿਆਲ ਅਨਸਰੋਗ ਕਹਹੁ ਸਬ ਗਾਈ ਭੁਤ ਜਨਹੁ ਸਾਦਰ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ਨਰ ਸਮਾਨ ਨਹਿ ਕਵਨਿਉ ਦੇਹੀ ਨਰਕ ਸੁੰਗ ਅਪਵਰਗ ਸਿੰਨੀ ਸੇਜਨ ਧਾਰਿ ਹਾਰਿ ਰੁਜਹਿ ਨੇਨਕ ਖੰਡਨ ਕਾਥ ਬਦਨਿ ਸਠ ਲੋਹੀ ਲਹਿ ਦਰਿਦ ਸਮ ਵਖ ਸਗਮਾਹੀ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਵਚਨ ਮਨ ਕਯਾ ਸੰਤ ਸਹਿ ਦੁਖ ਪਰਹਿਤ ਲਗਾ ਭੁਰਜਾ ਤਰਸਮ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਸਨ ਵਿਖਲ ਪਰ ਵੰਸਨ ਕਰਈ ਖਲ ਖਿਨ ਸੁਰਾਖ ਖਰ ਅਥਿਕਾਰੀ ਪਰਸੀਪ ਵਾਹਿਨ ਸ ਨਸਾਹੀ ਹੁਸੁ ਉਭਯ ਜਗ ਅਰਤ ਹੇਤੁ ॥</p>	<p>ਜੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮੋਹਿ ਉਪਰ ਭਾਉ ॥ ਸਪੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਮ ਕਹਹੁ ਬਖਾਨੀ ਸਬ ਤੇ ਵਰਲਤ ਕਵਨ ਸਗੀਰਾ ਜੋ ਸੰਖੇਪਾਹਿ ਕਹਹੁ ਵਿਚਾਰੀ ॥ ਤਿਹ ਕਰ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਵ ਵਖਾਨਹੁ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਅਪ ਪਰਮ ਕਰਾਲ ਭੁਖ ਸਰ ਬਗ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੇ ਸੰਖੇਪ ਕੋਹਿ ਯਹਿ ਨੀਤੀ ॥ ਸਵਿਤਰਾ ਚਰ ਯਾਚਤ ਜੇਹੀ ॥ ਗਮਨ ਵਿਰਾਗ ਭਾਉ ਸੁਖ ਦੇਨੀ ਹੋਇ ਵੇਖ ਯਰਤ ਮੰਦ ਮੰਦ ਤਰ ਕਰਤ ਭਾਹਿ ਪਚਾਜ ਮਦਿ ਦੇਹੀ ॥ ਸੰਤ ਅਲਨ ਸਮ ਸੁਖ ਕਛ ਨਹੀ ॥ ਸੰਤ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਵ ਖਗ ਰਾਯਾ ॥ ਪਰ ਵਖ ਹੇਤੁ ਅਸੰਤ ਅਭਾਗੀ ॥ ਪਰਹਿਤ ਮਾਹਿ ਨਿਤਿ ਵਿਪਤ ਵਿਸਲ ਖਾਲ ਕਢਾਇ ਬਿਪਤ ਜਾਹੇ ਭਰਈ ਅਹਿ ਮੁਖ ਕਉ ਵੇਸਨ ਚਿਰ ਗਾਰੀ ਜਿਮ ਖਿਖਰਤਿ ਹਿਮ ਉਪਲਵਿਲਾਹੀ ਯਥਾ ਪ੍ਰਸੰਧ ਅਧਮ ਗਹ ਕੇਭੁ ॥</p>

ਉਤ ਕਾ:

ਰਾ:

ਸੰਤ ਉਦਯ ਅਸੰਤ ਸੁਖਕਾਰੀ॥
ਪਰਮ ਪਰਮ ਸੁਤਿ ਵਿਦਿਤ ਅਹਿਸ •
ਹਰਿ ਗਰ ਨਿਦਕ ਦਾਦਰ ਹੋਈ॥
ਵਿਨ ਨਿਦਕ ਬਹੁ ਨਰਕ ਭੋਗ ਕਰ
ਸੁਰ ਸੁਤਿ ਨਿਦਕ ਜੋ ਅਭਿਮਾਨੀ
ਹਿੰ ਅਲੁਕ ਸੰਤ ਨਿਦਾ ਰਤਾ॥
ਸਬ ਕੀ ਨਿਦਾ ਜੋ ਜਨ ਕਰਹੀ॥
ਜਨਹੁ ਤਤ ਅਬ ਮਾਨਸ ਰੋਗਾ
ਮੋਹ ਸਕਲ ਦੁਆਪਨ ਕਰ ਮੁਲਾ
ਕਾਮ ਰਾਤ ਕਰੁ ਲੋਭ ਅਪਾਰਾ॥
ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹਿ ਜੋ ਤੀਨਹੁ ਭਈ
ਵਿਖਯ ਮਨੋਰਥ ਦੁਰਗਮ ਨਨ
ਅਮਤਾ ਦਵ ਕੀਤੁ ਇਗਯਾਈ॥
ਅਹਿਕਾਰ ਜੋ ਦੁਖ ਦੁ ਰਰ ਰੁਆ॥
ਵਖਵ ਉਦਰ ਵਧੀ ਆਤਿ ਭਾਈ
ਜਗ ਵਿਹਿ ਜਵਰ ਮਤਾ॥

ਵਿਸੁ ਸੁਖ ਦ ਲਿਖ ਇੰਦੁ ਮਾਰੀ
ਪਰ ਨਿਦਾ ਸਮਾ ਅਪਨ ਗਰੀਸ •
ਜਨਮ ਸਹਿ ਸੁਪਾਵ ਤਨ ਜੋਈ॥
ਜਗ ਜਨਮੋ ਵਾਯਾ ਸਰੀਰ ਪਰ
ਰਿਦਕ ਨਰਕ ਪੁਰਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਾਣੀ॥
ਮੋਹ ਨਿਸਾ ਪ੍ਰਾਣਕਾ ਨਭਾਗਤ
ਤੇ ਚਮਕੀਦਰ ਹੋਇ ਅਵਤਰਹੀ॥
ਸਹਿਤੇ ਦੁਖ ਪਾਵਹਿ ਸਬ ਲੋਗ
ਹਰਿ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਪਜਹਿ ਬੁਧਾਲਾ
ਕ੍ਰਿਪ ਪ੍ਰਿਤ ਨਿਤ ਛਾਤੀ ਜਾਗਾ॥
ਉਪਜੈ ਸੰਨ ਪਾਤ ਦੁਖ ਵਾਈ॥
ਤੇ ਸਬ ਸੁਭ ਨਮਕੋ ਜਾਨਾ॥
ਕੁਸ ਦੁਸਤਾ ਸਕਰ ਲਾਈ॥
ਵਿਭੁ ਕਪਟ ਮਦ ਮਾਨ ਨਹੁ ਰੁਅ •
ਵਿਦਿਧ ਈਰੁਖ ਦੁ ਰਰੁ ਤੇ ਸਰੀ
ਕੁਹ ਲਟਾ ਕਹੀ ਕਰੋਗ ਅਨੇਕਾ

॥ ਦੋਹਰਾ ॥

॥ ਏਕ ਦੁਖੀ ਤੇ ਨਰ ਮਰਹਿ ਜੋ ਅਸਾ ਪੁਜਵਹੁ ਦੁਆਧਾ॥
॥ ਸੰਤ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੀਵ ਕਹਿ ਸੋ ਕਿਮ ਲਹਹਿ ਸਮਾਧਾ॥
॥ ਨੇਮ ਪਰਮ ਅਚਾਰ ਤਪ ਗਮਨ ਜਤ ਮਲ ਪਦਾਨਾ॥
॥ ਕੇਖਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੋਟੀ ਕਰਹਿ ਰਜਨ ਜਾਹਿ ਹਰਿ ਆਨ ॥੧੧੦॥

ਵਿਹਿ ਵਿਹਿ ਸਕਲ ਲੋਕੀ ਦੁਜਗ ਰੋਗੀ॥
ਮਾਨਸ ਰੋਗ ਕਛੁ ਕਮੇਗਾ ਜੋ॥
ਜਨੇ ਤੇ ਛੀਜਹਿ ਕਛੁ ਪਾਪੀ॥
ਵਿਖਯ ਕਪੀਸ ਪਾਯ ਅਭਿਗਾ

ਪ੍ਰਿਥਰਮ ਭੁਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਵਿਯੋਗੀ॥
ਹੋ ਸਬ ਕੇ ਲਖਿ ਵਿਗਲਨ ਪਾਯੋ॥
ਨਾਸਨ ਪਾਵਹਿ ਜਨ ਪਰਤਾਪੀ॥
ਅਨੇਨ ਹਿੰਦੁ ਕਾਨੁਰ ਬਪਏ

੫੮੪
੬੮੮

ਰਾ:

ਉਤ ਕਾ:

ਭਾਮਕਿਪਾਨਾਸਹਿਸਬ ਰੋਗਾ॥
ਸੰਗਹਵੇਦਯ ਵਚਨ ਵਿਸਦਾਸਾ॥
ਰਾਪਪਤਿ ਭੁਕਿ ਸਜੀਵਨ ਮੂਰੀ॥
ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਲੇਕਰੋਗਨਸਾਹੀ॥
ਜਾਨਯਤਬ ਯਹ ਵਿਰਜਗੁਸਾਹੀ॥
ਸੁਮਤ ਖਸਧਾ ਬਾਏ ਨਿਤਿ ਨਈ॥
ਵਿਮਲ ਗਜਾਨਜਲ ਪਾਇ ਅਨਈ॥
ਸਿਵ ਅਜ ਸੁਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਨਰਦਾ॥
ਸਬ ਕਰ ਮਤ ਖਗਨਯਕਏਹ॥
ਸੁਤਿ ਪੁਰਾਣ ਸਦ ਗੀਥ ਕਹਾਹੀ॥
ਕਮਰ ਪੀਠ ਜਾਮਹਿ ਕਰ ਬਾਰਾ॥
ਫੁਲਹਿ ਨਭ ਵਰਬਹੁ ਬਿਧ ਫੁਲ॥
ਇਥਾ ਜਾਇ ਵਰ ਮਿਗਸਲ ਪਾਨ॥
ਅੰਧਕਚ ਵਰ ਰਵਹਿ ਨਸਾਵੈ॥
ਹਿਮਤ ਪ੍ਰਗਟ ਅਨਲ ਵਰ ਹਈ॥

ਜਿ ਇਹਿ ਭਾਂਤਿ ਬਨੈ ਸੰਯੋਗਾ॥
ਸੀਯਮਯਹ ਨ ਬਿਯੋਯਕੀ ਅਸਾ॥
ਅਨੁਪਾਨ ਸਧਾ ਮਤਿ ਰੂਰੀ॥
ਨਾਹਿ ਤੋ ਯਤਨ ਕੇਦਿ ਨਹਿ ਜਾਹੀ॥
ਜਬ ਓਰ ਬਲ ਵਿਰਾਗਾ ਪੀਕਈ॥
ਬਿਖਯ ਅਸ ਦੁਰਬਲਤਗਈ॥
ਰਬ ਰਹ ਰਾਮ ਭੁਕਿ ਓਰ ਛਾਈ॥
ਜੇ ਮੁਨਿ ਬ੍ਰਮ ਵਿਚਾਰ ਵਿਸਾਰਦ॥
ਕਰਿਯ ਰਾਮ ਪਦ ਪੰਕਜ ਨੇਹਾ॥
ਰਾਪਪਤਿ ਭੁਕਿ ਬਿਨਾ ਸੁਖ ਨਹੀ॥
ਬੀਧਾ ਸੁਤ ਵਰ ਕਹਾਹੀ ਮਾਰਾ॥
ਜੀਵਨ ਲਹ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤਿ ਕੁਲਾ॥
ਵਰ ਜਾਮਹਿ ਸਸ ਸੀਸ ਦਿਖਲਾ॥
ਰਾਮ ਬਿਮੁਖ ਸੁਖ ਜੀਵਨ ਪਾਵੈ॥
ਵਿਮੁਖ ਰਾਮ ਸੁਖ ਪਾਵਨ ਕੋਈ॥

ੴ ਪਦੋਹਰਾ ॥ ੨੮ ॥

ਬਾਰਮਥੇ ਵਰ ਹੋਇ ਪ੍ਰਿਤ ਸਿਕਤ ਤੇ ਬਰ ਤੇ ਲਾ॥॥
ਬਿਨ ਹਰਿ ਭੁਜਨਨ ਭਵਤ ਰਯਯਹ ਸਿੰਧਾਂਤ ਅਪੇਲਾ॥
ਅਸਕਹਿ ਕਰਹਿ ਬਿਰਥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਜਹਿ ਮਸਕਤੋ ਹੀਨਾ॥
ਅਸਵਿਤਾਰ ਸੰਸਯਤਨ ਹਿ ਰਾਮਹਿ ਭੁਜਹਿ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥

੧੧੯

ਕਹੈ ਨਬਹਰਿ ਚਰਿਤ ਅਨੁਪਾ॥
ਸੁਤਿ ਸਿੰਧਾਂਤ ਇਹ ਓਰ ਗਾਹੀ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਪਪਤਿ ਤਜ ਸੇਇਯਕਹੀ॥
ਰਾਮ ਵਿਰਾਮਾਨ ਰੁਪ ਨਹਿ ਮੋਹਾ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਮ ਕਥਾ ਅਤਿ ਪਾਵਨ॥

ਕਹਾਸ ਸਮਾਜ ਸੁਮਤ ਅਨੁਪਾ॥
ਰਾਮ ਭੁਜਹਿ ਸਬ ਕਾਮ ਵਿਸਰੀ॥
ਮੇਸੇ ਸਰ ਪਰ ਮਮਤਾ ਜਾਹੀ॥
ਗੀਨ ਨਾਥ ਮੋਪਰਾ ਅਤਿ ਯੋਗਾ॥
ਸੁਕ ਸਨਕਾਦਿ ਸੰਭ ਮਨ ਭਵਨ॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਵਰਲਭ ਸੰਸਾਰਾ॥	ਨਿਮਖਦੰਤ ਭੂਰਿ ਏਕੋ ਬਾਰਾ॥
ਏਥਿ ਗਰੁੜ ਨਿਸਹਿ ਦਯਾਵਿਚਾਰੁ॥	ਮੇਰਖਬੀਰ ਚਰਣ ਅਧਿਕਾਰੁ॥
ਸਰਨਾਧਮ ਸਬ ਭਾਤਿ ਅਪਵਨ॥	ਪ੍ਰਭੁਮੋਹਿ ਕੀਨਵੈਦਤਨਗਪਵਨ॥

॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਅਸਧੰਨ ਮੈਂ ਧੰਨੁ ਆਤਿ ਜੰਦਪਿਸਥਥਿਪਿਟਿ॥	
ਨਿਸਜਨ ਸਨਹਿਰਾਮ ਮੁਹਿ ਸੰਤ ਸਮਾਗਮ ਦੀਨਾ॥	
ਨਾਥ ਯਥਾ ਮਾਤਿ ਭੁਖਿਓ ਰਾਖਿਓ ਕਛੁ ਨਹਿ ਭੋਯਾ॥	
ਚਰਿਤ ਸਿੰਧੁ ਰਾਖਨਾਥ ਕਰਿ ਓਹ ਕੀਪਵੈ ਕੋਯਾ॥	੧੨੦

ਸਿਮਰਰਾਮਕੇ ਭਾਣਗਦ ਨਾਨਾ॥	ਪੁਨਿਪੁਨਿ ਹਰਖ ਨਹੀ ਭੁਜਾਨਾ॥
ਮਹਿਮਾਨਿਗਮਨੇਤਿ ਕਰੇ ਗਾਈ॥	ਅਭਲਤ ਬਲਪਤਾਪਪੁਰਾਈ॥
ਸਿਵ ਅਜ ਪ੍ਰਭਚਰਣ ਕਮਗਈ॥	ਐ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਦਮੀ ਦਯਾਈ॥
ਅਸਭੁਵਕੁੰਤ ਨੈਨ ਦੇਈ॥	ਕਹਿ ਖਗੋਸਰਾਪਦਿਸਮਲੋਈ॥
ਸਾਧਕ ਸਿੰਧਵਿਭੂਓ ਦਾਸੀ॥	ਭਵਿ ਕੇਵਿਦ ਵਿਦਰੁ ਸੰਨਾਈ॥
ਯੋਗੀ ਸੁਰ ਅਰੁ ਤਾਪਜਗਾਈ॥	ਧਰਮ ਨਿਰਤ ਪੰਡਿਤ ਵਿਰਾਈ॥
ਤਰਹਿਨ ਬਿਨ ਸੇਯੇਸਮਸੁਮੀ॥	ਰਾਮਨਾਮਨਾਨਾਮ ਨਾਮਾਈ॥
ਸਰਣਗਯੇ ਮੇਰੇ ਅਪੁਰਾਸੀ॥	ਰੋਹਿ ਬੁੰਧ ਨਾਮਾਮ ਅਵਿਦਾਈ॥

॥ ੪: ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ੪: ॥

ਸਾਸ ਨਾਮ ਭੁਵ ਫੇਖਜਹਿ ਹਰਣ ਘੋਰ ਭੁਜ ਭੁਲ॥
ਸੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮੋਹੀ ਤੇਹਿ ਪਰ ਸਦਾ ਰਹਿ ਅਨਭੁਲ॥
ਸਾਨਿ ਭੁਜਿਤ ਕੇਵਚਨ ਵਰਦੇਖਿਰਾਮ ਪਦ ਨੈਹਾ॥
ਏਲੇ ਗਰੁੜ ਸਪੇਸ ਅਤਿ ਵਿਗਤ ਮੋਹ ਸੀਦੇਹਾ॥

ਐ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤ ਭੁਜਓ ਤਵ ਬਨੀ॥	ਸੁਨਿ ਰਾਖਬੀਰ ਭੁਭਿ ਰਾਜ ਸਾਨੀ॥
ਰਾਮਚਰਣ ਨਤਨ ਰਤਿ ਭਈ॥	ਮਾਯ ਸਨਤ ਵਿਪਤਿ ਧਰਾਈ॥
ਮੋਹਸਲਧਿ ਐਹਿ ਤੁਮਭੁਜਓ॥	ਮੇਕਪੰਨ ਰਾਖਿਧਿ ਸੁਖਦਾਈ॥
ਐ ਸਨਹੇਇਨ ਪ੍ਰਭਓ ਪਕਾਰੀ॥	ਥੀਦੋ ਤਵ ਪਦ ਬਰਹੀ ਬਾਰੀ॥

ਪ੍ਰਦ
੬੫

ਗ:

ਉਤ ਕ

ਪ੍ਰਦਾਨੁ ਮਾਮ ਰਾਮ ਅਨੁ ਰਾਗੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਸੰਤ ਹਿੰਦੁ ਯਨੁ ਨੀਤਿ ਸਮਾਨਾ
ਨਿਜ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦੁ ਵੈਨਵ ਨੀਤਾ
ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਸੁਫਲ ਮਮੁਕੇਰੀ
ਸਾਨਿਹ ਮੇਰਿ ਸਦਾ ਨਿਜ ਕਿਰਪਾ

ਕੁਮ ਸਨਤਾਤ ਨਕੇਰੀ ਬਰੁ ਕੁਰੀ
ਪ੍ਰਦਿਤ ਹੋਤੁ ਇਨ ਹੀ ਕੀ ਕਰੀ
ਕਹਾ ਕਵਨ ਖੇ ਕਹੈ ਨ ਜਾਨਾ
ਪ੍ਰਦੁਖ ਦੁਖ ਹਿੰਦੁ ਸੰਤ ਪ੍ਰਨੀਤ
ਤਦ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਬ ਸੰਸਾਰ ਭੋਇ
ਪ੍ਰਨੀ ਪ੍ਰਨੀ ਉਮਾ ਕਹੈ ਵਿਹੀਗਵਰ

ਦਿਹਗਾ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਰਨਾਇ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਮਹਿ ਪੀਤ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਵੈਕੰਠ ਤਬ ਹਿੰਦੁ ਯਨੁ ਪ੍ਰਦਾਨੀ
ਸਿੰਘ ਸੰਤ ਸਮਾਗਮ ਹਿੰਦੁ ਲਾਭੁ ਕਰੁ ਮਾਨਾ
ਸਿੰਘ ਹਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਿੰਦੁ ਗਵਰਿ ਵੈਦ ਪ੍ਰਗਣਾ

੧੨

ਕਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਨੀਤ ਇਤਹਾਸ
ਮੁਕਤ ਕਲਪ ਤਰੁ ਕਰਣ ਪ੍ਰੀਤ
ਮਨ ਬਤ ਕਰਮ ਜਨਿਤ ਮਾਘ ਸਾਈ
ਨਿਰਭਾ ਮਨ ਸਾਧਨ ਸਮੁਦਾਈ
ਮਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬਤੁ ਦਾਨਾ
ਮੁਕਤ ਦਾਇਜ ਗੁਰ ਸਿਦਕਈ
ਸਾਹਿਬ ਸਾਧਨ ਵੈਦ ਦਖਾਈ
ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਦਾਨ ਬੁਧਿ ਸੁਤਿ ਗਈ

ਸਨਤ ਸੁਫਲ ਕੁਟੁੰਬਿ ਰਵਣਾਸ
ਉਪਜੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਪਦ ਕੀਜਾ
ਸੁਨਹਿ ਜੋ ਕਥਾ ਸੁਣਨ ਮਨ ਲਈ
ਯੋਗ ਵਿਰਗਾ ਰਾਮ ਨਿਪਣਈ
ਸਿੰਘ ਮਨੀਯਮ ਜਗਤ ਜਪਨਾਨ
ਵਿਦਿਆ ਦਿਨ ਮਦਿਵੇ ਕ ਬਰਾਈ
ਸਬ ਕਰ ਚਲਹਿ ਭੁਕਿ ਭਵਾਨੀ
ਰਾਮ ਨਿਪਾ ਕਹੈ ਇਕ ਪਾਈ

ਦੇ:

ਪ੍ਰਨੀਤ ਲਭ ਹਰਿ ਭਾਨੁ ਨਰ ਪਾਦ ਹਿੰਦੁ ਪ੍ਰਸਾਦ
ਸਿੰਘ ਕਥਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਹਿ ਸੁਨਹਿ ਮਾਨਿ ਵਿਸਾਸ

੧੨੩

ਸਿੰਘ ਸਾਤ ਸਗੁਨੀ ਸਬ ਗਮਤ
ਸੁਖ ਪ੍ਰਦਾਨੁ ਸੋਇ ਕੁਲ ਰੁਤ
ਸਿੰਘ ਸੰਤ ਸੋਇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਨ
ਸੋਇ ਕਵੈ ਕੋਵੈ ਸੋਇ ਰਣ ਧੀਰ

ਸੋਇ ਮਹਿ ਮੰਡਨ ਪੰਥਿਤ ਦਾਤਾ
ਰਾਮ ਬਰਣ ਸਕਰ ਮਨ ਰਾਤਾ
ਸੁਤਿ ਸਿੰਘ ਤਨਿਕ ਤੇਇ ਸਾਨਾ
ਜਿਛਲ ਛਾਡਿ ਭੁਜੈ ਰਾਖੀਰਾ

ਉਤਕ:

ਰਾ:

ਘੰਨਾ ਨਰਿ ਪਤਿ ਬਤ ਅਨੁਸਰੀ
ਘੰਨਾ ਸੋਭੁਪ ਨੀਤਿ ਜੋ ਕਰਈ
ਸੋ ਧਨ ਧੰਨਾ ਪ੍ਰਿਥਮਗਤ ਜਾਕੀ
ਘੰਨਾ ਘਰੀ ਸੋਇਜਬ ਸਤ ਸੰਗਾ

ਘੰਨਾ ਸੋਭੇਸ ਜਹਾਂ ਸੁਰਸਰੀ
ਘੰਨਾ ਸੋਦਿਸ ਨਿਜ ਧਰਮ ਨਰਈ
ਘੰਨਾ ਪੁਰਾਨ ਰਤ ਮਤਿ ਸੋਇਯਕੀ
ਘੰਨਾ ਜਨਮ ਦਿੱਤ ਭੁਕਿ ਅਭੰਗਾ

ॐ

ਦੇਹਰਾ

ॐ

ਸੋ ਕੁਲ ਧੰਨਾ ਸੁਭਿਮਾ ਸੁਨ ਜਗਤ ਪੁਜਮ ਸੁਪਨੀਤਾ

ਸੀਰਾ ਬੀਰ ਪਰਾਯਣ ਹਿ ਜਿਹ ਕੁਲ ਉਪਸਦਿਨੀਤ

ਮਤਿ ਅਨੁਪ ਕਥਾ ਮੇ ਭਾਖੀ
ਤਵ ਸਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੇਖਿ ਆਧਿਕਾਰੀ
ਯਹ ਨ ਕਹਿਯੋ ਸਰਗੀ ਹਠ ਸੀਲੀ
ਦੇਹਿ ਰੋਗ ਭਾਗੇ ਕੋਧ ਹਿ ਕਾਮਾਹਿ
ਦੇਹਿ ਦੋਹਿ ਨ ਸੁਨਾਯ ਕਥਾਈ
ਰਾਮ ਕਥਾ ਕੇਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ
ਗੁਰ ਪਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੀਤਿ ਰਤ ਜੋਈ
ਤਾਂ ਕਹੁ ਯਾਦਿ ਸੇਖ ਸੁਖ ਦਾਈ

ਯਦਯਪਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਗੁਪ ਕਰਿ ਰਖੀ
ਤਬ ਮੇਰਾ ਪਤਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ
ਜੋ ਮਨ ਲਾਇ ਨ ਮੁਨ ਹਰਿ ਲੀਲੀ
ਜੋ ਠਕੁ ਜਹਿ ਸੁਰਾਚਰ ਸੁਮਹਿ
ਸੁਰਪਤਿ ਜਰਸ ਹੋਇ ਨਿਪਜਬੁ
ਜਿਨ ਕੋ ਸਤ ਸੰਗਾਤਿ ਅਤਿ ਪਯਾਰੀ
ਦਿਜ ਸੇਵਕ ਆਧਿਕਾਰੀ ਸੋਈ
ਜਾਹਿ ਪਰਮ ਪ੍ਰਿਯ ਸੀਰਾ ਪੁਰਾਈ

ਦੋ:

ਰਾਮ ਚਰਣ ਰਤਿ ਜੋ ਚਹੈ ਅਬਢਾ ਪਦ ਨਿਰਵਾਨਾ

ਭੁਵ ਸਹਿਤ ਜੋ ਯਹ ਕਥਾ ਕਰੈ ਸੁਵਣ ਪਠ ਪਾਨਾ ॥੨੫॥

ਰਾਮ ਕਥਾ ਗਿਰਜਾ ਮੇ ਵਰਣੀ
ਸੀਸਤਿ ਰੋਗ ਸੁਜੀਵਨ ਮੁਰੀ
ਇਹ ਮੇਰੇ ਚਿਰ ਸਪੁ ਸੋ ਪਾਨਾ
ਅਤਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਹਿ ਪਰੋਈ
ਮਨ ਕਾਮ ਨਾ ਸਿਧ ਨਰ ਪਾਵੈ
ਕਹਿ ਸੁਨਹਿ ਅਨੁਮੋਹਨ ਕਰੀ
ਸੁਨਿ ਸੁਭ ਕਥਾ ਯਦਯਪਿ ਅਤਿ ਕੁਈ
ਨਾਥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਮ ਗਤਿ ਸੰਦੇਹਾ

ਕਲਮਲ ਸਮਨ ਮਨੋਮਲ ਹਰੀ
ਰਾਮ ਕਥਾ ਗਾਵਹਿ ਸੁਤਿ ਭੂਰੀ
ਰਾਖਾ ਪਤਿ ਭੁਕਿ ਕੋਰ ਪਥ ਨਾਨਾ
ਪਦ ਦੇਇ ਯਹ ਮਾਰਗ ਸੋਈ
ਜੋ ਯਹ ਕਥਾ ਕਪਟ ਜਗਾਵੈ
ਭੋਗੋ ਪਦ ਇਵ ਭੁਵ ਨਿਧਿ ਤਰੀ
ਗਿਰਜਾ ਬੋਲੀ ਗਿਰਾ ਜੁਹਾਈ
ਰਾਮ ਚਰਣ ਉਪਜਾ ਨਵ ਨੇਹਾ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੇਰੇ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤਸੁ ਭਯੋ ਅਬਤਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੇਸਾ ॥
ਉਪਜੀ ਰਾਮਸੁ ਭਯੋ ਦਿਓ ਬੀਤੇ ਸਕਲ ਕਲੇਸਾ ॥ ੫੯ ॥

ਸਾਹ ਸੁਭ ਸੰਤੁ ਓਮ ਸੰਬਾਦਾ ॥	ਸੁਖਦਸਦਾ ਅਰਸਾਨ ਵਿਖਾਵਾ ॥
ਭਵ ਭੰਜਨ ਗੰਯਨ ਸੰਦੇਹਾ ॥	ਜਨ ਰੰਜਨ ਸਜਨ ਪ੍ਰਿਯਯੋਹ ॥
ਰਾਮ ਉਪਾਸਕ ਜੇ ਜਗਮਾਹਿ ॥	ਇਹ ਸਮ ਪ੍ਰਿਯ ਤਿਨ ਕਹ ਕਛੁ ਨਾ ॥
ਰਾਖ ਪਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਯਥਾ ਮਹਿ ਗਵਾ ॥	ਮੇਯਹ ਪਾਵਨ ਚਰਿਤ ਸੁਹਾਵਾ ॥
ਇਹਿ ਕਲੀਕਾਲ ਨਸਾਧਨ ਵਜਾ ॥	ਯੋਗ ਯੋਗ ਸਪਤ ਪ੍ਰਬੁਧ ਪੁਰਾ ॥
ਰਾਮਹਿ ਸਿਮਰਹਿ ਗਵਿਯ ਰਾਮਹਿ ॥	ਸੰਤਤ ਸੁਨਿਯ ਰਾਮ ਗਵ ਗਾਮਹਿ ॥
ਜਾਸੁ ਪਤਤ ਪਾਵਨ ਜਗ ਬਾਨਾ ॥	ਗਵਹਿ ਕਵਿ ਸੁਤਿ ਸੰਤ ਪੁਰਾਨਾ ॥
ਤਹਿ ਭਯਹਿ ਤਜਿ ਮਨੁ ਕਲਈ ॥	ਰਾਮ ਭਯੇ ਕਿਹ ਗਤਿ ਨਹਿ ਪਾਈ ॥

ਗਿਆਨੀ ਦ

ਪਈਨ ਗਤਿ ਕਿਯ ਪਤਤ ਪਾਵਨ ਰਾਮ ਭਯੁ ਸੁਨਿ ਸਨਮਨ ॥
ਗਵਕ ਅਜਾਮਲ ਰਿਧ ਵਜਾ ਘੁਰਜਾਇ ਖਲਤ ਰੇਓ ਮਨ ॥
ਆਗ੍ਰਿਯ ਯਵਨ ਕਿਰਤ ਖਲ ਸੁਪਦਾਇ ਅਤਿ ਆਪੁ ਪੁਜੇ ॥
ਕਵਿ ਨਾਮ ਵਾਰਿਕ ਤੋਖ ਪਾਵਨ ਤੇਤ ਰਾਮ ਨਮਾਮਿ ਤੇ ॥
ਕੁਘ ਬੰਸ ਭੂਖਣ ਚਰਿਤ ਜਹ ਕਹਹਿ ਸੁਨਹਿ ਜੇ ਗਵਹਿ ॥
ਕਲਿ ਮਲ ਮਨੋ ਮਲ ਧੋਇ ਬਿਨੁ ਸਮਰਾਮ ਧਮ ਸਿਧਾਵਹਿ ॥
ਜਤ ਪੰਚੋਚ ਪਾਈ ਮਨੋਹਰ ਜਨਿ ਜੇ ਨਰ ਓਰ ਧਰੇ ॥
ਵਾਰਣ ਆਵੇਦਾ ਪੰਚ ਜਨਿਤ ਵਿਕਾਰੀ ਕੁਘ ਪਤਿਹ ॥
ਸੁੰਦਰ ਸੁਜਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਅਨਾਥ ਪਰ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੇ ॥
ਸੋਏ ਕਰਾਮ ਅਕਾਮਹਿ ਤ ਨਿਰਵਣ ਪ੍ਰਦਸਾਮਾਨ ਕੋ ॥
ਜਾਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਵਲੇਸ ਤੇ ਮਤਿ ਮੰਦ ਭੁਲਾਸੀ ਵਾਸਹੀ ॥
ਪਾਏ ਪਰਮ ਬਿਸਾਮ ਰਾਮ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨਹੀ ਕਹੀ ॥

ਪ੍ਰਦ
५१

ਦਿਹਰਾ

ਮੇਸਮਵੀਨਨ ਦੀਨ ਹਿਤੁ ਭਾਸਮਨਰੁ ਸੀਰਾ
ਮਾਸ ਵਿਚਾਰ ਰਮਈਸਮਹਿ ਹਰੁ ਵਿਖਮੁ ਭਵਭੀਗੁ
ਕਾਮਹਿ ਨਾਰਿਪਿਯਾਸਿ ਸਿਮਲੋਕੁ ਹਿਪਿਯਾਸਿ ਮਦਮ
ਮਾਮੇਸੇ ਹੋਇ ਕੋਲਾਗਹੁ ਭੁਲਸੀ ਕੋ ਮਨਰਾਮਾ ॥

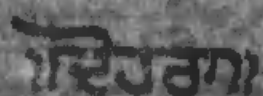
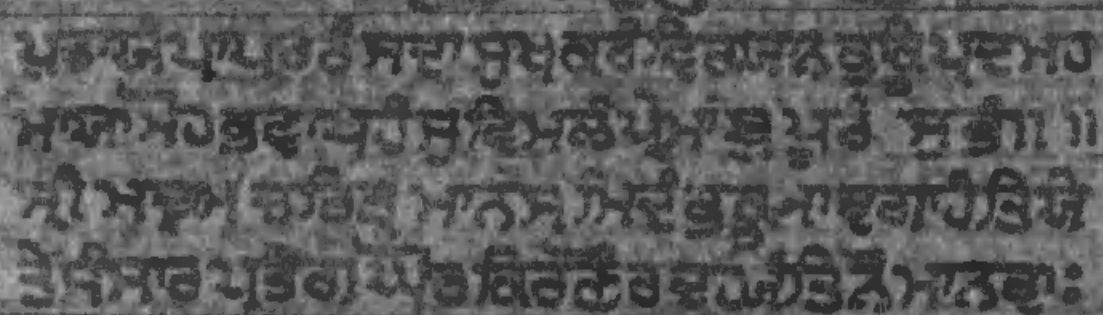
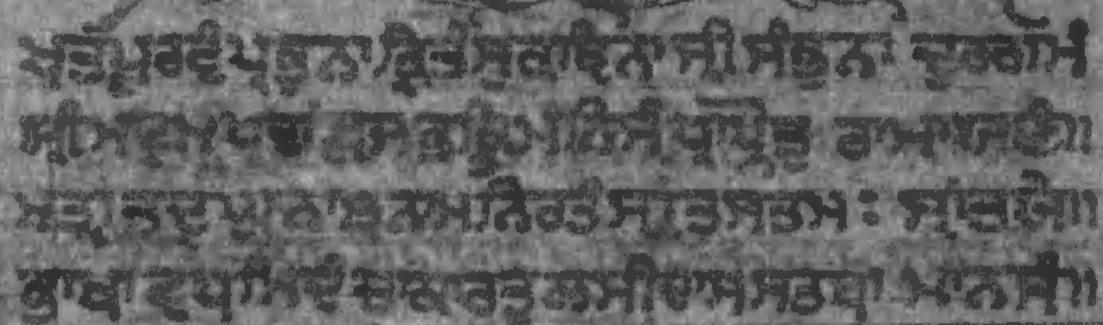
ਇਹਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚਰਿਤ ਮਨਸੇ ਸਕਲ ਕਲਿ ਕਲੁਖ ਵੀਧੀਸ
ਨੇਵਿਮਲ ਵੇਰਾਮ ਸੰਪਾਦਨੇ ਨਮਸਾਪੁਮ
ਸੰਪਾਨ ੭ ਸਮਾਪਤ:
ਮਾਨਸਪੁਕਾਰ

ਅਖਆਰਤੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾਯਣ ਜੀਕੀ

ਅਖਆਰਤੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾਯਣ ਜੀਕੀ ॥ ਕੀਰਤਿ ਕਲਿਤਲਸਿਤ ਸਿਯਜੀ ॥

ਦੇਕਾ

ਗਾਫਤ ਬਮਾਦਿਕ ਮਨਿ ਨਰਦ ਬਲਾਮੀਕੋ ਰਿਗਯਾਨ ਵਿਸਾਰਦ
ਸੁਕ ਸਨਕਾਦਿ ਸੇਸ ਅਰੁ ਸਰਦ ਵਰਦਿ ਪਵਨ ਸੁਤ ਕੀਰਤਿ ਨੀਕੀ
ਸੰਤਤੁ ਗਾਵਤ ਸੰਤੁ ਭੁਵਾਨੀ ਅੰਘਟ ਸੰਭਵ ਮਨਿ ਵਰ ਰਾਮਕੀ ਬਾ
ਸਾਧਿ ਕਵਿ ਪ੍ਰਗਵਖਾਨੀ ਕਾਗਭਸੰਭ ਗਰੁ ਕੋਹੀਯ ਕੀ
ਚਾਰਿਓ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਅਸੁ ਦਸ ਛਿਯ ਸਾਸੁ ਸਬ ਗੋਸਨਿਕੋ
ਰਸ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਸੰਭਨ ਕੋ ਸਰਬਸ ਸਾਰ ਅੰਸ ਸੀਮਤ
ਸਬਹੀ ਕੀ ॥ ਕਲਿ ਮਲਿ ਹਰਇ ਵਿਖਯ ਰਸਫੀ
ਕੀ ਸੁਭਗ ਸਿੰਗਾਰ ਮੁਕਿ ਯੁਵਤੀਕੀ
ਹਰਣਿ ਰੋਗ ਭਵ ਮੁਰਿ ਅਮੀਕੀ
ਭਾਤਮਾਤ ਸਬਥਿਹਿ
ਭੁਲਸੀਕੀ ॥

॥ ਸਾਹਬੈਦ ਦਸ ਆਠ ਖਟਗਤਿ ਹਰਗਣਧਾਮ ॥
॥ ਸਬਕੈ ਮਰ ਨਿਰਖੇ ਜਬੈ ਰਾਮੋ ਰਾਮੋ ਕੈ ਨਾਮ ॥

ਆਗਮ ਨਿਗਮ ਨਾਥ ਸਾਧਿਕਾਨੇ	ਸੰਮਤ ਬਿਕ੍ਰਮ ਭੂਪ ਪਰਮਾਨੋ॥
ਮਾਰਾ ਬਸੰਤ ਪੰਚਮੀ ਸਨ ਦਿਨਾ॥	ਲਿਖਾ ਸੰਪੂਰਨ ਤੁਲਸੀ ਦ੍ਰਿਤ ਗਿਨ

ਉਕਤ:

ੴ ਸ੍ਰੀ ਹਨੁਮਤਯੋਨਮ: ॥

ੴ:

॥ ਸਾਰਦਰਸਨਗ੍ਰੰਥ ਸਯਗਦ ਪਤਿਕਰਮਿਤੀਜ
॥ ਸਤਿਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾ ਕੁਟਾਖਮਦਰਸੰਤ ਸਰਲਰਮਣੀਯ

ੴ:

ਯੋਹਤੁਲਸੀਕ੍ਰਿਤ ਰੁਪਪੁਤਰੁੰਡੀ॥	ਅਭਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੁਤਰਾਦ ਯੁਕਤ ਸੰਤੁ
ਮੁਕ੍ਤਿ ਕੁੰਦੁ ਦਾਸਕੁ ਏਛ ਪੁਰੀ॥	ਸਕਲ ਗੁਣਗ੍ਰੰਥ ਅਤ ਸੰਤੁਰੀ॥
ਅਹੰ ਆਸਾ ਸਾਰਥ ਮਣਿ ਰਿਯੋ	ਰਾਮ ਸੁਯਸ ਮੁਕਤਾਦਕ ਪਵਿਰੇ
ਠਾਢੇ ਸੁਤਰ ਸਾਧਨ ਪੁਤਰ ਪਰਾ	ਸੇਵਾ ਤਨਮਨ ਸਨ ਸਹੁ ਦੇਕਰਾ १
ਕੁਬਧੀ ਰਸੀਉਤ੍ਰੇ ਸੁਰ ਸਾਧੂ	ਲਾਇ ਨਿਕਰਹਿ ਸਿੰਘ ਅਗਾਧੂ
ਸੁਵਨ ਸਨਨਿ ਪਾਸ ਪ੍ਰਿਥਾ	ਜਨਕ ਸਰਿਸਾ ਪ੍ਰਤਿਪਤਿਤਾ
ਤਿਸਤਦੇ ਪੁਖ ਅਸਨ ਅਸੀਨੇ	ਬੈਰੇ ਸੰਤ ਕੁੰਭਾਤ ਮਨ ਭੀਨੇ॥
ਬਿਟਪੁਤ੍ਰ ਗਰ ਰਚਕਥ ਪ੍ਰਸੰਗ	ਕੁਲੇ ਕੁਸਮ ਛੰਦ ਬਹੁ ਰੰਗਾ २
ਸਰਲ ਸੁਗੰਧ ਅਮਕ ਮਨ ਸਤੀ	ਪਰਤਨ ਸੇਵਨ ਸੁਖਦ ਸੁਹਾਤੀ
ਸਿਥੀ ਪਵਨ ਚਲਤ ਤਦ ਸਿੰਘ	ਰਜ ਰੁਮ ਸਤਨ ਨ ਧਰਤ ਬਿੰਦੂ
ਰਹਿ ਸਾਰ ਰਘ ਪਤਿਯ ਸੇਤਾ	ਘਟ ਪਨਿਹਿ ਰਿਥ ਸਿੰਘ ਛੇਤਾ
ਤਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਭਵਾਨੀ ਸੰਕਤੀ॥	ਸੁਨੀ ਸੁਨਵੇ ਸੀ ਮੁਖ ਵਕਤੀ ३
ਪੁਨ ਭੁਜੰਗ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਪਰੈ	ਮਨ ਸ੍ਰੇਤਿਨ ਖਗ ਰਸ ਸਿੰਘ
ਐਸੇ ਰਾਮਨਾਮ ਜਗ ਪਾਵਨਾ	ਤਨਿ ਤਾਪ ਕਲ ਪਾ ਪਨਿਸਾਵਨਾ
ਸਿੰਘ ਲਸੀ ਜੀ ਸਰਨਨ ਕੀਨਾ	ਭੁਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਸ ਲਿਵ ਲੀਨਾ
ਸੇਯਾ ਹੀਥ ਪਾਠ ਨਿਤ ਕਰੀ॥	ਭਿਨ ਪ੍ਰਯਾਸ ਭਵ ਸਾਰ ਤਰੀ ४
ਰਾਮਨਾਮ ਪੈਨ ਉਕਾ ਭਾਠੀ॥	ਸੰਤ ਸਮਾਗਮ ਖੇਦਟ ਬਾਰੀ
ਕਰੈ ਪਾਠ ਬੈਤਰਨੀ ਪਲਮੇ॥	ਪਾਪ ਮਲੀਨ ਲੀਨ ਹੀਨ ਲੀਨੇ

ੴ:

॥ ਅਸੁ ਮੇਧ ਰਜ ਮੇਧ ਹੀ ਪੁਨਨਰ ਮੇਧ ਅਨੇਰਾ॥
॥ ਸੁਰਨ ਦਾਨ ਭੋ ਕੋਟਿ ਲਖ ਸਮਨ ਰਾਮਗੁਣ ਭੋਕਾ॥

ਜੇਹੁ ਖਰਛੇਦ ਦਾਸ ਪਸੀਟਾ ਸਿੰਘ ਕਵਿ ਮਹਤਮ ਰਾਮਾਯਣ ਕਾ ਬਚਨ ਕੀ ਮਾਇ॥

ਪੰਨਾ
੨੧੧
295

੨੨੨
੨੨

ੴ ਵਿਗਿਆਪਨਾ

ਪ੍ਰਚਾਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾ ਅੰਗ ਸੰਘਾ ਸਿਖਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸੀਕੇ ੧੫
ਨਾਮ ਦੇ ਮਾਤ੍ਰ ਕੁਲ ਸਜਣਾ ਅੰਗੇਸ਼ ਪ੍ਰਭਾਤਾਰੇ ਮਕੇ ਯੇਹੁ ਜੇ ਕੁਲ ਸ੍ਰੀ
ਭਾਗਤ ਪੁਲ ਗੁਜ ਦੀ ਜੀਥੀ ਕਿਤ ਹੈ ਸੇਰੀਯ ਜਾਨਦੀ ਅੰਗੇਸ਼
ਮੇਸਾ ਮੁਧ ਲਖ ਸ੍ਰੀ ਸੇਰਾ ਗਾਏ ਕਰ ਮਨਸੀ ਨੀਵਲ ਕਿ ਸੇਰ
ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਨਿਬੇ ਪ੍ਰਾ ਕਰ ਕੇ ਸਾਮਝੀ ਅੰਗੇਸ਼ ਮੇਸਾ ਮੁਧ ਗੁਜ
ਅੰਗੇਸ਼ ਮੇਸਾ ਮੁਧ ਉਥੇ ਹੀ ਮਾਦਾ ਮਾਦਾ ਹੀ ਮੇਸਾ ਮਨਸੀ ਸਾਹਿਬ
ਜੀਥੀ ਮਾਦਾ ਮਾਦਾ ਮੇਲਦੀ ਮੇਸਾ ਮੁਧ ਅਹੀ ਸਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ
ਜੀਵਨੀ ਨਿਬੇ ਪ੍ਰਾ ਕਰ ਕੇ ਲਿਖਿ ਵਾਯਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮੁਦਰ ਮੇਰੇ
ਅਖਰ ਅਹੀ ਮੇਸਾ ਮੁਧ ਮੇਰਾ ਕਾਨਭੇ ਲਵਾਏ ਮੇਰੇ ਰੇਖ ਦੇਖ ਪ੍ਰਾ
ਕੁਲ ਮੁਧ ਕਿਸ ਸਕਰ ਕੇ ਕੁਲ ਵਾਧੇ ਅਹੀ ਸਤੇ ਕਰੁ ਤਿਸਾਹੁ ਹੀ
ਕੇ ਅਹੀ ਇਸ ਗੇਧ ਦੇ ਸੇਧੀ ਵਾਲੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਘਾਸੀ ਨੀਵਲ
ਕੀ ਗੇਧੀ ਦੇ ਅੰਗੇਸ਼ ਮੇਸਾ ਮੁਧ ਗੁਜ ਦੀ ਕੁਲ ਮਿਸਰਾ ਦਿਵਲੀ
ਦੇਖੇ ਕੁਲ ਮੇਸਾ ਮੁਧ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਕਾਨਭੇ ਮੇਰੇ ਅਰਥ ਵਿਚਾਰ ਕੇ
ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾ ਕਰ ਕੇ ਮੇਸਾ ਮੁਧ ਵਾਲੇ ਕੀ ਯਾਹ ਹੈ ਕੇ ਕੁਲ ਕੀ ਮੇਸਾ
ਕੁਲ ਮੇਸਾ ਮੁਧ ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਤੇ ਕੇ ਕੀ ਅਖਰ ਭਾਮਾ ਕੁਲ ਗਾਧੀ
ਕੇ ਕੀ ਮੇਰੇ ਮੇਸਾ ਮੁਧ ਕਰ ਕੇ ਲੇਨਾ ॥ ਜਿਸ ਮਹਾਂ ਰਾਜੇ ਸਦਰ ਸੰਤ ਮਹਾਂ
ਕੁਲ ਮੇਸਾ ਮੁਧ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਇਸ ਪੁਤੇ ਜੇ ਸੰਗੇਸ਼
ਪ੍ਰਾ ਕਰ ਕੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ॥

ੴ	ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ	ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ
ੴ	ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ	ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ
ੴ	ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ	ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ
ੴ	ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ	ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ